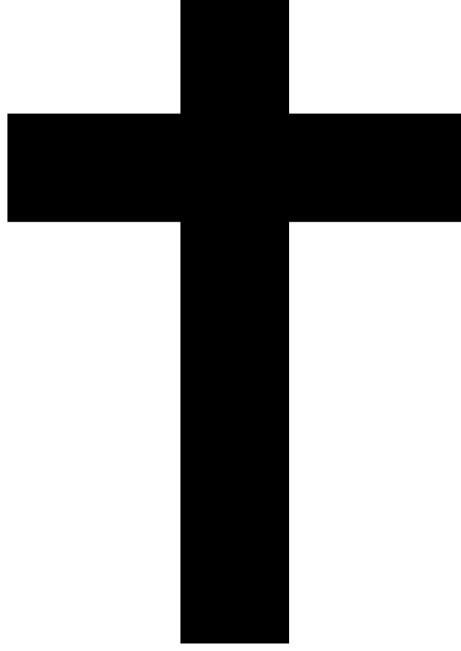

Sanskrit Bible (NT)
in Gujarati Script

New Testament in Sanskrit Language; printed in Gujarati
Script

Sanskrit Bible (NT) in Gujarati Script
New Testament in Sanskrit Language; printed in Gujarati Script

copyright © 2018 SanskritBible.in

Language: Sanskrit

Contributor: SanskritBible.in

Thank you for your interest in Sanskrit Bible.

Sanskrit Bible (NT) is freely available in 22 different scripts of your choice. This edition is in Gujarati script and is based on the Sanskrit translation of the Holy Bible published by Calcutta Baptist Missionaries in 1851. Please visit SanskritBible.in to learn more about Sanskrit Bible and to download various free Christian literature.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2020-01-01

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 22 Feb 2024 from source files dated 29 Jan 2022
e1290797-4477-53f0-873d-c9153a72fd01

Contents

Matthew	1
Mark	35
Luke	56
John	92
Acts	120
Romans	156
1 Corinthians	171
2 Corinthians	185
Galatians	194
Ephesians	199
Philippians	204
Colossians	208
1 Thessalonians	212
2 Thessalonians	216
1 Timothy	218
2 Timothy	222
Titus	225
Philemon	227
Hebrews	228
James	239
1 Peter	243
2 Peter	247
1 John	250
2 John	254
3 John	255
Jude	256
Revelation	257

મથિલિખિત: સુસંવાદ:

- I ઇબ્રાહીમ: સન્તાનો દાયૂદ્ તસ્ય સન્તાનો યીશુપ્રીષ્ટસ્તસ્ય પૂર્વપુરુષવંશશ્રેણી।
- II ઇબ્રાહીમ: પુત્ર ઇસ્હાક્ તસ્ય પુત્રો યાકૂબ્ તસ્ય પુત્રો યિહૂદાસ્તસ્ય ભ્રાતરશ્ર્વા
- III તસ્માદ્ યિહૂદાતસ્તામરો ગર્ભે પેરસ્સેરહૌ જજ્ઞાતે, તસ્ય પેરસ: પુત્રો હિષ્નોર્ તસ્ય પુત્રો ડરામ્।
- IV તસ્ય પુત્રો ડમ્મીનાદબ્ તસ્ય પુત્રો નહશોન્ તસ્ય પુત્ર: સલ્મોન્।
- V તસ્માદ્ રાહબો ગર્ભે બોયમ્ જજ્ઞે, તસ્માદ્ રૂતો ગર્ભે ઓબેદ્ જજ્ઞે, તસ્ય પુત્રો યિશય:।
- VI તસ્ય પુત્રો દાયૂદ્ રાજ: તસ્માદ્ મૃતોરિયસ્ય જાયાયાં સુલેમાન્ જજ્ઞો
- VII તસ્ય પુત્રો રિહબિયામ્, તસ્ય પુત્રોડબિય:, તસ્ય પુત્ર આસા:।
- VIII તસ્ય સુતો યિહોશાફ્ટ્ તસ્ય સુતો યિહોરામ તસ્ય સુત ઉષિય:।
- IX તસ્ય સુતો યોથમ્ તસ્ય સુત આહમ્ તસ્ય સુતો હિષ્કિય:।
- X તસ્ય સુતો મિનશિ:, તસ્ય સુત આમોન્ તસ્ય સુતો યોશિય:।
- XI બાબિલ્નગરે પ્રવસનાત્ પૂર્વ સ યોશિયો યિખનિયં તસ્ય ભ્રાતૃશ્ચ જનયામાસા
- XII તતો બાબિલિ પ્રવસનકાલે યિખનિય: શલ્તીયેલં જનયામાસ, તસ્ય સુત: સિરુબ્બાવિલ્
- XIII તસ્ય સુતો ડબોહુદ્ તસ્ય સુત ઇલીયાકીમ્ તસ્ય સુતોડસોર્
- XIV અસોર: સુત: સાદોક્ તસ્ય સુત આખીમ્ તસ્ય સુત ઇલીહૂદ્
- XV તસ્ય સુત ઇલિયાસર્ તસ્ય સુતો મત્તન્
- XVI તસ્ય સુતો યાકૂબ્ તસ્ય સુતો યૂષક્ તસ્ય જાયા મરિયમ્; તસ્ય ગર્ભે યીશુરજ્ઞનિ, તમેવ પ્રીષ્ટમ્ (અર્થાદ્ અભિષિક્તં) વદન્તિ।
- XVII ઇત્યમ્ ઇબ્રાહીમો દાયૂદ્ યાવત્ સાકલ્યેન ચતુર્દશપુરુષા:; આ દાયૂદ્: કાલાદ્ બાબિલિ પ્રવસનકાલં યાવત્ ચતુર્દશપુરુષા ભવન્તિ। બાબિલિ પ્રવાસનકાલાત્ પ્રીષ્ટસ્ય કાલં યાવત્ ચતુર્દશપુરુષા ભવન્તિ।
- XVIII યીશુપ્રીષ્ટસ્ય જન્મ કથ્યતો મરિયમ્ નામિકા કન્યા યૂષકે વાગ્દત્તાસીત્, તદા તયો: સજ્ઞમાત્ પ્રાક્ સા કન્યા પવિત્રેણાત્મના ગર્ભવતી બભૂવા
- XIX તત્ર તસ્યા: પતિ યૂષક્ સૌજન્યાત્ તસ્યા: કલજ્ઞ પ્રકાશયિતુમ્ અનિચ્છન્ ગોપનેને તાં પારિત્યક્તું મનશ્ચકે।
- XX સ તથૈવ ભાવયતિ, તદાનીં પરમેશ્વરસ્ય દૂત: સ્વપ્ને તં દર્શનં દત્વા વ્યાજહાર, હે દાયૂદ્: સન્તાન યૂષક્ ત્વં નિજાં જાયાં મરિયમમ્ આદાતું મા ભૈષી:।
- XXI યતસ્તસ્યા ગર્ભ: પવિત્રાદાત્મનોડભવત્, સા ચ પુત્રં પ્રસવિષ્યતે, તદા ત્વં તસ્ય નામ યીશુમ્ (અર્થાત્ ત્રાતારં) કરીષ્યસે, યસ્માત્ સ નિજમનુજાન્ તેષાં કલુષેભ્ય ઉદ્ધરિષ્યતિ।
- XXII ઇત્યં સતિ, પશ્ય ગર્ભવતી કન્યા તનયં પ્રસવિષ્યતો ઇમ્માનુયેલ્ તદીયઞ્ચ નામધેયં ભવિષ્યતિ। ઇમ્માનુયેલ્ અસ્માકં સજ્ઞીશ્વરઇત્યર્થ:।
- XXIII ઇતિ યદ્ વચનં પુર્વ ભવિષ્યદ્કત્રા ઈશ્વર: કથાયમાસ, તત્ તદાનીં સિદ્ધમભવત્।
- XXIV અનન્તરં યૂષક્ નિદ્રાતો જાગરિત ઉત્થાય પરમેશ્વરીયદૂતસ્ય નિદેશાનુસારેણ નિજાં જાયાં જગ્રાહ,
- XXV કિન્તુ યાવત્ સા નિજં પ્રથમસુતં અ સુષુવે, તાવત્ તાં નોપાગચ્છત્, તત: સુતસ્ય નામ યીશું ચકે।

II

- I અનન્તરં હેરોદ્ સંજકે રાજ્ઞિ રાજ્યં શાસતિ યિહૂદીયદેશસ્ય બૈત્લેહમિ નગરે યીશૌ જાતવતિ ચ, કતિપયા જ્યોતિર્વુદ્: પૂર્વસ્યા દિશો યિરૂશાલમ્નગરં સમેત્ય કથયમાસુ;
- II યો યિહૂદીયાનાં રાજા જાતવાન્, સ કુત્રાસ્તે? વયં પૂર્વસ્યાં દિશિ તિષ્ઠન્તસ્તદીયાં તારકામ્ અપશ્યામ તસ્માત્ તં પ્રણન્તુમ્ અગમ્યામ।
- III તદા હેરોદ્ રાજા કથામેતાં નિશમ્ય યિરૂશાલમ્નગરસ્થિતૈ: સર્વમાનવૈ: સાર્દમ્ ઉદ્ધિજ્ય
- IV સર્વાન્ પ્રધાનયાજકાન્ અધ્યાપકાંશ્ચ સમાહૂયાનીય પપ્રચ્છ, પ્રીષ્ટ: કુત્ર જનિષ્યતે?
- V તદા તે કથયામાસુ:; યિહૂદીયદેશસ્ય બૈત્લેહમિ નગરે, યતો ભવિષ્યદ્વાદિના ઇત્યં લિખિતમાસ્તે,

VI સર્વાભ્યો રાજધાનીભ્યો ચિહ્નદીયસ્ય નીવૃત્તઃ। હે ચીહ્નદીયદેશસ્યે બૈત્લેહમ્ ત્વં ન ચાવરા। ઇસ્રાયેલીયલોકાન્ મે યતો યઃ પાલયિષ્યતિ તાદૃગેકો મહારાજસ્ત્વન્મધ્ય ઉદ્ભવિષ્યતી।।

VII તદાનીં હેરોદ્ રાજા તાન્ જ્યોતિર્વિદો ગોપનમ્ આહૂય સા તારકા કદા દૃષ્ટાભવત્ , તદ્ વિનિશ્ચયામાસા

VIII અપરં તાન્ બૈત્લેહમં પ્રહીત્ય ગદિતવાન્, યૂયં યાત, યત્નાત્ તં શિશુમ્ અન્વિષ્ય તદ્દેશે પ્રાપ્તે મહ્યં વાર્તાં દાસ્યથ, તતો મયાપિ ગત્વા સ પ્રણંસ્યતે।

IX તદાનીં રાજા એતાદૃશીમ્ આજ્ઞાં પ્રાપ્ય તે પ્રતસ્થિરે, તતઃ પૂર્વસ્યાં દિશિ સ્થિતૈસ્તૈ યાં તારકા દૃષ્ટા સા તારકા તેષામગ્રે ગત્વા યત્ર સ્થાને શિશૂરાસ્તે, તસ્ય સ્થાનસ્યોપરિ સ્થગિતા તસ્યૌ।

X તદ્ દૃષ્ટ્વા તે મહાનન્દિતા બભૂવુઃ,

XI તતો ગેહમધ્ય પ્રવિશ્ય તસ્ય માત્રા મરિયમા સાદ્ધં તં શિશું નિરીક્ષ્ય દણ્ડવદ્ ભૂત્વા પ્રણેમુઃ, અપરં સ્વેષાં ધનસમ્પત્તિં મોચયિત્વા સુવર્ણાં કુન્દુરં ગન્ધરમઞ્ચ તસ્મૈ દર્શનીયં દત્તવન્તઃ।

XII પશ્ચાદ્ હેરોદ્ રાજસ્ય સમીપં પુનરપિ ગન્તું સ્વપ્ન ઈશ્વરેણ નિષિદ્ધાઃ સન્તો ડન્યેન પથા તે નિજદેશં પ્રતિ પ્રતસ્થિરે।

XIII અનન્તરં તેષુ ગતવત્મુ પરમેશ્વરસ્ય દૂતો યૂષફ્ સ્વપ્ને દર્શનં દત્વા જગાદ, ત્વમ્ ઉત્થાય શિશું તન્માતરઞ્ચ ગૃહીત્વા મિસદેશં પલાયસ્વ, અપરં યાવદહં તુભ્યં વાર્તાં ન કથયિષ્યામિ, તાવત્ તત્રૈવ નિવસ, યતો રાજા હેરોદ્ શિશું નાશયિતું મૃગયિષ્યતે।

XIV તદાનીં યૂષફ્ ઉત્થાય રજન્યાં શિશું તન્માતરઞ્ચ ગૃહીત્વા મિસદેશં પ્રતિ પ્રતસ્થે,

XV ગત્વા ચ હેરોદો નૃપતે મરણપર્યન્તં તત્ર દેશે ન્યુવાસ, તેન મિસદેશાદહં પુત્રં સ્વકીયં સમુપાહૂયમ્ યદેતદ્વચનમ્ ઈશ્વરેણ ભવિષ્યદ્વાદિના કથિતં તત્ સફલમભૂત્।

XVI અનન્તરં હેરોદ્ જ્યોતિર્વિદ્ધિરાત્માનં પ્રવચ્ચિતં વિજ્ઞાય ભૃશં ચુકોપ; અપરં જ્યોતિર્વિદ્ભ્યસ્તેન વિનિશ્ચિતં યદ્ દિનં તદિનાદ્ ગણયિત્વા દ્વિતીયવત્સરં પ્રવિષ્ટા યાવન્તો બાલકા અસ્મિન્ બૈત્લેહમ્નગરે તત્સીમમધ્યે યાસન્, લોકાન્ પ્રહિત્ય તાન્ સર્વાન્ ઘાતયામાસા

XVII અતઃ અનેકસ્ય વિલાપસ્ય નિનાદઃ ક્રન્દનસ્ય ચા શોકેન કૃતશબ્દશ્ચ રામાયાં સંનિશમ્યતો સ્વબાલગણહેતોર્વે રાહેલ્ નારી તુ રોદિની। ન મન્યતે પ્રબોધન્તુ યતસ્તે નૈવ મન્તિ હિ।

XVIII યદેતદ્ વચનં ચિરીમિયનામકભવિષ્યદ્વાદિના કથિતં તત્ તદાનીં સફલમ્ અભૂત્।

XIX તદનન્તરં હેરોદિ રાજનિ મૃતે પરમેશ્વરસ્ય દૂતો મિસદેશે સ્વપ્ને દર્શનં દત્વા યૂષફ્ કથિતવાન્

XX ત્વમ્ ઉત્થાય શિશું તન્માતરઞ્ચ ગૃહીત્વા પુનરપીસ્રાયેલો દેશં યાહી, યે જનાઃ શિશું નાશયિતુમ્ અમૃગયન્ત, તે મૃતવન્તઃ।

XXI તદાનીં સ ઉત્થાય શિશું તન્માતરઞ્ચ ગૃહ્ણન્ ઇસ્રાયેલેશમ્ આજગામા

XXII કિન્તુ ચિહ્નદીયદેશે અર્ખિલાયનામ રાજકુમારો નિજપિતુ હેરોદઃ પદં પ્રાપ્ય રાજત્વં કરોતીતિ નિશમ્ય તત્ સ્થાનં યાતું શક્તિવાન્, પશ્ચાત્ સ્વપ્ન ઈશ્વરાત્ પ્રબોધં પ્રાપ્ય ગાલીલ્દેશસ્ય પ્રદેશૈકં પ્રસ્થાય નાસરનામ નગરં ગત્વા તત્ર ન્યુષિતવાન્,

XXIII તેન તં નાસરતીયં કથયિષ્યન્તિ, યદેતદ્વાક્યં ભવિષ્યદ્વાદિભિરુક્તં તત્ સફલમભવત્।

III

I તદાનોં યોફ્નામા મજ્જયિતા ચિહ્નદીયદેશસ્ય પ્રાન્તરમ્ ઉપસ્થાય પ્રચારયન્ કથયામાસ,

II મનાંસિ પરાવર્તયત, સ્વર્ગીયરાજત્વં સમીપમાગતમ્।

III પરમેશસ્ય પન્થાનં પરિષ્કુરુત સર્વતઃ। તસ્ય રાજપથાંશ્ચૈવ સમીકુરુત સર્વથા। ઇત્યેતત્ પ્રાન્તરે વાક્યં વદતઃ કસ્યચિદ્ સ્વઃ।।

IV એતદ્વચનં ચિશયિયભવિષ્યદ્વાદિના યોહનમુદિશ્ય ભાષિતમ્। યોહનો વસનં મહાહરોમજ્જં તસ્ય કટૌ ચર્મકટિબન્ધનં; સ ચ શૂકકીટાન્ મધુ ચ ભુક્તવાન્।

V તદાનીં ચિરૂશાલમ્નગરનિવાસિનઃ સર્વે ચિહ્નદેશીયા યદ્નન્તટિન્યા ઉભયતટસ્થાશ્ચ માનવા બહિરાગત્ય તસ્ય સમીપે

VI સ્વીયં સ્વીયં દુરિતમ્ અઙ્ગીકૃત્ય તસ્યાં યદ્નિ તેન મજ્જિજતા બભૂવુઃ।

VII અપરં બહૂન્ ફિરૂશિનઃ સિદ્ધકિનશ્ચ મનુજાન્ મંકતું સ્વસમીપમ્ આગચ્છતો વિલોક્ય સ તાન્ અભિદધૌ, રે રે ભુજગવંશા આગામીનઃ કોપાત્ પલાયિતું યુષ્માન્ કશ્ચેતિતવાન્?

VIII મનઃપરાવર્તનસ્ય સમુચિતં ફલં ફલતા

IX કિન્ત્વસ્માકં તાત ઇબ્રાહીમ્ અસ્તીતિ સ્વેષુ મનઃસુ ચીન્તયન્તો મા વ્યાહરતા યતો યુષ્માન્ અહં વદામિ, ઈશ્વર એતેભ્યઃ પાષાણેભ્ય ઇબ્રાહીમઃ સન્તાનાન્ ઉત્પાદયિતું શક્નોતિ।

X અપરં પાદપાનાં મૂલે કુઠાર ઇદાનીમપિ લગન્ આસ્તે, તસ્માદ્ યસ્મિન્ પાદપે ઉત્તમં ફલં ન ભવતિ, સ કૃત્તો મધ્યેડચિં નિક્ષેપ્સ્યતે।

XI અપરમ્ અહં મનઃપરાવર્તનસૂચકેન મજ્જનેન યુષ્માન્ મજ્જયામીતિ સત્યં, કિન્તુ મમ પશ્ચાદ્ ય આગચ્છતિ, સ મત્તોપિ મહાન્, અહં તદીયોપાનઠૌ વોદુમપિ નહિ યોગ્યોસ્મિ, સ યુષ્માન્ વહ્નિરૂપે પવિત્ર આત્મનિ સંમજ્જયિષ્યતિ।

XII તસ્ય કારે સૂર્ય આસ્તે, સ સ્વીયશસ્યાનિ સમ્યક્ પ્રસ્ફોટ્ય નિજાન્ સકલગોધૂમાન્ સંગૃહ્ય ભાણડાગારે સ્થાપયિષ્યતિ, કિન્તુ સર્વાણિ વુષાણ્યનિર્વાણવહ્નિના દાહયિષ્યતિ।

XIII અનન્તરં યીશુ યોહના મજ્જિજતો ભવિતું ગાલીલ્પ્રદેશાદ્ યદ્દનિ તસ્ય સમીપમ્ આજગામ।

XIV કિન્તુ યોહન્ તં નિષિધ્ય બભાષે, ત્વં કિં મમ સમીપમ્ આગચ્છસિ? વરં ત્વયા મજ્જનં મમ પ્રયોજનમ્ આસ્તે।

XV તદાનીં યીશુઃ પ્રત્યવોચતઃ; ઇદાનીમ્ અનુમન્યસ્વ, યત ઇત્યં સર્વધર્મસાધનમ્ અસ્માકં કર્તવ્યં, તતઃ સોડન્વમન્યતા।

XVI અનન્તરં યીશુરમ્મસિ મજ્જિજતુઃ સન્ તત્ક્ષણાત્ તોયમધ્યાદ્ ઉત્થાય જગામ, તદા જીમૂતદ્વારે મુક્તે જાતે, સ ઈશ્વરસ્યાત્માનં કપોતવદ્ અવરુહ્ય સ્વોપચ્યાગચ્છન્તં વીક્ષાન્નકે।

XVII અપરમ્ એષ મમ પ્રિયઃ પુત્ર એતસ્મિન્નેવ મમ મહાસન્તોષ એતાદૃશી વ્યોમજા વાગ્ બભૂવા।

IV

I તતઃ પરં યીશુઃ પ્રતારકેણ પરીક્ષિતો ભવિતુમ્ આત્મના પ્રાન્તરમ્ આકૃષ્ટઃ

II સન્ યત્વારિશદહોરાત્રાન્ અનાહારસ્તિષ્ઠન્ ક્ષુધિતો બભૂવા।

III તદાનીં પરીક્ષિતા તત્સમીપમ્ આગત્ય વ્યાહતવાન્, યદિ ત્વમીશ્વરાત્મજો ભવેસ્તર્હ્યાજ્ઞયા પાષાણાનેતાન્ પૂપાન્ વિધેહિ।

IV તતઃ સ પ્રત્યબ્રવીતઃ, ઇત્યં લિખિતમાસ્તે, "મનુજઃ કેવલપૂપેન ન જીવિષ્યતિ, કિન્ત્વીશ્વરસ્ય વદનાદ્ યાનિ યાનિ વયાંસિ નિઃસરન્તિ તૈરેવ જીવિષ્યતિ "।

V તદા પ્રતારકસ્તં પુણ્યનગરં નીત્વા મન્દિરસ્ય ચૂડોપરિ નિઘાય ગદિતવાન્,

VI ત્વં યદિશ્વરસ્ય તનયો ભવેસ્તર્હાતોડધઃ પત, યત ઇત્યં લિખિતમાસ્તે, આદેક્ષ્યતિ નિજાન્ દૂતાન્ રક્ષિતું ત્વાં પરમેશ્વરઃ। યથા સર્વેષુ માર્ગેષુ ત્વદીયચરણદ્વયો ન લગેત્ પ્રસ્તરાઘાતસ્ત્વાં ઘરિષ્યન્તિ તે કરૈઃ।

VII તદાનીં યીશુસ્તસ્મૈ કથિતવાન્ એતદપિ લિખિતમાસ્તે, "ત્વં નિજપ્રભું પરમેશ્વરં મા પરીક્ષસ્વા "।

VIII અનન્તરં પ્રતારકઃ પુનરપિ તમ્ અત્યુન્નધરાધરોપરિ નીત્વા જગતઃ સકલરાજ્યાનિ તદૈશ્વર્યાણિ ચ દર્શયાશ્ચકાર કથયાન્નકાર ચ,

IX યદિ ત્વં દણ્ડવદ્ ભવન્ માં પ્રણમેસ્તર્હાહમ્ એતાનિ તુભ્યં પ્રદાસ્યામિ।

X તદાનીં યીશુસ્તમવોચતઃ, દૂરીભવ પ્રતારક, લિખિતમિદમ્ આસ્તે, "ત્વયા નિજઃ પ્રભુઃ પરમેશ્વરઃ પ્રણમ્યઃ કેવલઃ સ સેવ્યશ્ચા "।

XI તતઃ પ્રતારકેણ સ પર્યત્યાજિ, તદા સ્વર્ગીયદૂતૈરાગત્ય સ સિષેવે।

XII તદનન્તરં યોહન્ કારાયાં બબન્ધે, તદ્વાર્તા નિશમ્ય યીશુના ગાલીલ્ પ્રાસ્થીયતા।

XIII તતઃ પરં સ નાસરન્નગરં વિહાય જલધેસ્તટે સિબૂલૂન્નપ્તાલી એતયોરુવભયોઃ પ્રદેશયોઃ સીમ્નોર્મધ્યવર્તી યઃ કફ્નાહૂમ્ તન્નગરમ્ ઇત્વા ન્યવસત્।

XIV તસ્માત્, અન્યાદેશીયગાલીલિ યદ્દનપારેડબ્ધિરોધસિ નપ્તાલિસિબૂલૂન્દેશૌ યત્ર સ્થાને સ્થિતૌ પુરા।

XV તત્રત્યા મનુજા યે યે પર્યભ્રામ્યન્ તમિન્નકે તૈર્જનૈર્બૃહદાલોકઃ પરિદર્શિષ્યતે તદા અવસન્ યે જના દેશે મૃત્યુચ્છાયાસ્વરૂપકે તેષામુપરિ લોકાનામાલોકઃ સંપ્રકાશિતઃ।

XVI યદેતદ્વચનં યિશયિયભવિષ્યદ્વાદિના પ્રોક્તં, તત્ તદા સફલમ્ અભૂત્।

XVII અનન્તરં યીશુઃ સુસંવાદં પ્રચારયન્ એતાં કથાં કથયિતુમ્ આરેભે, મનાંસિ પરાવર્તયત, સ્વર્ગીયરાજત્વં સવિધમભવત્।

XVIII તતઃ પરં યીશુ ગાલીલો જલધેસ્તટેન ગચ્છન્ ગચ્છન્ આન્દ્રિયસ્તસ્ય ભ્રાતા શિમોન્ અર્થતો યં પિતરં વદન્તિ એતાવુભૌ જલઘૌ જાલં ક્ષિપન્તૌ દદર્શ, યતસ્તૌ મીનધારિણાવાસ્તામ્।

XIX તદા સ તાવાહૂય વ્યાજહાર, યુવાં મમ પશ્ચાદ્ આગચ્છતં, યુવામહં મનુજધારિણૌ કરિષ્યામિ।

XX તેનૈવ તૌ જાલં વિહાય તસ્ય પશ્ચાત્ આગચ્છતામ્।

XXI અનન્તરં તસ્માત્ સ્થાનાત્ વ્રજન્ વ્રજન્ સિવદિયસ્ય સુતૌ યાકૂબ્ યોહન્નામાનો દ્વૌ સહજૌ તાતેન સાહ્યૌ નૌકોપરિ જાલસ્ય જીર્ણોદ્ધારં કુર્વન્તૌ વીક્ષ્ય તાવાહૂતવાન્।

XXII તત્ક્ષણાત્ તૌ નાવં સ્વતાતઞ્ચ વિહાય તસ્ય પશ્ચાદ્વામિનૌ બભૂવતુઃ।

XXIII અનન્તરં ભજનભવને સમુપદિશન્ રાજ્યસ્ય સુસંવાદં પ્રચારયન્ મનુજાનાં સર્વપ્રકારાન્ રોગાન્ સર્વપ્રકારપીડાશ્ચ શમયન્ યીશુઃ કૃત્સ્નં ગાલીલ્દેશં ભ્રમિતુમ્ આરભતા।

XXIV तेन कृत्स्नसुरियादेशस्य मध्यं तस्य यशो व्याप्नोत्, अपरं भूतग्रस्ता अपस्मारगीषाः पक्षाघातिप्रभृतयश्च यावन्तो मनुजा नानाविधव्याधिभिः क्लिष्टा आसन्, तेषु सर्वेषु तस्य समीपम् आनीतेषु स तान् स्वस्थान् यकार।

XXV अतेन गालील-दिकापनि-यिउशालम्-यिडूदीयदेशेभ्यो यर्दनः पाराञ्च बडवो मनुजास्तस्य पश्चाद् आगच्छन्।

V

I अनन्तरं स ज्ञननिवलं निरीक्ष्य भूधरोपरि व्रजित्वा समुपविवेश।

II तदानीं शिष्येषु तस्य समीपमागतेषु तेन तेभ्य एषा कथा कथ्याञ्चक्रे।

III अत्तिमानडीना जना धन्याः, यतस्ते स्वर्गीयराज्यम् अधिकरिष्यन्ति।

IV पिधमाना मनुजा धन्याः, यस्मात् ते सान्त्वनां प्राप्सन्ति।

V नम्रा मानवाश्च धन्याः, यस्मात् ते मेदिनीम् अधिकरिष्यन्ति।

VI धर्मायि बुभुक्षिताः तृषार्त्ताश्च मनुजा धन्याः, यस्मात् ते परितर्प्यन्ति।

VII कृपालवो मानवा धन्याः, यस्मात् ते कृपां प्राप्स्यन्ति।

VIII निर्मलहृदया मनुजाश्च धन्याः, यस्मात् त ईश्वरं द्रक्ष्यन्ति।

IX मेलयितारो मानवा धन्याः, यस्मात् त ईश्वरस्य सन्तानत्वेन विष्यास्यन्ति।

X धर्मकारणात् ताडिता मनुजा धन्याः, यस्मात् स्वर्गीयराज्ये तेषामधिकरो विद्यते।

XI यदा मनुजा मम नामकृते युष्मान् निन्दन्ति ताडयन्ति मृषा नानादुर्व्याक्रियाणि वदन्ति य, तदा युयं धन्याः।

XII तदा आनन्दत, तथा भृशं ह्लादध्वञ्च, यतः स्वर्गो भूयांसि इलानि लप्स्यध्वे; ते युष्माकं पुरातनान् भविष्यद्वादिनोऽपि तादृग् अताडयन्।

XIII युयं मेदिन्यां लवणरूपाः, किन्तु यदि लवणस्य लवणत्वम् अपयाति, तर्हि तत् केन प्रकारेण स्वाद्युक्तं भविष्यति? तत् कस्यापि कार्यस्यायोग्यत्वात् केवलं बहिः प्रक्षेप्तुं नराणां पदतलेन दलयितुञ्च योग्यं भवति।

XIV यूयं जगति दीप्तिरूपाः, भूधरोपरि स्थितं नगरं गुप्तं भवितुं नहि शक्यति।

XV अपरं मनुजाः प्रदीपान् प्रज्वाल्य द्रोणाधो न स्थापयन्ति, किन्तु दीपाधारोपर्येव स्थापयन्ति, तेन ते दीपा गेडस्थितान् सकलान् प्रकाशयन्ति।

XVI येन मानवा युष्माकं सत्कर्माणि विलोक्य युष्माकं स्वर्गस्थं पितरं धन्यं वदन्ति, तेषां समक्षं युष्माकं दीप्तिस्तादृक् प्रकाशताम्।

XVII अहं व्यवस्थां भविष्यद्वाक्यञ्च लोप्नुम् आगतवान्, एत्थं मानुभवत, ते द्वे लोप्नुं नागतवान्, किन्तु सङ्घे कर्तुम् आगतोस्मि।

XVIII अपरं युष्मान् अहं तथ्यं वदामि यावत् व्योममेदिन्यो र्ध्वसो न भविष्यति, तावत् सर्वस्मिन् सङ्घे न जाते व्यवस्थाया एका मात्रा बिन्दुरेकोपि वा न लोप्स्यते।

XIX तस्मात् यो ज्ञन एतासाम् आज्ञानाम् अतिक्षुद्राम् अकाज्ञामपी लंघते मनुजाञ्च तथैव शिक्षयति, स स्वर्गीयराज्ये सर्वेभ्यः क्षुद्रत्वेन विष्यास्यते, किन्तु यो ज्ञनस्तां पालयति, तथैव शिक्षयति य, स स्वर्गीयराज्ये प्रधानत्वेन विष्यास्यते।

XX अपरं युष्मान् अहं वदामि, अध्यापकङ्किउशिमानवानां धर्मानुष्ठानात् युष्माकं धर्मानुष्ठाने नोत्तमे जाते यूयम् ईश्वरीयराज्यं प्रवेष्टुं न शक्यथा।

XXI अपरञ्च त्वं नरं मा वधीः, यस्मात् यो नरं हन्ति, स विचारसभायां दण्डार्हो भविष्यति, पूर्वकालीनज्ञनेभ्य एति कथितमासीत्, युष्माभिरश्रावि।

XXII किन्त्वहं युष्मान् वदामि, यः कश्चित् कारणं विना निजभ्रात्रे कुप्यति, स विचारसभायां दण्डार्हो भविष्यति; यः कश्चिद्व्य स्वीयसहजं निबर्बाधं वदति, स महासभायां दण्डार्हो भविष्यति; पुनश्च त्वं मूढ एति वाक्यं यदि कश्चित् स्वीयभ्रातरं वक्ति, तर्हि नरकाग्नौ स दण्डार्हो भविष्यति।

XXIII अतो वेद्याः समीपं निजनेवेद्ये समानीतेऽपि निजभ्रातरं प्रति कस्माच्चित् कारणत् त्वं यदि दोषी विद्यसे, तदानीं तव तस्य स्मृतिं र्जयते य,

XXIV तर्हि तस्या वेद्याः समीपे निजनेवेद्यं निधाय तदैव गत्वा पूर्वं तेन साह्यं मिल, पश्चात् आगत्य निजनेवेद्यं निवेद्या।

XXV अन्यञ्च यावत् विवादिना साह्यं वर्त्मनि तिष्ठसि, तावत् तेन साह्यं मेलनं कुरु; नो येत् विवादी विचारयितुः समीपे त्वां समर्पयति विचारयिता य रक्षिणः सन्निधौ समर्पयति तदा त्वं कारायां बध्येथाः।

XXVI तर्हि त्वामहं तथ्यं ब्रवीमि, शेषकपर्देऽपि न परिशोधिते तस्मात् स्थानात् कदापि बहिरागतुं न शक्यसि।

XXVII अपरं त्वं मा व्यभियर, यदेतद् वयनं पूर्वकालीनलोकेभ्यः कथितमासीत्, तद् यूयं श्रुतवन्तः;

- XXVIII किन्त्वहं युष्मान् वदामि, यदि कश्चित् कामतः काञ्चन योषितं पश्यति, तर्हि स मनसा तदैव व्यभियरितवान्।
- XXIX तस्मात् तव दक्षिणां नेत्रं यदि त्वां बाधते, तर्हि तन्नेत्रम् उत्पात्य दूरे निक्षिप, यस्मात् तव सर्व्ववपुषो नरके निक्षेपात् तवैकाङ्गस्य नाशो वरं।
- XXX यद्वा तव दक्षिणाः करो यदि त्वां बाधते, तर्हि तं करं छित्वा दूरे निक्षिप, यतः सर्व्ववपुषो नरके निक्षेपात् अेकाङ्गस्य नाशो वरं।
- XXXI उक्तमास्ते, यदि कश्चिन् निज्ज्यायां परित्यक्तुम् इच्छति, तर्हि स तस्यै त्यागपत्रं ददातु।
- XXXII किन्त्वहं युष्मान् व्याहरामि, व्यभियारदोषे न जाते यदि कश्चिन् निज्ज्यायां परित्यजति, तर्हि स तां व्यभियारयति; यश्च तां त्यक्तां स्त्रियं विवदति, सोपि व्यभियरति।
- XXXIII पुनश्च त्वं मृषा शपथम् न कुर्वन् ईश्वराय निज्ज्यायां पालय, पूर्व्वकालीनलोकेभ्यो यैषा कथा कथिता, तामपि यूयं श्रुतवन्तः।
- XXXIV किन्त्वहं युष्मान् वदामि, कमपि शपथं मा कार्ष्ण, अर्थतः स्वर्गनाम्ना न, यतः स ईश्वरस्य सिंहासनं;
- XXXV पृथिव्या नाम्नापि न, यतः सा तस्य पादपीठं; यिज्ञाशालमो नाम्नापि न, यतः सा महाराजस्य पुरी;
- XXXVI निज्जिरोनाम्नापि न, यस्मात् तस्यैकं क्यमपि सितम् असितं वा कर्तुं त्वया न शक्यते।
- XXXVII अपरं यूयं संलापसमये केवलं भवतीति न भवतीति य वदत यत एतौऽधिकं यत् तत् पापात्मनो जायते।
- XXXVIII अपरं लोचनस्य विनिमयेन लोचनं दन्तस्य विनिमयेन दन्तः पूर्व्वक्तमिदं वयनञ्च युष्माभिरश्रूयता।
- XXXIX किन्त्वहं युष्मान् वदामि यूयं हिंसकं नरं मा व्याघातयत। किन्तु केनयित् तव दक्षिणकपोले यपेटाघाते कृते तं प्रति वामं कपोलञ्च व्याघोऽय।
- XL अपरं केनयित् त्वया साधर्मे विवाहं कृत्वा तव परिधेयवसने ञ्जिघृषिते तस्मायुत्तरीयवसनमपि देहि।
- XLI यदि कश्चित् त्वां कोशमेकं नयनार्थं अन्यायतो धरति, तदा तेन साधर्मे कोशद्वयं याहि।
- XLII यश्च मानवस्त्वां यायते, तस्मै देहि, यदि कश्चित् तुल्यं धारयितुम् इच्छति, तर्हि तं प्रति परामुञ्जो मा भूः।
- XLIII निज्जसमीपवसिनि प्रेम कुरु, किन्तु शत्रुं प्रति द्वेषं कुरु, यदेतत् पुरोक्तं वयनं अतदपि यूयं श्रुतवन्तः।
- XLIV किन्त्वहं युष्मान् वदामि, यूयं रिपुष्वपि प्रेम कुरुत, ये य युष्मान् शपन्ते, तान्, आशिषं वदत, ये य युष्मान् ऋतीयन्ते, तेषां मङ्गलं कुरुत, ये य युष्मान् निन्दन्ति, ताऽयन्ति य, तेषां कृते प्रार्थयध्वं।
- XLV तत्र यः सतामसताञ्चोपरि प्रभाकरम् उदाययति, तथा धार्मिकानामधार्मिकानाञ्चोपरि नीरं वर्षयति तादृशो यो युष्माकं स्वर्गस्थः पिता, यूयं तस्यैव सन्ताना भविष्यथ।
- XLVI ये युष्मासु प्रेम कुर्वन्ति, यूयं यदि केवलं तेव्वेव प्रेम कुरुथ, तर्हि युष्माकं किं इलं भविष्यति? यादृशो अपि तादृशं किं न कुर्वन्ति?
- XLVII अपरं यूयं यदि केवलं स्वीयभ्रातृत्वेन नमत, तर्हि किं महत् कर्म कुरुथ? यादृशो अपि तादृशं किं न कुर्वन्ति?
- XLVIII तस्मात् युष्माकं स्वर्गस्थः पिता यथा पूर्णो भवति, यूयमपि तादृशा भवत।

VI

- I सावधाना भवत, मनुजान् दर्शयितुं तेषां गोचरे धर्मकर्म मा कुरुत, तथा कृते युष्माकं स्वर्गस्थपितुः सकाशात् किञ्चन इलं न प्राप्स्यथ।
- II त्वं यदा ददासि तदा कपटिनो जना यथा मनुजेभ्यः प्रशंसां प्राप्तुं भज्जनभवने राजमार्गो य तूरीं वाद्यन्ति, तथा मा कुरि, अहं तुल्यं यथार्थं कथयामि, ते स्वकायं कुलम् अलभन्त।
- III किन्तु त्वं यदा ददासि, तदा निज्जदक्षिणाकरो यत् करोति, तद् वामकरं मा ज्ञापय।
- IV तेन तव दानं गुप्तं भविष्यति यस्तु तव पिता गुप्तदर्शी, स प्रकाश्य तुल्यं इलं दास्यति।
- V अपरं यदा प्रार्थयसे, तदा कपटिनैव मा कुरु, यस्मात् ते भज्जनभवने राजमार्गस्थ कोऽो तिष्ठन्तो लोकान् दर्शयन्तः प्रार्थयितुं प्रीयन्ते; अहं युष्मान् तथ्यं वदामि, ते स्वकीयइलं प्राप्नुवन्।
- VI तस्मात् प्रार्थनाकाले अन्तरागारं प्रविश्य द्वारं रुद्व्वा गुप्तं पश्यतस्तव पितुः समीपे प्रार्थयस्व; तेन तव यः पिता गुप्तदर्शी, स प्रकाश्य तुल्यं इलं दास्यति।
- VII अपरं प्रार्थनाकाले देवपूजकाएव मुधा पुनरुक्तिं मा कुरु, यस्मात् ते बोधन्ते, बहुवारं कथायां कथितायां तेषां प्रार्थना ग्राह्यते।
- VIII यूयं तेषामिव मा कुरुत, यस्मात् युष्माकं यद् यत् प्रयोजनं यायनातः प्रागेव युष्माकं पिता तत् जानाति।
- IX अतयेव यूयम ईदृक् प्रार्थयध्वं, हं अस्माकं स्वर्गस्थपितुः, तव नाम पूज्यं भवतु।
- X तव राजत्वं भवतु; तवेच्छा स्वर्गं यथा तथैव मेदिन्यामपि सङ्गला भवतु।

- XI અસ્માકં પ્રયોજનીયમ્ આહારમ્ અદ્ય દેહિ
 XII વયં યથા નિજાપરાધિનઃ ક્ષમામહે, તથૈવાસ્માકમ્ અપરાધાન્ ક્ષમસ્વા
 XIII અસ્માન્ પરીક્ષાં માનય, કિન્તુ પાપાત્મનો રક્ષ; રાજત્વં ગૌરવં પરાક્રમઃ એતે સર્વે સર્વદા તવ; તથાસ્તુ!
 XIV યદિ યૂયમ્ અન્યેષામ્ અપરાધાન્ ક્ષમધ્વે તર્હિ યુષ્માકં સ્વર્ગસ્થપિતાપિ યુષ્માન્ ક્ષમિષ્યતે;
 XV કિન્તુ યદિ યૂયમ્ અન્યેષામ્ અપરાધાન્ ન ક્ષમધ્વે, તર્હિ યુષ્માકં જનકોપિ યુષ્માકમ્ અપરાધાન્ ન ક્ષમિષ્યતો
 XVI અપરમ્ ઉપવાસકાલે કપટિનો જના માનુષાન્ ઉપવાસં જ્ઞાપયિતું સ્વેષાં વદનાનિ મ્લાનાનિ કુર્વન્તિ, યૂયં તદ્વવ વિષણવદના મા ભવતઃ; અહં યુષ્માન્ તથ્યં વદામિ તે સ્વકીયફલમ્ અલભન્તા
 XVII યદા ત્વમ્ ઉપવસસિ, તદા યથા લોકૈસ્ત્વં ઉપવાસીવ ન દૃશ્યસે, કિન્તુ તવ યોડગોચરઃ પિતા તેનૈવ દૃશ્યસે, તત્કૃતે નિજશિરસિ તેલં મર્દય વદનઞ્ચ પ્રક્ષાલય;
 XVIII તેન તવ યઃ પિતા ગુપ્તદર્શી સ પ્રકાશ્ય તુભ્યં ફલં દાસ્યતિ
 XIX અપરં યત્ર સ્થાને કીટાઃ કલક્ષ્માશ્ચ ક્ષયં નયન્તિ, ચૌરાશ્ચ સન્ધિં કર્તયિત્વા ચોરયિતું શક્નુવન્તિ, તાદૃશ્યાં મેદિન્યાં સ્વાર્થ ધનં મા સંચિનુતા
 XX કિન્તુ યત્ર સ્થાને કીટાઃ કલક્ષ્માશ્ચ ક્ષયં ન નયન્તિ, ચૌરાશ્ચ સન્ધિં કર્તયિત્વા ચોરયિતું ન શક્નુવન્તિ, તાદૃશે સ્વર્ગે ધનં સચ્ચિનુતા
 XXI યસ્માત્ યત્ર સ્થાને યુષ્માકં ધનં તત્રૈવ ખાને યુષ્માકં મનાંસિ
 XXII લોચનં દેહસ્ય પ્રદીપકં, તસ્માત્ યદિ તવ લોચનં પ્રસન્નં ભવતિ, તર્હિ તવ કૃત્સ્નં વપુ દીપ્તિયુક્તં ભવિષ્યતિ
 XXIII કિન્તુ લોચનેડપ્રસન્ને તવ કૃત્સ્નં વપુઃ તમિસ્રયુક્તં ભવિષ્યતિ અતએવ યા દીપ્તિસ્ત્વયિ વિદ્યતે, સા યદિ તમિસ્રયુક્તા ભવતિ, તર્હિ તત્ તમિસ્રં કિયન્ મહત્!
 XXIV કોપિ મનુજો દ્વો પ્રભૂ સેવિતું ન શક્નોતિ, યસ્માદ્ એકં સંમન્ય તદન્યં ન સમ્મન્યતે, યદ્વા એકત્ર મનો નિધાય તદન્યમ્ અવમન્યતે; તથા યૂયમપીશ્વરં લક્ષ્મીએત્યુભે સેવિતું ન શક્નુથા
 XXV અપરમ્ અહં યુષ્મભ્યં તથ્યં કથયામિ, કિં ભક્ષિષ્યામઃ? કિં પાસ્યામઃ? ઇતિ પ્રાણધારણાય મા ચિન્તયત; કિં પરિધાસ્યામઃ? ઇતિ કાયરક્ષણાય ન ચિન્તયત; ભક્ષ્યાત્ પ્રાણા વસનાઞ્ચ વપૂંષિ કિં શ્રેષ્ઠાણિ ન હિ?
 XXVI વિહાયસો વિહંગમાન્ વિલોકયત; તે નોષ્યતે ન કૃત્યતે ભાણડાગારે ન સઞ્ચીયતેડપિ; તથાપિ યુષ્માકં સ્વર્ગસ્થઃ પિતા તેભ્ય આહારં વિતરતિ
 XXVII યૂયં તેભ્યઃ કિં શ્રેષ્ઠા ન ભવથ? યુષ્માકં કશ્ચિત્ મનુજઃ ચિન્તયન્ નિજાયુષઃ ક્ષણમપિ વર્દ્ધયિતું શક્નોતિ?
 XXVIII અપરં વસનાય કુતચિન્તયત? ક્ષેત્રોત્પન્નાનિ પુષ્પાણિ કથં વર્દ્ધન્તે તદાલોચયતા તાનિ તન્તૂન્ નોત્પાદ્યન્તિ કિમપિ કાર્યં ન કુર્વન્તિ;
 XXIX તથાપ્યહં યુષ્માન્ વદામિ, સુલેમાન્ તાદૃગ્ ઐશ્વર્યવાનપિ તત્યુષ્મિવ વિભૂષિતો નાસીત્!
 XXX તસ્માત્ ક્ષદ્ય વિદ્યમાનં શ્વઃ ચુલ્લ્યાં નિક્ષેપ્યતે તાદૃશં યત્ ક્ષેત્રસ્થિતં કુસુમં તત્ યદીશ્વર ઇત્યં બિભૂષયતિ, તર્હિ હે સ્તોકપ્રત્યયિનો યુષ્માન્ કિં ન પરિધાપયિષ્યતિ?
 XXXI તસ્માત્ અસ્માભિઃ કિમત્સ્યતે? કિન્ન પાયિષ્યતે? કિં વા પરિધાયિષ્યતે, ઇતિ ન ચિન્તયતા
 XXXII યસ્માત્ દેવાર્ચકા અપીતિ ચેષ્ટન્તે; એતેષુ દ્રવ્યેષુ પ્રયોજનમસ્તીતિ યુષ્માકં સ્વર્ગસ્થઃ પિતા જ્ઞાનાતિ
 XXXIII અતએવ પ્રથમત ઈશ્વરીયરાજ્યં ધર્મઞ્ચ ચેષ્ટધ્વં, તત એતાનિ વસ્તૂનિ યુષ્મભ્યં પ્રદાયિષ્યન્તો
 XXXIV શ્વઃ કૃતે મા ચિન્તયત, શ્વએવ સ્વયં સ્વમુદ્દિશ્ય ચિન્તયિષ્યતિ; અદ્યતની યા ચિન્તા સાદ્યકૃતે પ્રચુરતરા!

VII

- I યથા યૂયં દોષીકૃતા ન ભવથ, તત્કૃતેડન્યં દોષિણં મા કુરુતા
 II યતો યાદૃશેન દોષેણ યૂયં પરાન્ દોષિણઃ કુરુથ, તાદૃશેન દોષેણ યૂયમપિ દોષીકૃતા ભવિષ્યથ, અન્યઞ્ચ યેન પરિમાણેન યુષ્માભિઃ પરિમીયતે, તેનૈવ પરિમાણેન યુષ્મત્કૃતે પરિમાયિષ્યતો
 III અપરઞ્ચ નિજનયને યા નાસા વિદ્યતે, તામ્ અનાલોચ્ય તવ સહજસ્ય લોચને યત્ તૃણમ્ આસ્તે, તદેવ કુતો વીક્ષસે?
 IV તવ નિજલોચને નાસાયાં વિદ્યમાનાયાં, હે ભ્રાતઃ, તવ નયનાત્ તૃણં બહિષ્યર્તુ અનુજાનીહિ, કથામેતાં નિજસહજાય કથં કથયિતું શક્નોષિ?
 V હે કપટિન્, આદૌ નિજનયનાત્ નાસાં બહિષ્કુરુ તતો નિજદૃષ્ટૌ સુપ્રસન્નાયાં તવ ભ્રાતૃ લોચનાત્ તૃણં બહિષ્કર્તુ શક્સિ
 VI અન્યઞ્ચ સારમેયેભ્યઃ પવિત્રવસ્તૂનિ મા વિતરત, વરાહાણાં સમક્ષઞ્ચ મુક્તા મા નિક્ષિપત; નિક્ષેપણાત્ તે તાઃ સર્વાઃ પદૈ દલયિષ્યન્તિ, પરાવૃત્ય યુષ્માનપિ વિદારયિષ્યન્તિ

- VII યાયધ્વં તતો યુષ્મભ્યં દાયિષ્યતે; મૃગયધ્વં તત ઉદ્દેશં લપ્સ્યધ્વે; દ્વારમ્ આહત, તતો યુષ્મત્કૃતે મુક્તં ભવિષ્યતિ।
- VIII યસ્માદ્ યેન યાય્યતે, તેન લભ્યતે; યેન મૃગ્યતે તેનોદ્દેશઃ પ્રાપ્યતે; યેન ચ દ્વારમ્ આહન્યતે, તત્કૃતે દ્વારં મોચ્યતો।
- IX આત્મજેન પૂપે પ્રાર્થિતે તસ્મૈ પાષાણં વિશ્રાણયતિ,
- X મીને યાયિતે ચ તસ્મૈ ભુજગં વિતરતિ, એતાદૃશઃ પિતા યુષ્માકં મધ્યે ક આસ્તે?
- XI તસ્માદ્ યૂયમ્ અભદ્રાઃ સન્તોડપિ યદિ નિજબાલકેભ્ય ઉત્તમં દ્રવ્યં દાતું જાનીથ, તર્હિ યુષ્માકં સ્વર્ગસ્થઃ પિતા સ્વીયયાચકેભ્યઃ કિમુત્તમાનિ વસ્તૂનિ ન દાસ્યતિ?
- XII યુષ્માન્ પ્રતીતરેષાં યાદૃશો વ્યવહારો યુષ્માકં પ્રિયઃ, યૂયં તાન્ પ્રતિ તાદૃશાનેવ વ્યવહારાન્ વિધત્ત; યસ્માદ્ વ્યવસ્થાભવિષ્યદ્વાદિનાં વચનાનામ્ ઇતિ સારમ્।
- XIII સફીર્ણદ્વારેણ પ્રવિશત; યતો નરકગમનાય યદ્ દ્વારં તદ્ વિસ્તીર્ણં યચ્ચ વર્ત્મ તદ્ બૃહત્ તેન બહવઃ પ્રવિશન્તિ।
- XIV અપરં સ્વર્ગગમનાય યદ્ દ્વારં તત્ કીદૃક્ સંકીર્ણં યચ્ચ વર્ત્મ તત્ કીદૃગ્ દુર્ગમમ્ તદુદ્દેષ્ટારઃ કિયન્તોડલ્પાઃ।
- XV અપરઞ્ચ યે જના મેષવેશેન યુષ્માકં સમીપમ્ આગચ્છન્તિ, કિન્ત્વન્તર્દુરન્તા વૃકા એતાદૃશેભ્યો ભવિષ્યદ્વાદિભ્યઃ સાવધાના ભવત, યૂયં ફલેન તાન્ પરિચેતું શક્નુથા।
- XVI મનુજાઃ કિં કણ્ટકિનો વૃક્ષાદ્ દ્રાક્ષાફલાનિ શૃગાલકોલિતશ્ચ ઉડુમ્બરફલાનિ શાતયન્તિ?
- XVII તદ્દદ્ ઉત્તમ એવ પાદપ ઉત્તમફલાનિ જનયતિ, અધમપાદપએવાધમફલાનિ જનયતિ।
- XVIII કિન્તૂત્તમપાદપઃ કદાપ્યધમફલાનિ જનયિતું ન શક્નોતિ, તથાધમોપિ પાદપ ઉત્તમફલાનિ જનયિતું ન શક્નોતિ।
- XIX અપરં યે યે પાદપા અધમફલાનિ જનયન્તિ, તે કૃત્તા વહ્નૌ ક્ષિપ્યન્તે।
- XX અતએવ યૂયં ફલેન તાન્ પરિચેષ્યથા।
- XXI યે જના માં પ્રભું વદન્તિ, તે સર્વે સ્વર્ગરાજ્યં પ્રવેક્ષ્યન્તિ તન્ન, કિન્તુ યો માનવો મમ સ્વર્ગસ્થસ્ય પિતુરિષ્ટં કર્મ કરોતિ સ એવ પ્રવેક્ષ્યતિ।
- XXII તદ્ દિને બહવો માં વદિષ્યન્તિ, હે પ્રભો હે પ્રભો, તવ નામ્ના કિમસ્મામિ ભવિષ્યદ્વાક્યં ન વ્યાહતં? તવ નામ્ના ભૂતાઃ કિં ન ત્યાજિતાઃ? તવ નામ્ના કિં નાનાદ્ભૂતાનિ કર્મ્માણિ ન કૃતાનિ?
- XXIII તદાહં વદિષ્યામિ, હે કુકર્મ્મકારિણો યુષ્માન્ અહં ન વેક્ષિ, યૂયં મત્સમીપાદ્ દૂરીભવતા।
- XXIV યઃ કશ્ચિત્ મમૈતાઃ કથાઃ શ્રુત્વા પાલયતિ, સ પાષાણોપરિ ગૃહનિર્માત્રા જ્ઞાનિના સહ મયોપમીયતો।
- XXV યતો વૃષ્ટૌ સત્યામ્ આપ્લાવ આગતે વાયૌ વાતે ચ તેષુ તદ્દેહં લગ્નેષુ પાષાણોપરિ તસ્ય ભિત્તેસ્તન્ન પતતિ।
- XXVI કિન્તુ યઃ કશ્ચિત્ મમૈતાઃ કથાઃ શ્રુત્વા ન પાલયતિ સ સૈકતે ગેહનિર્માત્રા ડજ્ઞાનિના ઉપમીયતો।
- XXVII યતો જલવૃષ્ટૌ સત્યામ્ આપ્લાવ આગતે પવને વાતે ચ તૈ ગૃહે સમાઘાતે તત્ પતતિ તત્પતનં મહદ્ ભવતિ।
- XXVIII યીશુનૈતેષુ વાક્યેષુ સમાપિતેષુ માનવાસ્તદીયોપદેશમ્ આશ્ચર્ય્ય મેનિરે।
- XXIX યસ્માત્ સ ઉપાધ્યાયા ઇવ તાન્ નોપદિદેશ કિન્તુ સમર્થપુરુષઇવ સમુપદિદેશ।

VIII

- I યદા સ પર્વતાદ્ અવારોહત્ તદા બહવો માનવાસ્તત્પશ્ચાદ્ વવ્રજુઃ।
- II એકઃ કુષ્ઠવાન્ આગત્ય તં પ્રણમ્ય બભાષે, હે પ્રભો, યદિ ભવાન્ સંમન્યતે, તર્હિ માં નિરામયં કર્તુ શક્નોતિ।
- III તતો યીશુઃ કરં પ્રસાર્ય્ય તસ્યાઙ્ સ્પૃશન્ વ્યાજહાર, સમ્મન્યેડહં ત્વં નિરામયો ભવ; તેન સ તત્ક્ષણાત્ કુષ્ઠનામોચિ।
- IV તતો યીશુસ્તં જગાદ, અવઘેહિ કથામેતાં કશ્ચિદપિ મા બૃહિ, કિન્તુ યાજકસ્ય સન્નિધિં ગત્વા સ્વાત્માનં દર્શય મનુજેભ્યો નિજનિરામયત્વં પ્રમાણયિતું મૂસાનિરૂપિતં દ્રવ્યમ્ ઉત્સૃજ ચ।
- V તદનન્તરં યીશુના કફુર્નાહૂમ્નામનિ નગરે પ્રવિષ્ટે કશ્ચિત્ શતસેનાપતિસ્તસમીપમ્ આગત્ય વિનીય બભાષે,
- VI હે પ્રભો, મદીય એકો દાસઃ પક્ષાઘાતવ્યાધિના ભૃશં વ્યથિતઃ, સતુ શયનીય આસ્તો।
- VII તદાનીં યીશુસ્તસ્મૈ કથિતવાન્, અહં ગત્વા તં નિરામયં કરિષ્યામિ।
- VIII તતઃ સ શતસેનાપતિઃ પ્રત્યવદત્, હે પ્રભો, ભવાન્ યત્ મમ ગેહમધ્યં યાતિ તદોગ્યભાજનં નાહમસ્મિ; વાજ્ઞાત્રમ્ આદિશતુ, તેનૈવ મમ દાસો નિરામયો ભવિષ્યતિ।
- IX યતો મયિ પરનિઘ્નેડપિ મમ નિદેશવશ્યાઃ કતિ કતિ સેનાઃ સન્તિ, તત એકસ્મિન્ યાહીત્યુક્તે સ યાતિ, તદન્યસ્મિન્ એહીત્યુક્તે સ આયાતિ, તથા મમ નિજદાસે કર્મ્મૈતત્ કુર્વિત્યુક્તે સ તત્ કરોતિ।
- X તદાનીં યીશુસ્તસ્યૈતત્ વયો નિશમ્ય વિસ્મયાપન્નોડભૂતઃ; નિજપશ્ચાદ્વામિનો માનવાન્ અવોચ્ય, યુષ્માન્ તથ્યં વચ્મિ, ઇસ્રાયેલીયલોકાનાં મધ્યેડપિ નૈતાદૃશો વિશ્વાસો મયા પ્રાપ્તઃ।

XI અન્યચ્યાહં યુષ્માન્ વદામિ, બહવઃ પૂર્વસ્યાઃ પશ્ચિમાયાશ્ચ દિશ આગત્ય ઇબ્રાહીમા ઇસ્હાકા યાકૂબા ચ સાકમ્ મિલિત્વા સમુપવેક્ષ્યન્તિ;

XII કિન્તુ યત્ર સ્થાને રોદનદન્તઘર્ષણો ભવતસ્તસ્મિન્ બહિર્ભૂતતમિસ્રે રાજ્યસ્ય સન્તાના નિક્ષેસ્યન્તો

XIII તતઃ પરં યીશુસ્તં શતસેનાપતિં જગાદ, યાહિ, તવ પ્રતીત્યનુસારતો મજ્જલં ભૂયાત્; તદા તસ્મિન્નેવ દણ્ડે તદીયદાસો નિરામયો બભૂવા

XIV અનન્તરં યીશુઃ પિતરસ્ય ગેહમુપસ્થાય જવરેણ પીડિતાં શયનીયસ્થિતાં તસ્ય શ્વશ્રૂં વીક્ષાન્ત્રકે

XV તતસ્તેન તસ્યાઃ કરસ્ય સ્પૃષ્ટતવાત્ જવરસ્તાં તત્યાજ, તદા સા સમુત્થાય તાન્ સિષેવો

XVI અનન્તરં સન્ધ્યાયાં સત્યાં બહુશો ભૂતગ્રસ્તમનુજાન્ તસ્ય સમીપમ્ આનિન્યુઃ સ ચ વાક્યેન ભૂતાન્ ત્યાજયામાસ, સર્વપ્રકારપીડિતજનાંશ્ચ નિરામયાન્ ચકાર;

XVII તસ્માત્, સર્વા દુર્બલતાસ્માકં તેનૈવ પરિધારિતાઃ અસ્માકં સકલં વ્યાધિં સચેવ સંગૃહીતવાન્! યદેતદ્વ્યનં યિશયિયભવિષ્યદ્વાદિનોક્તમાસીત્, તત્તદા સફલમભવત્!

XVIII અનન્તરં યીશુશ્ચતુર્દિક્ષુ જનનિવહં વિલોક્ય તટિન્યાઃ પારં યાતું શિષ્યાન્ આદિદેશા

XIX તદાનીમ્ એક ઉપાધ્યાય આગત્ય કથિતવાન્, હે ગુરો, ભવાન્ યત્ર યાસ્યતિ તત્રાહમપિ ભવતઃ પશ્ચાદ્ યાસ્યામિ

XX તતો યીશુ જગાદ, ક્રોષ્ટુઃ સ્થાતું સ્થાનં વિદ્યતે, વિહાયસો વિહજ્જમાનાં નીડાનિ ચ સન્તિ; કિન્તુ મનુષ્યપુત્રસ્ય શિરઃ સ્થાપયિતું સ્થાનં ન વિદ્યતે!

XXI અનન્તરમ્ અપર એકઃ શિષ્યસ્તં બભાષે, હે પ્રભો, પ્રથમતો મમ પિતરં શ્મશાને નિઘાતું ગમનાર્થં મામ્ અનુમન્યસ્વા

XXII તતો યીશુરુક્તવાન્ મૃતા મૃતાન્ શ્મશાને નિદધતુ, ત્વં મમ પશ્ચાદ્ આગચ્છા

XXIII અનન્તરં તસ્મિન્ નાવમારૂઢે તસ્ય શિષ્યાસ્તત્પશ્ચાત્ જગ્મુઃ!

XXIV પશ્ચાત્ સાગરસ્ય મધ્યં તેષુ ગતેષુ તાદૃશઃ પ્રબલો ઝગ્ભશનિલ ઉદતિષ્ઠત્, યેન મહાતરજ્ઞ ઉત્થાય તરણિં છાદિતવાન્, કિન્તુ સ નિદ્રિત આસીત્!

XXV તદા શિષ્યા આગત્ય તસ્ય નિદ્રાભજ્ઞ કૃત્વા કથયામાસુઃ, હે પ્રભો, વયં મ્નિયામહે, ભવાન્ અસ્માકં પ્રાણાન્ રક્ષતુ!

XXVI તદા સ તાન્ ઉક્તવાન્, હે અલ્પવિશ્વાસિનો યૂયં કુતો વિભીથ? તતઃ સ ઉત્થાય વાતં સાગરઞ્ચ તર્જયામાસ, તતો નિર્વાતમભવત્!

XXVII અપરં મનુજા વિસ્મયં વિલોક્ય કથયામાસુઃ, અહો વાતસરિત્પતી અસ્ય કિમાજ્ઞાગ્રાહિણૌ? કીદૃશોડયં માનવઃ!

XXVIII અનન્તરં સ પારં ગત્વા ગિદેરીયદેશમ્ ઉપસ્થિતવાન્; તદા દ્વૌ ભૂતગ્રસ્તમનુજૌ શ્મશાનસ્થાનાદ્ બહિર્ભૂત્વા તં સાક્ષાત્ કૃતવન્તૌ, તાવેતાદૃશૌ પ્રચણ્ડાવાસ્તાં યત્ તેન સ્થાનેન કોપિ યાતું નાશકનોત્!

XXIX તાવુચૈઃ કથયામાસતુઃ, હે ઈશ્વરસ્ય સૂનો યીશો, ત્વયા સાકમ્ આવયોઃ કઃ સમ્બન્ધઃ? નિરૂપિતકાલાત્ પ્રાગેવ કિમાવાભ્યાં યાતનાં દાતુમ્ અત્રાગતોસિ?

XXX તદાનીં તાભ્યાં કિચ્છિદ્ દૂરે વરાહાણામ્ એકો મહાવ્રજોડયરત્!

XXXI તતો ભૂતૌ તૌ તસ્યાન્તિકે વિનીય કથયામાસતુઃ, યદાવાં ત્યાજ્યસિ, તર્હિ વરાહાણાં મધ્યેવ્રજમ્ આવાં પ્રેરયા

XXXII તદા યીશુરવદત્ યાતં, અનન્તરં તૌ યદા મનુજૌ વિહાય વરાહાન્ આશ્રિતવન્તૌ, તદા તે સર્વે વરાહા ઉચ્ચસ્થાનાત્ મહાજવેન ધાવન્તઃ સાગરીયતોયે મજ્જન્તો મમ્મુઃ!

XXXIII તતો વરાહરક્ષકાઃ પલાયમાના મધ્યેનગરં તૌ ભૂતગ્રસ્તૌ પ્રતિ યદદ્ અઘટત, તાઃ સર્વવાર્તા અવદન્!

XXXIV તતો નાગરિકાઃ સર્વે મનુજા યીશું સાક્ષાત્ કર્તુ બહિરાયાતાઃ તન્ન વિલોક્ય પ્રાર્થયાન્નકિરે ભવાન્ અસ્માકં સીમાતો યાતુ!

IX

I અનન્તરં યીશુ નૌકામારુહ્ય પુનઃ પારમાગત્ય નિજગ્રામમ્ આયયૌ

II તતઃ કતિપયા જના એકં પક્ષાઘાતિનં સ્વટ્ટોપરિ શાયયિત્વા તત્સમીપમ્ આનયન્; તતો યીશુસ્તેષાં પ્રતીતિં વિજ્ઞાય તં પક્ષાઘાતિનં જગાદ, હે પુત્ર, સુસ્થિરો ભવ, તવ કલુષસ્ય મર્ષણં જાતમ્!

III તાં કથાં નિશમ્ય કિયન્ત ઉપાધ્યાયા મનઃસુ ચિન્તિતવન્ત એષ મનુજ ઈશ્વરં નિન્દતિ!

IV તતઃ સ તેષામ્ એતાદૃશીં ચિન્તાં વિજ્ઞાય કથિતવાન્, યૂયં મનઃસુ કૃત એતાદૃશીં કુચિન્તાં કુરુથ?

V તવ પાપમર્ષણં જાતં, યદ્વા ત્વમુત્થાય ગચ્છ, દ્વયોરનયો વાક્યયોઃ કિં વાક્યં વક્તું સુગમં?

VI કિન્તુ મેદિન્યાં કલુષં ક્ષમિતું મનુજસુતસ્ય સામર્થ્યમસ્તીતિ યૂયં યથા જાનીથ, તદર્થં સ તં પક્ષાઘાતિનં ગદિતવાન્, ઉત્તિષ્ઠ, નિજશયનીયં આદાય ગેહં ગચ્છા

- VII તતઃ સ તત્ક્ષણાદ્ ઉત્થાય નિજગેહં પ્રસ્થિતવાન્
- VIII માનવા ઇત્યં વિલોક્ય વિસ્મયં મેનિરે, ઈશ્વરેણ માનવાય સામર્થ્યમ્ ઈદૃશં દત્તં ઇતિ કારણાત્ તં ધન્યં બભાષિરે ચા
- IX અનન્તરં યીશુસ્તત્સ્થાનાદ્ ગચ્છન્ ગચ્છન્ કરસંગ્રહસ્થાને સમુપવિષ્ટં મથિનામાનમ્ એકં મનુજં વિલોક્ય તં બભાષે, મમ પશ્ચાદ્ આગચ્છ, તતઃ સ ઉત્થાય તસ્ય પશ્ચાદ્ વવ્રાજા
- X તતઃ પરં યીશૌ ગૃહે ભોક્તુમ્ ઉપવિષ્ટે બહવઃ કરસંગ્રાહિણઃ કલુષિણશ્ચ માનવા આગત્ય તેન સાકં તસ્ય શિષ્યૈશ્ચ સાકમ્ ઉપવિવિશુઃ
- XI ફિરિશિનસ્તદ્ દૃષ્ટ્વા તસ્ય શિષ્યાન્ બભાષિરે, યુષ્માકં ગુરુઃ કિં નિમિત્તં કરસંગ્રાહિભિઃ કલુષિભિશ્ચ સાકં ભુંક્તે?
- XII યીશુસ્તત્ શ્રુત્વા તાન્ પ્રત્યવદત્, નિરામયલોકાનાં ચિકિત્સકેન પ્રયોજનં નાસ્તિ, કિન્તુ સામયલોકાનાં પ્રયોજનમાસ્તે
- XIII અતો યૂયં યાત્વા વચનસ્યાસ્યાર્થં શિક્ષધ્વમ્, દયાયાં મે યથા પ્રીતિર્ ન તથા યજ્ઞકર્મ્મણિઃ યતોડહં ધાર્મિકાન્ આહ્વાતું નાગતોડસ્મિ કિન્તુ મનઃ પરિવર્તયિતું પાપિન આહ્વાતુમ્ આગતોડસ્મિ
- XIV અનન્તરં યોહનઃ શિષ્યાસ્તસ્ય સમીપમ્ આગત્ય કથયામાસુઃ, ફિરિશિનો વયઞ્ચ પુનઃ પુનરુપવસામઃ, કિન્તુ તવ શિષ્યા નોપવસન્તિ, કુતઃ?
- XV તદા યીશુસ્તાન્ અવોચત્ યાવત્ સખીનાં સંજ્ઞે કન્યાયા વરસ્તિષ્ઠતિ, તાવત્ કિં તે વિલાપં કર્તું શક્લુવન્તિ? કિન્તુ યદા તેષાં સંજ્ઞાદ્ વરં નયન્તિ, તાદૃશઃ સમય આગમિષ્યતિ, તદા તે ઉપવત્સ્યન્તિ
- XVI પુરાતનવસને કોપિ નવીનવસ્ત્રં ન યોજયતિ, યસ્માત્ તેન યોજિતેન પુરાતનવસનં છિનત્તિ તસ્મિન્નદ્રઞ્ચ બહુકુત્સિતં દૃશ્યતે
- XVII અન્યઞ્ચ પુરાતનકુત્વાં કોપિ નવાનગોસ્તનીરસં ન નિદધાતિ, યસ્માત્ તથા કૃતે કુતૂર્ વિદીર્યતે તેન ગોસ્તનીરસઃ પતતિ કુતૂર્શ્ચ નશ્યતિ; તસ્માત્ નવીનાયાં કુત્વાં નવીનો ગોસ્તનીરસઃ સ્થાપ્યતે, તેન દ્વયોરવનં ભવતિ
- XVIII અપરં તેનૈતત્કથાકથનકાલે એકોડધિપતિસ્તં પ્રણમ્ય બભાષે, મમ દુહિતા પ્રાયેણૈતાવત્કાલે મૃતા, તસ્માદ્ ભવાનાગત્ય તસ્યા ગાત્રે હસ્તમર્પયતુ, તેન સા જીવિષ્યતિ
- XIX તદાનીં યીશુઃ શિષ્યૈઃ સાકમ્ ઉત્થાય તસ્ય પશ્ચાદ્ વવ્રાજા
- XX ઇત્યનન્તરે દ્વાદશવત્સરાન્ યાવત્ પ્રદરામયેન શીર્ણૈકા નારી તસ્ય પશ્ચાદ્ આગત્ય તસ્ય વસનસ્ય ગ્રન્થિં પસ્પર્શઃ
- XXI યસ્માત્ મયા કેવલં તસ્ય વસનં સ્પૃષ્ટ્વા સ્વાસ્થ્યં પ્રાપ્સ્યતે, સા નારીતિ મનસિ નિશ્ચિતવતી
- XXII તતો યીશુર્વદનં પરાવર્ત્ય તાં જગાદ, હે કન્યે, ત્વં સુસ્થિરા ભવ, તવ વિશ્વાસસ્ત્વાં સ્વસ્થામકાર્ષીત્ અતદ્વાક્યે ગદિતએવ સા યોષિત્ સ્વસ્થાભૂત્
- XXIII અપરં યીશુસ્તસ્યાધ્યક્ષસ્ય ગેહં ગત્વા વાદકપ્રભૃતીન્ બહૂન્ લોકાન્ શબ્દાયમાનાન્ વિલોક્ય તાન્ અવદત્,
- XXIV પન્થાનં ત્યજ, કન્યેયં નામ્રિયત નિદ્રિતાસ્તે; કથામેતાં શ્રુત્વા તે તમુપજહસુઃ
- XXV કિન્તુ સર્વેષુ બહિષ્કૃતેષુ સોડભ્યન્તરં ગત્વા કન્યાયાઃ કરં ધૃતવાન્, તેન સોદતિષ્ઠત્;
- XXVI તતસ્તત્કર્મ્મણો યશઃ કૃત્સ્નં તં દેશં વ્યાપ્તવત્
- XXVII તતઃ પરં યીશુસ્તસ્માત્ સ્થાનાદ્ યાત્રાં ચકાર; તદા હે દાયૂદઃ સન્તાન, અસ્માન્ દયસ્વ, ઇતિ વદન્તૌ દ્વૌ જનાવન્ધૌ પ્રોચૈરાહૂચન્તૌ તત્પશ્ચાદ્ વવ્રજતુઃ
- XXVIII તતો યીશૌ ગેહમધ્યં પ્રવિષ્ટં તાવપિ તસ્ય સમીપમ્ ઉપસ્થિતવન્તૌ, તદાનીં સ તૌ પૃષ્ટવાન્ કર્મ્મૈતત્ કર્તુમ્ મમ સામર્થ્યમ્ આસ્તે, યુવાં કિમિતિ પ્રતીથઃ? તદા તૌ પ્રત્યૂચતુઃ, સત્યં પ્રભો
- XXIX તદાનીં સ તયો લૌચનાનિ સ્પૃશન્ બભાષે, યુવયોઃ પ્રતીત્યનુસારાદ્ યુવયો મ્હૂલં ભૂયાત્ તેન તત્ક્ષણાત્ તયો નેત્રાણિ પ્રસન્નાન્યભવન્,
- XXX પશ્ચાદ્ યીશુસ્તૌ દૃઢમાજ્ઞાપ્ય જગાદ, અવધત્તમ્ એતાં કથાં કોપિ મનુજો મ જાનીયાત્
- XXXI કિન્તુ તૌ પ્રસ્થાય તસ્મિન્ કૃત્સ્ને દેશે તસ્ય કીર્તિં પ્રકાશયામાસતુઃ
- XXXII અપરં તૌ બહિર્યાત એતસ્મિન્નન્તરે મનુજા એકં ભૂતગ્રસ્તમૂકં તસ્ય સમીપમ્ આનીતવન્તઃ
- XXXIII તેન ભૂતે ત્યાજિતે સ મૂકઃ કથાં કથયિતું પ્રારભત, તેન જના વિસ્મયં વિજ્ઞાય કથયામાસુઃ, ઇસ્રાયેલો વંશે કદાપિ નેદૃગદૃશ્યતઃ
- XXXIV કિન્તુ ફિરિશિનઃ કથયાઞ્ચક્રુઃ ભૂતાધિપતિના સ ભૂતાન્ ત્યાજયતિ
- XXXV તતઃ પરં યીશુસ્તેષાં ભજનભવન ઉપદિશન્ રાજ્યસ્ય સુસંવાદં પ્રચારયન્ લોકાનાં યસ્ય ય આમયો યા ય પીડાસીત્, તાન્ શમયન્ શમયન્શ્ચ સર્વાણિ નગરાણિ ગ્રામાંશ્ચ બભ્રામા
- XXXVI અન્યઞ્ચ મનુજાન્ વ્યાકુલાન્ અરક્ષકમેષાનિવ ય ત્યક્તાન્ નિરીક્ષ્ય તેષુ કારુણિકઃ સન્ શિષ્યાન્ અવદત્,
- XXXVII શસ્યાનિ પ્રચુરાણિ સન્તિ, કિન્તુ છેતારઃ સ્તોકાઃ

XXXVIII क्षेत्रं प्रत्यपरान् छोडकान् प्रडेतुं शस्यस्वामिनं प्रार्थयध्वम्

X

- I अनन्तरं यीशु द्वादशशिष्यान् आहूयामेध्यभूतान् त्याजयितुं सर्वप्रकाररोगान् पीडाश्च शमयितुं तेभ्यः सामर्थ्यमदात्।
 II तेषां द्वादशप्रेष्याणां नामान्येतानि प्रथमं शिमोन् यं पितरं वदन्ति, ततः परं तस्य सड्ज आन्द्रियः, सिवदियस्य पुत्रो याकूब्
 III तस्य सड्जो योडन्; ड्जिल्पिर् अर्थलमय् थोमाः करसंग्राही मथिः, आड्केयपुत्रो याकूब्,
 IV किनानीयः शिमोन्, य ईष्करियोतीययिडूदाः श्रीष्टं परकरेडर्पयत्।
 V अेतान् द्वादशशिष्यान् यीशुः प्रेषयन् एत्याज्ञापयत्, यूयम् अन्यदेशीयानां पदवीं शेमिरोणीयानां किमपि नगरञ्च न प्रविश्ये
 VI एसायेल्गोत्रस्य डारिता ये ये मेषास्तेषामेव समीपं यात।
 VII गत्वा गत्वा स्वर्गस्य राजत्वं सविधमभवत्, अेतान् कथां प्रचारयत्।
 VIII आमयग्रस्तान् स्वस्थान् कुरुत, कुष्ठिनः परिष्कुरुत, मृतलोकान् ज्जवयत, भूतान् त्याजयत, विना मूल्यं यूयम् अलभध्वं विनैव मूल्यं विश्राणयत।
 IX किन्तु स्वेषां कटिबन्धेषु स्वर्णरुप्यताम्राणां किमपि न गृह्णीत।
 X अन्यत्र्य यात्रायै येलसम्पुटे वा द्वितीयवसनं वा पाडुके वा यष्टिः, अेतान् मा गृह्णीत, यतः कार्यकृत् भर्तुं योग्यो भवति।
 XI अपरं यूयं यत् पुरं यञ्च ग्रामं प्रविशथ, तत्र यो ज्ञो योग्यपात्रं तमवगत्य यानकालं यावत् तत्र तिष्ठत।
 XII यदा यूयं तद्रेडं प्रविशथ, तदा तमाशिषं वदत।
 XIII यद्वि स योग्यपात्रं भवति, तर्हि तत्कल्याणं तस्मै भविष्यति, नोयेत् साशीर्युष्मभ्यमेव भविष्यति।
 XIV किन्तु ये ज्ञना युष्माकमातिथ्यं न विदधति युष्माकं कथाञ्च न शृण्वन्ति तेषां गेडात् पुराद्वा प्रस्थानकाले स्वपद्वलीः पातयत।
 XV युष्मानडं तथ्यं वरिमि विचारदिने तत्पुरस्य दशातः सिदोममोरापुरयोर्दशा सद्यतरा भविष्यति।
 XVI पश्यत, वृकयूथमध्ये मेषः यथाविस्तथा युष्मान् प्रडिणोमि, तस्माद् यूयम् अडिरिव सतर्काः कपोताडवाडिसका भवत।
 XVII नूभ्यः सावधाना भवत; यतस्तै र्युयं राजसंसदि समर्पिष्यध्वे तेषां भजगडे प्रडारिष्यध्वे।
 XVIII यूयं मन्नामडेतोः शास्तृणां राजाञ्च समक्षं तानन्यदेशिनश्चाधि साक्षित्वार्थमानेष्यध्वे।
 XIX किन्त्वित्थं समर्पिता यूयं कथं किमुत्तरं वक्ष्यथ तत्र मा यिन्तयत, यतस्तदा युष्माभि र्यद् वक्तव्यं तत् तदएडे युष्मन्मनः सु समुपस्थास्यति।
 XX यस्मात् तदा यो वक्ष्यति स न यूयं किन्तु युष्माकमन्तरस्थः पित्रात्मा।
 XXI सड्जः सड्जं तातः सुतञ्च मृतौ समर्पयिष्यति, अपत्यागि स्वस्वपित्रो विपक्षीभूय तौ घातयिष्यन्ति।
 XXII मन्नामडेतोः सर्वे ज्ञना युष्मान् ऋतीयिष्यन्ते, किन्तु यः शेषं यावद् धैर्यं धृत्वा स्थास्यति, स त्रायिष्यति।
 XXIII तै र्यदा यूयमेकपुरे ताडिष्यध्वे, तदा यूयमन्यपुरं पलायध्वं युष्मानडं तथ्यं वरिमि यावन्मनुजसुतो नैति तावद् एसायेल्देशीयसर्वनगरभ्रमणं समापयितुं न शक्यथा।
 XXIV गुरोः शिष्यो न मडान्, प्रभोर्दासो न मडान्।
 XXV यद्वि शिष्यो निजगुरो दसिश्च स्वप्रभोः समानो भवति तर्हि तद् यथेष्टं येत्तैर्गृहपतिर्भूतराज उच्यते, तर्हि परिवाराः किं तथा न वक्ष्यन्ते?
 XXVI किन्तु तेभ्यो यूयं मा बिभीत, यतो यत्र प्रकाशिष्यते, तादृक् छादितं किमपि नास्ति, यत्र्य न व्यञ्चिष्यते, तादृग् गुप्तं किमपि नास्ति।
 XXVII यदडं युष्मान् तमसि वरिमि तद् युष्माभिर्दीप्तौ कथ्यतां; कर्णाभ्यां यत् श्रूयते तद् गेडोपरि प्रचार्यतां।
 XXVIII ये कायं डन्तुं शक्नुवन्ति नात्मानं, तेभ्यो मा भैष्ट; यः कायात्मानौ निरये नाशयितुं, शक्नोति, ततो बिभीत।
 XXIX द्वौ यटकौ किमेकताम्रमुद्रया न विक्रीयेते? तथापि युष्मत्तानुमतिं विना तेषामेकोपि भुवि न पतति।
 XXX युष्मच्छिस्सां सर्वकया गणिताः सन्ति।
 XXXI अतो मा बिभीत, यूयं अडुयटकेभ्यो अडुमूल्याः।
 XXXII यो मनुजसाक्षान्माड्डीकुरुते तमडं स्वर्गस्थतातसाक्षादङ्गीकरिष्ये।
 XXXIII पृथ्व्यामडं शान्तिं दातुमागतधति मानुभवत्, शान्तिं दातुं न किन्त्वसिं।
 XXXIV पितृमातृश्चश्रूभिः साकं सुतसुताअधू विरोधयितुञ्चागतेऽस्मि।
 XXXV ततः स्वस्वपरिवारमेव नृशत्रु र्भविता।

XXXVI ય: પિતરિ માતરિ વા મત્તોઘિકં પ્રીયતે, સ ન મદર્હઃ;

XXXVII યશ્ર્ચ સુતે સુતાયાં વા મત્તોઘિકં પ્રીયતે, સેાપિ ન મદર્હઃ।

XXXVIII ય: સ્વક્રુશં ગૃહ્નન્ મત્પશ્ચાન્નૈતિ, સેાપિ ન મદર્હઃ।

XXXIX ય: સ્વપ્રાણાનવતિ, સ તાન્ હારયિષ્યતે, યસ્તુ મત્કૃતે સ્વપ્રાણાન્ હારયતિ, સ તાનવતિ।

XL યો યુષ્માકમાતિથ્યં વિદધાતિ, સ મમાતિથ્યં વિદધાતિ, યશ્ર્ચ મમાતિથ્યં વિદધાતિ, સ મત્પ્રેરકસ્યાતિથ્યં વિદધાતિ।

XLI યો ભવિષ્યદ્વાદીતિ જ્ઞાત્વા તસ્યાતિથ્યં વિદધતે, સ ભવિષ્યદ્વાદિનઃ ફલં લપ્સ્યતે, યશ્ર્ચ ધાર્મિક ઇતિ વિદિત્વા તસ્યાતિથ્યં વિદધતે સ ધાર્મિકમાનવસ્ય ફલં પ્રાપ્સ્યતિ।

XLII યશ્ર્ચ કશ્ચિત્ એતેષાં ક્ષુદ્રનરાણામ્ યં કશ્ચનૈકં શિષ્ય ઇતિ વિદિત્વા કંસૈકં શીતલસલિલં તસ્મૈ દત્તે, યુષ્માનહં તથ્યં વદામિ, સ કેનાપિ પ્રકારેણ ફલેન ન વશ્ચિષ્યતો

XI

I ઇત્યં યીશુઃ સ્વદ્વાદશશિષ્યાણામાજ્ઞાપનં સમાપ્ય પુરે પુર ઉપદેષ્ટું સુસંવાદં પ્રચારયિતું તત્સ્થાનાત્ પ્રતસ્થો

II અનન્તરં યોહન્ કારાયાં તિષ્ઠન્ ખ્રિષ્ટસ્ય કર્મણાં વાર્ત પ્રાપ્ય યસ્યાગમનવાર્તાસીત્ સચેવ કિં ત્વં? વા વયમન્યમ્ અપેક્ષિષ્યામહે?

III એતત્ પ્રષ્ટું નિજૌ દ્વૌ શિષ્યૌ પ્રાહિણોત્।

IV યીશુઃ પ્રત્યવોચત્, અન્ધા નેત્રાણિ લભન્તે, ખન્ધા ગચ્છન્તિ, કુષ્ઠિનઃ સ્વસ્થા ભવન્તિ, બધિરાઃ શૃણ્વન્તિ, મૃતા જીવન્ત ઉત્તિષ્ઠન્તિ, દરિદ્રાણાં સમીપે સુસંવાદઃ પ્રચાર્યત,

V એતાનિ યદ્યદ્ યુવાં શૃણુથઃ પશ્યથશ્ર્ચ ગત્વા તદ્વાર્તા યોહનં ગદતાં

VI યસ્યાહં ન વિઘ્નીભવામિ, સચેવ ધન્યઃ।

VII અનન્તરં તયોઃ પ્રસ્થિતયો યીશુ યોહનમ્ ઉદિશ્ય જ્ઞાન્ જગાદ, યૂયં કિં દ્રષ્ટું વહિર્મધ્યેપ્રાન્તરમ્ અગચ્છત? કિં વાતેન કમ્પિતં નલં?

VIII વા કિં વીક્ષિતું વહિર્ગતવન્તઃ? કિં પરિહિતસૂક્ષ્મવસનં મનુજમેકં? પશ્યત, યે સૂક્ષ્મવસનાનિ પરિદધતિ, તે રાજધાન્યાં તિષ્ઠન્તિ।

IX તર્હિ યૂયં કિં દ્રષ્ટું બહિરગમત, કિમેકં ભવિષ્યદ્વાદિનં? તદેવ સત્યાં યુષ્માનહં વદામિ, સ ભવિષ્યદ્વાદિનોપિ મહાન્;

X યતઃ, પશ્ય સ્વકીયદૂતોયં ત્વદગ્રે પ્રેષ્યતે મયા। સ ગત્વા તવ પન્થાનં સ્મયક્ પરિષ્કરિષ્યતિ। એતદ્વચનં યમધિ લિખિતમાસ્તે સોડયં યોહન્।

XI અપરં યુષ્માનહં તથ્યં બ્રવીમિ, મજ્જયિતુ યોહનઃ શ્રેષ્ઠઃ કોપિ નારીતો નાજાયત; તથાપિ સ્વર્ગરાજ્યમધ્યે સર્વોભ્યો યઃ ક્ષુદ્રઃ સ યોહનઃ શ્રેષ્ઠઃ।

XII અપરશ્ર્ચ આ યોહનોડદ યાવત્ સ્વર્ગરાજ્યં બલાદાક્રાન્તં ભવતિ આક્રમિનશ્ર્ચ જ્ઞા બલેન તદદિકુર્વન્તિ।

XIII યતો યોહનં યાવત્ સર્વભવિષ્યદ્વાદિભિ વ્યવસ્થયા ચ ઉપદેશઃ પ્રાકાશ્યતા

XIV યદિ યૂયમિદં વાક્યં ગ્રહીતું શક્નુથ, તર્હિ શ્રેયઃ, યસ્યાગમનસ્ય વચનમાસ્તે સોડયમ્ એલિયઃ।

XV યસ્ય શ્રોતું કણૌ સ્તઃ સ શૃણોતુ।

XVI એતે વિદ્યામાનજ્ઞાઃ કૈ મયોપમીયન્તે? યે બાલકા હટ્ટ ઉપવિશ્ય સ્વં સ્વં બન્ધુમાહૂય વદન્તિ,

XVII વયં યુષ્માકં સમીપે વંશીરવાદયામ, કિન્તુ યૂયં નાનૃત્યત; યુષ્માકં સમીપે ચ વચમરોદિમ, કિન્તુ યૂયં ન વ્યલપત, તાદૃશૈર્બાલકૈસ્ત ઉપમાયિષ્યન્તે।

XVIII યતો યોહન્ આગત્ય ન ભુક્તવાન્ ન પીતવાંશ્ર્ચ, તેન લોકા વદન્તિ, સ ભૂતગ્રસ્ત ઇતિ।

XIX મનુજસુત આગત્ય ભુક્તવાન્ પીતવાંશ્ર્ચ, તેન લોકા વદન્તિ, પશ્યત એષ ભોક્તા મદ્યપાતા યાણ્ડાલપાપિનાં બન્ધશ્ર્ચ, કિન્તુ જ્ઞાનિનો જ્ઞાનવ્યવહારં નિર્દોષં જાનન્તિ।

XX સ યત્ર યત્ર પુરે બહ્વાશ્ર્ચર્ય કર્મ કૃતવાન્, તન્નિવાસિનાં મનઃપરાવૃત્યભાવાત્ તાનિ નગરાણિ પ્રતિ હન્તેત્યુક્તા કથિતવાન્,

XXI હા કોરાસીન્, હા બૈત્સૈદે, યુષ્મન્મધ્યે યદ્યદાશ્ર્ચર્ય કર્મ કૃતં યદિ તત્ સોરસીદોનગર અકારિષ્યત, તર્હિ પૂર્વમેવ તન્નિવાસિનઃ શાણવસને ભસ્મનિ ચોપવિશન્તો મનાંસિ પરાવર્તિષ્યન્તા।

XXII તસ્માદહં યુષ્માન્ વદામિ, વિચારદિને યુષ્માકં દશાતઃ સોરસીદોનો દશા સહ્યતરા ભવિષ્યતિ।

XXIII અપરશ્ર્ચ બત કફનાહૂમ્, ત્વં સ્વર્ગ યાવદુન્નતોસિ, કિન્તુ નરકે નિક્ષેપ્સ્યસે, યસ્માત્ ત્વયિ યાન્યાશ્ર્ચર્યાણિ કર્મણ્યકારિષ્યત, યદિ તાનિ સિદોમ્નગર અકારિષ્યન્ત, તર્હિ તદદ્ય યાવદસ્થાસ્યત્।

XXIV કિન્ત્વહં યુષ્માન્ વદામિ, વિચારદિને તવ દણ્ડતઃ સિદોમો દણ્ડો સહ્યતરો ભવિષ્યતિ।

XXV એતસ્મિન્નેવ સમયે યીશુઃ પુનરુવાચ, હે સ્વર્ગપૃથિવ્યોરેકાધિપતે પિતસ્ત્વં જ્ઞાનવતો વિદુષશ્ચ લોકાન્ પ્રત્યેતાનિ ન પ્રકાશ્ય બાલકાન્ પ્રતિ પ્રકાશિતવાન્, ઇતિ હેતોસ્ત્વાં ધન્યં વદામિ।

XXVI હે પિતઃ, ઇત્યં ભવેત્ યત ઇદં ત્વદૃષ્ટાવુત્તમં।

XXVII પિત્રા મયિ સર્વાણિ સમર્પિતાનિ, પિતરં વિના કોપિ પુત્રં ન જ્ઞાનાતિ, યાન્ પ્રતિ પુત્રેણ પિતા પ્રકાશ્યતે તાન્ વિના પુત્રાદ્ અન્યઃ કોપિ પિતરં ન જ્ઞાનાતિ।

XXVIII હે પરિશ્રાન્તા ભારાક્રાન્તાશ્ચ લોકા યૂયં મત્સન્નિધિમ્ આગચ્છત, અહં યુષ્માન્ વિશ્રમયિષ્યામિ।

XXIX અહં ક્ષમણશીલો નમ્રમનાશ્ચ, તસ્માત્ મમ યુગં સ્વેષામુપરિ ધારયત મત્તઃ શિક્ષધ્વન્, તેન યૂયં સ્વે સ્વે મનસિ વિશ્રામં લપ્સ્યધ્વે।

XXX યતો મમ યુગમ્ અનાયાસં મમ ભારશ્ચ લઘુઃ।

XII

I અનન્તરં યીશુ વિશ્રામવારે શ્ચમધ્યેન ગચ્છતિ, તદા તચ્છિષ્યા બુભુક્ષિતાઃ સન્તઃ શ્ચમઞ્જરીશ્છત્વા છિત્વા ખાદિતુમારભન્તા।

II તદ્ વિલોક્ય ફિરૂશિનો યીશું જગદુઃ, પશ્ય વિશ્રામવારે યત્ કર્મકર્તવ્યં તદેવ તવ શિષ્યાઃ કુર્વન્તિ।

III સ તાન્ પ્રત્યાવદત, દાયૂદ્ તત્સન્નિધિમ્ બુભુક્ષિતાઃ સન્તો યત્ કર્મકુર્વન્ તત્ કિં યુષ્માભિ નાપાઠિ?

IV યે દર્શનીયાઃ પૂષાઃ યાજકાન્ વિના તસ્ય તત્સન્નિધિમ્ જાનાન્નાભોજનીયાસ્ત ઈશ્વરાવાસં પ્રવિષ્ટેન તેન ભુક્તાઃ।

V અન્યચ્ચ વિશ્રામવારે મધ્યેમન્દિરં વિશ્રામવારીયં નિયમં લડ્વન્તોપિ યાજકા નિર્દોષા ભવન્તિ, શાસ્ત્રમધ્યે કિમિદમપિ યુષ્માભિ ન પઠિતં?

VI યુષ્માનહં વદામિ, અત્ર સ્થાને મન્દિરાદપિ ગરીયાન્ એક આસ્તો।

VII કિન્તુ દયાયાં મે યથા પ્રીતિ ન તથા યજ્ઞકર્મણિ। એતદ્વચનસ્યાર્થં યદિ યુયમ્ અજ્ઞાસિષ્ટ તર્હિ નિર્દોષાન્ દોષિણો નાકાર્ષ્ટી।

VIII અન્યચ્ચ મનુજસુતો વિશ્રામવારસ્યાપિ પતિરાસ્તો।

IX અનન્તરં સ તત્સ્થાનાત્ પ્રસ્થાય તેષાં ભજનભવનં પ્રવિષ્ટવાન્, તદાનીમ્ એકઃ શુષ્કકરામયવાન્ ઉપસ્થિતવાન્।

X તતો યીશુમ્ અપવદિતું માનુષાઃ પપ્રચ્છુઃ, વિશ્રામવારે નિરામયત્વં કરણીયં ન વા?

XI તેન સ પ્રત્યુવાચ, વિશ્રામવારે યદિ કસ્યચિદ્ અવિ ગર્તે પતતિ, તર્હિ યસ્તં ઘૃત્વા ન તોલયતિ, એતાદૃશો મનુજો યુષ્માકં મધ્યે ક આસ્તે?

XII અવ માનવઃ કિં નહિ શ્રેયાન્? અતો વિશ્રામવારે હિતકર્મ કર્તવ્યં।

XIII અનન્તરં સ તં માનવં ગદિતવાન્, કરં પ્રસારય; તેન કરે પ્રસારિતે સોન્યકરવત્ સ્વસ્થોઽભવત્।

XIV તદા ફિરૂશિનો બહિર્ભૂય કથં તં હનિષ્યામ ઇતિ કુમન્ત્રણાં તત્પ્રાતિકૂલ્યેન ચક્રુઃ।

XV તતો યીશુસ્તદ્ વિદિત્વા સ્થનાન્તરં ગતવાન્; અન્યેષુ બહુનરેષુ તત્પશ્યાદ્ ગતેષુ તાન્ સ નિરામયાન્ કૃત્વા ઇત્યાજ્ઞાપયત્,।

XVI યૂયં માં ન પરિચાયયતા।

XVII તસ્માત્ મમ પ્રીયો મનોનીતો મનસસ્તુષ્ટિકારકઃ। મદીયઃ સેવકો યસ્તુ વિદ્યતે તં સમીક્ષતાં। તસ્યોપરિ સ્વકીયાત્મા મયા સંસ્થાપયિષ્યતો તેનાન્યદેશજાતેષુ વ્યવસ્થા સંપ્રકાશ્યતો।

XVIII કેનાપિ ન વિરોધં સ વિવાદશ્ચ કરિષ્યતિ। ન ચ રાજપથે તેન વચનં શ્રાવયિષ્યતો।

XIX વ્યવસ્થા ચલિતા યાવત્ નહિ તેન કરિષ્યતો તાવત્ નલો વિદીર્ણોઽપિ ભંક્ષ્યતે નહિ તેન ચા તથા સધૂમવર્તિન્ન ન સ નિર્વાપયિષ્યતો।

XX પ્રત્યાશાશ્ચ કરિષ્યન્તિ તન્નામ્નિ ભિન્નદેશજાઃ।

XXI યાન્યેતાનિ વચનાનિ યિશયિયભવિષ્યદ્વાદિના પ્રોક્તાન્યાસન્, તાનિ સફલાન્યભવન્।

XXII અનન્તરં લોકૈ સ્તત્સમીપમ્ આનીતો ભૂતગ્રસ્તાન્ધમૂકૈકમનુજસ્તેન સ્વસ્થીકૃતઃ, તતઃ સોઽન્ધો મૂકો દ્રષ્ટું વક્તુશ્ચારબ્ધવાન્।

XXIII અનેન સર્વે વિસ્મિતાઃ કથયાશ્ચક્રુઃ, એષઃ કિં દાયૂદઃ સન્તાનો નહિ?

XXIV કિન્તુ ફિરૂશિનસ્તત્ શ્રુત્વા ગદિતવન્તઃ, બાલ્સિબૂબ્નામ્નો ભૂતરાજસ્ય સાહાય્યં વિના નાયં ભૂતાન્ ત્યાજ્યતિ।

XXV તદાનીં યીશુસ્તેષામ્ ઇતિ માનસં વિજ્ઞાય તાન્ અવદત્ કિન્ન રાજ્યં યદિ સ્વવિપક્ષાદ્ ભિદ્યતે, તર્હિ તત્ ઉચ્છિદ્યતે; ચચ્ચ કિન્ન નગરં વા ગૃહં સ્વવિપક્ષાદ્ વિભિદ્યતે, તત્ સ્થાતું ન શક્નોતિ।

XXVI તદ્વત્ શયતાનો યદિ શયતાનં બહિઃ કૃત્વા સ્વવિપક્ષાત્ પૃથક્ પૃથક્ ભવતિ, તર્હિ તસ્ય રાજ્યં કેન પ્રકારેણ સ્થાસ્યતિ?

XXVII અહન્ન યદિ બાલ્સિબૂબા ભૂતાન્ ત્યાજ્યામિ, તર્હિ યુષ્માકં સન્તાનાઃ કેન ભૂતાન્ ત્યાજ્યન્તિ? તસ્માદ્ યુષ્માકમ્ એતદ્વિચારયિતારસ્ત એવ ભવિષ્યન્તિ।

- XXVIII किन्तवढं यदीश्वरात्मना भूतान् त्याज्यामि, तर्डीश्वरस्य राज्यं युष्माकं सन्निधिमागतवत्।
- XXIX अन्यञ्च कोपि बलवन्तं जन् प्रथमतो न बद्द्व्या केन प्रकारेण तस्य गृहं प्रविश्य तद्द्रव्यादि लोठयितुं शक्नोति? किन्तु तत् कृत्वा तदीयगृहस्य द्रव्यादि लोठयितुं शक्नोति।
- XXX यः कश्चित् मम स्वपक्षीयो नहि स विपक्षीय आस्ते, यश्च मया साकं न संगृह्णाति, स विकिरति।
- XXXI अतयेव युष्मानहं वदामि, मनुजानां सर्व्वप्रकारपापानां निन्दायाश्च मर्षणं भवितुं शक्नोति, किन्तु पवित्रस्यात्मनो विरुद्धनिन्दाया मर्षणं भवितुं न शक्नोति।
- XXXII यो मनुजसुतस्य विरुद्धां कथां कथयति, तस्यापराधस्य क्षमा भवितुं शक्नोति, किन्तु यः कश्चित् पवित्रस्यात्मनो विरुद्धां कथां कथयति नेहलोके न प्रेत्य तस्यापराधस्य क्षमा भवितुं शक्नोति।
- XXXIII पादपं यदि भद्रं वदथ, तर्हि तस्य फलमपि साधु वक्तव्यं, यदि य पादपं असाधुं वदथ, तर्हि तस्य फलमप्यसाधु वक्तव्यं; यतः स्वीयस्वीयङ्गलेन पादपः परिशीयते।
- XXXIV रे भुजगवंशा यूयमसाधवः सन्तः कथं साधु वाक्यं वक्तुं शक्यथ? यस्माद् अन्तःकरणस्य पूर्णाभावानुसाराद् वदनाद् वयो निर्गच्छति।
- XXXV तेन साधुर्मानवोऽन्तःकरणरूपात् साधुभाषागारात् साधु द्रव्यं निर्गमयति, असाधुर्मानुषस्त्वसाधुभाषागाराद् असाधुवस्तूनि निर्गमयति।
- XXXVI किन्तवढं युष्मान् वदामि, मनुजा यावन्त्यालस्यवयांसि वदन्ति, विचारदिने तद्दुत्तरमवश्यं दातव्यं,
- XXXVII यतस्त्वं स्वीयवयोभिर्निरपराधः स्वीयवयोभिश्च सापराधो गणिष्यसे।
- XXXVIII तदानीं कतिपया उपाध्यायाः झिश्शिनश्च जगद्गुः, हे गुरो वयं भवतः किञ्चन लक्ष्म दिदृक्षामः।
- XXXIX तदा स प्रत्युक्तवान्, दुष्टो व्यभियारी य वंशो लक्ष्म भृगयते, किन्तु भविष्यद्वादिनो यूनसो लक्ष्म विहायान्यत् किमपि लक्ष्म ते न प्रदर्शयिष्यन्ते।
- XL यतो यूनम् यथा त्र्यहोरात्रं बृहन्मीनस्य कुक्षावासीत्, तथा मनुजपुत्रोपि त्र्यहोरात्रं मेदिन्या मध्ये स्थास्यति।
- XLI अपरं नीनिवीया मानवा विचारदिने अतद्दंशीयानां प्रतिकूलम् उत्थाय तान् द्रोषिणः करिष्यन्ति, यस्मात्ते यूनस उपदेशात् मनांसि परावर्त्तयान्ति, किन्तु यूनसोपि गुरुतर अेक आस्ते।
- XLII पुनश्च दक्षिणदेशीया राज्ञी विचारदिने अतद्दंशीयानां प्रतिकूलमुत्थाय तान् द्रोषिणः करिष्यति यतः सा राज्ञी सुलेमनो विद्यायाः कथां श्रोतुं मेदिन्याः सीम्न आगच्छत्, किन्तु सुलेमनोपि गुरुतर अेको जनोऽत्र आस्ते।
- XLIII अपरं मनुजाद् बहिर्गतो ऽपवित्रभूतः शुष्कस्थानेन गत्वा विश्रामं गवेषयति, किन्तु तदलभमानः स वक्ति, यस्माः निकेतनाद् आगमं, तदेव वेश्म पकावृत्य यामि।
- XLIV पश्चात् स तत् स्थानम् उपस्थाय तत् शून्यं माञ्जिर्जतं शोभितञ्च विलोक्य व्रजन् स्वतोपि दुष्टतरान् अन्यसप्तभूतान् सङ्गिनः करोति।
- XLV ततस्ते तत् स्थानं प्रविश्य निवसन्ति, तेन तस्य मनुजस्य शेषदशा पूर्व्वदशातोतीवाशुभा भवति, अतेषां दुष्टवंशानामपि तथैव घटिष्यते।
- XLVI मानवेभ्य अेतासां कथनां कथनकाले तस्य माता सलजाश्च तेन साकं काञ्चित् कथां कथयितुं वाञ्छन्तो बहिरेव स्थितवन्तः।
- XLVII ततः कश्चित् तस्मै कथितवान्, पश्य तव जननी सलजाश्च त्वया साकं काञ्चन कथां कथयितुं कामयमाना बहिस्तिष्ठन्ति।
- XLVIII किन्तु स तं प्रत्यवदत्, मम का जननी? के वा मम सलजाः?
- XLIX पश्चात् शिष्यान् प्रति करं प्रसार्य कथितवान्, पश्य मम जननी मम सलजाश्चैते;
- L यः कश्चित् मम स्वर्गस्थस्य पितुरिष्टं कर्म कुरुते, सयेव मम भ्राता भगिनी जननी या

XIII

- I अपरञ्च तस्मिन् दिने यीशुः सन्नो गत्वा सरित्पते रोधसि समुपविवेश।
- II तत्र तत्सन्निधौ बडुजनानां निवहोपस्थितेः स तरणिमारुह्य समुपाविशत्, तेन मानवा रोधसि स्थितवन्तः।
- III तदानीं स दृष्टान्तैस्तान् एत्थं बडुश उपदिष्टवान् पश्यत, कश्चित् कृषीवलो बीजानि वपुं बहिर्जगाम,
- IV तस्य वपनकाले कतिपयबीजेषु मार्गपार्श्वे पतितेषु विहगास्तानि भक्षितवन्तः।
- V अपरं कतिपयबीजेषु स्तोऽकमृदुक्तपाषाणे पतितेषु मृदुत्वत्वात् तत्क्षणात् तान्यङ्कुरितानि,
- VI किन्तु रवावुदिते दग्धानि तेषां मूलाप्रविष्टत्वात् शुष्कतां गतानि या
- VII अपरं कतिपयबीजेषु कण्टकानां मध्ये पतितेषु कण्टकान्येधित्वा तानि जगसुः।

VIII अपरञ्च कतिपयबीजानि उर्वरायां पतितानि; तेषां मध्ये कानियित् शतगुणानि कानियित् षष्टिगुणानि कानियित् त्रिंशद्गुणानि इलानि इलितवन्ति।

IX श्रोतुं यस्य श्रुती आसाते स शृणुयात्।

X अनन्तरं शिष्यैरागत्य सोऽपृच्छयत्, भवता तेभ्यः कुतो दृष्टान्तकथा कथ्यते?

XI ततः स प्रत्यवदत्, स्वर्गराज्यस्य निगूढां कथां वेदितुं युष्मभ्यं सामर्थ्यमदायि, किन्तु तेभ्यो नादायि।

XII यस्माद् यस्यान्तिके वर्द्धते, तस्मादेव दायिष्यते, तस्मात् तस्य बाहुल्यं भविष्यति, किन्तु यस्यान्तिके न वर्द्धते, तस्य यत् किञ्चनास्ते, तदपि तस्माद् आदायिष्यते।

XIII ते पश्यन्तोपि न पश्यन्ति, शृण्वन्तोपि न शृण्वन्ति, बुध्यमाना अपि न बुध्यन्ते य, तस्मात् तेभ्यो दृष्टान्तकथा कथ्यते।

XIV यथा कर्णैः श्रोष्यथ यूयं वै किन्तु यूयं न भोत्स्यथा नेत्रैर्द्रक्ष्यथ यूयञ्च परिज्ञातुं न शक्यथा ते मानुषा यथा नैव परिपश्यन्ति लोयनैः। कर्णै र्यथा न शृण्वन्ति न बुध्यन्ते य मानसैः। व्यावर्तितेषु यित्तेषु काले कुत्रापि तैर्जनैः। मत्तस्ते मनुजाः स्वस्था यथा नैव भवन्ति या तथा तेषां मनुष्याणां क्रियन्ते स्थूलबुद्धयः। अधिरीभूतकर्णाश्च ज्ञाताश्च मुद्रिता दृशः।

XV यदेतानि वयनानि यिशयियभविष्यद्वादिना प्रोक्तानि तेषु तानि इलन्ति।

XVI किन्तु युष्माकं नयनानि धन्यानि, यस्मात् तानि वीक्षन्ते; धन्याश्च युष्माकं शब्दग्रहाः, यस्मात् तैराकर्ष्यते।

XVII मया यूयं तथ्यं वयामि युष्माभि र्यद्यद् वीक्ष्यते, तद् अलवो भविष्यद्वादिनो धार्मिकाश्च मानवा दिदृक्षन्तोपि द्रष्टुं नालभन्त, पुनश्च यूयं यद्यत् शृणुथ, तत् ते श्रुषुषमाणा अपि श्रोतुं नालभन्त।

XVIII कृषीवलीयदृष्टान्तस्यार्थं शृणुता।

XIX मार्गपार्श्वे बीजान्युप्तानि तस्यार्थं श्रेषः, यदा कश्चित् राज्यस्य कथां निशम्य न बुध्यते, तदा पापात्मागत्य तदीयमनस उपतां कथां हरन् नयति।

XX अपरं पाषाणस्थले बीजान्युप्तानि तस्यार्थं श्रेषः; कश्चित् कथां श्रुत्वैव लर्षयित्तेन गृह्णाति,

XXI किन्तु तस्य मनसि मूलाप्रविष्टत्वात् स किञ्चित्कालमात्रं स्थिरस्तिष्ठति; पश्चात् तत्कथाकारणात् कोपि कलेस्ताडना वा येत् जायते, तर्हि स तत्क्षणाद् विघ्नमेति।

XXII अपरं कण्टकानां मध्ये बीजान्युप्तानि तदर्थं श्रेषः; केनयित् कथायां श्रुतायां सांसारिकयिन्ताभि र्भ्रान्तिभिश्च सा ग्रस्यते, तेन सा मा विह्वला भवति।

XXIII अपरम् उर्वरायां बीजान्युप्तानि तदर्थं श्रेषः; ये तां कथां श्रुत्वा वुध्यन्ते, ते इलिताः सन्तः केयित् शतगुणानि केयित् षष्टिगुणानि केयिय्य त्रिंशद्गुणानि इलानि ज्ञनयन्ति।

XXIV अनन्तरं सोपरामेकां दृष्टान्तकथामुपस्थाप्य तेभ्यः कथयामास; स्वर्गीयराज्यं तादृशेन केनयिद् गृहस्थेनोपमीयते, येन स्वीयक्षेत्रे प्रशस्तबीजान्यौघ्यन्त।

XXV किन्तु क्षाण्डायां सकललोकेषु सुप्तेषु तस्य रिपुरागत्य तेषां गोधूमबीजानां मध्ये वन्ययवमबीजान्युप्त्वा वराणां

XXVI ततो यदा बीजेभ्योऽङ्कुरा जायमानाः कण्डिशानि धृतवन्तः; तदा वन्ययवसान्यपि दृश्यमानान्यभवन्।

XXVII ततो गृहस्थस्य दासेया आगम्य तस्मै कथयाञ्चक्रुः, हे मडेच्छ, भवता किं क्षेत्रे भद्रबीजानि नौघ्यन्त? तथात्वे वन्ययवसानि कृत आयन्?

XXVIII तदानीं तेन ते प्रतिगदिताः, केनयित् रिपुरा कर्ममकारि दासेयाः कथयामासुः, वयं गत्वा तान्युत्पाप्य क्षिपामो भवतः कीदृशीच्छा जायते?

XXIX तेनावादि, नहि, शङ्केऽहं वन्ययवसोत्पादनकाले युष्माभिस्तैः साकं गोधूमा अध्युत्पाटिष्यन्ते।

XXX अतः शस्यकर्तनकालं यावद् उभयान्यपि सङ्गृह्यन्तां, पश्चात् कर्तनकाले कर्तकान् वक्ष्यामि, यूयमाद्यौ वन्ययवसानि संगृह्य दाडयितुं वीटिका बद्ध्वा स्थापयत; किन्तु सर्व्वे गोधूमा युष्माभि र्भाण्डागारं नीत्वा स्थाप्यन्ताम्।

XXXI अनन्तरं सोपरामेकां दृष्टान्तकथामुत्थाप्य तेभ्यः कथितवान् कश्चिन्मनुजः सर्षपबीजमेकं नीत्वा स्वक्षेत्र उवापा।

XXXII सर्षपबीजं सर्व्वस्माद् बीजात् क्षुद्रमपि सद्ङ्कुरितं सर्व्वस्मात् शाकात् बृहद् भवति; स तादृशस्तरु भवति, यस्य शाखासु नभसः भगा आगत्य निवसन्ति; स्वर्गीयराज्यं तादृशस्य सर्षपैकस्य समम्।

XXXIII पुनरपि स उपमाकथामेकां तेभ्यः कथयाञ्चकार; कायन योषित् यत् किण्वमादाय द्रोणत्रयमितगोधूमयूषानां मध्ये सर्व्वेषां मिश्रीभवनपर्यन्तं समाच्छाद्य निधत्तवती, तत्किण्वमिव स्वर्गराज्यं।

XXXIV एत्थं यीशु र्भनुजनिवहानां सन्निधावुपमाकथाभिरेतान्याप्यानानि कथितवान् उपमां विना तेभ्यः किमपि कथां नाकथयत्।

XXXV એતેન દૃષ્ટાન્તીયેન વાક્યેન વ્યાદાય વદનં નિજાં અહં પ્રકાશયિષ્યામિ ગુપ્તવાક્યં પુરાભવાં યદેતદ્વચનં ભવિષ્યદ્વાદિના પ્રોક્તમાસીત્, તત્ સિદ્ધમભવત્।

XXXVI સર્વાન્ મનુજાન્ વિસૃજ્ય યીશૌ ગૃહં પ્રવિષ્ટે તસ્મિન્ આગત્ય યીશવે કથિતવન્તઃ, ક્ષેત્રસ્ય વન્યવસીયદૃષ્ટાન્તકથામ્ ભવાન અસ્માન્ સ્પષ્ટીકૃત્ય વદતુ।

XXXVII તતઃ સ પ્રત્યુવાચ, યેન ભદ્રબીજાન્યુધ્યન્તે સ મનુજપુત્રઃ,

XXXVIII ક્ષેત્રં જગત્, ભદ્રબીજાની રાજ્યસ્ય સન્તાનાઃ,

XXXIX વન્યવસાનિ પાપાત્મનઃ સન્તાનાઃ યેન રિપુણા તાન્યુપ્તાનિ સ શયતાનઃ, કર્ત્તનસમયશ્ચ જગતઃ શેષઃ, કર્ત્તકાઃ સ્વર્ગીયદૂતાઃ।

XL યથા વન્યવસાનિ સંગૃહ્ય દાહ્યન્તે, તથા જગતઃ શેષે ભવિષ્યતિ;

XLI અર્થાત્ મનુજસુતઃ સ્વાંયદૂતાન્ પ્રેષયિષ્યતિ, તેન તે ચ તસ્ય રાજ્યાત્ સર્વાન્ વિદનકારિણોડધાર્મિકલોકાંશ્ચ સંગૃહ્ય

XLII યત્ર રોદનં દન્તઘર્ષણાન્ ભવતિ, તત્રાગ્નિકુણ્ડે નિક્ષેપ્યન્તિ।

XLIII તદાનીં ધાર્મિકલોકાઃ સ્વેષાં પિતૃ રાજ્યે ભાસ્કરઇવ તેજસ્વિનો ભવિષ્યન્તિ। શ્રોતું યસ્ય શ્રુતી આસાતે, મ શૃણુયાત્।

XLIV અપરન્ત્ર ક્ષેત્રમધ્યે નિધિં પશ્યન્ યો ગોપયતિ, તતઃ પરં સાનન્દો ગત્વા સ્વીયસર્વસ્વં વિક્રીય તક્ષેત્રં ક્રીણાતિ, સ ઇવ સ્વર્ગરાજ્યં

XLV અન્યન્ત્ર યો વણિક્ ઉત્તમાં મુક્તાં ગવેષયન્

XLVI મહાર્ધા મુક્તાં વિલોક્ય નિજસર્વસ્વં વિક્રીય તાં ક્રીણાતિ, સ ઇવ સ્વર્ગરાજ્યં

XLVII પુનશ્ચ સમુદ્રો નિક્ષિપ્તઃ સર્વપ્રકારમીનસંગ્રાહ્યાનાયઇવ સ્વર્ગરાજ્યં

XLVIII તસ્મિન્ આનાયે પૂર્ણે જના યથા રોઘસ્યુત્તોલ્ય સમુપવિશ્ય પ્રશસ્તમીનાન્ સંગ્રહ્ય ભાજનેષુ નિદધતે, કુત્સિતાન્ નિક્ષિપન્તિ;

XLIX તથૈવ જગતઃ શેષે ભવિષ્યતિ, ફલતઃ સ્વર્ગીયદૂતા આગત્ય પુણ્યવજ્જનાનાં મધ્યાત્ પાપિનઃ પૃથક્ કૃત્વા વહ્નિકુણ્ડે નિક્ષેપ્યન્તિ,

L તત્ર રોદનં દન્તૈ દન્તઘર્ષણાન્ ભવિષ્યતઃ।

LI યીશુના તે પૃષ્ઠા યુષ્માભિઃ કિમેતાન્યાખ્યાનાન્યબુદ્ધ્યન્ત? તદા તે પ્રત્યવદન્, સત્યં પ્રભો।

LII તદાનીં સ કથિતવાન્, નિજભાણ્ડાગારાત્ નવીનપુરાતનાનિ વસ્તૂનિ નિર્ગમયતિ યો ગૃહસ્થઃ સ ઇવ સ્વર્ગરાજ્યમધિ શિક્ષિતાઃ સ્વર્વ ઉપદેષ્ટારઃ।

LIII અનન્તરે યીશુરેતાઃ સર્વા દૃષ્ટાન્તકથાઃ સમાપ્ય તસ્માત્ સ્થાનાત્ પ્રતસ્થો અપરં સ્વદેશમાગત્ય જનાન્ ભજનભવન ઉપદિષ્ટવાન્;

LIV તે વિસ્મયં ગત્વા કથિતવન્ત એતસ્યૈતાદૃશં જ્ઞાનમ્ આશ્ચર્ય્ય કર્મ ય કસ્માદ્ અજાયત?

LV કિમયં સૂત્રધારસ્ય પુત્રો નહિ? એતસ્ય માતુ નામ ય કિં મરિયમ્ નહિ? યાકુબ્-યૂષ્ક-શિમોન્-યિહૂદાશ્ચ કિમેતસ્ય ભ્રાતરો નહિ?

LVI એતસ્ય ભગિન્યશ્ચ કિમસ્માકં મધ્યે ન સન્તિ? તર્હિ કસ્માદ્યમેતાનિ લબ્ધવાન્? ઇત્યં સ તેષાં વિદનરૂપો બભૂવ;

LVII તતો યીશુના નિગદિતં સ્વદેશીયજનાનાં મધ્યં વિના ભવિષ્યદ્વાદી કુત્રાપ્યન્યત્ર નાસમ્માન્યો ભવતી।

LVIII તેષામવિશ્વાસહેતોઃ સ તત્ર સ્થાને બહ્વાશ્ચર્ય્યકર્મ્માણિ ન કૃતવાન્।

XIV

I તદાનીં રાજા હેરોદ્ યીશો ર્ચશઃ શ્રુત્વા નિજદાસેયાન્ જગાદ્,

II એષ મજ્જયિતા યોહન્, પ્રમિતેભયસ્તસ્યોત્થાનાત્ તેનેત્યમદ્ભૂતં કર્મ પ્રકાશ્યતે।

III પુરા હેરોદ્ નિજભ્રાતુઃ ફિલિપો જાયાયા હેરોદીયાયા અનુરોધાદ્ યોહનં ધારયિત્વા બદ્ધા કારાયાં સ્થાપિતવાન્।

IV યતો યોહન્ ઉક્તવાન્, એતસયાઃ સંગ્રહો ભવતો નોચિતઃ।

V તસ્માત્ નૃપતિસ્તં હન્તુમિચ્છન્નપિ લોકેભ્યો વિભયાન્નકાર; યતઃ સર્વે યોહનં ભવિષ્યદ્વાદિનં મેનિરે।

VI કિન્તુ હેરોદો જન્માહીયમહ ઉપસ્થિતે હેરોદીયાયા દુહિતા તેષાં સમક્ષં નૃતિત્વા હેરોદમપ્રીણ્યત્।

VII તસ્માત્ ભૂપતિઃ શપથં કુર્વન્ ઇતિ પ્રત્યજ્ઞાસીત્, ત્વયા યદ્ યાચ્યતે, તદેવાહં દાસ્યામિ।

VIII સા કુમારી સ્વીયમાતુઃ શિક્ષાં લબ્ધા બભાષે, મજ્જયિતુર્યોહન ઉત્તમાઙ્ગ્ ભાજને સમાનીય મહં વિશ્રાણયા

IX તતો રાજા શુશોચ, કિન્તુ ભોજનાયોપવિશતાં સફિન્નાં સ્વકૃતશપથસ્ય યાનુરોધાત્ તત્ પ્રદાતુમ આદિદેશ।

X પશ્ચાત્ કારાં પ્રતિ નરં પ્રહિત્ય યોહન ઉત્તમાઙ્ગ્ ઇત્વા

- XI તત્ ભાજન આનાય્ય તસ્યૈ કુમાર્યૈ વ્યશ્રાણયત્, તતઃ સા સ્વજનન્યાઃ સમીપં તન્નિનાયા
 XII પશ્ચાત્ યોહનઃ શિષ્યા આગત્ય કાયં નીત્વા શ્મશાને સ્થાપયામાસુસ્તતો યીશોઃ સન્નિધિં વ્રજિત્વા તદ્વાર્તા બભાષિરો
 XIII અનન્તરં યીશુરિતિ નિશભ્ય નાવા નિર્જનસ્થાનમ્ એકાકી ગતવાન્, પશ્ચાત્ માનવાસ્તત્ શ્રુત્વા નાનાનગરેભ્ય આગત્ય
 પદૈસ્તત્પશ્ચાદ્ ઈયુઃ।
 XIV તદાનીં યીશુ બહિરાગત્ય મહાન્તં જનનિવહં નિરીક્ષ્ય તેષુ કારુણિકઃ મન્ તેષાં પીડિતજનान્ નિરામયાન્ ચકાર।
 XV તતઃ પરં સન્ધ્યાયાં શિષ્યાસ્તદન્તિકમાગત્ય કથયાઞ્ચક્રુઃ, ઇદં નિર્જનસ્થાનં વેલાપ્યવસન્નાઃ; તસ્માત્ મનુજાન્ સ્વસ્વગ્રામં
 ગન્તું સ્વાર્થ ભક્ષ્યાણિ કેતુઞ્ચ ભવાન્ તાન્ વિસૃજતુ।
 XVI કિન્તુ યીશુસ્તાનવાદીત્, તેષાં ગમને પ્રયોજનં નાસ્તિ, યૂયમેવ તાન્ ભોજયતા
 XVII તદા તે પ્રત્યવદન્, અસ્માકમત્ર પૂપપઞ્ચકં મીનદ્વયઞ્ચાસ્તે।
 XVIII તદાનીં તેનોક્તં તાનિ મદન્તિકમાન્યતા।
 XIX અનન્તરં સ મનુજાન્ યવસોપર્યુપવેષ્ટુમ્ આજ્ઞાપયામાસઃ; અપર તત્ પૂપપઞ્ચકં મીનદ્વયઞ્ચ ગૃહ્ણન્ સ્વર્ગ પ્રતિ
 નિરીક્ષ્યેશ્વરીયગુણાન્ અનૂઘ ભંક્ત્વા શિષ્યેભ્યો દત્તવાન્, શિષ્યાશ્ચ લોકેભ્યો દદુઃ।
 XX તતઃ સર્વે ભુક્ત્વા પરિતૃપ્તવન્તઃ, તતસ્તદવશિષ્ટભક્ષ્યૈઃ પૂર્ણાન્ દ્વાદશડલકાન્ ગૃહીતવન્તઃ।
 XXI તે ભોક્તારઃ સ્ત્રીર્બાલકાંશ્ચ વિહાય પ્રાયેણ પઞ્ચ સહસ્રાણિ પુમાંસ આસન્।
 XXII તદનન્તરં યીશુ લોકાનાં વિસર્જનકાલે શિષ્યાન્ તરણિમારોઢું સ્વાગ્રે પારં યાતુઞ્ચ ગાઢમાદિષ્ટવાન્।
 XXIII તતો લોકેષુ વિસૃષ્ટેષુ સ વિવિક્તે પ્રાર્થયિતું ગિરિમેકં ગત્વા સન્ધ્યાં યાવત્ તત્રૈકાકી સ્થિતવાન્।
 XXIV કિન્તુ તદાનીં સમ્મુખવાતવાત્ સરિત્પતે મધ્યે તરફૈસ્તરણિર્દોલાયમાનાભવત્।
 XXV તદા સ યામિન્યાશ્ચતુર્થપ્રહરે પદ્ભ્યાં વ્રજન્ તેષામન્તિકં ગતવાન્।
 XXVI કિન્તુ શિષ્યાસ્તં સાગરોપરિ વ્રજન્તં વિલોક્ય સમુદ્વિગ્ના જગદુઃ, એષ ભૂત ઇતિ શક્કમાના ઉચ્ચૈઃ શબ્દાયાઞ્ચક્રિરે યા
 XXVII તદૈવ યીશુસ્તાનવદત્, સુસ્થિરા ભવત, મા ભૈષ્ટ, એષોડહમ્।
 XXVIII તતઃ પિતર ઇત્યુક્તવાન્, હે પ્રભો, યદિ ભવાનેવ, તર્હિ માં ભવત્સમીપં યાતુમાજ્ઞાપયતુ।
 XXIX તતઃ તેનાદિષ્ટઃ પિતરસ્તરણિતોડવરુદ્ધ યીશેારન્તિકં પ્રાપ્તું તોયોપરિ વપ્રાજા
 XXX કિન્તુ પ્રચણ્ડં પવનં વિલોક્ય ભયાત્ તોયે મંક્તુમ્ આરેભે, તસ્માદ્ ઉચ્ચૈઃ શબ્દાયમાનઃ કથિતવાન્, હે પ્રભો, મામવતુ।
 XXXI યીશુસ્તક્ષણાત્ કરં પ્રસાર્ય તં ધરન્ ઉક્તવાન્, હ સ્તોકપ્રત્યયિન્ ત્વં કુતઃ સમશેથાઃ?
 XXXII અનન્તરં તયોસ્તરણિમારુઢ્યોઃ પવનો નિવવૃતો
 XXXIII તદાનીં યે તરણ્યામાસન્, ત આગત્ય તં પ્રણભ્ય કથિતવન્તઃ, યથાર્થસ્ત્વમેવેશ્વરસુતઃ।
 XXXIV અનન્તરં પારં પ્રાપ્ય તે ગિનેષરન્નામકં નગરમુપતસ્થુઃ,
 XXXV તદા તત્રત્યા જના યીશું પરિચીય તદેશ્ચ્ય ચતુર્દિશો વાર્તા પ્રહિત્ય યત્ર યાવન્તઃ પીડિતા આસન્, તાવતએવ
 તદન્તિકમાનયામાસુઃ।
 XXXVI અપરં તદીયવસનસ્ય ગ્રન્થિમાત્રં સ્પ્રષ્ટું વિનીય યાવન્તો જનાસ્તત્ સ્પર્શ ચક્રિરે, તે સર્વએવ નિરામયા બભૂવુઃ।

XV

- I અપરં ચિરૂશાલમ્નગરીયાઃ કતિપયા અધ્યાપકાઃ ફિરૂશિનશ્ચ યીશોઃ સમીપમાગત્ય કથયામાસુઃ,
 II તવ શિષ્યાઃ કિમર્થમ્ અપ્રક્ષાલિતકરૈ ભક્ષિત્વા પરમ્પરાગતં પ્રાચીનાનાં વ્યવહારં લડ્વન્તે?
 III તતો યીશુઃ પ્રત્યુવાચ, યૂયં પરમ્પરાગતાચારેણ કુત ઈશ્વરાજાં લડ્વધ્વે।
 IV ઈશ્વર ઇત્યાજ્ઞાપયત્, ત્વં નિજપિતરૌ સંમન્યેથાઃ, યેન ચ નિજપિતરૌ નિન્દેતે, સ નિશ્ચિતં મિચેત;
 V કિન્તુ યૂયં વદથ, યઃ સ્વજનકં સ્વજનનીં વા વાક્યમિદં વદતિ, યુવાં મત્તો યલ્લભેથે, તત્ ન્યવિદ્યત,
 VI સ નિજપિતરૌ પુન ન સંમન્યેતો ઇત્યં યૂયં પરમ્પરાગતેન સ્વેષામાચારેણેશ્વરીયાજાં લુમ્પથા
 VII રે કપટિનઃ સર્વે ચિશયિયો યુષ્માનધિ ભવિષ્યદ્વચનાન્યેતાનિ સમ્યગ્ ઉક્તવાન્।
 VIII વદને મનુજા એતે સમાયાન્તિ મદન્તિકાં તથાઘરૈ મદીયઞ્ચ માનં કુર્વન્તિ તે નરાઃ।
 IX કિન્તુ તેષાં મનો મત્તો વિદૂરએવ તિષ્ઠતિ શિક્ષયન્તો વિધીન્ ત્રાજ્ઞા ભજન્તે માં મુઘૈવ તે।
 X તતો યીશુ લોકાન્ આહૂય પ્રોક્તવાન્, યૂયં શ્રુત્વા બુધ્ધવ્યાં।
 XI યન્મુખં પ્રવિશતિ, તત્ મનુજમ્ અમેઘ્યં ન કરોતિ, કિન્તુ યદાસ્યાત્ નિર્ગચ્છતિ, તદેવ માનુષમમેઘી કરોતી।
 XII તદાનીં શિષ્યા આગત્ય તસ્મૈ કથયાઞ્ચક્રુઃ, એતાં કથાં શ્રુત્વા ફિરૂશિનો વ્યરજ્યન્ત, તત્ કિં ભવતા જ્ઞાયતે?
 XIII સ પ્રત્યવદત્, મમ સ્વર્ગસ્થઃ પિતા યં કચ્છિદ્ડકુરં નારોપયત્, સ ઉત્પાવ્યેતો।

- XIV ते तिष्ठन्तु, ते अन्धमनुजानाम् अन्धमार्गदर्शका अवे; यद्यन्धोऽन्धं पन्थानं दर्शयति, तर्ह्युभौ गर्ते पततः।
- XV तदा पितरस्तं प्रत्यवदत्, दृष्टान्तमिममस्मान् बोधयतु।
- XVI यीशुना प्रोक्तं, यूयमद्य यावत् किमबोधाः स्थः?
- XVII कथामिमां किं न बुध्यध्वे ? यदास्यं प्रेविशति, तद् उदरे पतन् बहिर्निर्याति,
- XVIII किन्त्वास्याद् यन्निर्याति, तद् अन्तःकरणात् निर्यातत्वात् मनुजमभेध्यं करोति।
- XIX यतोऽन्तःकरणात् कुयिन्ता अधः पारदारिकता वेश्यागमनं यैर्यं मिथ्यासाक्ष्यम् ईश्वरनिन्दा यैतानि सर्वाणि निर्यान्ति।
- XX अेतानि मनुष्यमपवित्री कुर्वन्ति किन्त्वप्रक्षालितकरेण भोजनं मनुजमभेध्यं न करोति।
- XXI अनन्तरं यीशुस्तस्मात् स्थानात् प्रस्थाय सोरसीदोन्नगरयोः सीमामुपतस्यौ।
- XXII तदा तत्सीमातः कायित् किनानीया योषिद् आगत्य तमुच्यैरुवाच, हे प्रभो दायूदः सन्तान, ममैका दुहितास्ते सा भूतग्रस्ता सती महाकलेशं प्राप्नोति मम दयस्व।
- XXIII किन्तु यीशुस्तां किमपि नोक्तवान्, ततः शिष्या आगत्य तं निवेदयामासुः, अेषा योषिद् अस्माकं पश्चाद् उच्यैराडूयागच्छति, अेनां विसृजतु।
- XXIV तदा स प्रत्यवदत्, एसायेल्गोत्रस्य डारितमेधान् विना कस्याप्यन्यस्य समीपं नाहं प्रेषितोस्मि।
- XXV ततः सा नारीसमागत्य तं प्रणम्य जगाद, हे प्रभो मामुपकुरु।
- XXVI स उक्तवान्, बालकानां भक्ष्यमादाय सारभेयेभ्यो दानं नोयितां।
- XXVII तदा सा बभाषे, हे प्रभो, तत् सत्यं, तथापि प्रभो भ्रञ्चाद् यद्दुच्छिष्टं पतति, तत् सारभेयाः षादन्ति।
- XXVIII ततो यीशुः प्रत्यवदत्, हे योषित्, तव विश्वासो महान् तस्मात् तव मनोभिलषितं सिद्ध्यतु, तेन तस्याः कन्या तस्मिन्नेव दण्डे निरामयाभवत्।
- XXIX अनन्तरं यीशस्तस्मात् स्थानात् प्रस्थाय गालील्सागरस्य सन्निधिमागत्य धराधरमारुह्य तत्रोपविवेश।
- XXX पश्चात् जननिवडो बडून् अन्धमूकशुष्ककरमानुषान् आदाय यीशोः समीपमागत्य तय्यरणान्तिके स्थापयामासुः, ततः सा तान् निरामयान् अकरोत्।
- XXXI एत्थं मूका वाक्यं वदन्ति, शुष्ककराः स्वास्थ्यमायान्ति, पङ्गवो गच्छन्ति, अन्धा वीक्षन्ते, एति विलोक्य लोका विस्मयं मन्यमाना एसायेल् ईश्वरं धन्यं बभाषिरे।
- XXXII तदानीं यीशुः स्वशिष्यान् आडूय गदितवान्, अेतज्जननिवडेषु मम दया ज्ञायते, अेते दिनत्रयं मया साकं सन्ति, अेषां भक्ष्यवस्तु य कञ्चिदपि नास्ति, तस्मादहमेतानङ्कृताडारान् न विस्रक्ष्यामि, तथात्वे वर्त्ममध्ये क्लाम्येषुः।
- XXXIII तदा शिष्या उच्युः, अेतस्मिन् प्रान्तरमध्य अेतावतो मर्त्यान् तर्पयितुं वयं कुत्र पूपान् प्राप्स्यामः?
- XXXIV यीशुरपृच्छत्, युष्माकं निकटे कति पूपा आसते? त उच्युः, सप्तपूपा अल्पाः क्षुद्रमीनाश्च सन्ति।
- XXXV तदानीं स लोकनिवडं भूमावुपवेष्टुम् आदिश्य।
- XXXVI तान् सप्तपूपान् मीनांश्च गृह्णन् ईश्वरीयगुणान् अनूद्य भङ्क्त्वा शिष्येभ्यो ददौ, शिष्या लोकेभ्यो ददुः।
- XXXVII ततः सर्वे भुक्त्वा तृप्तवन्तः; तदवशिष्टभक्ष्येण सप्तऽलकान् परिपूर्य्य संजगृहुः।
- XXXVIII ते भोक्तारो योषितो बालकांश्च विडाय प्रायेण यतुःसडसाणि पुरुषा आसन्।
- XXXIX ततः परं स जननिवडं विसृज्य तरिमारुह्य मगदलाप्रदेशं गतवान्।

XVI

- I तदानीं इइशिनः सिद्दुकिन्नागत्य तं परीक्षितुं नभमीयं किञ्चन लक्ष्म दर्शयितुं तस्मै निवेदयामासुः।
- II ततः स उक्तवान्, सन्ध्यायां नभसो रक्तत्वाद् यूयं वदथ, श्वो निर्मलं दिनं भविष्यति;
- III प्रातःकाले य नभसो रक्तत्वात् मलिनत्वाच्च वदथ, ज्जम्भशद्य भविष्यति। हे कपटिनो यदि यूयम् अन्तरीक्षस्य लक्ष्म बोद्धुं शक्नुथ, तर्हि कालस्यैतस्य लक्ष्म कथं बोद्धुं न शक्नुथ?
- IV अेतत्कालस्य दृष्टो व्यभियारी य वंशो लक्ष्म गवेषयति, किन्तु यूनसो भविष्यद्वादिनो लक्ष्म विनान्यत् किमपि लक्ष्म तान् न दर्शयिष्यते। तदानीं स तान् विडाय प्रतस्थे।
- V अनन्तरमन्यपारगमनकाले तस्य शिष्याः पूपमानेतुं विस्मृतवन्तः।
- VI यीशुस्तानवादीत्, यूयं इइशिनां सिद्दुकिनाञ्च किण्वं प्रति सावधानाः सतर्काश्च भवत।
- VII तेन ते परस्परं विविच्य कथयितुमारेभिरे, वयं पूपानानेतुं विस्मृतवन्त अेतत्कारणाद् एति कथयति।
- VIII किन्तु यीशुस्तद्विज्ञाय तानवोचत्, हे स्तोत्रविश्वासिनो यूयं पूपानानयनमधि कुतः परस्परमेतद् विविच्य?

IX યુષ્માભિઃ કિમઘાપિ ન જ્ઞાયતે? પઞ્ચભિઃ પૂપૈઃ પઞ્ચસહસ્રપુરુષેષુ ભોજિતેષુ ભક્ષ્યોચ્છિષ્ટપૂર્ણાન્ કતિ ડલકાન્ સમગૃહ્ણીતં;

X તથા સપ્તભિઃ પૂપૈશ્ચતુઃસહસ્રપુરુષેષુ ભોજિતેષુ કતિ ડલકાન્ સમગૃહ્ણીત, તત્ કિં યુષ્માભિર્ન સ્મર્યતે?

XI તસ્માત્ ફિઝ્શિનાં સિદ્ધકિનાઞ્ચ કિણ્વં પ્રતિ સાવધાનાસ્તિષ્ઠત, કથામિમામ્ અહં પૂપાનધિ નાકથયં, એતદ્ યૂયં કુતો ન બુધ્ધધ્વે?

XII તદાનીં પૂપકિણ્વં પ્રતિ સાવધાનાસ્તિષ્ઠતેતિ નોક્ત્વા ફિઝ્શિનાં સિદ્ધકિનાઞ્ચ ઉપદેશં પ્રતિ સાવધાનાસ્તિષ્ઠતેતિ કથિતવાન્, ઇતિ તૈરબોધિ

XIII અપરઞ્ચ યીશુઃ કૈસરિયા-ફિલિપિપ્રદેશમાગત્ય શિષ્યાન્ અપૃચ્છત્, યોડહં મનુજસુતઃ સોડહં કઃ? લોકૈરહં કિમુચ્યે?

XIV તદાનીં તે કથિતવન્તઃ, કેચિદ્ વદન્તિ ત્વં મજ્જયિતા યોહન્, કેચિદ્દદન્તિ, ત્વમ્ એલિયઃ, કેચિચ્ચ વદન્તિ, ત્વં યિરિમિયો વા કશ્ચિદ્ ભવિષ્યદ્વાદીતિ

XV પશ્ચાત્ સ તાન્ પપ્રચ્છ, યૂયં માં કં વદથ? તતઃ શિમોન્ પિતર ઉવાચ,

XVI ત્વમમરેશ્વરસ્યાભિષિક્તપુત્રઃ!

XVII તતો યીશુઃ કથિતવાન્, હે યૂનસઃ પુત્ર શિમોન્ ત્વં ધન્યઃ; યતઃ કોપિ અનુજસ્ત્વચ્ચેતજ્જ્ઞાનં નોદપાદયત્, કિન્તુ મમ સ્વર્ગસ્યઃ પિતોદપાદયત્!

XVIII અતોડહં ત્વાં વદામિ, ત્વં પિતરઃ (પ્રસ્તરઃ) અહઞ્ચ તસ્ય પ્રસ્તરસ્યોપરિ સ્વમણ્ડલીં નિર્માસ્યામિ, તેન નિરયો બલાત્ તાં પરાજેતું ન શક્ષ્યતિ

XIX અહં તુભ્યં સ્વર્ગીયરાજ્યસ્ય કુઞ્જિકાં દાસ્યામિ, તેન યત્ કિઞ્ચન ત્વં પૃથિવ્યાં ભંત્સ્યસિ તત્સ્વર્ગો ભંત્સ્યતે, યચ્ચ કિઞ્ચન મહ્યાં મોક્ષસિ તત્ સ્વર્ગો મોક્ષ્યતે

XX પશ્ચાત્ સ શિષ્યાનાદિશત્, અહમભિષિક્તો યીશુરિતિ કથાં કસ્મૈચિદપિ યૂયં મા કથયતા

XXI અન્યઞ્ચ યિઝ્શાલમ્નગરં ગત્વા પ્રાચીનલોકેભ્યઃ પ્રધાનયાજકેભ્ય ઉપાધ્યાયેભ્યશ્ચ બહુદુઃખભોગસ્તૈ હંતત્વં તૃતીયદિને પુનરુત્થાનઞ્ચ મમાવશ્યકમ્ એતાઃ કથા યીશુસ્તત્કાલમારભ્ય શિષ્યાન્ જ્ઞાપયિતુમ્ આરબ્ધવાન્!

XXII તદાનીં પિતરસ્તસ્ય કરં ઘૃત્વા તર્જયિત્વા કથયિતુમારબ્ધવાન્, હે પ્રભો, તત્ ત્વત્તો દૂરં યાતુ, ત્વાં પ્રતિ કદાપિ ન ઘટિષ્યતો

XXIII કિન્તુ સ વદનં પરાવર્ત્ય પિતરં જગાદ, હે વિદ્નકારિન્, મત્સમ્મુખાદ્ દૂરીભવ, ત્વં માં બાધસે, ઈશ્વરીયકાર્યાત્ માનુષીયકાર્યં તુભ્યં રોચતે

XXIV અનન્તરં યીશુઃ સ્વીયશિષ્યાન્ ઉક્તવાન્ યઃ કશ્ચિત્ મમ પશ્ચાદ્ગામી ભવિતુમ્ ઇચ્છતિ, સ સ્વં દામ્યતુ, તથા સ્વકુશં ગૃહ્ણન્ મત્પશ્ચાદાયાતુ!

XXV યતો યઃ પ્રાણાન્ રક્ષિતુમિચ્છતિ, સ તાન્ હારયિષ્યતિ, કિન્તુ યો મદર્થં નિજપ્રાણાન્ હારયતિ, સ તાન્ પ્રાપ્સ્યતિ

XXVI માનુષો યદિ સર્વ્વં જગત્ લભતે નિજપ્રાણાન્ હારયતિ, તર્હિં તસ્ય કો લાભઃ? મનુજો નિજપ્રાણાનાં વિનિમયેન વા કિં દાતું શક્નોતિ?

XXVII મનુજસુતઃ સ્વદૂતૈઃ સાકં પિતુઃ પ્રભાવેણાગમિષ્યતિ; તદા પ્રતિમનુજં સ્વસ્વકર્માનુસારાત્ ફલં દાસ્યતિ

XXVIII અહં યુષ્માન્ તથ્યં વચ્ચિમ્, સરાજ્યં મનુજસુતમ્ આગતં ન પશ્યન્તો મૃત્યું ન સ્વાદિષ્યન્તિ, એતાદૃશાઃ કતિપયજના અત્રાપિ દણ્ડાયમાનાઃ સન્તિ

XVII

I અનન્તરં ષડ્દિનેભ્યઃ પરં યીશુઃ પિતરં યાકૂબં તત્સહજં યોહનઞ્ચ ગૃહ્ણન્ ઉચ્ચાદ્રે વિવિક્તસ્થાનમ્ આગત્ય તેષાં સમક્ષં રૂપમન્યત્ દધાર

II તેન તદાસ્યં તેજસ્વિ, તદાભરણમ્ આલોકવત્ પાણ્ડરમભવત્!

III અન્યચ્ચ તેન સાકં સંલપન્તૌ મૂસા એલિયશ્ચ તેભ્યો દર્શનં દદતુઃ!

IV તદાનીં પિતરો યીશું જગાદ, હે પ્રભો સ્થિતિરત્રાસ્માકં શુભા, યદિ ભવતાનુમન્યતે, તર્હિં ભવદર્થમેકં મૂસાર્થમેકમ્ એલિયાર્થઞ્ચૈકમ્ ઇતિ ત્રીણિ દૂષ્યાણિ નિર્મમા

V એતત્કથનકાલ એક ઉજ્જવલઃ પયોદસ્તેષામુપરિ છાયાં કૃતવાન્, વારિદાદ્ એષા નભસીયા વાગ્ બભૂવ, મમાયં પ્રિયઃ પુત્રઃ, અસ્મિન્ મમ મહાસન્તોષ એતસ્ય વાક્યં યૂયં નિશામયતા

VI કિન્તુ વાયમેતાં શૃણ્વન્તએવ શિષ્યા મૃશં શક્ષમાના ન્યુબ્જા ન્યપતન્!

VII તદા યીશુરાગત્ય તેષાં ગાત્રાણિ સ્પૃશન્ ઉવાચ, ઉત્તિષ્ઠત, મા ભૈષ્ટા

VIII તદાનીં નેત્રાણ્યુન્મીલ્ય યીશું વિના કમપિ ન દદ્દશુઃ!

- IX તતઃ પરમ્ અદ્રેરવરોહણકાલે યીશુસ્તાન્ ઇત્યાદિદેશ, મનુજસુતસ્ય મૃતાનાં મધ્યાદુત્યાનાં યાવન્ જાયતે, તાવત્ યુષ્માભિરેતદ્દર્શનં કસ્મૈયિદપિ ન કથયિતવ્યાં
- X તદા શિષ્યાસ્તં પપ્રચ્છુઃ, પ્રથમમ્ એલિય આયાસ્યતીતિ કુત ઉપાધ્યાયૈરુચ્યતે?
- XI તતો યીશુઃ પ્રત્યવાદીત્, એલિયઃ પ્રાગેત્ય સર્વાણિ સાધયિષ્યતીતિ સત્યં,
- XII કિન્ત્વં યુષ્માન્ વચ્મિ, એલિય એત્ય ગતઃ, તે તમપરિચિત્ય તસ્મિન્ યથેચ્છં વ્યવજહુઃ; મનુજસુતેનાપિ તેષામન્તિકે તાદૃગ્ દુઃખં ભોક્તવ્યાં
- XIII તદાનીં સ મજ્જયિતારં યોહનમધિ કથામેતાં વ્યાહતવાન્, ઇત્યં તચ્છિષ્યા બુબુધિરે
- XIV પશ્ચાત્ તેષુ જનનિવહસ્યાન્તિકમાગતેષુ કશ્ચિત્ મનુજસ્તદન્તિકમેત્ય જાનૂની પાતયિત્વા કથિતવાન્,
- XV હે પ્રભો, મત્પુત્રં પ્રતિ કૃપાં વિદધાતુ, સોપસ્મારામયેન ભૂશં વ્યથિતઃ સન્ પુનઃ પુન વહ્નૌ મુહુ જલમધ્યે પતતિ
- XVI તસ્માદ્ ભવતઃ શિષ્યાણાં સમીપે તમાનયં કિન્તુ તે તં સ્વાસ્થ્યં કર્તુ ન શક્તાઃ।
- XVII તદા યીશુઃ કથિતવાન્ રે અવિશ્વાસિનઃ, રે વિપથગામિનઃ, પુનઃ કતિકાલાન્ અહં યુષ્માકં સન્નિધૌ સ્થાસ્યામિ? કતિકાલાન્ વા યુષ્માન્ સહિષ્યે? તમત્ર મમાન્તિકમાનયતા
- XVIII પશ્ચાદ્ યીશુના તર્જનયેવ સ ભૂતસ્તં વિહાય ગતવાન્, તદ્દણ્ડયેવ સ બાલકો નિરામયોડભૂત્
- XIX તતઃ શિષ્યા ગુપ્તં યીશુમુપાગત્ય બભાષિરે, કુતો વયં તં ભૂતં ત્યાજયિતું ન શક્તાઃ?
- XX યીશુના તે પ્રોક્તાઃ, યુષ્માકમપ્રત્યયાત્;
- XXI યુષ્માનહં તથ્યં વચ્મિ યદિ યુષ્માકં સર્ષપૈકમાત્રોપિ વિશ્વાસો જાયતે, તર્હિ યુષ્માભિરસ્મિન્ શૈલે ત્વમિતઃ સ્થાનાત્ તત્ સ્થાનં યાહીતિ ભૂતે સ તદૈવ ચલિષ્યતિ, યુષ્માકં કિમધ્યસાધ્યન્ન કર્મ ન સ્થાસ્યાતિ। કિન્તુ પ્રાર્થનોપવાસૌ વિનેતાદૃશો ભૂતો ન ત્યાજ્યેત।
- XXII અપરં તેષાં ગાલીલ્પ્રદેશે ભ્રમણકાલે યીશુના તે ગદિતાઃ, મનુજસુતો જાનાનાં કરેષુ સમર્પયિષ્યતે તૈ હંનિષ્યતે ચ,
- XXIII કિન્તુ તૃતીયેડહિન્ન મ ઉત્થાપિષ્યતે, તેન તે ભૂશં દુઃખિતા બભૂવઃ।
- XXIV તદનન્તરં તેષુ કફર્નાહૂમ્નગરમાગતેષુ કરસંગ્રાહિણઃ પિતરાન્તિકમાગત્ય પપ્રચ્છુઃ, યુષ્માકં ગુરુઃ કિં મન્દિરાર્થં કરં ન દદાતિ? તતઃ પિતરઃ કથિતવાન્ દદાતિ।
- XXV તતસ્તસ્મિન્ ગૃહમધ્યમાગતે તસ્ય કથાકથનાત્ પૂર્વમેવ યીશુરુવાચ, હે શિમોન્, મેદિન્યા રાજાનઃ સ્વસ્વાપત્યેભ્યઃ કિં વિદેશિભ્યઃ કેભ્યઃ કરં ગૃહ્ણન્તિ? અત્ર ત્વં કિં બુધ્યસે? તતઃ પિતર ઉક્તવાન્, વિદેશિભ્યઃ।
- XXVI તદા યીશુરુક્તવાન્, તર્હિ સન્તાના મુક્તાઃ સન્તિ।
- XXVII તથાપિ યથાસ્માભિસ્તેષામન્તરાયો ન જન્યતે, તત્કૃતે જલધેસ્તીરં ગત્વા વડિશં ક્ષિપ, તેનાદૌ યો મીન ઉત્થાસ્યતિ, તં ઘૃત્વા તન્મુખે મોચિતે તોલકૈકં રૂપ્યં પ્રાપ્સ્યસિ, તદ્ ગૃહીત્વા તવ મમ ચ કૃતે તેભ્યો દેહિ।

XVIII

- I તદાનીં શિષ્યા યીશોઃ સમીપમાગત્ય પૃષ્ટવન્તઃ સ્વર્ગરાજ્યે કઃ શ્રેષ્ઠઃ?
- II તતો યીશુઃ ક્ષુદ્રમેકં બાલકં સ્વસમીપમાનીય તેષાં મધ્યે નિધાય જગાદ,
- III યુષ્માનહં સત્યં બ્રવીમિ, યૂયં મનોવિનિમયેન ક્ષુદ્રબાલવત્ ન સન્તઃ સ્વર્ગરાજ્યં પ્રવેષ્ટું ન શકન્થા
- IV યઃ કશ્ચિદ્ એતસ્ય ક્ષુદ્રબાલકસ્ય સમમાત્માનં નમ્રીકરોતિ, સએવ સ્વર્ગરાજ્યે શ્રેષ્ઠઃ।
- V યઃ કશ્ચિદ્ એતાદૃશં ક્ષુદ્રબાલકમેકં મમ નામ્નિ ગૃહ્ણાતિ, સ મામેવ ગૃહ્ણાતિ।
- VI કિન્તુ યો જનો મયિ કૃતવિશ્વાસાનામેતેષાં ક્ષુદ્રપ્રાણિનામ્ એકસ્યાપિ વિદિન્ જનયતિ, કણ્ઠબદ્ધપેષણીકસ્ય તસ્ય સાગરાગાઘજલે મજ્જનં શ્રેયઃ।
- VII વિદનાત્ જગતઃ સન્તાપો ભવિષ્યતિ, વિદનોડવશ્યં જનયિષ્યતે, કિન્તુ યેન મનુજેન વિદનો જનિષ્યતે તસ્યૈવ સન્તાપો ભવિષ્યતિ।
- VIII તસ્માત્ તવ કરશ્ચરણો વા યદિ ત્વાં બાઘતે, તર્હિ તં છિન્ત્વા નિક્ષિપ, દ્વિકરસ્ય દ્વિપદસ્ય વા તવાનપ્તવહ્નૌ નિક્ષેપાત્, ખસ્રસ્ય વા છિન્નહસ્તસ્ય તવ જીવને પ્રવેશો વરં
- IX અપરં તવ નેત્રં યદિ ત્વાં બાઘતે, તર્હિ તદ્દ્યુત્પાવ્ય નિક્ષિપ, દ્વિનેત્રસ્ય નરકાગ્રૌ નિક્ષેપાત્ કાણસ્ય તવ જીવને પ્રવેશો વરં
- X તસ્માદવધદ્ધં, એતેષાં ક્ષુદ્રપ્રાણિનામ્ એકમપિ મા તુચ્છીકુરુત,
- XI યતો યુષ્માનહં તથ્યં બ્રવીમિ, સ્વર્ગે તેષાં દૂતા મમ સ્વર્ગસ્થસ્ય પિતુરાસ્યં નિત્યં પશ્યન્તિ। એવં યે યે હારિતાસ્તાન્ રક્ષિતું મનુજપુત્ર આગચ્છત્।

XII यूयमत्र किं विविंगध्वे? कस्यचिद् यदि शतं भेषाः सन्ति, तेषामेको हार्यते य, तर्हि स अेकोनशतं भेषान् विहाय पर्वतं गत्वा तं हारितमेकं किं न भृगयते?

XIII यदि य कदाचित् तन्मेषोद्देशं लभते, तर्हि युष्मानुं सत्यं कथयामि, सोऽविपथगामिभ्य अेकोनशतमेषेभ्योपि तदेकडेतोरधिकम् आह्लादते।

XIV तद्गद् अेतेषां क्षुद्रप्राथेिनाम् अेकोपि नश्यतीति युष्माकं स्वर्गस्थपितु नाभिमतम्।

XV यद्यपि तव भ्राता त्वयि किमप्यपराध्यति, तर्हि गत्वा युवयोर्द्वयोः स्थितयोस्तस्यापराधं तं ज्ञापया तत्र स यदि तव वाक्यं शृणोति, तर्हि त्वं स्वभ्रातरं प्राप्तवान्,

XVI किन्तु यदि न शृणोति, तर्हि द्वाभ्यां त्रिभिर्वा साक्षीभिः सर्व्व वाक्यं यथा निश्चितं ज्ञायते, तदर्थम् अेकं द्वौ वा साक्षिणौ गृहीत्वा याहि।

XVII तेन स यदि तयोर्वाक्यं न मान्यते, तर्हि समाजं तज्ज्ञापय, किन्तु यदि समाजस्यापि वाक्यं न मान्यते, तर्हि स तव समीपे देवपूजकघव यण्डालघव य भविष्यति।

XVIII अहं युष्मान् सत्यं वदामि, युष्माभिः पृथिव्यां यद् बध्यते तत् स्वर्गे भन्स्यते; मेदिन्यां यत् भोय्यते, स्वर्गेऽपि तत् मोक्ष्यते।

XIX पुनरहं युष्मान् वदामि, मेदिन्यां युष्माकं यदि द्वावेकवाक्यीभूय किञ्चित् प्रार्थयेते, तर्हि मम स्वर्गस्थपित्रा तत् तयोः कृते सम्पन्नं भविष्यति।

XX यतो यत्र द्वौ त्रयो वा मम नान्नि मिलन्ति, तत्रैवाहं तेषां मध्येऽस्मि।

XXI तदानीं पितरस्तत्समीपमागत्य कथितवान् हं प्रभो, मम भ्राता मम यद्यपराध्यति, तर्हि तं कतिकृत्वः क्षमिष्ये?

XXII किं सप्तकृत्वः? यीशुस्तं जगाद, त्वां केवलं सप्तकृत्वो यावत् न वदामि, किन्तु सप्तत्या गुणितं सप्तकृत्वो यावत्।

XXIII अपरं निजदासैः सह जिगणायिषुः कश्चिद् राजेव स्वर्गराज्यां

XXIV आरब्धे तस्मिन् गणने सार्द्धसहस्रमुद्रापूरितानां दशसहस्रपुटकानाम् अेकोऽधमार्गस्तत्समक्षमानायि।

XXV तस्य परिशोधनाय द्रव्याभावात् परिशोधनार्थं स तदीयभाय्यापुत्रादिसर्व्वस्वञ्च विक्रीयतामिति तत्रभुरादिदेश।

XXVI तेन स दासस्तस्य पादयोः पतन् प्राणम्य कथितवान्, हं प्रभो भवता धैर्ये कृते मया सर्व्व परिशोधिष्यते।

XXVII तदानीं दासस्य प्रभुः सकरुणः सन् सकलार्ण क्षमित्वा तं तत्याज।

XXVIII किन्तु तस्मिन् दासे बहि र्याति, तस्य शतं मुद्रायतुर्थाशान् यो धारयति, तं सहदासं दृष्ट्वा तस्य कण्ठं निष्पीड्य गदितवान्, मम यत् प्राथं तत् परिशोधय।

XXIX तदा तस्य सहदासस्तत्पादयोः पतित्वा विनीय बलाघे, त्वया धैर्ये कृते मया सर्व्व परिशोधिष्यते।

XXX तथापि स तत् नाङ्गीकृत्य यावत् सर्व्वमृणं न परिशोधितवान् तावत् तं कारायां स्थापयामास।

XXXI तदा तस्य सहदासास्तस्यैतादृग् आचरणं विलोक्य प्रभोः समीपं गत्वा सर्व्व वृत्तान्तं निवेदयामासुः।

XXXII तदा तस्य प्रभुस्तमाहूय जगाद, रे दृष्ट दास, त्वया मत्सन्निधौ प्रार्थिते मया तव सर्व्वमृणं त्यक्तं;

XXXIII यथा याहं त्वयि करुणां कृतवान्, तथैव त्वत्सहदासे करुणाकरणं किं तव नोयितं?

XXXIV एति कथयित्वा तस्य प्रभुः क्रुद्ध्यन् निजप्राथं यावत् स न परिशोधितवान्, तावत् प्रहारकानां करेषु तं समर्पितवान्।

XXXV यदि यूयं स्वान्तःकरुणैः स्वस्वसहजानाम् अपराधान् न क्षमध्वे, तर्हि मम स्वर्गस्थः पितापि युष्मान् प्रतीत्यं करिष्यति।

XIX

I अनन्तरम् अेतासु कथासु समाप्तासु यीशुर्गालीलप्रदेशात् प्रस्थाय यर्दनतीरस्थं यिडूदाप्रदेशं प्राप्तः।

II तदा तत्पश्चात् जननिवडे गते स तत्र तान् निरामयान् अकरोत्।

III तदनन्तरं किर्ज्जिनस्तत्समीपमागत्य पारीक्षितुं तं पप्रच्छुः, कस्मादपि कारणत् नरेण स्वजाया परित्याज्या न वा?

IV स प्रत्युवाच, प्रथमम् ईश्वरो नरत्वेन नारीत्वेन य मनुजान् ससर्ज, तस्मात् कथितवान्,

V मानुषः स्वपितरौ परित्यज्य स्वपत्न्याम् आसक्ष्यते, तौ द्वौ जनावेकाङ्गौ भविष्यतः, किमेतद् युष्माभिर्न पठितम्?

VI अतस्तौ पुनर्न द्वौ तयोरेकाङ्गत्वं ज्ञातं, ईश्वरेण यय्य समयुज्यत, मनुजो न तद् भिन्धात्।

VII तदानीं ते तं प्रत्यवदन्, तथात्वे त्याज्यपत्रं दत्त्वा स्वां स्वां जायां त्यक्तुं व्यवस्थां मूसाः कथं विलेभ?

VIII ततः स कथितवान्, युष्माकं मनसां काठिन्याद् युष्मान् स्वां स्वां जायां त्यक्तुम् अन्वमन्यत किन्तु प्रथमाद् अेषो विधिर्नासीत्।

IX अतो युष्मानहं वदामि, व्यभियारं विना यो निज्जयां त्यजेत् अन्याञ्च विवडेत्, स परदारान् गच्छति; यश्च त्यक्तां नारीं विवडति सोपि परदारेषु रमतो

X तदा तस्य शिष्यास्तं बभाषिरे, यद्दि स्वजायया साकं पुंस अेताद्दृक् सम्बन्धो जायते, तर्हि विवडनमेव न भद्रं

XI ततः स उक्तवान्, येभ्यस्तत्सामर्थ्यं आदायि, तान् विनान्यः कोपि मनुज् अेतन्मतं गृहीतुं न शक्नोति

XII कतिपया ज्ञानकलीबः कतिपया नरकृतकलीबः स्वर्गराज्याय कतिपयाः स्वकृतकलीबाश्च सन्ति, ये गृहीतुं शक्नुवन्ति ते गृह्णन्तु।

XIII अपरम् यथा स शिशूनां गात्रेषु हस्तं दत्वा प्रार्थयते, तदर्थं तत्समीपं शिशव आनीयन्त, तत आनयितुन् शिष्यास्तिरस्कृतवन्तः।

XIV किन्तु यीशुरुवाय, शिशवो मदनिकम् आगच्छन्तु, तान् मा वारयत, अेतादृशां शिशूनामेव स्वर्गराज्यां

XV ततः स तेषां गात्रेषु हस्तं दत्वा तस्मात् स्थानात् प्रतस्थे।

XVI अपरम् अेक आगत्य तं पप्रच्छ, हे परमगुरो, अनन्तायुः प्राप्तुं मया किं किं सत्कर्म कर्तव्यं?

XVII ततः स उवाय, मां परमं कुतो वदसि? विनेश्वरं न कोपि परमः, किन्तु यदनन्तायुः प्राप्तुं वाग्छसि, तर्ह्याज्ञाः पालया

XVIII तदा स पृष्टवान्, काः का आज्ञाः? ततो यीशुः कथितवान्, नरं मा हन्याः, परदारान् मा गच्छेः, मा योरयेः, मृषासाक्ष्यं मा दद्याः,

XIX निज्जपितरौ संमन्यस्व, स्वसमीपवासिनि स्ववत् प्रेम कुरु।

XX स युवा कथितवान्, आ बाल्याद् अेताः पालयामि, एदानीं किं न्यूनमास्ते?

XXI ततो यीशुरवदत्, यद्दि सिद्धो भवितुं वाग्छसि, तर्हि गत्वा निज्जसर्वस्वं विक्रीय दरिद्रेभ्यो वितर, ततः स्वर्गे वित्तं लप्स्यसे; आगच्छ, मत्पश्चाद्दर्ती य भव।

XXII अेतां वायं श्रुत्वा स युवा स्वीयबहुसम्पत्ते विषणः सन् यलितवान्।

XXIII तदा यीशुः स्वशिष्यान् अवदत्, धनिनां स्वर्गराज्यप्रवेशो मडाद्गुक्कर एति युष्मानहं तथ्यं वदामि।

XXIV पुनरपि युष्मानहं वदामि, धनिनां स्वर्गराज्यप्रवेशात् सूयीछिद्रेण मडाङ्गमनं सुकरं।

XXV एति वाक्यं निशम्य शिष्या अतियमत्कृत्य कथयामासुः; तर्हि कस्य परित्राणं भवितुं शक्नोति?

XXVI तदा स तान् दृष्ट्वा कथयामास, तत् मानुषाणामशक्यं भवति, किन्त्वीश्वरस्य सर्वं शक्यम्।

XXVII तदा पितरस्तं गदितवान्, पश्य, वयं सर्व्वं परित्यज्य भवतः पश्चाद्दर्तिनो ऽभवाम; वयं किं प्राप्स्यामः?

XXVIII ततो यीशुः कथितवान्, युष्मानहं तथ्यं वदामि, यूयं मम पश्चाद्दर्तिनो जाता एति कारणात् नवीनसृष्टिकावे यदा मनुजसुतः स्वीयैश्वर्यसिंहासन उपवेक्ष्यति, तदा यूयमपि द्वादशसिंहासनेषूपविश्य एसायेलीयद्वादशवंशानां विचारं करिष्यथा।

XXIX अन्यय्य यः कश्चित् मम नामकारणात् गृहं वा भ्रातरं वा भगिनीं वा पितरं वा मातरं वा जायां वा बालकं वा भूमिं परित्यजति, स तेषां शतगुणं लप्स्यते, अनन्तायुमोऽधिकारित्वञ्च प्राप्स्यति।

XXX किन्तु अग्नीया अनेके जनाः पश्चात्, पश्चातीयाश्चानेके लोका अत्रे भविष्यन्ति।

XX

I स्वर्गराज्यम् अेतादृशा केनयिद् गृहस्येन समं, योऽतिप्रभाते निज्जद्राक्षाक्षेत्रे कृषकान् नियुक्तुं गतवान्।

II पश्चात् तैः साकं दिनैकभृतिं मुद्रायतुर्थाशं निरूप्य तान् द्राक्षाक्षेत्रं प्रेरयामास।

III अनन्तरं प्रदरैकवेलायां गत्वा हृष्टे कतिपयान् निष्कर्म्मकान् विलोक्य तानवदत्,

IV यूयमपि मम द्राक्षाक्षेत्रं यात, युष्मभ्यमहं योग्यभृतिं दास्यामि, ततस्ते वप्रणुः।

V पुनश्च स द्वितीयतृतीययोः प्रदरयोर्बहिर्गत्वा तथैव कृतवान्।

VI ततो दृष्ट्वावशिष्टायां वेलायां बहिर्गत्वापरान् कतिपयजनान् निष्कर्म्मकान् विलोक्य पृष्टवान्, यूयं किमर्थम् अत्र सर्व्वं दिनं निष्कर्म्माणस्तिष्ठथ?

VII ते प्रत्यवदन्, अस्मान् न कोपि कर्मभणि नियुक्तो तदानीं स कथितवान्, यूयमपि मम द्राक्षाक्षेत्रं यात, तेन योग्यां भृतिं लप्स्यथा।

VIII तदनन्तरं सन्ध्यायां सत्यां सयेव द्राक्षाक्षेत्रपतिरध्यक्षं गदितवान्, कृषकान् आहूय शेषजनमारभ्य प्रथमं यावत् तेभ्यो भृतिं दैडि।

IX तेन ये दृष्ट्वावस्थिते समायातास्तेषाम् अेकैको जनो मुद्रायतुर्थाशं प्राप्नोत्।

X तदानीं प्रथमनियुक्ता जना आगत्यानुमितवन्तो वयमधिकं प्रप्स्यामः, किन्तु तैरपि मुद्रायतुर्थाशोऽलाभि।

XI ततस्ते तं गृहीत्वा तेन क्षेत्रपतिना साकं वाग्युद्धं कुर्वन्तः कथयामासुः,

XII વયં કૃત્સ્નં દિનં તાપકલેશૌ સોઢવન્તઃ, કિન્તુ પશ્ચાતાયા સે જના દણ્ડદ્વયમાત્રં પરિશ્રાન્તવન્તસ્તેડસ્માભિઃ સમાનાંશાઃ કૃતાઃ।

XIII તતઃ સ તેષામેકં પ્રત્યુવાય, હે વત્સ, મયા ત્વાં પ્રતિ કોપ્યન્યાયો ન કૃતઃ કિં ત્વયા મત્સમક્ષં મુદ્રાયતુર્થાશો નાઙ્ગીકૃતઃ?

XIV તસ્માત્ તવ યત્ પ્રાપ્યં તદાદાય યાહિ, તુભ્યં યતિ, પશ્ચાતીયનિયુક્તલોકાયાપિ તતિ દાતુમિચ્છામિ

XV સ્વેચ્છયા નિજદ્રવ્યવ્યવહરણં કિં મયા ન કર્તવ્યં? મમ દાતૃત્વાત્ ત્વયા કિમ્ ઈર્ષ્યાદૃષ્ટિઃ ક્રિયતે?

XVI ઇત્યમ્ અગ્રીયલોકાઃ પશ્ચાતીયા ભવિષ્યન્તિ, પશ્ચાતીયજનાશ્ચગ્રીયા ભવિષ્યન્તિ, અહૂતા બહવઃ કિન્ત્વલ્પે મનોભિલષિતાઃ।

XVII તદનન્તરં યીશુ ચિરૂશાલમ્નગરં ગચ્છન્ માર્ગમધ્યે શિષ્યાન્ એકાન્તે વભાષે,

XVIII પશ્ય વયં ચિરૂશાલમ્નગરં યામઃ, તત્ર પ્રધાનયાજકાધ્યાપકાનાં કરેષુ મનુષ્યપુત્રઃ સમર્પિષ્યતે;

XIX તે ચ તં હન્તુમાજ્ઞાપ્ય તિરસ્કૃત્ય વેત્રેણ પ્રહર્તુ ક્રુશે ધાતયિતુશ્ચાન્યદેશીયાનાં કરેષુ સમર્પયિષ્યન્તિ, કિન્તુ સ તૃતીયદિવસે શ્મશાનાદ્ ઉત્થાપિષ્યતે।

XX તદાનીં સિવદીયસ્ય નારી સ્વપુત્રાવાદાય યીશોઃ સમીપમ્ એત્ય પ્રણમ્ય કચ્ચનાનુગ્રહં તં યયાયો

XXI તદા યીશુસ્તાં પ્રોકતવાન્, ત્વં કિં યાયસે? તતઃ સા બભાષે, ભવતો રાજત્વે મમાનયોઃ સુતયોરેકં ભવદ્દક્ષિણપાર્શ્વે દ્વિતીયં વામપાર્શ્વ ઉપવેષ્ટુમ્ આજ્ઞાપયતુ।

XXII યીશુઃ પ્રત્યુવાય, યુવાભ્યાં યદ્ યાચ્યતે, તન્ન બુદ્ધ્યતે, અહં યેન કંસેન પાસ્યામિ યુવાભ્યાં કિં તેન પાતું શક્યતે? અહચ્ચ યેન મજ્જેનેન મજ્જિષ્યે, યુવાભ્યાં કિં તેન મજ્જયિતું શક્યતે? તે જગદુઃ શક્યતો।

XXIII તદા સ ઉક્તવાન્, યુવાં મમ કંસેનાવશ્યં પાસ્યથઃ, મમ મજ્જેનેન ચ યુવામપિ મજ્જિષ્યેથે, કિન્તુ યેષાં કૃતે મત્તાતેન નિરૂપિતમ્ ઇદં તાન્ વિહાયાન્યં કમપિ મદ્દક્ષિણપાર્શ્વે વામપાર્શ્વે ચ સમુપવેશયિતું મમાધિકારો નાસ્તિ।

XXIV એતાં કથાં શ્રુત્વાન્યે દશશિષ્યાસ્તૌ ભ્રાતરૌ પ્રતિ યુકુપુઃ।

XXV કિન્તુ યીશુઃ સ્વસમીપં તાનાહૂય જગાદ, અન્યદેશીયલોકાનાં નરપતયસ્તાન્ અધિકુર્વન્તિ, યે તુ મહાન્તસ્તે તાન્ શાસતિ, ઇતિ યૂયં જાનીથા।

XXVI કિન્તુ યુષ્માકં મધ્યે ન તથા ભવેત્, યુષ્માકં યઃ કશ્ચિત્ મહાન્ બુભૂષતિ, સ યુષ્માન્ સેવેત;

XXVII યશ્ચ યુષ્માકં મધ્યે મુખ્યો બુભૂષતિ, સ યુષ્માકં દાસો ભવેત્।

XXVIII ઇત્યં મનુષ્યપુત્રઃ સેવ્યો ભવિતું નહિ, કિન્તુ સેવિતું બહૂનાં પરિત્રાણમૂલ્યાર્થ સ્વપ્રાણાન્ દાતુશ્ચાગતઃ।

XXIX અનન્તરં ચિરીહોનગરાત્ તેષાં બહિર્ગમનસમયે તસ્ય પશ્ચાદ્ બહવો લોકા વવ્રજુઃ।

XXX અપરં વર્ત્મપાર્શ્વ ઉપવિશન્તૌ દ્વાવન્ધૌ તેન માર્ગેણ યીશો ગર્મનં નિશમ્ય પ્રોચ્યૈઃ કથયામાસતુઃ, હે પ્રભો દાયૂદઃ સન્તાન, આવયો દૈયાં વિદેહિ।

XXXI તતો લોકાઃ સર્વે તુષ્ટીભવતમિત્યુક્ત્વા તૌ તર્જયામાસુઃ; તથાપિ તૌ પુનરુચ્યૈઃ કથયામાસતુઃ હે પ્રભો દાયૂદઃ સન્તાન, આવાં દયસ્વા।

XXXII તદાનીં યીશુઃ સ્થગિતઃ સન્ તાવાહૂય ભાષિતવાન્, યુવયોઃ કૃતે મયા કિં કર્તવ્યં? યુવાં કિં કામયેથે?

XXXIII તદા તાવુક્તવન્તૌ, પ્રભો નેત્રાણિ નૌ પ્રસન્નાનિ ભવેયુઃ।

XXXIV તદાનીં યીશુસ્તૌ પ્રતિ પ્રમન્નઃ સન્ તયો નેત્રાણિ પસ્પર્શ, તેનૈવ તૌ સુવીક્ષાચ્ચક્રાતે તત્પશ્ચાત્ જગ્મુતુશ્ચા।

XXI

I અનન્તરં તેષુ ચિરૂશાલમ્નગરસ્ય સમીપવેર્તિનો જૈતુનનામકધરાધરસ્ય સમીપસ્થિતં બૈત્કુગિગ્રામમ્ આગતેષુ, યીશુઃ શિષ્યદ્વયં પ્રેષયન્ જગાદ,

II યુવાં સમ્મુખસ્થગ્રામં ગત્વા બદ્ધાં યાં સવત્સાં ગર્દભીં હઠાત્ પ્રાપ્સ્યથઃ, તાં મોચયિત્વા મદન્તિકમ્ આનયતાં।

III તત્ર યદિ કશ્ચિત્ કિશ્ચિદ્ વક્ષ્યતિ, તર્હિ વદિષ્યથઃ, એતસ્યાં પ્રભોઃ પ્રયોજનમાસ્તે, તેન સ તત્ક્ષણાત્ પ્રહેષ્યતિ।

IV સીયોનઃ કન્યકાં યૂયં ભાષધ્વમિતિ ભારતીં। પશ્ય તે નમ્રશીલઃ સન્ નૃપ આરુહ્ય ગર્દભીં। અર્થાદારુહ્ય તદ્વત્સમાયાસ્યતિ ત્વદન્તિકં।

V ભવિષ્યદ્વાદિનોક્તં વચનમિદં તદા સફલમભૂત્।

VI અનન્તરં તૌ શિષ્યૌ યીશો ર્યથાનિદેશં તં ગ્રામં ગત્વા

VII ગર્દભીં તદ્વત્સન્ન સમાનીતવન્તૌ, પશ્ચાત્ તદુપરિ સ્વીયવસનાની પાતયિત્વા તમારોહયામાસતુઃ।

VIII તતો બહવો લોકા નિજવસનાનિ પથિ પ્રસારયિતુમારેભિરે, કતિપયા જનાશ્ચ પાદપર્ણાદિકં છિત્વા પથિ વિસ્તારયામાસુઃ।

- IX अग्रगामिनः पश्चाद्गामिनश्च मनुजा उच्यैर्जय जय दायूदः सन्तानेति जगद्गुः परमेश्वरस्य नाम्ना य आयाति स धन्यः, सर्वोपरिस्थस्वर्गोपि जयति।
- X एतत् तस्मिन् यिज्ञाशलमं प्रविष्टे कोऽयमिति कथनात् कृत्स्नं नगरं यञ्जलमभवत्।
- XI तत्र लोकोः कथयामासुः, अेष गालीलप्रदेशीय-नासरतीय-भविष्यद्वादी यीशुः।
- XII अनन्तरं यीशुरीश्वरस्य मन्दिरं प्रविश्य तन्मध्यात् क्वयविक्रयिणो वडिश्चकार; वणिजां मुद्रासनानी कपोतविक्रयिणाञ्चसनानी य न्युञ्जयामास।
- XIII अपरं तानुवाच, अेषा लिपिरास्ते, "मम गृहं प्रार्थनागृहमिति विष्यास्यति", किन्तु यूयं तद् दस्यूनां गृहं कृतवन्तः।
- XIV तदनन्तरम् अन्धभञ्जलोकास्तस्य समीपमागताः, स तान् निरामयान् कृतवान्।
- XV यदा प्रधानयाजका अध्यापकाश्च तेन कृतान्येतानि चित्रकर्माणि दृश्युः, जय जय दायूदः सन्तान, मन्दिरे बालकानाम् अेतादृशम् उच्यध्वनिं शुश्रुवुश्च, तदा मडाकुद्धा बभूवः,
- XVI तं पप्रच्छुश्च, एमे यद् वदन्ति, तत् किं त्वं शृणोषि? ततो यीशुस्तान् अवोचत्, सत्यम्; स्तन्यपायिशिशूनाञ्च बालकानाञ्च वक्रतः। स्वकीयं मडिमानं त्वं संप्रकाशयसि स्वयां अेतद्वाक्यं यूयं किं नापठत?
- XVII ततस्तान् विधाय स नगराद् बैथनियाग्रामं गत्वा तत्र रजनीं यापयामास।
- XVIII अनन्तरं प्रभाते सति यीशुः पुनरपि नगरमागच्छन् क्षुधात्तो बभूव।
- XIX ततो मार्गपार्श्वे उडुम्बरवृक्षमेकं विलोक्य तत्समीपं गत्वा पत्राणि विना किमपि न प्राप्य तं पादपं प्रोवाच, अधारभ्य कदापि त्वयि इलं न भवतु; तेन तत्क्षणात् स उडुम्बरमाडीरुहः शुष्कतां गतः।
- XX तद् दृष्ट्वा शिष्या आश्चर्यं विज्ञाय कथयामासुः, आः, उडुम्बरपादपोऽतितूर्णं शुष्कोऽभवत्।
- XXI ततो यीशुस्तानुवाच, युष्मानलं सत्यं वदामि, यदि यूयमसन्दिग्धाः प्रतीय, तर्हि यूयमपि केवलोडुम्बरपादपं प्रतीत्यं कर्तुं शक्यथ, तन्न, त्वं यलित्वा सागरे पतेति वाक्यं युष्माभिरस्मिन् शैले प्रोक्तेपि तदैव तद् घटिष्यते।
- XXII तथा विश्वस्य प्रार्थ्य युष्माभि र्यद् याचिष्यते, तदैव प्राप्स्यते।
- XXIII अनन्तरं मन्दिरं प्रविश्योपदेशनसमये तत्समीपं प्रधानयाजकाः प्राचीनलोकाश्चागत्य पप्रच्छुः, त्वया केन सामर्थ्यनैतानि कर्माणि क्रियन्ते? केन वा तुभ्यमेतानि सामर्थ्यानि दत्तानि?
- XXIV ततो यीशुः प्रत्यवदत्, अलमपि युष्मान् वाचमेकां पृच्छामि, यदि यूयं तद्दुत्तरं दातुं शक्यथ, तदा केन सामर्थ्येन कर्माण्येतानि करोमि, तदलं युष्मान् वक्ष्यामि।
- XXV योऽनो मज्जन्तं कस्याज्ञयाभवत्? किमीश्वरस्य मनुष्यस्य वा? ततस्ते परस्परं विविश्य कथयामासुः, यदीश्वरस्येति वदामस्तर्हि यूयं तं कुतो न प्रत्यैत? वाचमेतां वक्ष्यति।
- XXVI मनुष्यस्येति वक्तुमपि लोकेभ्यो बिभीमः, यतः सर्वैरपि योऽन् भविष्यद्वादीति ज्ञायते।
- XXVII तस्मात् ते यीशुं प्रत्यवदन्, तद् वयं न विद्मः। तदा स तानुकृतवान्, तर्हि केन सामर्थ्येन कर्माण्येतान्यलं करोमि, तदध्यलं युष्मान् न वक्ष्यामि।
- XXVIII कस्यचिज्जन्तस्य द्वौ सुतावास्तां स अेकस्य सुतस्य समीपं गत्वा जगाद, हे सुत, त्वमद्य मम द्राक्षाक्षेत्रे कर्म कर्तुं प्रज।
- XXIX ततः स उक्तवान्, न यास्यामि, किन्तु शेषेऽनुतप्य जगाम।
- XXX अनन्तरं सोन्यसुतस्य समीपं गत्वा तथैव कथितवान्; ततः स प्रत्युवाच, मडेच्छ यामि, किन्तु न गतः।
- XXXI अेतयोः पुत्रयो र्मध्ये पितुरभिमतं केन पालितं? युष्माभिः किं बुध्यते? ततस्ते प्रत्यूयुः, प्रथमेन पुत्रेण। तदानीं यीशुस्तानुवाच, अलं युष्मान् तथ्यं वदामि, यएडाला गणिकाश्च युष्माकमग्रत एश्वरस्य राज्यं प्रविशन्ति।
- XXXII यतो युष्माकं समीपं योऽनि धर्मपथेनागते यूयं तं न प्रतीय, किन्तु यएडाला गणिकाश्च तं प्रत्यायन्, तद् विलोक्यापि यूयं प्रत्येतुं नाभिद्यध्वं।
- XXXIII अपरमेकं दृष्टान्तं शृणुत, कश्चिद् गृहस्थः क्षेत्रे द्राक्षालता रोपयित्वा तस्यतुर्दिक्षु वारणीं विधाय तन्मध्ये द्राक्षायन्त्रं स्थापितवान्, माञ्च निर्मितवान्, ततः कृषकेषु तत् क्षेत्रं समर्थ्य स्वयं दूरदेशं जगाम।
- XXXIV तदनन्तरं इलसमय उपस्थिते स इलानि प्राप्तुं कृषीवलानां समीपं निजदासान् प्रेषयामास।
- XXXV किन्तु कृषीवलस्तस्य तान् दासेयान् धृत्वा कञ्चन प्रहतवन्तः, कञ्चन पाषाणैराहतवन्तः, कञ्चन य लतवन्तः।
- XXXVI पुनरपि स प्रभुः प्रथमतोऽधिकदासेयान् प्रेषयामास, किन्तु ते तान् प्रत्यपि तथैव यकुः।
- XXXVII अनन्तरं मम सुते गते तं समादरिष्यन्ते, एत्युक्त्वा शेषे स निजसुतं तेषां सन्निधिं प्रेषयामास।

XXXVIII કિન્તુ તે કૃષીવલા: સુતં વીક્ષ્ય પરસ્પરમ્ ઇતિ મન્ત્રયિતુમ્ આરેભિરે, અયમુત્તરાધિકારી વયમેનં નિહત્યાસ્યાધિકારં સ્વવશીકરિષ્યામઃ।

XXXIX પશ્ચાત્ તે તં ધૃત્વા દ્રાક્ષાક્ષેત્રાદ્ બહિઃ પાતયિત્વાબધિષુઃ।

XL યદા સ દ્રાક્ષાક્ષેત્રપતિરાગમિષ્યતિ, તદા તાન્ કૃષીવલાન્ કિં કરિષ્યતિ?

XLI તતસ્તે પ્રત્યવદન્, તાન્ કલુષિણો દારુણયાતનાભિરાહનિષ્યતિ, યે ય સમયાનુક્રમાત્ ફલાનિ દાસ્યન્તિ, તાદૃશેષુ કૃષીવલેષુ ક્ષેત્રં સમર્પયિષ્યતિ।

XLII તદા યીશુના તે ગદિતાઃ, ગ્રહણં ન કૃતં યસ્ય પાષાણસ્ય નિયાયકૈઃ। પ્રધાનપ્રસ્તરઃ કોણે સઝેવ સંભવિષ્યતિ એતત્ પરેશિતુઃ કમ્માસ્મદૃષ્ટાવદ્ભૂતં ભવેત્ ધર્મગ્રન્થે લિખિતમેતદ્વચનં યુષ્માભિઃ કિં નાપાઠિ?

XLIII તસ્માદહં યુષ્માન્ વદામિ, યુષ્મત્ત ઈશ્વરીયરાજ્યમપનીય ફલોત્પાદયિત્રન્યજાતયે દાયિષ્યતે।

XLIV યો જન એતત્પાષાણોપરિ પતિષ્યતિ, તં સ ભંક્ષ્યતે, કિન્ત્વયં પાષાણો યસ્યોપરિ પતિષ્યતિ, તં સ ધૂલિવત્ યૂર્ણીકરિષ્યતિ।

XLV તદાનીં પ્રાધનયાજકાઃ ફિરૂશિનશ્ચ તસ્યેમાં દૃષ્ટાન્તકથાં શ્રુત્વા સોડસ્માનુદિશ્ય કથિતવાન્, ઇતિ વિજ્ઞાય તં ધર્તુ યેષ્ટિતવન્તઃ;

XLVI કિન્તુ લોકેભ્યો ભિભ્યુઃ, યતો લોકૈઃ સ ભવિષ્યદ્વાદીત્યજ્ઞાયિ।

XXII

I અનન્તરં યીશુઃ પુનરપિ દૃષ્ટાન્તેન તાન્ અવાદીત્,

II સ્વર્ગીયરાજ્યમ્ એતાદૃશસ્ય નૃપતેઃ સમં, યો નિજ પુત્રં વિવાહયન્ સર્વાન્ નિમન્ત્રિતાન્ આનેતું દાસેયાન્ પ્રહિતવાન્,

III કિન્તુ તે સમાગન્તું નેષ્ટવન્તઃ।

IV તતો રાજા પુનરપિ દાસાનન્યાન્ ઇત્યુક્ત્વા પ્રેષયામાસ, નિમન્ત્રિતાન્ વદત, પશ્યત, મમ ભેજ્યમાસાદિતમાસ્તે, નિજવટ્પાદિપુષ્ટજન્તૂન્ મારયિત્વા સર્વ્વં ખાદ્યદ્રવ્યમાસાદિતવાન્, યૂયં વિવાહમાગચ્છતા

V તથપિ તે તુચ્છીકૃત્ય કેચિત્ નિજક્ષેત્રં કેચિદ્ વાણિજ્યં પ્રતિ સ્વસ્વમાર્ગેણ ચલિતવન્તઃ।

VI અન્યે લોકાસ્તસ્ય દાસેયાન્ ધૃત્વા દૌરાત્મ્યં વ્યવહત્ય તાનવધિષુઃ।

VII અનન્તરં સ નૃપતિસ્તાં વાર્તાં શ્રુત્વા ક્રુધ્યન્ સૈન્યાનિ પ્રહિત્ય તાન્ ઘાતકાન્ હત્વા તેષાં નગરં દાહયામાસ।

VIII તતઃ સ નિજદાસેયાન્ બભાષે, વિવાહીયં ભોજ્યમાસાદિતમાસ્તે, કિન્તુ નિમન્ત્રિતા જના અયોગ્યાઃ।

IX તસ્માદ્ યૂયં રાજમાર્ગં ગત્વા યાવતો મનુજાન્ પશ્યત, તાવતઝેવ વિવાહીયભોજ્યાય નિમન્ત્રયતા

X તદા તે દાસેયા રાજમાર્ગં ગત્વા ભદ્રાન્ અભદ્રાન્ વા યાવતો જનાન્ દદૃશુઃ, તાવતઝેવ સંગૃહ્યાનયન્; તતોડભ્યાગતમનુજૈ વિવાહગૃહમ્ અપૂર્યતા

XI તદાનીં સ રાજા સર્વાનભ્યાગતાન્ દ્રષ્ટુમ્ અભ્યન્તરમાગતવાન્; તદા તત્ર વિવાહીયવસનહીનમેકં જનં વીક્ષ્ય તં જગાદ્,

XII હે મિત્ર,ત્વં વિવાહીયવસનં વિના કથમત્ર પ્રવિષ્ટવાન્? તેન સ નિરુત્તરો બભૂવા

XIII તદા રાજા નિજાનુચરાન્ અવદત્, એતસ્ય કરચરણાન્ બદ્ધા યત્ર રોદનં દન્તૈદન્તઘર્ષણઞ્ચ ભવતિ, તત્ર વહિર્ભૂતતમિસ્રે તં નિક્ષિપતા

XIV ઇત્યં બહવ આહૂતા અલ્પે મનોભિમતાઃ।

XV અનન્તરં ફિરૂશિનઃ પ્રગત્ય યથા સંલાપેન તમ્ ઉન્માથે પાતયેયુસ્તથા મન્ત્રયિત્વા

XVI હેરોદીયમનુજૈઃ સાકં નિજશિષ્યગણેન તં પ્રતિ કથયામાસુઃ, હે ગુરો, ભવાન્ સત્યઃ સત્યમીશ્વરીયમાર્ગમુપદિશતિ, કમપિ માનુષં નાનુરુધ્યતે, કમપિ નાપેક્ષતે ય, તદ્ વયં જાનીમઃ।

XVII અતઃ કૈસરભૂપાય કરોડસ્માકં દાતવ્યો ન વા? અત્ર ભવતા કિં બુધ્યતે? તદ્ અસ્માન્ વદતુ।

XVIII તતો યીશુસ્તેષાં ખલતાં વિજ્ઞાય કથિતવાન્, રે કપટિનઃ યુયં કુતો માં પરિક્ષધ્વે?

XIX તત્કરદાનસ્ય મુદ્રાં માં દર્શયતા તદાનીં તૈસ્તસ્ય સમીપં મુદ્રાયતુર્થભાગ આનીતે

XX સ તાન્ પપ્રચ્છ, અત્ર કસ્યેયં મૂર્તિં નામ યાસ્તે? તે જગદુઃ, કૈસરભૂપસ્યા

XXI તતઃ સ ઉક્તવાન, કૈસરસ્ય યત્ તત્ કૈસરાય દત્ત, ઈશ્વરસ્ય યત્ તદ્ ઈશ્વરાય દત્તા

XXII ઇતિ વાક્યં નિશમ્ય તે વિસ્મયં વિજ્ઞાય તં વિહાય ચલિતવન્તઃ।

XXIII તસ્મિન્નહનિ સિદ્ધકિનોડર્થાત્ શ્મશાનાત્ નોત્યાસ્યન્તીતિ વાક્યં યે વદન્તિ, તે યીશુઃ આરન્તિકમ્ આગત્ય પપ્રચ્છુઃ,

XXIV હે ગુરો, કશ્ચિન્મનુજશ્ચેત્ નિઃસન્તાનઃ સન્ પ્રાણાન્ ત્યજતિ, તર્હિ તસ્ય ભ્રાતા તસ્ય જાયાં વ્યુહ્ય ભ્રાતુઃ સન્તાનમ્ ઉત્પાદયિષ્યતીતિ મૂસા આદિષ્ટવાન્।

- XXV કિન્ત્વસ્માકમત્ર કેડપિ જનાઃ સપ્તસહોદરા આસન્, તેષાં જ્યેષ્ઠ એકાં કન્યાં વ્યવહાત્, અપરં પ્રાણત્યાગકાલે સ્વયં નિઃસન્તાનઃ સન્ તાં સ્ત્રિયં સ્વભ્રાતરિ સમર્પિતવાન્,
- XXVI તતો દ્વિતીયાદિસપ્તમાન્તાશ્ચ તથૈવ ચક્રુઃ|
- XXVII શેષે સાપી નારી મમારા|
- XXVIII મૃતાનામ્ ઉત્થાનસમયે તેષાં સપ્તાનાં મધ્યે સા નારી કસ્ય ભાર્યા ભવિષ્યતિ? યસ્માત્ સર્વએવ તાં વ્યવહન્|
- XXIX તતો યીશુઃ પ્રત્યવાદીત્, યૂયં ધર્મપુસ્તકમ્ ઈશ્વરીયાં શક્તિશ્ચ ન વિજ્ઞાય ભ્રાન્તિમન્તઃ|
- XXX ઉત્થાનપ્રાપ્તા લોકા ન વિવહન્તિ, ન ચ વાયા દીયન્તે, કિન્ત્વીશ્વરસ્ય સ્વર્ગસ્થદૂતાનાં સદૃશા ભવન્તિ|
- XXXI અપરં મૃતાનામુત્થાનમધિ યુષ્માન્ પ્રતીયમીશ્વરોક્તિઃ,
- XXXII "અહમિબ્રાહીમ ઈશ્વર ઇસ્હાક ઈશ્વરો યાકૂબ ઈશ્વર" ઇતિ કિં યુષ્માભિ નર્પાઠિ? કિન્ત્વીશ્વરો જીવતામ્ ઈશ્વરઃ, સ મૃતાનામીશ્વરો નહિ|
- XXXIII ઇતિ શ્રુત્વા સર્વે લોકાસ્તસ્યોપદેશાદ્ વિસ્મયં ગતાઃ|
- XXXIV અનન્તરં સિદ્ધકિનામ્ નિરુત્તરત્વવાર્તાં નિશમ્ય ફિરિશિન એકત્ર મિલિતવન્તઃ,
- XXXV તેષામેકો વ્યવસ્થાપકો યીશું પરીક્ષિતું પપચ્છ,
- XXXVI હે ગુરો વ્યવસ્થાશાસ્ત્રમધ્યે કાજ્ઞા શ્રેષ્ઠા?
- XXXVII તતો યીશુરુવાય, ત્વં સર્વાન્તઃકરણૈઃ સર્વપ્રાણૈઃ સર્વચિત્તૈશ્ચ સાકં પ્રભૌ પરમેશ્વરે પ્રીયસ્વ,
- XXXVIII એષા પ્રથમમહાજ્ઞા તસ્યાઃ સદૃશી દ્વિતીયાજ્ઞૈષા,
- XXXIX તવ સમીપવાસિનિ સ્વાત્મનીવ પ્રેમ કુરુ|
- XL અનયો દ્વયોરાજાયોઃ કૃત્સ્નવ્યવસ્થાયા ભવિષ્યદ્વક્તૃગ્રન્થસ્ય ચ ભારસ્તિષ્ઠતિ|
- XLI અનન્તરં ફિરિશિનામ્ એકત્ર સ્થિતિકાલે યીશુસ્તાન્ પપચ્છ,
- XLII ખ્રીષ્ટમધિ યુષ્માકં કીદ્ગ્બોધો જાયતે? સ કસ્ય સન્તાનઃ? તતસ્તે પ્રત્યવદન્, દાયૂદઃ સન્તાનઃ|
- XLIII તદા સ ઉક્તવાન્, તર્હિ દાયૂદ્ કથમ્ આત્માધિષ્ઠાનેન તં પ્રભું વદતિ ?
- XLIV યથા મમ પ્રભુમિદં વાક્યમવદત્ પરમેશ્વરઃ| તવારીન્ પાદપીઠં તે યાવન્નહિ કરોમ્યહં| તાવત્ કાલં મદીયે ત્વં દક્ષપાર્શ્વ ઉપાવિશા| અતો યદિ દાયૂદ્ તં પ્રભું વદતિ, તિહ સ કથં તસ્ય સન્તાનો ભવતિ?
- XLV તદાનીં તેષાં કોપિ તદ્વાક્યસ્ય કિમપ્યુત્તરં દાતું નાશક્નોત્;
- XLVI તદ્દિનમારભ્ય તં કિમપિ વાક્યં પ્રષ્ટું કસ્યાપિ સાહસો નાભવત્|

XXIII

- I અનન્તરં યીશુ જ્ઞનનિવહં શિષ્યાંશ્રાવદત્,
- II અધ્યાપકાઃ ફિરિશિનશ્ચ મૂસાસને ઉપવિશન્તિ,
- III અતસ્તે યુષ્માન્ યદત્ મન્તુમ્ આજ્ઞાપયન્તિ, તત્ મન્યધ્વં પાલયધ્વન્, કિન્તુ તેષાં કર્માનુરૂપં કર્મ ન કુરુધ્વં; યતસ્તેષાં વાક્યમાત્રં સારં કાર્યં કિમપિ નાસ્તિ|
- IV તે દુર્વહાન્ ગુરુતરાન્ ભારાન્ બદ્ધ્વા મનુષ્યાણાં સ્કન્ધેપરિ સમર્પયન્તિ, કિન્તુ સ્વયમ્દુર્ગુલ્યૈકયાપિ ન ચાલયન્તિ|
- V કેવલં લોકદર્શનાય સર્વકર્માણિ કુર્વન્તિ; ફલતઃ પટ્ટબન્ધાન્ પ્રસાર્ય ધારયન્તિ, સ્વવસ્ત્રેષુ ચ દીર્ઘગ્રન્થીન્ ધારયન્તિ;
- VI ભોજનભવન ઉચ્ચસ્થાનં, ભજનભવને પ્રધાનમાસનં,
- VII હટ્ટે નમસ્કારં ગુરુરિતિ સમ્બોધનઞ્ચૈતાનિ સર્વાણિ વાગ્છન્તિ|
- VIII કિન્તુ યૂયં ગુરવ ઇતિ સમ્બોધનીયા મા ભવત, યતો યુષ્માકમ્ એકઃ ખ્રીષ્ટએવ ગુરુ|
- IX યૂયં સર્વે મિથો ભ્રાતરશ્ચા પુનઃ પૃથિવ્યાં કમપિ પિતેતિ મા સમ્બુધ્ધધ્વં, યતો યુષ્માકમેકઃ સ્વર્ગસ્થએવ પિતા||
- X યૂયં નાયકેતિ સમ્ભાષિતા મા ભવત, યતો યુષ્માકમેકઃ ખ્રીષ્ટએવ નાયકઃ|
- XI અપરં યુષ્માકં મધ્યે યઃ પુમાન્ શ્રેષ્ઠઃ સ યુષ્માન્ સેવિષ્યતે|
- XII યતો યઃ સ્વમુન્નમતિ, સ નતઃ કરિષ્યતે; કિન્તુ યઃ કશ્ચિત્ સ્વમવનતં કરોતિ, સ ઉન્નતઃ કરિષ્યતે|
- XIII હન્ત કપટિન ઉપાધ્યાયાઃ ફિરિશિનશ્ચ, યૂયં મનુજાનાં સમક્ષં સ્વર્ગદ્વારં રુન્ધ, યૂયં સ્વયં તેન ન પ્રવિશથ, પ્રવિવિશ્નુનપિ વારયથા| વત કપટિન ઉપાધ્યાયાઃ ફિરિશિનશ્ચ યૂયં છલાદ્ દીર્ઘ પ્રાર્થ્ય વિધવાનાં સર્વસ્વં ગ્રસથ, યુષ્માકં ઘોરતરદણ્ડો ભવિષ્યતિ|
- XIV હન્ત કપટિન ઉપાધ્યાયાઃ ફિરિશિનશ્ચ, યૂયમેકં સ્વધર્માવલગ્મિનં કર્તુ સાગરં ભૂમણ્ડલશ્ચ પ્રદક્ષિણીકુરુથ,
- XV કશ્ચન પ્રાપ્ય સ્વતો દ્વિગુણનરકભાજનં તં કુરુથા|

XVI वत अन्धपथदर्शकाः सर्व्वे, यूयं वदथ, मन्दिरस्य शपथकरणात् किमपि न द्येयं; किन्तु मन्दिरस्थसुवर्णस्य शपथकरणाद् द्येयं।

XXVII हे मूढा हे अन्धाः सुवर्णं तत्सुवर्णपावकमन्दिरम् अेतयोरुभयो र्मध्ये किं श्रेयः?

XXVIII अन्यस्य वदथ, यज्ञवेद्याः शपथकरणात् किमपि न द्येयं, किन्तु तदुपरिस्थितस्य नैवेद्यस्य शपथकरणाद् द्येयं।

XIX हे मूढा हे अन्धाः, नैवेद्यं तन्नैवेद्यपावकवेदितेयोरुभयो र्मध्ये किं श्रेयः?

XX अतः केनयिद् यज्ञवेद्याः शपथे कृते तदुपरिस्थस्य सर्व्वस्य शपथः क्रियते।

XXI केनयित् मन्दिरस्य शपथे कृते मन्दिरतन्निवासिनोः शपथः क्रियते।

XXII केनयित् स्वर्गस्य शपथे कृते ईश्वरीयसिंहासनतदुपर्य्युपविष्टयोः शपथः क्रियते।

XXIII इन्त कपटिन उपाध्यायाः झिर्शिनश्च, यूयं पोदिनायाः सितच्छत्राया ञ्चरकस्य य दशमांशान् दत्थ, किन्तु व्यवस्थाया गुरुतरान् न्यायदयाविश्वासान् परित्यजथ; एमे युष्माभिरायरणीया अमी य न लंघनीयाः।

XXIV हे अन्धपथदर्शका यूयं मशकान् अपसारयथ, किन्तु मडाङ्गान् ग्रसथा।

XXV इन्त कपटिन उपाध्यायाः झिर्शिनश्च, यूयं पानपात्राणां भोजनपात्राणाञ्च बहिः परिष्कुरुथ; किन्तु तदभ्यन्तरं दुरात्मतया क्लृषेण य परिपूर्णांमास्ते।

XXVI हे अन्धाः झिर्शिलोका आदौ पानपात्राणां भोजनपात्राणाञ्चाभ्यन्तरं परिष्कुरुत, तेन तेषां बहिरपि परिष्कारिष्यते।

XXVII इन्त कपटिन उपाध्यायाः झिर्शिनश्च, यूयं शुक्लीकृतश्मशानस्वरूपा भवथ, यथा श्मशानभवनस्य बहिश्चारु, किन्त्वभ्यन्तरं मृतलोकानां कीकशैः सर्व्वप्रकारमलेन य परिपूर्णम्;

XXVIII तथैव यूयमपि लोकानां समक्षं बहिर्धार्मिकाः किन्त्वन्तःकरणेषु केवलकापट्याधर्माभ्यां परिपूर्णाः।

XXIX डा डा कपटिन उपाध्यायाः झिर्शिनश्च, यूयं भविष्यद्वादिनां श्मशानगोष्ठं निम्माथि, साधूनां श्मशाननिकेतनं शोभयथ।

XXX वदथ य यदि वयं स्वेषां पूर्व्वपुरुषाणां काल अस्थास्याम, तर्हि भविष्यद्वादिनां शोणितपातने तेषां सडभागिनो नाभविष्याम।

XXXI अतो यूयं भविष्यद्वादिघातकानां सन्ताना इति स्वयमेव स्वेषां साक्ष्यं दत्था।

XXXII अतो यूयं निष्ठपूर्व्वपुरुषाणां परिमाणापात्रं परिपूरयत।

XXXIII रे भुजगाः कृष्णभुजगवंशाः, यूयं कथं नरकदण्डाद् रक्षिष्यध्वे।

XXXIV पश्यत, युष्माकमन्तिकम् अहं भविष्यद्वादिनो बुद्धिमत् उपाध्यायांश्च प्रेषयिष्यामि, किन्तु तेषां कतिपया युष्माभिर्घानिष्यन्ते, कुशे य धानिष्यन्ते, केयिद् भुजगभवने कषाभिराधानिष्यन्ते, नगरे नगरे ताडिष्यन्ते यः।

XXXV तेन सत्पुरुषस्य डबिलो रक्तपातमारभ्य बेरिभियः पुत्रं यं सिभरियं यूयं मन्दिरयज्ञवेद्यो र्मध्ये इतवन्तः, तदीयशोणितपातं यावद् अस्मिन् देशे यावतां साधुपुरुषाणां शोणितपातो ऽभवत् तत् सर्व्वेषामागसां दण्डा युष्मासु वर्तिष्यन्ते।

XXXVI अहं युष्मान्त तथं वदामि, विद्यमानेऽस्मिन् पुरुषे सर्व्वे वर्तिष्यन्ते।

XXXVII हे यिर्शालम् हे यिर्शालम् नगरि त्वं भविष्यद्वादिनो इतवती, तव समीपं प्रेरितांश्च पाषाणैराडतवती, यथा कुक्कुटी शावकान् पक्षाधः संगृह्णाति, तथा तव सन्तानान् संग्रहीतुं अहं बडुवारम् अय्यं; किन्तु त्वं न सममन्यथाः।

XXXVIII पश्यत यष्माकं वासस्थानम् उच्छिन्नं त्यक्ष्यते।

XXXIX अहं युष्मान् तथं वदामि, यः परमेश्वरस्य नाम्नागच्छति, स धन्य इति वाणीं यावन्न वदिष्यथ, तावत् मां पुन न द्रक्ष्यथ।

XXIV

I अनन्तरं यीशु र्यदा मन्दिराद् बहिर् गच्छति, तदानीं शिष्यास्तं मन्दिरनिर्माणां दर्शयितुमागताः।

II ततो यीशुस्तानुवाच, यूयं किमेतानि न पश्यथ? युष्मानहं सत्यं वदामि, अेतन्निययनस्य पाषाणैकमध्यन्यपाषाणोपरि न स्थास्यति सर्वाणि भूमिसात् कारिष्यन्ते।

III अनन्तरं तस्मिन् जैतुनपर्व्वतोपरि समुपविष्टे शिष्यास्तस्य समीपमागत्य गुप्तं पप्रच्छुः, अेता घटनाः कदा भविष्यन्ति? भवत आगमनस्य युगान्तस्य य किं लक्ष्म? तदस्मान् वदतु।

IV तदानीं यीशुस्तानुवाच, अवधद्वयं, कोपि युष्मान् न भ्रमयेत्।

V बडवो मम नाम गृह्णन्त आगमिष्यन्ति, प्रीष्टोऽहमेवेति वायं वदन्तो बडून् भ्रमयिष्यन्ति।

VI यूयञ्च संग्रामस्य रणस्य याऽम्बरं श्रोष्यथ, अवधद्वयं तेन यञ्जला मा भवत, अेतान्यवश्यं घटिष्यन्ते, किन्तु तदा युगान्तो नहि।

- VII અપરં દેશસ્ય વિપક્ષો દેશો રાજ્યસ્ય વિપક્ષો રાજ્યં ભવિષ્યતિ, સ્થાને સ્થાને ચ દુર્ભિક્ષં મહામારી ભૂકમ્પશ્ચ ભવિષ્યન્તિ,
 VIII એતાનિ દુઃખોપક્રમાઃ।
- IX તદાનીં લોકા દુઃખં ભોજયિતું યુષ્માન્ પરકરેષુ સમર્પયિષ્યન્તિ હનિષ્યન્તિ ચ, તથા મમ નામકારણાદ્ યૂયં સર્વદેશીયમનુજાનાં સમીપે ઘૃણાર્હા ભવિષ્યથા
 X બહુષુ વિઘ્નં પ્રાપ્તવત્સુ પરસ્પરમ્ ઋતીયાં કૃતવત્સુ ચ એકોઽપરં પરકરેષુ સમર્પયિષ્યતિ।
- XI તથા બહવો મૃષાભવિષ્યદ્વાદિન ઉપસ્થાય બહૂન્ ભ્રમયિષ્યન્તિ।
- XII દુષ્કર્મણાં બાહુલ્યાન્ બહૂનાં પ્રેમ શીતલં ભવિષ્યતિ।
- XIII કિન્તુ યઃ કશ્ચિત્ શેષં યાવદ્ ધૈર્યમાશ્રયતે, સએવ પરિત્રાયિષ્યતે।
- XIV અપરં સર્વદેશીયલોકાન્ પ્રતિમાક્ષી ભવિતું રાજ્યસ્ય શુભસમાચારઃ સર્વજગતિ પ્રચારિષ્યતે, એતાદૃશિ સતિ યુગાન્ત ઉપસ્થાસ્યતિ।
- XV અતો યત્ સર્વનાશકૃદ્ઘૃણાર્હ વસ્તુ દાનિયેલભવિષ્યદ્વાદિના પ્રોક્તં તદ્ યદા પુણ્યસ્થાને સ્થાપિતં દ્રક્ષ્યથ, (યઃ પઠતિ, સ બુધ્યતાં)
- XVI તદાનીં યે ચિહ્નદીયદેશે તિષ્ઠન્તિ, તે પર્વતેષુ પલાયન્તાં।
- XVII યઃ કશ્ચિદ્ ગૃહપૃષ્ઠે તિષ્ઠતિ, સ ગૃહાત્ કિમપિ વસ્ત્વાનેતુમ્ અઘેનાવરોહેત્।
- XVIII યશ્ચ ક્ષેત્રે તિષ્ઠતિ, સોપિ વસ્ત્રમાનેતું પરાવૃત્ય ન યાયાત્।
- XIX તદાનીં ગર્ભિણીસ્તન્યપાયયિત્રીણાં દુર્ગતિ ભવિષ્યતિ।
- XX અતો યષ્માકં પલાયનં શીતકાલે વિશ્રામવારે વા યન્ન ભવેત્, તદર્થં પ્રાર્થયધ્વમ્।
- XXI આ જગદારમ્ભાદ્ એતત્કાલપર્યનન્તં યાદૃશઃ કદાપિ નાભવત્ ન ચ ભવિષ્યતિ તાદૃશો મહાકલેશસ્તદાનીમ્ ઉપસ્થાસ્યતિ।
- XXII તસ્ય કલેશસ્ય સમયો યદિ ફ્સ્વો ન ક્રિયેત, તર્હિ કસ્યાપિ પ્રાણિનો રક્ષણં ભવિતું ન શક્નુયાત્, કિન્તુ મનોનીતમનુજાનાં કૃતે સ કાલો ફ્સ્વીકરિષ્યતે।
- XXIII અપરન્ન પશ્યત, ખ્રીષ્ટોઽત્ર વિદ્યતે, વા તત્ર વિદ્યતે, તદાનીં યદી કશ્ચિદ્ યુષ્માન ઇતિ વાક્યં વદતિ, તથાપિ તત્ ન પ્રતીત્।
- XXIV યતો ભાક્તખ્રીષ્ટા ભાક્તભવિષ્યદ્વાદિનશ્ચ ઉપસ્થાય યાનિ મહન્તિ લક્ષ્માણિ ચિત્રકર્માણિ ચ પ્રકાશયિષ્યન્તિ, તે યદિ સમ્ભવેત્ તર્હિ મનોનીતમાનવા અપિ ભ્રામિષ્યન્તે।
- XXV પશ્યત, ઘટનાતઃ પૂર્વ્વ યુષ્માન્ વાત્તામ્ અવાદિષમ્।
- XXVI અતઃ પશ્યત, સ પ્રાન્તરે વિદ્યત ઇતિ વાક્યે કેનચિત્ કથિતેપિ બહિર્મા ગચ્છત, વા પશ્યત, સોન્તઃપુરે વિદ્યતે, એતદ્વાક્ય ઉક્તેપિ મા પ્રતીત।
- XXVII યતો યથા વિદ્યુત્ પૂર્વદિશો નિર્ગત્ય પશ્ચિમદિશં યાવત્ પ્રકાશતે, તથા માનુષપુત્રસ્યાધ્યાગમનં ભવિષ્યતિ।
- XXVIII યત્ર શવસ્તિષ્ઠતિ, તત્રેવ ગૃધ્રા મિલન્તિ।
- XXIX અપરં તસ્ય કલેશસમયસ્યાવ્યવહિતપરત્ર સૂર્યસ્ય તેજો લોપ્સ્યતે, ચન્દ્રમા જ્યોસ્નાં ન કરિષ્યતિ, નભસો નક્ષત્રાણિ પતિષ્યન્તિ, ગગણીયા ગ્રહાશ્ચ વિચલિષ્યન્તિ।
- XXX તદાનીમ્ આકાશમધ્યે મનુજસુતસ્ય લક્ષ્મ દર્શિષ્યતે, તતો નિજપરાક્રમેણ મહાતેજસા ચ મેઘારૂઢે મનુજસુતં નભસાગચ્છન્તં વિલોક્ય પૃથિવ્યાઃ સર્વવંશીયા વિલપિષ્યન્તિ।
- XXXI તદાનીં સ મહાશબ્દાયમાનતૂર્યા વાદકાન્ નિજદૂતાન્ પ્રહેષ્યતિ, તે વ્યોમ્ન એકસીમાતોઽપરસીમાં યાવત્ ચતુર્દિશસ્તસ્ય મનોનીતજનાન્ આનીય મેલયિષ્યન્તિ।
- XXXII ઉડુમ્બરપાદપસ્ય દૃષ્ટાન્તં શિક્ષધ્વં; યદા તસ્ય નવીનાઃ શાખા જાયન્તે, પલ્લવાદિશ્ચ નિર્ગચ્છતિ, તદા નિદાઘકાલઃ સવિધો ભવતીતિ યૂયં જાનીથઃ;
- XXXIII તદ્દદ્ એતા ઘટના દૃષ્ટવા સ સમયો દ્વાર ઉપાસ્થાદ્ ઇતિ જાનીત।
- XXXIV યુષ્માનહં તથ્યં વદામિ, ઇદાનીન્તનજનાનાં ગમનાત્ પૂર્વમેવ તાનિ સર્વાણિ ઘટિષ્યન્તે।
- XXXV નભોમેદિન્યો લુપ્તયોરપિ મમ વાક્ કદાપિ ન લોપ્સ્યતે।
- XXXVI અપરં મમ તાતં વિના માનુષઃ સ્વર્ગસ્થો દૂતો વા કોપિ તદ્દિનં તદ્દૃષ્ટન્ન જ્ઞાપયતિ।
- XXXVII અપરં નોહે વિદ્યમાને યાદૃશમભવત્ તાદૃશં મનુજસુતસ્યાગમનકાલેપિ ભવિષ્યતિ।
- XXXVIII ફલતો જલાખલાવનાત્ પૂર્વ્વ યદ્દિનં યાવત્ નોહઃ પોતં નારોહત્, તાવત્કાલં યથા મનુષ્યા ભોજને પાને વિવહને વિવાહને ચ પ્રવૃત્તા આસન્;

XXXIX अपरम् आप्लावितोयमागत्य यावत् सकलमनुजान् प्लावयित्वा नानयत्, तावत् ते यथा न विदामासुः, तथा मनुजसुतागमनेपि भविष्यति।

XL तदा क्षेत्रस्थितयोर्द्वयोरेको धारिष्यते, अपरस्त्याञ्छिष्यते।

XLI तथा पेषण्या पिषत्योरुभयो र्योषितोरेका धारिष्यतेऽपरा त्याञ्छिष्यते।

XLII युष्माकं प्रभुः कस्मिन् दण्डे आगमिष्यति, तद् युष्माभिर्न विगम्यते, तस्मात् जगत्तः सन्तस्तिष्ठत।

XLIII कुत्र यामे स्तेन आगमिष्यतीति येद् गृहस्थो ज्ञातुम् अशक्यत्, तर्हि जगदित्वा तं सन्धिं कर्तितुम् अवारयिष्यत् तद् ज्ञानीत।

XLIV युष्माभिरवधीयतां, यतो युष्माभि र्यत्र न बुध्यते, तत्रैव दण्डे मनुजसुत आयास्यति।

XLV प्रभु निजपरिवारान् यथाकालं भोजयितुं यं दासम् अध्यक्षीकृत्य स्थापयति, तादृशो विश्वास्यो धीमान् दासः कः?

XLVI प्रभुरागत्य यं दासं तथायन्तं वीक्षते, सत्येव धन्यः।

XLVII युष्मानहं सत्यं वदामि, स तं निजसर्वस्वस्याधिपं करिष्यति।

XLVIII किन्तु प्रभुरागन्तुं विलम्बत एति मनसि चिन्तयित्वा यो दृष्टो दासो

XLIX ऽपरदासान् प्रहर्तुं मत्तानां सङ्गे भोक्तुं पातुञ्च प्रवर्तते,

L स दासो यदा नापेक्षते, यञ्च दण्डं न जानाति, तत्कालमेव तत्प्रभुरपस्थास्यति।

LI तदा तं दण्डयित्वा यत्र स्थाने रोदनं दन्तघर्षणञ्चासाते, तत्र कपटिभिः साकं तदृशां निरूपयिष्यति।

XXV

I या दश कन्याः प्रदीपान् गृह्णत्यो वरं साक्षात् कर्तुं बहिरिताः, ताभिस्तदा स्वर्गीयराज्यस्य सादृश्यं भविष्यति।

II तासां कन्यानां मध्ये पञ्च सुधियः पञ्च दुर्धिय आसन्।

III या दुर्धियस्ताः प्रदीपान् सङ्गे गृहीत्वा तैलं न जगृहुः,

IV किन्तु सुधियः प्रदीपान् पात्रेषु तैलञ्च जगृहुः।

V अनन्तरं वरे विलम्बिते ताः सर्वा निद्राविष्टा निद्रां जग्मुः।

VI अनन्तरम् अर्द्धरात्रे पश्यत वर आगच्छति, तं साक्षात् कर्तुं बहिर्यतेति जनरवात्

VII ताः सर्वाः कन्या उत्थाय प्रदीपान् आसाद्यितुं आरभन्त।

VIII ततो दुर्धियः सुधिय उच्युः, किञ्चित् तैलं दत्त, प्रदीपा अस्माकं निर्व्वीणाः।

IX किन्तु सुधियः प्रत्यवदन्, दत्ते युष्मानस्मांश्च प्रति तैलं न्यूनीभवत्, तस्माद् विक्रेतृणां समीपं गत्वा स्वार्थं तैलं क्रीणीत।

X तदा तासु कृतुं गतासु वर आजगाम, ततो याः सञ्जिता आसन्, तास्तेन साकं विवाहीयं वेश्म प्रविविधुः।

XI अनन्तरं द्वारे रुद्धे अपराः कन्या आगत्य जगृहुः, हे प्रभो, हे प्रभो, अस्मान् प्रति द्वारं मोयया

XII किन्तु स उक्तवान्, तथ्यं वदामि, युष्मानहं न वेद्मि।

XIII अतो जगत्तः सन्तस्तिष्ठत, मनुजसुतः कस्मिन् दिने कस्मिन् दण्डे वागमिष्यति, तद् युष्माभिर्न ज्ञायते।

XIV अपरं स अेतादृशः कस्यचित् पुंसस्तुल्यः, यो दूरदेशं प्रति यात्राकाले निजदासान् आहूय तेषां स्वस्वसामर्थ्यानुज्ञपम्

XV अेकस्मिन् मुद्राणां पञ्च पोटलिकाः अन्यस्मिंश्च द्वे पोटलिके अपरस्मिंश्च पोटलिकैकाम् एत्थं प्रतिजनं समर्थं स्वयं प्रवासं गतवान्।

XVI अनन्तरं यो दासः पञ्च पोटलिकाः लब्धवान्, स गत्वा वाणिज्यं विधाय ता द्विगुणीयकार।

XVII यश्च दासो द्वे पोटलिके अलभत, सोपि ता मुद्रा द्विगुणीयकार।

XVIII किन्तु यो दास अेकां पोटलिकां लब्धवान्, स गत्वा भूमिं जनित्वा तन्मध्ये निजप्रभोस्ता मुद्रा गोपयाञ्चकार।

XIX तदनन्तरं बहुतिथे काले गते तेषां दासानां प्रभुरागत्य तैर्दासैः समं गणयाञ्चकार।

XX तदानीं यः पञ्च पोटलिकाः प्राप्तवान् स ता द्विगुणीकृतमुद्रा आनीय जगाद; हे प्रभो, भवता मयि पञ्च पोटलिकाः समर्पिताः, पश्यतु, ता मया द्विगुणीकृताः।

XXI तदानीं तस्य प्रभुस्तमुवाच, हे उत्तम विश्वास्य दास, त्वं धन्योसि, स्तोकेन विश्वास्यो जगतः, तस्मात् त्वां बहुवित्ताधिपं करोमि, त्वं स्वप्रभोः सुभस्य भागी भव।

XXII ततो येन द्वे पोटलिके लब्धे सोप्यागत्य जगाद, हे प्रभो, भवता मयि द्वे पोटलिके समर्पिते, पश्यतु ते मया द्विगुणीकृतौ

XXIII तेन तस्य प्रभुस्तमवोचत्, हे उत्तम विश्वास्य दास, त्वं धन्योसि, स्तोकेन विश्वास्यो जगतः, तस्मात् त्वां बहुद्रविषाधिपं करोमि, त्वं निजप्रभोः सुभस्य भागी भव।

- XXIV अनन्तरं य अेकां पोतलिकां लब्धवान्, स अेत्य कथितवान्, डे प्रभो, त्वां कठिनतरं ज्ञातवान्, त्वया यत्र नोप्तं, तत्रैव कृत्यते, यत्र य न कीर्णं, तत्रैव संगृह्यते।
- XXV अतोडं सशङ्कः सन् गत्वा तव मुद्रा भूमध्ये संगोप्य स्थापितवान्, पश्य, तव यत् तदेव गृह्णाण।
- XXVI तदा तस्य प्रभुः प्रत्यवदत् रे दुष्टालस दास, यत्राडं न वपामि, तत्र छिनधि, यत्र य न किरामि, तत्रैव संगृह्णामीति येदृज्जानास्तर्हि।
- XXVII वणिक्कु मम वित्तार्पणं तवोयितमासीत्, येनाडमागत्य वृष्ट्या साकं मूलमुद्राः प्राप्स्यम्।
- XXVIII अतोस्मात् तां पोतलिकाम् आदाय यस्य दश पोतलिकाः सन्ति तस्मिन्नर्पयत।
- XXIX येन वर्द्ध्यते तस्मिन्नैवार्पिष्यते, तस्यैव य बाडुल्यं भविष्यति, किन्तु येन न वर्द्ध्यते, तस्यान्तिके यत् किञ्चन तिष्ठति, तदपि पुनर्नेष्यते।
- XXX अपरं यूयं तमकर्म्मण्यं दासं नीत्वा यत्र स्थाने कन्दनं दन्तघर्षणञ्च विद्येते, तस्मिन् बडिर्भूततमसि निक्षिपत।
- XXXI यदा मनुजसुतः पवित्रदूतान् सङ्गिनः कृत्वा निजप्रभावेनागत्य निजतेजोमये सिंहासने निवेक्ष्यति,
- XXXII तदा तत्सम्भुषे सर्व्वज्जातीया जना संमेलिष्यन्ति। ततो मेषपालको यथा छागोभ्योऽवीन् पृथक् करोति तथा सोप्येकस्मादन्यम् एत्थं तान् पृथक् कृत्वावीन्।
- XXXIII दक्षिणे छागांश्च वामे स्थापयिष्यति।
- XXXIV ततः परं राजा दक्षिणस्थितान् मानवान् वदिष्यति, आगच्छत मत्तातस्यानुग्रहभाजनानि, युष्मत्कृत आ जगदारम्भत् यद् राज्यम् आसादितं तदधिकुरुत।
- XXXV यतो बुभुक्षिताय मह्यं भोज्यम् अदत्त, पिपासिताय पेयमदत्त, विदेशिनं मां स्वस्थानमनयत,
- XXXVI वस्त्राडीनं मां वसनं पर्य्यधापयत, पीडीतं मां द्रष्टुमागच्छत, कारास्थञ्च मां वीक्षितुम आगच्छत।
- XXXVII तदा धार्मिकाः प्रतिवदिष्यन्ति, डे प्रभो, कदा त्वां क्षुधितं वीक्ष्य वयमभोजयाम? वा पिपासितं वीक्ष्य अपाययाम?
- XXXVIII कदा वा त्वां विदेशिनं विलोक्य स्वस्थानमनयाम? कदा वा त्वां नग्नं वीक्ष्य वसनं पर्य्यधापयाम?
- XXXIX कदा वा त्वां पीडितं कारास्थञ्च वीक्ष्य त्वदन्तिकमगच्छाम?
- XL तदानीं राजा तान् प्रतिवदिष्यति, युष्मानडं सत्यं वदामि, ममेतेषां भ्रातृणां मध्ये कञ्चनैकं क्षुद्रतमं प्रति यद् अकुरुत, तन्मां प्रत्यकुरुत।
- XLI पश्चात् स वामस्थितान् जनान् वदिष्यति, रे शापग्रस्ताः सर्व्वे, शैताने तस्य दूतेभ्यश्च योऽनन्तवह्निरासादित आस्ते, यूयं मदन्तिकत् तमग्निं गच्छत।
- XLII यतो क्षुधिताय मह्यमाहारं नादत्त, पिपासिताय मह्यं पेयं नादत्त,
- XLIII विदेशिनं मां स्वस्थानं नानयत, वसनाडीनं मां वसनं न पर्य्यधापयत, पीडितं कारास्थञ्च मां वीक्षितुं नागच्छत।
- XLIV तदा ते प्रतिवदिष्यन्ति, डे प्रभो, कदा त्वां क्षुधितं वा पिपासितं वा विदेशिनं वा नग्नं वा पीडितं वा कारास्थं वीक्ष्य त्वां नासेवामडि?
- XLV तदा स तान् वदिष्यति, तथ्यमडं युष्मान् ब्रवीमि, युष्माभिरेषां कञ्चन क्षोद्विष्ठं प्रति यन्नाकारि, तन्मां प्रत्येव नाकारि।
- XLVI पश्चादभ्यन्तशास्तिं किन्तु धार्मिका अनन्तायुषं भोक्तुं यास्यन्ति।

XXVI

- I यीशुरेतान् प्रस्तावान् समाप्य शिष्यानूये,
- II युष्माभिर्ज्ञातं दिनद्वयात् परं निस्तारमड उपस्थास्यति, तत्र मनुजसुतः कुशेन डन्तुं परकरेषु समर्पिष्यते।
- III ततः परं प्रधानयाजकाध्यापकप्राञ्चः कियज्ञानाम्नो मडायाजकस्याट्टालिकायां मिलित्वा।
- IV केनोपायेन यीशुं धृत्वा डन्तुं शक्युयुरिति मन्त्रयाञ्चक्रुः।
- V किन्तु तैरुक्तं मडकाले न धर्त्तव्यः, धृते प्रजानां कलडेन भवितुं शक्यते।
- VI ततो ब्बैथनियापुरे शिमोनाप्यस्य कुष्ठिनो वेशमनि यीशौ तिष्ठति।
- VII कायन योषा श्वेतोपलभाजनेन मडार्ध्यं सुगन्धि तैलमानीय भोजनायोपविशतस्तस्य शिरोभ्यषेयत्।
- VIII किन्तु तदालोक्य तस्मिन्नेष्यैः कुपितैरुक्तं, कुत एत्थमपव्ययते?
- IX येद्विडं व्यक्रेष्यत, तर्हि भूरिमूल्यं प्राप्य दरिद्रेभ्यो व्यतारिष्यत।
- X यीशुना तदवगत्य ते समुद्विताः, योषामेनां कुतो दुःप्पिनीं कुरुथ, सा मां प्रति साधु कर्म्मकार्णीत्।
- XI युष्माकमं समीपे दरिद्राः सततमेवासते, किन्तु युष्माकमन्तिकेडं नासे सततां।
- XII सा मम कायोपरि सुगन्धितैलं सिक्त्वा मम श्मशानदानकर्म्मकार्णीत्।

XIII अतोऽहं युष्मान् तथ्यं वदामि सर्वस्मिन् जगति यत्र यत्रैष सुसमाचारः प्रचारिष्यते, तत्र तत्रैतस्या नाय्याः स्मरणार्थम् कर्मदं प्रचारिष्यते।

XIV ततो द्वादशशिष्याणाम् षड्शरियोतीययिडूदानामक अकः शिष्यः प्रधानयाजकानामन्तिकं गत्वा कथितवान्,

XV यद्वि युष्माकं करेषु यीशुं समर्पयामि, तर्हि किं दास्यथ? तदानीं ते तस्मै त्रिंशन्मुद्रा दातुं स्थिरीकृतवन्तः।

XVI स तदारभ्य तं परकरेषु समर्पयितुं सुयोगं येष्टितवान्।

XVII अनन्तरं डिण्वशून्यपूपवर्षाः प्रथमेऽह्नि शिष्या यीशुम् उपगत्य पप्रच्छुः भवत्कृते कुत्र वयं निस्तारमडभोज्यम् आयोजयिष्यामः? भवतः केच्छा?

XVIII तदा स गदितवान्, मध्येनगरममुकपुंसः समीपं व्रजित्वा वदत, गुरु गदितवान्, मत्कालः सविधः, सड शिष्यैस्त्वदावये निस्तारमडभोज्यं भोक्ष्ये।

XIX तदा शिष्या यीशोस्तादृशनिदेशानुपकर्म विधाय तत्र निस्तारमडभोज्यमासाद्यामासुः।

XX ततः सन्ध्यायां सत्यां द्वादशभिः शिष्यैः साकं स न्यविशत्।

XXI अपरं भुञ्जान उक्तवान् युष्मान् तथ्यं वदामि, युष्माकमेको मां परकरेषु समर्पयिष्यति।

XXII तदा तेऽतीव दुःखिता अकैकशो वक्तुमारेभिरे, डे प्रभो, स किमडं?

XXIII ततः स जगाद, मया साकं यो जनी भोजनपात्रे करं संक्षिपति, स अेव मां परकरेषु समर्पयिष्यति।

XXIV मनुजसुतमधि यादृशं लिपितमास्ते, तदनुप्रा तद्रति भविष्यति; किन्तु येन पुंसा स परकरेषु समर्पयिष्यते, ड ड तात् स नाजनिष्यत, तदा तस्य क्षेममभविष्यत्।

XXV तदा यिडूदानामा यो जनस्तं परकरेषु समर्पयिष्यति, स उक्तवान्, डे गुरो, स किमडं? ततः स प्रत्युक्तवान्, त्वया सत्यं गदितम्।

XXVI अनन्तरं तेषामशनकाले यीशुः पूपमादायेश्वरीयगुणाननूधं लंकत्वा शिष्येभ्यः प्रदाय जगाद, मद्रपुःस्वपमिमं गृहीत्वा षादत।

XXVII पश्चात् स कंसं गृह्णन् ष्वरीयगुणाननूधं तेभ्यः प्रदाय कथितवान्, सर्व्वे र्धुष्माभिरनेन पातव्यं,

XXVIII यस्मादनेकेषां पापमर्षणाय पातितं यन्मनूत्ननियमपशोषितं तदेतत्।

XXIX अपरमडं नूत्नगोस्तनीरसं न पास्यामि, तावत् गोस्तनीडलरसं पुनः कदापि न पास्यामि।

XXX पश्चात् ते गीतमेकं संगीय जैतुनाप्यगिरिं गतवन्तः।

XXXI तदानीं यीशुस्तानवोयत्, अस्यां रज्यामडं युष्माकं सर्व्वेषां विघ्नपुो भविष्यामि, यतो लिपितमास्ते, "मेषाणां रक्षको यस्तं प्रडरिष्याम्यडं ततः। मेषाणां निवडो नूनं प्रविडीर्षो भविष्यति"॥

XXXII किन्तु शमशानात् समुत्थाय युष्माकमग्रेडडं गालीलं गमिष्यामि।

XXXIII पितरस्तं प्रोवाय, भवांश्चेत् सर्व्वेषां विघ्नपुो भवति, तथापि मम न भविष्यति।

XXXIV ततो यीशुना स उक्तः, तुभ्यमडं तथ्यं कथयामि, यामिन्यामस्यां यरणायुधस्य रवात् पूर्व्वं त्वं मां त्रि नार्डीकरिष्यसि।

XXXV ततः पितर उदितवान्, यदपि त्वया समं मर्त्तव्यं, तथापि कदापि त्वां न नार्डीकरिष्यामि; तथैव सर्व्वे शिष्याश्चोयुः।

XXXVI अनन्तरं यीशुः शिष्यैः साकं गेल्सिमानीनामकं स्थानं प्रस्थाप्य तेभ्यः कथितवान्, अडः स्थानं गत्वा यावडडं प्रार्थयिष्ये तावड् यूयमत्रोपविशत।

XXXVII पश्चात् स पितरं सिवदियसुतौ य सङ्गिनः कृत्वा गतवान्, शोकाकुलोऽतीव व्यथितश्च भभूव।

XXXVIII तानवादीय्य मृतियातनेव मत्प्राणानां यातना जायते, यूयमत्र मया साद्वं जागृता।

XXXIX ततः स किञ्चिदूरं गत्वाधोमुषः पतन् प्रार्थयाञ्चके, डे मत्पितर्यदि भवितुं शक्नोति, तर्हि कंसोड्यं मत्तो दूरं यातुः।

किन्तु मद्विच्छावत् न भवतु, त्वद्विच्छावड् भवतु।

XL ततः स शिष्यानुपेत्य तान् निद्रतो निरीक्ष्य पितराय कथयामास, यूयं मया साकं दण्डमेकमपि जागरितुं नाशङ्कत?

XLI परीक्षायां न पतितुं जागृत प्रार्थयध्वञ्च; आत्मा समुद्यतोस्ति, किन्तु वपु दुर्ब्वलं।

XLII स द्वितीयवारं प्रार्थयाञ्चके, डे मत्तात, न पीते यद्वि कंसमिदं मत्तो दूरं यातुं न शक्नोति, तर्हि त्वद्विच्छावड् भवतु।

XLIII स पुनरेत्य तान् निद्रतो ददर्श, यतस्तेषां नेत्राणि निद्रया पूर्णान्यासन्।

XLIV पश्चात् स तान् विडाय व्रजित्वा तृतीयवारं पूर्व्ववत् कथयन् प्रार्थितवान्।

XLV ततः शिष्यानुपागत्य गदितवान्, साम्प्रतं शयानाः किं विश्राम्यथ? पश्यत, समय उपास्थात्, मनुजसुतः पापिनां करेषु समर्प्यते।

XLVI उत्तिष्ठत, वयं यामः, यो मां परकरेषु मसर्पयिष्यति, पश्यत, स समीपमायाति।

XLVII એતત્કથાકથનકાલે દ્વાદશશિષ્યાણામેકો ચિહ્નદાનામકો મુખ્યયાજકલોકપ્રાચીનૈઃ પ્રહિતાન્ અસિધારિયષ્ટિધારિણો મનુજાન્ ગૃહીત્વા તત્સમીપમુપતસ્થૌ

XLVIII અસૌ પરકરેષ્વર્પયિતા પૂર્વ તાન્ ઇત્યં સફ્લેતયામાસ, યમહં યુખ્મિષ્યે, સોડસૌ મનુજઃ, સએવ યુખ્માભિ ધાર્યિતાં

XLIX તદા સ સપદિ યીશુમુપાગત્ય હે ગુરો, પ્રણામામીત્યુક્ત્વા તં યુયુખ્મે

L તદા યીશુસ્તમુવાચ, હે મિત્રં કિમર્થમાગતોસિ? તદા તૈરાગત્ય યીશુરાક્રમ્ય દ્વે

LI તતો યીશોઃ સક્ષિનામેકઃ કરં પ્રસાર્ય કોષાદસિં બહિષ્કૃત્ય મહાયાજકસ્ય દાસમેકમાહત્ય તસ્ય કર્ણ ચિચ્છેદા

LII તતો યીશુસ્તં જગાદ, ખડ્ગં સ્વસ્થાને નિઘેહિ યતો યે યે જના અસિં ધારયન્તિ, તએવાસિના વિનશ્યન્તિ

LIII અપરં પિતા યથા મદન્તિકં સ્વર્ગીયદૂતાનાં દ્વાદશવાહિનીતોડધિકં પ્રહિણુયાત્ મયા તમુદ્દિશ્યેદાનીમેવ તથા પ્રાર્થયિતું ન શક્યતે, ત્વયા કિમિત્યં જ્ઞાયતે?

LIV તથા સતીત્યં ઘટિષ્યતે ધર્મપુસ્તકસ્ય યદિદં વાક્યં તત્ કથં સિધ્યેત્?

LV તદાનીં યીશુ જ્ઞનવિવહં જગાદ, યૂયં ખડ્ગાયષ્ઠીન્ આદાય માં કિં ચૌરં ધર્તુમાયાતાઃ? અહં પ્રત્યહં યુખ્માભિઃ સાકમુપવિશ્ય સમુપાદિશં, તદા માં નાધરત;

LVI કિન્તુ ભવિષ્યદ્વાદિનાં વાક્યાનાં સંસિદ્ધયે સર્વમેતદભૂત્ તદા સર્વે શિષ્યાસ્તં વિહાય પલાયન્તા

LVII અનન્તરં તે મનુજા યીશું ધૃત્વા યત્રાધ્યાપકપ્રાઞ્ઃ પરિષદં કુર્વન્ત ઉપાવિશન્ તત્ર કિયક્ષાનામકમહાયાજકસ્યાન્તિકં નિન્યુઃ

LVIII કિન્તુ શેષે કિં ભવિષ્યતીતિ વેતું પિતરો દૂરે તત્પશ્ચાદ્ પ્રજિત્વા મહાયાજકસ્યાટ્ટાલિકાં પ્રવિશ્ય દાસૈઃ સહિત ઉપાવિશત્

LIX તદાનીં પ્રધાનયાજકપ્રાચીનમન્ત્રિણઃ સર્વે યીશું હન્તું મૃષાસાક્ષ્યમ્ અલિપ્સન્ત,

LX કિન્તુ ન લેભિરો અનેકેષુ મૃષાસાક્ષિષ્વાગતેષ્વપિ તત્ર પ્રાપુઃ

LXI શેષે દ્વૌ મૃષાસાક્ષિણાવાગત્ય જગદતુઃ, પુમાનયમકથયત્, અહમીશ્વરમન્દિરં ભંકત્વા દિનત્રયમધ્યે તન્નિર્માતું શકનોમિ

LXII તદા મહાયાજક ઉત્થાય યીશુમ્ અવાદીત્ ત્વં કિમપિ ન પ્રતિવદસિ? ત્વામધિ કિમેતે સાક્ષ્યં વદન્તિ?

LXIII કિન્તુ યીશુ મૌનીભૂય તસ્યૌ તતો મહાયાજક ઉક્તવાન્, ત્વામ્ અમરેશ્વરનામ્ના શપયામિ, ત્વમીશ્વરસ્ય પુત્રોડભિષિક્તો ભવસિ નવેતિ વદા

LXIV યીશુઃ પ્રત્યવદત્, ત્વં સત્યમુક્તવાન્; અહં યુખ્માન્ તથ્યં વદામિ, ઇતઃપરં મનુજસુતં સર્વશક્તિમતો દક્ષિણપાર્શ્વે સ્થાતું ગગણસ્થં જલધરાનારુહ્યાયાન્તં વીક્ષધ્વે

LXV તદા મહાયાજકો નિજવસનં છિન્ત્વા જગાદ, એષ ઈશ્વરં નિન્દિતવાન્, અસ્માકમપરસાક્ષ્યેણ કિં પ્રયોજનં? પશ્યત, યૂયમેવાસ્યાસ્યાદ્ ઈશ્વરનિન્દાં શ્રુતવન્તઃ,

LXVI યુખ્માભિઃ કિં વિવિચ્યતે? તે પ્રત્યુચુઃ, વધાર્હોડયાં

LXVII તતો લોકૈસ્તદાસ્યે નિષ્ઠીવિતં કેચિત્ પ્રતલમાહત્ય કેચિચ્ચ યપેટમાહત્ય બભાષિરે,

LXVIII હે ખ્રીષ્ટ ત્વાં કશ્ચપેટમાહતવાન્? ઇતિ ગણયિત્વા વદાસ્માન્

LXIX પિતરો બહિરજ્ઞન ઉપવિશતિ, તદાનીમેકા દાસી તમુપાગત્ય બભાષે, ત્વં ગાલીલીયયીશોઃ સહચરએકઃ

LXX કિન્તુ સ સર્વેષાં સમક્ષમ્ અનજ્ઞીકૃત્યાવાદીત્, ત્વયા યદુચ્યતે, તદર્થમહં ન વેદ્મિ

LXXI તદા તસ્મિન્ બહિર્દ્વારં ગતે ડન્યા દાસી તં નિરીક્ષ્ય તત્રત્યજનાનવદત્, અયમપિ નાસરતીયયીશુના સાર્દ્ધમ્ આસીત્

LXXII તતઃ સ શપથેન પુનરનજ્ઞીકૃત્ય કથિતવાન્, તં નરં ન પરિચિનોમિ

LXXIII ક્ષણાત્ પરં તિષ્ઠન્તો જના એત્ય પિતરમ્ અવદન્, ત્વમવશ્યં તેષામેક ઇતિ ત્વદુચ્યારણમેવ ઘોતયતિ

LXXIV કિન્તુ સોડભિશાય કથિતવાન્, તં જનં નાહં પરિચિનોમિ, તદા સપદિ કુક્કુટો રુરાવા

LXXV કુક્કુટરવાત્ પ્રાક્ ત્વં માં ત્રિરપાહ્લોષ્યસે, યૈષા વાગ્ યીશુનાવાદિ તાં પિતરઃ સંસ્મૃત્ય બહિરિત્વા ખેદાદ્ ભૃશં ચક્રન્દા

XXVII

I પ્રભાતે જાતે પ્રધાનયાજકલોકપ્રાચીના યીશું હન્તું તત્પ્રતિકૂલં મન્ત્રયિત્વા

II તં બદ્ધ્વા નીત્વા પન્તીયપીલાતાપ્યાધિપે સમર્પયામાસુઃ

III તતો યીશોઃ પરકરેષ્વર્પયિતા ચિહ્નદાસ્તત્રાણાદણ્ડાં વિદિત્વા સન્તપ્તમનાઃ પ્રધાનયાજકલોકપ્રાચીનાનાં સમક્ષં તાસ્ત્રીશન્મુદ્રાઃ પ્રતિદાયાવાદીત્,

IV એતન્નિરાગોનરપ્રાણપરકરાર્ણણાત્ કલુષં કૃતવાનહં તદા ત ઉદિતવન્તઃ, તેનાસ્માકં કિં? ત્વયા તદ્ બુધ્યતામ્

V તતો ચિહ્નદા મન્દિરમધ્યે તા મુદ્રા નિક્ષિપ્ય પ્રસ્થિતવાન્ ઇત્વા ય સ્વયમાત્માનમુદ્ધબન્ધા

- VI પશ્ચાત્ પ્રધાનયાજકાસ્તા મુદ્રા આદાય કથિતવન્તઃ, એતા મુદ્રાઃ શોણિતમૂલ્યં તસ્માદ્ ભાણ્ડાગારે ન નિઘાતવ્યાઃ।
- VII અનન્તરં તે મન્ત્રયિત્વા વિદેશિનાં શ્મશાનસ્થાનાય તાભિઃ કુલાલસ્ય ક્ષેત્રમક્રીણન્।
- VIII અતોડઘાપિ તત્સ્થાનં રક્તક્ષેત્રં વદન્તિ।
- IX ઇત્યં સતિ ઇસ્રાયેલીયસન્તાનૈ ર્યસ્ય મૂલ્યં નિરુપિતં, તસ્ય ત્રિંશન્મુદ્રામાનં મૂલ્યં
- X માં પ્રતિ પરમેશ્વરસ્યાદેશાત્ તેભ્ય આદીયત, તેન ચ કુલાલસ્ય ક્ષેત્રં ક્રીતમિતિ યદ્વચનં ચિરિમિયભવિષ્યદ્વાદિના પ્રોક્તં તત્ તદાસિઘ્યત્।
- XI અનન્તરં યીશૌ તદધિપતેઃ સમ્મુખ ઉપતિષ્ઠતિ સ તં પપ્રચ્છ, ત્વં કિં ચિહ્નુદીયાનાં રાજા? તદા યીશુસ્તમવદત્, ત્વં સત્યમુક્તવાન્।
- XII કિન્તુ પ્રધાનયાજકપ્રાચીનૈરભિયુક્તેન તેન કિમપિ ન પ્રત્યવાદિ।
- XIII તતઃ પીલાતેન સ ઉદિતઃ, ઇમે ત્વત્પ્રતિકૂલતઃ કતિ કતિ સાક્ષ્યં દદતિ, તત્ ત્વં ન શૃણોષિ?
- XIV તથાપિ સ તેષામેકસ્યાપિ વચસ ઉત્તરં નોદિતવાન્; તેન સોડધિપતિ મ્હાચિત્રં વિદામાસ।
- XV અન્યચ્ય તન્મહકાલેડધિપતેરેતાદૃશી રાતિરાસીત્, પ્રજા યં કચ્ચન બન્ધિનં યાયન્તે, તમેવ સ મોચયતીતિ।
- XVI તદાનીં બરબ્બાનામા કશ્ચિત્ ખ્યાતબન્ધ્યાસીત્।
- XVII તતઃ પીલાતસ્તત્ર મિલિતાન્ લોકાન્ અપૃચ્છત્, એષ બરબ્બા બન્ધી ખ્રીષ્ટવિખ્યાતો યીશુશ્ચૈતયોઃ કં મોચયિષ્યામિ? યુષ્માકં કિમીષ્સિતં?
- XVIII તૈરીર્ષ્યા સ સમર્પિત ઇતિ સ જ્ઞાતવાન્।
- XIX અપરં વિચારાસનોપવેશનકાલે પીલાતસ્ય પત્ની ભૃત્યં પ્રહિત્ય તસ્મૈ કથયામાસ, તં ધાર્મિકમનુજં પ્રતિ ત્વયા કિમપિ ન કર્તવ્યં; યસ્માત્ તત્કૃતેડઘાહં સ્વપ્ને પ્રભૂતકષ્ટમલભે।
- XX અનન્તરં પ્રધાનયાજકપ્રાચીના બરબ્બાં યાયિત્વાદાતું યીશુઞ્ચ હન્તું સકલલોકાન્ પ્રાવર્તયન્।
- XXI તતોડધિપતિસ્તાન્ પૃષ્ટવાન્, એતયોઃ કમહં મોચયિષ્યામિ? યુષ્માકં કેચ્છા? તે પ્રોચુ બરબ્બાં।
- XXII તદા પીલાતઃ પપ્રચ્છ, તર્હિ યં ખ્રીષ્ટં વદન્તિ, તં યીશું કિં કરિષ્યામિ? સર્વે કથયામાસુઃ, સ કુશેન વિધ્યતાં।
- XXIII તતોડધિપતિરવાદીત્, કુતઃ? કિં તેનાપરાદ્ધં? કિન્તુ તે પુનરુચૈ જ્ઞગદુઃ, સ કુશેન વિધ્યતાં।
- XXIV તદા નિજવાક્યમગ્રાહ્યમભૂત્, કલહશ્રાપ્યભૂત્, પીલાત ઇતિ વિલોક્ય લોકાનાં સમક્ષં તોયમાદાય કરૌ પ્રક્ષાલ્યાવોચત્, એતસ્ય ધાર્મિકમનુષ્યસ્ય શોણિતપાતે નિર્દોષોડહં, યુષ્માભિરેવ તદ્ બુધ્યતાં।
- XXV તદા સર્વાઃ પ્રજાઃ પ્રત્યવોચન્, તસ્ય શોણિતપાતાપરાધોડસ્માકમ્ અસ્મત્સન્તાનાનાઞ્ચોપરિ ભવતુ।
- XXVI તતઃ સ તેષાં સમીપે બરબ્બાં મોચયામાસ યીશુન્તુ કષાભિરાહત્ય કુશેન વેધિતું સમર્પયામાસ।
- XXVII અનન્તરમ્ અધિપતેઃ સેના અધિપતે ગૃહં યીશુમાનીય તસ્ય સમીપે સેનાસમૂહં સંજગૃહુઃ।
- XXVIII તતસ્તે તસ્ય વસનં મોચયિત્વા કૃષ્ણલોહિતવર્ણવસનં પરિધાપયામાસુઃ
- XXIX કણ્ટકાનાં મુકુટં નિર્માય તચ્ચિરસિ દદુઃ, તસ્ય દક્ષિણકરે વેત્રમેકં દત્વા તસ્ય સમ્મુખે જાનૂનિ પાતયિત્વા, હે ચિહ્નુદીયાનાં રાજન્, તુભ્યં નમ ઇત્યુક્ત્વા તં તિરશ્ચકુઃ,
- XXX તતસ્તસ્ય ગાત્રે નિષ્ઠીવં દત્વા તેન વેત્રેણ શિર આજઘ્નુઃ।
- XXXI ઇત્યં તં તિરસ્કૃત્ય તદ્ વસનં મોચયિત્વા પુનર્નિજવસનં પરિધાપયાઞ્ચકુઃ, તં કુશેન વેધિતું નીતવન્તઃ।
- XXXII પશ્ચાત્તે બહિર્ભૂય કુરીણીયં શિમોન્નામકમેકં વિલોક્ય કુશં વોહું તમાદદિરે।
- XXXIII અનન્તરં ગુલ્ગલ્તામ્ અર્થાત્ શિરસ્કપાલનામકસ્થાનમુ પસ્થાય તે યીશવે પિત્તમિશ્રિતામ્લરસં પાતું દદુઃ,
- XXXIV કિન્તુ સ તમાસ્વાઘ ન પપૌ।
- XXXV તદાનીં તે તં કુશેન સંવિધ્ય તસ્ય વસનાનિ ગુટિકાપાતેન વિભજ્ય જગૃહુઃ, તસ્માત્, વિભજન્તેડધરીયં મે તે મનુષ્યાઃ પરસ્પરં મદુત્તરીયવસ્ત્રાર્થં ગુટિકાં પાતયન્તિ ચા। યદેતદ્વચનં ભવિષ્યદ્વાદિભિરુક્તમાસીત્, તદા તદ્ અસિઘ્યત્,
- XXXVI પશ્ચાત્ તે તત્રોપવિશ્ય તદ્રક્ષણકર્વ્વણિ નિયુક્તાસ્તસ્થુઃ।
- XXXVII અપરમ્ એષ ચિહ્નુદીયાનાં રાજા યીશુરિત્યપવાદલિપિપત્રં તચ્ચિરસ ઊર્દ્ધ્વે યોજયામાસુઃ।
- XXXVIII તતસ્તસ્ય વામે દક્ષિણે ચ દ્વૌ ચૈરૌ તેન સાકં કુશેન વિવિધુઃ।
- XXXIX તદા પાન્થા નિજશિરો લાડયિત્વા તં નિન્દન્તો જગદુઃ,
- XL હે ઈશ્વરમન્દિરભક્ષક દિનત્રયે તન્નિર્માતઃ સ્વં રક્ષ, ચેત્વમીશ્વરસુતસ્તર્હિ કુશાદવરોહ।
- XLI પ્રધાનયાજકાધ્યાપકપ્રાચીનાશ્ચ તથા તિરસ્કૃત્ય જગદુઃ,

XLII સોડન્યજનાનાવત્, કિન્તુ સ્વમવિતું ન શક્નોતિ યદીસ્રાયેલો રાજા ભવેત્, તર્હીદાનીમેવ કુશાદવરોહતુ, તેન તં વયં પ્રત્યેષ્યામઃ।

XLIII સ ઈશ્વરે પ્રત્યાશામકરોત્, યદીશ્વરસ્તસ્મિન્ સન્તુષ્ટસ્તર્હીદાનીમેવ તમવેત્, યતઃ સ ઉક્તવાન્ અહમીશ્વરસુતઃ।

XLIV યૌ સ્તેનૌ સાકં તેન કુશેન વિદ્ધૌ તૌ તદ્દદેવ તં નિનિન્દતુઃ।

XLV તદા દ્વિતીયયામાત્ તૃતીયયામં યાવત્ સર્વદેશે તમિરં બભૂવ,

XLVI તૃતીયયામે "એલી એલી લામા શિવક્તની", અર્થાત્ મદીશ્વર મદીશ્વર કુતો મામત્યાક્ષીઃ? યીશુરુચ્ચૈરિતિ જગાદ।

XLVII તદા તત્ર સ્થિતાઃ કેચિત્ તત્ શ્રુત્વા બભાષિરે, અયમ્ એલિયમાહૂયતિ।

XLVIII તેષાં મધ્યાદ્ એકઃ શીઘ્રં ગત્વા સ્પર્શ્નં ગૃહીત્વા તત્રાભ્લરસં દત્ત્વા નલેન પાતું તસ્મૈ દદૌ।

XLIX ઇતરેડકથયન્ તિષ્ઠત, તં રક્ષિતુમ્ એલિય આયાતિ નવેતિ પશ્યામઃ।

L યીશુઃ પુનરુચૈરાહૂય પ્રાણાન્ જહૌ।

LI તતો મન્દિરસ્ય વિચ્છેદવસનમ્ ઊર્દ્ધ્વાદધો યાવત્ છિદમાનં દ્વિધાભવત્,

LII ભૂમિશ્રકમ્પે ભૂધરોવ્યદીર્યત યા શ્મશાને મુક્તે ભૂરિપુણ્યવતાં સુપ્તદેહા ઉદતિષ્ઠન્,

LIII શ્મશાનાદ્ વહિર્ભૂય તદુત્થાનાત્ પરં પુણ્યપુરં ગત્વા બહુજનાન્ દર્શયામાસુઃ।

LIV યીશુરક્ષણાય નિયુક્તઃ શતસેનાપતિસ્તત્સક્તિનશ્ચ તાદૃશીં ભૂકમ્પાદિઘટનાં દૃષ્ટ્વા ભીતા અવદન્, એષ ઈશ્વરપુત્રો ભવતિ।

LV યા બહુયોષિતો યીશું સેવમાના ગાલીલસ્તત્પશ્ચાદાગતાસ્તાસાં મધ્યે

LVI મગ્દલીની મરિયમ્ ચાકૂબ્યોશ્યો માર્તા યા મરિયમ્ સિબદિયપુત્રયો માર્તા ચ યોષિત એતા દૂરે તિષ્ઠન્ત્યો દદૃશુઃ।

LVII સન્ધ્યાયાં સત્યમ્ અરિમથિયાનગરસ્ય યૂષફ્નામા ધની મનુજો યીશોઃ શિષ્યત્વાત્

LVIII પીલાતસ્ય સમીપં ગત્વા યીશોઃ કાયં યચાચે, તેન પીલાતઃ કાયં દાતુમ્ આદિદેશ।

LIX યૂષફ્ તત્કાયં નીત્વા શુચિવસ્ત્રેણાચ્છાદ્ય

LX સ્વાર્થ શૈલે યત્ શ્મશાનં ચખાન, તન્મધ્યે તત્કાયં નિધાય તસ્ય દ્વારિ વૃહત્પાષાણં દદૌ।

LXI કિન્તુ મગ્દલીની મરિયમ્ અન્યમરિયમ્ એતે સ્ત્રિયૌ તત્ર શ્મશાનસમ્મુખ ઉપવિવિશતુઃ।

LXII તદનન્તરં નિસ્તારોત્સવસ્યાયોજનદિનાત્ પરેડહનિ પ્રધાનયાજકાઃ ફિરૂશિનશ્ચ મિલિત્વા પીલાતમુપાગત્યાકથયન્,

LXIII હે મહેચ્છ સ પ્રતારકો જીવન અકથયત્, દિનત્રયાત્ પરં શ્મશાનાદુત્થાસ્યામિ તદ્વાક્યં સ્મરામૌ વયં;

LXIV તસ્માત્ તૃતીયદિનં યાવત્ તત્ શ્મશાનં રક્ષિતુમાદિશતુ, નોચેત્ તચ્ચિષ્યા યામિન્યામાગત્ય તં હત્વા લોકાન્ વદિષ્યન્તિ, સ શ્મશાનાદુદતિષ્ઠત્, તથા સતિ પ્રથમભ્રાન્તેઃ શેષીયભ્રાન્તિ મહતી ભવિષ્યતિ।

LXV તદા પીલાત અવાદીત્, યુષ્માકં સમીપે રક્ષિગણ આસ્તે, યૂયં ગત્વા યથા સાધ્યં રક્ષયત।

LXVI તતસ્તે ગત્વા તદ્વારપાષાણં મુદ્રાક્ષિતં કૃત્વા રક્ષિગણં નિયોજ્ય શ્મશાનં રક્ષયામાસુઃ।

XXVIII

I તતઃ પરં વિશ્રામવારસ્ય શેષે સપ્તાહપ્રથમદિનસ્ય પ્રભોતે જાતે મગ્દલીની મરિયમ્ અન્યમરિયમ્ ચ શ્મશાનં દ્રષ્ટુમાગતા।

II તદા મહાન્ ભૂકમ્પોડભવત્; પરમેશ્વરીયદૂતઃ સ્વર્ગાદવરુદ્ધ શ્મશાનદ્વારાત્ પાષાણમપસાર્ય તદુપચ્યુપવિવેશ।

III તદ્દદનં વિદ્યુદ્ગત્ તેજોમયં વસનં હિમશુભ્રા

IV તદાનીં રક્ષિણસ્તદ્ગયાત્ કમ્પિતા મૃતવદ્ બભૂવઃ।

V સ દૂતો યોષિતો જગાદ, યૂયં મા ભૈષ્ટ, કુશહતયીશું મૃગયધ્વે તદહં વેદ્મિ।

VI સોડત્ર નાસ્તિ, યથાવદત્ તથોત્થિતવાન્; એતત્ પ્રભોઃ શયનસ્થાનં પશ્યત।

VII તૂર્ણ ગત્વા તચ્ચિષ્યાન્ ઇતિ વદત, સ શ્મશાનાદ્ ઉદતિષ્ઠત્, યુષ્માકમગ્રે ગાલીલં યાસ્યતિ યૂયં તત્ર તં વીક્ષિષ્યધ્વે, પશ્યતાહં વાર્તામિમાં યુષ્માનવાદિષાં।

VIII તતસ્તા ભયાત્ મહાનન્દાશ્ચ શ્મશાનાત્ તૂર્ણ બહિર્ભૂય તચ્ચિષ્યાન્ વાર્તા વક્તું ધાવિતવત્યઃ। કિન્તુ શિષ્યાન્ વાર્તા વક્તું યાન્તિ, તદા યીશુ દર્શનં દત્ત્વા તા જગાદ,

IX યુષ્માકં કલ્યાણં ભૂયાત્, તતસ્તા આગત્ય તત્પાદ્યોઃ પતિત્વા પ્રણોમુઃ।

X યીશુસ્તા અવાદીત્, મા બિભીત, યૂયં ગત્વા મમ ભ્રાતૃન્ ગાલીલં યાતું વદત, તત્ર તે માં દ્રક્ષ્યન્તિ।

XI સ્ત્રિયો ગચ્છન્તિ, તદા રક્ષિણાં કેચિત્ પુરં ગત્વા યદ્યદ્ ઘટિતં તત્સર્વ પ્રધાનયાજકાન્ જ્ઞાપિતવન્તઃ।

XII તે પ્રાચીનૈઃ સમં સંસદં કૃત્વા મન્ત્રયન્તો બહુમુદ્રાઃ સેનાભ્યો દત્ત્વાવદન્,

XIII અસ્માસુ નિદ્રિતેષુ તચ્ચિષ્યા યામિન્યામાગત્ય તં હત્વાનયન્, ઇતિ યૂયં પ્રચારયત।

- XIV યદ્યેતદધિપતેઃ શ્રોત્રગોચરીભવેત્, તર્હિં તં બોધયિત્વા યુષ્માનવિષ્યામઃ।
- XV તતસ્તે મુદ્રા ગૃહીત્વા શિક્ષાનુરૂપં કર્મ્મ ચક્રુઃ, ચિહ્નૃદીયાનાં મધ્યે તસ્યાદ્યાપિ કિંવદન્તી વિદ્યતે।
- XVI એકાદશ શિષ્યા યીશુનિરૂપિતાગાલીલસ્યાદ્રિં ગત્વા
- XVII તત્ર તં સંવીક્ષ્ય પ્રણોમુઃ, કિન્તુ કેચિત્ સન્દિગ્ધવન્તઃ।
- XVIII યીશુસ્તેષાં સમીપમાગત્ય વ્યાહતવાન્, સ્વર્ગભેદિન્યોઃ સર્વાધિપતિત્વભારો મચ્યર્પિત આસ્તે।
- XIX અતો યૂયં પ્રયાય સર્વદેશીયાન્ શિષ્યાન્ કૃત્વા પિતુઃ પુત્રસ્ય પવિત્રસ્યાત્મનશ્ચ નામ્ના તાનવગાહ્યતઃ; અહં યુષ્માન્ યદ્યાદ્યાદિશં તદપિ પાલયિતું તાનુપાદિશતા।
- XX પશ્યત, જગદન્તં યાવત્ સદાહં યુષ્માભિઃ સાકં તિષ્ઠામિ ઇતિ।

માર્કલિખિત: સુસંવાદ:

- I ઈશ્વરપુત્રસ્ય યીશુખ્રીષ્ટસ્ય સુસંવાદારમ્ભઃ।
- II ભવિષ્યદ્વાદિનાં ગ્રન્થેષુ લિપિરિત્થમાસ્તે, પશ્ય સ્વકીયદૂતન્તુ તવાગ્રે પ્રેષયામ્યહમ્ ગત્વા ત્વદીયપન્થાનં સ હિ પરિષ્કરિષ્યતિ।
- III "પરમેશસ્ય પન્થાનં પરિષ્કરુત સર્વતઃ। તસ્ય રાજપથઞ્ચૈવ સમાનં કુરુતાધુના। " ઇત્યેતત્ પ્રાન્તરે વાક્યં વદતઃ કસ્યચિદ્રવઃ।।
- IV સએવ યોહન્ પ્રાન્તરે મજ્જિજતવાન્ તથા પાપમાર્જનનિમિત્તં મનોવ્યાવર્ત્તકમજ્જનસ્ય કથાઞ્ચ પ્રચારિતવાન્।
- V તતો યિહૂદાદેશયિરૂશાલમ્નગરનિવાસિનઃ સર્વે લોકા બહિ ભૂત્વા તસ્ય સમીપમાગત્ય સ્વાનિ સ્વાનિ પાપાન્યઙ્ગીકૃત્ય યદ્દનનદ્યાં તેન મજ્જિજતા બભૂવુઃ।
- VI અસ્ય યોહનઃ પરિઘેયાનિ ક્રમેલકલોમજ્જાનિ, તસ્ય કટિબન્ધનં યર્મ્મજ્જાતમ્, તસ્ય ભક્ષ્યાણિ ય શૂકકીટા વન્યમધૂનિ યાસન્।
- VII સ પ્રચારયન્ કથયાઞ્ચક્રે, અહં નમ્રીભૂય યસ્ય પાદુકાબન્ધનં મોચયિતુમપિ ન યોગ્યોસ્મિ, તાદૃશો મત્તો ગુરુતર એકઃ પુરુષો મત્પશ્ચાદાગચ્છતિ।
- VIII અહં યુષ્માન્ જલે મજ્જિજતવાન્ કિન્તુ સ પવિત્ર આત્માનિ સંમજ્જિજયિષ્યતિ।
- IX અપરઞ્ચ તસ્મિન્નેવ કાલે ગાલીલ્પ્રદેશસ્ય નાસરદ્ગ્રામાદ્ યીશુરાગત્ય યોહના યદ્દનનદ્યાં મજ્જિજતોડભૂત્।
- X સ જલાદુત્થિતમાત્રો મેઘદ્વારં મુક્તં કપોતવત્ સ્વસ્યોપરિ અવરોહન્તમાત્માનઞ્ચ દૃષ્ટવાન્।
- XI ત્વં મમ પ્રિયઃ પુત્રસ્ત્વય્યેવ મમમહાસન્તોષ ઇયમાકાશીયા વાણી બભૂવા
- XII તસ્મિન્ કાલે આત્મા તં પ્રાન્તરમધ્યં નિનાયા
- XIII અથ સ યત્વારિશદિનાનિ તસ્મિન્ સ્થાને વન્યપશુભિઃ સહ તિષ્ઠન્ શૈતાના પરીક્ષિતઃ; પશ્ચાત્ સ્વર્ગીયદૂતાસ્તં સિષેવિરે
- XIV અનન્તરં યોહનિ બન્ધનાલયે બદ્ધે સતિ યીશુ ગાલીલ્પ્રદેશમાગત્ય ઈશ્વરરાજ્યસ્ય સુસંવાદં પ્રચારયન્ કથયામાસ,
- XV કાલઃ સમ્પૂર્ણ ઈશ્વરરાજ્યઞ્ચ સમીપમાગતં; અતોહંતો યૂયં મનાંસિ વ્યાવર્ત્તયધ્વં સુસંવાદે ય વિશ્વાસિતા
- XVI તદનન્તરં સ ગાલીલીયસમુદ્રસ્ય તીરે ગચ્છન્ શિમોન્ તસ્ય ભ્રાતા અન્દ્રિયનામા ય ઇમૌ દ્વૌ જનૌ મત્સ્યધારિણૌ સાગરમધ્યે જાલં પ્રક્ષિપન્તૌ દૃષ્ટવા તાવવદત્,
- XVII યુવાં મમ પશ્ચાદાગચ્છતં, યુવામહં મનુષ્યધારિણૌ કરિષ્યામિ
- XVIII તતસ્તૌ તત્ક્ષણમેવ જાલાનિ પરિત્યજ્ય તસ્ય પશ્ચાત્ જગ્મતુઃ।
- XIX તતઃ પરં તત્સ્થાનાત્ કિઞ્ચિદ્ દૂરં ગત્વા સ સિવદીપુત્રયાક્રૂબ્ તદ્ભ્રાતૃયોહન્ ય ઇમૌ નૌકાયાં જાલાનાં જ્ઞાણમુદ્ધારયન્તૌ દૃષ્ટવા તાવાહૂયત્।
- XX તતસ્તૌ નૌકાયાં વેતનભુગ્ભિઃ સહિતં સ્વપિતરં વિહાય તત્પશ્ચાદીયતુઃ।
- XXI તતઃ પરં કફર્નાહૂન્નામર્ક નગરમુપસ્થાય સ વિશ્રામદિવસે ભજનગ્રહં પ્રવિશ્ય સમુપદિદેશ।
- XXII તસ્યોપદેશાલ્લોકા આશ્ચર્ય્ય મેનિરે યતઃ સોધ્યાપકાઇવ નોપદિશન્ પ્રભાવવાનિવ પ્રોપદિદેશ।
- XXIII અપરઞ્ચ તસ્મિન્ ભજનગૃહે અપવિત્રભૂતેન ગ્રસ્ત એકો માનુષ આસીત્। સ યીત્શબ્દં કૃત્વા કથયાઞ્ચક્રે
- XXIV ભો નાસરતીય યીશો ત્વમસ્માન્ ત્યજ, ત્વયા સહાસ્માકં કઃ સમ્બન્ધઃ? ત્વં કિમસ્માન્ નાશયિતું સમાગતઃ? ત્વમીશ્વરસ્ય પવિત્રલોક ઇત્યહં જાનામિ।
- XXV તદા યીશુસ્તં તર્જયિત્વા જગાદ તૂષર્ણી ભવ ઇતો બહિર્ભવ યા
- XXVI તતઃ સોડપવિત્રભૂતસ્તં સમ્પીડય અત્યુચ્યૈશ્ચીત્કૃત્ય નિર્જગામ।
- XXVII તેનેવ સર્વે યમત્કૃત્ય પરસ્પરં કથયાઞ્ચક્રિરે, અહો કિમિદં? કીદૃશોડયં નવ્ય ઉપદેશઃ? અનેન પ્રભાવેનાપવિત્રભૂતેષ્વાજ્ઞાપિતેષુ તે તદાજ્ઞાનુવર્તિનો ભવન્તિ।
- XXVIII તદા તસ્ય યશો ગાલીલશ્ચતુર્દિક્સ્થસર્વદેશાન્ વ્યાપ્નોત્।
- XXIX અપરઞ્ચ તે ભજનગૃહાદ્ બહિ ભૂત્વા યાક્રૂબ્યોહન્ભ્યાં સહ શિમોન આન્દ્રિયસ્ય ય નિવેશનં પ્રવિવિશુઃ।
- XXX તદા પિતરસ્ય શ્ચશ્રૂર્જર્વરપીડિતા શય્યાયામાસ્ત ઇતિ તે તં ઝટિતિ વિજ્ઞાપયાઞ્ચક્રુઃ।
- XXXI તતઃ સ આગત્ય તસ્યા હસ્તં ધૃત્વા તામુદ્સ્થાપયત્; તદૈવ તાં જવરોડત્યાક્ષીત્ તતઃ પરં સા તાન્ સિષેવો
- XXXII અથાસ્તં ગતે રવૌ સન્ધ્યાકાલે સતિ લોકાસ્તત્સમીપં સર્વાન્ રોગિણો ભૂતધૃતાંશ્ચ સમાનિન્યુઃ।

- XXXIII सर्व्वे नागरिका लोका द्वारि संमिलिताश्च
 XXXIV ततः स नानाविधरोगिणो बहून् मनुजानरोगिणश्चकार तथा बहून् भूतान् त्याज्याञ्चकार तान् भूतान् किमपि वाक्यं वक्तुं निषिधेयं य यतोऽहेतोस्ते तमजानन्।
 XXXV अपरञ्च सोऽतिप्रत्यूषे वस्तुतस्तु रात्रिशेषे समुत्थाय बहिर्भूय निर्जनं स्थानं गत्वा तत्र प्रार्थयाञ्चके।
 XXXVI अनन्तरं शिमोन् तत्सङ्गिनश्च तस्य पश्चाद् गतवन्तः।
 XXXVII तद्दृशं प्राप्य तमवदन् सर्व्वे लोकास्त्वां मृगयन्ते।
 XXXVIII तदा सोऽकथयत् आगच्छत वयं समीपस्थानि नगराणि यामः, यतोऽहं तत्र कथां प्रचारयितुं बहिरागमम्।
 XXXIX अथ स तेषां गालीलप्रदेशस्य सर्व्वेषु भजनगृहेषु कथाः प्रचारयाञ्चके भूतानत्याज्याञ्चक।
 XL अनन्तरमेकः कुष्ठी समागत्य तत्सम्भुजे जनुपातं विनयञ्च कृत्वा कथितवान् यद्दि भवान् एच्छति तर्हि मां परिष्कर्तुं शक्नोति।
 XLI ततः कृपालु रीशुः करौ प्रसार्य्य तं स्पष्टवा कथयामास।
 XLII ममेच्छा विद्यते त्वं परिष्कृतो भवा ऐतत्कथायाः कथनमात्रात् स कुष्ठी रोगान्मुक्तः परिष्कृतोऽभवत्।
 XLIII तदा स तं विसृजन् गाढमादिश्य जगाद।
 XLIV सावधानो भव कथामिमां कमपि मा वद; स्वात्मानं याजकं दर्शय, लोकेभ्यः स्वपरिष्कृतेः प्रमाणादानाय भूसानिर्णीतं यद्दानं तद्दुत्सृजस्व य।
 XLV किन्तु स गत्वा तत् कर्म एत्थं विस्तार्य्य प्रचारयितुं प्रारभे तेनैव रीशुः पुनः सप्रकाशं नगरं प्रवेष्टुं नाशक्नोत् ततोऽहेतोर्बहिः काननस्थाने तस्थौ; तथापि यतुर्दिग्भ्यो लोकास्तस्य समीपमाययुः।

II

- I तदनन्तरं रीशौ कतिपयदिनानि विलम्ब्य पुनः कङ्कर्णलूम्नगरं प्रविष्टे स गृह आस्त एति किंवदन्त्या तत्क्षणां तत्समीपं बहवो लोका आगत्य समुपतस्थुः,
 II तस्माद् गृहमध्ये सर्व्वेषां कृते स्थानं नाभवद् द्वारस्य यतुर्दिक्ष्वपि नाभवत्, तत्काले स तान् प्रति कथां प्रचारयाञ्चके।
 III ततः परं लोकाश्चतुर्भिर्भानवैरेकं पक्षाघातिनं वाडयित्वा तत्समीपम् आनिन्युः।
 IV किन्तु जनानां बहुत्वात् तं रीशोः सम्भुजमानेतुं न शक्नुवन्तो यस्मिन् स्थाने स आस्ते तद्दुपरिगृहपृष्ठं जनित्वा छिद्रं कृत्वा तेन मार्गेण सशय्यं पक्षाघातिनम् अवरोडयामासुः।
 V ततो रीशुस्तेषां विश्वासं दृष्ट्वा तं पक्षाघातिनं बलाघे हे वत्स तव पापानां मार्जनं भवतु।
 VI तदा क्रियन्तोऽध्यापकास्तत्रोपविशन्तो मनोभिर्वितर्कयाञ्चकुः, अेष मनुष्य ऐतादृशीभीश्वरनिन्दां कथां कुतः कथयति?
 VII ईश्वरं विना पापानि मार्ष्टुं कस्य सामर्थ्यम् आस्ते?
 VIII एत्थं ते वितर्कयन्ति रीशुस्तत्क्षणां मनसा तद् बुद्ध्युवा तानवदद् यूयमन्तःकरणैः कुत ऐतानि वितर्कयथ?
 IX तदनन्तरं रीशुस्तत्स्थानात् पुनः समुद्रतटे ययौ; लोकनिवडे तत्समीपमागते स तान् समुपदिदेश।
 X किन्तु पृथिव्यां पापानि मार्ष्टुं मनुष्यपुत्रस्य सामर्थ्यमस्ति, ऐतद् युष्मान् ज्ञापयितुं (स तस्मै पक्षाघातिने कथयामास)
 XI उत्तिष्ठ तव शय्यां गृहीत्वा स्वगृहं याहि, अहं त्वामिदम् आज्ञापयामि।
 XII ततः स तत्क्षणात् उत्थाय शय्यां गृहीत्वा सर्व्वेषां साक्षात् जगाम; सर्व्वे विस्मिता ऐतादृशं कर्म वयम् कदापि नापश्याम, एमां कथां कथयित्वेश्वरं धन्यमब्रुवन्।
 XIII तदनन्तरं रीशुस्तत्स्थानात् पुनः समुद्रतटे ययौ; लोकनिवडे तत्समीपमागते स तान् समुपदिदेश।
 XIV अथ गच्छन् करसञ्चयगृहं उपविष्टम् आल्ङ्गीयपुत्रं लेविं दृष्ट्वा तमाहूय कथितवान् मत्पश्चात् त्वामामच्छ ततः स उत्थाय तत्पश्चाद् ययौ।
 XV अनन्तरं रीशौ तस्य गृहे भोक्तुम् उपविष्टे बहवः करमञ्चायिनः पापिनश्च तेन तच्छिष्यैश्च सङ्गोपविशुः, यतो बहवस्तत्पश्चादाजगमुः।
 XVI तदा स करमञ्चायिभिः पापिभिश्च सङ्गं जादति, तद् दृष्ट्वाध्यापकाः किञ्चिन्तश्च तस्य शिष्यानूयुः करमञ्चायिभिः पापिभिश्च सङ्गं कुतो भुङ्क्ते पिवति य?
 XVII तद्वाक्यं श्रुत्वा रीशुः प्रत्युवाय, अरोगिलोकानां चिकित्सकेन प्रयोजनं नास्ति, किन्तु रोगिणामेव; अहं धार्मिकानाह्वानं नागतः किन्तु मनो व्यावर्त्तयितुं पापिन ऐव।
 XVIII ततः परं योहनः किञ्चिन्तश्चोपवासायारिशिष्या रीशोः समीपम् आगत्य कथयामासुः, योहनः किञ्चिन्तश्च शिष्या उपवसन्ति किन्तु भवतः शिष्या नोपवसन्ति किं कारणमस्य?

XIX तदा यीशुस्तान् बलाघे यावत् कालं सभिभिः सह कन्याया वरस्तिष्ठति तावत्कालं ते किमुपवस्तुं शक्नुवन्ति? यावत्कालं वरस्तैः सह तिष्ठति तावत्कालं त उपवस्तुं न शक्नुवन्ति।

XX यस्मिन् काले तेभ्यः सकाशाद् वरो नेष्यते स काल आगच्छति, तस्मिन् काले ते जना उपवत्स्यन्ति।

XXI कोपि जनः पुरातनवस्त्रे नूतनवस्त्रं न सीव्यति, यतो नूतनवस्त्रेण सह सेवने कृते श्रुत्वा वस्त्रं छिद्यते तस्मात् पुन र्भङ्गं छिद्रं जायते।

XXII कोपि जनः पुरातनकुतूषु नूतनं द्राक्षारसं न स्थापयति, यतो नूतनद्राक्षारसस्य तेजसा ताः कुत्वो विदीर्यन्ते ततो द्राक्षारसश्च पतति कुत्वश्च नश्यन्ति, अतयेव नूतनद्राक्षारसो नूतनकुतूषु स्थापनीयः।

XXIII तदनन्तरं यीशु र्यदा विश्रामवारे शस्यक्षेत्रेण गच्छति तदा तस्य शिष्या गच्छन्तः शस्यमञ्जरीश्छेतुं प्रवृत्ताः।

XXIV अतः झिञ्जिनो यीशवे कथयामासुः पश्यतु विश्रामवासरे यत् कर्म न कर्तव्यं तद् एभे कुतः कुर्वन्ति?

XXV तदा स तेभ्योऽकथयत् दायूद् तत्संज्ञिनश्च भक्ष्याभावात् क्षुधिताः सन्तो यत् कर्म कृतवन्तस्तत् किं युष्माभिर्न पठितम्?

XXVI अबिथाथर्नामके मडायाजकतां कुर्वति स कथमीश्वरस्यावासं प्रविश्य ये दर्शनीयपूपा याजकान् विनान्यस्य कस्यापि न भक्ष्यास्तानेव ब्रुवुञ्चे सङ्गिलोकेभ्योऽपि ददौ।

XXVII सोऽपरमपि जगाद, विश्रामवारो मनुष्यार्थमेव निरूपितोऽस्ति किन्तु मनुष्यो विश्रामवारार्थं नैवा

XXVIII मनुष्यपुत्रो विश्रामवारस्यापि प्रभुरास्ते।

III

I अनन्तरं यीशुः पुन र्भजनगृहं प्रविष्टस्तस्मिन् स्थाने शुष्कस्त अेको मानव आसीत्।

II स विश्रामवारे तमरोगिणं करिष्यति नवेत्यत्र बहवस्तम् अपवदितुं छिद्रमपेक्षितवन्तः।

III तदा स तं शुष्कस्तं मनुष्यं जगाद मध्यस्थाने त्वमुत्तिष्ठा।

IV ततः परं स तान् पप्रच्छ विश्रामवारे छितमछितं तथा छि प्राणरक्षा वा प्राणनाश अेषां मध्ये किं करणीयं ? किन्तु ते निःशब्दास्तस्थुः।

V तदा स तेषामन्तःकरणानां काठिन्याद्धेतो दुःमितः क्रोधात् यत्किञ्चिदृष्टवान् तं मानुषं गदितवान् तं हस्तं विस्तारय, ततस्तेन हस्ते विस्तृते तद्धस्तोऽन्यहस्तवद् अरोगो जातः।

VI अथ झिञ्जिनः प्रस्थाय तं नाशयितुं डेरोदीयैः सह मन्त्रयितुमारेलिरे।

VII अतयेव यीशुस्तत्स्थानं परित्यज्य शिष्यैः सह पुनः सागरसमीपं गतः;

VIII ततो गालीलियिडूदा-यिञ्जालम्-एदोम्-यर्दनदीपारस्थानेभ्यो लोकसमूहस्तस्य पश्चाद् गतः; तदन्यः सोरसीदनीः समीपवासिलोकसमूहश्च तस्य मडाकर्माणां वार्त्तां श्रुत्वा तस्य सन्निधिमागतः।

IX तदा लोकसमूहश्चेत् तस्योपरि पतति एत्याशङ्क्य स नावमेकां निकटे स्थापयितुं शिष्यानादिष्टवान्।

X यतोऽनेकमनुष्याणामारोग्यकरणाद् व्याधिग्रस्ताः सर्वे तं स्प्रष्टुं परस्परं बलेन यत्नवन्तः।

XI अपरञ्च अपवित्रभूतास्तं दृष्ट्वा तय्यरणयोः पतित्वा प्रोचैः प्रोचुः, त्वमीश्वरस्य पुत्रः।

XII किन्तु स तान् दृढम् आज्ञाप्य स्वं परियायितुं निषिद्धवान्।

XIII अनन्तरं स पर्वतमारुह्य यं यं प्रतिच्छा तं तमाहूतवान् ततस्ते तत्समीपमागताः।

XIV तदा स द्वादशजनान् स्वेन सह स्थातुं सुसंवाद्यप्रयाराय प्रेरिता भवितुं

XV सर्वप्रकारव्याधीनां शमनकरणाय प्रभावं प्राप्तुं भूतान् त्याजयितुञ्च नियुक्तवान्।

XVI तेषां नामानीमानि, शिमोन् सिवदिपुत्रो

XVII याकूब् तस्य भ्राता योहन् य आन्द्रियः झिलिपो अर्थलभयः,

XVIII मथी थोमा य आल्फ़ीयपुत्रो याकूब् थदीयः किनानीयः शिमोन् यस्तं परहस्तेष्वर्पयिष्यति स एष्करियोतीययिडूदाश्चा

XIX स शिमोने पितर एत्युपनाम ददौ याकूब् योहन्-भ्यां य बिनेरिगिश् अर्थतो मेघनाद्युत्रावित्युपनाम ददौ।

XX अनन्तरं ते निवेशनं गताः, किन्तु तत्रापि पुनर्मडान् जनसमागमो ऽभवत् तस्मात्ते लोक्तुमध्यवकाशं न प्राप्ताः।

XXI ततस्तस्य सुहृद्व्लोका एभां वार्त्तां प्राप्य स हतज्ञानोभूद् एति कथां कथयित्वा तं धृत्वानेतुं गताः।

XXII अपरञ्च यिञ्जालम आगता ये येऽध्यापकास्ते जगद्गुर्यं पुरुषो भूतपत्याभिष्टेन भूतपतिना भूतान् त्याजयति।

XXIII ततस्तानाहूय यीशु दृष्टान्तैः कथां कथितवान् शैतान् कथं शैतान् त्याजयितुं शक्नोति?

XXIV किञ्चन राज्ञ्यं यद्दि स्वविरोधेन पृथग् भवति तर्हि तद् राज्ञ्यं स्थिरं स्थातुं न शक्नोति।

XXV तथा कस्यापि परिवारो यद्दि परस्परं विरोधी भवति तर्हि सोपि परिवारः स्थिरं स्थातुं न शक्नोति।

- XXVI तद्धत् शैतान् यद्वि स्वविपक्षतया उत्तिष्ठन् त्रिभो भवति तर्हि सोपि स्थिरं स्थातुं न शक्नोति किन्तूत्तिष्ठन्त्रो भवति।
 XXVII अपरञ्च प्रबलं ज्ञनं प्रथमं न बद्धा कोपि तस्य गृहं प्रविश्य द्रव्याणि लुण्ठयितुं न शक्नोति, तं बद्ध्वैव तस्य गृहस्य द्रव्याणि लुण्ठयितुं शक्नोति।
 XXVIII अतोर्हेतो र्धुष्मभ्यमहं सत्यं कथयामि मनुष्याणां सन्ताना यानि यानि पापानीश्वरनिन्दाञ्च कुर्वन्ति तेषां तत्सर्वेषामपराधानां क्षमा भवितुं शक्नोति,
 XXIX किन्तु यः कश्चित् पवित्रमात्मानं निन्दति तस्यापराधस्य क्षमा कदापि न भविष्यति सोऽन्तर्दण्डस्याहो भविष्यति।
 XXX तस्यापवित्रभूतोऽस्ति तेषामेतत्कथाहेतोः स एतत्थं कथितवान्।
 XXXI अथ तस्य माता भ्रातृगणश्चागत्य बहिस्तिष्ठन्तो लोकान् प्रेष्य तमाहूतवन्तः।
 XXXII ततस्तस्मिन्निधौ समुपविष्टा लोकास्तं ब्रह्मिणेरे पश्य बहिस्त्व माता भ्रातरश्च त्वाम् अन्विच्छन्ति।
 XXXIII तदा स तान् प्रत्युवाच मम माता का भ्रातरो वा के? ततः परं स स्वमीपोपविष्टान् शिष्यान् प्रति अवलोकनं कृत्वा कथयामास
 XXXIV पश्यतैते मम माता भ्रातरश्च।
 XXXV यः कश्चिद् ईश्वरस्येष्टां क्रियां करोति स अत्र मम भ्राता भगिनी माता या

IV

- I अनन्तरं स समुद्रतटे पुनरुपदेष्टुं प्रारंभे, ततस्तत्र बहूजानां समागमात् स सागरोपरि नौकामारुह्य समुपविष्टः; सर्वे लोकाः समुद्रकूले तस्थुः।
 II तदा स दृष्टान्तकथाभिर्बहूपदिष्टवान् उपदिष्टान्श्च कथितवान्,
 III अवधानं कुरुत, अको बीजवप्ता बीजानि वप्तुं गतः;
 IV वपनकाले क्रियन्ति बीजानि मार्गपार्श्वे पतितानि, तत आकाशीयपक्षिण्ये अत्ये तानि यज्जादुः।
 V क्रियन्ति बीजानि स्वल्पमृत्तिकावत्पाषाणभूमौ पतितानि तानि मृदोल्पत्वात् शीघ्रमड्कुरितानि;
 VI किन्तूदिते सूर्ये दग्धानि तथा मूलानो नाधोगतत्वात् शुष्काणि या
 VII क्रियन्ति बीजानि कण्टकिवनमध्ये पतितानि ततः कण्टकानि संवृष्टानि तानि जगत्सुस्तानि न य इलितानि।
 VIII तथा क्रियन्ति बीजान्युत्तमभूमौ पतितानि तानि संवृष्टानि इलान्युत्पादितानि क्रियन्ति बीजानि त्रिंशद्गुणानि क्रियन्ति षष्टिगुणानि क्रियन्ति शतगुणानि इलानि इलितवन्ति।
 IX अथ स तानवदत् यस्य श्रोतुं कर्णौ स्तः स शृणोतु।
 X तदनन्तरं निर्जनसमये तत्सङ्गिनो द्वादशशिष्याश्च तं तदृष्टान्तवाक्यस्यार्थं पप्रच्छुः।
 XI तदा स तानुदितवान् ईश्वरराज्यस्य निगूढवाक्यं बोद्धुं युष्माकमधिकारोऽस्ति;
 XII किन्तु ये वडिर्भूताः "ते पश्यन्तः पश्यन्ति किन्तु न ज्ञानन्ति, शृण्वन्तः शृण्वन्ति किन्तु न बुध्यन्ते, येतै र्मनःसु कदापि परिवर्तितेषु तेषां पापान्यमोयधिष्यन्त," अतोर्हेतोस्तान् प्रति दृष्टान्तैरेव तानि मया कथितानि।
 XIII अथ स कथितवान् यूयं किमेतद् दृष्टान्तवाक्यं न बुध्यध्वे? तर्हि कथं सर्वान् दृष्टान्तान् भोत्स्यध्वे?
 XIV बीजवप्ता वाक्यत्रयाणि बीजानि वपति;
 XV तत्र ये ये लोका वाक्यं शृण्वन्ति, किन्तु श्रुतमात्रात् शैतान् शीघ्रमागत्य तेषां मनःसूप्तानि तानि वाक्यत्रयाणि बीजान्यपनयति तथैव उप्तबीजमार्गपार्श्वस्वत्रयाः।
 XVI ये जना वाक्यं श्रुत्वा सडसा परमानन्देन गृह्णन्ति, किन्तु हृदि स्थैर्याभावात् किञ्चित् कालमात्रं तिष्ठन्ति तत्पश्चात् तद्वाक्यहेतोः
 XVII कुत्रचित् क्लेशे उपद्रवे वा समुपस्थिते तदैव विध्नं प्राप्नुवन्ति तथैव उप्तबीजपाषाणभूमिस्वत्रयाः।
 XVIII ये जनाः कथां शृण्वन्ति किन्तु सांसारिकी यिन्ता धनत्रान्ति विषयलोभश्च अत्रे सर्वे उपस्थाय तां कथां ग्रसन्ति ततः मा विकृता भवति
 XIX तथैव उप्तबीजसकण्टकभूमिस्वत्रयाः।
 XX ये जना वाक्यं श्रुत्वा गृह्णन्ति तेषां कस्य वा त्रिंशद्गुणानि कस्य वा षष्टिगुणानि कस्य वा शतगुणानि इलानि भवन्ति तथैव उप्तबीजोर्वरभूमिस्वत्रयाः।
 XXI तदा सोऽपरमपि कथितवान् कोपि ज्ञनो दीपाधारं परित्यज्य द्रोणस्याधः षट्पाया अघे वा स्थापयितुं दीपमानयति किं?

XXII अतोडेतो र्यन्न प्रकाशयिष्यते तादृग् लुक्कायितं किमपि वस्तु नास्ति; यद् व्यक्तं न भविष्यति तादृशं गुप्तं किमपि वस्तु नास्ति।

XXIII यस्य श्रोतुं कर्णौ स्तः स शृणोतु।

XXIV अपरमपि कथितवान् यूयं यद् यद् वाक्यं शृणुथ तत्र सावधाना भवत, यतो यूयं येन परिमाणेन परिमाथ तेनैव परिमाणेन युष्मदर्थमपि परिमास्यते; श्रोतारो यूयं युष्मदर्थमधिकं दास्यते।

XXV यस्याश्रये वर्द्धते तस्मै अपरमपि दास्यते, किन्तु यस्याश्रये न वर्द्धते तस्य यत् किञ्चिदस्ति तदपि तस्मान् नेष्यते।

XXVI अनन्तरं स कथितवान् अको लोकः क्षेत्रे बीजान्युप्त्वा

XXVII जगारणानिद्राभ्यां दिवानिशं गमयति, परन्तु तद्बीजं तस्याज्ञातप्रोषणोऽङ्कुरयति वर्द्धते यः

XXVIII यतोडेतोः प्रथमतः पत्राणि ततः परं कण्डिशानि तत्पश्चात् कण्डिशपूरानि शस्यानि भूमिः स्वयमुत्पाद्यति;

XXIX किन्तु फलेषु पक्केषु शस्यच्छेदनकालं ज्ञात्वा स तत्क्षेपं शस्यानि छिनत्ति, अनेन तुल्यमीश्वरराज्यं

XXX पुनः सोऽकथयद् ईश्वरराज्यं केन समं? केन वस्तुना सः सः वा तदुपमास्यामि?

XXXI तत् सर्षपैकेन तुल्यं यतो मृदि वपनकाले सर्षपबीजं सर्वपृथिवीस्थबीजात् क्षुद्रं

XXXII किन्तु वपनात् परम् अङ्कुरयित्वा सर्वशाकाद् बृहद् भवति, तस्य बृहत्त्यः शापाश्च जायन्ते ततस्तच्छयां पक्षिण आश्रयन्ते।

XXXIII एतथं तेषां बोधानुरूपं सोऽनेकदृष्टान्तैस्तानुपदिष्टवान्,

XXXIV दृष्टान्तं विना कामपि कथां तेभ्यो न कथितवान् पश्चान् निर्जने स शिष्यान् सर्वदृष्टान्तार्थं बोधितवान्।

XXXV तद्दिनस्य सन्ध्यायां स तेभ्योऽकथयद् आगच्छत वयं पारं याम।

XXXVI तदा ते लोकान् विसृज्य तमविलम्बं गृहीत्वा नौकया प्रतस्थिरे; अपरा अपि नावस्तया सः स्थिताः।

XXXVII ततः परं मडाज्जशगमात् नौ दौलायमाना तरङ्गेषु जलैः पूर्णाभवत्।

XXXVIII तदा स नौकायश्चाद्वागे उपधाने शिरो निधाय निद्रित आसीत् ततस्ते तं जगारयित्वा जगद्गुः, डे प्रभो, अस्माकं प्राणा यान्ति किमत्र भवतश्चिन्ता नास्ति?

XXXIX तदा स उत्थाय वायुं तर्जितवान् समुद्रोक्तवान् शान्तः सुस्थिरश्च भव; ततो वायौ निवृत्तेऽब्धिर्निस्तरङ्गोभूत्।

XL तदा स तानुवाय यूयं कुत अतादृक्शङ्काकुला भवत? किं वो विश्वासो नास्ति?

XLI तस्मात्तेऽतीवभीताः परस्परं वक्तुमारेभिरे, अहो वायुः सिन्धुश्चास्य निदेशग्राहिसौ कीदृगयं मनुजः।

V

I अथ तू सिन्धुपारं गत्वा गिद्रेरीयप्रदेश उपतस्थुः।

II नौकातो निर्गतमात्राद् अपवित्रभूतग्रस्त अकः श्मशानादित्य तं साक्षाय् यकार।

III स श्मशानेऽवात्सीत् कोपि तं शृङ्गलेन बद्ध्वा स्थापयितुं नाशक्नोत्।

IV जनैवारं निगडैः शृङ्गलैश्च स बद्धोपि शृङ्गलान्याङ्घ्र्य मोयितवान् निगडानि य लंकत्वा षण्डं षण्डं कृतवान् कोपि तं वशीकर्तुं न शक।

V दिवानिशं सदा पर्वतं श्मशानञ्च भ्रमित्वा यीत्शब्दं कृतवान् ग्रावलिश्च स्वयं स्वं कृतवान्।

VI स यीशुं दूरात् पश्यन्नेव धावन् तं प्रणाम उच्यैरुवंश्रोवाय,

VII डे सर्वापरिस्थेश्वरपुत्र यीशो भवता सः मे कः सम्बन्धः? अहं त्वामीश्वरेण शापये मां मा यातया

VIII यतो यीशुस्तं कथितवान् रे अपवित्रभूत, अस्मान्नराद् बहिर्निर्गच्छ।

IX अथ स तं पृष्टवान् किन्ते नाम? तेन प्रत्युक्तं वयमनेके ऽस्मस्ततोऽस्मन्नाम बाहिनी।

X ततोऽस्मान् देशान् प्रेषयेति ते तं प्रार्थयन्त।

XI तदानीं पर्वतं निकषा बृहन् वराहप्रज्जश्वरन्नासीत्।

XII तस्माद् भूता विनयेन जगद्गुः, अमुं वराहप्रजम् आश्रयितुम् अस्मान् प्रदिशु।

XIII यीशुनानुज्ञातास्तेऽपवित्रभूता बहिर्निर्वाय वराहप्रजं प्राविशन् ततः सर्वे वराहा वस्तुतस्तु प्रायोद्विसाहस्रसंङ्घकाः कटकन मडाज्जवाद् धावन्तः सिन्धौ प्राणान् जहुः।

XIV तस्माद् वराहपालकाः पलायमानाः पुरे ग्रामे य तद्दार्तं कथयाञ्चक्रुः। तदा लोका घटितं तत्कार्यं द्रष्टुं बहिर्गुः

XV यीशोः सन्निधिं गत्वा तं भूतग्रस्तम् अर्थाद् बाहिनीभूतग्रस्तं नरे सवस्त्रं सयेतनं समुपविष्टञ्च दृष्ट्वा विभ्युः।

XVI ततो दृष्टतत्कार्यलोकस्तस्य भूतग्रस्तनरस्य वराहप्रजस्यापि तां घटनां वर्णयामासुः।

XVII ततस्ते स्वसीमातो बहिर्गन्तुं यीशुं विनेतुमारेभिरे।

XVIII અથ તસ્ય નૌકારોહણકાલે સ ભૂતમુક્તો ના યીશુના સહ સ્થાતું પ્રાર્થયતે;

XIX કિન્તુ સ તમનનુમત્ય કથિતવાન્ ત્વં નિજાત્મીયાનાં સમીપં ગૃહઞ્ચ ગચ્છ પ્રભુસ્ત્વયિ કૃપાં કૃત્વા યાનિ કર્માણિ કૃતવાન્ તાનિ તાન્ જ્ઞાપય

XX અતઃ સ પ્રસ્થાય યીશુના કૃતં તત્સર્વાશ્ચર્ય્યં કર્મ દિકાપલિદેશે પ્રચારયિતું પ્રારબ્ધવાન્ તતઃ સર્વે લોકા આશ્ચર્ય્યં મેનિરે

XXI અનન્તરં યીશૌ નાવા પુનરન્યપાર ઉત્તીર્ણો સિન્ધુતટે ચ તિષ્ઠતિ સતિ તત્સમીપે બહુલોકાનાં સમાગમોડભૂત્

XXII અપરં યાચીર્ નામ્ના કશ્ચિદ્ ભજનગૃહસ્થાધિપ આગત્ય તં દૃષ્ટવૈવ ચરણયોઃ પતિત્વા બહુ નિવેદ્ય કથિતવાન્;

XXIII મમ કન્યા મૃતપ્રાયાભૂદ્ અતો ભવાનેત્ય તદારોગ્યાય તસ્યા ગાત્રે હસ્તમ્ અર્પયતુ તેનૈવ સા જીવિષ્યતિ

XXIV તદા યીશુસ્તેન સહ ચલિતઃ કિન્તુ તત્પશ્ચાદ્ બહુલોકાશ્ચલિત્વા તાદ્રાત્રે પતિતાઃ

XXV અથ દ્વાદશવર્ષાણિ પ્રદરરોગેણ

XXVI શીર્ણા ચિકિત્સકાનાં નાનાચિકિત્સાભિશ્ચ દુઃખં ભુક્તવતી ચ સર્વસ્વં વ્યયિત્વાપિ નારોગ્યં પ્રાપ્તા ચ પુનરપિ

પીડિતાસીચ્ય

XXVII યા સ્ત્રી સા યીશો વર્ત્તાં પ્રાપ્ય મનસાકથયત્ યદ્યદં તસ્ય વસ્ત્રમાત્ર સ્પ્રષ્ટું લભેયં તદા રોગહીના ભવિષ્યામિ

XXVIII અતોહૃતોઃ સા લોકારણ્યમધ્યે તત્પશ્ચાદાગત્ય તસ્ય વસ્ત્રં પસ્પર્શી

XXIX તેનૈવ તત્ક્ષણં તસ્યા રક્તસ્રોતઃ શુષ્કં સ્વયં તસ્માદ્ રોગાન્મુક્તા ઇત્યપિ દેહેડનુભૂતા

XXX અથ સ્વસ્માત્ શક્તિર્ નિર્ગતા યીશુરેતમનસા જ્ઞાત્વા લોકનિવહં પ્રતિ મુખં વ્યાવૃત્ય પૃષ્ટવાન્ કેન મદ્વસ્ત્રં સ્પૃષ્ટં?

XXXI તતસ્તસ્ય શિષ્યા ઊચુઃ ભવતો વપુષિ લોકાઃ સંઘર્ષન્તિ તદ્ દૃષ્ટ્વા કેન મદ્વસ્ત્રં સ્પૃષ્ટમિતિ કુતઃ કથયતિ?

XXXII કિન્તુ કેન તત્ કર્મ કૃતં તદ્ દ્રષ્ટું યીશુશ્ચતુર્દિશો દૃષ્ટવાન્

XXXIII તતઃ સા સ્ત્રી ભીતા કમ્પિતા ચ સતી સ્વસ્યા રુક્પ્રતિક્રિયા જાતેતિ જ્ઞાત્વાગત્ય તત્સમ્મુખે પતિત્વા સર્વવૃત્તાન્તં

સત્યં તસ્મૈ કથયામાસા

XXXIV તદાનીં યીશુસ્તાં ગદિતવાન્ હે કન્યે તવ પ્રતીતિસ્ત્વામ્ અરોગામકરોત્ ત્વં ક્ષેમેણ વ્રજ સ્વરોગાન્મુક્તા ચ તિષ્ઠા

XXXV ઇતિવાક્યવદનકાલે ભજનગૃહાધિપસ્ય નિવેશનાલ્ લોકા એત્યાધિપં બભાષિરે તવ કન્યા મૃતા તસ્માદ્ ગુરું પુનઃ

કુતઃ ક્લિશ્નાસિ?

XXXVI કિન્તુ યીશુસ્તદ્ વાક્યં શ્રુત્વૈવ ભજનગૃહાધિપં ગદિતવાન્ મા ભૈષીઃ કેવલં વિશ્વાસિહિ

XXXVII અથ પિતરો યાક્રુબ્ તદ્ભ્રાતા યોહન્ ચ એતાન્ વિના કમપિ સ્વપશ્ચાદ્ યાતું નાન્વમન્યતા

XXXVIII તસ્ય ભજનગૃહાધિપસ્ય નિવેશનસમીપમ્ આગત્ય કલહં બહુરોદનં વિલાપન્ન કુર્વતો લોકાન્ દદર્શી

XXXIX તસ્માન્ નિવેશનં પ્રવિશ્ય પ્રોક્તવાન્ યૂયં કુત ઇત્યં કલહં રોદનઞ્ચ કુરુથ? કન્યા ન મૃતા નિદ્રાતિ

XL તસ્માત્તે તમુપજહસુઃ કિન્તુ યીશુઃ સર્વાન બહિષ્કૃત્ય કન્યાયાઃ પિતરૌ સ્વસજ્જિનશ્ચ ગૃહીત્વા યત્ર કન્યાસીત્ તત્ સ્થાનં પ્રવિષ્ટવાન્

XLI અથ સ તસ્યાઃ કન્યાયા હસ્તૌ ધૃત્વા તાં બભાષે ટાલીથા કૂમી, અર્થતો હે કન્યે ત્વમુત્તિષ્ઠ ઇત્યાજ્ઞાપયામિ

XLII તુનૈવ તત્ક્ષણં સા દ્વાદશવર્ષવયસ્કા કન્યા પોત્થાય ચલિતુમારેભે, ઇતઃ સર્વે મહાવિસ્મયં ગતાઃ

XLIII તત એતસ્યૈ કિન્નિત્ પાદં દત્તેતિ કથયિત્વા એતત્કર્મ કમપિ ન જ્ઞાપયતેતિ દૃઢમાદિષ્ટવાન્

VI

I અનન્તરં સ તત્સ્થાનાત્ પ્રસ્થાય સ્વપ્રદેશમાગતઃ શિષ્યાશ્ચ તત્પશ્ચાદ્ ગતાઃ

II અથ વિશ્રામવારે સતિ સ ભજનગૃહે ઉપદેષ્ટુમારબ્ધવાન્ તતોડનેકે લોકાસ્તત્કથાં શ્રુત્વા વિસ્મિત્ય જગદ્દુઃ, અસ્ય મનુજસ્ય ઇદૃશી આશ્ચર્ય્યક્રિયા કસ્માજ્ જાતા? તથા સ્વકરાભ્યામ્ ઇત્યમદ્ભૂતં કર્મ કર્તામ્ એતસ્મૈ કથં જ્ઞાનં દત્તમ્?

III કિમયં મરિયમઃ પુત્રસ્તજ્ઞા નો? કિમયં યાક્રુબ્-યોસિ-ચિહ્નુદા-શિમોનાં ભ્રાતા નો? અસ્ય ભગિન્યઃ કિમિહાસ્માભિઃ સહ નો? ઇત્યં તે તદર્થે પ્રત્યૂહં ગતાઃ

IV તદા યીશુસ્તેભ્યોડકથયત્ સ્વદેશં સ્વકુટુમ્બાન્ સ્વપરિજનંશ્ચ વિના કુત્રાપિ ભવિષ્યદ્વાદી અસત્કૃતો ન ભવતિ

V અપરઞ્ચ તેષામપ્રત્યયાત્ સ વિસ્મિતઃ કિયતાં રોગિણાં વપુઃષુ હસ્તમ્ અર્પયિત્વા કેવલં તેષામારોગ્યકરણાદ્ અન્યત્ કિમપિ ચિત્રકાર્ય્યં કર્તાં ન શક્તઃ

VI અથ સ ચતુર્દિકસ્થ ગ્રામાન્ ભ્રમિત્વા ઉપદિષ્ટવાન્

VII દ્વાદશશિષ્યાન્ આહૂય અમેધ્યભૂતાન્ વશીકર્તા શક્તિં દત્ત્વા તેષાં દ્વૌ દ્વૌ જનો પ્રેષિતવાન્

VIII પુનરિત્યાદિશદ્ યૂયમ્ એકૈકાં યષ્ટિં વિના વસ્ત્રસંપુટઃ પૂપઃ કટિબન્ધે તામ્રખણ્ડઞ્ચ એષાં કિમપિ મા ગ્રહીત,

IX માર્ગયાત્રાયૈ પાદેષૂપાનહૌ દત્ત્વા દ્વે ઉત્તરીયે મા પરિધદ્વાં

- X અપરમપ્યુક્તં તેન યૂયં યસ્યાં પુર્ય્યા યસ્ય નિવેશનં પ્રવેક્ષ્યથ તાં પુરીં યાવન્ન ત્યક્ષ્યથ તાવત્ તન્નિવેશને સ્થાસ્યથા
- XI તત્ર યદિ કેપિ યુષ્માકમાતિથ્યં ન વિદધતિ યુષ્માકં કથાશ્ચ ન શૃણવન્તિ તર્હિં તત્સ્થાનાત્ પ્રસ્થાનસમયે તેષાં વિરુદ્ધં સાક્ષ્યં દાતું સ્વપાદાનાસ્ફાલ્ય રજઃ સમ્પાતયત; અહં યુષ્માન્ યથાર્થં વચ્મિ વિચારદિને તન્નગરસ્થાવસ્થાતઃ સિદ્ધોમામોરયો નગરયોરવસ્થા સહ્યતરા ભવિષ્યતિ
- XII અથ તે ગત્વા લોકાનાં મનઃપરાવર્તનીઃ કથા પ્રચારિતવન્તઃ
- XIII એવમનેકાન્ ભૂતાંશ્ચ ત્યાજિતવન્તસ્તથા તૈલેન મર્દયિત્વા બહૂન્ જનનરોગાનકાર્ષુઃ
- XIV ઇત્યં તસ્ય સુખ્યાતિશ્ચતુર્દિશો વ્યાપ્તા તદા હેરોદ્ રાજા તન્નિશમ્ય કથિતવાન્, યોહન્ મજ્જકઃ શ્મશાનાદ્ ઉત્થિત અતોહેતોસ્તેન સર્વા એતા અદ્ભુતક્રિયાઃ પ્રકાશન્તો
- XV અન્યેડકથયન્ અયમ્ એલિયઃ, કેપિ કથિતવન્ત એષ ભવિષ્યદ્વાદી યદ્વા ભવિષ્યદ્વાદિનાં સદૃશ એકોયમ્
- XVI કિન્તુ હેરોદ્ ઇત્યાકાર્ણ્ય ભાષિતવાન્ યસ્યાહં શિરશ્ચિન્નવાન્ સ એવ યોહનયં સ શ્મશાનાદુદ્ધતિષ્ઠત્
- XVII પૂર્વ સ્વભ્રાતુઃ ફિલિપસ્ય પત્ન્યા ઉદ્ધાહં કૃતવન્તં હેરોદં યોહનવાદીત્ સ્વભાતૃવધૂર્ન વિવાહ્યા
- XVIII અતઃ કારણાત્ હેરોદ્ લોકં પ્રહિત્ય યોહનં ધૃત્વા બન્ધનાલયે બદ્ધવાન્
- XIX હેરોદિયા તસ્મૈ યોહને પ્રકુપ્ય તં હન્તુમ્ ઐચ્છત્ કિન્તુ ન શક્તા,
- XX યસ્માદ્ હેરોદ્ તં ધાર્મિકં સત્પુરુષઞ્ચ જ્ઞાત્વા સમ્મન્ય રક્ષિતવાન્; તત્કથાં શ્રુત્વા તદનુસારેણ બહૂનિ કર્માણિ કૃતવાન્ હૃષ્ટમનાસ્તદુપદેશં શ્રુતવાંશ્ચા
- XXI કિન્તુ હેરોદ્ યદા સ્વજન્મદિને પ્રધાનલોકેભ્યઃ સેનાનીભ્યશ્ચ ગાલીલ્પ્રદેશીયશ્ચલોકેભ્યશ્ચ રાત્રૌ ભોજ્યમેકં કૃતવાન્
- XXII તસ્મિન્ શુભદિને હેરોદિયાયાઃ કન્યા સમેત્ય તેષાં સમક્ષં સંનૃત્ય હેરોદસ્તેન સહોપવિષ્ટાનાઞ્ચ તોષમજ્જજનત્ તતા નૃપઃ કન્યામાહ સ્મ મત્તો યદ્ યાયસે તદેવ તુભ્યં દાસ્યો
- XXIII શપથં કૃત્વાકથયત્ એદ્ રાજ્યાર્દ્ધમપિ યાયસે તદપિ તુભ્યં દાસ્યો
- XXIV તતઃ સા બહિર્ગત્વા સ્વમાતરં પપ્રચ્છ કિમહં યાચિષ્યે? તદા સાકથયત્ યોહનો મજ્જકસ્ય શિરઃ
- XXV અથ તૂર્ણા ભૂપસમીપમ્ એત્ય યાયમાનાવદત્ ક્ષણેસ્મિન્ યોહનો મજ્જકસ્ય શિરઃ પાત્રે નિધાય દેહિ, એતદ્ યાયેડહં
- XXVI તસ્માત્ ભૂપોડતિદુઃખિતઃ, તથાપિ સ્વશપથસ્ય સહભોજિનાઞ્ચાનુરોધાત્ તદનન્જીકર્તુ ન શક્તઃ
- XXVII તત્ક્ષણં રાજા ધાતકં પ્રેષ્ય તસ્ય શિર આનેતુમાદિષ્ટવાન્
- XXVIII તતઃ સ કારાગારં ગત્વા તચ્છિરશ્ચિત્વા પાત્રે નિધાયનીય તસ્યૈ કન્યાયૈ દત્તવાન્ કન્યા ય સ્વમાત્રે દદૌ
- XXIX અનનતરં યોહનઃ શિષ્યાસ્તદ્ધાર્તા પ્રાપ્યાગત્ય તસ્ય કુણપં શ્મશાનેડસ્થાપયન્
- XXX અથ પ્રેષિતા યીશોઃ સન્નિધૌ મિલિતા યદ્ યય્ યકુઃ શિક્ષયામાસુશ્ચ તત્સર્વવાર્તાસ્તિસ્મૈ કથિતવન્તઃ
- XXXI સ તાનુવાય યૂયં વિજનસ્થાનં ગત્વા વિશ્રામ્યત યતસ્તત્સન્નિધૌ બહુલોકાનાં સમાગમાત્ તે ભોક્તું નાવકાશં પ્રાપ્તાઃ
- XXXII તતસ્તે નાવા વિજનસ્થાનં ગુપ્તં ગમ્મુઃ
- XXXIII તતો લોકનિવહસ્તેષાં સ્થાનાન્તરયાનં દદર્શ, અનેકે તં પરિચિત્ય નાનાપુરેભ્યઃ પદૈર્વ્રજિત્વા જવેન તૈષામગ્રે યીશોઃ સમીપ ઉપતસ્થુઃ
- XXXIV તદા યીશુ નાવો બહિર્ગત્ય લોકારણ્યાનીં દૃષ્ટ્વા તેષુ કરુણાં કૃતવાન્ યતસ્તેડરક્ષકમેષા ઇવાસન્ તદા સ તાન નાનાપ્રસન્જાન્ ઉપદિષ્ટવાન્
- XXXV અથ દિવાન્તે સતિ શિષ્યા એત્ય યીશુમૂચિરે, ઇદં વિજનસ્થાનં દિનઞ્ચાવસન્નં
- XXXVI લોકાનાં કિમપિ ખાદં નાસ્તિ, અતશ્ચતુર્દિક્ષુ ગ્રામાન્ ગન્તું ભોજ્યદ્રવ્યાણિ કેતુઞ્ચ ભવાન્ તાન્ વિસૃજતુ
- XXXVII તદા સ તાનુવાય યૂયમેવ તાન્ ભોજયત; તતસ્તે જગદુ વર્યં ગત્વા દ્વિશતસંખ્યકૈર્મુદ્રાપાદૈઃ પૂપાન્ કીત્વા કિં તાન્ ભોજયિષ્યામઃ?
- XXXVIII તદા સ તાન્ પૃષ્ઠવાન્ યુષ્માકં સન્નિધૌ કતિ પૂપા આસતે? ગત્વા પશ્યત; તતસ્તે દૃષ્ટ્વા તમવદન્ પન્ન પૂપા દ્વૌ મત્સ્યૌ ય સન્તિ
- XXXIX તદા સ લોકાન્ શસ્પોપરિ પંક્તિભિરુપવેશયિતુમ્ આદિષ્ટવાન્,
- XL તતસ્તે શતં શતં જનાઃ પન્નાશત્ પન્નાશજ્જનાશ્ચ પંક્તિભિ ભુવિ સમુપવિવિશુઃ
- XLI અથ સ તાન્ પન્નપૂપાન્ મત્સ્યદ્વયઞ્ચ ધૃત્વા સ્વર્ગાં પશ્યન્ ઈશ્વરગુણાન્ અન્વકીર્તયત્ તાન્ પૂપાન્ ભંક્ત્વા લોકેભ્યઃ પરિવેષયિતું શિષ્યેભ્યો દત્તવાન્ દ્વા મત્સ્યૌ ય વિભજ્ય સર્વેભ્યો દત્તવાન્
- XLII તતઃ સર્વે ભુક્ત્વાતૃપ્યન્
- XLIII અનન્તરં શિષ્યા અવશિષ્ટૈઃ પૂપૈર્મત્સ્યૈશ્ચ પૂર્ણાન્ દ્વદશ ડલ્લકાન્ જગૃહુઃ

- XLIV તે ભોક્તાર: પ્રાય: પઞ્ચ સહસ્રાણિ પુરુષા આસન્|
 XLV અથ સ લોકાન્ વિસૃજન્નેવ નાવમારોઢ્ઢે સ્વસ્માદગ્રે પારે બૈત્સૈદાપુરં યાતુઞ્ચ શિષ્યાન્ વાઢમાદિષ્ટવાન્|
 XLVI તદા સ સર્વાન્ વિસૃજ્ય પ્રાર્થયિતું પર્વતં ગતઃ|
 XLVII તત: સન્ધ્યાયાં સત્યાં નૌ: સિન્ધુમધ્ય ઉપસ્થિતા કિન્તુ સ એકાકી સ્થલે સ્થિતઃ|
 XLVIII અથ સમ્મુખવાતવહનાત્ શિષ્યા નાવં વાહયિત્વા પરિશ્રાન્તા ઇતિ જ્ઞાત્વા સ નિશાયતુર્થયામે સિન્ધૂપરિ પદ્ભ્યાં
 વ્રજન્ તેષાં સમીપમેત્ય તેષામગ્રે યાતુમ્ ઉદ્યતઃ|
 XLIX કિન્તુ શિષ્યા: સિન્ધૂપરિ તં વ્રજન્તં દૃષ્ટ્વા ભૂતમનુમાય રુરુવુઃ,
 L યત: સર્વે તં દૃષ્ટ્વા વ્યાકુલિતાઃ| અતએવ યીશુસ્તત્ક્ષણં તૈ: સહાલપ્ય કથિતવાન્, સુસ્થિરા ભૂત, અયમહં મા ભૈષ્ટા
 LI અથ નૌકામારુહ્ય તસ્મિન્ તેષાં સન્નિધિં ગતે વાતો નિવૃત્તઃ; તસ્માત્તે મન:સુ વિસ્મિતા આશ્ચર્ય્ય મેનિરે|
 LII યતસ્તે મનસાં કાઠિન્યાત્ તત્ પૂપીયમ્ આશ્ચર્ય્ય કર્મ્મ ન વિવિક્તવન્તઃ|
 LIII અથ તે પારં ગત્વા ગિનેષરત્પ્રદેશમેત્ય તટ ઉપસ્થિતાઃ|
 LIV તેષુ નૌકાતો બહિર્ગતેષુ તત્પ્રદેશીયા લોકાસ્તં પરિચિત્ય
 LV ચતુર્દિક્ષુ ધાવન્તો યત્ર યત્ર રોગિણો નરા આસન્ તાન્ સર્વાન્ ખટવોપરિ નિધાય યત્ર કુત્રચિત્ તદ્ધાર્તા પ્રાપુ: તત્ સ્થાનમ્
 આનેતુમ્ આરેભિરે|
 LVI તથા યત્ર યત્ર ગ્રામે યત્ર યત્ર પુરે યત્ર યત્ર પલ્લ્યાઞ્ચ તેન પ્રવેશ: કૃતસ્તદ્ધર્મમધ્યે લોકા: પીડિતાન્ સ્થાપયિત્વા તસ્ય
 યેલગ્રન્થિમાત્રં સ્પ્રષ્ટુમ્ તેષામર્થે તદનુજ્ઞાં પ્રાર્થયન્ત: યાવન્તો લોકા: પસ્પૃશુસ્તાવન્ત એવ ગદાન્મુક્તાઃ|

VII

- I અનન્તરં યિરૂશાલમ આગતા: ફિરૂશિનોડધ્યાપકાશ્ચ યીશો: સમીપમ્ આગતાઃ|
 II તે તસ્ય ક્રિયત: શિષ્યાન્ અશુચિકરૈરર્થાદ અપ્રક્ષાલિતહસ્તૈ ભુજ્જતો દૃષ્ટ્વા તાનદૂષયન્|
 III યત: ફિરૂશિન: સર્વચિહ્નૈયાશ્ચ પ્રાયાં પરમ્પરાગતવાક્યં સમ્મન્ય પ્રતલેન હસ્તાન્ અપ્રક્ષાલ્ય ન ભુજ્જતો|
 IV આપનાદાગત્ય મજ્જનં વિના ન ખાદન્તિ; તથા પાનપાત્રાણાં જલપાત્રાણાં પિત્તલપાત્રાણામ્ આસનાનાઞ્ચ જલે
 મજ્જનમ્ ઇત્યાદ્યોન્યેપિ બહવસ્તેષામાચારા: સન્તિ|
 V તે ફિરૂશિનોડધ્યાપકાશ્ચ યીશું પપ્રષ્ટુઃ, તવ શિષ્યા: પ્રાયાં પરમ્પરાગતવાક્યાનુસારેણ નાયરન્તોડપ્રક્ષાલિતકરૈ: કુતો
 ભુજ્જંતે?
 VI તત: સ પ્રત્યુવાચ કપટિનો યુષ્માન્ ઉદિશ્ય યિશયિયભવિષ્યદ્વાદી યુક્તમવાદીત્| યથા સ્વકીયૈરઘરૈરેતે સમ્મન્યનતે સદૈવ
 માં| કિન્તુ મત્તો વિપ્રકર્ષે સન્તિ તેષાં મનાંસિ યા
 VII શિક્ષયન્તો બિધીન્ ત્રાજ્ઞા ભજન્તે માં મુઘૈવ તો|
 VIII યૂયં જલપાત્રપાનપાત્રાદીનિ મજ્જયન્તો મનુજ્જપરમ્પરાગતવાક્યં રક્ષથ કિન્તુ ઈશ્વરાજ્ઞાં લંઘધ્વે; અપરા ઈદૃશ્યોનેકા:
 ક્રિયા અપિ કુરુધ્વે|
 IX અન્યઞ્ચાકથયત્ યૂયં સ્વપરમ્પરાગતવાક્યસ્ય રક્ષાર્થં સ્પષ્ટરૂપેણ ઈશ્વરાજ્ઞાં લોપયથા
 X યતો મૂસાદ્ધારા પ્રોક્તમસ્તિ સ્વપિતરૌ સમ્મન્યધ્વં યસ્તુ માતરં પિતરં વા દુર્વાક્યં વક્તિ સ નિતાન્તં હન્યતાં|
 XI કિન્તુ મદીયેન યેન દ્રવ્યેણ તવોપકારોભવત્ તત્ કબ્બાણમર્થાદ્ ઈશ્વરાય નિવેદિતમ્ ઇદં વાક્યં યદિ કોપિ પિતરં માતરં
 વા વક્તિ
 XII તદિં યૂયં માતુ: પિતુ વોપકારં કર્તાં તં વારયથા
 XIII ઇત્યં સ્વપ્રચારિતપરમ્પરાગતવાક્યેન યૂયમ્ ઈશ્વરાજ્ઞાં મુઘા વિઘદ્ધ્વે, ઈદૃશાન્યન્યાન્યનેકાનિ કર્માણિ કુરુધ્વે|
 XIV અથ સ લોકાનાહૂય બભાષે યૂયં સર્વે મદ્વાક્યં શૃણુત બુધ્ધધ્વઞ્ચ|
 XV બાહ્યાદન્તરં પ્રવિશ્ય નરમમેધ્યં કર્તાં શક્નોતિ ઈદૃશં કિમપિ વસ્તુ નાસ્તિ, વરમ્ અન્તરાદ્ બહિર્ગતં યદ્વસ્તુ તન્મનુજ્મ
 અમેધ્યં કરોતિ|
 XVI યસ્ય શ્રોતું શ્રોત્રે સ્ત: સ શૃણોતુ|
 XVII તત: સ લોકાન્ હિત્વા ગૃહમધ્યં પ્રવિષ્ટસ્તદા શિષ્યાસ્તદૃષ્ટાન્તવાક્યાર્થં પપ્રષ્ટુઃ|
 XVIII તસ્માત્ સ તાન્ જગાદ યૂયમપિ કિમેતાદ્ગબોધા: ? કિમપિ દ્રવ્યં બાહ્યાદન્તરં પ્રવિશ્ય નરમમેધ્યં કર્તાં ન શક્નોતિ
 કથામિમાં કિં ન બુધ્ધધ્વે?
 XIX તત્ તદન્તર્ન પ્રવિશતિ કિન્તુ કુક્ષિમધ્યં પ્રવિશતિ શેષે સર્વભુક્તવસ્તુગ્રાહિણિ બહિર્દેશે નિર્યાતિ|
 XX અપરમપ્યવાદીદ્ યન્નરાન્નિરેતિ તદેવ નરમમેધ્યં કરોતિ|

- XXI યતોઽન્તરાદ્ અર્થાન્ માનવાનાં મનોભ્યઃ કુચિન્તા પરસ્ત્રીવેશ્યાગમનં
 XXII નરવધશ્રૌર્થ્ય લોભો દુષ્ટતા પ્રવચ્ચના કામુકતા કુદૃષ્ટિરીશ્વરનિન્દા ગર્વસ્તમ ઇત્યાદીનિ નિર્ગચ્છન્તિ
 XXIII એતાનિ સર્વાણિ દુરિતાન્યન્તરાદેત્ય નરમધ્યં કુર્વન્તિ
 XXIV અથ સ ઉત્થાય તત્સ્થાનાત્ સોરસીદોન્પુરપ્રદેશં જગામ તત્ર કિમપિ નિવેશનં પ્રવિશ્ય સર્વૈરજ્ઞાતઃ સ્થાતું મતિચ્ચક્રે
 કિન્તુ ગુપ્તઃ સ્થાતું ન શશાકા
 XXV યતઃ સુરકૈનિકીદેશીયયૂનાનીવંશોદ્ભવસ્ત્રિયાઃ કન્યા ભૂતગ્રસ્તાસીત્ સા સ્ત્રી તદ્ધાર્તા પ્રાપ્ય તત્સમીપમાગત્ય
 તચ્ચરણાયોઃ પતિત્વા
 XXVI સ્વકન્યાતો ભૂતં નિરાકર્તા તસ્મિન્ વિનયં કૃતવતી
 XXVII કિન્તુ યીશુસ્તામવદત્ પ્રથમં બાલકાસ્તુષ્યન્તુ યતો બાલકાનાં ખાદ્યં ગૃહીત્વા કુક્કુરેભ્યો નિક્ષેપોઽનુચિતઃ
 XXVIII તદા સા સ્ત્રી તમવાદીત્ ભોઃ પ્રભો તત્ સત્યં તથાપિ મચ્ચાધઃસ્થાઃ કુક્કુરા બાલાનાં કરપતિતાનિ ખાદ્યખણ્ડાનિ
 ખાદન્તિ
 XXIX તતઃ સોઽકથયદ્ એતત્કથાહેતોઃ સકુશલા યાહિ તવ કન્યાં ત્યક્ત્વા ભૂતો ગતઃ
 XXX અથ સા સ્ત્રી ગૃહં ગત્વા કન્યાં ભૂતત્યક્તાં શચ્ચાસ્થિતાં દદર્શી
 XXXI પુનશ્ચ સ સોરસીદોન્પુરપ્રદેશાત્ પ્રસ્થાય દિકાપલિદેશસ્ય પ્રાન્તરભાગેન ગાલીલ્જલધેઃ સમીપં ગતવાન્
 XXXII તદા લોકૈરેકં બધિરં કદ્દદચ્ચ નરં તન્નિકટમાનીય તસ્ય ગાત્રે હસ્તમર્પયિતું વિનયઃ કૃતઃ
 XXXIII તતો યીશુ લોકારણ્યાત્ તં નિર્જનમાનીય તસ્ય કર્ણાયોઽગુલી દંદૌ નિષ્ઠીવં દત્વા ચ તજ્જિજ્ઞાં પસ્પર્શી
 XXXIV અનન્તરં સ્વર્ગ નિરીક્ષ્ય દીર્ઘ નિશ્ચસ્ય તમવદત્ ઇતદ્કતઃ અર્થાન્ મુક્તો ભૂયાત્
 XXXV તતસ્તત્ક્ષણં તસ્ય કર્ણો મુક્તૌ જિહ્વાયાશ્ચ જાડ્યાપગમાત્ સ સુસ્પષ્ટવાક્યમકથયત્
 XXXVI અથ સ તાન્ વાઢમિત્યાદિદેશ યૂયમિમાં કથાં કર્મૈચિદપિ મા કથયત, કિન્તુ સ યતિ ન્યષેઘત્ તે તતિ બાહુલ્યેન
 પ્રાચારયન્;
 XXXVII તેઽતિયમત્કૃત્ય પરસ્પરં કથયામાસુઃ સ બધિરાય શ્રવણશક્તિં મૂકાય ચ કથનશક્તિં દત્વા સર્વ કર્મ્મોત્તમરૂપેણ
 ચકાર

VIII

- I તદા તત્સમીપં બહવો લોકા આયાતા અતસ્તેષાં ભોજ્યદ્રવ્યાભાવાદ્ યીશુઃ શિષ્યાનાહૂય જગાદ,
 II લોકનિવહે મમ કૃપા જાયતે તે દિનત્રયં મયા સાર્દ્ધં સન્તિ તેષાં ભોજ્યં કિમપિ નાસ્તિ
 III તેષાં મધ્યેઽનેકે દૂરાદ્ આગતાઃ, અભુક્તેષુ તેષુ મયા સ્વગૃહમભિપ્રહિતેષુ તે પથિ કલમિષ્યન્તિ
 IV શિષ્યા અવાદિષુઃ, એતાવતો લોકાન્ તર્પયિતુમ્ અત્ર પ્રન્તરે પૂપાન્ પ્રાપ્તું કેન શક્યતે?
 V તતઃ સ તાન્ પપ્રચ્છ યુષ્માકં કતિ પૂપાઃ સન્તિ? તેઽકથયન્ સપ્ત
 VI તતઃ સ તાલ્લોકાન્ ભુવિ સમુપવેષ્ટુમ્ આદિશ્ય તાન્ સપ્ત પૂપાન્ ધૃત્વા ઈશ્વરગુણાન્ અનુકીર્તયામાસ, ભંક્ત્વા
 પરિવેષયિતું શિષ્યાન્ પ્રતિ દદૌ, તતસ્તે લોકેભ્યઃ પરિવેષયામાસુઃ
 VII તથા તેષાં સમીપે યે ક્ષુદ્રમત્સ્યા આસન્ તાનપ્યાદાય ઈશ્વરગુણાન્ સંકીર્ત્ય પરિવેષયિતુમ્ આદિષ્ટવાન્
 VIII તતો લોકા ભુક્ત્વા તૃપ્તિં ગતા અવશિષ્ટખાદૈઃ પૂર્ણાઃ સપ્તઽલ્લકા ગૃહીતાશ્ચ
 IX એતે ભોક્તારઃ પ્રાયશ્ચતુઃ સહસ્રપુરુષા આસન્ તતઃ સ તાન્ વિસસર્જી
 X અથ સ શિષ્યઃ સહ નાવમારુહ્ય દલ્માનૂથાસીમામાગતઃ
 XI તતઃ પરં ફિરૂશિન આગત્ય તેન સહ વિવદમાનાસ્તસ્ય પરીક્ષાર્થમ્ આકાશીયચિહ્નં દ્રષ્ટું યાયિતવન્તઃ
 XII તદા સોઽન્તર્દીર્ઘ નિશ્ચસ્યાકથયત્, એતે વિદ્યમાનનરાઃ કુતશ્ચિન્હં મૃગયન્તે? યુષ્માનહં યથાર્થ બ્રવીમિ લોકાનેતાન્ કિમપિ
 ચિહ્નં ન દર્શયિષ્યતો
 XIII અથ તાન્ હિત્વા પુન નાવમ્ આરુહ્ય પારમગાત્
 XIV એતર્હિ શિષ્યૈઃ પૂપેષુ વિસ્મૃતેષુ નાવિ તેષાં સન્નિઘૌ પૂપ એકએવ સ્થિતઃ
 XV તદાનીં યીશુસ્તાન્ આદિષ્ટવાન્ ફિરૂશિનાં હેરોદશ્ચ કિણ્વં પ્રતિ સતર્કાઃ સાવધાનાશ્ચ ભવતા
 XVI તતસ્તેઽન્યોન્યં વિવેચનં કર્તુમ્ આરેભિરે, અસ્માકં સન્નિઘૌ પૂપો નાસ્તીતિ હેતોરિદં કથયતિ
 XVII તદ્ બુદ્ધ્વા યીશુસ્તેભ્યોઽકથયત્ યુષ્માકં સ્થાને પૂપાભાવાત્ કુત ઇત્યં વિતર્કયથ? યૂયં કિમધાપિ કિમપિ ન જાનીથ?
 બોદ્ધ્વચ્ચ ન શક્યુથ? યાવદદ્ય કિં યુષ્માકં મનાંસિ કઠિનાનિ સન્તિ?
 XVIII સત્સુ નેત્રેષુ કિં ન પશ્યથ? સત્સુ કર્ણેષુ કિં ન શૃણુથ? ન સ્મરથ ચ?

XIX યદાહં પઞ્ચપૂપાન્ પઞ્ચસહસ્રાણાં પુરુષાણાં મધ્યે ભંક્ત્વા દત્તવાન્ તદાનીં યૂયમ્ અવશિષ્ટપૂપૈઃ પૂર્ણાન્ કતિ ડલ્લકાન્ ગૃહીતવન્તઃ? તેડકથયન્ દ્વાદશડલ્લકાન્

XX અપરઞ્ચ યદા યતુઃસહસ્રાણાં પુરુષાણાં મધ્યે પૂપાન્ ભંક્ત્વાદદાં તદા યૂયમ્ અતિરિક્તપૂપાનાં કતિ ડલ્લકાન્ ગૃહીતવન્તઃ? તે કથયામાસુઃ સપ્તડલ્લકાન્

XXI તદા સ કથિતવાન્ તર્હિં યૂયમ્ અધુનાપિ કુતો બોદ્વ્યું ન શકનુથ?

XXII અનન્તરં તસ્મિન્ બૈત્સૈદાનગરે પ્રાપ્તે લોકા અન્ધમેકં નરં તત્સમીપમાનીય તં સ્પ્રષ્ટું તં પ્રાર્થયાઞ્ચક્રિરે

XXIII તદા તસ્યાન્ધસ્ય કરૌ ગૃહીત્વા નગરાદ્ બહિર્દેશં તં નીતવાન્; તન્નેત્રે નિષ્ઠીવં દત્ત્વા તદ્વાત્રે હસ્તાવર્પયિત્વા તં પપ્રચ્છ, કિમપિ પશ્યસિ?

XXIV સ નેત્રે ઉન્મીલ્ય જગાદ, વૃક્ષવત્ મનુજાન્ ગચ્છતો નિરીક્ષે

XXV તતો યીશુઃ પુનસ્તસ્ય નયનયો હસ્તાવર્પયિત્વા તસ્ય નેત્રે ઉન્મીલયામાસ; તસ્માત્ સ સ્વસ્થો ભૂત્વા સ્પષ્ટરૂપં સર્વલોકાન્ દદર્શી

XXVI તતઃ પરં ત્વં ગ્રામં મા ગચ્છ ગ્રામસ્થં કમપિ ચ કિમપ્યનુક્ત્વા નિજગૃહં યાહીત્યાદિશ્ય યીશુસ્તં નિજગૃહં પ્રહિતવાન્

XXVII અનન્તરં શિષ્યૈઃ સહિતો યીશુઃ કૈસરીયાફિલિપિપુરં જગામ, પથિ ગચ્છન્ તાનપુચ્છત્ કોડહમ્ અત્ર લોકાઃ કિં વદન્તિ?

XXVIII તે પ્રત્યૂચુઃ ત્વાં યોહનં મજ્જકં વદન્તિ કિન્તુ કેપિ કેપિ એલિયં વદન્તિ; અપરે કેપિ કેપિ ભવિષ્યદ્વાદિનામ્ એકો જન ઇતિ વદન્તિ

XXIX અથ સ તાનપુચ્છત્ કિન્તુ કોહમ્? ઇત્યત્ર યૂયં કિં વદથ? તદા પિતરઃ પ્રત્યવદત્ ભવાન્ અભિષિક્તસ્ત્રાતા

XXX તતઃ સ તાન્ ગાઢમાદિશદ્ યૂયં મમ કથા કસ્મૈચિદપિ મા કથયતા

XXXI મનુષ્યપુત્રેણાવશ્યં બહવો યાતના ભોક્તવ્યાઃ પ્રાચીનલોકૈઃ પ્રધાનયાજકૈરધ્યાપકૈશ્ચ સ નિન્દિતઃ સન્ ઘાતયિષ્યતે તૃતીયદિને ઉત્થાસ્યતિ ચ, યીશુઃ શિષ્યાનુપદેષ્ટુમારભ્ય કથામિમાં સ્પષ્ટમાચષ્ટા

XXXII તસ્માત્ પિતરસ્તસ્ય હસ્તૌ ધૃત્વા તં તજ્જિજ્જીતવાન્

XXXIII કિન્તુ સ મુખં પરાવર્ત્ય શિષ્યગણં નિરીક્ષ્ય પિતરં તર્જયિત્વાવાદીદ્ દૂરીભવ વિઘ્નકારિન્ ઈશ્વરીયકાર્ય્યાદિપિ મનુષ્યકાર્ય્યં તુભ્યં રોચતતરાં

XXXIV અથ સ લોકાન્ શિષ્યાંશ્રાહૂય જગાદ યઃ કશ્ચિન્ મામનુગન્તુમ્ ઇચ્છતિ સ આત્માનં દામ્યતુ, સ્વક્રુશં ગૃહીત્વા મત્પશ્રાદ્ આયાતુ

XXXV યતો યઃ કશ્ચિત્ સ્વપ્રાણં રક્ષિતુમિચ્છતિ સ તં હારયિષ્યતિ, કિન્તુ યઃ કશ્ચિન્ મદર્થં સુસંવાદાર્થઞ્ચ પ્રાણં હારયતિ સ તં રક્ષિષ્યતિ

XXXVI અપરઞ્ચ મનુજઃ સર્વં જગત્ પ્રાપ્ય યદિ સ્વપ્રાણં હારયતિ તર્હિં તસ્ય કો લાભઃ?

XXXVII નરઃ સ્વપ્રાણાવિનિમયેન કિં દાતું શકનોતિ?

XXXVIII એતેષાં વ્યભિચારિણાં પાપિનાઞ્ચ લોકાનાં સાક્ષાદ્ યદિ કોપિ માં મત્કથાઞ્ચ લજ્જાસ્પદં જાનાતિ તર્હિં મનુજપુત્રો યદા ધર્મદૂતૈઃ સહ પિતુઃ પ્રભાવેણાગમિષ્યતિ તદા સોપિ તં લજ્જાસ્પદં જ્ઞાસ્યતિ

IX

I અથ સ તાનવાદીત્ યુષ્મભ્યમહં યથાર્થં કથયામિ, ઈશ્વરરાજ્યં પરાક્રમેણોપસ્થિતં ન દૃષ્ટવા મૃત્યું નાસ્વાદિષ્યન્તે, અત્ર દણ્ડાયમાનાનાં મધ્યેપિ તાદૃશા લોકાઃ સન્તિ

II અથ ષડ્દિનેભ્યઃ પરં યીશુઃ પિતરં યાક્રુબં યોહનઞ્ચ ગૃહીત્વા ગિરેરુચ્યસ્ય નિર્જનસ્થાનં ગત્વા તેષાં પ્રત્યક્ષે મૂર્ત્યન્તરં દધારા

III તતસ્તસ્ય પરિઘેયમ્ ઈદૃશમ્ ઉજ્જવલહિમપાણડરં જાતં યદ્ જગતિ કોપિ રજકો ન તાદૃક્ પાણડરં કર્તા શકનોતિ

IV અપરઞ્ચ એલિયો મૂસાશ્ચ તેભ્યો દર્શનં દત્ત્વા યીશુના સહ કથનં કર્તુમારેભાતે

V તદા પિતરો યીશુમવાદીત્ હે ગુરોડસ્માકમત્ર સ્થિતિરુત્તમા, તતએવ વયં ત્વત્કૃતે એકાં મૂસાકૃતે એકામ્ એલિયકૃતે ચૈકાં, એતાસ્તિસ્રઃ કુટી નિર્મામા

VI કિન્તુ સ યદુક્તવાન્ તત્ સ્વયં ન બુબુધે તતઃ સર્વે બિભયાઞ્ચક્રુઃ

VII એતર્હિં પયોદસ્તાન્ છાદયામાસ, મમયાં પ્રિયઃ પુત્રઃ કથાસુ તસ્ય મનાંસિ નિવેશયતેતિ નભોવાણી તન્મેદ્યાન્નિર્યયૌ

VIII અથ હઠાત્તે યતુર્દિશો દૃષ્ટવા યીશું વિના સ્વૈઃ સહિતં કમપિ ન દદૃશુઃ

IX તતઃ પરં ગિરેરવરોહણકાલે સ તાન્ ગાઢમ્ દૂત્યાદિદેશ યાવન્નરસૂનોઃ શ્મશાનાદુત્થાનં ન ભવતિ, તાવત્ દર્શનસ્યાસ્ય વાર્તા યુષ્માભિઃ કસ્મૈચિદપિ ન વક્તવ્યા

X તદા શ્મશાનાદુત્થાનસ્ય કોભિપ્રાય ઇતિ વિચાર્ય્યં તે તદ્વાક્યં સ્વેષુ ગોપાયાઞ્ચક્રિરે

- XI અથ તે યીશું પપ્રચ્છુ: પ્રથમત એલિયેનાગન્તવ્યમ્ ઇતિ વાક્યં કુત ઉપાધ્યાયા આહુઃ?
- XII તદા સ પ્રત્યુવાય , એલિયઃ પ્રથમમેત્ય સર્વ્વકાર્યાણિ સાધયિષ્યતિ; નરપુત્રે ચ લિપિ ર્થથાસ્તે તથૈવ સોપિ બહુદુઃખં પ્રાપ્યાવજ્ઞાસ્યતે।
- XIII કિન્ત્વહં યુષ્માન્ વદામિ , એલિયાર્થે લિપિ ર્થથાસ્તે તથૈવ સ એત્ય યયૌ, લોકાઃ સ્વેચ્છાનુરૂપં તમભિવ્યવહરન્તિ સ્મા
- XIV અનન્તરં સ શિષ્યસમીપમેત્ય તેષાં યતુ:પાર્શ્વે તૈઃ સહ બહુજનાન્ વિવદમાનાન્ અધ્યાપકાંશ્ચ દૃષ્ટવાન્;
- XV કિન્તુ સર્વ્વલોકાસ્તં દૃષ્ટવૈવ ચમત્કૃત્ય તદાસન્નં ધાવન્તસ્તં પ્રણેમુઃ।
- XVI તદા યીશુરધ્યાપકાનપ્રાક્ષીદ્ એતૈઃ સહ યૂયં કિં વિવદધ્વે?
- XVII તતો લોકાનાં કશ્ચિદેકઃ પ્રત્યવાદીત્ હે ગુરો મમ સૂનું મૂકં ભૂતઘૃતઞ્ચ ભવદાસન્નમ્ આનયં।
- XVIII યદાસૌ ભૂતસ્તમાક્રમતે તદૈવ પાતસતિ તથા સ ફેણાયતે, દન્તૈદન્તાન્ ઘર્ષતિ ક્ષીણો ભવતિ ચ; તતો હેતોસ્તં ભૂતં ત્યાજયિતું ભવચ્છિષ્યાન્ નિવેદિતવાન્ કિન્તુ તે ન શેકુઃ।
- XIX તદા સ તમવાદીત્, રે અવિશ્વાસિનઃ સન્તાના યુષ્માભિઃ સહ કતિ કાલાનહં સ્થાસ્યામિ? અપરાન્ કતિ કાલાન્ વા વ આચારાન્ સહિષ્યે? તં મદાસન્નમાનયતા।
- XX તતસ્તત્સન્નિઘિં સ આનીયત કિન્તુ તં દૃષ્ટવૈવ ભૂતો બાલકં ઘૃતવાન્; સ ચ ભૂમૌ પતિત્વા ફેણાયમાનો લુલોઠા।
- XXI તદા સ તપ્ચિતરં પપ્રચ્છ, અસ્યેદૃશી દશા કતિ દિનાનિ ભૂતા? તતઃ સોવાદીત્ બાલ્યકાલાત્।
- XXII ભૂતોયં તં નાશયિતું બહુવારાન્ વહ્નૌ જલે ચ ન્યક્ષિપત્ કિન્તુ યદિ ભવાન કિમપિ કર્તા શક્નોતિ તર્હિ દયાં કૃત્વાસ્માન્ ઉપકરોતુ।
- XXIII તદા યીશુસ્તમવદત્ યદિ પ્રત્યેતું શક્નોષિ તર્હિ પ્રત્યયિને જનાય સર્વ્વ સાધ્યમ્।
- XXIV તતસ્તત્ક્ષણં તદ્બાલકસ્ય પિતા પ્રોચ્યૈ રૂવન્ સાશ્રુનેત્રઃ પ્રોવાય, પ્રભો પ્રત્યેમિ મમાપ્રત્યયં પ્રતિકુરુ।
- XXV અથ યીશુ લોકસહ્જં ધાવિત્વાયાન્તં દૃષ્ટ્વા તમપૂતભૂતં તર્જયિત્વા જગાદ, રે બધિર મૂક ભૂત ત્વમેતસ્માદ્ બહિર્ભવ પુનઃ કદાપિ માશ્રયૈનં ત્વામહમ્ ઇત્યાદિશામિ।
- XXVI તદા સ ભૂતશ્રીત્શબ્દં કૃત્વા તમાપીડય બહિર્જજામ, તતો બાલકો મૃતકલ્પો બભૂવ તસ્માદયં મૃતઇત્યનેકે કથયામાસુઃ।
- XXVII કિન્તુ કરે ઘૃત્વા યીશુનોત્યાપિતઃ સ ઉત્તસ્થૌ।
- XXVIII અથ યીશૌ ગૃહં પ્રવિષ્ટે શિષ્યા ગુપ્તં તં પપ્રચ્છુઃ, વયમેનં ભૂતં ત્યાજયિતું કુતો ન શક્તાઃ?
- XXIX સ ઉવાય, પ્રાર્થનોપવાસૌ વિના કેનાપ્યન્યેન કર્મ્મણા ભૂતમીદૃશં ત્યાજયિતું ન શક્યં।
- XXX અનન્તરં સ તત્સ્થાનાદિત્વા ગાલીલ્મધ્યેન યયૌ, કિન્તુ તત્ કોપિ જાનીયાદિતિ સ નૈચ્છત્।
- XXXI અપરઞ્ચ સ શિષ્યાનુપદિશન્ બભાષે, નરપુત્રો નરહસ્તેષુ સમર્પયિષ્યતે તે ચ તં હનિષ્યન્તિ તૈસ્તસ્મિન્ હતે તૃતીયદિને સ ઉત્થાસ્યતીતિ।
- XXXII કિન્તુ તત્કથાં તે નાબુધ્યન્ત પ્રષ્ટુઞ્ચ બિભ્યઃ।
- XXXIII અથ યીશુઃ કફ્ફનાહ્મુરમાગત્ય મધ્યેગૃહઞ્ચેત્ય તાનપૃચ્છદ્ વર્ત્મમધ્યે યૂયમન્યોન્યં કિં વિવદધ્વે સ્મ?
- XXXIV કિન્તુ તે નિરુત્તરાસ્તસ્થુ ર્થસ્માત્તેષાં કો મુખ્ય ઇતિ વર્ત્માનિ તેડન્યોન્યં વ્યવદન્તા।
- XXXV તતઃ સ ઉપવિશ્ય દ્વાદશશિષ્યાન્ આહૂય બભાષે યઃ કશ્ચિત્ મુખ્યો ભવિતુમિચ્છતિ સ સર્વ્વેભ્યો ગૌણઃ સર્વ્વેષાં સેવકશ્ચ ભવતુ।
- XXXVI તદા સ બાલકમેકં ગૃહીત્વા મધ્યે સમુપાવેશયત્ તતસ્તં કોડે કૃત્વા તાનવાદાત્।
- XXXVII યઃ કશ્ચિદીદૃશસ્ય કસ્યાપિ બાલસ્યાતિથ્યં કરોતિ સ મમાતિથ્યં કરોતિ; યઃ કશ્ચિન્મમાતિથ્યં કરોતિ સ કેવલમ્ મમાતિથ્યં કરોતિ તન્ન મત્પ્રેરકસ્યાપ્યાતિથ્યં કરોતિ।
- XXXVIII અથ યોહન્ તમબ્રવીત્ હે ગુરો, અસ્માકમનનુગામિનમ્ એકં ત્વાન્નામ્ના ભૂતાન્ ત્યાજયન્તં વયં દૃષ્ટવન્તઃ, અસ્માકમપશ્ચાદ્રામિત્વાચ્ય તં ન્યષેધામ।
- XXXIX કિન્તુ યીશુરવદત્ તં મા નિષેધત્, યતો યઃ કશ્ચિન્ મન્નામ્ના ચિત્રં કર્મ્મ કરોતિ સ સહસા માં નિન્દિતું ન શક્નોતિ।
- XL તથા યઃ કશ્ચિદ્ યુષ્માકં વિપક્ષતાં ન કરોતિ સ યુષ્માકમેવ સપક્ષઃ।
- XLI યઃ કશ્ચિદ્ યુષ્માન્ પ્રીષ્ટશિષ્યાન્ જ્ઞાત્વા મન્નામ્ના કંસૈકેન પાનીયં પાતું દદાતિ, યુષ્માનહં યથાર્થં વચ્મિ, સ ફલેન વચ્ચિતો ન ભવિષ્યતિ।
- XLII કિન્તુ યદિ કશ્ચિન્ મયિ વિશ્વાસિનામેષાં ક્ષુદ્રપ્રાણિનામ્ એકસ્યાપિ વિદ્યન્ જનયતિ, તર્હિ તસ્યૈતત્કર્મ્મ કરણાત્ કણ્ઠબદ્ધપેષણીકસ્ય તસ્ય સાગરાગાઘજલ મજ્જનં ભદ્રં।
- XLIII અતઃ સ્વકરો યદિ ત્વાં બાઘતે તર્હિ તં છિન્ધિ;

XLIV यस्मात् यत्र कीटा न म्रियन्ते वह्निश्च न निर्व्वीति, तस्मिन् अनिर्व्वीणानवनरके करद्भवस्तव गमनात् करडीनस्य स्वर्गप्रवेशस्तव क्षेमां

XLV यदि तव पादो विघ्नं जनयति तर्हि तं छिन्धि,

XLVI यतो यत्र कीटा न म्रियन्ते वह्निश्च न निर्व्वीति, तस्मिन् अनिर्व्वीणवह्नौ नरके द्विपादवतस्तव निक्षेपात् पादडीनस्य स्वर्गप्रवेशस्तव क्षेमां

XLVII स्वनेत्रं यदि त्वां बाधते तर्हि तदप्युत्पाटय, यतो यत्र कीटा न म्रियन्ते वह्निश्च न निर्व्वीति,

XLVIII तस्मिन् अनिर्व्वीणवह्नौ नरके द्विनेत्रस्य तव निक्षेपाद् अेकनेत्रवत ईश्वरराज्ये प्रवेशस्तव क्षेमां

XLIX यथा सर्वो बलि र्ववशाक्तः क्रियते तथा सर्वो जनो वह्निर्षेण लवशाक्तः कारिष्यते

L लवशां भद्रं किन्तु यदि लवशां स्वादुता न तिष्ठति, तर्हि कथम् आस्वाद्युक्तं करिष्यथ? यूयं लवशायुक्ता भवत परस्परं प्रेम कुरुतां

X

I अनन्तरं स तत्स्थानात् प्रस्थाय यर्दननद्याः पारे यिडूदाप्रदेश उपस्थितवान्, तत्र तदन्तिके लोकानां समागमे जाते स निजरीत्यनुसारेण पुनस्तान् उपदिदेश

II तदा किंशिनस्तत्समीपम् अेत्य तं परीक्षितुं पप्रच्छः स्वजाया मनुजानां त्यजाया न वेति?

III ततः स प्रत्यवादीत्, अत्र कार्यं मूसा युष्मान् प्रति किमाज्ञापयत्?

IV त उायुः त्यागपत्रं लेपितुं स्वपत्नीं त्यक्तुञ्च मूसाऽनुमन्यते।

V तदा यीशुः प्रत्युवाच, युष्माकं मनसां काठिन्याद्धेतो मूसा निदेशमिमम् अलिप्तम्।

VI किन्तु सृष्टेराद्यै ईश्वरो नरान् पुंशेण स्त्रीशेण य ससर्ज।

VII "ततः कारणात् पुमान् पितरं मातरञ्च त्यक्त्वा स्वजायायाम् आसक्तो भविष्यति,

VIII तौ द्वाव् अेकाङ्गौ भविष्यतः।" तस्मात् तत्कालमारभ्य तौ न द्वाव् अेकाङ्गौ।

IX अतः कारणाद् ईश्वरो यद्योजयत् कोपि नरस्तत्र वियेजयेत्।

X अथ यीशु गृहं प्रविष्टस्तदा शिष्याः पुनस्तत्कथां तं पप्रच्छुः।

XI ततः सोवदत् कश्चिद् यदि स्वभार्यां त्यक्तवान्याम् उद्बलति तर्हि स स्वभार्यायाः प्रातिकूल्येन व्यभियारी भवति।

XII कायिन्नारी यदि स्वपतिं हित्वान्यपुंसा विवाहिता भवति तर्हि सापि व्यभियारिणी भवति।

XIII अथ स यथा शिशून् स्पृशेत्, तदर्थं लोकेस्तदन्तिकं शिशव आनीयन्त, किन्तु शिष्यास्तानानीतवतस्तर्जयामासुः।

XIV यीशुस्तद् दृष्ट्वा कुध्यन् जगाद, मन्त्रिकटम् आगन्तुं शिशून् मा वारयत, यत अेतादृशा ईश्वरराज्याधिकारिणः।

XV युष्मानहं यथार्थं वस्मि, यः कश्चित् शिशुवद् भूत्वा राज्यमीश्वरस्य न गृह्णीयात् स कदापि तद्राज्यं प्रवेष्टुं न शक्नोति।

XVI अनन्तरं स शिशून्के निधाय तेषां गात्रेषु हस्तौ दत्त्वाशिषं बभाषे।

XVII अथ स वर्त्मना याति, अेतर्हि जन अेको धावन् आगत्य तत्सम्भुषे जानुनी पातयित्वा पृष्टवान्, भोः परमगुरो, अनन्तायुः प्राप्तये मया किं कर्तव्यं?

XVIII तदा यीशुरुवाच, मां परमं कुतो वदसि? विनेश्वरं कोपि परमो न भवति।

XIX परस्त्रीं नाभिगच्छ; नरं मा धातय; स्तेयं मा कुरु; मृषासाक्ष्यं मा देहि; हिंसाञ्च मा कुरु; पितरौ सम्मन्यस्व; निदेशा अेते त्वया ज्ञाताः।

XX ततस्तन प्रत्युक्तं, हे गुरो बाल्यकालादहं सर्वानेतान् आचरामि।

XXI तदा यीशुस्तं विलोक्य स्नेहेन बभाषे, तवैकस्याभाव आस्ते; त्वं गत्वा सर्वस्वं विक्रीय दरिद्रेभ्यो विश्राणय, ततः स्वर्गे धनं प्राप्स्यसि; ततः परम् अेत्य कुशं वलन् मधनुवर्ती भव।

XXII किन्तु तस्य बहुसम्पद्धिमानत्वात् स एषां कथामाकार्यं विषणो दुःषितश्च सन् जगाम।

XXIII अथ यीशुश्चतुर्दिशो निरीक्ष्य शिष्यान् अवादीत्, धनिलोकानाम् ईश्वरराज्यप्रवेशः कीदृग् दुष्करः।

XXIV तस्य कथातः शिष्याश्चमर्यङ्कुः, किन्तु स पुनरवदत्, हे बालका ये धने विश्वसन्ति तेषाम् ईश्वरराज्यप्रवेशः कीदृग् दुष्करः।

XXV ईश्वरराज्ये धनिनां प्रवेशात् सूचिरन्ध्रेण मडाङ्गस्य गमनागमनं सुकरं।

XXVI तदा शिष्या अतीव विस्मिताः परस्परं प्रोयुः, तर्हि कः परित्राणं प्राप्तुं शक्नोति?

XXVII ततो यीशुस्तान् विलोक्य बभाषे, तन् नरस्यासाध्यं किन्तु नेश्वरस्य, यतो हेतोरीश्वरस्य सर्व्व साध्यम्।

XXVIII तदा पितर उवाच, पश्य वयं सर्व्व परित्यज्य भवतोनुगाभिर्नो ज्ञाताः।

XXXIX ततो यीशुः प्रत्यवदत्, युष्मानहं यथार्थं वदामि, मर्द्यं सुसंवाद्यार्थं वा यो ज्ञनः सदनं भ्रातरं भगिनीं पितरं मातरं ज्ञायां सन्तानान् भूमि वा त्यक्त्वा

XXX गृहभ्रातृभगिनीपितृमातृपत्नीसन्तानभूमिनामिह शतगुणान् प्रेत्यानन्तायुश्च न प्राप्नोति तादृशः कोपि नास्ति।

XXXI किन्त्वग्रीया अनेके लोकाः शेषाः, शेषीया अनेके लोकाश्चात्रा भविष्यन्ति।

XXXII अथ यिज्ञशालम्यानकाले यीशुस्तेषाम् अग्रगामी बभूव, तस्मात्ते यित्रं ज्ञात्वा पश्चाद्गामिनो भूत्वा बिल्युः। तदा स पुनर्द्वादशशिष्यान् गृहीत्वा स्वीयं यद्यद् घटिष्यते तत्तत् तेभ्यः कथयितुं प्रारंभे;

XXXIII पश्यत वयं यिज्ञशालम्पुरं यामः, तत्र मनुष्यपुत्रः प्रधानयाजकानाम् उपाध्यायानाञ्च करेषु समर्पयिष्यते; ते य वधदण्डाज्ञां द्वापयित्वा परदेशीयानां करेषु तं समर्पयिष्यन्ति।

XXXIV ते तमुपहस्य कशया प्रहत्य तद्गुपुषि निष्ठीवं निक्षिप्य तं हनिष्यन्ति, ततः स तृतीयदिने प्रोत्थास्यति।

XXXV ततः सिवदेः पुत्रौ याकूब्योहनौ तदन्तिकम् अत्य प्रोयतुः, हे गुरो यद् आवाभ्यां यायिष्यते तदस्मर्द्यं भवान् करोतु निवेदनमिदमावयोः।

XXXVI ततः स कथितवान्, युवां किमिच्छथः? किं मया युष्मर्द्यं करणीयं?

XXXVII तदा तौ प्रोयतुः, आवयोरेकं दक्षिणपार्श्वं वामपार्श्वं यैकं तवैश्वर्यपदे समुपवेश्युम् आज्ञापय।

XXXVIII किन्तु यीशुः प्रत्युवाय युवामज्ञात्वेदं प्रार्थयेथे, येन कंसेनाहं पास्यामि तेन युवाभ्यां किं पातुं शक्यते? यस्मिन् मञ्जनेनाहं मञ्जिष्ये तन्मञ्जने मञ्जयितुं किं युवाभ्यां शक्यते? तौ प्रत्युयतुः शक्यते।

XXXIX तदा यीशुरवदत् येन कंसेनाहं पास्यामि तेनावश्यं युवामपि पास्यथः, येन मञ्जनेन याहं मञ्जिष्ये तत्र युवामपि मञ्जिष्येथे।

XL किन्तु येषामर्थम् एदं निरूपितं, तान् विहायान्यं कमपि मम दक्षिणपार्श्वं वामपार्श्वं वा समुपवेशयितुं ममाधिकारो नास्ति।

XLI अथान्यदशशिष्या एमां कथां श्रुत्वा याकूब्योहनभ्यां युक्नुपुः।

XLII किन्तु यीशुस्तान् समाहूय बभाषे, अन्यदेशीयानां राजत्वं ये कुर्वन्ति ते तेषामेव प्रभुत्वं कुर्वन्ति, तथा ये महालोकास्ते तेषाम् अधिपतित्वं कुर्वन्तीति यूयं ज्ञानीथ।

XLIII किन्तु युष्माकं मध्ये न तथा भविष्यति, युष्माकं मध्ये यः प्राधान्यं वाञ्छति स युष्माकं सेवको भविष्यति,

XLIV युष्माकं यो महान् भवितुमिच्छति स सर्वेषां किङ्करो भविष्यति।

XLV यतो मनुष्यपुत्रः सेव्यो भवितुं नागतः सेवां कर्ता तथानेकेषां परित्राणस्य मूल्यरूपस्वप्राणं दातुञ्चागतः।

XLVI अथ ते यिरीडोनगरं प्राप्तास्तस्मात् शिष्यैर् लोकेषु सह यीशो गर्भनकाले टीमयस्य पुत्रो अर्दीभयनामा अन्धस्तन्मार्गपार्श्वं भिक्षार्थम् उपविष्टः।

XLVII स नासरतीयस्य यीशोरागमनवार्तां प्राप्य प्रोयै र्वक्तुमारेभे, हे यीशो दायूदः सन्तान मां दयस्वा।

XLVIII ततोनेके लोका मौनीभवति तं तर्जयामासुः, किन्तु स पुनरधिकमुच्यै र्जगाद, हे यीशो दायूदः सन्तान मां दयस्वा।

XLIX तदा यीशुः स्थित्वा तमाह्वातुं समादिदेश, ततो लोकास्तमन्धमाहूय बभाषिरे, हे नर, स्थिरो भव, उत्तिष्ठ, स त्वामाह्वयति।

L तदा स उत्तरीयवस्त्रं निक्षिप्य प्रोत्थाय यीशोः समीपं गतः।

LI ततो यीशुस्तमवदत् त्वया किं प्रार्थते? तुभ्यमहं किं करिष्यामी? तदा सोन्धस्तमुवाय, हे गुरो मदीया दृष्टिर्भवेत्।

LII ततो यीशुस्तमुवाय याहि तव विश्वासस्त्वां स्वस्थमकार्षीत्, तस्मात् तत्क्षणां स दृष्टिं प्राप्य पथा यीशोः पश्चाद् ययौ।

XI

I अनन्तरं तेषु यिज्ञशालमः समीपस्थयो र्वेत्कृगीवैथनीयपुरयोरन्तिकस्थं जैतुननामाद्रिभागतेषु यीशुः प्रेषणकाले द्वौ शिष्याविदं वाक्यं जगाद,

II युवामभुं सम्भुभस्थं ग्रामं यातं, तत्र प्रविश्य यो नरं नावदत् तं गर्दभशावकं द्रक्ष्यथस्तं मोययित्वानयतं।

III किन्तु युवां कर्मदं कुतः कुरुथः? कथामिमां यदि कोपि पृच्छति तर्हि प्रभोरत्र प्रयोजनमस्तीति कथिते स शीघ्रं तमत्र प्रेषयिष्यति।

IV ततस्तौ गत्वा द्विमार्गमेलने कस्यचिद् द्वारस्य पार्श्वं तं गर्दभशावकं प्राप्य मोययतः,

V अतर्हि तत्रोपस्थितलोकानां कश्चिद् अपृच्छत्, गर्दभशिशुं कुतो मोययथः?

VI तदा यीशोराज्ञानुसारेण तेभ्यः प्रत्युदिते तत्क्षणां तमाह्वातुं तेऽनुजज्ञुः।

VII अथ तौ यीशोः सन्निधिं गर्दभशिशुम् आनीय तद्गुपरि स्ववस्त्राणि पातयामासतुः; ततः स तद्गुपरि समुपविष्टः।

VIII तदानेके पथि स्ववासांसि पातयामासुः, परैश्च तरुशाप्पाश्छित्वा मार्गं विकीर्णाः।

IX अपरञ्च पश्चाद्गामिनोऽग्रगामिनश्च सर्वे जना उच्यैः स्वरेण वक्तुमारोभिरे, जय जय यः परमेश्वरस्य नाम्नागच्छति स धन्य एति।

X तथास्माकं पूर्वपुरुषस्य दायूदो यद्राज्यं परमेश्वरनाम्नायाति तदपि धन्यं, सर्वस्माद्दुष्ट्राये स्वर्गो ईश्वरस्य जयो भवेत्।

XI एत्थं यीशु र्थिः शालमि मन्दिरं प्रविश्य यतुर्दिकस्थानि सर्वाणि वस्तूनि दृष्टवान्; अथ सायंकाल उपस्थिते द्वादशशिष्यसहितो भैथनियं जगाम।

XII अपरेऽहनि भैथनियाद् आगमनसमये क्षुधात्तो बभूव।

XIII ततो दूरे सपत्रमुद्गुम्बरपादपं विलोक्य तत्र किञ्चित् कुलं प्रापुं तस्य सन्निकृष्टं ययौ, तदानीं इलपातनस्य समयो नागच्छति। ततस्तत्रोपस्थितः पत्राणि विना किमप्यपरं न प्राप्य स कथितवान्,

XIV अद्यारभ्य कोपि मानवस्त्वत्तः कुलं न भुञ्जीत; एमां कथां तस्य शिष्याः शुश्रुवुः।

XV तदनन्तरं तेषु यिः शालममायातेषु यीशु मन्दिरं गत्वा तत्रस्थानां अणिष्ठां मुद्रासनानि पारावतविक्रेतृणाम् आसनानि य न्युष्णयाञ्चकार सर्वान् क्रेतृन् विक्रेतृश्च अहिश्चकार।

XVI अपरं मन्दिरमध्येन किमपि पात्रं वोढुं सर्वजं निवारयामास।

XVII लोकानुपदिशन् जगाद, मम गृहं सर्वजातीयानां प्रार्थनागृहम् एति नाम्ना प्रथितं भविष्यति अेतत् किं शास्त्रे लिपितं नास्ति? किन्तु यूयं तदेव योराणां गृहं कुरुथा।

XVIII एमां वाणीं श्रुत्वाध्यापकाः प्रधानयाजकाश्च तं यथा नाशयितुं शक्नुवन्ति तथोपायं मृगयामासुः, किन्तु तस्योपदेशात् सर्वे लोका विस्मयं गता अतस्ते तस्माद् अभ्युः।

XIX अथ सायंसमय उपस्थिते यीशुर्नगराद् अहिर्वप्राजा।

XX अनन्तरं प्रातःकाले ते तेन मार्गेण गच्छन्तस्तमुद्गुम्बरमहीरुहं समूलं शुष्कं दृष्टुः।

XXI ततः पितरः पूर्ववाक्यं स्मरन् यीशुं अभाषं, हे गुरो पश्यतु य उद्गुम्बरविटपी भवता शप्तः स शुष्को बभूव।

XXII ततो यीशुः प्रत्यवादीत्, यूयमीश्वरे विश्वसिता।

XXIII युष्मानहं यथार्थं वदामि कोपि यद्येतद्भिरे वदति, त्वमुत्थाय गत्वा जलधौ पत, प्रोक्तमिदं वाक्यमवश्यं घटिष्यते, मनसा किमपि न सन्दिह्य येदं विश्वसेत् तर्हि तस्य वाक्यानुसारेण तद् घटिष्यते।

XXIV अतो डेतोरहं युष्मान् वस्मि, प्रार्थनाकाले यद्यदाकांक्षिष्यध्वे तत्तदवश्यं प्राप्स्यथ, एत्थं विश्वसित, ततः प्राप्स्यथ।

XXV अपरञ्च युष्मासु प्रार्थयितुं समुत्थितेषु यदिति कोपि युष्माकम् अपराधी तिष्ठति, तर्हि तं क्षमध्वं, तथा कृते युष्माकं स्वर्गस्थः पितापि युष्माकमागांमि क्षमिष्यते।

XXVI किन्तु यदि न क्षमध्वे तर्हि वः स्वर्गस्थः पितापि युष्माकमागांसि न क्षमिष्यते।

XXVII अनन्तरं ते पुन र्थिः शालमं प्रविशुः, यीशु र्यदा मध्येमन्दिरम् एतस्ततो गच्छति, तदानीं प्रधानयाजका उपाध्यायाः प्राञ्चश्च तदन्तिकमेत्य कथामिमां पप्रच्छुः,

XXVIII त्वं केनादेशेन कर्माण्येतानि करोषि? तथैतानि कर्माणि कर्त्ता केनादिष्टोसि?

XXIX ततो यीशुः प्रतिगदितवान् अहमपि युष्मान् अेककथां पृच्छामि, यदि यूयं तस्या उत्तरं कुरुथ, तर्हि कयाज्ञायाहं कर्माण्येतानि करोमि तद् युष्मभ्यं कथयिष्यामि।

XXX योहनो मज्जनम् ईश्वरात् ज्ञातं किं मानवात्? तन्मह्यं कथयता।

XXXI ते परस्परं विवेक्तुं प्रारेभिरे, तद् ईश्वराद् बभूवेति येद् वदामस्तर्हि कुतस्तं न प्रत्यैत? कथमेतां कथयिष्यति।

XXXII मानवाद् अभवदिति येद् वदामस्तर्हि लोकेभ्यो भयमस्ति यतो डेतोः सर्वे योहनं सत्यं भविष्यद्वादिनं मन्यन्ते।

XXXIII अतयेव ते यीशुं प्रत्यवादिषु र्वयं तद् वक्तुं न शक्नुमः। यीशुरुवाय, तर्हि येनादेशेन कर्माण्येतानि करोमि, अहमपि युष्मभ्यं तन्न कथयिष्यामि।

XII

I अनन्तरं यीशु दृष्टान्तेन तेभ्यः कथयितुमारोभे, किञ्चिदेको द्राक्षाक्षेत्रं विधाय तस्यतुर्दिक्क्षु वारणीं कृत्वा तन्मध्ये द्राक्षापेषणकुण्डम् अपनत्, तथा तस्य गडमपि निर्मितवान् ततस्तत्क्षेत्रं कृषीवलेषु समर्थं दूरदेशं जगाम।

II तदनन्तरं इलकाले कृषीवलेभ्यो द्राक्षाक्षेत्रइलानि प्रापुं तेषां सविधे भृत्यम् अेकं प्राडिषोत्।

III किन्तु कृषीवलास्तं धृत्वा प्रहृत्य रिक्तइस्तं विससृजुः।

IV ततः स पुनरन्यमेकं भृत्यं प्रथयामास, किन्तु ते कृषीवलाः पाषाणाघातैस्तस्य शिरो भङ्गत्वा सापमानं तं व्यसर्जन्।

V ततः परं सोपरं दासं प्राडिषोत् तदा ते तं जघ्नुः, अेवम् अनेकेषां कस्यचित् प्रहारः कस्यचिद् वधश्च तैः कृतः।

- VI તતઃ પરં મયા સ્વપુત્રે પ્રહિતે તે તમવશ્યં સમ્મંસ્યન્તે, ઇત્યુક્ત્વાવશેષે તેષાં સન્નિઘૌ નિજપ્રિયમ્ અદ્વિતીયં પુત્રં પ્રેષયામાસા
- VII કિન્તુ કૃષીવલાઃ પરસ્પરં જગદ્ઃ, એષ ઉત્તરાધિકારી, આગચ્છત વયમેનં હનમસ્તથા કૃતે ડધિકારોયમ્ અસ્માકં ભવિષ્યતિ
- VIII તતસ્તં ધૃત્વા હત્વા દ્રાક્ષાક્ષેત્રાદ્ બહિઃ પ્રાક્ષિપન્
- IX અનેનાસૌ દ્રાક્ષાક્ષેત્રપતિઃ કિં કરિષ્યતિ? સ એત્ય તાન્ કૃષીવલાન્ સંહત્ય તત્ક્ષેત્રમ્ અન્યેષુ કૃષીવલેષુ સમર્પયિષ્યતિ
- X અપરઞ્ચ, "સ્થપતયઃ કરિષ્યન્તિ ગ્રાવાણં યન્તુ તુચ્છકં પ્રાધાનપ્રસ્તરઃ કોણે સ એવ સંભવિષ્યતિ
- XI એતત્ કર્મ પરેશસ્યાંદ્ભૂતં નો દૃષ્ટિતો ભવેત્ ॥ " ઇમાં શાસ્ત્રીયાં લિપિં યૂયં કિં નાપાઠિષ્ટ?
- XII તદાનીં સ તાનુદિશ્ય તાં દૃષ્ટાન્તકથાં કથિતવાન્, ત ઇત્યં બુદ્ધ્વા તં ધર્તામુદતાઃ, કિન્તુ લોકેભ્યો બિભ્યુઃ, તદનન્તરં તે તં વિહાય વવ્રજુઃ!
- XIII અપરઞ્ચ તે તસ્ય વાક્યદોષં ધર્તા કતિપયાન્ ફિરૂશિનો હેરોદીયાંશ્ચ લોકાન્ તદન્તિકં પ્રેષયામાસુઃ!
- XIV ત આગત્ય તમવદન્, હે ગુરો ભવાન્ તથ્યભાષી કસ્યાપ્યનુરોધં ન મન્યતે, પક્ષપાતઞ્ચ ન કરોતિ, યથાર્થત ઈશ્વરીયં માર્ગં દર્શયતિ વયમેતત્ પ્રજ્ઞાનીમઃ, કૈસરાય કરો દેયો ન વાં? વયં દાસ્યામો ન વા?
- XV કિન્તુ સ તેષાં કપટં જ્ઞાત્વા જગાદ, કુતો માં પરીક્ષધ્વે? એકં મુદ્રાપાદં સમાનીય માં દર્શયતા
- XVI તદા તૈરેકસ્મિન્ મુદ્રાપાદે સમાનીતે સ તાન્ પપ્રચ્છ, અત્ર લિખિતં નામ મૂર્તિ વા કસ્ય? તે પ્રત્યૂયુઃ, કૈસરસ્યા
- XVII તદા યીશુરવદત્ તર્હિ કૈસરસ્ય દ્રવ્યાણિ કૈસરાય દત્ત, ઈશ્વરસ્ય દ્રવ્યાણિ તુ ઈશ્વરાય દત્ત; તતસ્તે વિસ્મયં મેનિરે
- XVIII અથ મૃતાનામુત્યાનં યે ન મન્યન્તે તે સિદ્ધકિનો યીશોઃ સમીપમાગત્ય તં પપ્રચ્છુઃ;
- XIX હે ગુરો કશ્ચિજ્જનો યદિ નિઃસન્તતિઃ સન્ ભાર્ય્યાયાં સત્યાં મિયતે તર્હિ તસ્ય ભ્રાતા તસ્ય ભાર્ય્યા ગૃહીત્વા ભ્રાતુર્વશોત્પત્તિં કરિષ્યતિ, વ્યવસ્થામિમાં મૂસા અસ્માન્ પ્રતિ વ્યલિખત્
- XX કિન્તુ કેચિત્ સપ્ત ભ્રાતર આસન્, તતસ્તેષાં જ્યેષ્ઠભ્રાતા વિવદ્ય નિઃસન્તતિઃ સન્ અમિયતા
- XXI તતો દ્વિતીયો ભ્રાતા તાં સ્ત્રિયમગૃહણત્ કિન્તુ સોપિ નિઃસન્તતિઃ સન્ અમિયત; અથ તૃતીયોપિ ભ્રાતા તાદૃશોભવત્
- XXII ઇત્યં સપ્તૈવ ભ્રાતરસ્તાં સ્ત્રિયં ગૃહીત્વા નિઃસન્તાનાઃ સન્તોડમિયન્ત, સર્વશેષે સાપિ સ્ત્રી મિયતે સ્મા
- XXIII અથ મૃતાનામુત્યાનકાલે યદા ત ઉત્થાસ્યન્તિ તદા તેષાં કસ્ય ભાર્ય્યા સા ભવિષ્યતિ? યતસ્તે સપ્તૈવ તાં વ્યવહન્
- XXIV તતો યીશુઃ પ્રત્યુવાય શાસ્ત્રમ્ ઈશ્વરશક્તિઞ્ચ યૂયમજ્ઞાત્વા કિમભ્રામ્યત ન?
- XXV મૃતલોકાનામુત્યાનં સતિ તે ન વિવહન્તિ વાગદત્તા અપિ ન ભવન્તિ, કિન્તુ સ્વર્ગીયદૂતાનાં સદૃશા ભવન્તિ
- XXVI પુનશ્ચ "અહમ્ ઇબ્રાહીમ ઈશ્વર ઇસ્હાક ઈશ્વરો યાકૂબશ્ચેશ્વરઃ" યામિમાં કથાં સ્તમ્બમધ્યે તિષ્ઠન્ ઈશ્વરો મૂસામવાદીત્ મૃતાનામુત્યાનાર્થે સા કથા મૂસાલિખિતે પુસ્તકે કિં યુષ્માભિ નાપાઠિ?
- XXVII ઈશ્વરો જીવતાં પ્રભુઃ કિન્તુ મૃતાનાં પ્રભુ ન ભવતિ, તસ્માદ્દેતો યૂયં મહાભ્રમેણ તિષ્ઠથા
- XXVIII એતર્હિ એકોઘ્યાપક એત્ય તેષામિત્યં વિચારં શુશ્રાવઃ; યીશુસ્તેષાં વાક્યસ્ય સદુત્તરં દત્તવાન્ ઇતિ બુદ્ધ્વા તં પૃષ્ટવાન્ સર્વાસામ્ આજ્ઞાનાં કા શ્રેષ્ઠા? તતો યીશુઃ પ્રત્યુવાય,
- XXIX "હે ઇસ્રાયેલ્લોકા અવધત્, અસ્માકં પ્રભુઃ પરમેશ્વર એક એવ,
- XXX યૂયં સર્વન્તઃકરણૈઃ સર્વપ્રાણૈઃ સર્વચિત્તૈઃ સર્વશક્તિભિશ્ચ તસ્મિન્ પ્રભૌ પરમેશ્વરે પ્રીયધ્વં," ઇત્યાજ્ઞા શ્રેષ્ઠા
- XXXI તથા "સ્વપ્રતિવાસિનિ સ્વવત્ પ્રેમ કુરુધ્વં," એષા યા દ્વિતીયાજ્ઞા સા તાદૃશી; એતાભ્યાં દ્વાભ્યામ્ આજ્ઞાભ્યામ્ અન્યા કાપ્યાજ્ઞા શ્રેષ્ઠા નાસ્તિ
- XXXII તદા સોઘ્યાપકસ્તમવદત્, હે ગુરો સત્યં ભવાન્ યથાર્થં પ્રોકતવાન્ યત એકસ્માદ્ ઈશ્વરાદ્ અન્યો દ્વિતીય ઈશ્વરો નાસ્તિ;
- XXXIII અપરં સર્વાન્તઃકરણૈઃ સર્વપ્રાણૈઃ સર્વચિત્તૈઃ સર્વશક્તિભિશ્ચ ઈશ્વરે પ્રેમકરણં તથા સ્વમીપવાસિનિ સ્વવત્ પ્રેમકરણઞ્ચ સર્વેભ્યો હોમબલિદાનાદિભ્યઃ શ્રષ્ઠં ભવતિ
- XXXIV તતો યીશુઃ સુબુદ્ધેરિવ તસ્યેદમ્ ઉત્તરં શ્રુત્વા તં ભાષિતવાન્ ત્વમીશ્વરસ્ય રાજ્યાન્ન દૂરોસિ ઇતઃ પરં તેન સહ કસ્યાપિ વાક્યસ્ય વિચારં કર્તા કસ્યાપિ પ્રગલ્ભતા ન જાતા
- XXXV અનન્તરં મધ્યેમન્દિરમ્ ઉપદિશન્ યીશુરિમં પ્રશ્નં ચકાર, અઘ્યાપકા અભિષિક્તં (તારકં) કુતો દાયુદઃ સન્તાનં વદન્તિ?
- XXXVI સ્વયં દાયુદ્ પવિત્રસ્યાત્મન આવેશેનેદં કથયામાસા યથા "મમ પ્રભુમિદં વાક્યવદત્ પરમેશ્વરઃ! તવ શત્રૂનહં યાવત્ પાદપીઠં કરોમિ ના તાવત્ કાલં મદીયે ત્વં દક્ષપાર્શ્વ ઉપાવિશા "
- XXXVII યદિ દાયુદ્ તં પ્રભૂં વદતિ તર્હિ કથં સ તસ્ય સન્તાનો ભવિતુમર્હતિ? ઇતરે લોકાસ્તકથાં શ્રુત્વાનનન્દુઃ!
- XXXVIII તદાનીં સ તાનુપદિશ્ય કથિતવાન્ યે નરા દીર્ઘપરિઘેયાનિ હટ્ટે વિપનૌ ય
- XXXIX લોકકૃતનમસ્કારાન્ ભજનગૃહે પ્રધાનાસનાનિ ભોજનકાલે પ્રધાનસ્થાનાનિ ય કાઙ્ક્ષન્તે;

XL विधवानां सर्व्वस्वं ग्रसित्वा छलाद् दीर्घकालं प्रार्थयन्ते तेभ्य उपाध्यायेभ्यः सावधाना भवतः; तेऽधिकतरान् दण्डान् प्राप्स्यन्ति।

XLI तदनन्तरं लोका भाण्डागारे मुद्रा यथा निक्षिपन्ति भाण्डागारस्य सम्भुभे समुपविश्य यीशुस्तद्वलुलोकः; तदानीं बहवो धनिनस्तस्य मध्ये बहूनि धनानि निरक्षिपन्।

XLII पश्चाद् अेका दरिद्रा विधवा समागत्य द्विपणामूल्यां मुद्रैकां तत्र निरक्षिपत्।

XLIII तदा यीशुः शिष्यान् आहूय कथितवान् युष्मानहं यथार्थं वदामि ये ये भाण्डागारेऽस्मिन् धनानि निःक्षिपन्ति स्म तेभ्यः सर्व्वेभ्य एयं विधवा दरिद्राधिकम् निःक्षिपति स्म।

XLIV यतस्ते प्रभूतधनस्य किञ्चित् निरक्षिपन् किन्तु दीनेयं स्वदिनयापनयोग्यं किञ्चिदपि न स्थापयित्वा सर्व्वस्वं निरक्षिपत्।

XIII

I अनन्तरं मन्दिराद् बहिर्गमनकाले तस्य शिष्याणामेकस्तं व्याहृतवान् ङे गुरो पश्यतु कीदृशाः पाषाणाः कीदृक् य निययनां

II तदा यीशुस्तम् अवदत् त्वं किमेतद् बृहन्निययनं पश्यसि? अस्यैकपाषाणोपि द्वितीयपाषाणोपरि न स्थास्यति सर्व्वेऽधःक्षेप्स्यन्ते।

III अथ यस्मिन् काले जैतुन्गिरौ मन्दिरस्य सम्भुभे स समुपविष्टस्तस्मिन् काले पितरो याकूब् योडन् आन्द्रियश्चैते तं रक्षसि प्रप्रष्टुः,

IV अेता घटनाः कदा भविष्यन्ति? तथैतत्सर्व्वसां सिद्धयुपक्रमस्य वा किं चिह्नं? तदस्मभ्यं कथयतु भवान्।

V ततो याशुस्तान् वक्तुमारभे, कोपि यथा युष्मान् न भ्रामयति तथात्र यूयं सावधाना भवत।

VI यतः प्रीष्टोऽमिति कथयित्वा मम नाम्नानेके समागत्य लोकानां भ्रमं जनयिष्यन्ति;

VII किन्तु यूयं रणस्य वार्त्ता रणाऽम्बरञ्च श्रुत्वा मा व्याकुला भवत, घटना अेता अवश्यम्भाविन्यः; किन्त्वापाततो न युगान्तो भविष्यति।

VIII देशस्य विपक्षतया देशो राज्यस्य विपक्षतया य राज्यमुत्थास्यति, तथा स्थाने स्थाने भूमिकम्पो दृढिक्खं मडाक्कलेशाश्च समुपस्थास्यन्ति, सर्व्वे अेते दुःखस्यारम्भाः।

IX किन्तु यूयम् आत्मार्थं सावधानास्तिष्ठत, यतो लोका राजसभायां युष्मान् समर्पयिष्यन्ति, तथा भजनगृहे प्रदरिष्यन्ति; यूयं मर्द्ये देशाधिपान् भूपांश्च प्रति साक्ष्यदानाय तेषां सम्भुभे उपस्थापयिष्यध्वे।

X शेषीभवनात् पूर्वं सर्व्वान् देशीयान् प्रति सुसंवाहः प्रयारयिष्यते।

XI किन्तु यदा ते युष्मान् धृत्वा समर्पयिष्यन्ति तदा यूयं यद्यद् उत्तरं दास्यथ, तद्यत्र तस्य विवेयनं मा कुरुत तद्यर्थं किञ्चिदपि मा यिन्तयत य, तदानीं युष्माकं मनःसु यद्यद् वाक्यम् उपस्थापयिष्यते तदेव वदिष्यथ, यतो यूयं न तद्दक्तारः किन्तु पवित्र आत्मा तस्य वक्त।

XII तदा भ्राता भ्रातरं पिता पुत्रं घातनार्थं परदस्तेषु समर्पयिष्यते, तथा पत्यानि मातापित्रो विपक्षतया तौ घातयिष्यन्ति।

XIII मम नामडेतोः सर्व्वेषां सविधे यूयं जुगुप्सिता भविष्यथ, किन्तु यः कश्चित् शेषपर्यन्तं धैर्य्यम् आलम्बिष्यते सभवे परित्रास्यते।

XIV दानियेल्भविष्यद्वादिना प्रोक्तं सर्व्वनाशि जुगुप्सितञ्च वस्तु यदा त्वयोग्यस्थाने विद्यमानं द्रक्षथ (यो जनः पठति स बुध्यतां) तदा ये यिद्धीयदेशे तिष्ठन्ति ते मडीधं प्रति पलायन्तां;

XV तथा यो नरो गृहोपरि तिष्ठति स गृहमध्यं नावरोडतु, तथा किमपि वस्तु गृहीतुं मध्येगृहं न प्रविशतु;

XVI तथा यो नरः क्षेत्रे तिष्ठति सोपि स्ववस्त्रं गृहीतुं परावृत्य न व्रजतु।

XVII तदानीं गर्भवतीनां स्तन्यदात्रीणाञ्च योषितां दुर्गतिं भविष्यति।

XVIII युष्माकं पलायनं शीतकाले यथा न भवति तद्यर्थं प्रार्थयध्वं।

XIX यतस्तदा यादृशी दुर्घटना घटिष्यते तादृशी दुर्घटना ईश्वरसृष्टेः प्रथममारभ्याद्य यावत् कदापि न जाता न जनिष्यते या

XX अपरञ्च परमेश्वरो यदि तस्य समयस्य संक्षेपं न करोति तर्हि कस्यापि प्राणभृतो रक्षा भवितुं न शक्यति, किन्तु यान् जनान् मनोनीतान् अकरोत् तेषां स्वमनोनीतानां डेतोः स तदनेडसं संक्षेप्स्यति।

XXI अन्यस्य पश्यत प्रीष्टोत्र स्थाने वा तत्र स्थाने विद्यते, तस्मिन्काले यदि कश्चिद् युष्मान् अेतादृशं वाक्यं व्याडरति, तर्हि तस्मिन् वाक्ये भैव विश्वसित।

XXII यतोनेके मिथ्याप्रीष्टा मिथ्याभविष्यद्वादिनश्च समुपस्थाय बहूनि चिह्नान्यद्भुतानि कर्माणि य दर्शयिष्यन्ति; तथा यदि सम्भवति तर्हि मनोनीतलोकानामपि मिथ्यामतिं जनयिष्यन्ति।

XXIII पश्यत घटनातः पूर्वं सर्व्वकार्य्यस्य वार्त्ता युष्मभ्यमदाम्, यूयं सावधानास्तिष्ठत।

XXIV अपरञ्च तस्य क्लेशकालस्याव्यवहिते परकाले भास्करः सान्धकारो भविष्यति तथैव यन्द्रश्चन्द्रिकां न दास्यति।

- XXV નભઃસ્થાનિ નક્ષત્રાણિ પતિષ્યન્તિ, વ્યોમમણ્ડલસ્થા ગ્રહાશ્ચ વિચલિષ્યન્તિ।
 XXVI તદાનીં મહાપરાક્રમેણ મહૈશ્વર્યેણ ચ મેઘમારુહ્ય સમાયાન્તં માનવસુતં માનવાઃ સમીક્ષિષ્યન્તે।
 XXVII અન્યચ્ચ સ નિજદૂતાન્ પ્રહિત્ય નભોભૂમ્યોઃ સીમાં યાવદ્ જગતશ્ચતુર્દિગભ્યઃ સ્વમનોનીતલોકાન્ સંગ્રહીષ્યતિ।
 XXVIII ઉડુમ્બરતરો દૃષ્ટાન્તં શિક્ષધ્વં યદોડુમ્બરસ્ય તરો નવીનાઃ શાખા જાયન્તે પલ્લવાદીનિ ચ નિંગચ્છન્તિ, તદા નિદાઘકાલઃ સવિધો ભવતીતિ યૂયં જ્ઞાતું શક્નુથા।
 XXIX તદ્દદ્ એતા ઘટના દૃષ્ટવા સ કાલો દ્યાર્યુપસ્થિત ઇતિ જાનીતા।
 XXX યુષ્માનહં યથાર્થ વદામિ, આધુનિકલોકાનાં ગમનાત્ પૂર્વ તાનિ સર્વાણિ ઘટિષ્યન્તે।
 XXXI ઘાવાપૃથિવ્યો વિચલિતયોઃ સત્યો મદીયા વાણી ન વિચલિષ્યતિ।
 XXXII અપરઞ્ચ સ્વર્ગસ્થદૂતગણો વા પુત્રો વા તાતાદન્યઃ કોપિ તં દિવસં તં દણ્ડં વા ન જ્ઞાપયતિ।
 XXXIII અતઃ સ સમયઃ કદા ભવિષ્યતિ, એતજ્ઞાનાભાવાદ્ યૂયં સાવધાનાસ્તિષ્ઠત, સતર્કાશ્ચ ભૂત્વા પ્રાર્થયધ્વં;
 XXXIV યદ્દત્ કશ્ચિત્ પુમાન્ સ્વનિવેશનાદ્ દૂરદેશં પ્રતિ યાત્રાકરણકાલે દાસેષુ સ્વકાર્યસ્ય ભારમર્પયિત્વા સર્વાન્ સ્વે સ્વે કર્મણિ નિયોજયતિ; અપરં દૌવારિકં જાગરિતું સમાદિશ્ય યાતિ, તદ્દન્ નરપુત્રઃ।
 XXXV ગૃહપતિઃ સાયંકાલે નિશીથે વા તૃતીયામાે વા પ્રાતઃકાલે વા કદાગમિષ્યતિ તદ્ યૂયં ન જાનીથ;
 XXXVI સ હઠાદાગત્ય યથા યુષ્માન્ નિદ્રિતાન્ ન પશ્યતિ, તદર્થ જાગરિતાસ્તિષ્ઠતા।
 XXXVII યુષ્માનહં યદ્ વદામિ તદેવ સર્વાન્ વદામિ, જાગરિતાસ્તિષ્ઠતેતિ।

XIV

- I તદા નિસ્તારોત્સવકિણ્વલીનપૂપોત્સવયોરામ્ભસ્ય દિનદ્વયે ડવશિષ્ટે પ્રધાનયાજકા અધ્યાપકાશ્ચ કેનાપિ છલેન યીશું ઘર્તા હન્તુઞ્ચ મૃગયાઞ્ચક્રિરે;
 II કિન્તુ લોકાનાં કલહભયાદ્દુયિરે, નયોત્સવકાલ ઉચિતમેતદિતિ।
 III અનન્તરં બૈથનિયાપુરે શિમોનકુષ્ઠિનો ગૃહે યોશૌ ભોત્કુમુપવિષ્ટે સતિ કાચિદ્ યોષિત્ પાણ્ડરપાષાણસ્ય સમ્પુટકેન મહાધ્યોત્તમતૈલમ્ આનીય સમ્પુટકં ભંકત્વા તસ્યોત્તમાઙ્ગે તૈલધારાં પાતયાઞ્ચક્રે।
 IV તસ્માત્ કેચિત્ સ્વાન્તે કુપ્યન્તઃ કથિતવન્તઃ કુતોયં તૈલાપવ્યયઃ?
 V યદેતત્ તૈલ વ્યકેષ્યત તર્હિ મુદ્રાપાદશતત્રયાદ્યધિકં તસ્ય પ્રાપ્તમૂલ્યં દરિદ્રલોકેભ્યો દાતુમશક્ષ્યત, કથામેતાં કથયિત્વા તયા યોષિતા સાકં વાયાયુઘ્નન્।
 VI કિન્તુ યીશુરુવાચ, કુત એતસ્યૈ કૃચ્છ્રં દદાસિ? મહ્યમિયં કર્મોત્તમં કૃતવતી।
 VII દરિદ્રાઃ સર્વદા યુષ્માભિઃ સહ તિષ્ઠન્તિ, તસ્માદ્ યૂયં યદેચ્છથ તદૈવ તાનુપક્તર્તા શક્નુથ, કિન્ત્વહં યુભાભિઃ સહ નિરન્તરં ન તિષ્ઠામિ।
 VIII અસ્યા યથાસાધ્યં તથૈવાકરોદિયં, શ્મશાનયાપનાત્ પૂર્વ સમેત્ય મદ્વપુષિ તૈલમ્ અમર્દયત્।
 IX અહં યુષ્મભ્યં યથાર્થ કથયામિ, જગતાં મધ્યે યત્ર યત્ર સુસંવાદોયં પ્રચારયિષ્યતે તત્ર તત્ર યોષિત એતસ્યાઃ સ્મરણાર્થ તત્કૃતકર્મ્મૈતત્ પ્રચારયિષ્યતે।
 X તતઃ પરં દ્વાદશાનાં શિષ્યાણામેક ઈષ્કરિયોતીયચિદ્દુદાખ્યો યીશું પરકરેષુ સમર્પયિતું પ્રધાનયાજકાનાં સમીપમિયાયા।
 XI તે તસ્ય વાક્યં સમાકર્ણ્ય સન્તુષ્ટાઃ સન્તસ્તસ્મૈ મુદ્રા દાતું પ્રત્યજાનતઃ; તસ્માત્ સ તં તેષાં કરેષુ સમર્પણાયોપાયં મૃગયામાસા।
 XII અનન્તરં કિણ્વશૂન્યપૂપોત્સવસ્ય પ્રથમેહલનિ નિસ્તારોત્સવર્થ મેષમારણાસમયે શિષ્યાસ્તં પપ્રચ્છઃ કુત્ર ગત્વા વયં નિસ્તારોત્સવસ્ય ભોજ્યમાસાદયિષ્યામઃ? કિમિચ્છતિ ભવાન્?
 XIII તદાનીં સ તેષાં દ્વયં પ્રેરયન્ બભાષે યુવયોઃ પુરમધ્યં ગતયોઃ સતો યો જનઃ સજલકુમ્ભં વહન્ યુવાં સાક્ષાત્ કરિષ્યતિ તસ્યૈવ પશ્ચાદ્ યાતં;
 XIV સ યત્ સદનં પ્રવેક્ષ્યતિ તદ્ભવનપતિં વદતં, ગુરુરાહ યત્ર સશિષ્યોહં નિસ્તારોત્સવીયં ભોજનં કરિષ્યામિ, સા ભોજનશાલા કુત્રાસ્તિ?
 XV તતઃ સ પરિષ્કૃતાં સુસજ્જિતાં બૃહતીચઞ્ચ યાં શાલાં દર્શયિષ્યતિ તસ્યામસ્મદર્થ ભોજ્યદ્રવ્યાણ્યાસાદયતાં।
 XVI તતઃ શિષ્યૌ પ્રસ્થાય પુરં પ્રવિશ્ય સ યથોક્તવાન્ તથૈવ પ્રાપ્ય નિસ્તારોત્સવસ્ય ભોજ્યદ્રવ્યાણિ સમાસાદયેતામ્।
 XVII અનન્તરં યીશુઃ સાયંકાલે દ્વાદશભિઃ શિષ્યૈઃ સાર્દ્ધ જગામ;
 XVIII સર્વેષુ ભોજનાય પ્રોપવિષ્ટેષુ સ તાનુદિતવાન્ યુષ્માનહં યથાર્થ વ્યાહરામિ, અત્ર યુષ્માકમેકો જનો યો મયા સહ ભુંકતે માં પરકરેષુ સમર્પયિષ્યતે।

- XIX તદાનીં તે દુઃખિતાઃ સન્ત એકૈકશસ્તં પ્રહુમારબ્ધવન્તઃ સ કિમહં? પશ્ચાદ્ અન્ય એકોભિદ્ધે સ કિમહં?
- XX તતઃ સ પ્રત્યવદદ્ એતેષાં દ્વાદશાનાં યો જનો મયા સમં ભોજનાપાત્રે પાણિં મજ્જયિષ્યતિ સ એવા
- XXI મનુજતનયમધિ યાદૃશં લિખિતમાસ્તે તદનુરૂપા ગતિસ્તસ્ય ભવિષ્યતિ, કિન્તુ યો જનો માનવસુતં સમર્પયિષ્યતે હન્ત તસ્ય જન્માભાવે સતિ ભદ્રમભવિષ્યત્
- XXII અપરઞ્ચ તેષાં ભોજનસમયે યીશુઃ પૂંપં ગૃહીત્વેશ્વરગુણાન્ અનુકીર્ત્ય ભક્ત્વા તેભ્યો દત્વા બભાષે, એતદ્ ગૃહીત્વા ભુક્ત્વા એતન્મમ વિગ્રહરૂપં
- XXIII અનન્તરં સ કંસં ગૃહીત્વેશ્વરસ્ય ગુણાન્ કીર્તયિત્વા તેભ્યો દદૌ, તતસ્તે સર્વે પપુઃ
- XXIV અપરં સ તાનવાદીદ્ બહૂનાં નિમિત્તં પાતિતં મમ નવીનનિયમરૂપં શોણિતમેતત્
- XXV યુષ્માનહં યથાર્થં વદામિ, ઈશ્વરસ્ય રાજ્યે યાવત્ સદ્યોજાતં દ્રાક્ષારસં ન પાસ્યામિ, તાવદહં દ્રાક્ષાફલરસં પુન ન પાસ્યામિ
- XXVI તદનન્તરં તે ગીતમેકં સંગીય બહિ જૈતુનં શિખરિણં યયુઃ
- XXVII અથ યીશુસ્તાનુવાય નિશાયામસ્યાં મધિ યુષ્માકં સર્વેષાં પ્રત્યૂહો ભવિષ્યતિ યતો લિખિતમાસ્તે યથા, મેષાણાં રક્ષકઞ્ચાહં પ્રહરિષ્યામિ વૈ તતઃ મેષાણાં નિવહો નૂનં પ્રવિકીર્ણો ભવિષ્યતિ
- XXVIII કન્તુ મદુત્થાને જાતે યુષ્માકમગ્રેડહં ગાલીલં વ્રજિષ્યામિ
- XXIX તદા પિતરઃ પ્રતિબભાષે, યદપિ સર્વેષાં પ્રત્યૂહો ભવતિ તથાપિ મમ નૈવ ભવિષ્યતિ
- XXX તતો યીશુરુક્તાવાન્ અહં તુભ્યં તથ્યં કથયામિ, ક્ષણાદાયામધ કુક્કુટસ્ય દ્વિતીયવારવણાત્ પૂર્વ ત્વં વારત્રયં મામપહ્નોષ્યસે
- XXXI કિન્તુ સ ગાઠં વ્યાહરદ્ યદપિ ત્વયા સાર્દ્ધં મમ પ્રાણો યાતિ તથાપિ કથમપિ ત્વાં નાપહ્નોષ્યે; સર્વેડપીતરે તથૈવ બભાષિરે
- XXXII અપરઞ્ચ તેષુ ગેત્શિમાનીનામકં સ્થાન ગતેષુ સ શિષ્યાન્ જગાદ, યાવદહં પ્રાર્થયે તાવદત્ર સ્થાને યૂયં સમુપવિશતા
- XXXIII અથ સ પિતરં યાકૂબં યોહનઞ્ચ ગૃહીત્વા વપ્રાજ; અત્યન્તં ત્રાસિતો વ્યાકુલિતશ્ચ તેભ્યઃ કથયામાસ,
- XXXIV નિઘનકાલવત્ પ્રાણો મેડતીવ દઃખમેતિ, યૂયં જાગ્રતોત્ર સ્થાને તિષ્ઠતા
- XXXV તતઃ સ કિન્નિદ્રૂરં ગત્વા ભૂમાવધોમુખઃ પતિત્વા પ્રાર્થિતવાનેતત્, યદિ ભવિતું શક્યં તર્હિ દુઃખસમયોયં મત્તો દૂરીભવતુ
- XXXVI અપરમુદિતવાન્ હે પિત હે પિતઃ સર્વે ત્વયા સાધ્યં, તતો હેતોરિમં કંસં મત્તો દૂરીકુરુ, કિન્તુ તન્ મમેચ્છાતો ન તવેચ્છાતો ભવતુ
- XXXVII તતઃ પરં સ એત્ય તાન્ નિદ્રિતાન્ નિરીક્ષ્ય પિતરં પ્રોવાય, શિમોન્ ત્વં કિં નિદ્રાસિ? ઘટિકામેકામ્ અપિ જાગરિતું ન શક્નોષિ?
- XXXVIII પરીક્ષાયાં યથા ન પતથ તદર્થં સચેતનાઃ સન્તઃ પ્રાર્થયધ્વં; મન ઉદ્યુક્તમિતિ સત્યં કિન્તુ વપુરશક્તિકં
- XXXIX અથ સ પુનર્વ્રજિત્વા પૂર્વવત્ પ્રાર્થયાઞ્ચકે
- XL પરાવૃત્યાગત્ય પુનરપિ તાન્ નિદ્રિતાન્ દદર્શ તદા તેષાં લોચનાનિ નિદ્રયા પૂર્ણાનિ, તસ્માત્તસ્મૈ કા કથા કથયિતવ્યા ત એતદ્ બોહ્લું ન શેકુઃ
- XLI તતઃ પરં તૃતીયવારં આગત્ય તેભ્યો ડકથયદ્ ઇદાનીમપિ શયિત્વા વિશ્રામ્યથ? યથેષ્ટં જાતં, સમયશ્ચોપસ્થિતઃ પશ્યત માનવતનયઃ પાપિલોકાનાં પાણિષુ સમર્પયેતે
- XLII ઉત્તિષ્ઠત, વયં વ્રજામો યો જનો માં પરપાણિષુ સમર્પયિષ્યતે પશ્યત સ સમીપમાયાતઃ
- XLIII ઇમાં કથાં કથયતિ સ, એતર્હિદ્વાદશાનામેકો ચિહ્નુદા નામા શિષ્યઃ પ્રધાનયાજકાનામ્ ઉપાધ્યાયાનાં પ્રાચીનલોકાનાઞ્ચ સન્નિધેઃ ખજ્જલગુડધારિણો બહુલોકાન્ ગૃહીત્વા તસ્ય સમીપ ઉપસ્થિતવાન્
- XLIV અપરઞ્ચાસૌ પરપાણિષુ સમર્પયિતા પૂર્વમિતિ સફ્ટેતં કૃતવાન્ યમહં યુઞ્ચિષ્યામિ સ એવાસૌ તમેવ ધૃત્વા સાવધાનં નયતા
- XLV અતો હેતોઃ સ આગત્યૈવ યોશોઃ સવિધં ગત્વા હે ગુરો હે ગુરો, ઇત્યુક્ત્વા તં યુયુમ્બા
- XLVI તદા તે તદુપરિ પાણીનર્પયિત્વા તં દદ્મુઃ
- XLVII તતસ્તસ્ય પાર્શ્વસ્થાનાં લોકાનામેકઃ ખજ્જં નિષ્કોષયન્ મહાયાજકસ્ય દાસમેકં પ્રહત્ય તસ્ય કર્ણં ચિચ્છેદા
- XLVIII પશ્ચાદ્ યીશુસ્તાન્ વ્યાજહાર ખજ્જાન્ લગુડાંશ્ચ ગૃહીત્વા માં કિં યૌરં ઘર્તાં સમાયાતાઃ?
- XLIX મધ્યેમન્દિરં સમુપદિશન્ પ્રત્યહં યુષ્માભિઃ સહ સ્થિતવાનતહં, તસ્મિન્ કાલે યૂયં માં નાદીઘરત, કિન્ત્વનેન શાસ્ત્રીયં વચનં સેધનીયં
- L તદા સર્વે શિષ્યાસ્તં પરિત્યજ્ય પલાયાઞ્ચકિરે

- LI અથૈકો યુવા માનવો નગ્નકાયે વસ્ત્રમેકં નિઘાય તસ્ય પશ્ચાદ્ વ્રજન્ યુવલોકૈ ધૃતો
 LII વસ્ત્રં વિહાય નગ્નઃ પલાયાન્નક્રો
 LIII અપરન્ન યસ્મિન્ સ્થાને પ્રધાનયાજકા ઉપાધ્યાયાઃ પ્રાચીનલોકાશ્ચ મહાયાજકેન સહ સદસિ સ્થિતાસ્તસ્મિન્ સ્થાને મહાયાજકસ્ય સમીપં યીશું નિન્યુઃ।
 LIV પિતરો દૂરે તત્પશ્ચાદ્ ઇત્વા મહાયાજકસ્યાટ્ટાલિકાં પ્રવિશ્ય કિઙ્કરૈઃ સહોપવિશ્ય વહ્નિતાપં જગ્રાહ।
 LV તદાનીં પ્રધાનયાજકા મન્ત્રિણશ્ચ યીશું ઘાતયિતું તત્પ્રાતિકૂલ્યેન સાક્ષિણો મૃગયાન્નકિરે, કિન્તુ ન પ્રાપ્તાઃ।
 LVI અનેકૈસ્તદ્ધિરુદ્ધં મૃષાસાક્ષ્યે દત્તેપિ તેષાં વાક્યાનિ ન સમગચ્છન્તા।
 LVII સર્વશેષે કિયન્ત ઉત્થાય તસ્ય પ્રાતિકૂલ્યેન મૃષાસાક્ષ્યં દત્વા કથયામાસુઃ,
 LVIII ઇદં કરકૃતમન્દિરં વિનાશ્ય દિનત્રયમધ્યે પુનરપરમ્ અકરકૃતં મન્દિરં નિર્માસ્યામિ, ઇતિ વાક્યમ્ અસ્ય મુખાત્ શ્રુતમસ્માભિરિતિ।
 LIX કિન્તુ તત્રાપિ તેષાં સાક્ષ્યકથા ન સજ્ઞાતાઃ।
 LX અથ મહાયાજકો મધ્યેસભમ્ ઉત્થાય યીશું વ્યાજહાર, એતે જનાસ્ત્વયિ યત્ સાક્ષ્યમદુઃ ત્વમેતસ્ય કિમધ્યુત્તરં કિં ન દાસ્યસિ?
 LXI કિન્તુ સ કિમધ્યુત્તરં ન દત્વા મૌનીભૂય તસ્યૌ; તતો મહાયાજકઃ પુનરપિ તં પૃષ્ટાવાન્ ત્વં સચ્ચિદાનન્દસ્ય તનયો ડભિષિક્તસ્ત્રતા?
 LXII તદા યીશુસ્તં પ્રોવાચ ભવામ્યહમ્ યૂયન્ન સર્વશક્તિમતો દક્ષીણપાર્શ્વે સમુપવિશન્તં મેઘ મારુહ્ય સમાયાન્તન્ન મનુષ્યપુત્રં સન્દ્રક્ષ્યથા।
 LXIII તદા મહાયાજકઃ સ્વં વમનં છિત્વા વ્યાવહરત્
 LXIV કિમસ્માકં સાક્ષિભિઃ પ્રયોજનમ્? ઈશ્વરનિન્દાવાક્યં યુષ્માભિરશ્રાવિ કિં વિચારયથ? તદાનીં સર્વે જગદુરયં નિઘનદણ્ડમર્હતિ।
 LXV તતઃ કશ્ચિત્ કશ્ચિત્ તદ્વપુષિ નિષ્ઠીવં નિચિક્ષેપ તથા તન્મુખમાચ્છાદ્ય ચપેટેન હત્વા ગદિતવાન્ ગણાયિત્વા વદ, અનુચરાશ્ચ ચપેટૈસ્તમાજઘ્નુઃ।
 LXVI તતઃ પરં પિતરેડટ્ટાલિકાઘઃકોષ્ઠે તિષ્ઠતિ મહાયાજકસ્યૈકા દાસી સમેત્ય
 LXVII તં વિહ્નિતાપં ગૃહ્ણન્તં વિલોક્ય તં સુનિરીક્ષ્ય બભાષે ત્વમપિ નાસરતીયયીશોઃ સજ્ઞિનામ્ એકો જન આસીઃ।
 LXVIII કિન્તુ સોપહ્ણત્ય જગાદ તમહં ન વદ્મિ ત્વં યત્ કથયમિ તદધ્યહં ન બુદ્ધ્યો તદાનીં પિતરે યત્વરં ગતવતિ કુક્કુટો રુરાવા।
 LXIX અથાન્યા દાસી પિતરં દૃષ્ટવા સમીપસ્થાન્ જનાન્ જગાદ અયં તેષામેકો જનઃ।
 LXX તતઃ સ દ્વિતીયવારમ્ અપહ્ણતવાન્ પશ્ચાત્ તત્રસ્થા લોકાઃ પિતરં પ્રોચુસ્ત્વમવશ્યં તેષામેકો જનઃ યતસ્ત્વં ગાલીલીયો નર ઇતિ તવોચ્ચારણં પ્રકાશયતિ।
 LXXI તદા સ શપથાભિશાપૌ કૃત્વા પ્રોવાચ યૂયં કથાં કથયથ તં નરં ન જાનેડહં।
 LXXII તદાનીં દ્વિતીયવારં કુક્કુટો ડરાવીત્ કુક્કુટસ્ય દ્વિતીયરવાત્ પૂર્વ્ય ત્વં માં વારત્રયમ્ અપહ્ણોષ્યસિ, ઇતિ યદ્વાક્યં યીશુના સમુદિતં તત્ તદા સંસ્મૃત્ય પિતરો રોદિતુમ્ આરભતા।

XV

- I અથ પ્રભાતે સતિ પ્રધાનયાજકાઃ પ્રાન્ન ઉપાધ્યાયાઃ સર્વે મન્ત્રિણશ્ચ સભાં કૃત્વા યીશું બન્ધયિત્વ પીલાતાખ્યસ્ય દેશાધિપતેઃ સવિધં નીત્વા સમર્પયામાસુઃ।
 II તદા પીલાતસ્તં પૃષ્ટવાન્ ત્વં કિં ચિહ્નદીયલોકાનાં રાજા? તતઃ સ પ્રત્યુક્તવાન્ સત્યં વદસિ।
 III અપરં પ્રધાનયાજકાસ્તસ્ય બહુષુ વાક્યેષુ દોષમારોપયાન્નક્રુઃ કિન્તુ સ કિમપિ ન પ્રત્યુવાચા।
 IV તદાનીં પીલાતસ્તં પુનઃ પપ્રચ્છ ત્વં કિં નોત્તરયસિ? પશ્યૈતે ત્વદ્ધિરુદ્ધં કતિષુ સાધ્યેષુ સાક્ષં દદતિ।
 V કન્તુ યીશુસ્તદાપિ નોત્તરં દદૌ તતઃ પીલાત આશ્ચર્ય જગામા।
 VI અપરન્ન કારાબદ્ધે કસ્તિશ્ચિત્ જને તન્મહોત્સવકાલે લોકૈ યાચિતે દેશાધિપતિસ્તં મોચયતિ।
 VII યે ચ પૂર્વમુપપ્લવમકાર્ષુરુપપ્લવે વધમપિ કૃતવન્તસ્તેષાં મધ્યે તદાનોં બરબ્બાનામક એકો બદ્ધ આસીત્।
 VIII અતો હેતોઃ પૂર્વાપરીયાં રીતિકથાં કથયિત્વા લોકા ઉચ્ચૈરુવન્તઃ પીલાતસ્ય સમક્ષં નિવેદયામાસુઃ।
 IX તદા પીલાતસ્તાનાયખ્યૌ તર્હિ કિં ચિહ્નદીયાનાં રાજાનં મોચયિષ્યામિ? યુષ્માભિઃ કિમિષ્યતે?
 X યતઃ પ્રધાનયાજકા ઈર્ષ્યાત એવ યીશું સમાર્પયન્નિતિ સ વિવેદ।
 XI કિન્તુ યથા બરબ્બાં મોચયતિ તથા પ્રાર્થયિતું પ્રધાનયાજકા લોકાન્ પ્રવર્તયામાસુઃ।

- XII અથ પીલાત: પુનઃ પૃષ્ઠવાન્ તર્હિં યં ચિહ્નુદીયાનાં રાજેતિ વદથ તસ્ય કિં કરિષ્યામિ યુષ્માભિઃ કિમિષ્યતે?
- XIII તદા તે પુનરપિ પ્રોચ્યૈઃ પ્રોચુસ્તં કુશે વેદયા
- XIV તસ્માત્ પીલાતઃ કથિતવાન્ કુતઃ? સ કિં કુકર્મ્મ કૃતવાન્? કિન્તુ તે પુનશ્ચ રુવન્તો વ્યાજહુસ્તં કુશે વેદયા
- XV તદા પીલાતઃ સર્વાલ્લોકાન્ તોષયિતુમિચ્છન્ બરબ્બાં મોચયિત્વા યીશું કશાભિઃ પ્રહત્ય કુશે વેહ્લું તં સમર્પયામ્બભૂવા
- XVI અનન્તરં સૈન્યગણોઽટ્ટાલિકામ્ અર્થાદ્ અધિપતે ગૃહં યીશું નીત્વા સેનાનિવહં સમાહુયત્
- XVII પશ્ચાત્ તે તં ધૂમલવર્ણવસ્ત્રં પરિધાપ્ય કણ્ટકમુકુટં રચયિત્વા શિરસિ સમારોપ્ય
- XVIII હે ચિહ્નુદીયાનાં રાજન્ નમસ્કાર ઇત્યુકૃત્વા તં નમસ્કર્તામારેભિરે
- XIX તસ્યોત્તમાઙ્ગે વેત્રાઘાતં ચક્રુસ્તદ્રાત્રે નિષ્ઠીવન્ત્ર નિચિક્ષિપુઃ, તથા તસ્ય સમ્મુખે જાનુપાતં પ્રણોમુઃ
- XX ઇત્યમુપહસ્ય ધૂમ્રવર્ણવસ્ત્રમ્ ઉત્તાર્ય તસ્ય વસ્ત્રં તં પર્યધાપયન્ કુશે વેહ્લું બહિર્નિન્યુશ્ચા
- XXI તતઃ પરં સેકન્દરસ્ય રુદ્ધસ્ય ચ પિતા શિમોન્નામા કુરીણીયલોક એકઃ કુતશ્ચિદ્ ગ્રામાદેત્ય પથિ યાતિ તં તે યીશોઃ કુશં વોહ્લું બલાદ્ દધ્નુઃ।
- XXII અથ ગુલ્ગલ્તા અર્થાત્ શિરઃકપાલનામકં સ્થાનં યીશુમાનીય
- XXIII તે ગન્ધરસમિશ્રિતં દ્રાક્ષારસં પાતું તસ્મૈ દદુઃ કિન્તુ સ ન જગ્રાહા
- XXIV તસ્મિન્ કુશે વિહ્લે સતિ તેષામેકૈકશઃ કિં પ્રાપ્સ્યતીતિ નિર્ણયાય
- XXV તસ્ય પરિધેયાનાં વિભાગાર્થં ગુટિકાપાતં ચક્રુઃ।
- XXVI અપરમ્ એષ ચિહ્નુદીયાનાં રાજેતિ લિખિતં દોષપત્રં તસ્ય શિરઊર્દ્ધ્વમ્ આરોપયાઞ્ચક્રુઃ।
- XXVII તસ્ય વામદક્ષિણયો ઢ્ઠ્ઠો ચૌરૌ કુશયો વિવિધાતે
- XXVIII તેનેવ "અપરાધિજનૈઃ સાર્દ્ધં સ ગણિતો ભવિષ્યતિ," ઇતિ શાસ્ત્રોક્તં વચનં સિદ્ધમભૂતા
- XXIX અનન્તરં માર્ગો યે યે લોકા ગમનાગમને ચક્રુસ્તે સર્વ એવ શિરાંસ્યાન્દોલ્ય નિન્દન્તો જગદુઃ, રે મન્દિરનાશક રે દિનત્રયમધ્યે તન્નિર્માયક,
- XXX અધુનાત્માનમ્ અવિત્વા કુશાદવરોહા
- XXXI કિન્તુ પ્રધાનયાજકા અધ્યાપકાશ્ચ તદ્વત્ તિરસ્કૃત્ય પરસ્પરં ચચક્ષિરે એષ પરનાવત્ કિન્તુ સ્વમવિતું ન શકનોતિ।
- XXXII યદીસ્રાયેલો રાજાભિષિક્તસ્ત્રાતા ભવતિ તર્હિધુનૈન કુશાદવરોહતુ વયં તદ્ દૃષ્ટ્વા વિશ્વસિષ્યામઃ; કિન્તુ યૌ લોકૌ તેન સાર્દ્ધં કુશે ડવિધ્યેતાં તાવપિ તં નિર્ભર્સ્યામાસતુઃ।
- XXXIII અથ દ્વિતીયયામાત્ તૃતીયયામં યાવત્ સર્વો દેશઃ સાન્ધકારોભૂત્
- XXXIV તતસ્તૃતીયપ્રહરે યીશુરુચ્યૈરવદત્ એલી એલી લામા શિવક્તની અર્થાદ્ "હે મદીશ મદીશ ત્વં પર્યત્યાક્ષીઃ કુતો હિ માં?"
- XXXV તદા સમીપસ્થલોકાનાં કેચિત્ તદ્વાક્યં નિશમ્યાયખ્યુઃ પશ્યૈષ એલિયમ્ આહૂયતિ।
- XXXVI તત એકો જનો ધાવિત્વાગત્ય સ્પષ્ટે ડમ્બરસં પૂરયિત્વા તં નડાગ્રે નિધાય પાતું તસ્મૈ દત્વાવદત્ તિષ્ઠ એલિય એનમવરોહયિતુમ્ એતિ ન વેતિ પશ્યામિ।
- XXXVII અથ યીશુરુચ્યૈઃ સમાહૂય પ્રાણાન્ જહૌ।
- XXXVIII તદા મન્દિરસ્ય જવનિકોર્દ્ધ્વાદધઃચ્યન્તા વિદીર્ણા દ્વિખણ્ડાભૂત્
- XXXIX કિન્તુ ઇત્યમુચ્યૈરાહૂય પ્રાણાન્ ત્યજન્તં તં દૃષ્ટ્વા તદ્રક્ષણાય નિયુક્તો યઃ સેનાપતિરાસીત્ સોવદત્ નરોચમ્ ઈશ્વરપુત્ર ઇતિ સત્યમ્
- XL તદાનીં મગ્દલીની મરિસમ્ કનિષ્ઠયાક્રૂબો યોસેશ્ચ માતાન્યમરિયમ્ શાલોમી ચ યાઃ સ્ત્રિયો
- XLI ગાલીલ્ત્રદેશે યીશું સેવિત્વા તદનુગામિન્યો જાતા ઇમાસ્તદન્યાશ્ચ યા અનેકા નાર્યો યીશુના સાર્દ્ધં ચિરૂશાલમમાયાતાસ્તાશ્ચ દૂરાત્ તાનિ દદૃશુઃ।
- XLII અથાસાદનદિનસ્યાર્થાદ્ વિશ્રામવારાત્ પૂર્વદિનસ્ય સાચંકાલ આગત
- XLIII ઈશ્વરરાજ્યાપેક્ષરિમથીયયૂષ્ફનામા માન્યમન્ત્રી સમેત્ય પીલાતસવિદં નિર્ભયો ગત્વા યીશોર્દેહં યયાયે।
- XLIV કિન્તુ સ ઇદાનીં મૃતઃ પીલાત ઇત્યસમ્ભવં મત્વા શતસેનાપતિમાહૂય સ કદા મૃત ઇતિ પપ્રચ્છા
- XLV શતસેમનાપતિમુખાત્ તજ્જાત્વા યૂષ્ફે યીશોર્દેહં દદૌ।
- XLVI પશ્ચાત્ સ સૂક્ષ્મં વાસઃ ક્રીત્વા યીશોઃ કાયમવરોહ્ય તેન વાસસા વેષ્ટાયિત્વા ગિરૌ ખાતશ્મશાને સ્થાપિતવાન્ પાષાણં લોઠયિત્વા દ્વારિ નિદધે।
- XLVII કિન્તુ યત્ર સોસ્થાપ્યત તત મગ્દલીની મરિયમ્ યોસિમાતૃમરિયમ્ ચ દદૃશતૃઃ।

XVI

- I अथ विश्रामवारे गते मग्दलीनी मरियम् याकूबमाता मरियम् शालोमी येमास्तं मर्दयितुं सुगन्धिद्रव्याणि क्रीत्वा
- II सप्ताहप्रथमदिनेऽतिप्रत्यूषे सूर्योदयकाले श्मशानमुपगताः।
- III किन्तु श्मशानद्वारपाषाणोऽतिभृङ्गन् तं कोऽपसारयिष्यतीति ताः परस्परं गदन्ति।
- IV अेतर्हि निरीक्ष्य पाषाणो द्वारो ऽपसारित एति दृश्युः।
- V पश्चात्ताः श्मशानं प्रविश्य शुक्लवर्णादीर्घपरिच्छदावृतमेकं युवानं श्मशानदक्षिणपार्श्वे उपविष्टं दृष्ट्वा यमय्यकुः।
- VI सोऽवदत्, मात्मैष्ट यूयं कुशे ङतं नासरतीययीशुं गवेषयथ सोत्र नास्ति श्मशानाद्दुःस्थात्; तै र्यत्र स स्थापितः स्थानं तदिदं पश्यत।
- VII किन्तु तेन यथोक्तं तथा युष्माकमग्रे गालीलं यास्यते तत्र स युष्मान् साक्षात् करिष्यते यूयं गत्वा तस्य शिष्येभ्यः पितराय य वार्तामिमां कथयत।
- VIII ताः कम्पिता विस्तिताश्च तूर्णं श्मशानाद् बहिर्गत्वा पलायन्त लयात् कमपि किमपि नावदंश्च।
- IX अपरं यीशुः सप्ताहप्रथमदिने प्रत्यूषे श्मशानाद्दुत्थाय यस्याः सप्तभूतास्त्याजितास्तस्यै मग्दलीनीमरियमे प्रथमं दर्शनं ददौ।
- X ततः सा गत्वा शोकरोदनकृद्भ्योऽनुगतलोकेभ्यस्तां वार्तां कथयामासा।
- XI किन्तु यीशुः पुनर्ज्वन् तस्यै दर्शनं दत्तवानिति श्रुत्वा ते न प्रत्ययन्।
- XII पश्चात् तेषां द्वारो ग्रामियानकाले यीशुरन्यवेशं धृत्वा ताभ्यां दर्शनं ददौ।
- XIII तावपि गत्वान्यशिष्येभ्यस्तां कथां कथयाञ्चक्रतुः किन्तु तयोः कथामपि ते न प्रत्ययन्।
- XIV शेषत एकादशशिष्येषु भोजनोपविष्टेषु यीशुस्तेभ्यो दर्शनं ददौ तथोत्थानात् परं तद्दर्शनप्राप्तलोकानां कथायामविश्वासकरणात् तेषामविश्वासमनःकाठिन्याभ्यां ङेतुभ्यां स तांस्तर्जितवान्।
- XV अथ तानायय्यौ यूयं सर्व्वजगद् गत्वा सर्व्वजनान् प्रति सुसंवादं प्रचारयत।
- XVI तत्र यः कश्चिद् विश्वस्य मज्जिजतो भवेत् स परित्रास्यते किन्तु यो न विश्वसिष्यति स दण्डयिष्यते।
- XVII किञ्च ये प्रत्येभ्यन्ति तैरीदृग् आश्चर्य्यं कर्म प्रकाशयिष्यते ते मन्नाम्ना भूतान् त्याजयिष्यन्ति भाषा अन्याश्च वदिष्यन्ति।
- XVIII अपरं तैः सर्पेषु धृतेषु प्राणनाशकवस्तुनि पीते य तेषां कापि क्षति न् भविष्यति; रोगिणां गात्रेषु करार्पिते तेऽरोगा भविष्यन्ति य।
- XIX अथ प्रभुस्तानित्यादिश्य स्वर्गं नीतः सन् परमेश्वरस्य दक्षिण उपविवेश।
- XX ततस्ते प्रस्थाय सर्व्वत्र सुसंवादीयकथां प्रचारयितुमारंभेरे प्रभुस्तु तेषां सहायः सन् प्रकाशिताश्चर्य्यक्रियाभिस्तां कथां प्रमाणावतीं यकारा एति।

લૂકલિખિત: સુસંવાદ:

- I પ્રથમતો યે સાક્ષિણો વાક્યપ્રચારકાશ્ચાસન્ તેડસ્માકં મધ્યે યદત્ સપ્રમાણં વાક્યમર્પયન્તિ સ્મ
 II તદનુસારતોડન્યેપિ બહવસ્તદ્વૃત્તાન્તં રચયિતું પ્રવૃત્તાઃ।
 III અતએવ હે મહામહિમથિયકિલ્ ત્વં યા યા: કથા અશિક્ષ્યથાસ્તાસાં દૃઢપ્રમાણાનિ યથા પ્રાપ્નોષિ
 IV તદર્થં પ્રથમમારભ્ય તાનિ સર્વાણિ જ્ઞાત્વાહમપિ અનુક્રમાત્ સર્વવૃત્તાન્તાન્ તુભ્યં લેખિતું મતિમકાર્ષમ્
 V યિહૂદાદેશીયહેરોદ્રામકે રાજત્વં કુર્વતિ અબીયયાજકસ્ય પર્યાયાધિકારી સિખરિયનામક એકો યાજકો હારોણવંશોદ્ભવા
 ઇલીશેવાપ્યા
 VI તસ્ય જાયા દ્વાવિમૌ નિર્દોષૌ પ્રભો: સર્વાજ્ઞા વ્યવસ્થાશ્ચ સંમન્ય ઈશ્વરદૃષ્ટૌ ધાર્મિકાવાસ્તામ્
 VII તયો: સન્તાન એકોપિ નાસીત્, યત ઇલીશેવા બન્ધ્યા તૌ દ્વાવેવ વૃદ્ધાવભવતામ્
 VIII યદા સ્વપર્યાનુક્રમેણ સિખરિય ઈશ્વાસ્ય સમક્ષં યાજકીયં કર્મ કરોતિ
 IX તદા યજ્ઞસ્ય દિનપરિપાચ્યા પરમેશ્વરસ્ય મન્દિરે પ્રવેશકાલે ધૂપજ્વાલનં કર્મ તસ્ય કરણીયમાસીત્
 X તદ્ધૂપજ્વાલનકાલે લોકનિવહે પ્રાર્થનાં કર્તું બહિસ્તિષ્ઠતિ
 XI સતિ સિખરિયો યસ્યાં વેદ્યાં ધૂપં જ્વાલયતિ તદક્ષિણપાર્શ્વે પરમેશ્વરસ્ય દૂત એક ઉપસ્થિતો દર્શનં દદૌ
 XII તં દૃષ્ટ્વા સિખરિય ઉદ્ધિવિજે શશક્કે ચા
 XIII તદા સ દૂતસ્તં બભાષે હે સિખરિય મા ભૈસ્તવ પ્રાર્થના ગ્રાહ્યા જાતા તવ ભાર્યા ઇલીશેવા પુત્રં પ્રસોષ્યતે તસ્ય નામ
 યોહનૃ ઇતિ કરિષ્યસિ।
 XIV કિંચ ત્વં સાનન્દ: સહર્ષશ્ચ ભવિષ્યસિ તસ્ય જન્મનિ બહવ આનન્દિષ્યન્તિ ચા
 XV યતો હેતો: સ પરમેશ્વરસ્ય ગોચરે મહાન્ ભવિષ્યતિ તથા દ્રાક્ષારસં સુરાં વા કિમપિ ન પાસ્યતિ, અપરં જન્મારભ્ય
 પવિત્રેણાત્મના પરિપૂર્ણ:
 XVI સન્ ઇસ્રાયેલ્વંશીયાન્ અનેકાન્ પ્રભો: પરમેશ્વરસ્ય માર્ગમાનેષ્યતિ।
 XVII સન્તાનાન્ પ્રતિ પિતૃણાં મનાંસિ ધર્મજ્ઞાનં પ્રત્યનાજ્ઞાગ્રાહિણશ્ચ પરાવર્તયિતું, પ્રભો: પરમેશ્વરસ્ય સેવાર્થમ્ એકાં
 સજ્જિજ્જતજાતિં વિધાતુચ્ચ સ એલિયરૂપાત્મશક્તિપ્રાપ્તસ્તસ્યાગ્રે ગમિષ્યતિ।
 XVIII તદા સિખરિયો દૂતમવાદીત્ કથમેતદ્ વેત્સ્યામિ? યતોહં વૃદ્ધો મમ ભાર્યા ચ વૃદ્ધા।
 XIX તતો દૂત: પ્રત્યુવાચ પશ્યેશ્વરસ્ય સાક્ષાદ્દર્શી જિબ્રાયેલ્નામા દૂતોહં ત્વયા સહ કથાં ગદિતું તુભ્યમિમાં શુભવાર્તા દાતુચ્ચ
 પ્રેષિત:।
 XX કિન્તુ મદીયં વાક્યં કાલે ફલિષ્યતિ તત્ ત્વયા ન પ્રતીતમ્ અત: કારણાદ્ યાવદેવ તાનિ ન સેત્સ્યન્તિ તાવત્ ત્વં
 વક્તુમશક્તો મૂકો ભવા
 XXI તદાનીં યે યે લોકા: સિખરિયમપૈક્ષન્ત તે મધ્યેમન્દિરં તસ્ય બહુવિલમ્બાદ્ આશ્ચર્ય મેનિરે।
 XXII સ બહિરાગતો યદા કિમપિ વાક્યં વક્તુમશક્ત: સફ્લેતં કૃત્વા નિ:શબ્દસ્તસ્યૌ તદા મધ્યેમન્દિરં કસ્યચિદ્ દર્શનં તેન
 પ્રાપ્તમ્ ઇતિ સર્વે બુબુધિરે।
 XXIII અનન્તરં તસ્ય સેવનપર્યાયિ સમ્પૂર્ણે સતિ સ નિજગેહં જગામા
 XXIV કતિપયદિનેષુ ગતેષુ તસ્ય ભાર્યા ઇલીશેવા ગર્ભવતી બભૂવ
 XXV પશ્ચાત્ સા પશ્ચમાસાન્ સંગોપ્યાકથયત્ લોકાનાં સમક્ષં મમાપમાનં ખાણ્ડયિતું પરમેશ્વરો મયિ દૃષ્ટિં પાતયિત્વા કર્મ્મદૃશં
 કૃતવાન્
 XXVI અપરચ્ચ તસ્યા ગર્ભસ્ય ષષ્ઠે માસે જાતે ગાલીલ્પ્રદેશીયનાસરત્પુરે
 XXVII દાયૂદો વંશીયાય યૂષ્ફનામ્ને પુરુષાય યા મરિયમ્નામકુમારી વાગ્દત્તાસીત્ તસ્યા: સમીપં જિબ્રાયેલ્ દૂત ઈશ્વરેણ
 પ્રહિત:।
 XXVIII સ ગત્વા જગાદ હે ઈશ્વરાનુગૃહીતકન્યે તવ શુભં ભૂયાત્ પ્રભુ: પરમેશ્વરસ્તવ સહાયોસ્તિ નારીણાં મધ્યે ત્વમેવ
 ધન્યા।
 XXIX તદાનીં સા તં દૃષ્ટ્વા તસ્ય વાક્યત ઉદ્ધિજ્ય કીદૃશં ભાષણમિદમ્ ઇતિ મનસા ચિન્તયામાસા
 XXX તતો દૂતોડવદત્ હે મરિયમ્ ભયં માકાર્ષી:, ત્વયિ પરમેશ્વરસ્યાનુગ્રહોસ્તિ।
 XXXI પશ્ય ત્વં ગર્ભર્મ ધૃત્વા પુત્રં પ્રસોષ્યસે તસ્ય નામ યીશુરિતિ કરિષ્યસિ।

XXXII સ મહાન્ ભવિષ્યતિ તથા સર્વેભ્યઃ શ્રેષ્ઠસ્ય પુત્ર ઇતિ ખ્યાસ્યતિ; અપરં પ્રભુઃ પરમેશ્વરસ્તસ્ય પિતુર્દાયુદઃ સિંહાસનં તસ્મૈ દાસ્યતિ;

XXXIII તથા સ યાકૂબો વંશોપરિ સર્વદા રાજત્વં કરિષ્યતિ, તસ્ય રાજત્વસ્યાન્તો ન ભવિષ્યતિ।

XXXIV તદા મરિયમ્ તં દૂતં બભાષે નાહં પુરુષસઙ્ગં કરોમિ તર્હિ કથમેતત્ સમ્ભવિષ્યતિ?

XXXV તતો દૂતોડકથયત્ પવિત્ર આત્મા ત્વામાશ્રાયિષ્યતિ તથા સર્વશ્રેષ્ઠસ્ય શક્તિસ્તવોપરિ છાયાં કરિષ્યતિ તતો હેતોસ્તવ ગર્ભાદિ યઃ પવિત્રબાલકો જનિષ્યતે સ ઈશ્વરપુત્ર ઇતિ ખ્યાતિં પ્રાપ્સ્યતિ।

XXXVI અપરઞ્ચ પશ્ય તવ જ્ઞાતિરિલીશેવા યાં સર્વે બન્ધ્યામવદન્ ઇદાનીં સા વાર્હક્યે સન્તાનમેકં ગર્ભોડધારયત્ તસ્ય ષષ્ઠમાસોભૂત્।

XXXVII કિમપિ કર્મ નાસાધ્યમ્ ઈશ્વરસ્યા

XXXVIII તદા મરિયમ્ જગાદ, પશ્ય પ્રભેરહં દાસી મહ્યં તવ વાક્યાનુસારેણ સર્વમેતદ્ ઘટતામ્; અનનતરં દૂતસ્તસ્યાઃ સમીપાત્ પ્રતસ્યે।

XXXIX અથ ક્રતિપયદિનાત્ પરં મરિયમ્ તસ્માત્ પર્વતમયપ્રદેશીયયિહૂદાયા નગરમેકં શીઘ્રં ગત્વા

XL સિખરિયયાજકસ્ય ગૃહં પ્રવિશ્ય તસ્ય જાયામ્ ઇલીશેવાં સમ્બોધ્યાવદત્।

XLI તતો મરિયમઃ સમ્બોધનવાક્યે ઇલીશેવાયાઃ કર્ણયોઃ પ્રવિષ્ટમાત્રે સતિ તસ્યા ગર્ભસ્થબાલકો નનર્તી તત ઇલીશેવા પવિત્રેણાત્મના પરિપૂર્ણા સતી

XLII પ્રોચ્યૈર્ગદિતુમારેભે, યોષિતાં મધ્યે ત્વમેવ ધન્યા, તવ ગર્ભસ્થઃ શિશુશ્ચ ધન્યઃ।

XLIII ત્વં પ્રભોર્માતા, મમ નિવેશને ત્વયા ચરણાવર્પિતૌ, મમાઘ સૌભાગ્યમેતત્।

XLIV પશ્ય તવ વાક્યે મમ કર્ણયોઃ પ્રવિષ્ટમાત્રે સતિ મમોદરસ્થઃ શિશુરાનન્દાન્ નનર્તી

XLV યા સ્ત્રી વ્યશ્વસીત્ સા ધન્યા, યતો હેતોસ્તાં પ્રતિ પરમેશ્વરોક્તં વાક્યં સર્વે સિદ્ધં ભવિષ્યતિ।

XLVI તદાનીં મરિયમ્ જગાદા ધન્યવાદં પરેશસ્ય કરોતિ મામકં મનઃ।

XLVII મમાત્મા તારકેશે ચ સમુલ્લાસં પ્રગચ્છતિ।

XLVIII અકરોત્ સ પ્રભુ દુષ્ટિં સ્વદાસ્યા દુર્ગતિં પ્રતિ। પશ્યાદારભ્ય માં ધન્યાં વક્ષ્યન્તિ પુરુષાઃ સદા।

XLIX યઃ સર્વશક્તિમાન્ યસ્ય નામાપિ ચ પવિત્રકાં સ એવ સુમહત્કર્મ કૃતવાન્ મન્નિમિત્તકાં

L યે બિભ્યતિ જનાસ્તસ્માત્ તેષાં સન્તાનપંક્તિષુ અનુકમ્યા તદીયા ચ સર્વદૈવ સુતિષ્ઠતિ।

LI સ્વબાહુબલતસ્તેન પ્રાકાશ્યત પરાક્રમઃ। મનઃકુમન્ત્રણાસાર્દ્ધં વિકીર્ચ્યન્તેડભિમાનિનઃ।

LII સિંહાસનગતાલ્લોકાન્ બલિનશ્રાવરોહ્ય સઃ। પદેષૂચ્યેષુ લોકાંસ્તુ ક્ષુદ્રાન્ સંસ્થાપયત્યપિ।

LIII ક્ષુધિતાન્ માનવાન્ દ્રવ્યૈરુત્તમૈઃ પરિતર્પ્ય સઃ। સકલાન્ ધનિનો લોકાન્ વિસૃજેદ્ રિક્તહસ્તકાન્।

LIV ઇબ્રાહીમિ ચ તદ્દર્શે યા દયાસ્તિ સદૈવ તાં સ્મૃત્વા પુરા પિતૃણાં નો યથા સાક્ષાત્ પ્રતિશ્રુતાં

LV ઇસ્રાયેલ્સેવકસ્તેન તથોપક્રિયતે સ્વયાં।

LVI અનન્તરં મરિયમ્ પ્રાયેણ માસત્રયમ્ ઇલીશેવયા સહોષિત્વા વ્યાધુચ્ચ નિજનિવેશનં યયૌ।

LVII તદનન્તરમ્ ઇલીશેવાયાઃ પ્રસવકાલ ઉપસ્થિતે સતિ સા પુત્રં પ્રાસોષ્ટ।

LVIII તતઃ પરમેશ્વરસ્તસ્યાં મહાનુગ્રહં કૃતવાન્ એતત્ શ્રુત્વા સમીપવાસિનઃ કુટુમ્બાશ્રાગત્ય તયા સહ મુમુદિરે।

LIX તથાષ્ટમે દિને તે બાલકસ્ય ત્વયં છેતુમ્ એત્ય તસ્ય પિતૃનામાનુરૂપં તન્નામ સિખરિય ઇતિ કર્તુમીષુઃ।

LX કિન્તુ તસ્ય માતાકથયત્ તન્ન, નામાસ્ય યોહન્ ઇતિ કર્તવ્યમ્।

LXI તદા તે વ્યાહરન્ તવ વંશમધ્યે નામેદૃશં કસ્યાપિ નાસ્તિ।

LXII તતઃ પરં તસ્ય પિતરં સિખરિયં પ્રતિ સદ્ગૈત્ય પપ્રચ્છુઃ શિશોઃ કિં નામ કારિષ્યતે?

LXIII તતઃ સ ફલકમેકં યાયિત્વા લિલેખ તસ્ય નામ યોહન્ ભવિષ્યતિ। તસ્માત્ સર્વે આશ્ચર્ય મેનિરે।

LXIV તત્ક્ષણં સિખરિયસ્ય જિહ્વાજાડ્યેડપગતે સ મુખં વ્યાદાય સ્પષ્ટવર્ણમુચ્યાર્ય ઈશ્વરસ્ય ગુણાનુવાદં ચકાર।

LXV તસ્માચ્યતુર્દિક્સ્થાઃ સમીપવાસિલોકા ભીતા એવમેતાઃ સર્વાઃ કથા યિહૂદાયાઃ પર્વતમયપ્રદેશસ્ય સર્વત્ર પ્રચારિતાઃ।

LXVI તસ્માત્ શ્રોતારો મનઃસુ સ્થાપયિત્વા કથયામ્બભૂવુઃ કીદૃશોયં બાલો ભવિષ્યતિ? અથ પરમેશ્વરસ્તસ્ય સહાયોભૂત્।

LXVII તદા યોહનઃ પિતા સિખરિયઃ પવિત્રેણાત્મના પરિપૂર્ણઃ સન્ એતાદૃશં ભવિષ્યદ્વાક્યં કથયામાસ।

LXVIII ઇસ્રાયેલઃ પ્રભુ ર્યસ્તુ સ ધન્યઃ પરમેશ્વરઃ। અનુગૃહ્ય નિજાલ્લોકાન્ સ એવ પરિમોચયેત્।

LXIX વિપક્ષજનહસ્તેભ્યો યથા મોચ્યામહે વયં યાવજજીવન્ ધર્મોણ સારલ્યેન ચ નિર્ભયાઃ।

LXX સેવામહૈ તમેવૈકમ્ એતત્કારણમેવ યા સ્વકીયં સુપવિત્રઞ્ચ સંસ્મૃત્ય નિયમં સદા।

- LXXI કૃપયા પુરુષાન્ પૂર્વાન્ નિકષાર્થાત્તુ ન: પિતુ:। ઇબ્રાહીમ: સમીપે યં શપથં કૃતવાન્ પુરા।
 LXXII તમેવ સફલં કર્તૃ તથા શત્રુગણસ્ય યા ઋત્વીયાકારિણશ્ચૈવ કરેભ્યો રક્ષણાય ન:।
 LXXIII સૃષ્ટે: પ્રથમત: સ્વીયૈ: પવિત્રૈ ભાવિવાદિભિ:।
 LXXIV યથોક્તવાન્ તથા સ્વસ્ય દાયૂદ: સેવકસ્ય તુ।
 LXXV વંશે ત્રાતારમેકં સ સમુત્પાદિતવાન્ સ્વયમ્।
 LXXVI અતો હે બાલક ત્વન્તુ સર્વેભ્ય: શ્રેષ્ઠ એવ ય:। તસ્યૈવ ભાવિવાદીતિ પ્રવિખ્યાતો ભવિષ્યસિ। અસ્માકં ચરણાન્ ક્ષેમે માર્ગે ચાલયિતું સદા। એવં ધ્વાન્તેડર્થતો મૃત્યોશ્ચયાયાં યે તુ માનવા:।
 LXXVII ઉપવિષ્ટાસ્તુ તાનેવ પ્રકાશયિતુમેવ હિ કૃત્વા મહાનુકમ્પાં હિ યામેવ પરમેશ્વર:।
 LXXVIII ઊદ્ધ્વાત્ સૂર્યમુદાયૈવાસ્મભ્યં પ્રાદાતુ દર્શનાં તયાનુકમ્પયા સ્વસ્ય લોકાનાં પાપમોચને।
 LXXIX પરિત્રાણસ્ય તેભ્યો હિ જ્ઞાનવિશ્રાણનાય યા પ્રભો માર્ગ પરિષ્કર્તુ તસ્યાગ્રાપી ભવિષ્યસિ।
 LXXX અથ બાલક: શરીરેણ બુદ્ધ્યા ય વદ્ધિતુમારેભે; અપરઞ્ચ સ ઇસ્રાયેલો વંશીયલોકાનાં સમીપે યાવન્ પ્રકટીભૂતસ્તાસ્તાવત્ પ્રાન્તરે ન્યવસત્।

II

- I અપરઞ્ચ તસ્મિન્ કાલે રાજ્યસ્ય સર્વેષાં લોકાનાં નામાનિ લેખયિતુમ્ અગસ્તકૈસર આજ્ઞાપયામાસા
 II તદનુસારેણ કુરીણિયનામનિ સુરિયાદેશસ્ય શાસકે સતિ નામલેખનં પ્રારેભે।
 III અતો હેતો નામ લેખિતું સર્વે જના: સ્વીયં સ્વીયં નગરં જગ્મુ:।
 IV તદાનીં યૂષ્કુ નામ લેખિતું વાગદત્તયા સ્વભાર્યયા ગર્ભવત્યા મરિયમા સહ સ્વયં દાયૂદ: સજ્જાતિવંશ ઇતિ કારણાદ્ ગાલીલપ્રદેશસ્ય નાસરત્નગરાદ્
 V ચિહ્નપ્રદેશસ્ય બૈત્લેહમાખ્યં દાયૂદગરં જગામ
 VI અન્યચ તત્ર સ્થાને તયોસ્તિષ્ઠતો: સતો મરિયમ: પ્રસૂતિકાલ ઉપસ્થિતે
 VII સા તં પ્રથમસુતં પ્રાસોષ્ટ કિન્તુ તસ્મિન્ વાસગૃહે સ્થાનાભાવાદ્ બાલકં વસ્ત્રેણ વેષ્ટયિત્વા ગોશાલાયાં સ્થાપયામાસા
 VIII અનન્તરં યે કિયન્તો મેષપાલકા: સ્વમેષવ્રજરક્ષાયૈ તત્રદેશે સ્થિત્વા રજન્યાં પ્રાન્તરે પ્રહરિણ: કર્મ કુર્વન્તિ,
 IX તેષાં સમીપં પરમેશ્વરસ્ય દૂત આગત્યોપતસ્થૌ; તદા યતુષ્પાર્શ્વે પરમેશ્વરસ્ય તેજસ: પ્રકાશિતત્વાત્ તેડતિશશક્કિરે।
 X તદા સ દૂત ઉવાચ મા ભૈષ્ટ પશ્યતાઘ દાયૂદ: પુરે યુષ્મન્નિમિત્તં ત્રાતા પ્રભુ: પ્ત્રીષ્ટોડજનિષ્ટ,
 XI સર્વેષાં લોકાનાં મહાનન્દજનકમ્ ઇમં મજ્જલવૃત્તાન્તં યુષ્માન્ જ્ઞાપયામિ
 XII યૂયં (તત્સ્થાનં ગત્વા) વસ્ત્રવેષ્ટિતં તં બાલકં ગોશાલાયાં શયનં દ્રક્ષ્યથ યુષ્માન્ પ્રતીદં ચિહ્નં ભવિષ્યતિ।
 XIII દૂત ઇમાં કથાં કથિતવતિ તત્રાકસ્માત્ સ્વર્ગીયા: પૂતના આગત્ય કથામ્ ઇમાં કથયિત્વેશ્વરસ્ય ગુણાનન્વવાદિષુ:, યથા,
 XIV સર્વોદ્ધ્વસ્થૈરીશ્વરસ્ય મહિમા સમ્પ્રકાશ્યતાં શાન્તિર્ભૂયાત્ પૃથિવ્યાસ્તુ સન્તોષશ્ચ નરાન્ પ્રતિ।
 XV તત: પરં તેષાં સન્નિધે દૂતગણે સ્વર્ગ ગતે મેષપાલકા: પરસ્પરમ્ અવેચન્ આગચ્છત પ્રભુ: પરમેશ્વરો યાં ઘટનાં જ્ઞાપિતવાન્ તસ્યા યાથર્થ જ્ઞાતું વચમધુના બૈત્લેહમ્પુરં યામ:।
 XVI પશ્ચાત્ તે તૂર્ણાં વ્રજિત્વા મરિયમં યૂષ્કુ ગોશાલાયાં શયનં બાલકઞ્ચ દદૃશુ:।
 XVII ઇત્યં દૃષ્ટ્વા બાલકસ્યાર્થે પ્રોક્તાં સર્વકથાં તે પ્રાચારયાઞ્ચકુ:।
 XVIII તતો યે લોકા મેષરક્ષકાણાં વદનેભ્યસ્તાં વાર્તા શુશ્રુવુસ્તે મહાશ્ચર્ય મેનિરે।
 XIX કિન્તુ મરિયમ્ એતત્સર્વઘટનાનાં તાત્પર્ય વિવિચ્ય મનસિ સ્થાપયામાસા
 XX તત્પશ્ચાદ્ દૂતવિજ્ઞાપ્તાનુરૂપં શ્રુત્વા દૃષ્ટ્વા ય મેષપાલકા ઈશ્વરસ્ય ગુણાનુવાદં ધન્યવાદઞ્ચ કુર્વાણા: પરાવૃત્ય યયુ:।
 XXI અથ બાલકસ્ય ત્વકષ્ટેનકાલેડષ્ટમદિવસે સમુપસ્થિતે તસ્ય ગર્ભસ્થિતે: પુર્વ સ્વર્ગીયદૂતો યથાજ્ઞાપયત્ તદનુરૂપં તે તન્નામધેયં યીશુરિતિ ચકિરે।
 XXII તત: પરં મૂસાલિખિતવ્યવસ્થાયા અનુસારેણ મરિયમ: શુચિત્વકાલ ઉપસ્થિતે,
 XXIII "પ્રથમજ: સર્વ: પુરુષસન્તાન: પરમેશ્વરે સમર્પ્યતાં," ઇતિ પરમેશ્વરસ્ય વ્યવસ્થયા
 XXIV યીશુ પરમેશ્વરે સમર્પયિતુમ્ શાસ્ત્રીયવિધ્યુક્તં કપોતદ્વયં પારાવતશાવકદ્વયં વા બલિં દાતું તે તં ગૃહીત્વા ચિરશાલમમ્ આયયુ:।
 XXV ચિરશાલમ્પુરનિવાસી શિમિયોન્નામા ધાર્મિક એક આસીત્ સ ઇસ્રાયેલ: સાન્ત્વનામપેક્ષ્ય તસ્થૌ કિન્ચ પવિત્ર આત્મા તસ્મિન્નાવિર્ભૂત:।
 XXVI અપરં પ્રભુણા પરમેશ્વરેણાભિષિક્તે ત્રાતરિ ત્વયા ન દૃષ્ટે ત્વં ન મરિષ્યસીતિ વાક્યં પવિત્રેણ આત્મના તસ્મ પ્રાકથ્યતા

- XXVII अपरञ्च यदा यीशोः पिता माता य तदर्थं व्यवस्थानुत्तुं कर्म कर्तुं तं मन्दिरम् आनिन्यतुस्तदा
 XXVIII शिमियोन् आत्मन आकर्षणेन मन्दिरमागत्य तं क्रोडे निधाय ईश्वरस्य धन्यवाद् कृत्वा कथयामास, यथा,
 XXIX हे प्रभो तव दासोयं निजवाक्यानुसारतः। एदानीन्तु सकल्याणो भवता संविसृज्यताम्।
 XXX यतः सकलदेशस्य दीप्तये दीप्तिरूपकं।
 XXXI एसायेलीयलोकरस्य मडागौरवरूपकं।
 XXXII यं त्रायकं जनानान्तु सम्भुभे त्वमञ्जुजनः। सञ्जेव विद्यतेऽस्माकं ध्रवं नयननगोयरे॥
 XXXIII तदानीं तेनोक्ता अेताः सकलाः कथाः श्रुत्वा तस्य माता यूषङ् य विस्मयं मेनाते।
 XXXIV ततः परं शिमियोन् तेभ्य आशिषं दत्त्वा तन्मातरं मरियमम् उवाच, पश्य एसायेलो वंशमध्ये बहूनां
 पातनायोत्थापनाय य तथा विरोधपात्रं भवितुं, बहूनां गुप्तमनोगतानां प्रकटीकरणाय बालकोयं नियुक्तोस्ति।
 XXXV तस्मात् तवापि प्राणाः शूलेन व्यत्स्यन्ते।
 XXXVI अपरञ्च आशेरस्य वंशीयङ्गिनूयेलो दुडिता उन्नाभ्या अतिज्वरती भविष्यद्वादिन्येका या विवाहात् परं सप्त
 वत्सरान् पत्या सह न्यवसत् ततो विधवा भूत्वा यतुरशीतिवर्षवयःपर्यन्तं
 XXXVII मन्दिरे स्थित्वा प्रार्थनोपवासैर्दिवानिशम् ईश्वरम् असेवत सापि स्त्री तस्मिन् समये मन्दिरमागत्य
 XXXVIII परमेश्वरस्य धन्यवाद् यकार, यिज्ञासालमुखासिनो यावन्तो लोका मुक्तिमपेक्ष्य स्थितास्तान् यीशोर्वृत्तान्तं
 ज्ञापयामास।
 XXXIX एतथं परमेश्वरस्य व्यवस्थानुसारेण सर्वेषु कर्मसु कृतेषु तौ पुनश्च गालीलौ नासरत्नामकं निजनगरं प्रतस्थाते।
 XL तत्पश्चाद् बालकः शरीरेण वृद्धिमेत्य ज्ञानेन परिपूर्णा आत्मना शक्तिमांश्च भवितुमारेभे तथा तस्मिन् ईश्वरानुग्रहो
 बभूव।
 XLI तस्य पिता माता य प्रतिवर्षं निस्तारोत्सवसमये यिज्ञासालम् अगच्छताम्।
 XLII अपरञ्च यीशौ द्वादशवर्षवयस्के सति तौ पर्वसमयस्य रीत्यनुसारेण यिज्ञासालं गत्वा
 XLIII पार्व्यां सम्पाद्य पुनरपि व्याधुय्य यातः किन्तु यीशुर्बालको यिज्ञासालमि तिष्ठति। यूषङ् तन्माता य तद् अविदित्वा
 XLIV स सङ्गिभिः सह विद्यत अेतस्य बुद्ध्वा दिनैकगम्यमार्गं जगमतुः। किन्तु शेषे ज्ञातिबन्धूनां समीपे मृगयित्वा
 तद्दुद्देशमप्राप्य
 XLV तौ पुनरपि यिज्ञासालम् परावृत्त्यागत्य तं मृगयाञ्चक्रतुः।
 XLVI अथ दिनत्रयात् परं पण्डितानां मध्ये तेषां कथाः शृण्वन् तत्त्वं पृच्छंश्च मन्दिरे समुपविष्टः स ताभ्यां दृष्टः।
 XLVII तदा तस्य बुद्ध्या प्रत्युत्तरैश्च सर्वे श्रोतारो विस्मयमापद्यन्ते।
 XLVIII तादृशं दृष्ट्वा तस्य जनको जननी य यमय्यकतुः किञ्च तस्य माता तमवदत्, हे पुत्र, कथमावां प्रतीत्यं समायरस्त्वम्?
 पश्य तव पिताहञ्च शोकाकुलौ सन्तौ त्वामन्विच्छावः स्म।
 XLIX ततः सोवदत् कुतो माम् अन्वैच्छतं? पितुर्गृहे मया स्थातव्यम् अेतत् किं युवाभ्यां न ज्ञायते?
 L किन्तु तौ तस्यैतद्वाक्यस्य तात्पर्यं बोद्धुं नाशक्नुतां।
 LI ततः परं स ताभ्यां सह नासरतं गत्वा तयोर्वशीभूतस्तस्थौ किन्तु सर्वा अेताः कथास्तस्य माता मनसि स्थापयामास।
 LII अथ यीशो बुद्धिः शरीरञ्च तथा तस्मिन् ईश्वरस्य मानवानाञ्चानुग्रहो वर्द्धितुम् आरेभे।

III

- I अनन्तरं तिभिरियकैसरस्य राजत्वस्य पञ्चदशे वत्सरे सति यदा पन्तीयपीलातो यिडूदादेशाधिपति उर्रोद् तु
 गालील्प्रदेशस्य राजा झिलिपनामा तस्य भ्राता तु यितूरियायास्त्राफोनीतियाप्रदेशस्य य राजासीत् लुषानीयनामा
 अविलीनीदेशस्य राजासीत्
 II डानन् क्रियङ्गाश्चैभौ प्रधानयाजकावास्तां तदानीं सिभरियस्य पुत्राय योडने मध्येप्रान्तरम् ईश्वरस्य वाक्ये प्रकाशिते सति
 III स यर्दन उभयतटप्रदेशान् समेत्य पापमोचनार्थं मनःपरावर्तनस्य यिहूत्तुं यन्मञ्जुजनं तदीयाः कथाः सर्वत्र
 प्रचारयितुमारेभे।
 IV यिशयियभविष्यद्भक्तग्रन्थे यादृशी लिपिरास्ते यथा, परमेशस्य पन्थानं परिष्कुरुत सर्वतः। तस्य राजपथञ्चैव समानं
 कुरुताधुना।
 V कारिष्यन्ते समुच्छ्रायाः सकला निम्नभूमयः। कारिष्यन्ते नताः सर्वे पर्वताश्चोपपर्वताः। कारिष्यन्ते य या वकास्ताः सर्वाः
 सरला भुवः। कारिष्यन्ते समानास्ता या उच्यनीयभूमयः।
 VI ईश्वरेण कृतं त्राणं द्रक्ष्यन्ति सर्वमानवाः। एत्येतत् प्रान्तरे वाक्यं वदतः कस्ययिद् रवः॥

- VII ये ये लोका मञ्जुनार्थं बहिराययुस्तान् सोवदत् रे रे सर्पवंशा आगामिनः कोपात् पलायितुं युष्मान् कश्चेतयामास?
- VIII तस्माद् एब्राहीम् अस्माकं पिता कथामीदृशीं मनोभिर्न कथयित्वा यूयं मनःपरिवर्तनयोग्यं इलं इलत; युष्मानहं यथार्थं वदामि पाषाणोत्थं अतेभ्य ईश्वर एब्राहीमः सन्तानोत्पादने समर्थः।
- IX अपरञ्च तरुमूलेऽधुनापि परशुः संलग्नोस्ति यस्तरुत्तमं इलं न इलति स छिद्यतेऽग्नौ निक्षिप्यते या
- X तदानीं लोकास्तं पप्रच्छुस्तर्हि किं कर्तव्यमस्माभिः?
- XI ततः सोवादीत् यस्य द्वे वसने विद्येते स वस्त्रहीनायैकं वितरतु किञ्च यस्य जाद्यद्रव्यं विद्येते सोपि तथैव करोतु।
- XII ततः परं करसञ्चायिनो मञ्जुनार्थम् आगत्य पप्रच्छुः हे गुरो किं कर्तव्यमस्माभिः?
- XIII ततः सोकथयत् निरूपितादधिकं न गृह्णित्वा
- XIV अनन्तरं सेनागण अत्ये पप्रच्छु किमस्माभिर्वा कर्तव्यम्? ततः सोभिदधे कस्य कामपि ङानिं मा कार्ष्ण तथा मृषापवादं मा कुरुत निजवेतनेन य सन्तुष्य तिष्ठत।
- XV अपरञ्च लोका अपेक्षया स्थित्वा सर्व्वपीति मनोभिर्वितर्क्याञ्चक्रुः, योहनयम् अभिषिक्तस्त्राता न वेति?
- XVI तदा योहन् सर्व्वान् व्याजहार, जलेऽहं युष्मान् मञ्जुयामि सत्यं किन्तु यस्य पादुकाबन्धनं मोचयितुमपि न योग्योस्मि तादृश अको मत्तो गुरुतरः पुमान् अति, स युष्मान् वह्निरूपे पवित्र आत्मनि मञ्जुयिष्यति।
- XVII अपरञ्च तस्य हस्ते शूर्प आस्ते स स्वशस्यानि शुद्धरूपं प्रस्फोट्य गोधूमान् सर्व्वान् भाण्डागारे संग्रहीष्यति किन्तु बूषाणि सर्व्वानिर्व्वाणवह्निना दाडयिष्यति।
- XVIII योहन् उपदेशेनेत्यं नानाकथा लोकानां समक्षं प्रचारयामास।
- XIX अपरञ्च डेरोद् राजा झिलिप्नाम्नः सडोदरस्य भार्य्या डेरोदियामधि तथान्यानि यानि यानि कुकर्माणि कृतवान् तदधि य
- XX योहना तिरस्कृतो भूत्वा कारागारे तस्य बन्धनाद् अपरमपि कुकर्म्म यकार।
- XXI एतः पूर्वं यस्मिन् समये सर्व्वे योहना मञ्जुतास्तदानीं यीशुरप्यागत्य मञ्जुतः।
- XXII तदनन्तरं तेन प्रार्थिते मेघद्वारं मुक्तं तस्मात्प पवित्र आत्मा मूर्त्तिमान् भूत्वा कपोतवत् तदुपर्य्वरुरोड; तदा त्वं मम प्रियः पुत्रस्त्वयि मम परमः सन्तोष एत्याकाशवाणी बभूव।
- XXIII तदानीं यीशुः प्रायेण त्रिंशद्वर्षवयस्क आसीत्। लौकिकज्ञाने तु स यूषङ् पुत्रः,
- XXIV यूषङ् अलेः पुत्रः, अलिर्मत्ततः पुत्रः, मत्तत् लेवेः पुत्रः, लेवि मर्ल्केः पुत्रः, मर्ल्कर्यान्नस्य पुत्रः; यान्नो यूषङ् पुत्रः।
- XXV यूषङ् मत्तथियस्य पुत्रः, मत्तथिय आमोसः पुत्रः, आमोस् नडूमः पुत्रः, नडूम एषलेः पुत्रः, एषलेर्नगेः पुत्रः।
- XXVI नगिर्माटः पुत्रः, माट् मत्तथियस्य पुत्रः, मत्तथियः शिमियेः पुत्रः, शिमियिर्यूषङ् पुत्रः, यूषङ् यिडूदाः पुत्रः।
- XXVII यिडूदा योहानाः पुत्रः, योहाना रीषाः पुत्रः, रीषाः सिरुब्बाबिलः पुत्रः, सिरुब्बाबिल् शल्तीयेलः पुत्रः, शल्तीयेल् नेरेः पुत्रः।
- XXVIII नेरिर्मर्ल्केः पुत्रः, मर्ल्कः अद्यः पुत्रः, अदी कोषमः पुत्रः, कोषम् एल्मोददः पुत्रः, एल्मोदद अेरः पुत्रः।
- XXIX अेर योशेः पुत्रः, योशिः एलीयेषरः पुत्रः, एलीयेषर् योरीमः पुत्रः, योरीम् मत्ततः पुत्रः, मत्तत लेवेः पुत्रः।
- XXX लेविः शिमियोनः पुत्रः, शिमियोन् यिडूदाः पुत्रः, यिडूदा यूषुङ् पुत्रः, यूषुङ् योननः पुत्रः, यानन् एलीयाकीमः पुत्रः।
- XXXI एलियाकीमः मिलेयाः पुत्रः, मिलेया मैननः पुत्रः, मैनन् मत्ततस्य पुत्रः, मत्ततो नाथनः पुत्रः, नाथन् दायूदः पुत्रः।
- XXXII दायूद यिशयः पुत्रः, यिशय ओबेदः पुत्रः, ओबेद ओयसः पुत्रः, ओयस् सल्मोनः पुत्रः, सल्मोन् नडशोनः पुत्रः।
- XXXIII नडशोन् अम्मीनादबः पुत्रः, अम्मीनादब अरामः पुत्रः, अराम् डिप्रोणः पुत्रः, डिप्रोण् पेरसः पुत्रः, पेरस् यिडूदाः पुत्रः।
- XXXIV यिडूदा याकूबः पुत्रः, याकूब् एस्डाकः पुत्रः, एस्डाक् एब्राहीमः पुत्रः, एब्राहीम् तेरडः पुत्रः, तेरड् नाडोरः पुत्रः।
- XXXV नाडोर् सिरुगः पुत्रः, सिरुग् रिथ्वः पुत्रः, रिथ्वः पेलगः पुत्रः, पेलग् अेवरः पुत्रः, अेवर् शेलडः पुत्रः।
- XXXVI शेलड् डैननः पुत्रः, डैनन् अर्क्षदः पुत्रः, अर्क्षद शामः पुत्रः, शाम् नोडः पुत्रः, नोडो लेमकः पुत्रः।
- XXXVII लेमक् मिथूशेलडः पुत्रः, मिथूशेलड् डनोडः पुत्रः, डनोक् येरदः पुत्रः, येरद मडललेलः पुत्रः, मडललेल् डैननः पुत्रः।
- XXXVIII डैनन् एनोशः पुत्रः, एनोश् शेतः पुत्रः, शेत आदमः पुत्र, आदम् ईश्वरस्य पुत्रः।

IV

- I ततः परं यीशुः पवित्रेणात्मना पूर्णः सन् यर्दननद्याः परावृत्त्यात्मना प्रान्तरं नीतः सन् यत्वारिंशद्दिनानि यावत् शैताना परीक्षितोऽभूत्,
- II किञ्च तानि सर्व्वदिनानि भोजनं विना स्थितत्वात् काले पूर्णो स क्षुधितवान्।

- III તતઃ શૈતાનાગત્ય તમવદત્ ત્વં એદીશ્વરસ્ય પુત્રસ્તર્હિ પ્રસ્તરાનેતાન્ આજ્ઞયા પૂપાન્ કુરા
 IV તદા યીશુરુવાય, લિપિરીદ્દશી વિદ્યતે મનુજઃ કેવલેન પૂપેન ન જીવતિ કિન્ત્વીશ્વરસ્ય સર્વાભિરાજ્ઞાભિ જીવતિ
 V તદા શૈતાન્ તમુચ્યં પર્વતં નીત્વા નિમિષૈકમધ્યે જગતઃ સર્વરાજ્યાનિ દર્શિતવાન્
 VI પશ્ચાત્ તમવાદીત્ સર્વમ્ એતદ્ વિભવં પ્રતાપઞ્ચ તુભ્યં દાસ્યામિ તન્ મયિ સમર્પિતમાસ્તે યં પ્રતિ મમેચ્છા જાયતે તસ્મૈ દાતું શક્નોમિ,
 VII ત્વં એન્માં ભજસે તર્હિ સર્વમેતત્ તવૈવ ભવિષ્યતિ
 VIII તદા યીશુસ્તં પ્રત્યુક્તવાન્ દૂરી ભવ શૈતાન્ લિપિરાસ્તે, નિજં પ્રભું પરમેશ્વરં ભજસ્વ કેવલં તમેવ સેવસ્વ ચા
 IX અથ શૈતાન્ તં ચિરૂશાલમં નીત્વા મન્દિરસ્ય ચૂડાયા ઉપરિ સમુપવેશ્ય જગાદ ત્વં એદીશ્વરસ્ય પુત્રસ્તર્હિ સ્થાનાદિતો લક્ષિત્વાધઃ
 X પત યતો લિપિરાસ્તે, આજ્ઞાપયિષ્યતિ સ્વીયાન્ દૂતાન્ સ પરમેશ્વરઃ
 XI રક્ષિતું સર્વમાર્ગે ત્વાં તેન ત્વચ્ચરણે યથા ન લગેત્ પ્રસ્તરાઘાતસ્ત્વાં ધરિષ્યન્તિ તે તથા
 XII તદા યીશુના પ્રત્યુક્તમ્ ઇદમપ્યુક્તમસ્તિ ત્વં સ્વપ્રભું પરેશં મા પરીક્ષસ્વા
 XIII પશ્ચાત્ શૈતાન્ સર્વપરીક્ષાં સમાપ્ય ક્ષણાત્તં ત્યક્ત્વા યયૌ
 XIV તદા યીશુરાત્મપ્રભાવાત્ પુનર્ગાલીલ્પ્રદેશં ગતસ્તદા તત્સુખ્યાતિશ્ચતુર્દિશં વ્યાનશે
 XV સ તેષાં ભજનગૃહેષુ ઉપદિશ્ય સર્વેઃ પ્રશંસિતો બભૂવા
 XVI અથ સ સ્વપાલનસ્થાનં નાસરત્પુરમેત્ય વિશ્રામવારે સ્વાચારાદ્ ભજનગેહં પ્રવિશ્ય પઠિતુમુત્તસ્થૌ
 XVII તતો યિશયિયભવિષ્યદ્વાદિનઃ પુસ્તકે તસ્ય કરદત્તે સતિ સ તત્ પુસ્તકં વિસ્તાર્ય યત્ર વક્ષ્યમાણાનિ વચનાનિ સન્તિ તત્ સ્થાનં પ્રાપ્ય પપાઠા
 XVIII આત્મા તુ પરમેશસ્ય મદીયોપરિ વિદ્યતો દરિદ્રેષુ સુસંવાદં વક્તું માં સોભિષિક્તવાન્ ભગ્નાન્તઃ કરણાલ્લોકાન્ સુસ્વસ્થાન્ કર્તુમેવ ચા બન્દીકૃતેષુ લોકેષુ મુક્તે ઘોષયિતું વચઃ નેત્રાણિ દાતુમન્દેભ્યસ્ત્રાતું બદ્ધજનાનપિ
 XIX પરેશાનુગ્રહે કાલં પ્રચારયિતુમેવ ચા સર્વેતત્કરણાર્થાય મામેવ પ્રહિણોતિ સઃ
 XX તતઃ પુસ્તકં બદ્ધ્વા પરિચારકસ્ય હસ્તે સમર્પ્ય યાસને સમુપવિષ્ટઃ, તતો ભજનગૃહે યાવન્તો લોકા આસન્ તે સર્વેડનન્યદૃષ્ટ્યા તં વિલુલોકિરે
 XXI અનન્તરમ્ અદૈતાનિ સર્વાણિ લિખિતવચનાનિ યુષ્માકં મધ્યે સિદ્ધાનિ સ ઇમાં કથાં તેભ્યઃ કથયિતુમારેભે
 XXII તતઃ સર્વે તસ્મિન્ અન્વરજ્યન્ત, કિન્તુ તસ્ય મુખાન્નિર્ગતાભિરનુગ્રહસ્ય કથાભિશ્ચમત્કૃત્ય કથયામાસુઃ કિમયં યૂષ્ઠઃ પુત્રો ન?
 XXIII તદા સોડવાદીદ્ હે ચિકિત્સક સ્વમેવ સ્વસ્થં કુરુ કઠ્ઠનાહૂમિ યદ્યત્ કૃતવાન્ તદશ્રૌષ્મ તાઃ સર્વાઃ ક્રિયા અત્ર સ્વદેશે કુરુ કથામેતાં યૂયમેવાવશ્યં માં વદિષ્યથા
 XXIV પુનઃ સોવાદીદ્ યુષ્માનહં યથાર્થ વદામિ, કોપિ ભવિષ્યદ્વાદી સ્વદેશે સત્કારં ન પ્રાપ્નોતિ
 XXV અપરઞ્ચ યથાર્થ વચ્મિ, એલિયસ્ય જીવનકાલે યદા સાર્દ્ધત્રિતયવર્ષાણિ યાવત્ જલદપ્રતિબન્ધાત્ સર્વસ્મિન્ દેશે મહાદુર્ભિક્ષમ્ અજનિષ્ટ તદાનીમ્ ઇસ્રાયેલો દેશસ્ય મધ્યે બદ્ધ્વો વિધવા આસન્,
 XXVI કિન્તુ સીદોન્પ્રદેશીયસારિક્તપુરનિવાસિનીમ્ એકાં વિધવાં વિના કસ્યાશ્ચિદપિ સમીપે એલિયઃ પ્રેરિતો નાભૂત્
 XXVII અપરઞ્ચ ઇલીશાયભવિષ્યદ્વાદિવિદ્યમાનતાકાલે ઇસ્રાયેલ્દેશે બહવઃ કુષ્ઠિન આસન્ કિન્તુ સુરીયદેશીયં નામાન્કુષ્ઠિનં વિના કોપ્યન્યઃ પરિષ્કૃતો નાભૂત્
 XXVIII ઇમાં કથાં શ્રુત્વા ભજનગેહસ્થિતા લોકાઃ સક્રોધમ્ ઉત્થાય
 XXIX નગરાત્તં બહિષ્કૃત્ય યસ્ય શિખરિણ ઉપરિ તેષાં નગરં સ્થાપિતમાસ્તે તસ્માન્નિક્ષેપ્તું તસ્ય શિખરં તં નિન્યુઃ
 XXX કિન્તુ સ તેષાં મધ્યાદપસૃત્ય સ્થાનાન્તરં જગામા
 XXXI તતઃ પરં યીશુર્ગાલીલ્પ્રદેશીયકઠ્ઠનાહૂમ્નગર ઉપસ્થાય વિશ્રામવારે લોકાનુપદેષ્ટુમ્ આરબ્ધવાન્
 XXXII તદુપદેશાત્ સર્વે યમચ્ચક્રુ યતસ્તસ્ય કથા ગુરુતરા આસન્
 XXXIII તદાનીં તદ્ભજનગેહસ્થિતોડમેઘભૂતગ્રસ્ત એકો જન ઉચ્ચૈઃ કથયામાસ,
 XXXIV હે નાસરતીયયીશોડસ્માન્ ત્યજ, ત્વયા સહાસ્માકં કઃ સમ્બન્ધઃ? કિમસ્માન્ વિનાશયિતુમાયાસિ? ત્વમીશ્વરસ્ય પવિત્રો જન એતદહં જાનામિ
 XXXV તદા યીશુસ્તં તર્જયિત્વાવદત્ મૌની ભવ ઇતો બહિર્ભવઃ; તતઃ સોમેઘભૂતસ્તં મધ્યસ્થાને પાતયિત્વા કિન્નિદ્યહિંસિત્વા તસ્માદ્ બહિર્ગતવાન્

- XXXVI ततः सर्वे लोकाश्चमत्कृत्य परस्परं वक्तुमारोभिरे कोयं यमत्कारः। ओष प्रभावेण पराक्रमेण यामेध्यभूतान् आज्ञापयति तेनैव ते बहिर्गच्छन्ति।
- XXXVII अनन्तरं यतुर्दिकस्थदेशान् तस्य सुप्यातिर्व्याप्नोत्।
- XXXVIII तदनन्तरं स भजनगोडाद् बहिरागत्य शिमोनो निवेशनं प्रविवेश तदा तस्य श्वश्रूज्वरेणात्यन्तं पीडितासीत् शिष्यास्तदर्थं तस्मिन् विनयं यक्षुः।
- XXXIX ततः स तस्याः समीपे स्थित्वा ज्वरं तर्जयामास तेनैव तां ज्वरोऽत्याक्षीत् ततः सा तत्क्षणम् उत्थाय तान् सिषेवो
- XL अथ सूर्यास्तकाले स्वेषां ये ये जना नानारोगैः पीडिता आसन् लोकास्तान् यीशोः समीपम् आनिन्युः, तदा स अकैकस्य गात्रे करमर्पयित्वा तानरोगान् यकार।
- XLI ततो भूता बहुभ्यो निर्गत्य यीत्शब्दं कृत्वा य बलाधिरे त्वमीश्वरस्य पुत्रोऽभिषिक्तत्राता; किन्तु सोभिषिक्तत्रातेति ते विविदुरे तस्मात् कारणात् तान् तर्जयित्वा तद्भक्तुं निषिषेध।
- XLII अपरञ्च प्रभाते सति स विजनस्थानं प्रतस्थे पश्चात् जनास्तमन्विच्छन्तस्तन्निकटं गत्वा स्थानान्तरगमनार्थं तमन्वरुन्धन्।
- XLIII किन्तु स तान् जगाद, ईश्वरीयराज्यस्य सुसंवाहं प्रयारयितुम् अन्यानि पुराण्यपि मया यातव्यानि यतस्तदर्थमेव प्रेरितोऽहं।
- XLIV अथ गालीलो भजनगोडेषु स उपदिदेश।

V

- I अनन्तरं यीशुरेकदा गिनेषरथस्य तीर उत्तिष्ठति, तदा लोका ईश्वरीयकथां श्रोतुं तद्गुपरि प्रपतिताः।
- II तदानीं स एदस्य तीरसमीपे नौद्वयं ददर्श किञ्च मत्स्योपज्जविनो नावं विडाय जालं प्रक्षालयन्ति।
- III ततस्तयोर्द्वयो र्मध्ये शिमोनो नावमारुह्य तीरात् किञ्चिद्दूरं यातुं तस्मिन् विनयं कृत्वा नौकायामुपविश्य लोकान् प्रोपदिष्टवान्।
- IV पश्चात् तं प्रस्तावं समाप्य स शिमोनं व्याजहार, गभीरं जालं गत्वा मत्स्यान् धर्तुं जालं निक्षिपा।
- V ततः शिमोन बलाषे, हे गुरो यद्यपि वयं कृत्स्नां यामिनीं परिश्रम्य मत्स्यैकमपि न प्राप्तास्तथापि भवतो निदेशतो जालं क्षिपामः।
- VI अथ जाले क्षिप्ते बहुमत्स्यपतनाद् आनायः प्रच्छिन्नः।
- VII तस्माद् उपकर्तुम् अन्यनौस्थान् सङ्गिन आयातुम् एङ्गितेन समाह्वयन् ततस्त आगत्य मत्स्यै नौद्वयं प्रपूरयामासु र्ये नौद्वयं प्रमग्नम्।
- VIII तदा शिमोन्पितरस्तद् विलोक्य यीशोश्चरणायोः पतित्वा, हे प्रभोऽहं पापी नरो मम निकटाद् भवान् यातु, एति कथितवान्।
- IX यतो जाले पतितानां मत्स्यानां यूथात् शिमोन् तत्सङ्गिनश्च यमत्कृतवन्तः; शिमोनः सडकारिणौ सिवदेः पुत्रौ याकूब् योडन् येमौ तादृशौ बभूवतुः।
- X तदा यीशुः शिमोनं जगाद मा भैषीरधारभ्य त्वं मनुष्यधरो भविष्यसि।
- XI अनन्तरं सर्वसु नौसु तीरम् आनीतासु ते सर्वान् परित्यज्य तस्य पश्चाद्गामिनो बभूवुः।
- XII ततः परं यीशो कस्मिंश्चित् पुरे तिष्ठति जन् अकः सर्वाङ्गकुष्ठस्तं विलोक्य तस्य समीपे न्युब्जः पतित्वा सविनयं वक्तुमारोभे, हे प्रभो यद्वि भवानिच्छति तर्हि मां परिष्कर्तुं शक्नोति।
- XIII तदानीं स पाणिं प्रसार्य तदङ्गं स्पृशन् बलाषे त्वं परिष्कियस्वेति ममेच्छास्ति ततस्तत्क्षणं स कुष्ठात् मुक्तः।
- XIV पश्चात् स तमाज्ञापयामास कथामिमां कस्मैयिद् अकथयित्वा याजकस्य समीपञ्च गत्वा स्वं दर्शय, लोकेभ्यो निजपरिष्कृतत्वस्य प्रमाणादानाय मूसाज्ञानुसारेण द्रव्यमुत्भृजस्व या
- XV तथापि यीशोः सुप्याति र्बहु व्याप्तुमारोभे किञ्च तस्य कथां श्रोतुं स्वीयरोगेभ्यो मोक्तुञ्च लोका आजग्मुः।
- XVI अथ स प्रान्तरं गत्वा प्रार्थयाञ्चके।
- XVII अपरञ्च अकदा यीशुरुपदिशति, अतर्हि गालीब्धिद्वीपदेशयोः सर्वनगरेभ्यो यिज्ञालमश्च क्रियन्तः किञ्चिलोका व्यवस्थापकाश्च समागत्य तदन्तिके समुपविशुः, तस्मिन् काले लोकानामारोग्यकारणात् प्रभोः प्रभावः प्रयकाशो।
- XVIII पश्चात् क्रियन्तो लोका अकं पक्षाघातिनं भटवायां निधाय यीशोः समीपमानेतुं सम्मुपे स्थापयितुञ्च व्याप्रियन्त।
- XIX किन्तु बहुजननिवडसम्वाधात् न शक्नुवन्तो गृहोपरि गत्वा गृहपृष्ठं जनिन्वा तं पक्षाघातिनं सभटवं गृहमध्ये यीशोः सम्मुपे ऽवरोहयामासुः।
- XX तदा यीशुस्तेषाम् ईदृशं विश्वासं विलोक्य तं पक्षाघातिनं व्याजहार, हे मानव तव पापमक्षम्यत।

XXI તસ્માદ્ અધ્યાપકાઃ ફિરુશિનશ્ચ ચિત્તૈરિત્યં પ્રચિન્તિતવન્તઃ, એષ જન ઈશ્વરં નિન્દતિ કોયં? કેવલમીશ્વરં વિના પાપં ક્ષન્તું કઃ શક્નોતિ?

XXII તદા યીશુસ્તેષામ્ ઇત્યં ચિન્તનં વિદિત્વા તેભ્યોકથયદ્ યૂયં મનોભિઃ કુતો વિતર્કયથ?

XXIII તવ પાપક્ષમા જાતા યદ્વા ત્વમુત્થાય વ્રજ એતયો મધ્યે કા કથા સુકથ્યા?

XXIV કિન્તુ પૃથિવ્યાં પાપં ક્ષન્તું માનવસુતસ્ય સામર્થ્યમસ્તીતિ યથા યૂયં જ્ઞાતું શક્નુથ તદર્થ (સ તં પક્ષાઘાતિનં જગાદ) ઉત્તિષ્ઠ સ્વશય્યાં ગૃહીત્વા ગૃહં યાહીતિ ત્વામાદિશામિ

XXV તસ્માત્ સ તત્ક્ષણમ્ ઉત્થાય સર્વેષાં સાક્ષાત્ નિજશયનીયં ગૃહીત્વા ઈશ્વરં ધન્યં વદન્ નિજનિવેશનં યયૌ

XXVI તસ્માત્ સર્વે વિસ્મય પ્રાપ્તા મનઃસુ ભીતાશ્ચ વયમદાસમ્ભવકાર્યાણ્યદર્શામિ ઇત્યુક્ત્વા પરમેશ્વરં ધન્યં પ્રોદિતાઃ

XXVII તતઃ પરં બહિર્ગચ્છન્ કરસન્નયસ્થાને લેવિનામાનં કરસન્નાયકં દૃષ્ટ્વા યીશુસ્તમભિદધે મમ પશ્ચાદેહિ

XXVIII તસ્માત્ સ તત્ક્ષણાત્ સર્વે પરિત્યજ્ય તસ્ય પશ્ચાદિયાયા

XXIX અનન્તરં લેવિ નિજગૃહે તદર્થ મહાભોજ્યં ચકાર, તદા તૈઃ સહાનેકે કરસન્નાયિનસ્તદન્યલોકાશ્ચ ભોક્તુમુપવિવિશુઃ

XXX તસ્માત્ કારણાત્ યણ્ડાલાનાં પાપિલોકાનાન્ન સર્જે યૂયં કુતો ભંગ્ધ્વે પિવથ એતિ કથાં કથયિત્વા ફિરુશિનોઽધ્યાપકાશ્ચ તસ્ય શિષ્યૈઃ સહ વાગ્યુદ્ધં કર્તુમારેભિરે

XXXI તસ્માદ્ યીશુસ્તાન્ પ્રત્યવોચદ્ અરોગલોકાનાં ચિકિત્સકેન પ્રયોજનં નાસ્તિ કિન્તુ સરોગાણામેવા

XXXII અહં ધાર્મિકાન્ આહ્વાતું નાગતોસ્મિ કિન્તુ મનઃ પરાવર્તયિતું પાપિન એવા

XXXIII તતસ્તે પ્રોયુઃ, યોહનઃ ફિરુશિનાન્ન શિષ્યા વારંવારમ્ ઉપવસન્તિ પ્રાર્થયન્તે ચ કિન્તુ તવ શિષ્યાઃ કુતો ભુજ્ઞતે પિવન્તિ ચ?

XXXIV તદા સ તાનાયખ્યૌ વરે સર્જે તિષ્ઠતિ વરસ્ય સખિગણં કિમુપવાસયિતું શક્નુથ?

XXXV કિન્તુ યદા તેષાં નિકટાદ્ વરો નેષ્યતે તદા તે સમુપવત્સ્યન્તિ

XXXVI સોપરમપિ દૃષ્ટાન્તં કથયામ્બભૂવ પુરાતનવસ્ત્રે કોપિ નુતનવસ્ત્રં ન સીવ્યતિ યતસ્તેન સેવનેન જીર્ણવસ્ત્રં છિદ્યતે, નૂતનપુરાતનવસ્ત્રયો મેલન્ન ન ભવતિ

XXXVII પુરાતન્યાં કુત્વાં કોપિ નુતનં દ્રાક્ષારસં ન નિદધાતિ, યતો નવીનદ્રાક્ષારસસ્ય તેજસા પુરાતની કુતૂ વિદીર્યતે તતો દ્રાક્ષારસઃ પતતિ કુતૂશ્ચ નશ્યતિ

XXXVIII તતો હેતો નૂતન્યાં કુત્વાં નવીનદ્રાક્ષારસઃ નિદધાતવ્યસ્તેનોભયસ્ય રક્ષા ભવતિ

XXXIX અપરન્ન પુરાતનં દ્રાક્ષારસં પીત્વા કોપિ નૂતનં ન વાગ્છતિ, યતઃ સ વક્તિ નૂતનાત્ પુરાતનમ્ પ્રશસ્તમ્

VI

I અચરન્ન પર્વણો દ્વિતીયદિનાત્ પરં પ્રથમવિશ્રામવારે શસ્યક્ષેત્રેણ યીશોર્ગમનકાલે તસ્ય શિષ્યાઃ કણિશં છિન્ત્વા કરેષુ મર્દયિત્વા ખાદિતુમારેભિરે

II તસ્માત્ કિયન્તઃ ફિરુશિનસ્તાનવદન્ વિશ્રામવારે યત્ કર્મ્મ ન કર્તવ્યં તત્ કુતઃ કુરુથ?

III યીશુઃ પ્રત્યુવાચ દાયૂદ્ તસ્ય સર્જિનશ્ચ ક્ષુધાર્તાઃ કિં ચક્રુઃ સ કથમ્ ઈશ્વરસ્ય મન્દિરં પ્રવિશ્ય

IV એ દર્શનીયાઃ પૂપા યાજ્ઞકાન્ વિનાન્યસ્ય કસ્યાપ્યભોજનીયાસ્તાનાનીય સ્વયં બુભજે સર્જિભ્યોપિ દદૌ તત્ કિં યુષ્માભિઃ કદાપિ નાપાઠિ?

V પશ્ચાત્ સ તાનવદત્ મનુજસુતો વિશ્રામવારસ્યાપિ પ્રભુ ભવતિ

VI અનન્તરમ્ અન્યવિશ્રામવારે સ ભજનગેહં પ્રવિશ્ય સમુપદિશતિ તદા તત્સ્થાને શુષ્કદક્ષિણકર એકઃ પુમાન્ ઉપતસ્થિવાન્

VII તસ્માદ્ અધ્યાપકાઃ ફિરુશિનશ્ચ તસ્મિન્ દોષમારોપયિતું સ વિશ્રામવારે તસ્ય સ્વાસ્થ્યં કરોતિ નવેતિ પ્રતીક્ષિતુમારેભિરે

VIII તદા યીશુસ્તેષાં ચિન્તાં વિદિત્વા તં શુષ્કકરં પુમાસં પ્રોવાય, ત્વમુત્થાય મધ્યસ્થાને તિષ્ઠા

IX તસ્માત્ તસ્મિન્ ઉત્થિતવતિ યીશુસ્તાન્ વ્યાજ્ઞહાર, યુષ્માન્ ઇમાં કથાં પૃચ્છામિ, વિશ્રામવારે હિતમ્ અહિતં વા, પ્રાણરક્ષણં પ્રાણનાશનં વા, એતેષાં કિં કર્મ્મકરણીયમ્?

X પશ્ચાત્ યતુર્દિશ્ચ સર્વાન્ વિલોક્ય તં માનવં બભાષે, નિજકરં પ્રસારય; તતસ્તેન તથા કૃત ઇતરકરવત્ તસ્ય હસ્તઃ સ્વસ્થોભવત્

XI તસ્માત્ તે પ્રચણ્ડકોપાન્વિતા યીશું કિં કરિષ્યન્તીતિ પરસ્પરં પ્રમન્ત્રિતાઃ

XII તતઃ પરં સ પર્વતમારુહોશ્વરમુદ્દિશ્ય પ્રાર્થયમાનઃ કૃત્સ્નાં રાત્રિં યાપિતવાન્

XIII અથ દિને સતિ સ સર્વાન્ શિષ્યાન્ આહૂતવાન્ તેષાં મધ્યે

XIV પિતરનામ્ના ખ્યાત: શિમોન્ તસ્ય ભ્રાતા આન્દ્રિયશ્ચ યાકૂબ્ યોહન્ ચ ફિલિપ્ બર્થલમયશ્ચ

XV મથિ: થોમા આલ્ફીયસ્ય પુત્રો યાકૂબ્ જ્વલન્તનામ્ના ખ્યાત: શિમોન્

XVI ચ યાકૂબો ભ્રાતા ચિહૂદાશ્ચ તં ય: પરકરેષુ સમર્પયિષ્યતિ સ ઈષ્કરીયોતીયચિહૂદાશ્ચૈતાન્ દ્વાદશ જનાન્ મનોનીતાન્ કૃત્વા સ જગ્રાહ તથા પ્રેરિત ઇતિ તેષાં નામ ચકારા

XVII તત: પરં સ તૈ: સહ પર્વતાદવરુહ્ય ઉપત્યકાયાં તસ્થૌ તતસ્તસ્ય શિષ્યસઙ્ગો ચિહૂદાદેશાદ્ ચિરૂશાલમશ્ચ સોર: સીદોનશ્ચ જલધે રોધસો જનનિહાશ્ચ એત્ય તસ્ય કથાશ્રવણાર્થં રોગમુક્ત્યર્થં તસ્ય સમીપે તસ્થુ:

XVIII અમેઘ્યભૂતગ્રસ્તાશ્ચ તન્નિકટમાગત્ય સ્વાસ્થ્યં પ્રાપુ:

XIX સર્વેષાં સ્વાસ્થ્યકરણપ્રભાવસ્ય પ્રકાશિતત્વાત્ સર્વે લોકા એત્ય તં સ્પ્રષ્ટું ચેતિરે

XX પશ્રાત્ સ શિષ્યાન્ પ્રતિ દૃષ્ટિ કૃત્વા જગાદ, હે દરિદ્રા યૂયં ધન્યા યત ઈશ્વરીયે રાજ્યે વોડધિકારોસ્તિ

XXI હે અધુના ક્ષુધિતલોકા યૂયં ધન્યા યતો યૂયં તપ્સ્યથ; હે ઇહ રોદિનો જના યૂયં ધન્યા યતો યૂયં હસિષ્યથા

XXII યદા લોકા મનુષ્યસૂનો નામહેતો યુષ્માન્ ઋતીયિષ્યન્તે પૃથક્ કૃત્વા નિન્દિષ્યન્તિ, અધમાનિવ યુષ્માન્ સ્વસમીપાદ્ દૂરીકરિષ્યન્તિ ચ તદા યૂયં ધન્યા:

XXIII સ્વર્ગો યુષ્માકં યથેષ્ટં ફલં ભવિષ્યતિ, એતદર્થં તસ્મિન્ દિને પ્રોલ્લસત આનન્દેન નૃત્યત ચ, તેષાં પૂર્વપુરુષાશ્ચ ભવિષ્યદ્વાદિન: પ્રતિ તથૈવ વ્યવાહરન્

XXIV કિન્તુ હા હા ધનવન્તો યૂયં સુખં પ્રાપ્નુતા હન્ત પરિતૃપ્તા યૂયં ક્ષુધિતા ભવિષ્યથ;

XXV ઇહ હસન્તો યૂયં વત યુષ્માભિ: શોચિતવ્યં રોદિતવ્યં

XXVI સર્વેલાકૈ યુષ્માકં સુખ્યાતૌ કૃતાયાં યુષ્માકં દુર્ગતિ ભવિષ્યતિ યુષ્માકં પૂર્વપુરુષા મૃષાભવિષ્યદ્વાદિન: પ્રતિ તદ્ભત્ કૃતવન્ત:

XXVII હે શ્રોતારો યુષ્મભ્યમહં કથયામિ, યૂયં શત્રુષુ પ્રીયધ્વં ચે ચ યુષ્માન્ દ્વિષન્તિ તેષામપિ હિતં કુરુતા

XXVIII ચે ચ યુષ્માન્ શપન્તિ તેભ્ય આશિષં દત્ત ચે ચ યુષ્માન્ અવમન્યન્તે તેષાં મઙ્ગલં પ્રાર્થયધ્વાં

XXIX યદિ કશ્ચિત્ તવ કપોલે ચપેટાઘાતં કરોતિ તર્હિ તં પ્રતિ કપોલમ્ અન્યં પરાવર્ત્ય સમ્મુખીકુરુ પુનશ્ચ યદિ કશ્ચિત્ તવ ગાત્રીયવસ્ત્રં હરતિ તર્હિ તં પરિઘેયવસ્ત્રમ્ અપિ ગ્રહીતું મા વારયા

XXX યસ્ત્વાં યાયતે તસ્મૈ દેહિ, યશ્ચ તવ સમ્પત્તિં હરતિ તં મા યાયસ્વા

XXXI પરેભ્ય: સ્વાન્ પ્રતિ યથાયરણમ્ અપેક્ષધ્વે પરાન્ પ્રતિ યૂયમપિ તથાયરતા

XXXII ચે જના યુષ્માસુ પ્રીયન્તે કેવલં તેષુ પ્રીયમાણેષુ યુષ્માકં કિં ફલં? પાપિલોકા અપિ સ્વેષુ પ્રીયમાણેષુ પ્રીયન્તો

XXXIII યદિ હિતકારિણ એવ હિતં કુરુથ તર્હિ યુષ્માકં કિં ફલં? પાપિલોકા અપિ તથા કુર્વન્તિ

XXXIV ચેભ્ય ઋણપરિશોધસ્ય પ્રાપ્તિપ્રત્યાશાસ્તે કેવલં તેષુ ઋણે સમર્પિતે યુષ્માકં કિં ફલં? પુન: પ્રાપ્ત્યાશયા પાપીલોકા અપિ પાપિજનેષુ ઋણમ્ અર્પયન્તિ

XXXV અતો યૂયં રિપુષ્વપિ પ્રીયધ્વં, પરહિતં કુરુત ચ; પુન: પ્રાપ્ત્યાશાં ત્યક્ત્વા ઋણમર્પયત, તથા કૃતે યુષ્માકં મહાફલં ભવિષ્યતિ, યૂયન્ સર્વપ્રધાનસ્ય સન્તાના ઇતિ ખ્યાતિં પ્રાપ્સ્યથ, યતો યુષ્માકં પિતા કૃતદનાનાં દુર્દૃત્તાનાશ્ચ હિતમાયરતિ

XXXVI અત એવ સ યથા દયાલુ યૂયમપિ તાદૃશા દયાલવો ભવતા

XXXVII અપરન્ પરાન્ દોષિણો મા કુરુત તસ્માદ્ યૂયં દોષીકૃતા ન ભવિષ્યથ; અદણ્ડયાન્ મા દણ્ડયત તસ્માદ્ યૂયમપિ દણ્ડં ન પ્રાપ્સ્યથ; પરેષાં દોષાન્ ક્ષમધ્વં તસ્માદ્ યુષ્માકમપિ દોષા: ક્ષમિષ્યન્તો

XXXVIII દાનાનિદત્ત તસ્માદ્ યૂયં દાનાનિ પ્રાપ્સ્યથ, વરન્ લોકા: પરિમાણપાત્રં પ્રદલય્ય સન્નાલ્ય પ્રોન્નાલ્ય પરિપૂર્ચ્ય યુષ્માકં ક્રોડેષુ સમર્પયિષ્યન્તિ; યૂયં ચેન પરિમાણેન પરિમાથ તેનૈવ પરિમાણેન યુષ્મત્કૃતે પરિમાસ્યતો

XXXIX અથ સ તેભ્યો દૃષ્ટાન્તકથામકથયત્, અન્ધો જન: કિમન્ધં પન્થાનં દર્શયિતું શક્નોતિ? તસ્માદ્ ઉભાવપિ કિં ગર્ત્તે ન પતિષ્યત:?

XL ગુરો: શિષ્યો ન શ્રેષ્ઠ: કિન્તુ શિષ્યે સિદ્ધે સતિ સ ગુરુતુલ્યો ભવિતું શક્નોતિ

XLI અપરન્ ત્વં સ્વચક્ષુષિ નાસામ્ અદૃષ્ટ્વા તવ ભ્રાતુશ્ચક્ષુષિ યત્તૃણમસ્તિ તદેવ કુત: પશ્યમિ?

XLII સ્વચક્ષુષિ યા નાસા વિદ્યતે તામ્ અજ્ઞાત્વા, ભ્રાતસ્તવ નેત્રાત્ તૃણં બહિ: કરોમીતિ વાક્યં ભ્રાતરં કથં વક્તું શક્નોષિ? હે કપટિન્ પૂર્વે સ્વનયનાત્ નાસાં બહિ: કુરુ તતો ભ્રાતુશ્ચક્ષુષસ્તૃણં બહિ: કર્તું સુદૃષ્ટિં પ્રાપ્સ્યસિ

XLIII અન્યન્ ઉત્તમસ્તરુ: કદાપિ ફલમનુત્તમં ન ફલતિ, અનુત્તમતરુશ્ચ ફલમુત્તમં ન ફલતિ કારણાદત: ફલૈસ્તરવો જ્ઞાયન્તો

XLIV કણ્ટકિપાદપાત્ કોપિ ઉડુમ્બરફલાનિ ન પાતયતિ તથા શૃગાલકોલિવૃક્ષાદપિ કોપિ દ્રાક્ષાફલં ન પાતયતિ

XLV તદ્ભત્ સાધુલોકોઽન્તઃકરણરૂપાત્ સુભાણાગારાઠ્ ઉત્તમાનિ દ્રવ્યાણિ બહિઃ કરોતિ, દુષ્ટો લોકશ્ચાન્તઃકરણરૂપાત્ કુભાણાગારાત્ કુત્સિતાનિ દ્રવ્યાણિ નિર્ગમયતિ યતોઽન્તઃકરણાનાં પૂર્ણભાવાનુરૂપાણિ વયાંસિ મુખાન્નિર્ગચ્છન્તિ

XLVI અપરઞ્ચ મમાજ્ઞાનુરૂપં નાયરિત્વા કુતો માં પ્રભો પ્રભો ઇતિ વદથ?

XLVII યઃ કશ્ચિન્ મમ નિકટમ્ આગત્ય મમ કથા નિશમ્ય તદનુરૂપં કર્મ કરોતિ સ કસ્ય સદૃશો ભવતિ તદહં યુષ્માન્ જ્ઞાપયામિ

XLVIII યો જનો ગભીરં ખનિત્વા પાષાણસ્થલે ભિત્તિં નિર્માય સ્વગૃહં રચયતિ તેન સહ તસ્યોપમા ભવતિ; યત આપ્લાવિજલમેત્ય તસ્ય મૂલે વેગેન વહદપિ તદ્દેહં લાડયિતું ન શક્નોતિ યતસ્તસ્ય ભિત્તિઃ પાષાણોપરિ તિષ્ઠતિ

XLIX કિન્તુ યઃ કશ્ચિન્ મમ કથાઃ શ્રુત્વા તદનુરૂપં નાયરતિ સ ભિત્તિં વિના મૂઢુપરિ ગૃહનિર્માત્રા સમાનો ભવતિ; યત આપ્લાવિજલમાગત્ય વેગેન યદા વહતિ તદા તદ્દૃહં પતતિ તસ્ય મહત્ પતનં જાયતો

VII

I તતઃ પરં સ લોકાનાં કર્ણગોચરે તાન્ સર્વાન્ ઉપદેશાન્ સમાપ્ય યદા કફર્નાહૂમ્પુરં પ્રવિશતિ

II તદા શતસેનાપતેઃ પ્રિયદાસ એકો મૃતકલ્પઃ પીડિત આસીત્

III અતઃ સેનાપતિ રીંશો વાર્તા નિશમ્ય દાસસ્યારોગ્યકરણાય તસ્યાગમનાર્થં વિનયકરણાય ચિહ્નદીયાન્ કિયતઃ પ્રાયઃ પ્રેષયામાસા

IV તે યીશોરન્તિકં ગત્વા વિનયાતિશયં વક્તુમારેભિરે, સ સેનાપતિ ભવતોનુગ્રહં પ્રાપ્તુમ્ અર્હતિ

V યતઃ સોસ્મજજાતીયેષુ લોકેષુ પ્રીયતે તથાસ્મત્કૃતે ભજનગેહં નિર્મિતવાન્

VI તસ્માદ્ યીશુસ્તૈઃ સહ ગત્વા નિવેશનસ્ય સમીપં પ્રાપ, તદા સ શતસેનાપતિ વૃક્ષમાણવાક્યં તં વક્તું બન્ધૂન્ પ્રાહિણોત્ હે પ્રભો સ્વયં શ્રમો ન કર્તવ્યો યદ્ ભવતા મદ્દેહમધ્યે પાદાર્પણં ક્રિયેત તદધ્યહં નાર્હામિ,

VII કિન્ત્વાહં ભવત્સમીપં યાતુમપિ નાત્માનં યોગ્યં બુદ્ધવાન્, તતો ભવાન્ વાક્યમાત્રં વદતુ તેનૈવ મમ દાસઃ સ્વસ્થો ભવિષ્યતિ

VIII યસ્માદ્ અહં પરાધીનોપિ મમાધીના યાઃ સેનાઃ સન્તિ તાસામ્ એકજનં પ્રતિ યાહીતિ મયા પ્રોક્તે સ યાતિ; તદન્યં પ્રતિ આયાહીતિ પ્રોક્તે સ આયાતિ; તથા નિજદાસં પ્રતિ એતત્ કુર્વિતિ પ્રોક્તે સ તદેવ કરોતિ

IX યીશુરિદં વાક્યં શ્રુત્વા વિસ્મયં યયૌ, મુખં પરાવર્ત્ય પશ્ચાદ્વર્તિનો લોકાન્ બભાષે ય, યુષ્માનહં વદામિ ઇસ્રાયેલો વંશમધ્યેપિ વિશ્વાસમીદૃશં ન પ્રાપ્નવાં

X તતસ્તે પ્રેષિતા ગૃહં ગત્વા તં પીડિતં દાસં સ્વસ્થં દદૃશુઃ

XI પરેડહનિ સ નાયીનાપ્યં નગરં જગામ તસ્યાનેકે શિષ્યા અન્યે ય લોકાસ્તેન સાર્દ્ધં યયુઃ

XII તેષુ તન્નગરસ્ય દ્વારસન્નિધિં પ્રાપ્તેષુ કિયન્તો લોકા એકં મૃતમનુજં વહન્તો નગરસ્ય બહિર્યાન્તિ, સ તન્માતુરેકપુત્રસ્તન્માતા ય વિધવા; તથા સાર્દ્ધં તન્નગરીયા બહવો લોકા આસન્

XIII પ્રભુસ્તાં વિલોક્ય સાનુકમ્પઃ કથયામાસ, મા રોદીઃ સ સમીપમિત્વા ખટવાં પસ્પર્શ તસ્માદ્ વાહકાઃ સ્થગિતાસ્તમ્બુઃ;

XIV તદા સ ઉવાચ હે યુવમનુષ્ય ત્વમુત્તિષ્ઠ, ત્વામહમ્ આજ્ઞાપયામિ

XV તસ્માત્ સ મૃતો જનસ્તક્ષણમુત્થાય કથાં પ્રકથિતઃ; તતો યીશુસ્તસ્ય માતરિ તં સમર્પયામાસા

XVI તસ્માત્ સર્વે લોકાઃ શશક્રિરે; એકો મહાભવિષ્યદ્વાદી મધ્યેઽસ્માકમ્ સમુદૈત્, ઈશ્વરશ્ચ સ્વલોકાન્વગૃહ્ણાત્ કથામિમાં કથયિત્વા ઈશ્વરં ધન્યં જગદુઃ

XVII તતઃ પરં સમસ્તં ચિહ્નદાદેશં તસ્ય યતુર્દિક્કસ્થદેશઞ્ચ તસ્યૈતત્કીર્તિં વ્યાનશે

XVIII તતઃ પરં યોહનઃ શિષ્યેષુ તં તદ્દૃતાન્તં જ્ઞાપિતવત્સુ

XIX સ સ્વશિષ્યાણાં દ્વૌ જનાવાહ્ય યીશું પ્રતિ વક્ષ્યમાણં વાક્યં વક્તું પ્રેષયામાસ, યસ્યાગમનમ્ અપેક્ષ્ય તિષ્ઠામો વયં કિં સ એવ જનસ્ત્વં? કિં વયમન્યમપેક્ષ્ય સ્થાસ્યામઃ?

XX પશ્ચાત્તૌ માનવૌ ગત્વા કથયામાસતુઃ; યસ્યાગમનમ્ અપેક્ષ્ય તિષ્ઠામો વયં, કિં સએવ જનસ્ત્વં? કિં વયમન્યમપેક્ષ્ય સ્થાસ્યામઃ? કથામિમાં તુભ્યં કથયિતું યોહન્ મજ્જક આવાં પ્રેષિતવાન્

XXI તસ્મિન્ દણ્ડે યીશુરોગિણો મહાવ્યાધિમતો દુષ્ટભૂતગ્રસ્તાંશ્ચ બહૂન્ સ્વસ્થાન્ કૃત્વા, અનેકાન્ધેત્યશ્ચક્ષુંષિ દત્વા પ્રત્યુવાચ,

XXII યુવાં વ્રજતમ્ અન્ધા નેત્રાણિ ખજ્જાશ્ચરણાનિ ય પ્રાપ્નુવન્તિ, કુષ્ઠિનઃ પરિષ્કિયન્તે, બધિરાઃ શ્રવણાનિ મૃતાશ્ચ જીવનાનિ પ્રાપ્નુવન્તિ, દરિદ્રાણાં સમીપેષુ સુસંવાદઃ પ્રચાર્યતે, યં પ્રતિ વિદ્નસ્વરૂપોહં ન ભવામિ સ ધન્યઃ;

XXIII એતાનિ યાનિ પશ્યથઃ શૃણુથશ્ચ તાનિ યોહનં જ્ઞાપયતમ્

XXIV તયો દૂતયો ગતયો: સતો ચોહનિ સ લોકાન્ વક્તુમુપયક્રમે, યૂયં મધ્યેપ્રાન્તરં કિં દ્રષ્ટું નિરગમત? કિં વાયુના કમ્પિતં નડં?

XXV યૂયં કિં દ્રષ્ટું નિરગમત? કિં સૂક્ષ્મવસ્ત્રપરિધાયિનં કમપિ નરં? કિન્તુ યે સૂક્ષ્મમૃદુવસ્ત્રાણિ પરિદધતિ સૂત્તમાનિ દ્રવ્યાણિ ભુક્ષતે ય તે રાજધાનીષુ તિષ્ઠન્તિ।

XXVI તર્હિ યૂયં કિં દ્રષ્ટું નિરગમત? કિમેકં ભવિષ્યદ્વાદિનં? તદેવ સત્યં કિન્તુ સ પુમાન્ ભવિષ્યદ્વાદિનોપિ શ્રેષ્ઠ ઇત્યહં યુષ્માન્ વદામિ;

XXVII પશ્ય સ્વકીયદૂતન્તુ તવાગ્ર પ્રેષયામ્યહં ગત્વા ત્વદીયમાર્ગન્તુ સ હિ પરિષ્કરિષ્યતિ। યદર્થે લિપિરિયમ્ આસ્તે સ એવ યોહન્।

XXVIII અતો યુષ્માનહં વદામિ સ્ત્રિયા ગર્ભજાતાનાં ભવિષ્યદ્વાદિનાં મધ્યે યોહનો મજ્જકાત્ શ્રેષ્ઠ: કોપિ નાસ્તિ, તત્રાપિ ઈશ્વરસ્ય રાજ્યે ય: સર્વસ્માત્ ક્ષુદ્ર: સ યોહનોપિ શ્રેષ્ઠ:।

XXIX અપરન્ત્ર સર્વે લોકા: કરમન્નાયિનશ્ચ તસ્ય વાક્યાનિ શ્રુત્વા યોહના મજ્જકાત્ મજ્જકાત્: પરમેશ્વરં નિર્દોષં મેનિરે

XXX કિન્તુ કિરૂશિનો વ્યવસ્થાપકાશ્ચ તેન ન મજ્જકાત્: સ્વાન્ પ્રતીશ્વરસ્યોપદેશં નિષ્ફલમ્ અકુર્વન્।

XXXI અથ પ્રભુ: કથયામાસ, ઇદાનીન્તનજનન્ કેનોપમામિ? તે કસ્ય સદૃશા:?

XXXII યે બાલકા વિપણ્યામ્ ઉપવિશ્ય પરસ્પરમ્ આહૂય વાક્યમિદં વદન્તિ, વયં યુષ્માકં નિકટે વંશીરવાદિષ્મ, કિન્તુ યૂયં નાનર્તિષ્ઠ, વયં યુષ્માકં નિકટ અરોદિષ્મ, કિન્તુ યુયં ન વ્યલપિષ્ઠ, બાલકૈરેતાદૃશૈસ્તેષામ્ ઉપમા ભવતિ।

XXXIII યતો યોહન્ મજ્જક આગત્ય પૂપં નાખાદત્ દ્રાક્ષારસન્ત્ર નાપિવત્ તસ્માદ્ યૂયં વદથ, ભૂતગ્રસ્તોયમ્।

XXXIV તત: પરં માનવસુત આગત્યાખાદદપિવન્ત્ર તસ્માદ્ યૂયં વદથ, ખાદક: સુરાપશ્ચાણ્ડાલપાપિનાં બન્ધુરેકો જનો દૃશ્યતામ્।

XXXV કિન્તુ જ્ઞાનિનો જ્ઞાનં નિર્દોષં વિદુ:।

XXXVI પશ્ચાદેક: કિરૂશી યીશુ ભોજનાય ન્યમન્ત્રયત્ તત: સ તસ્ય ગૃહં ગત્વા ભોક્તુમુપવિષ્ઠ:।

XXXVII એતર્હિ તલ્કિરૂશિનો ગૃહે યીશુ ભોક્તુમ્ ઉપાવેક્ષીત્ તચ્છુત્વા તન્નગરવાસિની કાપિ દુષ્ટા નારી પાણ્ડરપ્રસ્તરસ્ય સમ્પુટકે સુગન્ધિતૈલમ્ આનીય

XXXVIII તસ્ય પશ્ચાત્ પાદયો: સન્નિધૌ તસ્યૌ રુદતી ય નેત્રામ્બુભિસ્તસ્ય ચરણૌ પ્રક્ષાલ્ય નિજકચૈરમાર્ક્ષીત્, તતસ્તસ્ય ચરણૌ યુગ્મિત્વા તેન સુગન્ધિતૈલેન મમર્દ।

XXXIX તસ્માત્ સ નિમન્ત્રયિતા કિરૂશી મનસા ચિન્તયામાસ, યદયં ભવિષ્યદ્વાદી ભવેત્ તર્હિ એનં સ્પૃશતિ યા સ્ત્રી સા કા કીદૃશી યેતિ જ્ઞાતું શકન્તુયાત્ યત: સા દુષ્ટા।

XL તદા યાશુસ્તં જગાદ, હે શિમોન્ ત્વાં પ્રતિ મમ કિચ્છિદ્ વક્તવ્યમસ્તિ; તસ્માત્ સ બભાષે, હે ગુરો તદ્ વદતુ।

XLI એકોત્તમર્ણસ્ય દ્વાવધમર્ણાવાસ્તાં, તયોરેક: પન્નાશતાનિ મુદ્રાપાદાન્ અપરશ્ચ પન્નાશત્ મુદ્રાપાદાન્ ધારયામાસા

XLII તદનન્તરં તયો: શોધ્યાભાવાત્ સ ઉત્તમર્ણસ્તયો રૂણે ચક્ષમે: તસ્માત્ તયોર્દયો: કસ્તસ્મિન્ પ્રેષ્યતે બહુ? તદ્ બ્રૂહિ।

XLIII શિમોન્ પ્રત્યુવાચ, મયા બુદ્ધ્યતે યસ્યાધિકમ્ ઋણં ચક્ષમે સ ઇતિ; તતો યીશુસ્તં વ્યાજહાર, ત્વં યથાર્થં વ્યચારય:।

XLIV અથ તાં નારીં પ્રતિ વ્યાધુઠ્ય શિમોનમવોચત્, સ્ત્રીમિમાં પશ્યસિ? તવ ગૃહે મય્યાગતે ત્વં પાદપ્રક્ષાલનાર્થં જલં નાદા: કિન્તુ યોષિદેષા નયનજલૈ મમ પાદૌ પ્રક્ષાલ્ય કેશૈરમાર્ક્ષીત્।

XLV ત્વં માં નાયુમ્બી: કિન્તુ યોષિદેષા સ્વીયાગમનાદારભ્ય મદીયપાદૌ યુગ્મિતું ન વ્યરંસ્તા

XLVI ત્વન્ન મદીયોત્તમાઙ્ગે કિચ્છિદપિ તૈલં નામર્દી: કિન્તુ યોષિદેષા મમ ચરણૌ સુગન્ધિતૈલેનામર્દીત્।

XLVII અતસ્ત્વાં વ્યાહરામિ, એતસ્યા બહુ પાપમક્ષમ્યત તતો બહુ પ્રીયતે કિન્તુ યસ્યાલ્પપાપં ક્ષમ્યતે સોલ્પં પ્રીયતે।

XLVIII તત: પરં સ તાં બભાષે, ત્વદીયં પાપમક્ષમ્યતા

XLIX તદા તેન સાર્દ્ધં યે ભોક્તુમ્ ઉપવિવિશુસ્તે પરસ્પરં વક્તુમારેભિરે, અયં પાપં ક્ષમતે ક એષ:?

L કિન્તુ સ તાં નારીં જગાદ, તવ વિશ્વાસસ્ત્વાં પર્યત્રાસ્ત ત્વં ક્ષેમેણ વ્રજા

VIII

I અપરન્ત્ર યીશુ દ્વાદશભિ: શિષ્યૈ: સાર્દ્ધં નાનાનગરેષુ નાનાગ્રામેષુ ય ગચ્છન્ ઈશ્વરીચરાજત્વસ્ય સુસંવાદં પ્રચારયિતું પ્રારેભે।
II તદા યસ્યા: સપ્ત ભૂતા નિરગચ્છન્ સા મગ્દલીનીતિ વિખ્યાતા મરિયમ્ હેરોદ્રાજસ્ય ગૃહાધિપતે: હોષે ભાર્યા યોહના શૂશાના

III પ્રભૂતયો યા બધ્વ્ય: સ્ત્રિય: દુષ્ટભૂતેભ્યો રોગેભ્યશ્ચ મુક્તા: સત્યો નિજવિભૂતી વ્યથિત્વા તમસેવન્ત, તા: સર્વસ્તેન સાર્દ્ધમ્ આસન્।

- IV अनन्तरं नानानगरेभ्यो बहवो लोका आगत्य तस्य समीपेऽभिलन्, तदा स तेभ्य ऐकां दृष्टान्तकथां कथयामास। ऐकः कृषीबलो बीजानि वपुं बडिर्जगाम,
- V ततो वपनकाले कतिपयानि बीजानि मार्गपार्श्वे पेतुः, ततस्तानि पदतलैर् दलितानि पक्षिभिर्भक्षितानि च।
- VI कतिपयानि बीजानि पाषाणस्थले पतितानि यद्यपि तान्यङ्कुरितानि तथापि रसाभावात् शुशुभुः।
- VII कतिपयानि बीजानि कण्टकवनमध्ये पतितानि ततः कण्टकवनानि संवृद्ध्य तानि जगसुः।
- VIII तदन्यानि कतिपयबीजानि च भूम्यामुत्तमायां पेतुस्ततस्तान्यङ्कुरयित्वा शतगुणानि फलानि झेलुः। स एव कथां कथयित्वा प्रोच्यैः प्रोवाच, यस्य श्रोतुं श्रोत्रे स्तः स शृणोतु।
- IX ततः परं शिष्यास्तं पप्रच्छुरस्य दृष्टान्तस्य किं तात्पर्यं?
- X ततः स व्याजहार, ईश्वरीयराज्यस्य गुह्यानि ज्ञातुं युष्मभ्यमधिकारो दीयते किन्त्वन्ये यथा दृष्ट्वापि न पश्यन्ति श्रुत्वापि न बुध्यन्ते य तदर्थं तेषां पुरस्तात् ताः सर्वाः कथा दृष्टान्तेन कथ्यन्ते।
- XI दृष्टान्तस्यास्याभिप्रायः, ईश्वरीयकथा बीजस्वरूपा।
- XII ये कथामात्रं शृण्वन्ति किन्तु पश्चाद् विश्वस्य यथा परित्राणं न प्राप्नुवन्ति तदाशयेन शैतानेत्य हृदयात् तां कथाम् अपहरति त एव मार्गपार्श्वस्थभूमिस्वरूपाः।
- XIII ये कथं श्रुत्वा सानन्दं गृह्णन्ति किन्त्वबद्धमूलत्वात् स्वल्पकालमात्रं प्रतीत्य परीक्षाकाले त्रश्यन्ति तथैव पाषाणभूमिस्वरूपाः।
- XIV ये कथां श्रुत्वा यान्ति विषययिन्तायां धनलोभेन ऐर्द्धिकसुप्ते य मज्जन्त उपयुक्तफलानि न झलन्ति त एवोप्तबीजकण्टकभूमिस्वरूपाः।
- XV किन्तु ये श्रुत्वा सरलैः शुद्धैश्चान्तःकरणैः कथां गृह्णन्ति धैर्यम् अवलम्ब्य फलान्युत्पादयन्ति य त एवोत्तममृत्स्वरूपाः।
- XVI अपरञ्च प्रदीपं प्रज्वाल्य कोपि पात्रेण नाच्छाद्यति तथा षट्पाद्योपि न स्थापयति, किन्तु दीपाधारोपर्येव स्थापयति, तस्मात् प्रवेशका दीप्तिं पश्यन्ति।
- XVII यत्र प्रकाशयिष्यते तादृग् अप्रकाशितं वस्तु किमपि नास्ति यत्र न सुव्यक्तं प्रचारयिष्यते तादृग् गुप्तं वस्तु किमपि नास्ति।
- XVIII अतो यूयं केन प्रकारेण शृणुथ तत्र सावधाना भवत, यस्य समीपे बद्धते तस्मै पुनर्दास्यते किन्तु यस्याश्रये न बद्धते तस्य यद्यदस्ति तदपि तस्मात् नेष्यते।
- XIX अपरञ्च यीशो माता भ्रातरश्च तस्य समीपं ञ्जिगमिषवः
- XX किन्तु जन्तासम्बाधात् तत्सन्निधिं प्राप्नुं न शक्नुः। तत्पश्चात् तव माता भ्रातरश्च त्वां साक्षात् यिकीर्षन्तो बडिस्तिष्ठन्तीति वार्तायां तस्मै कथितायां
- XXI स प्रत्युवाच; ये जना ईश्वरस्य कथां श्रुत्वा तदनुज्ञपमायरन्ति तथैव मम माता भ्रातरश्च।
- XXII अनन्तरं ऐकदा यीशुः शिष्यैः सार्द्धं नावमारुह्य जगाद, आयात वयं हृदस्य पारं यामः, ततस्ते जग्मुः।
- XXIII तेषु नौकां वाडयत्सु स निदद्रौ;
- XXIV अथाकस्मात् प्रबलजम्भशगमाद् हृदे नौकायां तरङ्गैराच्छन्नायां विपत् तान् जग्रासा तस्माद् यीशोरन्तिकं गत्वा डे गुरो डे गुरो प्राणा नो यान्तीति गदित्वा तं जगारयाम्बभूवुः। तदा स उत्थाय वायुं तरङ्गांश्च तर्जयामास तस्माद्बुभौ निवृत्य स्थिरौ बभूवतुः।
- XXV स तान् बभाषे युष्माकं विश्वासः क? तस्मात्ते भीता विस्मिताश्च परस्परं जगद्गुः, अहो कीदृगयं मनुजः पवनं पानीयञ्चादिशति तद्बुभयं तदादेशं वडति।
- XXVI ततः परं गालील्यदेशस्य सम्भुजस्थगिद्वेरीयप्रदेशे नौकायां लगन्त्यां तटेऽवरोहमावाद्
- XXVII बडुतिथकालं भूतग्रस्त ऐको मानुषः पुरादागत्य तं साक्षात्कारा स मनुषो वासो न परिदधत् गृहे य न वसन् केवलं श्मशानम् अध्युवासा।
- XXVIII स यीशुं दृष्ट्वैव यीच्छब्दं यकार तस्य सम्भुजे पतित्वा प्रोच्यैर्जगाद य, डे सर्वप्रधानेश्वरस्य पुत्र, मया सड तव कः सम्बन्धः? त्वयि विनयं करोमि मां मा यातया।
- XXIX यतः स तं मानुषं त्यक्त्वा यातुम् अमेध्यभूतम् आदिदेश; स भूतस्तं मानुषम् असङ्घृष्ट धधार तस्मात्लोकाः शृङ्खलेन निगडेन च बबन्धुः; स तद् भङ्क्त्वा भूतवशत्वात् मध्येप्रान्तरं ययौ।
- XXX अनन्तरं यीशुस्तं पप्रच्छ तव किन्नाम? स उवाच, मम नाम बाडिनो यतो बहवो भूतास्तमाशिश्चियुः।
- XXXI अथ भूता विनयेन जगद्गुः, गभीरं गर्तं गन्तुं माज्ञापयास्मान्।

XXXII तदा पर्वतोपरि वराहव्रजश्वरति तस्माद् भूता विनयेन प्रोयुः, अमुं वराहव्रजम् आश्रयितुम् अस्मान् अनुजानीडि;
ततः सोनुजशौ

XXXIII ततः परं भूतास्तं मानुषं विहाय वराहव्रजम् आशिश्रियुः वराहव्रजाश्च तत्क्षणात् कटकन घावन्तो हृदे प्राणान्
विशृङ्खुः।

XXXIV तद् दृष्ट्वा शूकररक्षकाः पलायमाना नगरं ग्रामञ्च गत्वा तत्सर्व्ववृत्तान्तं कथयामासुः।

XXXV ततः किं वृत्तम् अेतदर्शनार्थं लोका निर्गत्य यीशोः समीपं ययुः, तं मानुषं त्यक्तभूतं परिहितवस्त्रं स्वस्थमानुषवद्
यीशोश्चरणासन्निधौ सूपविशन्तं विलोक्य बिभ्युः।

XXXVI ये लोकास्तस्य भूतग्रस्तस्य स्वास्थ्यकराणं दृष्ट्युक्ते तेभ्यः सर्व्ववृत्तान्तं कथयामासुः।

XXXVII तदनन्तरं तस्य गिदेरीयप्रदेशस्य यतुर्दिकस्था बहवो जना अतित्रस्ता विनयेन तं जगदुः, भवान् अस्माकं निकटाद्
व्रजतु तस्मात् स नावमारुह्य ततो व्याघृत्य जगाम।

XXXVIII तदानीं त्यक्तभूतमनुजस्तेन सह स्थातुं प्रार्थयाञ्चके

XXXIX किन्तु तदर्थम् ईश्वरः कीदृक्खण्डकर्म कृतवान् एति निवेशनं गत्वा विज्ञापय, यीशुः कथामेतां कथयित्वा तं विससर्ज्वा
ततः स प्रजित्वा यीशुस्तदर्थं यन्महाकर्म यकार तत् पुरस्य सर्व्वत्र प्रकाशयितुं प्रारेभे।

XL अथ यीशौ परावृत्त्यागते लोकास्तं आदरेण जगृहु र्यस्मात्ते सर्व्वे तमपेक्षाञ्चक्रिरे।

XLI तदनन्तरं यायीर्नाम्नो भजनगोहस्यैकोधिप आगत्य यीशोश्चरणायोः पतित्वा स्वनिवेशनागमनार्थं तस्मिन् विनयं
यकार,

XLII यतस्तस्य द्वादशवर्षवयस्का कन्यैकासीत् सा मृतकल्पाभवत्। ततस्तस्य गमनकाले मार्गे लोकानां महान् समागमो
बभूव।

XLIII द्वादशवर्षाणि प्रहररोगग्रस्ता नाना वैद्वैश्चिकित्सिता सर्व्वस्वं व्ययित्वापि स्वास्थ्यं न प्राप्ता या योषित् सा यीशोः
पश्चादागत्य तस्य वस्त्रग्रन्थिं पस्पर्शा।

XLIV तस्मात् तत्क्षणात् तस्या रक्तस्रावो रुद्धः।

XLV तदानीं यीशुरवदत् केनाहं स्पृष्टः? ततोऽनेकैरनङ्गीकृते पितरस्तस्य सङ्गिनश्चावदन्, हे गुरो लोका निकटस्थाः सन्तस्तव
देहे धर्षयन्ति, तथापि केनाहं स्पृष्टयति भवान् कुतः पृच्छति?

XLVI यीशुः कथयामास, केनाप्यहं स्पृष्टो, यतो मत्तः शक्तिर्निर्गतेति मया निश्चितमज्ञायि।

XLVII तदा सा नारी स्वयं न गुप्तेति विदित्वा कम्पमाना सती तस्य सम्मुष्णे पपात; येन निमित्तेन तं पस्पर्श स्पर्शमात्राय
येन प्रकारेण स्वस्थाभवत् तत् सर्व्वं तस्य साक्षादाययौ।

XLVIII ततः स तां जगाद हे कन्ये सुस्थिरा भव, तव विश्वासस्त्वां स्वस्थाम् अकार्षीत् त्वं क्षेमेण याडि।

XLIX यीशोरेतद्वाक्यवदनकाले तस्याधिपते निवेशनात् कश्चिल्लोक आगत्य तं बभाषे, तव कन्या मृता गुरुं मा क्लिशाना।

L किन्तु यीशुस्तदाकर्षार्थाधिपतिं व्याजहार, मा भैषीः केवलं विश्वसिडि तस्मात् सा ञ्जुविष्यति।

LI अथ तस्य निवेशने प्राप्ते स पितरं योहनं याकूबञ्च कन्याया मातरं पितरञ्च विना, अन्यं कञ्चन प्रवेष्टुं वारयामासा।

LII अपरञ्च ये रुदन्ति विलपन्ति य तान् सर्व्वान् जगान् उवाच, यूयं मा रोद्विष्ट कन्या न मृता निद्राति।

LIII किन्तु सा निश्चितं मृतेति ज्ञात्वा ते तमुपजहसुः।

LIV पश्चात् स सर्व्वान् बडिः कृत्वा कन्यायाः करौ धृत्वाजुहुवे, हे कन्ये त्वमुत्तिष्ठ,

LV तस्मात् तस्याः प्राणेषु पुनरागतेषु सा तत्क्षणाद् उत्तस्थौ। तदानीं तस्यै किञ्चिद् भक्ष्यं दातुम् आदिदेश।

LVI ततस्तस्याः पितरौ विस्मयं गतौ किन्तु स तावादिदेश घटनाया अेतस्याः कथां कस्मैयिदपि मा कथयतां।

IX

I ततः परं स द्वादशशिष्यानाडूय भूतान् त्याजयितुं रोगान् प्रतिकर्तुञ्च तेभ्यः शक्तिमाधिपत्यञ्च ददौ।

II अपरञ्च ईश्वरीयराज्यस्य सुसंवाहं प्रकाशयितुम् रोगिणामारोग्यं कर्तुञ्च प्रेरणकाले तान् जगाद।

III यात्रार्थं यष्टि र्वस्त्रपुटकं भक्ष्यं मुद्रा द्वितीयवस्त्रम्, अेषां किमपि मा गृह्णीता।

IV यूयञ्च यन्निवेशनं प्रविशथ नगरत्यागपर्यन्तं तन्निवेशने तिष्ठता।

V तत्र यदि कस्ययित् पुरस्य लोका युष्माकमातिथ्यं न कुर्वन्ति तर्हि तस्मान्नगराद् गमनकाले तेषां विरुद्धं साक्ष्यार्थं युष्माकं
पदधूलीः सम्पातयता।

VI अथ ते प्रस्थाय सर्व्वत्र सुसंवाहं प्रचारयितुं पीडितान् स्वस्थान् कर्तुञ्च ग्रामेषु भ्रमितुं प्रारेभिरे।

VII अेतर्हि डेरोद् राजा यीशोः सर्व्वकर्मणां वार्त्ता श्रुत्वा भृशमुद्विगिजे।

VIII यतः केसिद्वयुयोऽहं श्मशानाद्दुष्टतिष्ठत् केसिद्वयुः, अेलियो दर्शनं दत्तवान्; अेवमन्यलोका उयुः पूर्वियः कश्चिद् भविष्यद्वादी समुत्थितः।

IX किन्तु डेरोदुवाय योहनः शिरोऽहमछिनदम् एदानीं यस्येदृक्कर्माणां वार्ता प्राप्नोमि स कः? अथ स तं द्रष्टुम् अैच्छत्।

X अनन्तरं प्रेरिताः प्रत्यागत्य यानि यानि कर्माणि यक्कुस्तानि यीशवे कथयामासुः ततः स तान् भैत्सैदानामकनगरस्य विज्जनं स्थानं नीत्वा गुप्तं जगाम।

XI पश्चात् लोकास्तद् विदित्वा तस्य पश्चाद् ययुः; ततः स तान् नयन् ईश्वरीयराज्यस्य प्रसङ्गमुक्तवान्, येषां चिकित्सया प्रयोजनम् आसीत् तान् स्वस्थान् यकार य।

XII अपरञ्च दिवावसन्ने सति द्वादशशिष्या यीशोरन्तिकम् अेत्य कथयामासुः, वयमत्र प्रान्तरस्थाने तिष्ठामः, ततो नगराणि ग्रामाणि गत्वा वासस्थानानि प्राप्य भक्ष्यद्रव्याणि क्रेतुं ज्ञननिवडं भवान् विसृजतु।

XIII तदा स उवाच, यूयमेव तान् भेज्यध्वं; ततस्ते प्रोयुरस्माकं निकटे केवलं पञ्च पूपा द्वौ मत्स्यौ य विधन्ते, अतयेव स्थानान्तरम् एत्वा निमित्तमेतेषां भक्ष्यद्रव्येषु न क्रीतेषु न भवति।

XIV तत्र प्रायेण पञ्चसहस्राणि पुरुषा आसन्।

XV तदा स शिष्यान् जगाद पञ्चाशत् पञ्चाशज्जनैः पंक्तीकृत्य तानुपवेशयत, तस्मात् ते तदनुसारेण सर्वलोकानुपवेशयापासुः।

XVI ततः स तान् पञ्च पूपान् मीनद्वयञ्च गृहीत्वा स्वर्गं विलोक्येश्वरगुणान् कीर्तयाञ्चके भङ्कता य लोकेभ्यः परिवेषणार्थं शिष्येषु समर्पयाम्भूव।

XVII ततः सर्वे भुक्त्वा तृप्तिं गता अवशिष्टानाञ्च द्वादश ऽल्लकान् संजगृहुः।

XVIII अथैकदा निर्जने शिष्यैः सह प्रार्थनाकाले तान् पप्रच्छ, लोका मां कं वदन्ति?

XIX ततस्ते प्रायुः, त्वां योहन्मज्जकं वदन्ति; केसित् त्वाम् अेलियं वदन्ति, पूर्वकालिकः कश्चिद् भविष्यद्वादी श्मशानाद् उदतिष्ठद् एत्यपि केसिद् वदन्ति।

XX तदा स उवाच, यूयं मां कं वदथ? ततः पितर उक्तवान् त्वम् ईश्वराभिषिक्तः पुरुषः।

XXI तदा स तान् दृढमादिदेश, कथामेतां कस्मैयिदपि मा कथयत।

XXII स पुनरुवाच, मनुष्यपुत्रेण वडुयातना भोक्तव्याः प्रायीनलोकैः प्रधानयाज्जैरध्यापकैश्च सोवजाय ङन्तव्यः किन्तु तृतीयदिवसे श्मशानात् तेनोत्थातव्यम्।

XXIII अपरं स सर्वानुवाच, कश्चिद् यदि मम पश्चाद् गन्तुं वाञ्छति तर्हि स स्वं दाम्यतु, दिने दिने कुशं गृहीत्वा य मम पश्चादागच्छतु।

XXIV यतो यः कश्चित् स्वप्राणान् रिरक्षिषति स तान् डारयिष्यति, यः कश्चिन् मदर्थं प्राणान् डारयिष्यति स तान् रक्षिष्यति।

XXV कश्चिद् यदि सर्वं जगत् प्राप्नोति किन्तु स्वप्राणान् डारयति स्वयं विनश्यति य तर्हि तस्य को लाभः?

XXVI पुन र्यः कश्चिन् मां मम वाक्यं वा लज्जसास्पदं ज्ञानाति मनुष्यपुत्रो यदा स्वस्य पितुश्च पवित्राणां दूतानाञ्च तेजोभिः परिवेष्टित आगमिष्यति तदा सोपि तं लज्जसास्पदं ज्ञास्यति।

XXVII किन्तु युष्मानडं यथार्थं वदामि, ईश्वरीयराजत्वं न दृष्ट्वा मृत्युं नास्वादिष्यन्ते, अेतादृशाः कियन्तो लोका अत्र स्थनेऽपि दण्डायमानाः सन्ति।

XXVIII अेतदाभ्यानकथनात् परं प्रायेणाष्टसु दिनेषु गतेषु स पितरं योहनं याङ्कबञ्च गृहीत्वा प्रार्थयितुं पर्वतमेकं समारुड।

XXIX अथ तस्य प्रार्थनकाले तस्य मुष्कृतिरन्यरूपा ज्ञाता, तदीयं वस्त्रमुज्ज्वलशुकलं ज्ञातं।

XXX अपरञ्च मूसा अेलियश्चोभौ तेजस्विनौ दृष्टौ।

XXXI तौ तेन यिड्रुशालम्पुरे यो मृत्युः साधिष्यते तदीयां कथां तेन सार्द्धं कथयितुम् आरेभातो।

XXXII तदा पितरादयः स्वस्य सङ्गिनो निद्रयाकृष्टा आसन् किन्तु ज्ञागरित्वा तस्य तेजस्तेन सार्द्धम् उत्तिष्ठन्तौ जनौ य दृष्टुः।

XXXIII अथ तयोरुभयो र्गमनकाले पितरो यीशुं बभाषे, डे गुरोऽस्माकं स्थानेऽस्मिन् स्थितिः शुभा, तत अेका त्वदथा, अेका मूसार्था, अेका अेलियार्था, एति तिस्रः कुट्योस्माभि निर्मायन्तां, एमां कथां स न विविच्य कथयामासा।

XXXIV अपरञ्च तद्वाक्यवदनकाले पयोद अेक आगत्य तेषामुपरि छायां यकार, ततस्तन्मध्ये तयोः प्रवेशात् ते शशङ्किरे।

XXXV तदा तस्मात् पयोदाद् एयमाकाशीया वाणी निर्जगाम, ममायं प्रियः पुत्र अेतस्य कथायां मनो निधत्त।

XXXVI एति शब्दे ज्ञाते ते यीशुमेकाकिनं दृष्टुः किन्तु ते तदानीं तस्य दर्शनस्य वायमेकामपि नोक्त्वा मनःसु स्थापयामासुः।

XXXVII परेऽहनि तेषु तस्माच्छैलाद् अवड्ढेषु तं साक्षात् कर्तुं बडवो लोका आजग्मुः।

XXXVIII તેષાં મધ્યાદ્ એકો જન ઉચ્ચૈરુવાચ, હે ગુરો અહં વિનયં કરોમિ મમ પુત્રં પ્રતિ કૃપાદૃષ્ટિં કરોતુ, મમ સ એવૈકઃ પુત્રઃ।
XXXIX ભૂતેન ધૃતઃ સન્ સં પ્રસભં ચીચ્છબ્દં કરોતિ તન્મુખાત્ ફેણા નિર્ગચ્છન્તિ ચ, ભૂત ઇત્યં વિદાર્ય ક્લિષ્ટવા પ્રાયશસ્તં
ન ત્યજતિ

XL તસ્માત્ તં ભૂતં ત્યાજયિતું તવ શિષ્યસમીપે ન્યવેદ્યં કિન્તુ તે ન શેકુઃ।

XLI તદા યીશુરવાદીત્, રે આવિશ્વાસિન્ વિપથગામિન્ વંશ કતિકાલાન્ યુષ્માભિઃ સહ સ્થાસ્યામ્યહં યુષ્માકમ્ આચરણાનિ
ચ સહિષ્યે? તવ પુત્રમિહાનયા

XLII તતસ્તસ્મિન્નાગતમાત્રે ભૂતસ્તં ભૂમૌ પાતયિત્વા વિદદારઃ; તદા યીશુસ્તમમેધ્યં ભૂતં તર્જયિત્વા બાલકં સ્વસ્થં કૃત્વા તસ્ય
પિતરિ સમર્પયામાસા

XLIII ઈશ્વરસ્ય મહાશક્તિમ્ ઇમાં વિલોક્ય સર્વે ચમચ્ચક્રુઃ; ઇત્યં યીશોઃ સર્વાભિઃ ક્રિયાભિઃ સર્વેલોકૈરાશ્ચર્યં મન્યમાને
સતિ સ શિષ્યાન્ બભાષે,

XLIV કથેયં યુષ્માકં કર્ણેષુ પ્રવિશતુ, મનુષ્યપુત્રો મનુષ્યાણાં કરેષુ સમર્પયિષ્યતે।

XLV કિન્તુ તે તાં કથાં ન બુબુધિરે, સ્પષ્ટત્વાભાવાત્ તસ્યા અભિપ્રાયસ્તેષાં બોધગમ્યો ન બભૂવ; તસ્યા આશયઃ ક ઇત્યપિ
તે ભયાત્ પ્રષ્ટું ન શેકુઃ।

XLVI તદનન્તરં તેષાં મધ્યે કઃ શ્રેષ્ઠઃ કથામેતાં ગૃહીત્વા તે મિથો વિવાદં ચક્રુઃ।

XLVII તતો યીશુસ્તેષાં મનોભિપ્રાયં વિદિત્વા બાલકમેકં ગૃહીત્વા સ્વસ્થ નિકટે સ્થાપયિત્વા તાન્ જગાદ,

XLVIII યો જનો મમ નામ્નાસ્ય બાલાસ્યાતિથ્યં વિદદાતિ સ મમાતિથ્યં વિદદાતિ, યશ્ચ મમાતિથ્યં વિદદાતિ સ મમ
પ્રેરકસ્યાતિથ્યં વિદદાતિ, યુષ્માકં મધ્યેયઃ સ્વં સર્વસ્માત્ ક્ષુદ્રં જાનીતે સ એવ શ્રેષ્ઠો ભવિષ્યતિ।

XLIX અપરઞ્ચ યોહન્ વ્યાજહાર હે પ્રભો તવ નામ્ના ભૂતાન્ ત્યાજયન્તં માનુષમ્ એકં દૃષ્ટવન્તો વયં, કિન્ત્વસ્માકમ્
અપશ્ચાદ્ ગામિત્વાત્ તં ન્યષેધામ્ તદાનીં યીશુરુવાચ,

L તં મા નિષેધત, યતો યો જનોસ્માકં ન વિપક્ષઃ સ એવાસ્માકં સપક્ષો ભવતિ।

LI અનન્તરં તસ્યારોહણસમય ઉપસ્થિતે સ સ્થિરચેતા યિરૂશાલમં પ્રતિ યાત્રાં કર્તુ નિશ્ચિત્યાગ્રે દૂતાન્ પ્રેષયામાસા

LII તસ્માત્ તે ગત્વા તસ્ય પ્રયોજનીયદ્રવ્યાણિ સંગ્રહીતું શોમિરોણીયાનાં ગ્રામં પ્રવિવિશુઃ।

LIII કિન્તુ સ યિરૂશાલમં નગરં યાતિ તતો હેતો લોકાસ્તસ્યાતિથ્યં ન ચક્રુઃ।

LIV અતએવ યાકૂબ્યોહનૌ તસ્ય શિષ્યૌ તદ્ દૃષ્ટવા જગદતુઃ, હે પ્રભો એલિયો યથા ચકાર તથા વયમપિ કિં ગગણાદ્
આગન્તુમ્ એતાન્ ભસ્મીકર્તુઞ્ચ વહ્નિમાજ્ઞાપયામઃ? ભવાન્ કિમિચ્છતિ?

LV કિન્તુ સ મુખં પરાવર્ત્ય તાન્ તર્જયિત્વા ગદિતવાન્ યુષ્માકં મનોભાવઃ કઃ, ઇતિ યૂયં ન જાનીથા

LVI મનુજસુતો મનુજાનાં પ્રાણાન્ નાશયિતું નાગચ્છત્, કિન્તુ રક્ષિતુમ્ આગચ્છત્ પશ્ચાદ્ ઇતરગ્રામં તે યયુઃ।

LVII તદનન્તરં પથિ ગમનકાલે જન એકસ્તં બભાષે, હે પ્રભો ભવાન્ યત્ર યાતિ ભવતા સહાહમપિ તત્ર યાસ્યામિ

LVIII તદાનીં યીશુસ્તમુવાચ, ગોમાયૂનાં ગર્તા આસતે, વિહાયસીયવિહગાનાં નીડાનિ ચ સન્તિ, કિન્તુ માનવતનયસ્ય
શિરઃ સ્થાપયિતું સ્થાનં નાસ્તિ।

LIX તતઃ પરં સ ઇતરજનં જગાદ, ત્વં મમ પશ્ચાદ્ એહિઃ; તતઃ સ ઉવાચ, હે પ્રભો પૂર્વ પિતરં શ્મશાને સ્થાપયિતું મામાદિશતુ।

LX તદા યીશુરુવાચ, મૃતા મૃતાન્ શ્મશાને સ્થાપયન્તુ કિન્તુ ત્વં ગત્વેશ્વરીયરાજ્યસ્ય કથાં પ્રચારયા

LXI તતોન્યઃ કથયામાસ, હે પ્રભો મયાપિ ભવતઃ પશ્ચાદ્ ગંસ્યતે, કિન્તુ પૂર્વ મમ નિવેશનસ્ય પરિજનાનામ્ અનુમતિં ગ્રહીતુમ્
અહમાદિશ્યૈ ભવતા।

LXII તદાનીં યીશુસ્તં પ્રોક્તવાન્, યો જનો લાઙ્ગલે કરમર્પયિત્વા પશ્ચાત્ પશ્યતિ સ ઈશ્વરીયરાજ્યં નાર્હતિ।

X

I તતઃ પરં પ્રભુરપરાન્ સપ્તતિશિષ્યાન્ નિયુજ્ય સ્વયં યાનિ નગરાણિ યાનિ સ્થાનાનિ ચ ગમિષ્યતિ તાનિ નગરાણિ તાનિ
સ્થાનાનિ ચ પ્રતિ દ્વૌ દ્વૌ જનૌ પ્રહિતવાન્।

II તેભ્યઃ કથયામાસ ચ શસ્યાનિ બહૂનીતિ સત્યં કિન્તુ છેદકા અલ્પે; તસ્માદ્દેતોઃ શસ્યક્ષેત્રે છેદકાન્ અપરાનપિ પ્રેષયિતું
ક્ષેત્રસ્વામિનં પ્રાર્થયધ્વાં

III યૂયં યાત, પશ્યત, વૃકાણાં મધ્યે મેષશાવકાનિવ યુષ્માન્ પ્રહિણોમિ

IV યૂયં ક્ષુદ્રં મહદ્ વા વસનસમ્પુટકં પાદુકાશ્ચ મા ગૃહ્ણીત, માર્ગમધ્યે કમપિ મા નમત યા

V અપરઞ્ચ યૂયં યદ્ યત્ નિવેશનં પ્રવિશથ તત્ર નિવેશનસ્યાસ્ય મજ્જલં ભૂયાદિતિ વાક્યં પ્રથમં વદતા

VI તસ્માત્ તસ્મિન્ નિવેશને યદિ મજ્જલપાત્રં સ્થાસ્યતિ તર્હિ તન્મજ્જલં તસ્ય ભવિષ્યતિ, નોચેત્ યુષ્માન્ પ્રતિ પરાવર્તિષ્યતે।

- VII અપરઞ્ચ તે ચત્કિઞ્ચિદ્ દાસ્યન્તિ તદેવ ભુક્ત્વા પીત્વા તસ્મિન્નિવેશને સ્થાસ્યથ; યતઃ કર્મકારી જનો ભૃતિમ્ અર્હતિ; ગૃહાદ્ ગૃહં મા યાસ્યથા
- VIII અન્યસ્ય યુષ્માસુ કિમપિ નગરં પ્રવિષ્ટેષુ લોકા યદિ યુષ્માકમ્ આતિથ્યં કરિષ્યન્તિ, તર્હિ યત્ ખાદમ્ ઉપસ્થાસ્યન્તિ તદેવ ખાદિષ્યથા
- IX તન્નગરસ્થાન્ રોગિણઃ સ્વસ્થાન્ કરિષ્યથ, ઈશ્વરીયં રાજ્યં યુષ્માકમ્ અન્તિકમ્ આગમત્ કથામેતાઞ્ચ પ્રચારયિષ્યથા
- X કિન્તુ કિમપિ પુરં યુષ્માસુ પ્રવિષ્ટેષુ લોકા યદિ યુષ્માકમ્ આતિથ્યં ન કરિષ્યન્તિ, તર્હિ તસ્ય નગરસ્ય પન્થાનં ગત્વા કથામેતાં વદિષ્યથ,
- XI યુષ્માકં નગરીયા યા ધૂલ્યોડસ્માસુ સમલગન્ તા અપિ યુષ્માકં પ્રાતિકૂલ્યેન સાક્ષ્યાર્થં સમ્પાતયામઃ; તથાપીશ્વરરાજ્યં યુષ્માકં સમીપમ્ આગતમ્ ઇતિ નિશ્ચિતં જાનીતા
- XII અહં યુષ્મભ્યં યથાર્થં કથયામિ, વિચારદિને તસ્ય નગરસ્ય દશાતઃ સિદોમો દશા સઘ્યા ભવિષ્યતિ
- XIII હા હા કોરાસીન્ નગર, હા હા બૈત્સૈદાનગર યુવયોર્મધ્યે યાદૃશાનિ આશ્રાય્યાણિ કર્મ્માણ્યક્રિયન્ત, તાનિ કર્મ્માણિ યદિ સોરસીદોનો નગરચોરકારિષ્યન્ત, તદા ઇતો બહુદિનપૂર્વ્વં તન્નિવાસિનઃ શણવસ્ત્રાણિ પરિધાય ગાત્રેષુ ભસ્મ વિલિપ્ય સમુપવિશ્ય સમખેત્સ્યન્તા
- XIV અતો વિચારદિવસે યુષ્માકં દશાતઃ સોરસીદોન્નિવાસિનાં દશા સઘ્યા ભવિષ્યતિ
- XV હે કફર્નાહૂમ્, ત્વં સ્વર્ગં યાવદ્ ઉન્નતા કિન્તુ નરકં યાવત્ ન્યગભવિષ્યસિ
- XVI યો જનો યુષ્માકં વાક્યં ગૃહ્ણાતિ સ મમૈવ વાક્યં ગૃહ્ણાતિ; કિઞ્ચ યો જનો યુષ્માકમ્ અવજ્ઞાં કરોતિ સ મમૈવાવજ્ઞાં કરોતિ; યો જનો મમાવજ્ઞાં કરોતિ ચ સ મત્પ્રેરકસ્યૈવાવજ્ઞાં કરોતિ
- XVII અથ તે સપ્તતિશિષ્યા આનન્દેન પ્રત્યાગત્ય કથયામાસુ; હે પ્રભો ભવતો નામ્ના ભૂતા અધ્યસ્માકં વશીભવન્તિ
- XVIII તદાનીં સ તાન્ જગાદ, વિદ્યુતમિવ સ્વર્ગાત્ પતન્તં શૈતાનમ્ અદર્શમ્
- XIX પશ્યત સર્પાન્ વૃશ્ચિકાન્ રિપોઃ સર્વપરાક્રમાંશ્ચ પદતલૈ દૈલયિતું યુષ્મભ્યં શક્તિં દદામિ તસ્માદ્ યુષ્માકં કાપિ હાનિ ન ભવિષ્યતિ
- XX ભૂતા યુષ્માકં વશીભવન્તિ, એતન્નિમિત્તત્ મા સમુલ્લસત, સ્વર્ગે યુષ્માકં નામાનિ લિખિતાનિ સન્તીતિ નિમિત્તં સમુલ્લસતા
- XXI તદ્દટિકાયાં યીશુ મનસિ જાતાહ્વાદઃ કથયામાસ હે સ્વર્ગપૃથિવ્યોરેકાધિપતે પિતસ્ત્વં જ્ઞાનવતાં વિદુષાઞ્ચ લોકાનાં પુરસ્તાત્ સર્વમેતદ્ અપ્રકાશ્ય બાલકાનાં પુરસ્તાત્ પ્રાકાશય એતસ્માદ્દેતોસ્ત્વાં ધન્યં વદામિ, હે પિતરિત્યં ભવતુ યદ્ એતદેવ તવ ગોચર ઉત્તમમ્
- XXII પિત્રા સર્વાણિ મયિ સમર્પિતાનિ પિતરં વિના કોપિ પુત્રં ન જાનાતિ કિઞ્ચ પુત્રં વિના યસ્મૈ જનાય પુત્રસ્તં પ્રકાશિતવાન્ તઞ્ચ વિના કોપિ પિતરં ન જાનાતિ
- XXIII તપઃ પરં સ શિષ્યાન્ પ્રતિ પરાવૃત્ય ગુપ્તં જગાદ, યૂયમેતાનિ સર્વાણિ પશ્યથ તતો યુષ્માકં ચક્ષૂષિ ધન્યાનિ
- XXIV યુષ્માનહં વદામિ, યૂયં યાનિ સર્વાણિ પશ્યથ તાનિ બહવો ભવિષ્યદ્વાદિનો ભૂપતયશ્ચ દ્રષ્ટુમિચ્છન્તોપિ દ્રષ્ટું ન પ્રાપ્નુવન્, યુષ્માભિ ર્યા યાઃ કથાશ્ચ શ્રૂયન્તે તાઃ શ્રોતુમિચ્છન્તોપિ શ્રોતું નાલભન્તા
- XXV અનન્તરમ્ એકો વ્યવસ્થાપક ઉત્થાય તં પરીક્ષિતું પપ્રચ્છ, હે ઉપદેશક અનન્તાયુષઃ પ્રાપ્તયે મયા કિં કરણીયં?
- XXVI યીશુઃ પ્રત્યુવાચ, અત્રાર્થે વ્યવસ્થાયાં કિં લિખિતમસ્તિ? ત્વં કીદૃક્ પઠસિ?
- XXVII તતઃ સોવદત્, ત્વં સર્વાન્તઃકરણૈઃ સર્વપ્રાણૈઃ સર્વશક્તિભિઃ સર્વચિત્તૈશ્ચ પ્રભૌ પરમેશ્વરે પ્રેમ કુરુ, સમીપવાસિનિ સ્વવત્ પ્રેમ કુરુ ચા
- XXVIII તદા સ કથયામાસ, ત્વં યથાર્થં પ્રત્યવોચઃ, ઇત્યમ્ આચર તેનૈવ જીવિષ્યસિ
- XXIX કિન્તુ સ જનઃ સ્વં નિર્દોષં જ્ઞાપયિતું યીશુ પપ્રચ્છ, મમ સમીપવાસી કઃ? તતો યીશુઃ પ્રત્યુવાચ,
- XXX એકો જનો યિરૂશાલમ્પુરાદ્ યિરીહોપુરં યાતિ, એતર્હિ દસ્યૂનાં કરેષુ પતિતે તે તસ્ય વસ્ત્રાદિકં હૃતવન્તઃ તમાહૃત્ય મૃતપ્રાયં કૃત્વા ત્યક્ત્વા યયુઃ
- XXXI અકસ્માદ્ એકો યાજકસ્તેન માર્ગેણ ગચ્છન્ તં દૃષ્ટ્વા માર્ગાન્યપાર્શ્વેન જગામા
- XXXII ઇત્યમ્ એકો લેવીયસ્તસ્થાનં પ્રાપ્ય તસ્યાન્તિકં ગત્વા તં વિલોક્યાન્યેન પાર્શ્વેન જગામા
- XXXIII કિન્ત્વેકઃ શોમિરોણીયો ગચ્છન્ તસ્થાનં પ્રાપ્ય તં દૃષ્ટ્વાદ્યતા
- XXXIV તસ્યાન્તિકં ગત્વા તસ્ય ક્ષતેષુ તૈલં દ્રાક્ષારસઞ્ચ પ્રક્ષિપ્ય ક્ષતાનિ બદ્ધ્વા નિજવાહનોપરિ તમુપવેશ્ય પ્રવાસીયગૃહમ્ આનીય તં સિષેવે

XXXV परस्मिन् द्विवसे निजगमनकाले द्वौ मुद्रापादौ तद्गृहस्वामिने दत्त्वावदत् जनमेनं सेवस्व तत्र योऽधिको व्ययो भविष्यति तमहं पुनरागमनकाले परिशोत्स्यामि

XXXVI अेषां त्रयाणां मध्ये तस्य दस्युहस्तपतितस्य जनस्य समीपवासी कः? त्वया किं बुध्यते?

XXXVII ततः स व्यवस्थापकः कथयामास यस्तस्मिन् दयां यकारा तदा यीशुः कथयामास त्वमपि गत्वा तथायरा

XXXVIII ततः परं ते गच्छन्त अेकं ग्रामं प्रविविशुः; तदा मर्थानामा स्त्री स्वगृहे तस्यातिथ्यं यकारा

XXXIX तस्मात् मरियम् नामधेया तस्या भगिनी यीशोः पदसमीपे उवविश्य तस्योपदेशकथां श्रोतुमारंभे।

XL किन्तु मर्था नानापरियर्थायां व्यग्रा बलूव तस्माद्धेतोस्तस्य समीपमागत्य बलाषे; हे प्रभो मम भगिनी केवलं ममोपरि सर्वकर्मणां भारम् अर्पितवती तत्र भवता किञ्चिदपि न मनो निधीयते किम्? मम साहाय्यं कर्तुं भवान् तामादिशतु।

XLI ततो यीशुः प्रत्युवाय हे मर्थे हे मर्थे, त्वं नानाकार्येषु यिन्तितवती व्यग्रा यासि,

XLII किन्तु प्रयोजनीयम् अेकमात्रम् आस्तो अपरञ्च यमुत्तमं भागं कोपि हर्तुं न शक्नोति सञ्चैव मरियमा वृतः।

XI

I अनन्तरं स कस्मिंश्चित् स्थाने प्रार्थयत तत्समाप्तौ सत्यां तस्यैकः शिष्यस्तं जगाद हे प्रभो योऽहं यथा स्वशिष्यान् प्रार्थयितुम् उपदिष्टवान् तथा भवानप्यस्मान् उपदिशतु।

II तस्मात् स कथयामास, प्रार्थनकाले यूयम् एतं कथयध्वं, हे अस्माकं स्वर्गस्थपितस्तव नाम पूज्यं भवतु; तव राजत्वं भवतु; स्वर्गं यथा तथा पृथिव्यामपि तवेच्छया सर्वं भवतु।

III प्रत्यहम् अस्माकं प्रयोजनीयं भोज्यं देहि।

IV यथा वयं सर्वान् अपराधिनः क्षमामहे तथा त्वमपि पापान्यस्माकं क्षमस्वा अस्मान् परीक्षां मानय किन्तु पापात्मनो रक्षा

V पश्चात् सोपरमपि कथितवान् यद्दि युष्माकं कस्यचिद् बन्धुस्तिष्ठति निशीथे य तस्य समीपं स गत्वा वदति,

VI हे बन्धो पथिक अेको बन्धु र्मम निवेशनम् आयातः किन्तु तस्यातिथ्यं कर्तुं ममान्तिके किमपि नास्ति, अतश्चैव पूपत्रयं मह्यम् ऋणं देहि;

VII तदा स यद्दि गृहमध्यात् प्रतिवदति मां मा क्लिषान, एदानीं द्वारं रुद्धं शयने मया सड् बालकाश्च तिष्ठन्ति तुभ्यं दातुम् उत्थातुं न शक्नोमि,

VIII तर्हि युष्मानहं वदामि, स यद्दि मित्रतया तस्मै किमपि दातुं नोत्तिष्ठति तथापि वारं वारं प्रार्थनात् उत्थापितः सन् यस्मिन् तस्य प्रयोजनं तदेव दास्यति।

IX अतः कारणात् कथयामि, यायध्वं ततो युष्मभ्यं दास्यते, मृगयध्वं तत उद्देशं प्राप्स्यथ, द्वारम् आहत ततो युष्मभ्यं द्वारं मोक्ष्यते।

X यो यायते स प्राप्नोति, यो मृगयते स अेवोद्देशं प्राप्नोति, यो द्वारम् आहन्ति तदर्थं द्वारं मोक्ष्यते।

XI पुत्रेण पूषे यायिते तस्मै पाषाणं ददाति वा मत्स्ये यायिते तस्मै सर्पं ददाति

XII वा अण्डे यायिते तस्मै वृश्चिकं ददाति युष्माकं मध्ये क अेतादृशः पितास्ते?

XIII तस्मादेव यूयमभद्रा अपि यद्दि स्वस्वबालकेभ्य उत्तमानि द्रव्याणि दातुं जानीथ तर्ह्यस्माकं स्वर्गस्थः पिता निजयायकेभ्यः किं पवित्रम् आत्मानं न दास्यति?

XIV अनन्तरं यीशुना कस्माच्चिद् अेकस्मिन् मूकभूते त्याजिते सति स भूतत्यक्तो मानुषो वाक्यं वक्तुम् आरेभे; ततो लोकाः सकला आश्चर्यं मेनिरे।

XV किन्तु तेषां केचिद्भूयु ज्ञानोयं बालसिबूबा अर्थाद् भूतराज्जेन भूतान् त्याजयति।

XVI तं परीक्षितुं केचिद् आकाशीयम् अेकं चिह्नं दर्शयितुं तं प्रार्थयाञ्चकिरे।

XVII तदा स तेषां मनःकल्पनां ज्ञात्वा कथयामास, कस्यचिद् राज्ञस्य लोका यद्दि परस्परं विरुन्धन्ति तर्हि तद् राज्यम् नश्यति; केचिद् गृहस्था यद्दि परस्परं विरुन्धन्ति तर्हि तेषां नश्यन्ति।

XVIII तथैव शैतानपि स्वलोकान् यद्दि विरुणद्धि तदा तस्य राज्यं कथं स्थास्यति? बालसिबूबाहं भूतान् त्याजयामि यूयमिति वदथा

XIX यद्यहं बालसिबूबा भूतान् त्याजयामि तर्हि युष्माकं सन्तानाः केन त्याजयन्ति? तस्मात् तथैव कथाया अेतस्या विचारयितारो भविष्यन्ति।

XX किन्तु यद्यहम् ईश्वरस्य पराक्रमेण भूतान् त्याजयामि तर्हि युष्माकं निकटम् ईश्वरस्य राज्यमवश्यम् उपतिष्ठति।

XXI बलवान् पुमान् सुसज्जमानो यतिकालं निजद्वारिकां रक्षति ततिकालं तस्य द्रव्यं निरुपद्रवं तिष्ठति।

- XXII કિન્તુ તસ્માદ્ અધિકબલઃ કશ્ચિદાગત્ય યદિ તં જયતિ તર્હિ યેષુ શસ્ત્રાસ્ત્રેષુ તસ્ય વિશ્વાસ આસીત્ તાનિ સર્વ્વાણિ હત્વા તસ્ય દ્રવ્યાણિ ગૃહ્ણાતિ
- XXIII અતઃ કારણાદ્ યો મમ સપક્ષો ન સ વિપક્ષઃ, યો મયા સહ ન સંગૃહ્ણાતિ સ વિકિરતિ
- XXIV અપરઞ્ચ અમેધ્યભૂતો માનુષસ્યાન્તર્નિર્ગત્ય શુષ્કસ્થાને ભ્રાન્ત્વા વિશ્રામં મૃગયતે કિન્તુ ન પ્રાપ્ય વદતિ મમ યસ્માદ્ ગૃહાદ્ આગતોહં પુનસ્તદ્ ગૃહં પરાવૃત્ય યામિ
- XXV તતો ગત્વા તદ્ ગૃહં માર્જિતં શોભિતઞ્ચ દૃષ્ટ્વા
- XXVI તત્ક્ષણમ્ અપગત્ય સ્વસ્માદપિ દુર્મતીન્ અપરાન્ સપ્તભૂતાન્ સહાનયતિ તે ચ તદ્ગૃહં પવિશ્ય નિવસન્તિ તસ્માત્ તસ્ય મનુષ્યસ્ય પ્રથમદશાતઃ શેષદશા દુઃખતરા ભવતિ
- XXVII અસ્યાઃ કથાયાઃ કથનકાલે જનતામધ્યસ્થા કાચિન્નારી તમુચ્ચૈઃસ્વરં પ્રોવાચ, યા યોષિત્ ત્વાં ગબ્ભેઽધારયત્ સ્તન્યમપાયયચ્ય સૈવ ધન્યા
- XXVIII કિન્તુ સોકથયત્ યે પરમેશ્વરસ્ય કથાં શ્રુત્વા તદનુરૂપમ્ આચરન્તિ તચ્ચેવ ધન્યાઃ
- XXIX તતઃ પરં તસ્યાન્તિકે બહુલોકાનાં સમાગમે જાતે સ વક્તુમારેભે, આધુનિકા દુષ્ટલોકાશ્ચિહ્નં દ્રષ્ટુમિચ્છન્તિ કિન્તુ યૂનસ્ભવિષ્યદ્વાદિનશ્ચિહ્નં વિનાન્યત્ કિન્ચિચ્ચિહ્નં તાન્ ન દર્શયિષ્યતે
- XXX યૂનસ્ તુ યથા નીનિવીયલોકાનાં સમીપે ચિહ્નરૂપોભવત્ તથા વિદ્યમાનલોકાનામ્ એષાં સમીપે મનુષ્યપુત્રોપિ ચિહ્નરૂપો ભવિષ્યતિ
- XXXI વિચારસમયે ઇદાનીન્તનલોકાનાં પ્રાતિકૂલ્યેન દક્ષિણદેશીયા રાજ્ઞી પ્રોત્થાય તાન્ દોષિણઃ કરિષ્યતિ, યતઃ સા રાજ્ઞી સુલેમાન ઉપદેશકથાં શ્રોતું પૃથિવ્યાઃ સીમાત આગચ્છત્ કિન્તુ પશ્યત સુલેમાનોપિ ગુરુતર એકો જનોઽસ્મિન્ સ્થાને વિદ્યતે
- XXXII અપરઞ્ચ વિચારસમયે નીનિવીયલોકા અપિ વર્તમાનકાલિકાનાં લોકાનાં વૈપરીત્યેન પ્રોત્થાય તાન્ દોષિણઃ કરિષ્યન્તિ, યતો હેતોસ્તે યૂનસો વાક્યાત્ ચિત્તાનિ પરિવર્તયામાસુઃ કિન્તુ પશ્યત યૂનસોતિગુરુતર એકો જનોઽસ્મિન્ સ્થાને વિદ્યતે
- XXXIII પ્રદીપં પ્રજ્વાલ્ય દ્રોણસ્યાધઃ કુત્રાપિ ગુપ્તસ્થાને વા કોપિ ન સ્થાપયતિ કિન્તુ ગૃહપ્રવેશિભ્યો દીપ્તિં દાતં દીપાધારોપચ્ચેવ સ્થાપયતિ
- XXXIV દેહસ્ય પ્રદીપશ્ચક્ષુસ્તસ્માદેવ ચક્ષુ ર્થદિ પ્રસન્નં ભવતિ તર્હિ તવ સર્વ્વશરીરં દીપ્તિમદ્ ભવિષ્યતિ કિન્તુ ચક્ષુ ર્થદિ મલીમસં તિષ્ઠતિ તર્હિ સર્વ્વશરીરં સાન્ધકારં સ્થાસ્યતિ
- XXXV અસ્માત્ કારણાત્ તવાન્તઃસ્થં જયોતિ યંથાન્ધકારમયં ન ભવતિ તદર્થે સાવધાનો ભવા
- XXXVI યતઃ શરીરસ્ય કુત્રાપ્યંશે સાન્ધકારે ન જાતે સર્વ્વ યદિ દીપ્તિમત્ તિષ્ઠતિ તર્હિ તુભ્યં દીપ્તિદાયિપ્રોજ્જ્વલન્ પ્રદીપ ઇવ તવ સર્વ્વશરીરં દીપ્તિમદ્ ભવિષ્યતિ
- XXXVII એતત્કથાયાઃ કથનકાલે ફિરુશ્યેકો ભેજનાય તં નિમન્ત્રયામાસ, તતઃ સ ગત્વા ભોક્તુમ્ ઉપવિવેશ
- XXXVIII કિન્તુ ભોજનાત્ પૂર્વ્વં નામાહ્ણીત્ એતદ્ દૃષ્ટ્વા સ ફિરુશ્યાશ્ચર્ય મેને
- XXXIX તદા પ્રભુસ્તં પ્રોવાચ યૂયં ફિરુશિલોકાઃ પાનપાત્રાણાં ભોજનપાત્રાણાન્ બહિઃ પરિષ્કુરુથ કિન્તુ યુષ્માકમન્ત દૌરાત્મ્યૈ દુષ્ક્રિયાભિશ્ચ પરિપૂર્ણં તિષ્ઠતિ
- XL હે સર્વ્વે નિર્બાધા યો બહિઃ સસર્જ્જ સ એવ કિમન્ત ન સસર્જ્જ?
- XLI તત એવ યુષ્માભિસ્તઃકરણં (ઈશ્વરાય) નિવેદતાં તસ્મિન્ કૃતે યુષ્માકં સર્વ્વાણિ શુચિતાં યાસ્યન્તિ
- XLII કિન્તુ હન્ત ફિરુશિગણા યૂયં ન્યાયમ્ ઈશ્વરે પ્રેમ ય પરિત્યજ્ય પોદિનાયા અરુદાદીનાં સર્વ્વેષાં શાકાનાન્ દશમાંશાન્ દત્થ કિન્તુ પ્રથમં પાલયિત્વા શેષસ્યાલક્ષ્ણં યુષ્માકમ્ ઉચિતમાસીત્
- XLIII હા હા ફિરુશિનો યૂયં ભજનગૌહે પ્રોચ્યાસને આપણેષુ ય નમસ્કારેષુ પ્રીયધ્વે
- XLIV વત કપટિનોઽધ્યાપકાઃ ફિરુશિનશ્ચ લોકાયત્ શ્મશાનમ્ અનુપલભ્ય તદુપરિ ગચ્છન્તિ યૂયમ્ તાદૃગપ્રકાશિતશ્મશાનવાદ્ ભવથા
- XLV તદાનીં વ્યવસ્થાપકાનામ્ એકા યીશુમવદત્, હે ઉપદેશક વાક્યેનેદૃશેનાસ્માસ્વપિ દોષમ્ આરોપયસિ
- XLVI તતઃ સ ઉવાચ, હા હા વ્યવસ્થાપકા યૂયમ્ માનુષાણામ્ ઉપરિ દુઃસહ્યાન્ ભારાન્ ન્યસ્યથ કિન્તુ સ્વયમ્ એકાહ્ણુલ્યાપિ તાન્ ભારાન્ ન સ્પૃશથા
- XLVII હન્ત યુષ્માકં પૂર્વ્વપુરુષા યાન્ ભવિષ્યદ્વાદિનોઽવધિષુસ્તેષાં શ્મશાનાનિ યૂયં નિર્માથા
- XLVIII તેનૈવ યૂયં સ્વપૂર્વ્વપુરુષાણાં કર્માણિ સંમન્યધ્વે તદેવ સપ્રમાણં કુરુથ ય, યતસ્તે તાનવધિષુઃ યૂયં તેષાં શ્મશાનાનિ નિર્માથા
- XLIX અતએવ ઈશ્વરસ્ય શાસ્ત્રે પ્રોક્તમસ્તિ તેષામન્તિકે ભવિષ્યદ્વાદિનઃ પ્રેરિતાંશ્ચ પ્રેષયિષ્યામિ તતસ્તે તેષાં કાંશ્ચન હનિષ્યન્તિ કાંશ્ચન તાઽશ્ચિન્તિ
- L એતસ્માત્ કારણાત્ હાબિલઃ શોણિતપાતમારભ્ય મન્દિરયજ્ઞવેદો મધ્યે હતસ્ય સિખરિયસ્ય રક્તપાતપચ્ચન્તં

LI જગતઃ સૃષ્ટિમારભ્ય પૃથિવ્યાં ભવિષ્યદ્વાદિનાં યતિરક્તપાતા જાતાસ્તતીનામ્ અપરાધદણ્ડા એષાં વર્તમાનલોકાનાં ભવિષ્યન્તિ, યુષ્માનહં નિશ્ચિતં વદામિ સર્વે દણ્ડા વંશસ્યાસ્ય ભવિષ્યન્તિ

LII હા હા વ્યવસ્થાપકા યૂયં જ્ઞાનસ્ય કુચ્ચિકાં હત્વા સ્વયં ન પ્રવિષ્ટા યે પ્રવેષ્ટુઞ્ચ પ્રયાસિનસ્તાનપિ પ્રવેષ્ટું વારિતવન્તઃ।

LIII ઇત્યં કથાકથનાદ્ અધ્યાપકાઃ ફિરિશિનશ્ચ સતર્કાઃ

LIV સન્તસ્તમપવદિતું તસ્ય કથાયા દોષં ધર્તમિચ્છન્તો નાનાખ્યાનકથનાય તં પ્રવર્તયિતું કોપયિતુઞ્ચ પ્રારેભિરો

XII

I તદાનીં લોકાઃ સહસ્રં સહસ્રમ્ આગત્ય સમુપસ્થિતાસ્તત એકૈકો ડન્યેષામુપરિ પતિતુમ્ ઉપચક્રમે; તદા યીશુઃ શિષ્યાન્ ભભાષે, યૂયં ફિરિશિનાં કિણ્વરૂપકાપટ્યે વિશેષેણ સાવધાનાસ્તિષ્ઠતા

II યતો યન્ન પ્રકાશયિષ્યતે તદાચ્છન્નં વસ્તુ કિમપિ નાસ્તિ; તથા યન્ન જ્ઞાસ્યતે તદ્ ગુપ્તં વસ્તુ કિમપિ નાસ્તિ।

III અન્ધકારે તિષ્ઠન્તો યાઃ કથા અકથયત તાઃ સર્વાઃ કથા દીપ્તૌ શ્રોષ્યન્તે નિર્જને કર્ણો ય યદકથયત ગૃહપૃષ્ઠાત્ તત્ પ્રચારયિષ્યતે।

IV હે બન્ધવો યુષ્માનહં વદામિ, યે શરીરસ્ય નાશં વિના કિમપ્યપરં કર્તું ન શક્વન્તિ તેભ્યો મા ભૈષ્ટા

V તર્હિ કસ્માદ્ ભેતવ્યમ્ ઇત્યહં વદામિ, યઃ શરીરં નાશયિત્વા નરકં નિક્ષેપ્તું શક્નોતિ તસ્માદેવ ભયં કુરુત, પુનરપિ વદામિ તસ્માદેવ ભયં કુરુતા

VI પન્ન યટકપક્ષિણઃ કિં દ્વાભ્યાં તામ્રખણ્ડાભ્યાં ન વિક્રીયન્તે? તથાપીશ્વરસ્તેષામ્ એકમપિ ન વિસ્મરતિ।

VII યુષ્માકં શિરઃકેશા અપિ ગણિતાઃ સન્તિ તસ્માત્ મા વિભીત બહુચટકપક્ષિભ્યોપિ યૂયં બહુમૂલ્યાઃ।

VIII અપરં યુષ્મભ્યં કથયામિ યઃ કશ્ચિન્ માનુષાણાં સાક્ષાન્ માં સ્વીકરોતિ મનુષ્યપુત્ર ઈશ્વરદૂતાનાં સાક્ષાત્ તં સ્વીકરિષ્યતિ।

IX કિન્તુ યઃ કશ્ચિન્ માનુષાણાં સાક્ષાન્ મામ્ અસ્વીકરોતિ તમ્ ઈશ્વરસ્ય દૂતાનાં સાક્ષાદ્ અહમ્ અસ્વીકરિષ્યામિ।

X અન્યચ્ચ યઃ કશ્ચિન્ મનુજસુતસ્ય નિન્દાભાવેન કાચ્ચિત્ કથાં કથયતિ તસ્ય તત્પાપસ્ય મોચનં ભવિષ્યતિ કિન્તુ યદિ કશ્ચિત્ પવિત્રમ્ આત્માનં નિન્દતિ તર્હિ તસ્ય તત્પાપસ્ય મોચનં ન ભવિષ્યતિ।

XI યદા લોકા યુષ્માન્ ભજનગેહં વિચારકર્તૃરાજ્યકર્તૃણાં સમ્મુખન્ન નેષ્યન્તિ તદા કેન પ્રકારેણ કિમુત્તરં વદિષ્યથ કિં કથયિષ્યથ ચેત્યત્ર મા ચિન્તયત;

XII યતો યુષ્માભિર્યદ્ યદ્ વક્તવ્યં તત્ તસ્મિન્ સમયએવ પવિત્ર આત્મા યુષ્માન્ શિક્ષયિષ્યતિ।

XIII તતઃ પરં જનતામધ્યસ્થઃ કશ્ચિજ્જનસ્તં જગાદ હે ગુરો મયા સહ પૈતૃકં ધનં વિભક્તું મમ ભ્રાતરમાજ્ઞાપયતુ ભવાન્।

XIV કિન્તુ સ તમવદત્ હે મનુષ્ય યુવયો વિચારં વિભાગન્ન કર્તું માં કો નિયુક્તવાન્?

XV અનન્તરં સ લોકાનવદત્ લોભે સાવધાનાઃ સતર્કશ્ચ તિષ્ઠત, યતો બહુસમ્પત્તિપ્રાપ્ત્યા મનુષ્યસ્યાયુર્ ન ભવતિ।

XVI પશ્ચાદ્ દૃષ્ટાન્તકથામુત્થાપ્ય કથયામાસ, એકસ્ય ધનિનો ભૂમૌ બહૂનિ શસ્યાનિ જાતાનિ।

XVII તતઃ સ મનસા ચિન્તયિત્વા કથયામ્બભૂવ મમૈતાનિ સમુત્પન્નાનિ દ્રવ્યાણિ સ્થાપયિતું સ્થાનં નાસ્તિ કિં કરિષ્યામિ?

XVIII તતોવદદ્ ઇત્યં કરિષ્યામિ, મમ સર્વભાણ્ડાગારાણિ ભક્ત્વા બૃહદ્ભાણ્ડાગારાણિ નિર્માય તન્મધ્યે સર્વફલાનિ દ્રવ્યાણિ ય સ્થાપયિષ્યામિ।

XIX અપરં નિજમનો વદિષ્યામિ, હે મનો બહુવત્સરાર્થં નાનાદ્રવ્યાણિ સચ્ચિતાનિ સન્તિ વિશ્રામં કુરુ ભુક્ત્વા પીત્વા કૌતુકન્ન કુરુ કિન્ત્વીશ્વરસ્તમ્ અવદત્,

XX રે નિર્બોધ અદા રાત્રૌ તવ પ્રાણાસ્ત્વત્તો નેષ્યન્તે તત એતાનિ યાનિ દ્રવ્યાણિ ત્વયાસાદિતાનિ તાનિ કસ્ય ભવિષ્યન્તિ?

XXI અતએવ યઃ કશ્ચિદ્ ઈશ્વરસ્ય સમીપે ધનસન્નયમકૃત્વા કેવલં સ્વનિકટ્ટે સન્નયં કરોતિ સોપિ તાદૃશઃ।

XXII અથ સ શિષ્યેભ્યઃ કથયામાસ, યુષ્માનહં વદામિ, કિં ખાદિષ્યામઃ? કિં પરિધાસ્યામઃ? ઇત્યુક્ત્વા જીવનસ્ય શરીરસ્ય ચાર્થં ચિન્તાં મા કાર્ષ્ટી

XXIII ભક્ષ્યાજીવનં ભૂષણાચ્છરીરન્ન શ્રેષ્ઠં ભવતિ।

XXIV કાકપક્ષિણાં કાર્યં વિચારયત, તે ન વપન્તિ શસ્યાનિ ય ન છિન્દન્તિ, તેષાં ભાણ્ડાગારાણિ ન સન્તિ કોષાશ્ચ ન સન્તિ, તથાપીશ્વરસ્તેભ્યો ભક્ષ્યાણિ દદાતિ, યૂયં પક્ષિભ્યઃ શ્રેષ્ઠતરા ન કિં?

XXV અપરન્ન ભાવયિત્વા નિજાયુષઃ ક્ષણમાત્રં વર્દ્ધયિતું શક્નોતિ, એતાદૃશો લાકો યુષ્માકં મધ્યે કોસ્તિ?

XXVI અતએવ ક્ષુદ્રં કાર્યં સાધયિતુમ્ અસમર્થા યૂયમ્ અન્યસ્મિન્ કાર્યં કુતો ભાવયથ?

XXVII અન્યચ્ચ કામ્પિલપુષ્પં કથં વર્દ્ધતે તદાપિ વિચારયત, તત્ કન્ન શ્રમં ન કરોતિ તન્તૂંશ્ચ ન જનયતિ કિન્તુ યુષ્મભ્યં યથાર્થં કથયામિ સુલેમાન્ બહૈશ્ચર્યાન્વિતોપિ પુષ્પસ્યાસ્ય સદૃશો વિભૂષિતો નાસીત્।

- XXVIII અદ્ય ક્ષેત્રે વર્તમાનં શ્વશ્રૂલ્લ્યાં ક્ષેપ્સ્યમાનં ચત્ તૃણાં, તસ્મૈ યદીશ્વર ઇત્યં ભૂષયતિ તર્હિ હે અલ્પપ્રત્યયિનો યુષ્માન કિં ન પરિધાપયિષ્યતિ?
- XXIX અતએવ કિં ખાદિષ્યામઃ? કિં પરિધાસ્યામઃ? એતદર્થ મા ચેષ્ઠ્વં મા સંદિગ્ધ્વઞ્ચા
- XXX જગતો દેવાચ્ચકા એતાનિ સર્વાણિ ચેષ્ટનતે; એષુ વસ્તુષુ યુષ્માકં પ્રયોજનમાસ્તે ઇતિ યુષ્માકં પિતા જાનાતિ।
- XXXI અતએવેશ્વરસ્ય રાજ્યાર્થં સચેષ્ટા ભવત તથા કૃતે સર્વાણ્યેતાનિ દ્રવ્યાણિ યુષ્મભ્યં પ્રદાયિષ્યન્તે।
- XXXII હે ક્ષુદ્રમેષવ્રજ યૂયં મા ભૈષ્ટ યુષ્મભ્યં રાજ્યં દાતું યુષ્માકં પિતુઃ સમ્પતિરસ્તિ।
- XXXIII અતએવ યુષ્માકં યા યા સમ્પત્તિરસ્તિ તાં તાં વિક્રીય વિતરત, ચત્ સ્થાનં ચૌરા નાગચ્છન્તિ, કીટાશ્ચ ન ક્ષાયયન્તિ તાદૃશે સ્વર્ગો નિજાર્થમ્ અજરે સમ્પુટકે ડક્ષયં ધનં સચ્ચિનુત ચ;
- XXXIV ચતો યત્ર યુષ્માકં ધનં વર્તતે તત્રેવ યુષ્માકં મનઃ।
- XXXV અપરઞ્ચ યૂયં પ્રદીપં જ્વાલયિત્વા બદ્ધકટયસ્તિષ્ઠત;
- XXXVI પ્રભુ વિવાહાદાગત્ય યદૈવ દ્વારમાહન્તિ તદૈવ દ્વારં મોચયિતું યથા ભૃત્યા અપેક્ષ્ય તિષ્ઠન્તિ તથા યૂયમપિ તિષ્ઠતા
- XXXVII ચતઃ પ્રભુરાગત્ય યાન્ દાસાન્ સચેતનાન્ તિષ્ઠતો દ્રક્ષ્યતિ તચેવ ધન્યાઃ; અહં યુષ્માન્ યથાર્થં વદામિ પ્રભુસ્તાન્ ભોજનાર્થમ્ ઉપવેશ્ય સ્વયં બદ્ધકટિઃ સમીપમેત્ય પરિવેષયિષ્યતિ।
- XXXVIII યદિ દ્વિતીયે તૃતીયે વા પ્રહરે સમાગત્ય તથૈવ પશ્યતિ, તર્હિ તચેવ દાસા ધન્યાઃ।
- XXXIX અપરઞ્ચ કસ્મિન્ ક્ષણે ચૌરા આગમિષ્યન્તિ ઇતિ યદિ ગૃહપતિ જ્ઞાતું શક્નોતિ તદાવશ્યં જાગ્રન્ નિજગૃહે સન્ધિં કર્તયિતું વારયતિ યૂયમેતદ્ વિત્તા।
- XL અતએવ યૂયમપિ સજ્જમાનાસ્તિષ્ઠત ચતો યસ્મિન્ ક્ષણે તં નાપ્રેક્ષધ્વે તસ્મિન્નેવ ક્ષણે મનુષ્યપુત્ર આગમિષ્યતિ।
- XLI તદા પિતરઃ પપ્રચ્છ, હે પ્રભો ભવાન્ કિમસ્માન્ ઉદિશ્ય કિં સર્વાન્ ઉદિશ્ય દૃષ્ટાન્તકથામિમાં વદતિ?
- XLII તતઃ પ્રભુઃ પ્રોવાચ, પ્રભુઃ સમુચિતકાલે નિજપરિવારાર્થં ભોજ્યપરિવેષણાય યં તત્પદે નિયોક્ષ્યતિ તાદૃશો વિશ્વાસ્યો બોદ્ધા કર્મ્માધીશઃ કોસ્તિ?
- XLIII પ્રભુરાગત્ય યમ્ એતાદૃશે કર્મ્મણિ પ્રવૃત્તં દ્રક્ષ્યતિ સચેવ દાસો ધન્યઃ।
- XLIV અહં યુષ્માન્ યથાર્થં વદામિ સ તં નિજસર્વસ્વસ્યાધિપતિં કરિષ્યતિ।
- XLV કિન્તુ પ્રભુવિલમ્બેનાગમિષ્યતિ, ઇતિ વિચિન્ત્ય સ દાસો યદિ તદન્યદાસીદાસાન્ પ્રહર્તુમ્ ભોક્તું પાતું મદિતુઞ્ચ પ્રારભતે,
- XLVI તર્હિ યદા પ્રભું નાપેક્ષિષ્યતે યસ્મિન્ ક્ષણે સોડચેતનશ્ચ સ્થાસ્યતિ તસ્મિન્નેવ ક્ષણે તસ્ય પ્રભુરાગત્ય તં પદભ્રષ્ટં કૃત્વા વિશ્વાસહીનૈઃ સહ તસ્ય અંશં નિરૂપયિષ્યતિ।
- XLVII યો દાસઃ પ્રભેારાજાં જ્ઞાત્વાપિ સજ્જિજતો ન તિષ્ઠતિ તદાજ્ઞાનુસારેણ ચ કાર્યં ન કરોતિ સોનેકાન્ પ્રહારાન્ પ્રાપ્સ્યતિ;
- XLVIII કિન્તુ યો જનોડજ્ઞાત્વા પ્રહારાર્હં કર્મ્મ કરોતિ સોલ્પપ્રહારાન્ પ્રાપ્સ્યતિ। યતો યસ્મૈ બાહુલ્યેન દત્તં તસ્માદેવ બાહુલ્યેન ગ્રહીષ્યતે, માનુષા યસ્ય નિકટે બહુ સમર્પયન્તિ તસ્માદ્ બહુ યાયન્તો।
- XLIX અહં પૃથિવ્યામ્ અનૈક્યરૂપં વહ્નિ નિક્ષેપ્તુમ્ આગતોસ્મિ, સ ચેદ્ ઇદાનીમેવ પ્રજ્વલતિ તત્ર મમ કા ચિન્તા?
- L કિન્તુ યેન મજ્જનેનાહં મગ્નો ભવિષ્યામિ યાવત્કાલં તસ્ય સિદ્ધિર્ન ભવિષ્યતિ તાવદહં કતિકષ્ટં પ્રાપ્સ્યામિ।
- LI મેલનં કર્તું જગદ્ આગતોસ્મિ યૂયં કિમિત્યં બોધધ્વે? યુષ્માન્ વદામિ ન તથા, કિન્ત્વહં મેલનાભાવં કર્તુમ્ આગતોસ્મિ।
- LII યસ્માદેતત્કાલમારભ્ય એકત્રસ્થપરિજનાનાં મધ્યે પઞ્ચજનાઃ પૃથગ્ ભૂત્વા ત્રયો જના દ્વયોર્જનયોઃ પ્રતિકૂલા દ્વૌ જનૌ ચ ત્રયાણાં જનાનાં પ્રતિકૂલૌ ભવિષ્યન્તિ।
- LIII પિતા પુત્રસ્ય વિપક્ષઃ પુત્રશ્ચ પિતુર્વિપક્ષો ભવિષ્યતિ માતા કન્યાયા વિપક્ષા કન્યા ચ માતુર્વિપક્ષા ભવિષ્યતિ, તથા શ્વશ્રૂર્બધ્વા વિપક્ષા બધૂશ્ચ શ્વશ્રવા વિપક્ષા ભવિષ્યતિ।
- LIV સ લોકેભ્યોપરમપિ કથયામાસ, પશ્ચિમદિશિ મેઘોદ્રમં દૃષ્ટ્વા યૂયં હડાદ્ વદથ વૃષ્ટિર્ભવિષ્યતિ તતસ્તથૈવ જાયતે।
- LV અપરં દક્ષિણતો વાયૌ વાતિ સતિ વદથ નિદાઘો ભવિષ્યતિ તતઃ સોપિ જાયતે।
- LVI રે રે કપટિન આકાશસ્ય ભૂમ્યાશ્ચ લક્ષણં બોદ્ધું શક્નુથ,
- LVII કિન્તુ કાલસ્યાસ્ય લક્ષણં કુતો બોદ્ધું ન શક્નુથ? યૂયઞ્ચ સ્વયં કુતો ન ન્યાષ્યં વિચારયથ?
- LVIII અપરઞ્ચ વિવાદિના સાદ્ધર્મં વિચારયિતુઃ સમીપં ગચ્છન્ પથિ તસ્માદ્દુદ્ધારં પ્રાપ્તું યતસ્વ નોચેત્ સ ત્વાં ધૃત્વા વિચારયિતુઃ સમીપં નયતિ। વિચારયિતા યદિ ત્વાં પ્રહર્તુઃ સમીપં સમર્પયતિ પ્રહર્તા ત્વાં કારાયાં બધ્નાતિ
- LIX તર્હિ ત્વામહં વદામિ ત્વયા નિઃશેષં કપર્દકેષુ ન પરિશોધિતેષુ ત્વં તતો મુક્તિં પ્રાપ્તું ન શક્સિ।

XIII

I અપરઞ્ચ પીલાતો યેષાં ગાલીલીયાનાં રક્તાનિ બલીનાં રક્તે: સહામિશ્રયત્ તેષાં ગાલીલીયાનાં વૃત્તાન્તં કતિપયજના ઉપસ્થાપ્ય યીશવે કથયામાસુઃ।

II તત: સ પ્રત્યુવાય તેષાં લોકાનામ્ એતાદૃશી દુર્ગતિ ઈટિતા તત્કારણાદ્ યૂયં કિમન્યેભ્યો ગાલીલીયેભ્યોપ્યધિકપાપિનસ્તાન્ બોધધ્વે?

III યુષ્માનહં વદામિ તથા ન કિન્તુ મન:સુ ન પરાવર્તિતેષુ યૂયમપિ તથા નંક્ષ્યથા

IV અપરઞ્ચ શીલોહનામ્ન ઉચ્યગૃહસ્ય પતનાદ્ યેડષ્ટાદશજના મૃતાસ્તે ચિરશાલમિ નિવાસિસર્વલોકેભ્યોડધિકાપરાધિન: કિં યૂયમિત્યં બોધધ્વે?

V યુષ્માનહં વદામિ તથા ન કિન્તુ મન:સુ ન પરિવર્તિતેષુ યૂયમપિ તથા નંક્ષ્યથા

VI અનન્તરં સ ઇમાં દૃષ્ટાન્તકથામકથયદ્ એકો જનો દ્રાક્ષાક્ષેત્રમધ્ય એકમુડુમ્બરવૃક્ષં રોપિતવાન્ પશ્ચાત્ સ આગત્ય તસ્મિન્ ફુલાનિ ગવેષયામાસ,

VII કિન્તુ ફુલાપ્રાપ્તે: કારણાદ્ ઉદ્યાનકારં ભૂત્યં જગાદ, પશ્ય વત્સરત્રયં યાવદાગત્ય એતસ્મિન્નુડુમ્બરતરૌ ક્ષલાન્યન્વિચ્છામિ, કિન્તુ નૈકમપિ પ્રપ્નોમિ તરુરયં કુતો વૃથા સ્થાનં વ્યાપ્ય તિષ્ઠતિ? એનં છિન્ધિ।

VIII તતો ભૂત્ય: પ્રત્યુવાય, હે પ્રભો પુનર્વર્ષમેકં સ્થાતુમ્ આદિશ: એતસ્ય મૂલસ્ય ચતુર્દિક્ષુ ખનિત્વાહમ્ આલવાલં સ્થાપયામિ।

IX તત: ફલિતું શક્નોતિ યદિ ન ફલતિ તર્હિ પશ્ચાત્ છેત્સ્યસિ।

X અથ વિશ્રામવારે ભજનગેહે યીશુરુપદિશતિ

XI તસ્મિત્ સમયે ભૂતગ્રસ્તત્વાત્ કુબ્જભૂયાષ્ટાદશવર્ષાણિ યાવત્ કેનાપ્યુપાયેન ઋજુ ભવિતું ન શક્નોતિ યા દુર્બલા સ્ત્રી,

XII તાં તત્રોપસ્થિતાં વિલોક્ય યીશુસ્તામાહૂય કથિતવાન્ હે નારિ તવ દૌર્બલ્યાત્ ત્વં મુક્તા ભવા

XIII તત: પરં તસ્યા ગાત્રે હસ્તાર્પણમાત્રાત્ સા ઋજુભૂત્વેશ્વરસ્ય ધન્યવાદં કર્તુમારેભે।

XIV કિન્તુ વિશ્રામવારે યીશુના તસ્યા: સ્વાસ્થ્યકરણાદ્ ભજનગેહસ્યાધિપતિ: પ્રકુપ્ય લોકાન્ ઉવાય, ષટ્સુ દિનેષુ લોકૈ: કર્મ કર્તવ્યં તસ્માદ્દેતો: સ્વાસ્થ્યાર્થં તેષુ દિનેષુ આગચ્છત, વિશ્રામવારે માગચ્છત।

XV તદા પભુ: પ્રત્યુવાય રે કપટિનો યુષ્માકમ્ એકૈકો જનો વિશ્રામવારે સ્વીયં સ્વીયં વૃષભં ગર્દભં વા બન્ધનાન્મોચયિત્વા જલં પાયયિતું કિં ન નયતિ?

XVI તદ્દર્ષાષ્ટાદશવત્સરાન્ યાવત્ શૈતાના બદ્ધા ઇબ્રાહીમ: સન્તતિરિયં નારી કિં વિશ્રામવારે ન મોચયિતવ્યા?

XVII એષુ વાક્યેષુ કથિતેષુ તસ્ય વિપક્ષા: સલજ્જા જાતા: કિન્તુ તેન કૃતસર્વમહાકર્મકારણાત્ લોકનિવહ: સાનન્દોડભવત્।

XVIII અનન્તરં સોવદદ્ ઈશ્વરસ્ય રાજ્યં કસ્ય સદૃશં? કેન તદુપમાસ્યામિ?

XIX યત્ સર્ષપબીજં ગૃહીત્વા કશ્ચિજ્જન ઉદ્યાન ઉપ્તવાન્ તદ્ બીજમડ્કુરિતં સત્ મહાવૃક્ષોડજાયત, તતસ્તસ્ય શાખાસુ વિહાયસીયવિહગા આગત્ય ન્યૂષુ:, તદ્રાજ્યં તાદૃશેન સર્ષપબીજેન તુલ્યં।

XX પુન: કથયામાસ, ઈશ્વરસ્ય રાજ્યં કસ્ય સદૃશં વદિષ્યામિ? યત્ કિણ્વં કાચિત્ સ્ત્રી ગૃહીત્વા દ્રોણત્રયપરિમિતગોઘૂમયૂર્ણેષુ સ્થાપયામાસ,

XXI તત: ક્રમેણ તત્ સર્વગોઘૂમયૂર્ણં વ્યાખ્નોતિ, તસ્ય કિણ્વસ્ય તુલ્યમ્ ઈશ્વરસ્ય રાજ્યં।

XXII તત: સ ચિરશાલમ્નગરં પ્રતિ યાત્રાં કૃત્વા નગરે નગરે ગ્રામે ગ્રામે સમુપદિશન્ જગામા

XXIII તદા કશ્ચિજ્જનસ્તં પપ્રચ્છ, હે પ્રભો કિં કેવલમ્ અલ્પે લોકા: પરિત્રાસ્યન્તે?

XXIV તત: સ લોકાન્ ઉવાય, સંકીર્ણદ્વારેણ પ્રવેષ્ટું યતદ્ધ્વં, યતોહં યુષ્માન્ વદામિ, બહવ: પ્રવેષ્ટું ચેષ્ટિષ્યન્તે કિન્તુ ન શક્ષ્યન્તિ।

XXV ગૃહપતિનોત્થાય દ્વારે રુદ્ધે સતિ યદિ યૂયં બહિ: સ્થિત્વા દ્વારમાહત્ય વદથ, હે પ્રભો હે પ્રભો અસ્મત્કારણાદ્ દ્વારં મોચયતુ, તત: સ ઇતિ પ્રતિવક્ષ્યતિ, યૂયં કુત્રત્યા લોકા ઇત્યહં ન જાનામિ।

XXVI તદા યૂયં વદિષ્યથ, તવ સાક્ષાદ્ વયં ભેજનં પાનઞ્ચ કૃતવન્ત:, ત્વઞ્ચાસ્માકં નગરસ્ય પથિ સમુપદિષ્ટવાન્।

XXVII કિન્તુ સ વક્ષ્યતિ, યુષ્માનહં વદામિ, યૂયં કુત્રત્યા લોકા ઇત્યહં ન જાનામિ; હે દુરાચારિણો યૂયં મત્તો દૂરીભવતા

XXVIII તદા ઇબ્રાહીમં ઇસ્હાકં યાકૂબઞ્ચ સર્વભવિષ્યદ્વાદિનશ્ચ ઈશ્વરસ્ય રાજ્યં પ્રાપ્તાન્ સ્વાંશ્ચ બહિષ્કૃતાન્ દૃષ્ટ્વા યૂયં

રોદનં દન્તૈદન્તઘર્ષણાન્ કરિષ્યથ।

XXIX અપરઞ્ચ પૂર્વપશ્ચિમદક્ષિણોત્તરદિગ્ભ્યો લોકા આગત્ય ઈશ્વરસ્ય રાજ્યે નિવત્સ્યન્તિ।

XXX પશ્યતેત્યં શેષીયા લોકા અગ્રા ભવિષ્યન્તિ, અગ્રીયા લોકાશ્ચ શેષા ભવિષ્યન્તિ।

XXXI અપરઞ્ચ તસ્મિન્ દિને કિયન્તઃ ફિરશિન આગત્ય યીશું પ્રોયુઃ, બહિર્ગચ્છ, સ્થાનાદસ્માત્ પ્રસ્થાનં કુરુ, હેરોદ્ ત્વાં જિઘાંસતિ

XXXII તતઃ સ પ્રત્યવોયત્ પશ્યતાદ્ય શ્વશ્ચ ભૂતાન્ વિહાપ્ય રોગિણોરોગિણઃ કૃત્વા તૃતીયેહિ સેત્સ્યામિ, કથામેતાં યૂયમિત્વા તં ભૂરિમાયં વદતા

XXXIII તત્રાપ્યદ્ય શ્વઃ પરશ્વશ્ચ મયા ગમનાગમને કર્તવ્યે, યતો હેતો રિરૂશાલમો બહિઃ કુત્રાપિ કોપિ ભવિષ્યદ્વાદી ન ધાનિષ્યતો

XXXIV હે ચિરૂશાલમ્ હે ચિરૂશાલમ્ ત્વં ભવિષ્યદ્વાદિનો હંસિ તવાન્તિકે પ્રેરિતાન્ પ્રસ્તરૈર્મારયસિ ચ, યથા કુક્કુટી નિજપક્ષાઘઃ સ્વશાવકાન્ સંગૃહ્ણતિ, તથાહમપિ તવ શિશૂન્ સંગ્રહીતું કતિવારાન્ ઐચ્છં કિન્તુ ત્વં નૈચ્છઃ

XXXV પશ્યત યુષ્માકં વાસસ્થાનાનિ પ્રોચ્છિદ્યમાનાનિ પરિત્યક્તાનિ ચ ભવિષ્યન્તિ; યુષ્માનહં યથાર્થં વદામિ, યઃ પ્રભો નર્મનાગચ્છતિ સ ધન્ય ઇતિ વાયં યાવત્કાલં ન વદિષ્યથ, તાવત્કાલં યૂયં માં ન દ્રક્ષ્યથા

XIV

I અનન્તરં વિશ્રામવારે યીશૌ પ્રધાનસ્ય ફિરશિનો ગૃહે ભોક્તું ગતવતિ તે તં વીક્ષિતુમ્ આરેભિરો

II તદા જલોદરી તસ્ય સમ્મુખે સ્થિતઃ

III તતઃ સ વ્યવસ્થાપકાન્ ફિરશિનશ્ચ પપ્રચ્છ, વિશ્રામવારે સ્વાસ્થ્યં કર્તવ્યં ન વા? તતસ્તે કિમપિ ન પ્રત્યૂયુઃ

IV તદા સ તં રોગિણં સ્વસ્થં કૃત્વા વિસસર્જ;

V તાનુવાય ય યુષ્માકં કસ્યચિદ્ ગર્દભો વૃષભો વા ચેદ્ ગર્તે પતતિ તર્હિ વિશ્રામવારે તત્ક્ષણં સ કિં તં નોત્યાપયિષ્યતિ?

VI તતસ્તે કથાયા એતસ્યાઃ કિમપિ પ્રતિવક્તું ન શેકુઃ

VII અપરઞ્ચ પ્રધાનસ્થાનમનોનીતત્વકરણં વિલોક્ય સ નિમન્ત્રિતાન્ એતદુપદેશકથાં જગાદ,

VIII ત્વં વિવાહાદિભોજ્યેષુ નિમન્ત્રિતઃ સન્ પ્રધાનસ્થાને મોપાવેક્ષીઃ! ત્વત્તો ગૌરવાન્વિતનિમન્ત્રિતજન આયાતે

IX નિમન્ત્રયિતાગત્ય મનુષ્યાયૈતસ્મૈ સ્થાનં દેહીતિ વાક્યં ચેદ્ વક્ષ્યતિ તર્હિ ત્વં સડ્કુચિતો ભૂત્વા સ્થાન ઇતરસ્મિન્ ઉપવેષ્ટુમ્ ઉદાંસ્યસિ

X અસ્માત્ કારણાદેવ ત્વં નિમન્ત્રિતો ગત્વાડપ્રધાનસ્થાન ઉપવિશ, તતો નિમન્ત્રયિતાગત્ય વદિષ્યતિ, હે બન્ધો પ્રોચ્ચસ્થાનં ગત્વોપવિશ, તથા સતિ ભોજનોપવિષ્ટાનાં સકલાનાં સાક્ષાત્ ત્વં માન્યો ભવિષ્યસિ

XI યઃ કશ્ચિત્ સ્વમુન્નમયતિ સ નમયિષ્યતે, કિન્તુ યઃ કશ્ચિત્ સ્વં નમયતિ સ ઉન્નમયિષ્યતો

XII તદા સ નિમન્ત્રયિતારં જનમપિ જગાદ, મધ્યાહ્ને રાત્રૌ વા ભોજ્યે કૃતે નિજબન્ધુગણો વા ભ્રાતૃગણો વા જ્ઞાતિગણો વા ધનિગણો વા સમીપવાસિગણો વા એતાન્ ન નિમન્ત્રય, તથા કૃતે ચેત્ તે ત્વાં નિમન્ત્રયિષ્યન્તિ, તર્હિ પરિશોધો ભવિષ્યતિ

XIII કિન્તુ યદા ભેજ્યં કરોષિ તદા દરિદ્રશુષ્કકરખજ્ઞાન્ધાન્ નિમન્ત્રય,

XIV તત આશિષં લપ્સ્યસે, તેષુ પરિશોધં કર્તુમશક્નુવત્સુ શ્મશાનાદ્દાર્મિકાનામુત્યાનકાલે ત્વં ફલાં લપ્સ્યસે

XV અનન્તરં તાં કથાં નિશમ્ય ભોજનોપવિષ્ટઃ કશ્ચિત્ કથયામાસ, યો જન ઈશ્વરસ્ય રાજ્યે ભોક્તું લપ્સ્યતે સએવ ધન્યઃ

XVI તતઃ સ ઉવાચ, કશ્ચિત્ જનો રાત્રૌ ભોજ્યં કૃત્વા બહૂન્ નિમન્ત્રયામાસા

XVII તતો ભોજનસમયે નિમન્ત્રિતલોકાન્ આહ્વાતું દાસદ્વારા કથયામાસ, ખદ્દવ્યાણિ સર્વાણિ સમાસાદિતાનિ સન્તિ, યૂયમાગચ્છતા

XVIII કિન્તુ તે સર્વ એકૈકં છલં કૃત્વા ક્ષમાં પ્રાર્થયાન્નકિરો પ્રથમો જનઃ કથયામાસ, ક્ષેત્રમેકં કીતવાનહં તદેવ દ્રષ્ટું મયા ગન્તવ્યમ્, અતએવ માં ક્ષન્તું તં નિવેદયા

XIX અન્યો જનઃ કથયામાસ, દશવૃષાનહં કીતવાન્ તાન્ પરીક્ષિતું યામિ તસ્માદેવ માં ક્ષન્તું તં નિવેદયા

XX અપરઃ કથયામાસ, વ્યૂઢવાનહં તસ્માત્ કારણાદ્ યાતું ન શક્નોમિ

XXI પશ્ચાત્ સ દાસો ગત્વા નિજપ્રભોઃ સાક્ષાત્ સર્વવૃત્તાન્તં નિવેદયામાસ, તતોસૌ ગૃહપતિઃ કુપિત્વા સ્વદાસં વ્યાજહાર, ત્વં સત્વરં નગરસ્ય સન્નિવેશાન્ માર્ગાશ્ચ ગત્વા દરિદ્રશુષ્કકરખજ્ઞાન્ધાન્ અત્રાનયા

XXII તતો દાસોડવદત્, હે પ્રભો ભવત આજ્ઞાનુસારેણાક્રિયત તથાપિ સ્થાનમસ્તિ

XXIII તદા પ્રભુઃ પુન દાસાયાકથયત્, રાજપથાન્ વૃક્ષમૂલાનિ ચ યાત્વા મદીયગૃહપૂરણાર્થં લોકાનાગન્તું પ્રવર્તયા

XXIV અહં યુષ્મભ્યં કથયામિ, પૂર્વનિમન્ત્રિતાનમેકોપિ મમાસ્ય રાત્રિભોજ્યસ્યાસ્વાદં ન પ્રાપ્સ્યતિ

XXV અનન્તરં બહુષુ લોકેષુ યીશોઃ પશ્ચાદ્ વ્રજિતેષુ સત્સુ સ વ્યાધુત્ય તેભ્યઃ કથયામાસ,

XXVI યઃ કશ્ચિન્ મમ સમીપમ્ આગત્ય સ્વસ્ય માતા પિતા પત્ની સન્તાના ભ્રાતરો ભગિન્યો નિજપ્રાણાશ્ચ, એતેભ્યઃ સર્વેભ્યો મય્યધિકં પ્રેમ ન કરોતિ, સ મમ શિષ્યો ભવિતું ન શક્ષ્યતિ

- XXVII यः कश्चित् स्वीयं कुशं वलन् मम पश्चात्त गच्छति, सोपि मम शिष्यो भवितुं न शक्यति।
 XXVIII दुर्गनिर्माणो कतिव्ययो भविष्यति, तथा तस्य समाप्तिकरणार्थं सम्पत्तिरस्ति न वा, प्रथममुपविश्य अतन्न गणयति, युष्माकं मध्य अेतादृशः कोस्ति?
 XXIX नोयेद् भित्तिं कृत्वा शेषे यदि समापयितुं न शक्यति,
 XXX तर्हि मानुषोयं नियेतुम् आरभत समापयितुं नाशक्नोत्, एति व्याहृत्य सर्व्वं तमुपलसिष्यन्ति।
 XXXI अपरञ्च भिन्नभूपतिना सः युद्धं कर्तुम् उद्यम्य दशसहस्राणि सैन्यानि गृहीत्वा विंशतिसहस्रेः सैन्यैः सङ्घितस्य समीपवासिनः सम्भुषं यातुं शक्यामि न वेति प्रथमं उपविश्य न विचारयति अेतादृशो भूमिपतिः कः?
 XXXII यदि न शक्नोति तर्हि रिपावतिदूरे तिष्ठति सति निजदूतं प्रेष्य सन्धिं कर्तुं प्रार्थयेत्।
 XXXIII तद्दृष्ट्वा युष्माकं मध्ये यः कश्चिन् मर्दर्थं सर्व्वस्वं छातुं न शक्नोति स मम शिष्यो भवितुं न शक्यति।
 XXXIV लवणम् उत्तमम् एति सत्यं, किन्तु यदि लवणस्य लवणत्वम् अपगच्छति तर्हि तत् कथं स्वाद्गुणं भविष्यति?
 XXXV तद्दृष्ट्वा लवणस्य लवणत्वम् अपगच्छति तर्हि तत् कथं स्वाद्गुणं भविष्यति?

XV

- I तदा करसञ्जायिनः पापिनश्च लोका उपदेशक्यां श्रोतुं यीशोः समीपम् आगच्छन्।
 II ततः किंशिन उपाध्यायाश्च विवदमानाः कथयामासुः अेष मानुषः पापिभिः सः प्रणयं कृत्वा तैः सार्द्धं भुङ्क्ते।
 III तदा स तेभ्य एमां दृष्टान्तकथां कथितवान्,
 IV कस्यचित् शतमेषेषु तिष्ठन्तु तेषामेकं स यदि हारयति तर्हि मध्येप्रान्तरम् अेकोनशतमेषान् विहाय हारितमेषस्य उद्देशप्राप्तिपर्यन्तं न गवेषयति, अेतादृशो लोको युष्माकं मध्ये क आस्ते?
 V तस्योद्देशं प्राप्य हृष्टमनास्तं स्कन्धे निधाय स्वस्थानम् आनीय बन्धुबान्धवसमीपवासिन आहूय वक्ति,
 VI हारितं मेषं प्राप्तोऽहम् अतो हेतो र्मया सार्द्धम् आनन्दता।
 VII तद्दृष्टं युष्मान् वदामि, येषां मनःपरावर्तनस्य प्रयोजनं नास्ति, तादृशैकोनशतधार्मिककारणाद् य आनन्दस्तस्माद् अेकस्य मनःपरिवर्तिनः पापिनः कारणात् स्वर्गो ऽधिकानन्दो ज्ञायते।
 VIII अपरञ्च दशानां त्र्यम्बानाम् अेकभाण्डे हारिते प्रदीपं प्रज्वाल्य गृहं सम्माज्यं तस्य प्राप्तिं यावद् यत्नेन न गवेषयति, अेतादृशी योषित् कास्ते?
 IX प्राप्ते सति बन्धुबान्धवसमीपवासिनीराहूय कथयति, हारितं त्र्यम्बाण्डं प्राप्तोऽहम् अतो र्मया सार्द्धम् आनन्दता।
 X तद्दृष्टं युष्मान् व्याहरामि, अेकेन पापिना मनसि परिवर्तिते, ईश्वरस्य दूतानां मध्येध्यानन्दो ज्ञायते।
 XI अपरञ्च स कथयामास, कस्यचिद् द्वौ पुत्रावास्तां,
 XII तयोः कनिष्ठः पुत्रः पित्रे कथयामास, हे पितरस्तव सम्पत्त्या यमंशं प्राप्स्याम्यहं विभज्य तं देहि, ततः पिता निजं सम्पत्तिं विभज्य ताभ्यां ददौ।
 XIII कतिपयात् कालात् परं स कनिष्ठपुत्रः समस्तं धनं संगृह्य दूरदेशं गत्वा दृष्टायरणेन सर्व्वां सम्पत्तिं नाशयामास।
 XIV तस्य सर्व्वधने व्ययं गते तद्देशे मडादुर्भिक्षं बभूव, ततस्तस्य दैन्यदशा भवितुम् आरेभे।
 XV ततः परं स गत्वा तद्देशीयं गृहस्थमेकम् आश्रयत; ततः सतं शूकरप्रजं यारयितुं प्रान्तरं प्रेषयामास।
 XVI केनापि तस्मै लक्ष्यादानात् स शूकरकुलवल्कलेन पियिण्डपूरणं ववाञ्छ।
 XVII शेषे स मनसि येतनां प्राप्य कथयामास, हा मम पितुः समीपे कति कति वेतनभुञ्जे दासा यथेष्टं ततोधिकञ्च लक्ष्यं प्राप्नुवन्ति किन्त्वहं क्षुधा मुमूर्षुः।
 XVIII अहमुत्थाय पितुः समीपं गत्वा कथामेतां वदिष्यामि, हे पितर ईश्वरस्य तव य विरुद्धं पापमकरवम्
 XIX तव पुत्रेति विष्यातो भवितुं न योग्योस्मि य, मां तव वैतनिकं दासं कृत्वा स्थापय।
 XX पश्चात् स उत्थाय पितुः समीपं जगाम; ततस्तस्य पितातिदूरे तं निरीक्ष्य दयाञ्चक्रे, धावित्वा तस्य कण्ठं गृहीत्वा तं युयुम्भ या।
 XXI तदा पुत्र उवाच, हे पितर ईश्वरस्य तव य विरुद्धं पापमकरवम्, तव पुत्रेति विष्यातो भवितुं न योग्योस्मि या।
 XXII किन्तु तस्य पिता निजदासान् आदिदेश, सर्व्वोत्तमवस्त्राण्यानीय परिधापयतैनं हस्ते याङ्गुरीयकम् अर्पयत पादयोश्चोपानहौ समर्पयत;
 XXIII पुष्टं गोवत्सम् आनीय मारयत य तं भुङ्क्त्वा वयम् आनन्दाम।
 XXIV यतो मम पुत्रोयम् अर्पयत पुनरज्जुवीद् हारितश्च लब्धोऽहम् ततस्त आनन्दितुम् आरेभिरे।
 XXV तत्काले तस्य ज्येष्ठः पुत्रः क्षेत्र आसीत् अथ स निवेशनस्य निकटं आगच्छन् नृत्यानां वाधानाञ्च शब्दं श्रुत्वा

- XXVI दासानाम् अेकम् आडूय पप्रच्छ, किं कारणमस्य?
- XXVII ततः सोवादीत्, तव भ्रातागमत्, तव तातश्च तं सुशरीरं प्राप्य पुष्टं गोवत्सं मारितवान्।
- XXVIII ततः स प्रकुप्य निवेशान्तः प्रवेष्टुं न सम्मने; ततस्तस्य पिता बहिरागत्य तं साधयामास।
- XXIX ततः स पितरं प्रत्युवाच, पश्य तव काञ्चिदप्याज्ञां न विलंघ्य बडून् वत्सरान् अहं त्वां सेवे तथापि मित्रैः सार्द्धम् उत्सवं कर्तुं कदापि छागमेकमपि मह्यं नाददाः;
- XXX किन्तु तव यः पुत्रो वेश्यागमनादितिस्तव सम्पत्तिम् अपव्ययितवान् तस्मिन्नागतमात्रे तस्यैव निमित्तं पुष्टं गोवत्सं मारितवान्।
- XXXI तदा तस्य पितावोचत्, हे पुत्र त्वं सर्व्वदा मया सडासि तस्मान् मम यद्यदास्ते तत्सर्व्वं तवा।
- XXXII किन्तु तवायं भ्राता मृतः पुनरञ्जवीद् धारितश्च भूत्वा प्राप्तोभूत्, अेतस्मात् कारणाद् उत्सवानन्दौ कर्तुम् उचितमस्माकम्।

XVI

- I अपरञ्च यीशुः शिष्येभ्यो-न्यामेकां कथां कथयामास कस्यचिद् धनवतो मनुष्यस्य गृहकार्य्याधीशे सम्पत्तेरपव्ययेऽपवादिते सति।
- II तस्य प्रभुस्तम् आडूय जगाद, त्वयि यामिमां कथां शृणोमि सा कीदृशी? त्वं गृहकार्य्याधीशकर्मणो गणनां दृश्य गृहकार्य्याधीशपदे त्वं न स्थास्यसि।
- III तदा स गृहकार्य्याधीशो मनसा यिन्तयामास, प्रभुर्यदि मां गृहकार्य्याधीशपदाद् भ्रंशयति तर्हि किं करिष्येऽहं? मृदं अनितुं मम शक्तिर्नास्ति भिक्षितुञ्च लज्जिष्येऽहं।
- IV अतयेव मयि गृहकार्य्याधीशपदात् व्युते सति यथा लोका मह्यम् आश्रयं दास्यन्ति तदर्थं यत्कर्म मया करणीयं तन् निर्णीयते।
- V पश्चात् स स्वप्रभोरेकैकम् अधमर्णम् आडूय प्रथमं पप्रच्छ, त्वत्तो मे प्रभुणा कति प्राप्यम्?
- VI ततः स उवाच, अेकशताढकतैलानि; तदा गृहकार्य्याधीशः प्रोवाच, तव पत्रमानीय शीघ्रमुपविश्य तत्र पञ्चाशतं लिप्ता।
- VII पश्चादन्यमेकं पप्रच्छ, त्वत्तो मे प्रभुणा कति प्राप्यम्? ततः सोवादीद् अेकशताढकगोधूमाः; तदा स कथयामास, तव पत्रमानीय अशीतिं लिप्ता।
- VIII तेनैव प्रभुस्तमयथार्थकृतम् अधीशं तद्बुद्धिनैपुण्यात् प्रशशंस; एत्थं दीप्तिरूपसन्तानेभ्य अेतत्संसारस्य सन्ताना वर्तमानकालेऽधिकबुद्धिमन्तो भवन्ति।
- IX अतो वदामि यूयमध्ययार्थेन धनेन मित्राणि लभध्वं ततो युष्मासु पदभ्रष्टेष्वपि तानि यिरकालम् आश्रयं दास्यन्ति।
- X यः कश्चित् क्षुद्रे कार्य्ये विश्वास्यो भवति स मडति कार्य्येपि विश्वास्यो भवति, किन्तु यः कश्चित् क्षुद्रे कार्य्येऽविश्वास्यो भवति स मडति कार्य्येऽविश्वास्यो भवति।
- XI अतयेव अयथार्थेन धनेन यदि यूयमविश्वास्या ज्ञातास्तर्हि सत्यं धनं युष्माकं करेषु कः समर्पयिष्यति?
- XII यदि य परधनेन यूयम् अविश्वास्या भवथ तर्हि युष्माकं स्वकीयधनं युष्मभ्यं को दास्यति?
- XIII कोपि दास उभौ प्रभू सेवितुं न शक्नोति, यत अेकस्मिन् प्रीयमाणोऽन्यस्मिन्नप्रीयते यद्वा अेकं ज्ञं समादृत्य तदन्त्यं तुच्छीकरोति तद्दद् यूयमपि धनेश्वरौ सेवितुं न शक्नुथा।
- XIV तद्वैताः सर्वाः कथाः श्रुत्वा लोभिर्किञ्चिन्निस्तमुपजडसुः।
- XV ततः स उवाच, यूयं मनुष्याणां निकटे स्वान् निर्दोषान् दृश्यथ किन्तु युष्माकम् अन्तःकराणीश्वरो ज्ञानाति, यत् मनुष्याणाम् अति प्रशंस्यं तद् ईश्वरस्य घृण्यं।
- XVI योऽन आगमनपर्य्यन्तं युष्माकं समीपे व्यवस्थाभविष्यद्वादिनां लेपनानि यासन् ततः प्रभृति ईश्वरराज्यस्य सुसंवाहः प्रयरति, अेकैको लोकस्तन्मध्यं यत्नेन प्रविशति या।
- XVII वरं नभसः पृथिव्याश्च लोपो भविष्यति तथापि व्यवस्थाया अेकबिन्दोरपि लोपो न भविष्यति।
- XVIII यः कश्चित् स्वीयां भार्यां विहाय स्त्रियमन्यां विवडति स परदारान् गच्छति, यश्च ता त्यक्तां नारीं विवडति सोपि परदारान् गच्छति।
- XIX अेको धनी मनुष्यः शुक्लानि सूक्ष्माणि वस्त्राणि पर्य्यदधात् प्रतिदिनं परितोषरूपेणामुंक्तापिवय्या।
- XX सर्वाङ्गे क्षतयुक्त एलियासरनामा कश्चिद् दरिद्रस्तस्य धनवतो भोजनपात्रात् पतितम् उच्छिष्टं भोक्तुं वाञ्छन् तस्य द्वारे पतित्वातिष्ठत्;
- XXI अथ श्वान आगत्य तस्य क्षतान्यलिङ्गन्।

XXII કિયત્કાલાત્પરં સ દરિદ્રઃ પ્રાણાન્ જહૌ; તતઃ સ્વર્ગાયદૂતાસ્તં નીત્વા ઇબ્રાહીમઃ ક્રોડ ઉપવેશયામાસુઃ।

XXIII પશ્ચાત્ સ ધનવાનપિ મમાર, તં શ્મશાને સ્થાપયામાસુશ્ચ; કિન્તુ પરલોકે સ વેદનાકુલઃ સન્ ઊર્દ્ધ્વાં નિરીક્ષ્ય બહુદૂરાદ્ ઇબ્રાહીમં તત્ક્રોડ ઇલિયાસરઞ્ચ વિલોક્ય રુવન્નુવાય;

XXIV હે પિતર ઇબ્રાહીમ્ અનુગૃહ્ય અઙ્ગુલ્યગ્રભાગં જલે મજ્જયિત્વા મમ જિહ્વાં શીતલાં કર્તુમ્ ઇલિયાસરં પ્રેરય, યતો વહ્નિશિખાતોહં વ્યથિતોસ્મિં।

XXV તદા ઇબ્રાહીમ્ બભાષે, હે પુત્ર ત્વં જીવન્ સમ્પદં પ્રાપ્તવાન્ ઇલિયાસરસ્તુ વિપદં પ્રાપ્તવાન્ એતત્ સ્મર, કિન્તુ સમ્પ્રતિ તસ્ય સુખં તવ ય દુઃખં ભવતિ।

XXVI અપરમપિ યુષ્માકમ્ અસ્માકઞ્ચ સ્થાનયો મધ્યે મહદ્વિચ્છેદોડસ્તિ તત એતત્સ્થાનસ્ય લોકાસ્તત્ સ્થાનં યાતું યદ્વા તત્સ્થાનસ્ય લોકા એતત્ સ્થાનમાયાતું ન શક્નુવન્તિ।

XXVII તદા સ ઉક્તવાન્, હે પિતસ્તર્હિ ત્વાં નિવેદયામિ મમ પિતુ ગૌહે યે મમ પઞ્ચ ભ્રાતરઃ સન્તિ

XXVIII તે યથૈતદ્ યાતનાસ્થાનં નાયાસ્યન્તિ તથા મન્ત્રણાં દાતું તેષાં સમીપમ્ ઇલિયાસરં પ્રેરયા

XXIX તત ઇબ્રાહીમ્ ઉવાચ, મૂસાભવિષ્યદ્વાદિનાઞ્ચ પુસ્તકાનિ તેષાં નિકટે સન્તિ તે તદ્વચનાનિ મન્યન્તાં।

XXX તદા સ નિવેદયામાસ, હે પિતર ઇબ્રાહીમ્ ન તથા, કિન્તુ યદિ મૃતલોકાનાં કશ્ચિત્ તેષાં સમીપં યાતિ તર્હિ તે મનાંસિ વ્યાધોટયિષ્યન્તિ।

XXXI તત ઇબ્રાહીમ્ જગાદ, તે યદિ મૂસાભવિષ્યદ્વાદિનાઞ્ચ વચનાનિ ન મન્યન્તે તર્હિ મૃતલોકાનાં કસ્મિંશ્ચિદ્ ઉત્થિતેપિ તે તસ્ય મન્ત્રણાં ન મંસ્યન્તે।

XVII

I ઇતઃ પરં યીશુઃ શિષ્યાન્ ઉવાચ, વિઘ્નૈરવશ્યમ્ આગન્તવ્યં કિન્તુ વિઘ્ના યેન ઘટિષ્યન્તે તસ્ય દુર્ગતિ ભવિષ્યતિ।

II એતેષાં ક્ષુદ્રપ્રાણિનામ્ એકસ્યાપિ વિઘ્નજનનાત્ કણ્ઠબદ્ધપેષણીકસ્ય તસ્ય સાગરાગાઘજલે મજ્જનં ભદ્રા

III યૂયં સ્વેષુ સાવધાનાસ્તિષ્ઠતઃ; તવ ભ્રાતા યદિ તવ કિશ્ચિદ્ અપરાધ્યતિ તર્હિ તં તર્જય, તેન યદિ મનઃ પરિવર્તયતિ તર્હિ તં ક્ષમસ્વા।

IV પુનરેકદિનમધ્યે યદિ સ તવ સપ્તકૃત્વોડપરાધ્યતિ કિન્તુ સપ્તકૃત્વ આગત્ય મનઃ પરિવર્ત્ય મયાપરાદ્ધમ્ ઇતિ વદતિ તર્હિ તં ક્ષમસ્વા।

V તદા પ્રેરિતાઃ પ્રભુમ્ અવદન્ અસ્માકં વિશ્વાસં વદ્ધયા

VI પ્રભુરુવાચ, યદિ યુષ્માકં સર્ષપૈકપ્રમાણો વિશ્વાસોસ્તિ તર્હિ ત્વં સમૂલમુત્પાટિતો ભૂત્વા સમુદ્રે રોપિતો ભવ કથાયામ્ એતસ્યામ્ એતદ્દુઃખબરાય કથિતાયાં સ યુષ્માકમાજ્ઞાવહો ભવિષ્યતિ।

VII અપરં સ્વદાસે હલં વાહયિત્વા વા પશૂન્ ચારયિત્વા ક્ષેત્રાદ્ આગતે સતિ તં વદતિ, એહિ ભોક્તુમુપવિશ, યુષ્માકમ્ એતાદૃશઃ કોસ્તિ?

VIII વરઞ્ચ પૂર્વ મમ ખાદ્યમાસાદ્ય યાવદ્ ભુજ્ઞે પિવામિ ચ તાવદ્ બદ્ધકટિઃ પરિચર પશ્ચાત્ ત્વમપિ ભોક્ષ્યસે પાસ્યસિ ચ કથામીદૃશીં કિં ન વક્ષ્યતિ?

IX તેન દાસેન પ્રભોરાજાનુરૂપે કર્મણિ કૃતે પ્રભુઃ કિં તસ્મિન્ બાધિતો જાતઃ? નેત્યં બુદ્ધ્યતે મયા।

X ઇત્યં નિરૂપિતેષુ સર્વકર્મસુ કૃતેષુ સત્મુ યૂયમપીદં વાક્યં વદથ, વયમ્ અનુપકારિણો દાસા અસ્માભિર્યદ્ધર્ત્વ્યં તન્માત્રમેવ કૃતાં।

XI સ યિરૂશાલમિ યાત્રાં કુર્વન્ શોમિરોણગાલીલ્પ્રદેશમધ્યેન ગચ્છતિ,

XII એતર્હિ કુત્રચિદ્ ગ્રામે પ્રવેશમાત્રે દશકુષ્ઠિનસ્તં સાક્ષાત્ કૃત્વા

XIII દૂરે તિષ્ઠનત ઉચ્ચૈ વંકતુમારેભિરે, હે પ્રભો યીશો દ્યસ્વાસ્માન્।

XIV તતઃ સ તાન્ દૃષ્ટ્વા જગાદ, યૂયં યાજકાનાં સમીપે સ્વાન્ દર્શયત, તતસ્તે ગચ્છન્તો રોગાત્ પરિષ્કૃતાઃ।

XV તદા તેષામેકઃ સ્વં સ્વસ્થં દૃષ્ટ્વા પ્રોચ્ચૈરીશ્વરં ધન્યં વદન્ વ્યાધુત્યાયાતો યીશો ગુણાનનુવદન્ તચ્ચરણાધોભૂમૌ પપાત;

XVI સ ચાસીત્ શોમિરોણી।

XVII તદા યીશુરવદત્, દશજનાઃ કિં ન પરિષ્કૃતાઃ? તદ્ધન્યે નવજનાઃ કુત્ર?

XVIII ઈશ્વરં ધન્યં વદન્તમ્ એનં વિદેશિનં વિના કોપ્યન્થો ન પ્રાપ્યતા

XIX તદા સ તમુવાચ, ત્વમુત્થાય યાહિ વિશ્વાસસ્તે ત્વાં સ્વસ્થં કૃતવાન્।

XX અથ કદેશ્વરસ્ય રાજત્વં ભવિષ્યતીતિ ફિરૂશિભિઃ પૃષ્ઠે સ પ્રત્યુવાચ, ઈશ્વરસ્ય રાજત્વમ્ ઐશ્વર્યદર્શનેન ન ભવિષ્યતિ।

XXI અત એતસ્મિન્ પશ્ય તસ્મિન્ વા પશ્ય, ઇતિ વાક્યં લોકા વક્તું ન શક્ષ્યન્તિ, ઈશ્વરસ્ય રાજત્વં યુષ્માકમ્ અન્તરેવાસ્તે।

- XXII તત: સ શિષ્યાન્ જગાદ, યદા યુષ્માભિ મનુજસુતસ્ય દિનમેકં દ્રષ્ટુમ્ વાઙ્ઠિષ્યતે કિન્તુ ન દર્શિષ્યતે, ઈદ્દક્કાલ આયાતિ
 XXIII તદાત્ર પશ્ય વા તત્ર પશ્યેતિ વાક્યં લોકા વક્ષ્યન્તિ, કિન્તુ તેષાં પશ્યાત્ મા યાત, માનુગચ્છત ચા
 XXIV યતસ્તડિદ્ યથાકાશૈકદિશ્યુદિય તદન્યામપિ દિશં વ્યાપ્ય પ્રકાશતે તદ્રત્ નિજદિને મનુજસૂનુ: પ્રકાશિષ્યતો
 XXV કિન્તુ તત્પૂર્વ્વં તેનાનેકાનિ દુ:ખાનિ ભોક્તવ્યાન્યેતદ્વર્તમાનલોકૈશ્ચ સોડવજ્ઞાતવ્ય:।
 XXVI નોહસ્ય વિદ્યમાનકાલે યથાભવત્ મનુષ્યસૂનો: કાલેપિ તથા ભવિષ્યતિ।
 XXVII યાવત્કાલં નોહો મહાપોતં નારોહદ્ આખ્લાવિવાર્યેત્ય સર્વં નાનાશયચ્ય તાવત્કાલં યથા લોકા અભુજ્ઞતાપિવન્
 વ્યવહન્ વ્યવાહ્યંશ્ચ;
 XXVIII ઇત્યં લોટો વર્તમાનકાલેપિ યથા લોકા ભોજનપાનક્રયવિક્રયરોપણગૃહનિર્માણકર્મસુ પ્રાવર્તન્ત,
 XXIX કિન્તુ યદા લોટ્ સિદોમો નિર્જગામ તદા નભસ: સગન્ધકાગ્નિવૃષ્ટિ ભૂત્વા સર્વં વ્યનાશયત્
 XXX તદ્દન્ માનવપુત્રપ્રકાશદિનેપિ ભવિષ્યતિ।
 XXXI તદા યદિ કશ્ચિદ્ ગૃહોપરિ તિષ્ઠતિ તર્હિ સ ગૃહમધ્યાત્ કિમપિ દ્રવ્યમાનેતુમ્ અવરુદ્ધ નૈતુ; યશ્ચ ક્ષેત્રે તિષ્ઠતિ સોપિ
 વ્યાઘુટ્ય નાયાતુ।
 XXXII લોટ: પત્ની સ્મરત।
 XXXIII ય: પ્રાણાન્ રક્ષિતું ચેષ્ટિષ્યતે સ પ્રાણાન્ હારયિષ્યતિ યસ્તુ પ્રાણાન્ હારયિષ્યતિ સચ્ચેવ પ્રાણાન્ રક્ષિષ્યતિ।
 XXXIV યુષ્માનહં વચ્મિ તસ્યાં રાત્રૌ શયૈકગતયો લોકયોરેકો ધારિષ્યતે પરસ્ત્યક્ષ્યતો
 XXXV સ્ત્રિયૌ યુગપત્ પેષણી વ્યાવર્તયિષ્યતસ્તયોરેકા ધારિષ્યતે પરાત્યક્ષ્યતો
 XXXVI પુરુષૌ ક્ષેત્રે સ્થાસ્યતસ્તયોરેકો ધારિષ્યતે પરસ્ત્યક્ષ્યતો
 XXXVII તદા તે પપ્રચ્છુ:; હે પ્રભો કુત્રેત્યં ભવિષ્યતિ? તત: સ ઉવાચ, યત્ર શવસ્તિષ્ઠતિ તત્ર ગૃધ્રા મિલન્તિ।

XVIII

- I અપરઞ્ચ લોકૈરકલાન્તૈ નિર્નતરં પ્રાર્થયિતવ્યમ્ ઇત્યાશયેન યીશુના દૃષ્ટાન્ત એક: કથિત:।
 II કુત્રચિન્નગરે કશ્ચિત્ પ્રાડવિવાક આસીત્ સ ઈશ્વરાન્નાભિભેત્ માનુષાંશ્ચ નામન્યતા।
 III અથ તત્પુરવાસિની કાયિદ્વિધવા તત્સમીપમેત્ય વિવાદિના સહ મમ વિવાદં પરિષ્કુર્વિતિ નિવેદયામાસા।
 IV તત: સ પ્રાડવિવાક: કિયદિનાનિ ન તદ્દ્વીકૃતવાન્ પશ્યાચ્ચિત્ ચિન્તયામાસ, યદાપીશ્વરાન્ બિભેમિ મનુષ્યાનપિ ન મન્યે
 V તથાપ્યેષા વિધવા માં કિલશ્ચાતિ તસ્માદસ્યા વિવાદં પરિષ્કરિષ્યામિ નોયેત્ સા સદાગત્ય માં વ્યગ્રં કરિષ્યતિ।
 VI પશ્યાત્ પ્રભુરવદ્ અસાવન્યાયપ્રાડવિવાકો યદાહ તત્ર મનો નિઘઘ્વાં
 VII ઈશ્વરસ્ય ચે ડભિરુચિતલોકા દિવાનિશં પ્રાર્થયન્તે સ બહુદિનાનિ વિલમ્બ્યાપિ તેષાં વિવાદાન્ કિં ન પરિષ્કરિષ્યતિ?
 VIII યુષ્માનહં વદામિ ત્વરયા પરિષ્કરિષ્યતિ, કિન્તુ યદા મનુષ્યપુત્ર આગમિષ્યતિ તદા પૃથિવ્યાં કિમીદૃશં વિશ્વાસં પ્રાપ્સ્યતિ?
 IX ચે સ્વાન્ ધાર્મિકાન્ જ્ઞાત્વા પરાન્ તુચ્છીકુર્વન્તિ એતાદૃગ્ભ્ય:; કિયદ્ભ્ય ઇમં દૃષ્ટાન્તં કથયામાસા।
 X એક: ક્ષિરુચ્યપર: કરસન્નાયી દ્વાવિમૌ પ્રાર્થયિતું મન્દિરં ગતૌ।
 XI તતોડસૌ ક્ષિરુચ્યેકપાર્શ્વે તિષ્ઠન્ હે ઈશ્વર અહમન્યલોકવત્ લોઠયિતાન્યાયી પારદારિકશ્ચ ન ભવામિ અસ્ય
 કરસન્નાયિનસ્તુલ્યશ્ચ ન, તસ્માત્વાં ધન્યં વદામિ।
 XII સપ્તસુ દિનેષુ દિનદ્વયમુપવસામિ સર્વસમ્પત્તે દશમાંશં દદામિ ચ, એતત્કથાં કથયન્ પ્રાર્થયામાસા।
 XIII કિન્તુ સ કરસન્નાયિ દૂરે તિષ્ઠન્ સ્વર્ગ દ્રષ્ટું નેચ્છન્ વક્ષસિ કરાઘાતં કુર્વન્ હે ઈશ્વર પાપિષ્ઠં માં દયસ્વ, ઇત્યં પ્રાર્થયામાસા।
 XIV યુષ્માનહં વદામિ, તયોર્દ્વયો મધ્યે કેવલ: કરસન્નાયી પુણ્યવત્ત્વેન ગણિતો નિજગૃહં જગામ, યતો ય: કશ્ચિત્
 સ્વમુન્નમયતિ સ નામયિષ્યતે કિન્તુ ય: કશ્ચિત્ સ્વં નમયતિ સ ઉન્નમયિષ્યતો।
 XV અથ શિશૂનાં ગાત્રસ્પર્શાર્થ લોકાસ્તાન્ તસ્ય સમીપમાનિન્યુ: શિષ્યાસ્તદ્ દૃષ્ટવાનેતૃન્ તર્જયામાસુ:;
 XVI કિન્તુ યીશુસ્તાનાહ્ય જગાદ, મન્નિકટમ્ આગન્તું શિશૂન્ અનુજ્ઞાનીધ્વં તાંશ્ચ મા વારયત; યત ઈશ્વરાજ્યાધિકારિણ
 એષાં સદૃશા:।
 XVII અહં યુષ્માન્ યથાર્થ વદામિ, યો જન: શિશો: સદૃશો ભૂત્વા ઈશ્વરાજ્યં ન ગૃહ્ણાતિ સ કેનાપિ પ્રકારેણ તત્ પ્રવેષ્ટું ન
 શક્નોતિ।
 XVIII અપરમ્ એકોધિપતિસ્તં પપ્રચ્છ, હે પરમગુરો, અનન્તાયુષ: પ્રાપ્તયે મયા કિં કર્તવ્યં?
 XIX યીશુરુવાચ, માં કુત: પરમં વદસિ? ઈશ્વરં વિના કોપિ પરમો ન ભવતિ।
 XX પરદારાન્ મા ગચ્છ, નરં મા જહિ, મા ચોરય, મિથ્યાસાક્ષ્યં મા દેહિ, માતરં પિતરઞ્ચ સંમન્યસ્વ, એતા યા આજ્ઞા: સન્તિ
 તાસ્વં જ્ઞાનાસિ।

- XXI તદા સ ઉવાચ, બાલ્યકાલાત્ સર્વા એતા આચરામિ
 XXII ઇતિ કથાં શ્રુત્વા યીશુસ્તમવદત્, તથાપિ તવૈકં કર્મ ન્યુનમાસ્તે, નિજં સર્વસ્વં વિક્રીય દરિદ્રેભ્યો વિતર, તસ્માત્ સ્વર્ગે
 ધનં પ્રાપ્સ્યસિ; તત આગત્ય મમાનુગામી ભવા
 XXIII કિન્ત્વેતાં કથાં શ્રુત્વા સોઘિપતિ: શુશોચ, યતસ્તસ્ય બહુધનમાસીત્
 XXIV તદા યીશુસ્તમતિશોકાન્વિતં દૃષ્ટ્વા જગાદ, ધનવતામ્ ઈશ્વરરાજ્યપ્રવેશ: કીદૃગ્ દુષ્કર:।
 XXV ઈશ્વરરાજ્યે ધનિન: પ્રવેશાત્ સૂચેશ્ચિદ્રેણ મહાજ્ઞસ્ય ગમનાગમને સુકરે
 XXVI શ્રોતાર: પપ્રચ્છુસ્તર્હિ કેન પરિત્રાણં પ્રાપ્સ્યતે?
 XXVII સ ઉક્તવાન્, યન્ માનુષેણાશક્યં તદ્ ઈશ્વરેણ શક્યં
 XXVIII તદા પિતર ઉવાચ, પશ્ય વયં સર્વસ્વં પરિત્યજ્ય તવ પશ્ચાદ્દામિનોડભવામ
 XXIX તત: સ ઉવાચ, યુષ્માનહં યથાર્થં વદામિ, ઈશ્વરરાજ્યાર્થં ગૃહં પિતરૌ ભ્રાતૃગણં જાયાં સન્તાનાંશ્ચ ત્યક્તવા
 XXX ઇહ કાલે તતોડધિકં પરકાલે ડનન્તાયુશ્ચ ન પ્રાપ્સ્યતિ લોક ઈદૃશ: કોપિ નાસ્તિ।
 XXXI અનન્તરં સ દ્વાદશશિષ્યાનાહૂય બભાષે, પશ્યત વયં યિરૂશાલમ્નગરં યામ:, તસ્માત્ મનુષ્યપુત્રે ભવિષ્યદ્વાદિભિરુક્તં
 યદસ્તિ તદનુરૂપં તં પ્રતિ ઘટિષ્યતે;
 XXXII વસ્તુતસ્તુ સોડન્યદેશીયાનાં હસ્તેષુ સમર્પયિષ્યતે, તે તમુપહસિષ્યન્તિ, અન્યાયમાચરિષ્યન્તિ તદ્વપુષિ નિષ્ઠીવં
 નિક્ષેપ્સ્યન્તિ, કશાભિ: પ્રહત્ય તં હનિષ્યન્તિ ચ,
 XXXIII કિન્તુ તૃતીયદિને સ શ્મશાનાદ્ ઉત્થાસ્યતિ।
 XXXIV એતસ્યા: કથાયા અભિપ્રાયં કિન્ચિદપિ તે બોહ્લું ન શેકુ: તેષાં નિકટેડસ્પષ્ટતવાત્ તસ્યૈતાસાં કથાનામ્ આશયં તે જ્ઞાતું
 ન શેકુશ્ચ।
 XXXV અથ તસ્મિન્ યિરીહો: પુરસ્યાન્તિકં પ્રાપ્તે કશ્ચિદન્ધ: પથ: પાર્શ્વ ઉપવિશ્ય ભિક્ષામ્ અકરોત્
 XXXVI સ લોકસમૂહસ્ય ગમનશબ્દં શ્રુત્વા તત્કારણં પૃષ્ટવાન્।
 XXXVII નાસરતીયયીશુર્યાતીતિ લોકૈરુક્તે સ ઉચ્યૈર્વક્તુમારેભે,
 XXXVIII હે દાયૂદ: સન્તાન યીશો માં દ્યસ્વા
 XXXIX તતોગ્રગામિનસ્તં મૌની તિષ્ઠેતિ તર્જયામાસુ: કિન્તુ સ પુનારુવન્ ઉવાચ, હે દાયૂદ: સન્તાન માં દ્યસ્વા
 XL તદા યીશુ: સ્થગિતો ભૂત્વા સ્વાન્તિકે તમાનેતુમ્ આદિદેશ।
 XLI તત: સ તસ્યાન્તિકમ્ આગમત્, તદા સ તં પપ્રચ્છ, ત્વં કિમિચ્છસિ? ત્વદર્થમહં કિં કરિષ્યામિ? સ ઉક્તવાન્, હે પ્રભોડહં
 દ્રષ્ટું લભૈ।
 XLII તદા યીશુરુવાચ, દૃષ્ટિશક્તિં ગૃહાણ તવ પ્રત્યયસ્ત્વાં સ્વસ્થં કૃતવાન્।
 XLIII તતસ્તક્ષણાત્ તસ્ય ચક્ષુષી પ્રસન્ને; તસ્માત્ સ ઈશ્વર ધન્યં વદન્ તત્પશ્ચાદ્ યયૌ, તદાલોક્ય સર્વે લોકા ઈશ્વરં
 પ્રશંસિતુમ્ આરેભિરે।

XIX

- I યદા યીશુ યિરીહોપુરં પ્રવિશ્ય તન્મધ્યેન ગચ્છંસ્તદા
 II સક્કેયનામા કરસઆયિનાં પ્રધાનો ધનવાનેકો
 III યીશુ: કીદૃગિતિ દ્રષ્ટું ચેષ્ટિતવાન્ કિન્તુ ખર્વત્વાલ્લોકસંઘમધ્યે તદર્શનમપ્રાપ્ય
 IV યેન પથા સ યાસ્યતિ તત્પથેડગ્રે ધાવિત્વા તં દ્રષ્ટુમ્ ઉડુમ્બરતરુમારુહા
 V પશ્ચાદ્ યીશુસ્તસ્થાનમ્ ઇત્વા ઊર્દ્ધ્વં વિલોક્ય તં દૃષ્ટવાવાદીત્, હે સક્કેય ત્વં શીઘ્રમવરોહ મયાઘ ત્વદ્રેહે વસ્તવ્યાં
 VI તત: સ શીઘ્રમવરુહ સાહ્વાદં તં જગ્રાહ।
 VII તદ્ દૃષ્ટ્વા સર્વે વિવદમાના વક્તુમારેભિરે, સોતિથિત્વેન દુષ્ટલોકગૃહં ગચ્છતિ।
 VIII કિન્તુ સક્કેયો દણ્ડાયમાનો વક્તુમારેભે, હે પ્રભો પશ્ય મમ યા સમ્પત્તિરસ્તિ તદદ્દૃ દરિદ્રેભ્યો દદે, અપરમ્ અન્યાયં કૃત્વા
 કસ્માદપિ યદિ કદાપિ કિન્ચિત્ મયા ગૃહીતં તર્હિ તચ્ચતુર્ગુણં દદામિ।
 IX તદા યીશુસ્તમુક્તવાન્ અયમપિ ઇબ્રાહીમ: સન્તાનોડત: કારણાદ્ અદાસ્ય ગૃહે ત્રાણમુપસ્થિતં।
 X યદ્ હારિતં તત્ મૃગયિતું રક્ષિતુશ્ચ મનુષ્યપુત્ર આગતવાન્।
 XI અથ સ યિરૂશાલમ: સમીપ ઉપાતિષ્ઠદ્ ઈશ્વરરાજત્વસ્યાનુષ્ઠાનં તદૈવ ભવિષ્યતીતિ લોકૈરન્વભૂયત, તસ્માત્ સ શ્રોતૃભ્ય:
 પુનર્દૃષ્ટાન્તકથામ્ ઉત્થાપ્ય કથયામાસ।
 XII કોપિ મહાલ્લોકો નિજાર્થં રાજત્વપદં ગૃહીત્વા પુનરાગન્તું દૂરદેશં જગામ।

- XIII યાત્રાકાલે નિજાનુ દશદાસાન્ આહૂય દશસ્વાર્ણમુદ્રા દત્વા મમાગમનપર્યન્તં વાણિજ્યં કુરુતેત્યાદિદેશા
 XIV કિન્તુ તસ્ય પ્રજાસ્તમવજ્ઞાય મનુષ્યમેનમ્ અસ્માકમુપરિ રાજત્વં ન કારયિવ્યામ ઇમાં વાર્તા તન્નિકટે પ્રેરયામાસુઃ
 XV અથ સ રાજત્વપદં પ્રાપ્યાગતવાન્ એકૈકો જનો બાણિજ્યેન કિં લબ્ધવાન્ ઇતિ જ્ઞાતું યેષુ દાસેષુ મુદ્રા અર્પયત્ તાન્ આહૂયાનેતુમ્ આદિદેશા
 XVI તદા પ્રથમ આગત્ય કથિતવાન્, હે પ્રભો તવ તયૈકયા મુદ્રયા દશમુદ્રા લબ્ધાઃ
 XVII તતઃ સ ઉવાચ ત્વમુત્તમો દાસઃ સ્વલ્પેન વિશ્વાસ્યો જાત ઇતઃ કારણાત્ ત્વં દશનગરાણામ્ અધિપો ભવા
 XVIII દ્વિતીય આગત્ય કથિતવાન્, હે પ્રભો તવૈકયા મુદ્રયા પચ્ચમુદ્રા લબ્ધાઃ
 XIX તતઃ સ ઉવાચ, ત્વં પચ્ચાનાં નગરાણામધિપતિ ભવા
 XX તતોન્ય આગત્ય કથયામાસ, હે પ્રભો પશ્ય તવ યા મુદ્રા અહં વસ્ત્રે બદ્ધ્વાસ્થાપયં સેયં
 XXI ત્વં કૃપણો યન્નાસ્થાપયસ્તદપિ ગૃહ્ણાસિ, યન્નાવપસ્તદેવ ચ ઇનત્સિ તતોહં ત્વત્તો ભીતઃ
 XXII તદા સ જગાદ, રે દુષ્ટદાસ તવ વાક્યેન ત્વાં દોષિણં કરિષ્યામિ, યદહં નાસ્થાપયં તદેવ ગૃહ્ણામિ, યદહં નાવપચ્ચ તદેવ ઇનન્ધિ, એતાદૃશઃ કૃપણોહમિતિ યદિ ત્વં જાનાસિ,
 XXIII તર્હિ મમ મુદ્રા બાણિજ્યં નિકટે કુતો નાસ્થાપયઃ? તયા કૃતેડહમ્ આગત્ય કુસીદેન સાર્દ્ધં નિજમુદ્રા અપ્રાપ્સ્યમ્
 XXIV પશ્ચાત્ સ સમીપસ્થાન્ જાનાન્ આજ્ઞાપયત્ અસ્માત્ મુદ્રા આનીય યસ્ય દશમુદ્રાઃ સન્તિ તસ્મૈ દત્તા
 XXV તે પ્રોયુઃ પ્રભોડસ્ય દશમુદ્રાઃ સન્તિ
 XXVI યુષ્માનહં વદામિ યસ્યાશ્રયે વદ્ધતે ડધિકં તસ્મૈ દાયિષ્યતે, કિન્તુ યસ્યાશ્રયે ન વદ્ધતે તસ્ય યદ્યદસ્તિ તદપિ તસ્માન્ નાયિષ્યતે
 XXVII કિન્તુ મમાધિપતિત્વસ્ય વશત્વે સ્થાતુમ્ અસમ્મન્યમાના યે મમ રિપવસ્તાનાનીય મમ સમક્ષં સંહરતા
 XXVIII ઇત્યુપદેશકથાં કથયિત્વા સોગ્રગઃ સન્ યિરૂશાલમપુરં યયૌ
 XXIX તતો ભૈત્કગીભૈથનીયાગ્રામયોઃ સમીપે જૈતુનાદ્રેરન્તિકમ્ ઇત્વા શિષ્યદ્વયમ્ ઇત્યુકત્વા પ્રેષયામાસ,
 XXX યુવામમું સમ્મુખસ્થગ્રામં પ્રવિશ્યૈવ યં કોપિ માનુષઃ કદાપિ નારોહત્ તં ગર્દભશાવકં બદ્ધં દ્રક્ષ્યથસ્તં મોચયિત્વાનયતં
 XXXI તત્ર કુતો મોચયથઃ? ઇતિ ચેત્ કોપિ વક્ષ્યતિ તર્હિ વક્ષ્યથઃ પ્રભોરત્ર પ્રયોજનમ્ આસ્તે
 XXXII તદા તૌ પ્રરિતૌ ગત્વા તત્કથાનાનુસારેણ સર્વ્વં પ્રાપ્તૌ
 XXXIII ગર્દભશાવકમોચનકાલે તત્વામિન ઊયુઃ, ગર્દભશાવકં કુતો મોચયથઃ?
 XXXIV તાવૂચતુઃ પ્રભોરત્ર પ્રયોજનમ્ આસ્તે
 XXXV પશ્ચાત્ તૌ તં ગર્દભશાવકં યીશોરન્તિકમાનીય તત્પૃષ્ઠે નિજવસનાનિ પાતયિત્વા તદુપરિ યીશુમારોહયામાસતુઃ
 XXXVI અથ યાત્રાકાલે લોકાઃ પથિ સ્વવસ્ત્રાણિ પાતયિતુમ્ આરેભિરે
 XXXVII અપરં જૈતુનાદ્રેરુપત્યકામ્ ઇત્વા શિષ્યસંઘઃ પૂર્વ્વદૃષ્ટાનિ મહાકર્માણિ સ્મૃત્વા,
 XXXVIII યો રાજા પ્રભો નમ્નાયાતિ સ ધન્યઃ સ્વર્ગે કુશલં સર્વોચ્ચે જયધ્વનિ ભવતુ, કથામેતાં કથયિત્વા સાનન્દમ્ ઉચૈરીશ્વરં ધન્યં વક્તુમારેભે
 XXXIX તદા લોકારણ્યમધ્યસ્થાઃ કિયન્તઃ કિરૂશિનસ્તત્ શ્રુત્વા યીશું પ્રોયુઃ, હે ઉપદેશક સ્વશિષ્યાન્ તર્જયા
 XL સ ઉવાચ, યુષ્માનહં વદામિ યદમી નીરવાસ્તિષ્ઠન્તિ તર્હિ પાષાણા ઉચૈઃ કથાઃ કથયિષ્યન્તિ
 XLI પશ્ચાત્ તત્પુરાન્તિકમેત્ય તદવલોક્ય સાશ્રુપાતં જગાદ,
 XLII હા હા ચેત્ ત્વમગ્રેડજ્ઞાસ્યથાઃ, તવાસ્મિન્નેવ દિને વા યદિ સ્વમજ્જલમ્ ઉપાલપ્સ્યથાઃ, તર્હ્યુત્તમમ્ અભવિષ્યત્, કિન્તુ ક્ષણોસ્મિન્ તત્તવ દૃષ્ટેરગોચરમ્ ભવતિ
 XLIII ત્વં સ્વત્રાણકાલે ન મનો ન્યઘત્થા ઇતિ હેતો ર્યત્કાલે તવ રિપવસ્ત્વાં ચતુર્દિક્ષુ પ્રાચીરેણ વેષ્ટયિત્વા રોત્સ્યન્તિ
 XLIV બાલકૈઃ સાર્દ્ધં ભૂમિસાત્ કરિષ્યન્તિ ચ ત્વન્મધ્યે પાષાણૈકોપિ પાષાણોપરિ ન સ્થાસ્યતિ ચ, કાલ ઇદૃશ ઉપસ્થાસ્યતિ
 XLV અથ મધ્યેમન્દિરં પ્રવિશ્ય તત્રત્યાન્ કથિવિક્કયિણો બહિષ્કુર્વન્
 XLVI અવદત્ મદ્રૂહં પ્રાર્થનાગૃહમિતિ લિપિરાસ્તે કિન્તુ યૂયં તદેવ ચૈરાણાં ગહ્નરં કુરુથા
 XLVII પશ્ચાત્ સ પ્રત્યહં મધ્યેમન્દિરમ્ ઉપદિદેશઃ; તતઃ પ્રધાનયાજકા અધ્યાપકાઃ પ્રાચીનાશ્ચ તં નાશયિતું ચિચેષ્ટિરે;
 XLVIII કિન્તુ તદુપદેશે સર્વે લોકા નિવિષ્ટયિત્તાઃ સ્થિતાસ્તસ્માત્ તે તત્કર્તુ નાવકાશં પ્રાપુઃ

XX

I અથૈકદા યીશુ મ્નિદરે સુસંવાદં પ્રચારયન્ લોકાનુપદિશતિ, એતર્હિ પ્રધાનયાજકા અધ્યાપકાઃ પ્રાચ્ચશ્ચ તન્નિકટમાગત્ય પપ્રસ્થુઃ

- II કયાજાયા ત્વં કર્માણ્યેતાનિ કરોષિ? કો વા ત્વામાજ્ઞાપયત્? તદસ્માન્ વદા
 III સ પ્રત્યુવાય, તર્હિ યુષ્માનપિ કથામેકાં પૃચ્છામિ તસ્યોત્તરં વદતા
 IV યોહનો મજ્જનમ્ ઈશ્વરસ્ય માનુષાણાં વાજ્ઞાતો જાતં?
 V તતસ્તે મિથો વિવિચ્ય જગદ્; યદીશ્વરસ્ય વદામસ્તર્હિ તં કુતો ન પ્રત્યૈત સ ઇતિ વક્ષ્યતિ
 VI યદિ મનુષ્યસ્યેતિ વદામસ્તર્હિ સર્વે લોકા અસ્માન્ પાષાણૌ હ્નિષ્યન્તિ યતો યોહન્ ભવિષ્યદ્વાદીતિ સર્વે દૃઢં જાનન્તિ
 VII અતએવ તે પ્રત્યૂયુઃ કસ્યાજાયા જાતમ્ ઇતિ વક્તું ન શક્નુમઃ!
 VIII તદા યીશુરવદત્ તર્હિ કયાજાયા કર્માણ્યેતાતિ કરોમીતિ ચ યુષ્માન્ ન વક્ષ્યામિ
 IX અથ લોકાનાં સાક્ષાત્ સ ઇમાં દૃષ્ટાન્તકથાં વક્તુમારેભે, કશ્ચિદ્ દ્રાક્ષાક્ષેત્રં કૃત્વા તત્ ક્ષેત્રં કૃષીવલાનાં હસ્તેષુ સમર્પ્ય
 બહુકાલાર્થં દૂરદેશં જગામા
 X અથ ફલકાલે ફલાનિ ગ્રહીતુ કૃષીવલાનાં સમીપે દાસં પ્રાહિણોત્ કિન્તુ કૃષીવલાસ્તં પ્રહત્ય રિક્તહસ્તં વિસસર્જુઃ!
 XI તતઃ સોધિપતિઃ પુનરન્યં દાસં પ્રેષયામાસ, તે તમપિ પ્રહત્ય કુવ્યવહત્ય રિક્તહસ્તં વિસસર્જુઃ!
 XII તતઃ સ તૃતીયવારમ્ અન્યં પ્રાહિણોત્ તે તમપિ ક્ષતાઙ્ગ કૃત્વા બહિર્નિચિક્ષિપુઃ!
 XIII તદા ક્ષેત્રપતિર્વિચારયામાસ, મમેદાર્નીં કિં કર્તવ્યં? મમ પ્રિયે પુત્રે પ્રહિતે તે તમવશ્યં દૃષ્ટ્વા સમાદરિષ્યન્તે
 XIV કિન્તુ કૃષીવલાસ્તં નિરીક્ષ્ય પરસ્પરં વિવિચ્ય પ્રોયુઃ, અયમુત્તરાધિકારી આગચ્છતૈનં હન્મસ્તતોધિકારોસ્માકં ભવિષ્યતિ
 XV તતસ્તે તં ક્ષેત્રાદ્ બહિર્નિપાત્ય જઘ્નુસ્તસ્માત્ સ ક્ષેત્રપતિસ્તાન્ પ્રતિ કિં કરિષ્યતિ?
 XVI સ આગત્ય તાન્ કૃષીવલાન્ હત્વા પરેષાં હસ્તેષુ તક્ષેત્રં સમર્પયિષ્યતિ; ઇતિ કથાં શ્રુત્વા તે ડવદન્ એતાદૃશી ઘટના ન
 ભવતુ!
 XVII કિન્તુ યીશુસ્તાનવલોક્ય જગાદ, તર્હિ, સ્થપતયઃ કરિષ્યન્તિ ગ્રાવાણાં યન્તુ તુચ્છકાં પ્રધાનપ્રસ્તરઃ કોણે સ એવ હિ
 ભવિષ્યતિ એતસ્ય શાસ્ત્રીયવચનસ્ય કિં તાત્પર્યઃ?
 XVIII અપરં તત્પાષાણોપરિ યઃ પતિષ્યતિ સ ભંક્ષ્યતે કિન્તુ યસ્યોપરિ સ પાષાણઃ પતિષ્યતિ સ તેન ધૂલિવચ્
 ચૂર્ણાભવિષ્યતિ
 XIX સોસ્માકં વિરુદ્ધં દૃષ્ટાન્તમિમં કથિતવાન્ ઇતિ જ્ઞાત્વા પ્રધાનયાજકા અધ્યાપકાશ્ચ તદૈવ તં ધર્તુ વવાગ્ધુઃ કિન્તુ લોકેભ્યો
 બિભ્યુઃ!
 XX અતએવ તં પ્રતિ સતર્કાઃ સન્તઃ કથં તદ્વાક્યદોષં ધૃત્વા તં દેશાધિપસ્ય સાધુવેશધારિણશ્ચરાન્ તસ્ય સમીપે પ્રેષયામાસુઃ!
 XXI તદા તે તં પપ્રચ્છુઃ, હે ઉપદેશક ભવાન્ યથાર્થ કથયન્ ઉપદિશતિ, કમપ્યનપેક્ષ્ય સત્યત્વેનૈશ્વરં માર્ગમુપદિશતિ,
 વયમેતજ્જ્ઞાનીમઃ!
 XXII કૈસરરાજાય કરોસ્માભિ દૈયો ન વા?
 XXIII સ તેષાં વચ્ચં જ્ઞાત્વાવદત્ કુતો માં પરીક્ષધ્વે? માં મુદ્રામેકં દર્શયતા
 XXIV ઇહ લિપિતા મૂર્તિરિયં નામ ચ કસ્ય? તેડવદન્ કૈસરસ્ય
 XXV તદા સ ઉવાચ, તર્હિ કૈસરસ્ય દ્રવ્યં કૈસરાય દત્તઃ; ઈશ્વરસ્ય તુ દ્રવ્યમીશ્વરાય દત્તા
 XXVI તસ્માલ્લોકાનાં સાક્ષાત્ તત્કથાયાઃ કમપિ દોષં ધર્તુમપ્રાપ્ય તે તસ્યોત્તરાદ્ આશ્ચર્ય મન્યમાના મૌનિનસ્તસ્થુઃ!
 XXVII અપરચ્છ શ્મશાનાદુત્થાનાનઙ્ગીકારિણાં સિદ્ધકિનાં કિયન્તો જના આગત્ય તં પપ્રચ્છુઃ,
 XXVIII હે ઉપદેશક શાસ્ત્રે મૂસા અસ્માન્ પ્રતીતિ લિલેખ યસ્ય ભ્રાતા ભાર્યાયાં સત્યાં નિઃસન્તાનો મિયતે સ તજ્જ્ઞાયાં
 વિવહ્ય તદ્વંશમ્ ઉત્પાદયિષ્યતિ
 XXIX તથાય કેચિત્ સપ્ત ભ્રાતર આસન્ તેષાં જ્યેષ્ઠો ભ્રાતા વિવહ્ય નિરપત્યઃ પ્રાણાન્ જહૌ
 XXX અથ દ્વિતીયસ્તસ્ય જાયાં વિવહ્ય નિરપત્યઃ સન્ મમારા તૃતીયશ્ચ તામેવ વ્યુવાહઃ;
 XXXI ઇત્યં સપ્ત ભ્રાતરસ્તામેવ વિવહ્ય નિરપત્યાઃ સન્તો મમ્નુઃ!
 XXXII શેષે સા સ્ત્રી ચ મમારા
 XXXIII અતએવ શ્મશાનાદુત્થાનકાલે તેષાં સપ્તજનાનાં કસ્ય સા ભાર્યા ભવિષ્યતિ? યતઃ સા તેષાં સપ્તાનામેવ
 ભાર્યાસીત્
 XXXIV તદા યીશુઃ પ્રત્યુવાચ, એતસ્ય જગતો લોકા વિવહન્તિ વાગ્દત્તાશ્ચ ભવન્તિ
 XXXV કિન્તુ યે તજ્જગત્પ્રાપ્તિયોગ્યત્વેન ગણિતાં ભવિષ્યન્તિ શ્મશાનાચ્ચોત્થાસ્યન્તિ તે ન વિવહન્તિ વાગ્દત્તાશ્ચ ન
 ભવન્તિ,
 XXXVI તે પુન ન મિયન્તે કિન્તુ શ્મશાનાદુત્થાપિતાઃ સન્ત ઈશ્વરસ્ય સન્તાનાઃ સ્વર્ગીયદૂતાનાં સદૃશાશ્ચ ભવન્તિ!

XXXVII અધિકન્તુ મૂસાઃ સ્તમ્બોપાખ્યાને પરમેશ્વર ઈબ્રાહીમ ઈશ્વર ઇસ્હાક ઈશ્વરો યાકૂબશ્ચેશ્વર ઇત્યુક્ત્વા મૃતાનાં શ્મશાનાદ્ ઉત્થાનસ્ય પ્રમાણં લિલેખા

XXXVIII અતએવ ય ઈશ્વરઃ સ મૃતાનાં પ્રભુ ન કિન્તુ જીવતામેવ પ્રભુઃ, તન્નિકટે સર્વે જીવન્તઃ સન્તિ।

XXXIX ઇતિ શ્રુત્વા કિયન્તોઘ્યાપકા ઊચુઃ, હે ઉપદેશક ભવાન્ ભદ્રં પ્રત્યુક્તવાન્।

XL ઇતઃ પરં તં કિમપિ પ્રષ્ટં તેષાં પ્રગલ્ભતા નાભૂત્।

XLI પશ્ચાત્ સ તાન્ ઉવાચ, યઃ ખ્રીષ્ટઃ સ દાયુદ્ઃ સન્તાન એતાં કથાં લોકાઃ કથં કથયન્તિ?

XLII યતઃ મમ પ્રભુમિદં વાક્યમવદત્ પરમેશ્વરઃ। તવ શત્રૂનહં યાવત્ પાદપીઠં કરોમિ ના તાવત્ કાલં મદીયે ત્વં દક્ષપાર્શ્વ ઉપાવિશ।

XLIII ઇતિ કથાં દાયુદ્ સ્વયં ગીતગ્રન્થેઽવદત્।

XLIV અતએવ યદિ દાયુદ્ તં પ્રભું વદતિ, તર્હિ સ કથં તસ્ય સન્તાનો ભવતિ?

XLV પશ્ચાદ્ યીશુઃ સર્વજનાનાં કર્ણગોચરે શિષ્યાનુવાચ,

XLVI યેઽઘ્યાપકા દીર્ઘપરિચ્છદં પરિધાય ભ્રમન્તિ, હટ્ટાપણાયો નમસ્કારે ભજનગોહસ્ય પ્રોચ્યાસને ભોજનગૃહસ્ય પ્રધાનસ્થાને ચ પ્રીયન્તે

XLVII વિઘવાનાં સર્વસ્વં ગ્રસિત્વા છલેન દીર્ઘકાલં પ્રાર્થયન્તે ચ તેષુ સાવધાના ભવત, તેષામુગ્રદણ્ડો ભવિષ્યતિ।

XXI

I અથ ધનિલોકા ભાણ્ડાગારે ધનં નિક્ષિપન્તિ સ તદેવ પશ્યતિ,

II એતર્હિ કાચિદીના વિઘવા પણ્ડર્યં નિક્ષિપતિ તદ્ દદર્શી

III તતો યીશુરુવાચ યુષ્માનહં યથાર્થં વદામિ, દરિદ્રેયં વિઘવા સર્વેભ્યોઘિકં ન્યક્ષોપ્સીત્,

IV યતોન્યે સ્વપ્રાજયધનેભ્ય ઈશ્વરાય કિચ્ચિત્ ન્યક્ષેપ્સુઃ, કિન્તુ દરિદ્રેયં વિઘવા દિનયાપનાર્થં સ્વસ્ય યત્ કિચ્ચિત્ સ્થિતં તત્ સર્વં ન્યક્ષોપ્સીત્।

V અપરઞ્ચ ઉત્તમપ્રસ્તરૈરુત્સૃષ્ટવ્યૈશ્ચ મન્દિરં સુશોભતેતરાં કૈશ્ચિદિત્યુક્તે સ પ્રત્યુવાચ

VI યૂયં યદિદં નિચયનં પશ્યથ, અસ્ય પાષાણૈકોપ્યન્યપાષાણોપરિ ન સ્થાસ્યતિ, સર્વે ભૂસાદ્ભવિષ્યન્તિ કાલોચમાયાતિ।

VII તદા તે પપ્રચ્છુઃ, હે ગુરો ઘટનેદૃશી કદા ભવિષ્યતિ? ઘટનાયા એતસ્યસશ્ચિહ્નં વા કિં ભવિષ્યતિ?

VIII તદા સ જગાદ, સાવધાના ભવત યથા યુષ્માકં ભ્રમં કોપિ ન જનયતિ, ખીષ્ટોહમિત્યુક્ત્વા મમ નામ્ના બહવ ઉપસ્થાસ્યન્તિ સ કાલઃ પ્રાયેણોપસ્થિતઃ, તેષાં પશ્ચાન્મા ગચ્છતા

IX યુદ્ધસ્યોપપ્લવસ્ય ય વાર્તા શ્રુત્વા મા શક્લ્ધ્વં, યતઃ પ્રથમમ્ એતા ઘટના અવશ્યં ભવિષ્યન્તિ કિન્તુ નાપાતે યુગાન્તો ભવિષ્યતિ।

X અપરઞ્ચ કથયામાસ, તદા દેશસ્ય વિપક્ષત્વેન દેશો રાજ્યસ્ય વિપક્ષત્વેન રાજ્યમ્ ઉત્થાસ્યતિ,

XI નાનાસ્થાનેષુ મહાભૂકમ્પો દુર્ભિક્ષં મારી ચ ભવિષ્યન્તિ, તથા વ્યોમમણ્ડલસ્ય ભયફૂરદર્શનાન્યશ્ચર્યલક્ષણાનિ ચ પ્રકાશયિષ્યન્તે।

XII કિન્તુ સર્વ્વાસામેતાસાં ઘટનાનાં પૂર્વ્વં લોકા યુષ્માન્ ધૃત્વા તાઽચિષ્યન્તિ, ભજનાલયે કારાયાઞ્ચ સમર્પયિષ્યન્તિ મમ નામકારણાદ્ યુષ્માન્ ભૂપાનાં શાસકાનાઞ્ચ સમ્મુખં નેષ્યન્તિ ચ।

XIII સાક્ષ્યાર્થમ્ એતાનિ યુષ્માન્ પ્રતિ ઘટિષ્યન્તે।

XIV તદા કિમુત્તરં વક્તવ્યમ્ એતત્ ન ચિન્તયિષ્યામ ઇતિ મનઃસુ નિશ્ચિતનુતા।

XV વિપક્ષા યસ્માત્ કિમપ્યુત્તરમ્ આપત્તિઞ્ચ કર્તુ ન શક્યન્તિ તાદૃશં વાક્યપટુત્વં જ્ઞાનઞ્ચ યુષ્મભ્યં દાસ્યામિ।

XVI કિઞ્ચ યૂયં પિત્રા માત્રા ભ્રાત્રા બન્ધુના જ્ઞાત્યા કુટુમ્બેન ચ પરકરેષુ સમર્પયિષ્યધ્વે; તતસ્તે યુષ્માકં કઞ્ચન કઞ્ચન ઘાતયિષ્યન્તિ।

XVII મમ નામ્નઃ કારણાત્ સર્વે મનુષ્યૈ યૂયમ્ ઋતીયિષ્યધ્વે।

XVIII કિન્તુ યુષ્માકં શિરઃકેશૈકોપિ ન વિનંક્યતિ,

XIX તસ્માદેવ ધૈર્યમવલમ્બ્ય સ્વસ્વપ્રાણાન્ રક્ષતા।

XX અપરઞ્ચ ચિત્રશાલમ્બુરં સૈન્યવેષ્ટિતં વિલોક્ય તસ્યોચ્છિન્નતાયાઃ સમયઃ સમીપ ઇત્યવગમિષ્યથા।

XXI તદા ચિહ્નદાદેશસ્થા લોકાઃ પર્વતં પલાયન્તાં, યે ચ નગરે તિષ્ઠન્તિ તે દેશાન્તરં પલાયન્તા, યે ચ ગ્રામે તિષ્ઠન્તિ તે નગરં ન પ્રવિશન્તુ,

XXII યતસ્તદા સમુચિતદણ્ડનાય ધર્મપુસ્તકે યાનિ સર્વ્વાણિ લિખિતાનિ તાનિ સફલાનિ ભવિષ્યન્તિ।

XXIII કિન્તુ યા યાસ્તદા ગર્ભવત્યઃ સ્તન્યદાવ્યશ્ચ તામાં દુર્ગતિ ભવિષ્યતિ, યત એતાલ્લોકાન્ પ્રતિ કોપો દેશે ચ વિષમદુર્ગતિ ધટિષ્યતે

XXIV વસ્તુતસ્તુ તે ખડ્ગધારપરિવ્હ્ન લપ્સ્યન્તે બદ્ધાઃ સન્તઃ સર્વદેશેષુ નાયિષ્યન્તે ચ કિન્ત્રાન્યદેશીયાનાં સમયોપસ્થિતિપર્યન્તં ચિરશાલમ્પુરં તૈઃ પદતલૈ દ્વલયિષ્યતે

XXV સૂર્યચન્દ્રનક્ષત્રેષુ લક્ષણાદિ ભવિષ્યન્તિ, ભુવિ સર્વદેશીયાનાં દુઃખં ચિન્તા ચ સિન્ધૌ વીચીનાં તર્જનં ગર્જનઞ્ચ ભવિષ્યન્તિ

XXVI ભૂભૌ ભાવિઘટનાં ચિન્તયિત્વા મનુજા ભિયામૃતકલ્પા ભવિષ્યન્તિ, યતો વ્યોમમણ્ડલે તેજસ્વિનો દોલાયમાના ભવિષ્યન્તિ

XXVII તદા પરાક્રમેણા મહાતેજસા ચ મેઘાઝઠં મનુષ્યપુત્રમ્ આયાન્તં દ્રક્ષ્યન્તિ

XXVIII કિન્ત્વેતાસાં ઘટનાનામારમ્ભે સતિ યૂયં મસ્તકાન્યુત્તોલ્ય ઊર્દ્ધ્વં દ્રક્ષ્યથ, યતો યુષ્માકં મુક્તેઃ કાલઃ સવિધો ભવિષ્યતિ

XXIX તતસ્તેનૈતદ્દૃષ્ટાન્તકથા કથિતા, પશ્યત ઉડુમ્બરાદિવૃક્ષાણાં

XXX નવીનપત્રાણિ જાતાનીતિ દૃષ્ટ્વા નિદાવકાલ ઉપસ્થિત ઇતિ યથા યૂયં જ્ઞાતું શક્નુથ,

XXXI તથા સર્વાસામાસાં ઘટનાનામ્ આરમ્ભે દૃષ્ટે સતીશ્વરસ્ય રાજત્વં નિકટમ્ ઇત્યપિ જ્ઞાસ્યથા

XXXII યુષ્માનહં યથાર્થં વદામિ, વિદ્યમાનલોકાનામેષાં ગમનાત્ પૂર્વમ્ એતાનિ ઘટિષ્યન્તે

XXXIII નભોભુવોર્લોપો ભવિષ્યતિ મમ વાક્ તુ કદાપિ લુપ્તા ન ભવિષ્યતિ

XXXIV અતએવ વિષમાશનેન પાનેન ચ સાંમારિકચિન્તાભિશ્ચ યુષ્માકં ચિત્તેષુ મત્તેષુ તદ્દિનમ્ અકસ્માદ્ યુષ્માન્ પ્રતિ યથા નોપતિષ્ઠતિ તદર્થં સ્વેષુ સાવધાનાસ્તિષ્ઠતા

XXXV પૃથિવીસ્થસર્વલોકાન્ પ્રતિ તદ્દિનમ્ ઉન્માથ ઇવ ઉપસ્થાસ્યતિ

XXXVI યથા યૂયમ્ એતદ્ભાવિઘટના ઉત્તર્તુ મનુજસુતસ્ય સમ્મુખે સંસ્થાતુઞ્ચ યોગ્યા ભવથ કારણાદસ્માત્ સાવધાનાઃ સન્તો નિરન્તરં પ્રાર્થયધ્વાં

XXXVII અપરઞ્ચ સ દિવા મન્દિર ઉપદિશ્ય રાયૈ જૈતુનાદ્દિં ગત્વાતિષ્ઠત્

XXXVIII તતઃ પ્રત્યૂષે લાકાસ્તત્કથાં શ્રોતું મન્દિરે તદ્દન્તિકમ્ આગચ્છન્

XXII

I અપરઞ્ચ કિણ્વશૂન્યપૂપોત્સવસ્ય કાલ ઉપસ્થિતે

II પ્રધાનયાજકા અધ્યાયકાશ્ચ યથા તં હન્તું શક્નુવન્તિ તથોપાયામ્ અચેષ્ટન્ત કિન્તુ લોકેભ્યો બિભ્યુઃ

III એતસ્તિન્ સમયે દ્વાદશશિષ્યેષુ ગણિત ઈષ્કરિયોતીયઝઠિમાન્ યો ચિહ્નદાસ્તસ્થાન્તઃકરણં શૈતાનાશ્રિતત્વાત્

IV સ ગત્વા યથા યીશું તેષાં કરેષુ સમર્પયિતું શક્નોતિ તથા મન્ત્રણાં પ્રધાનયાજકૈઃ સેનાપતિભિશ્ચ સહ ચકારા

V તેન તે તુષ્ટાસ્તસ્મૈ મુદ્રાં દાતું પાણં ચક્રુઃ

VI તતઃ સોફ્રીકૃત્ય યથા લોકાનામગોચરે તં પરકરેષુ સમર્પયિતું શક્નોતિ તથાવકાશં ચેષ્ટિતુમારેભો

VII અથ કિણ્વશૂન્યપૂપોત્મવદિને, અર્થાત્ યસ્મિન્ દિને નિસ્તારોત્સવસ્ય મેષો હન્તવ્યસ્તસ્મિન્ દિને

VIII યીશુઃ પિતરં યોહનઞ્ચાહૂય જગાદ, યુવાં ગત્વાસ્માકં ભોજનાર્થં નિસ્તારોત્સવસ્ય દ્રવ્યાણ્યાસાદ્યતાં

IX તદા તૌ પપ્રચ્છતુઃ કુયાસાદ્યાવો ભવતઃ કેચ્છા?

X તદા સોવાદીત્, નગરે પ્રવિષ્ટે કશ્ચિજ્જલકુમ્ભમાદાય યુવાં સાક્ષાત્ કરિષ્યતિ સ યન્નિવેશનં પ્રવિશતિ યુવામપિ તન્નિવેશનં તત્પશ્ચાદિત્વા નિવેશનપતિમ્ ઇતિ વાક્યં વદતં,

XI યત્રાહં નિસ્તારોત્સવસ્ય ભોજ્યં શિષ્યૈઃ સાર્દ્ધં ભોક્તું શક્નોમિ સાતિથિશાલા ા કુત્ર? કથામિમાં પ્રભુસ્ત્વાં પૃચ્છતિ

XII તતઃ સ જનો દ્વિતીયપ્રકોષ્ઠીયમ્ એકં શસ્ત્રં કોષ્ઠં દર્શયિષ્યતિ તત્ર ભોજ્યમાસાદ્યતાં

XIII તતસ્તૌ ગત્વા તદ્વાક્યાનુસારેણ સર્વં દૃષ્ટ્વા તત્ર નિસ્તારોત્સવીયં ભોજ્યમાસાદ્યામાસતુઃ

XIV અથ કાલ ઉપસ્થિતે યીશુ દ્વાદશભિઃ પ્રેરિતૈઃ સહ ભોક્તુમુપવિશ્ય કથિતવાન્

XV મમ દુઃખભોગાત્ પૂર્વં યુભાભિઃ સહ નિસ્તારોત્સવસ્યૈતસ્ય ભોજ્યં ભોક્તું મયાતિવાચ્છા કૃતા

XVI યુષ્માન્ વદામિ, યાવત્કાલમ્ ઈશ્વરરાજ્યે ભોજનં ન કરિષ્યે તાવત્કાલમ્ ઇદં ન ભોક્ષ્યે

XVII તદા સ પાનપાત્રમાદાય ઈશ્વરસ્ય ગુણાન્ કીર્તયિત્વા તેભ્યો દત્વાવદત્, ઇદં ગૃહ્ણીત યૂયં વિભજ્ય પિવતા

XVIII યુષ્માન્ વદામિ યાવત્કાલમ્ ઈશ્વરરાજત્વસ્ય સંસ્થાપનં ન ભવતિ તાવદ્ દ્રાક્ષાફલરસં ન પાસ્યામિ

XIX તતઃ પૂપં ગૃહ્ણીત્વા ઈશ્વરગુણાન્ કીર્તયિત્વા ભડ્કતા તેભ્યો દત્વાવદત્, યુષ્મદર્થં સમર્પિતં યન્મમ વપુસ્તદિદં, એતત્ કર્મ મમ સ્મરણાર્થં કુરુધ્વાં

- XX અથ ભોજનાન્તે તાદૃશં પાત્રં ગૃહીત્વાવદત્, યુષ્મત્કૃતે પાતિતં ચન્મમ રક્તં તેન નિર્ણીતનવનિયમરૂપં પાનપાત્રમિદં।
- XXI પશ્યત યો માં પરકરેષુ સમર્પયિષ્યતિ સ મયા સહ ભોજનાસન ઉપવિશતિ।
- XXII યથા નિરૂપિતમાસ્તે તદનુસારેણા મનુષ્યપુત્રસ્ય ગતિ ભવિષ્યતિ કિન્તુ યસ્તં પરકરેષુ સમર્પયિષ્યતિ તસ્ય સન્તાપો ભવિષ્યતિ।
- XXIII તદા તેષાં કો જન એતત્ કર્મ કરિષ્યતિ તત્ તે પરસ્પરં પ્રષ્ટુમારેભિરે।
- XXIV અપરં તેષાં કો જનઃ શ્રેષ્ઠત્વેન ગણયિષ્યતે, અત્રાર્થે તેષાં વિવાદોભવત્।
- XXV અસ્માત્ કારણાત્ સોવદત્, અન્યદેશીયાનાં રાજાનઃ પ્રજાનામુપરિ પ્રભુત્વં કુર્વન્તિ દારુણશાસનં કૃત્વાપિ તે ભૂપતિત્વેન વિખ્યાતા ભવન્તિ ચ।
- XXVI કિન્તુ યુષ્માકં તથા ન ભવિષ્યતિ, યો યુષ્માકં શ્રેષ્ઠો ભવિષ્યતિ સ કનિષ્ઠવદ્ ભવતુ, યશ્ચ મુખ્યો ભવિષ્યતિ સ સેવકવદ્ભવતુ।
- XXVII ભોજનોપવિષ્ટપરિચારકયોઃ કઃ શ્રેષ્ઠઃ? યો ભોજનાયોપવિશતિ સ કિં શ્રેષ્ઠો ન ભવતિ? કિન્તુ યુષ્માકં મધ્યેડહં પરિચારકઇવાસ્મિ।
- XXVIII અપરશ્ચ યુયં મમ પરીક્ષાકાલે પ્રથમમારભ્ય મયા સહ સ્થિતા।
- XXIX એતત્કારણાત્ પિત્રા યથા મદર્થં રાજ્યમેકં નિરૂપિતં તથાહમપિ યુષ્મદર્થં રાજ્યં નિરૂપયામિ।
- XXX તસ્માન્ મમ રાજ્યે ભોજનાસને ચ ભોજનપાને કરિષ્યધ્વે સિંહાસનેષૂપવિશ્ય ચેસ્રાયેલીયાનાં દ્વાદશવંશાનાં વિચારં કરિષ્યધ્વે।
- XXXI અપરં પ્રભુરુવાય, હે શિમોન્ પશ્ય તિતઉના ધાન્યાનીવ યુષ્માન્ શૈતાન્ ચાલયિતુમ્ ઐચ્છત્,।
- XXXII કિન્તુ તવ વિશ્વાસસ્ય લોપો યથા ન ભવતિ એતત્ ત્વદર્થં પ્રાર્થિતં મયા, ત્વન્મનસિ પરિવર્તિતે ચ ભ્રાતૃણાં મનાંસિ સ્થિરીકુરા।
- XXXIII તદા સોવદત્, હે પ્રભોહં ત્વયા સાર્દ્ધં કારાં મૃતિશ્ચ યાતું મજ્જિજતોસ્મિ।
- XXXIV તતઃ સ ઉવાચ, હે પિતર ત્વાં વદામિ, અદ્ય કુક્કુટરવાત્ પૂર્વ્વં ત્વં મત્પરિચયં વારત્રયમ્ અપહ્નોષ્યસે।
- XXXV અપરં સ પપ્રચ્છ, યદા મુદ્રાસમ્પુટં ખાદ્યપાત્રં પાદુકાશ્ચ વિના યુષ્માન્ પ્રાહિણવં તદા યુષ્માકં કસ્યાપિ ન્યૂનતાસીત્? તે પ્રોયુઃ કસ્યાપિ ના।
- XXXVI તદા સોવદત્ કિન્ત્વિદાનીં મુદ્રાસમ્પુટં ખાદ્યપાત્રં વા યસ્યાસ્તિ તેન તદ્ગ્રહીતવ્યં, યસ્ય ચ કૃપાણો નાસ્તિ તેન સ્વવસ્ત્રં વિક્રીય સ કેતવ્યઃ।
- XXXVII યતો યુષ્માનહં વદામિ, અપરાધિજનૈઃ સાર્દ્ધં ગણિતઃ સ ભવિષ્યતિ। ઇદં યચ્છાસ્ત્રીયં વચનં લિખિતમસ્તિ તન્મયિ ફલિષ્યતિ યતો મમ સમ્બન્ધીયં સર્વ્વં સેત્સ્યતિ।
- XXXVIII તદા તે પ્રોયુઃ પ્રભો પશ્ય ઇમૌ કૃપાણૌ તતઃ સોવદદ્ એતૌ યથેષ્ટૌ।
- XXXIX અથ સ તસ્માદ્ભિઃ ગર્ત્વા સ્વાચારાનુસારેણ જૈતુનનામાદ્વિં જગામ શિષ્યાશ્ચ તત્પશ્ચાદ્ યયુઃ।
- XL તત્રોપસ્થાય સ તાનુવાય, યથા પરીક્ષાયાં ન પતથ તદર્થં પ્રાર્થયધ્વાં।
- XLI પશ્ચાત્ સ તસ્માદ્ એકશરક્ષેપાદ્ બહિઃ ગર્ત્વા જાનુની પાતયિત્વા એતત્ પ્રાર્થયાશ્ચકે,
- XLII હે પિત ર્થદિ ભવાન્ સમ્મન્યતે તર્હિ કંસમેનં મમાન્તિકાદ્ દૂરય કિન્તુ મદિચ્છાનુરૂપં ન ત્વદિચ્છાનુરૂપં ભવતુ।
- XLIII તદા તસ્મૈ શક્તિં દાતું સ્વર્ગીયદૂતો દર્શનં દદૌ।
- XLIV પશ્ચાત્ સોત્યન્તં યાતનયા વ્યાકુલો ભૂત્વા પુનર્દૃઢં પ્રાર્થયાશ્ચકે, તસ્માદ્ બૃહચ્છોણિતબિન્દવ ઇવ તસ્ય સ્વેદબિન્દવઃ પૃથિવ્યાં પતિતુમારેભિરે।
- XLV અથ પ્રાર્થનાત ઉત્થાય શિષ્યાણાં સમીપમેત્ય તાન્ મનોદુઃખિનો નિદ્રિતાન્ દૃષ્ટવાવદત્
- XLVI કુતો નિદ્રાથ? પરીક્ષાયામ્ અપતનાર્થં પ્રર્થયધ્વાં
- XLVII એતત્કથાયાઃ કથનકાલે દ્વાદશશિષ્યાણાં મધ્યે ગણિતો ચિહ્નનામા જનતાસહિતસ્તેષામ્ અગ્રે ચલિત્વા યીશોશ્રુમ્બનાર્થં તદન્તિકમ્ આયયૌ।
- XLVIII તદા યીશુરુવાચ, હે ચિહ્ન દા કિં યુમ્બનેન મનુષ્યપુત્રં પરકરેષુ સમર્પયસિ?
- XLIX તદા યદ્યદ્ ઘટિષ્યતે તદનુમાય સક્ષિભિરુક્તં, હે પ્રભો વયં કિ ખડ્ગેન ઘાતયિષ્યામઃ?
- L તત એકઃ કરવાલેનાહત્ય પ્રધાનયાજકસ્ય દાસસ્ય દક્ષિણં કર્ણં ચિચ્છેદ।
- LI અધૂના નિવર્તસ્વ ઇત્યુક્ત્વા યીશુસ્તસ્ય શ્રુતિં સ્પૃષ્ટ્વા સ્વસ્યં ચકાર।
- LII પશ્ચાદ્ યીશુઃ સમીપસ્થાન્ પ્રધાનયાજકાન્ મન્દિરસ્ય સેનાપતીન્ પ્રાચીનાંશ્ચ જગાદ, યુયં કૃપાણાન્ યષ્ટીશ્ચ ગૃહીત્વા માં કિં ચોરં ધર્તુમાયાતાઃ?

- LIII યદાહં યુષ્માભિઃ સહ પ્રતિદિનં મન્દિરેડતિષ્ઠં તદા માં ધર્ત્ત ન પ્રવૃત્તાઃ, કિન્વિદાનીં યુષ્માકં સમયોન્ધકારસ્ય યાધિપત્યમસ્તિ।
- LIV અથ તે તં ધૃત્વા મહાયાજકસ્ય નિવેશનં નિન્યુઃ। તતઃ પિતરો દૂરે દૂરે પશ્ચાદિત્વા
- LV બૃહત્કોષ્ઠસ્ય મધ્યે યત્રાગ્નિં જ્વાલયિત્વા લોકાઃ સમેત્યોપવિષ્ટાસ્તત્ર તૈઃ સાર્દ્ધમ્ ઉપવિવેશા
- LVI અથ વહ્નિસન્નિઘૌ સમુપવેશકાલે કાચિદ્વાસી મનો નિવિશ્ય તં નિરીક્ષ્યાવદત્ પુમાનયં તસ્ય સજ્ઞેડસ્થાત્।
- LVII કિન્તુ સ તદ્ અપહ્નુત્યાવાદીત્ હે નારિ તમહં ન પરિચિનોમિ।
- LVIII ક્ષણાન્તરેડન્યજનસ્તં દૃષ્ટ્વાબ્રવીત્ ત્વમપિ તેષાં નિકરસ્યૈકજનોસિ। પિતરઃ પ્રત્યુવાચ હે નર નાહમસ્મિ।
- LIX તતઃ સાર્દ્ધદ્વૈડયાત્ પરં પુનરન્યો જનો નિશ્ચિત્ય બભાષે, એષ તસ્ય સજ્ઞીતિ સત્યં યતોયં ગાલીલીયો લોકઃ।
- LX તદા પિતર ઉવાચ હે નર ત્વં યદ્ વદમિ તદહં બોહ્દુ ન શકનોમિ, ઇતિ વાક્યે કથિતમાત્રે કુક્કુટો રુરાવા
- LXI તદા પ્રભુણા વ્યાધુત્ય પિતરે નિરીક્ષિતે કૃકવાકુરવાત્ પૂર્વ્વ માં ત્રિરપહ્નોષ્યસે ઇતિ પૂર્વ્વોક્તં તસ્ય વાક્યં પિતરઃ સ્મૃત્વા
- LXII બહિર્ગત્વા મહાખેદેન ચક્રન્દા
- LXIII તદા યૈ રીશુર્ધૃતસ્તે તમુપહસ્ય પ્રહર્તુમારેભિરે
- LXIV વસ્ત્રેણ તસ્ય દૃશૌ બદ્ધ્વા કપોલે ચપેટાઘાતં કૃત્વા પપ્રચ્છુઃ, કસ્તે કપોલે ચપેટાઘાતં કૃતવાન? ગણયિત્વા તદ્ વદા
- LXV તદન્યત્ તદ્વિરુદ્ધં બહુનિન્દાવાક્યં વક્તુમારેભિરે
- LXVI અથ પ્રભાતે સતિ લોકપ્રાઞ્ઞઃ પ્રધાનયાજકા અધ્યાપકાશ્ચ સભાં કૃત્વા મધ્યેસભં યીશુમાનીય પપ્રચ્છુઃ, ત્વમ્ અભિષિક્તોસિ ન વાસ્માન્ વદા
- LXVII સ પ્રત્યુવાચ, મયા તસ્મિન્નુક્તેડપિ યૂયં ન વિશ્વસિષ્યથા
- LXVIII કસ્મિન્શ્ચિદ્વાક્યે યુષ્માન્ પૃષ્ટેડપિ માં ન તદ્દુત્તરં વક્ષ્યથ ન માં ત્યક્ષ્યથ ચા
- LXIX કિન્વિતઃ પરં મનુજસુતઃ સર્વ્વશક્તિમત ઈશ્વરસ્ય દક્ષિણે પાર્શ્વે સમુપવેક્ષ્યતિ।
- LXX તતસ્તે પપ્રચ્છુઃ, તિહ ત્વમીશ્વરસ્ય પુત્રઃ? સ કથયામાસ, યૂયં યથાર્થં વદથ સ એવાહં।
- LXXI તદા તે સર્વ્વે કથયામાસુઃ, તિહ સાક્ષ્યેડન્સસ્મિન્ અસ્માકં કિં પ્રયોજનં? અસ્ય સ્વમુખાદેવ સાક્ષ્યં પ્રાપ્તમ્।

XXIII

- I તતઃ સભાસ્થાઃ સર્વ્વલોકા ઉત્થાય તં પીલાતસમ્મુખં નીત્વાપ્રોઘ વક્તુમારેભિરે,
- II સ્વમભિષિક્તં રાજાનં વદન્તં કૈમરરાજાય કરદાનં નિષેધન્તં રાજ્યવિપર્યયં કુર્તુ પ્રવર્તમાનમ્ એન પ્રાપ્તા વયં।
- III તદા પીલાતસ્તં પૃષ્ટવાન્ ત્વં કિં ચિહ્નૂદીયાનાં રાજા? સ પ્રત્યુવાચ ત્વં સત્યમુક્તવાન્।
- IV તદા પીલાતઃ પ્રધાનયાજકાદિલોકાન્ જગાદ્, અહમેતસ્ય કમઘપરાઘં નાપ્તવાન્।
- V તતસ્તે પુનઃ સાહમિનો ભૂત્વાવદન્, એષ ગાલીલ એતત્સ્થાનપર્યન્તે સર્વ્વસ્મિન્ ચિહ્નૂદાદેશે સર્વાલ્લોકાનુપદિશ્ય કુપ્રવૃત્તિં ગ્રાહીતવાન્।
- VI તદા પીલાતો ગાલીલપ્રદેશસ્ય નામ શ્રુત્વા પપ્રચ્છ, કિમયં ગાલીલીયો લોકઃ?
- VII તતઃ સ ગાલીલપ્રદેશીયહેરોદ્રાજસ્ય તદા સ્થિતેસ્તસ્ય સમીપે યીશું પ્રેષયામાસા
- VIII તદા હેરોદ્ યીશું વિલોક્ય સન્તુતોષ, યતઃ સ તસ્ય બહુવૃત્તાન્તશ્રવણાત્ તસ્ય કિન્વિદાશ્ચર્યકર્મ્મ પશ્યતિ ઇત્યાશાં કૃત્વા બહુકાલમારભ્ય તં દ્રષ્ટું પ્રયાસં કૃતવાન્।
- IX તસ્માત્ તં બહુકથાઃ પપ્રચ્છ કિન્તુ સ તસ્ય કસ્યાપિ વાક્યસ્ય પ્રત્યુત્તરં નોવાચા
- X અથ પ્રધાનયાજકા અધ્યાપકાશ્ચ પ્રોત્તિષ્ઠન્તઃ સાહસેન તમપવદિતું પ્રારેભિરે
- XI હેરોદ્ તસ્ય સેનાગણશ્ચ તમવજ્ઞાય ઉપહાસત્વેન રાજવસ્ત્રં પરિઘાપ્ય પુનઃ પીલાતં પ્રતિ તં પ્રાહિણોત્।
- XII પૂર્વ્વ હેરોદ્ પીલાતયોઃ પરસ્પરં વૈરભાવ આસીત્ કિન્તુ તદ્દિને દ્વયો મેલનં જાતમ્।
- XIII પશ્ચાત્ પીલાતઃ પ્રધાનયાજકાન્ શાસકાન્ લોકાંશ્ચ યુગપદાહૂય બભાષે,
- XIV રાજ્યવિપર્યયકારકોયમ્ ઇત્યુક્ત્વા મનુષ્યમેનં મમ નિકટમાનૈષ્ટ કિન્તુ પશ્યત યુષ્માકં સમક્ષમ્ અસ્ય વિચારં કૃત્વાપિ પ્રોક્તાપવાદાનુરૂપેણાસ્ય કોપ્યપરાઘઃ સપ્રમાણો ન જાતઃ,
- XV યૂયન્ન હેરોદઃ સન્નિઘૌ પ્રેષિતા મયા તત્રાસ્ય કોપ્યપરાઘસ્તેનાપિ ન પ્રાપ્તઃ। પશ્યતાનેન વદહં તુકં કિમપિ નાપરાહ્નં।
- XVI તસ્માદેનં તાડયિત્વા વિહાસ્યામિ।
- XVII તત્રોત્સવે તેષામેકો મોચયિતવ્યઃ।
- XVIII ઇતિ હેતોસ્તે પ્રોચ્યૈરેકદા પ્રોચુઃ, એનં દૂરીકૃત્ય બરબ્બાનામાનં મોચયા
- XIX સ બરબ્બા નગર ઉપપ્લવવધાપરાઘાભ્યાં કારાયાં બદ્ધ આસીત્।

- XX કિન્તુ પીલાતો યીશું મોચયિતું વાઝ્છન્ પુનસ્તાનુવાયા
 XXI તથાપ્યેનં ક્રુશે વ્યધ ક્રુશે વ્યધેતિ વદન્તસ્તે રુરુવુઃ।
 XXII તતઃ સ તૃતીયવારં જગાદ ક્રુતઃ? સ કિં કર્મ કૃતવાન? નાહમસ્ય કમપિ વધાપરાઘં પ્રાપ્તઃ કેવલં તાડયિત્વામું ત્યજામિ
 XXIII તથાપિ તે પુનરેનં ક્રુશે વ્યધ ઇત્યુક્ત્વા પ્રોચ્યૈર્દૃઢં પ્રાર્થયાન્નક્રિરે;
 XXIV તતઃ પ્રધાનયાજકાદીનાં કલરવે પ્રબલે સતિ તેષાં પ્રાર્થનારૂપં કર્તું પીલાત આદિદેશ
 XXV રાજદ્રોહવધયોરપરાધેન કારાસ્થં યં જનં તે યયાચિરે તં મોચયિત્વા યીશું તેષામિચ્છાયાં સમાર્પયત્।
 XXVI અથ તે યીશું ગૃહીત્વા યાન્તિ, એતર્હિ ગ્રામાદાગતં શિમોનનામાનં કુરીણીયં જનં ધૃત્વા યીશોઃ પશ્ચાન્નેતું તસ્ય સ્કન્ધે
 ક્રુશમર્પયામાસુઃ।
 XXVII તતો લોકારણ્યમધ્યે બહુસ્ત્રિયો રુદત્યો વિલપન્ત્યશ્ચ યીશોઃ પશ્ચાદ્ યયુઃ।
 XXVIII કિન્તુ સ વ્યાઘૃત્ય તા ઉવાચ, હે ચિરૂશાલમો નાર્યો યુયં મદર્થં ન રુદિત્વા સ્વાર્થ સ્વાપત્યાર્થન્ન રુદિતિ;
 XXIX પશ્યત યઃ કદાપિ ગર્ભવત્યો નાભવન્ સ્તન્યન્ન નાપાયયન્ તાદૃશી વન્ધ્યા યદા ધન્યા વક્ષ્યન્તિ સ કાલ આયાતિ।
 XXX તદા હે શૈલા અસ્માકમુપરિ પતત, હે ઉપશૈલા અસ્માનાચ્છાદ્યત કથામીદૃશી લોકા વક્ષ્યન્તિ।
 XXXI યતઃ સતેજસિ શાપિનિ ચેદેતદ્ ઘટતે તર્હિ શુષ્કશાપિનિ કિં ન ઘટિષ્યતે?
 XXXII તદા તે હન્તું દ્વાવપરાધિનો તેન સાર્દ્ધં નિન્યુઃ।
 XXXIII અપરં શિરઃકપાલનામકસ્થાનં પ્રાપ્ય તં ક્રુશે વિવિધુઃ; તદ્વયોરપરાધિનોરેકં તસ્ય દક્ષિણો તદન્યં વામે ક્રુશે વિવિધુઃ।
 XXXIV તદા યીશુરકથયત્, હે પિતરેતાન્ ક્ષમસ્વ યત એતે યત્ કર્મ કુર્વન્તિ તન્ ન વિદુઃ; પશ્ચાત્તે ગુટિકાપાતં કૃત્વા તસ્ય
 વસ્ત્રાણિ વિભજ્ય જગૃહુઃ।
 XXXV તત્ર લોકસંઘસ્તિષ્ઠન્ દદર્શ; તે તેષાં શાસકાશ્ચ તમુપહસ્ય જગદુઃ, એષ ઇતરાન્ રક્ષિતવાન્ યદીશ્વરેણાભિરુચિતો
 ડભિષિક્તસ્ત્રાતા ભવતિ તર્હિ સ્વમધુના રક્ષતુ।
 XXXVI તદન્યઃ સેનાગણા એત્ય તસ્મૈ અમ્લરસં દત્વા પરિહસ્ય પ્રોવાચ,
 XXXVII ચેત્વં ચિહ્નુદીયાનાં રાજાસિ તર્હિ સ્વં રક્ષા
 XXXVIII ચિહ્નુદીયાનાં રાજેતિ વાક્યં યૂનાનીયરોમીયેબ્રીયાક્ષરૈ લિખિતં તચ્છિરસ ઊર્દ્ધ્વેડસ્થાપ્યતા
 XXXIX તદોભયપાર્શ્વયો વિહ્લૌ યાવપરાધિનો તયોરેકસ્તં વિનિન્દ્ય બભાષે, ચેત્વમ્ અભિષિક્તોસિ તર્હિ સ્વમાવાન્ન રક્ષા
 XL કિન્ત્વન્યસ્તં તર્જયિત્વાવદત્, ઈશ્વરાત્તવ કિન્નિદપિ ભયં નાસ્તિ કિં? ત્વમપિ સમાનદણ્ડોસિ,
 XLI યોગ્યપાત્રે આવાં સ્વસ્વકર્મણાં સમુચિતફલં પ્રાપ્નુવઃ કિન્ત્વનેન કિમપિ નાપરાહ્લં।
 XLII અથ સ યીશું જગાદ હે પ્રભે ભવાન્ સ્વરાજ્યપ્રવેશકાલે માં સ્મરતુ।
 XLIII તદા યીશુઃ કથિતવાન્ ત્વાં યથાર્થં વદામિ ત્વમથૈવ મયા સાર્દ્ધં પરલોકસ્ય સુખસ્થાનં પ્રાપ્સ્યસિ।
 XLIV અપરન્ન દ્વિતીયયામાત્ તૃતીયયામપર્યન્તં રવેસ્તેજસોન્તર્હિત્વાત્ સર્વદેશોડન્ધકારેણાવૃતો
 XLV મન્દિરસ્ય યવનિકા ય છિદમાના દ્વિધા બભૂવા
 XLVI તતો યીશુરુચ્યૈરુવાચ, હે પિત મમાત્માનં તવ કરે સમર્પયે, ઇત્યુક્ત્વા સ પ્રાણાન્ જહૌ।
 XLVII તદૈતા ઘટના દૃષ્ટ્વા શતસેનાપતિરીશ્વરં ધન્યમુક્ત્વા કથિતવાન્ અયં નિતાન્તં સાધુમનુષ્ય આસીત્।
 XLVIII અથ યાવન્તો લોકા દ્રષ્ટુમ્ આગતાસ્તે તા ઘટના દૃષ્ટ્વા વક્ષઃસુ કરાઘાતં કૃત્વા વ્યાયુત્ય ગતાઃ।
 XLIX યીશો જ્ઞાતયો યા યા યોષિતશ્ચ ગાલીલસ્તેન સાર્દ્ધમાયાતાસ્તા અપિ દૂરે સ્થિત્વા તત્ સર્વ્વ દદૃશુઃ।
 L તદા ચિહ્નુદીયાનાં મન્ત્રણાં ક્રિયાન્નાસમ્મન્યમાન ઈશ્વરસ્ય રાજત્વમ્ અપેક્ષમાણો
 LI ચિહ્નુદિદેશીયો ડરિમથીયનગરીયો યૂષફનામા મન્ત્રી ભદ્રો ધાર્મિકશ્ચ પુમાન્
 LII પીલાતાન્તિકં ગત્વા યીશો દૈહં યયાયે।
 LIII પશ્ચાદ્ વપુરવરોહ્ય વાસસા સંવેષ્ય યત્ર કોપિ માનુષો નાસ્થાપ્યત તસ્મિન્ શૈલે સ્વાતે શ્મશાને તદસ્થાપયત્।
 LIV તદ્દિનમાયોજનીયં દિનં વિશ્રામવારશ્ચ સમીપઃ।
 LV અપરં યીશુના સાર્દ્ધં ગાલીલ આગતા યોષિતઃ પશ્ચાદિત્વા શ્મશાને તત્ર યથા વપુઃ સ્થાપિતં તચ્ચ દૃષ્ટ્વા
 LVI વ્યાઘૃત્ય સુગન્ધિદ્રવ્યતૈલાનિ કૃત્વા વિધિવદ્ વિશ્રામવારે વિશ્રામં ચક્રુઃ।

XXIV

I અથ સપ્તાહપ્રથમદિનેડતિપ્રત્યૂષે તા યોષિતઃ સમ્પાદિતં સુગન્ધિદ્રવ્યં ગૃહીત્વા તદન્યાભિઃ કિયતીભિઃ સ્ત્રીભિઃ સહ શ્મશાનં યયુઃ।

II કિન્તુ શ્મશાનદ્વારાત્ પાષાણમપસારિતં દૃષ્ટ્વા

- III તા: પ્રવિશ્ય પ્રભો દેહમપ્રાપ્ય
 IV વ્યાકુલા ભવન્તિ એતર્હિ તેજોમયવસ્ત્રાન્વિતૌ દ્વૌ પુરુષૌ તાસાં સમીપે સમુપસ્થિતૌ
 V તસ્માત્તા: શક્કાયુક્તા ભૂમાવધોમુખ્યસ્યસ્થુ: તદા તૌ તા ઊચતુ મૃતાનાં મધ્યે જીવન્તં કુતો મૃગયથ?
 VI સોત્ર નાસ્તિ સ ઉદસ્થાત્
 VII પાપિનાં કરેષુ સમર્પિતેન કુશે હતેન ચ મનુષ્યપુત્રેણ તૃતીયદિવસે શ્મશાનાદુત્થાતવ્યમ્ ઇતિ કથાં સ ગલીલિ તિષ્ઠન્
 યુષ્મભ્યં કથિતવાન્ તાં સ્મરતા
 VIII તદા તસ્ય સા કથા તાસાં મન:સુ જાતા
 IX અનન્તરં શ્મશાનાદ્ ગત્વા તા એકાદશશિષ્યાદિભ્ય: સર્વેભ્યસ્તાં વાર્તાં કથયામાસુ:
 X મગદલીનીમરિયમ્, યોહના, યાકૂબો માતા મરિયમ્ તદન્યા: સક્કિન્ચો યોષિતશ્ચ પ્રેરિતેભ્ય એતા: સર્વા વાર્તા: કથયામાસુ:
 XI કિન્તુ તાસાં કથામ્ અનર્થકાખ્યાનમાત્રં બુદ્ધ્વા કોપિ ન પ્રત્યૈત્
 XII તદા પિતર ઉત્થાય શ્મશાનાન્તિકં દધાવ, તત્ર ચ પ્રહો ભૂત્વા પાર્શ્વેકસ્થાપિતં કેવલં વસ્ત્રં દદર્શ: તસ્માદાશ્ચર્ય્ય મન્યમાનો
 યદ્દઘટત તન્મનસિ વિચારયન્ પ્રતસ્થો
 XIII તસ્મિન્નેવ દિને દ્વૌ શિષ્યૌ ચિરશાલમશ્ચતુષ્કોશાન્તરિતમ્ ઇમ્માયુગ્રામં ગચ્છન્તૌ
 XIV તાસાં ઘટનાનાં કથામકથયતાં
 XV તયોરાલાપવિચારયો: કાલે યીશુરાગત્ય તાભ્યાં સહ જગામ
 XVI કિન્તુ યથા તૌ તં ન પરિચિનુતસ્તદર્થ તયો દૃષ્ટિ: સંરુદ્ધા
 XVII સ તૌ પૃષ્ટવાન્ યુવાં વિષણ્ણૌ કિં વિચારયન્તૌ ગચ્છથ?:
 XVIII તતસ્તયો: ક્લિયપાનામા પ્રત્યુવાય ચિરશાલમપુરેડધુના યાન્યઘટન્ત ત્વં કેવલવિદેશી કિં તદ્દૃત્તાન્તં ન જાનાસિ?
 XIX સ પપ્રચ્છ કા ઘટના: ? તદા તૌ વક્તુમારેભાતે યીશુનામા યો નાસરતીયો ભવિષ્યદ્વાદી ઈશ્વરસ્ય માનુષાણાશ્ચ સાક્ષાત્
 વાક્યે કર્મણિ ચ શક્તિમાનાસીત્
 XX તમ્ અસ્માકં પ્રધાનયાજકા વિચારકાશ્ચ કેનાપિ પ્રકારેણ કુશે વિદ્ધ્વા તસ્ય પ્રાણાનનાશયન્ તદીયા ઘટના:
 XXI કિન્તુ ચ ઇસ્રાયેલીયલોકાન્ ઉદ્ધારયિષ્યતિ સ એવાયમ્ ઇત્યાશાસ્માભિ: કૃતા તદથા તથાસ્તુ તસ્યા ઘટનાયા અદ્ય
 દિનત્રયં ગતાં
 XXII અધિકન્ત્વસ્માકં સક્કિન્નીનાં કિયત્સ્ત્રીણાં મુખેભ્યોડસમ્ભવવાક્યમિદં શ્રુતં:
 XXIII તા: પ્રત્યૂષે શ્મશાનં ગત્વા તત્ર તસ્ય દેહમ્ અપ્રાપ્ય વ્યાધુટ્યેત્વા પ્રોક્તવત્ય: સ્વર્ગોસદ્દૃતૌ દૃષ્ટાવસ્માભિસ્તૌ ચાવાદિષ્ટાં
 સ જીવિતવાન્
 XXIV તતોસ્માકં કૈશ્ચિત્ શ્મશાનમગમ્યત તેડપિ સ્ત્રીણાં વાક્યાનુરૂપં દૃષ્ટવન્ત: કિન્તુ તં નાપશ્યન્
 XXV તદા સ તાવુવાય, હે અબોધૌ હે ભવિષ્યદ્વાદિભિરુક્તવાક્યં પ્રત્યેતું વિલમ્બમાનો;
 XXVI એતત્સર્વદુ:ખં ભુક્ત્વા સ્વભૂતિપ્રાપ્તિ: કિં ખીષ્ટસ્ય ન ન્યાય્યા?
 XXVII તત: સ મૂસાગ્રન્થમારભ્ય સર્વભવિષ્યદ્વાદિનાં સર્વશાસ્ત્રે સ્વસ્મિન્ લિખિતાખ્યાનાભિપ્રાયં બોધયામાસા
 XXVIII અથ ગમ્યગ્રામાભ્યર્ણ પ્રાપ્ય તેનાગ્રે ગમનલક્ષણે દર્શિતે
 XXIX તૌ સાધયિત્વાવદતાં સહાવાભ્યાં તિષ્ઠ દિને ગતે સતિ રત્રિરભૂત્; તત: સ તાભ્યાં સાર્દ્ધં સ્થાતું ગૃહં યયૌ
 XXX પશ્ચાદ્લોજનોપવેશકાલે સ પૂપં ગૃહીત્વા ઈશ્વરગુણાન્ જગાદ તન્ન ભંક્ત્વા તાભ્યાં દદૌ
 XXXI તદા તયો દૃષ્ટૌ પ્રસન્નાયાં તં પ્રત્યભિજ્ઞાતુ: કિન્તુ સ તયો: સાક્ષાદન્તર્દધે
 XXXII તતસ્તૌ મિથોભિઘાતુમ્ આરબ્ધવન્તૌ ગમનકાલે યદા કથામકથયત્ શાસ્ત્રાર્થબોધયત્ તદાવયો બુદ્ધિ: કિં ન
 પ્રાજ્વલત્?
 XXXIII તૌ તત્ક્ષણાદુત્થાય ચિરશાલમપુરં પ્રત્યાયયતુ: , તત્સ્થાને શિષ્યાણામ્ એકાદશાનાં સક્કિનાશ્ચ દર્શનં જાતાં
 XXXIV તે પ્રોયુ: પ્રભુરુદતિષ્ઠદ્ ઇતિ સત્યં શિમોને દર્શનમદાચ્યા
 XXXV તત: પથ: સર્વઘટનાયા: પૂપભક્ષનેન તત્પરિચયસ્ય ચ સર્વવૃત્તાન્તં તૌ વક્તુમારેભાતે
 XXXVI ઇત્યં તે પરસ્પરં વદન્તિ તત્કાલે યીશુ: સ્વયં તેષાં મધ્ય પ્રોત્યય યુષ્માકં કલ્યાણં ભૂયાદ્ ઇત્યુવાય,
 XXXVII કિન્તુ ભૂતં પશ્યામ ઇત્યનુમાય તે સમુદ્ધિવિજિરે ત્રેષુશ્ચ
 XXXVIII સ ઉવાય, કુતો દુ:ખિતા ભવથ? યુષ્માકં મન:સુ સન્દેહ ઉદેતિ ચ કુત: ?
 XXXIX એષોહં, મમ કરૌ પશ્યત વરં સ્પૃષ્ટવા પશ્યત, મમ યાદૃશાનિ પશ્યથ તાદૃશાનિ ભૂતસ્ય માંસાસ્થીનિ ન સન્તિ
 XL ઇત્યુક્ત્વા સ હસ્તપાદાન્ દર્શયામાસા
 XLI તેડસમ્ભવં જ્ઞાત્વા સાનન્દા ન પ્રત્યયન્ તત: સ તાન્ પપ્રચ્છ, અત્ર યુષ્માકં સમીપે ખાદં કિચ્ચિદસ્તિ?

XLII તતસ્તે ક્રિયદ્ગદમત્સ્યં મધુ ચ દદુઃ

XLIII સ તદાદાય તેષાં સાક્ષાદ્ બુભુજે

XLIV કથયામાસ ચ મૂસાવ્યવસ્થાયાં ભવિષ્યદ્વાદિનાં ગ્રન્થેષુ ગીતપુસ્તકે ચ મયિ યાનિ સર્વાણિ વચનાનિ લિખિતાનિ તદનુરૂપાણિ ઘટિષ્યન્તે યુષ્માભિઃ સાર્દ્ધં સ્થિત્વાહં યદેતદ્વાક્યમ્ અવદં તદિદાનીં પ્રત્યક્ષમભૂત્!

XLV અથ તેભ્યઃ શાસ્ત્રબોધાધિકારં દત્વાવદત્,

XLVI ખ્રીષ્ટેનેત્યં મૃતિયાતના ભોક્તવ્યા તૃતીયદિને ચ શ્મશાનાદુત્થાતવ્યઞ્ચેતિ લિપિરસ્તિ;

XLVII તન્નામ્ના યિરૂશાલમમારભ્ય સર્વદેશે મનઃપરાવર્તનસ્ય પાપમોચનસ્ય ચ સુસંવાદઃ પ્રચારયિતવ્યઃ,

XLVIII એષુ સર્વેષુ યૂયં સાક્ષિણઃ!

XLIX અપરઞ્ચ પશ્યત પિત્રા યત્ પ્રતિજ્ઞાતં તત્ પ્રેષયિષ્યામિ, અતએવ યાવત્કાલં યૂયં સ્વર્ગીયાં શક્તિં ન પ્રાપ્સ્યથ તાવત્કાલં યિરૂશાલમ્નગરે તિષ્ઠતા

L અથ સ તાન્ બૈથનીયાપર્યન્તં નીત્વા હસ્તાવુત્તોલ્ય આશિષ વક્તુમારેભે

LI આશિષં વદન્નેવ ચ તેભ્યઃ પૃથગ્ ભૂત્વા સ્વર્ગાય નીતોઽભવત્!

LII તદા તે તં ભજમાના મહાનન્દેન યિરૂશાલમં પ્રત્યાજગ્મુઃ!

LIII તતો નિરન્તરં મન્દિરે તિષ્ઠન્ત ઈશ્વરસ્ય પ્રશંસાં ધન્યવાદઞ્ચ કર્તમ્ આરેભિરે ઇતિ॥

યોહનલિખિત: સુસંવાદ:

- I આદૌ વાદ આસીત્ સ ય વાદ ઈશ્વરેણ સાર્ધમાસીત્ સ વાદ: સ્વયમીશ્વર એવા
- II સ આદાવીશ્વરેણ સહાસીત્
- III તેન સર્વ વસ્તુ સસૃજે સર્વેષુ સૃષ્ટવસ્તુષુ કિમપિ વસ્તુ તેનાસૃષ્ટં નાસ્તિ
- IV સ જીવનસ્યાકાર:; તચ્ચ જીવનં મનુષ્યાણાં જ્યોતિ:
- V તજ્જ્યોતિરન્ધકારે પ્રચકાશે કિન્ત્વન્ધકારસ્તન્ન જગ્રાહ
- VI યોહન્ નામક એકો મનુજ ઈશ્વરેણ પ્રેષયાઞ્ચકો
- VII તદ્વારા યથા સર્વે વિશ્વસન્તિ તદર્થ સ તજ્જ્યોતિષિ પ્રમાણં દાતું સાક્ષિસ્વરૂપો ભૂત્વાગમત્,
- VIII સ સ્વયં તજ્જ્યોતિ ન કિન્તુ તજ્જ્યોતિષિ પ્રમાણં દાતુમાગમત્
- IX જગત્યાગત્ય ય: સર્વમનુજેભ્યો દીપ્તિં દદાતિ તદેવ સત્યજ્યોતિ:
- X સ યજ્જગદ્સૃજત્ તન્મદ્ય એવ સ આસીત્ કિન્તુ જગતો લોકાસ્તં નાજાનન્
- XI નિજાધિકારં સ આગચ્છત્ કિન્તુ પ્રજાસ્તં નાગૃહ્નન્
- XII તથાપિ યે યે તમગૃહ્નન્ અર્થાત્ તસ્ય નામ્નિ વ્યશ્વસન્ તેભ્ય ઈશ્વરસ્ય પુત્રા ભવિતુમ્ અધિકારમ્ અદદાત્
- XIII તેષાં જનિ: શોણિતાન્ન શારીરિકાભિલાષાન્ન માનવાનામિચ્છાતો ન કિન્ત્વીશ્વરાદભવત્
- XIV સ વાદો મનુષ્યરૂપેણાવતીર્ય સત્યતાનુગ્રહાભ્યાં પરિપૂર્ણ: સન્ સાર્ધમ્ અસ્માભિ ન્યવસત્ તત: પિતુરદ્વિતીયપુત્રસ્ય યોગ્યો યો મહિમા તં મહિમાનં તસ્યાપશ્યામા
- XV તતો યોહનપિ પ્રચાર્ય સાક્ષ્યમિદં દત્તવાન્ યો મમ પશ્ચાદ્ આગમિષ્યતિ સ મત્તો ગુરુતર:; યતો મત્પૂર્વ સ વિદ્યમાન આસીત્; યદર્થમ્ અહં સાક્ષ્યમિદમ્ અદાં સ એષ:
- XVI અપરન્ન તસ્ય પૂર્ણતાયા વયં સર્વે ક્રમશ: ક્રમશોનુગ્રહં પ્રાપ્તા:
- XVII મૂસાદ્વારા વ્યવસ્થા દત્તા કિન્ત્વનુગ્રહ: સત્યત્વન્ન યીશુખ્રીષ્ટદ્વારા સમુપાતિષ્ઠતાં
- XVIII કોપિ મનુજ ઈશ્વરં કદાપિ નાપશ્યત્ કિન્તુ પિતુ: કોડસ્થોડદ્વિતીય: પુત્રસ્તં પ્રકાશયત્
- XIX ત્વં ક: ? ઇતિ વાક્યં પ્રેષ્ટું યદા યિહૂદીયલોકા યાજકાન્ લેવિલોકાંશ્ચ ચિરશાલમો યોહન: સમીપે પ્રેષયામાસુ:;
- XX તદા સ સ્વીકૃતવાન્ નાપહ્નૂતવાન્ નાહમ્ અભિષિક્ત ઇત્યઙ્ગીકૃતવાન્
- XXI તદા તેડપૃચ્છન્ તર્હિ કો ભવાન્? કિં એલિય: ? સોવદત્ ન; તતસ્તેડપૃચ્છન્ તર્હિ ભવાન્ સ ભવિષ્યદ્વાદી? સોવદત્ નાહં સ:
- XXII તદા તેડપૃચ્છન્ તર્હિ ભવાન્ ક: ? વયં ગત્વા પ્રેરકાન્ ત્વયિ કિં વક્ષ્યામ: ? સ્વસ્મિન્ કિં વદસિ?
- XXIII તદા સોવદત્ પરમેશસ્ય પન્થાનં પરિષ્કુરુત સર્વત: ઇતીદં પ્રાન્તરે વાક્યં વદત: કસ્યચિદ્રવ: કથામિમાં યસ્મિન્ યિશયિયો ભવિષ્યદ્વાદી લિખિતવાન્ સોહમ્
- XXIV યે પ્રેષિતાસ્તે ફિરૂશિલોકા:
- XXV તદા તેડપૃચ્છન્ યદિ નાભિષિક્તોસિ એલિયોસિ ન સ ભવિષ્યદ્વાદ્યપિ નાસિ ય, તર્હિ લોકાન્ મજ્જયસિ કુત: ?
- XXVI તતો યોહન્ પ્રત્યવોચત્, તોયેડહં મજ્જયામીતિ સત્યં કિન્તુ યં યૂયં ન જાનીથ તાદૃશ એકો જનો યુષ્માકં મધ્ય ઉપતિષ્ઠતિ
- XXVII સ મત્પશ્ચાદ્ આગતોપિ મત્પૂર્વ વર્તમાન આસીત્ તસ્ય પાદુકાબન્ધનં મોચયિતુમપિ નાહં યોગ્યોસ્મિ
- XXVIII યદ્દનનદ્યા: પારસ્થબૈથબારાયાં યસ્મિન્સ્થાને યોહનમજ્જયત્ તસ્મિન્ સ્થાને સર્વમેતદ્ અઘટત
- XXIX પરેડહનિ યોહન્ સ્વનિકટમાગચ્છન્તં યિશુ વિલોક્ય પ્રાવોચત્ જગત: પાપમોચકમ્ ઈશ્વરસ્ય મેષશાવકં પશ્યતા
- XXX યો મમ પશ્ચાદાગમિષ્યતિ સ મત્તો ગુરુતર:; યતો હેતોર્મત્પૂર્વ સોડવર્તત યસ્મિન્નહં કથામિમાં કથિતવાન્ સ એવાયાં
- XXXI અપરં નાહમેનં પ્રત્યભિજ્ઞાતવાન્ કિન્તુ ઇસ્રાયેલ્લોકા એનં યથા પરિચિન્વન્તિ તદભિપ્રાયેણાહં જલે મજ્જયિતુમાગચ્છમ્
- XXXII પુનશ્ચ યોહનપરમેકં પ્રમાણં દત્વા કથિતવાન્ વિહાયસ: કપોતવદ્ અવતરન્તમાત્માનમ્ અસ્યોપર્યવતિષ્ઠન્તં ય દૃષ્ટવાનહમ્
- XXXIII નાહમેનં પ્રત્યભિજ્ઞાતવાન્ ઇતિ સત્યં કિન્તુ યો જલે મજ્જયિતું માં પ્રૈરયત્ સ એવેમાં કથામકથયત્ યસ્યોપર્યાત્માનમ્ અવતરન્તમ્ અવતિષ્ઠન્તન્ન દ્રક્ષયસિ સરએવ પવિત્રે આત્મનિ મજ્જયિષ્યતિ

- XXXIV અવસ્તન્નિરીક્ષ્યાયમ્ ઈશ્વરસ્ય તનય ઇતિ પ્રમાણં દદામિ
 XXXV પરેડહનિ યોહન્ દ્વાભ્યાં શિષ્યાભ્યાં સાહ્યં તિષ્ઠન્
 XXXVI યિશું ગચ્છન્તં વિલોક્ય ગદિતવાન્, ઈશ્વરસ્ય મેષશાવકં પશ્યતાં
 XXXVII ઇમાં કથાં શ્રુત્વા દ્વૌ શિષ્યૌ યીશોઃ પશ્ચાદ્ ઇયતુઃ।
 XXXVIII તતો યીશુઃ પરાવૃત્ય તૌ પશ્ચાદ્ આગચ્છન્તૌ દૃષ્ટ્વા પૃષ્ટવાન્ યુવાં કિં ગવેશયથઃ? તાવપૃષ્ટતાં હે રબ્બિ અર્થાત્
 હે ગુરો ભવાન્ કુત્ર તિષ્ઠતિ?
 XXXIX તતઃ સોવાદિત્ એત્ય પશ્યતાં તતો દિવસસ્ય તૃતીયપ્રહરસ્ય ગતત્વાત્ તૌ તદ્દિનં તસ્ય સફ્ફેડસ્થાતાં।
 XL યૌ દ્વૌ યોહનો વાક્યં શ્રુત્વા યિશોઃ પશ્ચાદ્ આગમતાં તયોઃ શિમોન્પિતરસ્ય ભ્રાતા આન્દ્રિયઃ
 XLI સ ઇત્વા પ્રથમં નિજસોદરં શિમોનં સાક્ષાત્પ્રાપ્ય કથિતવાન્ વયં ખ્રીષ્ટમ્ અર્થાત્ અભિષિક્તપુરુષં સાક્ષાત્કૃતવન્તઃ।
 XLII પશ્ચાત્ સ તં યિશોઃ સમીપમ્ આનયત્। તદા યીશુસ્તં દૃષ્ટ્વાવદત્ ત્વં યૂનસઃ પુત્રઃ શિમોન્ કિન્તુ ત્વન્નામધેયં કૈફાઃ વા
 પિતરઃ અર્થાત્ પ્રસ્તરો ભવિષ્યતિ।
 XLIII પરેડહનિ યીશૌ ગાલીલં ગન્તું નિશ્ચિતયેતસિ સતિ ફિલિપનામાનં જનં સાક્ષાત્પ્રાપ્યાવોચત્ મમ પશ્ચાદ્ આગચ્છ।
 XLIV બૈત્સૈદાનામ્નિ યસ્મિન્ ગ્રામે પિતરાન્દ્રિયયોર્વાસ આસીત્ તસ્મિન્ ગ્રામે તસ્ય ફિલિપસ્ય વસતિરાસીત્।
 XLV પશ્ચાત્ ફિલિપો નિથનેલં સાક્ષાત્પ્રાપ્યાવદત્ મૂસા વ્યવસ્થા ગ્રન્થે ભવિષ્યદ્વાદિનાં ગ્રન્થેષુ ચ યસ્યાપ્યાનં લિખિતમાસ્તે
 તં યુષ્કઃ પુત્રં નાસરતીયં યીશું સાક્ષાદ્ અકાર્ષ્મ વયં।
 XLVI તદા નિથનેલ્ કથિતવાન્ નાસરન્નગરાત કિં કશ્ચિદુત્તમ ઉત્પન્તું શકનોતિ? તતઃ ફિલિપો ડવોચત્ એત્ય પશ્યા
 XLVII અપરન્ત્ર યીશુઃ સ્વસ્ય સમીપં તમ્ આગચ્છન્તં દૃષ્ટ્વા વ્યાહતવાન્, પશ્યાયં નિષ્કપટઃ સત્ય ઇસ્રાયેલ્લોકઃ।
 XLVIII તતઃ સોવદદ્, ભવાન્ માં કથં પ્રત્યભિજાનાતિ? યીશુરવાદીત્ ફિલિપસ્ય આહ્વાનાત્ પૂર્વ્વ યદા ત્વમુદુમ્બરસ્ય
 તરોમૂલેડસ્થાસ્તદા ત્વામદર્શમ્।
 XLIX નિથનેલ્ અચકથત્, હે ગુરો ભવાન્ નિતાન્તમ્ ઈશ્વરસ્ય પુત્રોસિ, ભવાન્ ઇસ્રાયેલ્વંશસ્ય રાજા।
 L તતો યીશુ વ્યાહરત્, ત્વામુદુમ્બરસ્ય પાદપસ્ય મૂલે દૃષ્ટવાનાહં મમૈતસ્માદ્વાક્યાત્ કિં ત્વં વ્યશ્વસીઃ?
 એતસ્માદપ્યાશ્ચર્યાણિ કાર્યાણિ દ્રક્ષ્યસિ।
 LI અન્યચ્યાવાદીદ્ યુષ્માનહં યથાર્થ વદામિ, ઇતઃ પરં મોચિતે મેઘદ્વારે તસ્માન્મનુજસૂનુના ઈશ્વરસ્ય દૂતગણમ્
 અવરોહન્તમારોહન્તન્ત્ર દ્રક્ષ્યથા।

II

- I અનન્તરં ત્રુતીયદિવસે ગાલીલ્ પ્રદેશિયે કાન્નાનામ્નિ નગરે વિવાહ આસીત્ તત્ર ચ યીશોર્માતા તિષ્ઠત્।
 II તસ્મૈ વિવાહાય યીશુસ્તસ્ય શિષ્યાશ્ચ નિમન્ત્રિતા આસન્।
 III તદનન્તરં દ્રાક્ષારસસ્ય ન્યૂનત્વાદ્ યીશોર્માતા તમવદત્ એતેષાં દ્રાક્ષારસો નાસ્તિ।
 IV તદા સ તામવોચત્ હે નારિ મયા સહ તવ કિં કાર્યં? મમ સમય ઇદાનીં નોપતિષ્ઠતિ।
 V તતસ્તસ્ય માતા દાસાનવોચદ્ અયં યદ્ વદતિ તદેવ કુરુતા।
 VI તસ્મિન્ સ્થાને યિહૂદીયાનાં શુચિત્વકરણવ્યવહારાનુસારેણાઢકૈકજલધરાણિ પાષાણમયાનિ ષડ્વૃહત્પાત્રાણિઆસન્।
 VII તદા યીશુસ્તાન્ સર્વ્વકલશાન્ જલૈઃ પૂરયિતું તાનાજ્ઞાપયત્, તતસ્તે સર્વાન્ કુમ્ભાનાકર્ણા જલૈઃ પર્યપૂરયન્।
 VIII અથ તેભ્યઃ કિન્ચિદુત્તાર્ય ભોજ્યાધિપાતેઃસમીપં નેતું સ તાનાદિશત્, તે તદનયન્।
 IX અપરન્ત્ર તજ્જલં કથં દ્રાક્ષારસોડભવત્ તજ્જલવાહકાદાસા જ્ઞાતું શક્તાઃ કિન્તુ તદ્ભોજ્યાધિપો જ્ઞાતું નાશકનોત્
 તદવલિહ્ન વરં સંમ્બોધાવદત્,
 X લોકાઃ પ્રથમં ઉત્તમદ્રાક્ષારસં દદતિ તપુ યથેષ્ટં પિતવત્સુ તસ્મા કિન્ચિદનુત્તમન્ત્ર દદતિ કિન્તુ ત્વમિદાનીં યાવત્ ઉત્તમદ્રાક્ષારસં
 સ્થાપયસિ।
 XI ઇત્યં યીશુર્ગાલીલપ્રદેશે આશ્ચર્યકાર્મ પ્રારમ્ભ નિજમહિમાનં પ્રાકાશયત્ તતઃ શિષ્યાસ્તસ્મિન્ વ્યશ્વસન્।
 XII તતઃ પરમ્ સ નિજમાત્રુભ્રાત્રુસ્થિષ્યૈઃ સાહ્યં કફર્નાહૂમમ્ આગમત્ કિન્તુ તત્ર બહૂદિનાનિ આતિષ્ઠત્।
 XIII તદનન્તરં યિહૂદિયાનાં નિસ્તારોત્સવે નિકટમાગતે યીશુ ચિરૂશાલમ્ નગરમ્ આગચ્છત્।
 XIV તતો મન્દિરસ્ય મધ્યે ગોમેષપારાવતવિક્રયિણો વાણિજક્યોપવિષ્ટાન્ વિલોક્ય
 XV રજ્જુભિઃ કશાં નિર્માયિ સર્વ્વગોમેષાદિભિઃ સાહ્યં તાન્ મન્દિરાદ્ દૂરીકૃતવાન્।
 XVI વણિજાં મુદ્રાદિ વિકીર્ય આસનાનિ ન્યૂબ્જીકૃત્ય પારાવતવિક્રયિભ્યોડકથયદ્ અસ્માત્ સ્થાનાત્ સર્વાણ્યેતાનિ નયત્,
 મમ પિતુગૃહં વાણિજ્યગૃહં મા કાર્ષ્ટી।

- XVII તસ્માત્ તન્મન્દિરાર્થ ઉદ્યોગો યસ્તુ સ ગ્રસતીવ મામ્ ઇમાં શાસ્ત્રીયલિપિં શિષ્યા:સમસ્મરન્
 XVIII તત: પરમ્ ચિહ્નદીયલોકા યીષિમવદન્ તવમિદ્દેશકર્મકરણાત્ કિં ચિહ્નમસ્માન્ દર્શયસિ?
 XIX તતો યીશુસ્તાનવોયદ્ યુષ્માભિરે તસ્મિન્ મન્દિરે નાશિતે દિનત્રયમધ્યેડહં તદ્ ઉત્થાપયિષ્યામિ
 XX તદા ચિહ્નદિયા વ્યાહાર્ષુ: એતસ્ય મન્દિરસ નિર્માણેન ષટ્ત્યત્વારિંશદ્ વત્સરા ગતા:, ત્વં કિં દિનત્રયમધ્યે તદ્ ઉત્થાપયિષ્યસિ?
 XXI કિન્તુ સ નિજદેહરૂપમન્દિરે કથામિમાં કથિતવાન્
 XXII સ યદેતાદૃશં ગદિતવાન્ તચ્છિષ્યા: શ્મશાનાત્ તદીયોત્થાને સતિ સ્મૃત્વા ધર્મગ્રન્થે યીશુનોક્તકથાયાં ચ વ્યશ્વસિષુ:
 XXIII અનન્તરં નિસ્તારોત્સવસ્ય ભોજ્યસમયે ચિરૂશાલમ્ નગરે તત્કુતાશ્ચર્યકર્માણિ વિલોક્ય બહુભિસ્તસ્ય નામનિ વિશ્વસિતાં
 XXIV કિન્તુ સ તેષાં કરેષુ સ્વં ન સમર્પયત્, યત: સ સર્વાનિવૈત્
 XXV સ માનવેષુ કસ્યચિત્ પ્રમાણં નાપેક્ષત યતો મનુજાનાં મધ્યે યદ્યદસ્તિ તત્તત્ સોજાનાત્

III

- I નિકદિમનામા ચિહ્નદીયાનામ્ અધિપતિ: ફિરૂશી ક્ષણદાયાં
 II યીશૌરભ્યાર્ણમ્ આવ્રજ્ય વ્યાહાર્ષીત્, હે ગુરો ભવાન્ ઈશ્વરાદ્ આગત્ એક ઉપદેષ્ટા, એતદ્ અસ્માભિર્જાયતે; યતો ભવતા યાન્યાશ્ચર્યકર્માણિ ક્ષિયન્તે પરમેશ્વરસ્ય સાહાય્યં વિના કેનાપિ તત્તત્કર્માણિ કર્તું ન શક્યન્તે
 III તદા યીશુરુત્તરં દત્તવાન્ તવાહં યથાર્થતરં વ્યાહરામિ પુનર્જન્મનિ ન સતિ કોપિ માનવ ઈશ્વરસ્ય રાજ્યં દ્રષ્ટું ન શકનોતિ
 IV તતો નિકદીમ: પ્રત્યવોયત્ મનુજો વૃદ્ધો ભૂત્વા કથં જનિષ્યતે? સ કિં પુન માર્તૃર્જઠરં પ્રવિશ્ય જનિતું શકનોતિ?
 V યીશુરવાદીદ્ યથાર્થતરમ્ અહં કથયામિ મનુજે તોયાત્મભ્યાં પુન ન જાતે સ ઈશ્વરસ્ય રાજ્યં પ્રવેષ્ટું ન શકનોતિ
 VI માંસાદ્ યત્ જાયતે તન્ માંસમેવ તથાત્મનો યો જાયતે સ આત્મૈવા
 VII યુષ્માભિ: પુન જનિતવ્યં મમૈતસ્યાં કથાયામ્ આશ્ચર્ય મા મંસ્થા:
 VIII સદાગતિર્યાં દિશમિચ્છતિ તસ્યામેવ દિશિ વાતિ, ત્વં તસ્ય સ્વનં શુણોષિ કિન્તુ સ કુત આયાતિ કુત્ર યાતિ વા કિમપિ ન જાનાસિ તદ્દાદ્ આત્મન: સકાશાત્ સર્વેષાં મનુજાનાં જન્મ ભવતિ
 IX તદા નિકદીમ: પૃષ્ટવાન્ એતત્ કથં ભવિતું શકનોતિ?
 X યીશુ: પ્રત્યક્તવાન્ ત્વમિસ્રાયેલો ગુરુભૂત્વાપિ કિમેતાં કથાં ન વેત્સિ?
 XI તુભ્યં યથાર્થ કથયામિ, વયં યદ્ વિદ્મસ્તદ્ વચ્મ: યંચ્ય પશ્યામસ્તસ્યૈવ સાક્ષ્યં દદ્મ: કિન્તુ યુષ્માભિરસ્માકં સાક્ષિત્વં ન ગૃહ્યતે
 XII એતસ્ય સંસારસ્ય કથાયાં કથિતાયાં યદિ યૂયં ન વિશ્વસિથ તર્હિ સ્વર્ગીયાયાં કથાયાં કથં વિશ્વસિષ્યથ?
 XIII ય: સ્વર્ગેડસ્તિ યં ચ સ્વર્ગાદ્ અવારોહત્ તં માનવતનયં વિના કોપિ સ્વર્ગ નારોહત્
 XIV અપરઞ્ચ મૂસા યથા પ્રાન્તરે સર્પ પ્રોત્થાપિતવાન્ મનુષ્યપુત્રોડપિ તથૈવોત્થાપિતવ્ય:;
 XV તસ્માદ્ ય: કશ્ચિત્ તસ્મિન્ વિશ્વસિષ્યતિ સોડવિનાશ્ય: સન્ અનન્તાયુ: પ્રાપ્સ્યતિ
 XVI ઈશ્વર ઇત્યં જગદદ્યત યત્ સ્વમદ્ધિતીયં તનયં પ્રાદદાત્ તતો ય: કશ્ચિત્ તસ્મિન્ વિશ્વસિષ્યતિ સોડવિનાશ્ય: સન્ અનન્તાયુ: પ્રાપ્સ્યતિ
 XVII ઈશ્વરો જગતો લોકાન્ દણ્ડયિતું સ્વપુત્રં ન પ્રેષ્ય તાન્ પરિત્રાતું પ્રેષિતવાન્
 XVIII અતએવ ય: કશ્ચિત્ તસ્મિન્ વિશ્વસિતિ સ દણ્ડાર્હો ન ભવતિ કિન્તુ ય: કશ્ચિત્ તસ્મિન્ ન વિશ્વસિતિ સ ઇદાનીમેવ દણ્ડાર્હો ભવતિ, યત: સ ઈશ્વરસ્યાદ્ધિતીયપુત્રસ્ય નામનિ પ્રત્યયં ન કરોતિ
 XIX જગતો મધ્યે જ્યોતિ: પ્રાકાશત કિન્તુ મનુષ્યાણાં કર્મણાં દૃષ્ટત્વાત્ તે જ્યોતિષોપિ તિમિરે પ્રીયન્તે એતદેવ દણ્ડસ્ય કારણાં ભવતિ
 XX ય: કુકર્મ કરોતિ તસ્યાચારસ્ય દૃષ્ટત્વાત્ સ જ્યોતિરૂતીયિત્વા તન્નિકટં નાયાતિ;
 XXI કિન્તુ ય: સત્કર્મ કરોતિ તસ્ય સર્વાણિ કર્માણીશ્વરેણ કૃતાનીતિ સથા પ્રકાશતે તદભિપ્રાયેણ સ જ્યોતિષ: સન્નિધિમ્ આયાતિ
 XXII તત: પરમ્ યીશુ: શિષ્યૈ: સાર્દ્ધ ચિહ્નદીયદેશં ગત્વા તત્ર સ્થિત્વા મજ્જયિતુમ્ આરભતા
 XXIII તદા શાલમ્ નગરસ્ય સમીપસ્થાયિનિ ઐનન્ ગ્રામે બહુતરતોચસ્થિતેસ્તત્ર યોહન્ અમજ્જયત્ તથા ચ લોકા આગત્ય તેન મજ્જિજતા અભવન્
 XXIV તદા યોહન્ કારાયાં ન બદ્ધ:

- XXV અપરઞ્ચ શાયકર્મણિ યોહાનઃ શિષ્યૈઃ સહ ચિહ્નદીયલોકાનાં વિવાદે જાતે, તે યોહનઃ સંનિધિં ગત્વાકથયન્, સમીપં યાન્તિ ચા
- XXVI હે ગુરો યદ્દનનઘાઃ પારે ભવતા સાહ્યં ય આસીત્ યસ્મિંશ્ચ ભવાન્ સાહ્યં પ્રદદાત્ પશ્યતુ સોપિ મજ્જયતિ સર્વે તસ્ય
- XXVII તદા યોહન્ પ્રત્યવોચદ્ ઈશ્વરેણ ન દત્તે કોપિ મનુજઃ કિમપિ પ્રાપ્તું ન શક્નોતિ
- XXVIII અહં અભિષિક્તો ન ભવામિ કિન્તુ તદગ્રે પ્રેષિતોસ્મિ યામિમાં કથાં કથિતવાનાહં તત્ર યૂયં સર્વે સાક્ષિણઃ સ્થા
- XXIX યો જનઃ કન્યાં લભતે સ એવ વરઃ કિન્તુ વરસ્ય સન્નિધૌ દણ્ડાયમાનં તસ્ય યન્મિત્રં તેન વરસ્ય શબ્દે શ્રુતેડતીવાહ્વાઘતે મમાપિ તદ્દદ્ આનન્દસિદ્ધિર્જાતા
- XXX તેન ક્રમશો વદ્ધિતવ્યં કિન્તુ મયા હ્સિતવ્યં
- XXXI ય ઊર્ધ્વાદાગચ્છત્ સ સર્વેષાં મુખ્યો યશ્ચ સંસારાદ્ ઉદપદ્યત સ સાંસારિકઃ સંસારીયાં કથાઞ્ચ કથયતિ યસ્તુ સ્વર્ગાદાગચ્છત્ સ સર્વેષાં મુખ્યઃ
- XXXII સ યદ્દપશ્યદશૂણીચ્ય તસ્મિન્નેવ સાહ્યં દદાતિ તથાપિ પ્રાયશઃ કશ્ચિત્ તસ્ય સાહ્યં ન ગૃહ્ણતિ;
- XXXIII કિન્તુ યો ગૃહ્ણતિ સ ઈશ્વરસ્ય સત્યવાદિત્વં મુદ્રાક્રિતં કરોતિ
- XXXIV ઈશ્વરેણ યઃ પ્રેરિતઃ સએવ ઈશ્વરીયકથાં કથયતિ યત ઈશ્વર આત્માનં તસ્મૈ અપરિમિતમ્ અદદાત્
- XXXV પિતા પુત્રે સ્નેહં કૃત્વા તસ્ય હસ્તે સર્વાણિ સમર્પિતવાન્
- XXXVI યઃ કશ્ચિત્ પુત્રે વિશ્વસિતિ સ એવાનન્તમ્ પરમાયુઃ પ્રાપ્નોતિ કિન્તુ યઃ કશ્ચિત્ પુત્રે ન વિશ્વસિતિ સ પરમાયુષો દર્શનં ન પ્રાપ્નોતિ કિન્ત્વીશ્વરસ્ય કોપભાજનં ભૂત્વા તિષ્ઠતિ

IV

- I યીશુઃ સ્વયં નામજ્જયત્ કેવલં તસ્ય શિષ્યા અમજ્જયત્ કિન્તુ યોહનોડધિકશિષ્યાન્ સ કરોતિ મજ્જયતિ ય,
- II ક્ષિરશિન ઇમાં વાર્તામશૃણવન્ ઇતિ પ્રભુરવગત્ય
- III ચિહ્નદીયદેશં વિહાય પુન ગાલીલમ્ આગત્
- IV તતઃ શોમિરોણપ્રદેશસ્ય મદ્યેન તેન ગન્તવ્યે સતિ
- V યાકૂબ્ નિજપુત્રાય યૂષ્કે યાં ભૂમિમ્ અદદાત્ તત્સમીપસ્થાયિ શોમિરોણપ્રદેશસ્ય સુખાર્ નામ્ના વિખ્યાતસ્ય નગરસ્ય સન્નિધાવુપાસ્થાત્
- VI તત્ર યાકૂબઃ પ્રહિરાસીત્; તદા દ્વિતીયયામવેલાયાં જાતાયાં સ માર્ગે શ્રમાપન્નસ્તસ્ય પ્રહેઃ પાર્શ્વે ઉપાવિશત્
- VII એતર્હિ કાચિત્ શોમિરોણીયા યોષિત્ તોયોત્તોલનાર્થમ્ તત્રાગમત્
- VIII તદા શિષ્યાઃ ખાદ્યદ્રવ્યાણિ ક્રેતું નગરમ્ અગચ્છન્
- IX યીશુઃ શોમિરોણીયાં તાં યોષિતમ્ વ્યાહાર્ષીત્ મહ્યં કિશ્ચિત્ પાનીયં પાતું દેહિ કિન્તુ શોમિરોણીયૈઃ સાકં ચિહ્નદીયલોકા ન વ્યવાહરન્ તસ્માદ્દેતોઃ સાકથયત્ શોમિરોણીયા યોષિતદહં ત્વં ચિહ્નદીયોસિ કથં મત્તઃ પાનીયં પાતુમ્ ઇચ્છસિ?
- X તતો યીશુરવદ્દ્ ઈશ્વરસ્ય યદ્દાનં તત્કીદ્દક્ પાનીયં પાતું મહ્યં દેહિ ય ઇત્થં ત્વાં યાયતે સ વા ક ઇતિ ચેદ્જાસ્યથાસ્તર્હિ તમયાચિષ્યથાઃ સ ચ તુભ્યમમૃતં તોયમદાસ્યત્
- XI તદા સા સીમન્તિની ભાષિતવતિ, હે મહેચ્છ પ્રહિર્ગમ્ભીરો ભવતો નીરોત્તોલનપાત્રં નાસ્તી ય તસ્માત્ તદમૃતં કીલાલં કુતઃ પ્રાપ્સ્યસિ?
- XII યોસ્મભ્યમ્ ઇમમન્દૂં દદૌ, યસ્ય ચ પરિજના ગોમેષાદયશ્ચ સર્વેડસ્ય પ્રહેઃ પાનીયં પપુરેતાદૃશો યોસ્માકં પૂર્વપુરુષો યાકૂબ્ તસ્માદ્દપિ ભવાન્ મહાન્ કિં?
- XIII તતો યીશુરવદ્દ્ ઇદં પાનીયં સઃ પિવતિ સ પુનસ્તૃષાર્તો ભવિષ્યતિ,
- XIV કિન્તુ મયા દત્તં પાનીયં યઃ પિવતિ સ પુનઃ કદાપિ તૃષાર્તો ન ભવિષ્યતિ મયા દત્તમ્ ઇદં તોયં તસ્યાન્તઃ પ્રસ્રવણરૂપં ભૂત્વા અનન્તાયુર્યાવત્ સ્ત્રોષ્યતિ
- XV તદા સા વનિતાકથયત્ હે મહેચ્છ તર્હિ મમ પુનઃ પીપાસા યથા ન જાયતે તોયોત્તોલનાય યથાત્રાગમનં ન ભવતિ ય તદર્થં મહ્યં તત્તોયં દેહી
- XVI તતો યીશુરવદ્દ્ઘાહિ તવ પતિમાહૂય સ્થાનેડત્રાગચ્છ
- XVII સા વામાવદત્ મમ પતિનાસ્તિ યીશુરવદત્ મમ પતિનાસ્તીતિ વાક્યં ભદ્રમવોચઃ
- XVIII યતસ્તવ પઞ્ચ પતયોભવન્ અધુના તુ ત્વયા સાહ્યં યસ્તિષ્ઠતિ સ તવ ભર્ત્તા ન વાક્યમિદં સત્યમવાદિઃ
- XIX તદા સા મહિલા ગદિતવતિ હે મહેચ્છ ભવાન્ એકો ભવિષ્યદ્વાદીતિ બુદ્ધં મયા
- XX અસ્માકં પિતૃલોકા એતસ્મિન્ શિલોચ્યયેડભજન્ત, કિન્તુ ભવદ્વિરુચ્યતે ચિરશાલમ્ નગરે ભજનયોગ્યં સ્થાનમાસ્તો

XXI યીશુરવોચત્ હે યોષિત્ મમ વાક્યે વિશ્વસિહિ યદા યૂયં કેવલશૈલેડસ્મિન્ વા યિરૂશાલમ્ નગરે પિતુર્ભજનં ન કરિષ્યધ્વે કાલ એતાદૃશ આયાતિ

XXII યૂયં યં ભજધ્વે તં ન જાનીથ, કિન્તુ વયં યં ભજામહે તં જાનીમહે, યતો યિહૂદીયલોકાનાં મધ્યાત્ પરિત્રાણં જાયતો

XXIII કિન્તુ યદા સત્યભક્તા આત્મના સત્યરૂપેણ ય પિતુર્ભજનં કરિષ્યન્તે સમય એતાદૃશ આયાતિ, વરમ્ ઇદાનીમપિ વિદ્યતે ; યત એતાદૃશો ભક્તાન્ પિતા યેષ્ટે

XXIV ઈશ્વર આત્મા; તતસ્તસ્ય યે ભક્તાસ્તૈઃ સ આત્મના સત્યરૂપેણ ય ભજનીયઃ

XXV તદા સા મહિલાવાદીત્ પ્રીષ્ટનામ્ના વિખ્યાતોડભિષિક્તઃ પુરુષ આગમિષ્યતીતિ જાનામિ સ ય સર્વાઃ કથા અસ્માન્ જ્ઞાપયિષ્યતિ

XXVI તતો યીશુરવદત્ ત્વયા સાર્દ્ધં કથનં કરોમિ યોડહમ્ અહમેવ સ પુરુષઃ

XXVII એતસ્મિન્ સમયે શિષ્યા આગત્ય તથા સ્ત્રિયા સાર્દ્ધં તસ્ય કથોપકથને મહાશ્ચર્યમ્ અમન્યન્ત તથાપિ ભવાન્ કિમિચ્છતિ? યદ્વા કિમર્થમ્ એતયા સાર્દ્ધં કથાં કથયતિ? ઇતિ કોપિ નાપૃચ્છત્

XXVIII તતઃ પરં સા નારી કલશં સ્થાપયિત્વા નગરમધ્યં ગત્વા લોકેભ્યોકથાયદ્

XXIX અહં યદત્ કર્માકરવં તત્સર્વં મહ્યમકથયદ્ એતાદૃશં માનવમેકમ્ આગત્ય પશ્યત રુ કિમ્ અભિષિક્તો ન ભવતિ ?

XXX તતસ્તે નગરાદ્ બહિરાગત્ય તાતસ્ય સમીપમ્ આયન્

XXXI એતર્હિ શિષ્યાઃ સાધયિત્વા તં વ્યાહાર્ષુઃ હે ગુરો ભવાન્ કિન્નિદ્ ભૂક્તા

XXXII તતઃ સોવદદ્ યુષ્માભિર્યન્ન જ્ઞાયતે તાદૃશં ભક્ષ્યં મમાસ્તે

XXXIII તદા શિષ્યાઃ પરસ્પરં પ્રષ્ટુમ્ આરભન્ત, કિમસ્મૈ કોપિ કિમપિ ભક્ષ્યમાનીય દત્તવાન્?

XXXIV યીશુરવોચત્ મત્પ્રેરકસ્યાભિમતાનુરૂપકરણં તસ્યૈવ કર્માસિદ્ધિકારણાન્ન મમ ભક્ષ્યં

XXXV માસયતુષ્ટયે જાતે શસ્યકર્ત્તનસમયો ભવિષ્યતીતિ વાક્યં યુષ્માભિઃ કિં નોદ્યતે? કિન્ત્વહં વદામિ, શિર ઉત્તોલ્ય ક્ષેત્રાણિ પ્રતિ નિરીક્ષ્ય પશ્યત, ઇદાનીં કર્ત્તનયોગ્યાનિ શુક્લવર્ણાન્યભવન્

XXXVI યશ્ચિનન્તિ સ વેતનં લભતે અનન્તાયુઃસ્વરૂપં શસ્યં સ ગૃહ્ણાતિ ય, તેનૈવ વપ્તા છેત્તા ય યુગપદ્ આનન્દતઃ

XXXVII ઇત્યં સતિ વપત્યેકશ્ચિનત્યન્ય ઇતિ વચનં સિદ્ધ્યતિ

XXXVIII યત્ર યૂયં ન પર્યશ્રામ્યત તાદૃશં શસ્યં છેતું યુષ્માન્ પ્રૈરયમ્ અન્યે જનાઃપર્યશ્રામ્યન્ યૂયં તેષાં શ્રગસ્ય ફલમ્ અલભધ્વમ્

XXXIX યસ્મિન્ કાલે યદત્ કર્માકાર્ષં તત્સર્વં સ મહ્યમ્ અકથયત્ તસ્યા વનિતાયા ઇદં સાક્ષ્યવાક્યં શ્રુત્વા તન્નગરનિવાસિનો બહવઃ શોમિરોણીયલોકા વ્યશ્વસન્

XL તથા ય તસ્યાન્તિકે સમુપસ્થાય સ્વેષાં સન્નિઘૌ કતિચિદ્ દિનાનિ સ્થાતું તસ્મિન્ વિનયમ્ અકુર્વાન તસ્માત્ સ દિનદ્વયં તત્સ્થાને ન્યવષ્ટત્

XLI તતસ્તસ્યોપદેશેન બહવોડપરે વિશ્વસ્ય

XLII તાં યોષામવદન્ કેવલં તવ વાક્યેન પ્રતીમ ઇતિ ન, કિન્તુ સ જગતોડભિષિક્તસ્ત્રાતેતિ તસ્ય કથાં શ્રુત્વા વયં સ્વયમેવાજ્ઞાસમહિ

XLIII સ્વદેશે ભવિષ્યદ્વક્તુઃ સત્કારો નાસ્તીતિ યદપિ યીશુઃ પ્રમાણં દત્વાકથયત્

XLIV તથાપિ દિવસદ્વયાત્ પરં સ તસ્માત્ સ્થાનાદ્ ગાલીલં ગતવાન્

XLV અનન્તરં યે ગાલીલી લિયલોકા ઉત્સવે ગતા ઉત્સવસમયે યિરૂશલમ્ નગરે તસ્ય સર્વાઃ ક્રિયા અપશ્યન્ તે ગાલીલમ્ આગતં તમ્ આગૃહ્ણન્

XLVI તતઃ પરમ્ યીશુ યસ્મિન્ કાન્નાનગરે જલં દ્રાક્ષારસમ્ આકરોત્ તત્ સ્થાનં પુનરગાત્ તસ્મિન્નેવ સમયે કસ્યચિદ્ રાજસભાસ્તારસ્ય પુત્રઃ કફુર્નાહૂમપુરી રોગગ્રસ્ત આસીત્

XLVII સ યેહૂદીયદેશાદ્ યીશો ગાલીલાગમનવાર્તા નિશમ્ય તસ્ય સમીપં ગત્વા પ્રાર્થ્ય વ્યાહતવાન્ મમ પુત્રસ્ય પ્રાયેણ કાલ આસન્નઃ ભવાન્ આગત્ય તં સ્વસ્થં કરોતુ

XLVIII તદા યીશુરકથયદ્ આશ્ચર્ય કર્મ ચિત્રં ચિહ્નં ય ન દૃષ્ટા યૂયં ન પ્રત્યેષ્યથા

XLIX તતઃ સ સભાસદવદત્ હે મહેચ્છ મમ પુત્રે ન મૃતે ભવાનાગચ્છતુ

L યીશુસ્તમવદદ્ ગચ્છ તવ પુત્રોડજીવીત્ તદા યીશુનોક્તવાક્યે સ વિશ્વસ્ય ગતવાન્

LI ગમનકાલે માર્ગમધ્યે દાસાસ્તં સાક્ષાત્રાપ્યાવદન્ ભવતઃ પુત્રોડજીવીત્

LII તતઃ કં કાલમારભ્ય રોગપ્રતીકારારમ્ભો જાતા ઇતિ પૃષ્ટે તૈરુક્તં હ્યઃ સાર્દ્ધેણ્ડદ્વયાધિકદ્વિતીયયામે તસ્ય જ્વરત્યાગોડભવત્

LIII તદા યીશુસ્તસ્મિન્ ક્ષણે પ્રોક્તવાન્ તવ પુત્રોઽજીવીત્ પિતા તદ્દુઘ્વા સપરિવારો વ્યશ્વસીત્

LIV ચિહ્નદીયદેશાદ્ આગત્ય ગાલીલિ યીશુરેતદ્ દ્વિતીયમ્ આશ્ચર્યકર્માકરોત્

V

I તતઃ પરં ચિહ્નદીયાનામ્ ઉત્સવ ઉપસ્થિતે યીશુ ચિંરૂશાલમં ગતવાન્

II તસ્મિન્નગરે મેષનામ્નો દ્વારસ્ય સમીપે ઇબ્રીયભાષયા બૈથેસ્દા નામ્ના પિષ્કરિણી પન્નઘટ્ટયુક્તાસીત્

III તસ્યાસ્તેષુ ઘટ્ટેષુ કિલાલકમ્પનમ્ અપેક્ષ્ય અન્ધપન્નશુષ્કાઙ્ગાદયો બહવો રોગિણઃ પતન્તસ્તિષ્ઠન્તિ સ્મા

IV યતો વિશેષકાલે તસ્ય સરસો વારિ સ્વર્ગીયદૂત એત્યાકમ્પયત્ તત્કીલાલકમ્પનાત્ પરં યઃ કશ્ચિદ્ રોગી પ્રથમં પાનીયમવારોહત્ સ એવ તત્ક્ષણાદ્ રોગમુક્તોઽભવત્

V તદાષ્ટાત્રિંશદ્ધર્ષાણિ યાવદ્ રોગગ્રસ્ત એકજનસ્તસ્મિન્ સ્થાને સ્થિતવાન્

VI યીશુસ્તં શયિતં દૃષ્ટવા બહુકાલિકરોગીતિ જ્ઞાત્વા વ્યાહતવાન્ ત્વં કિં સ્વસ્થો બુભૂષસિ?

VII તતો રોગી કથિતવાન્ હે મહેચ્છ યદા કીલાલં કમ્પતે તદા માં પુષ્કરિણીમ્ અવરોહયિતું મમ કોપિ નાસ્તિ, તસ્માન્ મમ ગમનકાલે કશ્ચિદન્યોઽગ્રો ગત્વા અવરોહતિ

VIII તદા યીશુરકથયદ્ ઉત્તિષ્ઠ, તવ શય્યામુત્તોલ્ય ગૃહીત્વા યાહિ

IX સ તત્ક્ષણાત્ સ્વસ્થો ભૂત્વા શય્યામુત્તોલ્યાદાય ગતવાન્ કિન્તુ તદિનં વિશ્રામવારઃ

X તસ્માદ્ ચિહ્નદીયાઃ સ્વસ્થં નરં વ્યાહરન્ અથ વિશ્રામવારે શયનીયમાદાય ન યાતવ્યમ્

XI તતઃ સ પ્રત્યવોયદ્ યો માં સ્વસ્થમ્ અકાર્ષીત્ શયનીયમ્ ઉત્તોલ્યાદાય યાતું માં સ એવાદિશત્

XII તદા તેઽપૃચ્છન્ શયનીયમ્ ઉત્તોલ્યાદાય યાતું ય આજ્ઞાપયત્ સ કઃ?

XIII કિન્તુ સ ક ઇતિ સ્વસ્થીભૂતો નાજાનાદ્ યતસ્તસ્મિન્ સ્થાને જનતાસત્ત્વાદ્ યીશુઃ સ્થાનાન્તરમ્ આગમત્

XIV તતઃ પરં યેશુ મન્દિરે તં નરં સાક્ષાત્પ્રાપ્યાકથયત્ પશ્યેદાનીમ્ અનામયો જાતોસિ યથાધિકા દુર્દેશા ન ઘટતે તદ્દેતોઃ પાપં કર્મ પુનર્માકાર્ષીઃ

XV તતઃ સ ગત્વા ચિહ્નદીયાન્ અવદદ્ યીશુ માર્મ્ અરોગિણમ્ અકાર્ષીત્

XVI તતો યીશુ વિશ્રામવારે કર્મદેશં કૃતવાન્ ઇતિ હેતો ચિહ્નદીયાસ્તં તાઽયિત્વા હન્તુમ્ અચેષ્ટન્

XVII યીશુસ્તાનાખ્યત્ મમ પિતા યત્ કાર્યં કરોતિ તદનુરૂપમ્ અહમપિ કરોતિ

XVIII તતો ચિહ્નદીયાસ્તં હન્તું પુનર્યતન્ત યતો વિશ્રામવારં નામન્યત તદેવ કેવલં ન અધિકન્તુ ઈશ્વરં સ્વપિતરં પ્રોચ્ય સ્વમપીશ્વરતુલ્યં કૃતવાન્

XIX પશ્ચાદ્ યીશુરવદદ્ યુષ્માનહં યથાર્થતરં વદામિ પુત્રઃ પિતરં યદત્ કર્મ કુર્વન્તં પશ્યતિ તદતિરિક્તં સ્વેચ્છાતઃ કિમપિ કર્મ કર્તું ન શકનોતિ પિતા યત્ કરોતિ પુત્રોપિ તદેવ કરોતિ

XX પિતા પુત્રે સ્નેહં કરોતિ તસ્માત્ સ્વયં યદત્ કર્મ કરોતિ તત્સર્વં પુત્રં દર્શયતિ ; યથા ય યુષ્માકં આશ્ચર્યજ્ઞાનં જનિષ્યતે તદર્થમ્ ઇતોપિ મહાકર્મ તં દર્શયિષ્યતિ

XXI વસ્તુતસ્તુ પિતા યથા પ્રમિતાન્ ઉત્થાપ્ય સજિવાન્ કરોતિ તદ્દત્ પુત્રોપિ યં યં ઇચ્છતિ તં તં સજીવં કરોતિ

XXII સર્વે પિતરં યથા સત્કુર્વન્તિ તથા પુત્રમપિ સત્કારયિતું પિતા સ્વયં કસ્યાપિ વિચારમકૃત્વા સર્વવિચારાણાં ભારં પુત્રે સમર્પિતવાન્

XXIII યઃ પુત્રં સત્ કરોતિ સ તસ્ય પ્રેરકમપિ સત્ કરોતિ

XXIV યુષ્માનાહં યથાર્થતરં વદામિ યો જનો મમ વાક્યં શ્રુત્વા મત્પ્રેરકે વિશ્વસિતિ સોનન્તાયુઃ પ્રાપ્નોતિ કદાપિ દણ્ડબાજનં ન ભવતિ નિઘનાદુત્થાય પરમાયુઃ પ્રાપ્નોતિ

XXV અહં યુષ્માનતિયથાર્થં વદામિ યદા મૃતા ઈશ્વરપુત્રસ્ય નિનાદં શ્રોષ્યન્તિ યે ય શ્રોષ્યન્તિ તે સજીવા ભવિષ્યન્તિ સમય એતાદૃશ આયાતિ વરમ્ ઇદાનીમષ્યુપતિષ્ઠતિ

XXVI પિતા યથા સ્વયઙ્ગીવી તથા પુત્રાય સ્વયઙ્ગીવિત્વાધિકારં દત્તવાન્

XXVII સ મનુષ્યપુત્રઃ એતસ્માત્ કારણાત્ પિતા દણ્ડકરણાધિકારમપિ તસ્મિન્ સમર્પિતવાન્

XXVIII એતદર્થં યૂયમ્ આશ્ચર્યં ન મન્યધ્વં યતો યસ્મિન્ સમયે તસ્ય નિનાદં શ્રુત્વા શ્મશાનસ્થાઃ સર્વે બહિરાગમિષ્યન્તિ સમય એતાદૃશ ઉપસ્થાસ્યતિ

XXIX તસ્માદ્ યે સત્કર્માણિ કૃતવન્તસ્ત ઉત્થાય આયુઃ પ્રાપ્સ્યન્તિ યે ય કુકર્માણિ કૃતવન્તસ્ત ઉત્થાય દણ્ડં પ્રાપ્સ્યન્તિ

XXX अहं स्वयं किमपि कर्तुं न शक्नोमि यथा शुणोमि तथा विचारयामि मम विचारश्च न्याय्यः यतोहं स्वीयाभीष्टं नेहित्वा मत्प्रेरयितुः पितुरिष्टम् ईडे।

XXXI यद्दि स्वस्मिन् स्वयं साक्ष्यं ददामि तर्हि तत्साक्ष्यम् आग्राह्यं भवति ;

XXXII किन्तु मर्त्येऽपरो ज्ञानः साक्ष्यं ददाति मर्त्ये तस्य यत् साक्ष्यं तत् सत्यम् अतदध्यहं ज्ञानामि।

XXXIII युष्माभि र्योहं प्रति लोकेषु प्रेरितेषु स सत्यकथायां साक्ष्यमददात्।

XXXIV मानुषाहं साक्ष्यं नोपेक्षे तथापि यूयं यथा परित्रयध्वे तदर्थम् ईदं वाक्यं वदामि।

XXXV योहं देदीप्यमानो दीप एव तेजस्वी स्थितवान् यूयम् अल्पकालं तस्य दीप्यानन्दितुं सममन्यध्वं।

XXXVI किन्तु तत्प्रमाणादपि मम गुरुतरं प्रमाणां विद्यते पिता मां प्रेष्य यद्यत् कर्म समापयितुं शक्तिमददात् मया कृतं तत्तत् कर्म मर्त्ये प्रमाणां ददाति।

XXXVII यः पिता मां प्रेरितवान् मोपि मर्त्ये प्रमाणां ददाति तस्य वाक्यं युष्माभिः कदापि न श्रुतं तस्य रूपञ्च न दृष्टं

XXXVIII तस्य वाक्यञ्च युष्माकम् अन्तः कदापि स्थानं नाप्नोति यतः स यं प्रेषितवान् यूयं तस्मिन् न विश्वसिथा

XXXIX धर्मपुस्तकानि यूयम् आलोचयध्वं तै र्वाक्यैरनन्तायुः प्राप्स्याम इति यूयं बुध्यध्वे तद्धर्मपुस्तकानि मर्त्ये प्रमाणां ददति।

XL तथापि यूयं परमायुःप्राप्तये मम संनिधिम् न जिगमिषथा

XLI अहं मानुषेभ्यः सत्कारं न गृह्णामि।

XLII अहं युष्मान् ज्ञानामि; युष्माकमन्तर ईश्वरप्रेम नास्ति।

XLIII अहं निजपितु नार्मनागतोस्मि तथापि मां न गृह्णीथ किन्तु कश्चिद् यद्दि स्वनाम्ना समागमिष्यति तर्हि तं ग्रहीष्यथा

XLIV यूयम् ईश्वरात् सत्कारं न यिष्टत्वा केवलं परस्परं सत्कारम् येद् आदध्वे तर्हि कथं विश्वसितुं शक्नुथ?

XLV पुतुः समीपेऽहं युष्मान् अपवदिष्यामीति मा यिन्तयत यस्मिन् , यस्मिन् युष्माकं विश्वसः सयेव मूसा युष्मान् अपवदति।

XLVI यद्दि यूयं तस्मिन् विश्वसिष्यत तर्हि मय्यपि विश्वसिष्यत, यत् स मयि लिपितवान्।

XLVII ततो यद्दि तेन लिपितवानि न प्रतिथ तर्हि मम वाक्यानि कथं प्रत्येष्यथ?

VI

I ततः परं यीशु गर्लील् प्रदेशीयस्य तिविरियानाम्नः सिन्धोः पारं गतवान्।

II ततो व्याधिमल्लोकस्वास्थ्यकरणरूपार्णि तस्याश्चर्यार्णि कर्माणि दृष्ट्वा बहवो जनास्तत्पश्चाद् अगच्छन्।

III ततो यीशुः पर्वतमारुह्य तत्र शिष्यैः साकम्।

IV तस्मिन् समये निस्तारोत्सवनाग्नि यिद्धीयानाम उत्सव उपस्थिते

V यीशु नेत्रे उत्तोल्य बहुलोकान् स्वसमीपागतान् विलोक्य क्विपिं पृष्टवान् अतेषां भोजनाय भोजद्रव्याणि वयं कुत्र केतुं शक्नुमः?

VI वाक्यमिदं तस्य परीक्षार्थम् अवादीत् किन्तु यत् करिष्यति तत् स्वयम् अजानात्।

VII क्विपिः प्रत्यवोयत् अतेषाम् अकैको यद्यल्पम् अल्पं प्राप्नोति तर्हि मुद्रापादद्विशतेन क्रीतपूपा अपि न्यूना भविष्यन्ति।

VIII शिमोन् पितरस्य भ्राता आन्द्रियाभ्यः शिष्याणामेको व्याहृतवान्।

IX अत्र कस्यचिद् बालकस्य समीपे पञ्च यावपूपाः क्षुद्रमत्स्यद्वयञ्च सन्ति किन्तु लोकानां अतावातां मध्ये तैः किं भविष्यति?

X पश्चाद् यीशुवदत् लोकानुपवेशयत तत्र बहुयवसत्त्वात् पञ्चसहस्रेभ्यो न्यूना अधिका वा पुरुषा भूम्याम् उपाविशन्।

XI ततो यीशुस्तान् पूपानादाय ईश्वरस्य गुणान् कीर्तयित्वा शिष्येषु समार्पयत् ततस्ते तेभ्य उपविष्टलोकैभ्यः पूपान् यथेष्टमत्स्यञ्च प्रादुः।

XII तेषु तृप्तेषु स तानवोयद् अतेषां किञ्चिदपि यथा नापयीयते तथा सर्वाण्यवशिष्टानि संगृह्णीता।

XIII ततः सर्वेषां भोजनात् परं ते तेषां पञ्चानां यावपूपानां अवशिष्टान्यपिलानि संगृह्य द्वादशसल्लकान् अपूरयन्।

XIV अपरं यीशोरेतादृशीम् आश्चर्याक्रियां दृष्ट्वा लोका मिथो वक्तुमारैभिरे जगति यस्यागमनं भविष्यति स अवायम् अवश्यं भविष्यद्गत्ता।

XV अतयेव लोका आगत्य तमाक्रम्य राजानं करिष्यन्ति यीशुस्तेषाम् ईदृशं मानसं विज्ञाय पुनश्च पर्वतम् अकाकी गतवान्।

XVI सायंकाल उपस्थिते शिष्या जलधितटं व्रजित्वा नावमारुह्य नगरदिशि सिन्धौ वाहयित्वागमन्।

XVII तस्मिन् समये तिमिर उपातिष्ठत् किन्तु यीशुस्तेषां समीपं नागच्छत्।

XVIII तदा प्रबलपवनवहनात् सागरे मडातरङ्गो भवितुम् आरेभे।

- XIX તતસ્તે વાહયિત્વા દ્વિત્રાન્ ક્રોશાન્ ગતાઃ પશ્ચાદ્ યીશું જલધેરુપરિ પદ્ભ્યાં વ્રજન્તં નૌકાન્તિકમ્ આગચ્છન્તં વિલોક્ય ત્રાસયુક્તા અભવન્
- XX કિન્તુ સ તાનુક્તવાન્ અયમહં મા ભૈષ્ટા
- XXI તદા તે તં સ્વૈરે નાવિ ગૃહીતવન્તઃ તદા તત્ક્ષણાદ્ ઉદ્દિષ્ટસ્થાને નૌરુપાસ્થાત્
- XXII યયા નાવા શિષ્યા અગચ્છન્ તદન્યા કાપિ નૌકા તસ્મિન્ સ્થાને નાસીત્ તતો યીશુઃ શિષ્યૈઃ સાકં નાગમત્ કેવલાઃ શિષ્યા અગમન્ એતત્ પારસ્થા લોકા જ્ઞાતવન્તઃ
- XXIII કિન્તુ તતઃ પરં પ્રભુ યત્ર ઈશ્વરસ્ય ગુણાન્ અનુકીર્ત્ય લોકાન્ પૂપાન્ અભોજયત્ તત્સ્થાનસ્ય સમીપસ્થતિવિરિયાયા અપરાસ્તરણય આગમન્
- XXIV યીશુસ્ત્ર નાસ્તિ શિષ્યા અપિ તત્ર ના સન્તિ લોકા ઇતિ વિજ્ઞાય યીશું ગવેષયિતું તરણિભિઃ કફુર્નાહૂમ્ પુરં ગતાઃ
- XXV તતસ્તે સરિત્પતેઃ પારે તં સાક્ષાત્ પ્રાપ્ય પ્રાવોચન્ હે ગુરો ભવાન્ અત્ર સ્થાને કદાગમત્?
- XXVI તદા યીશુસ્તાન્ પ્રત્યવાદીદ્ યુષ્માનહં યથાર્થતરં વદામિ આશ્ચર્યકર્મદર્શનાદ્દેતો ન કિન્તુ પૂપભોજનાત્ તેન તૃપ્તવાચ્ઞ માં ગવેષયથા
- XXVII ક્ષયણીયભક્ષ્યાર્થ મા શ્રામિષ્ટ કિન્ત્વન્તાયુર્ભક્ષ્યાર્થ શ્રામ્યત, તસ્માત્ તાદૃશં ભક્ષ્યં મનુજપુત્રો યુષ્માભ્યં દાસ્યતિ; તસ્મિન્ તાત ઈશ્વરઃ પ્રમાણં પ્રાદાત્
- XXVIII તદા તેડપૃચ્છન્ ઈશ્વરાભિમતં કર્મ કર્તુમ્ અસ્માભિઃ કિં કર્તવ્યં?
- XXIX તતો યીશુરવદદ્ ઈશ્વરો યં પ્રૈરયત્ તસ્મિન્ વિશ્વસનમ્ ઈશ્વરાભિમતં કર્મી
- XXX તદા તે વ્યાહરન્ ભવતા કિં લક્ષણં દર્શિતં યદ્દૃષ્ટવા ભવતિ વિશ્વસિષ્યામઃ? ત્વયા કિં કર્મ કૃતં?
- XXXI અસ્માકં પૂર્વપુરુષા મહાપ્રાન્તરે માત્રાં ભોકતું પ્રાપુઃ યથા લિપિરાસ્તો સ્વર્ગીયાણિ તુ ભક્ષ્યાણિ પ્રદદૌ પરમેશ્વરઃ
- XXXII તદા યીશુરવદદ્ અહં યુષ્માનતિયથાર્થ વદામિ મૂસા યુષ્માભ્યં સ્વર્ગીયં ભક્ષ્યં નાદાત્ કિન્તુ મમ પિતા યુષ્માભ્યં સ્વર્ગીયં પરમં ભક્ષ્યં દદાતિ
- XXXIII યઃ સ્વર્ગાદિવરુદ્ધ જગતે જીવનં દદાતિ સ ઈશ્વરદત્તભક્ષ્યરૂપઃ
- XXXIV તદા તે પ્રાવોચન્ હે પ્રભો ભક્ષ્યમિદં નિત્યમસ્મભ્યં દદાતુ
- XXXV યીશુરવદદ્ અહમેવ જીવનરૂપં ભક્ષ્યં યો જનો મમ સન્નિધિમ્ આગચ્છતિ સ જાતુ ક્ષુધાર્તો ન ભવિષ્યતિ, તથા યો જનો માં પ્રત્યેતિ સ જાતુ તૃષાર્તો ન ભવિષ્યતિ
- XXXVI માં દૃષ્ટવાપિ યૂયં ન વિશ્વસિથ યુષ્માનહમ્ ઇત્યવોચં
- XXXVII પિતા મહ્યં યાવતો લોકાનદદાત્ તે સર્વ્વ એવ મમાન્તિકમ્ આગમિષ્યન્તિ યઃ કશ્ચિચ્ચ મમ સન્નિધિમ્ આયાસ્યતિ તં કેનાપિ પ્રકારેણ ન દૂરીકરિષ્યામિ
- XXXVIII નિજાભિમતં સાધયિતું ન હિ કિન્તુ પ્રેરયિતુરભિમતં સાધયિતું સ્વર્ગાદ્ આગતોસ્મિ
- XXXIX સ યાન્ યાન્ લોકાન્ મહ્યમદદાત્ તેષામેકમપિ ન હારયિત્વા શેષદિને સર્વાનહમ્ ઉત્થાપયામિ ઇદં મત્પ્રેરયિતુઃ પિતુરભિમતં
- XL યઃ કશ્ચિન્ માનવસુતં વિલોક્ય વિશ્વસિતિ સ શેષદિને મયોત્થાપિતઃ સન્ અનન્તાયુઃ પ્રાપ્સ્યતિ ઇતિ મત્પ્રેરકસ્યાભિમતં
- XLI તદા સ્વર્ગાદ્ યદ્ ભક્ષ્યમ્ અવારોહત્ તદ્ ભક્ષ્યમ્ અહમેવ ચિહ્નદીયલોકાસ્તસ્યૈતદ્ વાક્યે વિવદમાના વક્તુમારેભિરે
- XLII યૂષ્કઃ પુત્રો યીશુ યસ્ય માતાપિતરૌ વયં જાનીમ એષ કિં સએવ ન? તર્હિ સ્વર્ગાદ્ અવારોહમ્ ઇતિ વાક્યં કથં વક્તિ?
- XLIII તદા યીશુસ્તાન્ પ્રત્યવદત્ પરસ્પરં મા વિવદદ્ધં
- XLIV મત્પ્રેરકેણ પિત્રા નાકૃષ્ટઃ કોપિ જનો મમાન્તિકમ્ આયાતું ન શક્નોતિ કિન્ત્વાગતં જનં ચરમેડહિ પ્રોત્થાપયિષ્યામિ
- XLV તે સર્વ્વ ઈશ્વરેણ શિક્ષિતા ભવિષ્યન્તિ ભવિષ્યદ્વાદિનાં ગ્રન્થેષુ લિપિરિત્થમાસ્તે અતો યઃ કશ્ચિત્ પિતુઃ સકાશાત્ શ્રુત્વા શિક્ષતે સ એવ મમ સમીપમ્ આગમિષ્યતિ
- XLVI ય ઈશ્વરાદ્ અજાયત તં વિના કોપિ મનુષ્યો જનકં નાદર્શત્ કેવલઃ સએવ તાતમ્ અદ્રાક્ષીત્
- XLVII અહં યુષ્માન્ યથાર્થતરં વદામિ યો જનો મયિ વિશ્વાસં કરોતિ સોનન્તાયુઃ પ્રાપ્નોતિ
- XLVIII અહમેવ તજ્જીવનભક્ષ્યં
- XLIX યુષ્માકં પૂર્વપુરુષા મહાપ્રાન્તરે મત્રાભક્ષ્યં ભૂક્તાપિ મૃતાઃ
- L કિન્તુ યદ્ભક્ષ્યં સ્વર્ગાદાગચ્છત્ તદ્ યદિ કશ્ચિદ્ ભુક્તે તર્હિ સ ન મિચતો
- LI યજ્જીવનભક્ષ્યં સ્વર્ગાદાગચ્છત્ સોહમેવ ઇદં ભક્ષ્યં યો જનો ભુક્તે સ નિત્યજીવી ભવિષ્યતિ પુનશ્ચ જગતો જીવનાર્થમહં યત્ સ્વકીયપિશિતં દાસ્યામિ તદેવ મયા વિતરિતં ભક્ષ્યમ્
- LII તસ્માદ્ ચિહ્નદીયાઃ પરસ્પરં વિવદમાના વક્તુમારેભિરે એષ ભોજનાર્થ સ્વીયં પલલં કથમ્ અસ્મભ્યં દાસ્યતિ?

- LIII તદા યીશુસ્તાન્ આવોચદ્ યુષ્માનહં યથાર્થતરં વદામિ મનુષ્યપુત્રસ્યામિષે યુષ્માભિ ન ભુક્તે તસ્ય રુધિરે ચ ન પીતે જીવનેન સાદ્ધ્ યુષ્માકં સમ્બન્ધો નાસ્તિ।
- LIV યો મમામિષં સ્વાદતિ મમ સુધિરઞ્ચ પિવતિ સોનન્તાયુઃ પ્રાપ્નોતિ તતઃ શેષેડહ્નિ તમહમ્ ઉત્થાપયિષ્યામિ।
- LV યતો મદીયમામિષં પરમં ભક્ષ્યં તથા મદીયં શોણિતં પરમં પેયં।
- LVI યો જનો મદીયં પલલં સ્વાદતિ મદીયં રુધિરઞ્ચ પિવતિ સ મયિ વસતિ તસ્મિન્નહ્ન વસામિ।
- LVII મત્પ્રેરયિત્રા જીવતા તાતેન યથાહં જીવામિ તદ્દદ્ યઃ કશ્ચિન્ મામત્તિ સોપિ મયા જીવિષ્યતિ।
- LVIII યદ્ભક્ષ્યં સ્વર્ગાદાગચ્છત્ તદિદં યન્માત્રાં સ્વાદિત્વા યુષ્માકં પિતરોડમ્રિયન્ત તાદૃશમ્ ઇદં ભક્ષ્યં ન ભવતિ ઇદં ભક્ષ્યં યો ભક્ષતિ સ નિત્યં જીવિષ્યતિ।
- LIX યદા કફ્ફર્નાહ્નમ્ પુર્યા ભજનગેહે ઉપાદિશત્ તદા કથા એતા અકથયત્।
- LX તદેત્થં શ્રુત્વા તસ્ય શિષ્યાણામ્ અનેકે પરસ્પરમ્ અકથયન્ ઇદં ગાઢે વાક્યં વાક્યમીદૃશં કઃ શ્રોતું શક્યુયાત્?
- LXI કિન્તુ યીશુઃ શિષ્યાણામ્ ઇત્થં વિવાદં સ્વચિત્તે વિજ્ઞાય કથિતવાન્ ઇદં વાક્યં કિં યુષ્માકં વિદ્નં જનયતિ?
- LXII યદિ મનુજસુતં પૂર્વવાસસ્થાનમ્ ઉદ્ધ્વં ગચ્છન્તં પશ્યથ તર્હિ કિં ભવિષ્યતિ?
- LXIII આત્મૈવ જીવનદાયકઃ વપુ નિષ્ફલં યુષ્મભ્યમહં યાનિ વયાંસિ કથયામિ તાન્યાત્મા જીવનઞ્ચ।
- LXIV કિન્તુ યુષ્માકં મધ્યે કેચન અવિશ્વાસિનઃ સન્તિ કે કે ન વિશ્વસન્તિ કો વા તં પરકરેષુ સમર્પયિષ્યતિ તાન્ યીશુરાપ્રથમાદ્ વેત્તિ।
- LXV અપરમપિ કથિતવાન્ અસ્માત્ કારણાદ્ અકથયં પિતુઃ સકાશાત્ શક્તિમપ્રાપ્ય કોપિ મમાન્તિકમ્ આગન્તું ન શક્નોતિ।
- LXVI તત્કાલેડનેકે શિષ્યા વ્યાધુત્ય તેન સાદ્ધ્ પુન નાગચ્છન્।
- LXVII તદા યીશુ દ્વાદશશિષ્યાન્ ઉક્તવાન્ યૂયમપિ કિં યાસ્યથ?
- LXVIII તતઃ શિમોન્ પિતરઃ પ્રત્યવોચત્ હે પ્રભો કસ્યાભ્યર્ણા ગમિષ્યામઃ?
- LXIX અનન્તજીવનદાયિન્યો યાઃ કથાસ્તાસ્તવૈવા ભવાન્ અમરેશ્વરસ્યાભિષિક્તપુત્ર ઇતિ વિશ્વસ્ય નિશ્ચિતં જ્ઞાનીમઃ।
- LXX તદા યીશુરવદત્ કિમહં યુષ્માકં દ્વાદશજનાન્ મનોનીતાન્ ન કૃતવાન્? કિન્તુ યુષ્માકં મધ્યેપિ કશ્ચિદેકો વિદ્નકારી વિદ્યતે।
- LXXI ઇમાં કથં સ શિમોનઃ પુત્રમ્ ઈષ્કરીયોતીયં ચિહ્નદામ્ ઉદિશ્ય કથિતવાન્ યતો દ્વાદશાનાં મધ્યે ગણિતઃ સ તં પરકરેષુ સમર્પયિષ્યતિ।

VII

- I તતઃ પરં ચિહ્નદીયલોકાસ્તં હન્તું સમૈહન્ત તસ્માદ્ યીશુ ચિહ્નદાપ્રદેશે પર્યટિતું નેચ્છન્ ગાલીલ્ પ્રદેશે પર્યટિતું પ્રારભતા।
- II કિન્તુ તસ્મિન્ સમયે ચિહ્નદીયાનાં દૂષ્યવાસનામોત્સવ ઉપસ્થિતે
- III તસ્ય ભ્રાતરસ્તમ્ અવદન્ યાનિ કર્માણિ ત્વયા ક્રિયન્તે તાનિ યથા તવ શિષ્યાઃ પશ્યન્તિ તદર્થં ત્વમિતઃ સ્થાનાદ્ ચિહ્નદીયદેશં વ્રજા।
- IV યઃ કશ્ચિત્ સ્વયં પ્રચિકાશિષતિ સ કદાપિ ગુપ્તં કર્મ ન કરોતિ યદીદૃશં કર્મ કરોષિ તર્હિ જગતિ નિજં પરિચાયાયા।
- V યતસ્તસ્ય ભ્રાતરોપિ તં ન વિશ્વસન્તિ।
- VI તદા યીશુસ્તાન્ અવોચત્ મમ સમય ઇદાનીં નોપતિષ્ઠતિ કિન્તુ યુષ્માકં સમયઃ સતતમ્ ઉપતિષ્ઠતિ।
- VII જગતો લોકા યુષ્માન્ ઋતીયિતું ન શકુવન્તિ કિન્તુ મામેવ ઋતીયન્તે યતસ્તેષાં કર્માણિ દુષ્ટાનિ તત્ર સાક્ષ્યમિદમ્ અહં દદામિ।
- VIII અતએવ યૂયમ્ ઉત્સવેડસ્મિન્ યાત નાહમ્ ઇદાનીમ્ અસ્મિન્નુત્સવે યામિ યતો મમ સમય ઇદાનીં ન સમ્પૂર્ણઃ।
- IX ઇતિ વાક્યમ્ ઉક્ત્વા સ ગાલીલિ સ્થિતવાન્
- X કિન્તુ તસ્ય ભ્રાતૃષુ તત્ર પ્રસ્થિતેષુ સત્સુ સોડપ્રકટ ઉત્સવમ્ અગચ્છત્।
- XI અનન્તરમ્ ઉત્સવમ્ ઉપસ્થિતા ચિહ્નદીયાસ્તં મૃગયિત્વાપૃચ્છન્ સ કુત્ર?
- XII તતો લોકાનાં મધ્યે તસ્મિન્ નાનાવિદ્યા વિવાદા ભવિતુમ્ આરબ્ધવન્તઃ। કેચિદ્ અવોચન્ સ ઉત્તમઃ પુરુષઃ કેચિદ્ અવોચન્ ન તથા વરં લોકાનાં ભ્રમં જનયતિ।
- XIII કિન્તુ ચિહ્નદીયાનાં ભયાત્ કોપિ તસ્ય પક્ષે સ્પષ્ટં નાકથયત્।
- XIV તતઃ પરમ્ ઉત્સવસ્ય મધ્યસમયે યીશુ મન્દિરં ગત્વા સમુપદિશતિ સ્મા।
- XV તતો ચિહ્નદીયા લોકા આશ્ચર્ય જ્ઞાત્વાકથયન્ એષા માનુષો નાધીત્યા કથમ્ એતાદૃશો વિદ્વાનભૂત્?
- XVI તદા યીશુઃ પ્રત્યવોચદ્ ઉપદેશોયં ન મમ કિન્તુ યો માં પ્રેષિતવાન્ તસ્યા।
- XVII યો જનો નિદેશં તસ્ય ગ્રહીષ્યતિ મમોપદેશો મત્તો ભવતિ કિમ્ ઈશ્વરાદ્ ભવતિ સ ગનસ્તજ્ઞાતું શક્ષ્યતિ।

XVIII યો જનઃ સ્વતઃ કથયતિ સ સ્વીયં ગૌરવમ્ ઈહતે કિન્તુ યઃ પ્રેરયિતુ ગૌરવમ્ ઈહતે સ સત્યવાદી તસ્મિન્ કોપ્યધર્મો નાસ્તિ।

XIX મૂસા યુષ્મભ્યં વ્યવસ્થાગ્રન્થં કિં નાદદાત્? કિન્તુ યુષ્માકં કોપિ તાં વ્યવસ્થાં ન સમાચરતિ માં હન્તું કુતો યતધ્વે?

XX તદા લોકા અવદન્ ત્વં ભૂતગ્રસ્તસ્ત્વાં હન્તું કો યતતે?

XXI તતો યીશુરવોચદ્ એકં કર્મ મયાકારિ તસ્માદ્ યૂયં સર્વ્વ મહાશ્ચર્ય મન્યધ્વે।

XXII મૂસા યુષ્મભ્યં ત્વકછેદવિધિં પ્રદદૌ સ મૂસાતો ન જાતઃ કિન્તુ પિતૃપુરુષેભ્યો જાતઃ તેન વિશ્રામવારેડપિ માનુષાણાં ત્વકછેદં કુરુથા।

XXIII અતએવ વિશ્રામવારે મનુષ્યાણાં ત્વકછેદે કૃતે યદિ મૂસાવ્યવસ્થામજ્ઞનં ન ભવતિ તર્હિ મયા વિશ્રામવારે માનુષઃ સમ્પૂર્ણરૂપેણ સ્વસ્થોડકારિ તત્કારણાદ્ યૂયં કિં મહ્યં કુપ્યથ?

XXIV સપક્ષપાતં વિચારમકૃત્વા ન્યાય્યં વિચારં કુરુતા।

XXV તદા યિરૂશાલમ્ નિવાસિનઃ ક્રતિપયજના અકથયન્ ઇમે યં હન્તું ચેષ્ટન્તે સ એવાયં કિં ન?

XXVI કિન્તુ પશ્યત નિર્ભયઃ સન્ કથાં કથયતિ તથાપિ કિમપિ અ વદન્ત્યેતે અયમેવાભિષિક્તો ભવતીતિ નિશ્ચિતં કિમધિપતયો જાનન્તિ?

XXVII મનુજોયં કસ્માદાગમદ્ ઇતિ વયં જાનોમઃ કિન્ત્વભિષિક્ત આગતે સ કસ્માદાગતવાન્ ઇતિ કોપિ જ્ઞાતું ન શક્યતિ।

XXVIII તદા યીશુ મધ્યેમન્દિરમ્ ઉપદિશન્ ઉચ્ચૈઃકારમ્ ઉક્તવાન્ યૂયં કિં માં જાનીથ? કસ્માચ્યાગતોસ્મિ તદપિ કિં જાનીથ? નાહં સ્વત આગતોસ્મિ કિન્તુ યઃ સત્યવાદી સએવ માં પ્રેષિતવાન્ યૂયં તં ન જાનીથા।

XXIX તમહં જાને તેનાહં પ્રેરિત અગતોસ્મિ।

XXX તસ્માદ્ યિહૂદીયાસ્તં ધર્તુમ્ ઉદ્યતાસ્તથાપિ કોપિ તસ્ય ગાત્રે હસ્તં નાર્પયદ્ યતો હેતોસ્તદા તસ્ય સમયો નોપતિષ્ઠતિ।

XXXI કિન્તુ બહવો લોકાસ્તસ્મિન્ વિશ્વસ્ય કથિતવાન્તોડભિષિક્તપુરુષ આગત્ય માનુષસ્યાસ્ય ક્રિયાભ્યઃ કિમ્ અધિકા આશ્ચર્યાઃ ક્રિયાઃ કરિષ્યતિ?

XXXII તતઃ પરં લોકાસ્તસ્મિન્ ઇત્યં વિવદન્તે ફિરૂશિનઃ પ્રધાનયાજકાઞ્ચેતિ શ્રુતવન્તસ્તં ધૃત્વા નેતું પદાતિગણં પ્રેષયામાસુઃ।

XXXIII તતો યીશુરવદદ્ અહમ્ અલ્પદિનાનિ યુષ્માભિઃ સાહૃદ્ સ્થિત્વા મત્પ્રેરયિતુઃ સમીપં યાસ્યામિ।

XXXIV માં મૃગયિષ્યધ્વે કિન્તૂદેશં ન લપ્સ્યધ્વે રત્ર સ્થાસ્યામિ તત્ર યૂયં ગન્તું ન શક્યથા।

XXXV તદા યિહૂદીયાઃ પરસ્પરં વક્તુમારેભિરે અસ્યોદેશં ન પ્રાપ્સ્યામ એતાદૃશં કિં સ્થાનં યાસ્યતિ? ભિન્નદેશે વિકીર્ણાનાં યિહૂદીયાનાં સન્નિધિમ્ એષ ગત્વા તાન્ ઉપદેક્ષ્યતિ કિં?

XXXVI નો એત્ માં ગવેષયિષ્યથ કિન્તૂદેશં ન પ્રાપ્સ્યથ એષ કોદૃશં વાક્યમિદં વદતિ?

XXXVII અનન્તરમ્ ઉત્સવસ્ય ચરમેડહનિ અર્થાત્ પ્રધાનદિને યીશુરુત્તિષ્ઠન્ ઉચ્ચૈઃકારમ્ આહ્વયન્ ઉદિતવાન્ યદિ કશ્ચિત્ તૃષાર્તો ભવતિ તર્હિ મમાન્તિકમ્ આગત્ય પિવતુ।

XXXVIII યઃ કશ્ચિન્મયિ વિશ્વસિતિ ધર્મગ્રન્થસ્ય વચનાનુસારેણ તસ્યાભ્યન્તરતોડમૃતતોયસ્ય સ્રોતાંસિ નિર્ગમિષ્યન્તિ।

XXXIX યે તસ્મિન્ વિશ્વસન્તિ ત આત્માનં પ્રાપ્સ્યન્તીત્યર્થે સ ઇદં વાક્યં વ્યાહતવાન્ એતત્કાલં યાવદ્ યીશુ વિભવં ન પ્રાપ્તસ્તસ્માત્ પવિત્ર આત્મા નાદીયતા।

XL એતાં વાણીં શ્રુત્વા બહવો લોકા અવદન્ અયમેવ નિશ્ચિતં સ ભવિષ્યદ્વાદી।

XLI કેચિદ્ અકથયન્ એષએવ સોભિષિક્તઃ કિન્તુ કેચિદ્ અવદન્ સોભિષિક્તઃ કિં ગાલીલ્ પ્રદેશે જનિષ્યતે?

XLII સોભિષિક્તો દાયૂદો વંશે દાયૂદો જન્મસ્થાને બૈત્લેહમિ પત્તને જનિષ્યતે ધર્મગ્રન્થે કિમિત્યં લિખિતં નાસ્તિ?

XLIII ઇત્યં તસ્મિન્ લોકાનાં ભિન્નવાક્યતા જાતા।

XLIV ક્રતિપયલોકાસ્તં ધર્તુમ્ ઐચ્છન્ તથાપિ તદ્વપુષિ કોપિ હસ્તં નાર્પયત્।

XLV અનન્તરં પાદાતિગણે પ્રધાનયાજકાનાં ફિરૂશિનાઞ્ચ સમીપમાગતવતિ તે તાન્ અપૃચ્છન્ કુતો હેતોસ્તં નાનયત?

XLVI તદા પદાતયઃ પ્રત્યવદન્ સ માનવ ઇવ કોપિ કદાપિ નોપાદિશત્।

XLVII તતઃ ફિરૂશિનઃ પ્રાવોચન્ યૂયમપિ કિમભ્રામિષ્ટ?

XLVIII અધિપતીનાં ફિરૂશિનાઞ્ચ કોપિ કિં તસ્મિન્ વ્યશ્વસીત્?

XLIX યે શાસ્ત્રં ન જાનન્તિ ત ઇમેડધમલોકાએવ શાપગ્રસ્તાઃ।

L તદા નિકદીમનામા તેષામેકો યઃ ક્ષણદાયાં યીશોઃ સન્નિધિમ્ અગાત્ સ ઉક્તવાન્

LI તસ્ય વાક્યે ન શ્રુતે કર્મણિ ય ન વિદિતે ડસ્માકં વ્યવસ્થા કિં કઞ્ચન મનુજં દોષીકરોતિ?

LII તતસ્તે વ્યાહરન્ ત્વમપિ કિં ગાલીલીયલોકઃ? વિવિચ્ય પશ્ય ગલીલિ કોપિ ભવિષ્યદ્વાદી નોત્પદતો

LIII તતઃ પરં સર્વે સ્વં સ્વં ગૃહં ગતાઃ કિન્તુ યીશુ જૈતુનનામાનં શિલોચ્ચયં ગતવાન્

VIII

- I પ્રત્યુષે યીશુઃ પનર્મન્દિરમ્ આગચ્છત્
- II તતઃ સર્વેષુ લોકેષુ તસ્ય સમીપ આગતેષુ સ ઉપવિશ્ય તાન્ ઉપદેષ્ટુમ્ આરભતા
- III તદા અધ્યાપકાઃ ફિઝ્શિનઞ્ચ વ્યભિચારકર્મ્મણિ ધૃતં સ્ત્રિયમેકામ્ આનિય સર્વેષાં મધ્યે સ્થાપયિત્વા વ્યાહરન્
- IV હે ગુરો યોષિતમ્ ઇમાં વ્યભિચારકર્મ્મ કુર્વાણાં લોકા ધૃતવન્તઃ।
- V એતાદૃશલોકાઃ પાષાણાઘાતેન હન્તવ્યા ઇતિ વિધિર્મૂસાવ્યવસ્થાગ્રન્થે લિખિતોસ્તિ કિન્તુ ભવાન્ કિમાદિશતિ?
- VI તે તમપવદિતું પરીક્ષાભિપ્રાયેણ વાક્યમિદમ્ અપૃચ્છન્ કિન્તુ સ પ્રહ્લીભૂય ભૂમાવજ્ઞલ્યા લેખિતુમ્ આરભતા
- VII તતસ્તૈઃ પુનઃ પુનઃ પૃષ્ઠ ઉત્થાય કથિતવાન્ યુષ્માકં મધ્યે યો જનો નિરપરાધી સચ્ચેવ પ્રથમમ્ એનાં પાષાણેનાહન્તુ।
- VIII પશ્ચાત્ સ પુનશ્ચ પ્રહ્લીભૂય ભૂમૌ લેખિતુમ્ આરભતા
- IX તાં કથં શ્રુત્વા તે સ્વસ્વમનસિ પ્રબોધં પ્રાપ્ય જ્યેષ્ઠાનુક્રમં એકૈકશઃ સર્વે બહિરગચ્છન્ તતો યીશુરેકાકી તયકત્તોભવત્ મધ્યસ્થાને દણ્ડાયમાના સા યોષા ય સ્થિતા।
- X તત્પશ્ચાદ્ યીશુરુત્થાય તાં વનિતાં વિના કમપ્યપરં ન વિલોક્ય પૃષ્ઠવાન્ હે વામે તવાપવાદકાઃ કુત્ર? કોપિ ત્વાં કિં ન દણ્ડયતિ?
- XI સાવદત્ હે મહેચ્છ કોપિ ન તદા યીશુરવોચત્ નાહમપિ દણ્ડયામિ યાહિ પુનઃ પાપં માકાર્ષીઃ।
- XII તતો યીશુઃ પુનરપિ લોકેભ્ય ઇત્યં કથયિતુમ્ આરભત જગતોહં જ્યોતિઃસ્વરૂપો યઃ કશ્ચિન્ મત્પશ્ચાદ ગચ્છતિ સ તિમિરે ન ભ્રમિત્વા જીવનરૂપાં દીપ્તિં પ્રાપ્સ્યતિ।
- XIII તતઃ ફિઝ્શિનોડવાદિષ્ટસ્ત્વં સ્વાર્થે સ્વયં સાક્ષ્યં દદાસિ તસ્માત્ તવ સાક્ષ્યં ગ્રાહ્યં ન ભવતિ।
- XIV તદા યીશુઃ પ્રત્યુદિતવાન્ યદ્યપિ સ્વાર્થેડહં સ્વયં સાક્ષ્યં દદામિ તથાપિ મત્ સાક્ષ્યં ગ્રાહ્યં યસ્માદ્ અહં કુત આગતોસ્મિ ક્વ યામિ ય તદહં જાનામિ કિન્તુ કુત આગતોસ્મિ કુત ગચ્છામિ ય તદ્ યૂયં ન જાનીથા
- XV યૂયં લૌકિકં વિચારયથ નાહં કિમપિ વિચારયામિ।
- XVI કિન્તુ યદિ વિચારયામિ તર્હિ મમ વિચારો ગ્રહીતવ્યો યતોહમ્ એકાકી નાસ્મિ પ્રેરયિતા પિતા મયા સહ વિદ્યતે।
- XVII દ્વયો જ્ઞનયોઃ સાક્ષ્યં ગ્રહણીયં ભવતીતિ યુષ્માકં વ્યવસ્થાગ્રન્થે લિખિતમસ્તિ।
- XVIII અહં સ્વાર્થે સ્વયં સાક્ષિત્વં દદામિ યશ્ચ મમ તાતો માં પ્રેરિતવાન્ સોપિ મદર્થે સાક્ષ્યં દદાતિ।
- XIX તદા તેડપૃચ્છન્ તવ તાતઃ કુત્ર? તતો યીશુઃ પ્રત્યવાદીદ્ યૂયં માં ન જાનીથ મત્પિતરઞ્ચ ન જાનીથ યદિ મામ્ અક્ષાસ્યત તર્હિ મમ તાતમપ્યક્ષાસ્યત।
- XX યીશુ મન્દિર ઉપદિશ્ય ભણ્ડાગારે કથા એતા અકથયત્ તથાપિ તં પ્રતિ કોપિ કરં નોદતોલયત્।
- XXI તતઃ પરં યીશુઃ પુનરુદિતવાન્ અધુનાહં ગચ્છામિ યૂયં માં ગવેષયિષ્યથ કિન્તુ નિજૈઃ પાપૈ મરિષ્યથ યત્ સ્થાનમ્ અહં યાસ્યામિ તત્ સ્થાનમ્ યૂયં યાતું ન શક્યથા
- XXII તદા ચિહ્નદ્વીયાઃ પ્રાવોચન્ કિમયમ્ આત્મઘાતં કરિષ્યતિ? યતો યત્ સ્થાનમ્ અહં યાસ્યામિ તત્ સ્થાનમ્ યૂયં યાતું ન શક્યથ ઇતિ વાક્યં બ્રવીતિ।
- XXIII તતો યીશુસ્તેભ્યઃ કથિતવાન્ યૂયમ્ અધઃસ્થાનીયા લોકા અહમ્ ઉર્દ્ધ્વસ્થાનીયઃ યૂયમ્ એતજ્જગત્સમ્બન્ધીયા અહમ્ એતજ્જગત્સમ્બન્ધીયો ના
- XXIV તસ્માત્ કથિતવાન્ યૂયં નિજૈઃ પાપૈ મરિષ્યથ યતોહં સ પુમાન્ ઇતિ યદિ ન વિશ્વસિથ તર્હિ નિજૈઃ પાપૈ મરિષ્યથા
- XXV તદા તે ડપૃચ્છન્ કસ્ત્વં? તતો યીશુઃ કથિતવાન્ યુષ્માકં સન્નિધૌ યસ્ય પ્રસ્તાવમ્ આ પ્રથમાત્ કરોમિ સચ્ચેવ પુરુષોહં।
- XXVI યુષ્માસુ મયા બહુવાક્યં વક્તવ્યં વિચારયિતવ્યઞ્ચ કિન્તુ મત્પ્રેરયિતા સત્યવાદી તસ્ય સમીપે યદહં શ્રુતવાન્ તદેવ જગતે કથયામિ।
- XXVII કિન્તુ સ જનકે વાક્યમિદં પ્રોક્તવાન્ ઇતિ તે નાબુધ્યન્તા
- XXVIII તતો યીશુરકથયદ્ યદા મનુષ્યપુત્રમ્ ઉર્દ્ધ્વ ઉત્થાપયિષ્યથ તદાહં સ પુમાન્ કેવલઃ સ્વયં કિમપિ કર્મ્મ ન કરોમિ કિન્તુ તાતો યથા શિક્ષયતિ તદનુસારેણ વાક્યમિદં વદામીતિ ય યૂયં જ્ઞાતું શક્યથા
- XXIX મત્પ્રેરયિતા પિતા મામ્ એકાકિનં ન ત્યજતિ સ મયા સાર્દ્ધં તિષ્ઠતિ યતોહં તદભિમતં કર્મ્મ સદા કરોમિ।
- XXX તદા તસ્યૈતાનિ વાક્યાનિ શ્રુત્વા બહુવસ્તાસ્મિન્ વ્યશ્વસન્।
- XXXI યે ચિહ્નદ્વીયા વ્યશ્વસન્ યીશુસ્તેભ્યોડકથયત્
- XXXII મમ વાક્યે યદિ યૂયમ્ આસ્થાં કુરુથ તર્હિ મમ શિષ્યા ભૂત્વા સત્યત્વં જ્ઞાસ્યથ તતઃ સત્યતયા યુષ્માકં મોક્ષો ભવિષ્યતિ।

XXXIII તદા તે પ્રત્યવાદિષુઃ વયમ્ ઇબ્રાહીમો વંશઃ કદાપિ કસ્યાપિ દાસા ન જાતાસ્તર્હિ યુષ્માકં મુક્તિ ભવિષ્યતીતિ વાક્યં કથં બ્રવીષિ?

XXXIV તદા યીશુઃ પ્રત્યવદદ્ યુષ્માનહં યથાર્થતરં વદામિ યઃ પાપં કરોતિ સ પાપસ્ય દાસઃ।

XXXV દાસશ્ચ નિરન્તરં નિવેશને ન તિષ્ઠતિ કિન્તુ પુત્રો નિરન્તરં તિષ્ઠતિ।

XXXVI અતઃ પુત્રો યદિ યુષ્માન્ મોચયતિ તર્હિ નિતાન્તમેવ મુક્તા ભવિષ્યથા

XXXVII યુયમ્ ઇબ્રાહીમો વંશ ઇત્યહં જાનામિ કિન્તુ મમ કથા યુષ્માકમ્ અન્તઃકરણેષુ સ્થાનં ન પ્રાપ્નુવન્તિ તસ્માદ્દેતો માં ઇન્તુમ્ ઇહધ્વે।

XXXVIII અહં સ્વપિતુઃ સમીપે યદપશ્યં તદેવ કથયામિ તથા યૂયમપિ સ્વપિતુઃ સમીપે યદપશ્યત તદેવ કુરુધ્વે।

XXXIX તદા તે પ્રત્યવોચન્ ઇબ્રાહીમ્ અસ્માકં પિતા તતો યીશુરકથયદ્ યદિ યૂયમ્ ઇબ્રાહીમઃ સન્તાના અભવિષ્યત તર્હિ ઇબ્રાહીમ આચારણવદ્ આચરિષ્યતા

XL ઈશ્વરસ્ય મુખાત્ સત્યં વાક્યં શ્રુત્વા યુષ્માન્ જ્ઞાપયામિ યોહં તં માં ઇન્તું ચેષ્ટધ્વે ઇબ્રાહીમ્ એતાદૃશં કર્મ ન ચકારા

XLI યૂયં સ્વસ્વપિતુઃ કર્માણિ કુરુથ તદા તૈરુક્તં ન વયં જારજાતા અસ્માકમ્ એકચેવ પિતાસ્તિ સ એવેશ્વરઃ

XLII તતો યીશુના કથિતમ્ ઈશ્વરો યદિ યુષ્માકં તાતોભવિષ્યત્ તર્હિ યૂયં મયિ પ્રેમાકરિષ્યત યતોહમ્ ઈશ્વરાન્નિર્ગત્યાગતોસ્મિ સ્વતો નાગતોહં સ માં પ્રાહિણોત્।

XLIII યૂયં મમ વાક્યમિદં ન બુધ્ધધ્વે કુતઃ? યતો યૂયં મમોપદેશં સોઢું ન શક્નુથા

XLIV યૂયં શૈતાન્ પિતુઃ સન્તાના એતસ્માદ્ યુષ્માકં પિતુરભિલાષં પૂરયથ સ આ પ્રથમાત્ નરઘાતી તદન્તઃ સત્યત્વસ્ય લેશોપિ નાસ્તિ કારણાદતઃ સ સત્યતાયાં નાતિષ્ઠત્ સ યદા મૃષા કથયતિ તદા નિજસ્વભાવાનુસારેણૈવ કથયતિ યતો સ મૃષાભાષી મૃષોત્પાદકશ્ચ।

XLV અહં તથ્યવાક્યં વદામિ કારણાદસ્માદ્ યૂયં માં ન પ્રતીથા

XLVI મયિ પાપમસ્તીતિ પ્રમાણં યુષ્માકં કો દાતું શક્નોતિ? યદાહં તથ્યવાક્યં વદામિ તર્હિ કુતો માં ન પ્રતિથ?

XLVII યઃ કશ્ચન ઈશ્વરીયો લોકઃ સ ઈશ્વરીયકથાયાં મનો નિધત્તે યૂયમ્ ઈશ્વરીયલોકા ન ભવથ તન્નિદાનાત્ તત્ર ન મનાંસિ નિધદ્દે।

XLVIII તદા ચિહ્નદીયાઃ પ્રત્યવાદિષુઃ ત્વમેકઃ શોમિરોણીયો ભૂતગ્રસ્તશ્ચ વયં કિમિદં ભદ્રં નાવાદિષ્મ?

XLIX તતો યીશુઃ પ્રત્યવાદીત્ નાહં ભૂતગ્રસ્તઃ કિન્તુ નિજતાતં સમ્મન્યે તસ્માદ્ યૂયં મામ્ અપમન્યધ્વે।

L અહં સ્વસુખ્યાતિં ન ચેષ્ટે કિન્તુ ચેષ્ટિતા વિચારયિતા ચાપર એક આસ્તો

LI અહં યુષ્મભ્યમ્ અતીવ યથાર્થ કથયામિ યો નરો મદીયં વાયં મન્યતે સ કદાયન નિધનં ન દ્રક્ષ્યતિ।

LII ચિહ્નદીયાસ્તમવદન્ ત્વં ભૂતગ્રસ્ત ઇતીદાનીમ્ અવૈષ્મા ઇબ્રાહીમ્ ભવિષ્યદ્વાદિનઞ્ચ સર્વે મૃતાઃ કિન્તુ ત્વં ભાષસે યો નરો મમ ભારતી ગૃહ્ણાતિ સ જાતુ નિધાનાસ્વાદં ન લપ્સ્યતો

LIII તર્હિ ત્વં કિમ્ અસ્માકં પૂર્વપુરુષાદ્ ઇબ્રાહીમોપિ મહાન? યસ્માત્ સોપિ મૃતઃ ભવિષ્યદ્વાદિનોપિ મૃતઃ ત્વં સ્વં કં પુમાંસં મનુષે?

LIV યીશુઃ પ્રત્યવોચદ્ યદાહં સ્વં સ્વયં સમ્મન્યે તર્હિ મમ તત્ સમ્મનનં કિમપિ ન કિન્તુ મમ તાતો યં યૂયં સ્વીયમ્ ઈશ્વરં ભાષધ્વે સચેવ માં સમ્મનુતો

LV યૂયં તં નાવગચ્છથ કિન્ત્વહં તમવગચ્છામિ તં નાવગચ્છામીતિ વાક્યં યદિ વદામિ તર્હિ યૂયમિવ મૃષાભાષી ભવામિ કિન્ત્વહં તમવગચ્છામિ તદાક્ષામપિ ગૃહ્ણામિ

LVI યુષ્માકં પૂર્વપુરુષ ઇબ્રાહીમ્ મમ સમયં દ્રષ્ટુમ્ અતીવાવાઞ્છત્ તન્નિરીક્ષ્યાનન્દચ્ચા

LVII તદા ચિહ્નદીયા અપૃચ્છન્ તવ વયઃ પઞ્ચાશદ્વત્સરા ન ત્વં કિમ્ ઇબ્રાહીમમ્ અદ્રાક્ષીઃ?

LVIII યીશુઃ પ્રત્યવાદીદ્ યુષ્માનહં યથાર્થતરં વદામિ ઇબ્રાહીમો જન્મનઃ પૂર્વકાલમારભ્યાહં વિદ્યો

LIX તદા તે પાષાણાન્ ઉત્તોલ્ય તમાહન્તુમ્ ઉદયચ્છન્ કિન્તુ યીશુ ગુપ્તો મન્તિરાદ્ બહિર્ગત્ય તેષાં મધ્યેન પ્રસ્થિતવાન્।

IX

I તતઃ પરં યીશુર્ગચ્છન્ માર્ગમધ્યે જન્માન્ધં નરમ્ અપશ્યત્।

II તતઃ શિષ્યાસ્તમ્ અપૃચ્છન્ હે ગુરો નરોયં સ્વપાપેન વા સ્વપિત્રાઃ પાપેનાન્ધોઽજાયત?

III તતઃ સ પ્રત્યુદિતવાન્ એતસ્ય વાસ્ય પિત્રોઃ પાપાદ્ એતાદૃશોભૂદ ઇતિ નહિ કિન્ત્વનેન યથેશ્વરસ્ય કર્મ પ્રકાશ્યતે તદ્દેતોરેવા

IV દિને તિષ્ઠતિ મત્ત્રેરચિતુઃ કર્મ મયા કર્તવ્યં યદા કિમપિ કર્મ ન ક્રિયતે તાદૃશી નિશાગચ્છતિ।

- V અહં યાવત્કાલં જગતિ તિષ્ઠામિ તાવત્કાલં જગતો જ્યોતિઃસ્વરૂપોસ્મિં
 VI ઇત્યુક્ત્તા ભૂમૌ નિષ્ઠીવં નિક્ષિપ્ય તેન પદ્મં કૃતવાન્
 VII પશ્ચાત્ તત્પદ્મને તસ્યાન્ધસ્ય નેત્રે પ્રલિપ્ય તમિત્યાદિશત્ ગત્વા શિલોહલે ડર્શત્ પ્રેરિતનામ્નિ સરસિ સ્નાહિં તતોન્ધો ગત્વા તત્રાસ્નાત્ તતઃ પ્રત્રયક્ષુ ભૂત્વા વ્યાઘૃત્યાગાત્
 VIII અપરશ્ચ સમીપવાસિનો લોકા યે ય તં પૂર્વમન્ધમ્ અપશ્યન્ તે બક્તુમ્ આરભન્ત યોન્ધલોકો વર્ત્મન્યુપવિશ્યાભિક્ષત સ એવાયં જનઃ કિં ન ભવતિ?
 IX કેચિદ્વદન્ સ એવ કેચિદ્વોચન્ તાદૃશો ભવતિ કિન્તુ સ સ્વયમબ્રવીત્ સ એવાહં ભવામિ
 X અતએવ તે ડપૃચ્છન્ ત્વં કથં દૃષ્ટિં પાપ્તવાન્?
 XI તતઃ સોવદદ્ યીશનામક એકો જનો મમ નયને પદ્મને પ્રલિપ્ય ઇત્યાજ્ઞાપયત્ શિલોહકાસારં ગત્વા તત્ર સ્નાહિં તતસ્તત્ર ગત્વા મયિ સ્નાતે દૃષ્ટિમહં લબ્ધવાન્
 XII તદા તે ડવદન્ સ પુમાન્ કુત્ર? તેનોક્તં નાહં જાનામિ
 XIII અપરં તસ્મિન્ પૂર્વાન્ધે જને ક્ષિરશિનાં નિકટમ્ આનીતે સતિ ક્ષિરશિનોપિ તમપૃચ્છન્ કથં દૃષ્ટિં પ્રાપ્તોસિ?
 XIV તતઃ સ કથિતવાન્ સ પદ્મને મમ નેત્રે ડલિમ્પત્ પશ્ચાદ્ સ્નાત્વા દૃષ્ટિમલભો
 XV કિન્તુ યીશુ વિશ્રામવારે કર્દમં કૃત્વા તસ્ય નયને પ્રસન્નેડકરોદ્ ઇતિકારણાત્ કતિપયક્ષિરશિનોડવદન્
 XVI સ પુમાન્ ઈશ્વરાન્ન યતઃ સ વિશ્રામવારં ન મન્યતો તતોન્ધે કેચિત્ પ્રત્યવદન્ પાપી પુમાન્ કિમ્ એતાદૃશમ્ આશ્ચર્ય્યં કર્મ કર્તુ શકનોતિ?
 XVII ઇત્યં તેષાં પરસ્પરં ભિન્નવાક્યત્વમ્ અભવત્ પશ્ચાત્ તે પુનરપિ તં પૂર્વાન્ધં માનુષમ્ અપ્રાક્ષુઃ યો જનસ્તવ યક્ષુષી પ્રસન્ને કૃતવાન્ તસ્મિન્ ત્વં કિં વદસિ? સ ઉક્તવાન્ સ ભવિશદ્વાદી
 XVIII સ દૃષ્ટિમ્ આપ્તવાન્ ઇતિ ચિહ્નૈયાસ્તસ્ય દૃષ્ટિં પ્રાપ્તસ્ય જનસ્ય પિત્રો મુખાદ્ અશ્રુત્વા ન પ્રત્યયન્
 XIX અતએવ તે તાવપૃચ્છન્ યુવયો ર્યં પુત્રં જન્માન્ધં વદથઃ સ કિમયં? તર્હીદાનીં કથં દ્રષ્ટુ શકનોતિ?
 XX તતસ્તસ્ય પિતરૌ પ્રત્યવોચતામ્ અયમ્ આવયોઃ પુત્ર આ જનેરન્ધશ્ચ તદધ્યાવાં જાનીવઃ
 XXI કિન્ત્વધુના કથં દૃષ્ટિં પ્રાપ્તવાન્ તદાવાં ન્ જાનીવઃ કોસ્ય યક્ષુષી પ્રસન્ને કૃતવાન્ તદપિ ન જાનીવ એષ વયઃપ્રાપ્ત એનં પૃચ્છત સ્વકથાં સ્વયં વક્ષ્યતિ
 XXII ચિહ્નૈયાનાં ભયાત્ તસ્ય પિતરૌ વાક્યમિદમ્ અવદતાં યતઃ કોપિ મનુષ્યો યદિ યીશુમ્ અભિષિક્તં વદતિ તર્હિં સ ભજનગૃહાદ્ દૂરીકારિષ્યતે ચિહ્નૈયા ઇતિ મન્ત્રણામ્ અકુર્વન્
 XXIII અતસ્તસ્ય પિતરૌ વ્યાહરતામ્ એષ વયઃપ્રાપ્ત એનં પૃચ્છતા
 XXIV તદા તે પુનશ્ચ તં પૂર્વાન્ધમ્ આહૂય વ્યાહરન્ ઈશ્વરસ્ય ગુણાન્ વદ એષ મનુષ્યઃ પાપીતિ વયં જાનીમઃ
 XXV તદા સ ઉક્તવાન્ સ પાપી ન વેતિ નાહં જાને પૂર્વાન્ધ આસમહમ્ અધુના પશ્યામીતિ માત્રં જાનામિ
 XXVI તે પુનરપૃચ્છન્ સ ત્વાં પ્રતિ કિમકરોત્? કથં નેત્રે પ્રસન્ને ડકરોત્?
 XXVII તતઃ સોવાદીદ્ એકકૃત્વોકથયં યૂયં ન શૃણુથ તર્હિં કુતઃ પુનઃ શ્રોતુમ્ ઇચ્છથ? યૂયમપિ કિં તસ્ય શિષ્યા ભવિતુમ્ ઇચ્છથ?
 XXVIII તદા તે તં તિરસ્કૃત્ય વ્યાહરન્ ત્વં તસ્ય શિષ્યો વયં મૂસાઃ શિષ્યાઃ
 XXIX મૂસાવકત્રેણેશ્વરો જગાદ તજ્જાનીમઃ કિન્ત્વેષ કુત્રત્યલોક ઇતિ ન જાનીમઃ
 XXX સોવદદ્ એષ મમ લોચને પ્રસન્ને ડકરોત્ તથાપિ કુત્રત્યલોક ઇતિ યૂયં ન જાનીથ એતદ્ આશ્ચર્ય્યં ભવતિ
 XXXI ઈશ્વરઃ પાપિનાં કથાં ન શૃણોતિ કિન્તુ યો જનસ્તસ્મિન્ ભક્તિં કૃત્વા તદિષ્ટક્રિયાં કરોતિ તસ્યૈવ કથાં શૃણોતિ એતદ્ વયં જાનીમઃ
 XXXII કોપિ મનુષ્યો જન્માન્ધાય યક્ષુષી અદદાત્ જગદારમ્ભાદ્ એતાદૃશીં કથાં કોપિ કદાપિ નાશૃણોત્
 XXXIII અસ્માદ્ એષ મનુષ્યો યદીશ્વરાન્નાજાયત તર્હિં કિન્ચિદ્પીદૃશં કર્મ કર્તુ નાશકનોત્
 XXXIV તે વ્યાહરન્ ત્વં પાપાદ્ અજાયથાઃ કિમસ્માન્ ત્વં શિક્ષયસિ? પશ્ચાત્ તે બહિરકુર્વન્
 XXXV તદનન્તરં ચિહ્નૈયૈઃ સ બહિરક્રિયત યીશુરિતિ વાર્તા શ્રુત્વા તં સાક્ષાત્ પ્રાપ્ય પૃષ્ટવાન્ ઈશ્વરસ્ય પુત્રે ત્વં વિશ્વસિષિ?
 XXXVI તદા સ પ્રત્યવોચત્ હે પ્રભો સ કો યત્ તસ્મિન્નહં વિશ્વસિમિ?
 XXXVII તતો યીશુઃ કથિતવાન્ ત્વં તં દૃષ્ટવાન્ ત્વયા સાકં યઃ કથં કથયતિ સએવ સઃ
 XXXVIII તદા હે પ્રભો વિશ્વસિમીત્યુક્ત્વા સ તં પ્રણામત્
 XXXIX પશ્ચાદ્ યીશુઃ કથિતવાન્ નયનહીના નયનાનિ પ્રાપ્નુવન્તિ નયનવન્તશ્ચાન્ધા ભવન્તીત્યભિપ્રાયેણ જગદાહમ્ આગચ્છમ્

XL એતત્ શ્રુત્વા નિકટસ્થાઃ કતિપયાઃ ફિરુશિનો વ્યાહરન્ વયમપિ કિમન્ધાઃ?

XLI તદા યીશુરવાદીદ્ યદન્ધા અભવત તર્હિ પાપાનિ નાતિષ્ઠન્ કિન્તુ પશ્યામીતિ વાક્યવદનાદ્ યુષ્માકં પાપાનિ તિષ્ઠન્તિ

X

I અહં યુષ્માનતિયથાર્થં વદામિ, યો જનો દ્વારેણ ન પ્રવિશ્ય કેનાપ્યન્યેન મેષગૃહં પ્રવિશતિ સ એવ સ્તેનો દસ્યુશ્ચા

II યો દ્વારેણ પ્રવિશતિ સ એવ મેષપાલકઃ।

III દૌવારિકસ્તસ્મૈ દ્વારં મોચયતિ મેષગણશ્ચ તસ્ય વાક્યં શુણોતિ સ નિજાન્ મેષાન્ સ્વસ્વનામ્નાહૂય બહિઃ કૃત્વા નયતિ।

IV તથા નિજાન્ મેષાન્ બહિઃ કૃત્વા સ્વયં તેષામ્ અગ્રે ગચ્છતિ, તતો મેષાસ્તસ્ય શબ્દં બુદ્ધ્યન્તે, તસ્માત્ તસ્ય પશ્ચાદ્ વ્રજન્તિ।

V કિન્તુ પરસ્ય શબ્દં ન બુદ્ધ્યન્તે તસ્માત્ તસ્ય પશ્ચાદ્ વ્રજિષ્યન્તિ વરં તસ્ય સમીપાત્ પલાયિષ્યન્તે।

VI યીશુસ્તેભ્ય ઇમાં દૃષ્ટાન્તકથામ્ અકથયત્ કિન્તુ તેન કથિતકથાયાસ્તાત્પર્યં તે નાબુદ્ધ્યન્ત।

VII અતો યીશુઃ પુનરકથયત્, યુષ્માનાહં યથાર્થતરં વ્યાહરામિ, મેષગૃહસ્ય દ્વારમ્ અહમેવા

VIII મયા ન પ્રવિશ્ય ય આગચ્છન્ તે સ્તેના દસ્યવશ્ચ કિન્તુ મેષાસ્તેષાં કથા નાશૃણવન્।

IX અહમેવ દ્વારસ્વરૂપઃ, મયા યઃ કશ્ચિત પ્રવિશતિ સ રક્ષાં પ્રાપ્સ્યતિ તથા બહિરન્તશ્ચ ગમનાગમને કૃત્વા ચરણસ્થાનં પ્રાપ્સ્યતિ।

X યો જનસ્તેનઃ સ કેવલં સ્તૈન્યબધવિનાશાન્ કર્તુમેવ સમાયાતિ કિન્ત્વહમ્ આયુ દર્હાતુમ્ અર્થાત્ બાહૂલ્યેન તદેવ દાતુમ્ આગચ્છમ્।

XI અહમેવ સત્યમેષપાલકો યસ્તુ સત્યો મેષપાલકઃ સ મેષાર્થં પ્રાણત્યાગં કરોતિ;

XII કિન્તુ યો જનો મેષપાલકો ન, અર્થાદ્ યસ્ય મેષા નિજા ન ભવન્તિ, ય એતાદૃશો વૈતનિકઃ સ વૃકમ્ આગચ્છન્તં દૃષ્ટ્વા મેજવ્રજં વિહાય પલાયતે, તસ્માદ્ વૃકસ્તં વ્રજં ઘૃત્વા વિકિરતિ।

XIII વૈતનિકઃ પલાયતે યતઃ સ વેતનાર્થી મેષાર્થં ન ચિન્તયતિ।

XIV અહમેવ સત્યો મેષપાલકઃ, પિતા માં યથા જાનાતિ, અહચ્ચ યથા પિતરં જાનામિ,

XV તથા નિજાન્ મેષાનપિ જાનામિ, મેષાશ્ચ માં જાનાન્તિ, અહચ્ચ મેષાર્થં પ્રાણત્યાગં કરોમિ।

XVI અપરચ્ચ એતદ્ ગૃહીય મેષેભ્યો ભિન્ના અપિ મેષા મમ સન્તિ તે સકલા આનયિતવ્યાઃ; તે મમ શબ્દં શ્રોષ્યન્તિ તત એકો વ્રજ એકો રક્ષકો ભવિષ્યતિ।

XVII પ્રાણાનહં ત્યક્ત્વા પુનઃ પ્રાણાન્ ગ્રહીષ્યામિ, તસ્માત્ પિતા મયિ સ્નેહં કરોતિ।

XVIII કશ્ચિજ્જનો મમ પ્રાણાન્ હન્તું ન શક્નોતિ કિન્તુ સ્વયં તાન્ સમર્પયામિ તાન્ સમર્પયિતું પુનર્ગૃહીતુશ્ચ મમ શક્તિરાસ્તે ભારમિમં સ્વપિતુઃ સકાશાત્ પ્રાપ્તૌહમ્।

XIX અસ્માદુપદેશાત્ પુનશ્ચ ચિહ્નૈયાનાં મધ્યે ભિન્નવાક્યતા જાતા।

XX તતો બહવો વ્યાહરન્ એષ ભૂતગ્રસ્ત ઉન્મત્તશ્ચ, કુત એતસ્ય કથાં શુણુથ?

XXI કેચિદ્ અવદન્ એતસ્ય કથા ભૂતગ્રસ્તસ્ય કથાવન્ન ભવન્તિ, ભૂતઃ કિમ્ અન્ધાય ચક્ષુષી દાતું શક્નોતિ?

XXII શીતકાલે ચિરુશાલમિ મન્દિરોત્સર્ગપર્વણ્યુપસ્થિતે

XXIII યીશુઃ સુલેમાનો નિઃસારેણ ગમનાગમને કરોતિ,

XXIV એતસ્મિન્ સમયે ચિહ્નૈયાસ્તં વેષ્ટયિત્વા વ્યાહરન્ કતિ કાલાન્ અસ્માકં વિચિકિત્સાં સ્થાપયિષ્યામિ? યદભિષિક્તો ભવતિ તર્હિ તત્ સ્પષ્ટં વદ।

XXV તદા યીશુઃ પ્રત્યવદદ્ અહમ્ અચકથં કિન્તુ યૂયં ન પ્રતીથ, નિજપિતુ નામ્ના યાં યાં ક્રિયાં કરોમિ સા ક્રિયૈવ મમ સાક્ષિસ્વરૂપા।

XXVI કિન્ત્વહં પૂર્વમકથયં યૂયં મમ મેષા ન ભવથ, કારણાદસ્માન્ ન વિશ્વસિથા

XXVII મમ મેષા મમ શબ્દં શૃણવન્તિ તાનહં જાનામિ તે ય મમ પશ્ચાદ્ ગચ્છન્તિ।

XXVIII અહં તેભ્યોડનન્તાયુ દંદામિ, તે કદાપિ ન નક્ષ્યન્તિ કોપિ મમ કરાત્ તાન્ હર્તુ ન શક્ષ્યતિ।

XXIX યો મમ પિતા તાન્ મહાં દત્તવાન્ સ સર્વસ્માત્ મહાન્, કોપિ મમ પિતુઃ કરાત્ તાન્ હર્તુ ન શક્ષ્યતિ।

XXX અહં પિતા ય દ્વયોરેકત્વમ્।

XXXI તતો ચિહ્નૈયાઃ પુનરપિ તં હન્તું પાષાણાન્ ઉદતોલયન્।

XXXII યીશુઃ કથિતવાન્ પિતુઃ સકાશાદ્ બહૂન્યુત્તમકર્મ્માણિ યુષ્માકં પ્રાકાશયં તેષાં કસ્ય કર્મ્માણઃ કારણાન્ માં પાષાણૌરાહન્તુમ્ ઉદેતાઃ સ્થ?

XXXIII ચિહ્નદીયા: પ્રત્યવદન્ પ્રશસ્તકર્મહેતો ન કિન્તુ ત્વં માનુષ: સ્વમીશ્વરમ્ ઉક્ત્વેશ્વરં નિન્દસિ કારણાદસ્માત્ ત્વાં પાષાણૈર્હનમ:।

XXXIV તદા યીશુ: પ્રત્યુક્તવાન્ મયા કથિતં યુયમ્ ઈશ્વરા એતદ્વચનં યુષ્માકં શાસ્ત્રે લિખિતં નાસ્તિ કિં?

XXXV તસ્માદ્ યેષામ્ ઉદ્દેશે ઈશ્વરસ્ય કથા કથિતા તે યદીશ્વરગણા ઉચ્યન્તે ધર્મગ્રન્થસ્યાપ્યન્યથા ભવિતું ન શક્યં,

XXXVI તદ્વાહમ્ ઈશ્વરસ્ય પુત્ર ઇતિ વાક્યસ્ય કથનાત્ યૂયં પિત્રાભિષિક્તં જગતિ પ્રેરિતઞ્ચ પુમાંસં કથમ્ ઈશ્વરનિન્દકં વાદ્ય?

XXXVII યદ્યદં પિતુ: કર્મ ન કરોમિ તર્હિ માં ન પ્રતીત;

XXXVIII કિન્તુ યદિ કરોમિ તર્હિ મયિ યુષ્માભિ: પ્રત્યયે ન કૃતેડપિ કાર્યે પ્રત્યય: ક્રિયતાં, તતો મયિ પિતાસ્તીતિ પિતર્યહમ્

અસ્મીતિ ચ ક્ષાત્વા વિશ્વસિષ્યથા

XXXIX તદા તે પુનરપિ તં ઘર્તુમ્ અચેષ્ટન્ત કિન્તુ સ તેષાં કરેભ્યો નિસ્તીર્ય

XL પુન ર્યદન્ અદાસ્તે યત્ર પુર્વ્વ યોહન્ અમજ્જયત્ તત્રાગત્ય ન્યવસત્।

XLI તતો બહવો લોકાસ્તત્સમીપમ્ આગત્ય વ્યાહરન્ યોહન્ કિમધ્યાશ્ચર્ય્ય કર્મ નાકરોત્ કિન્ત્વસ્મિન્ મનુષ્યે યા ય: કથા અકથયત્ તા: સર્વા: સત્યા:;

XLII તત્ર ચ બહવો લોકાસ્તસ્મિન્ વ્યશ્વસન્।

XI

I અનન્તરં મરિયમ્ તસ્યા ભગિની મર્થા ચ યસ્મિન્ વૈથનીયાગ્રામે વસતસ્તસ્મિન્ ગ્રામે ઇલિયાસર્ નામા પીડિત એક આસીત્।

II યા મરિયમ્ પ્રભું સુગન્ધિતેલૈન મદ્યિત્વા સ્વકેશૈસ્તસ્ય ચરણૌ સમમાર્જત્ તસ્યા ભ્રાતા સ ઇલિયાસર્ રોગી।

III અપરઞ્ચ હે પ્રભો ભવાન્ યસ્મિન્ પ્રીયતે સ એવ પીડિતોસ્તીતિ કથાં કથયિત્વા તસ્ય ભગિન્યૌ પ્રેષિતવત્યૌ।

IV તદા યીશુરિમાં વાર્તા શ્રુત્વાકથયત પીડેયં મરણાર્થં ન કિન્ત્વીશ્વરસ્ય મહિમાર્થમ્ ઈશ્વરપુત્રસ્ય મહિમપ્રકાશાર્થઞ્ચ જાતા।

V યીશુ ર્યદપિમર્થાયાં તદ્ભગિન્યામ્ ઇલિયાસરિ ચાપ્રીયત,

VI તથાપિ ઇલિયાસર: પીડાયા: કથં શ્રુત્વા યત્ર આસીત્ તત્રૈવ દિનદ્વયમતિષ્ઠત્।

VII તત: પરમ્ સ શિષ્યાનકથયદ્ વયં પુન ચિહ્નદીયપ્રદેશં યામ:।

VIII તતસ્તે પ્રત્યવદન્, હે ગુરો સ્વલ્પદિનાનિ ગતાનિ ચિહ્નદીયાસ્ત્વાં પાષાણૌ હનતુમ્ ઉદ્દતાસ્તથાપિ કિં પુનસ્તત્ર યાસ્યસિ?

IX યીશુ: પ્રત્યવદત્, એકસ્મિન્ દિને કિં દ્વાદશઘટિકા ન ભવન્તિ? કોપિ દિવા ગચ્છન્ ન સ્ખલતિ યત: સ એતજ્જગતો દીપ્તિં પ્રાપ્નોતિ।

X કિન્તુ રાત્રૌ ગચ્છન્ સ્ખલતિ યતો હેતોસ્તત્ર દીપ્તિ નાસ્તિ।

XI ઇમાં કથાં કથયિત્વા સ તાનવદદ્, અસ્માકં બન્ધુ: ઇલિયાસર્ નિદ્રિતોભૂદ્ ઇદાનીં તં નિદ્રાતો જાગરયિતું ગચ્છામિ।

XII યીશુ મૃતૌ કથામિમાં કથિતવાન્ કિન્તુ વિશ્રામાર્થં નિદ્રાયાં કથિતવાન્ ઇતિ જ્ઞાત્વા શિષ્યા અકથયન્,

XIII હે ગુરો સ યદિ નિદ્રાતિ તર્હિ ભદ્રમેવા

XIV તદા યીશુ: સ્પષ્ટં તાન્ વ્યાહરત્, ઇલિયાસર્ અમ્રિયત;

XV કિન્તુ યૂયં યથા પ્રતીથ તદર્થમહં તત્ર ન સ્થિતવાન્ ઇત્યસ્માદ્ યુષ્મન્નિમિત્તમ્ આહ્વાદિતોહં, તથાપિ તસ્ય સમીપે યામા

XVI તદા થોમા યં દિદ્ધમં વદન્તિ સ સક્લિન: શિષ્યાન્ અવદદ્ વયમપિ ગત્વા તેન સાહ્યં મ્રિયામહૈ।

XVII યીશુસ્તત્રોપસ્થાય ઇલિયાસર: શ્મશાને સ્થાપનાત્ યત્વારિ દિનાનિ ગતાનીતિ વાર્તા શ્રુતવાન્।

XVIII વૈથનીયા ચિરુશાલમ: સમીપસ્થા ક્રોશૈકમાત્રાન્તરિતા;

XIX તસ્માદ્ બહવો ચિહ્નદીયા મર્થા મરિયમઞ્ચ ભ્યાતૃશોકાપન્નાં સાન્ત્વયિતું તયો: સમીપમ્ આગચ્છન્।

XX મર્થા યીશોરાગમનવાર્તા શ્રુત્વૈવ તં સાક્ષાદ્ અકરોત્ કિન્તુ મરિયમ્ ગેહ ઉપવિશ્ય સ્થિતા।

XXI તદા મર્થા યીશુમવાદત્, હે પ્રભો યદિ ભવાન્ અત્રાસ્થાસ્યત્ તર્હિ મમ ભ્રાતા નામરિષ્યત્।

XXII કિન્ત્વિદાનીમપિ યદ્ ઈશ્વરે પ્રાર્થયિષ્યતે ઈશ્વરસ્તદ્ દાસ્યતીતિ જાનેડહં।

XXIII યીશુરવાદીત્ તવ ભ્રાતા સમુત્થાસ્યતિ।

XXIV મર્થા વ્યાહરત્ શેષદિવસે સ ઉત્થાનસમયે પ્રોત્થાસ્યતીતિ જાનેડહં।

XXV તદા યીશુ: કથિતવાન્ અહમેવ ઉત્થાપયિતા જીવયિતા ચ ય: કશ્ચન મયિ વિશ્વસિતિ સ મૃત્વાપિ જીવિષ્યતિ;

XXVI ય: કશ્ચન ચ જીવન્ મયિ વિશ્વસિતિ સ કદાપિ ન મરિષ્યતિ, અસ્યાં કથાયાં કિં વિશ્વસિષિ?

XXVII સાવદત્ પ્રભો યસ્યાવતરણાપેક્ષાસ્તિ ભવાન્ સચેવાભિષિક્ત ઈશ્વરપુત્ર ઇતિ વિશ્વસિમિ।

XXVIII ઇતિ કથાં કથયિત્વા સા ગત્વા સ્વાં ભગિનીં મરિયમં ગુપ્તમાહૂય વ્યાહરત્ ગુરુરુપતિષ્ઠતિ ત્વામાહૂયતિ ચા

XXIX કથામિમાં શ્રુત્વા સા તૂર્ણમ્ ઉત્થાય તસ્ય સમીપમ્ અગચ્છત્।

- XXX યીશુ ગ્રામમધ્યં ન પ્રવિશ્ય યત્ર મર્થા તં સાક્ષાદ્ અકરોત્ તત્ર સ્થિતવાના
- XXXI યે યિહૂદીયા મરિયમા સાકં ગૃહે તિષ્ઠન્તસ્તામ્ અસાન્તવચન તે તાં ક્ષિપ્રમ્ ઉત્થાય ગચ્છન્તિં વિલોક્ય વ્યાહરન્, સ શ્મશાને રોદિતું યાતિ, ઇત્યુક્ત્વા તે તસ્યા: પશ્ચાદ્ અગચ્છન્
- XXXII યત્ર યીશુરતિષ્ઠત્ તત્ર મરિયમ્ ઉપસ્થાય તં દૃષ્ટ્વા તસ્ય ચરણાયો: પતિત્વા વ્યાહરત્ હે પ્રભો યદિ ભવાન્ અત્રાસ્થાસ્યત્ તર્હિ મમ ભ્રાતા નામરિષ્યત્
- XXXIII યીશુસ્તાં તસ્યા: સક્કિનો યિહૂદીયાંશ્ચ રુદતો વિલોક્ય શોકાર્ત: સન્ દીર્ઘં નિશ્વસ્ય કથિતવાન્ તં કુત્રાસ્થાપયત?
- XXXIV તે વ્યાહરન્, હે પ્રભો ભવાન્ આગત્ય પશ્યતુ!
- XXXV યીશુના કન્દિતાં
- XXXVI અતએવ યિહૂદીયા અવદન્, પશ્યતાયં તસ્મિન્ કિદ્દગ્ અપ્રિયતા
- XXXVII તેષાં કેચિદ્ અવદન્ યોન્ધાય ચક્ષુષી દત્તવાન્ સ કિમ્ અસ્ય મૃત્યું નિવારયિતું નાશક્નોત્?
- XXXVIII તતો યીશુ: પુનરન્તર્દીર્ઘં નિશ્વસ્ય શ્મશાનાન્તિકમ્ અગચ્છત્! તત્ શ્મશાનમ્ એકં ગહ્વરં તન્મુખે પાષાણ એક આસીત્
- XXXIX તદા યીશુરવદદ્ એનં પાષાણમ્ અપસારયત, તત: પ્રમીતસ્ય ભગિની મર્થાવદત્ પ્રભો, અધુના તત્ર દુર્ગન્ધો જાત:, યતોઘ યત્વારિ દિનાનિ શ્મશાને સ તિષ્ઠતિ
- XL તદા યીશુરવાદીત્, યદિ વિશ્વસિષિ તર્હિશ્વરસ્ય મહિમપ્રકાશં દ્રક્ષ્યસિ કથામિમાં કિં તુભ્યં નાકથયં?
- XLI તદા મૃતસ્ય શ્મશાનાત્ પાષાણોડપસારિતે યીશુરુદ્ધવં પશ્યન્ અકથયત્, હે પિત મમ નેવેસનમ્ અશુણો: કારણાદસ્માત્ ત્વાં ધન્યં વદામિ
- XLII ત્વં સતતં શુણોષિ તદપ્યહં જાનામિ, કિન્તુ ત્વં માં યત્ પ્રૈરયસ્તદ્ યથાસ્મિન્ સ્થાને સ્થિતા લોકા વિશ્વસન્તિ તદર્થમ્ ઇદં વાક્યં વદામિ
- XLIII ઇમાં કથાં કથયિત્વા સ પ્રોચ્યૈરાહ્વયત્, હે ઇલિયાસર્ બહિરાગચ્છ
- XLIV તત: સ પ્રમીત: શ્મશાનવસ્ત્રૈર્બદ્ધહસ્તપાદો ગાત્રમાર્જનવાસસા બદ્ધમુખશ્ચ બહિરાગચ્છત્! યીશુરુદિતવાન્ બન્ધનાનિ મોચયિત્વા ત્યજતૈનાં
- XLV મરિયમ: સમીપમ્ આગતા યે યિહૂદીયલોકાસ્તદા યીશોરેતત્ કર્મ્માપશ્યન્ તેષાં બહવો વ્યશ્વસન્,
- XLVI કિન્તુ કેચિદન્યે ફિરૂશિનાં સમીપં ગત્વા યીશોરેતસ્ય કર્મ્માણો વાર્તામ્ અવદન્
- XLVII તત: પરં પ્રધાનયાજકા: ફિરૂશિનાશ્ચ સભાં કૃત્વા વ્યાહરન્ વયં કિં કુર્મ્મ: એષ માનવો બહૂન્યાશ્ચર્યકર્મ્માણિ કરોતિ
- XLVIII યદીદૃશં કર્મ્મં કર્તું ન વારયામસ્તર્હિ સર્વે લોકાસ્તસ્મિન્ વિશ્વસિષ્યન્તિ રોમિલોકાશ્ચાગત્યાસ્માકમ્ અનયા રાજધાન્યા સાદ્ધર્મ રાજ્યમ્ આછેત્સ્યન્તિ
- XLIX તદા તેષાં કિયફાનામા યસ્તસ્મિન્ વત્સરે મહાયાજકપદે ન્યયુજ્યત સ પ્રત્યવદદ્ યૂયં કિમપિ ન જાનીથ;
- L સમગ્રદેશસ્ય વિનાશતોપિ સર્વલોકાર્થમ્ એકસ્ય જનસ્ય મરણમ્ અસ્માકં મજ્જલહેતુકમ્ એતસ્ય વિવેચનામપિ ન કુરુથા
- LI એતાં કથાં સ નિજબુદ્ધ્યા વ્યાહરદ્ ઇતિ ન,
- LII કિન્તુ યીશુસ્તદેશીયાનાં કારણાત્ પ્રાણાન્ ત્યક્ષ્યતિ, દિશિ દિશિ વિકીર્ણાન્ ઇશ્વરસ્ય સન્તાનાન્ સંગૃહ્યૈકજાતિં કરિષ્યતિ ચ, તસ્મિન્ વત્સરે કિયફા મહાયાજકત્વપદે નિયુક્ત: સન્ ઇદં ભવિષ્યદ્વાક્યં કથિતવાન્
- LIII તદ્દિનમારભ્ય તે કથં તં હન્તું શક્નુવન્તીતિ મન્ત્રણાં કર્તું પ્રારેભિરે
- LIV અતએવ યિહૂદીયાનાં મધ્યે યીશુ: સપ્રકાશં ગમનાગમને અકૃત્વા તસ્માદ્ ગત્વા પ્રાન્તરસ્ય સમીપસ્થાયિપ્રદેશસ્યેક્યાયિમ્ નામ્નિ નગરે શિષ્યૈ: સાકં કાલં યાપયિતું પ્રારેભે
- LV અનન્તરં યિહૂદીયાનાં નિસ્તારોત્સવે નિકટવર્તિનિ સતિ તદ્દુત્સવાત્ પૂર્વ સ્વાન્ શુચીન્ કર્તું બહવો જના ગ્રામેભ્યો યિરૂશાલમ્ નગરમ્ આગચ્છન્,
- LVI યીશોરન્વેષણં કૃત્વા મન્દિરે દણ્ડાયમાના: સન્ત: પરસ્પરં વ્યાહરન્, યુષ્માકં કીદૃશો બોધો જાયતે? સ કિમ્ ઉત્સવેડસ્મિન્ અત્રાગમિષ્યતિ?
- LVII સ ચ કુત્રાસ્તિ યદ્યેતત્ કશ્ચિદ્ વેત્તિ તર્હિ દર્શયતુ પ્રધાનયાજકા: ફિરૂશિનશ્ચ તં ધર્તુ પૂર્વમ્ ઇમામ્ આજ્ઞાં પ્રાચારયન્!

XII

- I નિસ્તારોત્સવાત્ પૂર્વ દિનષટ્કે સ્થિતે યીશુ ચં પ્રમીતમ્ ઇલિયાસરં શ્મશાનાદ્ ઉદસ્થાપરત્ તસ્ય નિવાસસ્થાનં વૈથનિયાગ્રામમ્ આગચ્છત્
- II તત્ર તદર્થ રજન્યાં ભોજ્યે કૃતે મર્થા પર્યવેષયદ્ ઇલિયાસર્ ચ તસ્ય સક્કિભિ: સાદ્ધર્મ ભોજનાસન ઉપાવિશત્

- III તદા મરિયમ્ અર્હ્સેટકં બહુમૂલ્યં જટામાંસીયં તૈલમ્ આનીય યીશોશ્વરણયો મર્દ્યિત્વા નિજકેશ મર્ષ્ટુમ્ આરભત; તદા તૈલસ્ય પરિમલેન ગૃહમ્ આમોદિતમ્ અભવત્|
- IV ય: શિમોન: પુત્ર રિષ્કરિયોતીયો યિહૂદાનામા યીશું પરકરેષુ સમર્પયિષ્યતિ સ શિષ્યસ્તદા કથિતવાન્,
- V એતત્તૈલં ત્રિભિ: શતૈ મુદ્રાપદૈ વિક્રીતં સદ્ દરિદ્રેભ્ય: કુતો નાદીયત?
- VI સ દરિદ્રલોકાર્થમ્ અચિન્તયદ્ ઇતિ ન, કિન્તુ સ ચૌર એવં તન્નિકટે મુદ્રાસમ્પુટકસ્થિત્યા તન્મધ્યે યદતિષ્ઠત્ તદપાહરત્ તસ્માત્ કારણાદ્ ઇમાં કથામકથયત્|
- VII તદા યીશુરકથયદ્ એનાં મા વારય સા મમ શ્મશાનસ્થાપનદિનાર્થં તદરક્ષયત્|
- VIII દરિદ્રા યુષ્માકં સન્નિઘૌ સર્વદા તિષ્ઠન્તિ કિન્ત્વહં સર્વદા યુષ્માકં સન્નિઘૌ ન તિષ્ઠામિ
- IX તત: પરં યીશુસ્તત્રાસ્તીતિ વાર્તા શ્રુત્વા બહવો યિહૂદીયાસ્તં શ્મશાનાદુત્થાપિતમ્ ઇલિયાસરઞ્ચ દ્રષ્ટું તત્ સ્થાનમ્ આગચ્છન્|
- X તદા પ્રધાનયાજ્ઞકાસ્તમ્ ઇલિયાસરમપિ સંહર્તુમ્ અમન્ત્રયન્ ;
- XI યતસ્તેન બહવો યિહૂદીયા ગત્વા યીશૌ વ્યશ્વસન્|
- XII અનન્તરં યીશુ ચિરૂશાલમ્ નગરમ્ આગચ્છતીતિ વાર્તા શ્રુત્વા પરેડહનિ ઉત્સવાગતા બહવો લોકા:
- XIII ખજર્જૂરપત્રાધાનીય તં સાક્ષાત્ કર્તુ બહિરાગત્ય જય જયેતિ વાયં પ્રોચ્યૈ વક્તુમ્ આરભન્ત, ઇસ્રાયેલો યો રાજા પરમેશ્વરસ્ય નામ્નાગચ્છતિ સ ધન્ય:|
- XIV તદા "હે સિયોન: કન્યે મા ભૈષી: પશ્યાયં તવ રાજા ગર્દભશાવકમ્ આરુહ્યાગચ્છતિ"
- XV ઇતિ શાસ્ત્રીયવચનાનુસારેણ યીશુરેકં યુવગર્દભં પ્રાપ્ય તદુપચ્ચારોહત્|
- XVI અસ્યા: ઘટનાયાસ્તાત્પચ્ચ શિષ્યા: પ્રથમં નાબુધ્યન્ત, કિન્તુ યીશૌ મહિમાનં પ્રાપ્તે સતિ વાક્યમિદં તસ્મિન્ અકથ્યત લોકાશ્ચ તમ્પ્રતીત્યમ્ અકુર્વન્ ઇતિ તે સ્મૃતવન્ત:|
- XVII સ ઇલિયાસરં શ્મશાનાદ્ આગન્તુમ્ આહ્વતવાન્ શ્મશાનાઞ્ચ ઉદસ્થાપયદ્ યે યે લોકાસ્તત્કર્મ્ય સાક્ષાદ્ અપશ્યન્ તે પ્રમાણં દાતુમ્ આરભન્તા
- XVIII સ એતાદૃશમ્ અદ્ભુતં કર્મકરોત્ તસ્ય જનશ્રુતે લોકાસ્તં સાક્ષાત્ કર્તુમ્ આગચ્છન્|
- XIX તત: ફિરૂશિન: પરસ્પરં વક્તુમ્ આરભન્ત યુષ્માકં સર્વાશ્ચેષ્ટા વૃથા જાતા:, ઇતિ કિં યૂયં ન બુધ્યધ્વે? પશ્યત સર્વે લોકાસ્તસ્ય પશ્ચાદ્ધર્તિનોભવન્|
- XX ભજનં કર્તુમ્ ઉત્સવાગતાનાં લોકાનાં કતિપયા જના અન્યદેશીયા આસન્,
- XXI તે ગાલીલીયબૈત્સૈદાનિવાસિન: ફિલિપસ્ય સમીપમ્ આગત્ય વ્યાહરન્ હે મહેચ્છ વયં યીશું દ્રષ્ટુમ્ ઇચ્છામ:|
- XXII તત: ફિલિપો ગત્વા આન્દ્રિયમ્ અવદત્ પશ્ચાદ્ આન્દ્રિયફિલિપૌ યીશવે વાર્તામ્ અકથયતા|
- XXIII તદા યીશુ: પ્રત્યુદિતવાન્ માનવસુતસ્ય મહિમપ્રાપ્તિસમય ઉપસ્થિત:|
- XXIV અહં યુષ્માનતિયથાર્થં વદામિ, ધાન્યબીજં મૃત્તિકાયાં પતિત્વા યદિ ન મૃયતે તર્હ્યકાકી તિષ્ઠતિ કિન્તુ યદિ મૃયતે તર્હિ બહુગુણં ફલં ફલતિ|
- XXV યો જનેા નિજપ્રાણાન્ પ્રિયાન્ જાનાતિ સ તાન્ હારયિષ્યતિ કિન્તુ યેા જન ઇહલોકે નિજપ્રાણાન્ અપ્રિયાન્ જાનાતિ સેાનન્તાયુ: પ્રાપ્તું તાન્ રક્ષિષ્યતિ|
- XXVI કશ્ચિદ્ યદિ મમ સેવકો ભવિતું વાગ્છતિ તર્હિ સ મમ પશ્ચાદ્દામી ભવતુ, તસ્માદ્ અહં યત્ર તિષ્ઠામિ મમ સેવકેાપિ તત્ર સ્થાસ્યતિ; યો જનો માં સેવતે મમ પિતાપિ તં સમ્મંસ્યતે|
- XXVII સામ્પ્રતં મમ પ્રાણા વ્યાકુલા ભવન્તિ, તસ્માદ્ હે પિતર એતસ્માત્ સમયાન્ માં રક્ષ, ઇત્યહં કિં પ્રાર્થયિષ્યે? કિન્ત્વહમ્ એતત્સમયાર્થમ્ અવતીર્ણવાન્|
- XXVIII હે પિત: સ્વનામ્નો મહિમાનં પ્રકાશય; તનૈવ સ્વનામ્નો મહિમાનમ્ અહં પ્રકાશયં પુનરપિ પ્રકાશયિષ્યામિ, એષા ગગણીયા વાણી તસ્મિન્ સમયેડજાયતા|
- XXIX તચ્શ્રુત્વા સમીપસ્થલોકાનાં કેચિદ્ અવદન્ મેઘોડગજ્ઞૃત્, કેચિદ્ અવદન્ સ્વર્ગીયદૂતોડનેન સહ કથામયકથત્|
- XXX તદા યીશુ: પ્રત્યવાદીત્, મદર્થં શબ્દોયં નાભૂત્ યુષ્મદર્થમેવાભૂત્|
- XXXI અધુના જગતોસ્ય વિચાર: સમ્પત્સ્યતે, અધુનાસ્ય જગત: પતી રાજ્યાત્ ચ્યોષ્યતિ|
- XXXII યદઈ પૃથિવ્યા ઊર્દ્ધ્વે પ્રોત્થાપિતોસ્મિ તર્હિ સર્વાન્ માનવાન્ સ્વસમીપમ્ આકર્ષિષ્યામિ|
- XXXIII કથં તસ્ય મૃતિ ભવિષ્યતિ, એતદ્ બોધયિતું સ ઇમાં કથામ્ અકથયત્|
- XXXIV તદા લોકા અકથયન્ સોભિષિક્ત: સર્વદા તિષ્ઠતીતિ વ્યવસ્થાગ્રન્થે શ્રુતમ્ અસ્માભિ:, તર્હિ મનુષ્યપુત્ર: પ્રોત્થાપિતો ભવિષ્યતીતિ વાક્યં કથં વદસિ? મનુષ્યપુત્રોયં ક:?

XXXV તદા યીશુરકથાયદ્ યુષ્માભિઃ સાદ્ધ્મ્ અલ્પદિનાનિ જ્યોતિરાસ્તે, યથા યુષ્માન્ અન્ધકારો નાચ્છાદયતિ તદર્થં યાવત્કાલં યુષ્માભિઃ સાદ્ધ્મ્ જ્યોતિસ્તિષ્ઠતિ તાવત્કાલં ગચ્છતઃ; યો જનોઽન્ધકારે ગચ્છતિ સ કુત્ર યાતીતિ ન જાનાતિ।

XXXVI અતએવ યાવત્કાલં યુષ્માકં નિકટે જ્યોતિરાસ્તે તાવત્કાલં જ્યોતીરૂપસન્તાના ભવિતું જ્યોતિષિ વિશ્વસિતઃ; ઇમાં કથાં કથયિત્વા યીશુઃ પ્રસ્થાય તેભ્યઃ સ્વં ગુપ્તવાન્।

XXXVII યદપિ યીશુસ્તેષાં સમક્ષમ્ એતાવદાશ્ચર્યકર્માણિ કૃતવાન્ તથાપિ તે તસ્મિન્ ન વ્યશ્વસન્।

XXXVIII અતએવ કઃ પ્રત્યેતિ સુસંવાદં પરેશાસ્મત્ પ્રચારિતં? પ્રકાશતે પરેશસ્ય હસ્તઃ કસ્ય ચ સન્નિઘૌ? યિશયિયભવિષ્યદ્વાદિના યદેતદ્ વાક્યમુક્તં તત્ સફલમ્ અભવત્।

XXXIX તે પ્રત્યેતું નાશન્કુવન્ તસ્મિન્ યિશયિયભવિષ્યદ્વાદિ પુનરવાદીદ્,

XL યદા, "તે નયનૈર્ ન પશ્યન્તિ બુદ્ધિભિશ્ચ ન બુદ્ધ્યન્તે તૈર્ મનઃસુ પરિવર્તિતેષુ ચ તાનહં યથા સ્વસ્થાન્ ન કરોમિ તથા સ તેષાં લોચનાન્યન્ધાનિ કૃત્વા તેષામન્તઃકરણાનિ ગાઢાનિ કરિષ્યતિ।"

XLI યિશયિયો યદા યીશો મહિમાનં વિલોક્ય તસ્મિન્ કથામકથયત્ તદા ભવિષ્યદ્વાક્યમ્ ઈદૃશં પ્રકાશયત્।

XLII તથાપ્યધિપતિનાં બહવસ્તસ્મિન્ પ્રત્યાયન્। કિન્તુ કિન્તુશિનસ્તાન્ ભજનગૃહાદ્ દૂરીકુર્વન્તીતિ ભયાત્ તે તં ન સ્વીકૃતવન્તઃ।

XLIII યત ઈશ્વરસ્ય પ્રશંસાતો માનવાનાં પ્રશંસાયાં તેઽપ્રિયન્તા।

XLIV તદા યીશુરુચ્યૈઃકારમ્ અકથયદ્ યો જનો મયિ વિશ્વસિતિ સ કેવલે મયિ વિશ્વસિતીતિ ન, સ મત્પ્રેરકેઽપિ વિશ્વસિતિ।

XLV યો જનો માં પશ્યતિ સ મત્પ્રેરકમપિ પશ્યતિ।

XLVI યો જનો માં પ્રત્યેતિ સ યથાન્ધકારે ન તિષ્ઠતિ તદર્થમ્ અહં જ્યોતિઃસ્વરૂપો ભૂત્વા જગત્યસ્મિન્ અવતીર્ણવાન્।

XLVII મમ કથાં શ્રુત્વા યદિ કશ્ચિન્ ન વિશ્વસિતિ તર્હિં તમહં દોષિણં ન કરોમિ, યતો હેતો જગતો જનાનાં દોષાન્ નિશ્ચિતાન્ કર્તું નાગત્ય તાન્ પરિચાતુમ્ આગતોસ્મિ।

XLVIII યઃ કશ્ચિન્ માં ન શ્રદ્ધાય મમ કથં ન ગૃહ્ણાતિ, અન્યસ્તં દોષિણં કરિષ્યતિ વસ્તુતસ્તુ યાં કથામહમ્ અચકથં સા કથા યરમેઽન્હિં તં દોષિણં કરિષ્યતિ।

XLIX યતો હેતોરહં સ્વતઃ કિમપિ ન કથયામિ, કિં કિં મયા કથયિતવ્યં કિં સમુપદેષ્ટવ્યન્ન ઇતિ મત્પ્રેરયિતા પિતા મામાજ્ઞાપયત્।

L તસ્ય સાજ્ઞા અનન્તાયુરિત્યહં જાનામિ, અતએવાહં યત્ કથયામિ તત્ પિતા યથાજ્ઞાપયત્ તથૈવ કથયામ્યહમ્।

XIII

I નિસ્તારોત્સવસ્ય કિન્ચિત્કાલાત્ પૂર્વં પૃથિવ્યાઃ પિતુઃ સમીપગમનસ્ય સમયઃ સન્નિકર્ષોભૂદ્ ઇતિ જ્ઞાત્વા યીશુરાપ્રથમાદ્ યેષુ જગત્પ્રવાસિષ્વાત્મીયલોકેષુ પ્રેમ કરોતિ સ્મ તેષુ શેષં યાવત્ પ્રેમ કૃતવાન્।

II પિતા તસ્ય હસ્તે સર્વ્યં સમર્પિતવાન્ સ્વયમ્ ઈશ્વરસ્ય સમીપાદ્ આગચ્છદ્ ઈશ્વરસ્ય સમીપં યાસ્યતિ ચ, સર્વ્વાણ્યેતાનિ જ્ઞાત્વા રજન્યાં ભોજને સમ્પૂર્ણો સતિ,

III યદા શૈતાન્ તં પરહસ્તેષુ સમર્પયિતું શિમોનઃ પુત્રસ્ય ઈષ્કારિયોતિયસ્ય ચિહ્નદા અન્તઃકરણે કુપ્રવૃત્તિં સમાર્પયત્,

IV તદા યીશુ ભોજનાસનાદ્ ઉત્થાય ગાત્રવસ્ત્રં મોચયિત્વા ગાત્રમાર્જનવસ્ત્રં ગૃહીત્વા તેન સ્વકટિમ્ અબઘ્નાત્,

V પશ્ચાદ્ એકપાત્રે જલમ્ અભિષિચ્ય શિષ્યાણાં પાદાન્ પ્રક્ષાલ્ય તેન કટિબદ્ધગાત્રમાર્જનવાસસા માર્ફુ પ્રારભતા

VI તતઃ શિમોન્પિતરસ્ય સમીપમાગતે સ ઉક્તવાન્ હે પ્રભો ભવાન્ કિં મમ પાદૌ પ્રક્ષાલયિષ્યતિ?

VII યીશુરુદિતવાન્ અહં યત્ કરોમિ તત્ સમ્પ્રતિ ન જાનાસિ કિન્તુ પશ્ચાજ્ જ્ઞાસ્યસિ।

VIII તતઃ પિતરઃ કથિતવાન્ ભવાન્ કદાપિ મમ પાદૌ ન પ્રક્ષાલયિષ્યતિ। યીશુરકથયદ્ યદિ ત્વાં ન પ્રક્ષાલયે તર્હિં મયિ તવ કોપ્યંશો નાસ્તિ।

IX તદા શિમોન્પિતરઃ કથિતવાન્ હે પ્રભો તર્હિં કેવલપાદૌ ન, મમ હસ્તૌ શિરશ્ચ પ્રક્ષાલયતુ।

X તતો યીશુરવદ્ યો જનો ધૌતસ્તસ્ય સર્વ્વાઙ્ગપરિષ્કૃતત્વાત્ પાદૌ વિનાન્યાઙ્ગસ્ય પ્રક્ષાલનાપેક્ષા નાસ્તિ। યૂયં પરિષ્કૃતા ઇતિ સત્યં કિન્તુ ન સર્વ્યં,

XI યતો યો જનસ્તં પરકરેષુ સમર્પયિષ્યતિ તં સ જ્ઞાતવાન્; અતએવ યૂયં સર્વ્યં ન પરિષ્કૃતા ઇમાં કથાં કથિતવાન્।

XII ઇત્યં યીશુસ્તેષાં પાદાન્ પ્રક્ષાલ્ય વસ્ત્રં પરિધાયાસને સમુપવિશ્ય કથિતવાન્ અહં યુષ્માન્ પ્રતિ કિં કર્માકાર્ષં જાનીથ?

XIII યૂયં માં ગુરુ પ્રભુશ્ચ વદથ તત્ સત્યમેવ વદથ યતોહં સએવ ભવામિ।

XIV યદાહં પ્રભુ ગુરુશ્ચ સન્ યુષ્માકં પાદાન્ પ્રક્ષાલિતવાન્ તર્હિં યુષ્માકમપિ પરસ્પરં પાદપ્રક્ષાલનમ્ ઉચિતમ્।

XV અહં યુષ્માન્ પ્રતિ યથા વ્યવાહરં યુષ્માન્ તથા વ્યવહર્તુમ્ એકં પન્થાનં દર્શિતવાન્।

XVI અહં યુષ્માનતિયથાર્થં વદામિ, પ્રભો દર્સિતો ન મહાન્ પ્રેરકાચ્ય પ્રેરિતો ન મહાન્।

- XVII ઇમાં કથાં વિદિત્વા યદિ તદનુસારતઃ કર્માણિ કુરુથ તર્હિ યૂયં ધન્યા ભવિષ્યથા
- XVIII સર્વેષુ યુષ્માસુ કથામિમાં કથયામિ ઇતિ ન, યે મમ મનોનીતાસ્તાનહં જાનામિ, કિન્તુ મમ ભક્ષ્યાણિ યો ભુક્તે મત્રાણપ્રાતિકૂલ્યતઃ ઉત્થાપયતિ પાદસ્ય મૂલં સ ઓષ માનવઃ યદેતદ્ ધર્મપુસ્તકસ્ય વચનં તદનુસારેણાવશ્યં ઘટિષ્યતે
- XIX અહં સ જન ઇત્યત્ર યથા યુષ્માકં વિશ્વાસો જાયતે તદર્થ એતાદ્દશઘટનાત્ પૂર્વમ્ અહમિદાનીં યુષ્મભ્યમકથયમ્
- XX અહં યુષ્માનતીવ યથાર્થ વદામિ, મયા પ્રેરિતં જનં યો ગૃહ્ણાતિ સ મામેવ ગૃહ્ણાતિ યશ્ચ માં ગૃહ્ણાતિ સ મત્પ્રેરકં ગૃહ્ણાતિ
- XXI એતાં કથાં કથયિત્વા યીશુ ઈઃખી સન્ પ્રમાણં દત્વા કથિતવાન્ અહં યુષ્માનતિયથાર્થ વદામિ યુષ્માકમ્ એકો જનો માં પરકરેષુ સમર્પયિષ્યતિ
- XXII તતઃ સ કમુદિશ્ય કથામેતાં કથિતવાન્ ઇત્યત્ર સન્દિગ્ધાઃ શિષ્યાઃ પરસ્પરં મુખમાલોકયિતું પ્રારભન્તા
- XXIII તસ્મિન્ સમયે યીશુ યસ્મિન્ અપ્રીયત સ શિષ્યસ્તસ્ય વક્ષઃસ્થલમ્ અવાલમ્બતા
- XXIV શિમોન્પિતરસ્તં સફેતેનાવદત્, અયં કમુદિશ્ય કથામેતામ્ કથયતીતિ પૃચ્છા
- XXV તદા સ યીશો વક્ષઃસ્થલમ્ અવલમ્બ્ય પૃષ્ઠવાન્, હે પ્રભો સ જનઃ કઃ?
- XXVI તતો યીશુઃ પ્રત્યવદદ્ એકખાણં પૂપં મજ્જયિત્વા યસ્મૈ દાસ્યામિ સએવ સઃ; પશ્ચાત્ પૂપખાણસમેકં મજ્જયિત્વા શિમોનઃ પુત્રાય ઈષ્કરિયોતીયાય ચિહ્નૈ દત્તવાન્
- XXVII તસ્મિન્ દત્તે સતિ શૈતાન્ તમાશ્રયત્; તદા યીશુસ્તમ્ અવદત્ ત્વં યત્ કરિષ્યસિ તત્ ક્ષિપ્રં કુરુ
- XXVIII કિન્તુ સ યેનાશયેન તાં કથામકથાયત્ તમ્ ઉપવિષ્ટલોકાનાં કોપિ નાબુધ્યતઃ
- XXIX કિન્તુ ચિહ્નૈઃ સમીપે મુદ્રાસમ્યુટકસ્થિતેઃ કેચિદ્ ઇત્યમ્ અબુધ્યન્ત પાર્વણાસાદનાર્થ કિમપિ દ્રવ્યં કેતું વા દરિદ્રેભ્યઃ કિન્ચિદ્ વિતરિતું કથિતવાન્
- XXX તદા પૂપખાણગ્રહણાત્ પરં સ તૂર્ણા બહિરગચ્છત્; રાત્રિશ્ચ સમુપસ્થિતા
- XXXI ચિહ્નૈ બહિર્ગતે યીશુરકથયદ્ ઇદાનીં માનવસુતસ્ય મહિમા પ્રકાશતે તેનેશ્વરસ્યાપિ મહિમા પ્રકાશતે
- XXXII યદિ તેનેશ્વરસ્ય મહિમા પ્રકાશતે તર્હિશ્વરોપિ સ્વેન તસ્ય મહિમાનં પ્રકાશયિષ્યતિ તૂર્ણમેવ પ્રકાશયિષ્યતિ
- XXXIII હે વત્સા અહં યુષ્માભિઃ સાર્દ્ધં કિન્ચિત્કાલમાત્રમ્ આસે, તતઃ પરં માં મૃગયિષ્યધ્વે કિન્ત્વહં યત્સ્થાનં યામિ તત્સ્થાનં યૂયં ગન્તું ન શક્ષ્યથ, યામિમાં કથાં ચિહ્નૈયેભ્યઃ કથિતવાન્ તથાધુના યુષ્મભ્યમપિ કથયામિ
- XXXIV યૂયં પરસ્પરં પ્રીયધ્વમ્ અહં યુષ્માસુ યથા પ્રીયે યૂયમપિ પરસ્પરમ્ તથૈવ પ્રીયધ્વં, યુષ્માન્ ઇમાં નવીનામ્ આજ્ઞામ્ આદિશામિ
- XXXV તેનૈવ યદિ પરસ્પરં પ્રીયધ્વે તર્હિ લક્ષણેનાનેન યૂયં મમ શિષ્યા ઇતિ સર્વે જ્ઞાતું શક્ષ્યન્તિ
- XXXVI શિમોનપિતરઃ પૃષ્ઠવાન્ હે પ્રભો ભવાન્ કુત્ર યાસ્યતિ? તતો યીશુઃ પ્રત્યવદત્, અહં યત્સ્થાનં યામિ તત્સ્થાનં સામ્પ્રતં મમ પશ્ચાદ્ ગન્તું ન શક્નોષિ કિન્તુ પશ્ચાદ્ ગમિષ્યસિ
- XXXVII તદા પિતરઃ પ્રત્યુદિતવાન્, હે પ્રભો સામ્પ્રતં કુતો હેતોસ્તવ પશ્ચાદ્ ગન્તું ન શક્નોમિ? ત્વદર્થ પ્રાણાન્ દાતું શક્નોમિ
- XXXVIII તતો યીશુઃ પ્રત્યુક્તવાન્ મન્નિમિત્તં કિં પ્રાણાન્ દાતું શક્નોષિ? ત્વામહં યથાર્થ વદામિ, કુક્કુટરવણાત્ પૂર્વ ત્વં ત્રિ માર્મ્ અપહ્નોષ્યસે

XIV

- I મનોદુઃખિનો મા ભૂતઃ; ઈશ્વરે વિશ્વસિત મયિ ય વિશ્વસિત
- II મમ પિતુ ગૃહે બહૂનિ વાસસ્થાનિ સન્તિ નો યેત્ પૂર્વ યુષ્માન્ અજ્ઞાપયિષ્યં યુષ્મદર્થ સ્થાનં સજ્જયિતું ગચ્છામિ
- III યદિ ગત્વાહં યુષ્મન્નિમિત્તં સ્થાનં સજ્જયામિ તર્હિ પનરાગત્ય યુષ્માન્ સ્વસમીપં નેષ્યામિ, તતો યત્રાહં તિષ્ઠામિ તત્ર યૂયમપિ સ્થાસ્યથા
- IV અહં યત્સ્થાનં બ્રજામિ તત્સ્થાનં યૂયં જાનીથ તસ્ય પન્થાનમપિ જાનીથા
- V તદા થોમા અવદત્, હે પ્રભો ભવાન્ કુત્ર યાતિ તદ્વ્યં ન જાનીમઃ, તર્હિ કથં પન્થાનં જ્ઞાતું શક્નુમઃ?
- VI યીશુરકથયદ્ અહમેવ સત્યજીવનરૂપપથો મયા ન ગન્તા કોપિ પિતુઃ સમીપં ગન્તું ન શક્નોતિ
- VII યદિ મામ્ અજ્ઞાસ્યત તર્હિ મમ પિતરમખ્યાજ્ઞાસ્યત કિન્ત્વધુનાતસ્તં જાનીથ પશ્યથ યા
- VIII તદા ફિલિપઃ કથિતવાન્, હે પ્રભો પિતરં દર્શય તસ્માદસ્માકં યથેષ્ટં ભવિષ્યતિ
- IX તતો યીશુઃ પ્રત્યાવાદીત્, હે ફિલિપ યુષ્માભિઃ સાર્દ્ધમ્ એતાવદિનાનિ સ્થિતમપિ માં કિં ન પ્રત્યભિજાનાસિ? યો જનો મામ્ અપશ્યત્ સ પિતરમખ્યાપશ્યત્ તર્હિ પિતરમ્ અસ્માન્ દર્શયેતિ કથાં કથં કથયસિ?
- X અહં પિતરિ તિષ્ઠામિ પિતા મયિ તિષ્ઠતીતિ કિં ત્વં ન પ્રત્યષિ? અહં યદ્વાક્યં વદામિ તત્ સ્વતો ન વદામિ કિન્તુ યઃ પિતા મયિ વિરાજતે સ એવ સર્વકર્માણિ કરાતિ

- XI અતએવ પિતર્યંહં તિષ્ઠામિ પિતા ચ મયિ તિષ્ઠતિ મમાસ્યાં કથાયાં પ્રત્યયં કુરુત, નો ચેત્ કર્મહંતો: પ્રત્યયં કુરુતા
- XII અહં યુષ્માનતિયથાર્થં વદામિ, યો જનો મયિ વિશ્વસિતિ સોહમિવ કર્માણિ કરિષ્યતિ વરં તતોપિ મહાકર્માણિ કરિષ્યતિ યતો હેતોરહં પિતુ: સમીપં ગચ્છામિ
- XIII યથા પુત્રેણ પિતુ મંહિમા પ્રકાશતે તદર્થં મમ નામ પ્રોચ્ય યત્ પ્રાર્થયિષ્યધ્વે તત્ સફલં કરિષ્યામિ
- XIV યદિ મમ નામ્ના યત્ કિચ્છિદ્ યાયધ્વે તર્હિં તદહં સાધયિષ્યામિ
- XV યદિ મયિ પ્રીયધ્વે તર્હિં મમાજ્ઞા: સમાચરતા
- XVI તતો મયા પિતુ: સમીપે પ્રાર્થિતે પિતા નિરન્તરં યુષ્માભિ: સાર્દ્ધં સ્થાતુમ્ ઇતરમેકં સહાયમ્ અર્થાત્ સત્યમયમ્ આત્માનં યુષ્માકં નિકટં પ્રેષયિષ્યતિ
- XVII એતજ્જગતો લોકાસ્તં ગ્રહીતું ન શક્નુવન્તિ યતસ્તે તં નાપશ્યન્ નાજનંશ્ર કિન્તુ યૂયં જાનીથ યતો હેતો: સ યુષ્માકમન્ત નિવસતિ યુષ્માકં મધ્યે સ્થાસ્યતિ ચા
- XVIII અહં યુષ્માન્ અનાથાન્ કૃત્વા ન યાસ્યામિ પુનરપિ યુષ્માકં સમીપમ્ આગમિષ્યામિ
- XIX કિયત્કાલરત્ પરમ્ અસ્ય જગતો લોકા માં પુન ન દ્રક્ષ્યન્તિ કિન્તુ યૂયં દ્રક્ષ્યથ;અહં જીવિષ્યામિ તસ્માત્ કારણાદ્ યૂયમપિ જીવિષ્યથા
- XX પિતર્યંહમસ્મિ મયિ ચ યૂયં સ્થ, તથાહં યુષ્માસ્વસ્મિ તદપિ તદા જ્ઞાસ્યથા
- XXI યો જનો મમાજ્ઞા ગૃહીત્વા તા આચરતિ સએવ મયિ પ્રીયતે; યો જનશ્ચ મયિ પ્રીયતે સએવ મમ પિતુ: પ્રિયપાત્રં ભવિષ્યતિ, તથાહમપિ તસ્મિન્ પ્રીત્વા તસ્મૈ સ્વં પ્રકાશયિષ્યામિ
- XXII તદા ઈષ્કરિયોતીયાદ્ અન્યો યિહ્દાસ્તમવદત્, હે પ્રભો ભવાન્ જગતો લોકાનાં સન્નિધૌ પ્રકાશિતો ન ભૂત્વાસ્માકં સન્નિધૌ કુત: પ્રકાશિતો ભવિષ્યતિ?
- XXIII તતો યીશુ: પ્રત્યુદિતવાન્, યો જનો મયિ પ્રીયતે સ મમાજ્ઞા અપિ ગૃહ્ણાતિ, તેન મમ પિતાપિ તસ્મિન્ પ્રેષ્યતે, આવાજ્ઞ તન્નિકટમાગત્ય તેન સહ નિવત્સ્યાવ:
- XXIV યો જનો મયિ ન પ્રીયતે સ મમ કથા અપિ ન ગૃહ્ણાતિ પુનશ્ચ યામિમાં કથાં યૂયં શૃણુથ સા કથા કેવલસ્ય મમ ન કિન્તુ મમ પ્રેરકો ય: પિતા તસ્યાપિ કથા||
- XXV ઇદાનીં યુષ્માકં નિકટે વિદ્યમાનોહમ્ એતા: સકલા: કથા: કથયામિ
- XXVI કિન્તિવત: પરં પિત્રા ય: સહાયોઽર્થાત્ પવિત્ર આત્મા મમ નામ્નિ પ્રેરયિષ્યતિ સ સર્વ્વ શિક્ષયિત્વા મયોક્તા: સમસ્તા: કથા યુષ્માન્ સ્મારયિષ્યતિ
- XXVII અહં યુષ્માકં નિકટે શાન્તિં સ્થાપયિત્વા યામિ, નિજાં શાન્તિં યુષ્મભ્યં દદામિ, જગતો લોકા યથા દદાતિ તથાહં ન દદામિ; યુષ્માકમ્ અન્ત:કરણાનિ દુ:ખિતાનિ ભીતાનિ ચ ન ભવન્તુ
- XXVIII અહં ગત્વા પુનરપિ યુષ્માકં સમીપમ્ આગમિષ્યામિ મયોક્તં વાક્યમિદં યૂયમ્ અશ્રૌષ્ટ; યદિ મય્યપ્રેષ્યધ્વં તર્હાહં પિતુ: સમીપં ગચ્છામિ મમાસ્યાં કથાયાં યૂયમ્ અહ્લાદિષ્યધ્વં યતો મમ પિતા મતોપિ મહાન્
- XXIX તસ્યા ઘટનાયા: સમયે યથા યુષ્માકં શ્રદ્ધા જાયતે તદર્થમ્ અહં તસ્યા ઘટનાયા: પૂર્વમ્ ઇદાનીં યુષ્માન્ એતાં વાર્તાં વદામિ
- XXX ઇત: પરં યુષ્માભિ: સહ મમ બહવ આલાપા ન ભવિષ્યન્તિ યત: કારણાદ્ એતસ્ય જગત: પતિરાગચ્છતિ કિન્તુ મયા સહ તસ્ય કોપિ સમ્બન્ધો નાસ્તિ
- XXXI અહં પિતરિ પ્રેમ કરોમિ તથા પિતુ વિધિવત્ કર્માણિ કરોમીતિ યેન જગતો લોકા જાનન્તિ તદર્થમ્ ઉત્તિષ્ઠત વયં સ્થાનાદસ્માદ્ ગચ્છામિ

XV

- I અહં સત્યદ્રાક્ષાલતાસ્વરૂપો મમ પિતા તૂદાનપરિચારકસ્વરૂપશ્ચ
- II મમ યાસુ શાખાસુ ફલોાનિ ન ભવન્તિ તા: સ ઇનન્તિ તથા ફલવત્ય: શાખા યથાધિકફલોાનિ ફલન્તિ તદર્થં તા: પરિષ્કરોતિ
- III ઇદાનીં મયોક્તોપદેશેન યૂયં પરિષ્કૃતા:|
- IV અત: કારણાત્ મયિ તિષ્ઠત તેનાહમપિ યુષ્માસુ તિષ્ઠામિ, યતો હેતો દ્રાક્ષાલતાયામ્ અસંલગ્ના શાખા યથા ફલવતી ભવિતું ન શક્નોતિ તથા યૂયમપિ મય્યતિષ્ઠન્ત: ફલવન્તો ભવિતું ન શક્નુથા
- V અહં દ્રાક્ષાલતાસ્વરૂપો યૂયશ્ચ શાખાસ્વરૂપો:; યો જનો મયિ તિષ્ઠતિ યત્ર ચાહં તિષ્ઠામિ, સ પ્રચૂરફલૈ: ફલવાન્ ભવતિ, કિન્તુ માં વિના યૂયં કિમપિ કર્તું ન શક્નુથા
- VI ય: કશ્ચિન્ મયિ ન તિષ્ઠતિ સ શુષ્કશાખેવ બહિ નિષ્કિષ્યતે લોકાશ્ચ તા આહત્ય વહ્નૌ નિષ્કિષ્ય દાહ્યન્તિ
- VII યદિ યૂયં મયિ તિષ્ઠથ મમ કથા ચ યુષ્માસુ તિષ્ઠતિ તર્હિં યદ્ વાચ્છિત્વા યાયિષ્યધ્વે યુષ્માકં તદેવ સફલં ભવિષ્યતિ

- VIII યદિ યૂયં પ્રચૂરકલવન્તો ભવથ તર્હિ તદ્ધારા મમ પિતુ મ્હિમા પ્રકાશિષ્યતે તથા યૂયં મમ શિષ્યા ઇતિ પરિક્ષાયિષ્યધ્વે।
 IX પિતા યથા મયિ પ્રીતવાન્ અહમપિ યુષ્માસુ તથા પ્રીતવાન્ અતો હેતો યૂયં નિરન્તરં મમ પ્રેમપાત્રાણિ ભૂત્વા તિષ્ઠતા
 X અહં યથા પિતુરાજ્ઞા ગૃહીત્વા તસ્ય પ્રેમભાજનં તિષ્ઠામિ તથૈવ યૂયમપિ યદિ મમાજ્ઞા ગુહ્લીથ તર્હિ મમ પ્રેમભાજનાનિ સ્થાસ્યથા
 XI યુષ્મન્નિમિત્તં મમ ય આહ્વાદઃ સ યથા ચિરં તિષ્ઠતિ યુષ્માકમ્ આનન્દશ્ચ યથા પૂર્યતે તદર્થ યુષ્મભ્યમ્ એતાઃ કથા અત્રકથમ્।
 XII અહં યુષ્માસુ યથા પ્રીયે યૂયમપિ પરસ્પરં તથા પ્રીયધ્વમ્ એષા મમાજ્ઞા।
 XIII મિત્રાણાં કારણાત્ સ્વપ્રાણદાનપર્યન્તં યત્ પ્રેમ તસ્માન્ મહાપ્રેમ કસ્યાપિ નાસ્તિ।
 XIV અહં યદદ્ આદિશામિ તત્તદેવ યદિ યૂયમ્ આચરત તર્હિ યૂયમેવ મમ મિત્રાણિ।
 XV અદ્યારભ્ય યુષ્માન્ દાસાન્ ન વદિષ્યામિ યત્ પ્રભુ ર્યત્ કરોતિ દાસસ્તદ્ ન જાનાતિ; કિન્તુ પિતુઃ સમીપે યદદ્ અશૃણવં તત્ સર્વ્ય યુષ્માન્ અજ્ઞાપયમ્ તત્કારણાદ્ યુષ્માન્ મિત્રાણિ પ્રોક્તવાન્।
 XVI યૂયં માં રોચિતવન્ત ઇતિ ન, કિન્ત્વહમેવ યુષ્માન્ રોચિતવાન્ યૂયં ગત્વા યથા ફલાન્યુત્પાદયથ તાનિ ફલાનિ યાક્ષ્યાણિ ભવન્તિ, તદર્થ યુષ્માન્ ન્યજુનજં તસ્માન્ મમ નામ પ્રોચ્ય પિતરં યત્ કિન્ચિદ્ યાયિષ્યધ્વે તદેવ સ યુષ્મભ્યં દાસ્યતિ।
 XVII યૂયં પરસ્પરં પ્રીયધ્વમ્ અહમ્ ઇત્યાજ્ઞાપયામિ।
 XVIII જગતો લોકૈ યુષ્માસુ ઋતીયિતેષુ તે પૂર્વ્ય મામેવાર્તીયન્ત ઇતિ યૂયં જાનીથા।
 XIX યદિ યૂયં જગતો લોકા અભવિષ્યત તર્હિ જગતો લોકા યુષ્માન્ આત્મીયાન્ બુદ્ધ્વાપ્રેષ્યન્ત; કિન્તુ યૂયં જગતો લોકા ન ભવથ, અહં યુષ્માન્ અસ્માજ્જગતોડરોચયમ્ એતસ્માત્ કારણાજ્જગતો લોકા યુષ્માન્ ઋતીયન્તો।
 XX દાસઃ પ્રભો મ્હાન્ ન ભવતિ મમૈતત્ પૂર્વ્યયં વાક્યં સ્મરત; તે યદિ મામેવાતાડયન્ તર્હિ યુષ્માનપિ તાડયિષ્યન્તિ, યદિ મમ વાક્યં ગૃહ્ણન્તિ તર્હિ યુષ્માકમપિ વાક્યં ગ્રહીષ્યન્તિ।
 XXI કિન્તુ તે મમ નામકારણાદ્ યુષ્માન્ પ્રતિ તાદૃશં વ્યવહરિષ્યન્તિ યતો યો માં પ્રેરિતવાન્ તં તે ન જાનન્તિ।
 XXII તેષાં સન્નિધિમ્ આગત્ય યદદહં નાકથયિષ્યં તર્હિ તેષાં પાપં નાભવિષ્યત્ કિન્ત્વધુના તેષાં પાપમાચ્છાદયિતુમ્ ઉપાયો નાસ્તિ।
 XXIII યો જનો મામ્ ઋતીયતે સ મમ પિતરમપિ ઋતીયતો।
 XXIV યાદૃશાનિ કર્માણિ કેનાપિ કદાપિ નાક્રિયન્ત તાદૃશાનિ કર્માણિ યદિ તેષાં સાક્ષાદ્ અહં નાકરિષ્યં તર્હિ તેષાં પાપં નાભવિષ્યત્ કિન્ત્વધુના તે દૃષ્ટ્વાપિ માં મમ પિતરઞ્ચાર્તીયન્તા।
 XXV તસ્માત્ તેડકારણં મામ્ ઋતીયન્તે યદેતદ્ વચનં તેષાં શાસ્ત્રે લિખિતમાસ્તે તત્ સફલમ્ અભવત્।
 XXVI કિન્તુ પિતુ નિર્ગતં યં સહાયમર્થાત્ સત્યમયમ્ આત્માનં પિતુઃ સમીપાદ્ યુષ્માકં સમીપે પ્રેષયિષ્યામિ સ આગત્ય મયિ પ્રમાણં દાસ્યતિ।
 XXVII યૂયં પ્રથમમારભ્ય મયા સાહ્લ્યં તિષ્ઠથ તસ્માદ્દેતો યૂયમપિ પ્રમાણં દાસ્યથા।

XVI

- I યુષ્માકં યથા વાધા ન જાયતે તદર્થ યુષ્માન્ એતાનિ સર્વ્યવાક્યાનિ વ્યાહરં।
 II લોકા યુષ્માન્ ભજનગૃહેભ્યો દૂરીકરિષ્યન્તિ તથા યસ્મિન્ સમયે યુષ્માન્ હત્વા ઈશ્વરસ્ય તુષ્ટિ જનકં કર્માકુર્મ ઇતિ મંસ્યન્તે સ સમય આગચ્છન્તિ।
 III તે પિતરં માઞ્ચ ન જાનન્તિ, તસ્માદ્ યુષ્માન્ પ્રતીદૃશમ્ આચરિષ્યન્તિ।
 IV અતો હેતાઃ સમયે સમુપસ્થિતે યથા મમ કથા યુષ્માકં મનઃસુઃ સમુપતિષ્ઠતિ તદર્થ યુષ્માભ્યમ્ એતાં કથાં કથયામિ યુષ્માભિઃ સાહ્લ્યમ્ અહં તિષ્ઠન્ પ્રથમં તાં યુષ્મભ્યં નાકથયાં।
 V સામ્પ્રતં સ્વસ્ય પ્રેરયિતુઃ સમીપં ગચ્છામિ તથાપિ ત્વં ક્ક ગચ્છસિ કથામેતાં યુષ્માકં કોપિ માં ન પૃચ્છતિ।
 VI કિન્તુ મયોક્તાભિરાભિઃ કથાભિ યુષ્માકમ્ અન્તઃકરણાનિ દુઃખેન પૂર્ણાન્યભવન્।
 VII તથાપ્યહં યથાર્થ કથયામિ મમ ગમનં યુષ્માકં હિતાર્થમેવ, યતો હેતો ગમને ન કૃતે સહાયો યુષ્માકં સમીપં નાગમિષ્યતિ કિન્તુ યદિ ગચ્છામિ તર્હિ યુષ્માકં સમીપે તં પ્રેષયિષ્યામિ।
 VIII તતઃ સ આગત્ય પાપપુણ્યદણ્ડેષુ જગતો લોકાનાં પ્રબોધં જનયિષ્યતિ।
 IX તે મયિ ન વિશ્વસન્તિ તસ્માદ્દેતોઃ પાપપ્રબોધં જનયિષ્યતિ।
 X યુષ્માકમ્ અદૃશ્યઃ સન્નહં પિતુઃ સમીપં ગચ્છામિ તસ્માદ્ પુણ્યે પ્રબોધં જનયિષ્યતિ।
 XI એતજ્જગતોડધિપતિ દર્શણાં પ્રાપ્નોતિ તસ્માદ્ દણ્ડે પ્રબોધં જનયિષ્યતિ।
 XII યુષ્મભ્યં કથયિતું મમાનેકાઃ કથા આસતે, તાઃ કથા ઇદાનીં યૂયં સોહું ન શક્નુથ;

- XIII કિન્તુ સત્યમય આત્મા યદા સમાગમિષ્યતિ તદા સર્વ્વ સત્યં યુષ્માન્ નેષ્યતિ, સ સ્વતઃ કિમપિ ન વદિષ્યતિ કિન્તુ યચ્છ્રોષ્યતિ તદેવ કથયિત્વા ભાવિકાર્ય્યં યુષ્માન્ જ્ઞાપયિષ્યતિ
- XIV મમ મહિમાનં પ્રકાશયિષ્યતિ યતો મદીયાં કથાં ગૃહીત્વા યુષ્માન્ બોધયિષ્યતિ
- XV પિતુ ર્થદદ્ આસ્તે તત્ સર્વ્વ મમ તસ્માદ્ કારણાદ્ અવાદિષ્ઠં સ મદીયાં કથાં ગૃહીત્વા યુષ્માન્ બોધયિષ્યતિ
- XVI કિયત્કાલાત્ પરં યૂયં માં દ્રષ્ટું ન લપ્સ્યધ્વે કિન્તુ કિયત્કાલાત્ પરં પુન દ્રષ્ટું લપ્સ્યધ્વે યતોહં પિતુઃ સમીપં ગચ્છામિ
- XVII તતઃ શિષ્યાણાં કિયન્તો જનાઃ પરસ્પરં વદિતુમ્ આરભન્ત, કિયત્કાલાત્ પરં માં દ્રષ્ટું ન લપ્સ્યધ્વે કિન્તુ કિયત્કાલાત્ પરં પુન દ્રષ્ટું લપ્સ્યધ્વે યતોહં પિતુઃ સમીપં ગચ્છામિ, ઇતિ યદ્ વાક્યમ્ અયં વદતિ તત્ કિં?
- XVIII તતઃ કિયત્કાલાત્ પરમ્ ઇતિ તસ્ય વાક્યં કિં? તસ્ય વાક્યસ્યાભિપ્રાયં વયં બોદ્ધું ન શક્નુમસ્તૈરિતિ
- XIX નિગદિતે યીશુસ્તેષાં પ્રશ્નેચ્છાં જ્ઞાત્વા તેભ્યોઽકથયત્ કિયત્કાલાત્ પરં માં દ્રષ્ટું ન લપ્સ્યધ્વે, કિન્તુ કિયત્કાલાત્ પરં પૂન દ્રષ્ટું લપ્સ્યધ્વે, યામિમાં કથામકથયં તસ્યા અભિપ્રાયં કિં યૂયં પરસ્પરં મૃગયધ્વે?
- XX યુષ્માનહમ્ અતિયથાર્થં વદામિ યૂયં કન્દિષ્યથ વિલપિષ્યથ ચ, કિન્તુ જગતો લોકા આનન્દિષ્યન્તિ; યૂયં શોકાકુલા ભવિષ્યથ કિન્તુ શોકાત્ પરં આનન્દયુક્તા ભવિષ્યથા
- XXI પ્રસવકાલ ઉપસ્થિતે નારી યથા પ્રસવવેદનયા વ્યાકુલા ભવતિ કિન્તુ પુત્રે ભૂમિષ્ઠે સતિ મનુષ્યૈકો જન્મના નરલોકે પ્રવિષ્ટ ઇત્યાનન્દાત્ તસ્યાસ્તસર્વ્વ દુઃખં મનસિ ન તિષ્ઠતિ,
- XXII તથા યૂયમપિ સામ્પ્રતં શોકાકુલા ભવથ કિન્તુ પુનરપિ યુષ્મભ્યં દર્શનં દાસ્યામિ તેન યુષ્માકમ્ અન્તઃકરણાનિ સાનન્દાનિ ભવિષ્યન્તિ, યુષ્માકં તમ્ આનન્દઞ્ચ કોપિ હર્તું ન શક્ષ્યતિ
- XXIII તસ્મિન્ દિવસે કામપિ કથાં માં ન પ્રક્ષયથા યુષ્માનહમ્ અતિયથાર્થં વદામિ, મમ નામ્ના યત્ કિન્દ્રિદ્ પિતરં યાયિષ્યધ્વે તદેવ સ દાસ્યતિ
- XXIV પૂર્વે મમ નામ્ના કિમપિ નાયાયધ્વં, યાયધ્વં તતઃ પ્રાપ્સ્યથ તસ્માદ્ યુષ્માકં સમ્પૂર્ણાનન્દો જનિષ્યતો
- XXV ઉપમાકથાભિઃ સર્વાણ્યેતાનિ યુષ્માન્ જ્ઞાપિતવાન્ કિન્તુ યસ્મિન્ સમયે ઉપમયા નોક્ત્વા પિતુઃ કથાં સ્પષ્ટં જ્ઞાપયિષ્યામિ સમય એતાદૃશ આગચ્છતિ
- XXVI તદા મમ નામ્ના પ્રાર્થયિષ્યધ્વે ડહં યુષ્મન્નિમિત્તં પિતરં વિનેષ્યે કથામિમાં ન વદામિ;
- XXVII યતો યૂયં મયિ પ્રેમ કુરુથ, તથાહમ્ ઈશ્વરસ્ય સમીપાદ્ આગતવાન્ ઇત્યપિ પ્રતીથ, તસ્માદ્ કારણાત્ કારણાત્ પિતા સ્વયં યુષ્માસુ પ્રીયતો
- XXVIII પિતુઃ સમીપાજ્જજ્જદ્ આગતોસ્મિ જગત્ પરિત્યજ્ય ચ પુનરપિ પિતુઃ સમીપં ગચ્છામિ
- XXIX તદા શિષ્યા અવદન્, હે પ્રભો ભવાન્ ઉપમયા નોક્ત્વાધુના સ્પષ્ટં વદતિ
- XXX ભવાન્ સર્વ્વજ્ઞઃ કેનચિત્ પૃષ્ઠો ભવિતુમપિ ભવતઃ પ્રયોજનં નાસ્તીત્યધુનાસ્માકં સ્થિરજ્ઞાનં જાતં તસ્માદ્ ભવાન્ ઈશ્વરસ્ય સમીપાદ્ આગતવાન્ ઇત્યત્ર વયં વિશ્વસિમઃ
- XXXI તતો યીશુઃ પ્રત્યવાદીદ્ ઇદાનીં કિં યૂયં વિશ્વસિથ?
- XXXII પશ્યત સર્વ્વે યૂયં વિકીર્ણાઃ સન્તો મામ્ એકાકિનં પીરત્યજ્ય સ્વં સ્વં સ્થાનં ગમિષ્યથ, એતાદૃશઃ સમય આગચ્છતિ વરં પ્રાયેણોપસ્થિતવાન્; તથાપ્યહં નૈકાકી ભવામિ યતઃ પિતા મયા સાદ્ધર્મ્ આસ્તો
- XXXIII યથા મયા યુષ્માકં શાન્તિ જર્જયતે તદર્થમ્ એતાઃ કથા યુષ્મભ્યમ્ અચકથં; અસ્મિન્ જગતિ યુષ્માકં ક્લેશો ઘટિષ્યતે કિન્ત્વક્ષોભા ભવત યતો મયા જગજ્જિજ્જતાં

XVII

- I તતઃ પરં યીશુરેતાઃ કથાઃ કથયિત્વા સ્વર્ગં વિલોક્યૈતત્ પ્રાર્થયત્, હે પિતઃ સમય ઉપસ્થિતવાન્; યથા તવ પુત્રસ્તવ મહિમાનં પ્રકાશયતિ તદર્થં ત્વં નિજપુત્રસ્ય મહિમાનં પ્રકાશયા
- II ત્વં યોલ્લોકાન્ તસ્ય હસ્તે સમર્પિતવાન્ સ યથા તેભ્યોઽનન્તાયુ દંદાતિ તદર્થં ત્વં પ્રાણિમાત્રાણામ્ અધિપતિત્વભારં તસ્મૈ દત્તવાન્
- III યસ્ત્વમ્ અદ્વિતીયઃ સત્ય ઈશ્વરસ્ત્વયા પ્રેરિતશ્ચ યીશુઃ પ્રીષ્ટ એતયોરુભયોઃ પરિચયે પ્રાપ્તેઽનન્તાયુ ભવતિ
- IV ત્વં યસ્ય કર્મણો ભારં મહ્યં દત્તવાન્, તત્ સમ્પન્નં કૃત્વા જગત્યસ્મિન્ તવ મહિમાનં પ્રાકાશયં
- V અતએવ હે પિત જગત્યવિદ્યમાને ત્વયા સહ તિષ્ઠતો મમ યો મહિમાસીત્ સમ્પ્રતિ તવ સમીપે માં તં મહિમાનં પ્રાપયા
- VI અન્યસ્ય ત્વમ્ એતજ્જગતો યાલ્લોકાન્ મહ્યમ્ અદદા અહં તેભ્યસ્તવ નામ્નસ્તત્ત્વજ્ઞાનમ્ અદદાં, તે તવૈવાસન્, ત્વં તાન્ મહ્યમદદાઃ, તસ્માત્તે તવોપદેશમ્ અગૃહ્ણન્
- VII ત્વં મહ્યં યત્ કિન્દ્રિદ્ અદદાસ્તસર્વ્વ ત્વત્તો જાયતે ઇત્યધુનાજાનન્

VIII मह्यं यमुपदेशम् अददा अहमपि तेभ्यस्तमुपदेशम् अददां तेपि तमगृह्णन् त्वत्तोऽहं निर्गत्य त्वया प्रेरितोभवम् अत्र य यश्वसन्।

IX तेषामेव निमित्तं प्रार्थयेऽहं जगतो लोकनिमित्तं न प्रार्थये किन्तु याल्लोकान् मह्यम् अददास्तेषामेव निमित्तं प्रार्थयेऽहं यतस्ते तवैवासते।

X ये मम ते तव ये य तव ते मम तथा तै र्मम मडिमा प्रकाशयते।

XI साम्प्रतम् अस्मिन् जगति ममावस्थितेः शेषम् अभवत् अहं तव समीपं गच्छामि किन्तु ते जगति स्थास्यन्ति; हे पवित्र पितरावयो रथैकत्वमास्ते तथा तेषामप्येकत्वं भवति तदर्थं याल्लोकान् मह्यम् अददास्तान् स्वनाम्ना रक्षा।

XII यावन्ति दिनानि जगत्यस्मिन् तैः सडाहमासं तावन्ति दिनानि तान् तव नाम्नाहं रक्षितवान्; याल्लोकान् मह्यम् अददास्तान् सर्वान् अहमरक्षं, तेषां मध्ये केवलं विनाशपात्रं हारितं तेन धर्मपुस्तकस्य वचनं प्रत्यक्षं भवति।

XIII किन्त्वधुना तव सन्निधिं गच्छामि मया यथा तेषां सम्पूर्णां नन्दो भवति तदर्थमहं जगति तिष्ठन् अेताः कथा अकथयाम्।

XIV तवोपदेशं तेभ्योऽददां जगता सह यथा मम सम्बन्धो नास्ति तथा जजता सह तेषामपि सम्बन्धाभावाज् जगतो लोकास्तान् ऋतीयन्ते।

XV त्वं जगतस्तान् गृहाणेति न प्रार्थये किन्त्वशुभाद् रक्षेति प्रार्थयेऽहम्।

XVI अहं यथा जगत्सम्बन्धीयो न भवामि तथा तेपि जगत्सम्बन्धीया न भवन्ति।

XVII तव सत्यकथया तान् पवित्रीकुरु तव वाक्यमेव सत्यं।

XVIII त्वं यथा मां जगति प्रैरयस्तथाहमपि तान् जगति प्रैरयं।

XIX तेषां हितार्थं यथाहं स्वं पवित्रीकरोमि तथा सत्यकथया तेपि पवित्रीभवन्तु।

XX केवलं अेषामर्थं प्रार्थयेऽहम् एति न किन्त्वेतेषामुपदेशेन ये जना मयि विश्वसिष्यन्ति तेषामप्यर्थं प्रार्थयेऽहम्।

XXI हे पितस्तेषां सर्वेषाम् ऐकत्वं भवतु तव यथा मयि मम य यथा त्वय्येकत्वं तथा तेषामप्यावयोरेकत्वं भवतु तेन त्वं मां प्रेरितवान् एति जगतो लोकाः प्रतियन्तु।

XXII यथावयोरेकत्वं तथा तेषामप्येकत्वं भवतु तेष्वहं मयि य त्वम् एत्थं तेषां सम्पूर्णमेकत्वं भवतु, त्वं प्रेरितवान् त्वं मयि यथा प्रीयसे य तथा तेष्वपि प्रीतवान् अेतद्यथा जगतो लोका ज्ञानन्ति।

XXIII तदर्थं त्वं यं मडिमानं मह्यम् अददास्तं मडिमानम् अहमपि तेभ्यो दत्तवान्।

XXIV हे पित जगतो निर्माणात् पूर्वं मयि स्नेहं कृत्वा यं मडिमानं दत्तवान् मम तं मडिमानं यथा ते पश्यन्ति तदर्थं याल्लोकान् मह्यं दत्तवान् अहं यत्र तिष्ठामि तेपि यथा तत्र तिष्ठन्ति ममैषा वाञ्छा।

XXV हे यथार्थिक पित जगतो लोकैस्त्वय्यज्ञातेपि त्वामहं ज्ञाने त्वं मां प्रेरितवान् एतीमे शिष्या ज्ञानन्ति।

XXVI यथाहं तेषु तिष्ठामि तथा मयि येन प्रेम्ना प्रेमाकरोस्तत् तेषु तिष्ठति तदर्थं तव नामाहं तान् ज्ञापितवान् पुनरपि ज्ञापयिष्यामि।

XVIII

I ताः कथाः कथयित्वा यीशुः शिष्यानादाय किद्रोत्रामकं स्रोत उत्तीर्य शिष्यैः सह तत्रत्योद्यानं प्राविशत्।

II किन्तु विश्वासघातियिडूदास्तत् स्थानं परियीयते यतो यीशुः शिष्यैः सार्द्धं कदाचित् तत् स्थानम् अगच्छत्।

III तदा स यिडूदाः सैन्यगणं प्रधानयाजकानां किंशिनाञ्च पदातिगणञ्च गृहीत्वा प्रदीपान् उल्कान् अस्त्राणि यादाय तस्मिन् स्थाने उपस्थितवान्।

IV स्वं प्रति यद् घटिष्यते तज् ज्ञात्वा यीशुरग्रेसरः सन् तानपृच्छत् कं गवेषयथ?

V ते प्रत्यवदन्, नासरतीयं यीशुं; ततो यीशुरवादीद् अहमेव सः; तैः सह विश्वासघाती यिडूदाश्चातिष्ठत्।

VI तदाहमेव स तस्यैतां कथां श्रुत्वैव ते पश्चादेत्य भूमौ पतितः।

VII ततो यीशुः पुनरपि पृष्ठवान् कं गवेषयथ? ततस्ते प्रत्यवदन् नासरतीयं यीशुं।

VIII तदा यीशुः प्रत्युदितवान् अहमेव स एमां कथामयकथम्; यदि मामन्विष्यथ तर्हीमान् गन्तुं मा वारयत।

IX एत्थं भूते मह्यं याल्लोकान् अददास्तेषाम् ऐकमपि नाहारयम् एमां यां कथां स स्वयमकथयत् सा कथा सकृदा ज्ञाता।

X तदा शिमोन्पितरस्य निकटे अङ्गुलिस्थितेः स तं निष्कोषं कृत्वा मलायाजकस्य माल्पनामानं दासम् आहृत्य तस्य दक्षिणकर्णं छिन्नवान्।

XI ततो यीशुः पितरम् अवदत्, अङ्गु कोषे स्थापय मम पिता मह्यं पातुं यं कंसम् अददात् तेनाहं किं न पास्यामि?

XII तदा सैन्यगणः सेनापति र्गिडूदीयानां पदातयश्च यीशुं घृत्वा अदृष्ट्वा हानन्नाम्नः क्रियङ्गाः श्वशुरस्य समीपं प्रथमम् अनयन्।

XIII स क्रियङ्गास्तस्मिन् वत्सरे मलायाजत्वपदे नियुक्तः।

- XIV सन् साधारणलोकानां मङ्गलार्थम् अेकज्जनस्य मरणमुचितम् एति यिडूदीयैः सार्द्धम् अमन्त्रयत्।
- XV तदा शिमोन्पितरोऽन्यैकशिष्यश्च यीशोः पश्चाद् अगच्छतां तस्यान्यशिष्यस्य मडायान्जकेन परिचितत्वात् स यीशुना सह मडायान्जकस्याट्टालिकां प्राविशत्।
- XVI किन्तु पितरो बडिर्दारस्य समीपेऽतिष्ठद् अतएव मडायान्जकेन परिचितः स शिष्यः पुनर्बडिर्गत्वा दौवायिकायै कथयित्वा पितरम् अभ्यन्तरम् आनयत्।
- XVII तदा स द्वाररक्षिका पितरम् अवदत् त्वं किं न तस्य मानवस्य शिष्यः? ततः सोवदद् अहं न भवामि।
- XVIII ततः परं यत्स्थाने दासाः पदातयश्च शीतलेतोरङ्गारैर्वह्निं प्रज्वाल्य तापं सेवितवन्तस्तत्स्थाने पितरस्तिष्ठन् तैः सह वह्नितापं सेवितुम् आरभत।
- XIX तदा शिष्येषूपदेशे य मडायान्जकेन यीशुः पृष्टः
- XX सन् प्रत्युक्तवान् सर्वलोकानां समक्षं कथामकथयं गुप्तं कामपि कथां न कथयित्वा यत् स्थानं यिडूदीयाः सततं गच्छन्ति तत्र भजनगोळे मन्दिरे याशिक्षयं।
- XXI मत्तः कुतः पृच्छसि? ये जना मद्गुपदेशम् अशृण्वन् तानेव पृच्छ यद्यद् अवदं ते तत् जानन्ति।
- XXII तदेत्थं प्रत्युदितत्वात् निकटस्थपदाति यीशुं यपेटेनाहृत्य व्याहरत् मडायान्जकम् अवं प्रतिवदसि?
- XXIII ततो यीशुः प्रतिगदितवान् यद्ययथार्थम् अयकथं तर्हि तस्यायथार्थस्य प्रमाणं देडि, किन्तु यदि यथार्थं तर्हि कुतो हेतोर्मां अताडयः?
- XXIV पूर्वं हानन् सभन्धनं तं कियङ्गामडायान्जकस्य समीपं प्रैषयत्।
- XXV शिमोन्पितरस्तिष्ठन् वह्नितापं सेवते, अतस्मिन् समये कियन्तस्तम् अपृच्छन् त्वं किम् अतस्य ज्ञनस्य शिष्यो न? ततः सोपहृत्याब्रवीद् अहं न भवामि।
- XXVI तदा मडायान्जकस्य यस्य दासस्य पितरः कर्णमच्छिनत् तस्य कुटुम्बः प्रत्युदितवान् उद्याने तेन सह तिष्ठन्तं त्वां किं नापश्यं?
- XXVII किन्तु पितरः पुनरपहृत्य कथितवान्; तदानीं कुक्कुटोऽरौत्।
- XXVIII तदनन्तरं प्रत्युषे ते कियङ्गगुडाद् अधिपते गृहं यीशुम् अनयन् किन्तु यस्मिन् अशुयित्वे जाते तैर्निस्तारोत्सवे न लोक्तव्यं, तस्य भयाद् यिडूदीयास्तद्गृहं नाविशन्।
- XXIX अपरं पीलातो बडिरागत्य तान् पृष्ठवान् अतस्य मनुष्यस्य कं द्रोषं वदथ?
- XXX तदा ते पेत्यवदन् दुष्कर्म्मकारिणि न सति भवतः समीपे नैनं समार्पयिष्यामः।
- XXXI ततः पीलातोऽवदद् यूयमेनं गृहीत्वा स्वेषां व्यवस्थया विचारयता तदा यिडूदीयाः प्रत्यवदन् कस्यापि मनुष्यस्य प्राणदण्डं कर्तुं नास्माकम् अधिकारोऽस्ति।
- XXXII अवं सति यीशुः स्वस्य मृत्यौ यां कथां कथितवान् सा सङ्गलाभवत्।
- XXXIII तदनन्तरं पीलातः पुनरपि तद् राजगृहं गत्वा यीशुमाहूय पृष्ठवान् त्वं किं यिडूदीयानां राजा?
- XXXIV यीशुः प्रत्यवदत् त्वम् अंतां कथां स्वतः कथयसि किमन्यः कश्चिन् मयि कथितवान्?
- XXXV पीलातोऽवदद् अहं किं यिडूदीयः? तव स्वदेशीया विशेषतः प्रधानयान्जका मम निकटे त्वां समार्पयन्, त्वं किं कृतवान्?
- XXXVI यीशुः प्रत्यवदत् मम राज्यम् अतज्जगत्सम्बन्धीयं न भवति यदि मम राज्यं जगत्सम्बन्धीयम् अभविष्यत् तर्हि यिडूदीयानां हस्तेषु यथा समर्पितो नाभवत् तदर्थं मम सेवका अयोत्स्यन् किन्तु मम राज्यम् अैडिकं ना।
- XXXVII तदा पीलातः कथितवान्, तर्हि त्वं राजा भवसि? यीशुः प्रत्युक्तवान् त्वं सत्यं कथयसि, राजाहं भवामि; सत्यतायां साक्ष्यं दातुं जनिं गृहीत्वा जगत्यस्मिन् अवतीर्णवान्, तस्मात् सत्यधर्मपक्षपातिनो मम कथां शृण्वन्ति।
- XXXVIII तदा सत्यं किं? अंतां कथां पृष्ट्वा पीलातः पुनरपि बडिर्गत्वा यिडूदीयान् अभाषत, अहं तस्य कमप्यपराधं न प्राप्नोमि।
- XXXIX निस्तारोत्सवसमये युष्माभिरभिरुचित अेको ज्ञनो मया मोययितव्य अेषा युष्माकं रीतिरस्ति, अतएव युष्माकं निकटे यिडूदीयानां राजानं किं मोययामि, युष्माकम् पृच्छा का?
- XL तदा ते सर्वे रुवन्तो व्याहरन् अंनं मानुषं नहि बरब्बां मोयया किन्तु स बरब्बा दस्युरासीत्।

XIX

I पीलातो यीशुम् आनीय कशया प्राडारयत्।

II पश्चात् सेनागणः कण्टकनिर्मितं मुकुटं तस्य मस्तके समर्प्य वार्ताकीवर्णां राजपरिच्छदं परिधाप्य,

III हे यिडूदीयानां राजन् नमस्कार एत्युक्त्वा तं यपेटेनाहन्तुम् आरभत।

IV તદા પીલાતઃ પુનરપિ બહિર્ગત્વા લોકાન્ અવદત્, અસ્ય કમપ્યપરાધં ન લભેડહં, પશ્યત તદ્ યુષ્માન્ જ્ઞાપયિતું યુષ્માકં સન્નિઘૌ બહિરેનમ્ આનયામિ

V તતઃ પરં યીશુઃ કણ્ટકમુકુટવાન્ વાર્તાકીવર્ણવસનવાંશ્ચ બહિરાગચ્છત્ તતઃ પીલાત ઉક્તવાન્ એનં મનુષ્યં પશ્યતા

VI તદા પ્રધાનયાજકાઃ પદાતયશ્ચ તં દૃષ્ટ્વા, એનં કુશે વિધ, એનં કુશે વિધ, ઇત્યુક્ત્વા રવિતું આરભન્તા તતઃ પીલાતઃ કથિતવાન્ યૂયં સ્વયમ્ એનં નીત્વા કુશે વિધત, અહમ્ એતસ્ય કમપ્યપરાધં ન પ્રાપ્તવાન્

VII ચિહ્નૂદીયાઃ પ્રત્યવદન્ અસ્માકં યા વ્યવસ્થાસ્તે તદનુસારેણાસ્ય પ્રાણહનમ્ ઉચિતં યતોયં સ્વમ્ ઈશ્વરસ્ય પુત્રમવદત્

VIII પીલાત ઇમાં કથાં શ્રુત્વા મહાત્રાસયુક્તઃ

IX સન્ પુનરપિ રાજગૃહ આગત્ય યીશું પૃષ્ટવાન્ ત્વં કુત્રત્યો લોકઃ? કિન્તુ યીશસ્તસ્ય કિમપિ પ્રત્યુત્તરં નાવદત્

X ૧૦ તતઃ પીલાત્ કથિતવાન ત્વં કિં મયા સાદ્ધં ન સંલપિષ્યસિ ? ત્વાં કુશે વેધિતું વા મોચયિતું શક્તિ મમાસ્તે ઇતિ કિં ત્વં ન જાનાસિ ? તદા યીશુઃ પ્રત્યવદદ્ ઈશ્વરેણાદૈત્તં મમોપરિ તવ કિમપ્યધિપતિત્વં ન વિદ્યતે, તથાપિ યો જનો માં તવ હસ્તે સમાર્પયત્ તસ્ય મહાપાતકં જાતમ્

XI તદા યીશુઃ પ્રત્યવદદ્ ઈશ્વરેણાદૈત્તં મમોપરિ તવ કિમપ્યધિપતિત્વં ન વિદ્યતે, તથાપિ યો જનો માં તવ હસ્તે સમાર્પયત્ તસ્ય મહાપાતકં જાતમ્

XII તદારભ્ય પીલાતસ્તં મોચયિતું ચેષ્ટિતવાન્ કિન્તુ ચિહ્નૂદીયા રુવન્તો વ્યાહરન્ યદીમં માનવં ત્યજસિ તર્હિ ત્વં કૈસરસ્ય મિત્રં ન ભવસિ, યો જનઃ સ્વં રાજાનં વક્તિ સએવ કૈમરસ્ય વિરુદ્ધાં કથાં કથયતિ

XIII એતાં કથાં શ્રુત્વા પીલાતો યીશું બહિરાનીય નિસ્તારોત્સવસ્ય આસાદનદિનસ્ય દ્વિતીયપ્રહરાત્ પૂર્વ્વ પ્રસ્તરબન્ધનનામ્નિ સ્થાને ડર્થાત્ ઇબ્રીયભાષયા યદ્ ગબ્બિથા કથ્યતે તસ્મિન્ સ્થાને વિચારાસન ઉપાવિશત્

XIV અનન્તરં પીલાતો ચિહ્નૂદીયાન્ અવદત્, યુષ્માકં રાજાનં પશ્યતા

XV કિન્તુ એનં દૂરીકુરુ, એનં દૂરીકુરુ, એનં કુશે વિધ, ઇતિ કથાં કથયિત્વા તે રવિતુમ્ આરભન્તઃ; તદા પીલાતઃ કથિતવાન્ યુષ્માકં રાજાનં કિં કુશે વેધિષ્યામિ? પ્રધાનયાજકા ઉત્તરમ્ અવદન્ કૈસરં વિના કોપિ રાજાસ્માકં નાસ્તિ

XVI તતઃ પીલાતો યીશું કુશે વેધિતું તેષાં હસ્તેષુ સમાર્પયત્, તતસ્તે તં ધૃત્વા નીતવન્તઃ

XVII તતઃ પરં યીશુઃ કુશં વહન્ શિરઃકપાલમ્ અર્થાદ્ યદ્ ઇબ્રીયભાષયા ગુલ્ગલ્તાં વદન્તિ તસ્મિન્ સ્થાન ઉપસ્થિતઃ

XVIII તતસ્તે મધ્યસ્થાને તં તસ્યોભયપાર્શ્વે દ્વાવપરૌ કુશેડવિધન્

XIX અપરમ્ એષ ચિહ્નૂદીયાનાં રાજા નાસરતીયયીશુઃ, ઇતિ વિજ્ઞાપનં લિખિત્વા પીલાતસ્તસ્ય કુશોપરિ સમયોજયત્

XX સા લિપિઃ ઇબ્રીયયૂનાનીયરોમીયભાષાભિ લિખિતાઃ; યીશોઃ કુશવેધનસ્થાનં નગરસ્ય સમીપં, તસ્માદ્ બહવો ચિહ્નૂદીયાસ્તાં પઠિતુમ્ આરભન્તા

XXI ચિહ્નૂદીયાનાં પ્રધાનયાજકાઃ પીલાતમિતિ ન્યવેદયન્ ચિહ્નૂદીયાનાં રાજેતિ વાક્યં ન કિન્તુ એષ સ્વં ચિહ્નૂદીયાનાં રાજાનમ્ અવદદ્ ઇત્યં લિખતુ

XXII તતઃ પીલાત ઉત્તરં દત્તવાન્ યલ્લેખનીયં તલ્લિખિતવાન્

XXIII ઇત્યં સેનાગણો યીશું કુશે વિધિત્વા તસ્ય પરિધેયવસ્ત્રં ચતુરો ભાગાન્ કૃત્વા એકૈકસેના એકૈકભાગમ્ અગૃહ્ણત્ તસ્યોત્તરીયવસ્ત્રાગૃહ્ણત્ કિન્તુત્તરીયવસ્ત્રં સૂચિસેવનં વિના સર્વમ્ ઊતાં

XXIV તસ્માત્તે વ્યાહરન્ એતત્ કઃ પ્રાપ્સ્યતિ? તન્ન ખણ્ડયિત્વા તન્ન ગુટિકાપાતં કરવામા વિભજન્તેડધરીયં મે વસનં તે પરસ્પરં મમોત્તરીયવસ્ત્રાર્થં ગુટિકાં પાતયન્તિ યા ઇતિ યદ્વાક્યં ધર્મપુસ્તકે લિખિતમાસ્તે તત્ સેનાગણેનેત્યં વ્યવહરણાત્ સિદ્ધમભવત્

XXV તદાનીં યીશો માર્તા માતુ ભગિની ચ યા ક્લિયપા ભાર્યા મરિયમ્ મગ્દલીની મરિયમ્ ચ એતાસ્તસ્ય કુશસ્ય સન્નિઘૌ સમતિષ્ઠન્

XXVI તતો યીશુઃ સ્વમાતરં પ્રિયતમશિષ્યઞ્ચ સમીપે દણ્ડાયમાનો વિલોક્ય માતરમ્ અવદત્, હે યોષિદ્ એનં તવ પુત્રં પશ્ય,

XXVII શિષ્યન્ત્વવદત્, એનાં તવ માતરં પશ્યા તતઃ સ શિષ્યસ્તદ્દટિકાયાં તાં નિજગૃહં નીતવાન્

XXVIII અનન્તરં સર્વ્વ કર્માધુના સમ્પન્નમભૂત્ યીશુરિતિ જ્ઞાત્વા ધર્મપુસ્તકસ્ય વચનં યથા સિદ્ધં ભવતિ તદર્થમ્ અકથયત્ મમ પિપાસા જાતા

XXIX તતસ્તસ્મિન્ સ્થાને અમ્લરસેન પૂર્ણપાત્રસ્થિત્યા તે સ્પન્નમેકં તદમ્લરસેનાદ્રીકૃત્ય એસોબ્નલે તદ્ યોજયિત્વા તસ્ય મુખસ્ય સન્નિઘાવસ્થાપયન્

XXX તદા યીશુરમ્લરસં ગૃહીત્વા સર્વ્વ સિદ્ધમ્ ઇતિ કથાં કથયિત્વા મસ્તકં નમયન્ પ્રાણાન્ પર્ય્યત્યજત્

- XXXI તદ્વિનમ્ આસાદનદિનં તસ્માત્ પરેડહનિ વિશ્રામવારે દેહા યથા ક્રુશોપરિ ન તિષ્ઠન્તિ, યતઃ સ વિશ્રામવારો મહાદિનમાસીત્, તસ્માદ્ ચિહ્નદીયાઃ પીલાતનિકટં ગત્વા તેષાં પાદભજ્જનસ્ય સ્થાનાન્તરનયનસ્ય ચાનુમતિં પ્રાર્થયન્તા
- XXXII અતઃ સેના આગત્ય યીશુના સહ ક્રુશે હતયોઃ પ્રથમદ્વિતીયયોરયોઃ પાદાન્ અભજ્જન્;
- XXXIII કિન્તુ યીશોઃ સન્નિધિં ગત્વા સ મૃત ઇતિ દૃષ્ટ્વા તસ્ય પાદૌ નાભજ્જન્
- XXXIV પશ્ચાદ્ એકો યોદ્ધા શૂલાઘાતેન તસ્ય કુક્ષિમ્ અવિધત્ તત્ક્ષણાત્ તસ્માદ્ રક્તં જલઞ્ચ નિરગચ્છત્
- XXXV યો જનોડસ્ય સાક્ષ્યં દદાતિ સ સ્વયં દૃષ્ટ્વાન્ તસ્યેદં સાક્ષ્યં સત્યં તસ્ય કથા યુષ્માકં વિશ્વાસં જનયિતું યોગ્યા તત્ સ જાનાતિ
- XXXVI તસ્યૈકમ્ અસ્ઘ્યપિ ન ભંક્ષયતે,
- XXXVII તદ્દદ્ અન્યશાસ્ત્રેપિ લિખ્યતે, યથા, "દૃષ્ટિપાતં કરિષ્યન્તિ તેડવિધન્ યન્તુ તમ્પ્રતિ।"
- XXXVIII અરિમથીયનગરસ્ય યૂષ્ફનામા શિષ્ય એક આસીત્ કિન્તુ ચિહ્નદીયેભ્યો ભયાત્ પ્રકાશિતો ન ભવતિ; સ યીશો દેહં નેતું પીલાતસ્યાનુમતિં પ્રાર્થયત, તતઃ પીલાતેનાનુમતે સતિ સ ગત્વા યીશો દેહમ્ અનયત્
- XXXIX અપરં યો નિકદીમો રાત્રૌ યીશોઃ સમીપમ્ અગચ્છત્ સોપિ ગન્ધરસેન મિશ્રિતં પ્રાયેણ પચ્ચાશત્સેટકમગુરં ગૃહીત્વાગચ્છત્
- XL તતસ્તે ચિહ્નદીયાનાં શ્મશાને સ્થાપનરીત્યનુસારેણ તત્સુગન્ધિદ્રવ્યેણ સહિતં તસ્ય દેહં વસ્ત્રેણાવેષ્ટયન્
- XLI અપરઞ્ચ યત્ર સ્થાને તં ક્રુશેડવિધન્ તસ્ય નિકટસ્થોદાને યત્ર કિમપિ મૃતદેહં કદાપિ નાસ્થાપ્યત તાદૃશમ્ એકં નૂતનં શ્મશાનમ્ આસીત્
- XLII ચિહ્નદીયાનામ્ આસાદનદિનાગમનાત્ તે તસ્મિન્ સમીપસ્થશ્મશાને યીશુમ્ અશાયયન્

XX

- I અનન્તરં સપ્તાહસ્ય પ્રથમદિને ડતિપ્રત્યુષે ડન્ધકારે તિષ્ઠતિ મગ્દલીની મરિયમ્ તસ્ય શ્મશાનસ્ય નિકટં ગત્વા શ્મશાનસ્ય મુખાત્ પ્રસ્તરમપસારિતમ્ અપશ્યત્
- II પશ્ચાદ્ ધાવિત્વા શિમોન્પિતરાય યીશોઃ પ્રિયતમશિષ્યાય ચેદમ્ અકથયત્, લોકાઃ શ્મશાનાત્ પ્રભું નીત્વા કુત્રાસ્થાપયન્ તદ્ વક્તું ન શક્નોમિ
- III અતઃ પિતરઃ સોન્યશિષ્યઞ્ચ બર્હિ ભૂત્વા શ્મશાનસ્થાનં ગન્તુમ્ આરભેતાં
- IV ઉભયોર્ધાવતોઃ સોન્યશિષ્યઃ પિતરં પશ્ચાત્ ત્યક્ત્વા પૂર્વ્વ શ્મશાનસ્થાન ઉપસ્થિતવાન્
- V તદા પ્રહ્લીભૂય સ્થાપિતવસ્ત્રાણિ દૃષ્ટ્વાન્ કિન્તુ ન પ્રાવિશત્
- VI અપરં શિમોન્પિતર આગત્ય શ્મશાનસ્થાનં પ્રવિશ્ય
- VII સ્થાપિતવસ્ત્રાણિ મસ્તકસ્ય વસ્ત્રઞ્ચ પૃથક્ સ્થાનાન્તરે સ્થાપિતં દૃષ્ટ્વાન્
- VIII તતઃ શ્મશાનસ્થાનં પૂર્વ્વમ્ આગતો યોન્યશિષ્યઃ સોપિ પ્રવિશ્ય તાદૃશં દૃષ્ટા વ્યશ્વસીત્
- IX યતઃ શ્મશાનાત્ સ ઉત્થાપયિતવ્ય એતસ્ય ધર્મપુસ્તકવચનસ્ય ભાવં તે તદા વોહ્લું નાશન્કુવન્
- X અનન્તરં તૌ દ્વૌ શિષ્યૌ સ્વં સ્વં ગૃહં પરાવૃત્યાગચ્છતામ્
- XI તતઃ પરં મરિયમ્ શ્મશાનદ્વારસ્ય બર્હિઃ સ્થિત્વા રોદિતુમ્ આરભત તતો રુદતી પ્રહ્લીભૂય શ્મશાનં વિલોક્ય
- XII યીશોઃ શયનસ્થાનસ્ય શિરઃસ્થાને પદતલે ચ દ્વયો દિશો દ્વૌ સ્વર્ગીયદૂતાવુપવિષ્ટૌ સમપશ્યત્
- XIII તૌ પૃષ્ટવન્તૌ હે નારિ કુતો રોદિષિ? સાવદત્ લોકા મમ પ્રભું નીત્વા કુત્રાસ્થાપયન્ ઇતિ ન જાનામિ
- XIV ઇત્યુક્ત્વા મુખં પરાવૃત્ય યીશું દણ્ડાયમાનમ્ અપશ્યત્ કિન્તુ સ યીશુરિતિ સા જ્ઞાતું નાશક્નોત્
- XV તદા યીશુસ્તામ્ અપૃચ્છત્ હે નારિ કુતો રોદિષિ? કં વા મૃગયસે? તતઃ સા તમ્ ઉદાનસેવકં જ્ઞાત્વા વ્યાહરત્, હે મહેચ્છ ત્વં યદીતઃ સ્થાનાત્ તં નીતવાન્ તર્હિ કુત્રાસ્થાપયસ્તદ્ વદ તત્સ્થાનાત્ તમ્ આનયામિ
- XVI તદા યીશુસ્તામ્ અવદત્ હે મરિયમ્ તતઃ સા પરાવૃત્ય પ્રત્યવદત્ હે રબ્બૂની અર્થાત્ હે ગુરો
- XVII તદા યીશુરવદત્ માં મા ધર, ઇદાનીં પિતુઃ સમીપે ઉર્દ્ધ્વગમનં ન કરોમિ કિન્તુ યો મમ યુષ્માકઞ્ચ પિતા મમ યુષ્માકઞ્ચસ્થરસ્તસ્ય નિકટ ઉર્દ્ધ્વગમનં કર્તુમ્ ઉદ્યતોસ્મિ, ઇમાં કથાં ત્વં ગત્વા મમ ભ્રાતૃગણં જ્ઞાપયા
- XVIII તતો મગ્દલીનીમરિયમ્ તત્ક્ષણાદ્ ગત્વા પ્રભુસ્તસ્યૈ દર્શનં દત્ત્વા કથા એતા અકથયદ્ ઇતિ વાર્તા શિષ્યેભ્યોડકથયત્
- XIX તતઃ પરં સપ્તાહસ્ય પ્રથમદિનસ્ય સન્ધ્યાસમયે શિષ્યા એકત્ર મિલિત્વા ચિહ્નદીયેભ્યો ભિયા દ્વારરુદ્ધમ્ અકુર્વન્, એતસ્મિન્ કાલે યીશુસ્તેષાં મધ્યસ્થાને તિષ્ઠન્ અકથયદ્ યુષ્માકં કલ્યાણં ભૂયાત્
- XX ઇત્યુક્ત્વા નિજહસ્તં કુક્ષિઞ્ચ દર્શિતવાન્, તતઃ શિષ્યાઃ પ્રભું દૃષ્ટ્વા હૃષ્ટા અભવન્
- XXI યીશુઃ પુનરવદદ્ યુષ્માકં કલ્યાણં ભૂયાત્ પિતા યથા માં પ્રૈષયત્ તથાહમપિ યુષ્માન્ પ્રૈષયામિ

- XXII ઇત્યુક્ત્વા સ તેષામુપરિ દીર્ઘપ્રશ્વાસં દત્વા કથિતવાન્ પવિત્રમ્ આત્માન્ ગૃહ્ણીતા
 XXIII યૂયં યેષાં પાપાનિ મોચયિષ્યથ તે મોચયિષ્યન્તે યેષાં પાપાતિ ન મોચયિષ્યથ તે ન મોચયિષ્યન્તો
 XXIV દ્વાદશમધ્યે ગણિતો યમજો થોમાનામા શિષ્યો યીશોરાગમનકાલૈ તૈઃ સાર્દ્ધં નાસીત્
 XXV અતો વયં પ્રભૂમ્ અપશ્યામેતિ વાક્યેડન્યશિષ્યૈરુક્તે સોવદત્, તસ્ય હસ્તયો લૌહકીલકાનાં ચિહ્નં ન વિલોક્ય તચ્ચિહ્નમ્
 અડ્ગુલ્યા ન સ્પૃષ્ટવા તસ્ય કુક્ષૌ હસ્તં નારોપ્ય યાહં ન વિશ્વસિષ્યામિ
 XXVI અપરમ્ અષ્ટમેડહિ ગતે સતિ થોમાસહિતઃ શિષ્યગણ એકત્ર મિલિત્વા દ્વારં રુદ્ધ્વાભ્યન્તર આસીત્, એતર્હિ
 યીશુસ્તેષાં મધ્યસ્થાને તિષ્ઠન્ અકથયત્, યુષ્માકં કુશલં ભૂયાત્
 XXVII પશ્ચાત્ થામૈ કથિતવાન્ ત્વમ્ અડ્ગુલીમ્ અત્રાર્પયિત્વા મમ કરૌ પશ્ય કરં પ્રસાર્ય મમ કુક્ષાવર્પય નાવિશ્વસ્યા
 XXVIII તદા થોમા અવદત્, હે મમ પ્રભો હે મદીશ્વરા
 XXIX યીશુરકથયત્, હે થોમા માં નિરીક્ષ્ય વિશ્વસિષિ યે ન દૃષ્ટવા વિશ્વસન્તિ તએવ ધન્યાઃ
 XXX એતદન્યાનિ પુસ્તકેડસ્મિન્ અલિખિતાનિ બહૂન્યાશ્ચર્યકર્માણિ યીશુઃ શિષ્યાણાં પુરસ્તાદ્ અકરોત્
 XXXI કિન્તુ યીશુરીશ્વરસ્યાભિષિક્તઃ સુત એવેતિ યથા યૂયં વિશ્વસિથ વિશ્વસ્ય ચ તસ્ય નામ્ના પરમાયુઃ પ્રાપ્નુથ તદર્થમ્
 એતાનિ સર્વાણ્યલિખ્યન્તા

XXI

- I તતઃ પરં તિબિરિયાજલધેસ્તટે યીશુઃ પુનરપિ શિષ્યેભ્યો દર્શનં દત્તવાન્ દર્શનસ્યાખ્યાનમિદમ્
 II શિમોન્પિતરઃ યમજથોમા ગાલીલીયકાન્નાનગરનિવાસી નિથનેલ્ સિવદેઃ પુત્રાવન્યૌ દ્વૌ શિષ્યૌ ચૈતેષ્વેકત્ર મિલિતેષુ
 શિમોન્પિતરોડકથયત્ મત્સ્યાન્ ઘર્તુ યામિ
 III તતસ્તે વ્યાહરન્ તર્હિ વયમપિ ત્વયા સાર્દ્ધં યામઃ તદા તે બહિર્ગતાઃ સન્તઃ ક્ષિપ્રં નાવમ્ આરોહન્ કિન્તુ તસ્યાં રજન્યામ્
 એકમપિ ન પ્રાપ્નુવન્
 IV પ્રભાતે સતિ યીશુસ્તટે સ્થિતવાન્ કિન્તુ સ યીશુરિતિ શિષ્યા જ્ઞાતું નાશક્રુવન્
 V તદા યીશુરપૃષ્ઠત્, હે વત્સા સન્નિઘૌ કિન્ચિત્ ખાદ્યદ્રવ્યમ્ આસ્તે? તેડવદન્ કિમપિ નાસ્તિ
 VI તદા સોડવદત્ નૌકાયા દક્ષિણપાર્શ્વે જાલં નિક્ષિપત તતો લપ્સ્યધ્વે, તસ્માત્ તૈ નિક્ષિપ્તે જાલે મત્સ્યા એતાવન્તોડપતન્
 યેન તે જાલમાકૃષ્ય નોત્તોલયિતું શક્તાઃ
 VII તસ્માદ્ યીશોઃ પ્રિયતમશિષ્યઃ પિતરાયાકથયત્ એષ પ્રભુ ભવેત્, એષ પ્રભુરિતિ વાયં શ્રુત્વૈવ શિમોન્ નગ્નતાહેતો
 મત્સ્યધારિણ ઉત્તરીયવસ્ત્રં પરિધાય હ્રદં પ્રત્યુદલમ્કથત્
 VIII અપરે શિષ્યા મત્સ્યૈઃ સાર્દ્ધં જાલમ્ આકર્ષન્તઃ ક્ષુદ્રનૌકાં વાહયિત્વા કૂલમાનયન્ તે કૂલાદ્ અતિદૂરે નાસન્ દ્વિશતહસ્તેભ્યો
 દૂર આસન્ ઇત્યનુમીયતો
 IX તીરં પ્રાતૈસ્તૈસ્તત્ર પ્રજ્વલિતાગ્નિસ્તદુપરિ મત્સ્યાઃ પૂપાશ્ચ દૃષ્ટાઃ
 X તતો યીશુરકથયદ્ યાન્ મત્સ્યાન્ અધરત તેષાં કતિપયાન્ આનયતા
 XI અતઃ શિમોન્પિતરઃ પરાવૃત્ય ગત્વા બૃહદ્વિસ્ત્રિપત્રાશદધિકશતમત્સ્યૈઃ પરિપૂર્ણં તજ્જાલમ્ આકૃષ્યોદતોલયત્
 કિન્ત્વેતાવદ્ધિ મત્સ્યૈરપિ જાલં નાહિદ્યતા
 XII અનન્તરં યીશુસ્તાન્ અવાદીત્ યૂયમાગત્ય ભુંગ્ધ્વં; તદા સએવ પ્રભુરિતિ જ્ઞાતત્વાત્ ત્વં કઃ? ઇતિ પ્રષ્ટું શિષ્યાણાં કસ્યાપિ
 પ્રગલ્ભતા નાભવત્
 XIII તતો યીશુરાગત્ય પૂપાન્ મત્સ્યાંશ્ચ ગૃહ્ણીત્વા તેભ્યઃ પર્યવેષયત્
 XIV ઇત્યં શ્મશાનાદુત્થાનાત્ પરં યીશુઃ શિષ્યેભ્યસ્તૃતીયવારં દર્શનં દત્તવાન્
 XV ભોજને સમાપ્તે સતિ યીશુઃ શિમોન્પિતરં પૃષ્ટવાન્, હે યૂનસઃ પુત્ર શિમોન્ ત્વં કિમ્ એતેભ્યોઢિકં મયિ પ્રીયસે? તતઃ સ
 ઉદિતવાન્ સત્યં પ્રભો ત્વયિ પ્રીયેડહં તદ્ ભવાન્ જાનાતિ; તદા યીશુરકથયત્ તર્હિ મમ મેષશાવકગણાં પાલયા
 XVI તતઃ સ દ્વિતીયવારં પૃષ્ટવાન્ હે યૂનસઃ પુત્ર શિમોન્ ત્વં કિં મયિ પ્રીયસે? તતઃ સ ઉક્તવાન્ સત્યં પ્રભો ત્વયિ પ્રીયેડહં
 તદ્ ભવાન્ જાનાતિ; તદા યીશુરકથયત તર્હિ મમ મેષગણાં પાલયા
 XVII પશ્ચાત્ સ તૃતીયવારં પૃષ્ટવાન્, હે યૂનસઃ પુત્ર શિમોન્ ત્વં કિં મયિ પ્રીયસે? એતદ્વાક્યં તૃતીયવારં પૃષ્ટવાન્ તસ્માત્
 પિતરો દુઃખિતો ભૂત્વાડકથયત્ હે પ્રભો ભવતઃ કિમપ્યગોચરં નાસ્તિ ત્વચ્ચહં પ્રીયે તદ્ ભવાન્ જાનાતિ; તતો યીશુરવદત્ તર્હિ
 મમ મેષગણાં પાલયા
 XVIII અહં તુભ્યં યથાર્થં કથયામિ યૌવનકાલે સ્વયં બદ્ધકટિ ર્યત્રેચ્છા તત્ર યાતવાન્ કિન્ત્વિતઃ પરં વૃદ્ધે વયસિ હસ્તં
 વિસ્તારયિષ્યસિ, અન્યજનસ્ત્વાં બદ્ધ્વા યત્ર ગન્તું તવેચ્છા ન ભવતિ ત્વાં ધૃત્વા તત્ર નેષ્યતિ

XIX ફલતઃ ક્રીદૃશેન મરણેન સ ઈશ્વરસ્ય મહિમાનં પ્રકાશયિષ્યતિ તદ્ બોધયિતું સ ઇતિ વાક્યં પ્રોક્તવાન્ ઇત્યુક્તે સતિ સ તમવોચત્ મમ પશ્ચાદ્ આગચ્છા

XX યો જનો રાત્રિકાલે યીશો વૃક્ષોડવલમ્બ્ય, હે પ્રભો કો ભવન્તં પરકરેષુ સમર્પયિષ્યતીતિ વાક્યં પૃષ્ટવાન્, તં યીશોઃ પ્રિયતમશિષ્યં પશ્ચાદ્ આગચ્છન્તં

XXI પિતરો મુખં પરાવર્ત્ય વિલોક્ય યીશું પૃષ્ટવાન્, હે પ્રભો એતસ્ય માનવસ્ય ક્રીદૃશી ગતિ ભવિષ્યતિ?

XXII સ પ્રત્યવદત્, મમ પુનરાગમનપર્યન્તં યદિ તં સ્થાપયિતુમ્ ઇચ્છામિ તત્ર તવ કિં? ત્વં મમ પશ્ચાદ્ આગચ્છા

XXIII તસ્માત્ સ શિષ્યો ન મરિષ્યતીતિ ભ્રાતૃગણમધ્યે કિંવદન્તી જાતા કિન્તુ સ ન મરિષ્યતીતિ વાક્યં યીશુ નાવદત્ કેવલં મમ પુનરાગમનપર્યન્તં યદિ તં સ્થાપયિતુમ્ ઇચ્છામિ તત્ર તવ કિં? ઇતિ વાક્યમ્ ઉક્તવાન્

XXIV યો જન એતાનિ સર્વાણિ લિખિતવાન્ અત્ર સાક્ષ્યઞ્ચ દત્તવાન્ સચ્ચેવ સ શિષ્યઃ, તસ્ય સાક્ષ્યં પ્રમાણમિતિ વયં જ્ઞાનીમઃ।

XXV યીશુરેતેભ્યોડપરાણ્યપિ બહૂનિ કર્માણિ કૃતવાન્ તાનિ સર્વાણિ યદ્યેકૈકં કૃત્વા લિખ્યન્તે તર્હિ ગ્રન્થા એતાવન્તો ભવન્તિ તેષાં ધારણે પૃથિવ્યાં સ્થાનં ન ભવતિ ઇતિ॥

પ્રેરિતાનાં કર્મણામાખ્યાનં

I હે થિયફિલ, યીશુઃ સ્વમનોનીતાન્ પ્રેરિતાન્ પવિત્રેણાત્મના સમાદિશ્ય યસ્મિન્ દિને સ્વર્ગમારોહત્ યાં યાં ક્રિયામકરોત્ યદદ્ ઉપાદિશસ્ય તાનિ સર્વાણિ પૂર્વ મયા લિખિતાનિ

II સ સ્વનિધનદુઃખભોગાત્ પરમ્ અનેકપ્રત્યયક્ષપ્રમાણૌઃ સ્વં સજીવં દર્શયિત્વા

III ચત્વારિંશદિનાનિ યાવત્ તેભ્યઃ પ્રેરિતેભ્યો દર્શનં દત્ત્વેશ્વરીયરાજ્યસ્ય વર્ણનમ અકરોત્

IV અનન્તરં તેષાં સભાં કૃત્વા ઇત્યાજ્ઞાપયત્, યૂયં ચિરૂશાલમોડન્યત્ર ગમનમકૃત્વા યસ્તિન્ પિત્રાઙ્ગીકૃતે મમ વદનાત્ કથા અશૃણુત તત્પ્રાપ્તિમ્ અપેક્ષ્ય તિષ્ઠતા

V યોહન્ જલે મજ્જિજતાવાન્ કિન્ત્વલ્પદિનમધ્યે યૂયં પવિત્ર આત્મનિ મજ્જિજતા ભવિષ્યથા

VI પશ્ચાત્ તે સર્વે મિલિત્વા તમ્ અપૃચ્છન્ હે પ્રભો ભવાન્ કિમિદાનીં પુનરપિ રાજ્યમ્ ઇસ્રાયેલીયલોકાનાં કરેષુ સમર્પયિષ્યતિ?

VII તતઃ સોવદત્ યાન્ સર્વાન્ કાલાન્ સમયાંશ્ચ પિતા સ્વવશેડસ્થાપયત્ તાન્ જ્ઞાતું યુષ્માકમ્ અધિકારો ન જાયતો

VIII કિન્તુ યુષ્માસુ પવિત્રસ્યાત્મન આવિભાવિ સતિ યૂયં શક્તિં પ્રાપ્ય ચિરૂશાલમિ સમસ્તચિહ્નદાશોમિરોણદેશયોઃ પૃથિવ્યાઃ સીમાં યાવદ્ યાવન્તો દેશાસ્તેષુ યર્વેષુ ચ મયિ સાક્ષ્યં દાસ્યથા

IX ઇતિ વાક્યમુક્ત્વા સ તેષાં સમક્ષં સ્વર્ગં નીતોડભવત્, તતો મેઘમારુદ્ધ તેષાં દૃષ્ટેરગોચરોડભવત્

X યસ્મિન્ સમયે તે વિહાયસં પ્રત્યનન્યદૃષ્ટ્યા તસ્ય તાદૃશમ્ ઊર્દ્ધ્વગમનમ્ અપશ્યન્ તસ્મિન્નેવ સમયે શુક્લવસ્ત્રૌ દ્વૌ જનૌ તેષાં સન્નિઘૌ દણ્ડાયમાનો કથિતવન્તૌ,

XI હે ગાલીલીયલોકા યૂયં કિમર્થં ગગણં પ્રતિ નિરીક્ષ્ય દણ્ડાયમાનાસ્તિષ્ઠથ? યુષ્માકં સમીપાત્ સ્વર્ગં નીતો યો યીશુસ્તં યૂયં યથા સ્વર્ગમ્ આરોહન્તમ્ અદર્શમ્ તથા સ પુનશ્ચાગમિષ્યતિ

XII તતઃ પરં તે જૈતુનનામ્નઃ પર્વતાદ્ વિશ્રામવારસ્ય પથઃ પરિમાણમ્ અર્થાત્ પ્રાયેણાર્દ્ધકોશં દુરસ્થં ચિરૂશાલમ્નગરં પરાવૃત્યાગચ્છન્

XIII નગરં પ્રવિશ્ય પિતરો યાકૂબ્ યોહન્ આન્દ્રિયઃ ફિલિપઃ થોમા અર્થજમયો મથિરાલ્ફીયપુત્રો યાકૂબ્ ઉઘોગાી શિમોન્ યાકૂબો ભ્રાતા ચિહ્નદા એતે સર્વે યત્ર સ્થાને પ્રવસન્તિ તસ્મિન્ ઉપરિતનપ્રકોષ્ઠે પ્રાવિશન્

XIV પશ્ચાદ્ ઇમે ક્રિયત્યઃ સ્ત્રિયશ્ચ યીશો માર્તા મરિયમ્ તસ્ય ભ્રાતરશ્ચૈતે સર્વે એકચિત્તીભૂત સતતં વિનયેન વિનયેન પ્રાર્થયન્તા

XV તસ્મિન્ સમયે તત્ર સ્થાને સાકલ્યેન વિંશત્યધિકશતં શિષ્યા આસન્ તતઃ પિતરસ્તેષાં મધ્યે તિષ્ઠન્ ઉક્તવાન્

XVI હે ભ્રાતૃગણ યીશુધારિણાં લોકાનાં પથદર્શકો યો ચિહ્નદાસ્તસ્મિન્ દાયુદા પવિત્ર આત્મા યાં કથાં કથયામાસ તસ્યાઃ પ્રત્યક્ષીભવનસ્યાવશ્યકત્વમ્ આસીત્

XVII સ જનોડસ્માકં મધ્યવર્તી સન્ અસ્યાઃ સેવાયા અંશમ્ અલભતા

XVIII તદનન્તરં કુકર્મણા લબ્ધં યન્મૂલ્યં તેન ક્ષેત્રમેકં ક્રીતમ્ અપરં તસ્મિન્ અધોમુખે ભૃમૌ પતિતે સતિ તસ્યોદરસ્ય વિદીર્ણત્વાત્ સર્વા નાડયો નિરગચ્છન્

XIX એતાં કથાં ચિરૂશાલમ્નિવાસિનઃ સર્વે લોકા વિદાન્તિ; તેષાં નિજભાષયા તત્ક્ષેત્રઞ્ચ હકલ્દામા, અર્થાત્ રક્તક્ષેત્રમિતિ વિખ્યાતમાસ્તે

XX અન્યચ્ચ, નિકેતનં તદીયન્તુ શુન્યમેવ ભવિષ્યતિ તસ્ય દૂષ્યે નિવાસાર્થ કોપિ સ્થાસ્યતિ નૈવ હિ અન્ય એવ જનસ્તસ્ય પદં સંપ્રાપ્સ્યતિ ધ્રુવં ઇત્યં ગીતપુસ્તકે લિખિતમાસ્તે

XXI અતો યોહનો મજ્જનમ્ આરભ્યાસ્માકં સમીપાત્ પ્રભો યીશોઃ સ્વર્ગારોહણદિનં યાવત્ સોસ્માકં મધ્યે યાવન્તિ દિનાનિ યાપિતવાન્

XXII તાવન્તિ દિનાનિ યે માનવા અસ્માભિઃ સાહૃદ્ તિષ્ઠન્તિ તેષામ્ એકેન જનેનાસ્માભિઃ સાહૃદ્ યીશોરુત્યાને સાક્ષિણા ભવિતવ્યાં

XXIII અતો યસ્ય રૂઢિ યુષ્ટો યં બર્શબ્બેત્યુક્ત્વાહૂયન્તિ સ યૂષક્ મતથિશ્ચ દ્રાવેતૌ પૃથક્ કૃત્વા ત ઈશ્વરસ્ય સન્નિઘૌ પ્રાર્થ્ય કથિતવન્તઃ,

XXIV હે સર્વાન્તર્યામિન્ પરમેશ્વર, ચિહ્નદાઃ સેવનપ્રેરિતત્વપદચ્યુતઃ

XXV સન્ નિજસ્થાનમ્ અગચ્છત્, તત્પદં લબ્ધુમ્ એનયો જનયો મધ્યે ભવતા કોડભિરુચિતસ્તદસ્માન્ દર્શયતાં

XXVI તતો ગુટિકાપાટે કૃતે મતથિર્નિરચીયત તસ્માત્ સોન્યેષામ્ એકાદશાનાં પ્રરિતાનાં મધ્યે ગણિતોભવત્

II

- I અપરઞ્ચ નિસ્તારોત્સવાત્ પરં પઞ્ચાશત્તમે દિને સમુપસ્થિતે સતિ તે સર્વે એકાયિત્તીભૂય સ્થાન એકસ્મિન્ મિલિતા આસન્|
- II એતસ્મિન્નેવ સમયેડકસ્માદ્ આકાશાત્ પ્રચણ્ડાત્યુગ્રવાયોઃ શબ્દવદ્ એકઃ શબ્દ આગત્ય યસ્મિન્ ગૃહે ત ઉપાવિશન્ તદ્ ગૃહં સમસ્તં વ્યાપ્નોત્|
- III તતઃ પરં વહ્નિશિખાસ્વરૂપા જિહ્વાઃ પ્રત્યક્ષીભૂય વિભક્તાઃ સત્યઃ પ્રતિજનોર્દ્ધ્વે સ્થગિતા અભૂવન્|
- IV તસ્માત્ સર્વે પવિત્રેણાત્મના પરિપૂર્ણાઃ સન્ત આત્મા યથા વાયિતવાન્ તદનુસારેણાન્યદેશીયાનાં ભાષા ઉક્તવન્તઃ|
- V તસ્મિન્ સમયે પૃથિવીસ્થસર્વદેશેભ્યો ચિહ્નદીયમતાવલમ્બિનો ભક્તલોકા ચિરૂશાલમિ પ્રાવસન્|
- VI તસ્યાઃ કથાયાઃ કિંવદન્ત્યા જાતત્વાત્ સર્વે લોકા મિલિત્વા નિજનિજભાષયા શિષ્યાણાં કથાકથનં શ્રુત્વા સમુદ્વિગ્ના અભવન્|
- VII સર્વેએવ વિસ્મયાપન્ના આશ્ચર્ય્યાન્વિતાશ્ચ સન્તઃ પરસ્પરં ઉક્તવન્તઃ પશ્યત યે કથાં કથયન્તિ તે સર્વે ગાલીલીયલોકાઃ કિં ન ભવન્તિ?
- VIII તર્હિ વયં પ્રત્યેકશઃ સ્વસ્વજન્મદેશીયભાષાભિઃ કથા એતેષાં શૃણુમઃ કિમિદં?
- IX પાર્થી-માદી-અરામ્નહરચિમ્દેશનિવાસિમનો ચિહ્નદા-કપ્પદકિયા-પન્ત-આશિયા-
- X કુગિયા-પમ્ફુલિયા-મિસરનિવાસિનઃ કુરીણીનિકટવર્તિલૂબીયપ્રદેશનિવાસિનો રોમનગરાદ્ આગતા ચિહ્નદીયલોકા ચિહ્નદીયમતગ્રાહિણઃ ક્રીતીયા અરાબીયાદયો લોકાશ્ચ યે વયમ્
- XI અસ્માકં નિજનિજભાષાભિરેતેષામ્ ઈશ્વરીયમહાકર્મવ્યાખ્યાનં શૃણુમઃ|
- XII ઇત્યં તે સર્વેએવ વિસ્મયાપન્નાઃ સન્દિગ્ધચિત્તાઃ સન્તઃ પરસ્પરમૂયુઃ, અસ્ય કો ભાવઃ?
- XIII અપરે કેચિત્ પરિહસ્ય કથિતવન્ત એતે નવીનદ્રાક્ષારસેન મત્તા અભવન્|
- XIV તદા પિતર એકાદશાભિ જ્ઞનૈઃ સાકં તિષ્ઠન્ તાલ્લોકાન્ ઉચ્ચૈઃકારમ્ અવદત્, હે ચિહ્નદીયા હે ચિરૂશાલમ્નિવાસિનઃ સર્વે, અવધાનં કૃત્વા મદીયવાક્યં બુધ્ધધ્વાં
- XV ઇદાનીમ્ એકયામાદ્ અધિકા વેલા નાસ્તિ તસ્માદ્ યૂયં યદ્ અનુમાથ માનવા ઇમે મદ્યાપાનેન મત્તાસ્તન્ના
- XVI કિન્તુ યોયેલ્તમવિષ્યદ્દકત્રૈતદ્વાક્યમુક્તં યથા,
- XVII ઈશ્વરઃ કથયામાસ યુગાન્તસમયે ત્વહમ્| વર્ષિષ્યામિ સ્વમાત્માનં સર્વપ્રાણયુપરિ ધ્રુવમ્ ભાવિવાક્યં વદિષ્યન્તિ કન્યાઃ પુત્રાશ્ચ વસ્તુતઃ| પ્રત્યાદેશઞ્ચ પ્રાપ્સ્યન્તિ યુષ્માકં યુવમાનવાઃ| તથા પ્રાચીનલોકાસ્તુ સ્વપ્નાન્ દ્રક્ષ્યન્તિ નિશ્ચિતં|
- XVIII વર્ષિષ્યામિ તદાત્માનં દાસદાસીજનોપિરિં તેનૈવ ભાવિવાક્યં તે વદિષ્યન્તિ હિ સર્વેશઃ|
- XIX ઊર્દ્ધ્વસ્થે ગગણે ચૈવ નીચસ્થે પૃથિવીતલે શોણિતાનિ બૃહદ્ભાનૂન્ ઘનધૂમાદિકાનિ ચા ચિહ્નાનિ દર્શયિષ્યામિ મહાશ્ચર્યક્રિયાસ્તથા|
- XX મહાભયાનકસ્થૈવ તદ્દિનસ્ય પરેશિતુઃ| પુરાગમાદ્ રવિઃ કૃષ્ણો રક્તશ્ચન્દ્રો ભવિષ્યતઃ|
- XXI કિન્તુ યઃ પરમેશસ્ય નામ્નિ સમ્પ્રાર્થયિષ્યતો સએવ મનુજો નૂનં પરિત્રાતો ભવિષ્યતિ|
- XXII અતો હે ઇસ્રાયેલ્વંશીયલોકાઃ સર્વે કથાયામેતસ્યામ્ મનો નિઘદ્ધ્વં નાસરતીયો યીશુરીશ્વરસ્ય મનોનીતઃ પુમાન્ એતદ્ ઈશ્વરસ્તત્કૃતૈરાશ્ચર્ય્યાદ્ભૂતકર્મભિ લક્ષણૈશ્ચ યુષ્માકં સાક્ષાદેવ પ્રતિપાદિતવાન્ ઇતિ યૂયં જાનીથા
- XXIII તસ્મિન્ યીશૌ ઈશ્વરસ્ય પૂર્વનિશ્ચિતમન્ત્રણાનિરૂપણાનુસારેણ મૃત્યૌ સમર્પિતે સતિ યૂયં તં ધૃત્વા દુષ્ટલોકાનાં હસ્તૈઃ કુશે વિધિત્વાહત|
- XXIV કિન્ત્વીશ્વરસ્તં નિઘનસ્ય બન્ધનાન્મોચયિત્વા ઉદ્દસ્થાપયત્ યતઃ સ મૃત્યુના બદ્ધસ્તિષ્ઠતીતિ ન સમ્ભવતિ|
- XXV એતસ્તિન્ દાયૂદપિ કથિતવાન્ યથા, સર્વદા મમ સાક્ષાત્ સ્થાપય પરમેશ્વરં સ્થિતે મદક્ષિણે તસ્મિન્ સ્ખલિષ્યામિ ત્વહં નહિ|
- XXVI આનન્દિષ્યતિ તદ્દેતો મર્મિકીનં મનસ્તુ વૈ આહ્વાદિષ્યતિ જિહ્વાપિ મદીયા તુ તથૈવ ચા પ્રત્યાશયા શરીરન્તુ મદીયં વૈશયિષ્યતો
- XXVII પરલોકે યતો હેતોસ્ત્વં માં નૈવ હિ ત્યક્ષ્યસિ સ્વકીયં પુણ્યવન્તં ત્વં ક્ષયિતું નૈવ દાસ્યસિ એવં જીવનમાર્ગ ત્વં મામેવ દર્શયિષ્યસિ|
- XXVIII સ્વસમ્મુખે ય આનન્દો દક્ષિણે સ્વસ્ય યત્ સુખાં અનન્તં તેન માં પૂર્ણ કરિષ્યસિ ન સંશયઃ||
- XXIX હે ભ્રાતરોડસ્માકં તસ્ય પૂર્વપુરુષસ્ય દાયૂદઃ કથાં સ્પષ્ટં કથયિતું મામ્ અનુમન્યધ્વં, સ પ્રાણાન્ ત્યક્ત્વા શ્મશાને સ્થાપિતોભવદ્ અદ્યાપિ તત્ શ્મશાનમ્ અસ્માકં સન્નિઘૌ વિદ્યતો
- XXX ફલતો લૌકિકભાવેન દાયૂદો વંશે પ્રીષ્ટં જન્મ ગ્રાહયિત્વા તસ્યૈવ સિંહાસને સમુવેષ્ટું તમુત્યાપયિષ્યતિ પરમેશ્વરઃ શપથં કૃત્વા દાયૂદઃ સમીપ ઇમમ્ અફ્રીકારં કૃતવાન્,

XXXI ઇતિ જ્ઞાત્વા દાયૂદ્ ભવિષ્યદ્વાદી સન્ ભવિષ્યત્કાલીયજ્ઞાનેન ખ્રીષ્ટોત્થાને કથામિમાં કથયામાસ યથા તસ્યાત્મા પરલોકે ન ત્યક્ષ્યતે તસ્ય શરીરઞ્ચ ન ક્ષેપ્યતિ;

XXXII અતઃ પરમેશ્વર એનં યીશું શ્મશાનાદ્ ઉદસ્થાપયત્ તત્ર વયં સર્વે સાક્ષિણ આસ્મહે।

XXXIII સ ઈશ્વરસ્ય દક્ષિણકરેણોત્તરિતિ પ્રાપ્ય પવિત્ર આત્મિન પિતા યમજ્ઞીકારં કૃતવાન્ તસ્ય ફલં પ્રાપ્ય યત્ પશ્યથ શૃણુથ ય તદવર્ષત્।

XXXIV યતો દાયૂદ્ સ્વર્ગં નારુરોહ કિન્તુ સ્વયમ્ ઇમાં કથામ્ અકથયદ્ યથા, મમ પ્રભુમિદં વાક્યમવદત્ પરમેશ્વરઃ।

XXXV તવ શત્રૂનહં યાવત્ પાદપીઠં કરોમિ ના તાવત્ કાલં મદીયે ત્વં દક્ષવાર્ષ્ઠ ઉપાવિશા।

XXXVI અતો યં યીશું યૂયં કુશોહત પરમેશ્વરસ્તં પ્રભુત્વાભિષિક્તત્વપદે ન્યયુંક્રતેતિ ઇસ્રાયેલીયા લોકા નિશ્ચિતં જ્ઞાનન્તુ।

XXXVII એતાદૃશીં કથાં શ્રુત્વા તેષાં હૃદયાનાં વિદીર્ણત્વાત્ તે પિતરાય તદન્યપ્રેરિતેભ્યશ્ચ કથિતવન્તઃ, હે ભ્રાતૃગણ વયં કિં કરિષ્યામઃ?

XXXVIII તતઃ પિતરઃ પ્રત્યવદદ્ યૂયં સર્વે સ્વં સ્વં મનઃ પરિવર્તયધ્વં તથા પાપમોચનાર્થં યીશુખ્રીષ્ટસ્ય નામ્ના મજ્જિજતાશ્ચ ભવત, તસ્માદ્ દાનરૂપં પરિત્રમ્ આત્માનં લપ્સ્યથા।

XXXIX યતો યુષ્માકં યુષ્મત્સન્તાનાનાઞ્ચ દૂરસ્થસર્વલોકાનાઞ્ચ નિમિત્તમ્ અર્થાદ્ અસ્માકં પ્રભુઃ પરમેશ્વરો યાવતો લાકાન્ આહ્વાસ્યતિ તેષાં સર્વેષાં નિમિત્તમ્ અયમજ્ઞીકાર આસ્તે।

XL એતદન્યાભિર્બહુકથાભિઃ પ્રમાણં દત્વાકથયત્ એતેભ્યો વિપથગામિભ્યો વર્તમાનલોકેભ્યઃ સ્વાન્ રક્ષતા।

XLI તતઃ પરં યે સાનન્દાસ્તાં કથામ્ અગૃહ્ણન્ તે મજ્જિજતા અભવન્ તસ્મિન્ દિવસે પ્રાયેણ ત્રીણિ સહસ્રાણિ લોકાસ્તેષાં સપક્ષાઃ સન્તઃ।

XLII પ્રેરિતાનામ્ ઉપદેશે સજ્જતૌ પૂપભજ્જને પ્રાર્થનાસુ ય મનઃસંયોગં કૃત્વાતિષ્ઠન્।

XLIII પ્રેરિતૈર્નાનાપ્રકારલક્ષણેષુ મહાશ્ચર્યકર્મમસુ ય દર્શિતેષુ સર્વલોકાનાં ભયમુપસ્થિતાં।

XLIV વિશ્વાસકારિણઃ સર્વે ય સહ તિષ્ઠન્તઃ સ્વેષાં સર્વાઃ સમ્પત્તીઃ સાધારણ્યેન સ્થાપયિત્વાભુજ્જતા।

XLV ફલતો ગૃહાણિ દ્રવ્યાણિ ય સર્વાણિ વિક્રીય સર્વેષાં સ્વસ્વપ્રયોજનાનુસારેણ વિભજ્ય સર્વેભ્યોડદદન્।

XLVI સર્વ એકચિત્તીભૂય દિને દિને મન્દિરે સન્તિષ્ઠમાના ગૃહે ગૃહે ય પૂપાનભજ્જન્ત ઈશ્વરસ્ય ધન્યવાદં કુર્વન્તો લોકૈઃ સમાદૃતાઃ પરમાનન્દેન સરલાન્તઃકરણેન ભોજનં પાનઞ્ચકુર્વન્।

XLVII પરમેશ્વરો દિને દિને પરિત્રાણભાજનૈર્મર્ણલીમ્ અવદ્ધયત્।

III

I તૃતીયયામવેલાયાં સત્યાં પ્રાર્થનાયાઃ સમયે પિતરયોહનો સમ્ભૂય મન્દિરં ગચ્છતઃ।

II તસ્મિન્નેવ સમયે મન્દિરપ્રવેશકાનાં સમીપે ભિક્ષારણાર્થં યં જન્મખજ્જમાનુષં લોકા મન્દિરસ્ય સુન્દરનામ્નિ દ્વારે પ્રતિદિનમ્ અસ્થાપયન્ તં વહન્તસ્તદ્વારં આનયન્।

III તદા પિતરયોહનો મન્તિરં પ્રવેષ્ટુમ્ ઉદ્યતૌ વિલોક્ય સ ખજ્જસ્તૌ કિન્ચિદ્ ભિક્ષિતવાન્।

IV તસ્માદ્ યોહના સહિતઃ પિતરસ્તમ્ અનન્યદૃષ્ટ્યા નિરીક્ષ્ય પ્રોક્તવાન્ આવાં પ્રતિ દૃષ્ટિં કુરુ।

V તતઃ સ કિન્ચિત્ પ્રાપ્ત્યાશયા તૌ પ્રતિ દૃષ્ટિં કૃતવાન્।

VI તદા પિતરો ગદિતવાન્ મમ નિકટે સ્વર્ણાઝ્યાદિ કિમપિ નાસ્તિ કિન્તુ યદાસ્તે તદ્ દદામિ નાસરતીયસ્ય યીશુખ્રીષ્ટસ્ય નામ્ના ત્વમુત્થાય ગમનાગમને કુરુ।

VII તતઃ પરં સ તસ્ય દક્ષિણકરં ધૃત્વા તમ્ ઉદતોલયત્; તેન તત્ક્ષણાત્ તસ્ય જનસ્ય પાદગુલ્ફયોઃ સબલત્વાત્ સ ઉલ્લમ્ફ્ય પ્રોત્થાય ગમનાગમને ડકરોત્।

VIII તતો ગમનાગમને કુર્વન્ ઉલ્લમ્ફન્ ઈશ્વરં ધન્યં વદન્ તાભ્યાં સાર્દ્ધં મન્દિરં પ્રાવિશત્।

IX તતઃ સર્વે લોકાસ્તં ગમનાગમને કુર્વન્તમ્ ઈશ્વરં ધન્યં વદન્તઞ્ચ વિલોક્ય।

X મન્દિરસ્ય સુન્દરે દ્વારે ય ઉપવિશ્ય ભિક્ષિતવાન્ સએવાયમ્ ઇતિ જ્ઞાત્વા તં પ્રતિ તયા ઘટનયા યમત્કૃતા વિસ્મયાપન્નાશ્ચાભવન્।

XI યઃ ખજ્જઃ સ્વસ્થોભવત્ તેન પિતરયોહનોઃ કરયોર્દ્ધતયોઃ સતોઃ સર્વે લોકા સન્નિધિમ્ આગચ્છન્।

XII તદ્ દૃષ્ટવા પિતરસ્તેભ્યોડકથયત્, હે ઇસ્રાયેલીયલોકા યૂયં કુતો ડનેનાશ્ચર્ય મન્યધ્વે? આવાં નિજશક્ત્યા યદ્વા નિજપુણ્યેન ખજ્જમનુષ્યમેનં ગમિતવન્તાવિતિ ચિન્તયિત્વા આવાં પ્રતિ કુતોડનન્યદૃષ્ટિં કુરુથ?

XIII યં યીશું યૂયં પરકરેષુ સમાર્પયત તતો યં પીલાતો મોચયિતુમ્ એચ્છત્ તથાપિ યૂયં તસ્ય સાક્ષાન્ નાજ્ઞીકૃતવન્ત ઇબ્રાહીમ ઇસ્હાકો યાકૂબશ્ચેશ્વરોડર્થાદિ અસ્માકં પૂર્વપુરુષાણામ્ ઈશ્વરઃ સ્વપુત્રસ્ય તસ્ય યીશો મંહિમાનં પ્રાકાશયત્।

- XIV કિન્તુ યૂયં તં પવિત્રં ધાર્મિકં પુમાંસં નાફીકૃત્ય હત્યાકારિણમેકં સ્વેભ્યો દાતુમ્ અયાયધ્વં
 XV પશ્ચાત્ તં જીવનસ્યાધિપતિમ્ અહત કિન્ત્વીશ્વરઃ શ્મશાનાત્ તમ્ ઉદસ્થાપયત તત્ર વયં સાક્ષિણ આસ્મહે
 XVI ઇમં યં માનુષં યૂયં પશ્યથ પરિચિનુથ ચ સ તસ્ય નામ્નિ વિશ્વાસકરણાત્ ચલનશક્તિં લબ્ધવાન્ તસ્મિન્ તસ્ય યો
 વિશ્વાસઃ સ તં યુષ્માકં સર્વેષાં સાક્ષાત્ સમ્પૂર્ણરૂપેણ સ્વસ્થમ્ અકાર્ષીત્
 XVII હે ભ્રાતરો યૂયં યુષ્માકમ્ અધિપતયશ્ચ અજ્ઞાત્વા કર્મ્માણ્યેતાનિ કૃતવન્ત ઇદાનીં મમૈષ બોધો જાયતો
 XVIII કિન્ત્વીશ્વરઃ પ્રીષ્ટસ્ય દુઃખભોગે ભવિષ્યદ્વાદિનાં મુખેભ્યો યાં યાં કથાં પૂર્વમકથયત્ તાઃ કથા ઇત્યં સિદ્ધા અકરોત્
 XIX અતઃ સ્વેષાં પાપમોચનાર્થં ખેદં કૃત્વા મનાંસિ પરિવર્તયધ્વં, તસ્માદ્ ઈશ્વરાત્ સાન્ત્વનાપ્રાપ્તેઃ સમય ઉપસ્થાસ્યતિઃ
 XX પુનશ્ચ પૂર્વકાલમ્ આરભ્ય પ્રચારિતો યો યીશુપ્રીષ્ટસ્તમ્ ઈશ્વરો યુષ્માન્ પ્રતિ પ્રેષયિષ્યતિ
 XXI કિન્તુ જગતઃ સૃષ્ટિમારભ્ય ઈશ્વરો નિજપવિત્રભવિષ્યદ્વાદિગણોન યથા કથિતવાન્ તદનુસારેણ સર્વેષાં કાર્યાણાં
 સિદ્ધિપર્યન્તં તેન સ્વર્ગે વાસઃ કર્તવ્યઃ।
 XXII યુષ્માકં પ્રભુઃ પરમેશ્વરો યુષ્માકં ભ્રાતૃગણમધ્યાત્ મત્સદૃશં ભવિષ્યદ્વક્તારમ્ ઉત્પાદયિષ્યતિ, તતઃ સ યત્ કિચ્ચિત્
 કથયિષ્યતિ તત્ર યૂયં મનાંસિ નિઘદ્ધ્વાં
 XXIII કિન્તુ યઃ કશ્ચિત્ પ્રાણી તસ્ય ભવિષ્યદ્વાદિનઃ કથાં ન ગ્રહીષ્યતિ સ નિજલોકાનાં મધ્યાદ્ ઉચ્છેત્સ્યતે," ઇમાં કથામ્
 અસ્માકં પૂર્વપુરુષેભ્યઃ કેવલો મૂસાઃ કથયામાસ ઇતિ નહિ,
 XXIV શિમૂયેલભવિષ્યદ્વાદિનમ્ આરભ્ય યાવન્તો ભવિષ્યદ્વાક્યમ્ અકથયન્ તે સર્વએવ સમયસ્યૈતસ્ય કથામ્ અકથયન્।
 XXV યૂયમપિ તેષાં ભવિષ્યદ્વાદિનાં સન્તાનાઃ, "તવ વંશોદ્ભવપુંસા સર્વદેશીયા લોકા આશિષં પ્રાપ્તા ભવિષ્યન્તિ", ઇબ્રાહીમે
 કથામેતાં કથયિત્વા ઈશ્વરોસ્માકં પૂર્વપુરુષૈઃ સાર્દ્ધં યં નિયમં સ્થિરીકૃતવાન્ તસ્ય નિયમસ્યાધિકારિણોપિ યૂયં ભવથા
 XXVI અત ઈશ્વરો નિજપુત્રં યીશુમ્ ઉત્થાપ્ય યુષ્માકં સર્વેષાં સ્વસ્વપાપાત્ પરાવર્ત્ય યુષ્મભ્યમ્ આશિષં દાતું પ્રથમતસ્તં
 યુષ્માકં નિકટં પ્રેષિતવાન્।

IV

- I યસ્મિન્ સમયે પિતરયોહનો લોકાન્ ઉપદિશતસ્તસ્મિન્ સમયે યાજ્ઞકા મન્દિરસ્ય સેનાપતયઃ સિદ્ધકીર્ણશ્ચ
 II તયોર્ ઉપદેશકરણે પ્રીષ્ટસ્યોત્થાનમ્ ઉપલક્ષ્ય સર્વેષાં મૃતાનામ્ ઉત્થાનપ્રસ્તાવે ચ વ્યગ્રાઃ સન્તસ્તાવુપાગમન્।
 III તૌ ધૃત્વા દિનાવસાનકારણાત્ પરદિનપર્યન્તં રુદ્ધ્વા સ્થાપિતવન્તઃ।
 IV તથાપિ યે લોકાસ્તયોરુપદેશમ્ અશુભવન્ તેષાં પ્રાયેણ પશ્ચસહસ્રાણિ જના વ્યશ્વસન્।
 V પરેડહનિ અધિપતયઃ પ્રાચીના અધ્યાપકાશ્ચ હાનનનામા મહાયાજ્ઞકઃ
 VI ક્રિયકા યોહન્ સિકન્દર ઇત્યાદ્યો મહાયાજ્ઞકસ્ય જ્ઞાતયઃ સર્વે ચિરૂશાલમ્નગરે મિલિતાઃ।
 VII અનન્તરં પ્રેરિતૌ મધ્યે સ્થાપયિત્વાપૃચ્છન્ યુવાં કયા શક્તયા વા કેન નામ્ના કર્મ્માણ્યેતાનિ કુરુથઃ?
 VIII તદા પિતરઃ પવિત્રેણાત્મના પરિપૂર્ણાઃ સન્ પ્રત્યવાદીત્, હે લોકાનામ્ અધિપતિગણ હે ઇસ્રાયેલીયપ્રાચીનાઃ,
 IX એતસ્ય દુર્બલમાનુષસ્ય હિતં યત્ કર્મ્માક્રિયત, અર્થાત્, સ યેન પ્રકારેણ સ્વસ્થોભવત્ તસ્યેદ્ અદાવાં પૃચ્છથ,
 X તર્હિ સર્વે ઇસ્રાયેલીયલોકા યૂયં જાનીત નાસરતીયો યો યીશુપ્રીષ્ટઃ કુશે યુષ્માભિરવિધ્યત યશ્ચેશ્વરેણ શ્મશાનાદ્
 ઉત્થાપિતઃ, તસ્ય નામ્ના જનોયં સ્વસ્થઃ સન્ યુષ્માકં સમ્મુખે પ્રોત્તિષ્ઠતિ।
 XI નિચેત્ભિ યુષ્માભિરયં યઃ પ્રસ્તરોડવજ્ઞાતોડભવત્ સ પ્રધાનકોણસ્ય પ્રસ્તરોડભવત્।
 XII તદ્વિન્નાદપરાત્ કસ્માદપિ પરિત્રાણં ભવિતું ન શક્નોતિ, યેન ત્રાણં પ્રાપ્યેત ભૂમણ્ડલસ્યલોકાનાં મધ્યે તાદૃશં કિમપિ નામ
 નાસ્તિ।
 XIII તદા પિતરયોહનોરેતાદૃશીમ્ અક્ષેભતાં દૃષ્ટ્વા તાવવિદ્વાંસૌ નીચલોકાવિતિ બુદ્ધ્વા આશ્ચર્યમ્ અમન્યન્ત તૌ ય યીશોઃ
 સફિન્નો જાતાવિતિ જ્ઞાતુમ્ અશક્નુવન્।
 XIV કિન્તુ તાભ્યાં સાર્દ્ધં તં સ્વસ્થમાનુષં તિષ્ઠન્તં દૃષ્ટ્વા તે કામપ્યપરામ્ આપત્તિં કર્ત્ત નાશક્નુન્।
 XV તદા તે સભાતઃ સ્થાનાન્તરં ગન્તું તાન્ આજ્ઞાપ્ય સ્વયં પરસ્પરમ્ ઇતિ મન્ત્રણામકુર્વન્।
 XVI તૌ માનવૌ પ્રતિ કિં કર્ત્તવ્યં? તાવેકં પ્રસિદ્ધમ્ આશ્ચર્ય કર્મ કૃતવન્તૌ તદ્ ચિરૂશાલમ્નિવાસિનાં સર્વેષાં લોકાનાં સમીપે
 પ્રાકાશત તસ્ય વયમપહ્નોતું ન શક્નુમઃ।
 XVII કિન્તુ લોકાનાં મધ્યમ્ એતદ્ યથા ન વ્યાખ્નોતિ તદર્થં તૌ ભયં પ્રદર્શ્ય તેન નામ્ના કમપિ મનુષ્યં નોપદિશતમ્ ઇતિ દૃઢં
 નિષેધામઃ।
 XVIII તતસ્તે પ્રેરિતાવાહૂય એતદાજ્ઞાપયન્ ઇતઃ પરં યીશો નામ્ના કદાપિ કામપિ કથાં મા કથયતં કિમપિ નોપદિશત્ત્વા

XIX ततः पितरयोऽनौ प्रत्यवदताम् ईश्वरस्याज्ञाग्रहणं वा युष्माकम् आज्ञाग्रहणम् अेतयो र्मध्ये ईश्वरस्य गोचरे किं विहितं? यूयं तस्य विवेचनां कुरुता

XX वयं यद् अपश्याम यद्दृश्याम य तन्न प्रचारयिष्याम अेतत् कदापि भवितुं न शक्नोति।

XXI यद्दृष्टत तद् दृष्टा सर्व्वे लोका ईश्वरस्य गुणान् अन्ववदन् तस्मात् लोकभयात् तौ दण्डयितुं कमध्युपायं न प्राप्य ते पुनरपि तर्जयित्वा तावत्यञ्जन्।

XXII यस्य मानुषस्यैतत् स्वास्थ्यकरणम् आश्चर्य्यं कर्माक्रियत तस्य वयश्चत्वारिंशद्दत्सरा व्यतीताः।

XXIII ततः परं तौ विसृष्टौ सन्तौ स्वसङ्गिनां सन्निधिं गत्वा प्रधानयाजकैः प्राचीनलोकैश्च प्रोक्ताः सर्वाः कथा ज्ञापितवन्तौ।

XXIV तस्मिन् सत्त्वे अेकयितीभूय ईश्वरमुद्दिश्य प्रोर्यैरेतत् प्रार्थयन्त, हे प्रभो गगणपृथिवीपयोधीनां तेषु य यद्दृष्ट आस्ते तेषां स्रष्टेश्वरस्त्वं।

XXV त्वं निजसेवकेन दायूदा वाक्यमिदम् उवयिथ, मनुष्या अन्यदेशीयाः कुर्वन्ति कलहं कुतः। लोकाः सर्व्वे किमर्थं वा यिन्तां कुर्वन्ति निष्कलां।

XXVI परमेशस्य तेनैवाभिषिक्तस्य ज्ञनस्य या विरुद्धमभितिष्ठन्ति पृथिव्याः पतयः कुतः॥

XXVII इलतस्तव हस्तेन मन्त्रणया य पूर्व्वं यद्दृष्टं स्थिरीकृतं तद् यथा सिद्धं भवति तदर्थं त्वं यम् अथिषिक्तवान् स अेव पवित्रो यीशुस्तस्य प्रातिकूल्येन डेरोद् पन्तीयपीलातो

XXVIII अन्यदेशीयलोका इस्त्रायेल्लोकाश्च सर्व्वे अेते सभायाम् अतिष्ठन्।

XXIX हे परमेश्वर अधुना तेषां तर्जनं गर्जनञ्च शृणु;

XXX तथा स्वास्थ्यकरणाकर्माणा तव बाहुभलप्रकाशपूर्व्वकं तव सेवकान् निर्भयेन तव वाक्यं प्रचारयितुं तव पवित्रपुत्रस्य यीशो र्नाम्ना आश्चर्य्याण्यसम्भवानि य कर्माणि कर्तुञ्चाज्ञापय।

XXXI एत्थं प्रार्थनया यत्र स्थाने ते सभायाम् आसन् तत् स्थानं प्राकम्पत; ततः सर्व्वे पवित्रेणात्मना परिपूर्णाः सन्त ईश्वरस्य कथाम् अक्षोभेण प्राचारयन्।

XXXII अपरञ्च प्रत्ययकारिलोकसमूहा अेकमनस अेकयितीभूय स्थिताः। तेषां केपि निजसम्पत्तिं स्वीयां नाजानन् किन्तु तेषां सर्वाः सम्पत्त्यः साधारण्येन स्थिताः।

XXXIII अन्यस्य प्रेरिता मलाशक्तिप्रकाशपूर्व्वकं प्रभो र्थीशोरुत्थाने साक्ष्यम् अददुः, तेषु सर्व्वेषु मलानुग्रहोऽभवत्स्या

XXXIV तेषां मध्ये कस्यापि द्रव्यन्यूनता नाभवद् यतस्तेषां गुह्यभूम्याद्या याः सम्पत्तय आसन् ता विक्रीय

XXXV तन्मूल्यमानीय प्रेरितानां यरणेषु तैः स्थापितं; ततः प्रत्येकशः प्रयोजनानुसारेण दत्तमभवत्।

XXXVI विशेषतः कुप्रोपद्दीपीयो योसिनामको लेविवंशजात अेको ज्ञनो भूम्यधिकारी, यं प्रेरिता बर्षाब्बा अर्थात् सान्त्वनादायक एत्युक्त्वा समाहूयन्,

XXXVII स ज्ञनो निजभूमिं विक्रीय तन्मूल्यमानीय प्रेरितानां यरणेषु स्थापितवान्।

V

I तदा अनानियनामक अेको ज्ञनो यस्य भार्य्याया नाम सङ्गीरा स स्वाधिकारं विक्रीय

II स्वभार्य्यां ज्ञापयित्वा तन्मूल्यस्यैकांशं सङ्गोष्य स्थापयित्वा तदन्त्यांशमात्रमानीय प्रेरितानां यरणेषु समर्पितवान्।

III तस्मात् पितरोकथयत् हे अनानिय भूमे र्मूल्यं किञ्चित् सङ्गोष्य स्थापयितुं पवित्रस्यात्मनः सन्निधौ मृषावाक्यं कथयितुञ्च शैतान् कुतस्तवान्तःकरणे प्रवृत्तिमञ्जयत्?

IV सा भूमि र्थदा तव हस्तगता तदा किं तव स्वीया नासीत्? तर्हि स्वान्तःकरणे कुत अेतादृशी कुकल्पना त्वया कृता? त्वं केवलमनुष्यस्य निकटे मृषावाक्यं नावादीः किन्त्वीश्वरस्य निकटेऽपि।

V अेतां कथां श्रुत्वैव सोऽनानियो भूमौ पतन् प्राणान् अत्यजत्, तद्दृत्तान्तं यावन्तो लोका अशृण्वन् तेषां सर्व्वेषां मलाभयम् अञ्जयत्।

VI तदा युवलोकास्तं वस्त्रेणाच्छाद्य बहिर् नीत्वा श्मशानेऽस्थापयन्।

VII ततः प्रहर्षकानन्तरं किं वृत्तं तन्नावगत्य तस्य भार्य्यापि तत्र समुपस्थिता।

VIII ततः पितरस्ताम् अपृच्छत्, युवाभ्याम् अेतावन्मुद्राभ्यो भूमि र्विक्रीता न वा? अेतत्वं वद; तदा सा प्रत्यवादीत् सत्यम् अेतावद्भ्यो मुद्राभ्य अेव।

IX ततः पितरोकथयत् युवां कथं परमेश्वरस्यात्मानं परीक्षितुम् अेकमन्त्रणावभवतां? पश्य ये तव पतिं श्मशाने स्थापितवन्तस्ते द्वारस्य समीपे समुपतिष्ठन्ति त्वामपि बहिर्नेष्यन्ति।

- X તતઃ સાપિ તસ્ય ચરણસન્નિઘૌ પતિત્વા પ્રાણાન્ અત્યાક્ષીત્ પશ્ચાત્ તે યુવાનોઽભ્યન્તરમ્ આગત્ય તામપિ મૃતાં દૃષ્ટ્વા બહિઃ નીત્વા તસ્યાઃ પત્યુઃ પાર્શ્વે શ્મશાને સ્થાપિતવન્તઃ।
- XI તસ્માત્ મણ્ડલ્યાઃ સર્વે લોકા અન્યલોકાશ્ચ તાં વાર્તાં શ્રુત્વા સાધ્વસં ગતાઃ।
- XII તતઃ પરં પ્રેરિતાનાં હસ્તૈર્ લોકાનાં મધ્યે બહ્વાશ્ચર્યાણ્યદ્ભૂતાનિ કર્માણ્યક્રિયન્તઃ; તદા શિષ્યાઃ સર્વે એકચિત્તીભૂય સુલેમાનો ડલિન્દે સમ્ભૂયાસન્।
- XIII તેષાં સજ્ઞાન્તર્ગો ભવિતું કોપિ પ્રગલ્ભતાં નાગમત્ કિન્તુ લોકાસ્તાન્ સમાદ્રિયન્તા।
- XIV સ્ત્રિયઃ પુરુષાશ્ચ બહવો લોકા વિશ્વાસ્ય પ્રભું શરણમાપન્નાઃ।
- XV પિતરસ્ય ગમનાગમનાભ્યાં કેનાપિ પ્રકારેણ તસ્ય છાયા કસ્મિંશ્ચિજ્જને લગિષ્યતીત્યાશયા લોકા રોગિણઃ શિવિકયા ખટવયા યાનીય પથિ પથિ સ્થાપિતવન્તઃ।
- XVI ચતુર્દિક્સ્થનગરેભ્યો બહવો લોકાઃ સમ્ભૂય રોગિણોઽપવિત્રભુતગ્રસ્તાંશ્ચ ચિરશાલમમ્ આનયન્ તતઃ સર્વે સ્વસ્થા અક્રિયન્તા।
- XVII અનન્તરં મહાયાજકઃ સિદ્ધકિનાં મતગ્રાહિણસ્તેષાં સહચરાશ્ચ
- XVIII મહાક્રોધાન્વિતાઃ સન્તઃ પ્રેરિતાન્ ધૃત્વા નીચલોકાનાં કારાયાં બદ્ધ્વા સ્થાપિતવન્તઃ।
- XIX કિન્તુ રાત્રૌ પરમેશ્વરસ્ય દૂતઃ કારાયા દ્વારં મોચયિત્વા તાન્ બહિરાનીયાકથયત્,
- XX યૂયં ગત્વા મન્દિરે દણ્ડાયમાનાઃ સન્તો લોકાન્ પ્રતીમાં જીવનદાયિકાં સર્વાં કથાં પ્રચારયતા।
- XXI ઇતિ શ્રુત્વા તે પ્રત્યૂષે મન્દિર ઉપસ્થાય ઉપદિષ્ટવન્તઃ। તદા સહચરગણેન સહિતો મહાયાજક આગત્ય મન્ત્રિગણમ્ ઇસ્રાયેલ્વંશસ્ય સર્વાન્ રાજસભાસદઃ સભાસ્થાન્ કૃત્વા કારાયાસ્તાન્ આપયિતું પદાતિગણં પ્રેરિતવાન્।
- XXII તતસ્તે ગત્વા કારાયાં તાન્ અપ્રાપ્ય પ્રત્યાગત્ય ઇતિ વાર્તામ્ અવાદિષુઃ,
- XXIII વયં તત્ર ગત્વા નિર્વિદ્ધનં કારાયા દ્વારં રુદ્ધં રક્ષકાંશ્ચ દ્વારસ્ય બહિર્દણ્ડાયમાનાન્ અદર્શામિ એવ કિન્તુ દ્વારં મોચયિત્વા તન્મધ્યે કમપિ દ્રષ્ટું ન પ્રાપ્તાઃ।
- XXIV એતાં કથાં શ્રુત્વા મહાયાજકો મન્દિરસ્ય સેનાપતિઃ પ્રધાનયાજકાશ્ચ, ઇત પરં કિમપરં ભવિષ્યતીતિ ચિન્તયિત્વા સન્દિગ્ધચિત્તા અભવન્।
- XXV એતસ્મિન્નેવ સમયે કશ્ચિત્ જન આગત્ય વાર્તામૈતામ્ અવદત્ પશ્યત યૂયં યાન્ માનવાન્ કારાયામ્ અસ્થાપયત તે મન્દિરે તિષ્ઠન્તો લોકાન્ ઉપદિશન્તિ।
- XXVI તદા મન્દિરસ્ય સેનાપતિઃ પદાતયશ્ચ તત્ર ગત્વા ચેલ્લોકાઃ પાષાણાન્ નિક્ષિપ્યાસ્માન્ મારયન્તીતિ ભિયા વિનત્યાચારં તાન્ આનયન્।
- XXVII તે મહાસભાયા મધ્યે તાન્ અસ્થાપયન્ તતઃ પરં મહાયાજકસ્તાન્ અપૃચ્છત્,
- XXVIII અનેન નામ્ના સમુપદેષ્ટું વયં કિં દૃઢં ન ન્યષેધામ? તથાપિ પશ્યત યૂયં સ્વેષાં તેનોપદેશેને ચિરશાલમં પરિપૂર્ણ કૃત્વા તસ્ય જનસ્ય રક્તપાતજનિતાપરાધમ્ અસ્માન્ પ્રત્યાનેતું ચેષ્ટધ્વે।
- XXIX તતઃ પિતરોન્યપ્રેરિતાશ્ચ પ્રત્યવદન્ માનુષસ્યાજ્ઞાગ્રહણાદ્ ઈશ્વરસ્યાજ્ઞાગ્રહણમ્ અસ્માકમુચિતમ્।
- XXX યં યીશું યૂયં કુશો વેધિત્વાહત તમ્ અસ્માકં પૈતૃક ઈશ્વર ઉત્થાપ્ય
- XXXI ઇસ્રાયેલ્વંશાનાં મનઃપરિવર્તનં પાપક્ષમાઞ્ચ કર્તું રાજાનં પરિત્રાતારઞ્ચ કૃત્વા સ્વદક્ષિણપાર્શ્વે તસ્યાન્નતિમ્ અકરોત્।
- XXXII એતસ્મિન્ વયમપિ સાક્ષિણ આસ્મહે, તત્ કેવલં નહિ, ઈશ્વર આજ્ઞાગ્રાહિભ્યો યં પવિત્રમ્ આત્મનં દત્તવાન્ સોપિ સાક્ષ્યસ્તિ।
- XXXIII એતદ્વાક્યે શ્રુતે તેષાં હૃદયાનિ વિદ્ધાન્યભવન્ તતસ્તે તાન્ હન્તું મન્ત્રિતવન્તઃ।
- XXXIV એતસ્મિન્નેવ સમયે તત્સભાસ્થાનાં સર્વલોકાનાં મધ્યે સુખ્યાતો ગમિલીયેલ્નામક એકો જનો વ્યવસ્થાપકઃ ફિરશિલોક ઉત્થાય પ્રેરિતાન્ ક્ષણાર્થ સ્થાનાન્તરં ગન્તુમ્ આદિશ્ય કથિતવાન્,
- XXXV હે ઇસ્રાયેલ્વંશીયાઃ સર્વે યૂયમ્ એતાન્ માનુષાન્ પ્રતિ યત્ કર્તુમ્ ઉદ્યતાસ્તસ્મિન્ સાવધાના ભવતા।
- XXXVI ઇતઃ પૂર્વ યદુનામાૈકો જન ઉપસ્થાય સ્વં કમપિ મહાપુરુષમ્ અવદત્, તતઃ પ્રાયેણ ચતુઃશતલોકાસ્તસ્ય મતગ્રાહિણોભવન્ પશ્ચાત્ સ હતોભવત્ તસ્યાજ્ઞાગ્રાહિણો યાવન્તો લોકાસ્તે સર્વે વિકીર્ણાઃ સન્તો ડકૃતકાર્યા અભવન્।
- XXXVII તસ્માજ્જનાત્ પરં નામલેખનસમયે ગાલીલીયયિહૂદનામાૈકો જન ઉપસ્થાય બહૂલ્લોકાન્ સ્વમતં ગ્રાહીતવાન્ તતઃ સોપિ વ્યનશ્યત્ તસ્યાજ્ઞાગ્રાહિણો યાવન્તો લોકા આસન્ તે સર્વે વિકીર્ણા અભવન્।
- XXXVIII અધુના વદામિ, યૂયમ્ એતાન્ મનુષ્યાન્ પ્રતિ કિમપિ ન કૃત્વા ક્ષાન્તા ભવત, યત એષ સફૂલ્ય એતત્ કર્મ ચ યદિ મનુષ્યાદભવત્ તર્હિ વિફલં ભવિષ્યતિ।
- XXXIX યદીશ્વરાદભવત્ તર્હિ યૂયં તસ્યાન્યથા કર્તું ન શક્યથ, વરમ્ ઈશ્વરરોધકા ભવિષ્યથ।

- XL તદા તસ્ય મન્ત્રણાં સ્વીકૃત્ય તે પ્રેરિતાન્ આહૂય પ્રહૃત્ય યીશો નામ્ના કામપિ કથાં કથયિતું નિષિધ્ય વ્યસર્જન્
 XLI કિન્તુ તસ્ય નામાર્થ વયં લજ્જાભોગસ્ય યોગ્યત્વેન ગણિતા ઇત્યત્ર તે સાનન્દાઃ સન્તઃ સભાસ્થાનાં સાક્ષાદ્ અગચ્છન્
 XLII તતઃ પરં પ્રતિદિનં મન્દિરે ગૃહે ગૃહે ચાવિશ્રામમ્ ઉપદિશ્ય યીશુપ્રીષ્ટસ્ય સુસંવાદં પ્રચારિતવન્તઃ

VI

- I તસ્મિન્ સમયે શિષ્યાણાં બાહુલ્યાત્ પ્રાત્યહિકદાનસ્ય વિશ્રાણાનૈ ભિન્નદેશીયાનાં વિધવાસ્ત્રીગણ ઉપેક્ષિતે સતિ ઇબ્રીયલોકૈઃ સહાન્યદેશીયાનાં વિવાદ ઉપાતિષ્ઠત્
 II તદા દ્વાદશપ્રેરિતાઃ સર્વાન્ શિષ્યાન્ સંગૃહ્યાકથયન્ ઈશ્વરસ્ય કથાપ્રચારં પરિત્યજ્ય ભોજનગવેષણમ્ અસ્માકમ્ ઉચિતં નહિ
 III અતો હે ભ્રાતૃગણ વયમ્ એતત્કર્મણો ભારં યેભ્યો દાતું શક્નુમ એતાદૃશાન્ સુખ્યાત્યાપન્નાન્ પવિત્રેણાત્મના જ્ઞાનેન ચ પૂર્ણાન્ સપ્તજનાન્ યૂયં સ્વેષાં મધ્યે મનોનીતાન્ કુરુત,
 IV કિન્તુ વયં પ્રાર્થનાયાં કથાપ્રચારકર્મણિ ચ નિત્યપ્રવૃત્તાઃ સ્થાસ્યામઃ
 V એતસ્યાં કથાયાં સર્વે લોકાઃ સન્તુષ્ટાઃ સન્તઃ સ્વેષાં મધ્યાત્ સ્તિક્ષાનઃ ફિલિપઃ પ્રખરો નિકાનોર્ તીમન્ પર્મિણા યિહૂદિમતગ્રાહી-આન્તિયખિયાનગરીયો નિકલા એતાન્ પરમભક્તાન્ પવિત્રેણાત્મના પરિપૂર્ણાન્ સપ્ત જનાન્
 VI પ્રેરિતાનાં સમક્ષમ્ આનયન્, તતસ્તે પ્રાર્થનાં કૃત્વા તેષાં શિરઃસુ હસ્તાન્ આર્પયન્
 VII અપરઞ્ચ ઈશ્વરસ્ય કથા દેશં વ્યાપ્નોત્ વિશેષતો યિરૂશાલમિ નગરે શિષ્યાણાં સંખ્યા પ્રભૂતરૂપેણાવદ્ધૃત યાજકાનાં મધ્યેપિ બહવઃ પ્રીષ્ટમતગ્રાહિણોડભવન્
 VIII સ્તિક્ષાનો વિશ્વાસેન પરાક્રમેણ ચ પરિપૂર્ણઃ સન્ લોકાનાં મધ્યે બહુવિધમ્ અદ્ભૂતમ્ આશ્ચર્ય્યં કર્માકરોત્
 IX તેન લિબર્તિનીયનામ્ના વિખ્યાતસક્ષ્મસ્ય કતિપયજનાઃ કુરીણીયસિકન્દરીય-કિલિકીયાશીયાદેશીયાઃ કિયન્તો જનાશ્રોત્યાય સ્તિક્ષાનેન સાદ્ધૃ વ્યવદન્તા
 X કિન્તુ સ્તિક્ષાનો જ્ઞાનેન પવિત્રેણાત્મના ચ ઈદૃશીં કથાં કથિતવાન્ યસ્યાસ્તે આપત્તિં કર્તુ નાશક્નુવન્
 XI પશ્ચાત્ તૈ લોભિતાઃ કતિપયજનાઃ કથામેનામ્ અકથયન્, વયં તસ્ય મુખતો મૂસા ઈશ્વરસ્ય ચ નિન્દાવાક્યમ્ અશ્રૌષ્મા
 XII તે લોકાનાં લોકપ્રાચીનાનામ્ અધ્યાપકાનાઞ્ચ પ્રવૃત્તિં જનયિત્વા સ્તિક્ષાનસ્ય સન્નિધિમ્ આગત્ય તં ધૃત્વા મહાસભામધ્યમ્ આનયન્
 XIII તદનન્તરં કતિપયજનેષુ મિથ્યાસાક્ષિષુ સમાનીતેષુ તેડકથયન્ એષ જન એતત્પુણ્યસ્થાનવ્યવસ્થયો નિન્દાતઃ કદાપિ ન નિવર્તતો
 XIV ફલતો નાસરતીયયીશુઃ સ્થાનમેતદ્ ઉચ્ચિન્નં કરિષ્યતિ મૂસાસમર્પિતમ્ અસ્માકં વ્યવહરણમ્ અન્યરૂપં કરિષ્યતિ તસ્યૈતાદૃશીં કથાં વયમ્ અશૃણુમા
 XV તદા મહાસભાસ્થાઃ સર્વે તં પ્રતિ સ્થિરાં દૃષ્ટિં કૃત્વા સ્વર્ગદૂતમુખસદૃશં તસ્ય મુખમ્ અપશ્યન્

VII

- I તતઃ પરં મહાયાજકઃ પૃષ્ટવાન્, એષા કથાં કિં સત્યા?
 II તતઃ સ પ્રત્યવદત્, હે પિતરો હે ભ્રાતરઃ સર્વે લાકા મનાંસિ નિઘદ્ધ્વાં અસ્માકં પૂર્વપુરુષ ઇબ્રાહીમ્ હારણનગરે વાસકરણાત્ પૂર્વ યદા અરામ્-નહરયિમદેશે આસીત્ તદા તેજોમય ઈશ્વરો દર્શનં દત્વા
 III તમવદત્ ત્વં સ્વદેશજ્ઞાતિમિત્રાણિ પરિત્યજ્ય યં દેશમહં દર્શયિષ્યામિ તં દેશં વ્રજા
 IV અતઃ સ કસ્તીયદેશં વિહાય હારણનગરે ન્યવસત્, તદનન્તરં તસ્ય પિતરિ મૃતે યત્ર દેશે યૂયં નિવસથ સ એનં દેશમાગચ્છત્
 V કિન્ત્વીશ્વરસ્તસ્મૈ કમચ્ચધિકારમ્ અર્થાદ્ એકપદપરિમિતાં ભૂમિમપિ નાદદાત્; તદા તસ્ય કોપિ સન્તાનો નાસીત્ તથાપિ સન્તાનૈઃ સાદ્ધૃમ્ એતસ્ય દેશસ્યાધિકારી ત્વં ભવિષ્યસીતિ તમ્પ્રત્યક્ષીકૃતવાન્
 VI ઈશ્વર ઇત્યમ્ અપરમપિ કથિતવાન્ તવ સન્તાનાઃ પરદેશે નિવત્સ્યન્તિ તતસ્તદેશીયલોકાશ્રવતુઃશતવત્સરાન્ યાવત્ તાન્ દાસત્વે સ્થાપયિત્વા તાન્ પ્રતિ કુવ્યવહારં કરિષ્યન્તિ
 VII અપરમ્ ઈશ્વર એનાં કથામપિ કથિતવાન્, યે લોકાસ્તાન્ દાસત્વે સ્થાપયિષ્યન્તિ તાલ્લોકાન્ અહં દણ્ડયિષ્યામિ, તતઃ પરં તે બહિર્ગતાઃ સન્તો મામ્ અત્ર સ્થાને સેવિષ્યન્તો
 VIII પશ્ચાત્ સ તસ્મૈ ત્વકછેદસ્ય નિયમં દત્તવાન્, અત ઇસ્હાકનામ્નિ ઇબ્રાહીમ એકપુત્રે જાતે, અષ્ટમદિને તસ્ય ત્વકછેદમ્ અકરોત્ તસ્ય ઇસ્હાકઃ પુત્રો યાકૂબ્, તતસ્તસ્ય યાકૂબોડસ્માકં દ્વાદશ પૂર્વપુરુષા અજાયન્તા
 IX તે પૂર્વપુરુષા ઈર્ષ્યા પરિપૂર્ણા મિસરદેશં પ્રેષયિતું યૂષકં વ્યક્રીણન્

- X કિન્ત્વીશ્વરસ્તસ્ય સહાયો ભૂત્વા સર્વસ્યા દુર્ગતે રક્ષિત્વા તસ્મૈ બુદ્ધિ દત્વા મિસરદેશસ્ય રાજાઃ ફિરૌણઃ પ્રિયપાત્રં કૃતવાન્ તતો રાજા મિસરદેશસ્ય સ્વીયસર્વપરિવારસ્ય ચ શાસનપદં તસ્મૈ દત્તવાન્
- XI તસ્મિન્ સમયે મિસર-કિનાનદેશયો દુર્ભિક્ષહેતોરતિક્લિષ્ટત્વાત્ નઃ પૂર્વપુરુષા ભક્ષ્યદ્રવ્યં નાલભન્તા
- XII કિન્તુ મિસરદેશે શસ્યાનિ સન્તિ, યાકૂબ્ ઇમાં વાર્તાં શ્રુત્વા પ્રથમમ્ અસ્માકં પૂર્વપુરુષાન્ મિસરં પ્રેષિતવાન્
- XIII તતો દ્વિતીયવારગમને યૂષક્ સ્વભ્રાતૃભિઃ પરિચિતોડભવતઃ; યૂષકો ભ્રાતરઃ ફિરૌણ્ રાજેન પરિચિતા અભવન્
- XIV અનન્તરં યૂષક્ ભ્રાતૃગણં પ્રેષ્ય નિજપિતરં યાકૂબં નિજાન્ પચ્ચાધિકસપ્તતિસંખ્યકાન્ જ્ઞાતિજનાંશ્ચ સમાહૂતવાન્
- XV તસ્માદ્ યાકૂબ્ મિસરદેશં ગત્વા સ્વયમ્ અસ્માકં પૂર્વપુરુષાશ્ચ તસ્મિન્ સ્થાનેડમ્નિયન્તા
- XVI તતસ્તે શિખિમં નીતા યત્ શ્મશાનમ્ ઇબ્રાહીમ્ મુદ્રાદત્વા શિખિમઃ પિતુ ઈમોરઃ પુત્રેભ્યઃ ક્રીતવાન્ તત્શ્મશાને સ્થાપયાન્ચકિરે
- XVII તતઃ પરમ્ ઈશ્વર ઇબ્રાહીમઃ સન્નિઘૌ શપથં કૃત્વા યાં પ્રતિજ્ઞાં કૃતવાન્ તસ્યાઃ પ્રતિજ્ઞાયાઃ ફલનસમયે નિકટં સતિ ઇસ્રાયેલ્લોકા સિમરદેશે વર્દ્ધમાના બહુસંખ્યા અભવન્
- XVIII શેષે યૂષકં યો ન પરિચિનોતિ તાદૃશ એકો નરપતિરુપસ્થાય
- XIX અસ્માકં જ્ઞાતિભિઃ સાર્દ્ધં ધૂર્તતાં વિધાય પૂર્વપુરુષાન્ પ્રતિ કુવ્યવહરણપૂર્વકં તેષાં વંશનાશનાય તેષાં નવજાતાન્ શિશૂન્ બહિઃ નિરક્ષેપયત્
- XX એતસ્મિન્ સમયે મૂસા જજ્ઞે, સ તુ પરમસુન્દરોડભવત્ તથા પિતૃગૃહે માસત્રયપર્યન્તં પાલિતોડભવત્
- XXI કિન્તુ તસ્મિન્ બહિર્નિક્ષિપ્તે સતિ ફિરૌણરાજસ્ય કન્યા તમ્ ઉત્તોલ્ય નીત્વા દત્તકપુત્રં કૃત્વા પાલિતવતી
- XXII તસ્માત્ સ મૂસા મિસરદેશીયાયાઃ સર્વવિદ્યાયાઃ પારદૃષ્ટ્વા સન્ વાક્યે ક્રિયાયાન્ શક્તિમાન્ અભવત્
- XXIII સ સમ્પૂર્ણયત્વારિંશદ્વત્સરવયસ્કો ભૂત્વા ઇસ્રાયેલીયવંશનિજભ્રાતૃન્ સાક્ષાત્ કર્તુ મતિં ચક્રે
- XXIV તેષાં જનમેકં હિંસિતં દૃષ્ટ્વા તસ્ય સપક્ષઃ સન્ હિંસિતજનમ્ ઉપકૃત્ય મિસરીયજનં જઘાન
- XXV તસ્ય હસ્તેનેશ્વરસ્તાન્ ઉદ્ધરિષ્યતિ તસ્ય ભ્રાતૃગણ ઇતિ જ્ઞાસ્યતિ સ ઇત્યનુમાનં ચકાર, કિન્તુ તે ન બુબુધિરો
- XXVI તત્પરે ડહનિ તેષામ્ ઉભયો જનયો વાક્કલહ ઉપસ્થિતે સતિ મૂસાઃ સમીપં ગત્વા તયો મેલનં કર્તુ મતિં કૃત્વા કથયામાસ, હે મહાશયૌ યુવાં ભ્રાતરૌ પરસ્પરમ્ અન્યાયં કુતઃ કુરુથઃ?
- XXVII તતઃ સમીપવાસિનં પ્રતિ યો જનોડન્યાયં ચકાર સ તં દૂરીકૃત્ય કથયામાસ, અસ્માકમુપરિ શાસ્તૃત્વવિચારયિતૃત્વપદ્યોઃ કસ્ત્વાં નિયુક્તવાન્?
- XXVIII હો યથા મિસરીયં હતવાન્ તથા કિં મામપિ હનિષ્યસિ?
- XXIX તદા મૂસા એતાદૃશીં કથાં શ્રુત્વા પલાયનં ચક્રે, તતો મિદિયનદેશં ગત્વા પ્રવાસી સન્ તસ્થૌ, તતસ્તત્ર દ્વી પુત્રૌ જજ્ઞાતો
- XXX અનન્તરં યત્વારિંશદ્વત્સરેષુ ગતેષુ સીનયપર્વતસ્ય પ્રાન્તરે પ્રજ્વલિતસ્તમ્બસ્ય વહ્નિશિખાયાં પરમેશ્વરદૂતસ્તસ્મૈ દર્શનં દદૌ
- XXXI મૂસાસ્તસ્મિન્ દર્શને વિસ્મયં મત્વા વિશેષં જ્ઞાતું નિકટં ગચ્છતિ,
- XXXII એતસ્મિન્ સમયે, અહં તવ પૂર્વપુરુષાણામ્ ઈશ્વરોડર્થાદ્ ઇબ્રાહીમ ઈશ્વર ઇસ્હાક ઈશ્વરો યાકૂબ ઈશ્વરશ્ચ, મૂસામુદિશ્ય પરમેશ્વરસ્યૈતાદૃશી વિહાયસીયા વાણી બભૂવ, તતઃ સ કમ્પાન્વિતઃ સન્ પુન નિરીક્ષિતું પ્રગલ્ભો ન બભૂવા
- XXXIII પરમેશ્વરસ્તં જગાદ, તવ પાદ્યોઃ પાદુકે મોચય યત્ર તિષ્ઠસિ સા પવિત્રભૂમિઃ।
- XXXIV અહં મિસરદેશસ્થાનાં નિજલોકાનાં દુર્દેશાં નિતાન્તમ્ અપશ્યં, તેષાં કાતર્યોક્તિન્ શ્રુતવાન્ તસ્માત્ તાન્ ઉદ્ધર્તુમ્ અવરુદ્ધાગમમ્; ઇદાનીમ્ આગચ્છ મિસરદેશં ત્વાં પ્રેષયામિ
- XXXV કસ્ત્વાં શાસ્તૃત્વવિચારયિતૃત્વપદ્યો નિયુક્તવાન્, ઇતિ વાક્યમુક્ત્વા તૈ ર્યો મૂસા અવજ્ઞાતસ્તમેવ ઈશ્વરઃ સ્તમ્બમધ્યે દર્શનદાત્રા તેન દૂતેન શાસ્તારં મુક્તિદાતારન્ કૃત્વા પ્રેષયામાસ
- XXXVI સ ચ મિસરદેશે સૂફનામ્નિ સમુદ્રે ચ પશ્ચાત્ યત્વારિંશદ્વત્સરાન્ યાવત્ મહાપ્રાન્તરે નાનાપ્રકારાણ્યદ્ધુતાનિ કમ્માણિ લક્ષણાનિ ચ દર્શયિત્વા તાન્ બહિઃ કૃત્વા સમાનિનાયા
- XXXVII પ્રભુઃ પરમેશ્વરો યુષ્માકં ભ્રાતૃગણસ્ય મધ્યે માદૃશમ્ એકં ભવિષ્યદ્ધક્તારમ્ ઉત્પાદયિષ્યતિ તસ્ય કથાયાં યૂયં મનો નિદાસ્યથ, યો જન ઇસ્રાયેલઃ સન્તાનેભ્ય એનાં કથાં કથયામાસ સ એષ મૂસાઃ।
- XXXVIII મહાપ્રાન્તરસ્થમણ્ડલીમધ્યેડપિ સ એવ સીનયપર્વતોપરિ તેન સાર્દ્ધં સંલાપિનો દૂતસ્ય ચાસ્મત્પિતૃગણસ્ય મધ્યસ્થઃ સન્ અસ્મભ્યં દાતવ્યનિ જીવનદાયકાનિ વાક્યાનિ લેભે
- XXXIX અસ્માકં પૂર્વપુરુષાસ્તમ્ અમાન્યં કત્વા સ્વેભ્યો દૂરીકૃત્ય મિસરદેશં પરાવૃત્ય ગન્તું મનોભિરભિલષ્ય હારોણં જગદુઃ,

XL અસ્માકમ્ અગ્રેડગ્રે ગન્તુમ્ અસ્મદર્થ દેવગણં નિર્માહિં યતો યો મૂસા અસ્માન્ મિસરદેશાદ્ બહિઃ કૃત્વાનીતવાન્ તસ્ય કિં જાતં તદસ્માભિ ન જ્ઞાયતો

XLI તસ્મિન્ સમયે તે ગોવત્સાકૃતિં પ્રતિમાં નિર્માયિ તામુદ્દિશ્ય નૈવેદ્યમુત્મૃજ્ય સ્વહસ્તકૃતવસ્તુના આનન્દિતવન્તઃ

XLII તસ્માદ્ ઈશ્વરસ્તેષાં પ્રતિ વિમુખઃ સન્ આકાશસ્થં જ્યોતિર્ગણં પૂજયિતું તેભ્યોડનુમતિં દદૌ, યાદૃશં ભવિષ્યદ્વાદિનાં ગ્રન્થેષુ લિખિતમાસ્તે, યથા, ઇસ્રાયેલીયવંશા રે ચત્વારિંશત્સમાન્ પુરાઃ મહતિ પ્રાન્તરે સંસ્થા યૂયન્તુ યાનિ ચા બલિહોમાદિકર્માણિ કૃતવન્તસ્તુ તાનિ કિં માં સમુદ્દિશ્ય યુષ્માભિઃ પ્રકૃતાનીતિ નૈવ ચા

XLIII કિન્તુ વો મોલકાપ્યસ્ય દેવસ્ય દૂષ્યમેવ ચા યુષ્માકં રિમ્ફનાખ્યાયા દેવતાયાશ્ચ તારકાઃ એતયોરુભયો મૂર્તી યુષ્માભિઃ પરિપૂજિતો અતો યુષ્માસ્તુ બાબેલઃ પારં નેષ્યામિ નિશ્ચિતાં

XLIV અપરઞ્ચ યન્નિદર્શનમ્ અપશ્યસ્તદનુસારેણ દૂષ્યં નિર્માહિં યસ્મિન્ ઈશ્વરો મૂસામ્ એતદ્વાક્યં બભાષે તત્ તસ્ય નિરૂપિતં સાક્ષ્યસ્વરૂપં દૂષ્યમ્ અસ્માકં પૂર્વપુરુષૈઃ સહ પ્રાન્તરે તસ્થૌ

XLV પશ્ચાત્ યિહોશૂયેન સહિતૈસ્તેષાં વંશજાતૈરસ્મત્પૂર્વપુરુષૈઃ સ્વેષાં સમ્મુખાદ્ ઈશ્વરેણ દૂરીકૃતાનામ્ અન્યદેશીયાનાં દેશાધિકૃતિકાલે સમાનીતં તદ્ દૂષ્યં દાયુદોધિકારં યાવત્ તત્ર સ્થાન આસીત્

XLVI સ દાયુદ્ પરમેશ્વરસ્યાનુગ્રહં પ્રાપ્ય યાકુબ્ ઈશ્વરાર્થમ્ એકં દૂષ્યં નિર્માતું વવાઞ્છઃ

XLVII કિન્તુ સુલેમાન્ તદર્થ મન્દિરમ્ એકં નિર્મિતવાન્

XLVIII તથાપિ યઃ સર્વોપરિસ્થઃ સ કસ્મિંશ્ચિદ્ હસ્તકૃતે મન્દિરે નિવસતીતિ નહિ, ભવિષ્યદ્વાદી કથામેતાં કથયતિ, યથા,

XLIX પરેશો વદતિ સ્વર્ગો રાજસિંહાસનં મમા મદીયં પાદપીઠઞ્ચ પૃથિવી ભવતિ ધ્રુવં તર્હિ યૂયં કૃતે મે કિં પ્રનિર્માસ્યથ મન્દિરં વિશ્રામાય મદીયં વા સ્થાનં કિં વિદ્યતે ત્વિહ

L સર્વાણ્યેતાનિ વસ્તૂનિ કિં મે હસ્તકૃતાનિ ના

LI હે અનાજાગ્રાહકા અન્તઃકરણે શ્રવણે ચાપવિત્રલોકાઃ યૂયમ્ અનવરતં પવિત્રસ્યાત્મનઃ પ્રાતિકૂલ્યમ્ આચરથ, યુષ્માકં પૂર્વપુરુષા યાદૃશા યૂયમપિ તાદૃશાઃ

LII યુષ્માકં પૂર્વપુરુષાઃ કં ભવિષ્યદ્વાદિનં નાતાડયન્? યે તસ્ય ધાર્મિકસ્ય જનસ્યાગમનકથાં કથિતવન્તસ્તાન્ અદનન્ યૂયમ્ અધૂના વિશ્વાસઘાતિનો ભૂત્વા તં ધાર્મિકં જનમ્ અહત

LIII યૂયં સ્વર્ગીયદૂતગણેન વ્યવસ્થાં પ્રાપ્યાપિ તાં નાચરથા

LIV ઇમાં કથાં શ્રુત્વા તે મનઃસુ બિહ્લાઃ સન્તસ્તં પ્રતિ દન્તઘર્ષણમ્ અકુર્વન્

LV કિન્તુ સ્તિક્ષાનઃ પવિત્રેણાત્મના પૂર્ણો ભૂત્વા ગગણં પ્રતિ સ્થિરદૃષ્ટિ કૃત્વા ઈશ્વરસ્ય દક્ષિણે દાણ્ડાયમાનં યીશુઞ્ચ વિલોક્ય કથિતવાન્;

LVI પશ્ય, મેઘદ્વારં મુક્તમ્ ઈશ્વરસ્ય દક્ષિણે સ્થિતં માનવસુતઞ્ચ પશ્યામિ

LVII તદા તે પ્રોચ્યૈઃ શબ્દં કૃત્વા કર્ણોષ્વડ્ગુલી નિંધાય એકચિત્તીભૂય તમ્ આક્રમન્

LVIII પશ્ચાત્ તં નગરાદ્ બહિઃ કૃત્વા પ્રસ્તરૈરાદનન્ સાક્ષિણો લાકાઃ શૌલનામ્નો યૂનશ્વરણસન્નિધૌ નિજવસ્ત્રાણિ સ્થાપિતવન્તઃ

LIX અનન્તરં હે પ્રભો યીશે મદીયમાત્માનં ગૃહાણ સ્તિક્ષાનસ્યેતિ પ્રાર્થનવાક્યવદનસમયે તે તં પ્રસ્તરૈરાદનન્

LX તસ્માત્ સ જાનુની પાતયિત્વા પ્રોચ્યૈઃ શબ્દં કૃત્વા, હે પ્રભે પાપમેતદ્ એતેષુ મા સ્થાપય, ઇત્યુક્ત્વા મહાનિદ્રાં પ્રાપ્નોત્

VIII

I તસ્ય હત્યાકરણં શૌલોપિ સમમન્યતા તસ્મિન્ સમયે યિરૂશાલમ્નગરસ્થાં મણ્ડલીં પ્રતિ મહાતાડનાયાં જાતાયાં પ્રેરિતલોકાન્ હિત્વા સર્વેડપરે યિહૂદાશોમિરોણદેશયો નાનાસ્થાને વિકીર્ણાઃ સન્તો ગતાઃ

II અન્યચ્ચ ભક્તલોકાસ્તં સ્તિક્ષાનં શ્મશાને સ્થાપયિત્વા બહુ વ્યલપન્

III કિન્તુ શૌલો ગૃહે ગૃહે ભ્રમિત્વા સ્ત્રિયઃ પુરુષાંશ્ચ ધૃત્વા કારાયાં બદ્ધ્વા મણ્ડલ્યા મહોત્પાતં કૃતવાન્

IV અન્યચ્ચ યે વિકીર્ણા અભવન્ તે સર્વત્ર ભ્રમિત્વા સુસંવાદં પ્રાચારયન્

V તદા ફિલિપઃ શોમિરોણનગરં ગત્વા ખ્રીષ્ટાખ્યાનં પ્રાચારયત્;

VI તતોડશુચિ-ભૂતગ્રસ્તલોકેભ્યો ભૂતાશ્ચીત્કૃત્યાગચ્છન્ તથા બહવઃ પક્ષાઘાતિનઃ ખજ્જા લોકાશ્ચ સ્વસ્થા અભવન્

VII તસ્માત્ લાકા ઈદૃશં તસ્યાશ્ચર્ય્યં કર્મ વિલોક્ય નિશ્ચય ય સર્વ એકચિત્તીભૂય તેનોક્તાખ્યાને મનાંસિ ન્યદધુઃ

VIII તસ્મિન્નગરે મહાનન્દશ્ચાભવત્

IX તતઃ પૂર્વં તસ્મિન્નગરે શિમોન્નામા કશ્ચિજ્જનો બહ્વી માર્યાક્રિયાઃ કૃત્વા સ્વં કન્નન મહાપુરુષં પ્રોચ્ય શોમિરોણીયાનાં મોહં જનયામાસા

- X તસ્માત્ સ માનુષ ઈશ્વરસ્ય મહાશક્તિસ્વરૂપ ઇત્યુક્ત્વા બાલવૃદ્ધવનિતા: સર્વે લાકાસ્તસ્મિન્ મનાંસિ ન્યદધુઃ।
- XI સ બહુકાલાન્ માયાવિક્રિયયા સર્વાન્ અતીવ મોહયાઞ્ચકાર, તસ્માત્ તે તં મેનિરે।
- XII કિન્ત્વીશ્વરસ્ય રાજ્યસ્ય યીશુપ્રીષ્ટસ્ય નામ્નશ્ચાખ્યાનપ્રચારિણ: ફિલિપસ્ય કથાયાં વિશ્વસ્ય તેષાં સ્ત્રીપુરુષોભયલોકા મજ્જિજ્ઞતા અભવન્।
- XIII શેષે સ શિમોનપિ સ્વયં પ્રત્યૈત્ તતો મજ્જિજ્ઞત: સન્ ફિલિપેન કૃતામ્ આશ્ચર્યક્રિયાં લક્ષણઞ્ચ વિલોક્યાસમ્ભવં મન્યમાનસ્તેન સહ સ્થિતવાન્।
- XIV ઇત્યં શોમિરોણ્દેશીયલોકા ઈશ્વરસ્ય કથામ્ અગૃહ્ણન્ ઇતિ વાર્તા યિરૂશાલમ્નગરસ્થપ્રેરિતા: પ્રાપ્ય પિતરં યોહનઞ્ચ તેષાં નિકટે પ્રેષિતવન્ત:।
- XV તતસ્તૌ તત્ સ્થાનમ્ ઉપસ્થાય લોકા યથા પવિત્રમ્ આત્માનં પ્રાપ્નુવન્તિ તદર્થં પ્રાર્થયેતાં।
- XVI યતસ્તે પુરા કેવલપ્રભુયીશો નામ્ના મજ્જિજ્ઞતમાત્રા અભવન્, ન તુ તેષાં મધ્યે કમપિ પ્રતિ પવિત્રસ્યાત્મન આવિર્ભાવો જ્ઞાત:।
- XVII કિન્તુ પ્રેરિતાભ્યાં તેષાં ગાત્રેષુ કરેષ્વર્ષિતેષુ સત્સુ તે પવિત્રમ્ આત્માનમ્ પ્રાપ્નુવન્।
- XVIII ઇત્યં લોકાનાં ગાત્રેષુ પ્રેરિતયો: કરાર્પણેન તાન્ પવિત્રમ્ આત્માનં પ્રાપ્તાન્ દૃષ્ટ્વા સ શિમોન્ તયો: સમીપે મુદ્રા આનીય કથિતવાન્;
- XIX અહં યસ્ય ગાત્રે હસ્તમ્ અર્પયિષ્યામિ તસ્યાપિ યથેત્યં પવિત્રાત્મપ્રાપ્તિ ભવતિ તાદૃશીં શક્તિં મહ્યં દત્તાં।
- XX કિન્તુ પિતરસ્તં પ્રત્યવદત્ તવ મુદ્રાસ્ત્વયા વિનશ્યન્તુ યત ઈશ્વરસ્ય દાનં મુદ્રાભિ: ક્રીયતે ત્વમિત્યં બુદ્ધવાન્;
- XXI ઈશ્વરાય તાવન્ત:કરણં સરલં નહિ, તસ્માદ્ અત્ર તવાંશોડધિકારશ્ચ કોપિ નાસ્તિ।
- XXII અત એતત્પાપહેતો: ખેદાન્વિત: સન્ કેનાપિ પ્રકારેણ તવ મનસ એતસ્યા: કુકલ્પનાયા: ક્ષમા ભવતિ, એતદર્થમ્ ઈશ્વરે પ્રાર્થનાં કુરુ;
- XXIII યતસ્ત્વં તિક્તપિત્તે પાપસ્ય બન્ધને ય યદસિ તન્મયા બુદ્ધમ્।
- XXIV તદા શિમોન્ અકથયત્ તર્હિં યુવાભ્યામુદિતા કથા મયિ યથા ન ફલતિ તદર્થં યુવાં મન્નિમિત્તં પ્રભૌ પ્રાર્થનાં કુરુતાં।
- XXV અનેન પ્રકારેણ તૌ સાક્ષ્યં દત્વા પ્રભો: કથાં પ્રચારયન્તૌ શોમિરોણીયાનામ્ અનેકગ્રામેષુ સુસંવાદઞ્ચ પ્રચારયન્તૌ યિરૂશાલમ્નગરં પરાવૃત્ય ગતૌ।
- XXVI તત: પરમ્ ઈશ્વરસ્ય દૂત: ફિલિપમ્ ઇત્યાદિશત્, ત્વમુત્થાય દક્ષિણસ્યાં દિશિ યો માર્ગો પ્રાન્તરસ્ય મધ્યેન યિરૂશાલમો ડસાનગરં યાતિ તં માર્ગ ગચ્છ।
- XXVII તત: સ ઉત્થાય ગતવાન્; તદા કન્દાકીનામ્ન: કૂશ્લોકાનાં રાજ્યા: સર્વસમ્પત્તેરધીશ: કૂશદેશીય એક: ષણ્ડો ભજનાર્થં યિરૂશાલમ્નગરમ્ આગત્ય
- XXVIII પુનરપિ રથમારુદ્ય યિશયિયનામ્નો ભવિષ્યદ્વાદિનો ગ્રન્થં પઠન્ પ્રત્યાગચ્છતિ।
- XXIX એતસ્મિન્ સમયે આત્મા ફિલિપમ્ અવદત્, ત્વમ્ રથસ્ય સમીપં ગત્વા તેન સાદ્ધ્મિલ।
- XXX તસ્માત્ સ ધાવન્ તસ્ય સન્નિધાવુપસ્થાય તેન પઠ્યમાનં યિશયિયથવિષ્યદ્વાદિનો વાક્યં શ્રુત્વા પૃષ્ટવાન્ યત્ પઠસિ તત્ કિં બુદ્ધસે?
- XXXI તત: સ કથિતવાન્ કેનચિન્ન બોધિતોહં કથં બુદ્ધ્યેય? તત: સ ફિલિપં રથમારોહું સ્વેન સાદ્ધ્મિમ્ ઉપવેષ્ટુઞ્ચ ન્યવેદયત્।
- XXXII સ શાસ્ત્રસ્યેતદ્વાક્યં પઠિતવાન્ યથા, સમાનીયત ઘાતાય સ યથા મેષશાવક:। લોમચ્છેદકસાક્ષાચ્ચ મેષશ્ચ નીરવો યથા। આબધ્ય વદનં સ્વીયં તથા સ સમતિષ્ઠતા।
- XXXIII અન્યાયેન વિચારેણ સ ઉચ્છિન્નો ડભવત્ તદા। તત્કાલીનમનુષ્યાન્ કો જનો વર્ણયિતું ક્ષમ:। યતો જીવનૃણાં દેશાત્ સ ઉચ્છિન્નો ડભવત્ ધ્રુવાં।
- XXXIV અનન્તરં સ ફિલિપમ્ અવદત્ નિવેદ્યામિ, ભવિષ્યદ્વાદી યામિમાં કથાં કથયામાસ સ કિં સ્વસ્મિન્ વા કસ્મિંશ્ચિદ્ અન્યસ્મિન્?
- XXXV તત: ફિલિપસ્તત્પ્રકરણમ્ આરભ્ય યીશોરુપાખ્યાનં તસ્યાગ્રે પ્રાસ્તૌત્।
- XXXVI ઇત્યં માર્ગેણ ગચ્છન્તૌ જલાશયસ્ય સમીપ ઉપસ્થિતૌ; તદા કલીબોડવાદીત્ પશ્યાત્ર સ્થાને જલમાસ્તે મમ મજ્જને કા બાધા?
- XXXVII તત: ફિલિપ ઉત્તરં વ્યાહરત્ સ્વાન્ત:કરણેન સાકં યદિ પ્રત્યેષિ તર્હિં બાધા નાસ્તિ। તત: સ કથિતવાન્ યીશુપ્રીષ્ટ ઈશ્વરસ્ય પુત્ર ઇત્યહં પ્રત્યેમિ।
- XXXVIII તદા રથં સ્થગિતં કર્તુમ્ આદિષ્ટે ફિલિપકલીબૌ દ્વૌ જલમ્ અવારુહતાં; તદા ફિલિપસ્તમ્ મજ્જયામાસ।

XXXIX तत्पश्चात् जलमध्याद् उत्थितयोः सतोः परमेश्वरस्यात्मा द्विलिपं हत्वा नीतवान्, तस्मात् क्लीबः पुनस्तं न दृष्टवान् तथापि हृष्टयित्तः सन् स्वमार्गोऽग गतवान्।

XL द्विलिपश्चात्सदोद्गारम् उपस्थाय तस्मात् कैसरियानगर उपस्थितिकालपर्यन्तं सर्वस्मिन्नगरे सुसंवाहं प्रचारयन् गतवान्।

IX

I तत्कालपर्यन्तं शौलः प्रभोः शिष्याणां प्रातिकूल्येन ताडनाबधयोः कथां निःसारयन् मडायाजकस्य सन्निधिं गत्वा

II स्त्रियं पुरुषञ्च तन्मतग्राहिणं यं कञ्चित् पश्यति तान् धृत्वा बद्ध्वा यिज्ञशालमम् आनयतीत्याशयेन दम्भेषकनगरीयं धर्मसमाजान् प्रति पत्रं यायितवान्।

III गच्छन् तु दम्भेषकनगरनिकट उपस्थितवान्; ततोऽकस्माद् आकाशात् तस्य यतुर्द्विषु तेजसः प्रकाशनात् स भूमावपतत्।

IV पश्चात् डे शौल डे शौल कुतो मां ताडयसि? स्वं प्रति प्रोक्तम् अतं शब्दं श्रुत्वा

V स पृष्टवान्, डे प्रभो भवान् कः? तदा प्रभुरकथयत् यं यीशुं त्वं ताडयसि स अवाहं; कष्टकस्य मुपे पदाघातकरणं तव कष्टम्।

VI तदा कम्पमानो विस्मयापन्नश्च सोवदत् डे प्रभो मया किं कर्तव्यं? भवत इच्छा का? ततः प्रभुराज्ञापयद् उत्थाय नगरं गच्छ तत्र त्वया यत् कर्तव्यं तद् वदधिष्यते।

VII तस्य सङ्गिनो लोका अपि तं शब्दं श्रुतवन्तः किन्तु कमपि न दृष्ट्वा स्तब्धाः सन्तः स्थितवन्तः।

VIII अनन्तरं शौलो भूमित उत्थाय यक्षुषी उन्मील्य कमपि न दृष्टवान्। तदा लोकास्तस्य उस्तौ धृत्वा दम्भेषकनगरम् आनयन्।

IX ततः स दिनत्रयं यावद् अन्धो भूत्वा न भुक्तवान् पीतवांश्च।

X तदनन्तरं प्रभुस्तदम्भेषकनगरवासिन अकस्मै शिष्याय दर्शनं दत्वा आहूतवान् डे अननिया ततः स प्रत्यवादीत्, डे प्रभो पश्य शृणोमि।

XI तदा प्रभुस्तमाज्ञापयत् त्वमुत्थाय सरलनामानं मार्गं गत्वा यिडूदानिवेशने तार्षनगरीयं शौलनामानं जनं गवेषयन् पृच्छ;

XII पश्य स प्रार्थयते, तथा अननियनामक अको जनस्तस्य समीपम् आगत्य तस्य गात्रे उस्तार्पणं कृत्वा दृष्टिं ददातीत्यं स्वप्ने दृष्टवान्।

XIII तस्माद् अननियः प्रत्यवदत् डे प्रभो यिज्ञशालमि पवित्रलोकान् प्रति सोऽनेकहिंसां कृतवान्;

XIV अत्र स्थाने य ये लोकास्तव नाम्नि प्रार्थयन्ति तानपि बद्ध्वा स प्रधानयाजकेभ्यः शक्तिं प्राप्तवान्, एमां कथाम् अहम् अनेकेषां मुपेभ्यः श्रुतवान्।

XV किन्तु प्रभुरकथयत्, याहि मिन्नदेशीयलोकानां भूपतीनाम् एसायेल्लोकानाञ्च निकटे मम नाम प्रचारयितुं स जनो मम मनोनीतपात्रमास्ते।

XVI मम नामनिमित्तञ्च तेन कियान् मडान् क्लेशो भोक्तव्य अतत् तं दर्शयिष्यामि।

XVII ततो अननियो गत्वा गृहं प्रविश्य तस्य गात्रे उस्तार्पणं कृत्वा कथितवान्, डे भ्रातः शौल त्वं यथा दृष्टिं प्राप्नोषि पवित्रेणात्मना परिपूर्णां भवसि य, तदर्थं तवागमनकाले यः प्रभुयीशुस्तुभ्यं दर्शनम् अददात् स मां प्रेषितवान्।

XVIII एत्युक्तमात्रे तस्य यक्षुष्याम् मीनशल्कवद् वस्तुनि निर्गते तत्क्षणात् स प्रसन्नयक्षु भूत्वा प्रोत्थाय मञ्जिजतोऽभवत् भुक्त्वा पीत्वा सवलोलवय्य।

XIX ततः परं शौलः शिष्यैः सह कतिपयदिवसान् तस्मिन् दम्भेषकनगरे स्थित्वाऽविलम्बं

XX सर्व्वमज्जनभवनानि गत्वा यीशुरीश्वरस्य पुत्र एमां कथां प्राचारयत्।

XXI तस्मात् सर्व्वे श्रोतारश्चमत्कृत्य कथितवन्तो यो यिज्ञशालमनगर अतन्नाम्ना प्रार्थयितुं लोकां विनाशितवान् अवेम अतादृशलोकान् बद्ध्वा प्रधानयाजकनिकटे नयतीत्याशया अतत्स्थानमध्यागच्छत् सअवे किमयं न भवति?

XXII किन्तु शौलः क्रमश उत्साहवान् भूत्वा यीशुरीश्वरेणाभिषिक्तो जन अतस्मिन् प्रमाणां दत्वा दम्भेषक-निवासियिडूदीयलोकान् निरुत्तरान् अकरोत्।

XXIII एत्थं बहुतिथे काले गते यिडूदीयलोकान् उन्तुं मन्त्रयामासुः

XXIV किन्तु शौलस्तेषामेतस्या मन्त्राणाया वार्त्ता प्राप्तवान्। ते तं उन्तुं तु दिवानिशं गुप्ताः सन्तो नगरस्य द्वारेऽतिष्ठन्;

XXV तस्मात् शिष्यास्तं नीत्वा रात्रौ पिटके निधाय प्राचीरेणावारोडयन्।

XXVI ततः परं शौलो यिज्ञशालमं गत्वा शिष्यगणेन साद्धं स्थातुम् औडत्, किन्तु सर्व्वे तस्माद्विभयुः स शिष्य एति य न प्रत्ययन्।

- XXVII એતસ્માદ્ બર્ણબ્બાસ્તં ગૃહીત્વા પ્રેરિતાનાં સમીપમાનીય માર્ગમધ્યે પ્રભુઃ કથં તસ્મૈ દર્શનં દત્તવાન્ યાઃ કથાશ્ચ કથિતવાન્ સ ય યથાક્ષોભઃ સન્ દમ્ભેષકનગરે યીશો નામિ પ્રાચારયત્ એતાન્ સર્વવૃત્તાન્તાન્ તાન્ જ્ઞાપિતવાન્
- XXVIII તતઃ શૌલસ્તૈઃ સહ ચિરૂશાલમિ કાલં યાપયન્ નિર્ભયં પ્રભો યીશો નામિ પ્રાચારયત્
- XXIX તસ્માદ્ અન્યદેશીયલોકૈઃ સાર્દ્ધં વિવાદસ્યોપસ્થિતત્વાત્ તે તં હન્તુમ્ અચેષ્ટન્તા
- XXX કિન્તુ ભ્રાતૃગણસ્તજ્ઞાત્વા તં કૈસરિયાનગરં નીત્વા તાર્ષનગરં પ્રેષિતવાન્
- XXXI ઇત્યં સતિ ચિહ્નિદિયાગાલીલ્શોમિરોણદેશીયાઃ સર્વા મણ્ડલ્યો વિશ્રામં પ્રાપ્તાસ્તતસ્તાસાં નિષ્ઠાભવત્ પ્રભો ભિયા પવિત્રસ્યાત્મનઃ સાન્ત્વનયા ય કાલં ક્ષેપયિત્વા બહુસંખ્યા અભવન્
- XXXII તતઃ પરં પિતરઃ સ્થાને સ્થાને ભ્રમિત્વા શેષે લોદ્રગરનિવાસિપવિત્રલોકાનાં સમીપે સ્થિતવાન્
- XXXIII તદા તત્ર પક્ષાઘાતવ્યાધિનાષ્ટૌ વત્સરાન્ શય્યાગતમ્ ઐનેયનામાનં મનુષ્યં સાક્ષત્ પ્રાપ્ય તમવદત્,
- XXXIV હે ઐનેય યીશુખ્રીષ્ટસ્ત્વાં સ્વસ્થમ્ અકાર્ષીત્, ત્વમુત્થાય સ્વશય્યાં નિક્ષિપ, ઇત્યુક્તમાત્રે સ ઉદતિષ્ઠત્
- XXXV એતાદૃશં દૃષ્ટ્વા લોદ્શારોણનિવાસિનો લોકાઃ પ્રભુ પ્રતિ પરાવર્તન્તા
- XXXVI અપરઞ્ચ ભિક્ષાદાનાદિષુ નાનક્રિયાસુ નિત્યં પ્રવૃત્તા યા યાફોનગરનિવાસિની ટાબિથાનામા શિષ્યા યાં દર્ક્કા અર્થાદ્ હરિણીમયુક્ત્વા આહ્વાયન્ સા નારી
- XXXVII તસ્મિન્ સમયે રુઝા સતી પ્રાણાન્ અત્યજત્, તતો લોકાસ્તાં પ્રક્ષાલ્યોપરિસ્થપ્રકોષ્ઠે શાયયિત્વાસ્થાપયન્
- XXXVIII લોદ્રગરં યાફોનગરસ્ય સમીપસ્થં તસ્માત્તત્ર પિતર આસ્તે, ઇતિ વાર્તા શ્રુત્વા તૂર્ણા તસ્યાગમનાર્થં તસ્મિન્ વિનયમુક્ત્વા શિષ્યગણો દ્વૌ મનુજૌ પ્રેષિતવાન્
- XXXIX તસ્માત્ પિતર ઉત્થાય તાભ્યાં સાર્દ્ધમ્ આગચ્છત્, તત્ર તસ્મિન્ ઉપસ્થિત ઉપરિસ્થપ્રકોષ્ઠં સમાનીતે ય વિધવાઃ સ્વાભિઃ સહ સ્થિતિકાલે દર્ક્કયા કૃતાનિ યાન્યુત્તરીયાણિ પરિઘેયાનિ ય તાનિ સર્વાણિ તં દર્શયિત્વા રુદત્યશ્ચતસૃષુ દિક્ષવતિષ્ઠન્
- XL કિન્તુ પિતરસ્તાઃ સર્વા બહિઃ કૃત્વા જાનુની પાતયિત્વા પ્રાર્થિતવાન્; પશ્ચાત્ શવં પ્રતિ દૃષ્ટિં કૃત્વા કથિતવાન્, હે ટાબીથે ત્વમુતિષ્ઠ, ઇતિ વાક્ય ઉક્તે સા સ્ત્રી ચક્ષુષી પ્રોન્મીલ્ય પિતરમ્ અવલોક્યોત્થાયોપાવિશત્
- XLI તતઃ પિતરસ્તસ્યાઃ કરૌ ધૃત્વા ઉત્તોલ્ય પવિત્રલોકાન્ વિધવાશ્ચાહૂય તેષાં નિકટે સજીવાં તાં સમાર્પયત્
- XLII ઓષા કથા સમસ્તયાફોનગરં વ્યાપ્તા તસ્માદ્ અનેકે લોકાઃ પ્રભૌ વ્યશ્વસન્
- XLIII અપરઞ્ચ પિતરસ્તદ્યાફોનગરીયસ્ય કસ્યચિત્ શિમોન્નામ્નશ્ચર્મ્મકારસ્ય ગૃહે બહુદિનાનિ ન્યવસત્

X

- I કૈસરિયાનગર ઇતાલિયાખ્યસૈન્યાન્તર્ગતઃ કર્ણીલિયનામા સેનાપતિરાસીત્
- II સ સપરિવારો ભક્ત ઈશ્વરપરાયણશ્ચાસીત્; લોકેભ્યો બહૂનિ દાનાદીનિ દત્વા નિરન્તરમ્ ઈશ્વરે પ્રાર્થયાઞ્ચક્રે
- III એકદા તૃતીયપ્રહરવેલાયાં સ દૃષ્ટ્વાન્ ઈશ્વરસ્યૈકો દૂતઃ સપ્રકાશં તત્સમીપમ્ આગત્ય કથિતવાન્, હે કર્ણીલિયા
- IV કિન્તુ સ તં દૃષ્ટ્વા ભીતોડકથયત્, હે પ્રભો કિં? તદા તમવદત્ તવ પ્રાર્થના દાનાદિ ય સાક્ષિસ્વરૂપં ભૂત્વેશ્વરસ્ય ગોચરમભવત્
- V ઇદાનીં યાફોનગરં પ્રતિ લોકાન્ પ્રેષ્ય સમુદ્રતીરે શિમોન્નામ્નશ્ચર્મ્મકારસ્ય ગૃહે પ્રવાસકારી પિતરનામ્ના વિખ્યાતો યઃ શિમોન્ તમ્ આહ્વાયય;
- VI તસ્માત્ ત્વયા યદ્યત્ કર્ત્વ્યં તત્તત્ સ વદિષ્યતિ
- VII ઇત્યુપદિશ્ય દૂતે પ્રસ્થિતે સતિ કર્ણીલિયઃ સ્વગૃહસ્થાનાં દાસાનાં દ્વૌ જનૌ નિત્યં સ્વસજ્જિનાં સૈન્યાનામ્ એકાં ભક્તસેનાશ્ચાહૂય
- VIII સકલમેતં વૃત્તાન્તં વિજ્ઞાપ્ય યાફોનગરં તાન્ પ્રાહિણોત્
- IX પરસ્મિન્ દિને તે યાત્રાં કૃત્વા યદા નગરસ્ય સમીપ ઉપાતિષ્ઠન્, તદા પિતરો દ્વિતીયપ્રહરવેલાયાં પ્રાર્થયિતું ગૃહપૃષ્ઠમ્ આરોહત્
- X એતસ્મિન્ સમયે ક્ષુધાર્તઃ સન્ કિઞ્ચિદ્ ભોક્તુમ્ ઐચ્છત્ કિન્તુ તેષામ્ અન્નાસાદનસમયે સ મૂર્ચ્છિતઃ સન્નપતત્
- XI તતો મેઘદ્વારં મુક્તં યતુર્ભિઃ કોણૈ લંબિતં બૃહદ્દસ્ત્રમિવ કિઞ્ચન ભાજનમ્ આકાશાત્ પૃથિવીમ્ અવારોહતીતિ દૃષ્ટ્વાન્
- XII તન્મધ્યે નાનપ્રકારા ગ્રામ્યવન્યપશવઃ ખેચરોરોગામિપ્રભૃતયો જન્તવશ્ચાસન્
- XIII અનન્તરં હે પિતર ઉત્થાય હત્વા ભુંક્ષ્વ તમ્પ્રતીયં ગગણીયા વાણી જાતા
- XIV તદા પિતરઃ પ્રત્યવદત્, હે પ્રભો ઈદૃશં મા ભવતુ, અહમ્ એતત્ કાલં યાવત્ નિષિદ્ધમ્ અશુચિ વા દ્રવ્યં કિઞ્ચિદપિ ન ભુક્તવાન્

- XV તતઃ પુનરપિ તાદૃશી વિહયસીયા વાણી જાતા યદ્ ઈશ્વરઃ શુચિ કૃતવાન્ તત્ ત્વં નિષિદ્ધં ન જાનીહિ
- XXVI ઇત્યં ત્રિઃ સતિ તત્ પાત્રં પુનરાકૃષ્ટં આકાશમ્ અગચ્છત્
- XXVII તતઃ પરં યદ્ દર્શનં પ્રાપ્તવાન્ તસ્ય કો ભાવ ઇત્યત્ર પિતરો મનસા સન્દેહિ, એતસ્મિન્ સમયે કર્ણીલિયસ્ય તે પ્રેષિતા મનુષ્યા દ્વારસ્ય સન્નિધાવુપસ્થાય,
- XXVIII શિમોનો ગૃહમન્વિચ્છન્તઃ સમ્પૃષ્ઠ્યાહ્ય કથિતવન્તઃ પિતરનામ્ના વિખ્યાતો યઃ શિમોન્ સ કિમત્ર પ્રવસતિ?
- XIX યદા પિતરસ્તદ્દર્શનસ્ય ભાવં મનસાન્દોલયતિ તદાત્મા તમવદત્, પશ્ય ત્રયો જનાસ્વાં મૃગયન્તો
- XX ત્વમ્ ઉત્થાયાવરુહ્ય નિઃસન્દેહં તૈઃ સહ ગચ્છ મયૈવ તે પ્રેષિતાઃ
- XXI તસ્માત્ પિતરોડવરુહ્ય કર્ણીલિયપ્રેરિતલોકાનાં નિકટમાગત્ય કથિતવાન્ પશ્યત યૂયં યં મૃગયધ્વે સ જનોહં, યૂયં કિન્નિમિત્તમ્ આગતાઃ?
- XXII તતસ્તે પ્રત્યવદન્ કર્ણીલિયનામા શુદ્ધસત્ત્વ ઈશ્વરપરાયણો ચિહ્નદીયદેશસ્થાનાં સર્વેષાં સન્નિધૌ સુખ્યાત્યાપન્ન એકઃ સેનાપતિ નિજગૃહં ત્વામાહ્ય નેતું ત્વત્તઃ કથા શ્રોતુઞ્ચ પવિત્રદૂતેન સમાદિષ્ટઃ
- XXIII તદા પિતરસ્તાનભ્યન્તરં નીત્વા તેષામાતિથ્યં કૃતવાન્, પરેડહ્નિ તૈઃ સાર્દ્ધં યાત્રામકરોત્, યાફોનિવાસિનાં ભ્રાતૃણાં કિન્તો જનાશ્ચ તેન સહ ગતાઃ
- XXIV પરસ્મિન્ દિવસે કેસરિયાનગરમધ્યપ્રવેશસમયે કર્ણીલિયો જ્ઞાતિબન્ધૂન્ આહ્યાનીય તાન્ અપેક્ષ્ય સ્થિતઃ
- XXV પિતરે ગૃહ ઉપસ્થિતે કર્ણીલિયસ્તં સાક્ષાત્કૃત્ય ચરણાયોઃ પતિત્વા પ્રાણમત્
- XXVI પિતરસ્તમુત્થાપ્ય કથિતવાન્, ઉત્તિષ્ઠાહમપિ માનુષઃ
- XXVII તદા કર્ણીલિયેન સાકમ્ આલપન્ ગૃહં પ્રાવિશત્ તન્મધ્યે ચ બહુલોકાનાં સમાગમં દૃષ્ટ્વા તાન્ અવદત્,
- XXVIII અન્યજાતીયલોકૈઃ મહાલપનં વા તેષાં ગૃહમધ્યે પ્રવેશનં ચિહ્નદીયાનાં નિષિદ્ધમ્ અસ્તીતિ યૂયમ્ અવગચ્છથઃ કિન્તુ કમપિ માનુષમ્ અવ્યવહાર્યમ્ અશુચિં વા જ્ઞાતું મમ નોચિતમ્ ઇતિ પરમેશ્વરો માં જ્ઞાપિતવાન્
- XXIX ઇતિ હેતોરાહ્વાનશ્રવણમાત્રાત્ કાઞ્ચનાપત્તિમ્ અકૃત્વા યુષ્માકં સમીપમ્ આગતોસ્મિઃ; પૃચ્છામિ યૂયં કિન્નિમિત્તં મામ્ આહ્યત?
- XXX તદા કર્ણીલિયઃ કથિતવાન્, અદ્ય ચત્વારિ દિનાનિ જાતાનિ એતાવદ્દેલાં યાવદ્ અહમ્ અનાહાર આસન્ તતસ્તૃતીયપ્રહરે સતિ ગૃહે પ્રાર્થનસમયે તેજોમયવસ્ત્રભૃદ્ એકો જનો મમ સમક્ષં તિષ્ઠન્ એતાં કથામ્ અકથયત્,
- XXXI હે કર્ણીલિય ત્વદીયા પ્રાર્થના ઈશ્વરસ્ય કર્ણગોચરીભૂતા તવ દાનાદિ ચ સાક્ષિસ્વરૂપં ભૂત્વા તસ્ય દૃષ્ટિગોચરમભવત્
- XXXII અતો યાફોનગરં પ્રતિ લોકાન્ પ્રહિત્ય તત્ર સમુદ્રતીરે શિમોન્નામ્નઃ કસ્યચિચ્યર્મકારસ્ય ગૃહે પ્રવાસકારી પિતરનામ્ના વિખ્યાતો યઃ શિમોન્ તમાહ્વાયયઃ; તતઃ સ આગત્ય ત્વામ્ ઉપદેક્ષ્યતિ
- XXXIII ઇતિ કારણાત્ તત્ક્ષણાત્ તવ નિકટે લોકાન્ પ્રેષિતવાન્, ત્વમાગતવાન્ ઇતિ ભદ્રં કૃતવાન્ ઈશ્વરો યાન્યાખ્યાનાનિ કથયિતુમ્ આદિશત્ તાનિ શ્રોતું વયં સર્વે સામ્પ્રતમ્ ઈશ્વરસ્ય સાક્ષાદ્ ઉપસ્થિતાઃ સ્મઃ
- XXXIV તદા પિતર ઇમાં કથાં કથયિતુમ્ આરબ્ધવાન્, ઈશ્વરો મનુષ્યાણામ્ અપક્ષપાતી સન્
- XXXV યસ્ય કસ્યચિદ્ દેશસ્ય યો લોકાસ્તસ્માદ્ભીત્વા સત્કર્મ કરોતિ સ તસ્ય ગ્રાહ્યો ભવતિ, એતસ્ય નિશ્ચયમ્ ઉપલબ્ધવાનહમ્
- XXXVI સર્વેષાં પ્રભુ યો યીશુખ્રીષ્ટસ્તેન ઈશ્વર ઇસ્રાયેલ્વંશાનાં નિકટે સુસંવાદં પ્રેષ્ય સમ્મેલનસ્ય યં સંવાદં પ્રાચારયત્ તં સંવાદં યૂયં શ્રુતવન્તઃ
- XXXVII યતો યોહના મજ્જને પ્રચારિતે સતિ સ ગાલીલદેશમારભ્ય સમસ્તચિહ્નદીયદેશં વ્યાપ્નોત્;
- XXXVIII ફલત ઈશ્વરેણ પવિત્રેણાત્મના શક્ત્યા યાભિષિક્તો નાસરતીયયીશુઃ સ્થાને સ્થાને ભ્રમન્ સુક્રિયાં કુર્વન્ શૈતાના ક્લિષ્ટાન્ સર્વલોકાન્ સ્વસ્થાન્ અકરોત્, યત ઈશ્વરસ્તસ્ય સહાય આસીત્;
- XXXIX વચઞ્ચ ચિહ્નદીયદેશે ચિરુશાલમ્નગરે ચ તેન કૃતાનાં સર્વેષાં કર્મણાં સાક્ષિણો ભવામઃ લોકાસ્તં કુશે વિદ્ધ્વા હતવન્તઃ,
- XL કિન્તુ તૃતીયદિવસે ઈશ્વરસ્તમુત્થાપ્ય સપ્રકાશમ્ અદર્શયત્
- XLI સર્વલોકાનાં નિકટ ઇતિ ન હિ, કિન્તુ તસ્મિન્ શ્મશાનાદુત્થિતે સતિ તેન સાર્દ્ધં ભોજનં પાનઞ્ચ કૃતવન્ત એતાદૃશા ઈશ્વરસ્ય મનોનીતાઃ સાક્ષિણો યે વચમ્ અસ્માકં નિકટે તમદર્શયત્
- XLII જીવિતમૃતોભયલોકાનાં વિચારં કર્તુમ્ ઈશ્વરો યં નિયુક્તવાન્ સ એવ સ જનઃ, ઇમાં કથાં પ્રચારયિતું તસ્મિન્ પ્રમાણં દાતુઞ્ચ સોડસ્માન્ આજ્ઞાપયત્
- XLIII યસ્તસ્મિન્ વિશ્વસિતિ સ તસ્ય નામ્ના પાપાન્મુક્તો ભવિષ્યતિ તસ્મિન્ સર્વે ભવિષ્યદ્વાદિનોપિ એતાદૃશં સાક્ષ્યં દદતિ
- XLIV પિતરસ્યૈતત્કથાકથનકાલે સર્વેષાં શ્રોતૃણામુપરિ પવિત્ર આત્માવારોહત્

- XLV તત: પિતરેણ સાર્દ્ધમ્ આગતાસ્ત્વકછેદિનો વિશ્વાસિનો લોકા અન્યદેશીયેભ્ય: પવિત્ર આત્મનિ દત્તે સતિ
 XLVI તે નાનાજાતીયભાષાભિ: કથાં કથયન્ત ઈશ્વરં પ્રશંસન્તિ, ઇતિ દૃષ્ટ્વા શ્રુત્વા ચ વિસ્મયમ્ આપદન્તા
 XLVII તદા પિતર: કથિતવાન્, વયમિવ યે પવિત્રમ્ આત્માનં પ્રાપ્તાસ્તેષાં જલમજ્જનં કિં કોપિ નિષેદ્ધું શક્નોતિ?
 XLVIII તત: પ્રભો નામ્ના મજ્જિજતા ભવતેતિ તાનાજ્ઞાપયત્ અનન્તરં તે સ્વૈ: સાર્દ્ધં કતિપયદિનાનિ સ્થાતું પ્રાર્થયન્તા

XI

- I ઇત્યં ભિન્નદેશીયલોકા અપીશ્વરસ્ય વાક્યમ્ અગૃહ્ણન્ ઇમાં વાર્તાં ચિહ્નદીયદેશસ્થપ્રેરિતા ભ્રાતૃગણાશ્ચ શ્રુતવન્ત:।
 II તત: પિતરે ચિરૂશાલમ્નગરં ગતવતિ ત્વકછેદિનો લોકાસ્તેન સહ વિવદમાના અવદન્,
 III ત્વમ્ અત્વકછેદિલોકાનાં ગૃહં ગત્વા તૈ: સાર્દ્ધં ભુક્તવાન્।
 IV તત: પિતર આદિત: ક્રમશસ્તત્કાર્યસ્ય સર્વવૃત્તાન્તમાખ્યાતુમ્ આરબ્ધવાન્।
 V યાફોનગર એકદાહં પ્રાર્થયમાનો મૂર્ચ્છિત: સન્ દર્શનેન ચતુર્ષુ કોણેષુ લમ્બનમાનં વૃહદ્દસ્ત્રમિવ પાત્રમેકમ્ આકાશદવરુદ્ધ
 મન્નિકટમ્ આગચ્છદ્ અપશ્યમ્।
 VI પશ્ચાત્ તદ્ અનન્યદૃષ્ટ્યા દૃષ્ટ્વા વિવિચ્ય તસ્ય મધ્યે નાનાપ્રકારાન્ ગ્રામ્યવન્યપશૂન્ ઉરોગામિખેચરાંશ્ચ દૃષ્ટવાન્;
 VII હે પિતર ત્વમુત્થાય ગત્વા ભુંક્વ માં સમ્બોધ્ય કથયન્તં શબ્દમેકં શ્રુતવાંશ્ચ।
 VIII તતોહં પ્રત્યવદં, હે પ્રભો નેત્યં ભવતુ, યત: કિન્ચન નિષિદ્ધમ્ અશુચિ દ્રવ્યં વા મમ મુખમધ્યં કદાપિ ન પ્રાવિશત્।
 IX અપરમ્ ઈશ્વરો યત્ શુચિ કૃતવાન્ તન્નિષિદ્ધં ન જાનીહિ દ્વિ મામ્પ્રતીદૃશી વિહાયસીયા વાણી જાતા।
 X ત્રિરિત્યં સતિ તત્ સર્વં પુનરાકાશમ્ આકૃષ્ટં।
 XI પશ્ચાત્ કૈસરિયાનગરાત્ ત્રયો જના મન્નિકટં પ્રેષિતા યત્ર નિવેશને સ્થિતોહં તસ્મિન્ સમયે તત્રોપાતિષ્ઠન્।
 XII તદા નિ:સન્દેહં તૈ: સાર્દ્ધં યાતુમ્ આત્મા મામાદિષ્ટવાન્; તત: પરં મયા સહૈતેષુ ષડ્ભ્રાતૃષુ ગતેષુ વયં તસ્ય મનુજસ્ય ગૃહં
 પ્રાવિશામ્।
 XIII સોસ્માકં નિકટે કથામેતામ્ અકથયત્ એકદા દૂત એક: પ્રત્યક્ષીભૂય મમ ગૃહમધ્યે તિષ્ઠન્ મામિત્યાજ્ઞાપિતવાન્,
 યાફોનગરં પ્રતિ લોકાન્ પ્રહિત્ય પિતરનામ્ના વિખ્યાતં શિમોનમ્ આહૂયય;
 XIV તતસ્તવ ત્વદીયપરિવારાણાન્ચ યેન પરિત્રાણં ભવિષ્યતિ તત્ સ ઉપદેક્ષ્યતિ।
 XV અહં તાં કથામુત્થાપ્ય કથિતવાન્ તેન પ્રથમમ્ અસ્માકમ્ ઉપરિ યથા પવિત્ર આત્માવરૂઢવાન્ તથા તેષામધ્યુપરિ
 સમવરૂઢવાન્।
 XVI તેન યોહન્ જલે મજ્જિજતવાન્ ઇતિ સત્યં કિન્તુ યૂયં પવિત્ર આત્મનિ મજ્જિજતા ભવિષ્યથ, ઇતિ યદ્વાક્યં પ્રભુરુદિતવાન્
 તત્ તદા મયા સ્મૃતમ્।
 XVII અત: પ્રભા યીશુખ્રીષ્ટે પ્રત્યયકારિણો યે વયમ્ અસ્મભ્યમ્ ઈશ્વરો યદ્ દત્તવાન્ તત્ તેભ્યો લોકેભ્યોપિ દત્તવાન્ તત:
 કોહં? કિમહમ્ ઈશ્વરં વારયિતું શક્નોમિ?
 XVIII કથામેતાં શ્રુવા તે ક્ષાન્તા ઈશ્વરસ્ય ગુણાન્ અનુકીર્ત્ય કથિતવન્ત:, તર્હિ પરમાયુ:પ્રાપ્તિનિમિત્તમ્
 ઈશ્વરોન્યદેશીયલોકેભ્યોપિ મન:પરિવર્તનરૂપં દાનમ્ અદાત્।
 XIX સ્તિક્કાનં પ્રતિ ઉપદ્રવે ઘટિતે યે વિકીર્ણાં અભવન્ તૈ ફૈનીકીકુપ્રાન્તિયખિયાસુ ભ્રમિત્વા કેવલચિહ્નદીયલોકાન્ વિના
 કસ્યાપ્યન્યસ્ય સમીપ ઈશ્વરસ્ય કથાં ન પ્રાચારયન્।
 XX અપરં તેષાં કુપ્રીયા: કુરીનીયાશ્ચ કિયન્તો જના આન્તિયખિયાનગરં ગત્વા યૂનાનીયલોકાનાં સમીપેપિ પ્રભોર્યોશો: કથાં
 પ્રાચારયન્।
 XXI પ્રભો: કરસ્તેષાં સહાય આસીત્ તસ્માદ્ અનેકે લોકા વિશ્વસ્ય પ્રભું પ્રતિ પરાવર્તન્તા।
 XXII ઇતિ વાર્તાયાં ચિરૂશાલમસ્થમાણ્ડલીયલોકાનાં કર્ણગોચરીભૂતાયામ્ આન્તિયખિયાનગરં ગન્તુ તે બર્ણબ્બાં પ્રૈરયન્।
 XXIII તતો બર્ણબ્બાસ્ત્ર ઉપસ્થિત: સન્ ઈશ્વરસ્યાનુગ્રહસ્ય ફલં દૃષ્ટ્વા સાનન્દો જાત:,
 XXIV સ સ્વયં સાધુ વિશ્વાસેન પવિત્રેણાત્મના ચ પરિપૂર્ણ: સન્ ગનોનિષ્ટયા પ્રભાવાસ્થાં કર્તુ સર્વાન્ ઉપદિષ્ટવાન્ તેન
 પ્રભો: શિષ્યા અનેકે બભૂવુ:।
 XXV શેષે શૌલં મૃગયિતું બર્ણબ્બાસ્તાર્ષનગરં પ્રસ્થિતવાન્। તત્ર તસ્યોદ્દેશં પ્રાપ્ય તમ્ આન્તિયખિયાનગરમ્ આનયત્;
 XXVI તતસ્તૌ માણ્ડલીસ્થલોકૈ: સભાં કૃત્વા સંવત્સરમેકં યાવદ્ બહુલોકાન્ ઉપાદિશતાં; તસ્મિન્ આન્તિયખિયાનગરે શિષ્યા:
 પ્રથમં ખ્રીષ્ટીયાનામ્ના વિખ્યાતા અભવન્।
 XXVII તત: પરં ભવિષ્યદ્વાદિગણે ચિરૂશાલમ આન્તિયખિયાનગરમ્ આગતે સતિ

XXVIII આગાબનામા તેષામેક ઉત્થાય આત્મનઃ શિક્ષયા સર્વદેશે દુર્ભિક્ષં ભવિષ્યતીતિ જ્ઞાપિતવાન્; તતઃ કલૌદિયકૈસરસ્યાધિકારે સતિ તત્ પ્રત્યક્ષમ્ અભવત્

XXIX તસ્માત્ શિષ્યા એકૈકશઃ સ્વસ્વશક્ત્યનુસારતો યિહૂદીયદેશનિવાસિનાં ભ્રતૃણાં દિનયાપનાર્થં ધનં પ્રેષયિતું નિશ્ચિત્ય

XXX બર્ણાબ્બાશૌલયો દ્વારિ પ્રાચીનલોકાનાં સમીપં તત્ પ્રેષિતવન્તઃ।

XII

I તસ્મિન્ સમયે હેરોદ્દરાજો મણ્ડલ્યાઃ ક્રિયજ્જનેભ્યો દુઃખં દાતું પ્રારભત્

II વિશેષતો યોહનઃ સોદરં યાકૂબં કરવાલાઘાતેન હતવાન્

III તસ્માદ્ યિહૂદીયાઃ સન્તુષ્ટા અભવન્ ઇતિ વિજ્ઞાય સ પિતરમપિ ધર્તુ ગતવાન્

IV તદા કિણ્વશૂન્યપૂપોત્સવસમય ઉપાતિષ્ટત્; અત ઉત્સવે ગતે સતિ લોકાનાં સમક્ષં તં બહિરાનેચ્યામીતિ મનસિ સ્થિરીકૃત્ય સ તં ધારયિત્વા રક્ષણાર્થમ્ યેષામ્ એકૈકસંઘે યત્વારો જનાઃ સન્તિ તેષાં ચતુર્ણાં રક્ષકસંઘાનાં સમીપે તં સમર્થ કારાયાં સ્થાપિતવાન્

V કિન્તું પિતરસ્ય કારાસ્થિતિકારણાત્ મણ્ડલ્યા લોકા અવિશ્રામમ્ ઈશ્વરસ્ય સમીપે પ્રાર્થયન્તા

VI અનન્તરં હેરોદિ તં બહિરાનાયિતું ઉદ્યતે સતિ તસ્યાં રાત્રૌ પિતરો રક્ષકદ્વયમધ્યસ્થાને શૂઙ્ખલદ્વયેન બદ્ધ્વઃ સન્ નિદ્રિત આસીત્, દૌવારિકાશ્ચ કારાયાઃ સમ્મુખે તિષ્ઠન્તો દ્વારમ્ અરક્ષિષુઃ।

VII એતસ્મિન્ સમયે પરમેશ્વરસ્ય દૂતે સમુપસ્થિતે કારા દીપ્તિમતી જાતા; તતઃ સ દૂતઃ પિતરસ્ય કુક્ષાવાવાતં કૃત્વા તં જાગરયિત્વા ભાષિતવાન્ તૂર્ણમુત્તિષ્ઠઃ; તતસ્તસ્ય હસ્તસ્થશૂઙ્ખલદ્વયં ગલત્ પતિતાં

VIII સ દૂતસ્તમવદત્, બદ્ધકટિઃ સન્ પાદયોઃ પાદુકે અર્પયઃ; તેન તથા કૃતે સતિ દૂતસ્તમ્ ઉક્તવાન્ ગાત્રીયવસ્ત્રં ગાત્રે નિધાય મમ પશ્ચાદ્ એહિ।

IX તતઃ પિતરસ્તસ્ય પશ્ચાદ્ વ્રજન બહિરગચ્છત્, કિન્તુ દૂતેન કર્મ્મૈતત્ કૃતમિતિ સત્યમજ્ઞાત્વા સ્વપ્નદર્શનં જ્ઞાતવાન્

X ઇત્યં તૌ પ્રથમાં દ્વિતીયાશ્ચ કારાં લઙ્કિત્વા યેન લૌહનિર્મિતદ્વારેણ નગરં ગમ્યતે તત્સમીપં પ્રાપ્નુતાં; તતસ્તસ્ય ક્વાટે સ્વયં મુક્તમભવત્ તતસ્તૌ તત્સ્થાનાદ્ બહિ ભૂત્વા માર્ગેકસ્ય સીમાં યાવદ્ ગતૌ; તતોડકસ્માત્ સ દૂતઃ પિતરં ત્યક્તવાન્

XI તદા સ એતનાં પ્રાપ્ય કથિતવાન્ નિજદૂતં પ્રહિત્ય પરમેશ્વરો હેરોદો હસ્તાદ્ યિહૂદીયલોકાનાં સર્વાશાયાશ્ચ માં સમુદ્ધૃતવાન્ ઇત્યહં નિશ્ચયં જ્ઞાતવાન્

XII સ વિવિચ્ય માર્કનામ્ના વિખ્યાતસ્ય યોહનો માતુ મરિયમો યસ્મિન્ ગૃહે બહવઃ સમ્ભૂય પ્રાર્થયન્ત તન્નિવેશનં ગતઃ।

XIII પિતરેણ બહિદ્વારિ આહતે સતિ રોદાનામા બાલિકા દ્રષ્ટું ગતા।

XIV તતઃ પિતરસ્ય સ્વરં શ્રુવા સા હર્ષયુક્તા સતી દ્વારં ન મોચયિત્વા પિતરો દ્વારે તિષ્ઠતીતિ વાર્તા વક્તુમ્ અભ્યન્તરં ઘાવિત્વા ગતવતી।

XV તે પ્રાવોચન્ ત્વમુન્મત્તા જાતાસિ કિન્તુ સા મુહુર્મુહુરુક્તવતી સત્યમેવૈતત્

XVI તદા તે કથિતવન્તસ્તર્હિ તસ્ય દૂતો ભવેત્

XVII પિતરો દ્વારમાહતવાન્ એતસ્મિન્નન્તરે દ્વારં મોચયિત્વા પિતરં દૃષ્ટ્વા વિસ્મયં પ્રાપ્તાઃ।

XVIII તતઃ પિતરો નિઃશબ્દં સ્થાતું તાન્ પ્રતિ હસ્તેન સઙ્કેતં કૃત્વા પરમેશ્વરો યેન પ્રકારેણ તં કારાયા ઉદ્ધૃત્યાનીતવાન્ તસ્ય વૃત્તાન્તં તાનજ્ઞાપયત્, યૂયં ગત્વા યાકુબં ભ્રાતૃગણાશ્ચ વાર્તામિતાં વદતેત્યુક્તા સ્થાનાન્તરં પ્રસ્થિતવાન્

XIX પ્રભાતે સતિ પિતરઃ ક્વ ગત ઇત્યત્ર રક્ષકાણાં મધ્યે મહાન્ કલહો જાતઃ।

XX હેરોદ્ બહુ મૃગયિત્વા તસ્યોદેશે ન પ્રાપ્તે સતિ રક્ષકાન્ સંપૃચ્છ્ય તેષાં પ્રાણાન્ હન્તુમ્ આદિષ્ટવાન્

XXI પશ્ચાત્ સ યિહૂદીયપ્રદેશાત્ કૈસરિયાનગરં ગત્વા તત્રાવાતિષ્ટત્

XXII સોરસીદોનદેશયો લોકેભ્યો હેરોદિ યુયુત્સૌ સતિ તે સર્વ એકમન્ત્રણાઃ સન્તસ્તસ્ય સમીપ ઉપસ્થાય લ્વાસ્તનામાનં તસ્ય વસ્ત્રગૃહાધીશં સહાયં કૃત્વા હેરોદા સાદ્ધ્ સન્ધિં પ્રાર્થયન્ત યતસ્તસ્ય રાજો દેશેન તેષાં દેશીયાનાં ભરણમ્ અભવત્

XXIII અતઃ કુત્રચિન્ નિરુપિતદિને હેરોદ્ રાજકીયં પરિચ્છદં પરિધાય સિંહાસને સમુપવિશ્ય તાન્ પ્રતિ કથામ્ ઉક્તવાન્

XXIV તતો લોકા ઉચ્ચૈઃકારં પ્રત્યવદન્, એષ મનુજરવો ન હિ, ઈશ્વરીયરવઃ।

XXV તદા હેરોદ્ ઈશ્વરસ્ય સમ્માનં નાકરોત્; તસ્માદ્દેવોઃ પરમેશ્વરસ્ય દૂતો હઠાત્ તં પ્રાહરત્ તેનૈવ સ કીટૈઃ ક્ષીણઃ સન્ પ્રાણાન્ અજહાત્ કિન્ત્વીશ્વરસ્ય કથા દેશં વ્યાપ્ય પ્રબલાભવત્ તતઃ પરં બર્ણાબ્બાશૌલૌ યસ્ય કર્મ્મણો ભારં પ્રાપ્નુતાં તાભ્યાં તસ્મિન્ સમ્પાદિતે સતિ માર્કનામ્ના વિખ્યાતો યો યોહન્ તં સઙ્કિન્નં કૃત્વા ચિરશાલમ્નગરાત્ પ્રત્યાગતૌ

XIII

- I अपरञ्च बार्णाब्बाः, शिमोन् यं निग्रं वदन्ति, कुरीनीयलूकियो डेरोदा राज्ञा सह कृतविद्याः आभ्यासो भिनडेम्, शौलश्चैते ये क्रियन्तो जना भविष्यद्वादिन उपदेष्टारश्चान्तियभियानगरस्थमण्डल्याम् आसन्,
- II ते यद्योपवासं कृत्वेश्वरम् असेवन्त तस्मिन् समये पवित्र आत्मा कथितवान् अहं यस्मिन् कर्म्मणि बार्णाब्बाशैलौ नियुक्तवान् तत्कर्म्म कर्तुं तौ पृथक् कुरुत।
- III ततस्तैरुपवासप्रार्थनयोः कृतयोः सतोस्ते तयो गात्रयो र्हस्तार्पणं कृत्वा तौ व्यसृजन्।
- IV ततः परं तौ पवित्रेणात्मना प्रेरितौ सन्तौ सिलूकियानगरम् उपस्थाय समुद्रपथेन कुप्रोपद्वीपम् अगच्छतां।
- V ततः सालामीनगरम् उपस्थाय तत्र यिडूदीयानां भजनभवनानि गत्वेश्वरस्य कथां प्राचारयतां; योडनपि तत्सङ्घयरोडभवत्।
- VI एतथं ते तस्योपद्वीपस्य सर्वत्र भ्रमन्तः पाङ्गनगरम् उपस्थिताः; तत्र सुविवेककेन सर्जियपौलनाम्ना तद्देशाधिपतिना सह भविष्यद्वादिनो वेशधारी बर्याशुनामा यो मायावी यिडूदी आसीत् तं साक्षात् प्राप्तवतः।
- VII तद्देशाधिप ईश्वरस्य कथां श्रोतुं वाञ्छन् पौलबार्णाब्बौ न्यमन्त्रयत्।
- VIII किन्त्विलुमा यं मायाविनं वदन्ति स देशाधिपतिं धर्ममार्गाद् बहिर्भूतं कर्तुम् अयतत।
- IX तस्मात् शौलोडर्थात् पौलः पवित्रेणात्मना परिपूर्णाः सन् तं मायाविनं प्रत्यनन्यदृष्टिं कृत्वाकथयत्,
- X डे नरकिन् धर्मद्वेषिन् कौटिल्यदुष्कर्म्मपरिपूर्णा, त्वं किं प्रभोः सत्यपथस्य विपर्ययकरणात् कदापि न निवर्त्तिष्यसे?
- XI अधुना परमेश्वरस्तव समुचितं करिष्यति तेन कतिपयदिनानि त्वम् अन्धः सन् सूर्यमपि न द्रक्ष्यसि। तत्क्षणाद् रात्रिवद् अन्धकारस्तस्य दृष्टिम् आरुणादितवान्; तस्मात् तस्य हस्तं धर्तुं स लोकमन्विच्छन् एतस्ततो भ्रमणं कृतवान्।
- XII अेनां घटनां दृष्ट्वा स देशाधिपतिः प्रभूपदेशाद् विस्मित्य विश्वासं कृतवान्।
- XIII तदनन्तरं पौलस्तत्सङ्गिनौ य पाङ्गनगरात् प्रोतं यालयित्वा पम्फुलियादेशस्य पर्गीनगरम् अगच्छन् किन्तु योडन् तयोः समीपाद् अेत्य यिडूशालमं प्रत्यागच्छत्।
- XIV पश्चात् तौ पर्गीतो यात्रां कृत्वा पिसिडियादेशस्य आन्तियभियानगरम् उपस्थाय विश्रामवारे भजनभवनं प्रविश्य समुपाविशतां।
- XV व्यवस्थाभविष्यद्वाक्ययोः पठितयोः सतो र्हं भ्रातरौ लोकान् प्रति युवयोः कायिद् उपदेशकथा यद्यस्ति तर्हि तां वदतं तौ प्रति तस्य भजनभवनस्याधिपतयः कथाम् अेतां कथयित्वा प्रैषयन्।
- XVI अतः पौल उत्तिष्ठन् हस्तेन सङ्केतं कुर्वन् कथितवान् डे एस्त्रायेलीयमनुष्या ईश्वरपरायणाः सर्वे लोका यूयम् अवधृद्वा।
- XVII अेतेषामिस्त्रायेल्लोकानाम् ईश्वरोडस्माकं पूर्वपरुषान् मनोनीतान् क्त्वा गृहीतवान् ततो मिसरि देशे प्रवसनकाले तेषामुन्नतिं कृत्वा तस्मात् स्वीयबाडुबलेन तान् बहिः कृत्वा समानयत्।
- XVIII यत्वारिशद्वत्सरान् यावय्य मडाप्रान्तरे तेषां भरणं कृत्वा।
- XIX किनान्देशान्तर्वर्त्तीणि सप्तराज्यानि नाशयित्वा गुटिकापातेन तेषु सर्वदृशेषु तेभ्योडधिकारं दत्तवान्।
- XX पश्चादधिक्यतुःशतेषु वत्सरेषु गतेषु य शिमूयेल्मविष्यद्वादिपर्यन्तं तेषामुपरि विचारयितुन् नियुक्तवान्।
- XXI तैश्च राज्ञि प्रार्थिते, ईश्वरो बिन्यामीनो वंशजातस्य कीशः पुत्रं शौलं यत्वारिशद्वर्षपर्यन्तं तेषामुपरि राजानं कृतवान्।
- XXII पश्चात् तं पदय्युतं कृत्वा यो मदिष्टक्रियाः सर्वाः करिष्यति तादृशं मम मनोभिमतम् अेकं जन् यिशयः पुत्रं दायूदं प्राप्तवान् एदं प्रमाणं यस्मिन् दायूदि स दत्तवान् तं दायूदं तेषामुपरि राजत्वं कर्तुम् उत्पादितवान्।
- XXIII तस्य स्वप्रतिश्रुतस्य वाक्यस्यानुसारेण एस्त्रायेल्लोकानां निमित्तं तेषां मनुष्याणां वंशाद् ईश्वर अेकं यीशुं (त्रातारम्) उदपाद्यत्।
- XXIV तस्य प्रकाशनात् पूर्व योडन् एस्त्रायेल्लोकानां सन्निधौ मनःपरावर्त्तनरूपं मञ्जणं प्राचारयत्।
- XXV यस्य य कर्म्मणो भारं प्रप्तवान् योडन् तन् निष्पाद्यन् अेतां कथां कथितवान्, यूयं मां कं जन् जानीथ? अहम् अभिषिक्तत्राता नडि, किन्तु पश्यत यस्य पादयोः पादुकयो र्बन्धने मोचयितुमपि योग्यो न भवामि तादृश अेको जन्ो मम पश्चाद् उपतिष्ठति।
- XXVI डे एब्राडीमो वंशजाता भ्रातरौ डे ईश्वरभीताः सर्वल्लोका युष्मान् प्रति परित्राणस्य कथैषा प्रेरिता।
- XXVII यिडूशालनिवासिनस्तेषाम् अधिपतयश्च तस्य यीशोः परिययं न प्राप्य प्रतिविश्रामवारे पठ्यमानानां भविष्यद्वादिक्थानाम् अभिप्रायम् अबुद्ध्वा य तस्य वधेन ताः कथाः सङ्गला अकुर्वन्।
- XXVIII प्राणान्नस्य कमपि डेतुम् अप्राप्यापि पीलातस्य निकटे तस्य वधं प्रार्थयन्त।
- XXIX तस्मिन् याः कथा लिपिताः सन्ति तदनुसारेण कर्म्म सम्पाद्य तं कुशाद् अवतार्य्य श्मशाने शायितवन्तः।

- XXX કિન્ત્વીશ્વર: શ્મશાનાત્ તમુદસ્થાપયત્,
 XXXI પુનશ્ચ ગાલીલપ્રદેશાદ્ ચિરૂશાલમનગરં તેન સાહ્યં ચે લોકા આગચ્છન્ સ બહુદિનાનિ તેભ્યો દર્શનં દત્તવાન્, અતસ્ત ઇદાનીં લોકાન્ પ્રતિ તસ્ય સાક્ષિણ: સન્તિ।
 XXXII અસ્માકં પૂર્વપુરુષાણાં સમક્ષમ્ ઈશ્વરો યસ્મિન્ પ્રતિજ્ઞાતવાન્ યથા, ત્વં મે પુત્રોસિ યાદ્ય ત્વાં સમુત્થાપિતવાનહમ્।
 XXXIII ઇદં યદ્વચનં દ્વિતીયગીતે લિખિતમાસ્તે તદ્ યીશોરુત્થાનેન તેષાં સન્તાના યે વચમ્ અસ્માકં સન્નિઘૌ તેન પ્રત્યક્ષી કૃતં, યુષ્માન્ ઇમં સુસંવાદં જ્ઞાપયામિ।
 XXXIV પરમેશ્વરેણ શ્મશાનાદ્ ઉત્થાપિતં તદીયં શરીરં કદાપિ ન ક્ષેપ્યતે, એતસ્મિન્ સ સ્વયં કથિતવાન્ યથા દાયુદં પ્રતિ પ્રતિજ્ઞાતો યો વરસ્તમહં તુભ્યં દાસ્યામિ।
 XXXV એતદન્યસ્મિન્ ગીતેડપિ કથિતવાન્ સ્વકીયં પુણ્યવન્તં ત્વં ક્ષયિતું ન ચ દાસ્યસિ।
 XXXVI દાયુદા ઈશ્વરાભિમતસેવાયૈ નિજાયુષિ વ્યયિતે સતિ સ મહાનિદ્રાં પ્રાપ્ય નિજૈ: પૂર્વપુરુષૈ: સહ મિલિત: સન્ અક્ષીયત;
 XXXVII કિન્તુ યમીશ્વર: શ્મશાનાદ્ ઉદસ્થાપયત્ સ નાક્ષીયત।
 XXXVIII અતો હે ભ્રાતર:, અનેન જનેન પાપમોચનં ભવતીતિ યુષ્માન્ પ્રતિ પ્રચારિતમ્ આસ્તે।
 XXXIX ફલતો મૂસાવ્યવસ્થયા યૂયં ચેભ્યો દોષેભ્યો મુક્તા ભવિતું ન શક્ચથ તેભ્ય: સર્વદોષેભ્ય એતસ્મિન્ જને વિશ્વાસિન: સર્વે મુક્તા ભવિષ્યન્તીતિ યુષ્માભિ જ્ઞાયિતાં।
 XL અપરઞ્ચા અવજ્ઞાકારિણો લોકાશ્ચક્ષુરુન્મીલ્ય પશ્યતા તથૈવાસમ્ભવં જ્ઞાત્વા સ્યાત યૂયં વિલજ્જિજ્ઞતા:। યતો યુષ્માસુ તિષ્ઠત્સુ કરિષ્યે કર્મ તાદૃશં। યેનૈવ તસ્ય વૃત્તાન્તે યુષ્મભ્યં કથિતેડપિ હિ। યૂયં ન તન્તુ વૃત્તાન્તં પ્રત્યેષ્યથ કદાયના।
 XLI યેયં કથા ભવિષ્યદ્વાદિનાં ગ્રન્થેષુ લિખિતાસ્તે સાવધાના ભવત સ કથા યથા યુષ્માન્ પ્રતિ ન ઘટતે।
 XLII ચિહ્નદીયભજનભવનાન્ નિર્ગતયોસ્તયો ભિન્નદેશીયૈ વંક્ષ્યમાણા પ્રાર્થના કૃતા, આગામિનિ વિશ્રામવારેડપિ કથેયમ્ અસ્માન્ પ્રતિ પ્રચારિતા ભવત્વિતિ।
 XLIII સભાયા ભઙ્ગે સતિ બહવો ચિહ્નદીયલોકા ચિહ્નદીયમતગ્રાહિણો ભક્તલોકાશ્ચ બર્ણબ્બાપૌલયો: પશ્ચાદ્ આગચ્છન્, તેન તૌ તૈ: સહ નાનાકથા: કથયિત્વેશ્વરનુગ્રહાશ્રયે સ્થાતું તાન્ પ્રાવર્તયતાં।
 XLIV પરવિશ્રામવારે નગરસ્ય પ્રાયેણ સર્વે લાકા ઈશ્વરીયાં કથાં શ્રોતું મિલિતા:,
 XLV કિન્તુ ચિહ્નદીયલોકા જનનિવહં વિલોક્ય ઈર્ષ્યયા પરિપૂર્ણા: સન્તો વિપરીતકથાકથનેનેશ્વરનિન્દયા ચ પૌલેનોક્તાં કથાં ખણ્ડયિતું ચેષ્ટિતવન્ત:।
 XLVI તત: પૌલબર્ણબ્બાવક્ષોભૌ કથિતવન્તૌ પ્રથમં યુષ્માકં સન્નિઘાવીશ્વરીયકથાયા: પ્રચારણમ્ ઉચિતમાસીત્ કિન્તું તદગ્રાહ્યત્વકરણેન યૂયં સ્વાન્ અનન્તાયુષોડયોગ્યાન્ દર્શયથ, એતત્કારણાદ્ વચમ્ અન્યદેશીયલોકાનાં સમીપં ગચ્છામ:।
 XLVII પ્રભુરસ્માન્ ઇત્થમ્ આદિષ્ટવાન્ યથા, યાવચ્ચ જગત: સીમાં લોકાનાં ત્રાણકારણાત્ મયાન્યદેશમધ્યે ત્વં સ્થાપિતો ભૂ: પ્રદીપવત્।।
 XLVIII તદા કથામીદૃશીં શ્રુત્વા ભિન્નદેશીયા આહ્લાદિતા: સન્ત: પ્રભો: કથાં ધન્યાં ધન્યામ્ અવદન્, યાવન્તો લોકાશ્ચ પરમાયુ: પ્રાપ્તિનિમિત્તં નિરૂપિતા આસન્ તે વ્યશ્વસન્।
 XLIX ઇત્થં પ્રભો: કથા સર્વદેશં વ્યાખ્નોત્।
 L કિન્તુ ચિહ્નદીયા નગરસ્ય પ્રધાનપુરુષાન્ સમ્માન્યા: કથિપયા ભક્તા યોષિતશ્ચ કુપ્રવૃત્તિં ગ્રાહયિત્વા પૌલબર્ણબ્બૌ તાડયિત્વા તસ્માત્ પ્રદેશાદ્ દૂરીકૃતવન્ત:।
 LI અત: કારણાત્ તૌ નિજપદધૂલીસ્તેષાં પ્રાતિકૂલ્યેન પાતયિત્વે કનિયં નગરં ગતૌ।
 LII તત: શિષ્યગણ આનન્દેન પવિત્રેણાત્મના ચ પરિપૂર્ણાભવત્।

XIV

- I તૌ દ્વૌ જનૌ યુગપદ્ ઇકનિયનગરસ્થચિહ્નદીયાનાં ભજનભવનં ગત્વા યથા બહવો ચિહ્નદીયા અન્યદેશીયલોકાશ્ચ વ્યશ્વસન્ તાદૃશીં કથાં કથિતવન્તૌ।
 II કિન્તુ વિશ્વાસહીના ચિહ્નદીયા અન્યદેશીયલોકાન્ કુપ્રવૃત્તિં ગ્રાહયિત્વા ભ્રાતૃગણં પ્રતિ તેષાં વૈરં જનિતવન્ત:।
 III અત: સ્વાનુગ્રહકથાયા: પ્રમાણં દત્વા તયો હસ્તૈર્બહુલક્ષણમ્ અદ્ભુતકર્મ ચ પ્રાકાશયદ્ ય: પ્રભુસ્તસ્ય કથા અક્ષોભેન પ્રચાર્ય તૌ તત્ર બહુદિનાનિ સમવાતિષ્ઠેતાં।

- IV કિન્તુ કિયન્તો લોકા યિહૂદીયાનાં સપક્ષા: કિયન્તો લોકા: પ્રેરિતાનાં સપક્ષા જાતા:, અતો નાગરિકજનનિવહમધ્યે ભિન્નવાક્યત્વમ્ અભવત્|
- V અન્યદેશીયા યિહૂદીયાસ્તેષામ્ અધિપતયશ્ચ દૌરાત્મ્યં કુત્વા તૌ પ્રસ્તરૈરાહન્તુમ્ ઉદઘતા:|
- VI તૌ તદ્ધાર્તા પ્રાપ્ય પલાયિત્વા લુકાયનિયાદેશસ્યાન્તર્વર્તિલુસ્ત્રાદબ્બો
- VII તત્સમીપસ્થદેશશ્ચ ગત્વા તત્ર સુસંવાદં પ્રચારયતાં|
- VIII તત્રોભયપાદ્યોશ્ચલનશક્તિહીનો જન્મારભ્ય ખસ્ર: કદાપિ ગમનં નાકરોત્ એતાદૃશ એકો માનુષો લુસ્ત્રાનગર ઉપવિશ્ય પૌલસ્ય કથાં શ્રુતવાન્|
- IX એતસ્મિન્ સમયે પૌલસ્તમ્પ્રતિ દૃષ્ટિં કૃત્વા તસ્ય સ્વાસ્થ્યે વિશ્વાસં વિદિત્વા પ્રોચ્યૈ: કથિતવાન્
- X પદ્ભ્યામુત્તિષ્ઠન્ ઋજુ ભવા તત: સ ઉલ્લમ્ફં કૃત્વા ગમનાગમને કુતવાન્|
- XI તદા લોકા: પૌલસ્ય તત્ કાર્યં વિલોક્ય લુકાયનીયભાષયા પ્રોચ્યૈ: કથામેતાં કથિતવન્ત:, દેવા મનુષ્યરૂપં ધૃત્વાસ્માકં સમીપમ્ અવારોહન્|
- XII તે બર્ણબ્બાં યૂપિતરમ્ અવદન્ પૌલશ્ચ મુખ્યો વક્તા તસ્માત્ તં મર્કુરિયમ્ અવદન્|
- XIII તસ્ય નગરસ્ય સમ્મુખે સ્થાપિતસ્ય યૂપિતરવિગ્રહસ્ય યાજકો વૃષાન્ પુષ્પમાલાશ્ચ દ્વારસમીપમ્ આનીય લોકૈ: સર્દ્ઘં તાવુદ્દિશ્ય સમુત્સૃજ્ય દાતુમ્ ઉદઘતા:|
- XIV તદ્ધાર્તા શ્રુત્વા બર્ણબ્બાપૌલૌ સ્વીયવસ્ત્રાણિ છિત્વા લોકાનાં મધ્યં વેગેન પ્રવિશ્ય પ્રોચ્યૈ: કથિતવન્તૌ,
- XV હે મહેચ્છા: કુત એતાદૃશં કર્મ્ કુરુથ? આવામપિ યુષ્માદૃશૌ સુખદુ:ખભોગિનો મનુષ્યૌ, યુયમ્ એતા: સર્વ્વા વૃથાકલ્પના: પરિત્યજ્ય યથા ગગણવસુન્ધરાજલનિધીનાં તન્મધ્યસ્થાનાં સર્વ્વેષાશ્ચ સ્પષ્ટારમમરમ્ ઈશ્વરં પ્રતિ પરાવર્તધ્વે તદર્થમ્ આવાં યુષ્માકં સન્નિઘૌ સુસંવાદં પ્રચારયાવ:|
- XVI સ ઈશ્વર: પૂર્વ્વકાલે સર્વ્વદેશીયલોકાન્ સ્વસ્વમાર્ગે ચલિતુમનુમતિં દત્તવાન્,
- XVII તથાપિ આકાશાત્ તોયવર્ષણેન નાનાપ્રકારશસ્યોત્પત્યા ચ યુષ્માકં હિતૈષી સન્ ભક્ષ્યૈરાનનદેન ચ યુષ્માકમ્ અન્ત:કરણાનિ તર્પયન્ તાનિ દાનાનિ નિજસાક્ષિવરૂપાણિ સ્થપિતવાન્|
- XVIII કિન્તુ તાદૃશાયાં કથાયાં કથિતાયામપિ તયો: સમીપ ઉત્સર્જનાત્ લોકનિવહં પ્રાયેણ નિવર્તયિતું નાશકનુતામ્|
- XIX આન્તિયખિયા-ઇકનિયનગરાભ્યાં કતિપયયિહૂદીયલોકા આગત્ય લોકાન્ પ્રાવર્તયન્ત તસ્માત્ તૈ પૌલં પ્રસ્તરૈરાહન્ તેન સ મૃત ઇતિ વિજ્ઞાય નગરસ્ય બહિસ્તમ્ આકૃષ્ય નીતવન્ત:|
- XX કિન્તુ શિષ્યગણો તસ્ય ચતુર્દિશિ તિષ્ઠતિ સતિ સ સ્વયમ્ ઉત્થાય પુનરપિ નગરમધ્યં પ્રાવિશત્ તત્પરેડહનિ બર્ણબ્બાસહિતો દબ્બીનગરં ગતવાન્|
- XXI તત્ર સુસંવાદં પ્રચાર્ય બહુલોકાન્ શિષ્યાન્ કૃત્વા તૌ લુસ્ત્રામ્ ઇકનિયમ્ આન્તિયખિયાશ્ચ પરાવૃત્ય ગતૌ|
- XXII બહુદુ:ખાનિ ભુક્ત્વાપીશ્વરરાજ્યં પ્રવેષ્ટવ્યમ્ ઇતિ કારણાદ્ ધર્મમાર્ગે સ્થાતું વિનયં કૃત્વા શિષ્યગણસ્ય મન:સ્થૈર્યમ્ અકુરુતાં|
- XXIII મણ્ડલીનાં પ્રાચીનવર્ગાન્ નિયુજ્ય પ્રાર્થનોપવાસૌ કૃત્વા યત્રભૌ તે વ્યશ્વસન્ તસ્ય હસ્તે તાન્ સમર્થ
- XXIV પિસિદિયામધ્યેન પામ્કુલિયાદેશં ગતવન્તૌ|
- XXV પશ્ચાત્ પર્ગાનગરં ગત્વા સુસંવાદં પ્રચાર્ય અન્તાલિયાનગરં પ્રસ્થિતવન્તૌ|
- XXVI તસ્માત્ સમુદ્રપથેન ગત્વા તાભ્યાં યત્ કર્મ્ સમ્પન્નં તત્કર્મ્ સાધયિતું યન્નગરે દયાલોરીશ્વરસ્ય હસ્તે સમર્પિતૌ જાતૌ તદ્ આન્તિયખિયાનગરં ગતવન્તાં|
- XXVII તત્રોપસ્થાય તન્નગરસ્થમણ્ડલીં સંગૃહ્ય સ્વાભ્યામ ઈશ્વરો યદત્ કર્મ્કરોત્ તથા યેન પ્રકારેણ ભિન્નદેશીયલોકાન્ પ્રતિ વિશ્વાસરૂપદ્વારમ્ અમોચયદ્ એતાન્ સર્વ્વવૃત્તાન્તાન્ તાન્ જ્ઞાપિતવન્તૌ|
- XXVIII તતસ્તૌ શિર્યૈ: સાર્દ્ઘં તત્ર બહુદિનાનિ ન્યવસતામ્|

XV

- I યિહૂદાદેશાત્ કિયન્તો જના આગત્ય ભ્રાતૃગણમિત્થં શિક્ષિતવન્તો મૂસાવ્યવસ્થયા યદિ યુષ્માકં ત્વકછેદો ન ભવતિ તર્હિ યૂયં પરિત્રાણં પ્રાપ્તું ન શક્યથા
- II પૌલબર્ણબ્બૌ તૈ: સહ બહૂન્ વિચારાન્ વિવાદાંશ્ચ કૃતવન્તૌ, તતો મણ્ડલીયનોકા એતસ્યા: કથાયાસ્તત્ત્વં જ્ઞાતું યિરૂશાલમનગરસ્થાન્ પ્રેરિતાન્ પ્રાચીનાંશ્ચ પ્રતિ પૌલબર્ણબ્બાપ્રભૃતીન્ કતિપયજનાન્ પ્રેષયિતું નિશ્ચયં કૃતવન્ત:|

III ते माण्डल्या प्रेरिताः सन्तः झैशीकीशोमिरोन्देशाभ्यां गत्वा भिन्नदेशीयानां मनःपरिवर्तनस्य वार्त्तया भ्रातृणां परमाह्लादम् अञ्जनयन्।

IV यिज्ञाशलभ्युपस्थाय प्रेरितगणेन लोकप्रायीनगणेन समाञ्जेन य समुपगृहीताः सन्तः स्वैरीश्वरो यानि कर्माणि कृतवान् तेषां सर्व्ववृत्तान्तान् तेषां समक्षम् अकथयन्।

V किन्तु विश्वासिनः क्रियन्तः झिज्ञिशिमतग्राहिणो लोका उत्थाय कथामेतां कथितवन्तो भिन्नदेशीयानां त्वक्छेदं कर्त्तुं मूसाव्यवस्थां पालयितुञ्च समादेष्यन्।

VI ततः प्रेरिता लोकप्रायीनाश्च तस्य विवेचनां कर्त्तुं सभायां स्थितवन्तः।

VII बह्वुवियारेषु जातषु पितर उत्थाय कथितवान्, हे भ्रातरो यथा भिन्नदेशीयलोका मम मुष्मात् सुसंवाहं श्रुत्वा विश्वसन्ति तदर्थं बह्वुदिनात् पूर्व्वम् ईश्वरोस्माकं मध्ये मां वृत्वा नियुक्तवान्।

VIII अन्तर्यामीश्वरो यथास्मभ्यं तथा भिन्नदेशीयेभ्यः पवित्रमात्मानं प्रदाय विश्वासेन तेषाम् अन्तःकरणानि पवित्राणि कृत्वा।

IX तेषाम् अस्माकञ्च मध्ये किमपि विशेषं न स्थापयित्वा तानधि स्वयं प्रमाणं दत्तवान् एति यूयं ज्ञानीथा।

X अतरोवास्माकं पूर्व्वपुरुषा वयञ्च स्वयं यद्युगस्य भारं सोढुं न शक्ताः सम्प्रति तं शिष्यगणस्य स्कन्धेषु न्यसितुं कुत ईश्वरस्य परीक्षां करिष्यथ?

XI प्रभो यीशुप्रीष्टस्यानुग्राहेण ते यथा वयमपि तथा परित्राणां प्राप्तुम् आशां कुर्मः।

XII अनन्तरं बार्षाब्बापौलाभ्याम् ईश्वरो भिन्नदेशीयानां मध्ये यद्यद् आश्चर्य्यम् अद्भुतञ्च कर्म कृतवान् तद्भूतान्तं तौ स्वमुष्माभ्याम् अवर्णयितां सभास्थाः सर्व्वे नीरवाः सन्तः श्रुतवन्तः।

XIII तयोः कथायां समाप्तायां सत्यां यादृक् कथयितुम् आरब्धवान्।

XIV हे भ्रातरो मम कथायाम् मनो निधत्ता ईश्वरः स्वनामार्थं भिन्नदेशीयलोकानाम् मध्याद् अेकं लोकसंघं गृहीतुं मतिं कृत्वा येन प्रकारेण प्रथमं तान् प्रति कृपावलेकनं कृतवान् तं शिमोन् वर्णितवान्।

XV लविष्यद्वादिभिरुक्तानि यानि वाक्यानि तैः सार्द्धम् अेतस्यैक्यं भवति यथा लिपितमास्ते।

XVI सर्व्वेषां कर्म्मणां यस्तु साधकः परमेश्वरः। स अेवेदं वदेद्वाक्यं शेषाः सकलमानवाः। भिन्नदेशीयलोकाश्च यावन्तो मम नामतः भवन्ति हि सुविष्यातास्ते यथा परमेशितुः।

XVII तत्त्वं सम्यक् समीहन्ते तन्निमित्तमहं किला परावृत्य समागत्य दायुदः पतितं पुनः। दूष्यमुत्थापयिष्यामि तदीयं सर्व्ववस्तु या पतितं पुनरुत्थाप्य सञ्जयिष्यामि सर्व्वथा।।

XVIII आ प्रथमाद् ईश्वरः स्वीयानि सर्व्वकर्माणि ज्ञानाति।

XIX अतरोवे मम निवेदनमिदं भिन्नदेशीयलोकानां मध्ये ये जना ईश्वरं प्रति परावर्त्तन्त तेषामुपरि अन्यं कमपि भारं न न्यस्य।

XX देवताप्रसादाशुचिभक्ष्यं व्यभियारकर्म कण्ठसम्पीडनमारितप्राणिभक्ष्यं रक्तभक्ष्यञ्च अेतानि परित्यक्तुं लिषामः।

XXI यतः पूर्व्वकालतो मूसाव्यवस्थाप्रयारिणो लोका नगरे नगरे सन्ति प्रतिविश्रामवारञ्च लञ्जनभवने तस्याः पाठो भवति।

XXII ततः परं प्रेरितगणो लोकप्रायीनगणः सर्वा माण्डली य स्वेषां मध्ये बर्षाब्बा नाम्ना विष्यातो मनोनीतौ कृत्वा पौलबार्षाब्बाभ्यां सार्द्धम् आन्तियभियानगरं प्रति प्रेषणम् उचितं बुद्ध्वा ताभ्यां पत्रं प्रेषयन्।

XXIII तस्मिन् पत्रे लिपितमिदं, आन्तियभिया-सुरिया-किलिकियादेशस्थभिन्नदेशीयभ्रातृगणाय प्रेरितगणस्य लोकप्रायीनगणस्य भ्रातृगणस्य य नमस्कारः।

XXIV विशेषतोऽस्माकम् आज्ञाम् अप्राप्यापि क्रियन्तो जना अस्माकं मध्याद् गत्वा त्वक्छेदो मूसाव्यवस्था य पालयितव्याविति युष्मान् शिक्षयित्वा युष्माकं मनसामस्थैर्य्यं कृत्वा युष्मान् ससन्देहान् अकुर्व्वन् अेतां कथां वयम् अशृन्मा।

XXV तत्कारणाद् वयम् अेकमन्त्रणाः सन्तः सभायां स्थित्वा प्रभो यीशुप्रीष्टस्य नामनिमित्तं मृत्युमुपगताभ्यामस्माकं

XXVI प्रियबार्षाब्बापौलाभ्यां सार्द्धं मनोनीतलोकानां केषाञ्चिद् युष्माकं सन्निधौ प्रेषणम् उचितं बुद्धवन्तः।

XXVII अतो यिडूदासीलौ युष्मान् प्रति प्रेषितवन्तः, अेतयो र्मुष्माभ्यां सर्वा कथां ज्ञास्यथा।

XXVIII देवताप्रसादभक्ष्यं रक्तभक्ष्यं गलपीडनमारितप्राणिभक्ष्यं व्यभियारकर्म येमानि सर्वाणि युष्माभिस्त्याज्यानि; अेतत्प्रयोञ्जनीयाज्ञाव्यतिरेकेन युष्माकम् उपरि भारमन्यं न न्यसितुं पवित्रस्यात्मनोऽस्माकञ्च उचितज्ञानम् अभवत्।

XXIX अतरोवे तेभ्यः सर्व्वेभ्यः स्वेषु रक्षितेषु यूयं भद्रं कर्म करिष्यथा युष्माकं मङ्गलं भूयात्।

XXX ते विसृष्टाः सन्त आन्तियभियानगर उपस्थाय लोकनिवहं संगृह्य पत्रम् अददन्।

XXXI ततस्ते तत्पत्रं पठित्वा सान्त्वनां प्राप्य सानन्दा अभवन्।

XXXII यिडूदासीलौ य स्वयं प्रयारकौ भूत्वा भ्रातृगणं नानोपदिश्य तान् सुस्थिरान् अकुरुताम्।

XXXIII एत्थं तौ तत्र तैः साकं कतिपयदिनानि यापयित्वा पश्चात् प्रेरितानां समीपे प्रत्यागमनार्थं तेषां सन्निधेः कल्याणोऽन विस्मृष्टावभवतां।

XXXIV किन्तु सीलस्तत्र स्थातुं वाञ्छितवान्।

XXXV अपरं पौलबार्णब्वौ बहवः शिष्याश्च लोकान् उपदिश्य प्रभोः सुसंवाहं प्रयास्यन्त आन्तियजियायां कालं यापितवन्तः।

XXXVI कतिपयदिनेषु गतेषु पौलो बार्णब्वाम् अवदत् आगच्छावां येषु नगरेष्वीश्वरस्य सुसंवाहं प्रचारितवन्तौ तानि सर्वनगराणि पुनर्गत्वा भ्रातरः कीदृशाः सन्तीति द्रष्टुं तान् साक्षात् कुर्व्वः।

XXXVII तेन मार्कनाम्ना विख्यातं योहनं सङ्गिनं कर्तुं बार्णब्वो मतिमकरोत्।

XXXVIII किन्तु स पूर्वं ताभ्यां सह कार्यार्थं न गत्वा पाम्फूलियादेशे तौ त्यक्तवान् तत्कारणात् पौलस्तं सङ्गिनं कर्तुम् अनुयितं ज्ञातवान्।

XXXIX एत्थं तयोरतिशयविरोधस्योपस्थितत्वात् तौ परस्परं पृथगभवतां ततो बार्णब्वो मार्कं गृहीत्वा पोतेन कुप्रोपद्वीपं गतवान्।

XL किन्तु पौलः सीलं मनोनीतं कृत्वा भ्रातृभिरीश्वरानुग्रहे समर्पितः सन् प्रस्थाय

XLI सुरियाकिलिकियादेशाभ्यां माण्डलीः स्थिरीकुर्व्वन् अगच्छत्।

XVI

I पौलो एबर्नीलुस्त्रानगरयोरुपस्थितोभवत् तत्र तीमथियनामा शिष्य एके आसीत्; स विश्वासिन्या यिडूदीयाया योषितो गबर्भजातः किन्तु तस्य पितान्यदेशीयलोकः।

II स जनो लुस्त्रा-एकनियनगरस्थानां भ्रातृणां समीपेपि सुख्यातिमान् आसीत्।

III पौलस्तं स्वसङ्गिनं कर्तुं मतिं कृत्वा तं गृहीत्वा तद्देशनिवासिनां यिडूदीयानाम् अनुरोधात् तस्य त्वक्छेदं कृतवान् यतस्तस्य पिता भिन्नदेशीयलोक एति सर्वैरज्ञायत।

IV ततः परं ते नगरे नगरे भ्रमित्वा यिडूशालमस्थैः प्रेरितै लोकेप्राचीनैश्च निरूपितं यद् व्यवस्थापत्रं तदनुसारेणायरितुं लोकेभ्यस्तद् दत्तवन्तः।

V तेनैव सर्वे धर्मसमाजाः प्रीष्टधर्मं सुस्थिराः सन्तः प्रतिदिनं वर्द्धिता अभवन्।

VI तेषु कुगियागालातियादेशमध्येन गतेषु सत्सु पवित्र आत्मा तान् आशियादेशे कथां प्रकाशयितुं प्रतिषिद्धवान्।

VII तथा मुसियादेश उपस्थाय बिथुनियां गन्तुं तैरुद्योगे कृते आत्मा तान् नान्वमन्यत।

VIII तस्मात् ते मुसियादेशं परित्यज्य त्रोयानगरं गत्वा समुपस्थिताः।

IX रात्रौ पौलः स्वप्ने दृष्टवान् एको माकिदनियलोकस्तिष्ठन् विनयं कृत्वा तस्मै कथयति, माकिदनियादेशम् आगत्यास्मान् उपकुर्व्विति।

X तस्येत्यं स्वप्नदर्शनात् प्रभुस्तद्देशीयलोकान् प्रति सुसंवाहं प्रचारयितुम् अस्मान् आहूयतीति निश्चितं बुद्ध्वा वयं तूर्णं माकिदनियादेशं गन्तुम् उद्योगम् अकुर्व्म।

XI ततः परं वयं त्रोयानगराद् प्रस्थाय ऋणुमार्गोण सामथ्राकियोपद्वीपेन गत्वा परेडडनि नियापलिनगर उपस्थिताः।

XII तस्माद् गत्वा माकिदनियान्तर्वर्त्ति रोमीयवसतिस्थानं यत् किलिपीनामप्रधाननगरं तत्रोपस्थाय कतिपयदिनानि तत्र स्थितवन्तः।

XIII विश्रामवारे नगराद् बहिर् गत्वा नदीतटे यत्र प्रार्थनायार आसीत् तत्रोपविश्य समागता नारीः प्रति कथां प्रायारयामा

XIV ततः थुयातीरानगरीया धूषराम्बरविक्कायिणी लुदियानामिका या ईश्वरसेविका योषित् श्रोत्रीणां मध्य आसीत् तथा पौलोक्तवाक्यानि यद् गृह्यन्ते तदर्थं प्रभुस्तस्या मनोद्वारं मुक्तवान्।

XV अतः सा योषित् सपरिवारा मञ्जिजता सती विनयं कृत्वा कथितवती, युष्माकं विचाराद् यदि प्रभौ विश्वासिनी ज्ञाताहं तर्हि मम गृहम् आगत्य तिष्ठता एत्थं सा यत्नेनास्मान् अस्थापयत्।

XVI यस्या गाणनया तदधिपतीनां बहुधनोपार्जनं ज्ञातं तादृशी गाणकभूतग्रस्ता कायन दासी प्रार्थनास्थानगमनकाल आगत्यास्मान् साक्षात् कृतवती।

XVII सास्माकं पौलस्य य पश्चाद् ऐत्य प्रोच्यैः कथामिमां कथितवती, मनुष्या अते सर्वोपरिस्थस्येश्वरस्य सेवकाः सन्तोऽस्मान् प्रति परित्राणस्य मार्गं प्रकाशयन्ति।

XVIII सा कन्या बहुदिनानि तादृशम् अकरोत् तस्मात् पौलो दुःखितः सन् मुष्पं परावर्त्य तं भूतमवदद्, अहं यीशुप्रीष्टस्य नाम्ना त्वामाज्ञापयामि त्वमस्या बहिर्गच्छ; तेनैव तत्क्षणात् स भूतस्तस्या बहिर्गतः।

XIX તતઃ સ્વેષાં લાભસ્ય પ્રત્યાશા વિફલા જાતેતિ વિલોક્ય તસ્યાઃ પ્રભવઃ પૌલં સીલઞ્ચ ધૃત્વાકૃષ્ય વિચારસ્થાનેઽધિપતીનાં સમીપમ્ આનયન્

XX તતઃ શાસકાનાં નિકટં નીત્વા રોમિલોકા વયમ્ અસ્માકં યદ્ વ્યવહરણં ગ્રહીતુમ્ આચરિતુઞ્ચ નિષિદ્ધં,

XXI ઇમે યિહૂદીયલોકાઃ સન્તોપિ તદેવ શિક્ષયિત્વા નગરેઽસ્માકમ્ અતીવ કલહં કુર્વન્તિ,

XXII ઇતિ કથિતે સતિ લોકનિવહસ્તયોઃ પ્રાતિકૂલ્યેનોદતિષ્ઠત્ તથા શાસકાસ્તયો વસ્ત્રાણિ છિત્વા વેત્રાઘાતં કર્તુમ્ આજ્ઞાપયન્

XXIII અપરં તે તૌ બહુ પ્રહાર્ય ત્વમેતૌ કારાં નીત્વા સાવધાનં રક્ષયેતિ કારારક્ષકમ્ આદિશન્

XXIV ઇત્યમ્ આજ્ઞાં પ્રાપ્ય સ તાવભ્યન્તરસ્થકારાં નીત્વા પાદેષુ પાદપાશીભિર્બદ્ધ્વા સ્થાપિતાવાન્

XXV અથ નિશીથસમયે પૌલસીલાવીશ્વરમુદિશ્ય પ્રાથનાં ગાનઞ્ચ કૃતવન્તૌ, કારાસ્થિતા લોકાશ્ચ તદશુણ્વન્

XXVI તદાકસ્માત્ મહાન્ ભૂમિકમ્પોઽભવત્ તેન ભિત્તિમૂલેન સહ કારા કમ્પિતાભૂત્ તત્ક્ષણાત્ સર્વાણિ દ્વારાણિ મુક્તાનિ જાતાનિ સર્વેષાં બન્ધનાનિ ચ મુક્તાનિ

XXVII અતએવ કારારક્ષકો નિદ્રાતો જાગરિત્વા કારાયા દ્વારાણિ મુક્તાનિ દૃષ્ટ્વા બન્ધિલોકાઃ પલાયિતા ઇત્યનુમાય કોષાત્ ખડ્ગં બહિઃ કૃત્વાત્મઘાતં કર્તુમ્ ઉદ્યતઃ

XXVIII કિન્તુ પૌલઃ પ્રોચ્યૈસ્તમાહૂય કથિતવાન્ પશ્ય વયં સર્વેઽત્રાસ્મહે, ત્વં નિજપ્રાણહિંસાં માકાર્ષીઃ

XXIX તદા પ્રદીપમ્ આનેતુમ્ ઉક્ત્વા સ કમ્પમાનઃ સન્ ઉલ્લમ્યાભ્યન્તરમ્ આગત્ય પૌલસીલયોઃ પાદેષુ પતિતવાન્

XXX પશ્ચાત્ સ તૌ બહિરાનીય પૃષ્ટવાન્ હે મહેચ્છૌ પરિત્રાણં પ્રાપ્તું મયા કિં કર્તવ્યં?

XXXI પશ્ચાત્ તૌ સ્વગૃહમાનીય તયોઃ સમ્મુખે ખાદ્યદ્રવ્યાણિ સ્થાપિતવાન્ તથા સ સ્વયં તદીયાઃ સર્વે પરિવારાશ્ચેશ્વરે વિશ્વસન્તઃ સાનન્દિતા અભવન્

XXXII તસ્મૈ તસ્ય ગૃહસ્થિતસર્વલોકેભ્યશ્ચ પ્રભોઃ કથાં કથિતવન્તૌ

XXXIII તથા રાત્રેસ્તસ્મિન્નેવ દણ્ડે સ તૌ ગૃહીત્વા તયોઃ પ્રહારાણાં ક્ષતાનિ પ્રક્ષાલિતવાન્ તતઃ સ સ્વયં તસ્ય સર્વે પરિજનાશ્ચ મજ્જિજતા અભવન્

XXXIV પશ્ચાત્ તૌ સ્વગૃહમાનીય તયોઃ સમ્મુખે ખાદ્યદ્રવ્યાણિ સ્થાપિતવાન્ તથા સ સ્વયં તદીયાઃ સર્વે પરિવારાશ્ચેશ્વરે વિશ્વસન્તઃ સાનન્દિતા અભવન્

XXXV દિન ઉપસ્થિતે તૌ લોકૌ મોચયેતિ કથાં કથયિતું શાસકાઃ પદાતિગણં પ્રેષિતવન્તઃ

XXXVI તતઃ કારારક્ષકઃ પૌલાય તાં વાર્તા કથિતવાન્ યુવાં ત્યાજયિતું શાસકા લોકાન પ્રેષિતવન્ત ઇદાનીં યુવાં બહિ ભૂત્વા કુશલેન પ્રતિષ્ઠેતાં

XXXVII કિન્તુ પૌલસ્તાન્ અવદત્ રોમિલોકયોરાવયોઃ કમપિ દોષમ્ ન નિશ્ચિત્ય સર્વેષાં સમક્ષમ્ આવાં કશયા તાઽયિત્વા કારાયાં બદ્ધવન્ત ઇદાનીં કિમાવાં ગુપ્તં વિસ્ત્રક્ષ્યન્તિ? તન્ન ભવિષ્યતિ, સ્વયમાગત્યાવાં બહિઃ કૃત્વા નયન્તુ

XXXVIII તદા પદાતિભિઃ શાસકેભ્ય એતદ્વાર્તાયાં કથિતાયાં તૌ રોમિલોકાવિતિ કથાં શ્રુત્વા તે ભીતાઃ

XXXIX સન્તસ્તયોઃ સન્નિધિમાગત્ય વિનયમ્ અકુર્વન્ અપરં બહિઃ કૃત્વા નગરાત્ પ્રસ્થાતું પ્રાર્થિતવન્તઃ

XL તતસ્તૌ કારાયા નિર્ગત્ય લુદિયાયા ગૃહં ગતવન્તૌ તત્ર ભ્રાતૃગણં સાક્ષાત્કૃત્ય તાન્ સાન્ત્વયિત્વા તસ્માત્ સ્થાનાત્ પ્રસ્થિતૌ

XVII

I પૌલસીલૌ આમ્ફિપલ્યાપલ્લોનિયાનગરાભ્યાં ગત્વા યત્ર યિહૂદીયાનાં ભજનભવનમેકમ્ આસ્તે તત્ર થિષલનીકીનગર ઉપસ્થિતૌ

II તદા પૌલઃ સ્વાચારાનુસારેણ તેષાં સમીપં ગત્વા વિશ્રામવારત્રયે તૈઃ સાર્દ્ધં ધર્મપુસ્તકીયકથાયા વિચારં કૃતવાન્

III ફલતઃ પ્ત્રીષ્ટેન દુઃખભોગઃ કર્તવ્યઃ શ્મશાનદુત્યાનઞ્ચ કર્તવ્યં યુષ્માકં સન્નિધૌ યસ્ય યીશોઃ પ્રસ્તાવં કરોમિ સ ઈશ્વરેણાભિષિક્તઃ સ એતાઃ કથાઃ પ્રકાશ્ય પ્રમાણં દત્વા સ્થિરીકૃતવાન્

IV તસ્માત્ તેષાં કતિપયજના અન્યદેશીયા બહવો ભક્તલોકા બહઃ પ્રધાનનાર્યશ્ચ વિશ્વસ્ય પૌલસીલયોઃ પશ્ચાદ્ગામિનો જાતાઃ

V કિન્તુ વિશ્વાસહીના યિહૂદીયલોકા ઈર્ષ્યા પરિપૂર્ણાઃ સન્તો હટ્ટસ્ય કતિનયલમ્પટલોકાન્ સક્કિનઃ કૃત્વા જનતયા નગરમધ્યે મહાકલહં કૃત્વા યાસોનો ગૃહમ્ આક્રમ્ય પ્રેરિતાન્ ધૃત્વા લોકનિવહસ્ય સમીપમ્ આનેતું ચેષ્ટિતવન્તઃ

VI તેષામુદ્દેશમ્ અપ્રાપ્ય ચ યાસોનં કતિપયાન્ ભ્રાતૃશ્ચ ધૃત્વા નગરાધિપતીનાં નિકટમાનીય પ્રોચ્યૈઃ કથિતવન્તો યે મનુષ્યા જગદુદ્ધાટિતવન્તસ્તે ડત્રાપ્યુપસ્થિતાઃ સન્તિ,

VII એષ યાસોન્ આતિથ્યં કૃત્વા તાન્ ગૃહીતવાન્ યીશુનામક એકો રાજસ્તીતિ કથયન્તસ્તે કૈસરસ્યાજ્ઞાવિરુદ્ધં કર્મ કુર્વતિ

- VIII તેષાં કથામિમાં શ્રુત્વા લોકનિવહો નગરાધિપતયશ્ચ સમુદ્વિગ્ના અભવન્|
- IX તદા યાસોનસ્તદન્યેષાઞ્ચ ધનદણ્ડં ગૃહીત્વા તાન્ પરિત્યક્તવન્તઃ|
- X તતઃ પરં ભ્રાતૃગણો રજન્યાં પૌલસીલૌ શીઘ્રં બિરયાનગરં પ્રેષિતવાન્ તૌ તત્રોપસ્થાય ચિહ્નૂદીયાનાં ભજનભવનં ગતવન્તૌ|
- XI તત્રસ્થા લોકાઃ થિષલનીકીસ્થલોકેભ્યો મહાત્માન આસન્ યત ઇત્યં ભવતિ ન વેતિ જ્ઞાતું દિને દિને ધર્મગ્રન્થસ્યાલોચનાં કૃત્વા સ્વૈરં કથામ્ અગૃહ્ણન્|
- XII તસ્માદ્ અનેકે ચિહ્નૂદીયા અન્યદેશીયાનાં માન્યા સ્ત્રિયઃ પુરુષાશ્ચાનેકે વ્યશ્વસન્|
- XIII કિન્તુ બિરયાનગરં પૌલેનેશ્વરીયા કથા પ્રચાર્યત ઇતિ થિષલનીકીસ્થા ચિહ્નૂદીયા જ્ઞાત્વા તત્સ્થાનમધ્યાગત્ય લોકાનાં કુપ્રવૃત્તિમ્ અજનયન્|
- XIV અતએવ તસ્માત્ સ્થાનાત્ સમુદ્રેણ યાન્તીતિ દર્શયિત્વા ભ્રાતરઃ ક્ષિપ્રં પૌલં પ્રાહિણવન્ કિન્તુ સીલતીમથિયૌ તત્ર સ્થિતવન્તૌ|
- XV તતઃ પરં પૌલસ્ય માર્ગદર્શકાસ્તમ્ આથીનીનગર ઉપસ્થાપયન્ પશ્ચાદ્ યુવાં તૂર્ણામ્ એતત્ સ્થાનં આગમિષ્યથઃ સીલતીમથિયૌ પ્રતીમામ્ આજ્ઞાં પ્રાપ્ય તે પ્રત્યાગતાઃ|
- XVI પૌલ આથીનીનગરે તાવપેક્ષ્ય તિષ્ઠન્ તન્નગરં પ્રતિમાભિઃ પરિપૂર્ણ દૃષ્ટ્વા સન્તપ્તહૃદયો ડભવત્|
- XVII તતઃ સ ભજનભવને યાન્ ચિહ્નૂદીયાન્ ભક્તલોકાંશ્ચ હટ્ટે ચ યાન્ અપશ્યત્ તૈઃ સહ પ્રતિદિનં વિચારિતવાન્|
- XVIII કિન્ત્વિપિક્કૂરીયમતગ્રાહિણાઃ સ્તોયિકીયમતગ્રાહિણાશ્ચ કિયન્તો જનાસ્તેન સાહ્યં વ્યવદન્તા તત્ર કેચિદ્ અકથયન્ એષ વાયાલઃ કિં વક્તુમ્ ઇચ્છતિ? અપરે કેચિદ્ એષ જનઃ કેષાઞ્ચિદ્ વિદેશીયદેવાનાં પ્રચારક ઇત્યનુમીયતે યતઃ સ યીશુમ્ ઉત્થિતિઞ્ચ પ્રચારયત્|
- XIX તે તમ્ અરેયપાગનામ વિચારસ્થાનમ્ આનીય પ્રાવોચન્ ઇદં યન્નવીનં મતં ત્વં પ્રાચીકશ ઇદં કીદૃશં એતદ્ અસ્માન્ શ્રાવયઃ|
- XX યામિમામ્ અસમ્ભવકથામ્ અસ્માકં કર્ણગોચરીકૃતવાન્ અસ્યા ભાવાર્થઃ ક ઇતિ વયં જ્ઞાતુમ્ ઇચ્છામઃ|
- XXI તદાથીનીનિવાસિનસ્તન્નગરપ્રવાસિનશ્ચ કેવલં કસ્યાશ્ચન નવીનકથાયાઃ શ્રવણેન પ્રચારણેન ચ કાલમ્ અયાપયન્|
- XXII પૌલોડરેયપાગસ્ય મધ્યે તિષ્ઠન્ એતાં કથાં પ્રચારિતવાન્ હે આથીનીયલોકા યૂયં સર્વથા દેવપૂજાયામ્ આસક્તા ઇત્યહ પ્રત્યક્ષં પશ્યામિ|
- XXIII યતઃ પર્યટનકાલે યુષ્માકં પૂજનીયાનિ પશ્યન્ ‘અવિજ્ઞાતેશ્વરાય’ એતલ્લિપિયુક્તાં યજ્ઞવેદીમેકાં દૃષ્ટવાન્; અતો ન વિદિત્વા યં પૂજયધ્વે તસ્યૈવ તત્વં યુષ્માન્ પ્રતિ પ્રચારયામિ|
- XXIV જગતો જગત્સ્થાનાં સર્વવસ્તુનાઞ્ચ સ્ત્રષ્ટા ય ઈશ્વરઃ સ સ્વર્ગપૃથિવ્યોરેકાધિપતિઃ સન્ કરનિર્મિતમન્દિરેષુ ન નિવસતિઃ|
- XXV સ એવ સર્વેભ્યો જીવનં પ્રાણાન્ સર્વસામગ્રીશ્ચ પ્રદદાતિ; અતએવ સ કસ્યાશ્ચિત્ સામગ્રા અભાવહેતો મનુષ્યાણાં હસ્તૈઃ સેવિતો ભવતીતિ ના|
- XXVI સ ભૂમણ્ડલે નિવાસાર્થમ્ એકસ્માત્ શોણિતાત્ સર્વાન્ મનુષ્યાન્ સૃષ્ટ્વા તેષાં પૂર્વનિરૂપિતસમયં વસતિસીમાઞ્ચ નિરચિનોત્|
- XXVII તસ્માત્ લોકૈઃ કેનાપિ પ્રકારેણ મૃગયિત્વા પરમેશ્વરસ્ય તત્વં પ્રાપ્તું તસ્ય ગવેષણં કરણીયમ્|
- XXVIII કિન્તુ સોડસ્માકં કસ્માચ્ચિદપિ દૂરે તિષ્ઠતીતિ નહિ, વયં તેન નિશ્વસનપ્રશ્વસનગમનાગમનપ્રાણધારણાનિ કુર્મઃ; પુનશ્ચ યુષ્માકમેવ કતિપયાઃ કવયઃ કથયન્તિ ‘તસ્ય વંશા વયં સ્મો હિ’ ઇતિ|
- XXIX અતએવ યદિ વયમ્ ઈશ્વરસ્ય વંશા ભવામસ્તહિ મનુષ્યૈ વિદ્યાયા કૌશલેન ચ તક્ષિતં સ્વર્ણં રૂપ્યં દૃષ્ટ્વૈતેષામીશ્વરત્વમ્ અસ્માભિર્ન જ્ઞાતવ્યં|
- XXX તેષાં પૂર્વીયલોકાનામ્ અજ્ઞાનતાં પ્રતીશ્વરો યદ્યપિ નાવાધત્ત તથાપીદાનીં સર્વત્ર સર્વાન્ મનઃ પરિવર્તયિતુમ્ આજ્ઞાપયતિ|
- XXXI યતઃ સ્વનિયુક્તેન પુરુષેણ યદા સ પૃથિવીસ્થાનાં સર્વલોકાનાં વિચારં કરિષ્યતિ તદિનં ન્યરૂપયત્; તસ્ય શ્મશાનોત્થાપનેન તસ્મિન્ સર્વેભ્યઃ પ્રમાણં પ્રાદાત્|
- XXXII તદા શ્મશાનાદ્ ઉત્થાનસ્ય કથાં શ્રુત્વા કેચિદ્ ઉપાહમન્, કેચિદવદન્ એનાં કથાં પુનરપિ ત્વત્તઃ શ્રોષ્યામઃ|
- XXXIII તતઃ પૌલસ્તેષાં સમીપાત્ પ્રસ્થિતવાન્|
- XXXIV તથાપિ કેચિલ્લોકાસ્તેન સાહ્યં મિલિત્વા વ્યશ્વસન્ તેષાં મધ્યે ડરેયપાગીયદિયનુસિયો દામારીનામા કાચિન્નારી કિયન્તો નરાશ્ચાસન્|

XVIII

I તદ્દટનાતઃ પરં પૌલ આથીનીનગરાદ્ યાત્રાં કૃત્વા કરિન્થનગરમ્ આગચ્છત્|

II तस्मिन् समये क्लौदियः सर्वान् यिडूदीयान् रोमानगरं विहाय गन्तुम् आज्ञापयत्, तस्मात् प्रिस्किल्लानाम्ना जायया सार्द्धम् एतावित्यादेशात् किञ्चित्पूर्वम् आगमत् यः पन्तदेशे जात आक्किलनामा यिडूदीयलोकः पौलस्तं साक्षात् प्राप्य तयोः समीपमितवान्।

III तौ दूष्यनिर्माणाण्णविनौ, तस्मात् परस्परम् ऐकवृत्तिकत्वात् स ताभ्यां सङ्ग उषित्वा तत् कर्माकरोत्।

IV पौलः प्रतिविश्रामवारं भजनभवनं गत्वा विचारं कृत्वा यिडूदीयान् अन्यदेशीयांश्च प्रवृत्तिं ग्राहितवान्।

V सीलतीभयिययो मर्किडनियादेशात् समेतयोः सतोः पौल उत्तममना भूत्वा यीशुरीश्वरेणाभिषिक्तो भवतीति प्रमाणं यिडूदीयानां समीपे प्रादात्।

VI किन्तु ते इतीव विरोधं विहाय पाषण्डीयकथां कथितवन्तस्ततः पौलो वस्त्रं धुन्वन् अंतां कथां कथितवान्, युष्माकं शोणितपातापराधो युष्मान् प्रत्येव भवतु, तेनाहं निरपराधो इधारभ्य भिन्नदेशीयानां समीपं यामि।

VII स तस्मात् प्रस्थाय भजनभवनसमीपस्थस्य युस्तनाम्न ईश्वरभक्तस्य भिन्नदेशीयस्य निवेशनं प्राविशत्।

VIII ततः क्रीष्णनामा भजनभवनाधिपतिः सपरिवारः प्रभौ व्यश्वसीत्, करिन्थनगरीया बहवो लोकाश्च समाकल्प्य विश्वस्य मञ्जिजता अभवन्।

IX क्षणदायां प्रभुः पौलं दर्शनं दत्वा भाषितवान्, मा भैषीः, मा निरसीः कथां प्रचारया।

X अहं त्वया सार्द्धम् आस हिंसार्थं कोपि त्वां स्पृष्टुं न शक्यति नगरेऽस्मिन् मदीया लोका बहव आसतो।

XI तस्मात् पौलस्तन्नगरे प्रायेण सार्द्धवत्सरपर्यन्तं संस्थायेश्वरस्य कथाम् उपादिशत्।

XII गाल्लियनामा इस्त्रिड् आभायादेशस्य प्राड्विवाकः समभवत्, ततो यिडूदीया ऐकवाक्याः सन्तः पौलम् आक्रम्य विचारस्थानं नीत्वा।

XIII मानुष ऐष व्यवस्थाय विरुद्धम् ईश्वरभजनं कर्तुं लोकान् कुप्रवृत्तिं ग्राहयतीति निवेदितवन्तः।

XIV ततः पौले प्रत्युत्तरं दातुम् उद्यते सति गाल्लिया यिडूदीयान् व्याहरत्, यदि कस्यचिद् अन्यायस्य वातिशयदुष्टतायरणस्य विचारोऽभविष्यत् तर्हि युष्माकं कथा मया सङ्गीयाभविष्यत्।

XV किन्तु यदि केवलं कथाया वा नाम्नो वा युष्माकं व्यवस्थाया विवाद्यो भवति तर्हि तस्य विचारमहं न करिष्यामि, यूयं तस्य भीमांसां कुरुत।

XVI ततः स तान् विचारस्थानाद् दूरीकृतवान्।

XVII तदा भिन्नदेशीयाः सोस्थिनिनामानं भजनभवनस्य प्रधानाधिपतिं धृत्वा विचारस्थानस्य सम्भुजे प्राहरन् तथापि गाल्लिया तेषु सर्वकर्म्मसु न मनो न्यदधात्।

XVIII पौलस्तत्र पुनर्बुद्धिनानि न्यवसत्, ततो भ्रातृगणान् विस्मर्जनं प्राप्य किञ्चनप्रतनिमित्तं किंक्रियानगरे शिरो मुण्डयित्वा प्रिस्किल्लाक्किलाभ्यां सङ्घितो जलपथेन सुरियादेशं गतवान्।

XIX तत इक्किषनगर उपस्थाय तत्र तौ विसृज्य स्वयं भजनभवनं प्रविश्य यिडूदीयैः सङ्घं विचारितवान्।

XX ते स्वैः सार्द्धं पुनः कतिपयदिनानि स्थातुं तं व्यनयन्, स तदनुरीकृत्य कथामेतां कथितवान्,।

XXI यिडूदीयाभि आगाम्युत्सवपालनार्थं मया गमनीयं; पश्चाद् ईश्वरेच्छायां जातायां युष्माकं समीपं प्रत्यागमिष्यामि ततः परं स तैर्विसृष्टः सन् जलपथेन इक्किषनगरात् प्रस्थितवान्।

XXII ततः कैसरियाम् उपस्थितः सन् नगरं गत्वा समाजं नमस्कृत्य तस्माद् आन्तियणियानगरं प्रस्थितवान्।

XXIII तत्र क्रियत्कालं यापयित्वा तस्मात् प्रस्थाय सर्वेषां शिष्याणां मनांसि सुस्थिराणि कृत्वा क्रमशो गलातियाङ्गुगियादेशयो र्भ्रमित्वा गतवान्।

XXIV तस्मिन्नेव समये सिक्न्दरियानगरे जात आपल्लोनामा शास्त्रवित् सुवक्ता यिडूदीय ऐको जन् इक्किषनगरम् आगतवान्।

XXV स शिक्षितप्रभुमार्गो मनसोद्योगी य सन् योडनो मञ्जन्मात्रं ज्ञात्वा यथार्थतया प्रभोः कथां कथयन् समुपादिशत्।

XXVI ऐष जनो निर्भयत्वेन भजनभवने कथयितुम् आरब्धवान्, ततः प्रिस्किल्लाक्किलौ तस्योपदेशकथां निशम्य तं स्वयोः समीपम् आनीय शुद्धरूपेणेश्वरस्य कथाम् अबोधयताम्।

XXVII पश्चात् स आभायादेशं गन्तुं मतिं कृतवान्, तदा तत्रत्यः शिष्यगणो यथा तं गृह्णाति तदर्थं भ्रातृगणेन समाश्वस्य पत्रे लिपिते सति, आपल्लास्तत्रोपस्थितः सन् अनुग्रहेण प्रत्ययिनां बहूपकारान् अकरोत्,।

XXVIII इततो यीशुरभिषिक्तस्त्रातेति शास्त्रप्रमाणं दत्वा प्रकाशरूपेण प्रतिपन्नं कृत्वा यिडूदीयान् निरुत्तरान् कृतवान्।

XIX

I કરિન્થનગર આપલ્લસઃ સ્થિતિકાલે પૌલ ઉત્તરપ્રદેશૌરાગચ્છન્ ઇફિષનગરમ્ ઉપસ્થિતવાન્ તત્ર કતિપયશિષ્યાન્ સાક્ષત્ પ્રાપ્ય તાન્ અપૃચ્છત્,

II યૂયં વિશ્વસ્ય પવિત્રમાત્માનં પ્રાપ્તા ન વા? તતસ્તે પ્રત્યવદન્ પવિત્ર આત્મા દીયતે ઇત્યસ્માભિઃ શ્રુતમપિ નહિ

III તદા સાડવદત્ તર્હિ યૂયં કેન મજ્જિજતા અભવત? તેડકથયન્ યોહનો મજ્જનેના

IV તદા પૌલ ઉક્તવાન્ ઇતઃ પરં ય ઉપસ્થાસ્યતિ તસ્મિન્ અર્થત યીશુપ્રીષ્ટે વિશ્વસિતવ્યમિત્યુક્ત્વા યોહન્ મનઃપરિવર્તનસૂચકેન મજ્જનેન જલે લોકાન્ અમજ્જયત્

V તાદૃશીં કથાં શ્રુત્વા તે પ્રભો યીશુપ્રીષ્ટસ્ય નામ્ના મજ્જિજતા અભવન્

VI તતઃ પૌલેન તેષાં ગાત્રેષુ કરેડર્પિતે તેષામુપરિ પવિત્ર આત્માવરૂઢવાન્, તસ્માત્ તે નાનાદેશીયા ભાષા ભવિષ્યત્કથાશ્ચ કથિતવન્તઃ।

VII તે પ્રાયેણ દ્વાદશજના આસન્

VIII પૌલો ભજનભવનં ગત્વા પ્રાયેણ માસત્રયમ્ ઈશ્વરસ્ય રાજ્યસ્ય વિચારં કૃત્વા લોકાન્ પ્રવર્ત્ય સાહસેન કથામકથયત્

IX કિન્તુ કઠિનાન્તઃકરણત્વાત્ કિયન્તો જના ન વિશ્વસ્ય સર્વેષાં સમક્ષમ્ એતત્પથસ્ય નિન્દાં કર્તુ પ્રવૃત્તાઃ, અતઃ પૌલસ્તેષાં સમીપાત્ પ્રસ્થાય શિષ્યગણં પૃથક્કૃત્વા પ્રત્યહં તુરાન્નનામ્નઃ કસ્યચિત્ જનસ્ય પાઠશાલાયાં વિચારં કૃતવાન્

X ઇત્યં વત્સરદ્વયં ગતં તસ્માદ્ આશિયાદેશનિવાસિનઃ સર્વે ચિહ્નુદીયા અન્યદેશીયલોકાશ્ચ પ્રભો યીશોઃ કથામ્ અશ્રૌષન્

XI પૌલેન ચ ઈશ્વર એતાદૃશાન્યદ્ભૂતાનિ કર્માણિ કૃતવાન્

XII યત્ પરિઘેયે ગાત્રમાર્જનવસ્ત્રે વા તસ્ય દેહાત્ પીડિતલોકાનામ્ સમીપમ્ આનીતે તે નિરામયા જાતા અપવિત્રા ભૂતાશ્ચ તેભ્યો બહિર્ગતવન્તઃ।

XIII તદા દેશાટનકારિણઃ કિયન્તો ચિહ્નુદીયા ભૂતાપસારિણો ભૂતગ્રસ્તનોકાનાં સન્નિઘૌ પ્રભે યીશો નામિ જપ્ત્વા વાક્યમિદમ્ અવદન્, યસ્ય કથાં પૌલઃ પ્રચારયતિ તસ્ય યીશો નામિના યુષ્માન્ આજ્ઞાપયામઃ।

XIV સ્કિવનામ્નો ચિહ્નુદીયાનાં પ્રધાનયાજકસ્ય સપ્તભિઃ પુતૈસ્તથા કૃતે સતિ

XV કશ્ચિદ્ અપવિત્રો ભૂતઃ પ્રત્યુદિતવાન્, યીશું જાનામિ પૌલઞ્ચ પરિચિનોમિ કિન્તુ કે યૂયં?

XVI ઇત્યુક્ત્વા સોપવિત્રભૂતગ્રસ્તો મનુષ્યો લખ્કં કૃત્વા તેષામુપરિ પતિત્વા બલેન તાન્ જિતવાન્, તસ્માત્તે નગ્નાઃ ક્ષતાઙ્ગાશ્ચ સન્તસ્તસ્માદ્ ગેહાત્ પલાયન્તા

XVII સા વાગ્ ઇફિષનગરનિવાસિનસં સર્વેષાં ચિહ્નુદીયાનાં ભિન્નદેશીયાનાં લોકાનાઞ્ચ શ્રવોગોચરીભૂતાઃ, તતઃ સર્વે ભયં ગતાઃ પ્રભો યીશો નામિનો યશો ડવદ્ધતા

XVIII યેષામનેકેષાં લોકાનાં પ્રતીતિરજાયત ત આગત્ય સ્વૈઃ કૃતાઃ ક્રિયાઃ પ્રકાશરૂપેણાઙ્ગીકૃતવન્તઃ।

XIX બહવો માયાકર્મકારિણઃ સ્વસ્વગ્રન્થાન્ આનીય રાશીકૃત્ય સર્વેષાં સમક્ષમ્ અદાહયન્, તતો ગણનાં કૃત્વાબુધ્યન્ત પચ્ચાયુતરૂપ્યમુદ્રામૂલ્યપુસ્તકાનિ દગ્ધાનિ

XX ઇત્યં પ્રભોઃ કથા સર્વદેશં વ્યાપ્ય પ્રબલા જાતા

XXI સર્વેષ્વેતેષુ કર્મસુ સમ્પન્નેષુ સત્સુ પૌલો માર્કિદનિયાખાયાદેશાભ્યાં ચિરૂશાલમં ગન્તું મતિં કૃત્વા કથિતવાન્ તત્સ્થાનં યાત્રાયાં કૃતાયાં સત્યાં મયા રોમાનગરં દ્રષ્ટવ્યાં

XXII સ્વાનુગતલોકાનાં તીમથિયેરાસ્તૌ દ્વૌ જનૌ માર્કિદનિયાદેશં પ્રતિ પ્રહિત્ય સ્વયમ્ આશિયાદેશે કતિપયદિનાનિ સ્થિતવાન્

XXIII કિન્તુ તસ્મિન્ સમયે મતેડસ્મિન્ કલહો જાતઃ।

XXIV તત્કારણમિદં, અર્તિમીદેવ્યા રૂપ્યમન્દિરનિર્માણેન સર્વેષાં શિલ્પિનાં યથેષ્ટલાભમ્ અજનયત્ યો દીમીત્રિયનામા નાડીન્ધમઃ

XXV સ તાન્ તત્કર્મજીવિનઃ સર્વલોકાંશ્ચ સમાહૂય ભાષિતવાન્ હે મહેચ્છા એતેન મન્દિરનિર્માણેનાસ્માકં જીવિકા ભવતિ, એતદ્ યૂયં વિત્યઃ;

XXVI કિન્તુ હસ્તનિર્મિતેશ્વરા ઈશ્વરા નહિ પૌલનામ્ના કેનચિજ્જનેન કથામિમાં વ્યાહૃત્ય કેવલેફિષનગરે નહિ પ્રાયેણ સર્વસ્મિન્ આશિયાદેશે પ્રવૃત્તિં ગ્રાહયિત્વા બહુલોકાનાં શેમુષી પરાવર્તિતા, એતદ્ યુષ્માભિ દૃશ્યતે શ્રૂયતે ચા

XXVII તેનાસ્માકં વાણિજ્યસ્ય સર્વથા હાનેઃ સમ્ભવનં કેવલમિતિ નહિ, આશિયાદેશસ્થૈ વા સર્વજગત્સ્થૈ લોકૈઃ પૂજ્યા યાર્તિમી મહાદેવી તસ્યા મન્દિરસ્યાવજ્ઞાનસ્ય તસ્યા ઐશ્વર્યસ્ય નાશસ્ય ચ સમ્ભાવના વિદ્યતે |

XXVIII એતાદૃશીં કથાં શ્રુત્વા તે મહાક્રોધાન્વિતાઃ સન્ત ઉચ્ચૈઃકારં કથિતવન્ત ઇફિષીયાનામ્ અર્તિમી દેવી મહતી ભવતિ

XXXIX તતઃ સર્વ્વનગરં કલહેન પરિપૂર્ણમભવત્, તતઃ પરં તે માકિદનીયગાયારિસ્તાર્પનામાનો પૌલસ્ય દ્વૌ સહચરૌ ધૃત્વૈકચિત્તા રક્ષભૂમિં જવેન ધાવિતવન્તઃ।

XXX તતઃ પૌલો લોકાનાં સન્નિધિં યાતુમ્ ઉદ્યતવાન્ કિન્તુ શિષ્યગણસ્તં વારિતવાન્।

XXXI પૌલસ્યત્મીયા આશિયાદેશસ્થાઃ કતિપયાઃ પ્રધાનલોકાસ્તસ્ય સમીપં નરમેકં પ્રેષ્ય ત્વં રક્ષભૂમિં માગા ઇતિ ન્યવેદ્યન્।

XXXII તતો નાનાલોકાનાં નાનાકથાકથનાત્ સભા વ્યાકુલા જાતા કિં કારણાદ્ એતાવતી જનતાભવત્ એતદ્ અધિકૈ લોકૈ નર્જાયાિ।

XXXIII તતઃ પરં જનતામધ્યાદ્ ચિહ્નૈયૈર્બહિષ્કૃતઃ સિકન્દરો હસ્તેન સફ્લેતં કૃત્વા લોકેભ્ય ઉત્તરં દાતુમુદ્યતવાન્,।

XXXIV કિન્તુ સ ચિહ્નૈયલોક ઇતિ નિશ્ચિતે સતિ ઇફિષીયાનામ્ અર્તિમી દેવી મહતીતિ વાક્યં પ્રાયેણ પચ્ચ દણ્ડાન્ યાવદ્ એકસ્વરેણ લોકનિવહૈઃ પ્રોક્તાં।

XXXV તતો નગરાધિપતિસ્તાન્ સ્થિરાન્ કૃત્વા કથિતવાન્ હે ઇફિષાયાઃ સર્વે લોકા આકર્ણયત, અર્તિમીમહાદેવ્યા મહાદેવાત્ પતિતાયાસ્તત્પ્રતિમાયાશ્ચ પૂજનમ ઇફિષનગરસ્થાઃ સર્વે લોકાઃ કુર્વન્તિ, એતત્ કે ન જાનન્તિ?

XXXVI તસ્માદ્ એતત્પ્રતિકૂલં કેપિ કથયિતું ન શક્નુવન્તિ, ઇતિ જ્ઞાત્વા યુષ્માભિઃ સુસ્થિરત્વેન સ્થાતવ્યમ્ અવિવિચ્ય કિમપિ કર્મ્મ ન કર્તવ્યમ્।

XXXVII યાન્ એતાન્ મનુષ્યાન્ યૂયમત્ર સમાનયત તે મન્દિરદ્રવ્યાપહારકા યુષ્માકં દેવ્યા નિન્દકાશ્ચ ન ભવન્તિ।

XXXVIII યદિ કચ્ચન પ્રતિ દીમીત્રિયસ્ય તસ્ય સહાયનાશ્ચ કાયિદ્ આપત્તિ વિદ્યતે તર્હિ પ્રતિનિધિલોકા વિચારસ્થાનશ્ચ સન્તિ, તે તત્ સ્થાનં ગત્વા ઉત્તરપ્રત્યુત્તરે કુર્વન્તુ।

XXXIX કિન્તુ યુષ્માકં કાયિદપરા કથા યદિ તિષ્ઠતિ તર્હિ નિયમિતાયાં સભાયાં તસ્યા નિષ્પત્તિ ભવિષ્યતિ।

XL કિન્ત્વેતસ્ય વિરોધસ્યોત્તરં યેન દાતું શક્નુમ્ એતાદૃશસ્ય કસ્યચિત્ કારણસ્યાભાવાદ્ અદ્યતનઘટનાહેતો રાજદ્રોહિણામિવાસ્માકમ્ અભિયોગો ભવિષ્યતીતિ શક્ષા વિદ્યતે।

XLI ઇતિ કથયિત્વા સ સભાસ્થલોકાન્ વિસૃષ્ટવાન્।

XX

I ઇત્યં કલહે નિવૃત્તે સતિ પૌલઃ શિષ્યગણમ્ આહૂય વિસર્જનં પ્રાપ્ય માકિદનિયાદેશં પ્રસ્થિતવાન્।

II તેન સ્થાનેન ગચ્છન્ તદેશીયાન્ શિષ્યાન્ બહૂપદિશ્ય યૂનાનીયદેશમ્ ઉપસ્થિતવાન્।

III તત્ર માસત્રયં સ્થિત્વા તસ્માત્ સુરિયાદેશં યાતુમ્ ઉદ્યતઃ, કિન્તુ ચિહ્નૈયાસ્તં હન્તું ગુપ્તા અતિષ્ઠન્ તસ્માત્ સ પુનરપિ માકિદનિયામાર્ગેણ પ્રત્યાગન્તું મતિં કૃતવાન્।

IV બિરયાનગરીયસોપાત્રઃ થિષલનીકીયારિસ્તાર્પસિકુન્દૌ દબ્બૌનગરીયગાયતીમથિયૌ આશિયાદેશીયતુષિકત્રફિમૌ ય તેન સાર્દ્ધ આશિયાદેશં યાવદ્ ગતવન્તઃ।

V એતે સર્વે ડગ્રસરાઃ સન્તો ડસ્માન્ અપેક્ષ્ય ત્રોયાનગરે સ્થિતવન્તઃ।

VI કિણ્વશૂન્યપૂવોત્સવદિને ય ગતે સતિ વયં ફિલિપીનગરાત્ તોયપથેન ગત્વા પચ્ચભિ દિનેસ્ત્રોયાનગરમ્ ઉપસ્થાય તત્ર સપ્તદિનાન્યવાતિષ્ઠામ।

VII સપ્તાહસ્ય પ્રથમદિને પૂપાન્ ભંક્તુ શિષ્યેષુ મિલિતેષુ પૌલઃ પરદિને તસ્માત્ પ્રસ્થાતુમ્ ઉદ્યતઃ સન્ તદદ્દિ પ્રાયેણ ક્ષપાયા યામદ્વયં યાવત્ શિષ્યેભ્યો ધર્મકથામ્ અકથયત્।

VIII ઉપરિસ્થે યસ્મિન્ પ્રકોષ્ઠે સભાં કૃત્વાસન્ તત્ર બહવઃ પ્રદીપાઃ પ્રાજ્વલન્।

IX ઉતુખનામા કશ્ચન યુવા ય વાતાયન ઉપવિશન્ ઘોરતરનિદ્રાગ્રસ્તો ડભૂત્ તદા પૌલેન બહુક્ષણં કથાયાં પ્રચારિતાયાં નિદ્રામગ્નઃ સ તસ્માદ્ ઉપરિસ્થતૃતીયપ્રકોષ્ઠાદ્ અપતત્, તતો લોકાસ્તં મૃતકલ્પં ધૃત્વોદતોલયન્।

X તતઃ પૌલોડવરુદ્ધ તસ્ય ગાત્રે પતિત્વા તં ક્રોડે નિધાય કથિતવાન્, યૂયં વ્યાકુલા મા ભૂત નાયં પ્રાણૌ વિંયુક્તઃ।

XI પશ્ચાત્ સ પુનશ્ચોપરિ ગત્વા પૂપાન્ ભંક્ત્વા પ્રભાતં યાવત્ કથોપકથને કૃત્વા પ્રસ્થિતવાન્।

XII તે ય તં જીવન્તં યુવાનં ગૃહીત્વા ગત્વા પરમાધ્યાયિતા જાતાઃ।

XIII અનન્તરં વયં પોતેનાગ્રસરા ભૂત્વાસ્મનગરમ્ ઉત્તીર્ય પૌલં ગ્રહીતું મતિમ્ અકુર્મ્મ યતઃ સ તત્ર પદ્ભ્યાં વ્રજિતું મતિં કૃત્વેતિ નિરૂપિતવાન્।

XIV તસ્માત્ તત્રાસ્માભિઃ સાર્દ્ધ તસ્મિન્ મિલિતે સતિ વયં તં નીત્વા મિતુલીન્યુપદ્વીપં પ્રાપ્તવન્તઃ।

XV તસ્માત્ પોતં મોચયિત્વા પરેડહનિ ખીયોપદ્વીપસ્ય સમ્મુખં લબ્ધવન્તસ્તસ્માદ્ એકેનાહ્ના સામોપદ્વીપં ગત્વા પોતં લાગયિત્વા ત્રોગુલ્લિયે સ્થિત્વા પરસ્મિન્ દિવસે મિલીતનગરમ્ ઉપાતિષ્ઠામ।

- XVI यतः पौल आशियादेशे कालं यापयितुम् नाभिलषन् ऽङ्घ्रिभग्नं त्यक्त्वा यातुं मन्त्राणां स्थिरीकृतवान्; यस्माद् यदि साध्यं भवति तर्हि निस्तारोत्सवस्य पञ्चाशत्तमदिने स यिज्ञालभ्युपस्थातुं मतिं कृतवान्।
- XVII पौलो मिलीताद् ऽङ्घ्रिं प्रति लोकं प्रहित्य समाजस्य प्राचीनान् आहूयानीतवान्।
- XVIII तेषु तस्य समीपम् उपस्थितेषु स तेभ्य ऽमां कथां कथितवान्, अहम् आशियादेशे प्रथमागमनम् आरभ्याद्ये यावद् युष्माकं सन्निधौ स्थित्वा सर्वसमये यथाचरितवान् तद् यूयं ज्ञानीथ;
- XIX इतः सर्वथा नम्रमनाः सन् ऽङ्घ्रिभग्नं यिज्ञुदीयानाम् कुमन्त्राणाञ्जतनानापरीक्षाभिः प्रभोः सेवामकरवां
- XX कामपि हितकथां न गोपायितवान् तां प्रचार्य सप्रकाशं गृहे गृहे समुपदिश्येश्वरं प्रति मनः परावर्तनीयं प्रभौ यीशुप्रीष्टे विश्वसनीयं
- XXI यिज्ञुदीयानाम् अन्यदेशीयलोकानाञ्च समीप एतादृशं साक्ष्यं ददामि।
- XXII पश्यत साम्प्रतम् आत्मनाकृष्टः सन् यिज्ञालभ्नगरे यात्रां करोमि, तत्र माम्प्रति यद्यद् घटिष्यते तान्यहं न ज्ञानामि;
- XXIII किन्तु मया बन्धनं क्लेशश्च भोक्तव्य एति पवित्र आत्मा नगरे नगरे प्रमाणां ददाति।
- XXIV तथापि तं क्लेशमहं तृणाय न मन्ये; ऽश्वरस्यानुग्रहविषयकस्य सुसंवाद्यस्य प्रमाणां दातुं, प्रभो र्थीशोः सकाशाद् यस्याः सेवायाः भारं प्राप्नवं तां सेवां साधयितुं सानन्दं स्वमार्गं समापयितुं निजप्राणानपि प्रियान् न मन्ये।
- XXV अधुना पश्यत येषां समीपेऽहम् ऽश्वरीयराज्यस्य सुसंवाद्यं प्रचार्य भ्रमणां कृतवान् एतादृशा यूयं मम वदनं पुनर्द्रष्टुं न प्राप्स्यथ एतदप्यहं ज्ञानामि।
- XXVI युष्मभ्यम् अहम् ऽश्वरस्य सर्वान् आदेशान् प्रकाशयितुं न न्यवर्त्तो।
- XXVII अहं सर्वेषां लोकानां रक्तपातदोषाद् यन्निर्दोष आसे तस्याद्ये युष्मान् साक्षिणः करोमि।
- XXVIII यूयं स्वेषु तथा यस्य व्रजस्याध्यक्षन् आत्मा युष्मान् विधाय न्ययुङ्क्त तत्सर्वस्मिन् सावधाना भवत, य समाजञ्च प्रभु निर्जरक्तमूल्येन क्रीतवान् तम् अवत,
- XXIX यतो मया गमने कृतमेव दुर्जया वृका युष्माकं मध्यं प्रविश्य व्रजं प्रति निर्दयताम् आचरिष्यन्ति,
- XXX युष्माकमेव मध्यादपि लोका उत्थाय शिष्यगणाम् अपहन्तुं विपरीतम् उपदेक्ष्यन्तीत्यहं ज्ञानामि।
- XXXI एति डेतो र्थ्यं सचैतन्याः सन्तस्तिष्ठत, अहञ्च साश्रुपातः सन् वत्सरत्रयं यावद् दिवानिशं प्रतिज्जनं बोधयितुं न न्यवर्त्ते तदपि स्मरता।
- XXXII एदानीं डे भ्रातरौ युष्माकं निष्ठां जनयितुं पवित्रीकृतलोकानां मध्येऽधिकारञ्च दातुं समर्थो य ऽश्वरस्तस्यानुग्रहस्य यो वाद्यश्च तयोरुभयो र्थुष्मान् समार्पयम्।
- XXXIII कस्यापि स्वर्णं रथं वस्त्रं वा प्रति मया लोभो न कृतः।
- XXXIV किन्तु मम मत्सहयलोकानाञ्चावश्यकव्ययाय मदीयमिदं करद्वयम् अश्राम्यद् एतद् यूयं ज्ञानीथा।
- XXXV अनेन प्रकारेण ग्रहणं दानं भद्रमिति यद्वाक्यं प्रभु र्थीशुः कथितवान् तत् स्मर्तुं दरिद्रलोकानामुपकारार्थं श्रमं कर्तुञ्च युष्माकम् उचितम् एतत्सर्वं युष्मानहम् उपदिष्टवान्।
- XXXVI एतां कथां कथयित्वा स ज्ञानुनी पातयित्वा सर्वैः सह प्रार्थयता।
- XXXVII तेन ते कन्दन्तः।
- XXXVIII पुनर्भम मुष्मं न द्रक्ष्यथ विशेषत एषा या कथा तेनाकथि तत्कारणात् शोकं विलापञ्च कृत्वा कण्ठं धृत्वा युष्मितवन्तः। पश्चात् ते तं पोतं नीतवन्तः।

XXI

- I तैर्विसृष्टाः सन्तो वयं पोतं ब्राह्मयित्वा ऋणुमार्गोण कोषम् उपद्वीपम् आगत्य परेऽहनि रोदियोपद्वीपम् आगच्छाम ततस्तस्मात् पातारायाम् उपातिष्ठाम।
- II तत्र डैनीकियादेशगामिनम् पोतमेकं प्राप्य तमारुह्य गतवन्तः।
- III कुप्रोपद्वीपं दृष्ट्वा तं सव्यदिशि स्थापयित्वा सुरियादेशं गत्वा पोतस्थद्रव्याण्यवरोडयितुं सोरनगरे लागितवन्तः।
- IV तत्र शिष्यगणस्य साक्षात्करणाय वयं तत्र सप्तदिनानि स्थितवन्तः पश्चात्ते पवित्रेणात्मना पौलं व्याहर्न् त्वं यिज्ञालभ्नगरं मा गमः।
- V ततस्तेषु सप्तसु दिनेषु यापितेषु सत्सु वयं तस्मात् स्थानात् निजवर्त्मना गतवन्तः, तस्मात् ते सभालवृद्धवनिता अस्माभिः सह नगरस्य परिसरपर्यन्तम् आगताः पश्चाद्भयं जलधितटे ज्ञानुपातं प्रार्थयामहि।
- VI ततः परस्परं विसृष्टाः सन्तो वयं पोतं गतास्ते तु स्वस्वगृहं प्रत्यागतवन्तः।

VII વયં સોરનગરાત્ નાવા પ્રસ્થાય તલિમાયિનગરમ્ ઉપાતિષ્ઠામ તત્રાસ્માકં સમુદ્રીયમાર્ગસ્યાન્તોડભવત્ તત્ર ભ્રાતૃગણં નમસ્કૃત્ય દિનમેકં તૈઃ સાર્દ્ધમ્ ઉષતવન્તઃ।

VIII પરે ડહનિ પૌલસ્તસ્ય સક્ષિનો વયઞ્ચ પ્રતિષ્ઠમાનાઃ કૈસરિયાનગરમ્ આગત્ય સુસંવાદપ્રચારકાનાં સપ્તજનાનાં ક્ષિલિપનામ્ન એકસ્ય ગૃહં પ્રવિશ્યાવતિષ્ઠામા

IX તસ્ય ચતસ્રો દુહિતરોડનૂઢા ભવિષ્યદ્વાદિન્ય આસન્।

X તત્રાસ્માસુ બહુદિનાનિ પ્રોષિતેષુ ચિહ્નદીયદેશાદ્ આગત્યાગાબનામા ભવિષ્યદ્વાદી સમુપસ્થિતવાન્।

XI સોસ્માકં સમીપમેત્ય પૌલસ્ય કટિબન્ધનં ગૃહીત્વા નિજહસ્તાપાદાન્ બદ્ધ્વા ભાષિતવાન્ યસ્યેદં કટિબન્ધનં તં ચિહ્નદીયલોકા ચિરૂશાલમનગર ઇત્યં બદ્ધ્વા ભિન્નદેશીયાનાં કરેષુ સમર્પયિષ્યન્તીતિ વાક્યં પવિત્ર આત્મા કથયતિ।

XII એતાદૃશીં કથાં શ્રુત્વા વયં તન્નગરવાસિનો ભ્રાતરશ્ચ ચિરૂશાલમં ન યાતું પૌલં વ્યનયામહિઃ;

XIII કિન્તુ સ પ્રત્યાવાદીત્, યૂયં કિં કુરુથ? કિં કન્દનેન મમાન્તઃકરણં વિદીર્ણ કરિષ્યથ? પ્રભો રીશો નામ્નો નિમિત્તં ચિરૂશાલમિ બદ્ધો ભવિતું કેવલ તન્ન પ્રાણાન્ દાતુમપિ સસજ્જોસ્મિ।

XIV તેનાસ્માકં કથાયામ્ અગૃહીતાયામ્ ઈશ્વરસ્ય યથેચ્છા તથૈવ ભવત્વિત્યુક્ત્વા વયં નિરસ્યામા

XV પરેડહનિ પાથેયદ્રવ્યાણિ ગૃહીત્વા ચિરૂશાલમં પ્રતિ યાત્રામ્ અકુર્મામ

XVI તતઃ કૈસરિયાનગરનિવાસિનઃ કતિપયાઃ શિષ્યા અસ્માભિઃ સાર્દ્ધમ્ ઇત્વા કૃપ્રીયેન મ્નાસન્નામ્ના યેન પ્રાચીનશિષ્યેન સાર્દ્ધમ્ અસ્માભિ વસ્તવ્યં તસ્ય સમીપમ્ અસ્માન્ નીતવન્તઃ।

XVII અસ્માસુ ચિરૂશાલમ્યુપસ્થિતેષુ તત્રસ્થભ્રાતૃગણોડસ્માન્ આહ્વાદેન ગૃહીતવાન્।

XVIII પરસ્મિન્ દિવસે પૌલેડસ્માભિઃ સહ યાકૂબો ગૃહં પ્રવિષ્ટે લોકપ્રાચીનાઃ સર્વે તત્ર પરિષદિ સંસ્થિતાઃ।

XIX અનન્તરં સ તાન્ નત્વા સ્વીયપ્રચારણેન ભિન્નદેશીયાન્ પ્રતીશ્વરો યાનિ કર્માણિ સાધિતવાન્ તદીયાં કથામ્ અનુક્રમાત્ કથિતવાન્।

XX ઇતિ શ્રુત્વા તે પ્રભું ધન્યં પ્રોચ્ય વાક્યમિદમ્ અભાષન્ત, હે ભ્રાત ચિહ્નદીયાનાં મધ્યે બહુસહસ્રાણિ લોકા વિશ્વાસિન આસતે કિન્તુ તે સર્વે વ્યવસ્થામતાચારિણ એતત્ પ્રત્યક્ષં પશ્યસિ।

XXI શિશૂનાં ત્વક્ષેદનાધાયરણં પ્રતિષિધ્ય ત્વં ભિન્નદેશનિવાસિનો ચિહ્નદીયલોકાન્ મૂસાવાક્યમ્ અશ્રદ્ધાતુમ્ ઉપદિશસીતિ તૈઃ શ્રુતમસ્તિ।

XXII ત્વમત્રાગતોસીતિ વાર્તા સમાકર્ણ્ય જનનિવહો મિલિત્વાવશ્યમેવાગમિષ્યતિ; અતએવ કિં કરણીયમ્? અત્ર વયં મન્ત્રયિત્વા સમુપાયં ત્વાં વદામસ્તં ત્વમાચરા

XXIII વ્રતં કર્તુ કૃતસક્કલ્પા યેડસ્માકં ચત્વારો માનવાઃ સન્તિ

XXIV તાન્ ગૃહીત્વા તૈઃ સહિતઃ સ્વં શુચિં કુરુ તથા તેષાં શિરોમુણ્ડને યો વ્યયો ભવતિ તં ત્વં દેહિ તથા કૃતે ત્વદીયાચારે યા જનશ્રુતિ જઈયતે સાલીકા કિન્તુ ત્વં વિધિ પાલયન્ વ્યવસ્થાનુસારેણેવાચરસીતિ તે ભોત્સન્તે।

XXV ભિન્નદેશીયાનાં વિશ્વાસિલોકાનાં નિકટે વયં પત્રં લિખિત્વેત્યં સ્થિરીકૃતવન્તઃ, દેવપ્રસાદભોજનં રક્તં ગલપીડનમારિતપ્રાણિભોજનં વ્યભિચારશ્ચૈતેભ્યઃ સ્વરક્ષણવ્યતિરેકેણ તેષામન્યવિધિપાલનં કરણીયં ના

XXVI તતઃ પૌલસ્તાન્ માનુષાનાદાય પરસ્મિન્ દિવસે તૈઃ સહ શુચિ ભૂત્વા મન્દિરં ગત્વા શૌચકર્મણો દિનેષુ સમ્પૂર્ણેષુ તેષામ્ એકૈકાર્થ નૈવેદ્યાદ્યુત્સર્ગો ભવિષ્યતીતિ જ્ઞાપિતવાન્।

XXVII તેષુ સપ્તસુ દિનેષુ સમાપ્તકલ્પેષુ આશિયાદેશનિવાસિનો ચિહ્નદીયાસ્તં મધ્યેમન્દિરં વિલોક્ય જનનિવહસ્ય મનઃસુ કુપ્રવૃત્તિં જનયિત્વા તં ધૃત્વા

XXVIII પ્રોચ્યૈઃ પ્રાવોચન્, હે ઇસ્રાયેલ્લોકાઃ સર્વે સાહાય્યં કુરુતા યો મનુજ એતેષાં લોકાનાં મૂસાવ્યવસ્થાયા એતસ્ય સ્થાનસ્યાપિ વિપરીતં સર્વત્ર સર્વાન્ શિક્ષયતિ સ એષઃ; વિશેષતઃ સ ભિન્નદેશીયલોકાન્ મન્દિરમ્ આનીય પવિત્રસ્થાનમેતદ્ અપવિત્રમકરોત્।

XXIX પૂર્વં તે મધ્યેનગરમ્ ઇફ્સનગરીયં ત્રકિમં પૌલેન સહિતં દૃષ્ટવન્ત એતસ્માત્ પૌલસ્તં મન્દિરમધ્યમ્ આનયદ્ ઇત્યન્વમિમતા

XXX અતએવ સર્વસ્મિન્ નગરે કલહોત્પન્નત્વાત્ ધાવન્તો લોકા આગત્ય પૌલં ધૃત્વા મન્દિરસ્ય બહિરાકૃષ્ણાનયન્ તત્ક્ષણાદ્ દ્વારાણિ સર્વાણિ ચ રુદ્ધાનિ।

XXXI તેષુ તં હન્તુમુદ્દેષુ ચિરૂશાલમનગરે મહાનુપદ્રવો જાત ઇતિ વાર્તાયાં સહસ્રસેનાપતેઃ કર્ણગોચરીભૂતાયાં સત્યાં સ તત્ક્ષણાત્ સેન્યાનિ સેનાપતિગણાન્ ગૃહીત્વા જવેનાગતવાન્।

XXXII તતો લોકાઃ સેનાગણેન સહ સહસ્રસેનાપતિમ્ આગચ્છન્તં દૃષ્ટ્વા પૌલતાડનાતો ન્યવર્તન્તા

XXXIII स सडससेनापतिः सन्निधावागम्य पौलं धृत्वा शृङ्खलद्वयेन बद्धम् आदिश्य तान् पृष्टवान् अेष कः? किं कर्म यायं कृतवान्?

XXXIV ततो जनसमूहस्य कश्चिद् अेकप्रकारं कश्चिद् अन्यप्रकारं वाक्यम् अरौत् स तत्र सत्यं ज्ञातुम् कलहकारणाद् अशक्तः सन् तं द्युर्गं नेतुम् आज्ञापयत्।

XXXV तेषु सोपानस्योपरि प्राप्तेषु लोकानां साडसकारणात् सेनागणः पौलमुत्तोल्य नीतवान्।

XXXVI ततः सर्वे लोकाः पश्चाद्गामिनः सन्त अेनं दुरीकुरुतेति वाक्यम् उच्यैरवदन्।

XXXVII पौलस्य द्युर्गानयनसमये स तस्मै सडससेनापतये कथितवान्, भवतः पुरस्तात् कथां कथयितुं किम् अनुमन्यते? स तमपृच्छत् त्वं किं यूनानीयां भाषां ज्ञानासि?

XXXVIII यो भिसरीयो जनः पूर्वं विरोधं कृत्वा यत्वारि सडस्राणि घातकान् सङ्गिनः कृत्वा विपिनं गतवान् त्वं किं सअेव न भवसि?

XXXIX तदा पौलोडकथयत् अहं किलिकियादेशस्य तार्षनगरीयो यिडूदीयो, नाहं सामान्यनगरीयो मानवः; अतअेव विनयेडहं लाकानां समक्षं कथां कथयितुं मामनुजानीष्व।

XL तेनानुज्ञातः पौलः सोपानोपरि तिष्ठन् हस्तेनेङ्गितं कृतवान्, तस्मात् सर्वे सुस्थिरा अभवन्। तदा पौल एब्रीयभाषया कथयितुम् आरभत,

XXII

I हे पितृगणा हे भ्रातृगणाः, एदानीं मम निवेदने समवधत्।

II तदा स एब्रीयभाषया कथां कथयतीति श्रुत्वा सर्वे लोका अतीव निःशब्दा सन्तोडतिष्ठन्।

III पश्चात् सोडकथयद् अहं यिडूदीय एति निश्चयः किलिकियादेशस्य तार्षनगरं मम जन्मभूमिः, अेतन्नगरीयस्य गमिलीयेलनाम्नोडध्यापकस्य शिष्यो भूत्वा पूर्वपुरुषाणां विधिव्यवस्थानुसारेण सम्पूर्णांशेण शिक्षितोडभवम् एदानीन्तना यूयं यादृशा भवथ तादृशोडहमपीश्वरसेवायाम् उद्योगी ज्ञातः।

IV मतमेतद् द्विष्ट्वा तद्ग्राहिनारीपुरुषान् कारायां बद्ध्वा तेषां प्राणानाशपर्यन्तां विपक्षताम् अकरवम्।

V मलायाजकः सभासदः प्राचीनलोकाश्च ममैतस्याः कथायाः प्रमाणां दातुं शक्नुवन्ति, यस्मात् तेषां समीपाद् एम्पेकनगरनिवासिभ्रातृगणार्थम् आज्ञापत्राणि गृहीत्वा ये तत्र स्थितास्तान् दण्डयितुं यिडूशालमम् आनयनार्थं एम्पेकनगरं गतोस्मि।

VI किन्तु गच्छन् तन्नगरस्य समीपं प्राप्तवान् तदा द्वितीयप्रहरवेलायां सत्याम् अकस्माद् गगणान्निर्गत्य महती दीप्ति र्भम यतुर्दिशि प्रकाशितवती।

VII ततो मयि भूमौ पतिते सति, हे शौल हे शौल कुतो मां ताडयसि? माम्प्रति भाषित अेतादृश अेको रवोपि मया श्रुतः।

VIII तदाहं प्रत्यवदं, हे प्रभो को भवान्? ततः सोडवादीत् यं त्वं ताडयसि स नासरतीयो यीशुरहं।

IX मम सङ्गिनो लोकास्तां दीप्तिं दृष्ट्वा भियं प्राप्ताः, किन्तु माम्प्रत्युदितं तद्वाक्यं ते नाबुध्यन्त।

X ततः परं पृष्टवानहं, हे प्रभो मया किं कर्तव्यं? ततः प्रभुरकथयत्, उत्थाय एम्पेकनगरं याहि त्वया यद्यत् कर्तव्यं निरूपितमास्ते तत् तत्र त्वं ज्ञापयिष्यसे।

XI अनन्तरं तस्याः भरतरदीप्तेः कारणात् किमपि न दृष्ट्वा सङ्गिणो न धृतहस्तः सन् एम्पेकनगरं प्रजितवान्।

XII तन्नगरनिवासिनां सर्वेषां यिडूदीयानां मान्यो व्यवस्थानुसारेण भक्तश्च हनानीयनामा मानव अेको

XIII मम सन्निधिम् अेत्य तिष्ठन् अकथयत्, हे भ्रातः शौल सुदृष्टि र्भव तस्मिन् दण्डेडहं सम्यक् तं दृष्टवान्।

XIV ततः स मह्यं कथितवान् यथा त्वम् ईश्वरस्याभिप्रायं वेत्सि तस्य शुद्धसत्त्वजनस्य दर्शनं प्राप्य तस्य श्रीमुषस्य वाक्यं शृणोषि तन्निमित्तम् अस्माकं पूर्वपुरुषाणाम् ईश्वरस्त्वां मनोनीतं कृतवान्।

XV यतो यद्यद् अद्राक्षीरश्रीषीश्च सर्वेषां मानवानां समीपे त्वं तेषां साक्षी भविष्यसि।

XVI अतअेव कुतो विलम्बसे? प्रभो नमिना प्रार्थ्य निजपापप्रक्षालनार्थं मज्जनाय समुत्तिष्ठा।

XVII ततः परं यिडूशालमनगरं प्रत्यागत्य मन्दिरेडहम् अेकदा प्रार्थये, तस्मिन् समयेडहम् अभिभूतः सन् प्रभूं साक्षात् पश्यन्,

XVIII त्वं त्वरया यिडूशालमः प्रतिष्ठस्व यतो लोकामयि तव साक्ष्यं न ग्राहीष्यन्ति, माम्प्रत्युदितं तस्येहं वाक्यम् अश्रीषम्।

XIX ततोहं प्रत्यवादिषम् हे प्रभो प्रतिभजनभवनं त्वयि विश्वासिनो लोकान् बद्ध्वा प्रहृतवान्,

XX तथा तव साक्षिणः स्तिङ्गानस्य रक्तपातनसमये तस्य विनाशं सम्मन्य सन्निधौ तिष्ठन् हन्तृलोकानां वासांसि रक्षितवान्, अेतत् ते विदुः।

XXI ततः सोऽकथयत् प्रतिष्ठस्व त्वां दूरस्थभिन्नदेशीयानां समीपं प्रेषयिष्ये

XXII तदा लोका अेतावत्पर्यन्तां तदीयां कथां श्रुत्वा प्रोच्यैरकथयन्, अेनं भूमिदलाद् दूरीकुरुत, अेतादृशज्जनस्य ज्जवनं नोयितम्

XXIII एत्युच्यैः कथयित्वा वसनानि परित्यज्य गगणं प्रति धूलिरक्षिपन्

XXIV ततः सडस्रसेनापतिः पौलं दुर्गाभ्यन्तर नेतुं समादिशत् अेतस्य प्रतिकूलाः सन्तो लोकाः किन्निमित्तम् अेतावदुच्यैःस्वरम् अकुर्वन्, अेतद् वेतुं तं कशया प्रहृत्य तस्य परीक्षां कर्तुमादिशत्

XXV पदातयश्चर्मनिर्मितरज्जुभिस्तस्य बन्धनं कर्तुमुद्यतास्तास्तदानीं पौलः सम्मुपस्थितं शतसेनापतिम् उक्तवान् दण्डाज्ञायाम् अप्राप्तायां किं रोमिलोकं प्रहर्तुं युष्माकम् अधिकारोस्ति?

XXVI अेनां कथां श्रुत्वा स सडस्रसेनापतेः सन्निधिं गत्वा तां वार्तामिवदत् स रोमिलोक अेतस्मात् सावधानः सन् कर्म कुरु

XXVII तस्मात् सडस्रसेनापति गत्वा तमप्राक्षीत् त्वं किं रोमिलोकः? एति मां ब्रूहि सोऽकथयत् सत्यम्

XXVIII ततः सडस्रसेनापतिः कथितवान् बडुद्रविषां दत्त्वाडं तत् पौरसभ्यं प्राप्तवान्; किन्तु पौलः कथितवान् अडं ज्जनुना तत् प्राप्तोऽस्मि

XXIX एत्थं सति ये प्रहारेण तं परीक्षितुं समुद्यता आसन् ते तस्य समीपात् प्रातिष्ठन्तः; सडस्रसेनापतिस्तं रोमिलोकं विज्ञाय स्वयं यत् तस्य बन्धनम् अकार्षीत् तत्कारणाद् अभिभेत्

XXX यिडूदीयलोकाः पौलं कुतोऽपवदन्ते तस्य वृत्तान्तं ज्ञातुं वाञ्छन् सडस्रसेनापतिः परेऽडनि पौलं बन्धनात् मोचयित्वा प्रधानयाजकान् मडासभायाः सर्व्वलोकेश्च समुपस्थातुम् आदिश्य तेषां सन्निधौ पौलम् अवरोह्य स्थापितवान्

XXIII

I सभासद्लोकान् प्रति पौलोऽनन्यदृष्ट्या पश्यन् अकथयत्, डे भ्रातृगणा अद्य यावत् सरलेन सर्व्वान्तःकरणेश्चरस्य साक्षाद् आयरामि

II अनेन डनानीयनामा मडायाजकस्तं कपोले यपेटेनाडन्तुं समीपस्थलोकान् आदिष्टवान्

III तदा पौलस्तमवदत्, डे बडिष्परिष्कृत, ईश्वरस्त्वां प्रहर्तुम् उद्यतोस्ति, यतो व्यवस्थानुसारेण विचारयितुम् उपविश्य व्यवस्थां लङ्घित्वा मां प्रहर्तुम् आज्ञापयसि

IV ततो निकटस्था लोका अकथयन्, त्वं किम् ईश्वरस्य मडायाजकं निन्दसि?

V ततः पौलः प्रतिभाषितवान् डे भ्रातृगण मडायाजक अेष एति न बुद्धं मया तदन्यस्य स्वलोकानाम् अधिपतिं प्रति दुर्व्विक्रयं मा कथय, अेतादृशी लिपिरस्ति

VI अनन्तरं पौलस्तेषाम् अर्द्धं सिदूकिलोका अर्द्धं इरूशिलोका एति दृष्ट्वा प्रोच्यैः सभास्थलोकान् अवदत् डे भ्रातृगण अडं इरूशिमतवलम्बी इरूशिनः सन्तानश्च, मृतलोकानाम् उत्थाने प्रत्याशाकरणाद् अडमपवादितोस्मि

VII एति कथायां कथितायां इरूशिसिदूकिनोः परस्परं भिन्नवाक्यत्वात् सभाया मध्ये द्वौ संघौ ज्ञातौ

VIII यतः सिदूकिलोका उत्थानं स्वर्गीयदूता आत्मानश्च सर्व्वेषाम् अेतेषां कमपि न मन्यन्ते, किन्तु इरूशिनः सर्व्वम् अङ्गीकुर्वन्ति

IX ततः परस्परम् अतिशयकोलाडले समुपस्थिते इरूशिनां पक्षीयाः सभास्था अध्यापकाः प्रतिपक्षा उत्तिष्ठन्तो ऽकथयन्, अेतस्य मानवस्य कमपि दोषं न पश्यामः; यदि कश्चिद् आत्मा वा कश्चिद् दूत अेनं प्रत्यादिशत् तर्हि वयम् ईश्वरस्य प्रातिकूल्येन न योत्स्यामः

X तस्माद् अतीव भिन्नवाक्यत्वे सति ते पौलं ञण्डं ञण्डं करिष्यन्तीत्याशङ्क्या सडस्रसेनापतिः सेनागणं तत्स्थानं यातुं सभातो बलात् पौलं धृत्वा दुर्गं नेतञ्चाज्ञापयत्

XI रात्रौ प्रभुस्तस्य समीपे तिष्ठन् कथितवान् डे पौल निर्भयो भव यथा यिरूशालमनगरे मयि साक्ष्यं दत्तवान् तथा रोमानगरेपि त्वया दातव्यम्

XII दिने समुपस्थिते सति कियन्तो यिडूदीयलोका अेकमन्त्रणाः सन्तः पौलं न डत्वा भोजनपाने करिष्याम एति शपथेन स्वान् अबध्नन्

XIII यत्वारिशज्जनेभ्योऽधिका लोका एति पणाम् अकुर्वन्

XIV ते मडायाजकानां प्राचीनलोकानाञ्च समीपं गत्वा कथयन्, वयं पौलं न डत्वा किमपि न भोक्ष्यामडे दृढेनानेन शपथेन बद्ध्वा अबवाम

XV अतअेव साम्प्रतं सभासद्लोकैः सड वयं तस्मिन् कञ्चिद् विशेषविचारं करिष्यामस्तदर्थं भवान् श्वो ऽस्माकं समीपं तम् आनयत्विति सडस्रसेनापतये निवेदनं कुरुत तेन युष्माकं समीपं उपस्थितेः पूर्वं वयं तं डन्तु सज्जिष्याम

- XVI તદા પૌલસ્ય ભાગિનેયસ્તેષામિતિ મન્ત્રણાં વિજ્ઞાય દુર્ગ ગત્વા તાં વાર્તા પૌલમ્ ઉક્તવાન્
- XVII તસ્માત્ પૌલ એકં શતસેનાપતિમ્ આહૂય વાક્યમિદમ્ ભાષિતવાન્ સહસ્રસેનાપતે: સમીપેડસ્ય યુવમનુષ્યસ્ય કિન્નિવેદનમ્ આસ્તે, તસ્માત્ તત્સવિધમ્ એનં નયા
- XVIII તત: સ તમાદાય સહસ્રસેનાપતે: સમીપમ્ ઉપસ્થાય કથિતવાન્, ભવત: સમીપેડસ્ય કિમપિ નિવેદનમાસ્તે તસ્માત્ બન્દિ: પૌલો મામાહૂય ભવત: સમીપમ્ એનમ્ આનેતું પ્રાર્થિતવાન્
- XIX તદા સહસ્રસેનાપતિસ્તસ્ય હસ્તં ધૃત્વા નિર્જનસ્થાનં નીત્વા પૃષ્ઠવાન્ તવ કિં નિવેદનં? તત્ કથયા
- XX તત: સોકથયત્, ચિહ્નદીયલોકા: પૌલે કમપિ વિશેષવિચારં છલં કૃત્વા તં સભાં નેતું ભવત: સમીપે નિવેદયિતું અમન્ત્રયન્
- XXI કિન્તુ મવતા તન્ સ્વીકર્તવ્યં યતસ્તેષાં મધ્યેવર્તિનશ્ચત્વારિંશજ્જનેભ્યો ડધિકલોકા એકમન્ત્રણા ભૂત્વા પૌલં ન હત્વા ભોજનં પાનઞ્ચ ન કરિષ્યામ ઇતિ શપથેન બદ્ધા: સન્તો ઘાતકા ઇવ સજ્જિજતા ઇદાનીં કેવલં ભવતો ડનુમતિમ્ અપેક્ષન્તો
- XXII યામિમાં કથાં ત્વં નિવેદિતવાન્ તાં કર્મૈચિદપિ મા કથયેત્યુક્ત્વા સહસ્રસેનાપતિસ્તં યુવાનં વિસૃષ્ટવાન્
- XXIII અનન્તરં સહસ્રસેનાપતિ દ્વૌ શતસેનાપતી આહૂયેદમ્ આદિશત્, યુવાં રાત્રૌ પ્રહરૈકાવશિષ્ટાયાં સત્યાં કૈસરિયાનગરં યાતું પદાતિસૈન્યાનાં દ્વે શતે ઘોટકારોહિસૈન્યાનાં સપ્તતિં શક્તિધારિસૈન્યાનાં દ્વે શતે ય જનાન્ સજ્જિજતાન્ કુરુતાં
- XXIV પૌલમ્ આરોહયિતું ફીલિક્ષાધિપતે: સમીપં નિર્વિદ્ધનં નેતુઞ્ચ વાહનાનિ સમુપસ્થાપયતાં
- XXV અપરં સ પત્રં લિખિત્વા દત્તવાન્ તલ્લિખિતમેતત્,
- XXVI મહામહિમશ્રીયુક્તફીલિક્ષાધિપતયે ક્લૌદિયલુષિયસ્ય નમસ્કાર:!
- XXVII ચિહ્નદીયલોકા: પૂર્વમ્ એનં માનવં ધૃત્વા સ્વહસ્તૈ ઈન્તુમ્ ઉદઘતા એતસ્મિન્નન્તરે સસૈન્યોહં તત્રોપસ્થાય એષ જનો રોમીય ઇતિ વિજ્ઞાય તં રક્ષિતવાન્
- XXVIII કિન્નિમિત્તં તે તમપવદન્તે તજ્જ્ઞાતું તેષા સભાં તમાનાયિતવાન્
- XXIX તતસ્તેષાં વ્યવસ્થાયા વિરુદ્ધયા કયાચન કથયા સોડપવાદિતોડભવત્, કિન્તુ સ શૃડ્મલબન્ધનાહો વા પ્રાણનાશાહો ભવતીદ્દશ: કોપ્યપરાધો મયાસ્ય ન દૃષ્ટ:!
- XXX તથાપિ મનુષ્યસ્યાસ્ય વધાર્થં ચિહ્નદીયા ઘાતકાઇવ સજ્જિજતા એતાં વાર્તા શ્રુત્વા તત્ક્ષણાત્ તવ સમીપમેનં પ્રેષિતવાન્ અસ્થાપવાદકાંશ્ચ તવ સમીપં ગત્વાપવદિતુમ્ આજ્ઞાપયમ્ ભવત: કુશલં ભૂયાત્
- XXXI સૈન્યગણ આજ્ઞાનુસારેણ પૌલં ગૃહીત્વા તસ્યાં રજન્યામ્ આન્તિપાત્રિનગરમ્ આનયત્
- XXXII પરેડહનિ તેન સહ યાતું ઘોટકાઝઠ્ઠસૈન્યગણં સ્થાપયિત્વા પરાવૃત્ય દુર્ગ ગતવાન્
- XXXIII તત: પરે ઘોટકારોહિસૈન્યગણ: કૈસરિયાનગરમ્ ઉપસ્થાય તત્પત્રમ્ અધિપતે: કરે સમર્થ તસ્ય સમીપે પૌલમ્ ઉપસ્થાપિતવાન્
- XXXIV તદાધિપતિસ્તત્પત્રં પઠિત્વા પૃષ્ઠવાન્ એષ કિમ્પ્રદેશીયો જન: ? સ કિલિકિયાપ્રદેશીય એકો જન ઇતિ જ્ઞાત્વા કથિતવાન્,
- XXXV તવાપવાદકગણ આગતે તવ કથાં શ્રોષ્યામિ હેરોદ્રાજગૃહે તં સ્થાપયિતુમ્ આદિષ્ટવાન્

XXIV

- I પઞ્ચભ્યો દિનેભ્ય: પરં હનાનીયનામા મહાયાજ્ઞકોડધિપતે: સમક્ષં પૌલસ્ય પ્રાતિકૂલ્યેન નિવેદયિતું તર્તુલ્લનામાનં કઞ્ચન વક્તારં પ્રાચીનજનાંશ્ચ સજ્જિન: કૃત્વા કૈસરિયાનગરમ્ આગચ્છત્
- II તત: પૌલે સમાનીતે સતિ તર્તુલ્લસ્તસ્યાપવાદકથાં કથયિતુમ્ આરભત હે મહામહિમફીલિક્ષ ભવતો વયમ્ અતિનિર્વિદ્ધનં કાલં યાપયામો ભવત: પરિણામદર્શિતયા એતદેશીયાનાં બહૂનિ મજ્જલાનિ ઘટિતાનિ,
- III ઇતિ હેતો વ્યમતિકૃતજ્ઞા: સન્ત: સર્વત્ર સર્વદા ભવતો ગુણાન્ ગાયમ:
- IV કિન્તુ બહુભિ: કથાભિ ભવન્તં યેન ન વિરજ્યામિ તસ્માદ્ વિનયે ભવાન્ બનુકમ્ય મદલ્પકથાં શૃણોતુ
- V એષ મહામારીસ્વરૂપો નાસરતીયમતગ્રાહિસંઘાતસ્ય મુખ્યો ભૂત્વા સર્વદેશેષુ સર્વેષાં ચિહ્નદીયાનાં રાજદ્રોહાયરણપ્રવૃત્તિં જનયતીત્યસ્માભિ નિશ્ચિંતાં
- VI સ મન્દિરમપિ અશુચિ કર્તુ એષ્ટિતવાન્; ઇતિ કારણાદ્ વયમ્ એનં ધૃત્વા સ્વવ્યવસ્થાનુસારેણ વિચારયિતું પ્રાવર્તામિહિ;
- VII કિન્તુ લુષિય: સહસ્રસેનાપતિરાગત્ય બલાદ્ અસ્માકં કરેભ્ય એનં ગૃહીત્વા
- VIII એતસ્યાપવાદકાન્ ભવત: સમીપમ્ આગન્તુમ્ આજ્ઞાપયત્ વયં યસ્મિન્ તમપવાદામો ભવતા પદપવાદકથાયાં વિચારિતાયાં સત્યાં સર્વ વૃત્તાન્તં વેદિતું શક્યતે
- IX તતો ચિહ્નદીયા અપિ સ્વીકૃત્ય કથિતવન્ત એષા કથા પ્રમાણમ્

X अधिपतौ कथां कथयितुं पौलं प्रतीक्षितं कृतवति स कथितवान् भवान् बहून् वत्सरान् यावद् अेतद्देशस्य शासनं करोतीति विज्ञाय प्रत्युत्तरं दातुम् अक्षोभोऽभवत्

XI अद्य केवलं द्वादश दिनानि यातानि, अहम् आराधनां कर्तुं यिज्ञालमनगरं गतवान् अेषा कथा भवता ज्ञातुं शक्यते;

XII किन्त्विभे मां मध्येमन्दिरं केनापि सः वितण्डां कुर्वन्तं कुत्रापि भजनभवने नगरे वा लोकान् कुप्रवृत्तिं जनयन्तुं न दृष्टवन्तः।

XIII एदानीं यस्मिन् यस्मिन् माम् अपवदन्ते तस्य किमपि प्रमाणं दातुं न शक्नुवन्ति।

XIV किन्तु भविष्यद्वाक्यग्रन्थे व्यवस्थाग्रन्थे य या या कथा लिखितास्ते तासु सर्वासु विश्वस्य यन्मतम् एमे विधर्मं जानन्ति तन्मतानुसारेणाहं निजपितृपुरुषाणाम् ईश्वरम् आराधयामीत्यहं भवतः समक्षम् अङ्गीकरोमि।

XV धार्मिकाणाम् अधार्मिकाणाञ्च प्रमीतलोकानामेवोत्थानं भविष्यतीति कथामिमे स्वीकुर्वन्ति तथाहमपि तस्मिन् ईश्वरे प्रत्याशां करोमि;

XVI ईश्वरस्य मानवानाञ्च समीपे यथा निर्दोषो भवामि तदर्थं सततं यत्नवान् अस्मि।

XVII बहुषु वत्सरेषु गतेषु स्वदेशीयलोकानां निमित्तं दानीयद्रव्याणि नैवेद्यानि य समादाय पुनरागमनं कृतवान्।

XVIII ततोहं शुचिर्भूत्वा लोकानां समागमं कलहं वा न कारितवान् तथाप्याशियादेशीयाः कियन्तो यिडूदीयलोका मध्येमन्दिरं मां धृतवन्तः।

XIX ममोपरि यद्वि कायिदपवादकथास्ति तर्हि भवतः समीपम् उपस्थाय तेषामेव साक्ष्यदानम् उचितम्।

XX नोयेत् पूर्वं मडासभास्थानां लोकानां सन्निधौ मम दण्डायमानत्वसमये, अहमद्य मृतानामुत्थाने युष्माभिर्विचारितोस्मि,

XXI तेषां मध्ये तिष्ठन्नहं यामिमां कथामुच्यैः स्वरेण कथितवान् तदन्यो मम कोपि दोषोऽलभ्यत न वेति वरम् अते समुपस्थितलोका वदन्तु।

XXII तदा झीलिक्ष अेतां कथां श्रुत्वा तन्मतस्य विशेषवृत्तान्तं विज्ञातुं विचारं स्थगितं कृत्वा कथितवान् लुषिये सः ससेनापतौ समायाते सति युष्माकं विचारम् अहं निष्पादयिष्यामि।

XXIII अनन्तरं बन्धनं विना पौलं रक्षितुं तस्य सेवनाय साक्षात्करणाय वा तदीयात्मीयबन्धुजनान् न वारयितुञ्च शमसेनापतिम् आदिष्टवान्।

XXIV अल्पदिनात् परं झीलिक्षोऽधिपतिर्द्रुषिल्लानाम्ना यिडूदीयया स्वभार्यया सहागत्य पौलमाहूय तस्य मुभात् प्रीष्टधर्मस्य वृत्तान्तम् अश्रौषीत्।

XXV पौलेन न्यायस्य परिमितभोगस्य यरमवियारस्य य कथायां कथितायां सत्यां झीलिक्षः कम्पमानः सन् व्याहरद् एदानीं याहि, अहम् अवकाशं प्राप्य त्वाम् आहूस्यामि।

XXVI मुक्तिप्रप्त्यर्थं पौलेन मह्यं मुद्रादास्यन्ते एति पत्याशां कृत्वा स पुनः पुनस्तमाहूय तेन साकं कथोपकथनं कृतवान्।

XXVII किन्तु वत्सरद्वयात् परं पार्कियझीष्ट झीलिक्षस्य पदं प्राप्ते सति झीलिक्षो यिडूदीयान् सन्तुष्टान् यिकीर्षन् पौलं बह्वं संस्थाप्य गतवान्।

XXV

I अनन्तरं झीष्टो निजराज्यम् आगत्य दिनत्रयात् परं कैसरियातो यिज्ञालमनगरम् आगत्।

II तदा मडायाजको यिडूदीयानां प्रधानलोकाश्च तस्य समक्षं पौलम् अपावदन्त।

III भवान् तं यिज्ञालमम् आनेतुम् आज्ञापयत्विति विनीय ते तस्माद् अनुग्रहं वाञ्छितवन्तः।

IV यतः पथिमध्ये गोपनेन पौलं हन्तुं तैर्घातका नियुक्ताः। झीष्ट उत्तरं दत्तवान् पौलः कैसरियायां स्थास्यति पुनरल्पदिनात् परम् अहं तत्र यास्यामि।

V ततस्तस्य मानुषस्य यद्वि कश्चिद् अपराधस्तिष्ठति तर्हि युष्माकं ये शक्नुवन्ति ते मया सः तत्र गत्वा तमपवदन्तु स अेतां कथां कथितवान्।

VI दशदिवसेभ्योऽधिकं विलम्ब्य झीष्टस्तस्मात् कैसरियानगरं गत्वा परस्मिन् दिवसे विचारासन उपदिश्य पौलम् आनेतुम् आज्ञापयत्।

VII पौले समुपस्थिते सति यिज्ञालमनगराद् आगता यिडूदीयलोकास्तं यतुर्दिशि संवेष्ट्य तस्य विरुद्धं बहून् मडादोषान् उत्थापितवन्तः किन्तु तेषां किमपि प्रमाणं दातुं न शक्नुवन्तः।

VIII ततः पौलः स्वस्मिन् उत्तरमिदम् उदितवान्, यिडूदीयानां व्यवस्थाया मन्दिरस्य कैसरस्य वा प्रतिकूलं किमपि कर्म नाहं कृतवान्।

IX किन्तु झीष्टो यिडूदीयान् सन्तुष्टान् कर्तुम् अभिलषन् पौलम् अभाषत त्वं किं यिडूशालमं गत्वास्मिन् अभियोगे मम साक्षाद् विचारितो भविष्यसि?

X ततः पौल उत्तरं प्रोक्तवान्, यत्र मम विचारो भवितुं योग्यः कैसरस्य तत्र विचारान्न अत्र समुपस्थितोस्मि; अहं यिडूदीयानां कामपि हानिं नाकार्षम् इति भवान् यथार्थतो विजानाति।

XI कञ्चिदपराधं किञ्चन वधार्हं कर्म वा यद्यहम् अकरिष्यं तर्हि प्राणान्ननदण्डमपि भोक्तुम् उद्यतोऽभविष्यं, किन्तु ते मम समपवादं कुर्वन्ति स यदि कल्पितमात्रो भवति तर्हि तेषां करेषु मां समर्पयितुं कस्याप्यधिकारो नास्ति, कैसरस्य निकटे मम विचारो भवतु।

XII तदा झीष्टो मन्त्रिभिः सार्द्धं संमन्त्र्य पौलाय कथितवान्, कैसरस्य निकटे किं तव विचारो भविष्यति? कैसरस्य समीपं गमिष्यसि।

XIII क्रियद्दिनेभ्यः परम् आग्रिप्पराजा बार्सीकी य झीष्टं साक्षात् कर्तुं कैसरियानगरम् आगतवन्तौ।

XIV तदा तौ बडुदिनानि तत्र स्थितौ ततः झीष्टस्तं राजानं पौलस्य कथां विज्ञाप्य कथयितुम् आरभत पौलनामानम् अहं बन्दि झीलिक्षो बद्धं संस्थाप्य गतवान्।

XV यिडूशालमि मम स्थितिकाले मलायाजको यिडूदीयानां प्राचीनलोकाश्च तम् अपोधे तम्प्रति दण्डाज्ञां प्रार्थयन्त।

XVI ततोऽहम् इत्युत्तरम् अवदं यावद् अपोदितो जनः स्वापवादकान् साक्षात् कृत्वा स्वस्मिन् योऽपराध आरोपितस्तस्य प्रत्युत्तरं दातुं सुयोगं न प्राप्नोति, तावत्कालं कस्यापि मानुषस्य प्राणानाशाज्ञापनं रोमिलोकानां रीतिर्नहि।

XVII ततस्तेष्वत्रागतेषु परस्मिन् दिवसेऽहम् अविलम्बं विचारान्न उपविश्य तं मानुषम् आनेतुम् आज्ञापयम्।

XVIII तदनन्तरं तस्यापवादका उपस्थाय यादृशम् अहं चिन्तितवान् तादृशं कञ्चन मलापवादं नोत्थाप्य।

XIX स्वेषां मते तथा पौलो यं सञ्ज्वं वदति तस्मिन् यीशुनामनि मृतजने य तस्य विरुद्धं कथितवन्तः।

XX ततोऽहं तादृग्वियारे संशयानः सन् कथितवान् त्वं यिडूशालमं गत्वा किं तत्र विचारितो भवितुम् इच्छसि?

XXI तदा पौलो मलाराजस्य निकटे विचारितो भवितुं प्रार्थयत, तस्माद् यावत्कालं तं कैसरस्य समीपं प्रेषयितुं न शक्नोमि तावत्कालं तत्र स्थापयितुम् आदिष्टवान्।

XXII तत आग्रिप्पः झीष्टम् उक्तवान्, अहमपि तस्य मानुषस्य कथां श्रोतुम् अभिलषामि। तदा झीष्टो व्याहरत् श्वस्तदीयां कथां त्वं श्रोष्यसि।

XXIII परस्मिन् दिवसे आग्रिप्पो बार्सीकी य मलासमागमं कृत्वा प्रधानवाहिनीपतिभिर्नगरस्थप्रधानलोकैश्च सह मिलित्वा राजगृहमागत्य समुपस्थितौ तदा झीष्टस्याज्ञया पौल आनीतोऽभवत्।

XXIV तदा झीष्टः कथितवान् हे राजन् आग्रिप्प हे उपस्थिताः सर्वे लोका यिडूशालमनगरे यिडूदीयलोकसमूहो यस्मिन् मानुषे मम समीपे निवेदनं कृत्वा प्रोच्यैः कथामिमां कथितवान् पुनरल्पकालमपि तस्य ज्वनं नोचितं तमेतं मानुषं पश्यत।

XXV किन्त्वेव जनः प्राणानाशार्हं किमपि कर्म न कृतवान् इत्यजानां तथापि स मलाराजस्य सन्निधौ विचारितो भवितुं प्रार्थयत तस्मात् तस्य समीपं तं प्रेषयितुं मतिमकरवम्।

XXVI किन्तु श्रीयुक्तस्य समीपम् अतस्मिन् किं लेपनीयम् इत्यस्य कस्यचिन् निर्णयस्य न जातत्वाद् अतस्य विचारे सति यथाहं लेपितुं किञ्चन निश्चितं प्राप्नोमि तदर्थं युष्माकं समक्षं विशेषतो हे आग्रिप्पराज भवतः समक्षम् अतम् आनये।

XXVII यतो बन्दिप्रेषणसमये तस्याभियोगस्य किञ्चिदलेपनम् अहम् अयुक्तं जानामि।

XXVI

I तत आग्रिप्पः पौलम् अवादीत्, निजां कथां कथयितुं तुभ्यम् अनुमतिं दीयते। तस्मात् पौलः करं प्रसार्य स्वस्मिन् उत्तरम् अवादीत्।

II हे आग्रिप्पराज यत्कारणादहं यिडूदीयैरपवादितोऽभवं तस्य वृत्तान्तम् अद्य भवतः साक्षान् निवेदयितुमनुमतोऽहम् इदं स्वीयं परमं भाग्यं मन्ये;

III यतो यिडूदीयलोकानां मध्ये या या रीतिः सूक्ष्मविचारान् सन्ति तेषु भवान् विज्ञातः; अतएव प्रार्थये धैर्यमवलम्ब्य मम निवेदनं शृणोतु।

IV अहं यिडूशालमनगरे स्वदेशीयलोकानां मध्ये तिष्ठन् आ यौवनकालाद् यद्रूपम् आचरितवान् तद् यिडूदीयलोकाः सर्वे विदन्ति।

V अस्माकं सर्वेभ्यः शुद्धतमं यत् किञ्चिद्विषयमतं तदवलम्बी भूत्वाहं कालं यापितवान् ये जना आ बाल्यकालान् मां जानन्ति ते अत्रोद्देशं साक्ष्यं यदि ददाति तर्हि दातुं शक्नुवन्ति।

VI કિન્તુ હે આગ્રિપ્પરાજ ઈશ્વરોડસ્માકં પૂર્વપુરુષાણાં નિકટે યદ્ અઙ્ગીકૃતવાન્ તસ્ય પ્રત્યાશાહેતોરહમ્ ઇદાનીં વિચારસ્થાને દણ્ડાયમાનોસ્મિ

VII તસ્યાઙ્ગીકારસ્ય ફલં પ્રાપ્તુમ્ અસ્માકં દ્વાદશવંશા દિવાનિશં મહાયત્નાદ્ ઈશ્વરસેવનં કૃત્વા યાં પ્રત્યાશાં કુર્વન્તિ તસ્યાઃ પ્રત્યાશાયા હેતોરહં ચિહ્નદીયૈરપવાદિતોડભવમ્

VIII ઈશ્વરો મૃતાન્ ઉત્થાપયિષ્યતીતિ વાક્યં યુષ્માકં નિકટેડસમ્ભવં કુતો ભવેત્?

IX નાસરતીયયીશો નામ્નો વિરુદ્ધં નાનાપ્રકારપ્રતિકૂલાચરણમ્ ઉચિતમ્ ઇત્યહં મનસિ યથાર્થં વિજ્ઞાય

X ચિરૂશાલમનગરે તદકરવં ફલતઃ પ્રધાનયાજકસ્ય નિકટાત્ ક્ષમતાં પ્રાપ્ય બહૂન્ પવિત્રલોકાન્ કારાયાં બદ્ધવાન્ વિશેષતસ્તેષાં હનનસમયે તેષાં વિરુદ્ધાં નિજાં સમ્મતિં પ્રકાશિતવાન્

XI વારં વારં ભજનભવનેષુ તેભ્યો દણ્ડં પ્રદત્તવાન્ બલાત્ તં ધર્મં નિન્દયિતવાંશ્ચ પુનશ્ચ તાન્ પ્રતિ મહાક્રોધાદ્ ઉન્મત્તઃ સન્ વિદેશીયનગરાણિ યાવત્ તાન્ તાડિતવાન્

XII ઇત્યં પ્રધાનયાજકસ્ય સમીપાત્ શક્તિમ્ આજ્ઞાપત્રઞ્ચ લબ્ધ્વા દમ્બેષ્કનગરં ગતવાન્

XIII તદાહં હે રાજન્ માર્ગમધ્યે મધ્યાહ્નકાલે મમ મદીયસઙ્ગિનાં લોકાનાઞ્ચ ચતસૃષુ દિક્ષુ ગગણાત્ પ્રકાશમાનાં ભાસ્કરતોપિ તેજસ્વતીં દીપ્તિં દૃષ્ટવાન્

XIV તસ્માદ્ અસ્માસુ સર્વેષુ ભૂમૌ પતિતેષુ સત્સુ હે શૌલ હૈ શૌલ કુતો માં તાડયસિ? કણ્ટકાનાં મુખે પાદાહનનં તવ દુઃસાધ્યમ્ ઇબ્રીયભાષયા ગદિત એતાદૃશ એકઃ શબ્દો મયા શ્રુતઃ

XV તદાહં પૃષ્ટવાન્ હે પ્રભો કો ભવાન્? તતઃ સ કથિતવાન્ યં યીશું ત્વં તાડયસિ સોહં,

XVI કિન્તુ સમુત્તિષ્ઠ ત્વં યદ્ દૃષ્ટવાન્ ઇતઃ પુનઞ્ચ યદ્યત્ ત્વાં દર્શયિષ્યામિ તેષાં સર્વેષાં કાર્ય્યાણાં ત્વાં સાક્ષિણાં મમ સેવકઞ્ચ કર્તુમ્ દર્શનમ્ અદામ્

XVII વિશેષતો ચિહ્નદીયલોકેભ્યો ભિન્નજાતીયેભ્યશ્ચ ત્વાં મનોનીતં કૃત્વા તેષાં યથા પાપમોચનં ભવતિ

XVIII યથા તે મયિ વિશ્વસ્ય પવિત્રીકૃતાનાં મધ્યે ભાગં પ્રાપ્નુવન્તિ તદભિપ્રાયેણ તેષાં જ્ઞાનચક્ષુષિ પ્રસન્નાનિ કર્તુ તથાન્ધકારાદ્ દીપ્તિં પ્રતિ શૈતાનાધિકારાચ્ચ ઈશ્વરં પ્રતિ મતીઃ પરાવર્તયિતું તેષાં સમીપં ત્વાં પ્રેષ્યામિ

XIX હે આગ્રિપ્પરાજ એતાદૃશં સ્વર્ગીયપ્રત્યાદેશં અગ્રાહ્યમ્ અકૃત્વાહં

XX પ્રથમતો દમ્બેષ્કનગરે તતો ચિરૂશાલમિ સર્વસ્મિન્ ચિહ્નદીયદેશે અન્યેષુ દેશેષુ ચ યેન લોકા મતિં પરાવર્ત્ય ઈશ્વરં પ્રતિ પરાવર્તયન્તે, મનઃપરાવર્તનયોગ્યાનિ કર્માણિ ચ કુર્વન્તિ તાદૃશમ્ ઉપદેશં પ્રચારિતવાન્

XXI એતત્કારણાદ્ ચિહ્નદીયા મધ્યેમન્દિરં માં ધૃત્વા હન્તુમ્ ઉદ્યતાઃ

XXII તથાપિ ખ્રીષ્ટો દુઃખં ભુક્ત્વા સર્વેષાં પૂર્વે શ્મશાનાદ્ ઉત્થાય નિજદેશીયાનાં ભિન્નદેશીયાનાઞ્ચ સમીપે દીપ્તિં પ્રકાશયિષ્યતિ

XXIII ભવિષ્યદ્વાદિગણો મૂસાશ્ચ ભાવિકાર્યસ્ય યદિદં પ્રમાણમ્ અદ્દુરેતદ્ વિનાન્યાં કથાં ન કથયિત્વા ઈશ્વરાદ્ અનુગ્રહં લબ્ધ્વા મહતાં ક્ષુદ્રાણાઞ્ચ સર્વેષાં સમીપે પ્રમાણં દત્વાદ્ય યાવત્ તિષ્ઠામિ

XXIV તસ્યમાં કથાં નિશમ્ય ફીષ્ટ ઉચ્યૈઃ સ્વરેણ કથિતવાન્ હે પૌલ ત્વમ્ ઉન્મત્તોસિ બહુવિદ્યાભ્યાસેન ત્વં હતજ્ઞાનો જાતઃ

XXV સ ઉક્તવાન્ હે મહામહિમ ફીષ્ટ નાહમ્ ઉન્મત્તઃ કિન્તુ સત્યં વિવેચનીયઞ્ચ વાક્યં પ્રસ્તૌમિ

XXVI યસ્ય સાક્ષાદ્ અક્ષોભઃ સન્ કથાં કથયામિ સ રાજા તદ્દૃત્તાન્તં જાનાતિ તસ્ય સમીપે કિમપિ ગુપ્તં નેતિ મયા નિશ્ચિતં બુદ્ધ્યતે યતસ્તદ્ વિજ્ઞને ન કૃતાં

XXVII હે આગ્રિપ્પરાજ ભવાન્ કિં ભવિષ્યદ્વાદિગણોક્તાનિ વાક્યાનિ પ્રત્યેતિ? ભવાન્ પ્રત્યેતિ તદહં જાનામિ

XXVIII તત આગ્રિપ્પઃ પૌલમ્ અભિહિતવાન્ ત્વં પ્રવૃત્તિં જનયિત્વા પ્રાયેણ મામપિ ખ્રીષ્ટીયં કરોષિ

XXIX તતઃ સોડવાદીત્ ભવાન્ યે યે લોકાશ્ચ મમ કથામ્ અદ્ય શૃણવન્તિ પ્રાયેણ ઇતિ નહિ કિન્ત્વેતત્ શૃણ્વલબ્ધનં વિના સર્વથા તે સર્વે માદૃશા ભવન્તિવતીશ્વસ્ય સમીપે પ્રાર્થયેડહમ્

XXX એતસ્યાં કથાયાં કથિતાયાં સ રાજા સોડધિપતિ બર્ણોકી સભાસ્થા લોકાશ્ચ તસ્માદ્ ઉત્થાય

XXXI ગોપને પરસ્પરં વિવિચ્ય કથિતવન્ત એષ જનો બન્ધનાર્હં પ્રાણહનનાર્હં વા કિમપિ કર્મ નાકરોત્

XXXII તત આગ્રિપ્પઃ ફીષ્ટમ્ અવદત્, યદ્યેષ માનુષઃ કૈસરસ્ય નિકટે વિચારિતો ભવિતું ન પ્રાર્થયિષ્યત્ તર્હિ મુક્તો ભવિતુમ્ અશક્યત્

XXVII

I જલપથેનાસ્માકમ્ ઇતોલિયાદેશં પ્રતિ યાત્રાયાં નિશ્ચિતાયાં સત્યાં તે યૂલિયનામ્નો મહારાજસ્ય સંઘાતાન્તર્ગતસ્ય સેનાપતેઃ સમીપે પૌલં તદન્યાન્ કતિનયજનાંશ્ચ સમાર્પયન્

- II वयम् आद्रामुत्तीयं पोतमेकम् आरुह्य आशियादेशस्य तटसमीपेन यातुं मतिं कृत्वा लङ्गरम् उत्थाप्य पोतम् अमोययाम्; माक्रिदनियादेशस्थथिषलनीकीनिवास्थारिस्तार्फनामा कश्चिद् जनोऽस्माभिः सार्द्धम् आसीत्।
- III परस्मिन् द्विवसे ऽस्माभिः सीदोनगरं पोते लागिते तत्र यूलियः सेनापतिः पौलं प्रति सौजन्यं प्रदर्थ्य सान्त्वनार्थं बन्धुबान्धवान् उपयातुम् अनुज्झौ।
- IV तस्मात् पोते मोयिते सति सम्भुजवायोः सम्भवाद् वयं कुप्रोपद्वीपस्य तीरसमीपेन गतवन्तः।
- V किलिकियायाः पाम्फूलियायाश्च समुद्रस्य पारं गत्वा लूकियादेशान्तर्गतं मुरानगरम् उपातिष्ठाम।
- VI तत्स्थानाद् एतालियादेशं गच्छति यः सिक्न्दरियानगरस्य पोतस्तं तत्र प्राप्य शतसेनापतिस्तं पोतम् अस्मान् आरोहयत्।
- VII ततः परं बलूनि दिनानि शनैः शनैः गत्वा कनीदपार्श्वोपस्थितैः पूर्व्यं प्रतिकूलेन पवनेन वयं सल्मोन्याः सम्भुजम् उपस्थाय क्रीत्युपद्वीपस्य तीरसमीपेन गतवन्तः।
- VIII कृष्टेन तमुत्तीर्य लासेयानगरस्याधः सुन्दरनामकं भातम् उपातिष्ठाम।
- IX एतथं बहूतिथः कालो यापित उपवासदिनश्चातीतं, तत्कारणात् नौवर्त्मनि भयङ्करे सति पौलो विनयेन कथितवान्,
- X हे मडेच्छा अहं निश्चयं जानामि यात्रायामस्याम् अस्माकं क्लेशा बलूनामपययाश्च भविष्यन्ति, ते केवलं पोतसामग्र्योरिति नहि, किन्त्वस्माकं प्राणानामपि।
- XI तदा शतसेनापतिः पौलोक्तवाक्यतोपि कर्णधारस्य पोतवशिज्जश्च वाक्यं बहूमंस्ता।
- XII तत् भातं शीतकाले वासार्द्धस्थानं न तस्माद् अवायीप्रतीयोर्दिशोः क्रीत्याः झैनीकियभातं यातुं यदि शक्नुवन्तस्तर्हि तत्र शीतकालं यापयितुं प्रायेण सर्व्वे मन्त्रयामासुः।
- XIII ततः परं दक्षिणवायु र्भन्दं वहतीति विलोक्य निजाम्बिप्रायस्य सिद्धेः सुयोगो भवतीति बुद्ध्वा पोतं मोययित्वा क्रीत्युपद्वीपस्य तीरसमीपेन यलितवन्तः।
- XIV किन्त्वल्पक्षणात् परमेव उरकलुद्योत्रामा प्रतिकूलः प्रयत्नो वायु र्वहन् पोतेऽलगीत्।
- XV तस्याभिमुषं गन्तुम् पोतस्याशक्तत्वाद् वयं वायुना स्वयं नीताः।
- XVI अनन्तरं कलौदीनाम्न उपद्वीपस्य कूलसमीपेन पोतं गमयित्वा बलूना कृष्टेन क्षुद्रनावम् अरक्षाम।
- XVII ते तामारुह्य रञ्ज्या पोतस्याधोभागम् अबध्नन् तदनन्तरं येत् पोतो सैकते लगतीति भयाद् वातवसनान्यमोययन् ततः पोतो वायुना यलितः।
- XVIII किन्तु क्रमशो वायोः प्रबलत्वात् पोतो द्रोलायमानोऽभवत् परस्मिन् द्विवसे पोतस्थानि कतिपयानि द्रव्याणि तोये निक्षिप्तानि।
- XIX तृतीयदिवसे वयं स्वहस्तैः पोतसञ्ज्जन्द्रव्याणि निक्षिप्तवन्तः।
- XX ततो बहुदिनानि यावत् सूर्य्यनक्षत्रादीनि समाच्छन्नानि ततो ऽतीव वात्यागमाद् अस्माकं प्राणरक्षायाः कापि प्रत्याशानातिष्ठत्।
- XXI बहुदिनेषु लोकरनाडारेण यापितेषु सर्व्वेषां साक्षत् पौलस्तिष्णन् अकथयत्, हे मडेच्छाः क्रीत्युपद्वीपात् पोतं न मोययितुम् अहं पूर्व्वं यद् अवदं तद्ग्रहणं युष्माकम् उचितम् आसीत् तथा कृते युष्माकम् अेषा विपद् अेषोऽपययश्च नाघटिष्येताम्।
- XXII किन्तु साम्प्रतं युष्मान् विनीय ब्रवीम्यहं, यूयं न क्षुभ्यत युष्माकम् अेकस्यापि प्राणिनो हानिर्न भविष्यति, केवलस्य पोतस्य हानिर्भविष्यति।
- XXIII यतो यस्येश्वरस्य लोकोऽहं यन्नाहं परियरामि तदीय अेको दूतो ह्यो रात्रौ ममान्तिके तिष्णन् कथितवान्,
- XXIV हे पौल मा भैषीः कैसरस्य सम्भुजे त्वयोपस्थातव्यं; तवैतान् सङ्गिनो लोकान् ईश्वरस्तुभ्यं दत्तवान्।
- XXV अतयेव हे मडेच्छा यूयं स्थिरमनसो भवत मह्यं या कथाकथि सावश्यं घटिष्यते ममैतादृशी विश्वास ईश्वरे विद्यते,
- XXVI किन्तु कस्यचिद् उपद्वीपस्योपरि पतितव्यम् अस्माभिः।
- XXVII ततः परम् आद्रियासमुद्रे पोतस्तथैव द्रोलायमानः सन् एतस्ततो गच्छन् यतुर्दशदिवसस्य रात्रे द्वितीयप्रहरसमये कस्यचित् स्थलस्य समीपमुपतिष्ठतीति पोतीयलोका अन्वमन्यन्त।
- XXVIII ततस्ते जलं परिमाय तत्र विंशति व्यामा जलानीति ज्ञातवन्तः। किञ्चिद्दूरं गत्वा पुनरपि जलं परिमितवन्तः। तत्र पञ्चदश व्यामा जलानि दृष्ट्वा
- XXIX येत् पाषाणे लगतीति भयात् पोतस्य पश्चाद्भागतश्चतुरो लङ्गरान् निक्षिप्य दिवाकरम् अपेक्ष्य सर्व्वे स्थितवन्तः।
- XXX किन्तु पोतीयलोकाः पोताग्रभागे लङ्गरनिक्षेपं एतं कृत्वा जलधौ क्षुद्रनावम् अवरोह्य पलायितुम् अयेष्टन्त।

- XXXI તતઃ પૌલઃ સેનાપતયે સૈન્યગણાય ચ કથિતવાન્, એતે યદિ પોતમધ્યે ન તિષ્ઠન્તિ તર્હિ યુષ્માકં રક્ષણં ન શક્યં
- XXXII તદા સેનાગણો રજ્જૂન્ છિત્વા નાવં જલે પતિતુમ્ અદદાત્
- XXXIII પ્રભાતસમયે પૌલઃ સર્વાન્ જનાન્ ભોજનાર્થં પ્રાર્થ્યં વ્યાહરત્, અથ ચતુર્દશદિનાનિ યાવદ્ યૂયમ્ અપેક્ષમાના અનાહારાઃ કાલમ્ અચાપયત કિમપિ નાભુંગધં
- XXXIV અતો વિનયેડડં ભક્ષ્યં ભુજ્યતાં તતો યુષ્માકં મજ્જલં ભવિષ્યતિ, યુષ્માકં કસ્યચિજ્જનસ્ય શિરસઃ કેશૈકોપિ ન નંક્ષ્યતિ
- XXXV ઇતિ વ્યાહૃત્ય પૌલં પૂપં ગૃહીત્વેશ્વરં ધન્યં ભાષમાણસ્તં ભંકત્વા ભોક્તુમ્ આરબ્ધવાન્
- XXXVI અનન્તરં સર્વે ચ સુસ્થિરાઃ સન્તઃ ખાદ્યાનિ પર્યગૃહ્ણન્
- XXXVII અસ્માકં પોતે ષટ્સપ્તત્યધિકશતદ્વયલોકા આસન્
- XXXVIII સર્વેષુ લોકેષુ યથેષ્ટં ભુક્તવત્સુ પોતસ્થન્ ગોધૂમાન્ જલધૌ નિક્ષિપ્ય તૈઃ પોતસ્ય ભારો લઘૂકૃતઃ
- XXXIX દિને જાતેડપિ સ કો દેશ ઇતિ તદા ન પર્યચીયતઃ; કિન્તુ તત્ર સમતટમ્ એકં ખાતં દૃષ્ટ્વા યદિ શક્નુમસ્તર્હિ વયં તસ્યાભ્યન્તરં પોતં ગમયામ ઇતિ મતિં કૃત્વા તે લજ્જરાન્ છિત્વા જલધૌ ત્યક્તવન્તઃ
- XL તથા કર્ણબન્ધનં મોચયિત્વા પ્રધાનં વાતવસનમ્ ઉત્તોલ્ય તીરસમીપં ગતવન્તઃ
- XLI કિન્તુ દ્વયોઃ સમુદ્રયોઃ સજ્મસ્થાને સૈકતોપરિ પોતે નિક્ષિપ્તે ડગ્રભાગે બાધિતે પશ્ચાદ્ભાગે પ્રબલતરજ્જોડલગત્ તેન પોતો ભગ્નઃ
- XLII તસ્માદ્ બન્દયશ્ચેદ્ બાહુભિસ્તરન્તઃ પલાયન્તે ઇત્યાશક્કયા સેનાગણસ્તાન્ હન્તુમ્ અમન્ત્રયત્;
- XLIII કિન્તુ શતસેનાપતિઃ પૌલં રક્ષિતું પ્રયત્નં કૃત્વા તાન્ તચ્ચેષ્ટાયા નિવર્ત્ય ઇત્યાદિષ્ટવાન્, યે બાહુતરણં જાનન્તિ તેડગ્રે પ્રોલ્લમ્ય સમુદ્રે પતિત્વા બાહુભિસ્તીર્ત્વા કૂલં યાન્તુ
- XLIV અપરમ્ અવશિષ્ટા જનાઃ કાષ્ઠં પોતીયં દ્રવ્યં વા યેન યત્ પ્રાપ્યતે તદવલમ્બ્ય યાન્તુ; ઇત્યં સર્વે ભૂમિં પ્રાપ્ય પ્રાણૈ જીવિતાઃ

XXVIII

- I ઇત્યં સર્વેષુ રક્ષાં પ્રાપ્તેષુ તત્રત્યોપદ્વીપસ્ય નામ મિલીતેતિ તે જ્ઞાતવન્તઃ
- II અસભ્યલોકા યથેષ્ટમ્ અનુક્રમ્યાં કૃત્વા વર્તમાનવૃષ્ટેઃ શીતાચ્ય વહ્નિં પ્રજ્જવાલ્યાસ્માકમ્ આતિથ્યમ્ અકુર્વન્
- III કિન્તુ પૌલ ઇન્ધનાનિ સંગૃહ્ય યદા તસ્મિન્ અગ્રૌ નિરક્ષિપત્, તદા વહ્નેઃ પ્રતાપાત્ એકઃ કૃષ્ણસર્પો નિર્ગત્ય તસ્ય હસ્તે દ્રષ્ટવાન્
- IV તેડસભ્યલોકાસ્તસ્ય હસ્તે સર્પમ્ અવલમ્બમાનં દૃષ્ટ્વા પરસ્પરમ્ ઉક્તવન્ત એષ જનોડવશ્યં નરહા ભવિષ્યતિ, યતો યદાપિ જલધે રક્ષાં પ્રાપ્તવાન્ તથાપિ પ્રતિફલદાયક એનં જીવિતું ન દદાતિ
- V કિન્તુ સ હસ્તં વિઘ્નવન્ તં સર્પમ્ અગ્નિમધ્યે નિક્ષિપ્ય કામપિ પીડાં નાપ્તવાન્
- VI તતો વિષજવાલયા એતસ્ય શરીરં સ્ફીતં ભવિષ્યતિ યદ્વા હડાદયં પ્રાણાન્ ત્યક્ષ્યતીતિ નિશ્ચિત્ય લોકા બહુક્ષણાનિ યાવત્ તદ્ દ્રષ્ટું સ્થિતવન્તઃ; કિન્તુ તસ્ય કસ્યાશ્ચિદ્ વિપદોડઘટનાત્ તે તદ્વિપરીતં વિજ્ઞાય ભાષિતવન્ત એષ કશ્ચિદ્ દેવો ભવેત્
- VII પુબ્લિયનામા જન એકસ્તસ્યોપદ્વીપસ્યાધિપતિરાસીત્ તત્ર તસ્ય ભૂમ્યાદિ ચ સ્થિતાં સ જનોડસ્માન્ નિજગૃહં નીત્વા સૌજન્યં પ્રકાશ્ય દિનત્રયં યાવદ્ અસ્માકં આતિથ્યમ્ અકરોત્
- VIII તદા તસ્ય પુબ્લિયસ્ય પિતા જવરાતિસારેણ પીડ્યમાનઃ સન્ શય્યાયામ્ આસીત્; તતઃ પૌલસ્તસ્ય સમીપં ગત્વા પ્રાર્થનાં કૃત્વા તસ્ય ગાત્રે હસ્તં સમર્પ્ય તં સ્વસ્થં કૃતવાન્
- IX ઇત્યં ભૂતે તદ્વીપનિવાસિન ઇતરેપિ રોગિલોકા આગત્ય નિરામયા અભવન્
- X તસ્માત્તેડસ્માકમ્ અતીવ સત્કારં કૃતવન્તઃ, વિશેષતઃ પ્રસ્થાનસમયે પ્રયોજનીયાનિ નાનદ્રવ્યાણિ દત્તવન્તઃ
- XI ઇત્યં તત્ર ત્રિષુ માસેષુ ગતેષુ યસ્ય ચિહ્નં દિયસ્કૂરી તાદૃશ એકઃ સિકન્દરીયનગરસ્ય પોતઃ શીતકાલં યાપયન્ તસ્મિન્ ઉપદ્વીપે ડતિષ્ઠત્ તમેવ પોતં વયમ્ આરુહ્ય યાત્રામ્ અકુર્મ્યા
- XII તતઃ પ્રથમતઃ સુરાકૂસનગરમ્ ઉપસ્થાય તત્ર ત્રીણિ દિનાનિ સ્થિતવન્તઃ
- XIII તસ્માદ્ આવૃત્ય રીગિયનગરમ્ ઉપસ્થિતાઃ દિનૈકસ્માત્ પરં દક્ષિણવયૌ સાનુકૂલ્યે સતિ પરસ્મિન્ દિવસે પતિયલીનગરમ્ ઉપાતિષ્ઠામ
- XIV તતોડસ્માસુ તત્રત્યં ભ્રાતૃગણં પ્રાપ્તેષુ તે સ્વૈઃ સાર્દ્ધમ્ અસ્માન્ સપ્ત દિનાનિ સ્થાપયિતુમ્ અચતન્ત, ઇત્યં વયં રોમાનગરમ્ પ્રત્યગચ્છામ

XXV તસ્માત્ તત્રત્યાઃ ભ્રાતરોઽસ્માકમ્ આગમનવાર્તા શ્રુત્વા આપ્પિયફરં ત્રિષ્ટાવર્ણીઞ્ચ યાવદ્ અગ્રેસરાઃ સન્તોસ્માન્ સાક્ષાત્ કર્તુમ્ આગમન્; તેષાં દર્શનાત્ પૌલ ઈશ્વરં ધન્યં વદન્ આશ્વાસમ્ આપ્તવાન્।

XXVI અસ્માસુ રોમાનગરં ગતેષુ શતસેનાપતિઃ સર્વાન્ બન્દીન્ પ્રધાનસેનાપતેઃ સમીપે સમાર્પયત્ કિન્તુ પૌલાય સ્વરક્ષકપદાતિના સહ પૃથગ્ વસ્તુમ્ અનુમતિં દત્તવાન્।

XXVII દિનત્રયાત્ પરં પૌલસ્તદેશસ્થાન્ પ્રધાનયિહૂદિન આહૂતવાન્ તતસ્તેષુ સમુપસ્થિતેષુ સ કથિતવાન્, હે ભ્રાતૃગણ નિજલોકાનાં પૂર્વપુરુષાણાં વા રીતે વિપરીતં કિઞ્ચન કર્માહં નાકરવં તથાપિ ચિરૂશાલમનિવાસિનો લોકા માં બન્દિં કૃત્વા રોમિલોકાનાં હસ્તેષુ સમર્પિતવન્તઃ।

XXVIII રોમિલોકા વિચાર્ય મમ પ્રાણહનનાહં કિમપિ કારણં ન પ્રાપ્ય માં મોચયિતુમ્ ઐચ્છન્;

XXIX કિન્તુ ચિહૂદિલોકાનામ્ આપત્યા મયા કૈસરરાજસ્ય સમીપે વિચારસ્ય પ્રાર્થના કર્તવ્યા જાતા નોચેત્ નિજદેશીયલોકાન્ પ્રતિ મમ કોપ્યભિયોગો નાસ્તિ।

XX એતત્કારણાદ્ અહં યુષ્માન્ દ્રષ્ટું સંલપિતુઞ્ચાહૂયમ્ ઇઞ્ચાયેલ્વશીયાનાં પ્રત્યાશાહેતોહમ્ એતેન શુભલેન બદ્ધોઽભવમ્।

XXI તદા તે તમ્ અવાદિષુઃ, ચિહૂદીયદેશાદ્ વયં ત્વામધિ કિમપિ પત્રં ન પ્રાપ્તા યે ભ્રાતરઃ સમાયાતાસ્તેષાં કોપિ તવ કામપિ વાર્તા નાવદત્ અભદ્રમપિ નાકથયચ્ચ।

XXII તવ મતં કિમિતિ વયં ત્વત્તઃ શ્રોતુમિચ્છામઃ। યદ્ ઇદં નવીનં મતમુત્થિતં તત્ સર્વત્ર સર્વેષાં નિકટે નિન્દિતં જાતમ ઇતિ વયં જાનીમઃ।

XXIII તેસ્તદર્થમ્ એકસ્મિન્ દિને નિરૂપિતે તસ્મિન્ દિને બહવ એકત્ર મિલિત્વા પૌલસ્ય વાસગૃહમ્ આગચ્છન્ તસ્માત્ પૌલ આ પ્રાતઃકાલાત્ સન્ધ્યાકાલં યાવન્ મૂસાવ્યવસ્થાગ્રન્થાદ્ ભવિષ્યદ્વાદિનાં ગ્રન્થેભ્યશ્ચ યીશોઃ કથામ્ ઉત્થાપ્ય ઈશ્વરસ્ય રાજ્યે પ્રમાણં દત્વા તેષાં પ્રવૃત્તિં જનયિતું ચેષ્ટિતવાન્।

XXIV કેચિત્તુ તસ્ય કથાં પ્રત્યાયન્ કેચિત્તુ ન પ્રત્યાયન્;

XXV એતત્કારણાત્ તેષાં પરસ્પરમ્ અનૈક્યાત્ સર્વે ચલિતવન્તઃ; તથાપિ પૌલ એતાં કથામેકાં કથિતવાન્ પવિત્ર આત્મા ચિશયિયસ્ય ભવિષ્યદ્કત્તુ વદનાદ્ અસ્માકં પિતૃપુરુષેભ્ય એતાં કથાં ભદ્રં કથયામાસ, યથા,

XXVI "ઉપગત્ય જનનેતાન્ ત્વં ભાષસ્વ વચસ્તિવદં કર્ણોઃ શ્રોષ્યથ યૂયં હિ કિન્તુ યૂયં ન ભોત્સ્યથા નેત્રૈ દ્રક્ષ્યથ યૂયઞ્ચ જ્ઞાતું યૂયં ન શક્ષ્યથ।

XXVII તે માનુષા યથા નેત્રૈઃ પરિપશ્યન્તિ નૈવ હિ કર્ણોઃ ર્યથા ન શૃણવન્તિ બુદ્ધ્યન્તે ન ચ માનસૈઃ। વ્યાવર્તયત્સુ ચિત્તાનિ કાલે કુત્રાપિ તેષુ વૌ મત્તસ્તે મનુજાઃ સ્વસ્થા યથા નૈવ ભવન્તિ ચા તથા તેષાં મનુષ્યાણાં સન્તિ સ્થૂલા હિ બુદ્ધયઃ। બધિરીભૂતકર્ણાશ્ચ જાતાશ્ચ મુદ્રિતા દૃશઃ।

XXVIII અત ઈશ્વરાદ્ યત્ પરિત્રાણં તસ્ય વાર્તા ભિન્નદેશીયાનાં સમીપં પ્રેષિતા તચ્ચેવ તાં ગ્રહીષ્યન્તીતિ યૂયં જાનીતા

XXIX એતાદૃશ્યાં કથાયાં કથિતાયાં સત્યાં ચિહૂદિનઃ પરસ્પરં બહુવિચારં કુર્વન્તો ગતવન્તઃ।

XXX ઇત્યં પૌલઃ સમ્પૂર્ણ વત્સરદ્વયં યાવદ્ ભાટકીયે વાસગૃહે વસન્ યે લોકાસ્તસ્ય સન્નિધિમ્ આગચ્છન્તિ તાન્ સર્વ્વનેવ પરિગૃહ્ણન્,

XXXI નિર્વિદનમ્ અતિશયનિઃક્ષોભમ્ ઈશ્વરીયરાજત્વસ્ય કથાં પ્રચારયન્ પ્રભૌ યીશૌ ખ્રીષ્ટે કથાઃ સમુપાદિશત્ ઇતિ।

રોમિણ: પત્ર

I ઈશ્વરો નિજપુત્રમધિ યં સુસંવાદં ભવિષ્યદ્વાદિભિ ધર્મગ્રન્થે પ્રતિશ્રુતવાન્ તં સુસંવાદં પ્રચારયિતું પૃથક્કૃત આહૂત: પ્રેરિતશ્ચ પ્રભો ચીશુખ્રીષ્ટસ્ય સેવકો ય: પૌલ:

II સ રોમાનગરસ્થાન્ ઈશ્વરપ્રિયાન્ આહૂતાંશ્ચ પવિત્રલોકાન્ પ્રતિ પત્રં લિખતિ।

III અસ્માકં સ પ્રભુ ચીશુ: ખ્રીષ્ટ: શારીરિકસમ્બન્ધેન દાયુદો વંશોદ્ભવ:

IV પવિત્રસ્થાત્મન: સમ્બન્ધેન ચેશ્વરસ્ય પ્રભાવવાન્ પુત્ર ઇતિ શ્મશાનાત્ તસ્યોત્થાનેન પ્રતિપત્રં।

V અપરં ચેષાં મધ્યે ચીશુના ખ્રીષ્ટેન યૂયમપ્યાહૂતાસ્તે ડન્યદેશીયલોકાસ્તસ્ય નામ્નિ વિશ્વસ્ય નિદેશગ્રાહિણો યથા ભવન્તિ

VI તદભિપ્રાયેણ વયં તસ્માદ્ અનુગ્રહં પ્રેરિતત્વપદઞ્ચ પ્રાપ્તા:।

VII તાતેનાસ્માકમ્ ઈશ્વરેણ પ્રભુણા ચીશુખ્રીષ્ટેન ચ યુષ્મભ્યમ્ અનુગ્રહ: શાન્તિશ્ચ પ્રદીયેતાં।

VIII પ્રથમત: સર્વસ્મિન્ જગતિ યુષ્માકં વિશ્વાસસ્ય પ્રકાશિતત્વાદ્ અહં યુષ્માકં સર્વેષાં નિમિત્તં ચીશુખ્રીષ્ટસ્ય નામ ગૃહ્ણન્ ઈશ્વરસ્ય ધન્યવાદં કરોમિ।

IX અપરમ્ ઈશ્વરસ્ય પ્રસાદાદ્ બહુકાલાત્ પરં સામ્પ્રતં યુષ્માકં સમીપં યાતું કથમપિ યત્ સુયોગં પ્રાપ્નોમિ, એતદર્થં નિરન્તરં નામાન્યુચ્યારયન્ નિજાસુ સર્વપ્રાર્થનાસુ સર્વદા નિવેદયામિ,

X એતસ્મિન્ યમહં તત્પુત્રીયસુસંવાદપ્રચારણેન મનસા પરિચરામિ સ ઈશ્વરો મમ સાક્ષી વિદ્યતે।

XI યતો યુષ્માકં મમ ચ વિશ્વાસેન વયમ્ ઉભયે યથા શાન્તિયુક્તા ભવામ ઇતિ કારણાદ્

XII યુષ્માકં સ્થૈર્યકરણાર્થં યુષ્મભ્યં કિઞ્ચિત્પરમાર્થદાનદાનાય યુષ્માન્ સાક્ષાત્ કર્તું મદીયા વાઞ્છા।

XIII હે ભ્રાતૃગણ ભિન્નદેશીયલોકાનાં મધ્યે યદ્વત્ તદ્વદ્ યુષ્માકં મધ્યેપિ યથા ફલં ભુજ્ઞે તદભિપ્રાયેણ મુહુર્મુહુ યુષ્માકં સમીપં ગન્તુમ્ ઉદ્યતોડહં કિન્તુ યાવદ્ અદ્ય તસ્મિન્ ગમને મમ વિદ્ધનો જાત ઇતિ યૂયં યદ્ અજ્ઞાતાસ્તિષ્ઠથ તદહમ્ ઉચિતં ન બુદ્ધ્યે

XIV અહં સભ્યાસભ્યાનાં વિદ્વદવિદ્વતાઞ્ચ સર્વેષામ્ ઋણી વિદ્યે।

XV અતએવ રોમાનિવાસિનાં યુષ્માકં સમીપેડપિ યથાશક્તિ સુસંવાદં પ્રચારયિતુમ્ અહમ્ ઉદ્યતોસ્મિ।

XVI યત: ખ્રીષ્ટસ્ય સુસંવાદો મમ લજ્જાસ્પદં નહિ સ ઈશ્વરસ્ય શક્તિસ્વરૂપ: સન્ આ ચિહ્નદીયેભ્યો ડન્યજાતીયાન્ યાવત્ સર્વજાતીયાનાં મધ્યે ય: કશ્ચિદ્ તત્ર વિશ્વસિતિ તસ્યૈવ ત્રાણં જનયતિ।

XVII યત: પ્રત્યયસ્ય સમપરિમાણમ્ ઈશ્વરદત્તં પુણ્યં તત્સુસંવાદે પ્રકાશતો તદધિ ધર્મપુસ્તકેપિ લિખિતમિદં "પુણ્યવાન્ જનો વિશ્વાસેન જીવિષ્યતિ"।

XVIII અતએવ યે માનવા: પાપકર્મણા સત્યતાં રુન્ધન્તિ તેષાં સર્વસ્ય દુરાચરણસ્યાધર્મસ્ય ચ વિરુદ્ધં સ્વર્ગાદ્ ઈશ્વરસ્ય કોપ: પ્રકાશતો

XIX યત ઈશ્વરમધિ યદ્યદ્ જ્ઞેયં તદ્ ઈશ્વર: સ્વયં તાન્ પ્રતિ પ્રકાશિતવાન્ તસ્માત્ તેષામ્ અગોચરં નહિ।

XX ફલતસ્તસ્થાનન્તશક્તીશ્વરત્વાદીન્યદૃશ્યાન્યપિ સૃષ્ટિકાલમ્ આરભ્ય કર્મસુ પ્રકાશમાનાનિ દૃશ્યન્તે તસ્માત્ તેષાં દોષપ્રક્ષાલનસ્ય પન્થા નાસ્તિ।

XXI અપરમ્ ઈશ્વરં જ્ઞાત્વાપિ તે તમ્ ઈશ્વરજ્ઞાનેન નાદ્રિયન્ત કૃતજ્ઞા વા ન જાતા:; તસ્માત્ તેષાં સર્વે તર્કા વિક્લીભૂતા:; અપરઞ્ચ તેષાં વિવેકશૂન્યાનિ મનાંસિ તિમિરે મગ્નાનિ।

XXII તે સ્વાન્ જ્ઞાનિનો જ્ઞાત્વા જ્ઞાનહીના અભવન્

XXIII અનશ્વરસ્યેશ્વરસ્ય ગૌરવં વિહાય નશ્વરમનુષ્યપશુપક્ષુરોગામિપ્રભૃતેરાકૃતિવિશિષ્ટપ્રતિમાસ્તૈરાશ્રિતા:।

XXIV ઇત્યં ત ઈશ્વરસ્ય સત્યતાં વિહાય મૃષામતમ્ આશ્રિતવન્ત: સચ્ચિદાનન્દં સૃષ્ટિકર્તારિં ત્યક્ત્વા સૃષ્ટવસ્તુન: પૂજાં સેવાઞ્ચ કૃતવન્ત:;

XXV ઇતિ હેતોરીશ્વરસ્તાન્ કુક્કિયાયાં સમર્થં નિજનિજકુચિન્તાભિલાષાભ્યાં સ્વં સ્વં શરીરં પરસ્પરમ્ અપમાનિતં કર્તુમ્ અદદાત્।

XXVI ઈશ્વરેણ તેષુ ક્વભિલાષે સમર્પિતેષુ તેષાં ચોષિત: સ્વાભાવિકાચરણમ્ અપહાય વિપરીતકૃત્યે પ્રાવર્તન્ત;

XXVII તથા પુરુષા અપિ સ્વાભાવિકચોષિત્સજ્જમં વિહાય પરસ્પરં કામકૃશાનુના દગ્ધા: સન્ત: પુમાંસ: પુંભિ: સાકં કુકૃત્યે સમાસજ્ય નિજનિજભ્રાન્તે: સમુચિતં ફલમ્ અલભન્તા।

XXVIII તે સ્વેષાં મન:સ્વીશ્વરાય સ્થાનં દાતુમ્ અનિચ્છુકાસ્તતો હેતોરીશ્વરસ્તાન્ પ્રતિ દુષ્ટમનસ્કત્વમ્ અવિહિતક્રિયત્વઞ્ચ દત્તવાન્।

XXIX અતએવ તે સર્વે ડન્યાયો વ્યભિચારો દુષ્ટત્વં લોભો જિઘાંસા ઈર્ષ્યા વધો વિવાદશ્રાતુરી કુમતિરિત્યાદિભિ દુષ્ટકર્મભિઃ પરિપૂર્ણાઃ સન્તઃ
 XXX કર્ણોજપા અપવાદિન ઈશ્વરદ્રેષકા હિંસકા અહઙ્કારિણ આત્મશ્લાઘિનઃ કુકર્મોત્પાદકાઃ પિત્રોરાજ્ઞાલઙ્કકા
 XXXI અવિચારકા નિયમલઙ્કિનઃ સ્નેહરહિતા અતિદ્રેષિણો નિર્દયાશ્ચ જાતાઃ।
 XXXII યે જના એતાદૃશં કર્મ કુર્વન્તિ તએવ મૃતિયોગ્યા ઈશ્વરસ્ય વિચારમીદૃશં જ્ઞાત્વાપિ ત એતાદૃશં કર્મ સ્વયં કુર્વન્તિ કેવલમિતિ નહિ કિન્તુ તાદૃશકર્મકારિષુ લોકેષ્વપિ પ્રીયન્તે।

II

I હે પરદૂષક મનુષ્ય યઃ કશ્ચન ત્વં ભવસિ તવોત્તરદાનાય પન્થા નાસ્તિ યતો યસ્માત્ કર્મણઃ પરસ્ત્વયા દૂષ્યતે તસ્માત્ ત્વમપિ દૂષ્યસે, યતસ્તં દૂષ્યન્નપિ ત્વં તદ્દદ આચરસિ।
 II કિન્ત્વેતાદૃગાચારિભ્યો યં દણ્ડમ્ ઈશ્વરો નિશ્ચિનોતિ સ યથાર્થ ઇતિ વયં જાનીમઃ।
 III અતએવ હે માનુષ ત્વં યાદૃગાચારિણો દૂષ્યસિ સ્વયં યદિ તાદૃગાચરસિ તર્હિ ત્વમ્ ઈશ્વરદણ્ડાત્ પલાયિતું શક્યસીતિ કિં બુધ્યસે?
 IV અપરં તવ મનસઃ પરિવર્તનં કર્તુમ્ ઈશ્વરસ્યાનુગ્રહો ભવતિ તન્ન બુદ્ધ્વા ત્વં કિં તદીયાનુગ્રહક્ષમાચિરસહિષ્ણુત્વનિધિં તુચ્છીકરોષિ?
 V તથા સ્વાન્તઃકરણસ્ય કઠોરત્વાત્ ખેદરાહિત્યાચ્યેશ્વરસ્ય ન્યાયવિચારપ્રકાશનસ્ય ક્રોધસ્ય ચ દિનં યાવત્ કિં સ્વાર્થ કોપં સશ્ચિનોષિ?
 VI કિન્તુ સ એકૈકમનુજાય તત્કર્માનુસારેણ પ્રતિક્લં દાસ્યતિઃ
 VII વસ્તુતસ્તુ યે જના ધૈર્ય ધૃત્વા સત્કર્મ કુર્વન્તો મહિમા સત્કારોડમરત્વઞ્ચૈતાનિ મૃગયન્તે તેભ્યોડનન્તાયુ દર્શસ્યતિ।
 VIII અપરં યે જનાઃ સત્યધર્મમ્ અગૃહીત્વા વિપરીતધર્મમ્ ગૃહ્ણન્તિ તાદૃશા વિરોધિજનાઃ કોપં ક્રોધઞ્ચ ભોક્ષ્યન્તે।
 IX આ ચિહ્નુદિનોડન્યદેશિનઃ પર્યન્તં યાવન્તઃ કુકર્મકારિણઃ પ્રાણિનઃ સન્તિ તે સર્વે દુઃખં યાતનાઞ્ચ ગમિષ્યન્તિઃ
 X કિન્તુ આ ચિહ્નુદિનો ભિન્નદેશિપર્યન્તા યાવન્તઃ સત્કર્મકારિણો લોકાઃ સન્તિ તાન્ પ્રતિ મહિમા સત્કારઃ શાન્તિશ્ચ ભવિષ્યન્તિ।
 XI ઈશ્વરસ્ય વિચારે પક્ષપાતો નાસ્તિ।
 XII અલબ્ધવ્યવસ્થાશાસ્ત્રૈ યૈઃ પાપાનિ કૃતાનિ વ્યવસ્થાશાસ્ત્રાલબ્ધત્વાનુરૂપસ્તેષાં વિનાશો ભવિષ્યતિઃ કિન્તુ લબ્ધવ્યવસ્થાશાસ્ત્રા યે પાપાન્યકુર્વન્ વ્યવસ્થાનુસારાદેવ તેષાં વિચારો ભવિષ્યતિ।
 XIII વ્યવસ્થાશ્રોતાર ઈશ્વરસ્ય સમીપે નિષ્પાપા ભવિષ્યન્તીતિ નહિ કિન્તુ વ્યવસ્થાચારિણ એવ સપુણ્યા ભવિષ્યન્તિ।
 XIV યતો ડલબ્ધવ્યવસ્થાશાસ્ત્રા ભિન્નદેશીયલોકા યદિ સ્વભાવતો વ્યવસ્થાનુરૂપાન્ આચારાન્ કુર્વન્તિ તર્હલબ્ધશાસ્ત્રાઃ સન્તોડપિ તે સ્વેષાં વ્યવસ્થાશાસ્ત્રમિવ સ્વયમેવ ભવન્તિ।
 XV તેષાં મનસિ સાક્ષિસ્વરૂપે સતિ તેષાં વિતર્કેષુ ય કદા તાન્ દોષિણઃ કદા વા નિર્દોષાન્ કૃતવત્સુ તે સ્વાન્તર્લિખિતસ્ય વ્યવસ્થાશાસ્ત્રસ્ય પ્રમાણં સ્વયમેવ દદતિ।
 XVI યસ્મિન્ દિને મયા પ્રકાશિતસ્ય સુસંવાદસ્યાનુસારાદ્ ઈશ્વરો યીશુખ્રીષ્ટેન માનુષાણામ્ અન્તઃકરણાનાં ગૂઢાભિપ્રાયાન્ ધૃત્વા વિચારયિષ્યતિ તસ્મિન્ વિચારદિને તત્ પ્રકાશિષ્યતે।
 XVII પશ્ય ત્વં સ્વયં ચિહ્નુદીતિ વિષ્યાતો વ્યવસ્થોપરિ વિશ્વાસં કરોષિ,
 XVIII ઈશ્વરમુદ્દિશ્ય સ્વં શ્લાઘસે, તથા વ્યવસ્થયા શિક્ષિતો ભૂત્વા તસ્યાભિમતં જાનાસિ, સર્વાસાં કથાનાં સારં વિવિંક્ષે,
 XIX અપરં જ્ઞાનસ્ય સત્યતાયાશ્રાકરસ્વરૂપં શાસ્ત્રં મમ સમીપે વિદ્યત અતો ડન્ધલોકાનાં માર્ગદર્શયિતા
 XX તિમિરસ્થિતલોકાનાં મધ્યે દીપ્તિસ્વરૂપોડજ્ઞાનલોકેભ્યો જ્ઞાનદાતા શિશૂનાં શિક્ષયિતાહમેવેતિ મન્યસે।
 XXI પરાન્ શિક્ષયન્ સ્વયં સ્વં કિં ન શિક્ષયસિ? વસ્તુતશ્ચૌર્યનિષેધવ્યવસ્થાં પ્રચારયન્ ત્વં કિં સ્વયમેવ ચોરયસિ?
 XXII તથા પરદારગમનં પ્રતિષેધન્ સ્વયં કિં પરદારાન્ ગચ્છસિ? તથા ત્વં સ્વયં પ્રતિમાદ્રેષી સન્ કિં મન્દિરસ્ય દ્રવ્યાણિ હરસિ?
 XXIII યસ્ત્વં વ્યવસ્થાં શ્લાઘસે સ ત્વં કિં વ્યવસ્થામ્ અવમત્ય નેશ્વરં સમ્મન્યસે?
 XXIV શાસ્ત્રે યથા લિખતિ "ભિન્નદેશિનાં સમીપે યુષ્માકં દોષાદ્ ઈશ્વરસ્ય નામ્નો નિન્દા ભવતિ।"
 XXV યદિ વ્યવસ્થાં પાલયસિ તર્હિ તવ ત્વકછેદક્રિયા સફલા ભવતિ; યતિ વ્યવસ્થાં લઙ્કસે તર્હિ તવ ત્વકછેદોડત્વકછેદો ભવિષ્યતિ।
 XXVI યતો વ્યવસ્થાશાસ્ત્રાદિષ્ટધર્મકર્માચારી પુમાન્ અત્વકછેદી સન્નપિ કિં ત્વકછેદિનાં મધ્યે ન ગણયિષ્યતે?

XXVII કિન્તુ લબ્ધશાસ્ત્રશિષ્ટત્વક્ષ્ણં ચ ત્વં યદિ વ્યવસ્થાલક્ષ્ણં કરોષિ તર્હિ વ્યવસ્થાપાલકાઃ સ્વાભાવિકાચ્છિન્નત્વયો લોકાસ્ત્વાં કિં ન દૂષયિષ્યન્તિ?

XXVIII તસ્માદ્ યો બાહ્યો ચિહ્નૈ સ ચિહ્નૈ નહિ તથાજ્ઞસ્ય યસ્ત્વકછેદઃ સ ત્વકછેદો નહિ;

XXIX કિન્તુ યો જન આન્તરિકો ચિહ્નૈ સ એવ ચિહ્નૈ અપરઞ્ચ કેવલલિખિતયા વ્યવસ્થયા ન કિન્તુ માનસિકો યસ્ત્વકછેદો યસ્ય ચ પ્રશંસા મનુષ્યેભ્યો ન ભૂત્વા ઈશ્વરાદ્ ભવતિ સ એવ ત્વકછેદઃ।

III

I અપરઞ્ચ ચિહ્નૈનઃ કિં શ્રેષ્ઠત્વં? તથા ત્વકછેદસ્ય વા કિં ફલં?

II સર્વથા બહૂનિ ફલો નિ સન્તિ, વિશેષત ઈશ્વરસ્ય શાસ્ત્રં તેભ્યોડદીયતા

III કૈશ્ચિદ્ અવિશ્વસને કૃતે તેષામ્ અવિશ્વસનાત્ કિમ્ ઈશ્વરસ્ય વિશ્વાસ્યતાયા હાનિરુત્પત્સ્યતે?

IV કેનાપિ પ્રકારેણ નહિ યદ્યપિ સર્વે મનુષ્યા મિથ્યાવાદિનસ્તથાપીશ્વરઃ સત્યવાદી શાસ્ત્રે યથા લિખિતમાસ્તે, અતસ્ત્વન્તુ સ્વાક્યેન નિર્દોષો હિ ભવિષ્યસિ વિચારે ચૈવ નિષ્પાપો ભવિષ્યસિ ન સંશયઃ।

V અસ્માકમ્ અન્યાયેન યદીશ્વરસ્ય ન્યાયઃ પ્રકાશતે તર્હિ કિં વદિષ્યામઃ? અહં માનુષાણાં કથામિવ કથાં કથયામિ, ઈશ્વરઃ સમુચિતં દણ્ડં દત્વા કિમ્ અન્યાયી ભવિષ્યતિ?

VI ઇત્યં ન ભવતુ, તથા સતીશ્વરઃ કથં જગતો વિચારયિતા ભવિષ્યતિ?

VII મમ મિથ્યાવાક્યવદનાદ્ યદીશ્વરસ્ય સત્યત્વેન તસ્ય મહિમા વર્દ્યતે તર્હિ કસ્માદહં વિચારેડપરાધિત્વેન ગણ્યો ભવામિ?

VIII મજ્જલાર્થં પાપમપિ કરણીયમિતિ વાક્યં ત્વયા કુતો નોચ્યતે? કિન્તુ ચૈરુચ્યતે તે નિતાન્તં દણ્ડસ્ય પાત્રાણિ ભવન્તિ; તથાપિ તદ્વાક્યમ્ અસ્માભિરધ્યુચ્યત ઇત્યસ્માકં ગ્લાનિ કુર્વન્તઃ કિયન્તો લોકા વદન્તિ।

IX અન્યલોકેભ્યો વયં કિં શ્રોષ્ઠાઃ? કદાચન નહિ યતો ચિહ્નૈનો ડન્યદેશિનશ્ચ સર્વએવ પાપસ્યાયતા ઇત્યસ્ય પ્રમાણં વયં પૂર્વમ્ અદદામ।

X લિપિ ર્થયાસ્તે, નૈકોપિ ધાર્મિકો જનઃ।

XI તથા જ્ઞાનીશ્વરજ્ઞાની માનવઃ કોપિ નાસ્તિ હિ।

XII વિમાર્ગગામિનઃ સર્વે સર્વે દુષ્કર્મકારિણઃ। એકો જનોપિ નો તેષાં સાધુકર્મ કરોતિ ચ।

XIII તથા તેષાન્તુ વૈ કણ્ઠા અનાવૃતશ્મશાનવત્ સ્તુતિવાદં પ્રકુર્વન્તિ જિહ્વાભિસ્તે તુ કેવલાં તેષામોષ્ઠસ્ય નિમ્ને તુ વિષં તિષ્ઠતિ સર્પવત્।

XIV મુખં તેષાં હિ શાપેન કપટેન ચ પૂર્યતે।

XV રક્તપાતાય તેષાં તુ પદાનિ ક્ષિપ્રગાનિ ચ।

XVI પથિ તેષાં મનુષ્યાણાં નાશઃ કલેશશ્ચ કેવલઃ।

XVII તે જના નહિ જાનન્તિ પન્થાનં સુખદાયિનાં

XVIII પરમેશાદ્ ભયં યત્તત્ તચ્યક્ષુષોરગોચરં।

XIX વ્યવસ્થાયાં યદ્યલ્લિખતિ તદ્ વ્યવસ્થાધીનાન્ લોકાન્ ઉદ્દિશ્ય લિખતીતિ વયં જાનીમઃ। તતો મનુષ્યમાત્રો નિરુત્તરઃ સન્ ઈશ્વરસ્ય સાક્ષાદ્ અપરાધી ભવતિ।

XX અતએવ વ્યવસ્થાનુરૂપૈઃ કર્મભિઃ કશ્ચિદપિ પ્રાણીશ્વરસ્ય સાક્ષાત્ સપુણ્યીકૃતો ભવિતું ન શક્યતિ યતો વ્યવસ્થયા પાપજ્ઞાનમાત્રં જાયતે।

XXI કિન્તુ વ્યવસ્થાયાઃ પૃથગ્ ઈશ્વરેણ દેયં યત્ પુણ્યં તદ્ વ્યવસ્થાયા ભવિષ્યદ્વાદિગણસ્ય ચ વચનૈઃ પ્રમાણીકૃતં સદ્ ઇદાનીં પ્રકાશતે।

XXII યીશુખ્રીષ્ટે વિશ્વાસકરણાદ્ ઈશ્વરેણ દત્તં તત્ પુણ્યં સકલેષુ પ્રકાશિતં સત્ સર્વાન્ વિશ્વાસિનઃ પ્રતિ વર્તતે।

XXIII તેષાં કોપિ પ્રભેદો નાસ્તિ, યતઃ સર્વએવ પાપિન ઈશ્વરીયતેજોહીનાશ્ચ જાતાઃ।

XXIV ત ઈશ્વરસ્યાનુગ્રહાદ્ મૂલ્યં વિના ખ્રીષ્ટકૃતેન પરિત્રાણેન સપુણ્યીકૃતા ભવન્તિ।

XXV યસ્માત્ સ્વશોણિતેન વિશ્વાસાત્ પાપનાશકો બલી ભવિતું સ એવ પૂર્વમ્ ઈશ્વરેણ નિશ્ચિતઃ, ઇત્યમ્ ઈશ્વરીયસહિષ્ણુત્વાત્ પુરાકૃતપાપાનાં માજ્ઞનકરણે સ્વીયયાથાર્થ્યં તેન પ્રકાશયતે,

XXVI વર્તમાનકાલીયમપિ સ્વયાથાર્થ્યં તેન પ્રકાશયતે, અપરં યીશૌ વિશ્વાસિનં સપુણ્યીકુર્વન્નપિ સ યાથાર્થિકસ્તિષ્ઠતિ।

XXVII તર્હિ કુત્રાત્મશ્લાઘા? સા દૂરીકૃતા; કયા વ્યવસ્થયા? કિં ક્રિયારૂપવ્યવસ્થયા? ઇત્યં નહિ કિન્તુ તત્ કેવલવિશ્વાસરૂપયા વ્યવસ્થયૈવ ભવતિ।

XXVIII અતએવ વ્યવસ્થાનુરૂપાઃ ક્રિયા વિના કેવલેન વિશ્વાસેન માનવઃ સપુણ્યીકૃતો ભવિતું શકનોતીત્યસ્ય રાદ્ધાન્તં દર્શયામઃ।

XXIX સ કિં કેવલચિહ્નૈદિનામ્ ઈશ્વરો ભવતિ? ભિન્નદેશિનામ્ ઈશ્વરો ન ભવતિ? ભિન્નદેશિનામપિ ભવતિ;

XXX યસ્માદ્ એક ઈશ્વરો વિશ્વાસાત્ ત્વકછેદિનો વિશ્વાસેનાત્વકછેદિનશ્ચ સપુણ્યીકરિષ્યતિ।

XXXI તર્હિ વિશ્વાસેન વયં કિં વ્યવસ્થાં લુમ્મામ? ઇત્યં ન ભવતુ વયં વ્યવસ્થાં સંસ્થાપયામ એવા

IV

I અસ્માકં પૂર્વપુરુષ ઇબ્રાહીમ્ કાયિકક્રિયા કિં લબ્ધવાન્ એતદ્દિ કિં વદિષ્યામઃ?

II સ યદિ નિજક્રિયાભ્યઃ સપુણ્યો ભવેત્ તર્હિ તસ્યાત્મશ્લાઘાં કર્તું પન્થા ભવેદિતિ સત્યં, કિન્ત્વીશ્વરસ્ય સમીપે નહિ।

III શાસ્ત્રે કિં લિખતિ? ઇબ્રાહીમ્ ઈશ્વરે વિશ્વસનાત્ સ વિશ્વાસસ્તસ્મૈ પુણ્યાર્થ ગણિતો બભૂવા

IV કર્મકારિણો યદ્ વેતનં તદ્ અનુગ્રહસ્ય ફલં નહિ કિન્તુ તેનોપાર્જિતં મન્તવ્યમ્।

V કિન્તુ યઃ પાપિનં સપુણ્યીકરોતિ તસ્મિન્ વિશ્વાસિનઃ કર્મહીનસ્ય જનસ્ય યો વિશ્વાસઃ સ પુણ્યાર્થ ગણ્યો ભવતિ।

VI અપરં યં ક્રિયાહીનમ્ ઈશ્વરઃ સપુણ્યીકરોતિ તસ્ય ધન્યવાદં દાયૂદ્ વર્ણયામાસ, યથા,

VII સ ધન્યોડઘાનિ મૃષ્ટાનિ યસ્યાગાંસ્વાવૃતાનિ ચા

VIII સ ય ધન્યઃ પરેશેન પાપં યસ્ય ન ગણ્યતે।

IX એષ ધન્યવાદસ્ત્વકછેદિનમ્ અત્વકછેદિનં વા કં પ્રતિ ભવતિ? ઇબ્રાહીમો વિશ્વાસઃ પુણ્યાર્થ ગણિત ઇતિ વયં વદામઃ।

X સ વિશ્વાસસ્તસ્ય ત્વકછેદિત્વાવસ્થાયાં કિમ્ અત્વકછેદિત્વાવસ્થાયાં કસ્મિન્ સમયે પુણ્યમિવ ગણિતઃ? ત્વકછેદિત્વાવસ્થાયાં નહિ કિન્ત્વત્વકછેદિત્વાવસ્થાયાં।

XI અપરઞ્ચ સ યત્ સર્વેષામ્ અત્વકછેદિનાં વિશ્વાસિનામ્ આદિપુરુષો ભવેત્, તે ય પુણ્યવત્ત્વેન ગણ્યેરનુ;

XII યે ચ લોકાઃ કેવલં છિન્નત્વયો ન સન્તો ડસ્મત્પૂર્વપુરુષ ઇબ્રાહીમ્ અછિન્નત્વક્ સન્ યેન વિશ્વાસમાર્ગેણ ગતવાન્ તેનૈવ તસ્ય પાદચિહ્નેન ગચ્છન્તિ તેષાં ત્વકછેદિનામ્ આદિપુરુષો ભવેત્ તદર્થમ્ અત્વકછેદિનો માનવસ્ય વિશ્વાસાત્ પુણ્યમ્ ઉત્પદ્યત ઇતિ પ્રમાણસ્વરૂપં ત્વકછેદચિહ્નં સ પ્રાપ્નોત્।

XIII ઇબ્રાહીમ્ જગતોડઘિકારી ભવિષ્યતિ યૈષા પ્રતિજ્ઞા તં તસ્ય વંશઞ્ચ પ્રતિ પૂર્વમ્ અક્રિયત સા વ્યવસ્થામૂલિકા નહિ કિન્તુ વિશ્વાસજન્યપુણ્યમૂલિકા।

XIV યતો વ્યવસ્થાવલમ્બિનો યદ્દઘિકારિણો ભવન્તિ તર્હિ વિશ્વાસો વિફલો જાયતે સા પ્રતિજ્ઞાપિ લુપ્તૈવા

XV અધિકન્તુ વ્યવસ્થા કોપં જનયતિ યતો ડવિદ્યમાનાયાં વ્યવસ્થાયામ્ આજ્ઞાલક્ષ્ણં ન સમ્ભવતિ।

XVI અતએવ સા પ્રતિજ્ઞા યદ્ અનુગ્રહસ્ય ફલં ભવેત્ તદર્થં વિશ્વાસમૂલિકા યતસ્તથાત્વે તદ્વંશસમુદાયં પ્રતિ અર્થતો યે વ્યવસ્થયા તદ્વંશસમ્ભવાઃ કેવલં તાન્ પ્રતિ નહિ કિન્તુ ય ઇબ્રાહીમીયવિશ્વાસેન તત્સમ્ભવાસ્તાનપિ પ્રતિ સા પ્રતિજ્ઞા સ્થાસ્નુર્ભવતિ।

XVII યો નિજીવાન્ સજીવાન્ અવિદ્યમાનાનિ વસ્તૂનિ ચ વિદ્યમાનાનિ કરોતિ ઇબ્રાહીમો વિશ્વાસભૂમેસ્તસ્યેશ્વરસ્ય સાક્ષાત્ સોડસ્માકં સર્વેષામ્ આદિપુરુષ આસ્તે, યથા લિખિતં વિદ્યતે, અહં ત્વાં બહુજાતીનામ્ આદિપુરુષં કૃત્વા નિયુક્તવાન્।

XVIII ત્વદીયસ્તાદૃશો વંશો જનિષ્યતે યદિદં વાક્યં પ્રતિશ્રુતં તદ્દનુસારાદ્ ઇબ્રાહીમ્ બહુદેશીયલોકાનામ્ આદિપુરુષો યદ્ ભવતિ તદર્થં સોડનપેક્ષિતવ્યમધ્યપેક્ષમાણો વિશ્વાસં કૃતવાન્।

XIX અપરઞ્ચ ક્ષીણવિશ્વાસો ન ભૂત્વા શતવત્સરવયસ્કત્વાત્ સ્વશરીરસ્ય જરાં સારાનામ્નઃ સ્વભાર્યાયા રજોનિવૃત્તિઞ્ચ તૃણાય ન મેને।

XX અપરમ્ અવિશ્વાસાદ્ ઈશ્વરસ્ય પ્રતિજ્ઞાવચને કમપિ સંશયં ન ચકાર;

XXI કિન્ત્વીશ્વરેણ યત્ પ્રતિશ્રુતં તત્ સાધયિતું શક્યત ઇતિ નિશ્ચિતં વિજ્ઞાય દૃઢવિશ્વાસઃ સન્ ઈશ્વરસ્ય મહિમાનં પ્રકાશયાઞ્ચકાર।

XXII ઇતિ હેતોસ્તસ્ય સ વિશ્વાસસ્તદીયપુણ્યમિવ ગણયાઞ્ચક્રે।

XXIII પુણ્યમિવાગણ્યત તત્ કેવલસ્ય તસ્ય નિમિત્તં લિખિતં નહિ, અસ્માકં નિમિત્તમપિ,

XXIV યતોડસ્માકં પાપનાશાર્થ સમર્પિતોડસ્માકં પુણ્યપ્રાપ્ત્યર્થઞ્ચોત્થાપિતોડભવત્ યોડસ્માકં પ્રભુ યીશુસ્તસ્યોત્થાપયિતરીશ્વરે

XXV યદિ વયં વિશ્વસામસ્તર્હસ્માકમપિ સએવ વિશ્વાસઃ પુણ્યમિવ ગણયિષ્યતે।

V

I વિશ્વાસેન સપુણ્યીકૃતા વયમ્ ઈશ્વરેણ સાર્દ્ધં પ્રભુણાસ્માકં યીશુખ્રીષ્ટેન મેલનં પ્રાપ્તાઃ।

- II અપરં વયં યસ્મિન્ અનુગ્રહાશ્રયે તિષ્ઠામસ્તન્મધ્યં વિશ્વાસમાર્ગેણ તેનૈવાનીતા વયમ્ ઈશ્વરીયવિભવપ્રાપ્તિપ્રત્યાશયા સમાનન્દામઃ।
- III તત્ કેવલં નહિ કિન્તુ કલેશભોગેડધ્યાનન્દામો યતઃ કલેશા઼ાદ્ ઘૈર્ય્ય જાયત ઇતિ વયં જાનીમઃ,
- IV ઘૈર્યાચ્ચ પરીક્ષિતત્વં જાયતે, પરીક્ષિતત્વાત્ પ્રત્યાશા જાયતે,
- V પ્રત્યાશાતો વ્રીડિતત્વં ન જાયતે, યસ્માદ્ અસ્મભ્યં દત્તેન પવિત્રેણાત્મનાસ્માકમ્ અન્તઃકરણાનીશ્વરસ્ય પ્રેમવારિણા સિક્તાનિ।
- VI અસ્માસુ નિરુપાયેષુ સત્સુ ખ્રીષ્ટ ઉપયુક્તે સમયે પાપિનાં નિમિત્તં સ્વીયાન્ પ્રણાન્ અત્યજત્।
- VII હિતકારિણો જનસ્ય કૃતે કોપિ પ્રણાન્ ત્યક્તું સાહસં કર્તુ શક્નોતિ, કિન્તુ ધાર્મિકસ્ય કૃતે પ્રાયેણ કોપિ પ્રણાન્ ન ત્યજતિ।
- VIII કિન્ત્વસ્માસુ પાપિષુ સત્સ્વપિ નિમિત્તમસ્માકં ખ્રીષ્ટઃ સ્વપ્રણાન્ ત્યક્તવાન્, તત ઈશ્વરોસ્માન્ પ્રતિ નિજં પરમપ્રેમાણં દર્શિતવાન્।
- IX અતએવ તસ્ય રક્તપાતેન સપુણ્યીકૃતા વયં નિતાન્તં તેન કોપાદ્ ઉદ્ધારિષ્યામહે।
- X ફલતો વયં યદા રિપવ આસ્મ તદેશ્વરસ્ય પુત્રસ્ય મરણેન તેન સાર્દ્ધં યદ્યસ્માકં મેલનં જાતં તર્હિ મેલનપ્રાપ્તાઃ સન્તોડવશ્યં તસ્ય જીવનેન રક્ષાં લપ્સ્યામહે।
- XI તત્ કેવલં નહિ કિન્તુ યેન મેલનમ્ અલભામહિ તેનાસ્માકં પ્રભુણા યીશુખ્રીષ્ટેન સામ્પ્રતમ્ ઈશ્વરે સમાનન્દામશ્રા।
- XII તથા સતિ, એકેન માનુષેણ પાપં પાપેન ચ મરણં જગતીં પ્રાવિશત્ અપરં સર્વ્વેષાં પાપિત્વાત્ સર્વ્વે માનુષા મૃતે નિંદના અભવત્।
- XIII યતો વ્યવસ્થાદાનસમયં યાવત્ જગતિ પાપમ્ આસીત્ કિન્તુ યત્ર વ્યવસ્થા ન વિદ્યતે તત્ર પાપસ્યાપિ ગણના ન વિદ્યતો।
- XIV તથાધ્યાદમા યાદૃશં પાપં કૃતં તાદૃશં પાપં ચૈ નાર્કારિ આદમમ્ આરભ્ય મૂસાં યાવત્ તેષામધ્યુપરિ મૃત્યૂ રાજત્વમ્ અકરોત્ સ આદમ્ ભાવ્યાદમો નિદર્શનમેવાસ્તો।
- XV કિન્તુ પાપકર્મ્મણો યાદૃશો ભાવસ્તાદૃગ્ દાનકર્મ્મણો ભાવો ન ભવતિ યત એકસ્ય જનસ્યાપરાધેન યદિ બહૂનાં મરણમ્ અઘટત તથાપીશ્વરાનુગ્રહસ્તદનુગ્રહમૂલકં દાનકર્મ્મ જનેનાર્થાદ્ યીશુના ખ્રીષ્ટેન બહુષુ બાહુલ્યાતિબાહુલ્યેન ફલતિ।
- XVI અપરમ્ એકસ્ય જનસ્ય પાપકર્મ્મ યાદૃક્ ફલયુક્તં દાનકર્મ્મ તાદૃક્ ન ભવતિ યતો વિચારકર્મ્મકં પાપમ્ આરભ્ય દણ્ડજનકં બભૂવ, કિન્તુ દાનકર્મ્મ બહુપાપાન્યારભ્ય પુણ્યજનકં બભૂવા।
- XVII યત એકસ્ય જનસ્ય પાપકર્મ્મતસ્તેનૈકેન યદિ મરણસ્ય રાજત્વં જાતં તર્હિ યે જના અનુગ્રહસ્ય બાહુલ્યં પુણ્યદાનઞ્ચ પ્રાપ્નુવન્તિ ત એકેન જનેન, અર્થાત્ યીશુખ્રીષ્ટેન, જીવને રાજત્વમ્ અવશ્યં કરિષ્યન્તિ।
- XVIII એકોડપરાધો યદ્વત્ સર્વ્વમાનવાનાં દણ્ડગામી માર્ગો ડભવત્ તદ્વદ્ એકં પુણ્યદાનં સર્વ્વમાનવાનાં જીવનયુક્તપુણ્યગામી માર્ગ એવા।
- XIX અપરમ્ એકસ્ય જનસ્યાજ્ઞાલક્ષ્ણાદ્ યથા બહવો ડપરાધિનો જાતાસ્તદ્વદ્ એકસ્યાજ્ઞાયરણાદ્ બહવઃ સપુણ્યીકૃતા ભવન્તિ।
- XX અધિકન્તુ વ્યવસ્થાગમનાદ્ અપરાધસ્ય બાહુલ્યં જાતં કિન્તુ યત્ર પાપસ્ય બાહુલ્યં તત્રૈવ તસ્માદ્ અનુગ્રહસ્ય બાહુલ્યમ્ અભવત્।
- XXI તેન મૃત્યુના યદ્વત્ પાપસ્ય રાજત્વમ્ અભવત્ તદ્વદ્ અસ્માકં પ્રભુયીશુખ્રીષ્ટદ્વારાનન્તજીવનદાયિપુણ્યેનાનુગ્રહસ્ય રાજત્વં ભવતિ।

VI

- I પ્રભૂતરૂપેણ યદ્ અનુગ્રહઃ પ્રકાશતે તદર્થં પાપે તિષ્ઠામ ઇતિ વાક્યં કિં વયં વદિષ્યામઃ? તત્ર ભવતુ।
- II પાપં પ્રતિ મૃતા વયં પુનસ્તસ્મિન્ કથમ્ જીવિષ્યામઃ?
- III વયં યાવન્તો લોકા યીશુખ્રીષ્ટે મજ્જિજતા અભવામ તાવન્ત એવ તસ્ય મરણો મજ્જિજતા ઇતિ કિં યૂયં ન જાનીથ?
- IV તતો યથા પિતુઃ પરાક્રમેણ શ્મશાનાત્ ખ્રીષ્ટ ઉત્થાપિતસ્તથા વયમપિ યત્ નૂતનજીવિન ઇવાચરામસ્તદર્થ મજ્જજનેન તેન સાર્દ્ધં મૃત્યુરૂપે શ્મશાને સંસ્થાપિતાઃ।
- V અપરં વયં યદિ તેન સંયુક્તાઃ સન્તઃ સ ઇવ મરણભાગિનો જાતાસ્તર્હિ સ ઇવોત્થાનભાગિનોડપિ ભવિષ્યામઃ।
- VI વયં યત્ પાપસ્ય દાસાઃ પુન ન ભવામસ્તદર્થમ્ અસ્માકં પાપરૂપશરીરસ્ય વિનાશાર્થમ્ અસ્માકં પુરાતનપુરુષસ્તેન સાકં કુશેડહન્યતેતિ વયં જાનીમઃ।
- VII યો હતઃ સ પાપાત્ મુક્ત એવા
- VIII અતએવ યદિ વયં ખ્રીષ્ટેન સાર્દ્ધમ્ અહન્યામહિ તર્હિ પુનરપિ તેન સહિતા જીવિષ્યામ ઇત્યત્રાસ્માકં વિશ્વાસો વિદ્યતો

- IX યતઃ શ્મશાનાદ્ ઉત્થાપિતઃ પ્રીષ્ટો પુનર્ન મિચિત ઇતિ વયં જાનીમઃ! તસ્મિન્ કોપ્યધિકારો મૃત્યો નાસ્તિ।
 X અપરંચ સ યદ્ અમિચિત તેનૈકદા પાપમ્ ઉદિશ્યામિચિત, યચ્ચ જીવતિ તેનેશ્વરમ્ ઉદિશ્ય જીવતિ;
 XI તદ્દદ્ યૂયમપિ સ્વાન્ પાપમ્ ઉદિશ્ય મૃતાન્ અસ્માકં પ્રભુણા યીશુપ્રીષ્ટેનેશ્વરમ્ ઉદિશ્ય જીવન્તો જાનીતા।
 XII અપરંચ કુત્સિતાભિલાષાન્ પૂરયિતું યુષ્માકં મર્ત્યદેહૃષુ પાપમ્ આધિપત્યં ન કરોતુ।
 XIII અપરં સ્વં સ્વમ્ અહમ્ અધર્મસ્યાસ્ત્રં કૃત્વા પાપસેવાયાં ન સમર્પયત, કિન્તુ શ્મશાનાદ્ ઉત્થિતાનિવ સ્વાન્ ઈશ્વરે સમર્પયત સ્વાન્યજ્ઞાનિ ય ધર્માસ્ત્રસ્વરૂપાણીશ્વરમ્ ઉદિશ્ય સમર્પયતા।
 XIV યુષ્માકમ્ ઉપરિ પાપસ્યાધિપત્યં પુનર્ન ભવિષ્યતિ, યસ્માદ્ યૂયં વ્યવસ્થાયા અનાયત્તા અનુગ્રહસ્ય ચાયત્તા અભવતા।
 XV કિન્તુ વયં વ્યવસ્થાયા અનાયત્તા અનુગ્રહસ્ય ચાયત્તા અભવામ, ઇતિ કારણાત્ કિં પાપં કરિષ્યામઃ? તન્ન ભવતુ।
 XVI યતો મૃતિજનકં પાપં પુણ્યજનકં નિદેશાયરણઞ્ચૈતયોર્દ્વયો યસ્મિન્ આજ્ઞાપાલનાર્થં ભૃત્યાનિવ સ્વાન્ સમર્પયથ, તસ્યૈવ ભૃત્યા ભવથ, એતત્ કિં યૂયં ન જાનીથ?
 XVII અપરંચ પૂર્વં યૂયં પાપસ્ય ભૃત્યા આસ્તેતિ સત્યં કિન્તુ યસ્યાં શિક્ષારૂપાયાં મૂષાયાં નિક્ષિપ્તા અભવત તસ્યા આકૃતિં મનોભિર્લબ્ધવન્ત ઇતિ કારણાદ્ ઈશ્વરસ્ય ધન્યવાદો ભવતુ।
 XVIII ઇત્યં યૂયં પાપસેવાતો મુક્તાઃ સન્તો ધર્મસ્ય ભૃત્યા જાતાઃ।
 XIX યુષ્માકં શારીરિક્યા દુર્બલતાયા હેતો મર્નવવદ્ અહમ્ એતદ્ બ્રવીમિ; પુનઃ પુનરધર્મકરણાર્થં યદ્દત્ પૂર્વં પાપામેધ્યયો ભૃત્યત્વે નિજાજ્ઞાનિ સમાર્પયત તદ્દદ્ ઇદાનીં સાધુકર્મકરણાર્થં ધર્મસ્ય ભૃત્યત્વે નિજાજ્ઞાનિ સમર્પયતા।
 XX યદા યૂયં પાપસ્ય ભૃત્યા આસ્ત તદા ધર્મસ્ય નાયત્તા આસ્તા।
 XXI તર્હિ યાનિ કર્માણિ યૂયમ્ ઇદાનીં લજ્જાજનકાનિ બુધ્યધ્વે પૂર્વં તૈ યુષ્માકં કો લાભ આસીત્? તેષાં કર્મણાં ફલં મરણમેવા।
 XXII કિન્તુ સામ્પ્રતં યૂયં પાપસેવાતો મુક્તાઃ સન્ત ઈશ્વરસ્ય ભૃત્યાભવત તસ્માદ્ યુષ્માકં પવિત્રત્વરૂપં લભ્યમ્ અનન્તજીવનરૂપં ફલમ્ આસ્તે।
 XXIII યતઃ પાપસ્ય વેતનં મરણં કિન્ત્વસ્માકં પ્રભુણા યીશુપ્રીષ્ટેનાનન્તજીવનમ્ ઈશ્વરદત્તં પારિતોષિકમ્ આસ્તે।

VII

- I હે ભ્રાતૃગણ વ્યવસ્થાવિદઃ પ્રતિ મમેદં નિવેદનં વિધિઃ કેવલં યાવજજીવં માનવોપર્યધિપતિત્વં કરોતીતિ યૂયં કિં ન જાનીથ?
 II યાવત્કાલં પતિ જીવતિ તાવત્કાલમ્ ઊઠા ભાર્યા વ્યવસ્થયા તસ્મિન્ બદ્ધા તિષ્ઠતિ કિન્તુ યદિ પતિ મિચિતે તર્હિ સા નારી પત્યુર્વ્યવસ્થાતો મુચ્યતે।
 III એતત્કારણાત્ પત્યુર્જીવનકાલે નારી યદન્યં પુરુષં વિવહતિ તર્હિ સા વ્યભિચારિણી ભવતિ કિન્તુ યદિ સ પતિ મિચિતે તર્હિ સા તસ્યા વ્યવસ્થાયા મુક્તા સતી પુરુષાન્તરેણ વ્યૂઠાપિ વ્યભિચારિણી ન ભવતિ।
 IV હે મમ ભ્રાતૃગણ, ઈશ્વરનિમિત્તં યદસ્માકં ફલં જાયતે તદર્થં શ્મશાનાદ્ ઉત્થાપિતેન પુરુષેણ સહ યુષ્માકં વિવાહો યદ્ ભવેત્ તદર્થં પ્રીષ્ટસ્ય શરીરેણ યૂયં વ્યવસ્થાં પ્રતિ મૃતવન્તઃ।
 V યતોડસ્માકં શારીરિકાયરણસમયે મરણનિમિત્તં ફલમ્ ઉત્પાદયિતું વ્યવસ્થયા દૂષિતઃ પાપાભિલાષોડસ્માકમ્ અહ્નેષુ જીવન્ આસીત્।
 VI કિન્તુ તદા યસ્યા વ્યવસ્થાયા વશે આસ્મહિ સામ્પ્રતં તાં પ્રતિ મૃતત્વાદ્ વયં તસ્યા અધીનત્વાત્ મુક્તા ઇતિ હેતોરીશ્વરોડસ્માભિઃ પુરાતનલિપિતાનુસારાત્ ન સેવિતવ્યઃ કિન્તુ નવીનસ્વભાવેનૈવ સેવિતવ્યઃ।
 VII તર્હિ વયં કિં બ્રૂમઃ? વ્યવસ્થા કિં પાપજનિકા ભવતિ? નેત્યં ભવતુ વ્યવસ્થામ્ અવિદ્યમાનાયાં પાપં કિમ્ ઇત્યહં નાવેદં; કિન્તુ લોભં મા કાર્ષીરિતિ યેદ્ વ્યવસ્થાગ્રન્થે લિખિતં નાભવિષ્યત્ તર્હિ લોભઃ કિમ્ભૂતસ્તદહં નાજ્ઞાસ્યાં।
 VIII કિન્તુ વ્યવસ્થયા પાપં છિદ્રં પ્રાપ્યાસ્માકમ્ અન્તઃ સર્વવિદ્યં કુત્સિતાભિલાષમ્ અજનયત્; યતો વ્યવસ્થાયામ્ અવિદ્યમાનાયાં પાપં મૃતાં।
 IX અપરં પૂર્વં વ્યવસ્થાયામ્ અવિદ્યમાનાયામ્ અહમ્ અજીવં તતઃ પરમ્ આજ્ઞાયામ્ ઉપસ્થિતાયામ્ પાપમ્ અજીવત્ તદાહમ્ અમિચે।
 X ઇત્યં સતિ જીવનનિમિત્તા યાજ્ઞા સા મમ મૃત્યુજનિકાભવત્।
 XI યતઃ પાપં છિદ્રં પ્રાપ્ય વ્યવસ્થિતાદેશેન માં વચ્ચયિત્વા તેન મામ્ અહન્।
 XII અતરેવ વ્યવસ્થા પવિત્રા, આદેશશ્ચ પવિત્રો ન્યાય્યો હિતકારી ય ભવતિ।
 XIII તર્હિ યત્ સ્વયં હિતકૃત્ તત્ કિં મમ મૃત્યુજનકમ્ અભવત્? નેત્યં ભવતુ; કિન્તુ પાપં યત્ પાતકમિવ પ્રકાશતે તથા નિદેશેન પાપં યદતીવ પાતકમિવ પ્રકાશતે તદર્થં હિતોપાયેન મમ મરણમ્ અજનયત્।

- XIV व्यवस्थात्मबोधिकेति वयं ज्ञानीमः किन्त्वहं शारीरतायारी पापस्य क्रीतकिङ्करो विद्ये।
 XV यतो यत् कर्म करोमि तत् मम मनोऽभिमतं नहि; अपरं यन् मम मनोऽभिमतं तन्न करोमि किन्तु यद् ऋतीये तत् करोमि।
 XVI तथात्वे यन् ममानभिमतं तद् यद्दि करोमि तर्हि व्यवस्था सूतमेति स्वीकरोमि।
 XVII अतएव सम्प्रति तत् कर्म मया क्रियत इति नहि किन्तु मम शरीरस्थेन पापेनैव क्रियते।
 XVIII यतो मयि, अर्थतो मम शरीरे, किमप्युत्तमं न वसति, अतद् अहं ज्ञानामि; ममेच्छुकतायां तिष्ठन्त्यामप्यहम्
 उत्तमकर्मसाधने समर्थो न भवामि।
 XIX यतो यामुत्तमां क्रियां कर्तुमहं वाञ्छामि तां न करोमि किन्तु यत् कुत्सितं कर्म कर्तुम् अनिच्छुकोऽस्मि तदेव करोमि।
 XX अतएव यद्यत् कर्म कर्तुं ममेच्छा न भवति तद् यद्दि करोमि तर्हि तत् मया न क्रियते, ममान्तर्वर्तिना पापेनैव क्रियते।
 XXI भद्रं कर्तुम् इच्छुं मां यो ऽभद्रं कर्तुं प्रवर्तयति तादृशं स्वभावमेकं मयि पश्यामि।
 XXII अहम् आन्तरिकपुरुषेष्वेश्वरव्यवस्थायां सन्तुष्ट आसे;
 XXIII किन्तु तद्विपरीतं युध्यन्तं तदन्यमेकं स्वभावं मदीयाङ्गस्थितं प्रपश्यामि, स मदीयाङ्गस्थितपापस्वभावस्यायत्तं मां कर्तुं
 येष्टते।
 XXIV हा हा योऽहं दुर्भाग्यो मनुजस्तं माम् अतस्मान् मृताच्छरीरात् को निस्तारयिष्यति?
 XXV अस्माकं प्रभुणा यीशुख्रीष्टेन निस्तारयितारम् ईश्वरं धन्यं वदामि अतएव शरीरेण पापव्यवस्थाया मनसा तु
 ईश्वरव्यवस्थायाः सेवनं करोमि।

VIII

- I ये ज्ञानाः ख्रीष्टं यीशुम् आश्रित्य शारीरिकं नायरन्त आत्मिकमायरन्ति तेऽधुना दण्डार्हा न भवन्ति।
 II श्रुवनदायकस्यात्मनो व्यवस्था ख्रीष्टयीशुना पापमरणयो र्व्यवस्थातो मामभोययत्।
 III यस्माच्छारीरस्य दुर्बलत्वाद् व्यवस्थया यत् कर्मासाध्यम् ईश्वरो निजपुत्रं पापिशरीररूपं पापनाशकबलिःपञ्च प्रेष्य
 तस्य शरीरे पापस्य दण्डं कुर्वन् तत्कर्म साधितवान्।
 IV ततः शारीरिकं नायरित्वास्मात्किञ्चिद् आयरद्विव्यवस्थाग्रन्थे निर्दिष्टानि पुण्यकर्माणि सर्वाणि साध्यन्ते।
 V ये शारीरिकायारिणस्ते शारीरिकान् विषयान् भावयन्ति ये आत्मिकायारिणस्ते आत्मनो विषयान् भावयन्ति।
 VI शारीरिकभावस्य इत्वं मृत्युः किञ्चात्मिकभावस्य इत्वे श्रुवनं शान्तिश्च।
 VII यतः शारीरिकभाव ईश्वरस्य विरुद्धः शत्रुताभाव एव स ईश्वरस्य व्यवस्थाया अधीनो न भवति भवितुञ्च न शक्नोति।
 VIII अतस्मात् शारीरिकायारिषु तोषुम् ईश्वरेण न शक्यं।
 IX किन्त्वीश्वरस्यात्मा यद्दि युष्माकं मध्ये वसति तर्हि यूयं शारीरिकायारिणो न सन्त आत्मिकायारिणो भवथः। यस्मिन् तु
 ख्रीष्टस्यात्मा न विद्यते स तत्सम्भवो नहि।
 X यद्दि ख्रीष्टो युष्मान् अधितिष्ठति तर्हि पापम् उद्दिश्य शरीरं मृतं किन्तु पुण्यमुद्दिश्यात्मा श्रुवति।
 XI मृतगणाद् यीशु र्नेनोत्थापितस्तस्यात्मा यद्दि युष्मन्मध्ये वसति तर्हि मृतगणात् ख्रीष्टस्य स उत्थापयिता
 युष्मन्मध्यवासिना स्वकीयात्मना युष्माकं मृतदेहानपि पुन श्रुवयिष्यति।
 XII हे भ्रातृगण शरीरस्य वयमधमार्हा न भवामोऽतः शारीरिकायारोऽस्मात्किं न कर्तव्यः।
 XIII यद्दि यूयं शरीरिकायारिणो भवेत तर्हि युष्मात्किं मर्त्तव्यमेव किन्त्वात्मना यद्दि शरीरकर्माणि घातयेत तर्हि श्रुविष्यथा।
 XIV यतो यावन्तो लोका ईश्वरस्यात्मना कृष्यन्ते ते सर्व ईश्वरस्य सन्ताना भवन्ति।
 XV यूयं पुनरपि भयजनकं दास्यभावं न प्राप्ताः किन्तु येन भावेनेश्वरं पितः पितरिति प्रोच्य सम्बोधयथ तादृशं
 दत्तपुत्रत्वभावम् प्राप्नुत।
 XVI अपरञ्च वयम् ईश्वरस्य सन्ताना अतस्मिन् पवित्र आत्मा स्वयम् अस्माकम् आत्मात्किं सार्द्धं प्रमाणं ददाति।
 XVII अतएव वयं यद्दि सन्तानास्तर्ह्यधिकारिणः, अर्थाद् ईश्वरस्य स्वत्वाधिकारिणः ख्रीष्टेन सहाधिकारिणश्च भवामः;
 अपरं तेन सार्द्धं यद्दि दुःखभागिनो भवामस्तर्हि तस्य विभवस्यापि भागिनो भविष्यामः।
 XVIII किन्त्वस्मासु यो भावीविभवः प्रकाशिष्यते तस्य समीपे वर्त्तमानकालीनं दुःखमहं तृणाय मन्ये।
 XIX यतः प्राणिगण ईश्वरस्य सन्तानानां विभवप्राप्तिम् आकाङ्क्षन् नितान्तम् अपेक्षते।
 XX अपरञ्च प्राणिगणः स्वैरम् अवीकताया वशीकृतो नाभवत्।
 XXI किन्तु प्राणिगणोऽपि नश्वरताधीनत्वात् मुक्तः सन् ईश्वरस्य सन्तानानां परममुक्तिं प्राप्स्यतीत्यभिप्रायेण वशीकर्त्रा
 वशीयके।
 XXII अपरञ्च प्रसूयमानावद् व्यथितः सन् एदानीं यावत् कृत्स्नः प्राणिगण आर्त्तस्वरं करोतीति वयं ज्ञानीमः।

XXIII કેવલ: સ ઇતિ નહિ કિન્તુ પ્રથમજાતફલસ્વરૂપમ્ આત્માનં પ્રાપ્તા વયમપિ દત્તકપુત્રત્વપદપ્રાપ્તિમ્ અર્થાત્ શરીરસ્ય મુક્તિં પ્રતીક્ષમાણાસ્તદ્દ્ અન્તરાર્તરાવં કુર્મઃ।

XXIV વયં પ્રત્યાશયા ત્રાણમ્ અલભામહિ કિન્તુ પ્રત્યક્ષવસ્તુનો યા પ્રત્યાશા સા પ્રત્યાશા નહિ, યતો મનુષ્યો યત્ સમીક્ષતે તસ્ય પ્રત્યાશાં ક્રુતઃ કરિષ્યતિ?

XXV યદ્ અપ્રત્યક્ષં તસ્ય પ્રત્યાશાં યદિ વયં કુર્વીમહિ તર્હિ ધૈર્યમ્ અવલમ્બ્ય પ્રતીક્ષામહે।

XXVI તત આત્માપિ સ્વયમ્ અસ્માકં દુર્બલતાયાઃ સહાયત્વં કરોતિ; યતઃ કિં પ્રાર્થિતવ્યં તદ્ બોદ્ધું વયં ન શક્નુમઃ, કિન્ત્વસ્પષ્ટૈરાર્તરાવૈરાત્મા સ્વયમ્ અસ્મન્નિમિત્તં નિવેદયતિ।

XXVII અપરમ્ ઈશ્વરાભિમતરૂપેણ પવિત્રલોકાનાં કૃતે નિવેદયતિ ય આત્મા તસ્યાભિપ્રાયોડન્તર્યામિના જ્ઞાયતે।

XXVIII અપરમ્ ઈશ્વરીયનિરૂપણાનુસારેણાહૂતાઃ સન્તો યે તસ્મિન્ પ્રીયન્તે સર્વાણિ મિલિત્વા તેષાં મજ્જલં સાધયન્તિ, એતદ્ વયં જ્ઞાનીમઃ।

XXIX યત ઈશ્વરો બહુભ્રાતૃણાં મધ્યે સ્વપુત્રં જ્યેષ્ઠં કર્તુમ્ ઇચ્છન્ યાન્ પૂર્વ્વ લક્ષ્યીકૃતવાન્ તાન્ તસ્ય પ્રતિમૂર્ત્યાઃ સાદૃશ્યપ્રાપ્ત્યર્થં ન્યયુંક્તા।

XXX અપરમ્ તેન યે નિયુક્તાસ્ત આહૂતા અપિ યે ય તેનાહૂતાસ્તે સપુણ્યીકૃતાઃ, યે ય તેન સપુણ્યીકૃતાસ્તે વિભવયુક્તાઃ।

XXXI ઇત્યત્ર વયં કિં બૂમઃ? ઈશ્વરો યદ્ અસ્માકં સપક્ષો ભવતિ તર્હિ કો વિપક્ષોડસ્માકં?

XXXII આત્મપુત્રં ન રક્ષિત્વા યોડસ્માકં સર્વેષાં કૃતે તં પ્રદત્તવાન્ સ કિં તેન સહાસ્મભ્યમ્ અન્યાનિ સર્વાણિ ન દાસ્યતિ?

XXXIII ઈશ્વરસ્યાભિરુચિતેષુ કેન દોષ આરોપયિષ્યતે? ય ઈશ્વરસ્તાન્ પુણ્યવત ઇવ ગણયતિ કિં તેન?

XXXIV અપરં તેભ્યો દણ્ડદાનાજ્ઞા વા કેન કરિષ્યતે? યોડસ્મન્નિમિત્તં પ્રાણાન્ ત્યક્તવાન્ કેવલં તન્ન કિન્તુ મૃતગણમધ્યાદ્ ઉત્થિતવાન્, અપિ યેશ્વરસ્ય દક્ષિણે પાર્શ્વે તિષ્ઠન્ અદ્યાપ્યસ્માકં નિમિત્તં પ્રાર્થત એવમ્ભૂતો યઃ ખ્રીષ્ટઃ કિં તેન?

XXXV અસ્માભિઃ સહ ખ્રીષ્ટસ્ય પ્રેમવિચ્છેદં જનયિતું કઃ શક્નોતિ? કલેશો વ્યસનં વા તાડના વા દુર્ભિક્ષં વા વસ્ત્રહીનત્વં વા પ્રાણસંશયો વા ખજ્જો વા કિમેતાનિ શક્નુવન્તિ?

XXXVI કિન્તુ લિખિતમ્ આસ્તે, યથા, વયં તવ નિમિત્તં સ્મો મૃત્યુવકત્રેડખિલં દિનં બલિર્દેયો યથા મેષો વયં ગણ્યામહે તથા।

XXXVII અપરં યોડસ્માસુ પ્રીયતે તેનૈતાસુ વિપત્સુ વયં સમ્યગ્ વિજ્યામહે।

XXXVIII યતોડસ્માકં પ્રભુના યીશુખ્રીષ્ટેનેશ્વરસ્ય યત્ પ્રેમ તસ્માદ્ અસ્માકં વિચ્છેદં જનયિતું મૃત્યુ જીવનં વા દિવ્યદૂતા વા બલવન્તો મુખ્યદૂતા વા વર્તમાનો વા ભવિષ્યન્ કાલો વા ઉચ્યપદં વા નીચપદં વાપરં કિમપિ સૃષ્ટવસ્તુ

XXXIX વૈતેષાં કેનાપિ ન શક્યમિત્યસ્મિન્ દૃઢવિશ્વાસો મમાસ્તે।

IX

I અહં કાચ્ચિદ્ કલ્પિતાં કથાં ન કથયામિ, ખ્રીષ્ટસ્ય સાક્ષાત્ સત્યમેવ બ્રવીમિ પવિત્રસ્યાત્મનઃ સાક્ષાન્ મદીયં મન એતત્ સાક્ષ્યં દદાતિ।

II મમાન્તરતિશયદુઃખં નિરન્તરં ખેદશ્ચ

III તસ્માદ્ અહં સ્વજાતીયભ્રાતૃણાં નિમિત્તાત્ સ્વયં ખ્રીષ્ટાચ્છાપાકાન્તો ભવિતુમ્ ઐચ્છમ્।

IV યતસ્ત ઇસ્રાયેલસ્ય વંશા અપિ ય દત્તકપુત્રત્વં તેજો નિયમો વ્યવસ્થાદાનં મન્દિરે ભજનં પ્રતિજ્ઞાઃ પિતૃપુરુષગણશ્રૈતેષુ સર્વેષુ તેષામ્ અધિકારોડસ્તિ।

V તત્ કેવલં નહિ કિન્તુ સર્વાધ્યક્ષઃ સર્વદા સચ્ચિદાનન્દ ઈશ્વરો યઃ ખ્રીષ્ટઃ સોડપિ શારીરિકસમ્બન્ધેન તેષાં વંશસમ્ભવઃ।

VI ઈશ્વરસ્ય વાક્યં વિફલં જાતમ્ ઇતિ નહિ યત્કારણાદ્ ઇસ્રાયેલો વંશે યે જાતાસ્તે સર્વે વસ્તુત ઇસ્રાયેલીયા ન ભવન્તિ।

VII અપરમ્ ઇબ્રાહીમો વંશે જાતા અપિ સર્વે તસ્યૈવ સન્તાના ન ભવન્તિ કિન્તુ ઇસ્હાકો નામ્ના તવ વંશો વિખ્યાતો ભવિષ્યતિ।

VIII અર્થાત્ શારીરિકસંસર્ગાત્ જાતાઃ સન્તાના યાવન્તસ્તાવન્ત એવેશ્વરસ્ય સન્તાના ન ભવન્તિ કિન્તુ પ્રતિશ્રવણાદ્ યે જાયન્તે તએવેશ્વરવંશો ગણ્યતે।

IX યતસ્તત્પ્રતિશ્રુતે વાક્યમેતત્, એતાદૃશે સમયે ડહં પુનરાગમિષ્યામિ તત્પૂર્વ્વ સારાયાઃ પુત્ર એકો જનિષ્યતે।

X અપરમપિ વદામિ સ્વમનોડભિલાષત ઈશ્વરેણ યન્નિરૂપિતં તત્ કર્મ્મતો નહિ કિન્ત્વાહ્વયિતુ જર્મતમેતદ્ યથા સિદ્ધ્યતિ

XI તદર્થં રિબ્કાનામિકયા યોષિતા જનૈકસ્માદ્ અર્થાદ્ અસ્માકમ્ ઇસ્હાકઃ પૂર્વ્વપુરુષાદ્ ગર્ભે ધૃતે તસ્યાઃ સન્તાનયોઃ પ્રસવાત્ પૂર્વ્વ કિન્તુ તયોઃ શુભાશુભકર્મ્મણઃ કરણાત્ પૂર્વ્વ

XII તાં પ્રતીદં વાક્યમ્ ઉક્તં, જ્યેષ્ઠઃ કનિષ્ઠં સેવિષ્યતે,

XIII યથા લિખિતમ્ આસ્તે, તથાપ્યેષાવિ ન પ્રીત્વા યાકૂબિ પ્રીતવાન્ અહં।

- XIV તર્હિ વયં કિં બ્રૂમઃ? ઈશ્વરઃ કિંમ્ અન્યાયકારી? તથા ન ભવતુ।
- XV યતઃ સ સ્વયં મૂસામ્ અવદતઃ; અહં યસ્મિન્ અનુગ્રહં ચિકીર્ષામિ તમેવાનુગૃહ્ણામિ, યન્ન દયિતુમ્ ઇચ્છામિ તમેવ દયે।
- XVI અતએવેચ્છતા યતમાનેન વા માનવેન તન્ન સાધ્યતે દયાકારિણેશ્વરેણૈવ સાધ્યતે।
- XVII ફિરૌણિ શાસ્ત્રે લિખતિ, અહં ત્વદ્વારા મત્પરાક્રમં દર્શયિતું સર્વ્વપૃથિવ્યાં નિજનામ પ્રકાશયિતુન્ન ત્વાં સ્થાપિતવાન્।
- XVIII અતઃ સ યમ્ અનુગ્રહીતુમ્ ઇચ્છતિ તમેવાનુગૃહ્ણાતિ, યન્ન નિગ્રહીતુમ્ ઇચ્છતિ તં નિગૃહ્ણાતિ।
- XIX યદિ વદસિ તર્હિ સ દોષં કુતો ગૃહ્ણાતિ? તદીચેચ્છાયાઃ પ્રતિબન્ધકત્વં કર્ત્ત્વં કસ્ય સામર્થ્યં વિદ્યતે?
- XX હે ઈશ્વરસ્ય પ્રતિપક્ષ મર્ત્ય ત્વં કઃ? એતાદૃશં માં કુતઃ સૃષ્ટવાન્? ઇતિ કથાં સૃષ્ટવસ્તુ સ્રષ્ટ્રે કિં કથયિષ્યતિ?
- XXI એકસ્માન્ મૃત્પિણ્ડાદ્ ઉત્કૃષ્ટાપકૃષ્ટૌ દ્વિવિદ્ધૌ કલશૌ કર્તુ કિં કુલાલસ્ય સામર્થ્યં નાસ્તિ?
- XXII ઈશ્વરઃ કોપં પ્રકાશયિતું નિજશક્તિં જ્ઞાપયિતુન્નચ્છન્ યદિ વિનાશસ્ય યોગ્યાનિ ક્રોધભાજનાનિ પ્રતિ બહુકાલં દીર્ઘસહિષ્ણુતામ્ આશ્રયતિ;
- XXIII અપરન્ન વિભવપ્રાપ્ત્યર્થં પૂર્વ્વં નિયુક્તાન્યનુગ્રહપાત્રાણિ પ્રતિ નિજવિભવસ્ય બાહુલ્યં પ્રકાશયિતું કેવલચિહ્નિનાં નહિ ભિન્નદેશિનામપિ મધ્યાદ્
- XXIV અસ્માનિવ તાન્યાહ્વયતિ તત્ર તવ કિં?
- XXV હોશેયગ્રન્થે યથા લિખિતમ્ આસ્તે, યો લોકો મમ નાસીત્ તં વદિષ્યામિ મદીયકં યા જાતિ મેડપ્રિયા યાસીત્ તાં વદિષ્યામ્યહં પ્રિયાં।
- XXVI યૂયં મદીયલોકા ન યત્રેતિ વાક્યમૌચ્યતા અમરેશસ્ય સન્તાના ઇતિ ખ્યાસ્યન્તિ તત્ર તે।
- XXVII ઇસ્રાયેલીયલોકેષુ યિશાયિયોડપિ વાયમેતાં પ્રાચાર્યત્, ઇસ્રાયેલીયવંશાનાં યા સંખ્યા સા તુ નિશ્ચિતાં સમુદ્રસિકતાસંખ્યાસમાના યદિ જાયતો તથાપિ કેવલં લોકૈરલ્પૈસ્ત્રાણં વ્રજિષ્યતો।
- XXVIII યતો ન્યાયેન સ્વં કર્મ પરેશઃ સાધયિષ્યતિ દેશે સએવ સંક્ષેપાન્નિજં કર્મ કરિષ્યતિ।
- XXIX યિશાયિયોડપરમપિ કથયામાસ, સૈન્યાધ્યક્ષપરેશેન ચેત્ કિન્નિત્રોદશિષ્યતા તદા વયં સિદ્ધોમેવાભવિષ્યામ વિનિશ્ચિતાં યદ્વા વયમ્ અમોરાયા અગમિષ્યામ તુલ્યતાં।
- XXX તર્હિ વયં કિં વક્ષ્યામઃ? ઇતરદેશીયા લોકા અપિ પુણ્યાર્થમ્ અયતમાના વિશ્વાસેન પુણ્યમ્ અલભન્તઃ;
- XXXI કિન્તિવસ્રાયેલ્લોકા વ્યવસ્થાપાલનેન પુણ્યાર્થં યતમાનાસ્તન્ નાલભન્તા।
- XXXII તસ્ય કિં કારણં? તે વિશ્વાસેન નહિ કિન્તુ વ્યવસ્થાયાઃ ક્રિયયા ચેષ્ટિત્વા તસ્મિન્ સ્ખલનજનકે પાષાણે પાદસ્ખલનં પ્રાપ્તાઃ।
- XXXIII લિખિતં યાદૃશમ્ આસ્તે, પશ્ય પાદસ્ખલાર્થં હિ સીયોનિ પ્રસ્તરન્તથા બાધાકારન્ન પાષાણં પરિસ્થાપિતવાનહમ્ વિશ્વસિષ્યતિ યસ્તત્ર સ જનો ન ત્રપિષ્યતો।

X

- I હે ભ્રાતર ઇસ્રાયેલીયલોકા યત્ પરિત્રાણં પ્રાપ્નુવન્તિ તદહં મનસાભિલષન્ ઈશ્વરસ્ય સમીપે પ્રાર્થયે।
- II યત ઈશ્વરે તેષાં ચેષ્ટા વિદ્યત ઇત્યત્રાહં સાક્ષ્યસ્મિ; કિન્તુ તેષાં સા ચેષ્ટા સજ્ઞાના નહિ,
- III યતસ્ત ઈશ્વરદત્તં પુણ્યમ્ અવિજ્ઞાય સ્વકૃતપુણ્યં સ્થાપયિતુમ્ ચેષ્ટમાના ઈશ્વરદત્તસ્ય પુણ્યસ્ય નિદ્નત્વં ન સ્વીકુર્વન્તિ।
- IV ખ્રીષ્ટ એકૈકવિશ્વાસિજનાય પુણ્યં દાતું વ્યવસ્થાયાઃ ફલસ્વરૂપો ભવતિ।
- V વ્યવસ્થાપાલનેન યત્ પુણ્યં તત્ મૂસા વર્ણયામાસ, યથા, યો જનસ્તાં પાલયિષ્યતિ સ તદ્વારા જીવિષ્યતિ।
- VI કિન્તુ પ્રત્યયેન યત્ પુણ્યં તદ્ એતાદૃશં વાક્યં વદતિ, કઃ સ્વર્ગમ્ આરુહ્ય ખ્રીષ્ટમ્ અવરોહયિષ્યતિ?
- VII કો વા પ્રેતલોકમ્ અવરુહ્ય ખ્રીષ્ટં મૃતગણમધ્યાદ્ આનેષ્યતીતિ વાક્ મનસિ ત્વયા ન ગદિતવ્યા।
- VIII તર્હિ કિં બ્રવીતિ? તદ્ વાક્યં તવ સમીપસ્થમ્ અર્થાત્ તવ વદને મનસિ યાસ્તે, તચ્ચ વાક્યમ્ અસ્માભિઃ પ્રચાર્યમાણં વિશ્વાસસ્ય વાક્યમેવા।
- IX વસ્તુતઃ પ્રભુ યીશુ યદિ વદનેન સ્વીકરોષિ, તથેશ્વરસ્તં શ્મશાનાદ્ ઉદસ્થાપયદ્ ઇતિ યદન્તઃકરણેન વિશ્વસિષિ તર્હિ પરિત્રાણં લપ્સ્યસે।
- X યસ્માત્ પુણ્યપ્રાપ્ત્યર્થમ્ અન્તઃકરણેન વિશ્વસિતવ્યં પરિત્રાણાર્થન્ન વદનેન સ્વીકર્ત્તવ્યં।
- XI શાસ્ત્રે યાદૃશં લિખતિ વિશ્વસિષ્યતિ યસ્તત્ર સ જનો ન ત્રપિષ્યતો।
- XII ઇત્યત્ર ચિહ્નિદિનિ તદન્યલોકે ય કોપિ વિશેષો નાસ્તિ યસ્માદ્ યઃ સર્વ્વેષામ્ અદ્વિતીયઃ પ્રભુઃ સ નિજયાચકાન સર્વ્વાન્ પ્રતિ વદાન્યો ભવતિ।
- XIII યતઃ, યઃ કશ્ચિત્ પરમેશસ્ય નામ્ના હિ પ્રાર્થયિષ્યતો સ એવ મનુજો નૂનં પરિત્રાતો ભવિષ્યતિ।

XIV યં યે જના ન પ્રત્યાયન્ તે તમુદિશ્ય કથં પ્રાર્થયિષ્યન્તે? યે વા યસ્યાપ્યાનં કદાપિ ન શ્રુતવન્તસ્તે તં કથં પ્રત્યેષ્યન્તિ? અપરં યદિ પ્રચારયિતારો ન તિષ્ઠન્તિ તદા કથં તે શ્રોષ્યન્તિ?

XV યદિ વા પ્રેરિતા ન ભવન્તિ તદા કથં પ્રચારયિષ્યન્તિ? યાદૃશં લિખિતમ્ આસ્તે, યથા, માઙ્ગલિકં સુસંવાદં દદત્યાનીય યે નરાઃ પ્રચારયન્તિ શાન્તેશ્ચ સુસંવાદં જનાસ્તુ યો તેષાં ચરણપદ્માનિ કીદૃક્ શોભાન્વિતાનિ હિં

XVI કિન્તુ તે સર્વે તં સુસંવાદં ન ગૃહીતવન્તઃ યિશાયિયો યથા લિખિતવાન્ અસ્મત્પ્રચારિતે વાક્યે વિશ્વાસમકરોદ્ધિ કઃ

XVII અતએવ શ્રવણાદ્ વિશ્વાસ એશ્વરવાક્યપ્રચારાત્ શ્રવણઞ્ચ ભવતિ

XVIII તર્હાં બ્રવીમિ તૈઃ કિં નાશ્રાવિ? અવશ્યમ્ અશ્રાવિ, યસ્માત્ તેષાં શબ્દો મહીં વ્યાપ્નોદ્ વાક્યઞ્ચ નિખિલં જગત્

XIX અપરમપિ વદામિ, ઇસ્રાયેલીયલોકાઃ કિમ્ એતાં કથાં ન બુદ્ધ્યન્તે? પ્રથમતો મૂસા ઇદં વાક્યં પ્રોવાય, અહમુત્તાપયિષ્યે તાન્ અગણ્યમાનવૈરપિ કલેક્ષ્યામિ જાતિમ્ એતાઞ્ચ પ્રોન્મત્તભિન્નજાતિભિઃ

XX અપરઞ્ચ યિશાયિયોડતિશયાક્ષોભેણ કથયામાસ, યથા, અધિ માં યૈસ્તુ નાયેષ્ટિ સમ્પ્રાપ્તસ્તૈ જનૈરહં અધિ માં યૈ ન સમ્પૃષ્ટં વિજ્ઞાતસ્તૈ જનૈરહં

XXI કિન્ત્વિસ્રાયેલીયલોકાન્ અધિ કથયાઞ્ચકાર, યૈરાજ્ઞાલક્ષ્મિ લોકૈ વિરુદ્ધં વાક્યમુચ્યતો તાન્ પ્રત્યેવ દિનં કૃત્સ્નં હસ્તૌ વિસ્તારયામ્યહં

XI

I ઇશ્વરેણ સ્વીકીયલોકા અપસારિતા અહં કિમ્ ઇદૃશં વાક્યં બ્રવીમિ? તન્ન ભવતુ યતોડહમપિ બિન્યામીનગોત્રીય ઇબ્રાહીમવંશીય ઇસ્રાયેલીયલોકોડસ્મિ

II ઇશ્વરેણ પૂર્વે યે પ્રદૃષ્ટાસ્તે સ્વીકીયલોકા અપસારિતા ઇતિ નહિ અપરમ્ એલિયોપાપ્યાને શાસ્ત્રે યલ્લિખિતમ્ આસ્તે તદ્ યૂયં કિં ન જાનીથ?

III હે પરમેશ્વર લોકાસ્ત્વદીયાઃ સર્વા યજાવેદીરભજન્ તથા તવ ભવિષ્યદ્વાદિનઃ સર્વાન્ અદનન્ કેવલ એકોડહમ્ અવશિષ્ટ આસે તે મમાપિ પ્રાણાન્ નાશયિતું યેષ્ટનતે, એતાં કથામ્ ઇસ્રાયેલીયલોકાનાં વિરુદ્ધમ્ એલિય ઇશ્વરાય નિવેદયામાસા

IV તતસ્તં પ્રતીશ્વરસ્યોત્તરં કિં જાતં? બાલ્નામ્નો દેવસ્ય સાક્ષાત્ યૈ જાનૂનિ ન પાતિતાનિ તાદૃશાઃ સપ્ત સહસ્રાણિ લોકા અવશેષિતા મયા

V તદ્દદ્ એતસ્મિન્ વર્તમાનકાલેડપિ અનુગ્રહેણાભિરુચિતાસ્તેષામ્ અવશિષ્ટાઃ કતિપયા લોકાઃ સન્તિ

VI અતએવ તદ્ યદનુગ્રહેણ ભવતિ તર્હિ ક્રિયા ન ભવતિ નો યેદ્ અનુગ્રહોડનુગ્રહ એવ, યદિ વા ક્રિયા ભવતિ તર્હનુગ્રહેણ ન ભવતિ નો ચેત્ ક્રિયા ક્રિયૈવ ન ભવતિ

VII તર્હિ કિં? ઇસ્રાયેલીયલોકા યદ્ અમૃગયન્ત તન્ન પ્રાપુઃ કિન્ત્વભિરુચિતલોકાસ્તત્ પ્રાપુસ્તદન્યે સર્વ અન્ધીભૂતાઃ

VIII યથા લિખિતમ્ આસ્તે, ઘોરનિદ્રાલુતાભાવં દૃષ્ટિહીને ચ લોચનો કણૌ શ્રુતિવિહીનો ચ પ્રદદૌ તેભ્ય ઇશ્વરઃ

IX એતેસ્મિન્ દાયુદપિ લિખિતવાન્ યથા, અતો ભુક્ત્યાસનં તેષામ્ ઉન્માથવદ્ ભવિષ્યતિ વા વંશયન્ત્રવદ્ બાધા દણ્ડવદ્ વા ભવિષ્યતિ

X ભવિષ્યન્તિ તથાન્ધાસ્તે નેત્રૈઃ પશ્યન્તિ નો યથા વેપથુઃ કટિદેશસ્ય તેષાં નિત્યં ભવિષ્યતિ

XI પતનાર્થં તે સ્ખલિતવન્ત ઇતિ વાયં કિમહં વદામિ? તન્ન ભવતુ કિન્તુ તાન્ ઉદ્યોગિનઃ કર્તુ તેષાં પતનાદ્ ઇતરદેશીયલોકૈઃ પરિત્રાણં પ્રાપ્તં

XII તેષાં પતનં યદિ જગતો લોકાનાં લાભજનકમ્ અભવત્ તેષાં હાસોડપિ યદિ ભિન્નદેશિનાં લાભજનકોડભવત્ તર્હિ તેષાં વૃદ્ધિઃ કતિ લાભજનિકા ભવિષ્યતિ?

XIII અતો હે અન્યદેશિનો યુષ્માન્ સમ્બોધ્ય કથયામિ નિજાનાં જ્ઞાતિબન્ધુનાં મનઃસૂદ્યોગં જનયન્ તેષાં મધ્યે ક્રિયાતાં લોકાનાં યથા પરિત્રાણં સાધયામિ

XIV તન્નિમિત્તમ્ અન્યદેશિનાં નિકટે પ્રેરિતઃ સન્ અહં સ્વપદસ્ય મહિમાનં પ્રકાશયામિ

XV તેષાં નિગ્રહેણ યદીશ્વરેણ સહ જગતો જનાનાં મેલનં જાતં તર્હિ તેષામ્ અનુગૃહીતત્વં મૃતદેહે યથા જીવનલાભસ્તદ્ભૂત્ કિં ન ભવિષ્યતિ?

XVI અપરં પ્રથમજાતં ફલં યદિ પવિત્રં ભવતિ તર્હિ સર્વમેવ ફલં પવિત્રં ભવિષ્યતિ; તથા મૂલં યદિ પવિત્રં ભવતિ તર્હિ શાખા અપિ તથૈવ ભવિષ્યન્તિ

XVII ક્રિયાતીનાં શાખાનાં છેદને કૃતે ત્વં વન્યજિતવૃક્ષસ્ય શાખા ભૂત્વા યદિ તચ્છાખાનાં સ્થાને રોપિતા સતિ જિતવૃક્ષીયમૂલસ્ય રસં ભુંક્ષે,

XVIII તર્હિ તાસાં ભિન્નશાખાનાં વિરુદ્ધં માં ગર્વીઃ; યદિ ગર્વસિ તર્હિ ત્વં મૂલં યન્ન ધારયસિ કિન્તુ મૂલં ત્વાં ધારયતીતિ સંસ્મર

XIX અપરઞ્ચ યદિ વદસિ માં રોપયિતું તાઃ શાખા વિભન્ના અભવન્;

XX ભદ્રમ્, અપ્રત્યયકારણાત્ તે વિભિન્ના જાતાસ્તથા વિશ્વાસકારણાત્ ત્વં રોપિતો જાતસ્તસ્માદ્ અહઙ્કારમ્ અકૃત્વા સસાધ્વસો ભવા

XXI યત ઈશ્વરો યદિ સ્વાભાવિકીઃ શાખા ન રક્ષતિ તર્હિ સાવધાનો ભવ ચેત્ ત્વામપિ ન સ્થાપયતિ

XXII ઇત્યત્રેશ્વરસ્ય યાદૃશી કૃપા તાદૃશં ભયાનકત્વમપિ ત્વયા દૃશ્યતાં; ચે પતિતાસ્તાન્ પ્રતિ તસ્ય ભયાનકત્વં દૃશ્યતાં, ત્વચ્ચ યદિ તત્કૃપાશ્રિતસ્તિષ્ઠસિ તર્હિ ત્વાં પ્રતિ કૃપા દ્રક્ષ્યતે; નો ચેત્ ત્વમપિ તદ્દત્ ઇત્રો ભવિષ્યસિ

XXIII અપરચ્ચ તે યદાપ્રત્યયે ન તિષ્ઠન્તિ તર્હિ પુનરપિ રોપયિષ્યન્તે યસ્માત્ તાન્ પુનરપિ રોપયિતુમ્ ઇશ્વરસ્ય શક્તિરાસ્તો

XXIV વન્યજિતવૃક્ષસ્ય શાખા સન્ ત્વં યદિ તત્શિષ્ટો રીતિવ્યત્યયેનોત્તમજિતવૃક્ષે રોપિતોડભવસ્તર્હિ તસ્ય વૃક્ષસ્ય સ્વીયા યાઃ શાખાસ્તાઃ કિં પુનઃ સ્વવૃક્ષે સંલગિતું ન શક્યુવન્તિ?

XXV હે ભ્રાતરો યુષ્માકમ્ આત્માભિમાનો યન્ન જાયતે તદર્થ મમેદૃશી વાઞ્છા ભવતિ યૂયં એતન્નિગૂઢતત્ત્વમ્ અજાનન્તો યન્ન તિષ્ઠથ; વસ્તુતો યાવત્કાલં સમ્પૂર્ણરૂપેણ ભિન્નદેશિનાં સંગ્રહો ન ભવિષ્યતિ તાવત્કાલમ્ અંશત્વેન ઇસ્રાયેલીયલોકાનામ્ અન્ધતા સ્થાસ્યતિ;

XXVI પશ્ચાત્ તે સર્વે પરિત્રાસ્યન્તે; એતાદૃશં લિખિતમપ્યાસ્તે, આગમિષ્યતિ સીયોનાદ્ એકો યસ્ત્રાણદાયકઃ। અધર્મ યાકુબો વંશાત્ સ તુ દૂરીકરિષ્યતિ

XXVII તથા દૂરીકરિષ્યામિ તેષાં પાપાન્યહં યદા। તદા તૈરેવ સાર્દ્ધં મે નિયમોડયં ભવિષ્યતિ।

XXVIII સુસંવાદાત્ તે યુષ્માકં વિપક્ષા અભવન્ કિન્ત્વભિરુચિત્વાત્ તે પિતૃલોકાનાં કૃતે પ્રિયપાત્રાણિ ભવન્તિ।

XXIX યત ઈશ્વરસ્ય દાનાદ્ આહ્વાનાચ્ચ પશ્ચાત્તાપો ન ભવતિ।

XXX અતએવ પૂર્વમ્ ઈશ્વરેડવિશ્વાસિનઃ સન્તોડપિ યૂયં યદ્દત્ સમ્પ્રતિ તેષામ્ અવિશ્વાસકારણાદ્ ઈશ્વરસ્ય કૃપાપાત્રાણિ જાતાસ્તદ્દદ્

XXXI ઇદાનીં તેડવિશ્વાસિનઃ સન્તિ કિન્તુ યુષ્માભિ લ્બ્ધકૃપાકારણાત્ તૈરપિ કૃપા લપ્સ્યતો

XXXII ઈશ્વરઃ સર્વાન્ પ્રતિ કૃપાં પ્રકાશયિતું સર્વાન્ અવિશ્વાસિત્વેન ગણયતિ।

XXXIII અહો ઈશ્વરસ્ય જ્ઞાનબુદ્ધિરૂપયો ધનયોઃ કીદૃક્ પ્રાયુર્થ્યાં તસ્ય રાજશાસનસ્ય તત્ત્વં કીદૃગ્ અપ્રાપ્યાં તસ્ય માર્ગાશ્ચ કીદૃગ્ અનુપલક્ષ્યાઃ।

XXXIV પરમેશ્વરસ્ય સઙ્કલ્પં કો જ્ઞાતવાન્? તસ્ય મન્ત્રી વા કોડભવત્?

XXXV કો વા તસ્યોપકારી ભૃત્વા તત્કૃતે તેન પ્રત્યુપકર્તવ્યઃ?

XXXVI યતો વસ્તુમાત્રમેવ તસ્માત્ તેન તસ્મૈ યાભવત્ તદીયો મહિમા સર્વદા પ્રકાશિતો ભવતુ। ઇતિ।

XII

I હે ભ્રાતર ઈશ્વરસ્ય કૃપયાહં યુષ્માન્ વિનયે યૂયં સ્વં સ્વં શરીરે સજ્જીવં પવિત્રં ગ્રાહ્યં બલિમ્ ઈશ્વરમુદ્દિશ્ય સમુત્સૃજત, એષા સેવા યુષ્માકં યોગ્યા।

II અપરં યૂયં સાંસારિકા ઇવ માચરત, કિન્તુ સ્વં સ્વં સ્વભાવં પરાવર્ત્ય નૂતનાચારિણો ભવત, તત ઈશ્વરસ્ય નિદેશઃ કીદૃગ્ ઉત્તમો ગ્રહણીયઃ સમ્પૂર્ણશ્ચેતિ યુષ્માભિરનુભાવિષ્યતો

III કશ્ચિદપિ જનો યોગ્યત્વાદધિકં સ્વં ન મન્યતાં કિન્તુ ઈશ્વરો યસ્મૈ પ્રત્યયસ્ય યત્પરિમાણમ્ અદદાત્ સ તદનુસારતો યોગ્યરૂપં સ્વં મનુતામ્, ઈશ્વરાદ્ અનુગ્રહં પ્રાપ્તઃ સન્ યુષ્માકમ્ એકૈકં જનમ્ ઇત્યાજ્ઞાપયામિ

IV યતો યદ્દદસ્માકમ્ એકસ્મિન્ શરીરે બહૂન્યજ્ઞાનિ સન્તિ કિન્તુ સર્વેષામજ્ઞાનાં કાર્યં સમાનં નહિ;

V તદ્દદસ્માકં બહુત્વેડપિ સર્વે વયં ખ્રીષ્ટે એકશરીરાઃ પરસ્પરમ્ અજ્ઞપ્રત્યજ્ઞત્વેન ભવામઃ।

VI અસ્માદ્ ઈશ્વરાનુગ્રહેણ વિશેષં વિશેષં દાનમ્ અસ્માસુ પ્રાપ્તેષુ સત્સુ કોપિ યદિ ભવિષ્યદ્વાક્યં વદતિ તર્હિ પ્રત્યયસ્ય પરિમાણાનુસારતઃ સ તદ્ વદતુ;

VII યદ્દા યદિ કશ્ચિત્ સેવનકારી ભવતિ તર્હિ સ તત્સેવનં કરોતુ; અથવા યદિ કશ્ચિદ્ અધ્યાપયિતા ભવતિ તર્હિ સોડધ્યાપયતુ;

VIII તથા ય ઉપદેષ્ટા ભવતિ સ ઉપદેશતુ યશ્ચ દાતા સ સરલતયા દદાતુ યસ્ત્વધિપતિઃ સ યત્નેનાધિપતિત્વં કરોતુ યશ્ચ દયાલુઃ સ હૃષ્ટમનસા દયતામ્।

IX અપરચ્ચ યુષ્માકં પ્રેમ કાપટ્યવર્જિતં ભવતુ યદ્ અભદ્રં તદ્ ઋતીયધ્વં યચ્ચ ભદ્રં તસ્મિન્ અનુરજ્યધ્વમ્।

X અપરં ભ્રાતૃત્વપ્રેમ્ના પરસ્પરં પ્રીયધ્વં સમાદરાદ્ એકોડપરજનં શ્રેષ્ઠં જાનીધ્વમ્।

XI તથા કાર્યં નિરાલસ્યા મનસિ ય સોદ્યોગાઃ સન્તઃ પ્રભું સેવધ્વમ્।

XII અપરં પ્રત્યાશાયામ્ આનન્દિતા દુઃખસમયે ચ ધૈર્યયુક્તા ભવત; પ્રાર્થનાયાં સતતં પ્રવર્ત્તધ્વાં

- XIII पवित्राणां दीनतां दूरीकुरुध्वम् अतिथिसेवायाम् अनुरण्यध्वम्
 XIV ये जना युष्मान् ताडयन्ति तान् आशिषं वदत शापम् अदत्त्वा दृष्ट्वामाशिषम्
 XV ये जना आनन्दन्ति तैः सार्द्धम् आनन्दत ये य रुदन्ति तैः सड रुदित्वा
 XVI अपरञ्च युष्माकं मनसां परस्परम् अकोभावो भवतु; अपरम् उच्यपदम् अनाकाङ्क्ष्य नीयलोकैः सडापि मार्दवम्
 आयरत; स्वान् ज्ञानिनो न मन्यध्वं
 XVII परस्माद् अपकारं प्राप्यापि परं नापकुरुता सर्वेषां दृष्टितो यत् कर्मोत्तमं तदेव कुरुता
 XVIII यदि भवितुं शक्यते तर्हि यथाशक्ति सर्वलोकैः सड निर्विरोधेन कालं यापयता
 XIX डे प्रियबन्धवः, कस्मैयिद् अपकारस्य समुचितं दण्डं स्वयं न दद्व्यं, किन्त्वीश्वरीयक्रोधाय स्थानं दत्त यतो विभितमास्ते
 परमेश्वरः कथयति, दानं कुलस्य मत्कर्म सूचितं प्रदद्याम्यहं
 XX एतिकारणाद् रिपु र्यदि क्षुधार्तस्ते तर्हि तं त्वं प्रभोजया तथा यदि तृषार्तः स्यात् तर्हि तं परिपायया तेन त्वं मस्तके तस्य
 ज्वलदग्निं निधास्यसि
 XXI कुडियया पराजिता न सन्त उत्तमक्रियया कुडियां पराजयता

XIII

- I युष्माकम् अकैकजनः शासनपदस्य निधनो भवतु यतो यानि शासनपदानि सन्ति तानि सर्वाणीश्वरेण स्थापितानि; ईश्वरं
 विना पदस्थापनं न भवति
 II एति डेतोः शासनपदस्य यत् प्रातिकूल्यं तद् ईश्वरीयनिर्पणस्य प्रातिकूल्यमेव; अपरं ये प्रातिकूल्यम् आयरन्ति ते स्वेषां
 समुचितं दण्डं स्वयमेव घटयन्ते
 III शास्ता सदायारिणां भयप्रदो नडि दुरायारिणां भयप्रदो भवति; त्वं किं तस्मान् निर्भयो भवितुम् एच्छसि? तर्हि
 सत्कर्मयार, तस्माद् यशो लभ्यसे,
 IV यतस्तव सदायारणाय स ईश्वरस्य भृत्योऽस्ति किन्तु यदि कुकर्मयारसि तर्हि त्वं शङ्कस्व यतः स निरर्थकं भङ्गं न धारयति;
 कुकर्मयारिणां समुचितं दण्डयितुम् स ईश्वरस्य दण्डभृत्य एवा
 V अतएव केवलदण्डभयान्नडि किन्तु सदसद्बोधोऽपि तस्य वश्येन भवितव्यं
 VI अतस्माद् युष्माकं राजकरदानमध्युचितं यस्माद् ये करं गृह्णन्ति त ईश्वरस्य किङ्करा भूत्वा सततम् अतस्मिन् कर्मणि
 निविष्टास्तिष्ठन्ति
 VII अस्मात् करग्राहिणो करं दत्त, तथा शुल्कग्राहिणो शुल्कं दत्त, अपरं यस्माद् भेतव्यं तस्माद् विभीत, यश्च समादरणीयस्तं
 समाद्रियध्वम्; एत्थं यस्य यत् प्राप्यं तत् तस्मै दत्त
 VIII युष्माकं परस्परं प्रेम विना ऽन्यत् किमपि देयम् ऋणं न भवतु, यतो यः परस्मिन् प्रेम करोति तेन व्यवस्था सिध्यति
 IX वस्तुतः परदारान् मा गच्छ, नरडत्यां मा कार्षीः, चैर्य्यं मा कार्षीः, मिथ्यासाक्ष्यं मा देडि, लोभं मा कार्षीः, अेताः सर्वा
 आज्ञा अेताभ्यो भिन्ना या कायिद् आज्ञास्ति सापि स्वसमीपवासिनि स्ववत् प्रेम कुर्वित्यनेन वयनेन वेदित्वा
 X यतः प्रेम समीपवासिनोऽशुभं न जनयति तस्मात् प्रेम्ना सर्वा व्यवस्था पाल्यते
 XI प्रत्ययीभवनकालेऽस्माकं परित्राणस्य सामीप्याद् एदानीं तस्य सामीप्यम् अव्यवहितं; अतः समयं विविध्यास्माभिः
 साम्प्रतम् अवश्यमेव निद्रातो जागर्तव्यं
 XII बहुतरा यामिनी गता प्रभातं सन्निधिं प्राप्तं तस्मात् तामसीयाः क्रियाः परित्यज्यास्माभि वसरीया सज्ज
 परिधातव्या
 XIII अतो डेतो र्वयं दिवा विडितं सदायारणम् आयरिष्यामः। रङ्गरसो मत्तत्वं लम्पटत्वं कामुकत्वं विवाड एष्यां यैतानि
 परित्यक्ष्यामः।
 XIV यूयं प्रभुयीशुप्रीष्टरूपं परिच्छेदं परिधद्व्यं सुभाभिलाषपूरणाय शारीरिकायरणं मायरता

XIV

- I यो जनोऽदृढविश्वासस्तं युष्माकं सङ्गिनं कुरुत किन्तु सन्देडवियारार्थं नडि
 II यतो निषिद्धं किमपि पाधद्रव्यं नास्ति, कस्ययिज्जनस्य प्रत्यय अेतादृशो विधते किन्त्वदृढविश्वासः कश्चिदपरो जनः
 केवलं शाकं लुङ्कतं
 III तर्हि यो जनः साधारणं द्रव्यं लुङ्कते स विशेषद्रव्यभोक्तारं नावजानीयात् तथा विशेषद्रव्यभोक्तापि
 साधारणद्रव्यभोक्तारं द्रोषिणं न कुर्यात्, यस्माद् ईश्वरस्तम् अगृह्णात्

IV હે પરદાસસ્ય દૂષયિતસ્ત્વં કઃ? નિજપ્રભોઃ સમીપે તેન પદસ્થેન પદચ્યુતેન વા ભવિતવ્યં સ ચ પદસ્થ એવ ભવિષ્યતિ યત ઈશ્વરસ્તં પદસ્થં કર્તુ શક્નોતિ।

V અપરઞ્ચ કશ્ચિજ્જનો દિનાદ્ દિનં વિશેષં મન્યતે કશ્ચિત્તુ સર્વાણિ દિનાનિ સમાનાનિ મન્યતે, એકૈકો જનઃ સ્વીયમનસિ વિવિચ્ય નિશ્ચિનોતુ।

VI યો જનઃ કિઞ્ચન દિનં વિશેષં મન્યતે સ પ્રભુભક્ત્યા તન્ મન્યતે, યશ્ચ જનઃ કિમપિ દિનં વિશેષં ન મન્યતે સોઽપિ પ્રભુભક્ત્યા તન્ન મન્યતે; અપરઞ્ચ યઃ સર્વાણિ ભક્ષ્યદ્રવ્યાણિ ભુક્તે સ પ્રભુભક્તયા તાનિ ભુક્તે યતઃ સ ઈશ્વરં ધન્યં વક્તિ, યશ્ચ ન ભુક્તે સોઽપિ પ્રભુભક્ત્યૈવ ન ભુજ્ઞાન ઈશ્વરં ધન્યં બ્રૂતો।

VII અપરમ્ અસ્માકં કશ્ચિત્ નિજનિમિત્તં પ્રાણાન્ ધારયતિ નિજનિમિત્તં મિચયતે વા તન્ન;

VIII કિન્તુ યદિ વયં પ્રાણાન્ ધારયામસ્તર્હિ પ્રભુનિમિત્તં ધારયામઃ, યદિ ચ પ્રાણાન્ ત્યજામસ્તર્હાપિ પ્રભુનિમિત્તં ત્યજામઃ, અતએવ જીવને મરણે વા વયં પ્રભોરેવાસ્મહે।

IX યતો જીવન્તો મૃતાશ્ચેત્યુભયેષાં લોકાનાં પ્રભુત્વપ્રાપ્ત્યર્થં પ્રીષ્ટો મૃત ઉત્થિતઃ પુનર્જીવિતશ્ચ।

X કિન્તુ ત્વં નિજં ભ્રાતરં કુતો દૂષયસિ? તથા ત્વં નિજં ભ્રાતરં કુતસ્તુચ્છં જાનાસિ? પ્રીષ્ટસ્ય વિચારસિંહાસનસ્ય સમ્મુખે સર્વૈરસ્માભિરુપસ્થાતવ્યં;

XI યાદૃશં લિખિતમ્ આસ્તે, પરેશઃ શપથં કુર્વન્ વાક્યમેતત્ પુરાવદત્ સર્વો જનઃ સમીપે મે જાનુપાતં કરિષ્યતિ। જિહ્વૈકૈકા તથેશસ્ય નિદનત્વં સ્વીકરિષ્યતિ।

XII અતએવ ઈશ્વરસમીપેઽસ્માકમ્ એકૈકજનેન નિજા કથા કથયિતવ્યા।

XIII ઇત્યં સતિ વયમ્ અદારભ્ય પરસ્પરં ન દૂષયન્તઃ સ્વભ્રાતુ વિદ્નો વ્યાઘાતો વા યન્ન જાયેત તાદૃશીમીહાં કુર્મહે।

XIV કિમપિ વસ્તુ સ્વભાવતો નાશુચિ ભવતીત્યહં જાને તથા પ્રભુના યીશુપ્રીષ્ટેનાપિ નિશ્ચિતં જાને, કિન્તુ યો જનો યદ્ દ્રવ્યમ્ અપવિત્રં જાનીતે તસ્ય કૃતે તદ્ અપવિત્રમ્ આસ્તે।

XV અતએવ તવ ભક્ષ્યદ્રવ્યેણ તવ ભ્રાતા શોકાન્વિતો ભવતિ તર્હિ ત્વં ભ્રાતરં પ્રતિ પ્રેમ્ના નાયરસિ। પ્રીષ્ટો યસ્ય કૃતે સ્વપ્રાણાન્ વ્યયિતવાન્ ત્વં નિજેન ભક્ષ્યદ્રવ્યેણ તં ન નાશયા।

XVI અપરં યુષ્માકમ્ ઉત્તમં કર્મ નિન્દિતં ન ભવતુ।

XVII ભક્ષ્યં પેયઞ્ચેશ્વરરાજ્યસ્ય સારો નહિ, કિન્તુ પુણ્યં શાન્તિશ્ચ પવિત્રેણાત્મના જાત આનન્દશ્ચ।

XVIII એતૈ યો જનઃ પ્રીષ્ટં સેવતે, સ એવેશ્વરસ્ય તુષ્ટિકરો મનુષ્યૈશ્ચ સુખ્યાતઃ।

XIX અતએવ યેનાસ્માકં સર્વેષાં પરસ્પરમ્ એક્યં નિષ્ઠા ચ જાયતે તદેવાસ્માભિ ર્યતિતવ્યાં।

XX ભક્ષ્યાર્થમ્ ઈશ્વરસ્ય કર્મણો હાનિં મા જનયત; સર્વ વસ્તુ પવિત્રમિતિ સત્યં તથાપિ યો જનો યદ્ ભુક્ત્વા વિદ્નં લભતે તદર્થં તદ્ ભદ્રં નહિ।

XXI તવ માંસભક્ષણસુરાપાનાદિભિઃ ક્રિયાભિ ર્યદિ તવ ભ્રાતુઃ પાદસ્ખલનં વિદ્નો વા ચાઞ્ચલ્યં વા જાયતે તર્હિ તદ્જોજનપાનયોસ્ત્યાગો ભદ્રઃ।

XXII યદિ તવ પ્રત્યયસ્તિષ્ઠતિ તર્હિશ્વરસ્ય ગોચરે સ્વાન્તરે તં ગોપય; યો જનઃ સ્વમતેન સ્વં દોષિણં ન કરોતિ સ એવ ધન્યઃ।

XXIII કિન્તુ યઃ કશ્ચિત્ સંશય્ય ભુક્તેઽર્થાત્ ન પ્રતીત્ય ભુક્તે, સ એવાવશ્યં દણ્ડાર્હો ભવિષ્યતિ, યતો યત્ પ્રત્યયજં નહિ તદેવ પાપમયં ભવતિ।

XV

I બલવદ્ધિરસ્માભિ દુર્બલનાં દૌર્બલ્યં સોઢવ્યં ન ચ સ્વેષામ્ ઇષ્ટાચાર આચરિતવ્યઃ।

II અસ્માકમ્ એકૈકો જનઃ સ્વસમીપવાસિનો હિતાર્થં નિષ્ઠાર્થઞ્ચ તસ્યૈવેષ્ટાચારમ્ આચરતુ।

III યતઃ પ્રીષ્ટોઽપિ નિજેષ્ટાચારં નાયરિતવાન્, યથા લિખિતમ્ આસ્તે, ત્વન્નિન્દકગણસ્યૈવ નિન્દાભિ નિન્દિતોઽસ્મ્યહં।

IV અપરઞ્ચ વયં યત્ સહિષ્ણુતાસાન્ત્વનયો જનકેન શાસ્ત્રેણ પ્રત્યાશાં લભેમહિ તન્નિમિત્તં પૂર્વકાલે લિખિતાનિ સર્વવચનાન્યસ્માકમ્ ઉપદેશાર્થમેવ લિલિખિરે।

V સહિષ્ણુતાસાન્ત્વનયોરાકરો ય ઈશ્વરઃ સ એવં કરોતુ યત્ પ્રભુ યીશુપ્રીષ્ટ ઇવ યુષ્માકમ્ એકજનોઽન્યજનેન સાર્દ્ધં મનસ એક્યમ્ આચરેત્;

VI યુયઞ્ચ સર્વ એકચિત્તા ભૂત્વા મુખૈકેનેવાસ્મત્પ્રભુયીશુપ્રીષ્ટસ્ય પિતુરીશ્વરસ્ય ગુણાન્ કીર્તયેતા।

VII અપરમ્ ઈશ્વરસ્ય મહિમ્નઃ પ્રકાશાર્થં પ્રીષ્ટો યથા યુષ્માન્ પ્રત્યગૃહ્ણાત્ તથા યુષ્માકમપ્યેકો જનોઽન્યજનં પ્રતિગૃહ્ણાતુ।

VIII યથા લિખિતમ્ આસ્તે, અતોઽહં સમ્મુખે તિષ્ઠન્ ભિન્નદેશનિવાસિનાં સ્તુવંસ્ત્વાં પરિગાસ્યામિ તવ નામ્નિ પરેશ્વરા।

IX तस्य द्यालुत्वास्य भिन्नजातीया यद् ईश्वरस्य गुणान् कीर्तयैयुस्तदर्थं यीशुः प्रीष्टस्त्वक्छेदनियमस्य निघ्नोऽभवद्
 एत्यहं वदामि यथा लिपितम् आस्ते, अतोऽहं सम्भुषे तिष्ठन् भिन्नदेशनिवासिनां स्तुवंस्त्वां परिगास्यामि तव नाम्नि
 परेश्वरा॥

X अपरमपि लिपितम् आस्ते, हे अन्यजातयो यूयं समं नन्दत तज्जन्तैः।

XI पुनश्च लिपितम् आस्ते, हे सर्वदेशिनो यूयं धन्यं भूत परेश्वरं हे तदीयनरा यूयं कुरुध्वं तत्प्रशंसनां॥

XII अपर यीशायियोऽपि लिलेभ, यीशयस्य तु यत् मूलं तत् प्रकाशिष्यते तदा सर्वजातीयनृणाञ्च शासकः समुद्भ्यति
 तत्रान्यदेशिलोकैश्च प्रत्याशा प्रकरिष्यते॥

XIII अतथेव यूयं पवित्रस्यात्मनः प्रभावाद् यत् सम्पूर्णां प्रत्याशां लप्स्यध्वे तदर्थं तत्प्रत्याशाजनक ईश्वरः प्रत्ययेन युष्मान्
 शान्त्यानन्दाभ्यां सम्पूर्णान् करोतु॥

XIV हे भ्रातरो यूयं सद्भावयुक्ताः सर्वप्रकारेण ज्ञानेन य सम्पूर्णाः परस्परपदेशे य तत्परा एत्यहं निश्चितं जानामि,

XV तथाप्यहं यत् प्रगल्भतरो भवन् युष्मान् प्रबोधयामि तस्यैकं कारणमिदं॥

XVI भिन्नजातीयाः पवित्रेणात्मना पावितनैवेद्यरूपा भूत्वा यद् ग्राह्या भवेयुस्तन्निमित्तमहम् ईश्वरस्य सुसंवाहं प्रयारयितुं
 भिन्नजातीयानां मध्ये यीशुप्रीष्टस्य सेवकत्वं दानं ईश्वरात् लब्धवानस्मि॥

XVII ईश्वरं प्रति यीशुप्रीष्टेन मम श्लाघाकरणस्य कारणम् आस्ते॥

XVIII भिन्नदेशिन आज्ञाग्राहिणः कर्तुं प्रीष्टो वाक्येन क्रियया य, आश्चर्य्यलक्षणैश्चित्रक्रियाभिः पवित्रस्यात्मनः प्रभावेन
 य यानि कर्माणि मया साधितवान्,

XIX केवलं तान्येव विनान्यस्य कस्यचित् कर्माणो वर्णानां कर्तुं प्रगल्भो न भवामि तस्मात् आ यिज्ञालम एल्लूरिकं यावत्
 सर्वत्र प्रीष्टस्य सुसंवाहं प्राचारयामि॥

XX अन्येन नियितायां भित्तावहं यत्र नियिनोमि तन्निमित्तं यत्र यत्र स्थाने प्रीष्टस्य नाम कदापि केनापि न ज्ञापितं तत्र तत्र
 सुसंवाहं प्रयारयितुम् अहं यतो॥

XXI यादृशं लिपितम् आस्ते, यै वार्ता तस्य न प्राप्ता दर्शनं तैस्तु लप्स्यते। यैश्च नैव श्रुतं किञ्चित् बोलुं शक्यन्ति ते जनाः॥

XXII तस्माद् युष्मत्समीपगमनाद् अहं मुहुर्मुहुर् निवारितोऽभवामि॥

XXIII किन्त्विदानीम् अत्र प्रदेशेषु मया न गतं स्थानं किमपि नावशिष्यते युष्मत्समीपं गन्तुं बलुवत्सरानारभ्य
 मामकीनाकाङ्क्षा य विधत् एति हेतोः॥

XXIV स्थानियादेशगमनकालेऽहं युष्मन्मध्येन गच्छन् युष्मान् आलोकिष्ये, ततः परं युष्मत्सम्भाषणेन तृप्तिं परिलभ्य
 तद्देशगमनार्थं युष्माभि विंसर्जयिष्ये, ईदृशी मदीया प्रत्याशा विधत्ते॥

XXV किन्तु साम्प्रतं पवित्रलोकानां सेवनाय यिज्ञालमनगरं व्रजामि॥

XXVI यतो यिज्ञालमस्थपवित्रलोकानां मध्ये ये दरिद्रा अर्थविश्राणनेन तानुपकर्तुं मार्किदनियादेशीया आपायादेशीयाश्च
 लोका अश्चन्॥

XXVII अेषा तेषां सदृच्छा यतस्ते तेषाम् ऋणिनः सन्ति यतो हेतोर्भिन्नजातीया तेषां परमार्थस्यांशिनो ज्ञाता अहिकविषये
 तेषामुपकारस्तैः कर्तव्यः॥

XXVIII अतो मया तत् कर्म साधयित्वा तस्मिन् इले तेभ्यः समर्पिते युष्मन्मध्येन स्थानियादेशो गमिष्यते॥

XXIX युष्मत्समीपे ममागमनसमये प्रीष्टस्य सुसंवाहस्य पूर्णवरेण सम्बलितः सन् अहम् आगमिष्यामि एति मया
 ज्ञायते॥

XXX हे भ्रातृणां प्रबो यीशुप्रीष्टस्य नाम्ना पवित्रस्यात्मानः प्रेम्ना य विनयेऽहं

XXXI यिद्धादेशस्थानाम् अविश्रासिलोकानां करेभ्यो यदहं रक्षां लभेय मदीयैतेन सेवनकर्माणां य यद् यिज्ञालमस्थाः
 पवित्रलोकास्तुष्येयुः,

XXXII तदर्थं यूयं मत्कृत ईश्वराय प्रार्थयामाणा यतध्वं तेनाहम् ईश्वरेच्छया सानन्दं युष्मत्समीपं गत्वा युष्माभिः सहितः
 प्राणान् आप्यायितुं पारयिष्यामि॥

XXXIII शान्तिदायक ईश्वरो युष्माकं सर्वेषां सङ्गी भूयात् एति॥

XVI

I किङ्कीयानगरीयधर्मसमाजस्य परिचारिका या डैबीनामिकास्माकं धर्मभगिनी तस्याः कृतेऽहं युष्मान् निवेदयामि,

II यूयं तां प्रभुमाश्रितां विज्ञाय तस्या आतिथ्यं पवित्रलोकाहं कुरुध्वं, युष्मत्तस्तस्या य उपकारो भवितुं शक्नोति तं कुरुध्वं,
 यस्मात् तथा बहूनां मम योपकारः कृतः॥

III અપરઞ્ચ પ્રીષ્ટસ્ય યીશોઃ કર્મણિ મમ સહકારિણૌ મમ પ્રાણરક્ષાર્થઞ્ચ સ્વપ્રાણાન્ પણીકૃતવન્તૌ યૌ પ્રિષ્ઠિલ્લાક્ષિલૌ તૌ મમ નમસ્કારં જ્ઞાપયધ્વાં

IV તાભ્યામ્ ઉપકારાપ્તિઃ કેવલં મયા સ્વીકર્તવ્યેતિ નહિ ભિન્નદેશીયૈઃ સર્વધર્મસમાજૈરપિ

V અપરઞ્ચ તયો ગૃહે સ્થિતાન્ ધર્મસમાજલોકાન્ મમ નમસ્કારં જ્ઞાપયધ્વાં તદ્ભ્રત્ આશિયાદેશે પ્રીષ્ટસ્ય પક્ષે પ્રથમજાતકલસ્વરૂપો ય ઇપેનિતનામા મમ પ્રિયબન્ધુસ્તમપિ મમ નમસ્કારં જ્ઞાપયધ્વાં

VI અપરં બહુશ્રમેણાસ્માન્ અસેવત યા મરિયમ્ તામપિ નમસ્કારં જ્ઞાપયધ્વાં

VII અપરઞ્ચ પ્રેરિતેષુ ખ્યાતકીર્તી મદગ્રે પ્રીષ્ટાશ્રિતૌ મમ સ્વજાતીયૌ સહબન્દિનૌ ય યાવાન્દ્રનીકયૂનિયૌ તૌ મમ નમસ્કારં જ્ઞાપયધ્વાં

VIII તથા પ્રભૌ મત્પ્રિયતમમ્ આમ્પ્લિયમપિ મમ નમસ્કારં જ્ઞાપયધ્વાં

IX અપરં પ્રીષ્ટસેવાયાં મમ સહકારિણામ્ ઉબ્બાણં મમ પ્રિયતમં સ્તાખુઞ્ચ મમ નમસ્કારં જ્ઞાપયધ્વાં

X અપરં પ્રીષ્ટેન પરીક્ષિતમ્ આપિલ્લિં મમ નમસ્કારં વદત, આરિષ્ટબૂલસ્ય પરિજનાંશ્ચ મમ નમસ્કારં જ્ઞાપયધ્વાં

XI અપરં મમ જ્ઞાતિં હેરોદિયોનં મમ નમસ્કારં વદત, તથા નાર્કિસસ્ય પરિવારાણાં મધ્યે યે પ્રભુમાશ્રિતાસ્તાન્ મમ નમસ્કારં વદત

XII અપરં પ્રભોઃ સેવાયાં પરિશ્રમકારિણ્યૌ ત્રુફેનાત્રુફોષે મમ નમસ્કારં વદત, તથા પ્રભોઃ સેવાયામ્ અત્યન્તં પરિશ્રમકારિણી યા પ્રિયા પર્ષિસ્તાં નમસ્કારં જ્ઞાપયધ્વાં

XIII અપરં પ્રભોરભિરુચિતં રૂફં મમ ધર્મમાતા યા તસ્ય માતા તામપિ નમસ્કારં વદત

XIV અપરમ્ અસુંકૃતં ફિલગોનં હર્મ્મ પાત્રબં હર્મિમ્ એતેષાં સફિભ્રાતૃગણઞ્ચ નમસ્કારં જ્ઞાપયધ્વાં

XV અપરં ફિલલગો યૂલિયા નીરિયસ્તસ્ય ભગિન્યલુમ્મા ચૈતાન્ એતૈઃ સાર્દ્ધં યાવન્તઃ પવિત્રલોકા આસતે તાનપિ નમસ્કારં જ્ઞાપયધ્વાં

XVI યૂયં પરસ્પરં પવિત્રયુમ્બનેન નમસ્કુરુધ્વાં પ્રીષ્ટસ્ય ધર્મસમાજગણો યુષ્માન્ નમસ્કુરુતો

XVII હે ભ્રાતરો યુષ્માન્ વિનયેડહં યુષ્માભિ યા શિક્ષા લબ્ધા તામ્ અતિક્રમ્ય યે વિચ્છેદાન્ વિદ્ધનાંશ્ચ કુર્વન્તિ તાન્ નિશ્ચિનુત તેષાં સફં વર્જયત યા

XVIII યતસ્તાદૃશા લોકા અસ્માકં પ્રભો યીશુપ્રીષ્ટસ્ય દાસા ઇતિ નહિ કિન્તુ સ્વોદરસ્યૈવ દાસાઃ; અપરં પ્રણયવચનૈ મધુરવાક્યૈશ્ચ સરલલોકાનાં મનાંસિ મોહયન્તિ

XIX યુષ્માકમ્ આજ્ઞાગ્રાહિત્વં સર્વત્ર સર્વે જ્ઞાતં તતોડહં યુષ્માસુ સાનન્દોડભવં તથાપિ યૂયં યત્ સત્જ્ઞાનેન જ્ઞાનિનઃ કુજ્ઞાને યાતત્પરા ભવેતેતિ મમાભિલાષઃ

XX અધિકન્તુ શાન્તિદાયક ઈશ્વરઃ શૈતાનમ્ અવિલમ્બં યુષ્માકં પદાનામ્ અઘો મર્દિષ્યતિ અસ્માકં પ્રભુ યીશુપ્રીષ્ટો યુષ્માસુ પ્રસાદં ક્રિયાત્ ઇતિ

XXI મમ સહકારી તીમથિયો મમ જ્ઞાતયો લૂકિયો યાસોન્ સોસિપાત્રશ્રોમે યુષ્માન્ નમસ્કુર્વન્તો

XXII અપરમ્ એતત્પત્રલેખકસ્તર્તિયનામાહમપિ પ્રભો નામ્ના યુષ્માન્ નમસ્કરોમિ

XXIII તથા કૃત્સ્નધર્મસમાજસ્ય મમ યાતિથ્યકારી ગાયો યુષ્માન્ નમસ્કરોતિ અપરમ્ એતન્નગરસ્ય ધનરક્ષક ઇરાસ્તઃ ક્ષાર્તનામકશ્ચૈકો ભ્રાતા તાવપિ યુષ્માન્ નમસ્કુરુતઃ

XXIV અસ્માકં પ્રભુ યીશુપ્રીષ્ટા યુષ્માસુ સર્વેષુ પ્રસાદં ક્રિયાત્ ઇતિ

XXV પૂર્વકાલિકયુગેષુ પ્રચ્છન્ના યા મન્ત્રણાધુના પ્રકાશિતા ભૂત્વા ભવિષ્યદ્વાદિલિખિતગ્રન્થગણસ્ય પ્રમાણાદ્ વિશ્વાસેન ગ્રહણાર્થં સદાતનસ્યેશ્વરસ્યાજ્ઞયા સર્વદેશીયલોકાન્ જ્ઞાપ્યતે,

XXVI તસ્યા મન્ત્રણાયા જ્ઞાનં લબ્ધ્વા મયા યઃ સુસંવાદો યીશુપ્રીષ્ટમધિ પ્રચાર્યતે, તદનુસારાદ્ યુષ્માન્ ધર્મં સુસ્થિરાન્ કર્તુ સમર્થો યોડદ્વિતીયઃ

XXVII સર્વજ્ઞ ઈશ્વરસ્તસ્ય ધન્યવાદો યીશુપ્રીષ્ટેન સન્તતં ભૂયાત્ ઇતિ

૧ કરિન્થિન: પત્રં

- I યાવન્ત: પવિત્રા લોકા: સ્વેષામ્ અસ્માકઞ્ચ વસતિસ્થાનેષ્વસ્માકં પ્રભો ર્થીશો: પ્રીષ્ટસ્ય નામ્ના પ્રાર્થયન્તે તૈ: સહાહૂતાનાં પ્રીષ્ટેન યીશુના પવિત્રીકૃતાનાં લોકાનાં ય ઈશ્વરીયધર્મસમાજઃ કરિન્થનગરે વિદ્યતે
- II તં પ્રતીશ્વરસ્યેચ્છયાહૂતો યીશુપ્રીષ્ટસ્ય પ્રેરિત: પૌલ: સોસ્થિનિનામા ભ્રાતા ય પત્રં લિખતિ
- III અસ્માકં પિત્રેશ્વરેણ પ્રભુના યીશુપ્રીષ્ટેન ય પ્રસાદ: શાન્તિશ્ચ યુષ્મભ્યં દીયતાં
- IV ઈશ્વરો યીશુપ્રીષ્ટેન યુષ્માન્ પ્રતિ પ્રસાદં પ્રકાશિતવાન્, તસ્માદહં યુષ્મન્નિમિત્તં સર્વ્વદા મદીયેશ્વરં ધન્યં વદામિ
- V પ્રીષ્ટસમ્બન્ધીયં સાક્ષ્યં યુષ્માકં મધ્યે યેન પ્રકારેણ સપ્રમાણમ્ અભવત્
- VI તેન યૂયં પ્રીષ્ટાત્ સર્વ્વવિધવક્તૃતાજ્ઞાનાદીનિ સર્વ્વધનાનિ લબ્ધવન્ત:।
- VII તતોડસ્મત્પ્રભો ર્થીશુપ્રીષ્ટસ્ય પુનરાગમનં પ્રતીક્ષમાણાનાં યુષ્માકં કસ્યાપિ વરસ્યાભાવો ન ભવતિ
- VIII અપરમ્ અસ્માકં પ્રભો ર્થીશુપ્રીષ્ટસ્ય દિવસે યૂયં યન્નિર્દોષા ભવેત તદર્થ સચેવ યાવદન્તં યુષ્માન્ સુસ્થિરાન્ કરિષ્યતિ
- IX ય ઈશ્વર: સ્વપુત્રસ્યાસ્મત્પ્રભો ર્થીશુપ્રીષ્ટસ્યાંશિન: કર્તુ યુષ્માન્ આહૂતવાન્ સ વિશ્વસનીય:।
- X હે ભ્રાતર:, અસ્માકં પ્રભુયીશુપ્રીષ્ટસ્ય નામ્ના યુષ્માન્ વિનયેડહં સર્વ્વ યુષ્માભિરેકરૂપાણિ વાક્યાનિ કથ્યન્તાં યુષ્મન્મધ્યે ભિન્નસહ્જાતા ન ભવન્તુ મનોવિચારયોરૈક્યેન યુષ્માકં સિદ્ધત્વં ભવતુ
- XI હે મમ ભ્રાતરો યુષ્મન્મધ્યે વિવાદા જાતા ઇતિ વાર્તામહં કલોચ્યા: પરિજનૈ જ્ઞાપિત:।
- XII મમાભિપ્રેતમિદં યુષ્માકં કશ્ચિત્ કશ્ચિદ્ વદતિ પૌલસ્ય શિષ્યોડહમ્ આપલ્લો: શિષ્યોડહં કૈફા: શિષ્યોડહં પ્રીષ્ટસ્ય શિષ્યોડહમિતિ ચા
- XIII પ્રીષ્ટસ્ય કિં વિભેદ: કૃત: ? પૌલ: કિં યુષ્મત્કૃતે કુશે હત: ? પૌલસ્ય નામ્ના વા યૂયં કિં મજ્જિજતા: ?
- XIV ક્ષિપ્તગાયૌ વિના યુષ્માકં મધ્યેડન્ય: કોડપિ મયા ન મજ્જિજત ઇતિ હેતોરહમ્ ઈશ્વરં ધન્યં વદામિ
- XV એતેન મમ નામ્ના માનવા મયા મજ્જિજતા ઇતિ વક્તું કેનાપિ ન શક્યતો
- XVI અપરં સ્તિક્ષાનસ્ય પરિજના મયા મજ્જિજતાસ્તદન્ય: કશ્ચિદ્ યન્મયા મજ્જિજતસ્તદહં ન વેદ્મિ
- XVII પ્રીષ્ટેનાહં મજ્જિજનાર્થં ન પ્રેરિત: કિન્તુ સુસંવાદસ્ય પ્રચારાર્થમેવ; સોડપિ વાક્યપટુતયા મયા ન પ્રચારિતવ્ય:, યતસ્તથા પ્રચારિતે પ્રીષ્ટસ્ય કુશે મૃત્યુ: ફલહીનો ભવિષ્યતિ
- XVIII યતો હેતો યે વિનશ્યન્તિ તે તાં કુશસ્ય વાર્તા પ્રલાપમિવ મન્યન્તે કિન્તુ પરિત્રાણં લભમાનેષ્વસ્માસુ સા ઈશ્વરીયશક્તિસ્વરૂપા
- XIX તસ્માદિત્યં લિખિતમાસ્તે, જ્ઞાનવતાન્તુ યત્ જ્ઞાનં તન્મયા નાશયિષ્યતો વિલોપયિષ્યતે તદ્દદ્ બુદ્ધિર્બદ્ધિમતાં મયા
- XX જ્ઞાની કુત્ર? શાસ્ત્રી વા કુત્ર? ઇહલોકસ્ય વિચારતત્પરો વા કુત્ર? ઇહલોકસ્ય જ્ઞાનં કિમીશ્વરેણ મોહીકૃતં નહિ?
- XXI ઈશ્વરસ્ય જ્ઞાનાદ્ ઇહલોકસ્ય માનવા: સ્વજ્ઞાનેનેશ્વરસ્ય તત્ત્વબોધં ન પ્રાપ્તવન્તસ્તસ્માદ્ ઈશ્વર: પ્રચારરૂપિણા પ્રલાપેન વિશ્વાસિન: પરિત્રાતું રોચિતવાન્
- XXII ચિહ્નદીયલોકા લક્ષણાનિ દિદ્દક્ષન્તિ ભિન્નદેશીયલોકાસ્તુ વિદ્યાં મૃગયન્તે,
- XXIII વયઞ્ચ કુશે હતં પ્રીષ્ટં પ્રચારયામ:। તસ્ય પ્રચારો ચિહ્નદીયૈર્વિદ્ધન ઇવ ભિન્નદેશીયૈશ્ચ પ્રલાપ ઇવ મન્યતે,
- XXIV કિન્તુ ચિહ્નદીયાનાં ભિન્નદેશીયાનાઞ્ચ મધ્યે યે આહૂતાસ્તેષુ સ પ્રીષ્ટ ઈશ્વરીયશક્તિરિવેશ્વરીયજ્ઞાનમિવ ય પ્રકાશતો
- XXV યત ઈશ્વરે ય: પ્રલાપ આરોપ્યતે સ માનવાતિરિક્તં જ્ઞાનમેવ યચ્ચ દૌર્બ્બલ્યમ્ ઈશ્વર આરોપ્યતે તત્ માનવાતિરિક્તં બલમેવા
- XXVI હે ભ્રાતર:, આહૂતયુષ્મદ્રણો યષ્માભિરાલોક્યતાં તન્મધ્યે સાંસારિકજ્ઞાનેન જ્ઞાનવન્ત: પરાક્રમિણો વા કુલીના વા બહવો ન વિદ્યન્તો
- XXVII યત ઈશ્વરો જ્ઞાનવતસ્ત્રપયિતું મૂર્ખલોકાન્ રોચિતવાન્ બલાનિ ય ત્રપયિતુમ્ ઈશ્વરો દુર્બ્બલાન્ રોચિતવાન્
- XXVIII તથા વર્તમાનલોકાન્ સંસ્થિતિભ્રષ્ટાન્ કર્તુમ્ ઈશ્વરો જગતોડપકૃષ્ટાન્ હેયાન્ અવર્તમાનાંશ્ચાભિરોચિતવાન્
- XXIX તત ઈશ્વરસ્ય સાક્ષાત્ કેનાપ્યાત્મશ્લાઘા ન કર્તવ્યા
- XXX યૂયઞ્ચ તસ્માત્ પ્રીષ્ટે યીશૌ સંસ્થિતિં પ્રાપ્તવન્ત: સ ઈશ્વરાદ્ યુષ્માકં જ્ઞાનં પુણ્યં પવિત્રત્વં મુક્તિશ્ચ જાતા
- XXXI અતએવ યદ્દદ્ લિખિતમાસ્તે તદ્દત્, ય: કશ્ચિત્ શ્લાઘમાન: સ્યાત્ શ્લાઘતાં પ્રભુના સ હિ

II

I હે ભ્રાતરો યુષ્મત્સમીપે મમાગમનકાલેડહં વક્તૃતાયા વિદ્યાયા વા નૈપુણ્યેનેશ્વરસ્ય સાક્ષ્યં પ્રચારિતવાન્ તન્નહિ;

- II यतो यीशुप्रीष्टं तस्य क्रुशे उतत्वञ्च विना नान्यत् किमपि युष्मन्मध्ये ज्ञापयितुं विहितं बुद्धवान्।
 III अपरञ्चातीव दौर्बल्यभीतिकम्पयुक्तो युष्माभिः सार्द्धमासं।
 IV अपरं युष्माकं विश्वासो यत् मानुषिकज्ञानस्य क्लं न भवेत् किन्त्वीश्वरीयशक्तेः क्लं भवेत्,
 V तदर्थं मम वक्तृता मदीयप्रयारश्च मानुषिकज्ञानस्य मधुरवाक्यसम्बलितौ नास्तां किन्त्वात्मनः शक्तेश्च प्रमाणयुक्तावास्तां।
 VI वयं ज्ञानं भाषामडे तस्य सिद्धलोकैर्ज्ञानमिव मन्यते, तद्विलोकस्य ज्ञानं नहि, एतलोकस्य नश्वराणाम् अधिपतीनां वा ज्ञानं नहि;
 VII किन्तु कालावस्थायाः पूर्वस्माद् यत् ज्ञानम् अस्माकं विभवार्थम् ईश्वरेण निश्चित्य प्रच्छन्नं तन्निगूढम् ईश्वरीयज्ञानं प्रभाषामडे।
 VIII एतलोकस्याधिपतीनां केनापि तत् ज्ञानं न लब्धं, लब्धे सति ते प्रभावविशिष्टं प्रभुं क्रुशे नाहनिष्यन्।
 IX तद्वल्लिपितमास्ते, नेत्रेण क्कापि नो दृष्टं कर्षोनापि य न श्रुतां मनोमध्ये तु कस्यापि न प्रविष्टं कदापि यत्। ईश्वरे प्रीयमाणानां कृते तत् तेन सञ्चितं।
 X अपरमीश्वरः स्वात्मना तदस्माकं साक्षात् प्राकाशयत्; यत आत्मा सर्वमेवानुसन्धते तेन येश्वरस्य मर्मतत्त्वमपि बुध्यते।
 XI मनुजस्यान्तःस्थमात्मानं विना केन मनुजेन तस्य मनुजस्य तत्त्वं बुध्यते? तद्वदीश्वरस्यात्मानं विना केनापीश्वरस्य तत्त्वं न बुध्यते।
 XII वयञ्चेतलोकस्यात्मानं लब्धवन्तस्तत्रहि किन्त्वीश्वरस्यैवात्मानं लब्धवन्तः, ततो हेतोरीश्वरेण स्वप्रसादाद् अस्मभ्यं यद् यद् दत्तं तत्सर्वम् अस्माभिर्ज्ञातुं शक्यते।
 XIII तस्यास्माभिर्मानुषिकज्ञानस्य वाक्यानि शिक्षित्वा कथ्यत एति नहि किन्त्वात्मतो वाक्यानि शिक्षित्वात्मिकैर्वाक्यैरात्मिकं भावं प्राकाशयद्भिः कथ्यते।
 XIV प्राणी मनुष्य ईश्वरीयात्मनः शिक्षां न गृह्णाति यत आत्मिकवियारेण सा वियार्यति हेतोः स तां प्रलापमिव मन्यते बोद्धुञ्च न शक्नोति।
 XV आत्मिको मानवः सर्वाणि वियारयति किन्तु स्वयं केनापि न वियार्यते।
 XVI यत ईश्वरस्य मनो ज्ञात्वा तमुपदेष्टुं कः शक्नोति? किन्तु प्रीष्टस्य मनोऽस्माभिर्लब्धं।

III

- I हे भ्रातरः, अहमात्मिकैरिव युष्माभिः समं सम्भाषितुं नाशक्नवं किन्तु शारीरिकायारिभिः प्रीष्टधर्मो शिशुतुल्यैश्च ज्ञनैरिव युष्माभिः सड समभाषे।
 II युष्मान् कठिनलक्ष्यं न भोजयन् दुग्धम् अपाययं यतो यूयं लक्ष्यं गृहीतुं तदा नाशक्नुत एदानीमपि न शक्नुथ, यतो हेतोरधुनापि शारीरिकायारिण आध्वे।
 III युष्मन्मध्ये मात्सर्यविवादभेदा भवन्ति ततः किं शारीरिकायारिणो नाध्वे मानुषिकमार्गोण य न यरथ?
 IV पौलस्याहमित्यापल्लोरहमिति वा यद्वाक्यं युष्माकं कैश्चित् कैश्चित् कथ्यते तस्माद् यूयं शारीरिकायारिण न भवथ?
 V पौलः कः? आपल्लो वा कः? तौ परियारकमात्रौ तयोरेकैकस्मै य प्रभु र्याद्दृक् इलमददात् तद्वत् तयोर्द्वारा यूयं विश्वासिनो ज्ञाताः।
 VI अहं रोपितवान् आपल्लोश्च निषिक्तवान् ईश्वरश्चावर्द्धयत्।
 VII अतो रोपयितृसेक्तारावसारौ वर्द्धयितेश्वर एव सारः।
 VIII रोपयितृसेक्तारौ य समौ तयोरेकैकश्च स्वश्रमयोग्यं स्ववेतनं लप्स्यते।
 IX आवामीश्वरेण सड कर्मकारिणौ, ईश्वरस्य यत् क्षेत्रम् ईश्वरस्य या निर्मितः सा यूयमेव।
 X ईश्वरस्य प्रसादात् मया यत् पदं लब्धं तस्मात् ज्ञानिना गृहकारिणो मया भित्तिमूलं स्थापितं तदुपरि यान्येन नियीयते किन्तु येन यन्निचीयते तत् तेन विविच्यतां।
 XI यतो यीशुप्रीष्टरूपं यद् भित्तिमूलं स्थापितं तदन्यत् किमपि भित्तिमूलं स्थापयितुं केनापि न शक्यते।
 XII अतद्विभित्तिमूलस्योपरि यद्दि केचित् स्वार्णरूपमणिषाण्डनृणलान् नियिन्वन्ति,
 XIII तर्ह्येकैकस्य कर्म प्राकाशयति यतः स दिवसस्तत् प्राकाशयिष्यति। यतो एतोस्तन दिवसेन वह्निमयेनोदितव्यं तत अेकैकस्य कर्म कीदृशमेतस्य परीक्षा बह्निना भविष्यति।
 XIV यस्य निययनरूपं कर्म स्थास्नु भविष्यति स वेतनं लप्स्यते।
 XV यस्य य कर्म धक्ष्यते तस्य क्षति भविष्यति किन्तु वह्नि निर्गतजन एव स स्वयं परित्राणं प्राप्स्यति।

- XVI યૂયમ્ ઈશ્વરસ્ય મન્દિરં યુષ્મન્મધ્યે ચેશ્વરસ્યાત્મા નિવસતીતિ કિં ન જ્ઞાનીથ?
- XVII ઈશ્વરસ્ય મન્દિરં યેન વિનાશયતે સોડપીશ્વરેણ વિનાશયિષ્યતે યત ઈશ્વરસ્ય મન્દિરં પવિત્રમેવ યૂયં તુ તન્મન્દિરમ્ આધ્વો
- XVIII કોપિ સ્વં ન વચ્ચયતાં| યુષ્માકં કશ્ચન ચેદિહલોકસ્ય જ્ઞાનેન જ્ઞાનવાનહમિતિ બુદ્ધયતે તર્હિ સ યત્ જ્ઞાની ભવેત્ તદર્થ મૂઢો ભવતુ|
- XIX યસ્માદિહલોકસ્ય જ્ઞાનમ્ ઈશ્વરસ્ય સાક્ષાત્ મૂઢત્વમેવા એતસ્મિન્ લિખિતમધ્યાસ્તે, તીક્ષ્ણા યા જ્ઞાનિનાં બુદ્ધિસ્તયા તાન્ ધરતીશ્વરઃ|
- XX પુનશ્ચા જ્ઞાનિનાં કલ્પના વેત્તિ પરમેશો નિરર્થકાઃ|
- XXI અતએવ કોડપિ મનુજૈરાત્માનં ન શ્લાઘતાં યતઃ સર્વાણિ યુષ્માકમેવ,
- XXII પૌલ વા આપલ્લો વા કૈફા વા જગદ્ વા જીવનં વા મરણં વા વર્તમાનં વા ભવિષ્યદ્વા સર્વાણ્યેવ યુષ્માકં,
- XXIII યૂયન્ન પ્રીષ્ટસ્ય, પ્રીષ્ટશ્ચેશ્વરસ્યા|

IV

- I લોકા અસ્માન્ પ્રીષ્ટસ્ય પરિચારકાન્ ઈશ્વરસ્ય નિગૂઠવાક્યધનસ્યાધ્યક્ષાંશ્ચ મન્યન્તાં|
- II કિન્ન ધનાધ્યક્ષેણ વિશ્વસનીયેન ભવિતવ્યમેતદેવ લોકૈ ર્યાચ્યતે|
- III અતો વિચારયદ્ધિ યુષ્માભિરન્યૈઃ કૈશ્ચિન્ મનુજૈ વા મમ પરીક્ષણં મયાતીવ લઘુ મન્યતે હહમધ્યાત્માનં ન વિચારયામિ|
- IV મયા કિમધ્યપરાદ્ભમિત્યહં ન વેદ્મિ કિન્ત્વેતેન મમ નિરપરાધત્વં ન નિશ્ચીયતે પ્રભુરેવ મમ વિચારયિતાસ્તિ|
- V અત ઉપયુક્તસમયાત્ પૂર્વમ્ અર્થતઃ પ્રભોરાગમનાત્ પૂર્વ યુષ્માભિ વિચારો ન ક્રિયતાં| પ્રભુરાગત્ય તિમિરેણ પ્રચ્છન્નાનિ સર્વાણિ દીપયિષ્યતિ મનસાં મન્ત્રણાશ્ચ પ્રકાશયિષ્યતિ તસ્મિન્ સમય ઈશ્વરાદ્ એકૈકસ્ય પ્રશંસા ભવિષ્યતિ|
- VI હે ભ્રાતરઃ સર્વાણ્યેતાનિ મયાત્માનમ્ આપલ્લવન્નોદિશ્ય કથિતાનિ તસ્યૈતત્ કારણં યુયં યથા શાસ્ત્રીયવિધિમતિક્રમ્ય માનવમ્ અતીવ નાદરિષ્યદ્ભ ઈત્યઞ્ચૈકેન વૈપરીત્યાદ્ અપરેણ ન શ્લાઘિષ્યદ્ભ એતાદૃશીં શિક્ષામાવયોદૃષ્ટાન્તાત્ લપ્સ્યદ્વો|
- VII અપરાત્ કસ્ત્વાં વિશેષયતિ? તુભ્યં યન્ન દત્ત તાદૃશં કિં ધારયસિ? અદત્તેનેવ દત્તેન વસ્તુના કુતઃ શ્લાઘસે?
- VIII ઇદાનીમેવ યૂયં કિં તૃપ્તા લબ્ધધના વા? અસ્માસ્વવિદ્યામાનેષુ યૂયં કિં રાજત્વપદં પ્રાપ્તાઃ? યુષ્માકં રાજત્વં મયાભિલષિતં યતસ્તેન યુષ્માભિઃ સહ વયમપિ રાજ્યાંશિનો ભવિષ્યામઃ|
- IX પ્રેરિતા વયં શેષા હન્તવ્યાશ્ચેશ્વરેણ નિદર્શિતાઃ| યતો વયં સર્વલોકાનામ્ અર્થતઃ સ્વર્ગીયદૂતાનાં માનવાનાન્ન કૌતુકાસ્પદાનિ જ્ઞાતાઃ|
- X પ્રીષ્ટસ્ય કૃતે વયં મૂઢાઃ કિન્તુ યૂયં પ્રીષ્ટેન જ્ઞાનિનઃ, વયં દુર્બ્બલા યૂયન્ન સબલાઃ, યૂયં સમ્માનિતા વયન્નાપમાનિતાઃ|
- XI વયમદ્યાપિ ક્ષુધાર્તાસ્તૃષ્ણાર્તા વસ્ત્રહીનાસ્તાડિતા આશ્રમરહિતાશ્ચ સન્તઃ|
- XII કર્મણિ સ્વકરાન્ વ્યાપારયન્તશ્ચ દુઃખૈઃ કાલં યાપયામઃ| ગર્હિતૈરસ્માભિરાશીઃ કથ્યતે દૂરીકૃતૈઃ સહ્યતે નિન્દિતૈઃ પ્રસાદ્યતે|
- XIII વયમદ્યાપિ જગતઃ સમ્માર્જનીયોગ્યા અવકરા ઇવ સર્વે મન્યામહો|
- XIV યુષ્માન્ ત્રપયિતુમહમેતાનિ લિખામીતિ નહિ કિન્તુ પ્રિયાત્મજાનિવ યુષ્માન્ પ્રબોધયામિ|
- XV યતઃ પ્રીષ્ટધર્મો યદ્યપિ યુષ્માકં દશસહસ્રાણિ વિનેતારો ભવન્તિ તથાપિ બહવો જનકા ન ભવન્તિ યતોહહમેવ સુસંવાદેન યીશુપ્રીષ્ટે યુષ્માન્ અજનયં|
- XVI અતો યુષ્માન્ વિનયેહહં યૂયં મદનુગામિનો ભવતા|
- XVII ઇત્યર્થ સર્વેષુ ધર્મસમાજેષુ સર્વત્ર પ્રીષ્ટધર્મયોગ્યા યે વિદ્યયો મયોપદિશ્યન્તે તાન્ યો યુષ્માન્ સ્મારયિષ્યત્યેવમ્ભૂતં પ્રભોઃ કૃતે પ્રિયં વિશ્વાસિનન્ન મદીયતનયં તીમથિયં યુષ્માકં સમીપં પ્રેષિતવાનહં|
- XVIII અપરમહં યુષ્માકં સમીપં ન ગમિષ્યામીતિ બુદ્ધ્વા યુષ્માકં કિયન્તો લોકા ગર્વન્તિ|
- XIX કિન્તુ યદિ પ્રભેરિચ્છા ભવતિ તર્હ્યહમવિલમ્બં યુષ્મત્સમીપમુપસ્થાય તેષાં દર્પધ્માતાનાં લોકાનાં વાયં જ્ઞાસ્યામીતિ નહિ સામર્થ્યમેવ જ્ઞાસ્યામિ|
- XX યસ્માદીશ્વરસ્ય રાજત્વં વાગ્યુક્તં નહિ કિન્તુ સામર્થ્યયુક્તં|
- XXI યુષ્માકં કા વાચ્છા? યુષ્મત્સમીપે મયા કિં દણ્ડપાણિના ગન્તવ્યમુત પ્રેમનમ્રતાત્મયુક્તેન વા?

V

- I અપરં યુષ્માકં મધ્યે વ્યભિચારો વિદ્યતે સ ય વ્યભિચારસ્તાદૃશો યદ્ દેવપૂજકાનાં મધ્યેહપિ તત્તુલ્યો ન વિદ્યતે ફલતો યુષ્માકમેકો જનો વિમાતૃગમનં કૃરુત ઇતિ વાર્તા સર્વત્ર વ્યાપ્તા|

II તથા યૂયં દર્પધમાતા આદબ્બે, તત્ કર્મ્મ યેન કૃતં સ યથા યુષ્મન્મધ્યાદ્ દૂરીક્રિયતે તથા શોકો યુષ્માભિ ન ક્રિયતે કિમ્ એતત્?

III અવિદ્યમાને મદીયશરીરે મમાત્મા યુષ્મન્મધ્યે વિદ્યતે અતોડહં વિદ્યમાન ઇવ તત્કર્મ્મકારિણો વિચારં નિશ્ચિતવાન્,

IV અસ્મત્પ્રભો રીશુખ્રીષ્ટસ્ય નામ્ના યુષ્માકં મદીયાત્મનશ્ચ મિલને જાતે ડસ્મત્પ્રભો રીશુખ્રીષ્ટસ્ય શક્તે: સાહાય્યેન

V સ નર: શરીરનાશાર્થમસ્માભિ: શયતાનો હસ્તે સમર્પયિતવ્યસ્તતોડસ્માકં પ્રભો રીશો દિવસે તસ્યાત્મા રક્ષાં ગન્તું શક્ષ્યતિ

VI યુષ્માકં દર્પો ન ભદ્રાય યૂયં કિમેતન્ન જાનીથ, યથા, વિકાર: કૃત્સ્નશક્તૂનાં સ્વલ્પકિણ્ણવેન જાયતે

VII યૂયં યત્ નવીનશક્તુસ્વરૂપા ભવેત તદર્થં પુરાતનં કિણ્ણવમ્ અવમાજ્જત યતો યુષ્માભિ: કિણ્ણવશૂન્યૈ ભવિતવ્યં અપરમ્ અસ્માકં નિસ્તારોત્સવીયમેષશાવકો ય: ખ્રીષ્ટ: સોડસ્મદર્થં બલીકૃતો ડભવત્

VIII અત: પુરાતનકિણ્ણવેનાર્થતો દુષ્ટતાજિઘાંસારૂપેણ કિણ્ણવેન તન્નહિ કિન્તુ સારલ્યસત્યત્વરૂપયા કિણ્ણવશૂન્યતયાસ્માભિરુત્સવ: કર્તવ્ય:।

IX વ્યાભિચારિણાં સંસર્ગો યુષ્માભિ વિહાતવ્ય ઇતિ મયા પત્રે લિખિતાં

X કિન્તૈહિકલોકાનાં મધ્યે યે વ્યાભિચારિણો લોભિન ઉપદ્રાવિણો દેવપૂજકા વા તેષાં સંસર્ગ: સર્વથા વિહાતવ્ય ઇતિ નહિ, વિહાતવ્યે સતિ યુષ્માભિ જંગતો નિર્ગન્તવ્યમેવા

XI કિન્તુ ભ્રાતૃત્વેન વિખ્યાત: કશ્ચિજ્જનો યદિ વ્યાભિચારી લોભી દેવપૂજકો નિન્દકો મદ્યપ ઉપદ્રાવી વા ભવેત્ તર્હિ તાદૃશેન માનવેન સહ ભોજનપાનેડપિ યુષ્માભિ ન કર્તવ્યે ઇત્યધુના મયા લિખિતાં

XII સમાજબહિ:સ્થિતાનાં લોકાનાં વિચારકરણે મમ કોડધિકાર: કિન્તુ તદન્તર્ગતાનાં વિચારણં યુષ્માભિ: કિં ન કર્તવ્યં ભવેત્?

XIII બહિ:સ્થાનાં તુ વિચાર ઈશ્વરેણ કારિષ્યતે અતો યુષ્માભિ: સ પાતકી સ્વમધ્યાદ્ બહિષ્ક્રિયતાં

VI

I યુષ્માકમેકસ્ય જનસ્યાપરેણ સહ વિવાદે જાતે સ પવિત્રલોકૈ વિચારમકારયન્ કિમ્ અધાર્મિકલોકૈ વિચારયિતું પ્રોત્સહતે?

II જગતોડપિ વિચારણં પવિત્રલોકૈ: કારિષ્યત એતદ્ યૂયં કિં ન જાનીથ? અતો જગદ્ યદિ યુષ્માભિ વિચારયિતવ્યં તર્હિ ક્ષુદ્રતમવિચારેષુ યૂયં કિમસમર્થા:?

III દૂતા અધ્યસ્માભિ વિચારયિષ્યન્ત ઇતિ કિં ન જાનીથ? અત ઐહિકવિષયા: કિમ્ અસ્માભિ ન વિચારયિતવ્યા ભવેયુ:?

IV ઐહિકવિષયસ્ય વિચારે યુષ્માભિ: કર્તવ્યે યે લોકા: સમિતૌ ક્ષુદ્રતમાસ્ત એવ નિયુજ્યન્તાં

V અહં યુષ્માન્ ત્રપયિતુમિચ્છન્ વદામિ યુષ્મન્મધ્યે કિમેકોડપિ મનુષ્યસ્તાદ્ગ્ બુદ્ધિમાન્નહિ યો ભ્રાતૃવિવાદવિચારણે સમર્થ: સ્યાત્?

VI કિઞ્ચૈકો ભ્રાતા ભ્રાત્રાન્યેન કિમવિશ્વાસિનાં વિચારકાણાં સાક્ષાદ્ વિવદતે? યષ્મન્મધ્યે વિવાદા વિદ્યન્ત એતદપિ યુષ્માકં દોષ:।

VII યૂયં કુતોડન્યાયસહનં ક્ષતિસહનં વા શ્રેયો ન મન્યધ્વે?

VIII કિન્તુ યૂયમપિ ભ્રાતૃનેવ પ્રત્યન્યાયં ક્ષતિઞ્ચ કુરુથ કિમેતત્?

IX ઈશ્વરસ્ય રાજ્યેડન્યાયકારિણાં લોકાનામધિકારો નાસ્ત્યેતદ્ યૂયં કિં ન જાનીથ? મા વગ્ચ્યધ્વં, યે વ્યાભિચારિણો દેવાચ્ચિન: પારદારિકા: સ્ત્રીવદાયારિણ: પુમૈથુનકારિણસ્તસ્કરા

X લોભિનો મદ્યપા નિન્દકા ઉપદ્રાવિણો વા ત ઈશ્વરસ્ય રાજ્યભાગિનો ન ભવિષ્યન્તિ।

XI યૂયઞ્ચૈવંવિદ્યા લોકા આસ્ત કિન્તુ પ્રભો રીશો નામ્નાસ્મદીશ્વરસ્યાત્મના ય યૂયં પ્રક્ષાલિતા: પાવિતા: સપુણ્યીકૃતાશ્ચ

XII મદર્થં સર્વં દ્રવ્યમ્ અપ્રતિષિદ્ધં કિન્તુ ન સર્વં હિતજનકં મદર્થં સર્વમપ્રતિષિદ્ધં તથાપ્યહં કસ્યાપિ દ્રવ્યસ્ય વશીકૃતો ન ભવિષ્યામિ

XIII ઉદરાય ભક્ષ્યાણિ ભક્ષ્યેભ્યશ્ચોદરં, કિન્તુ ભક્ષ્યોદરે ઈશ્વરેણ નાશયિષ્યેતે; અપરં દેહો ન વ્યાભિચારાય કિન્તુ પ્રભવે પ્રભુશ્ચ દેહાય।

XIV યશ્ચેશ્વર: પ્રભુમુત્યાપિતવાન્ સ સ્વશક્ત્યાસ્માનપ્યુત્યાપયિષ્યતિ।

XV યુષ્માકં યાનિ શરીરાણિ તાનિ ખ્રીષ્ટસ્યાજ્ઞાનીતિ કિં યૂયં ન જાનીથ? અત: ખ્રીષ્ટસ્ય યાન્યજ્ઞાનિ તાનિ મયાપહત્ય વેશ્યાયા અજ્ઞાનિ કિં કારિષ્યન્તે? તન્ન ભવત્

XVI ય: કશ્ચિદ્ વેશ્યાયામ્ આસજ્યતે સ તથા સહૈકદેહો ભવતિ કિં યૂયમેતન્ન જાનીથ? યતો લિખિતમાસ્તે, યથા, તૌ દ્વૌ જનાવેકાજ્ઞૌ ભવિષ્યતા:।

XVII માનવા યાન્યન્યાનિ કલુષાણિ કુર્વતે તાનિ વપુ ન સમાવિશન્તિ કિન્તુ વ્યભિચારિણા સ્વવિગ્રહસ્ય વિરુદ્ધં કલ્મષં ક્રિયતે

XVIII માનવા યાન્યન્યાનિ કલુષાણિ કુર્વતે તાનિ વપુ ન સમાવિશન્તિ કિન્તુ વ્યભિચારિણા સ્વવિગ્રહસ્ય વિરુદ્ધં કલ્મષં ક્રિયતે

XIX યુષ્માકં યાનિ વપૂંસિ તાનિ યુષ્મદન્તઃસ્થિતસ્યેશ્વરાલ્લબ્ધસ્ય પવિત્રસ્યાત્મનો મન્દિરાણિ યૂયન્ન સ્વેષાં સ્વામિનો નાધ્વે કિમેતદ્ યુષ્માભિ ન જ્ઞાયતે?

XX યૂયં મૂલ્યેન ક્રીતા અતો વપુર્મનોભ્યામ્ ઈશ્વરો યુષ્માભિઃ પૂજ્યતાં યત ઈશ્વર એવ તયોઃ સ્વામી

VII

I અપરન્ન યુષ્માભિ મ્મા પ્રતિ યત્ પત્રમલેપિ તસ્યોત્તરમેતત્, યોષિતોડસ્પર્શનં મનુજસ્ય વરં;

II કિન્તુ વ્યભિચારભયાદ્ એકૈકસ્ય પુંસઃ સ્વકીયભાર્યા ભવતુ તદ્દદ્ એકૈકસ્યા યોષિતો ડપિ સ્વકીયભર્તા ભવતુ

III ભાર્યાયૈ ભર્તા યદ્દ વિતરણીયં તદ્ વિતીર્યતાં તદ્દદ્ ભર્ત્રેડપિ ભાર્યાયા વિતરણીયં વિતીર્યતાં

IV ભાર્યાયાઃ સ્વદેહે સ્વત્વં નાસ્તિ ભર્તુરિવ, તદ્દદ્ ભર્તુરપિ સ્વદેહે સ્વત્વં નાસ્તિ ભાર્યાયા એવા

V ઉપોષણપ્રાર્થનયોઃ સેવનાર્થમ્ એકમન્ત્રણાનાં યુષ્માકં કિયત્કાલં યાવદ્ યા પૃથક્સ્થિતિ ભવતિ તદન્યો વિચ્છેદો યુષ્મન્મધ્યે ન ભવતુ, તતઃ પરમ્ ઇન્દ્રિયાણામ્ અઘૈર્યાત્ શયતાન્ યદ્ યુષ્માન્ પરીક્ષાં ન નયેત્ તદર્થં પુનરેકત્ર મિલતા

VI એતદ્ આદેશતો નહિ કિન્ત્વનુજ્ઞાત એવ મયા કથ્યતે,

VII યતો મમાવસ્થેવ સર્વમાનવાનામવસ્થા ભવત્વિતિ મમ વાગ્ઘા કિન્ત્વીશ્વરાદ્ એકેનૈકો વરોડન્યેન યાન્યો વર ઇત્યમેકૈકેન સ્વકીયવરો લબ્ધઃ

VIII અપરમ્ અકૃતવિવાહાન્ વિધવાશ્ચ પ્રતિ મમૈતન્નિવેદનં મમેવ તેષામવસ્થિતિ ભદ્રા;

IX કિન્ન યદિ તૈરિન્દ્રિયાણિ નિયન્તું ન શક્યન્તે તર્હિ વિવાહઃ ક્રિયતાં યતઃ કામદહનાદ્ વ્યૂઢત્વં ભદ્રા

X યે ય કૃતવિવાહાસ્તે મયા નહિ પ્રભુનૈવૈતદ્ આજ્ઞાપ્યન્તે

XI ભાર્યા ભર્તૃતઃ પૃથક્ ન ભવતુ યદિ વા પૃથગ્ભૂતા સ્યાત્ તર્હિ નિર્વિવાહા તિષ્ઠતુ સ્વીયપતિના વા સન્દઘાતુ ભર્તાપિ ભાર્યાં ન ત્યજતુ

XII ઇતરાન્ જનાન્ પ્રતિ પ્રભુ ન બ્રવીતિ કિન્ત્વહં બ્રવીમિઃ; કસ્યચિદ્ ભ્રાતુર્યોષિદ્ અવિશ્વાસિની સત્યપિ યદિ તેન સહવાસે તુષ્યતિ તર્હિ સા તેન ન ત્યજ્યતાં

XIII તદ્દત્ કસ્યાશ્ચિદ્ યોષિતઃ પતિરવિશ્વાસી સન્નપિ યદિ તયા સહવાસે તુષ્યતિ તર્હિ સ તયા ન ત્યજ્યતાં

XIV યતોડવિશ્વાસી ભર્તા ભાર્યાયા પવિત્રીભૂતઃ, તદ્દદવિશ્વાસિની ભાર્યા ભર્તા પવિત્રીભૂતા; નોચેદ્ યુષ્માકમપત્યાન્યશુચીન્યભવિષ્યન્ કિન્ત્વધુના તાનિ પવિત્રાણિ સન્તિ

XV અવિશ્વાસી જનો યદિ વા પૃથગ્ ભવતિ તર્હિ પૃથગ્ ભવતુ; એતેન ભ્રાતા ભગિની વા ન નિબધ્યતે તથાપિ વયમીશ્વરેણ શાન્તયે સમાહૂતાઃ

XVI હે નારિ તવ ભર્તુઃ પરિત્રાણં ત્વત્તો ભવિષ્યતિ ન વેતિ ત્વયા કિં જ્ઞાયતે? હે નર તવ જાયાયાઃ પરિત્રાણં ત્વત્તો ભવિષ્યતિ ન વેતિ ત્વયા કિં જ્ઞાયતે?

XVII એકૈકો જનઃ પરમેશ્વરાલ્લબ્ધં યદ્ ભજતે યસ્યાઞ્ચાવસ્થાયામ્ ઈશ્વરેણાહ્વાયિ તદનુસારેણૈવાચરતુ તદહં સર્વસમાજસ્થાન્ આદિશામિ

XVIII છિન્નત્વગ્ ભૂત્વા ય આહૂતઃ સ પ્રકૃષ્ટત્વક્ ન ભવતુ, તદ્દદ્ અછિન્નત્વગ્ ભૂત્વા ય આહૂતઃ સ છિન્નત્વક્ ન ભવતુ

XIX ત્વક્ષેદઃ સારો નહિ તદ્દદત્વક્ષેદોડપિ સારો નહિ કિન્ત્વીશ્વરસ્યાજ્ઞાનાં પાલનમેવા

XX યો જનો યસ્યામવસ્થાયામાહ્વાયિ સ તસ્યામેવાવતિષ્ઠતાં

XXI દાસઃ સન્ ત્વં કિમાહૂતોડસિ? તન્મા ચિન્તય, તથાય યદિ સ્વતન્ત્રો ભવિતું શકનુયાસ્તર્હિ તદેવ વૃણુ

XXII યતઃ પ્રભુનાહૂતો યો દાસઃ સ પ્રભો મોચિતજનઃ; તદ્દદ્ તેનાહૂતઃ સ્વતન્ત્રો જનોડપિ ખ્રીષ્ટસ્ય દાસ એવા

XXIII યૂયં મૂલ્યેન ક્રીતા અતો હેતો મ્માનવાનાં દાસા મા ભવતા

XXIV હે ભ્રાતરો યસ્યામવસ્થાયાં યસ્યાહ્વાનમભવત્ તયા સ ઈશ્વરસ્ય સાક્ષાત્ તિષ્ઠતુ

XXV અપરમ્ અકૃતવિવાહાન્ જનાન્ પ્રતિ પ્રભોઃ કોડપ્યાદેશો મયા ન લબ્ધઃ કિન્તુ પ્રભોરનુકમ્પયા વિશ્વાસ્યો ભૂતોડહં યદ્ ભદ્રં મન્યે તદ્ વદામિ

XXVI વર્તમાનાત્ કલેશસમયાત્ મનુષ્યસ્યાનૂઢત્વં ભદ્રમિતિ મયા બુધ્યતે

XXVII ત્વં કિં યોષિતિ નિબદ્ધોડસિ તર્હિ મોચનં પ્રાપ્તું મા યતસ્વા કિં વા યોષિતો મુક્તોડસિ? તર્હિ જાયાં મા ગવેષયા

- XXVIII વિવાહં કુર્વતા ત્વયા કિમપિ નાપારાધ્યતે તદ્દદ્ વ્યૂહમાનયા યુવત્યાપિ કિમપિ નાપારાધ્યતે તથાય તાદૃશૌ દ્વૌ જનૌ શારીરિકં કલેશં લપ્સ્યેતે કિન્તુ યુષ્માન્ પ્રતિ મમ કરુણા વિદ્યતે।
- XXIX હે ભ્રાતરોડહમિદં બ્રવીમિ, ઇતઃ પરં સમયોડતીવ સંક્ષિપ્તઃ,
- XXX અતઃ કૃતદારૈરકૃતદારૈરિવ રુદ્ધિશ્ચારુદ્ધિરિવ સાનન્દૈશ્ચ નિરાનન્દૈરિવ કેતૃભિશ્ચાભાગિભિરિવાચરિતવ્યં
- XXXI યે ય સંસારે ચરન્તિ તે નાંતિચરિતવ્યં યત ઇહલેાકસ્ય કૌતુકો વિચલતિ।
- XXXII કિન્તુ યૂયં યન્નિશ્ચિન્તા ભવેતેતિ મમ વાગ્છા। અકૃતવિવાહો જનો યથા પ્રભું પરિતોષયેત્ તથા પ્રભું ચિન્તયતિ,
- XXXIII કિન્તુ કૃતવિવાહો જનો યથા ભાર્યા પરિતોષયેત્ તથા સંસારં ચિન્તયતિ।
- XXXIV તદ્દદ્ ઊઢ્યોષિતો ડનૂઢા વિશિષ્યતો યાનૂઢા સા યથા કાયમનસોઃ પવિત્રા ભવેત્ તથા પ્રભું ચિન્તયતિ યા ચોઢા સા યથા ભત્તરં પરિતોષયેત્ તથા સંસારં ચિન્તયતિ।
- XXXV અહં યદ્ યુષ્માન્ મૃગબન્ધિન્યા પરિક્ષિપેયં તદર્થં નહિ કિન્તુ યૂયં યદનિન્દિતા ભૂત્વા પ્રભોઃ સેવનેડબાધમ્ આસક્તા ભવેત તદર્થમેતાનિ સર્વાણિ યુષ્માકં હિતાય મયા કથ્યન્તે।
- XXXVI કસ્યચિત્ કન્યાયાં યૌવનપ્રાપ્તાયાં યદિ સ તસ્યા અનૂઢત્વં નિન્દનીયં વિવાહશ્ચ સાધયિતવ્ય ઇતિ મન્યતે તર્હિ યથાભિલાષં કરોતુ, એતેન કિમપિ નાપરાત્સ્યતિ વિવાહઃ ક્રિયતાં।
- XXXVII કિન્તુ દુઃખેનાક્લિષ્ટઃ કશ્ચિત્ પિતા યદિ સ્થિરમનોગતઃ સ્વમનોડભિલાષસાધને સમર્થશ્ચ સ્યાત્ મમ કન્યા મયા રક્ષિતવ્યેતિ મનસિ નિશ્ચિનોતિ ય તર્હિ સ ભદ્રં કર્મ કરોતિ।
- XXXVIII અતો યો વિવાહં કરોતિ સ ભદ્રં કર્મ કરોતિ યશ્ચ વિવાહં ન કરોતિ સ ભદ્રતરં કર્મ કરોતિ।
- XXXIX યાવત્કાલં પતિ જીવતિ તાવદ્ ભાર્યા વ્યવસ્થયા નિબદ્ધા તિષ્ઠતિ કિન્તુ પત્યૌ મહાનિદ્રાં ગતે સા મુક્તીભૂય યમભિલષતિ તેન સહ તસ્યા વિવાહો ભવિતું શકનોતિ, કિન્ત્વેતત્ કેવલં પ્રભુભક્તાનાં મધ્યે।
- XL તથાય સા યદિ નિષ્પતિકા તિષ્ઠતિ તર્હિ તસ્યાઃ ક્ષેમં ભવિષ્યતીતિ મમ ભાવઃ। અપરમ્ ઈશ્વરસ્યાત્મા મમાપ્યન્ત વિદ્યત ઇતિ મયા બુદ્ધ્યતે।

VIII

- I દેવપ્રસાદે સર્વેષામ્ અસ્માકં જ્ઞાનમાસ્તે તદ્દયં વિદ્મઃ। તથાપિ જ્ઞાનં ગર્વ્વ જનયતિ કિન્તુ પ્રેમતો નિષ્ઠા જાયતે।
- II અતઃ કશ્ચન યદિ મન્યતે મમ જ્ઞાનમાસ્ત ઇતિ તર્હિ તેન યાદૃશં જ્ઞાનં ચેષ્ટિતવ્યં તાદૃશં કિમપિ જ્ઞાનમદ્યાપિ ન લબ્ધાં।
- III કિન્તુ ય ઈશ્વરે પ્રીયતે સ ઈશ્વરેણાપિ જાયતે।
- IV દેવતાબલિપ્રસાદભક્ષણે વયમિદં વિદ્મો યત્ જગન્મધ્યે કોડપિ દેવો ન વિદ્યતે, એકશ્ચેશ્વરો દ્વિતીયો નાસ્તીતિ।
- V સ્વર્ગે પૃથિવ્યાં વા યદ્યાપિ કેષુચિદ્ ઈશ્વર ઇતિ નામારોપ્યતે તાદૃશાશ્ચ બહવ ઈશ્વરા બહવશ્ચ પ્રભવો વિદ્યન્તે
- VI તથાપ્યસ્માકમદ્વિતીય ઈશ્વરઃ સ પિતા યસ્માત્ સર્વેષાં યદર્થઆસ્માકં સૃષ્ટિર્જાતા, અસ્માકઆદ્વિતીયઃ પ્રભુઃ સ યીશુઃ ખ્રીષ્ટો યેન સર્વવસ્તુનાં યેનાસ્માકમપિ સૃષ્ટિઃ કૃતા।
- VII અધિકન્તુ જ્ઞાનં સર્વેષાં નાસ્તિ યતઃ કેચિદદ્યાપિ દેવતાં સમ્મન્ય દેવપ્રસાદમિવ તદ્ ભક્ષ્યં ભુજ્જતે તેન દુર્બલતયા તેષાં સ્વાન્તાનિ મલીમસાનિ ભવન્તિ।
- VIII કિન્તુ ભક્ષ્યદ્રવ્યાદ્ વયમ્ ઈશ્વરેણ ગ્રાહ્યા ભવામસ્તન્નહિ યતો ભુજ્જન્વા વયમુત્કૃષ્ટા ન ભવામસ્તદ્દદ્ભુજ્જન્વાપ્યપકૃષ્ટા ન ભવામઃ।
- IX અતો યુષ્માકં યા ક્ષમતા સા દુર્બલનામ્ ઉન્માથસ્વરૂપા યન્ન ભવેત્ તદર્થ સાવધાના ભવતા
- X યતો જ્ઞાનવિશિષ્ટસ્ત્વં યદિ દેવાલયે ઉપવિષ્ટઃ કેનાપિ દૃશ્યસે તર્હિ તસ્ય દુર્બલસ્ય મનસિ કિં પ્રસાદભક્ષણ ઉત્સાહો ન જનિષ્યતે?
- XI તથા સતિ યસ્ય કૃતે ખ્રીષ્ટો મમાર તવ સ દુર્બલો ભ્રાતા તવ જ્ઞાનાત્ કિં ન વિનંક્ષ્યતિ?
- XII ઇત્યનેન પ્રકારેણ ભ્રાતૃણાં વિરુદ્ધમ્ અપારાધ્યદ્વિસ્તેષાં દુર્બલોના મનાંસિ વ્યાઘાતયદ્વિશ્ચ યુષ્માભિઃ ખ્રીષ્ટસ્ય વૈપરીત્યેનાપારાધ્યતે।
- XIII અતો હેતોઃ પિશિતાશનં યદિ મમ ભ્રાતુ વિદ્નસ્વરૂપં ભવેત્ તર્હ્યહં યત્ સ્વભ્રાતુ વિદ્નજનકો ન ભવેયં તદર્થ યાવજજીવનં પિશિતં ન ભોક્ષ્યે।

IX

- I અહં કિમ્ એકઃ પ્રેરિતો નાસ્મિ? કિમહં સ્વતન્ત્રો નાસ્મિ? અસ્માકં પ્રભુ યીશુઃ ખ્રીષ્ટઃ કિં મયા નાદર્શિ? યૂયમપિ કિં પ્રભુના મદીયશ્રમફલસ્વરૂપા ન ભવથ?
- II અન્યલોકાનાં કૃતે યદ્યાપ્યહં પ્રેરિતો ન ભવેયં તથાય યુષ્મત્કૃતે પ્રેરિતોડસ્મિ યતઃ પ્રભુના મમ પ્રેરિતત્વપદસ્ય મુદ્રાસ્વરૂપા યૂયમેવાધ્વે।

- III ये लोका मयि दोषमारोपयन्ति तान् प्रति मम प्रत्युत्तरमेतत्।
 IV भोजनपानयोः किमस्माकं क्षमता नास्ति?
 V अन्ये प्रेरिताः प्रभो भ्रातरौ कैङ्गाश्च यत् कुर्वन्ति तद्गतं काञ्चित् धर्मभगिनीं व्यूह्य तथा सार्द्धं पर्यटितुं वयं किं न शक्नुमः?
 VI सांसारिकश्रमस्य परित्यागात् किं केवलमहं भार्गव्याश्च निवारितौ?
 VII निजधनव्ययेन कः संग्रामं करोति? को वा द्राक्षाक्षेत्रं कृत्वा तत्फलानि न भुङ्क्ते? को वा पशुव्रजं पालयन् तत्पयो न पिवति?
 VIII किमहं केवलां मानुषिकां वायं वदामि? व्यवस्थायां किमेतादृशं वयनं न विद्यते?
 IX मूसाव्यवस्थाग्रन्थे लिखितमास्ते, त्वं शस्यमर्दकवृषस्यास्यं न भन्त्यसीति। ईश्वरेण बलीवर्दानामेव चिन्ता किं क्रियते?
 X किं वा सर्वथास्माकं कृते तद्वयनं तेनोक्तं? अस्माकमेव कृते तल्लिखितां यः क्षेत्रं कर्षति तेन प्रत्याशायुक्तेन कर्ष्यं, यश्च शस्यानि मर्दयति तेन लाभप्रत्याशायुक्तेन मर्दितव्यं।
 XI युष्मत्कृतेऽस्माभिः पारत्रिकाणि बीजानि रोपितानि, अतो युष्माकमैच्छिकफलानां वयम् अंशिनो भविष्यामः किमेतत् महत् कर्म?
 XII युष्मासु योऽधिकारस्तस्य भागिनो यद्यन्ये भवेयुस्तर्ह्यस्माभिस्ततोऽधिकं किं तस्य भागिभिर्न भवितव्यं? अधिकन्तु वयं तेनाधिकारेण न व्यवहृतवन्तः किन्तु प्रीष्टीयसुसंवाद्यस्य कोऽपि व्याघातोऽस्माभिर्यत्र जायेत तदर्थं सर्व्वं सडामहे।
 XIII अपरं ये पवित्रवस्तूनां परियर्था कुर्वन्ति ते पवित्रवस्तुतो लक्ष्याणि लभन्ते, ये य वेधाः परियर्था कुर्वन्ति ते वेदिस्थवस्तूनाम् अंशिनो भवन्त्येतद् यूयं किं न विद?।
 XIV तद्गद् ये सुसंवाद्यं घोषयन्ति तैः सुसंवाद्येन श्रुवितव्यमिति प्रभुनादिष्टं।
 XV अहमेतेषां सर्व्वेषां किमपि नाश्रितवान् मां प्रति तदनुसारात् आग्रितव्यमित्याशयेनापि पत्रमिदं मया न लिप्यते यतः केनापि जनेन मम यशसो मुधाकरणात् मम मरणं वरं।
 XVI सुसंवाद्येषणात् मम यशो न जायते यतस्तद्वोषणं ममावश्यकं यद्यहं सुसंवाद्यं न घोषयेयं तर्हि मां धिक्।
 XVII छद्मकेन तत् कुर्वता मया क्वलं लप्स्यते किन्त्वनिच्छुकेऽपि मयि तत्कर्मणो भारोऽर्पितोऽस्ति।
 XVIII अतेन मया लभ्यं क्वलं किं? सुसंवाद्येन मम योऽधिकार आस्ते तं यदभद्रभावेन नायरेयं तदर्थं सुसंवाद्येषणसमये तस्य प्रीष्टीयसुसंवाद्यस्य निर्व्ययीकरणमेव मम क्वलं।
 XIX सर्व्वेषाम् अनायत्तोऽहं यद् भूरिशो लोकान् प्रतिपद्ये तदर्थं सर्व्वेषां दासत्वमङ्गीकृतवान्।
 XX यिडूदीयान् यत् प्रतिपद्ये तदर्थं यिडूदीयानां कृते यिडूदीयधवाभवां ये य व्यवस्थायत्तास्तान् यत् प्रतिपद्ये तदर्थं व्यवस्थानायत्तो योऽहं सोऽहं व्यवस्थायत्तानां कृते व्यवस्थायत्तधवाभवां।
 XXI ये यालब्धव्यवस्थास्तान् यत् प्रतिपद्ये तदर्थम् ईश्वरस्य साक्षाद् अलब्धव्यवस्थो न भूत्वा प्रीष्टेन लब्धव्यवस्थो योऽहं सोऽहम् अलब्धव्यवस्थानां कृतेऽलब्धव्यवस्थ धवाभवां।
 XXII दुर्बलान् यत् प्रतिपद्ये तदर्थमहं दुर्बलानां कृते दुर्बलधवाभवां इत्थं केनापि प्रकारेण कतिपया लोका यन्मया परित्राणं प्राप्नुयुस्तदर्थं यो यादृश आसीत् तस्य कृते ऽहं तादृशधवाभवां।
 XXIII इदृश आचारः सुसंवाद्यार्थं मया क्रियते यतोऽहं तस्य क्वलानां सडभागी भवितुमिच्छामि।
 XXIV पाण्यलाभार्थं ये धावन्ति धावतां तेषां सर्व्वेषां केवलं अहं एकः पाण्यं लभते युष्माभिः किमेतन्न ज्ञायते? अतो यूयं यथा पाण्यं लप्स्यध्वे तथैव धावत।
 XXV मल्ला अपि सर्व्वभोगे परिमितभोगिनो भवन्ति ते तु भवानां स्रजं लिप्सन्ते किन्तु वयम् अभवानां लिप्सामहे।
 XXVI तस्माद् अहमपि धावामि किन्तु लक्ष्यमनुद्दिश्य धावामि तन्नहि अहं मल्लधव युध्यामि य किन्तु छायामाघातयन्निव युध्यामि तन्नहि।
 XXVII इतरान् प्रति सुसंवाद्यं घोषयित्वाहं यत् स्वयमग्राह्यो न भवामि तदर्थं देहम् आहन्मि वशीकुर्व्वे य।

X

- I हे भ्रातरः, अस्मत्पितृपुरुषानधि यूयं यदज्ञाता न तिष्ठतेति मम वाग्धा, ते सर्व्वे मेघाधःस्थिता बभूवुः सर्व्वे समुद्रमध्येन वप्रशुः,
 II सर्व्वे मूसामुद्दिश्य मेघसमुद्रयो र्भञ्जिता बभूवुः
 III सर्व्वे अेकम् आत्मिकं लक्ष्यं बुभुञ्जिर अेकम् आत्मिकं पेयं पपुश्च
 IV यतस्तेऽनुयरत आत्मिकाद् अयलात् लब्धं तोयं पपुः सोऽयलः प्रीष्टयेव।
 V तथा सत्यपि तेषां मध्येऽधिकेषु लोकेष्वीश्वरो न सन्तुतोषेति हेतोस्ते प्रन्तरे निपातितः।

VI એતસ્મિન્ તે ડસ્માકં નિદર્શનસ્વરૂપા બભૂવુઃ; અતસ્તે યથા કુત્સિતાભિલાષિણો બભૂવુરસ્માભિસ્તથા કુત્સિતાભિલાષિભિર્ન ભવિતવ્યં

VII લિખિતમાસ્તે, લોકા ભોક્તું પાતુશ્ચોપવિવિશુસ્તતઃ કીડિતુમુત્થિતા ઇતયનેન પ્રકારેણ તેષાં કૈશ્ચિદ્ યદ્રદ્ દેવપૂજા કૃતા યુષ્માભિસ્તદ્રદ્ ન ક્રિયતાં

VIII અપરં તેષાં કૈશ્ચિદ્ યદ્રદ્ વ્યભિચારઃ કૃતસ્તેન ચૈકસ્મિન્ દિને ત્રયોવિંશતિસહસ્રાણિ લોકા નિપાતિતાસ્તદ્રદ્ અસ્માભિર્વ્યભિચારો ન કર્તવ્યઃ।

IX તેષાં કેચિદ્ યદ્રદ્ પ્રીષ્ટં પરીક્ષિતવન્તસ્તસ્માદ્ ભુજ્ઞૈર્નષ્ટાશ્ચ તદ્રદ્ અસ્માભિઃ પ્રીષ્ટો ન પરીક્ષિતવ્યઃ।

X તેષાં કેચિદ્ યથા વાક્કલહં કૃતવન્તસ્તત્કારણાત્ હન્ત્રા વિનાશિતાશ્ચ યુષ્માભિસ્તદ્રદ્ વાક્કલહો ન ક્રિયતાં

XI તાન્ પ્રતિ યાન્યેતાનિ જઘટિરે તાન્યસ્માકં નિદર્શનાનિ જગતઃ શેષયુગે વર્તમાનાનામ્ અસ્માકં શિક્ષાર્થં લિખિતાનિ ચ બભૂવુઃ।

XII અતએવ યઃ કશ્ચિદ્ સુસ્થિરંમન્યઃ સ યન્ન પતેત્ તન્ સાવધાનો ભવતુ।

XIII માનુષિકપરીક્ષાતિરિક્તા કાપિ પરીક્ષા યુષ્માન્ નાક્રામત્, ઈશ્વરશ્ચ વિશ્વાસ્યઃ સોડતિશક્ત્યાં પરીક્ષાયાં પતનાત્ યુષ્માન્ રક્ષિષ્યતિ, પરીક્ષા ચ યદ્ યુષ્માભિઃ સોઢું શક્યતે તદર્થં તયા સહ નિસ્તારસ્ય પન્થાનં નિરૂપયિષ્યતિ।

XIV હે પ્રિયભ્રાતરઃ, દેવપૂજાતો દૂરમ્ અપસરતા

XV અહં યુષ્માન્ વિજ્ઞાન્ મત્વા પ્રભાષે મયા યત્ કથ્યતે તદ્ યુષ્માભિર્વિવિચ્યતાં

XVI યદ્ ધન્યવાદપાત્રમ્ અસ્માભિર્ધન્યં ગદ્યતે તત્ કિં પ્રીષ્ટસ્ય શોણિતસ્ય સહભાગિત્વં નહિ? યશ્ચ પૂપોડસ્માભિર્ભજ્યતે સ કિં પ્રીષ્ટસ્ય વપુષઃ સહભાગિત્વં નહિ?

XVII વયં બહવઃ સન્તોડધ્યેકપૂપસ્વરૂપા એકવપુઃસ્વરૂપાશ્ચ ભવામઃ, યતો વયં સર્વ્વ એકપૂપસ્ય સહભાગિનઃ।

XVIII યૂયં શારીરિકમ્ ઇસ્રાયેલીયવંશં નિરીક્ષધ્વાં યે બલીનાં માંસાનિ ભુજ્ઞતે તે કિં યજ્ઞવેદ્યાઃ સહભાગિનો ન ભવન્તિ?

XIX ઇત્યનેન મયા કિં કથ્યતે? દેવતા વાસ્તવિકી દેવતાયૈ બલિદાનં વા વાસ્તવિકં કિં ભવેત્?

XX તન્નહિ કિન્તુ ભિન્નજાતિભિર્યે બલયો દીયન્તે ત ઈશ્વરાય તન્નહિ ભૂતેભ્યએવ દીયન્તે તસ્માદ્ યૂયં યદ્ ભૂતાનાં સહભાગિનો ભવથેત્યહં નાભિલષામિ।

XXI પ્રભોઃ કંસેન ભૂતાનામપિ કંસેન પાનં યુષ્માભિરસાધ્યં; યૂયં પ્રભો ભોજ્યસ્ય ભૂતાનામપિ ભોજ્યસ્ય સહભાગિનો ભવિતું ન શક્નુથા

XXII વયં કિં પ્રભું સ્પર્દિષ્યામહે? વયં કિં તસ્માદ્ બલવન્તઃ?

XXIII માં પ્રતિ સર્વ્વ કર્માપ્રતિષિદ્ધં કિન્તુ ન સર્વ્વ હિતજનકં સર્વ્વમ્ અપ્રતિષિદ્ધં કિન્તુ ન સર્વ્વ નિષ્ઠાજનકં

XXIV આત્મહિતઃ કેનાપિ ન ચેષ્ટિતવ્યઃ કિન્તુ સર્વ્વેઃ પરહિતશ્ચેષ્ટિતવ્યઃ।

XXV આપણે યત્ કથ્યં તદ્ યુષ્માભિઃ સંવેદસ્યાર્થં કિમપિ ન પૃષ્ટવા ભુજ્યતાં

XXVI યતઃ પૃથિવી તન્મધ્યસ્થઞ્ચ સર્વ્વ પરમેશ્વરસ્ય

XXVII અપરમ્ અવિશ્વાસિલોકાનાં કેનચિત્ નિમન્ત્રિતા યૂયં યદિ તન્ જિગમિષથ તર્હિ તેન યદ્ યદ્ ઉપસ્થાપ્યતે તદ્ યુષ્માભિઃ સંવેદસ્યાર્થં કિમપિ ન પૃષ્ટવા ભુજ્યતાં

XXVIII કિન્તુ તન્ યદિ કશ્ચિદ્ યુષ્માન્ વદેત્ ભક્ષ્યમેતદ્ દેવતાયાઃ પ્રસાદ ઇતિ તર્હિ તસ્ય જ્ઞાપયિતુરનુરોધાત્ સંવેદસ્યાર્થઞ્ચ તદ્ યુષ્માભિર્ન ભોક્તવ્યં પૃથિવી તન્મધ્યસ્થઞ્ચ સર્વ્વ પરમેશ્વરસ્ય,

XXIX સત્યમેતત્, કિન્તુ મયા યઃ સંવેદો નિર્દિશ્યતે સ તવ નહિ પરસ્યૈવા

XXX અનુગ્રહપાત્રેણ મયા ધન્યવાદં કૃત્વા યદ્ ભુજ્યતે તત્કારણાદ્ અહં કુતો નિન્દિષ્યે?

XXXI તસ્માદ્ ભોજનં પાનમ્ અન્યદ્વા કર્મ કુર્વ્વદ્ધિ યુષ્માભિઃ સર્વ્વમેવેશ્વરસ્ય મહિમ્નઃ પ્રકાશાર્થં ક્રિયતાં

XXXII ચિહ્નદીયાનાં ભિન્નજાતીયાનામ્ ઈશ્વરસ્ય સમાજસ્ય વા વિઘ્નજનકૈર્યુષ્માભિર્ન ભવિતવ્યં

XXXIII અહમધ્યાત્મહિતમ્ અચેષ્ટમાનો બહૂનાં પરિત્રાણાર્થં તેષાં હિતં ચેષ્ટમાનઃ સર્વ્વવિષયે સર્વ્વેષાં તુષ્ટિકરો ભવામીત્યનેનાહં યદ્રદ્ પ્રીષ્ટસ્યાનુગામી તદ્રદ્ યૂયં મમાનુગામિનો ભવતા

XI

I હે ભ્રાતરઃ, યૂયં સર્વ્વસ્મિન્ કાર્યે માં સ્મરથ મયા ય યાદ્ગુપદિષ્ટાસ્તાદ્ગાયરથૈત્કારણાત્ મયા પ્રશંસનીયા આદબો

II તથાપિ મમૈષા વાગ્ધા યદ્ યૂયમિદમ્ અવગતા ભવથ,

III એકૈકસ્ય પુરુષસ્યોત્તમાઙ્ગસ્વરૂપઃ પ્રીષ્ટઃ, યોષિતશ્ચોત્તમાઙ્ગસ્વરૂપઃ પુમાન્, પ્રીષ્ટસ્ય યોત્તમાઙ્ગસ્વરૂપ ઈશ્વરઃ।

IV અપરમ્ આચ્છાદિતોત્તમાઙ્ગેન યેન પુંસા પ્રાર્થના ક્રિયત ઈશ્વરીયવાણી કથ્યતે વા તેન સ્વીયોત્તમાઙ્ગમ્ અવજ્ઞાયતો

- V અનાચ્છાદિતોત્તમાઙ્ગ્યા યયા યોષિતા ય પ્રાર્થના ક્રિયત ઈશ્વરીયવાણી કથ્યતે વા તયાપિ સ્વીયોત્તમાઙ્ગમ્ અવજ્ઞાયતે યતઃ સા મુણ્ડિતશિરઃસદૃશા||
- VI અનાચ્છાદિતમસ્તકા યા યોષિત્ તસ્યાઃ શિરઃ મુણ્ડનીયમેવ કિન્તુ યોષિતઃ કેશચ્છેદનં શિરોમુણ્ડનં વા યદિ લજ્જાજનકં ભવેત્ તર્હિ તયા સ્વશિર આચ્છાદતા||
- VII પુમાન્ ઈશ્વરસ્ય પ્રતિમૂર્તિઃ પ્રતિતેજઃસ્વરૂપશ્ચ તસ્માત્ તેન શિરો નાચ્છાદનીયં કિન્તુ સીમન્તિની પુંસઃ પ્રતિબિમ્બસ્વરૂપા||
- VIII યતો યોષાતઃ પુમાન્ નોદપાદિ કિન્તુ પુંસો યોષિદ્ ઉદપાદિ
- IX અધિકન્તુ યોષિતઃ કૃતે પુંસઃ સૃષ્ટિ ન બભૂવ કિન્તુ પુંસઃ કૃતે યોષિતઃ સૃષ્ટિ બભૂવા
- X ઇતિ હેતો દૂતાનામ્ આદરાદ્ યોષિતા શિરસ્યધીનતાસૂચકમ્ આવરણં ધર્તવ્યં
- XI તથાપિ પ્રભો વિધિના પુમાંસં વિના યોષિન્ન જાયતે યોષિતશ્ચ વિના પુમાન્ ન જાયતો
- XII યતો યથા પુંસો યોષિદ્ ઉદપાદિ તથા યોષિતઃ પુમાન્ જાયતે, સર્વવસ્તૂનિ ચેશ્વરાદ્ ઉત્પદ્યન્તો
- XIII યુષ્માભિરેવૈતદ્ વિવિચ્યતાં, અનાવૃતયા યોષિતા પ્રાર્થનં કિં સુદૃશ્યં ભવેત્?
- XIV પુરુષસ્ય દીર્ઘકેશત્વં તસ્ય લજ્જાજનકં, કિન્તુ યોષિતો દીર્ઘકેશત્વં તસ્યા ગૌરવજનકં
- XV યત આચ્છાદનાય તસ્યૈ કેશા દત્તા ઇતિ કિં યુષ્માભિઃ સ્વભાવતો ન શિક્ષ્યતે?
- XVI અત્ર યદિ કશ્ચિદ્ વિવદિતુમ્ ઇચ્છેત્ તર્હસ્માકમ્ ઈશ્વરીયસમિતીનાશ્ચ તાદૃશી રીતિ ન વિદ્યતો
- XVII યુષ્માભિ ન ભદ્રાય કિન્તુ કુત્સિતાય સમાગમ્યતે તસ્માદ્ એતાનિ ભાષમાણેન મયા યૂયં ન પ્રશંસનીયાઃ|
- XVIII પ્રથમતઃ સમિતૌ સમાગતાનાં યુષ્માકં મધ્યે ભેદાઃ સન્તીતિ વાર્તા મયા શ્રૂયતે તન્મધ્યે કિંચિત્ સત્યં મન્યતે યા
- XIX યતો હેતો યુષ્મન્મધ્યે યે પરીક્ષિતાસ્તે યત્ પ્રકાશ્યન્તે તદર્થ ભેદૈ ભવિતવ્યમેવા
- XX એકત્ર સમાગતૈ યુષ્માભિઃ પ્રભાવં ભેજ્યં ભુજ્યત ઇતિ નહિ;
- XXI યતો ભોજનકાલે યુષ્માકમેકેકેન સ્વકીયં ભક્ષ્યં તૂર્ણં ગ્રસ્યતે તસ્માદ્ એકો જનો બુભુક્ષિતસ્તિષ્ઠતિ, અન્યશ્ચ પરિતૃપ્તો ભવતિ|
- XXII ભોજનપાનાર્થ યુષ્માકં કિં વેશ્માનિ ન સન્તિ? યુષ્માભિ વા કિમ્ ઈશ્વરસ્ય સમિતિં તુચ્છીકૃત્ય દીના લોકા અવજ્ઞાયન્તે? ઇત્યનેન મયા કિં વક્તવ્યં? યૂયં કિં મયા પ્રશંસનીયાઃ? એતસ્મિન્ યૂયં ન પ્રશંસનીયાઃ|
- XXIII પ્રભુતો ય ઉપદેશો મયા લબ્ધો યુષ્માસુ સમર્પિતશ્ચ સ એષઃ|
- XXIV પરકરસમર્પણક્ષપાયાં પ્રભુ ચીશુઃ પૂપમાદાયેશ્વરં ધન્યં વ્યાહૃત્ય તં ભડ્કૃત્વા ભાષિતવાન્ યુષ્માભિરેતદ્ ગૃહ્યતાં ભુજ્યતાશ્ચ તદ્ યુષ્મત્કૃતે ભગ્નં મમ શરીરં; મમ સ્મરણાર્થ યુષ્માભિરેતત્ ક્રિયતાં|
- XXV પુનશ્ચ ભેજનાત્ પરં તથૈવ કંસમ્ આદાય તેનોક્તં કંસોડયં મમ શોણિતેન સ્થાપિતો નૂતનનિયમઃ; યતિવારં યુષ્માભિરેતત્ પીયતે તતિવારં મમ સ્મરણાર્થ પીયતાં|
- XXVI યતિવારં યુષ્માભિરેષ પૂપો ભુજ્યતે ભાજનેનાનેન પીયતે ય તતિવારં પ્રભોરાગમનં યાવત્ તસ્ય મૃત્યુઃ પ્રકાશ્યતો
- XXVII અપરશ્ચ યઃ કશ્ચિદ્ અયોગ્યત્વેન પ્રભોરિમં પૂપમ્ અશ્રાતિ તસ્યાનેન ભાજનેન પિવતિ ય સ પ્રભોઃ કાયરુધિરયો દૃણ્ડદાયી ભવિષ્યતિ|
- XXVIII તસ્માત્ માનવેનાગ્ર આત્માન પરીક્ષ્ય પશ્ચાદ્ એષ પૂપો ભુજ્યતાં કંસેનાનેન ય પીયતાં|
- XXIX યેન ચાનર્હત્વેન ભુજ્યતે પીયતે ય પ્રભોઃ કાયમ્ અવિમૃશતા તેન દણ્ડપ્રાપ્તયે ભુજ્યતે પીયતે યા
- XXX એતત્કારણાદ્ યુષ્માકં ભૂરિશો લોકા દુર્બલા રોગિણશ્ચ સન્તિ બહવશ્ચ મહાનિદ્રાં ગતાઃ|
- XXXI અસ્માભિ ચઘાત્મવિચારોડકારિષ્યત તર્હિ દણ્ડો નાલપ્સ્યત;
- XXXII કિન્તુ યદાસ્માકં વિચારો ભવતિ તદા વયં જગતો જનૈઃ સમં યદ્ દણ્ડં ન લભામહે તદર્થ પ્રભુના શાસ્તિં ભુંજમહે|
- XXXIII હે મમ ભ્રાતરઃ, ભોજનાર્થ મિલિતાનાં યુષ્માકમ્ એકેનેતરોડનુગૃહ્યતાં|
- XXXIV યશ્ચ બુભુક્ષિતઃ સ સ્વગૃહે ભુડ્કતાં દણ્ડપ્રાપ્તયે યુષ્માભિ ન સમાગમ્યતાં| એતદ્દિવ્યં યદ્ આદેષ્ટવ્યં તદ્ યુષ્મત્સમીપાગમનકાલે મયાદેક્ષ્યતો

XII

- I હે ભ્રાતરઃ, યૂયં યદ્ આત્મિકાન્ દાયાન્ અનવગતાસ્તિષ્ઠથ તદહં નાભિલષામિ|
- II પૂર્વ ભિન્નજાતીયા યૂયં યદ્દદ્ વિનીતાસ્તદ્દદ્ અવાક્રપ્રતિમાનામ્ અનુગામિન આદબમ્ ઇતિ જાનીથા|
- III ઇતિ હેતોરહં યુષ્મભ્યં નિવેદયામિ, ઈશ્વરસ્યાત્મના ભાષમાણઃ કોડપિ યીશું શપ્ત ઇતિ ન વ્યાહરતિ, પુનશ્ચ પવિત્રેણાત્મના વિનીતં વિનાન્યઃ કોડપિ યીશું પ્રભુરિતિ વ્યાહર્તુ ન શક્નોતિ|
- IV દાયા બહુવિધાઃ કિન્ત્વેક આત્મા

- V परिचर्याश्च बहुविधाः किन्त्वेकः प्रभुः।
 VI साधनानि बहुविधानि किन्तु सर्वेषु सर्वसाधक ईश्वर अेकः।
 VII अेकैकस्मै तस्यात्मनो दर्शनं परहितार्थं दीयते।
 VIII अेकस्मै तेनात्मना ज्ञानवाक्यं दीयते, अन्यस्मै तेनेवात्मनादिष्टं विद्यावाक्यम्,
 IX अन्यस्मै तेनेवात्मना विश्वासः, अन्यस्मै तेनेवात्मना स्वास्थ्यदानशक्तिः,
 X अन्यस्मै दुःसाध्यसाधनशक्तिरन्यस्मै येश्वरीयादेशः, अन्यस्मै यातिमानुषिकस्यादेशस्य विचारसामर्थ्यम्, अन्यस्मै परभाषाभाषणशक्तिरन्यस्मै य भाषार्थभाषणसामर्थ्यं दीयते।
 XI अेकेनाद्वितीयेनात्मना यथाभिलाषम् अेकैकस्मै ज्ञानयैकैकं दानं वितरता तानि सर्वाणि साध्यन्ते।
 XII देह अेकः सन्नपि यद्देहं बहुयुक्तो भवति, तस्यैकस्य वपुषो ऽङ्गानां बहुत्वेन यद्देहं अेकं वपुर्भवति, तद्वत् प्रीष्टः।
 XIII यतो हेतो र्बिहृदिभिन्नजातीयदासस्वतन्त्रा वयं सर्वे मञ्जनेनैकेनात्मनैकदेहीकृताः सर्वे यैकात्मभुक्ता अभवाम।
 XIV अेकेनाङ्गेन वपुर्न भवति किन्तु बहुभिः।
 XV तत्र यरणं यदि वदेत् नाहं हस्तस्तस्मात् शरीरस्य भागो नास्मीति तर्ह्यनेन शरीरात् तस्य वियोगो न भवति।
 XVI श्रोत्रं वा यदि वदेत् नाहं नयनं तस्मात् शरीरस्यांशो नास्मीति तर्ह्यनेन शरीरात् तस्य वियोगो न भवति।
 XVII कृत्स्नं शरीरं यदि दर्शनेन्द्रियं भवेत् तर्हि श्रवणेन्द्रियं कुत्र स्थास्यति? तत् कृत्स्नं यदि वा श्रवणेन्द्रियं भवेत् तर्हि घणेन्द्रियं कुत्र स्थास्यति?
 XVIII किन्त्विदानीम् ईश्वरेण यथाभिलषितं तथैवाङ्गप्रत्यङ्गानाम् अेकैकं शरीरे स्थापितं।
 XIX तत् कृत्स्नं यद्येकाङ्गं भवेत् तर्हि शरीरे कुत्र स्थास्यति?
 XX तस्माद् अङ्गानि बहुनि सन्ति शरीरं त्वेकमेव।
 XXI अतएव त्वया मम प्रयोजनं नास्तीति वाचं पाणिं वदितुं नयनं न शक्नोति, तथा युवाभ्यां मम प्रयोजनं नास्तीति मूर्द्धा यरणौ वदितुं न शक्नोतिः;
 XXII वस्तुतस्तु विग्रहस्य यान्यङ्गान्यस्मात्भिर्दुर्बलानि बुध्यन्ते तान्येव सप्रयोजनानि सन्ति।
 XXIII यानि य शरीरमध्येऽवमन्यानि बुध्यते तान्यस्मात्भिरधिकं शोभन्ते। यानि य कुदृश्यानि तानि सुदृश्यतराणि क्रियन्ते।
 XXIV किन्तु यानि स्वयं सुदृश्यानि तेषां शोभनम् निष्प्रयोजनं।
 XXV शरीरमध्ये यद्देहो न भवेत् किन्तु सर्वाण्यङ्गानि यद्देह्यैक्यभावेन सर्वेषां हितं चिन्तयन्ति तदर्थम् ईश्वरेणाप्रधानम् आदरणीयं कृत्वा शरीरं विरयितं।
 XXVI तस्माद् अेकस्याङ्गस्य पीडायां ज्ञातायां सर्वाण्यङ्गानि तेन सह पीडयन्ते, अेकस्य समादरे ज्ञाते य सर्वाणि तेन सह सह्यन्ति।
 XXVII यूयञ्च प्रीष्टस्य शरीरं, युष्माकम् अेकैकश्च तस्यैकैकम् अङ्गं।
 XXVIII केचित् केचित् समितावीश्वरेण प्रथमतः प्रेरिता द्वितीयत ईश्वरीयादेशवक्तारस्तृतीयत उपदेष्टारो नियुक्ताः, ततः परं केभ्योऽपि चित्रकार्यसाधनसामर्थ्यम् अनामयकराशक्तिरुपकृतौ लोकशासने वा नैपुण्यं नानाभाषाभाषणसामर्थ्यं वा तेन व्यतारि।
 XXIX सर्वे किं प्रेरिताः? सर्वे किम् ईश्वरीयादेशवक्तारः? सर्वे किम् उपदेष्टारः? सर्वे किं चित्रकार्यसाधकाः?
 XXX सर्वे किम् अनामयकराशक्तियुक्ताः? सर्वे किं परभाषावादिनः? सर्वे वा किं परभाषार्थप्रकाशकाः?
 XXXI यूयं श्रेष्ठायान् लब्धुं यतध्वां अनेन यूयं मया सर्वोत्तममार्गं दर्शयितव्याः।

XIII

- I मर्त्यस्वर्गायाणां भाषा भाषमाणोऽहं यदि प्रेमहीनो भवेयं तर्हि वाहकतालस्वरूपो निनाहकारिभेरीस्वरूपश्च भवामि।
 II अपरञ्च यद्यहम् ईश्वरीयादेशाढ्यः स्यां सर्वाणि गुप्तवाक्यानि सर्वविद्याञ्च ज्ञानीयां पूर्णविश्वासः सन् शैलान् स्थानान्तरीकर्तुं शक्नुयाञ्च किन्तु यदि प्रेमहीनो भवेयं तर्ह्यगणनीय एव भवामि।
 III अपरं यद्यहम् अन्नदानेन सर्वस्वं त्यजेयं दाहनाय स्वशरीरं समर्पयेयञ्च किन्तु यदि प्रेमहीनो भवेयं तर्हि तत्सर्वं मर्द्यं निष्फलं भवति।
 IV प्रेम चिरसहिष्णु हितैषि य, प्रेम निर्द्वेषम् अशठं निर्गर्वञ्च।
 V अपरं तत् कुत्सितं नायरति, आत्मयेष्टं न कुरुते सहसा न क्रुध्यति परानिष्टं न चिन्तयति,
 VI अधर्मे न तुष्यति सत्य एव सन्तुष्यति।
 VII तत् सर्वं तितिक्षते सर्वत्र विश्वसिति सर्वत्र भद्रं प्रतीक्षते सर्वं सहते या

- VIII પ્રેમનો લોપ: કદાપિ ન ભવિષ્યતિ, ઈશ્વરીયાદેશકથનં લોપ્સ્યતે પરભાષાભાષણં નિવર્તિષ્યતે જ્ઞાનમપિ લોપં યાસ્યતિ।
 IX ચતોડસ્માકં જ્ઞાનં ખણ્ડમાત્રમ્ ઈશ્વરીયાદેશકથનમપિ ખણ્ડમાત્રં
 X કિન્ત્વસ્માસુ સિદ્ધતાં ગતેષુ તાનિ ખણ્ડમાત્રાણિ લોપં યાસ્યન્તે।
 XI બાલ્યકાલેડહં બાલ ઇવાભાષે બાલ ઇવાચિન્તયન્ન કિન્તુ યૌવને જાતે તત્સર્વ્વં બાલ્યાચરણં પરિત્યક્તવાન્।
 XII ઇદાનીમ્ અભ્રમધ્યેનાસ્પષ્ટં દર્શનમ્ અસ્માભિ લભ્યતે કિન્તુ તદા સાક્ષાત્ દર્શનં લપ્સ્યતો અધુના મમ જ્ઞાનમ્ અલ્પિષ્ટં
 કિન્તુ તદાહં યથાવગમ્યસ્તથૈવાવગતો ભવિષ્યામિ
 XIII ઇદાનીં પ્રત્યય: પ્રત્યાશા પ્રેમ ય ત્રીણ્યેતાનિ તિષ્ઠન્તિ તેષાં મધ્યે ય પ્રેમ શ્રેષ્ઠં।

XIV

- I યૂયં પ્રેમાચરણે પ્રયતધ્વમ્ આત્મિકાન્ દાયાનપિ વિશેષત ઈશ્વરીયાદેશકથનસામર્થ્યં પ્રાપ્તું ચેષ્ઠધ્વં
 II યો જન: પરભાષાં ભાષતે સ માનુષાન્ ન સમ્ભાષતે કિન્ત્વીશ્વરમેવ યત: કેનાપિ કિમપિ ન બુદ્ધ્યતે સ ચાત્મના
 નિગૂઢવાક્યાનિ કથયતિ;
 III કિન્તુ યો જન ઈશ્વરીયાદેશં કથયતિ સ પરેષાં નિષ્ઠાયૈ હિતોપદેશાય સાન્ત્વનાયૈ ચ ભાષતો
 IV પરભાષાવાદ્યાત્મન એવ નિષ્ઠાં જનયતિ કિન્ત્વીશ્વરીયાદેશવાદી સમિતે નિષ્ઠાં જનયતિ।
 V યુષ્માકં સર્વ્વેષાં પરભાષાભાષણમ્ ઇચ્છામ્યહં કિન્ત્વીશ્વરીયાદેશકથનમ્ અધિકમપીચ્છામિ યત: સમિતે નિષ્ઠાયૈ યેન
 સ્વવાક્યાનામ્ અર્થો ન ક્રિયતે તસ્માત્ પરભાષાવાદિત ઈશ્વરીયાદેશવાદી શ્રેયાન્।
 VI હે ભ્રાતર:, ઇદાનીં મયા યદિ યુષ્મત્સમીપં ગમ્યતે તર્હીશ્વરીયદર્શનસ્ય જ્ઞાનસ્ય વેશ્વરીયાદેશસ્ય વા શિક્ષાયા વા વાક્યાનિ
 ન ભાષિત્વા પરભાષાં ભાષમાણેન મયા યૂયં કિમુપકારિષ્યધ્વે?
 VII અપરં વંશીવલ્લક્યાદિષુ નિષ્પ્રાણિષુ વાદયન્ત્રેષુ વાદિતેષુ યદિ ક્કણા ન વિશિષ્યન્તે તર્હિ કિં વાદ્યં કિં વા ગાનં ભવતિ
 તત્ કેન બોદ્ધું શક્યતે?
 VIII અપરં રણતૂર્યાં નિસ્વણો યદ્યવ્યક્તો ભવેત્ તર્હિ યુદ્ધાય ક: સજ્જિષ્યતે?
 IX તદ્દત્ જિહ્વાભિ ર્થદિ સુગમ્યા વાક્ યુષ્માભિ ન ગદ્યેત તર્હિ યદ્ ગદ્યતે તત્ કેન ભોત્સ્યતે? વસ્તુતો યૂયં દિગાલાપિન ઇવ
 ભવિષ્યથા।
 X જગતિ ક્વતિપ્રકારા ઉક્તયો વિદ્યન્તે? તાસામેકાપિ નિરર્થિકા નહિ;
 XI કિન્તૂક્તેરર્થો યદિ મયા ન બુદ્ધ્યતે તર્હાહં વક્ત્રા મ્લેચ્છ ઇવ મંસ્યે વક્તાપિ મયા મ્લેચ્છ ઇવ મંસ્યતો
 XII તસ્માદ્ આત્મિકદાયલિપ્સવો યૂયં સમિતે નિષ્ઠાર્થં પ્રાપ્તબહુવરા ભવિતું યતધ્વં,
 XIII અતએવ પરભાષાવાદી યદ્ અર્થકરોડપિ ભવેત્ તત્ પ્રાર્થયતાં।
 XIV યદ્યહં પરભાષયા પ્રર્થનાં કુર્યાં તર્હિ મદીય આત્મા પ્રાર્થયતે, કિન્તુ મમ બુદ્ધિ નિષ્ફલા તિષ્ઠતિ।
 XV ઇત્યનેન કિં કરણીયં? અહમ્ આત્મના પ્રાર્થયિષ્યે બુદ્ધ્યાપિ પ્રાર્થયિષ્યે; અપરં આત્મના ગાસ્યામિ બુદ્ધ્યાપિ ગાસ્યામિ
 XVI ત્વં યદાત્મના ધન્યવાદં કરોષિ તદા યદ્ વદસિ તદ્ યદિ શિષ્યેનેવોપસ્થિતેન જનેન ન બુદ્ધ્યતે તર્હિ તવ ધન્યવાદસ્યાન્તે
 તથાસ્તિવતિ તેન વક્તં કથં શક્યતે?
 XVII ત્વં સમ્યગ્ ઈશ્વરં ધન્યં વદસીતિ સત્યં તથાપિ તત્ર પરસ્ય નિષ્ઠા ન ભવતિ।
 XVIII યુષ્માકં સર્વ્વેભ્યોડહં પરભાષાભાષણે સમર્થોડસ્મીતિ કારણાદ્ ઈશ્વરં ધન્યં વદામિ;
 XIX તથાપિ સમિતૌ પરોપદેશાર્થં મયા કથિતાનિ પન્ન વાક્યાનિ વરં ન ચ લક્ષં પરભાષીયાનિ વાક્યાનિ
 XX હે ભ્રાતર:, યૂયં બુદ્ધ્યા બાલકાઇવ મા ભૂત પરન્તુ દુષ્ટતયા શિશવઇવ ભૂત્વા બુદ્ધ્યા સિદ્ધા ભવતા
 XXI શાસ્ત્ર ઇદં લિખિતમાસ્તે, યથા, ઇત્યવોચત્ પરેશોડહમ્ આભાષિષ્ય ઇમાન્ જનાન્ ભાષાભિ: પરકીયાભિ વકત્રૈશ્વ
 પરદેશિભિ: તથા મયા કૃતેડપીમે ન ગ્રહીષ્યન્તિ મદ્વચ:।।
 XXII અતએવ તત્ પરભાષાભાષણં અવિશ્વાસિન: પ્રતિ ચિહ્નરૂપં ભવતિ ન ચ વિશ્વાસિન: પ્રતિ; કિન્ત્વીશ્વરીયાદેશકથનં
 નાવિશ્વાસિન: પ્રતિ તદ્ વિશ્વાસિન: પ્રત્યેવા।
 XXIII સમિતિભુક્તેષુ સર્વ્વેષુ એકસ્મિન્ સ્થાને મિલિત્વા પરભાષાં ભાષમાણેષુ યદિ જ્ઞાનાકાઙ્ક્ષિણોડવિશ્વાસિનો વા
 તત્રાગચ્છેયુસ્તર્હિ યુષ્માન્ ઉન્મત્તાન્ કિં ન વદિષ્યન્તિ?
 XXIV કિન્તુ સર્વ્વેષ્વીશ્વરીયાદેશં પ્રકાશયત્સુ યદ્યવિશ્વાસી જ્ઞાનાકાઙ્ક્ષી વા કશ્ચિત્ તત્રાગચ્છતિ તર્હિ સર્વ્વૈરેવ તસ્ય પાપજ્ઞાનં
 પરીક્ષા ચ જાયતે,
 XXV તતસ્તસ્યાન્ત:કરણસ્ય ગુપ્તકલ્પનાસુ વ્યક્તીભૂતાસુ સોડધોમુખ: પતન્ ઈશ્વરમારાધ્ય યુષ્મન્મધ્ય ઈશ્વરો વિદ્યતે ઇતિ
 સત્યં કથામેતાં કથયિષ્યતિ।

XXVI हे भ्रातरः, सम्मिलितानां युष्माकम् अकेन गीतम् अन्येनोपदेशोऽन्येन परभाषान्येन अश्वरिकदर्शनम् अन्येनार्थबोधकं वाक्यं लभ्यते किमेतत्? सर्वमेव परनिष्ठार्थं युष्माभिः क्रियतां।

XXVII यद्दि कश्चिद् भाषान्तरं विवक्षति तर्ह्येकस्मिन् दिने द्विजनेन त्रिजनेन वा परभाषा कथ्यतां तदधिर्केन कथ्यतां तैरपि पर्यायानुसारात् कथ्यतां, अकेन य तदर्थो बोध्यतां।

XXVIII किन्त्वर्थाभिधायकः कोऽपि यद्दि न विद्यते तर्हि स समितौ वाच्यमः स्थित्वेश्वरायात्मने य कथां कथयतु।

XXIX अपरं द्वौ त्रयो वेश्वरीयादेशवक्तारः स्वं स्वमादेशं कथयन्तु तदन्ये य तं विचारयन्तु।

XXX किन्तु तत्रापरेण केनचित् जनेनेश्वरीयादेशे लब्धे प्रथमेन कथनात् निवर्त्तितव्यं।

XXXI सर्वे यत् शिक्षां सान्त्वनाञ्च लभन्ते तदर्थं यूयं सर्वे पर्यायेणेश्वरीयादेशं कथयितुं शक्नुथा।

XXXII ईश्वरीयादेशवक्तृणां मनांसि तेषाम् अधीनानि भवन्ति।

XXXIII यत ईश्वरः कुशासनज्जको नहि सुशासनज्जक अवेति पवित्रलोकाणां सर्वसमितिषु प्रकाशते।

XXXIV अपरञ्च युष्माकं वनिताः समितिषु तूष्णीम्भूतास्तिष्ठन्तु यतः शास्त्रलिङ्गितेन विधिना ताः कथाप्रचारणात् निवारितास्ताभिर्निर्घ्राभिर्भवितव्यं।

XXXV अतस्ता यद्दि किमपि जिज्ञासन्ते तर्हि गेहेषु पतीन् पृच्छन्तु यतः समितिमध्ये योषितां कथाकथनं निन्दनीयं।

XXXVI अश्वरं वयः किं युष्मत्तो निरगमत? केवलं युष्मान् वा तत् किम् उपागतं?

XXXVII यः कश्चिद् आत्मानम् ईश्वरीयादेशवक्तारम् आत्मनाविष्टं वा मन्यते स युष्मान् प्रति मया यद् यत् लिप्यते तत्रभुनाज्ञापितम् ईत्युररी करोतु।

XXXVIII किन्तु यः कश्चित् अज्ञो भवति सोऽज्ञ एव तिष्ठतु।

XXXIX अतएव हे भ्रातरः, यूयम् ईश्वरीयादेशकथनसामर्थ्यं लब्धुं यतध्वं परभाषाभाषणमपि युष्माभिर्न निवार्यतां।

XL सर्वकर्माणि य विध्यनुसारतः सुपरिपाट्या क्रियन्तां।

XV

I हे भ्रातरः, यः सुसंवाद्यो मया युष्मत्समीपे निवेदितो यूयञ्च यं गृहीतवन्त आश्रितवन्तश्च तं पुन युष्मान् विज्ञापयामि।

II युष्माकं विश्वासो यद्दि वितथो न भवेत् तर्हि सुसंवाद्ययुक्तानि मम वाक्यानि स्मरतां युष्माकं तेन सुसंवाद्येन परित्राणं ज्ञायते।

III यतोऽहं यद् यत् ज्ञापितस्तदनुसारात् युष्मासु मुष्यां यां शिक्षां समार्पयं सेयं, शास्त्रानुसारात् प्रीष्टोऽस्माकं पापमोचनार्थं प्राणान् त्यक्तवान्।

IV श्मशाने स्थापितश्च तृतीयदिने शास्त्रानुसारात् पुनरुत्थापितः।

V स याग्रे कैकै ततः परं द्वादशशिष्येभ्यो दर्शनं दत्तवान्।

VI ततः परं पञ्चशताधिकसंख्यकेभ्यो भ्रातृभ्यो युगपद् दर्शनं दत्तवान् तेषां केचित् मडानिद्रां गता बहूतराश्चाद्यापि वर्त्तन्ते।

VII तदनन्तरं याङ्गुवाय तत्पश्चात् सर्वेभ्यः प्रेरितेभ्यो दर्शनं दत्तवान्।

VIII सर्वशेषेऽकालज्जतुल्यो योऽहं, सोऽहमपि तस्य दर्शनं प्राप्तवान्।

IX ईश्वरस्य समितिं प्रति दौरात्म्यायरणाद् अहं प्रेरितनाम धर्तुम् अयोग्यस्तस्मात् प्रेरितानां मध्ये क्षुद्रतमश्चास्मि।

X यादृशोऽस्मि तादृश ईश्वरस्यानुग्रहेणैवास्मि; अपरं मां प्रति तस्यानुग्रहो निष्कूलो नाभवत्, अन्येभ्यः सर्वेभ्यो मयाधिकः श्रमः कृतः, किन्तु स मया कृतस्तन्नहि मत्सहकारिणेश्वरस्यानुग्रहेणैवा।

XI अतएव मया भवेत् तैर्वा भवेत् अस्माभिस्तादृशी वार्त्ता घोष्यते सैव य युष्माभिर्विश्वासेन गृहीता।

XII मृत्युदशातः प्रीष्ट उत्थापित इति वार्त्ता यद्दि तमधि घोष्यते तर्हि मृतलोकाणाम् उत्थितिर्नास्तीति वाग् युष्माकं मध्ये केश्चित् कुतः कथ्यते?

XIII मृतानाम् उत्थिति र्थि न भवेत् तर्हि प्रीष्टोऽपि नोत्थापितः।

XIV प्रीष्टश्च यद्यनुत्थापितः स्यात् तर्ह्यस्माकं घोषणं वितथं युष्माकं विश्वासोऽपि वितथः।

XV वयञ्चेश्वरस्य मृषासाक्षिणो भवामः, यतः प्रीष्ट स्तेनोत्थापितः इति साक्ष्यम् अस्मात्प्रीश्वरमधि दत्तं किन्तु मृतानामुत्थिति र्थि न भवेत् तर्हि स तेन नोत्थापितः।

XVI यतो मृतानामुत्थिति र्थि न भवेत् तर्हि प्रीष्टोऽप्युत्थापितत्वं न गतः।

XVII प्रीष्टस्य यद्यनुत्थापितः स्यात् तर्हि युष्माकं विश्वासो वितथः, यूयम् अद्यापि स्वपापेषु मग्नास्तिष्ठथा।

XVIII अपरं प्रीष्टाश्रिता ये मानवा मडानिद्रां गतास्तेऽपि नाशं गताः।

XIX प्रीष्टो यद्दि केवलमिहलोके ऽस्माकं प्रत्याशाभूमिः स्यात् तर्हि सर्वमर्त्येभ्यो वयमेव दुर्भाग्याः।

- XX ઇદાનીં ખ્રીષ્ટો મૃત્યુદશાત ઉત્થાપિતો મહાનિદ્રાગતાનાં મધ્યે પ્રથમકલસ્વરૂપો જાતશ્ચા
 XXI યતો યદ્વત્ માનુષદ્વારા મૃત્યુઃ પ્રાદુર્ભૂતસ્તદ્વત્ માનુષદ્વારા મૃતાનાં પુનરુત્થિતિરપિ પ્રદુર્ભૂતા
 XXII આદમા યથા સર્વે મરણાધીના જાતાસ્તથા ખ્રીષ્ટેન સર્વે જીવયિષ્યન્તે
 XXIII કિન્ત્વેકેકેન જનેન નિજે નિજે પર્યાય ઉત્થાતવ્યં પ્રથમતઃ પ્રથમજાતકલસ્વરૂપેન ખ્રીષ્ટેન, દ્વિતીયતસ્તસ્યાગમનસમયે
 ખ્રીષ્ટસ્ય લોકેઃ।
 XXIV તતઃ પરમ્ અન્તો ભવિષ્યતિ તદાનીં સ સર્વે શાસનમ્ અધિપતિત્વં પરાક્રમઞ્ચ લુપ્ત્વા સ્વપિતરીશ્વરે રાજત્વં
 સમર્પયિષ્યતિ।
 XXV યતઃ ખ્રીષ્ટસ્ય રિપવઃ સર્વે યાવત્ તેન સ્વપાદ્યોરધો ન નિપાતયિષ્યન્તે તાવત્ તેનૈવ રાજત્વં કર્તવ્યં।
 XXVI તેન વિજેતવ્યો યઃ શેષરિપુઃ સ મૃત્યુરેવા
 XXVII લિખિતમાસ્તે સર્વાણિ તસ્ય પાદ્યો વંશીકૃતાનિ કિન્તુ સર્વાણ્યેવ તસ્ય વશીકૃતાનીત્યુક્તે સતિ સર્વાણિ યેન તસ્ય
 વશીકૃતાનિ સ સ્વયં તસ્ય વશીભૂતો ન જાત ઇતિ વ્યક્તં।
 XXVIII સર્વેષુ તસ્ય વશીભૂતેષુ સર્વાણિ યેન પુત્રસ્ય વશીકૃતાનિ સ્વયં પુત્રોડપિ તસ્ય વશીભૂતો ભવિષ્યતિ તત ઈશ્વરઃ
 સર્વેષુ સર્વ એવ ભવિષ્યતિ।
 XXIX અપરં પરેતલોકાનાં વિનિમયેન યે મજ્જન્તે તૈઃ કિં લપ્સ્યતે? યેષાં પરેતલોકાનામ્ ઉત્થિતિઃ કેનાપિ પ્રકારેણ ન
 ભવિષ્યતિ તેષાં વિનિમયેન કુતો મજ્જનમપિ તૈરફીક્રિયતે?
 XXX વયમપિ કુતઃ પ્રતિદણ્ડં પ્રાણભીતિમ્ અફીકુર્મહે?
 XXXI અસ્મત્પ્રભુના યીશુખ્રીષ્ટેન યુષ્મત્તો મમ યા શ્લાઘાસ્તે તસ્યાઃ શપથં કૃત્વા કથયામિ દિને દિનેડહં મૃત્યું ગચ્છામિ
 XXXII ઇફ્રિષનગરે વન્યપશુભિઃ સાર્દ્ધં યદિ લૌકિકભાવાત્ મયા યુદ્ધં કૃતં તર્હિ તેન મમ કો લાભઃ? મૃતાનામ્ ઉત્થિતિ યદિ
 ન ભવેત્ તર્હિ, કુર્મો ભોજનપાનેડદ્ય શ્વસ્તુ મૃત્યુ ભવિષ્યતિ।
 XXXIII ઇત્યનેન ધર્માત્ મા ભ્રંશધ્વાં કુસંસર્ગેણ લોકાનાં સદાચારો વિનશ્યતિ।
 XXXIV યૂયં યથોચિતં સચૈતન્યાસ્તિષ્ઠત, પાપં મા કુરુધ્વં, યતો યુષ્માકં મધ્ય ઈશ્વરીયજ્ઞાનહીનાઃ કેડપિ વિદ્યન્તે યુષ્માકં
 ત્રપાયૈ મયેદં ગદ્યતે।
 XXXV અપરં મૃતલોકાઃ કથમ્ ઉત્થાસ્યન્તિ? કીદૃશં વા શરીરં લબ્ધ્વા પુનરેષ્યન્તીતિ વાક્યં કશ્ચિત્ પ્રક્ષ્યતિ।
 XXXVI હે અજ્ઞ ત્વયા યદ્ બીજમ્ ઉષ્યતે તદ્ યદિ ન મિચેત તર્હિ ન જીવયિષ્યતો
 XXXVII યયા મૂર્ત્યા નિર્ગન્તવ્યં સા ત્વયા નોષ્યતે કિન્તુ શુષ્કં બીજમેવ; તસ્ય ગોઘૂમાદીનાં કિમપિ બીજં ભવિતું શક્નોતિ।
 XXXVIII ઈશ્વરેણેવ યથાભિલાષં તસ્મૈ મૂર્તિ દીયતે, એકેકસ્મૈ બીજાય સ્વા સ્વા મૂર્તિરેવ દીયતો
 XXXIX સર્વાણિ પલલાનિ નૈકવિધાનિ સન્તિ, મનુષ્યપશુપક્ષિમત્સ્યાદીનાં ભિન્નરૂપાણિ પલલાનિ સન્તિ।
 XL અપરં સ્વર્ગીયા મૂર્તયઃ પાર્થિવા મૂર્તયશ્ચ વિદ્યન્તે કિન્તુ સ્વર્ગીયાનામ્ એકરૂપં તેજઃ પાર્થિવાનાઞ્ચ તદન્યરૂપં તેજોડસ્તિ।
 XLI સૂર્યસ્ય તેજ એકવિધં ચન્દ્રસ્ય તેજસ્તદન્યવિધં તારાણાઞ્ચ તેજોડન્યવિધં, તારાણાં મધ્યેડપિ તેજસસ્તારતમ્યં વિદ્યતો
 XLII તત્ર લિખિતમાસ્તે યથા, ‘આદિપુરુષ આદમ્ જીવત્રાણી બભૂવ,’ કિન્ત્વન્તિમ આદમ્ (ખ્રીષ્ટો) જીવનદાયક આત્મા
 બભૂવ।
 XLIII યદ્ ઉષ્યતે તત્ તુચ્છં ચચ્યોત્થાસ્યતિ તદ્ ગૌરવાન્વિતં; યદ્ ઉષ્યતે તન્નિર્બલં ચચ્યોત્થાસ્યતિ તત્ શક્તિયુક્તં।
 XLIV યત્ શરીરમ્ ઉષ્યતે તત્ પ્રાણાનાં સદ્ધ, ચચ્ય શરીરમ્ ઉત્થાસ્યતિ તદ્ આત્મનઃ સદ્ધા પ્રાણસદ્ધસ્વરૂપં શરીરં વિદ્યતે,
 આત્મસદ્ધસ્વરૂપમપિ શરીરં વિદ્યતો
 XLV તત્ર લિખિતમાસ્તે યથા, આદિપુરુષ આદમ્ જીવત્રાણી બભૂવ, કિન્ત્વન્તિમ આદમ્ (ખ્રીષ્ટો) જીવનદાયક આત્મા
 બભૂવ।
 XLVI આત્મસદ્ધ ન પ્રથમં કિન્તુ પ્રાણસદ્ધૈવ તત્પશ્ચાદ્ આત્મસદ્ધા
 XLVII આદ્યઃ પુરુષે મૃદ ઉત્પન્નત્વાત્ મૃણમયો દ્વિતીયશ્ચ પુરુષઃ સ્વર્ગાદ્ આગતઃ પ્રભુઃ।
 XLVIII મૃણમયો યાદૃશ આસીત્ મૃણમયાઃ સર્વે તાદૃશા ભવન્તિ સ્વર્ગીયશ્ચ યાદૃશોડસ્તિ સ્વર્ગીયાઃ સર્વે તાદૃશા ભવન્તિ।
 XLIX મૃણમયસ્ય રૂપં યદ્દદ્ અસ્માભિ ધારિતં તદ્વત્ સ્વર્ગીયસ્ય રૂપમપિ ધારયિષ્યતો
 L હે ભ્રાતરઃ, યુષ્માન્ પ્રતિ વ્યાહરામિ, ઈશ્વરસ્ય રાજ્યે રક્તમાંસયોરધિકારો ભવિતું ન શક્નોતિ, અક્ષયત્વે ય
 ક્ષયસ્યાધિકારો ન ભવિષ્યતિ।
 LI પશ્યતાહં યુષ્મભ્યં નિગૂઢાં કથાં નિવેદયામિ।
 LII સર્વેરસ્માભિ મહાનિદ્રા ન ગમિષ્યતે કિન્ત્વન્તિમદિને તૂચ્યાં વાદિતાયામ્ એકસ્મિન્ વિપલે નિમિષૈકમધ્યે સર્વે રૂપાન્તરં
 ગમિષ્યતે, યતસ્તૂરી વાદિષ્યતે, મૃતલોકાશ્ચાક્ષયીભૂતા ઉત્થાસ્યન્તિ વચઞ્ચ રૂપાન્તરં ગમિષ્યામઃ।

LIII યતઃ ક્ષયણીયેનૈતેન શરીરેણાક્ષયત્વં પરિહિતવ્યં, મરણાધીનેનૈતેન દેહેન ચામરત્વં પરિહિતવ્યં

LIV એતસ્મિન્ ક્ષયણીયે શરીરે ડક્ષયત્વં ગતે, એતસ્મન્ મરણાધીને દેહે ચામરત્વં ગતે શાસ્ત્રે લિખિતં વચનમિદં સેત્સ્યતિ, યથા, જયેન ગ્રસ્યતે મૃત્યુઃ।

LV મૃત્યો તે કણ્ટકં કુત્ર પરલોક જયઃ ક્ક તે।

LVI મૃત્યોઃ કણ્ટકં પાપમેવ પાપસ્ય ચ બલં વ્યવસ્થા।

LVII ઈશ્વરશ્ચ ધન્યો ભવતુ યતઃ સોડસ્માકં પ્રભુના યીશુખ્રીષ્ટેનાસ્માન્ જયયુક્તાન્ વિધાપયતિ।

LVIII અતો હે મમ પ્રિયભ્રાતરઃ, યૂયં સુસ્થિરા નિશ્ચલાશ્ચ ભવત પ્રભોઃ સેવાયાં યુષ્માકં પરિશ્રમો નિષ્કલો ન ભવિષ્યતીતિ જ્ઞાત્વા પ્રભોઃ કાર્યે સદા તત્પરા ભવતા

XVI

I પવિત્રલોકાનાં કૃતે યોડર્થસંગ્રહસ્તમધિ ગાલાતીયદેશસ્ય સમાજા મયા યદ્ આદિષ્ટાસ્તદ્ યુષ્માભિરપિ ક્રિયતાં।

II મમાગમનકાલે યદ્ અર્થસંગ્રહો ન ભવેત્ તન્નિમિત્તં યુષ્માકમેકૈકેન સ્વસમ્પદાનુસારાત્ સન્નયં કૃત્વા સપ્તાહસ્ય પ્રથમદિવસે સ્વસમીપે કિન્ચિત્ નિક્ષિપ્યતાં।

III તતો મમાગમનસમયે યૂયં યાનેવ વિશ્વાસ્યા ઇતિ વેદિષ્યથ તેભ્યોડહં પત્રાણિ દત્વા યુષ્માકં તદ્દાનસ્ય ચિરશાલમં નયનાર્થં તાન્ પ્રેષયિષ્યામિ।

IV કિન્તુ યદિ તત્ર મમાપિ ગમનમ્ ઉચિતં ભવેત્ તર્હિ તે મયા સહ યાસ્યન્તિ।

V સામ્પ્રતં માકિદનિયાદેશમહં પર્યટામિ તં પર્યટ્ય યુષ્મત્સમીપમ્ આગમિષ્યામિ।

VI અનન્તરં કિં જ્ઞાનામિ યુષ્મત્સન્નિધિમ્ અવસ્થાસ્યે શીતકાલમપિ યાપયિષ્યામિ ચ પશ્ચાત્ મમ યત્ સ્થાનં ગન્તવ્યં તત્રૈવ યુષ્માભિરહં પ્રેરયિતવ્યઃ।

VII યતોડહં યાત્રાકાલે ક્ષણમાત્રં યુષ્માન્ દ્રષ્ટું નેચ્છામિ કિન્તુ પ્રભુ યદ્ધનુજ્ઞાનીયાત્ તર્હિ કિન્ચિદ્ દીર્ઘકાલં યુષ્મત્સમીપે પ્રવસ્તુમ્ ઇચ્છામિ।

VIII તથાપિ નિસ્તારોત્સવાત્ પરં પચ્ચાશત્તમદિનં યાવદ્ ઇક્ટિષપુર્ય્યા સ્થાસ્યામિ।

IX યસ્માદ્ અત્ર કાર્યસાધનાર્થં મમાન્તિકે બૃહદ્ દ્વારં મુક્તં બહવો વિપક્ષા અપિ વિદ્યન્તે।

X તિમથિ યદિ યુષ્માકં સમીપમ્ આગચ્છેત્ તર્હિ યેન નિર્ભયં યુષ્મન્મધ્યે વર્તેત તત્ર યુષ્માભિ મનો નિધીયતાં યસ્માદ્ અહં યાદૃક્ સોડપિ તાદૃક્ પ્રભોઃ કર્મણે યતતે।

XI કોડપિ તં પ્રત્યનાદરં ન કરોતુ કિન્તુ સ મમાન્તિકં યદ્ આગન્તું શક્નુયાત્ તદર્થં યુષ્માભિઃ સકુશલં પ્રેષ્યતાં ભ્રાતૃભિઃ સાર્દ્ધમહં તં પ્રતીક્ષે।

XII આપલ્લું ભ્રાતરમધ્યાહં નિવેદયામિ ભ્રાતૃભિઃ સાકં સોડપિ યદ્ યુષ્માકં સમીપં વ્રજેત્ તદર્થં મયા સ પુનઃ પુનર્યાચિતઃ કિન્ત્વિદાનીં ગમનં સર્વથા તસ્મૈ નારોચત, ઇતઃપરં સુસમયં પ્રાપ્ય સ ગમિષ્યતિ।

XIII યૂયં જાગૃત વિશ્વાસે સુસ્થિરા ભવત પૌરુષં પ્રકાશયત બલવન્તો ભવતા।

XIV યુષ્માભિઃ સર્વાણિ કર્માણિ પ્રેમ્ના નિષ્પાદ્યન્તાં।

XV હે ભ્રાતરઃ, અહં યુષ્માન્ ઇદમ્ અભિયાયે સ્તિફાનસ્ય પરિજ્ઞાના આખ્યાયાદેશસ્ય પ્રથમજાતકલસ્વરૂપાઃ, પવિત્રલોકાનાં પરિચર્યાયૈ ચ ત આત્મનો ન્યવેદયન્ ઇતિ યુષ્માભિ જ્ઞાયિતે।

XVI અતો યૂયમપિ તાદૃશલોકાનામ્ અસ્મત્સહાયાનાં શ્રમકારિણાન્ સર્વેષાં વશ્યા ભવતા।

XVII સ્તિફાનઃ ફર્તૂનાત આખ્યાયિકશ્ચ યદ્ અત્રાગમન્ તેનાહમ્ આનન્દામિ યતો યુષ્માભિર્યત્ ન્યૂનિતં તત્ તૈઃ સમ્પૂરિતાં

XVIII તૈ યુષ્માકં મમ ચ મનાંસ્યાધ્યાયિતાનિ તસ્માત્ તાદૃશા લોકા યુષ્માભિઃ સમ્મન્તવ્યાઃ।

XIX યુષ્મભ્યમ્ આશિયાદેશસ્થસમાજાનાં નમસ્કૃતિમ્ આર્કિલપ્રિસ્કિલ્લયોસ્તન્માણ્ડપસ્થસમિતેશ્ચ બહુનમસ્કૃતિં પ્રજ્ઞાનીતા।

XX સર્વે ભ્રાતરો યુષ્માન્ નમસ્કુર્વન્તે યૂયં પવિત્રયુબ્ધનેન મિથો નમતા।

XXI પૌલોડહં સ્વકરલિખિતં નમસ્કૃતિં યુષ્માન્ વેદ્યે।

XXII યદિ કશ્ચિદ્ યીશુખ્રીષ્ટે ન પ્રીયતે તર્હિ સ શાપગ્રસ્તો ભવેત્ પ્રભુરાયાતિ।

XXIII અસ્માકં પ્રભો યીશુખ્રીષ્ટસ્યાનુગ્રહો યુષ્માન્ પ્રતિ ભૂયાત્।

XXIV ખ્રીષ્ટં યીશુમ્ આશ્રિતાન્ યુષ્માન્ પ્રતિ મમ પ્રેમ તિષ્ઠતુ ઇતિ।

२ करिन्थिनः पत्रं

- I ईश्वरस्येच्छया यीशुप्रीष्टस्य प्रेरितः पौलस्तिमथिर्ब्राता य द्वावेतौ करिन्थनगरस्थायै ईश्वरीयसमितय आप्तायादेशस्येभ्यः सर्वेभ्यः पवित्रलोकेभ्यश्च पत्रं लिखतः।
- II अस्माकं तातस्येश्वरस्य प्रभोर्यीशुप्रीष्टस्य यानुग्रहः शान्तिश्च युष्मासु वर्ततां।
- III कृपालुः पिता सर्वसान्त्वनाकारीश्वरश्च योऽस्मत्प्रभोर्यीशुप्रीष्टस्य तात ईश्वरः स धन्यो भवतु।
- IV यतो वयम् ईश्वरात् सान्त्वनां प्राप्य तथा सान्त्वनया यत् सर्वविधक्लिष्टान् लोकान् सान्त्वयितुं शक्नुयाम तदर्थं सोऽस्माकं सर्वकलेशसमयेऽस्मान् सान्त्वयति।
- V यतः प्रीष्टस्य क्लेशा यद्द्रष्टुं बालुव्येनास्मासु वर्तन्ते तद्द्रष्टुं वयं प्रीष्टेन बालुसान्त्वनाढ्या अपि भवामः।
- VI वयं यदि क्लिश्यामहे तर्हि युष्माकं सान्त्वनापरित्राणयोः कृते क्लिश्यामहे यतोऽस्माभि र्यादृशानि दुःभानि सद्यन्ते युष्माकं तादृशदुःभानां सङ्घनेन तौ साधयिष्येते इत्यस्मिन् युष्मानधि मम दृढा प्रत्याशा भवति।
- VII यदि वा वयं सान्त्वनां लभामहे तर्हि युष्माकं सान्त्वनापरित्राणयोः कृते तामपि लभामहे। यतो यूयं यादृग् दुःभानां भागिनोऽभवत तादृक् सान्त्वनाया अपि भागिनो भविष्येति वयं ज्ञानीमः।
- VIII हे भ्रातरः, आशियादेशे यः क्लेशोऽस्मान् आक्राम्यत् तं यूयं यद् अनवगतास्तिष्ठत तन्मया भद्रं न मन्यते तेनातिशक्तिक्लेशेन वयमतीव पीडितास्तस्मात् श्रुवनरक्षणो निरुपाया ज्ञाताश्च,
- IX अतो वयं स्वेषु न विश्वस्य मृतलोकानाम् उत्थापयितरीश्वरे यद् विश्वासं कुर्मस्तदर्थम् अस्माभिः प्राणदण्डो भोक्तव्य इति स्वमनसि निश्चितां।
- X अतादृशभयङ्करात् मृत्यो र्योऽस्मान् अत्रायतेदानीमपि त्रायते स इतः परमध्यस्मान् त्रास्यते ऽस्माकम् अतादृशी प्रत्याशा विद्यते।
- XI अतदर्थमस्मत्कृते प्रार्थनया वयं युष्माभिरुपकर्तव्यास्तथा कृते बालुभि र्यायितो योऽनुग्रहोऽस्मासु वर्तिष्यते तत्कृते बालुभिरीश्वरस्य धन्यवादोऽपि कारिष्यते।
- XII अपरञ्च संसारमध्ये विशेषतो युष्मन्मध्ये वयं सांसारिक्या धिया नहि किन्त्वीश्वरस्यानुग्रहेणकुटिलताम् ईश्वरीयसारव्यञ्जायरितवन्तोऽत्रास्माकं मनो यत् प्रमाणं ददाति तेन वयं श्लाघामहे।
- XIII युष्माभि र्यद् यत् पठ्यते गृह्यते य तदन्यत् किमपि युष्मन्मध्ये अस्माभि र्न लिप्यते तन्न्यान्तं यावद् युष्माभि र्गृहीष्यत इत्यस्माकम् आशा।
- XIV यूयमितः पूर्वमध्यस्मान् अंशतो गृहीतवन्तः, यतः प्रभो र्यीशुप्रीष्टस्य दिने यद्द्रष्टुं युष्मास्वस्माकं श्लाघा तद्द्रष्टुं अस्मासु युष्माकमपि श्लाघा भविष्यति।
- XV अपरं यूयं यद् द्वितीयं वरं लभध्वे तदर्थमितः पूर्वं तथा प्रत्याशया युष्मत्समीपं गमिष्यामि।
- XVI युष्मद्देशेन माकिदनियादेशं प्रजित्वा पुनस्तस्मात् माकिदनियादेशात् युष्मत्समीपम् अत्य युष्माभि र्यिद्धादेशं प्रेषयिष्ये येति मम वाञ्छासीत्।
- XVII अतादृशी मन्त्राणा मया किं याञ्चल्येन कृता? यद् यद् अहं मन्त्रये तत् किं विषयलोकैव मन्त्रयाण आदौ स्वीकृत्य पश्चाद् अस्वीकृत्ये?
- XVIII युष्मान् प्रति मया कथितानि वाक्यान्यग्रे स्वीकृतानि शेषेऽस्वीकृतानि नाभवन् अतेनेश्वरस्य विश्वस्तता प्रकाशते।
- XIX मया सिल्वानेन तिभथिना येश्वरस्य पुत्रो यो यीशुप्रीष्टो युष्मन्मध्ये घोषितः स तेन स्वीकृतः पुनरस्वीकृतश्च तन्नहि किन्तु स तस्य स्वीकारस्वरूपमेव।
- XX ईश्वरस्य मडिमा यद् अस्माभिः प्रकाशेत तदर्थम् ईश्वरेण यद् यत् प्रतिज्ञातं तत्सर्व्वं प्रीष्टेन स्वीकृतं सत्यीभूतञ्च।
- XXI युष्मान् अस्मांश्चाभिषिष्य यः प्रीष्टे स्थास्नून् करोति स ईश्वर एव।
- XXII स यास्मान् मुद्राङ्कितान् अकार्षीत् सत्याङ्कारस्य पणभ्रूपम् आत्मानं अस्माकम् अन्तःकरणेषु निरक्षिपय्य।
- XXIII अपरं युष्मासु करुणां कुर्वन् अहम् अतावत्कालं यावत् करिन्थनगरं न गतवान् इति सत्यमेतस्मिन् ईश्वरं साक्षिणं कृत्वा मया स्वप्राणानां शपथः क्रियते।
- XXIV वयं युष्माकं विश्वासस्य नियन्तारो न भवामः किन्तु युष्माकम् आनन्दस्य सहाया भवामः, यस्माद् विश्वासे युष्माकं स्थिति र्भवति।

II

- I અપરઆહં પુનઃ શોકાય યુષ્મત્સન્નિધિં ન ગમિષ્યામીતિ મનસિ નિરયૈષાં
- II યસ્માદ્ અહં યદિ યુષ્માન્ શોકયુક્તાન્ કરોમિ તર્હિ મયા યઃ શોકયુક્તીકૃતસ્તં વિના કેનાપરેણાહં હર્ષયિષ્યે?
- III મમ યો હર્ષઃ સ યુષ્માકં સર્વેષાં હર્ષ એવેતિ નિશ્ચિતં મયાબોધિઃ; અતએવ યૈરહં હર્ષયિતવ્યસ્તૈ મદ્દુપસ્થિતિસમયે યન્મમ શોકો ન જાયેત તદર્થમેવ યુષ્મભ્યમ્ એતાદૃશં પત્રં મયા લિખિતાં
- IV વસ્તુતસ્તુ બહુકલેશસ્ય મનઃપીડાયાશ્ચ સમયેડહં બહુશ્રુપાતેન પત્રમેકં લિખિતવાન્ યુષ્માકં શોકાર્થં તન્નહિ કિન્તુ યુષ્માસુ મદીયપ્રેમબાહુલ્યસ્ય જ્ઞાપનાર્થાં
- V યેનાહં શોકયુક્તીકૃતસ્તેન કેવલમહં શોકયુક્તીકૃતસ્તન્નહિ કિન્ત્વંશતો યૂયં સર્વેડપિ યતોડહમત્ર કસ્મિંશ્ચિદ્ દોષમારોપયિતું નેચ્છામિ
- VI બહુનાં યત્ તજ્જનં તેન જનેનાલભ્મિ તત્ તદર્થં પ્રચુરં
- VII અતઃ સ દુઃખસાગરે યન્ન નિમજ્જતિ તદર્થં યુષ્માભિઃ સ ક્ષન્તવ્યઃ સાન્ત્વયિતવ્યશ્ચા
- VIII ઇતિ હેતોઃ પ્રર્થયેડહં યુષ્માભિસ્તસ્મિન્ દયા ક્રિયતાં
- IX યૂયં સર્વકર્મણિ મમાદેશં ગૃહ્ણીથ ન વેતિ પરીક્ષિતુમ્ અહં યુષ્માન્ પ્રતિ લિખિતવાન્
- X યસ્ય યો દોષો યુષ્માભિઃ ક્ષમ્યતે તસ્ય સ દોષો મયાપિ ક્ષમ્યતે યશ્ચ દોષો મયા ક્ષમ્યતે સ યુષ્માકં કૃતે પ્રીષ્ટસ્ય સાક્ષાત્ ક્ષમ્યતો
- XI શયતાનઃ કલ્પનાસ્માભિરજ્ઞાતા નહિ, અતો વયં યત્ તેન ન વગ્ચ્યામહે તદર્થમ્ અસ્માભિઃ સાવધાનૈ ભવિતવ્યં
- XII અપરઞ્ચ પ્રીષ્ટસ્ય સુસંવાદદોષણાર્થં મયિ ત્રોયાનગરમાગતે પ્રભોઃ કર્મણો ય મદર્થં દ્વારે મુક્તે
- XIII સત્યપિ સ્વભ્રાતુસ્તીતસ્યાવિદ્યમાનત્વાત્ મદીયાત્મનઃ કાપિ શાન્તિ ન બભૂવ, તસ્માદ્ અહં તાન્ વિસજ્જનં યાયિત્વા માકિદનિયાદેશં ગન્તું પ્રસ્થાનમ્ અકરવાં
- XIV ય ઈશ્વરઃ સર્વદા પ્રીષ્ટેનાસ્માન્ જયિનઃ કરોતિ સર્વત્ર યાસ્માભિસ્તદીયજ્ઞાનસ્ય ગન્ધં પ્રકાશયતિ સ ધન્યઃ
- XV યસ્માદ્ યે ત્રાણં લાપ્સ્યન્તે યે ય વિનાશં ગમિષ્યન્તિ તાન્ પ્રતિ વયમ્ ઈશ્વરેણ પ્રીષ્ટસ્ય સૌગન્ધ્યં ભવામઃ
- XVI વયમ્ એકેષાં મૃત્યવે મૃત્યુગન્ધા અપરેષાઞ્ચ જીવનાય જીવનગન્ધા ભવામઃ, કિન્ત્વેતાદૃશકર્મસાધને કઃ સમર્થોડસ્તિ?
- XVII અન્યે બહવો લોકા યદ્દદ્ ઈશ્વરસ્ય વાક્યં મૃષાશિક્ષયા મિશ્રયન્તિ વયં તદ્દત્ તન્ન મિશ્રયન્તઃ સરલભાવેનેશ્વરસ્ય સાક્ષાદ્ ઈશ્વરસ્યાદેશાત્ પ્રીષ્ટેન કથાં ભાષામહે

III

- I વયં કિમ્ આત્મપ્રશંસનં પુનરારભામહે? યુષ્માન્ પ્રતિ યુષ્મત્તો વા પરેષાં કેષાઞ્ચિદ્ ઇવાસ્માકમપિ કિં પ્રશંસાપત્રેષુ પ્રયોજનમ્ આસ્તે?
- II યૂયમેવાસ્માકં પ્રશંસાપત્રં તચ્યાસ્માકમ્ અન્તઃકરણેષુ લિખિતં સર્વમાનવૈશ્ચ જ્ઞેયં પઠનીયઞ્ચ
- III યતો ડસ્માભિઃ સેવિતં પ્રીષ્ટસ્ય પત્રં યૂયપેવ, તચ્ય ન મસ્યા કિન્ત્વમરસ્યેશ્વરસ્યાત્મના લિખિતં પાષાણપત્રેષુ તન્નહિ કિન્તુ ક્વચમયેષુ હૃત્પત્રેષુ લિખિતમિતિ સુસ્પષ્ટં
- IV પ્રીષ્ટેનેશ્વરં પ્રત્યસ્માકમ્ ઈદૃશો દૃઢવિશ્વાસો વિદ્યતે;
- V વયં નિજગુણેન કિમપિ કલ્પયિતું સમર્થા ઇતિ નહિ કિન્ત્વીશ્વરાદસ્માકં સામર્થ્યં જાયતો
- VI તેન વયં નૂતનનિયમસ્યાર્થતો ડક્ષરસંસ્થાનસ્ય તન્નહિ કિન્ત્વાત્મન એવ સેવનસામર્થ્યં પ્રાપ્તાઃ અક્ષરસંસ્થાનં મૃત્યુજનકં કિન્ત્વાત્મા જીવનદાયકઃ
- VII અક્ષરૈ વિલિખિતપાષાણરૂપિણી યા મૃત્યોઃ સેવા સા યદીદ્દક્ તેજસ્વિની જાતા યત્તસ્યાચિરસ્યાચિનસ્તેજસઃ કારણાત્ મૂસસો મુખમ્ ઇસ્રાયેલીયલોકૈઃ સંદ્રષ્ટું નાશક્યત,
- VIII તદ્દાર્તાત્મનઃ સેવા કિં તતોડપિ બહુતેજસ્વિની ન ભવેત્?
- IX દણ્ડજનિકા સેવા યદિ તેજોયુક્તા ભવેત્ તર્હિ પુણ્યજનિકા સેવા તતોડધિકં બહુતેજોયુક્તા ભવિષ્યતિ
- X ઉભયોસ્તુલનાયાં કૃતાયામ્ એકસ્યાસ્તેજો દ્વિતીયાયાઃ પ્રખરતરેણ તેજસા હીનતેજો ભવતિ
- XI યસ્માદ્ યત્ લોપનીયં તદ્ યદિ તેજોયુક્તં ભવેત્ તર્હિ યત્ ચિરસ્યાયિ તદ્ બહુતરતેજોયુક્તમેવ ભવિષ્યતિ
- XII ઈદૃશીં પ્રત્યાશાં લબ્ધ્વા વયં મહર્તી પ્રગલ્ભતાં પ્રકાશયામઃ
- XIII ઇસ્રાયેલીયલોકા યત્ તસ્ય લોપનીયસ્ય તેજસઃ શેષં ન વિલોકયેયુસ્તદર્થં મૂસા યાદૃગ્ આવરણેન સ્વમુખમ્ આચ્છાદયત્ વયં તાદૃક્ ન કુર્મઃ
- XIV તેષાં મનાંસિ કઠિનીભૂતાનિ યતસ્તેષાં પઠનસમયે સ પુરાતનો નિયમસ્તેનાવરણોનાદ્યાપિ પ્રચ્છન્નસ્તિષ્ઠતિ

- XV तस्य न दूरीभवति यतः प्रीष्टेनैव तत् लुप्यते। मूससः शास्त्रस्य पाठसमयेऽद्यापि तेषां मनांसि तेनावरणेन प्रच्छाद्यन्ते।
 XVI किन्तु प्रभुं प्रति मनसि परावृत्ते तद् आवरणं दूरीकारिष्यते।
 XVII यः प्रभुः स अत्र स आत्मा यत्र य प्रभोरात्मा तत्रैव मुक्तिः।
 XVIII वयञ्च सर्वेऽनाच्छादितेनास्येन प्रभोस्तेजसः प्रतिबिम्बं गृह्णन्त आत्मस्वरूपेण प्रभुना उपान्तरीकृता
 वर्द्धमानतेजोयुक्तां तामेव प्रतिमूर्तिं प्राप्नुमः।

IV

- I अपरञ्च वयं करुणाभाजो भूत्वा यद् अतत् परियारकपदम् अलभाभलि नात्र क्लाम्यामः,
 II किन्तु त्रपायुक्तानि प्रच्छन्नकर्माणि विहाय कुटिलताचरणमकुर्वन्त ईश्वरीयवाक्यं मिथ्यावाक्यैरमिश्रयन्तः सत्यधर्मस्य
 प्रकाशनेनेश्वरस्य साक्षात् सर्वमानवानां संवेदगोचरे स्वान् प्रशंसनीयान् दर्शयामः।
 III अस्माभिर्घोषितः सुसंवाद्यो यद्दि प्रच्छन्नः; स्यात् तर्हि ये विनक्ष्यन्ति तेषामेव दृष्टितः स प्रच्छन्नः;
 IV यत ईश्वरस्य प्रतिमूर्ति र्यः प्रीष्टस्तस्य तेजसः सुसंवाद्यस्य प्रभा यत् तान् न दीपयेत् तदर्थम् एतद् लोकास्य
 देवोऽविश्वासिनां ज्ञाननयनम् अन्धीकृतवान् अतस्योदाहरणं ते भवन्ति।
 V वयं स्वान् घोषयाम एति नहि किन्तु प्रीष्टं यीशुं प्रभुमेवास्मांश्च यीशोः कृते युष्माकं परियारकान् घोषयामः।
 VI य ईश्वरो मध्येतिमिरं प्रभां दीपनायादृशत् स यीशुप्रीष्टस्यास्य ईश्वरीयतेजसो ज्ञानप्रभाया उदयार्थम् अस्माकम्
 अन्तःकरणेषु दीपितवान्।
 VII अपरं तद् धनम् अस्माभिर्भूयमेवेषु भाजनेषु धार्यते यतः साद्धता शक्तिर्नास्माकं किन्तु ईश्वरस्यैवेति ज्ञातव्यं।
 VIII वयं पदे पदे पीडयामहे किन्तु नावसीदामः; वयं व्याकुलाः सन्तोऽपि निरुपाया न भवामः;
 IX वयं प्रद्राव्यमाना अपि न क्लाम्यामः; निपातिता अपि न विनश्यामः।
 X अस्माकं शरीरे प्रीष्टस्य ज्वनं यत् प्रकाशेत तदर्थं तस्मिन् शरीरे यीशो र्भरणमपि धारयामः।
 XI यीशो ज्वनं यद् अस्माकं मर्त्यदेहे प्रकाशेत तदर्थं ज्वन्तो वयं यीशोः कृते नित्यं मृत्यौ समर्प्यामिहे।
 XII एत्थं वयं मृत्याकान्ता यूयञ्च ज्वनाकान्ताः।
 XIII विश्वासकारणदेव समभाषि मया वयः। एति यथा शास्त्रे लिपितं तथैवास्माभिरपि विश्वासजनकम् आत्मानं प्राप्य
 विश्वासः क्रियते तस्माद्य वयांसि भाष्यन्ते।
 XIV प्रभु यीशु र्थेनोत्थापितः स यीशुनास्मानप्युत्थापयिष्यति युष्माभिः सार्द्धं स्वसमीप उपस्थापयिष्यति य, वयम् अतत्
 ज्ञानीमः।
 XV अतमेव युष्माकं डिताय सर्वमेव भवति तस्माद् बहूनां प्रयुरानुग्रहप्राप्तेर्बहुलोकानां धन्यवादेनेश्वरस्य भडिमा
 सम्यक् प्रकाशिष्यते।
 XVI ततो डेतो र्वयं न क्लाम्यामः किन्तु बाह्यपुरुषो यद्यपि क्षीयते तथाप्यान्तरिकः पुरुषो दिने दिने नूतनायते।
 XVII क्षणमात्रस्थायि यदेतत् लघिष्ठं दुःखं तद् अतिबाहुल्येनास्माकम् अनन्तकालस्थायि गरिष्ठसुखं साधयति,
 XVIII यतो वयं प्रत्यक्षान् विषयान् अनुद्दिश्याप्रत्यक्षान् उद्दिशामः। यतो डेतोः प्रत्यक्षविषयाः क्षणमात्रस्थायिनः
 किन्त्वप्रत्यक्षा अनन्तकालस्थायिनः।

V

- I अपरम् अस्माकम् अतस्मिन् पार्थिवे दूष्यरूपे वेश्मनि ज्ञेयं सतीश्वरेण निर्मितम् अकरकृतम् अस्माकम्
 अनन्तकालस्थायि वेश्मैकं स्वर्गं विद्यत एति वयं ज्ञानीमः।
 II यतो डेतोरेतस्मिन् वेश्मनि तिष्ठन्तो वयं तं स्वर्गीयं वासं परिधातुम् आकाङ्क्षयामाणा निःश्वसामः।
 III तथापीदानीमपि वयं तेन न नन्नाः किन्तु परिडितवसना मन्यामहे।
 IV अतस्मिन् दूष्ये तिष्ठन्तो वयं क्लिश्यमाना निःश्वसामः; यतो वयं वासं त्यक्तुम् इच्छामस्तन्नहि किन्तु तं द्वितीयं वासं
 परिधातुम् इच्छामः; यतस्तथा कृते ज्वनेन मर्त्यं ग्रसिष्यते।
 V अतदर्थं वयं येन सृष्टाः स ईश्वर अत्र स यास्मत्स्यं सत्यङ्कारस्य पणस्वरूपम् आत्मानं दत्तवान्।
 VI अतमेव वयं सर्वदोत्सुका भवामः किञ्च शरीरे यावद् अस्माभिर्न्युष्यते तावत् प्रभुतो दूरे प्रोष्यत एति ज्ञानीमः;
 VII यतो वयं दृष्टिमार्गं न यरामः किन्तु विश्वासमार्गं।
 VIII अपरञ्च शरीराद् दूरे प्रवस्तुं प्रभोः सन्निधौ निवस्तुञ्चाकाङ्क्षयामाणा उत्सुका भवामः।
 IX तस्मादेव कारणेण वयं तस्य सन्निधौ निवसन्तस्तस्माद् दूरे प्रवसन्तो वा तस्मै रोयितुं यतामहे।

X યસ્માત્ શરીરાવસ્થાયામ્ એકૈકેન કૃતાનાં કર્મણાં શુભાશુભફલપ્રાપ્તયે સર્વેસ્માભિઃ પ્રીષ્ટસ્ય વિચારાસનસમ્મુખ ઉપસ્થાતવ્યં|

XI અતએવ પ્રભો ભયાનકત્વં વિજ્ઞાય વયં મનુજાન્ અનુનયામઃ કિન્નેશ્વરસ્ય ગોચરે સપ્રકાશા ભવામઃ, યુષ્માકં સંવેદગોચરેડપિ સપ્રકાશા ભવામ્ ઇત્યાશંસામહે|

XII અનેન વયં યુષ્માકં સન્નિધૌ પુનઃ સ્વાન્ પ્રશંસામ્ ઇતિ નહિ કિન્તુ યે મનો વિના મુખૈઃ શ્વાઘન્તે તેભ્યઃ પ્રત્યુત્તરદાનાય યૂયં યથાસ્માભિઃ શ્વાઘિતું શક્નુથ તાદૃશમ્ ઉપાયં યુષ્મભ્યં વિતરામઃ|

XIII યદિ વયં હતજ્ઞાના ભવામસ્તર્હિ તદ્ ઈશ્વરાર્થકં યદિ ચ સજ્ઞાના ભવામસ્તર્હિ તદ્ યુષ્મદર્થકં|

XIV વયં પ્રીષ્ટસ્ય પ્રેમ્ના સમાકૃષ્ટ્યામહે યતઃ સર્વેષાં વિનિમયેન યદેકો જનોડમ્નિયત તર્હિ તે સર્વે મૃતા ઇત્યાસ્માભિ ભુધ્યતો

XV અપરઞ્ચ યે જીવન્તિ તે યત્ સ્વાર્થં ન જીવન્તિ કિન્તુ તેષાં કૃતે યો જનો મૃતઃ પુનરુત્થાપિતશ્ચ તમુદ્દિશ્ય યત્ જીવન્તિ તદર્થમેવ સ સર્વેષાં કૃતે મૃતવાન્|

XVI અતો હેતોરિતઃ પરં કોડપ્યસ્માભિ જાતિતો ન પ્રતિજ્ઞાતવ્યઃ| યદપિ પૂર્વે પ્રીષ્ટો જાતિતોડસ્માભિઃ પ્રતિજ્ઞાતસ્તથાપીદાનીં જાતિતઃ પુનર્ન પ્રતિજ્ઞાયતો

XVII કેનચિત્ પ્રીષ્ટ આશ્રિતે નૂતના સૃષ્ટિ ભવતિ પુરાતનાનિ લુપ્થન્તે પશ્ય નિખિલાનિ નવીનાનિ ભવન્તિ|

XVIII સર્વેઞ્ચેતદ્ ઈશ્વરસ્ય કર્મ યતો યીશુપ્રીષ્ટેન સ એવાસ્માન્ સ્વેન સાદ્ધ્ સંહિતવાન્ સન્ધાનસમ્બન્ધીયાં પરિચર્યામ્ અસ્માસુ સમર્પિતવાંશ્ચ|

XIX યતઃ ઈશ્વરઃ પ્રીષ્ટમ્ અધિષ્ઠાય જગતો જનાનામ્ આગાંસિ તેષામ્ ઋણમિવ ન ગણાયન્ સ્વેન સાદ્ધ્ તાન્ સંહિતવાન્ સન્ધિવાત્તામ્ અસ્માસુ સમર્પિતવાંશ્ચ|

XX અતો વયં પ્રીષ્ટસ્ય વિનિમયેન દૌત્યં કર્મ સમ્પાદયામહે, ઈશ્વરશ્ચાસ્માભિ યુષ્માન્ યાચાય્યતે તતઃ પ્રીષ્ટસ્ય વિનિમયેન વયં યુષ્માન્ પ્રાર્થયામહે યૂયમીશ્વરેણ સન્ધન્તા|

XXI યતો વયં તેન યદ્ ઈશ્વરીયપુણ્યં ભવામસ્તદર્થં પાપેન સહ યસ્ય જ્ઞાતેયં નાસીત્ સ એવ તેનાસ્માકં વિનિમયેન પાપઃ કૃતઃ|

VI

I તસ્ય સહાયા વયં યુષ્માન્ પ્રાર્થયામહે, ઈશ્વરસ્યાનુગ્રહો યુષ્માભિ વૃથા ન ગૃહ્યતાં|

II તેનોક્તમેતત્, સંશ્રોષ્યામિ શુભે કાલે ત્વદીયાં પ્રાર્થનામ્ અહં ઉપકારં કરિષ્યામિ પરિત્રાણદિને તવા પશ્યતાયં શુભકાલઃ પશ્યતેદં ત્રાણદિનં|

III અસ્માકં પરિચર્યા યન્નિષ્કલઙ્કા ભવેત્ તદર્થં વયં કુત્રાપિ વિઘ્નં ન જનયામઃ,

IV કિન્તુ પ્રચુરસહિષ્ણુતા ક્લેશો દૈન્યં વિપત્ તાડના કારાબન્ધનં નિવાસહીનત્વં પરિશ્રમો જાગરણમ્ ઉપવસનં

V નિર્મલત્વં જ્ઞાનં મૃદુશીલતા હિતૈષિતા

VI પવિત્ર આત્મા નિષ્કપટં પ્રેમ સત્યાલાપ ઈશ્વરીયશક્તિ

VII દક્ષિણવામાભ્યાં કરાભ્યાં ધર્મસ્ત્રિધારણં

VIII માનાપમાનયોરપ્યાતિસુખ્યાત્યો ભાગિત્વમ્ એતૈઃ સર્વેરીશ્વરસ્ય પ્રશંસ્યાન્ પરિચારકાન્ સ્વાન્ પ્રકાશયામઃ|

IX ભ્રમકસમા વયં સત્યવાદિનો ભવામઃ, અપરિચિતસમા વયં સુપરિચિતા ભવામઃ, મૃતકલ્પા વયં જીવામઃ, દણ્ડમાના વયં ન હન્યામહે,

X શોકયુક્તાશ્ચ વયં સદાનન્દામઃ, દરિદ્રા વયં બહૂન્ ધનિનઃ કુર્મઃ, અકિન્નનાશ્ચ વયં સર્વં ધારયામઃ|

XI હે કરિન્થિનઃ, યુષ્માકં પ્રતિ મમાસ્યં મુક્તં મમાન્તઃકરણાન્ન વિકસિતાં|

XII યૂયં મમાન્તરે ન સહ્યોચિતાઃ કિન્ન યૂયમેવ સહ્યોચિતચિત્તાઃ|

XIII કિન્તુ મહ્યં ન્યાચ્યફલદાનાર્થં યુષ્માભિરપિ વિકસિતૈ ભવિતવ્યમ્ ઇત્યહં નિજબાલકાનિવ યુષ્માન્ વદામિ|

XIV અપરમ્ અપ્રત્યયિભિઃ સાદ્ધ્ યૂયમ્ એકયુગે બદ્ધા મા ભૂત, યસ્માદ્ ધર્માધર્મયોઃ કઃ સમ્બન્ધોડસ્તિ? તિમિરેણ સદ્ધ્

પ્રભાયા વા કા તુલનાસ્તિ?

XV બિલીયાલદેવેન સાકં પ્રીષ્ટસ્ય વા કા સન્ધિઃ? અવિશ્વાસિના સાદ્ધ્ વા વિશ્વાસિલોકસ્યાંશઃ કઃ?

XVI ઈશ્વરસ્ય મન્દિરેણ સહ વા દેવપ્રતિમાનાં કા તુલના? અમરસ્યેશ્વરસ્ય મન્દિરં યૂયમેવા ઈશ્વરેણ તદુક્તં યથા, તેષાં મધ્યેડહં સ્વાવાસં નિધાર્યામિ તેષાં મધ્યે ચ યાતાયાતં કુર્વન્ તેષામ્ ઈશ્વરો ભવિષ્યામિ તે ચ મલ્લોકા ભવિષ્યન્તિ|

XVII અતો હેતોઃ પરમેશ્વરઃ કથયતિ યૂયં તેષાં મધ્યાદ્ બહિર્ભૂય પૃથગ્ ભવત, કિમધ્યમેધ્યં ન સ્પૃશત; તેનાહં યુષ્માન્ ગ્રહીષ્યામિ,

XVIII યુષ્માકં પિતા ભવિષ્યામિ ચ, યૂયન્ન મમ કન્યાપુત્રા ભવિષ્યથેતિ સર્વશક્તિમતા પરમેશ્વરેણોક્તાં|

VII

- I અતએવ હે પ્રિયતમાઃ, એતાદૃશીઃ પ્રતિજ્ઞાઃ પ્રાપ્તૈરસ્માભિઃ શરીરાત્મનોઃ સર્વમાલિન્યમ્ અપમૃજ્યેશ્વરસ્ય ભક્ત્યા પવિત્રાચારઃ સાધ્યતાં
- II યૂયમ્ અસ્માન્ ગૃહ્ણીતા અસ્માભિઃ કસ્યાપ્યન્યાયો ન કૃતઃ કોડપિ ન વચ્ચિતઃ
- III યુષ્માન્ દોષિણઃ કર્તમહં વાક્યમેતદ્ વદામીતિ નહિ યુષ્માભિઃ સહ જીવનાય મરણાય વા વયં યુષ્માન્ સ્વાન્તઃકરણૈ ધારિયામ ઇતિ પૂર્વ મયોક્તાં
- IV યુષ્માન્ પ્રતિ મમ મહેત્સાહો જાયતે યુષ્માન્ અધ્યહં બહુ શ્લાઘે ચ તેન સર્વકલેશસમયેડહં સાન્ત્વનયા પૂર્ણો હર્ષેણ પ્રકૃલ્લિતશ્ચ ભવામિ
- V અસ્માસુ માકિદનિયાદેશમ્ આગતેષ્વસ્માકં શરીરસ્ય કાયિદપિ શાન્તિ નાભવત્ કિન્તુ સર્વતો બહિ વિરોધેનાન્તશ્ચ ભીત્યા વયમ્ અપીડયામહિ
- VI કિન્તુ નમ્રાણાં સાન્ત્વયિતા ચ ઈશ્વરઃ સ તીતસ્યાગમનેનાસ્માન્ અસાન્ત્વયત્
- VII કેવલં તસ્યાગમનેન તન્નહિ કિન્તુ યુષ્મતો જાતયા તસ્ય સાન્ત્વનયાપિ, યતોડસ્માસુ યુષ્માકં હાદ્વિલાપાસકતત્વેષ્વસ્માકં સમીપે વર્ણિતેષુ મમ મહાનન્દો જાતઃ
- VIII અહં પત્રેણ યુષ્માન્ શોકયુક્તાન્ કૃતવાન્ ઇત્યસ્માદ્ અન્વતપ્યે કિન્ત્વધુના નાનુતપ્યે તેન પત્રેણ યૂયં ક્ષણમાત્રં શોકયુક્તીભૂતા ઇતિ મયા દૃશ્યતે
- IX ઇત્યસ્મિન્ યુષ્માકં શોકેનાહં હૃષ્યામિ તન્નહિ કિન્તુ મનઃપરિવર્તનાય યુષ્માકં શોકોડભવદ્ ઇત્યનેન હૃષ્યામિ યતોડસ્મતો યુષ્માકં કાપિ હાનિ ર્યન્ન ભવેત્ તદર્થ યુષ્માકમ્ ઈશ્વરીયઃ શોકો જાતઃ
- X સ ઈશ્વરીયઃ શોકઃ પરિત્રાણજનકં નિરનુતાપં મનઃપરિવર્તનં સાધયતિ કિન્તુ સાંસારિકઃ શોકો મૃત્યું સાધયતિ
- XI પશ્યત તેનેશ્વરીયેણ શોકેન યુષ્માકં કિં ન સાધિતં? યત્નો દોષપ્રક્ષાલનમ્ અસન્તુષ્ટત્વં હાદ્મ્ આસકતત્વં ફલદાનશ્ચૈતાનિ સર્વાણિ તસ્મિન્ કર્મણિ યૂયં નિર્મલા ઇતિ પ્રમાણં સર્વેણ પ્રકારેણ યુષ્માભિ દેતાં
- XII યેનાપરાહ્લં તસ્ય કૃતે કિંવા યસ્યાપરાહ્લં તસ્ય કૃતે મયા પત્રમ્ અલેખિ તન્નહિ કિન્તુ યુષ્માનધ્યસ્માકં યત્નો યદ્ ઈશ્વરસ્ય સાક્ષાદ્ યુષ્મત્સમીપે પ્રકાશેત તદર્થમેવા
- XIII ઉક્તકારણાદ્ વયં સાન્ત્વનાં પ્રાપ્તાઃ; તાન્ સાન્ત્વનાં વિનાવરો મહાહ્લાદસ્તીતસ્યાહ્લાદાદસ્માભિ લ્બ્ધઃ, યતસ્તસ્યાત્મા સર્વે યુષ્માભિસ્તુપ્તઃ
- XIV પૂર્વ તસ્ય સમીપેડહં યુષ્માભિર્યદ્ અશ્લાઘે તેન નાલજ્જે કિન્તુ વયં યદ્દદ્ યુષ્માન્ પ્રતિ સત્યભાવેન સકલમ્ અભાષામહિ તદ્દત્ તીતસ્ય સમીપેડસ્માકં શ્લાઘનમપિ સત્યં જાતાં
- XV યૂયં કીદ્દક્ તસ્યાજ્ઞા અપાલયત ભયકમ્પાભ્યાં તં ગૃહીતવન્તશ્ચૈતસ્ય સ્મરણાદ્ યુષ્માસુ તસ્ય સ્નેહો બાહુલ્યેન વર્તતો
- XVI યુષ્માસ્વહં સર્વમાશંસે, ઇત્યસ્મિન્ મમાહ્લાદો જાયતો

VIII

- I હે ભ્રાતરઃ, માકિદનિયાદેશસ્થાસુ સમિતિષુ પ્રકાશિતો ય ઈશ્વરસ્યાનુગ્રહસ્તમહં યુષ્માન્ જ્ઞાપયામિ
- II વસ્તુતો બહુકલેશપરીક્ષાસમયે તેષાં મહાનન્દોડતીવદીનતા ચ વદાન્યતાયાઃ પ્રચુરકલમ્ અફલયતાં
- III તે સ્વેચ્છયા યથાશક્તિ કિન્ત્રાતિશક્તિ દાન ઉદ્યુક્તા અભવન્ ઇતિ મયા પ્રમાણીક્રિયતો
- IV વયન્ન યત્ પવિત્રલોકેભ્યસ્તેષાં દાનમ્ ઉપકારાર્થકમ્ અંશનન્ન ગૃહ્ણામસ્તદ્ બહુનુનયેનાસ્માન્ પ્રાર્થિતવન્તઃ
- V વયં યાદૃક્ પ્રત્યૈક્ષામહિ તાદૃગ્ અકૃત્વા તેડગ્રે પ્રભવે તતઃ પરમ્ ઈશ્વરસ્યેચ્છયાસ્મભ્યમપિ સ્વાન્ ન્યવેદ્યન્
- VI અતો હેતોસ્ત્વં યથારબ્ધવાન્ તથૈવ કરિન્થિનાં મધ્યેડપિ તદ્ દાનગ્રહણં સાધયેતિ યુષ્માન્ અધિ વયં તીતં પ્રાર્થયામહિ
- VII અતો વિશ્વાસો વાક્યપટુતા જ્ઞાનં સર્વોત્સાહો ડસ્માસુ પ્રેમ યૈતૈ ગુણૈ યૂયં યથાપરાન્ અતિશેઘ્વે તથૈવૈતેન ગુણેનાપ્યતિશેઘ્વાં
- VIII એતદ્ અહમ્ આજ્ઞયા કથયામીતિ નહિ કિન્ત્વન્યેષામ્ ઉત્સાહકારણાદ્ યુષ્માકમપિ પ્રેમ્નઃ સારલ્યં પરીક્ષિતુમિચ્છતા મયૈતત્ કથ્યતો
- IX યૂયન્નાસ્મત્પ્રભો ર્ચીશુબ્રીષ્ટસ્યાનુગ્રહં જાનીથ યતસ્તસ્ય નિર્ધનત્વેન યૂયં યદ્ ધનિનો ભવથ તદર્થં સ ધની સન્નપિ યુષ્મત્કૃતે નિર્ધનોડભવત્
- X એતસ્મિન્ અહં યુષ્માન્ સ્વવિચારં જ્ઞાપયામિ ગતં સંવત્સરમ્ આરભ્ય યૂયં કેવલં કર્મ કર્ત તન્નહિ કિન્ત્વિચ્છુકતાં પ્રકાશયિતુમપ્યુપાકાભ્યધ્વં તતો હેતો યુષ્મત્કૃતે મમ મન્ત્રણા ભદ્રા
- XI અતો ડધુના તત્કર્મસાધનં યુષ્માભિઃ ક્રિયતાં તેન યદ્દદ્ ઇચ્છુકતાયામ્ ઉત્સાહસ્તદ્દદ્ એકૈકસ્ય સમ્પદનુસારેણ કર્મસાધનમ્ અપિ જનિષ્યતો

- XII યસ્મિન્ ઇચ્છુકતા વિદ્યતે તેન યન્ન ધાર્યતે તસ્માત્ સોડનુગૃહ્યત ઇતિ નહિ કિન્તુ યદ્ ધાર્યતે તસ્માદેવા
- XIII યત ઇતરેષાં વિરામેણ યુષ્માકઞ્ચ કલેશેન ભવિતવ્યં તન્નહિ કિન્તુ સમતયૈવા
- XIV વર્તમાનસમયે યુષ્માકં ધનાધિક્યેન તેષાં ધનન્યૂનતા પૂરયિતવ્યા તસ્માત્ તેષામધ્યાધિક્યેન યુષ્માકં ન્યૂનતા પૂરયિષ્યતે તેન સમતા જનિષ્યતે
- XV તદેવ શાસ્ત્રેડપિ લિખિતમ્ આસ્તે યથા, યેનાધિકં સંગૃહીતં તસ્યાધિકં નાભવત્ યેન ચાલ્પં સંગૃહીતં તસ્યાલ્પં નાભવત્
- XVI યુષ્માકં હિતાય તીતસ્ય મનસિ ય ઇશ્વર ઇમમ્ ઉદ્યોગં જનિતવાન્ સ ધન્યો ભવતુ
- XVII તીતોડસ્માકં પ્રાર્થનાં ગૃહીતવાન્ કિન્ન સ્વયમ્ ઉદ્યુક્તઃ સન્ સ્વેચ્છયા યુષ્મત્સમીપં ગતવાન્
- XVIII તેન સહ યોડપર એકો ભ્રાતાસ્માભિઃ પ્રેષિતઃ સુસંવાદાત્ તસ્ય સુખ્યાત્યા સર્વાઃ સમિતયો વ્યાપ્તાઃ
- XIX પ્રભો ગૌરવાય યુષ્માકમ્ ઇચ્છુકતાયૈ ય સ સમિતિભિરેતસ્યૈ દાનસેવાયૈ અસ્માકં સક્ષિત્વે ન્યયોજ્યતા
- XX યતો યા મહોપાયનસેવાસ્માભિ વિધીયતે તામધિ વયં યત્ કેનાપિ ન નિન્દામહે તદર્થં યતામહે
- XXI યતઃ કેવલં પ્રભોઃ સાક્ષાત્ તન્નહિ કિન્તુ માનવાનામપિ સાક્ષાત્ સદાચારં કર્તુમ્ આલોચામહે
- XXII તાભ્યાં સહાપર એકો યો ભ્રાતાસ્માભિઃ પ્રેષિતઃ સોડસ્માભિ બહુવિષયેષુ બહવારાન્ પરીક્ષિત ઉદ્યોગીવ પ્રકાશિતશ્ચ કિન્ત્વધુના યુષ્માસુ દૃઢવિશ્વાસાત્ તસ્યોત્સાહો બહુ વવૃધે
- XXIII યદિ કશ્ચિત્ તીતસ્ય તત્ત્વં જિજ્ઞાસતે તર્હિ સ મમ સહભાગી યુષ્મન્મધ્યે સહકારી ય, અપરયો ભ્રાત્રોસ્તત્ત્વં વા યદિ જિજ્ઞાસતે તર્હિ તૌ સમિતીનાં દૂતૌ ખ્રીષ્ટસ્ય પ્રતિબિમ્બૌ ચેતિ તેન જ્ઞાયતાં
- XXIV અતો હેતોઃ સમિતીનાં સમક્ષં યુષ્મત્પ્રેમ્નોડસ્માકં શ્લાઘાયાશ્ચ પ્રામાણ્યં તાન્ પ્રતિ યુષ્માભિઃ પ્રકાશયિતવ્યાં

IX

- I પવિત્રલોકાનામ્ ઉપકારાર્થકસેવામધિ યુષ્માન્ પ્રતિ મમ લિખનં નિષ્પ્રયોજનં
- II યત આખાયાદેશસ્થા લોકા ગતવર્ષમ્ આરભ્ય તત્કાર્ય્ય ઉદ્યતાઃ સન્તીતિ વાક્યેનાહં માકિદનીયલોકાનાં સમીપે યુષ્માકં યામ્ ઇચ્છુકતામધિ શ્લાઘે તામ્ અવગતોડસ્મિ યુષ્માકં તસ્માદ્ ઉત્સાહાચ્યાપરેષાં બહૂનામ્ ઉદ્યોગો જાતઃ
- III કિન્નૈતસ્મિન્ યુષ્માન્ અધ્યસ્માકં શ્લાઘા યદ્ અતથ્યા ન ભવેત્ યૂયન્ન મમ વાક્યાનુસારાદ્ યદ્ ઉદ્યતાસ્તિષ્ઠેત તદર્થમેવ તે ભ્રાતરો મયા પ્રેષિતાઃ
- IV યસ્માત્ મયા સાર્દ્ધં કૈશ્ચિત્ માકિદનીયભ્રાતૃભિરાગત્ય યૂયમનુદ્યતા ઇતિ યદિ દૃશ્યતે તર્હિ તસ્માદ્ દૃઢવિશ્વાસાદ્ યુષ્માકં લજ્જા જનિષ્યત ઇત્યસ્માભિ ન વક્તવ્યં કિન્ત્વસ્માકમેવ લજ્જા જનિષ્યતે
- V અતઃ પ્રાક્ પ્રતિજ્ઞાતં યુષ્માકં દાનં યત્ સચ્ચિતં ભવેત્ તસ્ય યદ્ ગ્રાહકતાયાઃ ફલમ્ અભૂત્વા દાનશીલતાયા એવ ફલં ભવેત્ તદર્થં મમાગ્રે ગમનાય તત્સચ્ચયનાય ય તાન્ ભ્રાતૃન્ આદેષ્ટુમહં પ્રયોજનમ્ અમન્યે
- VI અપરમપિ વ્યાહરામિ કેનચિત્ ક્ષુદ્રભાવેન બીજેષૂપ્તેષુ સ્વલ્પાનિ શસ્યાનિ કર્તિષ્યન્તે, કિન્ન કેનચિદ્ બહુદભવેન બીજેષૂપ્તેષુ બહૂનિ શસ્યાનિ કર્તિષ્યન્તે
- VII એકૈકેન સ્વમનસિ યથા નિશ્ચીયતે તથૈવ દીયતાં કેનાપિ કાતરેણ ભીતેન વા ન દીયતાં યત ઇશ્વરો હૃષ્ટમાનસે દાતરિ પ્રીયતે
- VIII અપરમ્ ઇશ્વરો યુષ્માન્ પ્રતિ સર્વવિધં બહુપ્રદં પ્રસાદં પ્રકાશયિતુમ્ અર્હતિ તેન યૂયં સર્વવિષયે યથેષ્ટં પ્રાપ્ય સર્વેણ સત્કર્મણા બહુફલવન્તો ભવિષ્યથા
- IX એતસ્મિન્ લિખિતમાસ્તે, યથા, વ્યયતે સ જનો રાયં દુર્ગતેભ્યો દદાતિ ચા નિત્યસ્થાયી ય તદ્ધર્મઃ
- X બીજં ભેજનીયમ્ અન્નન્ન વપ્ત્રે યેન વિશ્રાણ્યતે સ યુષ્મભ્યમ્ અપિ બીજં વિશ્રાણ્ય બહુલીકરિષ્યતિ યુષ્માકં ધર્મફલાનિ વર્દ્ધયિષ્યતિ ચા
- XI તેન સર્વવિષયે સધનીભૂતૈ યુષ્માભિઃ સર્વવિષયે દાનશીલતાયાં પ્રકાશિતાયામ્ અસ્માભિરીશ્વરસ્ય ધન્યવાદઃ સાધયિષ્યતે
- XII એતયોપકારસેવયા પવિત્રલોકાનામ્ અર્થાભાવસ્ય પ્રતીકારો જાયત ઇતિ કેવલં નહિ કિન્ત્વીશ્વરસ્ય ધન્યવાદોડપિ બાહુલ્યેનોત્પાદતો
- XIII યત એતસ્માદ્ ઉપકારકરણાદ્ યુષ્માકં પરીક્ષિતત્વં બુદ્ધ્વા બહુભિઃ ખ્રીષ્ટસુસંવાદાક્ષીકરણે યુષ્માકમ્ આજ્ઞાગ્રાહિત્વાત્ તદ્વાગિત્વે ય તાન્ અપરાંશ્ચ પ્રતિ યુષ્માકં દાતૃત્વાદ્ ઇશ્વરસ્ય ધન્યવાદઃ કારિષ્યતે,
- XIV યુષ્મદર્થં પ્રાર્થનાં કૃત્વા ય યુષ્માસ્વીશ્વરસ્ય ગરિષ્ઠાનુગ્રહાદ્ યુષ્માસુ તૈઃ પ્રેમ કારિષ્યતે
- XV અપરમ્ ઇશ્વરસ્યાનિર્વચનીયદાનાત્ સ ધન્યો ભૂયાત્

X

- I યુષ્મત્પ્રત્યક્ષે નમ્રઃ કિન્તુ પરોક્ષે પ્રગલ્ભઃ પૌલોડહં ખ્રીષ્ટસ્ય ક્ષાન્ત્યા વિનીત્યા ચ યુષ્માન્ પ્રાર્થયે|
- II મમ પ્રાર્થનીયમિદં વયં યૈઃ શારીરિકારિણો મન્યામહે તાન્ પ્રતિ યાં પ્રગલ્ભતાં પ્રકાશયિતું નિશ્ચિનોમિ સા પ્રગલ્ભતા સમાગતેન મયાચરિતવ્યા ન ભવતુ|
- III યતઃ શરીરે ચરન્તોડપિ વયં શારીરિકં યુદ્ધં ન કુર્મઃ|
- IV અસ્માકં યુદ્ધાસ્ત્રાણિ ચ ન શારીરિકાનિ કિન્ત્વીશ્વરેણ દુર્ગભજ્ઞનાય પ્રબલાનિ ભવન્તિ,
- V તૈશ્ચ વયં વિતર્કાન્ ઈશ્વરીયતત્ત્વજ્ઞાનસ્ય પ્રતિબન્ધિકાં સર્વાં ચિત્તસમુન્નતિશ્ચ નિપાતયામઃ સર્વ્વસંકુલ્પશ્ચ બન્ધિનં કૃત્વા ખ્રીષ્ટસ્યાજ્ઞાગ્રાહિણં કુર્મઃ,
- VI યુષ્માકમ્ આજ્ઞાગ્રાહિત્વે સિદ્ધે સતિ સર્વ્વસ્યાજ્ઞાલક્ષ્ણસ્ય પ્રતીકારં કર્તુમ્ ઉદ્યતા આસ્મહે ચા
- VII યદ્ દૃષ્ટિગોચરં તદ્ યુષ્માભિ દૃશ્યતાં| અહં ખ્રીષ્ટસ્ય લોક ઇતિ સ્વમનસિ યેન વિજ્ઞાયતે સ યથા ખ્રીષ્ટસ્ય ભવતિ વયમ્ અપિ તથા ખ્રીષ્ટસ્ય ભવામ ઇતિ પુનર્વિવિચ્ય તેન બુદ્ધ્યતાં|
- VIII યુષ્માકં નિપાતાય તન્નહિ કિન્તુ નિષ્ઠાયૈ પ્રભુના દત્તં યદ્ અસ્માકં સામર્થ્યં તેન યદ્યપિ કિન્ચિદ્ અધિકં શ્લાઘે તથાપિ તસ્માન્ન ત્રપિષ્યે|
- IX અહં પત્રૈ યુષ્માન્ ત્રાસયામિ યુષ્માભિરેતન્ન મન્યતાં|
- X તસ્ય પત્રાણિ ગુરુતરાણિ પ્રબલાનિ ચ ભવન્તિ કિન્તુ તસ્ય શારીરસાક્ષાત્કારો દુર્બલ આલાપશ્ચ તુચ્છનીય ઇતિ કૈશ્ચિદ્ ઉચ્યતે|
- XI કિન્તુ પરોક્ષે પત્રૈ ભાષમાણા વયં યાદૃશાઃ પ્રકાશામહે પ્રત્યક્ષે કર્મ કુર્વન્તોડપિ તાદૃશા એવ પ્રકાશિષ્યામહે તત્ તાદૃશેન વાચાલેન જ્ઞાયતાં|
- XII સ્વપ્રશંસકાનાં કેષાન્નિન્મધ્યે સ્વાન્ ગણયિતું તૈઃ સ્વાન્ ઉપમાતું વા વયં પ્રગલ્ભા ન ભવામઃ, યતસ્તે સ્વપરિમાણેન સ્વાન્ પરિમિમતે સ્વૈશ્ચ સ્વાન્ ઉપમિભતે તસ્માત્ નિબ્બાંધા ભવન્તિ ચા
- XIII વયમ્ અપરિમિતેન ન શ્લાઘિષ્યામહે કિન્ત્વીશ્વરેણ સ્વરજ્જ્વા યુષ્મદ્દેશગામિ યત્ પરિમાણમ્ અસ્મદર્થં નિરૂપિતં તેનૈવ શ્લાઘિષ્યામહે|
- XIV યુષ્માકં દેશોડસ્માભિરગન્તવ્યસ્તસ્માદ્ વયં સ્વસીમામ્ ઉલ્લક્ષ્મામહે તન્નહિ યતઃ ખ્રીષ્ટસ્ય સુસંવાદેનાપરેષાં પ્રાગ્ વયમેવ યુષ્માન્ પ્રાપ્તવન્તઃ|
- XV વયં સ્વસીમામ્ ઉલ્લક્ષ્મ્ય પરક્ષેત્રેણ શ્લાઘામહે તન્નહિ, કિન્ચ યુષ્માકં વિશ્વાસે વૃદ્ધિં ગતે યુષ્મદ્દેશોડસ્માકં સીમા યુષ્માભિર્દોર્ધ વિસ્તારયિષ્યતે,
- XVI તેન વયં યુષ્માકં પશ્ચિમદિક્સ્થેષુ સ્થાનેષુ સુસંવાદં ઘોષયિષ્યામઃ, ઇત્યં પરસીમાયાં પરેણ યત્ પરિષ્કૃતં તેન ન શ્લાઘિષ્યામહે|
- XVII યઃ કશ્ચિત્ શ્લાઘમાનઃ સ્યાત્ શ્લાઘતાં પ્રભુના સ હિ|
- XVIII સ્વેન યઃ પ્રશંસ્યતે સ પરીક્ષિતો નહિ કિન્તુ પ્રભુના યઃ પ્રશંસ્યતે સ એવ પરીક્ષિતઃ|

XI

- I યૂયં મમાજ્ઞાનતાં ક્ષણં યાવત્ સોદુમ્ અર્હથ, અતઃ સા યુષ્માભિઃ સહ્યતાં|
- II ઈશ્વરે મમાસક્તત્વાદ્ અહં યુષ્માનધિ તપે યસ્માત્ સર્તી કન્યામિવ યુષ્માન્ એકસ્મિન્ વરેડર્થતઃ ખ્રીષ્ટે સમર્પયિતુમ્ અહં વાગ્દાનમ્ અકાર્ષી|
- III કિન્તુ સર્પેણ સ્વખલતયા યદ્દદ્ હવા વજ્રયાજ્ઞકે તદ્દત્ ખ્રીષ્ટં પ્રતિ સતીત્વાદ્ યુષ્માકં ભ્રંશઃ સમ્ભવિષ્યતીતિ બિભેમિ|
- IV અસ્માભિરનાખ્યાપિતોડપરઃ કશ્ચિદ્ યીશુ ર્યદિ કેનચિદ્ આગન્તુકેનાખ્યાયતે યુષ્માભિઃ પ્રાગલબ્ધ આત્મા વા યદિ લભ્યતે પ્રાગગૃહીતઃ સુસંવાદો વા યદિ ગૃહ્યતે તર્હિ મન્યે યૂયં સમ્યક્ સહિષ્યધ્વે|
- V કિન્તુ મુખ્યેભ્યઃ પ્રેરિતેભ્યોડહં કેનચિત્ પ્રકારેણ ન્યૂનો નાસ્મીતિ બુદ્ધ્યે|
- VI મમ વાક્યપટુતાયા ન્યૂનત્વે સત્યપિ જ્ઞાનસ્ય ન્યૂનત્વં નાસ્તિ કિન્તુ સર્વ્વવિષયે વયં યુષ્મદ્ગોચરે પ્રકાશામહે|
- VII યુષ્માકમ્ ઉન્નત્યૈ મયા નમ્રતાં સ્વીકૃત્યેશ્વરસ્ય સુસંવાદો વિના વેતનં યુષ્માકં મધ્યે યદ્ અઘોષ્યત તેન મયા કિં પાપમ્ અકારિ?
- VIII યુષ્માકં સેવનાયાહમ્ અન્યસમિતિભ્યો ભૃતિ ગૃહ્ણન્ ધનમપહ્તવાન્,
- IX યદા ચ યુષ્મન્મધ્યેડવડર્તે તદા મમાર્થાભાવે જાતે યુષ્માકં કોડપિ મયા ન પીડિતઃ; યતો મમ સોડર્થાભાવો માકિદનિયાદેશાદ્ આગતૈ ભ્રાતૃભિ ન્યવાચ્યત, ઇત્યમહં ક્કાપિ વિષયે યથા યુષ્માસુ ભારો ન ભવામિ તથા મયાત્મરક્ષા કૃતા કર્તવ્યા ચા
- X ખ્રીષ્ટસ્ય સત્યતા યદિ મયિ તિષ્ઠતિ તર્હિ મમૈષા શ્લાઘા નિખિલાખ્યાદેશે કેનાપિ ન રોત્સ્યતો

- XI એતસ્ય કારણં કિં? યુષ્માસુ મમ પ્રેમ નાસ્ત્યેતત્ કિં તત્કારણં? તદ્ ઈશ્વરો વેત્તિ
 XII યે છિદ્રમન્વિષ્યન્તિ તે યત્ કિમપિ છિદ્રં ન લભન્તે તદર્થમેવ તત્ કર્મ્મ મયા ક્રિયતે કારિષ્યતે ચ તસ્માત્ તે યેન શ્લાઘન્તે તેનાસ્માકં સમાના ભવિષ્યન્તિ
 XIII તાદૃશા ભાક્તપ્રેરિતાઃ પ્રવચ્ચકાઃ કારવો ભૂત્વા ખ્રીષ્ટસ્ય પ્રેરિતાનાં વેશં ધારયન્તિ
 XIV તચ્યાશ્ચર્ય્યં નહિ; યતઃ સ્વયં શયતાનપિ તેજસ્વિદ્ભૂતસ્ય વેશં ધારયતિ,
 XV તતસ્તસ્ય પરિચારકા અપિ ધર્મપરિચારકાણાં વેશં ધારયન્તીત્યદ્ભૂતં નહિ; કિન્તુ તેષાં કર્મ્માણિ યાદૃશાનિ ફલાન્યપિ તાદૃશાનિ ભવિષ્યન્તિ
 XVI અહં પુન વદામિ કોડપિ માં નિર્બ્બોધં ન મન્યતાં કિન્તુ યદપિ નિર્બ્બોધો ભવેયં તથાપિ યૂયં નિર્બ્બોધમિવ મામનુગૃહ્ય ક્ષણૈકં યાવત્ મમાત્મશ્લાઘામ્ અનુજાનીતા
 XVII એતસ્યાઃ શ્લાઘાયા નિમિત્તં મયા યત્ કથિતવ્યં તત્ પ્રભુનાદિષ્ટેનેવ કથ્યતે તન્નહિ કિન્તુ નિર્બ્બોધેનેવા
 XVIII અપરે બહવઃ શારીરિકશ્લાઘાં કુર્વતે તસ્માદ્ અહમપિ શ્લાઘિષ્યો
 XIX બુદ્ધિમન્તો યૂયં સુખેન નિર્બ્બોધાનામ્ આચારં સહધ્વે
 XX કોડપિ યદિ યુષ્માન્ દાસાન્ કરોતિ યદિ વા યુષ્માકં સર્વસ્વં ગ્રસતિ યદિ વા યુષ્માન્ હરતિ યદિ વાત્માભિમાની ભવતિ યદિ વા યુષ્માકં કપોલમ્ આહન્તિ તર્હિ તદપિ યૂયં સહધ્વે
 XXI દૌર્બ્બલ્યાદ્ યુષ્માભિરવમાનિતા ઇવ વયં ભાષામહે, કિન્ત્વપરસ્ય કસ્યચિદ્ યેન પ્રગલ્ભતા જાયતે તેન મમાપિ પ્રગલ્ભતા જાયત ઇતિ નિર્બ્બોધેનેવ મયા વક્તવ્યાં
 XXII તે કિમ્ ઇબ્રિલોકાઃ? અહમપીબ્રી તે કિમ્ ઇસ્રાયેલીયાઃ? અહમપીસ્રાયેલીયાઃ તે કિમ્ ઇબ્રાહીમો વંશાઃ? અહમપીબ્રાહીમો વંશઃ
 XXIII તે કિં ખ્રીષ્ટસ્ય પરિચારકાઃ? અહં તેભ્યોડપિ તસ્ય મહાપરિચારકઃ; કિન્તુ નિર્બ્બોધ ઇવ ભાષે, તેભ્યોડધ્યહં બહુપરિશ્રમે બહુપ્રહારે બહુવારં કારાયાં બહુવારં પ્રાણનાશસંશયે ચ પતિતવાન્
 XXIV ચિહ્નૈયૈરં પચ્ચકૃત્વ ઊનયત્વારિંશત્રહારૈરાહતસ્ત્રિવેત્રાઘાતમ્ એકકૃત્વઃ પ્રસ્તરાઘાતઞ્ચ પ્રપ્તવાન્
 XXV વારત્રયં પોતભક્ષનેન ક્લિષ્ટોડહમ્ અગાધસલિલે દિનમેકં રાત્રિમેકાન્ચ યાપિતવાન્
 XXVI બહુવારં યાત્રાભિ નદીનાં સફ્ફટૈ દસ્યૂનાં સફ્ફટૈઃ સ્વજાતીયાનાં સફ્ફટૈ ભિન્નજાતીયાનાં સફ્ફટૈ નગરસ્ય સફ્ફટૈ મરુભૂમેઃ સફ્ફટૈ સાગરસ્ય સફ્ફટૈ ભાક્તભ્રાતૃણાં સફ્ફટૈશ્ચ
 XXVII પરિશ્રમકલેશાભ્યાં વારં વારં જાગરણેન ક્ષુધાતૃષ્ણાભ્યાં બહુવારં નિરાહારેણ શીતનગ્રતાભ્યાઞ્ચાહં કાલં યાપિતવાન્
 XXVIII તાદૃશં નૈમિત્તિકં દુઃખં વિનાહં પ્રતિદિનમ્ આકુલો ભવામિ સર્વ્વાસાં સમિતીનાં ચિન્તા ચ મયિ વર્તતે
 XXIX યેનાહં ન દુર્બ્બલીભવામિ તાદૃશં દૌર્બ્બલ્યં કઃ પાપ્નોતિ?
 XXX યદિ મયા શ્લાઘિતવ્યં તર્હિ સ્વદુર્બ્બલતામધિ શ્લાઘિષ્યો
 XXXI મયા મૃષાવાક્યં ન કથ્યત ઇતિ નિત્યં પ્રશંસનીયોડસ્માકં પ્રભો ચીશુખ્રીષ્ટસ્ય તાત ઈશ્વરો જાનાતિ
 XXXII દમ્મેષકનગરેડરિતારજસ્ય કાર્યાધ્યક્ષો માં ધર્તુમ્ ઇચ્છન્ યદા સૈન્યૈસ્તદ્ દમ્મેષકનગરમ્ અરક્ષયત્
 XXXIII તદાહં લોકૈઃ પિટકમધ્યે પ્રાયીરગવાક્ષેણાવરોહિતસ્તસ્ય કરાત્ ત્રાણં પ્રાપં

XII

- I આત્મશ્લાઘા મમાનુપયુક્તા કિન્ત્વહં પ્રભો દર્શનાદેશાનામ્ આપ્યાનં કથયિતું પ્રવર્તો
 II ઇતશ્ચતુર્દશવત્સરેભ્યઃ પૂર્વ્વ મયા પરિચિત એકો જનસ્તૃતીયં સ્વર્ગમનીયત, સ સશરીરેણ નિઃશરીરેણ વા તત્ સ્થાનમનીયત તદહં ન જાનામિ કિન્ત્વીશ્વરો જાનાતિ
 III સ માનવઃ સ્વર્ગં નીતઃ સન્ અકથ્યાનિ મર્ત્યવાગતીતાનિ ચ વાક્યાનિ શ્રુતવાન્
 IV કિન્તુ તદાનીં સ સશરીરો નિઃશરીરો વાસીત્ તન્મયા ન જાયતે તદ્ ઈશ્વરેણૈવ જાયતે
 V તમધ્યહં શ્લાઘિષ્યે મામધિ નાન્યેન કેનચિદ્ વિષયેણ શ્લાઘિષ્યે કેવલં સ્વદૌર્બ્બલ્યેન શ્લાઘિષ્યે
 VI યદાહમ્ આત્મશ્લાઘાં કર્તુમ્ ઇચ્છેયં તથાપિ નિર્બ્બોધ ઇવ ન ભવિષ્યામિ યતઃ સત્યમેવ કથયિષ્યામિ, કિન્તુ લોકા માં યાદૃશં પશ્યન્તિ મમ વાક્યં શ્રુત્વા વા યાદૃશં માં મન્યતે તસ્માત્ શ્રેષ્ઠં માં યન્ન ગણયન્તિ તદર્થમહં તતો વિરંસ્યામિ
 VII અપરમ્ ઉન્કૃષ્ટદર્શનપ્રાપ્તિતો યદહમ્ આત્માભિમાની ન ભવામિ તદર્થ શરીરવેદકમ્ એકં શૂલં મહ્યમ્ અદાયિ તત્ મદીયાત્માભિમાનનિવારણાર્થ મમ તાડયિતા શયતાનો દૂતઃ
 VIII મત્તસ્તસ્ય પ્રસ્થાનં યાયિતુમહં ત્રિસ્તમધિ પ્રભુમુદિશ્ય પ્રાર્થનાં કૃતવાન્

- IX તત: સ મામુક્તવાન્ મમાનુગ્રહસ્તવ સર્વ્વસાધકઃ, યતો દૌર્બ્બલ્યાત્ મમ શક્તિ: પૂર્ણતાં ગચ્છતીતિ। અત: પ્રીષ્ટસ્ય શક્તિ ર્નમામ્ આશ્રયતિ તદર્થ સ્વદૌર્બ્બલ્યેન મમ શ્લાઘનં સુખદં
- X તસ્માત્ પ્રીષ્ટહેતો દૌર્બ્બલ્યનિન્દાદરિદ્રતાવિપક્ષતાકષ્ટાદિષુ સન્તુષ્યામ્યાહં। યદાહં દુર્બ્બલોડસ્મિ તદૈવ સબલો ભવામિ।
- XI એતેનાત્મશ્લાઘનેનાહં નિર્બ્બોધ ઇવાભવં કિન્તુ યૂયં તસ્ય કારણં યતો મમ પ્રશંસા યુષ્માભિરેવ કર્તવ્યાસીત્। યદાપ્યમ્ અગણ્યો ભવેયં તથાપિ મુખ્યતમેભ્ય: પ્રેરિતેભ્ય: કેનાપિ પ્રકારેણ નાહં ન્યૂનોડસ્મિ।
- XII સર્વ્વથાદ્ભુતક્રિયાશક્તિલક્ષણૈ: પ્રેરિતસ્ય ચિહ્નાનિ યુષ્માકં મધ્યે સઘૈર્ય્યં મયા પ્રકાશિતાનિ।
- XIII મમ પાલનાર્થં યૂયં મયા ભારાકાન્તા નાભવતૈતદ્ એકં ન્યૂનત્વં વિનાપરાભ્ય: સમિતિભ્યો યુષ્માકં કિં ન્યૂનત્વં જાતં? અનેન મમ દોષં ક્ષમધ્વાં
- XIV પશ્યત તૃતીયવારં યુષ્મત્સમીપં ગન્તુમુદ્યતોડસ્મિ તત્રાપ્યહં યુષ્માન્ ભારાકાન્તાન્ ન કરિષ્યામિ। યુષ્માકં સમ્પત્તિમહં ન મૃગયે કિન્તુ યુષ્માનેવ, યત: પિત્રો: કૃતે સન્તાનાનાં ધનસન્નયોડનુપયુક્ત: કિન્તુ સન્તાનાનાં કૃતે પિત્રો ધનસન્નય ઉપયુક્ત:।
- XV અપરઞ્ચ યુષ્માસુ બહુ પ્રીયમાણોડપ્યહં યદિ યુષ્મત્તોડલ્લં પ્રમ લભે તથાપિ યુષ્માકં પ્રાણરક્ષાર્થં સાનન્દં બહુ વ્યયં સર્વ્વવ્યયઞ્ચ કરિષ્યામિ।
- XVI યૂયં મયા કિંચ્ચિદપિ ન ભારાકાન્તા ઇતિ સત્યં, કિન્ત્વહં ધૂર્ત: સન્ છલેન યુષ્માન્ વચ્ચિતવાન્ એતત્ કિં કેનચિદ્ વક્તવ્યં?।
- XVII યુષ્મત્સમીપં મયા યે લોકા: પ્રહિતાસ્તેષામેકેન કિં મમ કોડપ્યર્થલાભો જાત:?
- XVIII અહં તીતં વિનીય તેન સાદ્ધ્વં ભ્રાતરમેકં પ્રેષિતવાન્ યુષ્મત્સતીતેન કિમ્ અર્થો લબ્ધ:? એકસ્મિન્ ભાવ એકસ્ય પદચિહ્નેષુ યાવાં કિં ન ચરિતવન્તૌ?
- XIX યુષ્માકં સમીપે વયં પુન દોષક્ષાલનકથાં કથયામ ઇતિ કિં બુધ્યધ્વે? હે પ્રિયતમા:, યુષ્માકં નિષ્ઠાર્થં વયમીશ્વરસ્ય સમક્ષં પ્રીષ્ટેન સર્વ્વાણ્યેતાનિ કથયામ:।
- XX અહં યદાગમિષ્યામિ, તદા યુષ્માન્ યાદૃશાન્ દ્રષ્ટું નેચ્છામિ તાદૃશાન્ દ્રક્ષ્યામિ, યૂયમપિ માં યાદૃશં દ્રષ્ટું નેચ્છથ તાદૃશં દ્રક્ષથ, યુષ્મન્મધ્યે વિવાદ ઈર્ષ્યા ક્રોધો વિપક્ષતા પરાપવાદ: કર્ણજપનં દર્પ: કલહશ્ચૈતે ભવિષ્યન્તિ;
- XXI તેનાહં યુષ્મત્સમીપં પુનરાગત્ય મદીયેશ્વરેણ નમયિષ્યે, પૂર્વ્વં કૃતપાપાન્ લોકાન્ સ્વીયાશુચિતાવેશ્યાગમનલમ્પટતારણાદ્ અનુતાપમ્ અકૃતવન્તો દૃષ્ટવા ય તાનધિ મમ શોકો જનિષ્યત ઇતિ બિભેમિ।

XIII

- I એતતૃતીયવારમ્ અહં યુષ્મત્સમીપં ગચ્છામિ તેન સર્વ્વો કથા દ્વયોસ્ત્રયાણાં વા સાક્ષિણાં મુખેન નિશ્ચોષ્યતો
- II પૂર્વ્વં યે કૃતપાપાસ્તેભ્યોડન્યેભ્યશ્ચ સર્વ્વેભ્યો મયા પૂર્વ્વં કથિતં, પુનરપિ વિદ્યમાનેનેવેદાનીમ્ અવિદ્યમાનેન મયા કથ્યતે, યદા પુનરાગમિષ્યામિ તદાહં ન ક્ષમિષ્યે
- III પ્રીષ્ટો મયા કથાં કથયત્યેતસ્ય પ્રમાણં યૂયં મૃગયધ્વે, સ તુ યુષ્માન્ પ્રતિ દુર્બ્બલો નહિ કિન્તુ સબલ એવા
- IV યદાપિ સ દુર્બ્બલતયા ક્રુશ આરોપ્યત તથાપીશ્વરીયશક્તયા જીવતિ; વયમપિ તસ્મિન્ દુર્બ્બલા ભવામ:; તથાપિ યુષ્માન્ પ્રતિ પ્રકાશિતયેશ્વરીયશક્તયા તેન સહ જીવિષ્યામ:।
- V અતો યૂયં વિશ્વાસયુક્તા આધ્વે ન વેતિ જ્ઞાતુમાત્મપરીક્ષાં કુરુધ્વં સ્વાનેવાનુસન્ધત્તા યીશુ: પ્રીષ્ટો યુષ્મન્મધ્યે વિદ્યતે સ્વાનધિ તત્ કિં ન પ્રતિજ્ઞાનીય? તસ્મિન્ અવિદ્યમાને યૂયં નિષ્પ્રમાણા ભવથા
- VI કિન્તુ વયં નિષ્પ્રમાણા ન ભવામ ઇતિ યુષ્માભિ ભોત્સ્યતે તત્ર મમ પ્રત્યાશા જાયતો
- VII યૂયં કિમપિ કુત્સિતં કર્મ્મ યન્ન કુરુથ તદહમ્ ઈશ્વરમુદ્દિશ્ય પ્રાર્થયો વયં યત્ પ્રામાણિકા ઇવ પ્રકાશામહે તદર્થ તત્ પ્રાર્થયામહ ઇતિ નહિ, કિન્તુ યૂયં યત્ સદાચારં કુરુથ વયઞ્ચ નિષ્પ્રમાણા ઇવ ભવામસ્તદર્થા
- VIII યત: સત્યતાયા વિપક્ષતાં કર્તુ વયં ન સમર્થા: કિન્તુ સત્યતાયા: સાહાય્યં કર્તુમેવા
- IX વયં યદા દુર્બ્બલા ભવામસ્તદા યુષ્માન્ સબલાન્ દૃષ્ટવાનન્દામો યુષ્માકં સિદ્ધત્વં પ્રાર્થયામહે ચા
- X અતો હેતો: પ્રભુ યુષ્માકં વિનાશાય નહિ કિન્તુ નિષ્ઠાયૈ યત્ સામર્થ્યમ્ અસ્મભ્યં દત્તવાન્ તેન યદ્ ઉપસ્થિતિકાલે કાઠિન્યં મયાચરિતવ્યં ન ભવેત્ તદર્થમ્ અનુપસ્થિતેન મયા સર્વ્વાણ્યેતાનિ લિપ્યન્તો
- XI હે ભ્રાતર:, શેષે વદામિ યૂયમ્ આનન્દત સિદ્ધા ભવત પરસ્પરં પ્રબોધયત, એકમનસો ભવત પ્રણયભાવમ્ આચરતા પ્રેમશાન્ત્યોરાકર ઈશ્વરો યુષ્માકં સહાયો ભૂયાત્।
- XII યૂયં પવિત્રયુખ્બનેન પરસ્પરં નમસ્કુરુધ્વાં
- XIII પવિત્રલોકા: સર્વ્વે યુષ્માન્ નમન્તિ।
- XIV પ્રભો યીશુપ્રીષ્ટયાનુગ્રહ ઈશ્વરસ્ય પ્રેમ પવિત્રસ્યાત્મનો ભાગિત્વઞ્ચ સર્વ્વાન્ યુષ્માન્ પ્રતિ ભૂયાત્। તથાસ્તુ।

गालातिनः पत्रं

- I मनुष्येभ्यो नहि मनुष्यैरपि नहि किन्तु यीशुप्रीष्टेन मृतगणमध्यात् तस्योत्थापयित्रा पित्रेश्वरेण य प्रेरितो योऽहं पौलः सोऽहं
- II मत्सहवर्तिनो भ्रातरश्च वयं गालातीयदेशस्थाः समितीः प्रति पत्रं लिप्तामः।
- III पित्रेश्वरेणास्माकं प्रभुना यीशुना प्रीष्टेन य युष्मभ्यम् अनुग्रहः शान्तिश्च दीयतां।
- IV अस्माकं तातेश्वरेश्वरेणानुसारेण वर्तमानात् कुत्सितसंसाराद् अस्मान् निस्तारयितुं यो
- V यीशुरस्माकं पापहेतोरात्मोत्सर्गं कृतवान् स सर्व्वदा धन्यो भूयात्। तथास्तु।
- VI प्रीष्टस्यानुग्रहेण यो युष्मान् आहूतवान् तस्मान्निवृत्य यूयम् अतितूर्णम् अन्यं सुसंवाद्यम् अन्ववर्तत तत्राहं विस्मयं मन्ये।
- VII सोऽन्यसुसंवाद्यः सुसंवाद्यो नहि किन्तु केचित् मानवा युष्मान् यञ्जलीकुर्व्वन्ति प्रीष्टीयसुसंवाद्यस्य विपर्य्ययं कर्तुं येष्टन्ते य।
- VIII युष्माकं सन्निधौ यः सुसंवाद्योऽस्माभिर् धोषितस्तस्माद् अन्यः सुसंवाद्योऽस्माकं स्वर्गीयदूतानां वा मध्ये केनयिद् यदि धोष्यते तर्हि स शप्तो भवतु।
- IX पूर्वं यद्दद् अकथयाम, एदानीमहं पुनस्तद्दत् कथयामि यूयं यं सुसंवाद्यं गृहीतवन्तस्तस्माद् अन्यो येन केनयिद् युष्मत्सन्निधौ धोष्यते स शप्तो भवतु।
- X साम्प्रतं कमहम् अनुनयामि? ईश्वरं किंवा मानवान्? अहं किं मानुषेभ्यो रोयितुं यते? यद्यहम् एदानीमपि मानुषेभ्यो रुरुयिषेय तर्हि प्रीष्टस्य परियारको न भवामि।
- XI हे भ्रातरः, मया यः सुसंवाद्यो धोषितः स मानुषान्न लब्धस्तदहं युष्मान् ज्ञापयामि।
- XII अहं कस्माच्चित् मनुष्यात् तं न गृहीतवान् न वा शिक्षितवान् केवलं यीशोः प्रीष्टस्य प्रकाशनादेव।
- XIII पुरा यिद्धुद्विमतायारी यद्याहम् आसं तदा यादृशम् आचरणम् अकरवम् ईश्वरस्य समितिं प्रत्यतीवोपद्रवं कुर्व्वन् यादृक् तां व्यनाशयं तदवश्यं श्रुतं युष्माभिः।
- XIV अपरञ्च पूर्वापुरुषपरम्परागतेषु वाक्येष्वन्यापेक्षातीवासक्तः सन् अहं यिद्धुद्विधर्म्मते मम समवयस्कान् बहून् स्वजातीयान् अत्यशयि।
- XV किञ्च य ईश्वरो मातृगर्भस्थं मां पृथक् कृत्वा स्वीयानुग्रहेणाहूतवान्
- XVI स यदा मयि स्वपुत्रं प्रकाशितुं भिन्नदेशीयानां समीपे भया तं धोषयितुञ्चाभ्यलषत् तदाहं क्वयशोषिताभ्यां सह न मन्त्रयित्वा
- XVII पूर्व्वनियुक्तानां प्रेरितानां समीपं यिज्ञाशलमं न गत्वारवदेशं गतवान् पश्चात् तत्स्थानाद् दम्भेकनगरं परावृत्त्यागतवान्।
- XVIII ततः परं वर्षत्रये व्यतीतेऽहं पितरं सम्भाषितुं यिज्ञाशलमं गत्वा पञ्चदशदिनानि तेन सार्द्धम् अतिष्ठां।
- XIX किन्तु तं प्रभो भ्रातरं याक्वबञ्च विना प्रेरितानां नान्यं कमध्यपश्यां
- XX यान्येतानि वाक्यानि मया लिप्यन्ते तान्यनृतानि न सन्ति तद् ईश्वरो ज्ञानाति।
- XXI ततः परम् अहं सुरियां किलिकियाञ्च देशौ गतवान्।
- XXII तदानीं यिद्धुद्वेशस्थानां प्रीष्टस्य समितीनां लोकाः साक्षात् मम परिययमप्राप्य केवलं ज्ञानश्रुतिमिमां लब्धवन्तः,
- XXIII यो ज्ञानः पूर्व्वम् अस्मान् प्रत्युपद्रवमकरोत् स तदा यं धर्म्ममनाशयत् तमेवेदानीं प्रयारयतीति।
- XXIV तस्मात् ते मामधीश्वरं धन्यमवदन्।

II

- I अनन्तरं यतुर्दशसु वत्सरेषु गतेष्वहं बार्णाब्बा सह यिज्ञाशलमनगरं पुनरगच्छं, तदानीं तीतमपि स्वसङ्गिनम् अकरवं।
- II तत्कालेऽहम् ईश्वरदर्शनाद् यात्राम् अकरवं मया यः परिश्रमोऽकारि कारिष्यते वा स यन्निष्कूलो न भवेत् तदर्थं भिन्नजातीयानां मध्ये मया धोष्यमाणाः सुसंवाद्यस्तत्रत्येभ्यो लोकेभ्यो विशेषतो मान्येभ्यो नरेभ्यो मया न्यवेद्यता।
- III ततो मम सहचरस्तीतो यद्यपि यूनानीय आसीत् तथापि तस्य त्वक्छेदोऽप्यावश्यको न भवतु।
- IV यतश्छलेनागता अस्मान् दासान् कर्तुम् एच्छवः कतिपया भाक्तभ्रातरः प्रीष्टेन यीशुनास्मभ्यं दत्तं स्वातन्त्र्यम् अनुसन्धातुं यारा एव समाजं प्राविशन्।
- V अतः प्रकृते सुसंवाद्ये युष्माकम् अधिकारो यत् तिष्ठेत् तदर्थं वयं दण्डैकमपि यावद् आज्ञाग्रहणेन तेषां वश्या नाभवाम।

VI પરન્તુ યે લોકા માન્યાસ્તે યે કેચિદ્ ભવેયુસ્તાનહં ન ગણયામિ યત ઈશ્વરઃ કસ્યાપિ માનવસ્ય પક્ષપાતં ન કરોતિ, યે ચ માન્યાસ્તે માં કિમપિ નવીનં નાજ્ઞાપયન્

VII કિન્તુ છિન્નત્વયાં મધ્યે સુસંવાદપ્રચારણસ્ય ભારઃ પિતરિ યથા સમર્પિતસ્તથૈવાચ્છિન્નત્વયાં મધ્યે સુસંવાદપ્રચારણસ્ય ભારો મયિ સમર્પિત ઇતિ તૈ ભુબુધે

VIII યતશ્ચિન્નત્વયાં મધ્યે પ્રેરિતત્વકર્મણો યસ્ય યા શક્તિઃ પિતરમાશ્રિતવતી તસ્યૈવ સા શક્તિ ભિન્નજાતીયાનાં મધ્યે તસ્મૈ કર્મણો મામપ્યાશ્રિતવતી

IX અતો મહાં દત્તમ્ અનુગ્રહં પ્રતિજ્ઞાય સ્તમ્ભા ઇવ ગણિતા યે યાકૂબ્ કૈફા યોહન્ ચૈતે સહાયતાસૂચકં દક્ષિણહસ્તગ્રહંણ વિધાય માં બાર્ણબ્બાઞ્ જગદુઃ, યુવાં ભિન્નજાતીયાનાં સન્નિધિં ગચ્છતં વયં છિન્નત્વયા સન્નિધિં ગચ્છામઃ,

X કેવલં દરિદ્રા યુવાભ્યાં સ્મરણીયા ઇતિ અતસ્તદેવ કર્તુમ્ અહં યતે સ્મા

XI અપરમ્ આન્તિયખિયાનગરં પિતર આગતેડહં તસ્ય દોષિત્વાત્ સમક્ષં તમ્ અભર્ત્સયં

XII યતઃ સ પૂર્વમ્ અન્યજાતીયૈઃ સાર્દ્ધમ્ આહારમકરોત્ તતઃ પરં યાકૂબઃ સમીપાત્ કતિપયજનેષ્વાગતેષુ સ છિન્નત્વફ્ણુષ્ચેભ્યો ભયેન નિવૃત્ય પૃથગ્ અભવત્

XIII તતોડપરે સર્વં ચિહ્નિનોડપિ તેન સાર્દ્ધં કપટાચારમ્ અકુર્વન્ બાર્ણબ્બા અપિ તેષાં કાપટ્યેન વિપથગામ્યભવત્

XIV તતસ્તે પ્રફુલ્લસુસંવાદરૂપે સરલપથે ન ચરન્તીતિ દૃષ્ટવાહં સર્વેષાં સાક્ષાત્ પિતરમ્ ઉક્તવાન્ ત્વં ચિહ્નિ સન્ યદિ ચિહ્નિમતં વિહાય ભિન્નજાતીય ઇવાચરસિ તર્હિ ચિહ્નિમતાચરણાય ભિન્નજાતીયાન્ કુતઃ પ્રવર્તયસિ?

XV આવાં જન્મના ચિહ્નિનો ભવાવો ભિન્નજાતીયો પાપિનો ન ભવાવઃ

XVI કિન્તુ વ્યવસ્થાપાલનેન મનુષ્યઃ સપુણ્યો ન ભવતિ કેવલં યીશૌ ખ્રીષ્ટે યો વિશ્વાસસ્તેનૈવ સપુણ્યો ભવતીતિ બુદ્ધવામાપિ વ્યવસ્થાપાલનં વિના કેવલં ખ્રીષ્ટે વિશ્વાસેન પુણ્યપ્રાપ્તયે ખ્રીષ્ટે યીશૌ વ્યશ્વસિવ યતો વ્યવસ્થાપાલનેન કોડપિ માનવઃ પુણ્યં પ્રાપ્તું ન શક્નોતિ

XVII પરન્તુ યીશુના પુણ્યપ્રાપ્તયે યતમાનાવપ્યાવાં યદિ પાપિનો ભવાવસ્તર્હિ કિં વક્તવ્યં? ખ્રીષ્ટઃ પાપસ્ય પરિચારક ઇતિ? તન્ન ભવતુ

XVIII મયા યદ્ ભગ્નં તદ્ યદિ મયા પુનર્નિર્માયતે તર્હિ મયૈવાત્મદોષઃ પ્રકાશ્યતો

XIX અહં યદ્ ઈશ્વરાય જીવામિ તદર્થ વ્યવસ્થયા વ્યવસ્થાયૈ અગ્નિયે

XX ખ્રીષ્ટેન સાર્દ્ધં કુશે હતોડસ્મિ તથાપિ જીવામિ કિન્ત્વહં જીવામીતિ નહિ ખ્રીષ્ટ એવ મદન્ત જીવતિ સામ્પ્રતં સશરીરેણ મયા યજ્જીવિતં ધાર્યતે તત્ મમ દયાકારિણિ મદર્થ સ્વીયપ્રાણત્યાગિનિ ચેશ્વરપુત્રે વિશ્વસતા મયા ધાર્યતે

XXI અહમીશ્વરસ્યાનુગ્રહં નાવજાનામિ યસ્માદ્ વ્યવસ્થયા યદિ પુણ્યં ભવતિ તર્હિ ખ્રીષ્ટો નિરર્થકમગ્નિયત્

III

I હે નિબ્બોધા ગાલાતિલોકાઃ, યુષ્માકં મધ્યે કુશે હત ઇવ યીશુઃ ખ્રીષ્ટો યુષ્માકં સમક્ષં પ્રકાશિત આસીત્ અતો યૂયં યથા સત્યં વાક્યં ન ગૃહ્ણીથ તથા કેનામુદ્યત?

II અહં યુષ્મત્તઃ કથામેકાં જિજ્ઞાસે યૂયમ્ આત્માનં કેનાલભધ્વં? વ્યવસ્થાપાલનેન કિં વા વિશ્વાસવાક્યસ્ય શ્રવણેન?

III યૂયં કિમ્ ઈદ્દગ્ અબોધા યદ્ આત્મના કર્મારભ્ય શરીરેણ તત્ સાધયિતું યતધ્વે?

IV તર્હિ યુષ્માકં ગુરુતરો દુઃખભોગઃ કિં નિષ્ફલો ભવિષ્યતિ? કુફલયુક્તો વા કિં ભવિષ્યતિ?

V યો યુષ્મભ્યમ્ આત્માનં દત્તવાન્ યુષ્મન્મધ્ય આશ્ચર્યાણિ કર્માણિ ય સાધિતવાન્ સ કિં વ્યવસ્થાપાલનેન વિશ્વાસવાક્યસ્ય શ્રવણેન વા તત્ કૃતવાન્?

VI લિખિતમાસ્તે, ઇબ્રાહીમ ઈશ્વરે વ્યશ્વસીત્ સ ચ વિશ્વાસસ્તસ્મૈ પુણ્યાર્થ ગણિતો બભૂવ,

VII અતો યે વિશ્વાસાશ્રિતાસ્ત એવેબ્રાહીમઃ સન્તાના ઇતિ યુષ્માભિ જ્ઞાયતાં

VIII ઈશ્વરો ભિન્નજાતીયાન્ વિશ્વાસેન સપુણ્યીકરિષ્યતીતિ પૂર્વ જ્ઞાત્વા શાસ્ત્રદાતા પૂર્વમ્ ઇબ્રાહીમં સુસંવાદં શ્રાવયન્ જગાદ, ત્વત્તો ભિન્નજાતીયાઃ સર્વ આશિષં પ્રાપ્સ્યન્તીતિ

IX અતો યે વિશ્વાસાશ્રિતાસ્તે વિશ્વાસિનેબ્રાહીમા સાર્દ્ધમ્ આશિષં લભન્તે

X યાવન્તો લોકા વ્યવસ્થાયાઃ કર્મણ્યાશ્રયન્તિ તે સર્વે શાપાધીના ભવન્તિ યતો લિખિતમાસ્તે, યથા, "યઃ કશ્ચિદ્ એતસ્ય વ્યવસ્થાગ્રન્થસ્ય સર્વવાક્યાનિ નિશ્ચિદ્રં ન પાલયતિ સ શપ્ત ઇતિ "

XI ઈશ્વરસ્ય સાક્ષાત્ કોડપિ વ્યવસ્થયા સપુણ્યો ન ભવતિ તદ વ્યક્તં યતઃ "પુણ્યવાન્ માનવો વિશ્વાસેન જીવિષ્યતીતિ" શાસ્ત્રીયં વયઃ

XII વ્યવસ્થા તુ વિશ્વાસસમ્બન્ધિની ન ભવતિ કિન્ત્વેતાનિ યઃ પાલયિષ્યતિ સ એવ તૈ જીવિષ્યતીતિનિયમસમ્બન્ધિની

XIII ખ્રીષ્ટોડસ્માન્ પરિક્રીય વ્યવસ્થાયા: શાપાત્ મોચિતવાન્ યતોડસ્માકં વિનિમયેન સ સ્વયં શાપાસ્પદમભવત્ તદધિ લિખિતમાસ્તે, યથા, "ય: કશ્ચિત્ તરાવુલ્લભ્યતે સોડભિશપ્ત ઇતિ "

XIV તસ્માદ્ ખ્રીષ્ટેન યીશુનેપ્રાહીમ આશી ભિન્નજાતીયલોકેષુ વર્તતે તેન વયં પ્રતિજ્ઞાતમ્ આત્માનં વિશ્વાસેન લબ્ધું શક્નુમઃ!

XV હે ભ્રાતૃગણ માનુષાણાં રીત્યનુસારેણાહં કથયામિ કેનચિત્ માનવેન યો નિયમો નિરચાયિ તસ્ય વિકૃતિ વૃદ્ધિ વા કેનાપિ ન ક્રિયતો!

XVI પરન્વિબ્રાહીમે તસ્ય સન્તાનાય ચ પ્રતિજ્ઞા: પ્રતિ શુશ્રુવિરે તત્ર સન્તાનશબ્દં બહુવચનાન્તમ્ અભૂત્વા તવ સન્તાનાયેત્યેકવચનાન્તં બભૂવ સ ચ સન્તાન: ખ્રીષ્ટ એવા!

XVII અતએવાહં વદામિ, ઈશ્વરેણ યો નિયમ: પુરા ખ્રીષ્ટમધિ નિરચાયિ તત: પરં ત્રિંશદધિકચતુ:શતવત્સરેષુ ગતેષુ સ્થાપિતા વ્યવસ્થા તં નિયમં નિરર્થકીકૃત્ય તદીયપ્રતિજ્ઞા લોપ્તું ન શક્નોતિ!

XVIII યસ્માત્ સમ્પદધિકારો યદિ વ્યવસ્થયા ભવતિ તર્હિ પ્રતિજ્ઞયા ન ભવતિ કિન્ત્વીશ્વર: પ્રતિજ્ઞયા તદધિકારિત્વમ્ ઇબ્રાહીમે ડદદાત્!

XIX તર્હિ વ્યવસ્થા કિમ્ભૂતા? પ્રતિજ્ઞા યસ્મૈ પ્રતિશ્રુતા તસ્ય સન્તાનસ્યાગમનં યાવદ્ વ્યભિચારનિવારણાર્થં વ્યવસ્થાપિ દત્તા, સા ચ દૂતૈરાજાપિતા મધ્યસ્થસ્ય કરે સમર્પિતા યા

XX નૈકસ્ય મધ્યસ્થો વિદ્યતે કિન્ત્વીશ્વર એક એવા

XXI તર્હિ વ્યવસ્થા કિમ્ ઈશ્વરસ્ય પ્રતિજ્ઞાનાં વિરુદ્ધા? તન્ન ભવતુ! યસ્માદ્ યદિ સા વ્યવસ્થા જીવનદાનેસમર્થાભિવિષ્યત્ તર્હિ વ્યવસ્થયૈવ પુણ્યલાભોડભવિષ્યત્!

XXII કિન્તુ યીશુખ્રીષ્ટે યો વિશ્વાસસ્તસમ્બન્ધિયા: પ્રતિજ્ઞાયા: ફલં યદ્ વિશ્વાસિલોકેભ્યો દીયતે તદર્થં શાસ્ત્રદાતા સર્વાન્ પાપાધીનાન્ ગણયતિ!

XXIII અતએવ વિશ્વાસસ્યાનાગતસમયે વયં વ્યવસ્થાધીના: સન્તો વિશ્વાસસ્યોદયં યાવદ્ રુદ્ધા ઇવારક્ષ્યામહો!

XXIV ઇત્યં વયં યદ્ વિશ્વાસેન સપુણ્યીભવામસ્તદર્થં ખ્રીષ્ટસ્ય સમીપમ્ અસ્માન્ નેતું વ્યવસ્થાગ્રથોડસ્માકં વિનેતા બભૂવા

XXV કિન્ત્વધુનાગતે વિશ્વાસે વયં તસ્ય વિનેતુરનધીના અભવામા

XXVI ખ્રીષ્ટે યીશૌ વિશ્વસનાત્ સર્વે યૂયમ્ ઈશ્વરસ્ય સન્તાના જાતા:!

XXVII યૂયં યાવન્તો લોકા: ખ્રીષ્ટે મજ્જિજતા અભવત સર્વે ખ્રીષ્ટં પરિહિતવન્ત:

XXVIII અતો યુષ્મન્મધ્યે યિહૂદિયૂનાનિનો દાસસ્વતન્ત્રયો યોષાપુરુષયોશ્ચ કોડપિ વિશેષો નાસ્તિ; સર્વે યૂયં ખ્રીષ્ટે યીશાવેક એવા

XXIX કિન્તુ યૂયં યદિ ખ્રીષ્ટસ્ય ભવથ તર્હિ સુતરામ્ ઇબ્રાહીમ: સન્તાના: પ્રતિજ્ઞયા સમ્પદધિકારિણશ્ચાધ્વે!

IV

I અહં વદામિ સમ્પદધિકારી યાવદ્ બાલસ્તિષ્ઠતિ તાવત્ સર્વસ્વસ્થાધિપતિ: સન્નપિ સ દાસાત્ કેનાપિ વિષયેણ ન વિશિષ્યતે

II કિન્તુ પિત્રા નિરૂપિતં સમયં યાવત્ પાલકાનાં ધનાધ્યક્ષાણાન્ન નિઘ્નસ્તિષ્ઠતિ!

III તદ્દદ્ વયમપિ બાલ્યકાલે દાસા ઇવ સંસારસ્યાક્ષરમાલાયા અધીના આસ્મહો!

IV અનન્તરં સમયે સમ્પૂર્ણતાં ગતવતિ વ્યવસ્થાધીનાનાં મોચનાર્થમ્

V અસ્માકં પુત્રત્વપ્રાપ્ત્યર્થએશ્વર: સ્ત્રિયા જાતં વ્યવસ્થાયા અધિનીભૂતન્ન સ્વપુત્રં પ્રેષિતવાન્!

VI યૂયં સન્તાના અભવત તત્કારણાદ્ ઈશ્વર: સ્વપુત્રસ્યાત્માનાં યુષ્માકમ્ અન્ત:કરણાનિ પ્રહિતવાન્ સ યાત્મા પિત: પિતરિત્યાહ્વાનં કારયતિ!

VII અત ઇદાની યૂયં ન દાસા: કિન્તુ: સન્તાના એવ તસ્માત્ સન્તાનત્વાચ્ય ખ્રીષ્ટેનેશ્વરીયસમ્પદધિકારિણોડપ્યાધ્વે!

VIII અપરન્ન પૂર્વે યૂયમ્ ઈશ્વરં ન જ્ઞાત્વા યે સ્વભાવતોડનીશ્વરાસ્તેષાં દાસત્વેડતિષ્ઠતા

IX ઇદાનીમ્ ઈશ્વરં જ્ઞાત્વા યદિ વેશ્વરેણ જ્ઞાતા યૂયં કથં પુનસ્તાનિ વિફલાનિ તુચ્છાનિ યાક્ષરાણિ પ્રતિ પરાવર્તિતું શક્નુથ? યૂયં કિં પુનસ્તેષાં દાસા ભવિતુમિચ્છથ?

X યૂયં દિવસાન્ માસાન્ તિથીન્ સંવત્સરાંશ્ચ સમ્મન્યધ્વે!

XI યુષ્મદર્થં મયા ય: પરિશ્રમોડકારિ સ વિફલો જાત ઇતિ યુષ્માનધ્યહં બિભેમિ!

XII હે ભ્રાતર:, અહં યાદૃશોડસ્મિ યૂયમપિ તાદૃશા ભવતેતિ પ્રાર્થયે યતોડહમપિ યુષ્મતુલ્યોડભવં યુષ્માભિ મમ કિમપિ નાપરાહ્મં!

XIII પૂર્વમહં કલેવરસ્ય દૌર્બલ્યેન યુષ્માન્ સુસંવાદમ્ અજ્ઞાપયમિતિ યૂયં જાનીથા

XIV તદાનીં મમ પરીક્ષકં શારીરકલેશં દૃષ્ટ્વા યૂયં મામ્ અવજ્ઞાય ઋતીયિતવન્તસ્તન્નહિ કિન્ત્વીશ્વરસ્ય દૂતમિવ સાક્ષાત્ પ્રીષ્ટ યીશુમિવ વા માં ગૃહીતવન્તઃ।

XV અતસ્તદાનીં યુષ્માકં યા ધન્યતાભવત્ સા ક્ક ગતા? તદાનીં યૂયં યદિ સ્વેષાં નયનાન્યુત્પાટ્ય મહાં દાતુમ્ અશક્ષ્યત તર્હિ તદધ્યકરિષ્યતેતિ પ્રમાણમ્ અહં દદામિ।

XVI સામ્પ્રતમહં સત્યવાદિત્વાત્ કિં યુષ્માકં રિપુ જર્જીતોઽસ્મિ?

XVII તે યુષ્મત્કૃતે સ્પર્દ્ધન્તે કિન્તુ સા સ્પર્દ્ધા કુત્સિતા યતો યૂયં તાનધિ યત્ સ્પર્દ્ધધ્વં તદર્થં તે યુષ્માન્ પૃથક્ કર્તુમ્ ઇચ્છન્તિ।

XVIII કેવલં યુષ્મત્સમીપે મમોપસ્થિતિસમયે તન્નહિ, કિન્તુ સર્વદૈવ ભદ્રમધિ સ્પર્દ્ધનં ભદ્રા

XIX હે મમ બાલકાઃ, યુષ્મદન્ત યાવત્ પ્રીષ્ટો મૂર્તિમાન્ ન ભવતિ તાવદ્ યુષ્મત્કારણાત્ પુનઃ પ્રસવવેદનેવ મમ વેદના જાયતો

XX અહમિદાનીં યુષ્માકં સન્નિધિં ગત્વા સ્વરાન્તરેણ યુષ્માન્ સમ્ભાષિતું કામયે યતો યુષ્માનધિ વ્યાકુલોઽસ્મિ

XXI હે વ્યવસ્થાધીનતાકાઙ્ક્ષિણઃ યૂયં કિં વ્યવસ્થાયા વચનં ન ગૃહ્ણીથ?

XXII તન્માં વદતા લિખિતમાસ્તે, ઇબ્રાહીમો દ્વૌ પુત્રાવાસાતે તયોરેકો દાસ્યાં દ્વિતીયશ્ચ પત્ન્યાં જાતઃ।

XXIII તયો યો દાસ્યાં જાતઃ સ શારીરિકનિયમેન જજ્ઞે યશ્ચ પત્ન્યાં જાતઃ સ પ્રતિજ્ઞયા જજ્ઞો

XXIV ઇદમાખ્યાનં દૃષ્ટન્તસ્વરૂપાં તે દ્વે યોષિતાવીશ્વરીયસન્ધી તયોરેકા સીનયપર્વતાદ્ ઉત્પન્ના દાસજનયિત્રી ય સા તુ હાજિરા।

XXV યસ્માદ્ હાજિરાશબ્દેનારવદેશસ્થસીનયપર્વતો બોધ્યતે, સા ય વર્તમાનાયા યિઝ્જશાલમ્પુર્યાઃ સદૃશી। યતઃ સ્વબાલૈઃ સહિતા સા દાસત્વ આસ્તે।

XXVI કિન્તુ સ્વર્ગીયા યિઝ્જશાલમ્પુરી પત્ની સર્વેષામ્ અસ્માકં માતા યાસ્તે।

XXVII યાદૃશં લિખિતમ્ આસ્તે, "વન્ધ્યે સન્તાનહીને ત્વં સ્વરં જયજયં કુરા અપ્રસૂતે ત્વયોલ્લાસો જયાશબ્દશ્ચ ગીયતાં। યત એવ સનાથાયા યોષિતઃ સન્તતે ગર્ણાત્ અનાથા યા ભવેન્નારી તદપત્યાનિ ભૂરિશઃ। "

XXVIII હે ભ્રાતૃગણ, ઇમહાકુ ઇવ વયં પ્રતિજ્ઞયા જાતાઃ સન્તાનાઃ।

XXIX કિન્તુ તદાનીં શારીરિકનિયમેન જાતઃ પુત્રો યદ્દદ્ આત્મિકનિયમેન જાતં પુત્રમ્ ઉપાદ્રવત્ તથાધુનાપિ।

XXX કિન્તુ શાસ્ત્રે કિં લિખિતં? "ત્વમ્ ઇમાં દાસીં તસ્યાઃ પુત્રાપસારય યત એષ દાસીપુત્રઃ પત્નીપુત્રેણ સમં નોત્તરાધિકારી ભવિષ્યતીતિ। "

XXXI અતએવ હે ભ્રાતરઃ, વયં દાસ્યાઃ સન્તાના ન ભૂત્વા પાત્ન્યાઃ સન્તાના ભવામઃ।

V

I પ્રીષ્ટોઽસ્મભ્યં યત્ સ્વાતન્ન્યં દત્તવાન્ યૂયં તત્ર સ્થિરાસ્તિષ્ઠત દાસત્વયુગેન પુન ન્ નિબધ્યધ્વં।

II પશ્યતાહં પૌલો યુષ્માન્ વદામિ યદિ છિન્નત્વયો ભવથ તર્હિ પ્રીષ્ટેન કિમપિ નોપકારિષ્યધ્વે।

III અપરં યઃ કશ્ચિત્ છિન્નત્વગ્ ભવતિ સ કૃત્સ્નવ્યવસ્થાયાઃ પાલનમ્ ઇશ્વરાય ધારયતીતિ પ્રમાણં દદામિ।

IV યુષ્માકં યાવન્તો લોકા વ્યવસ્થયા સપુણ્યીભવિતું ચેષ્ટન્તે તે સર્વે પ્રીષ્ટાદ્ ભ્રષ્ટા અનુગ્રહાત્ પતિતાશ્ચ।

V યતો વયમ્ આત્મના વિશ્વાસાત્ પુણ્યલાભાશાસિદ્ધં પ્રતીક્ષામહે।

VI પ્રીષ્ટે યીશૌ ત્વકછેદાત્વકછેદયોઃ કિમપિ ગુણં નાસ્તિ કિન્તુ પ્રેમ્ના સફલો વિશ્વાસ એવ ગુણયુક્તઃ।

VII પૂર્વ યૂયં સુન્દરમ્ અધાવત કિન્તિવદાનીં કેન બાધાં પ્રાપ્ય સત્યતાં ન ગૃહ્ણીથ?

VIII યુષ્માકં સા મતિ યુષ્મદાહ્વાનકારિણ ઇશ્વરાન્ જાતા।

IX વિકારઃ કૃત્સ્નશક્તૂનાં સ્વલ્પકિણ્ણવેન જસયતે।

X યુષ્માકં મતિ વિકારં ન ગમિષ્યતીત્યહં યુષ્માનધિ પ્રભુનાશંસે; કિન્તુ યો યુષ્માન્ વિચારલયતિ સ યઃ કશ્ચિદ્ ભવેત્ સમુચિતં દણ્ડં પ્રાપ્સ્યતિ।

XI પરન્તુ હે ભ્રાતરઃ, યદહમ્ ઇદાનીમ્ અપિ ત્વકછેદં પ્રચારયેયં તર્હિ કુત ઉપદ્રવં ભુક્ષિય? તત્કૃતે કુશં નિબ્બાધમ્ અભવિષ્યત્।

XII યે જના યુષ્માકં યાન્નલ્યં જનયન્તિ તેષાં છેદનમેવ મયાભિલષ્યતો

XIII હે ભ્રાતરઃ, યૂયં સ્વાતન્ન્યાર્થમ્ આહૂતા આધ્વે કિન્તુ તત્સ્વાતન્ન્યદ્વારેણ શારીરિકભાવો યુષ્માન્ ન પ્રવિશતુ। યૂયં પ્રેમ્ના પરસ્પરં પરિચર્યા કુરુધ્વાં

XIV યસ્માત્ ત્વં સમીપવાસિનિ સ્વવત્ પ્રેમ કુર્યા ઇત્યેકાજ્ઞા કૃત્સ્નાયા વ્યવસ્થાયાઃ સારસંગ્રહઃ।

XV કિન્તુ યૂયં યદિ પરસ્પરં દંદશ્યધ્વે ડશાશ્યધ્વે ય તર્હિ યુષ્માકમ્ એકોઽન્યેન યન્ન ગ્રસ્યતે તત્ર યુષ્માભિઃ સાવધાનૈ ભવિતવ્યાં

XVI અહં બ્રવીમિ યૂયમ્ આત્મિકાચારં કુરુત શારીરિકાભિલાષં મા પૂરયતા

XVII यतः शारीरिकाभिलाष आत्मनो विपरीतः, आत्मिकाभिलाषश्च शरीरस्य विपरीतः, अनयोरुभयोः परस्परं विरोधो विद्यते तेन युष्माभि र्यद् अभिलष्यते तन्न कर्तव्यं।

XXVIII यूयं यथात्मना विनीयध्वे तर्हि व्यवस्थाया अधीना न भवथा

XIX अपरं परदारगमनं वेश्यागमनम् अशुचिता कामुकता प्रतिमापूजनम्

XX छन्द्रजालं शत्रुत्वं विवादोऽन्तर्ज्वलनं क्रोधः कलहोऽनैक्यं

XXI पार्थक्यम् ईर्ष्या वधो मत्तत्वं लम्पटत्वमित्यादीनि स्पष्टत्वेन शारीरिकभावस्य कर्माणि सन्ति। पूर्वं यद्भूत् मया कथितं तद्भूत् पुनरपि कथ्यते ये जना अतादृशानि कर्माण्ययाचरन्ति तैरीश्वरस्य राज्येऽधिकारः कदाय न लप्स्यते।

XXII किञ्च प्रेमानन्दः शान्तिश्चिरसङ्घिष्णुता छित्तैषिता भद्रत्वं विश्वास्यता तितिक्षा

XXIII परिमितभोगित्वमित्यादीन्यात्मनः इलानि सन्ति तेषां विरुद्धा कापि व्यवस्था नहि।

XXIV ये तु प्रीष्टस्य लोकास्ते रिपुभिरभिलाषैश्च सङ्घितं शारीरिकभावं कुशे निहतवन्तः।

XXV यद्दि वयम् आत्मना श्रुवामस्तर्ह्यात्मिकायारोऽस्माभिः कर्तव्यः,

XXVI दुर्षः परस्परं निर्भर्त्सनं द्वेषश्चास्माभि र् न कर्तव्यानि।

VI

I हे भ्रातरः, युष्माकं कश्चिद् यद्दि कस्मिंश्चित् पापे पतति तर्ह्यात्मिकभावयुक्तै र्युष्माभिस्तितिक्षाभावं विधाय स पुनरुत्थाप्यतां यूयमपि यथा तादृक्परीक्षायां न पतथ तथा सावधाना भवत।

II युष्माकम् अकैको ज्ञनः परस्य भारं वडत्वनेन प्रकारेण प्रीष्टस्य विधिं पालयत।

III यद्दि कश्चन क्षुद्रः सन् स्वं मडान्तं मन्यते तर्हि तस्यात्मवञ्चना जायते।

IV अत अकैकेन ज्ञनेन स्वकीयकर्माणाः परीक्षा क्रियतां तेन परं नालोक्य केवलम् आत्मालोकनात् तस्य श्लघा सम्भविष्यति।

V यत् अकैको ज्ञनः स्वकीयं भारं वक्ष्यति।

VI यो ज्ञनो धर्मोपदेशं लभते स उपदेशारं स्वीयसर्वसम्पत्ते र्भागिनं करोतु।

VII युष्माकं भ्रान्ति र् न भवतु, ईश्वरो नोपडसितव्यः, येन यद् बीजम् उष्यते तेन तज्जगतं शस्यं कर्त्तव्यते।

VIII स्वशरीरार्थं येन बीजम् उष्यते तेन शरीराद् विनाशरूपं शस्यं लप्स्यते किन्त्वात्मनः कृते येन बीजम् उष्यते तेनात्मतोऽनन्तश्रुवितरूपं शस्यं लप्स्यते।

IX सत्कर्मकरणेऽस्माभिरश्रान्तै र्भवितव्यं यतोऽकला-तौस्तिष्ठद्विरस्माभिरुपयुक्तसमये तत् इलानि लप्स्यन्ते।

X अतो यावत् समयस्तिष्ठति तावत् सर्वान् प्रति विशेषतो विश्वासवेश्मवासिनः प्रत्यस्माभि र्छितायारः कर्त्तव्यः।

XI हे भ्रातरः, अहं स्वडस्तेन युष्मान् प्रति कियद्भूत् पत्रं लिपितवान् तद् युष्माभि र्दृश्यतां।

XII ये शारीरिकविषये सुदृश्या भवितुमिच्छन्ति ते यत् प्रीष्टस्य कुशस्य कारणाद्गुपद्रवस्य भागिनो न भवन्ति केवलं तदर्थं त्वकछेदे युष्मान् प्रवर्त्तयन्ति।

XIII ते त्वकछेदग्राहिलोऽपि व्यवस्थां न पालयन्ति किन्तु युष्मच्छरीरात् श्लघालाभार्थं युष्माकं त्वकछेदम् छच्छन्ति।

XIV किन्तु येनाहं संसाराय डतः संसारोऽपि मह्यं डतस्तदस्मत्प्रभो र्यीशुप्रीष्टस्य कुशं विनान्यत्र कुत्रापि मम श्लघानं कदापि न भवतु।

XV प्रीष्टे यीशौ त्वकछेदात्वकछेदयोः किमपि गुणं नास्ति किन्तु नवीना सृष्टिरेव गुणयुक्ता।

XVI अपरं यावन्तो लोका अेतस्मिन् मार्गे यरन्ति तेषाम् ईश्वरीयस्य कृत्स्नस्येस्त्रायेलश्च शान्ति र्दयालाभश्च भूयात्।

XVII डतः परं कोऽपि मां न किलश्रातु यस्माद् अहं स्वगात्रे प्रभो र्यीशुप्रीष्टस्य यिहानि धारये।

XVIII हे भ्रातरः अस्माकं प्रभो र्यीशुप्रीष्टस्य प्रसादो युष्माकम् आत्मनि स्थेयात् तथास्तु।

ઇફિસિણ: પત્રં

- I ઈશ્વરસ્યેચ્છયા યીશુખ્રીષ્ટસ્ય પ્રેરિત: પૌલ ઇફિષનગરસ્થાન્ પવિત્રાન્ ખ્રીષ્ટયીશૌ વિશ્વાસિનો લોકાન્ પ્રતિ પત્રં લિખતિ
- II અસ્માકં તાતસ્યેશ્વરસ્ય પ્રભો યીશુખ્રીષ્ટસ્ય ચાનુગ્રહ: શાન્તિશ્ચ યુષ્માસુ વર્તતાં
- III અસ્માકં પ્રભો યીશૌ: ખ્રીષ્ટસ્ય તાત ઈશ્વરો ધન્યો ભવતુ; યત: સ ખ્રીષ્ટેનાસ્મભ્યં સર્વમ્ આધ્યાત્મિકં સ્વર્ગીયવરં દત્તવાન્
- IV વયં યત્ તસ્ય સમક્ષં પ્રેમ્ના પવિત્રા નિષ્કલક્ષ્ણશ્ચ ભવામસ્તદર્થ સ જગત: સૃષ્ટે પૂર્વ્વ તેનાસ્માન્ અભિરોચિતવાન્, નિજાભિલષિતાનુરોધાય
- V યીશુના ખ્રીષ્ટેન સ્વસ્ય નિમિત્તં પુત્રત્વપદેડસ્માન્ સ્વકીયાનુગ્રહસ્ય મહત્ત્વસ્ય પ્રશંસાર્થ પૂર્વ્વ નિયુક્તવાન્
- VI તસ્માદ્ અનુગ્રહાત્ સ યેન પ્રિયતમેન પુત્રેણાસ્માન્ અનુગૃહીતવાન્,
- VII વયં તસ્ય શોણિતેન મુક્તિમ્ અર્થત: પાપક્ષમાં લબ્ધવન્ત:|
- VIII તસ્ય ય ઈદ્દશોડનુગ્રહનિધિસ્તસ્માત્ સોડસ્મભ્યં સર્વવિધં જ્ઞાનં બુદ્ધિઞ્ચ બાહુલ્યરૂપેણ વિતરિતવાન્
- IX સ્વર્ગપૃથિવ્યો ર્થદદ્ વિદ્યતે તત્સર્વ્વ સ ખ્રીષ્ટે સંગ્રહીચ્ચતીતિ હિતૈષિણા
- X તેન કૃતો યો મનોરથ: સમ્પૂર્ણતાં ગતવત્સુ સમયેષુ સાધયિતવ્યસ્તમધિ સ સ્વકીયાભિલાષસ્ય નિગૂઠં ભાવમ્ અસ્માન્ જ્ઞાપિતવાન્
- XI પૂર્વ્વ ખ્રીષ્ટે વિશ્વાસિનો યે વયમ્ અસ્મત્તો યત્ તસ્ય મહિમ્ન: પ્રશંસા જાયતે,
- XII તદર્થ ય: સ્વકીયેચ્છાયા: મન્ત્રણાત: સર્વાણિ સાધયતિ તસ્ય મનોરથાદ્ વયં ખ્રીષ્ટેન પૂર્વ્વ નિરૂપિતા: સન્તોડધિકારિણો જાતા:|
- XIII યૂયમપિ સત્યં વાક્યમ્ અર્થતો યુષ્મત્પરિત્રાણસ્ય સુસંવાદં નિશમ્ય તસ્મિન્નેવ ખ્રીષ્ટે વિશ્વસિતવન્ત: પ્રતિજ્ઞાતેન પવિત્રેણાત્મના મુદ્રયેવાહ્નિતાશ્ચા
- XIV યતસ્તસ્ય મહિમ્ન: પ્રકાશાય તેન કીતાનાં લોકાનાં મુક્તિ ર્યાવન્ ભવિષ્યતિ તાવત્ સ આત્માસ્માકમ્ અધિકારિત્વસ્ય સત્યજ્ઞારસ્ય પણસ્વરૂપો ભવતિ|
- XV પ્રભૌ યીશૌ યુષ્માકં વિશ્વાસ: સર્વેષુ પવિત્રલોકેષુ પ્રેમ યાસ્ત ઇતિ વાર્તા શ્રુત્વાહમપિ
- XVI યુષ્માનધિ નિરન્તરમ્ ઈશ્વરં ધન્યં વદન્ પ્રાર્થનાસમયે ય યુષ્માન્ સ્મરન્ વરમિમં યાયામિ|
- XVII અસ્માકં પ્રભો યીશુખ્રીષ્ટસ્ય તાતો ય: પ્રભાવાકર ઈશ્વર: સ સ્વકીયતત્ત્વજ્ઞાનાય યુષ્મભ્યં જ્ઞાનજનકમ્ પ્રકાશિતવાક્યબોધકઆત્માનં દેયાત્
- XVIII યુષ્માકં જ્ઞાનચક્ષૂષિ ય દીપ્તિયુક્તાનિ કૃત્વા તસ્યાહ્વાનં કીદૃશ્યા પ્રત્યાશયા સમ્બલિતં પવિત્રલોકાનાં મધ્યે તેન દત્તોડધિકાર: કીદૃશ: પ્રભાવનિધિ વિશ્વાસિષુ યાસ્માસુ પ્રકાશમાનસ્ય
- XIX તદીયમહાપરાક્રમસ્ય મહત્ત્વં કીદૃગ્ અનુપમં તત્ સર્વ્વ યુષ્માન્ જ્ઞાપયતુ|
- XX યત: સ યસ્યા: શક્તે: પ્રબલતાં ખ્રીષ્ટે પ્રકાશયન્ મૃતગણમધ્યાત્ તમ્ ઉત્થાપિતવાન્,
- XXI અધિપતિત્વપદં શાસનપદં પરાક્રમો રાજત્વઞ્ચેતિનામાનિ યાવન્તિ પદાનીહ લોકે પરલોકે ય વિદ્યન્તે તેષાં સર્વેષામ્ ઉદ્ધે સ્વર્ગે નિજદક્ષિણપાર્શ્વે તમ્ ઉપવેશિતવાન્,
- XXII સર્વાણિ તસ્ય ચરણયોરધો નિહિતવાન્ યા સમિતિસ્તસ્ય શરીરં સર્વ્વત્ર સર્વેષાં પૂરયિતુ: પૂરકઞ્ચ ભવતિ તં તસ્યા મૂર્દ્ધાનં કૃત્વા
- XXIII સર્વેષામ્ ઉપચ્યુપરિ નિયુક્તવાંશ્ચ સૈવ શક્તિરસ્માસ્વપિ તેન પ્રકાશયતો

II

- I પુરા યૂયમ્ અપરાધૈ: પાપૈશ્ચ મૃતા: સન્તસ્તાન્યાચરન્ત ઇહલોકસ્ય સંસારાનુસારેણાકાશરાજ્યસ્યાધિપતિમ્
- II અર્થત: સામ્પ્રતમ્ આજ્ઞાલક્ષિવંશેષુ કર્મકારિણામ્ આત્માનમ્ અન્વવ્રજતા|
- III તેષાં મધ્યે સર્વે વયમપિ પૂર્વ્વ શરીરસ્ય મનસ્કામનાયાઓહાં સાધયન્ત: સ્વશરીરસ્યાભિલાષાન્ આચરામ સર્વેડન્ય ઇવ ય સ્વભાવત: ક્રોધભજનાન્યભવામા|
- IV કિન્તુ કરુણાનિધિરીશ્વરો યેન મહાપ્રેમ્નાસ્માન્ દયિતવાન્
- V તસ્ય સ્વપ્રેમ્નો બાહુલ્યાદ્ અપરાધૈ મૃતાનપ્યસ્માન્ ખ્રીષ્ટેન સહ જીવિતવાન્ યતોડનુગ્રહાદ્ યૂયં પરિત્રાણં પ્રાપ્તા:|
- VI સ ય ખ્રીષ્ટેન યીશુનાસ્માન્ તેન સાદ્ધમ્ ઉત્થાપિતવાન્ સ્વર્ગ ઉપવેશિતવાંશ્ચા
- VII ઇત્યં સ ખ્રીષ્ટેન યીશુનાસ્માન્ પ્રતિ સ્વહિતૈષિતયા ભાવિયુગેષુ સ્વકીયાનુગ્રહસ્યાનુપમં નિધિં પ્રકાશયિતુમ્ ઇચ્છતિ|

- VIII યુયમ્ અનુગ્રહાદ્ વિશ્વાસેન પરિત્રાણં પ્રાપ્તાઃ, તસ્ય યુષ્મન્મૂલકં નહિ કિન્ત્વીશ્વરસ્યૈવ દાનં,
 IX તત્ કર્મણાં ફલમ્ અપિ નહિ, અતઃ કેનાપિ ન શ્લાઘિતવ્યં
 X યતો વયં તસ્ય કાર્યં પ્રાગ્ ઈશ્વરેણ નિરૂપિતાભિઃ સત્ક્રિયાભિઃ કાલયાપનાય ખ્રીષ્ટે યીશૌ તેન મૃષ્ટાશ્ચા
 XI પુરા જન્મના ભિન્નજાતીયા હસ્તકૃતં ત્વક્ષેદં પ્રાપ્તૈ લૌકિકશ્ચિન્નત્વય ઇતિનામ્ના પ્યાતા યે યૂયં તે યુષ્માભિરિદં સ્મર્ત્તવ્યં
 XII યત્ તસ્મિન્ સમયે યૂયં ખ્રીષ્ટાદ્ ભિન્ના ઇસ્રાયેલલોકાનાં સહવાસાદ્ દૂરસ્થાઃ પ્રતિજ્ઞાસમ્બલિતનિયમાનાં બહિઃ સ્થિતાઃ
 સન્તો નિરાશા નિરીશ્વરાશ્ચ જગત્યાધ્વમ્ ઇતિ
 XIII કિન્ત્વધુના ખ્રીષ્ટે યીશાવાશ્રયં પ્રાપ્ય પુરા દૂરવર્તિનો યૂયં ખ્રીષ્ટસ્ય શોણિતેન નિકટવર્તિનોડભવતા
 XIV યતઃ સ એવાસ્માકં સન્ધિઃ સ દ્વયમ્ એકીકૃતવાન્ શત્રુતારૂપિણીં મધ્યવર્તિનીં પ્રભેદકભિત્તિં ભગ્નવાન્ દણ્ડાજ્ઞાયુક્તં
 વિધિશાસ્ત્રં સ્વશરીરેણ લુપ્તવાંશ્ચા
 XV યતઃ સ સન્ધિં વિધાય તૌ દ્વૌ સ્વસ્મિન્ એકં નુતનં માનવં કર્તુ
 XVI સ્વકીયક્રુશે શત્રુતાં નિહત્ય તેનૈવૈકસ્મિન્ શરીરે તયો દ્વયોરીશ્વરેણ સન્ધિં કારયિતું નિશ્ચતવાન્
 XVII સ યાગત્ય દૂરવર્તિનો યુષ્માન્ નિકટવર્તિનો ડસ્માંશ્ચ સન્ધે મ્જ્જલવાર્તા જ્ઞાપિતવાન્
 XVIII યતસ્તસ્માદ્ ઉભયપક્ષીયા વયમ્ એકેનાત્મના પિતુઃ સમીપં ગમનાય સામર્થ્ય પ્રાપ્તવન્તઃ
 XIX અત ઇદાનીં યુયમ્ અસમ્પર્કીયા વિદેશિનશ્ચ ન તિષ્ઠનતઃ પવિત્રલોકૈઃ સહવાસિન ઈશ્વરસ્ય વેશ્મવાસિનશ્ચાધ્વો
 XX અપરં પ્રેરિતા ભવિષ્યદ્વાદિનશ્ચ યત્ર ભિત્તિમૂલસ્વરૂપાસ્તત્ર યૂયં તસ્મિન્ મૂલે નિયીયધ્વે તત્ર ય સ્વયં યીશુઃ ખ્રીષ્ટઃ પ્રધાનઃ
 કોણસ્થપ્રસ્તરઃ
 XXI તેન કૃત્સ્ના નિર્મિતિઃ સંગ્રથ્યમાના પ્રભોઃ પવિત્રં મન્દિરં ભવિતું વૃદ્ધંતે
 XXII યુયમપિ તત્ર સંગ્રથ્યમાના આત્મનેશ્વરસ્ય વાસસ્થાનં ભવથા

III

- I અતો હેતો ભિન્નજાતીયાનાં યુષ્માકં નિમિત્તં યીશુખ્રીષ્ટસ્ય બન્દી યઃ સોડહં પૌલો બ્રવીમિ
 II યુષ્મદર્થમ્ ઈશ્વરેણ મહં દત્તસ્ય વરસ્ય નિયમઃ કીદૃશસ્તદ્ યુષ્માભિરશ્રાવીતિ મન્યે
 III અર્થતઃ પૂર્વ્વ મયા સંક્ષેપેણ યથા લિખિતં તથાહં પ્રકાશિતવાક્યેનેશ્વરસ્ય નિગૂઢે ભાવં જ્ઞાપિતોડભવં
 IV અતો યુષ્માભિસ્તત્ પઠિત્વા ખ્રીષ્ટમધિ તસ્મિન્નિગૂઢે ભાવે મમ જ્ઞાનં કીદૃશં તદ્ ભોત્સ્યતો
 V પૂર્વ્વયુગેષુ માનવસન્તાનાસ્તં જ્ઞાપિતા નાસન્ કિન્ત્વધુના સ ભાવસ્તસ્ય પવિત્રાન્ પ્રેરિતાન્ ભવિષ્યદ્વાદિનશ્ચ પ્રત્યાત્મના
 પ્રકાશિતોડભવત્;
 VI અર્થત ઈશ્વરસ્ય શક્તેઃ પ્રકાશાત્ તસ્યાનુગ્રહેણ યો વરો મહ્યમ્ અદાયિ તેનાહં યસ્ય સુસંવાદસ્ય પરિચારકોડભવં,
 VII તદ્વારા ખ્રીષ્ટેન ભિન્નજાતીયા અન્યૈઃ સાર્દ્ધમ્ એકાધિકારા એકશરીરા એકસ્યાઃ પ્રતિજ્ઞાયા અંશિનશ્ચ ભવિષ્યન્તીતિ
 VIII સર્વેષાં પવિત્રલોકાનાં ક્ષુદ્રતમાય મહં વરોડયમ્ અદાયિ યદ્ ભિન્નજાતીયાનાં મધ્યે બોધાગયસ્ય ગુણનિધેઃ ખ્રીષ્ટસ્ય
 મ્જ્જલવાર્તા પ્રચારયામિ,
 IX કાલાવસ્થાતઃ પૂર્વ્વસ્માચ્ચ યો નિગૂઢભાવ ઈશ્વરે ગુપ્ત આસીત્ તદીયનિયમં સર્વાન્ જ્ઞાપયામિ
 X યત ઈશ્વરસ્ય નાનારૂપં જ્ઞાનં યત્ સામ્પ્રતં સમિત્યા સ્વર્ગે પ્રાધાન્યપરાક્રમયુક્તાનાં દૂતાનાં નિકટે પ્રકાશ્યતે તદર્થં સ યીશુના
 ખ્રીષ્ટેન સર્વાણિ સૃષ્ટવાન્
 XI યતો વયં યસ્મિન્ વિશ્વસ્ય દૃઢભક્ત્યા નિર્ભયતામ્ ઈશ્વરસ્ય સમાગમે સામર્થ્યઞ્ચ
 XII પ્રાપ્તવન્તસ્તમસ્માકં પ્રભું યીશું ખ્રીષ્ટમધિ સ કાલાવસ્થાયાઃ પૂર્વ્વ તં મનોરથં કૃતવાન્
 XIII અતોડહં યુષ્મન્નિમિત્તં દુઃખભોગેન ક્લાન્તિં યન્ન ગચ્છામીતિ પ્રાર્થયે યતસ્તદેવ યુષ્માકં ગૌરવં
 XIV અતો હેતોઃ સ્વર્ગપૃથિવ્યોઃ સ્થિતઃ કૃત્સ્નો વંશો યસ્ય નામ્ના વિખ્યાતસ્તમ્
 XV અસ્મત્પ્રભો યીશુખ્રીષ્ટસ્ય પિતરમુદ્દિશ્યાહં જાનુની પાતયિત્વા તસ્ય પ્રભાવનિધિતો વરમિમં પ્રાર્થયે
 XVI તસ્યાત્મના યુષ્માકમ્ આન્તરિકપુરુષસ્ય શક્તે વૃદ્ધિઃ ક્રિયતાં
 XVII ખ્રીષ્ટસ્તુ વિશ્વાસેન યુષ્માકં હૃદયેષુ નિવસતુ પ્રેમણિ યુષ્માકં બદ્ધમૂલત્વં સુસ્થિરત્વઞ્ચ ભવતુ
 XVIII ઇત્યં પ્રસ્થતાયા દીર્ઘતાયા ગભીરતાયા ઉચ્ચતાયાશ્ચ બોધાય સર્વૈઃ પવિત્રલોકૈઃ પ્રાપ્યં સામર્થ્ય યુષ્માભિ લભ્યતાં,
 XIX જ્ઞાનાતિરિક્તં ખ્રીષ્ટસ્ય પ્રેમ જ્ઞાયતામ્ ઈશ્વરસ્ય સમ્પૂર્ણવૃદ્ધિપર્યન્તં યુષ્માકં વૃદ્ધિ ભવતુ યા
 XX અસ્માકમ્ અન્તરે યા શક્તિઃ પ્રકાશતે તયા સર્વાતિરિક્તં કર્મ કુર્વન્ અસ્માકં પ્રાર્થનાં કલ્પનાઞ્ચાતિક્રમિતું યઃ શક્નોતિ
 XXI ખ્રીષ્ટયીશુના સમિતે મધ્યે સર્વેષુ યુગેષુ તસ્ય ધન્યવાદો ભવતુ ઇતિ

IV

- I अतो बन्दिखं प्रभो नमिना युष्मान् विनये यूयं येनाह्वानेनाहूतास्तदुपयुक्तरेपेण
- II सर्वथा नम्रतां मुहुतां तितिक्षां परस्परं प्रभ्ना सखिषुताञ्चायरता
- III प्रणयबन्धनेन यात्मन ऐक्यं रक्षितुं यतध्वां
- IV यूयम् ऐकशरीरा ऐकात्मानश्च तद्दृष्ट्वा आह्वानेन यूयम् ऐकप्रत्याशाप्राप्तये समाहूताः।
- V युष्माकम् ऐकः प्रभुरेको विश्वास ऐकं मञ्जुनं, सर्वेषां तातः
- VI सर्वोपरिस्थः सर्वव्यापी सर्वेषां युष्माकं मध्यवर्ती ऐक ईश्वर आस्ते।
- VII किन्तु श्रीष्टस्य दानपरिमाणानुसाराद् अस्माकम् ऐकैकस्मै विशेषो वरोऽद्यापि।
- VIII यथा लिपितम् आस्ते, "उद्दिष्टम् आरुह्य जेतुं स विजित्य बन्दिनोऽकरोत्। ततः स मनुजैर्बन्धोऽपि स्वीयान् व्यश्राणयद् वरान्।"
- IX उद्दिष्टम् आरुह्येतिवाक्यस्यायमर्थः स पूर्वं पृथिवीरूपं सर्वोद्यःस्थितं स्थानम् अवतीर्णवान्;
- X यश्चावतीर्णवान् स ऐव स्वर्गाणाम् उपर्युपयार्थं उद्भवान् यतः सर्वोद्यः तेन पूरयितव्यानि।
- XI स ऐव य काश्चन प्रेरितान् अपरान् भविष्यद्वादिनोऽपरान् सुसंवाद्यप्रचारकान् अपरान् पालकान् उपदेशकांश्च नियुक्तवान्।
- XII यावद् वयं सर्वे विश्वासस्येश्वरपुत्रविषयकस्य तत्त्वज्ञानस्य ऐक्यं सम्पूर्णा पुरुषार्थञ्चार्थतः श्रीष्टस्य सम्पूर्णपरिमाणस्य समं परिमाणं न प्राप्नुमस्तावत्।
- XIII स परियर्थाकिर्म्मसाधनाय श्रीष्टस्य शरीरस्य निष्ठाये य पवित्रलोकानां सिद्धतायास्तादृशम् उपायं निश्चितवान्।
- XIV अतयेव मानुषाणां यातुरीतो भ्रमकधूर्ततायाश्छलाय ज्ञातेन सर्वोद्यः शिक्षावायुना वयं यद् बालका एव द्योलायमाना न भ्राम्याम एत्यस्माभि र्यतितव्यं,
- XV प्रेम्ना सत्यताम् आयरद्विः सर्वविषये श्रीष्टम् उद्दिश्य वद्वितव्यञ्च, यतः स मूर्खा,
- XVI तस्मात्सर्वैकैकस्याङ्गस्य स्वस्वपरिमाणानुसारेण साहाय्यकराणां उपकारकैः सर्वैः सन्धिभिः कृत्स्नस्य शरीरस्य संयोगे सम्मिलने य ज्ञाते प्रेम्ना निष्ठां लभमानं कृत्स्नं शरीरं वृद्धिं प्राप्नोति।
- XVII युष्मान् अहं प्रभुनेहं ब्रवीम्यादिशाभि य, अन्ये भिन्नजातीया एव यूयं पून मार्यरता।
- XVIII यतस्ते स्वमनोमायाम् आयरन्त्यान्तरिकाज्ञानात् मानसिककाठिन्याय तिमिरावृतबुद्ध्य ईश्वरीयज्ज्वनस्य बगीर्भूताश्च भवन्ति,
- XIX स्वान् ऐतन्यशून्यान् कृत्वा य लोभेन सर्वविधाशौयायरणाय लम्पटतायां स्वान् समर्पितवन्तः।
- XX किन्तु यूयं श्रीष्टं न तादृशं परियितवन्तः,
- XXI यतो यूयं तं श्रुतवन्तो या सत्या शिक्षा यीशुतो लभ्या तदनुसारात् तदीयोपदेशं प्राप्तवन्तश्चेति मन्ये।
- XXII तस्मात् पूर्वकालिकायारकारी यः पुरातनपुरुषो मायाभिलाषै र्न्श्यति तं त्यक्त्वा युष्माभि र्मानसिकत्वावो नूतनीकर्त्तव्यः,
- XXIII यो नवपुरुष ईश्वरानुप्रेण पुण्येन सत्यतासहितेन
- XXIV धार्मिकत्वेन य सृष्टः स ऐव परिधातव्यश्च।
- XXV अतो यूयं सर्वे मिथ्याकथनं परित्यज्य समीपवासिभिः सह सत्यालापं कुरुत यतो वयं परस्परम् अङ्गप्रत्यङ्गा भवामः।
- XXVI अपरं क्रोधे ज्ञाते पापं मा कुरुध्वम्, अशान्ते युष्माकं रोषेसूर्योऽस्तं न गच्छतु।
- XXVII अपरं शयताने स्थानं मा दत्त।
- XXVIII योरः पुनश्चैर्यं न करोतु किन्तु दीनाय दाने सामर्थ्यं यज्ज्जायते तदर्थं स्वकराभ्यां सद्गत्या परिश्रमं करोतु।
- XXIX अपरं युष्माकं वदनेभ्यः कोऽपि कदालापो न निर्गच्छतु, किन्तु येन श्रोतुरुपकारो ज्ञायते तादृशः प्रयोजनीयनिष्ठाये कुलदायक आलापो युष्माकं भवतु।
- XXX अपरञ्च यूयं मुक्तिदिनपर्यन्तम् ईश्वरस्य येन पवित्रेणात्मना मुद्रयाङ्किता अभवत तं शोकान्वितं मा कुरुत।
- XXXI अपरं कटुवाक्यं रोषः क्रोधः कलहो निन्दा सर्वविधद्वेषश्चैतानि युष्माकं मध्याद् दूरीभवन्तु।
- XXXII यूयं परस्परं हितैषिणः कोमलान्तःकरणाश्च भवता अपरम् ईश्वरः श्रीष्टेन यद्दृष्ट्वा युष्माकं द्रोषान् क्षमितवान् तद्दृष्ट्वा यूयमपि परस्परं क्षमध्वां।

V

- I अतो यूयं प्रियबालका एवेश्वरस्यानुकारिणो भवत,

II ખ્રીષ્ટ ઇવ પ્રેમાચારં કુરુત ચ, યતઃ સોડસ્માસુ પ્રેમ કૃતવાન્ અસ્માકં વિનિમયેન ચાત્મનિવેદનં કૃત્વા ગ્રાહ્યસુગન્ધાર્થકમ્ ઉપહારં બલિન્નેશ્વરાય દત્તવાન્।

III કિન્તુ વેશ્યાગમનં સર્વવિધાશૌચક્રિયા લોભશ્ચૈતેષામ્ ઉચ્ચારણમપિ યુષ્માકં મધ્યે ન ભવતુ, એતદેવ પવિત્રલોકાનામ્ ઉચિતાં।

IV અપરં કુત્સિતાલાપઃ પ્રલાપઃ શ્લેષોક્તિશ્ચ ન ભવતુ યત એતાન્યનુચિતાનિ કિન્ત્વીશ્વરસ્ય ધન્યવાદો ભવતુ।

V વેશ્યાગામ્યશૌચાચારી દેવપૂજક ઇવ ગણયો લોભી ચૈતેષાં કોષિ ખ્રીષ્ટસ્ય રાજ્યેડર્થત ઈશ્વરસ્ય રાજ્યે કમપ્યધિકારં ન પ્રાપ્સ્યતીતિ યુષ્માભિઃ સમ્યક્ જ્ઞાયતાં।

VI અનર્થકવાક્યેન કોડપિ યુષ્માન્ ન વન્નયતુ યતસ્તાદૃગાચારહંતોરનાજ્ઞાગ્રાહિષુ લોકેષ્વીશ્વરસ્ય કોપો વર્તતે।

VII તસ્માદ્ યૂયં તૈઃ સહભાગિનો ન ભવતા।

VIII પૂર્વ યૂયમ્ અન્ધકારસ્વરૂપા આધ્વં કિન્ત્વિદાનીં પ્રભુના દીપ્તિસ્વરૂપા ભવથ તસ્માદ્ દીપ્તેઃ સન્તાના ઇવ સમાચરતા।

IX દીપ્તે યત્ ફલં તત્ સર્વવિધહિતૈષિતાયાં ધર્મં સત્યાલાપે ચ પ્રકાશતે।

X પ્રભવે યદ્ રોચતે તત્ પરીક્ષધ્વાં।

XI યૂયં તિમિરસ્ય વિફલકર્મણામ્ અંશિનો ન ભૂત્વા તેષાં દોષિત્વં પ્રકાશયતા।

XII યતસ્તે લોકા રહમિ યદ્ યદ્ આચરન્તિ તદુચ્ચારણમ્ અપિ લજ્જાજનકં।

XIII યતો દીપ્ત્યા યદ્ યત્ પ્રકાશયતે તત્ તયા ચકાસ્યતે યચ્ચ ચકાસ્તિ તદ્ દીપ્તિસ્વરૂપં ભવતિ।

XIV એતત્કારણાદ્ ઉક્તમ્ આસ્તે, "હે નિદ્રિત પ્રબુધ્યસ્વ મૃતેભ્યશ્ચોત્થિતિં કુરા તત્કૃતે સૂર્યવત્ ખ્રીષ્ટઃ સ્વયં ત્વાં ઘોતયિષ્યતિ।"

XV અતઃ સાવધાના ભવત, અજ્ઞાના ઇવ માચરત કિન્તુ જ્ઞાનિન ઇવ સતર્કમ્ આચરતા।

XVI સમયં બહુમૂલ્યં ગણયધ્વં યતઃ કાલા અભદ્રાઃ।

XVII તસ્માદ્ યૂયમ્ અજ્ઞાના ન ભવત કિન્તુ પ્રભોરભિમતં કિં તદવગતા ભવતા।

XVIII સર્વનાશજનકેન સુરાપાનેન મત્તા મા ભવત કિન્ત્વાત્મના પૂર્યધ્વાં।

XIX અપરં ગીતૈ ગર્નૈઃ પારમાર્થિકકીર્તનૈશ્ચ પરસ્પરમ્ આલપન્તો મનસા સાર્દ્ધ પ્રભુમ્ ઉદ્દિશ્ય ગાયત વાદયત ચા।

XX સર્વદા સર્વવિષયેડસ્મત્પ્રભો યીશોઃ ખ્રીષ્ટસ્ય નામ્ના તાતમ્ ઈશ્વરં ધન્યં વદતા।

XXI યૂયમ્ ઈશ્વરાદ્ ભીતાઃ સન્ત અન્યેડપરેષાં વશીભૂતા ભવતા।

XXII હે યોષિતઃ, યૂયં યથા પ્રભોસ્તથા સ્વસ્વસ્વામિનો વશજ્ઞતા ભવતા।

XXIII યતઃ ખ્રીષ્ટો યદ્વત્ સમિતે મૂર્હા શરીરસ્ય ત્રાતા ચ ભવતિ તદ્વત્ સ્વામી યોષિતો મૂર્હા।

XXIV અતઃ સમિતિ યદ્વત્ ખ્રીષ્ટસ્ય વશીભૂતા તદ્વદ્ યોષિદ્ધિરપિ સ્વસ્વસ્વામિનો વશતા સ્વીકર્તવ્યા।

XXV અપરન્ન હે પુરુષાઃ, યૂયં ખ્રીષ્ટ ઇવ સ્વસ્વયોષિત્સુ પ્રીયધ્વાં।

XXVI સ ખ્રીષ્ટોડપિ સમિતૌ પ્રીતવાન્ તસ્યાઃ કૃતે ચ સ્વપ્રાણાન્ ત્યક્તવાન્ યતઃ સ વાક્યે જલમજ્જનેન તાં પરિષ્કૃત્ય

પાવયિતુમ્

XXVII અપરં તિલકવલ્યાદિવિહીનાં પવિત્રાં નિષ્કલક્ષ્ણાં તાં સમિતિં તેજસ્વિનીં કૃત્વા સ્વહસ્તે સમર્પયિતુઆભિલષિતવાન્।

XXVIII તસ્માત્ સ્વતનુવત્ સ્વયોષિતિ પ્રેમકરણં પુરુષસ્યોચિતં, યેન સ્વયોષિતિ પ્રેમ ક્રિયતે તેનાત્મપ્રેમ ક્રિયતો।

XXIX કોડપિ કદાપિ ન સ્વકીયાં તનુમ્ ઋતીયિતવાન્ કિન્તુ સર્વે તાં વિભ્રતિ પુષ્પાન્તિ ચા ખ્રીષ્ટોડપિ સમિતિં પ્રતિ તદેવ ક્રોતિ,

XXX યતો વયં તસ્ય શરીરસ્યાજ્ઞાનિ માંસાસ્થીનિ ચ ભવામઃ।

XXXI એતદર્થ માનવઃ સ્વમાતાપિતરો પરિત્યજ્ય સ્વભાર્યાયામ્ આસંક્ષ્યતિ તૌ દ્વૌ જનાવેકાજ્ઞૌ ભવિષ્યતઃ।

XXXII એતન્નિગૂઢવાક્યં ગુરુતરં મયા ચ ખ્રીષ્ટસમિતી અધિ તદ્ ઉચ્યતો।

XXXIII અતએવ યુષ્માકમ્ એકેકો જન આત્મવત્ સ્વયોષિતિ પ્રીયતાં ભાર્યાપિ સ્વામિનં સમાદર્તુ યતતાં।

VI

I હે બાલકાઃ, યૂયં પ્રભુમ્ ઉદ્દિશ્ય પિત્રોરાજ્ઞાગ્રાહિણો ભવત યતસ્તત્ ન્યાય્યાં।

II ત્વં નિજપિતરં માતરન્ન સમ્મન્યસ્વેતિ યો વિધિઃ સ પ્રતિજ્ઞાયુક્તઃ પ્રથમો વિધિઃ।

III ફલતસ્તસ્માત્ તવ કલ્યાણં દેશે ચ દીર્ઘકાલમ્ આયુ ભવિષ્યતીતિ।

IV અપરં હે પિતરઃ, યૂયં સ્વબાલકાન્ મા રોષયત કિન્તુ પ્રભો વિનીત્યાદેશાભ્યાં તાન્ વિનયતા।

V હે દાસાઃ, યૂયં ખ્રીષ્ટમ્ ઉદ્દિશ્ય સભયાઃ કમ્પાન્વિતાશ્ચ ભૂત્વા સરલાન્તઃકરણૈરૈહિકપ્રભૂનામ્ આજ્ઞાગ્રાહિણો ભવતા।

- VI દૃષ્ટિગોચરીયપરિચર્યાયા માનુષેભ્યો રોચિતું મા યતદ્ધ્વં કિન્તુ પ્રીષ્ટસ્ય દાસા ઇવ નિવિષ્ટમનોભિરીશ્વરસ્યેચ્છાં સાધયતા
- VII માનવાન્ અનુદ્દિશ્ય પ્રભુમેવોદ્દિશ્ય સદ્ભાવેન દાસ્યકર્મ્મ કુરુધ્વાં
- VIII દાસમુક્તયો યેન યત્ સત્કર્મ્મ ક્રિયતે તેન તસ્ય ફલં પ્રભુતો લપ્સ્યત ઇતિ જાનીત યા
- IX અપરં હે પ્રભવઃ, યુષ્માભિ ભર્ત્સનં વિહાય તાન્ પ્રતિ ન્યાય્યાચરણં ક્રિયતાં યશ્ચ કસ્યાપિ પક્ષપાતં ન કરોતિ યુષ્માકમપિ તાદૃશ એકઃ પ્રભુઃ સ્વર્ગે વિદ્યત ઇતિ જ્ઞાયતાં
- X અધિકન્તુ હે ભ્રાતરઃ, યૂયં પ્રભુના તસ્ય વિક્રમયુક્તશક્ત્યા ચ બલવન્તો ભવતા
- XI યૂયં યત્ શયતાનશ્છલાનિ નિવારયિતું શક્નુથ તદર્થમ્ ઈશ્વરીયસુસજ્જાં પરિઘદ્ધ્વાં
- XII યતઃ કેવલં રક્તમાંસાભ્યામ્ ઇતિ નહિ કિન્તુ કર્તૃત્વપરાક્રમયુક્તૈસ્તિમિરરાજ્યસ્યેહલોકસ્યાધિપતિભિઃ સ્વર્ગોદ્ભવૈ દુષ્ટાત્મભિરેવ સાહ્દ્યમ્ અસ્માભિ યુદ્ધં ક્રિયતે
- XIII અતો હેતો યૂયં યયા સંકુલે દિનેડવસ્થાતું સર્વાણિ પરાજિત્ય દૃઢાઃ સ્થાતુઞ્ચ શક્સ્યથ તામ્ ઈશ્વરીયસુસજ્જાં ગૃહ્ણીતા
- XIV વસ્તુતસ્તુ સત્યત્વેન શૃંગ્ખલેન કટિં બદ્ધ્વા પુણ્યેન વર્મણા વક્ષ આચ્છાદ્ય
- XV શાન્તેઃ સુવાર્તયા જાતમ્ ઉત્સાહં પાદુકાયુગલં પદે સમર્થ્ય તિષ્ઠતા
- XVI યેન ચ દુષ્ટાત્મનોડગ્નિબાણાન્ સર્વાન્ નિર્વાપયિતું શક્સ્યથ તાદૃશં સર્વાચ્છાદકં ફલકં વિશ્વાસં ધારયતા
- XVII શિરસ્ત્રં પરિત્રાણમ્ આત્મનઃ ખડ્ગશ્ચશ્વરસ્ય વાક્યં ધારયતા
- XVIII સર્વસમયે સર્વયાચનેન સર્વપ્રાર્થનેન ચાત્મના પ્રાર્થનાં કુરુધ્વં તદર્થં દૃઢાકાક્ષયા જાગ્રતઃ સર્વેષાં પવિત્રલોકાનાં કૃતે સદા પ્રાર્થનાં કુરુધ્વાં
- XIX અહઞ્ચ યસ્ય સુસંવાદસ્ય શૃંગ્ખલબદ્ધઃ પ્રચારકદૂતોડસ્મિ તમ્ ઉપયુક્તેનોત્સાહેન પ્રચારયિતું યથા શક્નુયાં
- XX તથા નિર્ભયેન સ્વરેણોત્સાહેન ચ સુસંવાદસ્ય નિગૂઢવાક્યપ્રચારાય વક્તૃતા યત્ મહાં દીયતે તદર્થમમાપિ કૃતે પ્રાર્થનાં કુરુધ્વાં
- XXI અપરં મમ યાવસ્થાસ્તિ યચ્ચ મયા ક્રિયતે તત્ સર્વં યદ્ યુષ્માભિ જ્ઞાયતે તદર્થં પ્રભુના પ્રિયભ્રાતા વિશ્વાસ્યઃ પરિચારકશ્ચ તુષ્ટિકો યુષ્માન્ તત્ જ્ઞાપયિષ્યતિ
- XXII યૂયં યદ્ અસ્માકમ્ અવસ્થાં જાનીથ યુષ્માકં મનાંસિ ચ યત્ સાન્ત્વનાં લભન્તે તદર્થમેવાહં યુષ્માકં સન્નિધિં તં પ્રેષિતવાના
- XXIII અપરમ્ ઈશ્વરઃ પ્રભુ યીશુપ્રીષ્ટશ્ચ સર્વેભ્યો ભ્રાતૃભ્યઃ શાન્તિં વિશ્વાસસહિતં પ્રેમ ચ દેયાત્
- XXIV યે કેચિત્ પ્રભૌ યીશુપ્રીષ્ટેડક્ષયં પ્રેમ કુર્વન્તિ તાન્ પ્રતિ પ્રસાદો ભૂયાત્ તથાસ્તુ

ફિલિપિન: પત્ર

I પૌલતીમથિનામાનો યીશુખ્રીષ્ટસ્ય દાસૌ ફિલિપિનગરસ્થાન્ પ્રીષ્ટયીશો: સર્વાન્ પવિત્રલોકાન્ સમિતેરધ્યક્ષાન્ પરિચારકાંશ્ચ પ્રતિ પત્રં લિખત:।

II અસ્માકં તાત ઈશ્વર: પ્રભુ યીશુખ્રીષ્ટશ્ચ યુષ્મભ્યં પ્રસાદસ્ય શાન્તેશ્ચ ભોગં દેયાસ્તાં।

III અહં નિરન્તરં નિજસર્વપ્રાર્થનાસુ યુષ્માકં સર્વેષાં કૃતે સાનન્દં પ્રાર્થનાં કુર્વન્

IV યતિ વારાન્ યુષ્માકં સ્મરામિ તતિ વારાન્ આ પ્રથમાદ્ અદ્ય યાવદ્

V યુષ્માકં સુસંવાદભાગિત્વકારણાદ્ ઈશ્વરં ધન્યં વદામિ।

VI યુષ્મન્મધ્યે યેનોત્તમં કર્મ કર્તુમ્ આરભ્મિ તેનૈવ યીશુખ્રીષ્ટસ્ય દિનં યાવત્ તત્ સાધયિષ્યત ઇત્યસ્મિન્ દૃઢવિશ્વાસો મમાસ્તે।

VII યુષ્માન્ સર્વાન્ અધિ મમ તાદૃશો ભાવો યથાર્થો યતોડહં કારાવસ્થાયાં પ્રત્યુત્તરકરણે સુસંવાદસ્ય પ્રામાણ્યકરણે ચ યુષ્માન્ સર્વાન્ મયા સાર્દ્ધમ્ એકાનુગ્રહસ્ય ભાગિનો મત્વા સ્વહૃદયે ધારયામિ।

VIII અપરમ્ અહં પ્રીષ્ટયીશો: સ્નેહવત્ સ્નેહેન યુષ્માન્ કીદૃશં કાઙ્ક્ષામિ તદઘીશ્વરો મમ સાક્ષી વિદ્યતે।

IX મયા યત્ પ્રાર્થ્યતે તદ્ ઇદં યુષ્માકં પ્રેમ નિત્યં વૃદ્ધિં ગત્વા।

X જ્ઞાનસ્ય વિશિષ્ટાનાં પરીક્ષિકાયાશ્ચ સર્વવિધબુદ્ધેર્બાહુલ્યં ફલતુ,

XI પ્રીષ્ટસ્ય દિનં યાવદ્ યુષ્માકં સારલ્યં નિર્વિદનત્વચ્ચ ભવતુ, ઈશ્વરસ્ય ગૌરવાય પ્રશંસાયૈ ચ યીશુના પ્રીષ્ટેન પુણ્યફલાનાં પૂર્ણતા યુષ્મભ્યં દીયતામ્ ઇતિ।

XII હે ભ્રાતર:, માં પ્રતિ યદ્ યદ્ ઘટિતં તેન સુસંવાદપ્રચારસ્ય બાધા નહિ કિન્તુ વૃદ્ધિરેવ જાતા તદ્ યુષ્માન્ જ્ઞાપયિતું કામયેડહં।

XIII અપરમ્ અહં પ્રીષ્ટસ્ય કૃતે બદ્ધોડસ્મીતિ રાજપુર્યામ્ અન્યસ્થાનેષુ ચ સર્વેષાં નિકટે સુસ્પષ્ટમ્ અભવત્,

XIV પ્રભુસમ્બન્ધીયા અનેકે ભ્રાતરશ્ચ મમ બન્ધનાદ્ આશ્વાસં પ્રાપ્ય વર્દ્ધમાનેનોત્સાહેન નિ:ક્ષોભં કથાં પ્રચારયન્તિ।

XV કેચિદ્ દ્વેષાદ્ વિરોધાચ્ચાપરે કેચિચ્ચ સદ્ભાવાત્ પ્રીષ્ટં ઘોષયન્તિ;

XVI યે વિરોધાત્ પ્રીષ્ટં ઘોષયન્તિ તે પવિત્રભાવાત્ તન્ન કુર્વન્તો મમ બન્ધનાનિ બહુતરકલોશદાયીનિ કર્તુમ્ ઇચ્છન્તિ।

XVII યે ચ પ્રેમ્ના ઘોષયન્તિ તે સુસંવાદસ્ય પ્રામાણ્યકરણોડહં નિયુક્તોડસ્મીતિ જ્ઞાત્વા તત્ કુર્વન્તિ।

XVIII કિં બહુના? કાપટ્યાત્ સરલભાવાદ્ વા ભવેત્, યેન કેનચિત્ પ્રકારેણ પ્રીષ્ટસ્ય ઘોષણા ભવતીત્યસ્મિન્ અહમ્

આનન્દામ્યાનન્દિષ્યામિ ચ।

XIX યુષ્માકં પ્રાર્થનયા યીશુખ્રીષ્ટસ્યાત્મનશ્ચોપકારેણ તત્ મન્નિસ્તારજનકં ભવિષ્યતીતિ જ્ઞાનામિ।

XX તત્ર ચ મમાકાઙ્ક્ષા પ્રત્યાશા ચ સિદ્ધિં ગમિષ્યતિ ફલતોડહં કેનાપિ પ્રકારેણ ન લજ્જિજ્જ્યે કિન્તુ ગતે સર્વસ્મિન્ કાલે યદ્વત્ તદ્દદ્ ઇદાનીમપિ સમ્પૂર્ણોત્સાહદ્વારા મમ શરીરેણ પ્રીષ્ટસ્ય મહિમા જીવને મરણે વા પ્રકાશિષ્યતે।

XXI યતો મમ જીવનં પ્રીષ્ટાય મરણચ્ચ લાભાયા।

XXII કિન્તુ યદિ શરીરે મયા જીવિતવ્યં તર્હિ તત્ કર્મફલં ફલિષ્યતિ તસ્માત્ કિં વરિતવ્યં તન્મયા ન જ્ઞાયતે।

XXIII દ્વાભ્યામ્ અહં સમ્પીડ્યે, દેહવાસત્યજનાય પ્રીષ્ટેન સહવાસાય ચ મમાભિલાષો ભવતિ યતસ્તત્ સર્વોત્તમં।

XXIV કિન્તુ દેહે મમાવસ્થિત્યા યુષ્માકમ્ અધિકપ્રયોજનં।

XXV અહમ્ અવસ્થાસ્યે યુષ્માભિ: સર્વે: સાર્દ્ધમ્ અવસ્થિતિં કરિષ્યે ચ તયા ચ વિશ્વાસે યુષ્માકં વૃદ્ધ્યાનન્દૌ જનિષ્યેતે તદહં નિશ્ચિતં જ્ઞાનામિ।

XXVI તેન ચ મત્તોડર્થતો યુષ્મત્સમીપે મમ પુનરુપસ્થિતત્વાત્ યૂયં પ્રીષ્ટેન યીશુના બહુતરમ્ આહ્વાદં લપ્સ્યધ્વે।

XXVII યૂયં સાવધાના ભૂત્વા પ્રીષ્ટસ્ય સુસંવાદસ્યોપયુક્તમ્ આચારં કુરુધ્વં યતોડહં યુષ્માન્ ઉપાગત્ય સાક્ષાત્ કુર્વન્ કિં વા દૂરે તિષ્ઠન્ યુષ્માકં યાં વાર્તાં શ્રોતુમ્ ઇચ્છામિ સેયં યૂયમ્ એકાત્માનસ્તિષ્ઠથ, એકમનસા સુસંવાદસમ્બન્ધીયવિશ્વાસસ્ય પક્ષે યતદ્વે, વિપક્ષેશ્ચ કેનાપિ પ્રકારેણ ન વ્યાકુલીક્રિયધ્વ ઇતિ।

XXVIII તત્ તેષાં વિનાશસ્ય લક્ષણં યુષ્માકચ્ચેશ્વરદત્તં પરિત્રાણસ્ય લક્ષણં ભવિષ્યતિ।

XXIX યતો યેન યુષ્માભિ: પ્રીષ્ટે કેવલવિશ્વાસ: ક્રિયતે તન્નહિ કિન્તુ તસ્ય કૃતે કલેશોડપિ સહ્યતે તાદૃશો વર: પ્રીષ્ટસ્યાનુરોધાદ્ યુષ્માભિ: પ્રાપિ,

XXX તસ્માત્ મમ યાદૃશં યુદ્ધં યુષ્માભિરદર્શિં સામ્પ્રતં શ્રૂયતે ચ તાદૃશં યુદ્ધં યુષ્માકમ્ અપિ ભવતિ।

II

- I ખ્રીષ્ટાદ્ યદિ કિમપિ સાન્ત્વનં કશ્ચિત્ પ્રેમજાતો હર્ષઃ કિન્ચિદ્ આત્મનઃ સમભાગિત્વં કાચિદ્ અનુકમ્પા કૃપા વા જાયતે તર્હિ યૂયં મમાહ્વાદં પૂરયન્ત
- II એકભાવા એકપ્રેમાણ એકમનસ એકયેષ્ટાશ્ચ ભવતા
- III વિરોધાદ્ દર્પાદ્ વા કિમપિ મા કુરુત કિન્તુ નમ્રતયા સ્વેભ્યોડપરાન્ વિશિષ્ટાન્ મન્યધ્વાં
- IV કેવલમ્ આત્મહિતાય ન ચેષ્ટમાનાઃ પરહિતાયાપિ ચેષ્ટધ્વાં
- V ખ્રીષ્ટસ્ય યીશો યાદૃશઃ સ્વભાવો યુષ્માકમ્ અપિ તાદૃશો ભવતુ
- VI સ ઈશ્વરરૂપી સન્ સ્વકીયામ્ ઈશ્વરતુલ્યતાં શ્વાધાસ્પદં નામન્યત,
- VII કિન્તુ સ્વં શૂન્યં કૃત્વા દાસરૂપી બભૂવ નરાકૃતિં લેભે ચા
- VIII ઇત્યં નરમૂર્તિમ્ આશ્રિત્ય નમ્રતાં સ્વીકૃત્ય મૃત્યોરર્થતઃ ક્રુશીયમૃત્યોરેવ ભોગાયાજ્ઞાગ્રાહી બભૂવા
- IX તત્કારણાદ્ ઈશ્વરોડપિ તં સર્વોન્નતં ચકાર યચ્ચ નામ સર્વેષાં નામ્નાં શ્રેષ્ઠં તદેવ તસ્મૈ દદૌ,
- X તતસ્તસ્મૈ યીશુનામ્ને સ્વર્ગમર્ત્યપાતાલસ્થિતૈઃ સર્વે જર્નુપાતઃ કર્તવ્યઃ,
- XI તાતસ્થેશ્વરસ્ય મહિમ્ને ચ યીશુખ્રીષ્ટઃ પ્રભુરિતિ જિહ્વાભિઃ સ્વીકર્તવ્યં
- XII અતો હે પ્રિયતમાઃ, યુષ્માભિ ર્યદ્દત્ સર્વદા ક્રિયતે તદ્દત્ કેવલે મમોપસ્થિતિકાલે તન્નહિ કિન્ત્વિદાનીમ્ અનુપસ્થિતેડપિ મયિ બહુતરયત્નેનાજ્ઞાં ગૃહીત્વા ભયકમ્પાભ્યાં સ્વસ્વપરિત્રાણં સાધ્યતાં
- XIII યત ઈશ્વર એવ સ્વકીયાનુરોધાદ્ યુષ્મન્મધ્યે મનસ્કામનાં કર્મસિદ્ધિશ્ચ વિદધાતિ
- XIV યૂયં કલહવિવાદવિજતમ્ આચારં કુર્વન્તોડનિન્દનીયા અકુટિલા
- XV ઈશ્વરસ્ય નિષ્કલઙ્કાશ્ચ સન્તાનાઇવ વક્રભાવાનાં કુટિલાચારિણાશ્ચ લોકાનાં મધ્યે તિષ્ઠત,
- XVI યતસ્તેષાં મધ્યે યૂયં જીવનવાક્યં ધારયન્તો જગતો દીપકા ઇવ દીપ્યધ્વો યુષ્માભિસ્તથા કૃતે મમ યત્નઃ પરિશ્રમો વા ન નિષ્ફલો જાત ઇત્યહં ખ્રીષ્ટસ્ય દિને શ્વાધાં કર્તુ શક્ષ્યામિ
- XVII યુષ્માકં વિશ્વાસાર્થકાય બલિદાનાય સેવનાય ચ યદાપ્યહં નિવેદિતવ્યો ભવેયં તથાપિ તેનાનન્દામિ સર્વેષાં યુષ્માકમ્ આનન્દસ્યાંશી ભવામિ ચા
- XVIII તદ્દદ્ યૂયમપ્યાનન્દત મદીયાનન્દસ્યાંશિનો ભવત ચા
- XIX યુષ્માકમ્ અવસ્થામ્ અવગત્યાહમપિ યત્ સાન્ત્વનાં પ્રાપ્નુયાં તદર્થં તીમથિયં ત્વરયા યુષ્મત્સમીપં પ્રેષયિષ્યામીતિ પ્રભૌ પ્રત્યાશાં કુર્વો
- XX યઃ સત્યરૂપેણ યુષ્માકં હિતં ચિન્તયતિ તાદૃશ એકભાવસ્તસ્માદન્યઃ કોડપિ મમ સન્નિધૌ નાસ્તિ
- XXI યતોડપરે સર્વે યીશોઃ ખ્રીષ્ટસ્ય વિષયાન્ ન ચિન્તયન્ત આત્મવિષયાન્ ચિન્તયન્તિ
- XXII કિન્તુ તસ્ય પરીક્ષિતત્વં યુષ્માભિ જ્ઞાયતે યતઃ પુત્રો યાદૃક્ પિતુઃ સહકારી ભવતિ તથૈવ સુસંવાદસ્ય પરિચર્યાયાં સ મમ સહકારી જાતઃ
- XXIII અતએવ મમ ભાવિદશાં જ્ઞાત્વા તત્ક્ષણાત્ તમેવ પ્રેષયિતું પ્રત્યાશાં કુર્વો
- XXIV સ્વયમ્ અહમપિ તૂર્ણ યુષ્મત્સમીપં ગમિષ્યામીત્યાશાં પ્રભુના કુર્વો
- XXV અપરં ય ઇપાકૃદીતો મમ ભ્રાતા કર્મયુદ્ધાભ્યાં મમ સહાયશ્ચ યુષ્માકં દૂતો મદીયોપકારાય પ્રતિનિધિશ્ચાસ્તિ યુષ્મત્સમીપે તસ્ય પ્રેષણમ્ આવશ્યકમ્ અમન્યે
- XXVI યતઃ સ યુષ્માન્ સર્વાન્ અકાડક્ષત યુષ્માભિસ્તસ્ય રોગસ્ય વાર્તાશ્રાવીતિ બુદ્ધ્વા પર્યશોચચ્યા
- XXVII સ પીડયા મૃતકલ્પોડભવદિતિ સત્યં કિન્ત્વીશ્વરસ્તં દયિતવાન્ મમ ય દુઃખાત્ પરં પુનર્દુઃખં યન્ન ભવેત્ તદર્થં કેવલં તં ન દયિત્વા મામપિ દયિતવાન્
- XXVIII અતએવ યૂયં તં વિલોક્ય યત્ પુનરાનન્દેત મમાપિ દુઃખસ્ય હાસો યદ્ ભવેત્ તદર્થમ્ અહં ત્વરયા તમ્ અપ્રેષયાં
- XXIX અતો યૂયં પ્રભોઃ કૃતે સમ્પૂર્ણોનાનન્દેન તં ગૃહીત તાદૃશાન્ લોકાંશ્ચાદરણીયાન્ મન્યધ્વાં
- XXX યતો મમ સેવને યુષ્માકં ત્રુટિં પૂરયિતું સ પ્રાણાન્ પાણીકૃત્ય ખ્રીષ્ટસ્ય કાર્યાર્થં મૃતપ્રાયેડભવત્

III

- I હે ભ્રાતરઃ, શેષે વદામિ યૂયં પ્રભાવાનન્દતા પુનઃ પુનરેકસ્ય વચો લેખનં મમ કલેશદં નહિ યુષ્મદર્થશ્ચ ભ્રમનાશકં ભવતિ
- II યૂયં કુક્કુરેભ્યઃ સાવધાના ભવત દુષ્કર્મકારિભ્યઃ સાવધાના ભવત ઇન્નમૂલેભ્યો લોકેભ્યશ્ચ સાવધાના ભવતા
- III વચમેવ ઇન્નત્વચો લોકા યતો વચમ્ આત્મનેશ્વરં સેવામહે ખ્રીષ્ટેન યીશુના શ્વાધામહે શરીરેણ ચ પ્રગલ્ભતાં ન કુર્વામહે

- IV કિન્તુ શરીરે મમ પ્રગલ્ભતાયા: કારણં વિદ્યતે, કશ્ચિદ્ યદિ શરીરેણ પ્રગલ્ભતાં ચિકીર્ષતિ તર્હિ તસ્માદ્ અપિ મમ પ્રગલ્ભતાયા ગુરુતરં કારણં વિદ્યતે
- V યતોડહમ્ અષ્ટમદિવસે ત્વક્ષેદ્રપ્રાપ્ત ઇસ્રાયેલ્વંશીયો બિન્યામીનગોષ્ઠીય ઇબ્રિકુલજાત ઇબ્રિયો વ્યવસ્થાયરણો ફિરૂશી
- VI ધર્મોત્સાહકારણાત્ સમિતેરુપદ્રવકારી વ્યવસ્થાતો લભ્યે પુણ્યે યાનિન્દનીયઃ।
- VII કિન્તુ મમ યદત્ લભ્યમ્ આસીત્ તત્ સર્વમ્ અહં પ્રીષ્ટસ્યાનુરોધાત્ ક્ષતિમ્ અમન્યે
- VIII કિઆધુનાપ્યહં મત્રભો: પ્રીષ્ટસ્ય યીશો જ્ઞાનિસ્યોત્કૃષ્ટતાં બુદ્ધ્વા તત્ સર્વમ્ ક્ષતિમ્ મન્યે
- IX યતો હેતોરહં યત્ પ્રીષ્ટં લભ્યે વ્યવસ્થાતો જાતં સ્વકીયપુણ્યમ્ ન ધારયન્ કિન્તુ પ્રીષ્ટે વિશ્વસનાત્ લભ્યં યત્ પુણ્યમ્ ઈશ્વરેણ વિશ્વાસં દૃષ્ટ્વા દીયતે તદેવ ધારયન્ યત્ પ્રીષ્ટે વિદ્યેય તદર્થં તસ્યાનુરોધાત્ સર્વેષાં ક્ષતિમ્ સ્વીકૃત્ય તાનિ સર્વાણ્યવકરાનિવ મન્યે
- X યતો હેતોરહં પ્રીષ્ટં તસ્ય પુનરુત્થિતે ગુણં તસ્ય દુ:ખાનાં ભાગિત્વમ્ જ્ઞાત્વા તસ્ય મૃત્યોરાકૃતિમ્ ગૃહીત્વા
- XI યેન કેનચિત્ પ્રકારેણ મૃતાનાં પુનરુત્થિતિમ્ પ્રાપ્તું યતે
- XII મયા તત્ સર્વમ્ અધુના પ્રાપિ સિદ્ધતા વાલમ્ભિ તન્નહિ કિન્તુ યદર્થમ્ અહં પ્રીષ્ટેન ધારિતસ્તદ્ ધારયિતું ધાવામિ
- XIII હે ભ્રાતર:, મયા તદ્ ધારિતમ્ ઇતિ ન મન્યતે કિન્ત્વેતદ્દેકમાત્રં વદામિ યાનિ પશ્ચાત્ સ્થિતાનિ તાનિ વિસ્મૃત્યાહમ્ અગ્રસ્થિતાન્યુદિશ્ય
- XIV પૂર્ણચિત્નેન લક્ષ્યં પ્રતિ ધાવન્ પ્રીષ્ટયીશુનોદ્ધ્વાત્ મામ્ આહ્વયત ઈશ્વરાત્ જેતૃપણં પ્રાપ્તું ચેષ્ટે
- XV અસ્માકં મધ્યે યે સિદ્ધાસ્તૈ: સર્વેસ્તદેવ ભાવ્યતાં, યદિ ય કચ્ચન વિષયમ્ અધિ યુષ્માકમ્ અપરો ભાવો ભવતિ તર્હીશ્વરસ્તમપિ યુષ્માકં પ્રતિ પ્રકાશયિષ્યતિ
- XVI કિન્તુ વયં યદદ્ અવગતા આસ્મસ્ત્રાસ્માભિરેકો વિધિરાચરિતવ્ય એકભાવૈ ભવિતવ્યમ્
- XVII હે ભ્રાતર:, યૂયં મમાનુગામિનો ભવત વચમ્ યાદૃગાયરણસ્ય નિદર્શનસ્વરૂપા ભવામસ્તાદૃગાયારિણો લોકાન્ આલોકયધ્વાં
- XVIII યતોડનેકે વિપથે ચરન્તિ તે ય પ્રીષ્ટસ્ય ક્રુશસ્ય શત્રવ ઇતિ પુરા મયા પુન: પુન: કથિતમ્ અધુનાપિ રુદતા મયા કથ્યતો
- XIX તેષાં શેષદશા સર્વનાશ ઉદરશ્ચેશ્વરો લજ્જા ય શ્લાઘા પૃથિવ્યામ્ લગ્નં મનઃ।
- XX કિન્ત્વસ્માકં જનપદ: સર્વો વિદ્યતે તસ્માચ્યાગમિષ્યન્તં ત્રાતારં પ્રભું યીશુપ્રીષ્ટં વયં પ્રતીક્ષામહો
- XXI સ ય યયા શક્ત્યા સર્વાણ્યેવ સ્વસ્ય વશીકર્તુ પારયતિ તયાસ્માકમ્ અધમં શરીરં રૂપાન્તરીકૃત્ય સ્વકીયતેજોમયશરીરસ્ય સમાકારં કરિષ્યતિ

IV

- I હે મદીયાનન્દમુકુટસ્વરૂપા: પ્રિયતમા અભીષ્ટતમા ભ્રાતર:, હે મમ સ્નેહપાત્રા:, યૂયમ્ ઇત્યં પભૌ સ્થિરાસ્તિષ્ઠતા
- II હે ઇવદિયે હે સુન્તુષિ યુવાં પ્રભૌ એકભાવે ભવતમ્ એતદ્ અહં પ્રાર્થયે
- III હે મમ સત્ય સહકારિન્ ત્વામપિ વિનીય વદામિ એતયોરુપકારસ્ત્વયા ક્રિયતાં યતસ્તે ક્લીમિનાદિભિ: સહકારિભિ: સાહૃદ્ સુસંવાદપ્રચારણાય મમ સાહાય્યાર્થં પરિશ્રમમ્ અકુર્વતાં તેષાં સર્વેષાં નામાનિ ય જીવનપુસ્તકે લિખિતાનિ વિદ્યન્તો
- IV યૂયં પ્રભૌ સર્વદાનન્દતા પુન વદામિ યૂયમ્ આનન્દતા
- V યુષ્માકં વિનીતત્વં સર્વમાનવૈ જ્ઞાયાતાં, પ્રભુ: સન્નિઘૌ વિદ્યતો
- VI યૂયં કિમપિ ન ચિન્તયત કિન્તુ ધન્યવાદયુક્તાભ્યાં પ્રાર્થનાયાચ્છાભ્યાં સર્વવિષયે સ્વપ્રાર્થનીયમ્ ઈશ્વરાય નિવેદયતા
- VII તથા કૃત ઈશ્વરીયા યા શાન્તિ: સર્વા બુદ્ધિમ્ અતિશેતે સા યુષ્માકં ચિત્તાનિ મનાંસિ ય પ્રીષ્ટે યીશૌ રક્ષિષ્યતિ
- VIII હે ભ્રાતર:, શેષે વદામિ યદત્ સત્યમ્ આદરણીયં ન્યાય્યં સાધુ પ્રિયં સુખ્યાતમ્ અન્યેણ યેન કેનચિત્ પ્રકારેણ વા ગુણયુક્તં પ્રશંસનીયં વા ભવતિ તત્રૈવ મનાંસિ નિઘધ્વાં
- IX યૂયં માં દૃષ્ટ્વા શ્રુત્વા ય યદત્ શિક્ષિતવન્તો ગૃહીતવન્તશ્ચ તદેવાચરત તસ્માત્ શાન્તિદાયક ઈશ્વરો યુષ્માભિ: સાહૃદ્ સ્થાસ્યતિ
- X મમોપકારાય યુષ્માકં યા ચિન્તા પૂર્વમ્ આસીત્ કિન્તુ કર્મદ્વારં ન પ્રાપ્નોત્ ઇદાનીં સા પુનરફલત્ ઇત્યસ્મિન્ પ્રભૌ મમ પરમાહ્વાદોડજાયતા
- XI અહં યદ્ દૈન્યકારણાદ્ ઇદં વદામિ તન્નહિ યતો મમ યા કાચિદ્ અવસ્થા ભવેત્ તસ્યાં સન્તોષ્ટુમ્ અશિક્ષયં
- XII દરિદ્રતાં ભોક્તું શક્નોમિ ધનાઢ્યતામ્ અપિ ભોક્તું શક્નોમિ સર્વથા સર્વવિષયેષુ વિનીતોડહં પ્રચુરતાં ક્ષુધાચ્ચ ધનં દૈન્યચ્ચાવગતોડસ્મિ
- XIII મમ શક્તિદાયકેન પ્રીષ્ટેન સર્વમેવ મયા શક્યં ભવતિ
- XIV કિન્તુ યુષ્માભિ દૈન્યનિવારણાય મામ્ ઉપકૃત્ય સત્કર્માકારિ

- XV હે ફિલિપીયલોકાઃ, સુસંવાદસ્યોદયકાલે યદાહં માકિદનિયાદેશાત્ પ્રતિષ્ઠે તદા કેવલાન્ યુષ્માન્ વિનાપરયા કયાપિ સમિત્યા સહ દાનાદાનયો મમ કોડપિ સમ્બન્ધો નાસીદ્ ઇતિ યૂયમપિ જાનીથા
- XVI યતો યુષ્માભિ મમ પ્રયોજનાય થિષલનીકીનગરમપિ માં પ્રતિ પુનઃ પુનર્દાનં પ્રેષિતાં
- XVII અહં યદ્ દાનં મૃગયે તન્નહિ કિન્તુ યુષ્માકં લાભવર્દ્ધકં ફલં મૃગયે
- XVIII કિન્તુ મમ કસ્યાપ્યભાવો નાસ્તિ સર્વ્વં પ્રચુરમ્ આસ્તે યત ઈશ્વરસ્ય ગ્રાહ્યં તુષ્ટિજનકં સુગન્ધિનૈવેદ્યસ્વરૂપં યુષ્માકં દાનં ઇપાકૃદિતાદ્ ગૃહીત્વાહં પરિતૃપ્તોઽસ્મિ
- XIX મમેશ્વરોઽપિ ખ્રીષ્ટેન યીશુના સ્વકીયવિભવનિધિતઃ પ્રયોજનીયં સર્વ્વવિષયં પૂર્ણરૂપં યુષ્મભ્યં દેયાત્
- XX અસ્માકં પિતુરીશ્વરસ્ય ધન્યવાદોઽનન્તકાલં યાવદ્ ભવતુ આમેન્
- XXI યૂયં યીશુખ્રીષ્ટસ્યૈકૈકં પવિત્રજનં નમસ્કુરુતા મમ સક્ષિભ્રાતરો યુષ્માન્ નમસ્કુર્વ્વતે
- XXII સર્વ્વં પવિત્રલોકા વિશેષતઃ કૈસરસ્ય પરિજના યુષ્માન્ નમસ્કુર્વ્વતે
- XXIII અસ્માકં પ્રભો યીશુખ્રીષ્ટસ્ય પ્રસાદઃ સર્વાન્ યુષ્માન્ પ્રતિ ભૂયાત્ આમેન્

कलसिनः पत्रं

- I ईश्वरस्येच्छया यीशुप्रीष्टस्य प्रेरितः पौलस्तीमथियो भ्राता य कलसीनगरस्थान् पवित्रान् विश्वस्तान् प्रीष्टाश्रितभ्रातृन् प्रति पत्रं लिखतः।
- II अस्माकं तात ईश्वरः प्रभु यीशुप्रीष्टश्च युष्मान् प्रति प्रसादं शान्तिञ्च क्रियास्तां।
- III प्रीष्टे यीशौ युष्माकं विश्वासस्य सर्वान् पवित्रलोकान् प्रति प्रेमन्श्च वार्त्ता श्रुत्वा
- IV वयं सदा युष्मदर्थं प्रार्थनां कुर्वन्तः स्वर्गं निडिताया युष्माकं भाविसम्पदः कारणात् स्वकीयप्रभो यीशुप्रीष्टस्य तातम् ईश्वरं धन्यं वदामः।
- V यूयं तस्या भाविसम्पदो वार्त्ता यया सुसंवाद्दृष्टिषु सत्यवाण्या ज्ञापिताः
- VI सा यद्गतं कृत्स्नं जगद् अभिगच्छति तद्गद् युष्मान् अध्यक्ष्यगमत्, यूयञ्च यद् दिनम् आरभ्येश्वरस्यानुग्रहस्य वार्त्ता श्रुत्वा सत्यरूपेण ज्ञातवन्तस्तदारभ्य युष्माकं मध्येऽपि कुलति वर्द्धते या
- VII अस्माकं प्रियः सलदासो युष्माकं कृते य प्रीष्टस्य विश्वस्तपरियारको य षपक्कास्तद् वाक्यं
- VIII युष्मान् आदिष्टवान् स अवास्मान् आत्मना जनिंत् युष्माकं प्रेम ज्ञापितवान्।
- IX वयं यद् दिनम् आरभ्य तां वार्त्ता श्रुतवन्तस्तदारभ्य निरन्तरं युष्माकं कृते प्रार्थनां कुर्मः कुलतो यूयं यत् पूर्णाभ्याम् आत्मिकज्ञानवृद्धिभ्याम् ईश्वरस्याभितमं सम्पूर्णरूपेणावगच्छेत,
- X प्रभो योग्यं सर्वथा सन्तोषजनकञ्चायारं कुर्व्यात्तार्थत ईश्वरज्ञाने वर्द्धमानाः सर्वसत्कर्मरूपं कुलं कुलेत,
- XI यथा येश्वरस्य महिमयुक्तया शक्त्या सानन्देन पूर्णा सखिषुतां तितिक्षाञ्चायारितुं शक्यथ तादृशेन पूर्णबलेन यद् बलवन्तो भवेत्,
- XII यश्च पिता तेजोवासिनां पवित्रलोकानाम् अधिकारस्यांशित्वायास्मान् योग्यान् कृतवान् तं यद् धन्यं वदेत वरम् अनेन यायामडे।
- XIII यतः सोऽस्मान् तिमिरस्य कर्तृत्वाद् उद्धृत्य स्वकीयस्य प्रियपुत्रस्य राज्ये स्थापितवान्।
- XIV तस्मात् पुत्राद् वयं परित्राणाम् अर्थतः पापमोयनं प्राप्तवन्तः।
- XV स यादृश्यस्येश्वरस्य प्रतिमूर्तिः कृत्स्नायाः सृष्टेरदिकर्त्ता या
- XVI यतः सर्वमेव तेन ससृष्टे सिंहासनराजत्वपराक्रमादीनि स्वर्गमर्त्यस्थितानि दृश्यादृश्यानि वस्तूनि सर्वाणि तेनैव तस्मै य ससृष्टिरे।
- XVII स सर्वेषाम् आदिः सर्वेषां स्थितिकारकश्च।
- XVIII स अेव समितिःपायास्तनो मूर्द्धा किञ्च सर्वविषये स यद् अग्रियो भवेत् तदर्थं स अेव मृतानां मध्यात् प्रथमत उत्थितोऽग्रश्च।
- XIX यत ईश्वरस्य कृत्स्नं पूर्णत्वं तमेवावासयितुं
- XX कुशे पातितेन तस्य रक्तेन सन्धिं विधाय तेनैव स्वर्गमर्त्यस्थितानि सर्वाणि स्वेन सल सन्धापयितुञ्चेश्वरेणाभिलेषे।
- XXI पूर्व दूरस्था दुष्कारतमनस्कत्वात् तस्य रिपवश्चास्त ये यूयं तान् युष्मान् अपि स ष्टानी तस्य मांसलशरीरे मरणेन स्वेन सल सन्धापितवान्।
- XXII यतः स स्वसम्भुजे पवित्रान् निष्कलङ्कान् अनिन्दनीयांश्च युष्मान् स्थापयितुम् षच्छति।
- XXIII किन्त्वेतदर्थं युष्माभिर् बद्धमूलैः सुस्थिरैश्च भवितव्यम्, आकाशमण्डलस्याधःस्थितानां सर्वलोकानां मध्ये य दुष्यमाणो यः सुसंवाद्दो युष्माभिरश्रावि तज्जतायां प्रत्याशायां युष्माभिरयलैर् भवितव्यां
- XXIV तस्य सुसंवाद्दस्यैकः परियारको योऽलं पौलः सोऽलम् ष्टानीम् आनन्देन युष्मदर्थं दुःभानि सल प्रीष्टस्य क्लेशभोगस्य योशोऽपूर्णस्तमेव तस्य तनोः समितेः कृते स्वशरीरे पूर्यामि या
- XXV यत ईश्वरस्य मन्त्राया युष्मदर्थम् ईश्वरीयवाक्यस्य प्रचारस्य भारो मयि समपितस्तस्माद् अलं तस्याः समितेः परियारकोऽभवत्।
- XXVI तत् निगूढं वाक्यं पूर्वयुगेषु पूर्वपुरुषेभ्यः प्रच्छन्नम् आसीत् किन्त्विदानीं तस्य पवित्रलोकानां सन्निधौ तेन प्राकाश्यता
- XXVII यतो भिन्नजातीयानां मध्ये तत् निगूढवाक्यं कीदृग्गौरवनिधिसम्बलितं तत् पवित्रलोकान् ज्ञापयितुम् ईश्वरोऽभ्यलषत्। युष्मन्मध्यवर्त्ता प्रीष्ट अेव स निधिर् गौरवाशाभूमिश्च।
- XXVIII तस्माद् वयं तमेव घोषयन्तो यद् अेकैकं मानवं सिद्धीभूतं प्रीष्टे स्थापयेम तदर्थमेकैकं मानवं प्रबोधयामः पूर्णज्ञानेन यैकैकं मानवं उपदिशामः।

XXIX अेतदर्थं तस्य या शक्तिः प्रबलरूपेण मम मध्ये प्रकाशते तथाहं यतमानः श्राब्ध्यामि

II

I युष्माकं लायदिकेयास्थभ्रातृणाञ्च कृते यावन्तो भ्रातरश्च मम शारीरिकमुपं न दृष्टवन्तस्तेषां कृते मम क्रियान् यत्नो भवति तद् युष्मान् ज्ञापयितुम् इच्छामि

II इलतः पूर्णबुद्धिरूपधनभोगाय प्रेम्ना संयुक्तानां तेषां मनांसि यत् पितुरीश्वरस्य प्रीष्टस्य य निगूढवाक्यस्य ज्ञानार्थं सान्त्वनां प्राप्नुयुरित्यर्थमहं यतो

III यतो विद्याज्ञानयोः सर्वे निधयः प्रीष्टे गुप्ताः सन्ति

IV कोऽपि युष्मान् विनयवाक्येन यन्न वञ्चयेत् तदर्थम् अेतानि मया कथ्यन्ते

V युष्मत्सन्निधौ मम शरीरेऽवर्तमानेऽपि ममात्मा वर्तते तेन युष्माकं सुरीतिं प्रीष्टविश्वासे स्थिरत्वञ्च दृष्टवाहम् आनन्दामि

VI अतो यूयं प्रभुं यीशुप्रीष्टं यादृग् गृहीतवन्तस्तादृक् तम् अनुसरत

VII तस्मिन् बद्धमूलाः स्थापिताश्च भवत या य शिक्षा युष्माभि र्वध्वा तदनुसाराद् विश्वासे सुस्थिराः सन्तस्तेनैव नित्यं धन्यवाहं कुरुत

VIII सावधाना भवत मानुषिकशिक्षात एल्लोकस्य वर्णमालातश्चोत्पन्ना प्रीष्टस्य विपक्षा या दर्शनविद्या मिथ्याप्रतारणा य तथा कोऽपि युष्माकं क्षतिं न ञ्चयतु

IX यत ईश्वरस्य कृत्स्ना पूर्णता मूर्तिमती प्रीष्टे वसति

X यूयञ्च तेन पूर्णा भवथ यतः स सर्वेषां राजत्वकर्तृत्वपदानां मूर्द्धास्ति,

XI तेन य यूयम् अल्लस्तकृतत्वकछेदेनार्थतो येन शारीरपापानां विग्रसत्यज्यते तेन प्रीष्टस्य त्वकछेदेन छिन्नत्वयो ज्ञाता

XII मञ्जने य तेन सार्द्धं श्मशानं प्राप्ताः पुन मृतानां मध्यात् तस्योत्थापयितुरीश्वरस्य शक्तेः इलं यो विश्वासस्तद्वारा तस्मिन्नेव मञ्जने तेन सार्द्धम् उत्थापिता अभवत

XIII स य युष्मान् अपराधैः शारीरिकात्वकछेदेन य मृतान् दृष्टवा तेन सार्द्धं ञ्जितवान् युष्माकं सर्वान् अपराधान् क्षमितवान्

XIV यय्य दण्डाज्ञारूपं ऋणपत्रम् अस्माकं विरुद्धम् आसीत् तत् प्रमाञ्जितवान् शलाकाभिः कुशे बद्ध्वा दूरीकृतवांश्च

XV किञ्च तेन राजत्वकर्तृत्वपदानि निस्तेजांसि कृत्वा पराञ्जितान् रिपूनिव प्रगल्भतया सर्वेषां दृष्टिगोचरे ह्यपितवान्

XVI अतो डेतोः भाद्याभाद्ये पेयापेये उत्सवः प्रतिपद् विश्रामवारश्चैतेषु सर्वेषु युष्माकं न्यायाधिपतिरूपं कमपि मा गृह्णीता

XVII यत अेतानि छायास्वरूपाणि किन्तु सत्या मूर्तिः प्रीष्टः।

XVIII अपरञ्च नम्रता स्वर्गदूतानां सेवा यैतादृशम् एष्टकर्मायर्न् यः कश्चित् परोक्षविषयान् प्रविशति स्वकीयशारीरिकभावेन य मुधा गव्वितः सन्

XIX सन्धिभिः शिराभिश्चोपकृतं संयुक्तञ्च कृत्स्नं शरीरं यस्मात् मूर्द्धत ईश्वरीयवृद्धिं प्राप्नोति तं मूर्द्धानं न धारयति तेन मानवेन युष्मत्तः इलापडरणं नानुजानीत

XX यद्वि यूयं प्रीष्टेन सार्द्धं संसारस्य वर्णमालायै मृता अभवत तर्हि यै र्व्यै र्भोगेन क्षयं गन्तव्यं

XXI तानि मा स्पृश मा भुंक्व मा गृहाणेति मानवैरादिष्टान् शिक्षितांश्च विधीन्

XXII आयरन्तो यूयं कुतः संसारे ञ्जवन्त एव भवथ?

XXIII ते विधयः स्वेच्छाभक्त्या नम्रतया शरीरकलेशनेन य ज्ञानविधिवत् प्रकाशन्ते तथापि तेऽगण्याः शारीरिकभाववर्द्धकाश्च सन्ति।

III

I यद्वि यूयं प्रीष्टेन सार्द्धम् उत्थापिता अभवत तर्हि यस्मिन् स्थाने प्रीष्ट ईश्वरस्य दक्षिणपार्श्वे उपविष्ट आस्ते तस्योर्ध्वस्थानस्य विषयान् येष्टव्यं

II पार्थिवविषयेषु न यतमाना उर्ध्वस्थविषयेषु यतव्यं

III यतो यूयं मृतवन्तो युष्माकं ञ्जितञ्च प्रीष्टेन सार्द्धम् ईश्वरे गुप्तम् अस्ति

IV अस्माकं ञ्जवनस्वरूपः प्रीष्टो यदा प्रकाशिष्यते तदा तेन सार्द्धं यूयमपि विभवेन प्रकाशिष्यध्वे

V अतो वेश्यागमनम् अशुचिक्रिया रागः कुत्सिताभिलाषो देवपूजानुल्यो लोभश्चैतानि पार्थिवपुरुषस्याज्ञानि युष्माभि र्निहन्त्यन्तः।

VI यत अेतैभ्यः कर्मभ्य आज्ञालङ्घिनो लोकान् प्रतीश्वरस्य क्रोधो वर्तते।

VII पूर्वं यदा यूयं तान्युपाञ्जवत तदा यूयमपि तान्येवायरतः

- VIII किन्विदानीं क्रोधो रोषो जिहिसिषा दुर्मुपता वदननिर्गतकदालपश्रैतानि सर्वाणि दूरीकुरुध्वं
 IX यूयं परस्परं मृषाकथां न वदत यतो यूयं स्वकर्मसिद्धितं पुरातनपुरुषं त्यक्तवन्तः
 X स्वस्त्रष्टुः प्रतिमूर्त्या तत्त्वज्ञानाय नूतनीकृतं नवीनपुरुषं परिहितवन्तश्चा
 XI तेन य जिहृदिभिन्नजातीययोश्छिन्नत्वगच्छिन्नत्वयो र्भ्रंश्छस्कुथीययो र्दासमुक्तयोश्च कोऽपि विशेषो नास्ति किन्तु सर्वेषु
 सर्वः प्रीष्ट अवेस्तो
 XII अतएव यूयम् ईश्वरस्य मनोभिलषिताः पवित्राः प्रियाश्च लोका एव स्नेहयुक्ताम् अनुकम्पां हितैषितां नम्रतां तितिक्षां
 सङ्घिष्यताञ्च परिघृष्ट्वा
 XIII यूयम् ऐकैकस्यायरणं सङ्घ्वं येन य यस्य किमप्यपराध्यते तस्य तं दोषं स क्षमतां, प्रीष्टो युष्माकं दोषान् यद्गृह्
 क्षमितवान् यूयमपि तद्गृह् कुरुध्वं
 XIV विशेषतः सिद्धिज्जनकेन प्रेमबन्धनेन बद्धा भवता
 XV यस्याः प्राप्तये यूयम् ऐकस्मिन् शरीरे समाहूता अभवत सेश्वरीया शान्ति र्युष्माकं मनांस्यधितिष्ठतु यूयञ्च कृतज्ञा
 भवत
 XVI प्रीष्टस्य वाक्यं सर्वविधज्ञानाय सम्पूर्णरूपेण युष्मदन्तरे निवमतु, यूयञ्च गीतैर्गानैः पारमार्थिकसङ्गीतनैश्च परस्परम्
 आदिशत प्रबोधयत य, अनुगृहीतत्वात् प्रभुम् उद्दिश्य स्वमनोभिर्गायत या
 XVII वाया कर्माणा वा यद् यत् कुरुत तत् सर्वं प्रभो र्योशो नान्ना कुरुत तेन पितरम् ईश्वरं धन्यं वदत या
 XVIII हे योषितः, यूयं स्वामिनां वश्या भवत यतस्तदेव प्रभवे रोयतो
 XIX हे स्वामिनः, यूयं भार्यासु प्रीयध्वं ताः प्रति परुषालापं मा कुरुध्वं
 XX हे बालाः, यूयं सर्वविषये पित्रोराज्ञाग्राहिणो भवत यतस्तदेव प्रभोः सन्तोषजनकं
 XXI हे पितरः, युष्माकं सन्ताना यत् कातरा न भवेयुस्तदर्थं तान् प्रति मा रोषयता
 XXII हे दासाः, यूयं सर्वविषय ऐहिकप्रभूनाम् आज्ञाग्राहिणो भवत दृष्टिगोचरीयसेवया मानवेभ्यो रोयितुं मा यतध्वं
 किन्तु सरलान्तःकरणैः प्रभो भवित्या कार्यं कुरुध्वं
 XXIII यस्य कुरुध्वे तत् मानुषमनुद्दिश्य प्रभुम् उद्दिश्य प्रकुल्लमनसा कुरुध्वं,
 XXIV यतो वयं प्रभुतः स्वर्गाधिकाररूपं क्वलं लप्स्यामहे इति यूयं ज्ञानीथ यस्माद् यूयं प्रभोः प्रीष्टस्य दासा भवथा
 XXV किन्तु यः कश्चिद् अनुयितं कर्म करोति स तस्यानुयितकर्माणाः क्वलं लप्स्यते तत्र कोऽपि पक्षपातो न भविष्यति

IV

- I अपरञ्च हे अधिपतयः, यूयं दासान् प्रति न्याय्यं यथार्थञ्चायरणं कुरुध्वं युष्माकमप्येकोऽधिपतिः स्वर्गे विद्यत इति ज्ञानीता
 II यूयं प्रार्थनायां नित्यं प्रवर्तध्वं धन्यवाहं कुर्वन्तस्तत्र प्रबुद्धास्तिष्ठत या
 III प्रार्थनाकाले ममापि कृते प्रार्थनां कुरुध्वं,
 IV इतः प्रीष्टस्य यन्निगूढवाक्यकारणाद् अहं बद्धोऽभवं तत्प्रकाशायेश्वरो यत् मर्थं वाग्द्वारं कुर्यात्, अहञ्च यथोचितं
 तत् प्रकाशयितुं शक्नुयाम् अतत् प्रार्थयध्वं
 V यूयं समयं बद्धमूल्यं ज्ञात्वा बहिःस्थान् लोकान् प्रति ज्ञानायारं कुरुध्वं
 VI युष्माकम् आलापः सर्वदानुग्रहसूयको लवणेन सुस्वादुश्च भवतु यस्मै यद्दुत्तरं दातव्यं तद् युष्माभिरवगम्यतां
 VII मम या दशाक्ति तां तुभिकनामा प्रभौ प्रियो मम भ्राता विश्वसनीयः परियारकः सङ्घासश्च युष्मान् ज्ञापयिष्यति
 VIII स यद् युष्माकं दशां ज्ञानीयात् युष्माकं मनांसि सान्त्वयेय्य तदर्थमेवाहं
 IX तम् ओनीषिमनामानञ्च युष्मद्देशीयं विश्वस्तं प्रियञ्च भ्रातरं प्रेषितवान् तौ युष्मान् अत्रत्यां सर्ववार्ता ज्ञापयिष्यतः
 X आरिष्टार्थनामा मम सङ्घबन्दी बार्बाब्ला भाग्नेयो मार्को युष्टनाम्ना विष्यातो यीशुश्चैत एछिन्नत्वयो भ्रातरो युष्मान्
 नमस्कारं ज्ञापयन्ति, तेषां मध्ये मार्कमधि यूयं पूर्वम् आज्ञापिताः स यदि युष्मत्समीपम् उपतिष्ठेत् तर्हि युष्माभिर्गृह्यतां
 XI केवलमेत ईश्वरराज्ये मम सान्त्वनाजनकाः सङ्कारिणोऽभवन्
 XII प्रीष्टस्य दासो यो युष्मद्देशीय एपक्काः स युष्मान् नमस्कारं ज्ञापयति यूयञ्चेश्वरस्य सर्वस्मिन् मनोऽभिलाषे यत् सिद्धाः
 पूर्णाश्च भवेत तदर्थं स नित्यं प्रार्थनया युष्माकं कृते यततो
 XIII युष्माकं लायदिकेयास्थितानां डिंयरापलिस्थितानाञ्च भ्रातृणां हिताय सोऽतीव येषुत इत्यस्मिन् अहं तस्य साक्षी
 भवामि
 XIV लूकनामा प्रियश्चिकित्सको दीमाश्च युष्मत्स्यं नमस्कुर्वति
 XV यूयं लायदिकेयास्थान् भ्रातृन् नुम्हां तद्गृहस्थितां समितिञ्च मम नमस्कारं ज्ञापयता

XVI अपरं युष्मत्सन्निधौ पत्रस्यास्य पाठे कृते लायटिकेयास्थसमितावपि तस्य पाठो यथा भवेत् लायटिकेयाञ्च यत् पत्रं मया प्रहितं तद् यथा युष्माभिरपि पठ्येत तथा येष्टध्वं

XVII अपरम् आर्णिप्पं वदत प्रभो र्यत् परियर्यपिदं त्वयाप्रापि तत्साधनाय सावधानो भव

XVIII अहं पौलः स्वहस्ताक्षरेण युष्मान् नमस्कारं ज्ञापयामि यूयं मम बन्धनं स्मरता युष्मान् प्रत्यनुग्रहो भूयात् आमेना

૧ થિષલનીકિન: પત્રં

- I પૌલ: સિલ્વાનસ્તીમથિયશ્ચ પિતુરીશ્વરસ્ય પ્રભો યીશુખ્રીષ્ટસ્ય ચાશ્રયં પ્રાપ્તા થિષલનીકીયસમિતિં પ્રતિ પત્રં લિખન્તિ અસ્માકં તાત ઈશ્વર: પ્રભુ યીશુખ્રીષ્ટશ્ચ યુષ્માન્ પ્રત્યનુગ્રહં શાન્તિઞ્ચ ક્રિયાસ્તાં।
- II વયં સર્વેષાં યુષ્માકં કૃતે ઈશ્વરં ધન્યં વદામ: પ્રાર્થનાસમયે યુષ્માકં નામોચ્ચારયામ;
- III અસ્માકં તાતસ્થેશ્વરસ્ય સાક્ષાત્ પ્રભૌ યીશુખ્રીષ્ટે યુષ્માકં વિશ્વાસેન યત્ કાર્ય્યં પ્રેમ્ના ય: પરિશ્રમ: પ્રત્યાશયા ચ યા તિતિક્ષા જાયતે
- IV તત્ સર્વ્યં નિરન્તરં સ્મરામશ્ચા હે પિયભ્રાતર:, યૂયમ્ ઈશ્વરેણાભિરુચિતા લોકા ઇતિ વયં જાનીમઃ।
- V યતોડસ્માકં સુસંવાદ: કેવલશબ્દેન યુષ્માન્ ન પ્રવિશ્ય શક્ત્યા પવિત્રેણાત્મના મહોત્સાહેન ચ યુષ્માન્ પ્રાવિશત્ વચન્તુ યુષ્માકં કૃતે યુષ્મન્મધ્યે કીદૃશા અભવામ તદ્ યુષ્માભિ જ્ઞાયતે।
- VI યૂયમપિ બહુકલેશભોગેન પવિત્રેણાત્મના દત્તેનાનન્દેન ચ વાક્યં ગૃહીત્વાસ્માકં પ્રભોશ્ચાનુગામિનોડભવતા
- VII તેન માકિદનિયાખાયાદેશયો યાવન્તો વિશ્વાસિનો લોકા: સન્તિ યૂયં તેષાં સર્વેષાં નિદર્શનસ્વરૂપા જાતા:।
- VIII યતો યુષ્મત્: પ્રતિનાદિતયા પ્રભો વાણ્યા માકિદનિયાખાયાદેશૌ વ્યાપ્તૌ કેવલમેતન્નહિ કિન્ત્વીશ્વરે યુષ્માકં યો વિશ્વાસસ્તસ્ય વાર્તા સર્વ્યત્રાશ્રાવિ, તસ્માત્ તત્ર વાક્યકથનમ્ અસ્માકં નિષ્પ્રયોજનં।
- IX યતો યુષ્મન્મધ્યે વયં કીદૃશં પ્રવેશં પ્રાપ્તા યૂયઞ્ચ કથં પ્રતિમા વિહાયેશ્વરં પ્રત્યાવર્ત્તધ્વમ્ અમરં સત્યમીશ્વરં સેવિતું
- X મૃતગણમધ્યાચ્ય તેનોત્યાપિતસ્ય પુત્રસ્યાર્થત આગામિકોધાદ્ અસ્માકં નિસ્તારયિતુ યીશો: સ્વર્ગાદ્ આગમનં પ્રતીક્ષિતુમ્ આરભધ્વમ્ એતત્ સર્વ્યં તે લોકા: સ્વયમ્ અસ્માન્ જ્ઞાપયન્તિ।

II

- I હે ભ્રાતર:, યુષ્મન્મધ્યે ડસ્માકં પ્રવેશો નિષ્ફલો ન જાત ઇતિ યૂયં સ્વયં જાનીથા
- II અપરં યુષ્માભિ ર્થયાશ્રાવિ તથા પૂર્વ્યં ફિલિપીનગરે ક્લિષ્ટા નિન્દિતાશ્ચ સન્તોડપિ વયમ્ ઈશ્વરાદ્ ઉત્સાહં લબ્ધ્વા બહુચત્નેન યુષ્માન્ ઈશ્વરસ્ય સુસંવાદમ્ અબોધયામ।
- III યતોડસ્માકમ્ આદેશો ભ્રાન્તેરશુચિભાવાદ્ વોત્પન્ન: પ્રવચ્ચનાયુક્તો વા ન ભવતિ।
- IV કિન્ત્વીશ્વરેણાસ્માન્ પરીક્ષ્ય વિશ્વસનીયાન્ મત્વા ચ યદ્દત્ સુસંવાદોડસ્માસુ સમાર્પ્યત તદ્દદ્ વયં માનવેભ્યો ન રુરોચિષમાણા: કિન્ત્વસ્મદન્ત:કરણાનાં પરીક્ષકાયેશ્વરાય રુરોચિષમાણા ભાષામહે।
- V વયં કદાપિ સ્તુતિવાદિનો નાભવામેતિ યૂયં જાનીથ કદાપિ છલવસ્ત્રેણ લોભં નાચ્છાદયામેત્યસ્મિન્ ઈશ્વર: સાક્ષી વિદ્યતે।
- VI વયં ખ્રીષ્ટસ્ય પ્રેરિતા ઇવ ગૌરવાન્વિતા ભવિતુમ્ અશક્યામ કિન્તુ યુષ્મત્: પરસ્માદ્ વા કસ્માદપિ માનવાદ્ ગૌરવં ન લિપ્સમાના યુષ્મન્મધ્યે મૃદુભાવા ભૂત્વાવર્ત્તમહિ।
- VII યથા કાયિન્માતા સ્વકીયશિશૂન્ પાલયતિ તથા વયમપિ યુષ્માન્ કાડ્કમાણા
- VIII યુષ્મભ્યં કેવલમ્ ઈશ્વરસ્ય સુસંવાદં તન્નહિ કિન્તુ સ્વકીયપ્રાણાન્ અપિ દાતું મનોભિરભ્યલષામ, યતો યૂયમ્ અસ્માકં સ્નેહપાત્રાણ્યભવતા
- IX હે ભ્રાતર:, અસ્માકં શ્રમ: કલેશશ્ચ યુષ્માભિ: સ્મર્યતે યુષ્માકં કોડપિ યદ્ ભારગ્રસ્તો ન ભવેત્ તદર્થ વયં દિવાનિશં પરિશ્રામ્યન્તો યુષ્મન્મધ્ય ઈશ્વરસ્ય સુસંવાદમઘોષયામ।
- X અપરઞ્ચ વિશ્વાસિનો યુષ્માન્ પ્રતિ વયં કીદૃક્ પવિત્રત્વયથાર્થત્વનિર્દોષત્વાચારિણોડભવામેત્યસ્મિન્ ઈશ્વરો યૂયઞ્ચ સાક્ષિણ આધ્વે।
- XI અપરઞ્ચ યદ્દત્ પિતા સ્વબાલકાન્ તદ્દદ્ વયં યુષ્માકમ્ એકૈકં જનમ્ ઉપદિષ્ટવન્ત: સાન્તિવતવન્તશ્ચ,
- XII ય ઈશ્વર: સ્વીયરાજ્યાય વિભવાય ચ યુષ્માન્ આહૂતવાન્ તદ્દુપયુક્તાચરણાય યુષ્માન્ પ્રવર્તિતવન્તશ્ચેતિ યૂયં જાનીથા
- XIII યસ્મિન્ સમયે યૂયમ્ અસ્માકં મુખાદ્ ઈશ્વરેણ પ્રતિશ્રુતં વાક્યમ્ અલભધ્વં તસ્મિન્ સમયે તત્ માનુષાણાં વાક્યં ન મત્વેશ્વરસ્ય વાક્યં મત્વા ગૃહીતવન્ત ઇતિ કારણાદ્ વયં નિરન્તરમ્ ઈશ્વરં ધન્યં વદામ:, યતસ્તદ્ ઈશ્વરસ્ય વાક્યમ્ ઇતિ સત્યં વિશ્વાસિનાં યુષ્માકં મધ્યે તસ્ય ગુણ: પ્રકાશતે ચ।
- XIV હે ભ્રાતર:, ખ્રીષ્ટાશ્રિતવત્ય ઈશ્વરસ્ય યા: સમિત્યો ચિહ્નદાદેશે સન્તિ યૂયં તાસામ્ અનુકારિણોડભવત, તદ્દુક્તા લોકાશ્ચ યદ્દદ્ ચિહ્નલોકેભ્યસ્તદ્દદ્ યૂયમપિ સ્વજાતીયલોકેભ્યો દુ:ખમ્ અલભધ્વાં
- XV તે ચિહ્નદીયા: પ્રભું યીશું ભવિષ્યદ્વાદિનશ્ચ હતવન્તો ડસ્માન્ દૂરીકૃતવન્તશ્ચ, ત ઈશ્વરાય ન રોચન્તે સર્વેષાં માનવાનાં વિપક્ષા ભવન્તિ ય;

XVI અપરં ભિન્નજાતીયલોકાનાં પરિત્રાણાર્થં તેષાં મધ્યે સુસંવાદઘોષણાદ્ અસ્માન્ પ્રતિષેધન્તિ ચેત્યં સ્વીયપાપાનાં પરિમાણમ્ ઉત્તરોત્તરં પૂર્યન્તિ, કિન્તુ તેષામ્ અન્તકારી ક્રોધસ્તાન્ ઉપક્રમતો

XVII હે ભ્રાતરઃ મનસા નહિ કિન્તુ વદનેન કિયત્કાલં યુષ્મત્તો ડસ્માકં વિચ્છેદે જાતે વયં યુષ્માકં મુખાનિ દ્રષ્ટુમ્ અત્યાકાઙ્ક્ષયા બહુ યતિતવન્તઃ!

XVIII દ્વિરેકકૃત્વો વા યુષ્મત્સમીપગમનાયાસ્માકં વિશેષતઃ પૌલસ્ય મમાભિલાષોડભવત્ કિન્તુ શયતાનો ડસ્માન્ નિવારિતવાન્!

XIX યતોડસ્માકં કા પ્રત્યાશા કો વાનન્દઃ કિં વા શ્લાઘ્યકિરીટં? અસ્માકં પ્રભો ચીશુખ્રીષ્ટસ્યાગમનકાલે તત્સમ્મુખસ્થા યૂયં કિં તન્ન ભવિષ્યથ?

XX યૂયમ્ એવાસ્માકં ગૌરવાનન્દસ્વરૂપા ભવથા

III

I અતોડહં યદા સન્દેહં પુનઃ સોઢું નાશક્રુવં તદાનીમ્ આથીનીનગર એકાકી સ્થાતું નિશ્ચિત્ય

II સ્વભ્રાતરં ખ્રીષ્ટસ્ય સુસંવાદે સહકારિણાન્નેશ્વરસ્ય પરિચારકં તીમથિયં યુષ્મત્સમીપમ્ અપ્રેષયં

III વર્તમાનૈઃ કલેશૈઃ કસ્યાપિ યાન્નલ્યં યથા ન જાયતે તથા તે ત્વયા સ્થિરીક્રિયન્તાં સ્વકીયઘર્મમધિ સમાશ્વાસ્યન્તાન્નેતિ તમ્ આદિશં

IV વયમેતાદૃશે કલેશે નિયુક્તા આસ્મહ ઇતિ યૂયં સ્વયં જાનીથ, યતોડસ્માકં દુર્ગતિ ભવિષ્યતીતિ વયં યુષ્માકં સમીપે સ્થિતિકાલેડપિ યુષ્માન્ અબોધયામ, તાદૃશમેવ યાભવત્ તદપિ જાનીથા

V તસ્માત્ પરીક્ષકેણ યુષ્માસુ પરીક્ષિતેષ્વસ્માકં પરિશ્રમો વિફલો ભવિષ્યતીતિ ભયં સોઢું યદાહં નાશક્રુવં તદા યુષ્માકં વિશ્વાસસ્ય તત્વાવધારણાય તમ્ અપ્રેષયં

VI કિન્ત્વધુના તીમથિયો યુષ્મત્સમીપાદ્ અસ્મત્સન્નિધિમ્ આગત્ય યુષ્માકં વિશ્વાસપ્રેમણી અધ્યસ્માન્ સુવાર્તાં જ્ઞાપિતવાન્ વયન્ન યથા યુષ્માન્ સ્મરામસ્તથા યૂયમધ્યસ્માન્ સર્વ્વદા પ્રણયેન સ્મરથ દ્રષ્ટુમ્ આકાઙ્ક્ષધ્વે ચેતિ કથિતવાન્!

VII હે ભ્રાતરઃ, વાર્તામિમાં પ્રાપ્ય યુષ્માનધિ વિશેષતો યુષ્માકં કલેશદુઃખાન્યધિ યુષ્માકં વિશ્વાસાદ્ અસ્માકં સાન્ત્વનાજાયતઃ

VIII યતો યૂયં યદિ પ્રભાવવતિષ્ઠથ તર્હાનેન વયમ્ અધુના જીવામઃ!

IX વયન્નાસ્મદીયેશ્વરસ્ય સાક્ષાદ્ યુષ્મત્તો જાતેન યેનાનન્દેન પ્રફુલ્લા ભવામસ્તસ્ય કૃત્સનસ્યાનન્દસ્ય યોગ્યરૂપેણેશ્વરં ધન્યં વદિતું કથં શક્ષ્યામઃ?

X વયં યેન યુષ્માકં વદનાનિ દ્રષ્ટું યુષ્માકં વિશ્વાસે યદ્ અસિદ્ધં વિદ્યતે તત્ સિદ્ધીકર્તુન્ન શક્ષ્યામસ્તાદૃશં વરં દિવાનિશં પ્રાર્થયામહે!

XI અસ્માકં તાતેનેશ્વરેણ પ્રભુના ચીશુખ્રીષ્ટેન ચ યુષ્મત્સમીપગમનાયાસ્માકં પન્થા સુગમઃ ક્રિયતાં

XII પરસ્પરં સર્વ્વાશ્ચ પ્રતિ યુષ્માકં પ્રેમ યુષ્માન્ પ્રતિ યાસ્માકં પ્રેમ પ્રભુના વર્દ્ધ્યતાં બહુફલં ક્રિયતાન્ના

XIII અપરમસ્માકં પ્રભુ ચીશુખ્રીષ્ટઃ સ્વકીયૈઃ સર્વ્વૈઃ પવિત્રલોકૈઃ સાદ્ધ્વં યદાગમિષ્યતિ તદા યૂયં યથાસ્માકં તાતસ્યેશ્વરસ્ય સમ્મુખે પવિત્રતયા નિર્દોષા ભવિષ્યથ તથા યુષ્માકં મનાંસિ સ્થિરીક્રિયન્તાં

IV

I હે ભ્રાતરઃ, યુષ્માભિઃ કીદૃગ્ આચરિતવ્યં ઈશ્વરાય રોચિતવ્યન્ન તદધ્યસ્મત્તો યા શિક્ષા લબ્ધા તદનુસારાત્ પુનરતિશયં યત્નઃ ક્રિયતામિતિ વયં પ્રભુચીશુના યુષ્માન્ વિનીયાદિશામઃ!

II યતો વયં પ્રભુચીશુના કીદૃશીરાજ્ઞા યુષ્માસુ સમર્પિતવન્તસ્તદ્ યૂયં જાનીથા

III ઈશ્વરસ્યાયમ્ અભિલાષો યદ્ યુષ્માકં પવિત્રતા ભવેત્, યૂયં વ્યભિચારાદ્ દૂરે તિષ્ઠતા

IV યુષ્માકમ્ એકૈકો જનઃ સ્વકીયં પ્રાણાધારં પવિત્રં માન્યન્ન રક્ષતુ,

V યે ચ ભિન્નજાતીયા લોકા ઈશ્વરં ન જાનન્તિ ત ઇવ તત્ કામાભિલાષસ્યાધીનં ન કરોતુ!

VI એતસ્મિન્ વિષયે કોડપ્યત્યાચારી ભૂત્વા સ્વભ્રાતરં ન વન્નયતુ યતોડસ્માભિઃ પૂર્વ્વં યથોક્તં પ્રમાણીકૃતન્ન તથૈવ પ્રભુરેતાદૃશાનાં કર્મણાં સમુચિતં ફલં દાસ્યતિ!

VII યસ્માદ્ ઈશ્વરોડસ્માન્ અશુચિતાયૈ નાહૂતવાન્ કિન્તુ પવિત્રત્વાયૈવાહૂતવાન્!

VIII અતો હેતો યઃ કશ્ચિદ્ વાક્યમેતન્ન ગૃહ્ણતિ સ મનુષ્યમ્ અવજાનાતીતિ નહિ યેન સ્વકીયાત્મા યુષ્મદન્તરે સમર્પિતસ્તમ્ ઈશ્વરમ્ એવાવજાનાતિ!

IX ભ્રાતૃષુ પ્રેમકરણમધિ યુષ્માન્ પ્રતિ મમ લિપ્તનં નિષ્પ્રયોજનં યતો યૂયં પરસ્પરં પ્રેમકરણાયેશ્વરશિક્ષિતા લોકા આધ્વો

X કૃત્સ્ને માકિદનિયાદેશે ચ યાવન્તો ભ્રાતરઃ સન્તિ તાન્ સર્વાન્ પ્રતિ યુષ્માભિસ્તત્ પ્રેમ પ્રકાશયતે તથાપિ હે ભ્રાતરઃ, વયં યુષ્માન્ વિનયામહે યૂયં પુનર્બહુતરં પ્રેમ પ્રકાશયતા

XI અપરં ચે બહિઃસ્થિતાસ્તેષાં દૃષ્ટિગોચરે યુષ્માકમ્ આચરણં યત્ મનોરમ્યં ભવેત્ કસ્યાપિ વસ્તુનશ્ચાભાવો યુષ્માકં યત્ ભવેત્,

XII એતદર્થ યૂયમ્ અસ્મત્તો યાદૃશમ્ આદેશં પ્રાપ્તવન્તસ્તાદૃશં નિર્વિરોધાચારં કર્તુ સ્વસ્વકર્મ્મણિ મનાંમિ નિધાતું નિજકરૈશ્ચ કાર્ય સાધયિતું યતદ્ધ્વાં

XIII હે ભ્રાતરઃ નિરાશા અન્યે લોકા ઇવ યૂયં યત્ શોચેધ્વં તદર્થ મહાનિદ્રાગતાન્ લોકાનધિ યુષ્માકમ્ અજ્ઞાનતા મયા નાભિલષ્યતે

XIV યીશુ મૃતવાન્ પુનરુચિતવાંશ્ચેતિ યદિ વયં વિશ્વાસમસ્તર્હિ યીશુમ્ આશ્રિતાન્ મહાનિદ્રાપ્રાપ્તાન્ લોકાનપીશ્વરોડવશ્યં તેન સાર્દ્ધમ્ આનેષ્યતિ

XV યતોડહં પ્રભો વાક્યેન યુષ્માન્ ઇદં જ્ઞાપયામિ; અસ્માકં મધ્યે ચે જ્ઞનાઃ પ્રભોરાગમનં યાવત્ જીવન્તોડવશેક્ષ્યન્તે તે મહાનિદ્રિતાનામ્ અગ્રગામિનો ન ભવિષ્યન્તિ;

XVI યતઃ પ્રભુઃ સિંહનાદેન પ્રધાનસ્વર્ગદૂતસ્યોચ્ચૈઃ શબ્દેનેશ્વરીયતૂરીવાદેન ચ સ્વયં સ્વર્ગાદ્ અવરોક્ષ્યતિ તેન પ્રીષ્ટાશ્રિતા મૃતલોકાઃ પ્રથમમ્ ઉત્થાસ્યાન્તિ

XVII અપરમ્ અસ્માકં મધ્યે ચે જીવન્તોડવશેક્ષ્યન્તે ત આકાશે પ્રભોઃ સાક્ષાત્કરણાર્થં તૈઃ સાર્દ્ધ મેઘવાહનેન હરિષ્યન્તે; ઇત્યન્ન વયં સર્વદા પ્રભુના સાર્દ્ધ સ્થાસ્યામઃ।

XVIII અતો યૂયમ્ એતાભિઃ કથાભિઃ પરસ્પરં સાન્ત્વયતા

V

I હે ભ્રાતરઃ, કાલાન્ સમયાંશ્ચાધિ યુષ્માન્ પ્રતિ મમ લિખનં નિષ્પ્રયોજનં,

II યતો રાત્રૌ યાદૃક્ તસ્કરસ્તાદૃક્ પ્રભો દિનમ્ ઉપસ્થાસ્યતીતિ યૂયં સ્વયમેવ સમ્યગ્ જ્ઞાનીથા

III શાન્તિ નિર્વિન્દત્વન્ન ચ વિદ્યત ઇતિ યદા માનવા વદિષ્યન્તિ તદા પ્રસવવેદના ચદ્વદ્ ગર્ભિનીમ્ ઉપતિષ્ઠતિ તદ્વદ્ અકસ્માદ્ વિનાશસ્તાન્ ઉપસ્થાસ્યતિ તૈરુદ્ધારો ન લપ્સ્યતે।

IV કિન્તુ હે ભ્રાતરઃ, યૂયમ્ અન્ધકારેણાવૃતા ન ભવથ તસ્માત્ તદ્દિનં તસ્કર ઇવ યુષ્માન્ ન પ્રાપ્સ્યતિ

V સર્વે યૂયં દીપ્તેઃ સન્તાના દિવાયાશ્ચ સન્તાના ભવથ વયં નિશાવંશાસ્તિમિરવંશા વા ન ભવામઃ।

VI અતો ડપરે યથા નિદ્રાગતાઃ સન્તિ તદ્વદ્ અસ્માભિ ન ભવિતવ્યં કિન્તુ જાગરિતવ્યં સચેતનૈશ્ચ ભવિતવ્યં।

VII ચે નિદ્રાન્તિ તે નિશાયામેવ નિદ્રાન્તિ તે ચ મત્તા ભવન્તિ તે રજન્યામેવ મત્તા ભવન્તિ।

VIII કિન્તુ વયં દિવસસ્ય વંશા ભવામઃ; અતો ડસ્માભિ વક્ષસિ પ્રત્યયપ્રેમરૂપં કવયં શિરસિ ચ પરિત્રાણાશારૂપં શિરસ્તં પરિધાય સચેતનૈ ભવિતવ્યં।

IX યત ઈશ્વરોડસ્માન્ ક્રોધે ન નિયુજ્યાસ્માકં પ્રભુના યીશુખ્રીષ્ટેન પરિત્રાણાસ્યાધિકારે નિયુક્તવાન્,

X જાગ્રતો નિદ્રાગતા વા વયં યત્ તેન પ્રભુના સહ જીવામસ્તદર્થ સોડસ્માકં કૃતે પ્રાણાન્ ત્યક્તવાન્।

XI અતએવ યૂયં ચદ્વદ્ કુરુથ તદ્વદ્ પરસ્પરં સાન્ત્વયત સુસ્થિરીકુરુધ્વન્ન

XII હે ભ્રાતરઃ, યુષ્માકં મધ્યે ચે જ્ઞનાઃ પરિશ્રમં કુર્વન્તિ પ્રભો નામ્ના યુષ્માન્ અધિતિષ્ઠન્ત્યુપદિશન્તિ ચ તાન્ યૂયં સમ્મન્યધ્વાં

XIII સ્વકર્મ્મહેતુના ચ પ્રેમ્ના તાન્ અતીવાદૃયધ્વમિતિ મમ પ્રાર્થના, યૂયં પરસ્પરં નિર્વિરોધા ભવતા

XIV હે ભ્રાતરઃ, યુષ્માન્ વિનયામહે યૂયમ્ અવિહિતાચારિણો લોકાન્ ભર્ત્સયધ્વં, ક્ષુદ્રમનસઃ સાન્ત્વયત, દુર્બલોપકુરુત, સર્વાન્ પ્રતિ સહિષ્ણવો ભવત ચ।

XV અપરં કમપિ પ્રત્યનિષ્ઠસ્ય ફલમ્ અનિષ્ટં કેનાપિ યત્ ક્રિયેત તદર્થ સાવધાના ભવત, કિન્તુ પરસ્પરં સર્વાન્ માનવાંશ્ચ પ્રતિ નિત્યં હિતાચારિણો ભવતા

XVI સર્વદાનન્દતા

XVII નિરન્તરં પ્રાર્થનાં કુરુધ્વાં

XVIII સર્વવિષયે કૃતજ્ઞતાં સ્વીકુરુધ્વં યત એતદેવ પ્રીષ્ટયીશુના યુષ્માન્ પ્રતિ પ્રકાશિતમ્ ઈશ્વરાભિમતાં

XIX પવિત્રમ્ આત્માનં ન નિર્વાપયતા

XX ઈશ્વરીયાદેશં નાવજ્ઞાનીતા

XXI સર્વાણિ પરીક્ષ્ય યદ્ ભદ્રં તદેવ ધારયતા

XXII યત્ કિમપિ પાપરૂપં ભવતિ તસ્માદ્ દૂરં તિષ્ઠતા

XXIII शान्तिदायक ईश्वरः स्वयं युष्मान् सम्पूर्णत्वेन पवित्रान् करोतु, अपरम् अस्मत्प्रभो र्थीशुभ्रीष्टस्यागमनं यावद् युष्माकम् आत्मानः प्राणाः शरीराणि च निष्पिलानि निर्दोषत्वेन रक्ष्यन्तां।

XXIV यो युष्मान् आह्वयति स विश्वसनीयोऽतः स तत् साधयिष्यति।

XXV हे भ्रातरः, अस्माकं कृते प्रार्थनां कुरुध्वं।

XXVI पवित्रयुम्बनेन सर्वान् भ्रातृन् प्रति सत्कुरुध्वं।

XXVII पत्रमिदं सर्वेषां पवित्राणां भ्रातृणां श्रुतिगोचरे युष्माभिः पठ्यतामिति प्रभो नमिन्ना युष्मान् शपयामि।

XXVIII अस्माकं प्रभो र्थीशुभ्रीष्टस्यानुग्रहे युष्मासु भूयात् आमेन्।

२ थिषलनीकिनः पत्रं

- I पौलः सिल्वानस्तीमथियश्चेतिनामानो वयम् अस्मदीयतातम् ईश्वरं प्रभुं यीशुप्रीष्टञ्चाश्रितां थिषलनीकिनां समितिं प्रति पत्रं लिखामः।
- II अस्माकं तात ईश्वरः प्रभु यीशुप्रीष्टश्च युष्मास्वनुग्रहं शान्तिञ्च क्रियास्तां।
- III हे भ्रातरः, युष्माकं कृते सर्व्वदा यथायोग्यम् ईश्वरस्य धन्यवादो ऽस्माभिः कर्त्तव्यः, यतो हेतो युष्माकं विश्वास उत्तरोत्तरं वर्द्धते परस्परम् अङ्कैकस्य प्रेम य बद्धुङ्गलं भवति।
- IV तस्माद् युष्माभि र्यावन्त उपद्रवकलेशाः सद्यन्ते तेषु यद् धैर्य्यं यश्च विश्वासः प्रकाश्यते तत्कारणाद् वयम् ईश्वरीयसमितिषु युष्माभिः श्लाघामहे।
- V तस्येश्वरस्य न्यायवियारस्य प्रमाणां भवति यतो यूयं यस्य कृते दुःखं सङ्घट्टं तस्येश्वरीयराज्यस्य योग्या भवथा।
- VI यतः स्वकीयस्वर्गदूतानां भवैः सङ्घितस्य प्रभो यीशोः स्वर्गाद् आगमनकाले युष्माकं क्लेशकैभ्यः क्लेशेन क्लृप्तानां सार्द्धमस्माभिश्च।
- VII क्लेश्यमानेभ्यो युष्मभ्यं शान्तिदानम् ईश्वरेण न्याय्यं भोत्स्यते;
- VIII तदानीम् ईश्वरानभिज्ञेभ्यो ऽस्मत्प्रभो यीशुप्रीष्टस्य सुसंवादाग्राहकैभ्यश्च लोकेभ्यो ज्ञानवलयमानेन वह्निना समुचितं कुलं यीशुना दास्यते;
- IX ते य प्रभो र्वदनात् पराक्रमयुक्तविलवार्य्य सदातनविनाशरूपं दण्डं लप्स्यन्ते,
- X किन्तु तस्मिन् दिने स्वकीयपवित्रलोकेषु विराजितुं युष्मान् अपरांश्च सर्व्वान् विश्वासिलोकान् विस्मापयितुञ्च स आगमिष्यति यतो ऽस्माकं प्रमाणे युष्माभि विश्वासोऽकारि।
- XI अतोऽस्माकम् ईश्वरो युष्मान् तस्याह्वानस्य योग्यान् करोतु सौजन्यस्य शुभङ्गलं विश्वासस्य गुणञ्च पराक्रमेण साधयत्विति प्रार्थनास्माभिः सर्व्वदा युष्मन्निमित्तं क्रियते,
- XII यतस्तथा सत्यस्माकम् ईश्वरस्य प्रभो यीशुप्रीष्टस्य यानुग्रहाद् अस्मत्प्रभो यीशुप्रीष्टस्य नाम्नो गौरवं युष्मासु युष्माकमपि गौरवं तस्मिन् प्रकाशिष्यते।

II

- I हे भ्रातरः, अस्माकं प्रभो यीशुप्रीष्टस्यागमनं तस्य समीपे ऽस्माकं संस्थितिञ्चाधि वयं युष्मान् दण्डं प्रार्थयामहे,
- II प्रभेस्तद् दिनं प्रायेणोपस्थितम् एति यद्वि कश्चिद् आत्मना वाया वा पत्रेण वास्माकम् आदेशं कल्पयन् युष्मान् गदति तर्हि यूयं तेन यञ्जलमनस उद्विग्नश्च न भवत।
- III केनापि प्रकारेण कोऽपि युष्मान् न वञ्चयतु यतस्तस्माद् दिनात् पूर्वं धर्मलोपेनोपस्थातव्यं,
- IV यश्च जनो विपक्षतां कुर्वन् सर्व्वस्माद् देवात् पूजनीयवस्तुश्चोन्नस्यते स्वम् ईश्वरमिव दर्शयन् ईश्वरवद् ईश्वरस्य मन्दिर उपवेक्ष्यति य तेन विनाशपात्रेण पापपुरुषेणोद्देतव्यं।
- V यदाहं युष्माकं सन्निधावासं तदानीम् अतद् अकथयमिति यूयं किं न स्मरथ?
- VI साम्प्रतं स येन निवार्य्यते तद् यूयं ज्ञानीथ, किन्तु स्वसमये तेनोद्देतव्यं।
- VII विधर्मस्य निगूढो गुण एदानीमपि क्लृप्ति किन्तु यस्तं निवारयति सोऽद्यापि दूरीकृतो नाभवत्।
- VIII तस्मिन् दूरीकृते स विधर्म्युद्दिष्यति किन्तु प्रभु यीशुः स्वमुपपवनेन तं विध्वंसयिष्यति निजोपस्थितेस्तेजसा विनाशयिष्यति य।
- IX शयतानस्य शक्तिप्रकाशनाद् विनाश्यमानानां मध्ये सर्व्वविधाः पराक्रमा भ्रमिका आश्चर्य्यक्रिया लक्षणान्यधर्मजता सर्व्वविधप्रतारणा य तस्योपस्थितेः कुलं भविष्यति;
- X यतो हेतोस्ते परित्राणप्राप्तये सत्यधर्मस्यानुरागं न गृहीतवन्तस्तस्मात् कारणाद्।
- XI ईश्वरेण तान् प्रति भ्रान्तिकरमायायां प्रेषितायां ते मृषावाक्ये विश्वसिष्यन्ति।
- XII यतो यावन्तो मानवाः सत्यधर्मं न विश्वस्याधर्मेण तुष्यन्ति तैः सर्व्वे दण्डभाजनै र्भवितव्यं।
- XIII हे प्रभोः प्रिया भ्रातरः, युष्माकं कृत ईश्वरस्य धन्यवादोऽस्माभिः सर्व्वदा कर्त्तव्यो यत ईश्वर आ प्रथमाद् आत्मनः पावनेन सत्यधर्मं विश्वासेन य परित्राणार्थं युष्मान् वरीतवान्।
- XIV तदर्थञ्चास्माभि र्घोषितेन सुसंवादेन युष्मान् आहूयास्माकं प्रभो यीशुप्रीष्टस्य तेजसोऽधिकारिणः करिष्यति।
- XV अतो हे भ्रातरः यूयम् अस्माकं वाक्यैः पत्रैश्च यां शिक्षां लब्धवन्तस्तां कृत्स्नां शिक्षां धारयन्तः सुस्थिरा भवत।

XVI अस्माकं प्रभु र्थीशुप्रीष्टस्तात ईश्वरश्चार्थतो यो युष्मासु प्रेम कृतवान् नित्याञ्च सान्त्वनाम् अनुग्रहोत्तमप्रत्याशाञ्च युष्मभ्यं दत्तवान्

XVII स स्वयं युष्माकम् अन्तःकरणानि सान्त्वयतु सर्वस्मिन् सद्भाष्ये सत्कर्माणि य सुस्थिरीकरोतु या

III

I हे भ्रातरः, शेषे वदामि, यूयम् अस्मभ्यमिदं प्रार्थयध्वं यत् प्रभो वाक्यं युष्माकं मध्ये यथा तथैवान्यत्रापि प्रयरेत् मान्यञ्च भवेत्;

II यय्य वयम् अविवेककेभ्यो दृष्टेभ्यश्च लोकेभ्यो रक्षां प्राप्नुयाम यतः सर्वेषां विश्वासो न भवति।

III किन्तु प्रभु विश्वास्यः स अथ युष्मान् स्थिरीकरिष्यति दृष्टस्य कराद् उद्धरिष्यति या

IV यूयम् अस्माभि र्यद् आदिश्यध्वे तत् कुरुथ करिष्यथ येति विश्वासो युष्मानधि प्रभुनास्माकं जायते।

V ईश्वरस्य प्रेम्नि प्रीष्टस्य सङ्घिष्णुतायाञ्च प्रभुः स्वयं युष्माकम् अन्तःकरणानि विनयतु।

VI हे भ्रातरः, अस्मत्प्रभो र्थीशुप्रीष्टस्य नाम्ना वयं युष्मान् एदम् आदिशामः, अस्मत्तो युष्माभि र्या शिक्षलम्भि तां विडाय कश्चिद् भ्राता यद्यविडितायारं करोति तर्हि यूयं तस्मात् पृथग् भवत।

VII यतो वयं युष्माभिः कथम् अनुकर्तव्यास्तद् यूयं स्वयं जानीथा युष्माकं मध्ये वयम् अविडितायारिणो नाभवाम,

VIII विनामूल्यं कस्याप्यन्नं नाभुञ्जमहि किन्तु कोऽपि यद् अस्माभि र्भारग्रस्तो न भवेत् तदर्थं श्रमेण क्लेशेन य दिवानिशं कार्यम् अकुर्मा

IX अत्रास्माकम् अधिकारो नास्तीत्यं नहि किन्त्वस्माकम् अनुकरणाय युष्मान् दृष्टान्तं दर्शयितुम् एच्छन्तस्तद् अकुर्मा

X यतो येन कार्यं न क्रियते तेनाहारोऽपि न क्रियतामिति वयं युष्मत्समीप उपस्थितिकालेऽपि युष्मान् आदिशाम।

XI युष्मन्मध्ये ऽविडितायारिणः केऽपि जना विद्यन्ते ते य कार्यम् अकुर्वन्त आलस्यम् आयरन्तीत्यस्माभिः श्रूयते।

XII तादृशान् लोकान् अस्मत्प्रभो र्थीशुप्रीष्टस्य नाम्ना वयम् एदम् आदिशाम आज्ञापयामश्च, ते शान्तभावेन कार्यं कुर्वन्तः स्वकीयमन्नं भुञ्जतां।

XIII अपरं हे भ्रातरः, यूयं सदायरणे न क्लाम्यत।

XIV यद्दि य कश्चिदेतत्पत्रे लिखिताम् अस्माकम् आज्ञां न गृह्णाति तर्हि यूयं तं मानुषं लक्षयत तस्य संसर्गं त्यजत य तेन स त्रिष्यते।

XV किन्तु तं न शत्रुं मन्यमाना भ्रातरमिव येतयत।

XVI शान्तिदाता प्रभुः सर्वत्र सर्वथा युष्मभ्यं शान्तिं देयात्। प्रभु र्थुष्माकं सर्वेषां सङ्गी भूयात्।

XVII नमस्कार अेष पौलस्य मम करेण लिखितोऽभूत् सर्वस्मिन् पत्र अतन्मम यिहम् अतादृशैरक्षरै र्मया लिप्यते।

XVIII अस्माकं प्रभो र्थीशुप्रीष्टस्यानुग्रहः सर्वेषु युष्मासु भूयात्। आमेन्।

१ तीमथियं पत्रं

I अस्माकं त्राणकर्तुरीश्वरस्यास्माकं प्रत्याशाभूमेः प्रभो यीशुप्रीष्टस्य याज्ञानुसारतो यीशुप्रीष्टस्य प्रेरितः पौलः स्वकीयं सत्यं धर्मपुत्रं तीमथियं प्रति पत्रं लिखति।

II अस्माकं तात ईश्वरोऽस्माकं प्रभु यीशुप्रीष्टश्च त्वयि अनुग्रहं दयां शान्तिञ्च कुर्व्यास्तां।

III माकिदनियादेशे मम गमनकाले त्वम् ईक्षिष्यन्तरे तिष्ठन् एतदशिक्षा न गृहीतव्या, अनन्तेषूपाप्यानेषु वंशावलिषु य युष्माभिर्मनो न निवेशितव्यम्।

IV एति कांश्चित् लोकान् यद् उपदिशेरेतत् मयादिष्टोऽभवः, यतः सर्वैरेतैर्विश्वासयुक्तेश्वरीयनिष्ठा न जायते किन्तु विवाहो जायते।

V उपदेशस्य त्वभिप्रेतं इत्वं निर्मलान्तःकरणेन सत्संवेदेन निष्कपटविश्वासेन य युक्तं प्रेमा

VI केचित् जनाश्च सर्वाण्येतानि विहाय निरर्थककथानाम् अनुगमनेन विपथगामिनोऽभवन्,

VII यद् भाषन्ते यस्य निश्चिन्वन्ति तन्न बुध्यमाना व्यवस्थोपदेशारो भवितुम् ईच्छन्ति।

VIII सा व्यवस्था यद्दि योग्यरूपेण गृह्यते तर्ह्युत्तमा भवतीति वयं जानीमः।

IX अपरं सा व्यवस्था धार्मिकस्य विरुद्धा न भवति किन्त्वधार्मिको ऽवाधो दुष्टः पापिष्ठो ऽपवित्रो ऽशुचिः पितृहन्ता मातृहन्ता नरहन्ता।

X वेश्यागामी पुंमैथुनी मनुष्यविक्रेता मिथ्यावादी मिथ्याशपथकारी य सर्वेषामेतेषां विरुद्धा,

XI तथा सख्यिदानन्देश्वरस्य यो विभवयुक्तः सुसंवाहो मयि समर्पितस्तदनुयायिहितोपदेशस्य विपरीतं यत् किञ्चिद् भवति तद्विरुद्धा सा व्यवस्थेति तद्ग्राहिणा ज्ञातव्यं।

XII मह्यं शक्तिदाता योऽस्माकं प्रभुः प्रीष्टयीशुस्तमहं धन्यं वदामि।

XIII यतः पुरा निन्दक उपद्रावी हिंसकश्च भूत्वाप्यहं तेन विश्वास्यो ऽमन्ये परियारकत्वे न्ययुज्ये या तद् अविश्वासायरणम् अज्ञानेन मया कृतमिति हेतोरहं तेनानुकम्पितोऽभवम्।

XIV अपरं प्रीष्टे यीशौ विश्वासप्रेमभ्यां संहितोऽस्मत्प्रभोरनुग्रहो ऽतीव प्रयुरोऽभवत्।

XV पापिनः परित्रातुं प्रीष्टो यीशुर्जगति समवतीर्णोऽभवत्, अेषा कथा विश्वासनीया सर्वे ग्राहणीया या।

XVI तेषां पापिनां मध्येऽहं प्रथम आसं किन्तु ये मानवा अनन्तज्ज्वनप्राप्त्यर्थं तस्मिन् विश्वसिष्यन्ति तेषां दृष्टान्ते मयि प्रथमे यीशुना प्रीष्टेन स्वकीया कृत्स्ना यिरसिद्धिषुता यत् प्रकाश्यते तदर्थमेवाहम् अनुकम्पां प्राप्तवान्।

XVII अनादिरक्षयोऽदृश्यो राजा योऽद्वितीयः सर्वज्ञ ईश्वरस्तस्य गौरवं महिमा यानन्तकालं यावद् भूयात् आमेन्।

XVIII हे पुत्र तीमथिय त्वयि यानि भविष्यद्वाक्यानि पुरा कथितानि तदनुसाराद् अहम् अनेमादेशं त्वयि समर्पयामि, तस्याभिप्रायोऽयं यत्त्वं तैर्वाक्यैरुत्तमयुद्धं करोषि।

XIX विश्वासं सत्संवेदञ्च धारयसि या अनयोः परित्यागात् केषाञ्चिद् विश्वासतरी भग्नाभवत्।

XX लुमिनायसिकन्दरौ तेषां यौ द्वौ जनौ, तौ यद् धर्मनिन्दां पुनर्न कर्तुं शिक्षेते तदर्थं मया शयतानस्य करे समर्पितौ।

II

I मम प्रथम आदेशोऽयं, प्रार्थनाविनयनिवेदनधन्यवादाः कर्तव्याः,

II सर्वेषां मानवानां कृते विशेषतो वयं यत् शान्तत्वेन निर्विरोधत्वेन येश्वरभक्तिं विनीतत्वञ्चायरन्तः कालं यापयामस्तदर्थं नृपतीनाम् उच्यपदस्थानाञ्च कृते ते कर्तव्याः।

III यतोऽस्माकं तारकस्येश्वरस्य साक्षात् तदेवोत्तमं ग्राह्यञ्च भवति,

IV स सर्वेषां मानवानां परित्राणं सत्यज्ञानप्राप्तिञ्चेच्छति।

V यत अकोऽद्वितीय ईश्वरो विद्यते किञ्चेश्वरे मानवेषु यैको ऽद्वितीयो मध्यस्थः

VI स नरावतारः प्रीष्टो यीशुर्विद्यते यः सर्वेषां मुक्ते मूल्यम् आत्मदानं कृतवान् अतेन येन प्रमाणेनोपयुक्ते समये प्रकाशितव्यं,

VII तद्दोषयिता दूतो विश्वासे सत्यधर्मे य भिन्नजातीयानाम् उपदेशकश्चाहं न्ययुज्ये, अेतदहं प्रीष्टस्य नाम्ना यथातथ्यं वदामि नानृतं कथयामि।

VIII अतो ममाभिमतमिदं पुरुषैः क्रोधसन्देहौ विना पवित्रकरान् उत्तोल्य सर्वस्मिन् स्थाने प्रार्थना क्रियतां।

IX તદ્દત્ નાર્યોડપિ સલજ્જાઃ સંયતમનસશ્ચ સત્યો યોગ્યમારઘાદનં પરિદધતુ કિઞ્ચ કેશસંસ્કારૈઃ કણકમુક્તાભિ મ્હાધર્મપરિચ્છદૈશ્ચાત્મભૂષણં ન કુર્વત્યઃ

X સ્વીકૃતેશ્વરભક્તીનાં યોષિતાં યોગ્યૈઃ સત્યર્મભિઃ સ્વભૂષણં કુર્વતાં

XI નારી સમ્પૂર્ણવિનીતત્વેન નિર્વિરોધં શિક્ષતાં

XII નાર્યાઃ શિક્ષાદાનં પુરુષાયાજ્ઞાદાનં વાહં નાનુજાનામિ તયા નિર્વિરોધત્વમ્ આચરિતવ્યં

XIII યતઃ પ્રથમમ્ આદમસ્તતઃ પરં હવાયાઃ સૃષ્ટિર્ભૂવા

XIV કિઞ્ચાદમ્ ભ્રાન્તિયુક્તો નાભવત્ યોષિદેવ ભ્રાન્તિયુક્તા ભૂત્વાત્યાચારિણી બભૂવા

XV તથાપિ નારીગણો યદિ વિશ્વાસે પ્રેમ્નિ પવિત્રતાયાં સંયતમનસિ ચ તિષ્ઠતિ તદ્દર્શ્યપત્યપ્રસવવર્ત્મના પરિત્રાણં પ્રાપ્સ્યતિ

III

I યદિ કશ્ચિદ્ અધ્યક્ષપદમ્ આકાઙ્ક્ષતે તર્હિ સ ઉત્તમં કર્મ લિપ્સત ઇતિ સત્યં

II અતોડધ્યક્ષેણાનિન્દિતેનૈકસ્યા યોષિતો ભત્રાં પરિમિતભોગેન સંયતમનસા સભ્યેનાતિથિસેવકેન શિક્ષણે નિપુણેન

III ન મધપેન ન પ્રહારકેણ કિન્તુ મૃદુભાવેન નિર્વિવાદેન નિર્લોભેન

IV સ્વપરિવારાણામ્ ઉત્તમશાસકેન પૂર્ણવિનીતત્વાદ્ વશ્યાનાં સન્તાનાનાં નિયન્ત્રા ચ ભવિતવ્યં

V યત આત્મપરિવારાન્ શાસિતું યો ન શક્નોતિ તેનેશ્વરસ્ય સમિતેસ્તત્ત્વાવધારણં કથં કારિષ્યતે?

VI અપરં સ ગર્વિતો ભૂત્વા યત્ શયતાન ઇવ દણ્ડયોગ્યો ન ભવેત્ તદર્થં તેન નવશિષ્યેણ ન ભવિતવ્યં

VII યસ્ય નિન્દાયાં શયતાનસ્ય જાલે ચ ન પતેત્ તદર્થં તેન બહિઃસ્થલોકાનામપિ મધ્યે સુખ્યાતિયુક્તેન ભવિતવ્યં

VIII તદ્દત્ પરિચારકૈરપિ વિનીતૈ દ્વિવિધવાક્યરહિતૈર્બહુમધપાને ડનાસકૃતૈર્નિર્લોભૈશ્ચ ભવિતવ્યં,

IX નિર્મલસંવેદેન ચ વિશ્વાસસ્ય નિગૂઢવાક્યં ધાતિવ્યઞ્ચ

X અગ્રે તેષાં પરીક્ષા ક્રિયતાં તતઃ પરમ્ અનિન્દિતા ભૂત્વા તે પરિચર્યા કુર્વન્તુ

XI અપરં યોષિદ્વિરપિ વિનીતાભિરનપવાદિકાભિઃ સતર્કાભિઃ સર્વત્ર વિશ્વાસ્યાભિશ્ચ ભવિતવ્યં

XII પરિચારકા ઐકૈક્યોષિતો ભત્રારો ભવેયુઃ, નિજસન્તાનાનાં પરિજનાનાન્ન સુશાસનં કુર્યુશ્ચ

XIII યતઃ સા પરિચર્યા યૈર્ભદ્રરૂપેણ સાધ્યતે તે શ્રેષ્ઠપદં પ્રાપ્નુવન્તિ પ્રીષ્ટે યીશૌ વિશ્વાસેન મહોત્સુકા ભવન્તિ ચા

XIV ત્વાં પ્રત્યેતત્પત્રલેખનસમયે શીઘ્રં ત્વત્સમીપગમનસ્ય પ્રત્યાશા મમ વિદ્યતો

XV યદિ વા વિલમ્બેય તર્હિશ્વરસ્ય ગૃહે ડર્થતઃ સત્યધર્મસ્ય સ્તમ્ભભિત્તિમૂલસ્વરૂપાયામ્ અમરેશ્વરસ્ય સમિતૌ ત્વયા કીદૃશ

આચારઃ કર્તવ્યસ્તત્ જ્ઞાતું શક્યતો

XVI અપરં યસ્ય મહત્ત્વં સર્વસ્વીકૃતમ્ ઈશ્વરભક્તેસ્તત્ નિગૂઢવાક્યમિદમ્ ઈશ્વરો માનવદેહે પ્રકાશિત આત્મના સપુણ્યીકૃતો દૂતૈઃ સન્દૃષ્ટઃ સર્વજાતીયાનાં નિકટે ઘોષિતો જગતો વિશ્વાસપાત્રીભૂતસ્તેજઃપ્રાપ્તયે સ્વર્ગં નીતશ્ચેતિ

IV

I પવિત્ર આત્મા સ્પષ્ટમ્ ઇદં વાક્યં વદતિ ચરમકાલે કતિપયલોકા વહ્નિનાહ્નિત્વાત્

II કઠોરમનસાં કાપટ્યાદ્ અનૃતવાદિનાં વિવાહનિષેધકાનાં ભક્ષ્યવિશેષનિષેધકાનાન્ન

III ભૂતસ્વરૂપાણાં શિક્ષાયાં ભ્રમકાત્મનાં વાક્યેષુ ચ મનાંસિ નિવેશ્ય ધર્માદ્ ભ્રંશિષ્યન્તો તાનિ તુ ભક્ષ્યાણિ વિશ્વાસિનાં સ્વીકૃતસત્યધર્માણાન્ન ધન્યવાદસહિતાય ભોગાયેશ્વરેણ સસૃજિરે

IV યત ઈશ્વરેણ યદ્યત્ સૃષ્ટં તત્ સર્વમ્ ઉત્તમં યદિ ચ ધન્યવાદેન ભુજ્યતે તર્હિ તસ્ય કિમપિ નાગ્રાહ્યં ભવતિ,

V યત ઈશ્વરસ્ય વાક્યેન પ્રાર્થનયા ચ તત્ પવિત્રીભવતિ

VI એતાનિ વાક્યાનિ યદિ ત્વં ભ્રાતૃન્ જ્ઞાપયેસ્તર્હિ યીશુપ્રીષ્ટસ્યોત્તમ્ઃ પરિચારકો ભવિષ્યસિ યો વિશ્વાસો હિતોપદેશશ્ચ ત્વયા ગૃહીતસ્તદીયવાક્યૈરાધ્યાયિષ્યસે ચા

VII યાન્યુપાખ્યાનાનિ દુર્ભાવાનિ વૃદ્ધયોષિતામેવ યોગ્યાનિ ચ તાનિ ત્વયા વિસૃજ્યન્તામ્ ઈશ્વરભક્તયે યત્નઃ ક્રિયતાન્ન

VIII યતઃ શારીરિકો યત્નઃ સ્વલ્પફલદો ભવતિ કિન્ત્વીશ્વરભક્તિરૈહિકપારત્રિકજીવનયોઃ પ્રતિજ્ઞાયુક્તા સતી સર્વત્ર ફલદા ભવતિ

IX વાક્યમેતદ્ વિશ્વસનીયં સર્વેર્ગહણીયન્ન વયન્ન તદર્થમેવ શ્રામ્યામો નિન્દાં ભુંજમહે ચા

X યતો હેતોઃ સર્વમાનવાનાં વિશેષતો વિશ્વાસિનાં ત્રાતા યોડમર ઈશ્વરસ્તસ્મિન્ વયં વિશ્વસામઃ

XI ત્વમ્ એતાનિ વાક્યાનિ પ્રચારય સમુપદિશ ચા

XII અલ્પવયષ્ટત્વાત્ કેનાપ્યવજ્ઞેયો ન ભવ કિન્ત્વાલાપેનાચરણેન પ્રેમ્ના સદાત્મત્વેન વિશ્વાસેન શુચિત્વેન ચ વિશ્વાસિનામ્ આદર્શો ભવા

- XIII यावन्नाडम् आगमिष्यामि तावत् त्व पाठे येतयने उपदेशे य मनो निधत्स्वा
 XIV प्राचीनगण्डस्ताप्राणसहितेन भविष्यद्वाक्येन यद्दानं तुभ्यं विश्राणितं तवान्तःस्थे तस्मिन् दाने शिथिलमना मा भवा
 XV अतेषु मनो निवेशय, अतेषु वर्त्तस्व, एतच्च सर्वविषये तव गुणवृद्धिः प्रकाशतां
 XVI स्वस्मिन् उपदेशे य सावधानो भूत्वावतिष्ठस्व तत् कृत्वा त्वयात्मपरित्राणं श्रोतृणाञ्च परित्राणं साधयिष्यते।

V

- I त्वं प्राचीनं न भर्त्सय किन्तु तं पितरमिव यूनश्च भ्रातृनिव
 II वृद्धाः स्त्रियश्च मातृनिव युवतीश्च पूर्णशुचित्वेन भगिनीरिव विनयस्वा
 III अपरं सत्यविधवाः सम्नयस्वा
 IV कस्याश्चिद् विधवाया यद्दि पुत्राः पौत्रा वा विद्यन्ते तर्हि ते प्रथमतः स्वीयपरिजनान् सेवितुं पित्रोः प्रत्युपकर्तुञ्च शिक्षन्तां
 यतस्तद्देवेश्वरस्य साक्षाद् उत्तमं ग्राह्यञ्च कर्मा
 V अपरं या नारी सत्यविधवा नाथहीना यास्ति सा ईश्वरस्याश्रये तिष्ठन्ती द्विवानिशं निवेदनप्रार्थनाभ्यां कालं यापयति।
 VI किन्तु या विधवा सुप्नभोगासक्ता सा श्रुवत्यपि मृता भवति।
 VII अतएव ता यद् अनिन्दिता भवेयुस्तदर्थम् अेतानि त्वया निदिश्यन्तां।
 VIII यद्दि कश्चित् स्वजातीयान् लोकान् विशेषतः स्वीयपरिजनान् न पालयति तर्हि स विश्वासाद् भ्रष्टो ऽध्यधमश्च भवति।
 IX विधवावर्गो यस्या गणना भवति तथा षष्टित्सरेभ्यो न्यूनवयस्क्या न भवितव्यं; अपरं पूर्वम् अेकस्वामिका भूत्वा
 X सा यत् शिशुषुषणेनातिथिसेवनेन पवित्रलोकानां यरणप्रक्षालनेन क्लिष्टानाम् उपकारेण सर्वविधसत्कर्मयरणेन य
 सत्कर्मकरणात् सुख्यातिप्राप्ता भवेत् तदध्यावश्यकं।
 XI किन्तु युवती विधवा न गृह्णाण यतः प्रीष्टस्य वैपरीत्येन तासां धर्मो जाते ता विवाहम् एच्छन्ति।
 XII तस्माच्च पूर्वधर्मं परित्यज्य एण्डनीया भवन्ति।
 XIII अनन्तरं ता गृह्णाद् गृहं पर्यटन्त्य आलस्यं शिक्षन्ते केवलमालस्यं नहि किन्त्वनर्थकालापं पराधिकारयर्थापि
 शिक्षमाणा अनुयितानि वाक्यानि भाषन्ते।
 XIV अतो ममेच्छेयं युवत्यो विधवा विवाहं कुर्वताम् अपत्यवत्यो भवन्तु गृहकर्म कुर्वताञ्चेत्थं विपक्षाय किमपि निन्दाद्वारं
 न ददतु।
 XV यत एतः पूर्वम् अपि काश्चित् शयतानस्य पश्चाद्गामिन्यो जाताः।
 XVI अपरं विश्वासिन्या विश्वासिनो वा कस्यापि परिवाराणां मध्ये यद्दि विधवा विद्यन्ते तर्हि स ताः प्रतिपालयतु तस्मात्
 समितौ भारे ऽनारोपिते सत्यविधवानां प्रतिपालनं कर्तुं तथा शक्यते।
 XVII ये प्राञ्चः समितिं सम्यग् अधितिष्ठन्ति विशेषत ईश्वरवाक्येनोपदेशेन य ये यत्नं विदधते ते द्विगुणस्यादरस्य योग्या
 मान्यन्तां।
 XVIII यस्मात् शास्त्रे लिखितमिदमास्ते, त्वं शस्यमर्दकवृषस्यास्यं मा बधानेति, अपरमपि कार्यकृद् वेतनस्य योग्यो
 भवतीति।
 XIX द्वौ त्रीन् वा साक्षिणो विना कस्यायित् प्राचीनस्य विरुद्धम् अभियोगस्त्वया न गृह्यतां।
 XX अपरं ये पापमायरन्ति तान् सर्वेषां समक्षं भर्त्सयस्व तेनापरेषामपि भीति र्जनिष्यते।
 XXI अहम् ईश्वरस्य प्रभो र्थीशुप्रीष्टस्य मनोनीतदिव्यदूतानाञ्च गोचरे त्वाम् एहम् आज्ञापयामि त्वं कस्याप्यनुरोधेन
 किमपि न कुर्वन् विनापक्षपातम् अेतान विधीन् पालय।
 XXII कस्यापि मूर्द्धि ङस्तापर्ण त्वस्या माकार्षीः। परपापानाञ्चांशी मा भवा स्वं शुचिं रक्षा।
 XXIII अपरं तवोदरपीडायाः पुनः पुन दुर्बलतायाश्च निमित्तं केवलं तोयं न पिवन् किञ्चिन् मद्यं पिव।
 XXIV केषाञ्चित् मानवानां पापानि विचारात् पूर्व केषाञ्चित् पश्चात् प्रकाशन्ते।
 XXV तथैव सत्कर्माण्यपि प्रकाशन्ते तदन्यथा सति प्रच्छन्नानि स्थातुं न शक्नुवन्ति।

VI

- I यावन्तो लोका युगधारिणो दासाः सन्ति ते स्वस्वस्वामिनं पूर्णसमादरयोग्यं मन्यन्तां नो येद् ईश्वरस्य नाम्न उपदेशस्य
 य निन्दा सम्भविष्यति।
 II येषाञ्च स्वामिनो विश्वासिनः भवन्ति तैस्ते भ्रातृत्वात् नावज्ञेयाः किन्तु ते कर्मकुलभोगिनो विश्वासिनः प्रियाश्च
 भवन्तीति हेतोः सेवनीया एव, त्वम् अेतानि शिक्षय समुपदिश य।
 III यः कश्चिद् एतदशिक्षां करोति, अस्माकं प्रभो र्थीशुप्रीष्टस्य हितवाक्यानीश्वरभक्ते र्योग्यां शिक्षाञ्च न स्वीकरोति

- IV સ દર્પધ્માતઃ સર્વ્વથા જ્ઞાનહીનશ્ચ વિવાદૈર્વાગ્યુદ્ઘૈશ્ચ રોગયુક્તશ્ચ ભવતિ
 V તાદૃશાદ્ ભાવાદ્ ઈર્ષ્યાવિરોધાપવાદ્દુષ્ટાસૂયા ભ્રષ્ટમનસાં સત્યજ્ઞાનહીનાનામ્ ઈશ્વરભક્તિં લાભોપાયમ્ ઇવ મન્યમાનાનાં લોકાનાં વિવાદાશ્ચ જાયન્તે તાદૃશેભ્યો લોકેભ્યસ્ત્વં પૃથક્ તિષ્ઠા
 VI સંયતેચ્છયા યુક્તા યેશ્વરભક્તિઃ સા મહાલાભોપાયો ભવતીતિ સત્યં
 VII એતજ્જગત્પ્રવેશનકાલેડસ્માભિઃ કિમપિ નાનાયિ તત્તયજનકાલેડપિ કિમપિ નેતું ન શક્ષ્યત ઇતિ નિશ્ચિંતાં
 VIII અતએવ ખાધાન્યાચ્છાદનાનિ ચ પ્રાપ્યાસ્માભિઃ સન્તુષ્ટૈ ભવિતવ્યાં
 IX યે તુ ધનિનો ભવિતું ચેષ્ટન્તે તે પરીક્ષાયામ્ ઉન્માથે પતન્તિ યે ચાભિલાષા માનવાન્ વિનાશે નરકે ચ મજ્જયન્તિ તાદૃશેષ્વજ્ઞાનાહિતાભિલાષેષ્વપિ પતન્તિ
 X યતોડર્થસ્પૃહા સર્વ્વેષાં દુરિતાનાં મૂલં ભવતિ તામવલમ્બ્ય કેચિદ્ વિશ્વાસાદ્ અભ્રંશન્ત નાનાકલેશૈશ્ચ સ્વાન્ અવિધ્યન્
 XI હે ઈશ્વરસ્ય લોક ત્વમ્ એતેભ્યઃ પલાય ધર્મ ઈશ્વરભક્તિ વિશ્વાસઃ પ્રેમ સહિષ્ણુતા ક્ષાન્તિશ્ચૈતાન્યાચરા
 XII વિશ્વાસરૂપમ્ ઉત્તમયુદ્ધં કુરુ, અનન્તજીવનમ્ આલમ્બસ્વ યતસ્તદર્થ ત્વમ્ આહૂતો ડભવઃ, બહુસાક્ષિણાં સમક્ષઓત્તમાં પ્રતિજ્ઞાં સ્વીકૃતવાન્
 XIII અપરં સર્વ્વેષાં જીવયિતુરીશ્વરસ્ય સાક્ષાદ્ યશ્ચ ખ્રીષ્ટો યીશુઃ પન્તીયપીલાતસ્ય સમક્ષમ્ ઉત્તમાં પ્રતિજ્ઞાં સ્વીકૃતવાન્ તસ્ય સાક્ષાદ્ અહં ત્વામ્ ઇદમ્ આજ્ઞાપયામિ
 XIV ઈશ્વરેણ સ્વસમયે પ્રકાશિતવ્યમ્ અસ્માકં પ્રભો રીંશુખ્રીષ્ટસ્યાગમનં યાવત્ ત્વયા નિષ્કલઙ્કત્વેન નિર્દોષત્વેન ચ વિધી રક્ષ્યતાં
 XV સ ઈશ્વરઃ સચ્ચિદાનન્દઃ, અદ્વિતીયસમ્રાટ્, રાજાં રાજા, પ્રભૂનાં પ્રભુઃ
 XVI અમરતાયા અદ્વિતીય આકરઃ, અગમ્યતેજોનિવાસી, મર્ત્યાનાં કેનાપિ ન દૃષ્ટઃ કેનાપિ ન દૃશ્યશ્ચા તસ્ય ગૌરવપરાક્રમૌ સદાતનૌ ભૂયાસ્તાં આમેન્
 XVII ઇહલોકે યે ધનિનસ્તે ચિત્તસમુન્નતિં ચપલે ધને વિશ્વાસઞ્ચ ન કુર્વ્વતાં કિન્તુ ભોગાર્થમ્ અસ્મભ્યં પ્રચુરત્વેન સર્વ્વદાતા
 XVIII યોડમર ઈશ્વરસ્તસ્મિન્ વિશ્વસન્તુ સદાચારં કુર્વ્વન્તુ સત્કર્મ્મધનેન ધનિનો સુકલા દાતારશ્ચ ભવન્તુ,
 XIX યથા ચ સત્યં જીવનં પાપ્નુયુસ્તથા પારત્રિકામ્ ઉત્તમસમ્પદં સચ્ચિન્વન્ત્વેતિ ત્વયાદિશ્યન્તાં
 XX હે તીમથિય, ત્વમ્ ઉપનિર્ધિં ગોપય કાલ્પનિકવિદ્યાયા અપવિત્રં પ્રલાપં વિરોધોક્તિઞ્ચ ત્યજ ચ,
 XXI યતઃ કતિપયા લોકાસ્તાં વિદ્યામવલમ્બ્ય વિશ્વાસાદ્ ભ્રષ્ટા અભવના પ્રસાદસ્તવ સહાયો ભૂયાત્ આમેન્

२ तीमथियं पत्रं

- I श्रीष्टेन यीशुना या ज्वावनस्य प्रतिज्ञा तामधीश्वरस्येच्छया यीशोः श्रीष्टस्यैकः प्रेरितः पौलोऽहं स्वकीयं प्रियं धर्मपुत्रं तीमथियं प्रति पत्रं लिखामि।
- II तात ईश्वरोऽस्माकं प्रभु र्थीशुश्रीष्टश्च त्वयि प्रसाहं दयां शान्तिञ्च क्रियास्तां।
- III अहम् आ पूर्वपुरुषात् यम् ईश्वरं पवित्रमनसा सेवे तं धन्यं वदनं कथयामि, अहम् अडोरात्रं प्रार्थनासमये त्वां निरन्तरं स्मरामि।
- IV यश्च विश्वासः प्रथमे लोयीनामिकायां तव मातामह्याम् उनीकीनामिकायां मातरि यातिष्ठत् तवान्तरेऽपि तिष्ठतीति मन्ये
- V तव तं निष्कपटं विश्वासं मनसि कुर्वन् तवाश्रुपातं स्मरन् यथानन्देन प्रकृल्लो भवेयं तदर्थं तव दर्शनम् आकाङ्क्षे।
- VI अतो डेतो र्मम डस्तार्पाणेन लब्धो य ईश्वरस्य वरस्त्वयि विद्यते तम् उज्ज्वलवितुं त्वां स्मारयामि।
- VII यत ईश्वरोऽस्मभ्यं भयजनकम् आत्मानम् अदत्त्वा शक्तिप्रेमसतर्कतानाम् आकरम् आत्मानं दत्तवान्।
- VIII अतयेवास्माकं प्रभुमधि तस्य वन्दिदासं मामधि य प्रमाणं दातुं न त्रपस्व किन्त्वीश्वरीयशक्त्या सुसंवाहस्य कृते दुःखस्य सडभागी भवा।
- IX सोऽस्मान् परित्राणपात्राणि कृतवान् पवित्रेणाह्वानेनाहूतवांश्च; अस्मत्कर्मडेतुनेति नडि स्वीयनिर्पाणस्य प्रसाहस्य य कृते तत् कृतवान्। स प्रसाहः सृष्टेः पूर्वकाले श्रीष्टेन यीशुनास्मभ्यम् अदायि,
- X किन्त्वधुनास्माकं परित्रातु र्थीशोः श्रीष्टस्यागमनेन प्राकाशता श्रीष्टो मृत्युं पराजितवान् सुसंवाहेन य ज्वावनम् अमरताञ्च प्रकाशितवान्।
- XI तस्य घोषयिता दूतश्चान्यजातीयानां शिक्षकश्चाहं नियुक्तोऽस्मि।
- XII तस्मात् कारणात् ममायं क्लेशो भवति तेन मम लज्जा न जायते यतोऽहं यस्मिन् विश्वसितवान् तमवगतोऽस्मि मडादिनं यावत् ममोपनिधे गोपनस्य शक्तिस्तस्य विद्यत इति निश्चितं जानामि।
- XIII डितदायकानां वाक्यानाम् आहर्शरेण मत्तः श्रुताः श्रीष्टे यीशौ विश्वासप्रेम्नोः कथा धारया।
- XIV अपरम् अस्मदन्तर्वासिना पवित्रेणात्मना तामुत्तमाम् उपनिधिं गोपया।
- XV आशियादेशीयाः सर्वे मां त्यक्तवन्त इति त्वं जानासि तेषां मध्ये कृगिल्लो डर्मगिनिश्च विद्येते।
- XVI प्रभुरनीषिडरस्य परिवारान् प्रति कृपां विदधातु यतः स पुनः पुन र्मां आध्यायितवान्।
- XVII मम शूडभलेन न त्रपित्वा रोमानगरे उपस्थितिसमये यत्नेन मां मृगयित्वा ममोदेशं प्राप्तवान्।
- XVIII अतो विचारदिने स यथा प्रभोः कृपाभाजनं भवेत् तादृशं वरं प्रभुस्तस्मै देयात्। इडिषनगरेऽपि स कति प्रकारै र्मां उपकृतवान् तत् त्वं सम्यग् वेत्सि।

II

- I डे मम पुत्र, श्रीष्टयीशुतो योऽनुग्रहस्तस्य भलेन त्वं भलवान् भवा।
- II अपरं बडुभिः साक्षिभिः प्रमाणीकृतां यां शिक्षां श्रुतवानसि तां विश्वास्येषु परस्मै शिक्षादाने निपुणेषु य लोकेषु समर्पया।
- III त्वं यीशुश्रीष्टस्योत्तमो योद्धेव क्लेशं सडस्वा।
- IV यो युद्धं करोति स सांसारिके व्यापारे मग्गो न भवति किन्तु स्वनियोजयित्रे रोयितुं येष्टे।
- V अपरं यो मल्लै र्युध्यति स यद्वि नियमानुसारेण न युध्यति तर्हि किरीटे न लप्स्यते।
- VI अपरं यः कृषीवलः कर्म करोति तेन प्रथमेन डलभागिना भवितव्यं।
- VII मया यदुच्यते तत् त्वया बुध्यतां यतः प्रभुस्तुभ्यं सर्वत्र बुद्धिं दास्यति।
- VIII मम सुसंवाहस्य वयनानुसाराद् दायूद्धशीयं मृतगणमध्याद् उत्थापितञ्च यीशुं श्रीष्टं स्मर।
- IX तत्सुसंवाहकारणाद् अहं डुडुडुर्मेव बन्धनदशापर्यन्तं क्लेशं भुञ्जे किन्त्वीश्वरस्य वाक्यम् अबद्धं तिष्ठति।
- X श्रीष्टेन यीशुना यद् अनन्तगौरवसडितं परित्राणं जायते तदभिरुचितै लोडैरपि यत् लभ्येत तदर्थमहं तेषां निमित्तं सर्वाण्येतानि सडे।
- XI अपरम् ओषा भारती सत्या यद्वि वयं तेन साह्रं म्रियामडे तर्हि तेन साह्रं ज्वाविव्यामः, यद्वि य क्लेशं सडामडे तर्हि तेन साह्रं राजत्वमपि करिष्यामडे।
- XII यद्वि वयं तम् अनङ्गीकुर्मस्तर्हि सो डस्मानध्यनङ्गीकरिष्यति।
- XIII यद्वि वयं न विश्वासामस्तर्हि स विश्वास्यस्तिष्ठति यतः स्वम् अपह्नोतुं न शक्नोति।

- XIV ત્વમેતાનિ સ્મારયન્ તે યથા નિષ્કલં શ્રોતૃણાં ભ્રંશજનકં વાગ્યુદ્ધં ન કુર્યસ્તથા પ્રભોઃ સમક્ષં દૃઢં વિનીયાદિશા
- XV અપરં ત્વમ્ ઈશ્વરસ્ય સાક્ષાત્ સ્વં પરીક્ષિતમ્ અનિન્દનીયકર્મકારિણાં સત્યમતસ્ય વાક્યાનાં સદ્વિભજને નિપુણાં દર્શયિતું યતસ્વા
- XVI કિન્ત્વપવિત્રા અનર્થકકથા દૂરીકુરુ યતસ્તદાલમ્બિન ઉત્તરોત્તરમ્ અધર્મો વર્દિષ્યન્તે,
- XVII તેષાં વાક્યં ગલિતક્ષતવત્ ક્ષયવર્દ્ધકો ભવિષ્યતિ તેષાં મધ્યે હુમિનાયઃ ફિલીતશ્ચેતિનામાનો દ્વૌ જનો સત્યમતાદ્ ભ્રષ્ટૌ જાતૌ,
- XVIII મૃતાનાં પુનરુત્થિતિ વ્યતીતેતિ વદન્તૌ કેષાંચિદ્ વિશ્વાસમ્ ઉત્પાટયતશ્ચા
- XIX તથાપીશ્વરસ્ય ભિન્તિમૂલમ્ અચલં તિષ્ઠતિ તસ્મિંશ્ચેયં લિપિ મુદ્રાફિંકિતા વિદ્યતે યથા, જાનાતિ પરમેશસ્તુ સ્વકીયાન્ સર્વમાનવાન્ અપગચ્છેદ્ અધર્માચ્ચ યઃ કશ્ચિત્ પ્રીષ્ટનામકૃત્
- XX કિન્તુ બૃહન્નિકેતને કેવલ સુવર્ણમયાનિ રૌપ્યમયાણિ ચ ભાજનાનિ વિદ્યન્ત ઇતિ તર્હિ કાષ્ઠમયાનિ મૃણમયાન્યપિ વિદ્યન્તે તેષાં કિયન્તિ સમ્માનાય કિયન્તપમાનાય ચ ભવન્તિ
- XXI અતો યદિ કશ્ચિદ્ એતાદૃશેભ્યઃ સ્વં પરિષ્કરોતિ તર્હિ સ પાવિતં પ્રભોઃ કાર્યયોગ્યં સર્વસત્કાર્યાયોપયુક્તં સમ્માનાર્થકશ્ચ ભાજનં ભવિષ્યતિ
- XXII યૌવનાવસ્થાયા અભિલાષાસ્તવયા પરિત્યજ્યન્તાં ધર્મો વિશ્વાસઃ પ્રેમ યે ચ શુચિમનોભિઃ પ્રભુમ્ ઉદ્દિશ્ય પ્રાર્થનાં કુર્વન્તે તૈઃ સાર્દ્ધમ્ ઐક્યભાવશ્ચૈતેષુ ત્વયા યત્નો વિધીયતાં
- XXIII અપરં ત્વમ્ અનર્થકાન્ અજ્ઞાનાંશ્ચ પ્રશ્નાન્ વાગ્યુદ્ધોત્પાદકાન્ જ્ઞાત્વા દૂરીકુરુ
- XXIV યતઃ પ્રભો દર્સિને યુદ્ધમ્ અકર્તવ્યં કિન્તુ સર્વાન્ પ્રતિ શાન્તેન શિક્ષાદાનેચ્છુકેન સહિષ્ણુના ચ ભવિતવ્યં, વિપક્ષાશ્ચ તેન નમ્રત્વેન ચેતિતવ્યાઃ
- XXV તથા કૃતે યદીશ્વરઃ સત્યમતસ્ય જ્ઞાનાર્થં તેભ્યો મનઃપરિવર્તનરૂપં વરં દદાત્,
- XXVI તર્હિ તે યેન શયતાનેન નિજાભિલાષસાધનાય ધૃતાસ્તસ્ય જાલાત્ ચેતનાં પ્રાપ્યોદ્ધારં લબ્ધું શક્યન્તિ

III

- I ચરમદિનેષુ ક્લેશજનકાઃ સમયા ઉપસ્થાસ્યન્તીતિ જાનીહિ
- II યતસ્તાત્કાલિકા લોકા આત્મપ્રેમિણો ડર્થપ્રેમિણ આત્મશ્લાઘિનો ડભિમાનિનો નિન્દકાઃ પિત્રોરનાજાગ્રાહિણઃ કૃતદના અપવિત્રાઃ
- III પ્રીતિવર્જિતા અસન્ધેયા મૃષાપવાદિનો ડજિતેન્દ્રિયાઃ પ્રચાર્ડા ભદ્રદ્વેષિણો
- IV વિશ્વાસદાતકા દુઃસાહસિનો દર્પધ્માતા ઈશ્વરાપ્રેમિણઃ કિન્તુ સુખપ્રેમિણો
- V ભક્તવેશાઃ કિન્ત્વસ્વીકૃતભક્તિગુણા ભવિષ્યન્તિ; એતાદૃશાનાં લોકાનાં સંમર્ગ પરિત્યજા
- VI યતો યે જનાઃ પ્રચ્છન્ ગોહાન્ પ્રવિશન્તિ પાપૈ ભારગ્રસ્તા નાનાવિધાભિલાષૈશ્ચાલિતા યાઃ કામિન્યો
- VII નિત્યં શિક્ષન્તે કિન્તુ સત્યમતસ્ય તત્ત્વજ્ઞાનં પ્રાપ્તું કદાચિત્ ન શક્નુવન્તિ તા દાસીવદ્ વશીકુર્વન્તે ય તે તાદૃશા લોકાઃ
- VIII યાન્નિ યાંમ્બિશ્ચ યથા મૂસમં પ્રતિ વિપક્ષત્વમ્ અકુરુતાં તથૈવ ભ્રષ્ટમનસો વિશ્વાસવિષયે ડગ્રાહ્યાશ્ચૈતે લોકા અપિ સત્યમતં પ્રતિ વિપક્ષતાં કુર્વન્તિ
- IX કિન્તુ તે બહુદૂરમ્ અગ્રસરા ન ભવિષ્યન્તિ યતસ્તયો મૂઢતા યદ્વત્ તદ્વદ્ એતેષામપિ મૂઢતા સર્વદૃશ્યા ભવિષ્યતિ
- X મમોપદેશઃ શિષ્ટતાભિપ્રાયો વિશ્વાસો ધર્ચ્ય પ્રેમ સહિષ્ણુતોપદ્રવઃ ક્લેશા
- XI આન્તિયખિયાયામ્ ઇકનિયે લૂસ્ત્રાયાશ્ચ માં પ્રતિ યદદ્ અઘટત યાંશ્ચોપદ્રવાન્ અહમ્ અસહૈ સર્વમેતત્ ત્વમ્ અવગતોડસિ કિન્તુ તત્સર્વતઃ પ્રભુ મામ્ ઉદ્ધૃતવાન્
- XII પરન્તુ યાવન્તો લોકાઃ પ્રીષ્ટેન યીશુનેશ્વરભક્તિમ્ આચરિતુમ્ ઇચ્છન્તિ તેષાં સર્વેષામ્ ઉપદ્રવો ભવિષ્યતિ
- XIII અપરં પાપિષ્ઠાઃ ખલાશ્ચ લોકા ભ્રામ્યન્તો ભ્રમયન્તશ્ચોત્તરોત્તરં દુષ્ટત્વેન વર્દિષ્યન્તો
- XIV કિન્તુ ત્વં યદ્ યદ્ અશિક્ષથાઃ, યચ્ચ ત્વયિ સમર્પિતમ્ અભૂત્ તસ્મિન્ અવતિષ્ઠ, યતઃ કસ્માત્ શિક્ષાં પ્રાપ્તોડસિ તદ્ વેત્સિ;
- XV યાનિ ચ ધર્મશાસ્ત્રાણિ પ્રીષ્ટે યીશૌ વિશ્વાસેન પરિત્રાણપ્રાપ્તયે ત્વાં જ્ઞાનિનં કર્તુ શક્નુવન્તિ તાનિ ત્વં શૈશવકાલાદ્ અવગતોડસિ
- XVI તત્ સર્વ શાસ્ત્રમ્ ઈશ્વરસ્યાત્મના દત્તં શિક્ષાયૈ દોષબોધાય શોધનાય ધર્મવિનયાય ચ ફલયુક્તં ભવતિ
- XVII તેન ચેશ્વરસ્ય લોકો નિપુણાઃ સર્વસ્મૈ સત્કર્મણો સુસજ્જશ્ચ ભવતિ

IV

- I ઈશ્વરસ્ય ગોચરે યશ્ચ યીશુઃ પ્રીષ્ટઃ સ્વીયાગમનકાલે સ્વરાજત્વેન જીવતાં મૃતાનાઞ્ચ લોકાનાં વિચારં કરિષ્યતિ તસ્ય ગોચરે ડહં ત્વામ્ ઇદં દૃઢમ્ આજ્ઞાપયામિ
- II ત્વં વાક્યં ઘોષય કાલેડકાલે ચોત્સુકો ભવ પૂર્ણયા સહિષ્ણુતયા શિક્ષયા ચ લોકાન્ પ્રબોધય ભર્ત્સય વિનયસ્વ ચા
- III યત એતાદૃશઃ સમય આયાતિ યસ્મિન્ લોકા યથાર્થમ્ ઉપદેશમ્ અસહ્યમાનાઃ કર્ણકણ્ડૂયનવિશિષ્ટા ભૂત્વા નિજાભિલાષાત્ શિક્ષકાન્ સંગ્રહીષ્યન્તિ
- IV સત્યમતાચ્ય શ્રોત્રાણિ નિવર્ત્ય વિપથગામિનો ભૂત્વોપાખ્યાનેષુ પ્રવર્તિષ્યન્તે;
- V કિન્તુ ત્વં સર્વવિષયે પ્રબુદ્ધો ભવ દુઃખભોગં સ્વીકુરુ સુસંવાદપ્રચારકસ્ય કર્મ સાધય નિજપરિચર્યા પૂર્ણત્વેન કુરુ ચા
- VI મમ પ્રાણાનામ્ ઉત્સર્ગો ભવતિ મમ પ્રસ્થાનકાલશ્ચોપાતિષ્ઠત્
- VII અહમ્ ઉત્તમયુદ્ધં કૃતવાન્ ગન્તવ્યમાર્ગસ્યાન્તં યાવદ્ ધાવિતવાન્ વિશ્વાસઞ્ચ રક્ષિતવાન્
- VIII શેષં પુણ્યમુકુટે મદર્થં રક્ષિતં વિદ્યતે તચ્ય તસ્મિન્ મહાદિને યથાર્થવિચારકેણ પ્રભુના મહ્યં દાયિષ્યતે કેવલં મહ્યમ્ ઇતિ નહિ કિન્તુ યાવન્તો લોકાસ્તસ્યાગમનમ્ આકાઙ્ક્ષન્તે તેભ્યઃ સર્વેભ્યો ડપિ દાયિષ્યતો
- IX ત્વં ત્વરયા મત્સમીપમ્ આગન્તું યતસ્વ,
- X યતો દીમા ઐહિકસંસારમ્ ઈહમાનો માં પરિત્યજ્ય થિષલનીકીં ગતવાન્ તથા ક્રીષ્કિ ગર્લાતિયાં ગતવાન્ તીતશ્ચ દાલ્માતિયાં ગતવાન્
- XI કેવલો લૂકો મયા સાહ્યં વિદ્યતો ત્વં માર્કં સહ્જિનં કૃત્વાગચ્છ યતઃ સ પરિચર્યયા મમોપકારી ભવિષ્યતિ,
- XII તુખિકઞ્ચાહમ્ ઇફ્ઝિનગરં પ્રેષિતવાન્
- XIII યદ્ આચ્છાદનવસ્ત્રં ત્રોયાનગરે કાર્પસ્ય સન્નિઘૌ મયા નિક્ષિપ્તં ત્વમાગમનસમયે તત્ પુસ્તકાનિ ચ વિશેષતશ્ચર્મગ્રન્થાન્ આનયા
- XIV કાંસ્યકારઃ સિકન્દરો મમ બહ્વનિષ્ઠં કૃતવાન્ પ્રભુસ્તસ્ય કર્મણાં સમુચિતફલં દદાતુ
- XV ત્વમપિ તસ્માત્ સાવધાનાસ્તિષ્ઠ યતઃ સોડસ્માર્કં વાક્યાનામ્ અતીવ વિપક્ષો જાતઃ
- XVI મમ પ્રથમપ્રત્યુત્તરસમયે કોડપિ મમ સહાયો નાભવત્ સર્વે માં પર્યત્યજન્ તાન્ પ્રતિ તસ્ય દોષસ્ય ગણના ન ભૂયાત્;
- XVII કિન્તુ પ્રભુ મમ સહાયો ડભવત્ યથા ચ મયા ઘોષણા સાધ્યેત ભિન્નજાતીયાશ્ચ સર્વે સુસંવાદં શૃણુયુસ્તથા મહ્યં શક્તિમ્ અદદાત્ તતો ડહં સિંહસ્ય મુખાદ્ ઉદ્દૃતઃ
- XVIII અપરં સર્વસ્માદ્ દુષ્કર્મતઃ પ્રભુ મામ્ ઉદ્ધરિષ્યતિ નિજસ્વર્ગીયરાજ્યં નેતું માં તારયિષ્યતિ ચા તસ્ય ધન્યવાદઃ સદાકાલં ભૂયાત્ આમેન્
- XIX ત્વં પ્રિષ્કામ્ આક્કિલમ્ અનીષિક્કરસ્ય પરિજનાંશ્ચ નમસ્કુરુ
- XX ઇરાસ્તઃ કરિન્થનગરે ડતિષ્ઠત્ ત્રફ્મિશ્ચ પીડિતત્વાત્ મિલીતનગરે મયા વ્યહીયત
- XXI ત્વં હેમન્તકાલાત્ પૂર્વમ્ આગન્તું યતસ્વા ઉબૂલઃ પૂદિ લીનઃ કલૌદિયા સર્વે ભ્રાતરશ્ચ ત્વાં નમસ્કુર્વતો
- XXII પ્રભુ રીશુઃ પ્રીષ્ટસ્તવાત્મના સહ ભૂયાત્ યુષ્માસ્વનુગ્રહો ભૂયાત્ આમેન્

तीतं पत्रं

- I अनन्तश्रुवनस्याशातो ज्ञाताया ईश्वरभक्ते योग्यस्य सत्यमतस्य यत् तत्त्वज्ञानं यश्च विश्वास ईश्वरस्याभिरुचितलोकैर्लभ्यते तदर्थं
- II यीशुप्रीष्टस्य प्रेरित ईश्वरस्य दासः पौलोऽहं साधारणविश्वासात् मम प्रकृतं धर्मपुत्रं तीतं प्रति लिखामि
- III निष्कपट ईश्वर आदिकावात् पूर्व्वं तत् श्रुवनं प्रतिज्ञातवान् स्वनिर्गुणितसमये य घोषणया तत् प्रकाशितवान्
- IV मम त्रातुरीश्वरस्याज्ञया य तस्य घोषणं मयि समर्पितम् अभूत् अस्माकं तात ईश्वरः परित्राता प्रभु यीशुप्रीष्टश्च तुल्यम् अनुग्रहं द्यां शान्तिञ्च वितरतु।
- V त्वं यद् असम्पूर्णाकार्याणि सम्भूरये मदीयादेशाव्य प्रतिनगरं प्राचीनगणान् नियोजयेस्तदर्थमहं त्वां क्रीत्युपद्वीपे स्थापयित्वा गतवान्।
- VI तस्माद् यो नरो ऽनिन्दित ऐकस्या योषितः स्वामी विश्वासिनाम् अपययस्यावाध्यत्वस्य वा दोषेणालिप्तानाञ्च सन्तानानां ज्ञनको भवति स अेव योग्यः।
- VII यतो डेतोरधक्षेणेश्वरस्य गृहधक्षेणोवानिन्दनीयेन भवितव्यं तेन स्वेच्छया रिएण क्रोधिना पानासक्तेन प्रडारकेण लोभिना वा न भवितव्यं
- VIII किन्त्वतिथिसेवकेन सल्लोकानुरागिएण विनीतेन न्यायेन धार्मिकेण जितेन्द्रियेण य भवितव्यं,
- IX उपदेशे य विश्वस्तं वाक्यं तेन धारितव्यं यतः स यद् यथार्थेनोपदेशेन लोकान् विनेतुं विघ्नकारिएश्च निरुत्तरान् कर्तुं शक्नुयात् तद् आवश्यकं।
- X यतस्ते बहवो ऽवाध्या अनर्थकवाक्यवादिनः प्रवञ्चकाश्च सन्ति विशेषतश्छिन्नत्वयां मध्ये केयित् तादृशा लोकाः सन्ति।
- XI तेषाञ्च वाग्रोध आवश्यको यतस्ते कुत्सितलाभस्याशयानुचितानि वाक्यानि शिक्षयन्तो निम्बिलपरिवाराणां सुमतिं नाशयन्ति।
- XII तेषां स्वदेशीय ऐको भविष्यद्वादी वयनमिदमुक्तवान्, यथा, क्रीतीयमानवाः सर्वे सदा कापत्यवादिनः। डिंश्रजन्तुसमानास्ते ऽलसाश्चोदरभारतः॥
- XIII साक्ष्यमेतत् तथ्यं, अतो डेतोस्त्वं तान् गाढं भर्त्सय ते य यथा विश्वासे स्वस्था भवेयु
- XIV यिडुदीयोपाभ्यानेषु सत्यमतभ्रष्टानां मानवानाम् आज्ञासु य मनांसि न निवेशयेयुस्तथादिशा
- XV शुयीनां कृते सर्वाण्येव शुयीनि भवन्ति किन्तु कलङ्कितानाम् अविश्वासिनाञ्च कृते शुयि किमपि न भवति यतस्तेषां बुद्ध्यः संवेदाश्च कलङ्किताः सन्ति।
- XVI ईश्वरस्य ज्ञानं ते प्रतिज्ञानन्ति किन्तु कर्मभिस्तद् अनङ्गीकुर्वते यतस्ते गर्हिता अनाज्ञाग्राडिएः सर्वसत्कर्मणश्चायोग्याः सन्ति।

II

- I यथार्थस्योपदेशस्य वाक्यानि त्वया कथ्यन्तां
- II विशेषतः प्राचीनलोका यथा प्रबुद्धा धीरा विनीता विश्वासे प्रेम्नि सडिष्युतायाञ्च स्वस्था भवेयुस्तद्गत
- III प्राचीनयोषितोऽपि यथा धर्मयोग्यम् आचारं कुर्युः परनिन्दका बहुमद्यपानस्य निघ्नाश्च न भवेयुः
- IV किन्तु सुशिक्षाकारिएयः सत्य ईश्वरस्य वाक्यं यत् न निन्देत तदर्थं युवतीः सुशीलताम् अर्थतः पतिस्नेहम् अपत्यस्नेहं
- V विनीतिं शुयित्वं गृडिणीत्वं सौजन्यं स्वामिनिघ्नआदिशेयुस्तथा त्वया कथ्यतां।
- VI तद्गद् यूनोऽपि विनीतये प्रबोधया
- VII त्वञ्च सर्वविषये स्वं सत्कर्मणां दृष्टान्तं दर्शय शिक्षायाञ्चाविकृतत्वं धीरतां यथार्थं
- VIII निर्दोषञ्च वाक्यं प्रकाशय तेन विपक्षो युष्माकम् अपवादस्य किमपि छिद्रं न प्राप्य त्रिष्यतो
- IX दासाश्च यत् स्वप्रभूनां निघ्नाः सर्वविषये तुष्टिज्जनाश्च भवेयुः प्रत्युत्तरं न कुर्युः
- X किमपि नापडरेयुः किन्तु पूर्णा सुविश्वस्ततां प्रकाशयेयुरिति तान् आदिशा यत अेवम्प्रकारेणास्मकं त्रातुरीश्वरस्य शिक्षा सर्वविषये तैर्भूषितव्या।
- XI यतो डेतोस्त्राणाञ्चनक ईश्वरस्यानुग्रहः सर्वान् मानवान् प्रत्युदितवान्
- XII स यास्मान् एहं शिक्षति यद् वयम् अधर्म सांसारिकाभिलाषांश्चानङ्गीकृत्य विनीतत्वेन न्यायेनेश्वरभक्त्या येडलोकै आयु र्पायामः,
- XIII परमसुभस्याशाम् अर्थतो ऽस्माकं महत ईश्वरस्य त्राणकर्तुं यीशुप्रीष्टस्य प्रभावस्योदयं प्रतीक्षामहे।

XIV यतः स यथास्मान् सत्त्वस्माद् अधर्मात् मोचयित्वा निजाधिकारस्वरूपं सत्कर्मसूत्सुकम् अेकं प्रजावर्गं पावयेत् तदर्थम् अस्माकं कृते आत्मदानं कृतवान्।

XV अेतानि भाषस्व पूर्णसामर्थ्येन यादृश प्रबोधय य, कोऽपि त्वां नावमन्यतां।

III

I ते यथा देशाधिपानां शासकानाञ्च निघना आज्ञाग्राहिएश्च सत्त्वस्मै सत्कर्मणो सुसञ्जज्ञश्च भवेयुः

II कमपि न निन्देयु निर्विरोधिनः क्षान्ताश्च भवेयुः सत्त्वान् प्रति य पूर्णं मृदुत्वं प्रकाशयेयुश्चेति तान् आदिश।

III यतः पूर्वं वयमपि निर्वर्द्धा अनज्ञाग्राहिएषो भ्रान्ता नानाभिलाषाणां सुभानाञ्च दासेया दृष्टत्वेष्यायारिणो घृणिताः परस्परं द्वेषिणश्चाभवामः।

IV किन्त्वस्माकं त्रातुरीश्वरस्य या दया मर्त्यानां प्रति य या प्रीतिस्तस्याः प्रादुर्भावे ज्ञाते

V वयम् आत्मकृतेभ्यो धर्मकर्मभ्यस्तन्नहि किन्तु तस्य कृपातः पुनर्जन्मरूपेण प्रक्षालनेन प्रवित्रस्यात्मनो नूतनीकरणेन य तस्मात् परित्राणां प्राप्ताः

VI स यास्माकं त्राता यीशुप्रीष्टेनास्मदुपरि तम् आत्मानं प्रयुरत्वेन वृष्टवान्।

VII छत्थं वयं तस्यानुग्रहेण सपुण्यीभूय प्रत्याशयानन्तञ्जवनस्याधिकारिणो ज्ञाताः।

VIII वाक्यमेतद् विश्वसनीयम् अतो छेतोरीश्वरे ये विश्वसितवन्तस्ते यथा सत्कर्मण्यनुतिष्ठेयुस्तथा तान् दृढम् आज्ञापयेति ममाभिमतं। तान्येवोत्तमानि मानवेभ्यः इलदानि य भवन्ति।

IX मूढेभ्यः प्रश्नवंशावलिवादेभ्यो व्यवस्थाया वितण्डाभ्यश्च निवर्त्तस्व यतस्ता निष्कला अनर्थकाश्च भवन्ति।

X यो ज्ञनो बिभित्सुस्तम् अेकवारं द्विर्वा प्रबोधय दूरीकुरु,

XI यतस्तादृशो ज्ञनो विपथगामी पापिष्ठ आत्मदोषकश्च भवतीति त्वया ज्ञायतां।

XII यदाहम् आर्त्तिमां तुषिकं वा तव समीपं प्रेषयिष्यामि तदा त्वं नीकपलौ मम समीपम् आगन्तुं यतस्व यतस्तत्रैवाहं शीतकालं यापयितुं मतिम् अकार्षं।

XIII व्यवस्थापकः सीना आपल्लुश्चैतयोः कस्याप्यभावो यन्न भवेत् तदर्थं तौ यत्नेन त्वया विसृज्येतां।

XIV अपरम् अस्मदीयलोका यन्निष्कला न भवेयुस्तदर्थं प्रयोजनीयोपकाराया सत्कर्मण्यनुष्ठातुं शिक्षन्तां।

XV मम सङ्गिनः सव्ये त्वां नमस्कृव्यते। ये विश्वासाद् अस्मासु प्रीयन्ते तान् नमस्कुरु; सर्वेषु युष्मास्वनुग्रहो भूयात् आमेन्।

ફિલોમોન પત્ર

- I ખ્રીષ્ટસ્ય યીશો બન્દિદાસઃ પૌલસ્તીથિયનામા ભ્રાતા ય પ્રિયં સહકારિણં ફિલીમોનં
 II પ્રિયામ્ આપ્ષિયાં સહસેનામ્ આર્ષિષ્પં ફિલીમોનસ્ય ગૃહે સ્થિતાં સમિતિઞ્ચ પ્રતિ પત્રં લિખતઃ।
 III અસ્માકં તાત ઈશ્વરઃ પ્રભુ રીશુખ્રીષ્ટશ્ચ યુષ્માન્ પ્રતિ શાન્તિમ્ અનુગ્રહઞ્ચ ક્રિયાસ્તાં।
 IV પ્રભું યીશું પ્રતિ સર્વાન્ પવિત્રલોકાન્ પ્રતિ ય તવ પ્રેમવિશ્વાસયો વૃત્તાન્તં નિશમ્યાહં
 V પ્રાર્થનાસમયે તવ નામોચ્ચારયન્ નિરન્તરં મમેશ્વરં ધન્યં વદામિ।
 VI અસ્માસુ યદ્યત્ સૌજન્યં વિદ્યતે તત્ સર્વં ખ્રીષ્ટં યીશું યત્ પ્રતિ ભવતીતિ જ્ઞાનાય તવ વિશ્વાસમૂલિકા દાનશીલતા યત્ સફલા ભવેત્ તદદહમ્ ઇચ્છામિ।
 VII હે ભ્રાતઃ, ત્વયા પવિત્રલોકાનાં પ્રાણ આપ્યાયિતા અભવન્ એતસ્માત્ તવ પ્રેમ્નાસ્માકં મહાન્ આનન્દઃ સાન્ત્વના ય જાતઃ।
 VIII ત્વયા યત્ કર્તવ્યં તત્ ત્વામ્ આજ્ઞાપયિતું યદ્યપ્યહં ખ્રીષ્ટેનાતીવોત્સુકો ભવેયં તથાપિ વૃદ્ધ
 IX ઇદાનીં યીશુખ્રીષ્ટસ્ય બન્દિદાસશ્ચૈવમ્ભૂતો યઃ પૌલઃ સોડહં ત્વાં વિનેતું વરં મન્યે।
 X અતઃ શુઙ્ખલબદ્ધોડહં યમજનયં તં મદીયતનયમ્ ઓનીષિમમ્ અધિ ત્વાં વિનયે।
 XI સ પૂર્વં તવાનુપકારક આસીત્ કિન્ત્વિદાનીં તવ મમ યોપકારી ભવતિ।
 XII તમેવાહં તવ સમીપં પ્રેષયામિ, અતો મદીયપ્રાણસ્વરૂપઃ સ ત્વયાનુગૃહ્યતાં।
 XIII સુસંવાદસ્ય કૃતે શુઙ્ખલબદ્ધોડહં પરિચારકમિવ તં સ્વસન્નિઘૌ વર્તયિતુમ્ ઐચ્છં।
 XIV કિન્તુ તવ સૌજન્યં યદ્ બલેન ન ભૂત્વા સ્વેચ્છાયાઃ ફલં ભવેત્ તદર્થં તવ સમ્મતિં વિના કિમપિ કર્તવ્યં નામન્યે।
 XV કો જાનાતિ ક્ષણકાલાર્થં ત્વત્તસ્તસ્ય વિચ્છેદોડભવદ્ એતસ્યાયમ્ અભિપ્રાયો યત્ ત્વમ્ અનન્તકાલાર્થં તં લપ્સ્યસે
 XVI પુન દાસમિવ લપ્સ્યસે તન્નહિ કિન્તુ દાસાત્ શ્રેષ્ઠં મમ પ્રિયં તવ ય શારીરિકસમ્બન્ધાત્ પ્રભુસમ્બન્ધાચ્ચ તતોડધિકં પ્રિયં ભ્રાતરમિવા
 XVII અતો હેતો ર્થદિ માં સહભાગિનં જાનાસિ તર્હિ મામિવ તમનુગૃહાણ।
 XVIII તેન યદિ તવ કિમપ્યપરાહ્નં તુભ્યં કિમપિ ધાર્યતે વા તર્હિ તત્ મમેતિ વિદિત્વા ગણયા
 XIX અહં તત્ પરિશોત્સ્યામિ, એતત્ પૌલોડહં સ્વહસ્તેન લિખામિ, યતસ્ત્વં સ્વપ્રાણાન્ અપિ મહ્યં ધારયસિ તદ્ વક્તું નેચ્છામિ।
 XX ભો ભ્રાતઃ, પ્રભોઃ કૃતે મમ વાગ્ધાં પૂરય ખ્રીષ્ટસ્ય કૃતે મમ પ્રાણાન્ આપ્યાયયા
 XXI તવાજ્ઞાગ્રાહિત્વે વિશ્વસ્ય મયા એતત્ લિખ્યતે મયા યદુચ્યતે તતોડધિકં ત્વયા કારિષ્યત ઇતિ જાનામિ।
 XXII તત્કરણસમયે મદર્થમપિ વાસગૃહં ત્વયા સજ્જીક્રિયતાં યતો યુષ્માકં પ્રાર્થનાનાં ફલરૂપો વર ઇવાહં યુષ્મભ્યં દાયિષ્યે મમેતિ પ્રત્યાશા જાયતો
 XXIII ખ્રીષ્ટસ્ય યીશાઃ કૃતે મયા સહ બન્દિરિપાહ્ન।
 XXIV મમ સહકારિણો માર્ક આરિષ્ટાર્ખો દીમા લૂકશ્ચ ત્વાં નમસ્કારં વેદ્યન્તિ।
 XXV અસ્માકં પ્રભો રીશુખ્રીષ્ટસ્યાનુગ્રહો યુષ્માકમ્ આત્મના સહ ભૂયાત્ આમેન્।

ઇબ્રિણ: પત્રં

- I પુરા ય ઈશ્વરો ભવિષ્યદ્વાદિભિ: પિતૃલોકેભ્યો નાનાસમયે નાનાપ્રકારં કથિતવાન્
- II સ એતસ્મિન્ શેષકાલે નિજપુત્રેણાસ્મભ્યં કથિતવાન્ સ તં પુત્રં સર્વાધિકારિણં કૃતવાન્ તેનૈવ ય સર્વજગન્તિ સૃષ્ટવાન્
- III સ પુત્રસ્તસ્ય પ્રભાવસ્ય પ્રતિબિમ્બસ્તસ્ય તત્ત્વસ્ય મૂર્તિશ્ચાસ્તિ સ્વીયશક્તિવાક્યેન સર્વ ધત્તે ય સ્વપ્રાણૈરસ્માકં પાપમાર્જનં કૃત્વા ઊર્ધ્વસ્થાને મહામહિમ્નો દક્ષિણપાર્શ્વે સમુપવિષ્ટવાન્
- IV દિવ્યદૂતગણાદ્ યથા સ વિશિષ્ટનામ્નો ડધિકારી જાતસ્તથા તેભ્યોડપિ શ્રેષ્ઠો જાતઃ
- V યતો દૂતાનાં મધ્યે કદાચિદીશ્વરેણેદં ક ઉક્તઃ? યથા, "મદીયતનયો ડસિ ત્વમ્ અદૈવ જનિતો મયા " પુનશ્ચ "અહં તસ્ય પિતા ભવિષ્યામિ સ ય મમ પુત્રો ભવિષ્યતિ "
- VI અપરં જગતિ સ્વકીયાદ્વિતીયપુત્રસ્ય પુનરાનયનકાલે તેનોક્તં, યથા, "ઈશ્વરસ્ય સકલૈ દૂતૈરેષ એવ પ્રણમ્યતાં "
- VII દૂતાન્ અધિ તેનેદમ્ ઉક્તં, યથા, "સ કરોતિ નિજાન્ દૂતાન્ ગન્ધવાહસ્વરૂપકાન્ વહ્નિશિખાસ્વરૂપાંશ્ચ કરોતિ નિજસેવકાન્ "
- VIII કિન્તુ પુત્રમુદિશ્ય તેનોક્તં, યથા, "હે ઈશ્વર સદા સ્થાયિ તવ સિંહાસનં ભવેત્ યાથાર્થસ્ય ભવેદ્દણ્ડો રાજદણ્ડસ્ત્વદીયકઃ
- IX પુણ્યે પ્રેમ કરોષિ ત્વં કિન્નાધર્મમ્ ઋતીયસો તસ્માદ્ ય ઈશ ઈશસ્તે સ તે મિત્રગણાદપિ અધિકાહ્વાદતૈલેન સેયનં કૃતવાન્ તવાં "
- X પુનશ્ચ, યથા, "હે પ્રભો પૃથિવીમૂલમ્ આદૌ સંસ્થાપિતં ત્વયા તથા ત્વદીયહસ્તેન કૃતં ગગનમણ્ડલં
- XI ઇમે વિનંક્ષ્યતસ્ત્વન્તુ નિત્યમેવાવતિષ્ઠસો ઇદન્તુ સકલં વિશ્વં સંજરિષ્યતિ વસ્ત્રવત્
- XII સક્લોચિતં ત્વયા તત્તુ વસ્ત્રવત્ પરિવત્સ્યતે ત્વન્તુ નિત્યં સ એવાસી નિરન્તાસ્તવ વત્સરાઃ "
- XIII અપરં દૂતાનાં મધ્યે કઃ કદાચિદીશ્વરેણેદમુક્તઃ? યથા, "તવારીન્ પાદપીઠં તે યાવન્નહિ કરોમ્યહં મમ દક્ષિણદિગ્ભાગે તાવત્ ત્વં સમુપાવિશાં "
- XIV યે પરિત્રાણસ્યાધિકારિણો ભવિષ્યન્તિ તેષાં પરિચર્યાર્થં પ્રેષ્યમાણાઃ સેવનકારિણ આત્માનઃ કિં તે સર્વે દૂતા નહિ?

II

- I અતો વયં યદ્ ભ્રમસ્રોતસા નાપનીયામહે તદર્થમસ્માભિ ર્યદેદ્ અશ્રાવિ તસ્મિન્ મનાંસિ નિઘાતવ્યાનિ
- II યતો હેતો દૂતૈઃ કથિતં વાક્યં યદમોઘમ્ અભવદ્ યદિ ય તલ્લક્ષ્ણકારિણો તસ્યાગ્રાહકાય ય સર્વસ્મૈ સમુચિતં દણ્ડમ્ અદીયત,
- III તદર્થસ્માભિસ્તાદૃશં મહાપરિત્રાણમ્ અવજાય કથં રક્ષા પ્રાપ્સ્યતે, યત્ પ્રથમતઃ પ્રભુના પ્રોક્તં તતોડસ્માન્ યાવત્ તસ્ય શ્રોતૃભિઃ સ્થિરીકૃતં,
- IV અપરં લક્ષણૈરદ્રુતકર્મભિ વિવિધશક્તિપ્રકાશેન નિજેચ્છાતઃ પવિત્રસ્યાત્મનો વિભાગેન ય યદ્ ઈશ્વરેણ પ્રમાણીકૃતમ્ અભૂત્
- V વયં તુ યસ્ય ભાવિરાજ્યસ્ય કથાં કથયામઃ, તત્ તેન્ દિવ્યદૂતાનામ્ અધીનીકૃતમિતિ નહિ
- VI કિન્તુ કુત્રાપિ કશ્ચિત્ પ્રમાણમ્ ઈદૃશં દત્તવાન્, યથા, "કિં વસ્તુ માનવો યત્ સ નિત્યં સંસ્મર્યતે ત્વયા કિં વા માનવસન્તાનો યત્ સ આલોચ્યતે ત્વયા
- VII દિવ્યદત્તગણેભ્યઃ સ કિન્ચિન્ ન્યૂનઃ કૃતસ્ત્વયા તેજોગૌરવરૂપેણ કિરીટેન વિભૂષિતઃ સૃષ્ટં યત્ તે કરાભ્યાં સ તત્પ્રભુત્વે નિયોજિતઃ
- VIII ચરણાધશ્ચ તસ્યૈવ ત્વયા સર્વ વશીકૃતાં " તેન સર્વ યસ્ય વશીકૃતં તસ્યાવશીભૂતં કિમપિ નાવશેષિતં કિન્ત્વધુનાપિ વયં સર્વાણિ તસ્ય વશીભૂતાનિ ન પશ્યામઃ
- IX તથાપિ દિવ્યદૂતગણેભ્યો યઃ કિન્ચિન્ ન્યૂનીકૃતોડભવત્ તં યીશું મૃત્યુભોગહેતોસ્તેજોગૌરવરૂપેણ કિરીટેન વિભૂષિતં પશ્યામઃ, યત ઈશ્વરસ્યાનુગ્રહાત્ સ સર્વેષાં કૃતે મૃત્યુમ્ અસ્વદત
- X અપરં યસ્મૈ યેન ય કૃત્સ્નં વસ્તુ સૃષ્ટં વિદ્યતે બહુસન્તાનાનાં વિભવાયાનયનકાલે તેષાં પરિત્રાણાગ્રસરસ્ય દુઃખભોગેન સિદ્ધીકરણમપિ તસ્યોપયુક્તમ્ અભવત્
- XI યતઃ પાવકઃ પૂયમાનાશ્ચ સર્વે એકસ્માદેવોત્પન્ના ભવન્તિ, ઇતિ હેતોઃ સ તાન્ ભ્રાતૃન્ વદિતું ન લજ્જતો
- XII તેન સ ઉક્તવાન્, યથા, "દ્યોતયિષ્યામિ તે નામ ભ્રાતૃણાં મધ્યતો મમા પરન્તુ સમિતે મધ્યે કરિષ્યે તે પ્રશંસનાં "

- XIII पुनरपि, यथा, "तस्मिन् विश्वस्य स्थाताडां " पुनरपि, यथा, "पश्याडम् अपत्यानि य दत्तानि मह्यम् ईश्वरात् "
 XIV तेषाम् अपत्यानां रुधिरपललविशिष्टत्वात् सोऽपि तद्धत् तद्विशिष्टोऽभूत् तस्याभिप्रायोऽयं यत् स मृत्युबलाधिकारिणं शयतानं मृत्युना बलहीनं कुर्यात्
 XV ये य मृत्युभयाद् यावज्जीवनं दासत्वस्य निघ्ना आसन् तान् उद्धारयेत्
 XVI स दूतानाम् उपकारी न भवति किन्त्वब्राहीमो वंशस्यैवोपकारी भवती
 XVII अतो डेतोः स यथा कृपावान् प्रजानां पापशोधनार्थम् ईश्वरोद्देश्यविषये विश्वास्यो महायाजको भवेत् तदर्थं सर्वविषये स्वभ्रातृणां सदृशीभवनं तस्योचितम् आसीत्
 XVIII यतः स स्वयं परीक्षां गत्वा यं दुःखभोगम् अवगतस्तेन परीक्षाकान्तान् उपकर्तुं शक्नोति

III

- I डे स्वर्गीयस्याह्वानस्य सडभागिनः पवित्रभ्रातरः, अस्माकं धर्मप्रतिज्ञाया दूतोऽग्रसरश्च यो यीशुस्तम् आलोचयध्वं
 II मूसा यद्धत् तस्य सर्वपरिवारमध्ये विश्वास्य आसीत्, तद्धत् अयमपि स्वनियोजकस्य समीपे विश्वास्यो भवति
 III परिवाराख्य यद्धत् तत्स्थापयितुरधिकं गौरवं भवति तद्धत् मूससोऽयं बडुतरगौरवस्य योग्यो भवति
 IV अकैकस्य निवेशनस्य परिजनानां स्थापयिता कश्चिद् विद्यते यश्च सर्वस्थापयिता स ईश्वर एव
 V मूसाश्च वक्ष्यमाणानां साक्षी भृत्य एव तस्य सर्वपरिजनमध्ये विश्वास्योऽभवत् किन्तु फ्रीष्टस्तस्य परिजनानामध्यक्ष एव
 VI वयं तु यद्दि विश्वासस्योत्साहं श्लाघनञ्च शेषं यावद् धारयामस्तर्हि तस्य परिजना भवामः
 VII अतो डेतोः पवित्रेणात्मना यद्धत् कथितं, तद्धत्, "अद्य यूयं कथां तस्य यद्दि संश्रोतुमिच्छथ
 VIII तर्हि पुरा परीक्षाया दिने प्रान्तरमध्यतः मदाज्ञानिग्रहस्थाने युष्माभिस्तु कृतं यथा तथा मा कुरुतेदानीं कठिनानि मनांसि वः
 IX युष्माकं पितरस्तत्र मत्परीक्षाम् अकुर्वता कुर्वद्भिर्भेऽनुसन्धानं तैरदृश्यन्त मत्क्रियाः यत्वारिशत्समा यावत् कुद्वधाडन्तु तदन्वये
 X अवादिषम् एमे लोका भ्रान्तान्तःकरणाः सदा मामकीनानि वर्तमानि परिजानन्ति नो एमे
 XI एति डेतोरडं कोपात् शपथं कृतवान् एमं प्रवेक्ष्यते जनैरेतैर्न विश्रामस्थलं ममा "
 XII डे भ्रातरः सावधाना भवत, अमरेश्वरात् निवर्तको योऽविश्वासस्तद्युक्तं दुष्टान्तःकरणां युष्माकं कस्यापि न भवतु
 XIII किन्तु यावद् अद्यनामा समयो विद्यते तावद् युष्मन्मध्ये कोऽपि पापस्य वञ्चनया यत् कठोरीकृतो न भवेत् तदर्थं प्रतिदिनं परस्परम् उपदिशत
 XIV यतो वयं फ्रीष्टस्यांशिनो ज्ञाताः किन्तु प्रथमविश्वासस्य दृढत्वम् अस्माभिः शेषं यावद् अमोघं धारयितव्यं
 XV अद्य यूयं कथां तस्य यद्दि संश्रोतुमिच्छथ, तर्ह्याज्ञालङ्घनस्थाने युष्माभिस्तु कृतं यथा, तथा मा कुरुतेदानीं कठिनानि मनांसि व एति तेन यदुक्तं,
 XVI तदनुसाराद् ये श्रुत्वा तस्य कथां न गृहीतवन्तस्ते के? किं मूससा मिसरदेशाद् आगताः सर्वे लोका नडि?
 XVII डेभ्यो वा स यत्वारिशद्वर्षाणि यावद् अकुध्यत्? पापं कुर्वतां येषां कुषापाः प्रान्तरे ऽपतन् किं तेभ्यो नडि?
 XVIII प्रवेक्ष्यते जनैरेतैर्न विश्रामस्थलं ममेति शपथः केषां विरुद्धं तेनाकारि? किम् अविश्वासिनां विरुद्धं नडि?
 XIX अतस्ते तत् स्थानं प्रवेष्टुम् अविश्वासात् नाशकनुवन् एति वयं वीक्षामडे

IV

- I अपरं तद्विश्रामप्राप्तेः प्रतिज्ञा यद्दि तिष्ठति तर्ह्यस्माकं कश्चित् येत् तस्याः इलेन वञ्चितो भवेत् वयम् अेतस्माद् बिभीमः
 II यतो ऽस्माकं समीपे यद्धत् तद्धत् तेषां समीपेऽपि सुसंवाडः प्रयारितो ऽभवत् किन्तु तैः श्रुतं वाक्यं तान् प्रति निष्कलम् अभवत्, यतस्ते श्रोतारो विश्वासेन सार्द्धं तन्नामिश्रयन्
 III तद् विश्रामस्थानं विश्वासिभिरस्माभिः प्रविश्यते यतस्तेनोक्तं, "अडं कोपात् शपथं कृतवान् एमं, प्रवेक्ष्यते जनैरेतैर्न विश्रामस्थलं ममा " किन्तु तस्य कर्माणि जगतः सृष्टिकावात् समाप्तानि सन्ति
 IV यतः कस्मिंश्चित् स्थाने सप्तमं दिनमधि तेनेदम् उक्तं, यथा, "ईश्वरः सप्तमे दिने स्वकृतेभ्यः सर्वकर्मभ्यो विश्रामा "
 V किन्त्वेतस्मिन् स्थाने पुनस्तेनोच्यते, यथा, "प्रवेक्ष्यते जनैरेतैर्न विश्रामस्थलं ममा "
 VI इतस्तत् स्थानं कैश्चित् प्रवेष्टव्यं किन्तु ये पुरा सुसंवाडं श्रुतवन्तस्तैरविश्वासात् तत्र प्रविष्टम्,
 VII एति डेतोः स पुनरधनामकं दिनं निरुध्य दीर्घकाले गतेऽपि पूर्वोक्तां वायं दायूदा कथयति, यथा, "अद्य यूयं कथां तस्य यद्दि संश्रोतुमिच्छथ, तर्हि मा कुरुतेदानीं कठिनानि मनांसि वः "

- VIII अपरं यिडोशूयो यद्वि तान् व्यश्रामयिष्यत् तर्हि ततः परम् अपरस्य दिनस्य वाग् ईश्वरेण नाकथयिष्यत्।
 IX अत ईश्वरस्य प्रजाभिः कर्तव्यं अको विश्रामस्तिष्ठति।
 X अपरम् ईश्वरो यद्दत् स्वकृतकर्मण्यो विश्राम तद्दत् तस्य विश्रामस्थानं प्रविष्टो ज्ञोऽपि स्वकृतकर्मण्यो विश्राम्यति।
 XI अतो वयं तद् विश्रामस्थानं प्रवेष्टुं यतामहे, तद्विश्रामसोदाहरणोऽपि न पततु।
 XII ईश्वरस्य वादोऽमरः प्रभावविशिष्टश्च सर्वस्माद् द्विधारभङ्गादपि तीक्ष्णः, अपरं प्राणात्मनो ग्रन्थिमञ्जयोश्च परिभेदाय विच्छेदकारी मनसश्च सङ्कल्पानाम् अभिप्रेतानाञ्च विचारकः।
 XIII अपरं यस्य समीपे स्वीया स्वीया कथास्माभिः कथयितव्या तस्यागोचरः कोऽपि प्राणी नास्ति तस्य दृष्टौ सर्वमेवानावृतं प्रकाशितञ्चास्ते।
 XIV अपरं य उच्यतमं स्वर्गं प्रविष्ट एतादृश अको व्यक्तिरर्थत ईश्वरस्य पुत्रो यीशुरस्माकं मङ्गायाजकोऽस्ति, अतो हेतोर्वयं धर्मप्रतिज्ञां दृढम् आलम्बामहे।
 XV अस्माकं यो मङ्गायाजकोऽस्ति सोऽस्माकं दुःखैः दुःखितो भवितुम् अशक्तो नहि किन्तु पापं विना सर्वविषये वयमिव परीक्षितः।
 XVI अतएव कृपां ग्राहीतुं प्रयोजनीयोपकारार्थम् अनुग्रहं प्राप्तुञ्च वयम् उत्साहेनानुग्रहसिंहासनस्य समीपं यामः।

V

- I यः कश्चित् मङ्गायाजको भवति स मानवानां मध्यात् नीतः सन् मानवानां कृत ईश्वरोद्देश्यविषयेऽर्थत उपहाराणां पापार्थक्यबलीनाञ्च दान नियुज्यते।
 II स याज्ञानां भ्रान्तानाञ्च लोकानां दुःखेन दुःखी भवितुं शक्नोति, यतो हेतोः स स्वयमपि दौर्बल्यवेष्टितो भवति।
 III अतस्मात् कारणाभ्य यद्दत् लोकानां कृते तद्दत् आत्मकृतेऽपि पापार्थक्यबलिदानं तेन कर्तव्यं।
 IV स धोऽप्यपदः स्वेच्छातः केनापि न गृह्यते किन्तु हारोण एव य ईश्वरेणाङ्गीकृतं तेनैव गृह्यते।
 V अवेमप्रकारेण श्रीष्टोऽपि मङ्गायाजकत्वं ग्राहीतुं स्वीयगौरवं स्वयं न कृतवान्, किन्तु "मदीयतनयोऽसि त्वम् अद्यैव जनितो मयेति" वायं यस्तं भाषितवान् स एव तस्य गौरवं कृतवान्।
 VI तद्दत् अन्यगीतेऽपीदमुक्तं, त्वं मल्कीषेदकः श्रेण्यां याजकोऽसि सदातनः।
 VII स य दृढवासकाले बहुकुन्दनेनाश्रुपातेन य मृत्युत उद्धरणे समर्थस्य पितुः समीपे पुनः पुनर्विनिर्तिं प्रर्थनाञ्च कृत्वा तत्कलत्रपिणीं शङ्कतो रक्षां प्राप्य य
 VIII यद्यपि पुत्रोऽभवत् तथापि यैरक्लिश्यत तैराज्ञाग्रहणम् अशिक्षता।
 IX एत्थं सिद्धीभूय निजाज्ञाग्राहिकां सर्वेषाम् अनन्तपरित्राणस्य कारणास्वर्गोऽभवत्।
 X तस्मात् स मल्कीषेदकः श्रेणीभुक्तो मङ्गायाजक ईश्वरेणाभ्यातः।
 XI तमध्यस्माकं बहुकथाः कथयितव्याः किन्तु ताः स्तब्धकर्णो युष्माभिर् दुर्गम्याः।
 XII यतो यूयं यद्यपि समयस्य दीर्घत्वात् शिक्षका भवितुम् अशक्यत तथापीश्वरस्य वाक्यानां या प्रथमा वार्त्तामाता तामधि शिक्षाप्राप्तिं युष्माकं पुनरावश्यका भवति, तथा कठिनद्रव्ये नहि किन्तु दुग्धे युष्माकं प्रयोजनम् आस्ते।
 XIII यो दुग्धपायी स शिशुरेवेतिकारणात् धर्मवाक्ये तत्परो नास्ति।
 XIV किन्तु सदसद्विचारैरेषां येतांसि व्यवहारेण शिक्षितानि तादृशानां सिद्धलोकानां कठोरद्रव्येषु प्रयोजनमस्ति।

VI

- I वयं मृतिजन्मकर्मण्यो मनःपरावर्तनम् ईश्वरे विश्रामो मञ्जुनशिक्षणं हस्तार्पणं मृतलोकानाम् उत्थानम्।
 II अनन्तकालस्थायिवियाराज्ञा यैतैः पुनर्भित्तिभूवं न स्थापयन्तः श्रीष्टविषयकं प्रथमोपदेशं पश्चात्कृत्य सिद्धिं यावद् अग्रसरा भवाम।
 III ईश्वरस्थानुमत्या य तद् अस्माभिः कारिष्यते।
 IV य अकृतवो दीप्तिमया भूत्वा स्वर्गीयवरसम् आस्वदितवन्तः पवित्रस्यात्मनोऽशिनो जाता।
 V ईश्वरस्य सुवाक्यं भाविकालस्य शक्तिञ्चास्वदितवन्तश्च ते भ्रष्टवा यदि।
 VI स्वमनोभिरीश्वरस्य पुत्रं पुनः कुशे धनन्ति लज्जस्पदं कुर्वते य तर्हि मनःपरावर्तनाय पुनस्तान् नवीनीकर्तुं कोऽपि न शक्नोति।
 VII यतो या भूमिः स्वोपरि भूयः पतितं वृष्टिं पिवती तत्कलाधिकारिणां निमित्तम् एष्टानि शाकादीन्युत्पाद्यति सा ईश्वराद् आशिषं प्राप्ता।
 VIII किन्तु या भूमिर् गोकुलकण्टकवृक्षान् उत्पाद्यति सा न ग्राह्या शापार्त्ता य शेषे तस्या दाडो भविष्यति।

- IX હે પ્રિયતમા:, યદપિ વયમ્ એતાદૃશં વાક્યં ભાષામહે તથાપિ યૂયં તત ઉત્કૃષ્ટા: પરિત્રાણપથસ્ય પથિકાશ્રાધ્વ ઇતિ વિશ્વસામ:।
- X યતો યુષ્માભિ: પવિત્રલોકાનાં ય ઉપકારો ડકારિ ક્રિયતે ય તેનેશ્વરસ્ય નામ્ને પ્રકાશિતં પ્રેમ શ્રમઞ્ચ વિસ્મર્તુમ્ ઇશ્વરોડન્યાયકારી ન ભવતિ।
- XI અપરં યુષ્માકમ્ એકૈકો જનો યત્ પ્રત્યાશાપૂરણાર્થં શેષં યાવત્ તમેવ યત્નં પ્રકાશયેદિત્યહમ્ ઇચ્છામિ।
- XII અત: શિથિલા ન ભવત કિન્તુ યે વિશ્વાસેન સહિષ્ણુતયા ય પ્રતિજ્ઞાનાં ફલાધિકારિણો જાતાસ્તેષામ્ અનુગામિનો ભવતા।
- XIII ઇશ્વરો યદા ઇબ્રાહીમે પ્રત્યજાનાત્ તદા શ્રેષ્ઠસ્ય કસ્યાપ્યપરસ્ય નામ્ના શપથં કર્તુ નાશકનોત્, અતો હેતો: સ્વનામ્ના શપથં કૃત્વા તેનોક્તં યથા,
- XIV "સત્યમ્ અહં ત્વામ્ આશિષં ગદિષ્યામિ તવાન્વયં વર્દ્ધયિષ્યામિ યા "
- XV અનેન પ્રકારેણ સ સહિષ્ણુતાં વિધાય તસ્યા: પ્રત્યાશાયા: ફલં લબ્ધવાન્।
- XVI અથ માનવા: શ્રેષ્ઠસ્ય કસ્યચિત્ નામ્ના શપન્તે, શપથશ્ચ પ્રમાણાર્થં તેષાં સર્વવિવાદાન્તકો ભવતિ।
- XVII ઇત્યસ્મિન્ ઇશ્વર: પ્રતિજ્ઞાયા: ફલાધિકારિણ: સ્વીયમન્ત્રણાયા અમોઘતાં બાહુલ્યતો દર્શયિતુમિચ્છન્ શપથેન સ્વપ્રતિજ્ઞાં સ્થિરીકૃતવાન્।
- XVIII અતએવ યસ્મિન્ અનૃતકથનમ્ ઇશ્વરસ્ય ન સાઘ્યં તાદૃશેનાયલેન વિષયદ્વયેન સમ્મુખસ્થરક્ષાસ્થલસ્ય પ્રાપ્તયે પલાયિતાનામ્ અસ્માકં સુદૃઢા સાન્ત્વના જાયતો।
- XIX સા પ્રત્યાશાસ્માકં મનોનૌકાયા અચલો લજ્જરો ભૂત્વા વિચ્છેદકવસ્ત્રસ્યાભ્યન્તરં પ્રવિષ્ટા।
- XX તત્રૈવાસ્માકમ્ અગ્રસરો યીશુ: પ્રવિશ્ય મલ્કીષેદક: શ્રેણ્યાં નિત્યસ્થાયી યાજકોડભવત્।

VII

- I શાલમસ્ય રાજા સર્વોપરિસ્થસ્યેશ્વરસ્ય યાજકશ્ચ સન્ યો નૃપતીનાં મારણાત્ પ્રત્યાગતમ્ ઇબ્રાહીમં સાક્ષાત્કૃત્યાશિષં ગદિતવાન્,
- II યસ્મૈ યેબ્રાહીમ્ સર્વદ્રવ્યાણાં દશમાંશં દત્તવાન્ સ મલ્કીષેદક્ સ્વનામ્નોડર્થેન પ્રથમતો ધર્મરાજ: પશ્ચાત્ શાલમસ્ય રાજાર્થત: શાન્તિરાજો ભવતિ।
- III અપરં તસ્ય પિતા માતા વંશસ્ય નિર્ણય આયુષ આરમ્ભો જીવનસ્ય શેષશ્રૈતેષામ્ અભાવો ભવતિ, ઇત્યં સ ઇશ્વરપુત્રસ્ય સદૃશીકૃત:, સ ત્વનન્તકાલં યાવદ્ યાજકસ્તિષ્ઠતિ।
- IV અતએવાસ્માકં પૂર્વપુરુષ ઇબ્રાહીમ્ યસ્મૈ લુઠિતદ્રવ્યાણાં દશમાંશં દત્તવાન્ સ કીદૃક્ મહાન્ તદ્ આલોચયત।
- V યાજકત્વપ્રાપ્તા લેવે: સન્તાના વ્યવસ્થાનુસારેણ લોકેભ્યોડર્થત ઇબ્રાહીમો જાતેભ્ય: સ્વીયભ્રાતૃભ્યો દશમાંશગ્રહણસ્યાદેશં લબ્ધવન્ત:।
- VI કિન્ત્વસૌ યદપિ તેષાં વંશાત્ નોત્પન્નસ્તથાપીબ્રાહીમો દશમાંશં ગૃહીતવાન્ પ્રતિજ્ઞાનામ્ અધિકારિણમ્ આશિષં ગદિતવાંશ્ચ।
- VII અપરં ય: શ્રેયાન્ સ ક્ષુદ્રતરાયાશિષં દદાતીત્યત્ર કોડપિ સન્દેહો નાસ્તિ।
- VIII અપરમ્ ઇદાનીં યે દશમાંશં ગૃહ્ણન્તિ તે મૃત્યોરધીના માનવા: કિન્તુ તદાનીં યો ગૃહીતવાન્ સ જીવતીતિપ્રમાણપ્રાપ્ત:।
- IX અપરં દશમાંશગ્રાહી લેવિરપીબ્રાહીમ્દ્વારા દશમાંશં દત્તવાન્ એતદપિ કથયિતું શક્યતે।
- X યતો યદા મલ્કીષેદક્ તસ્ય પિતરં સાક્ષાત્ કૃતવાન્ તદાનીં સ લેવિ: પિતુરુરસ્યાસીત્।
- XI અપરં યસ્ય સમ્બન્ધે લોકા વ્યવસ્થાં લબ્ધવન્તસ્તેન લેવીયયાજકવર્ગેણ યદિ સિદ્ધિ: સમભવિષ્યત્ તર્હિ હારોણસ્ય શ્રેણ્યા મધ્યાદ્ યાજકં ન નિરૂપ્યેશ્વરેણ મલ્કીષેદક: શ્રેણ્યા મધ્યાદ્ અપરસ્યૈકસ્ય યાજકસ્યોત્થાપનં કુત આવશ્યકમ્ અભવિષ્યત્?
- XII યતો યાજકવર્ગસ્ય વિનિમયેન સુતરાં વ્યવસ્થાયા અપિ વિનિમયો જાયતે।
- XIII અપરઞ્ચ તદ્ વાક્યં યસ્યોદેશ્યં સોડપરેણ વંશેન સંયુક્તાડસ્તિ તસ્ય વંશસ્ય ય કોડપિ કદાપિ વેદ્યા: કર્મ્મ ન કૃતવાન્।
- XIV વસ્તુતસ્તુ યં વંશમધિ મૂસા યાજકત્વસ્યૈકાં કથામપિ ન કથિતવાન્ તસ્મિન્ ચિહ્નદાવંશેડસ્માકં પ્રભુ ઈન્મ ગૃહીતવાન્ ઇતિ સુસ્પષ્ટં।
- XV તસ્ય સ્પષ્ટતરમ્ અપરં પ્રમાણમિદં યત્ મલ્કીષેદક: સાદૃશ્યવતાપરેણ તાદૃશેન યાજકેનોદેતવ્યં,
- XVI યસ્ય નિરૂપણં શરીરસમ્બન્ધીયવિધિયુક્તયા વ્યવસ્થાયા ન ભવતિ કિન્ત્વક્ષયજીવનયુક્તયા શકત્યા ભવતિ।
- XVII યત ઇશ્વર ઇદં સાક્ષ્યં દત્તવાન્, યથા, "ત્વં મલ્કીષેદક: શ્રેણ્યાં યાજકોડસિ સદાતન:।"

XVIII अनेनाग्रवर्तिनो विधे द्युर्बलताया निष्कलतायाश्च डेतोरर्थतो व्यवस्थया किमपि सिद्धं न जातमिति डेतोस्तस्य लोपो भवति।

XIX यथा य वयम् ईश्वरस्य निकटवर्तिनो भवाम अतादृशी श्रेष्ठप्रत्याशा संस्थाप्यते।

XX अपरं यीशुः शपथं विना न नियुक्तस्तस्मादपि स श्रेष्ठनियमस्य मध्यस्थो जातः।

XXI यतस्ते शपथं विना याजका जाताः किन्त्वसौ शपथेन जातः यतः स एदमुक्तः, यथा,

XXII "परमेश एदं शेषे न य तस्मान्निवर्त्यते त्वं मल्कीषेदकः श्रेण्यां याजकोऽसि सदातनः।"

XXIII ते य बडवो याजका अभवन् यतस्ते मृत्युना नित्यस्थायित्वात् निवारिताः,

XXIV किन्त्वसावनन्तकालं यावत् तिष्ठति तस्मात् तस्य याजकत्वं न परिवर्तनीयं।

XXV ततो डेतो र्ये मानवास्तेनेश्वरस्य सन्निधिं गच्छन्ति तान् स शेषं यावत् परित्रातुं शक्नोति यतस्तेषां कृते प्रार्थनां कर्तुं स सततं श्रुवति।

XXVI अपरम् अस्माकं तादृशमहायाजकस्य प्रयोजनमासीद् यः पवित्रो ऽडिंसको निष्कलङ्कः पापिभ्यो भिन्नः स्वर्गाद्युच्यीकृतश्च स्यात्।

XXVII अपरं महायाजकानां यथा तथा तस्य प्रतिदिनं प्रथमं स्वपापानां कृते ततः परं लोकानां पापानां कृते बलिदानस्य प्रयोजनं नास्ति यत आत्मबलिदानं कृत्वा तद् अककृत्वस्तेन सम्पादितं।

XXVIII यतो व्यवस्थया ये महायाजका निरुध्यन्ते ते दौर्बल्ययुक्ता मानवाः किन्तु व्यवस्थातः परं शपथयुक्तेन वाक्येन यो महायाजको निरुपितः सो ऽनन्तकालार्थं सिद्धः पुत्र अवे।

VIII

I कथ्यमानानां वाक्यानां सारोऽयम् अस्माकम् अतादृश अेको महायाजकोऽस्ति यः स्वर्गे मडामडिभ्नः सिंहासनस्य दक्षिणपार्श्वो समुपविष्टवान्।

II यय्य दूष्यं न मनुष्यैः किन्त्वीश्वरेण स्थापितं तस्य सत्यदूष्यस्य पवित्रवस्तुनाञ्च सेवकः स भवति।

III यत अेकैको महायाजको नैवेदानां बलीनाञ्च दाने नियुज्यते, अतो डेतोरेतस्यापि किञ्चिद् उत्सर्जनीयं विद्यत इत्यावश्यकं।

IV किञ्च स यदिति पृथिव्याम् अस्थास्यत् तर्हि याजको नाभविष्यत्, यतो ये व्यवस्थानुसारात् नैवेदानि ददत्येतादृशा याजका विद्यन्ते।

V ते तु स्वर्गीयवस्तूनां दृष्टान्तेन छायाया य सेवामनुतिष्ठन्ति यतो मूससि दूष्यं साधयितुम् उद्यते सतीश्वरस्तदेव तमादिष्टवान् इत्यतः स तमुक्तवान्, यथा, "अवधेडि गिरौ त्वां यद्यन्निदर्शनं दर्शितं तद्गतं सर्वाणि त्वया क्रियन्तां।"

VI किन्त्विदानीम् असौ तस्मात् श्रेष्ठं सेवकपदं प्राप्तवान् यतः स श्रेष्ठप्रतिज्ञाभिः स्थापितस्य श्रेष्ठनियमस्य मध्यस्थोऽभवत्।

VII स प्रथमो नियमो यदिति निर्दोषोऽभविष्यत तर्हि द्वितीयस्य नियमस्य किमपि प्रयोजनं नाभविष्यत्।

VIII किन्तु स दोषमारोपयन् तेभ्यः कथयति, यथा, "परमेश्वर एदं भाषते पश्य यस्मिन् समयेऽडम् एसायेलवंशेन यिडूदावंशेन य सार्द्धम् अेकं नवीनं नियमं स्थिरीकरिष्याम्येतादृशः समय आयाति।

IX परमेश्वरोऽपरमपि कथयति तेषां पूर्वपुरुषाणां भिसरदृशाद् आनयनार्थं यस्मिन् दिनेऽडं तेषां करं धृत्वा तैः सड नियमं स्थिरीकृतवान् तदिदस्य नियमानुसारेण नडि यतस्तै र्भम नियमे लङ्घितेऽडं तान् प्रति यिन्तां नाकरवां।

X किन्तु परमेश्वरः कथयति तदिदनात् परमडं एसायेलवंशीयैः सार्द्धम् एमं नियमं स्थिरीकरिष्यामि, तेषां यित्ते मम विधीन् स्थापयिष्यामि तेषां हृत्पत्रे य तान् लेपिष्यामि, अपरमडं तेषाम् ईश्वरो भविष्यामि ते य मम लोका भविष्यन्ति।

XI अपरं त्वं परमेश्वरं जानीडीतिवाक्येन तेषामेकैको ज्ञनः स्वं स्वं समीपवासिनं भ्रातरञ्च पुन न शिक्षयिष्यति यत आक्षुद्रात् महान्तं यावत् सर्वे मां ज्ञास्यन्ति।

XII यतो डेतोरडं तेषाम् अधर्मान् क्षमिष्ये तेषां पापान्यपराधांश्च पुनः कदापि न स्मरिष्यामि।"

XIII अनेन तं नियमं नूतनं गदित्वा स प्रथमं नियमं पुरातनीकृतवान्; यय्य पुरातनं श्रुत्वाञ्च जातं तस्य लोपो निकटोऽभवत्।

IX

I स प्रथमो नियम आराधनाया विविधरीतिभिरैडिकपवित्रस्थानेन य विशिष्ट आसीत्।

II यतो दूष्यमेकं निरमीयत तस्य प्रथमकोष्ठस्य नाम पवित्रस्थानमित्यासीत् तत्र दीपवृक्षो भोजनासनं दर्शनीयपूपानां श्रेणी यासीत्।

III तत्पश्चाद् द्वितीयायास्तिरुष्टरिण्या अब्यन्तरे ऽतिपवित्रस्थानमितिनामकं कोष्ठमासीत्,

- IV ત્ર ચ સુવર્ણમયો ધૂપાધાર: પરિત: સુવર્ણમણ્ડિતા નિયમમજ્જુષા યાસીત્ તન્મધ્યે માત્રાયા: સુવર્ણઘટો હારોણસ્ય મજ્જરિતદણ્ડસ્તક્ષિતૌ નિયમપ્રસ્તરૌ,
- V તદુપરિ ચ કરુણાસને છાયાકારિણૌ તેજોમયૌ કિરુબાવાસ્તામ્, એતેષાં વિશેષવૃત્તાન્તકથનાય નાયં સમયઃ
- VI એતેષ્વીદુક્ નિર્મિતેષુ યાજકા ઈશ્વરસેવામ્ અનુતિષ્ઠનતો દૂષ્યસ્ય પ્રથમકોષ્ઠં નિત્યં પ્રવિશન્તિ
- VII કિન્તુ દ્વિતીયં કોષ્ઠં પ્રતિવર્ષમ્ એકકૃત્વ એકાર્કિના મહાયાજકેન પ્રવિશ્યતે કિન્ત્વાત્મનિમિત્તં લોકાનામ્ અજ્ઞાનકૃતપાપાનાન્ન નિમિત્તમ્ ઉત્સજ્જર્ણનીયં રુધિરમ્ અનાદાય તેન ન પ્રવિશ્યતે
- VIII ઇત્યનેન પવિત્ર આત્મા યત્ જ્ઞાપયતિ તદિદં તત્ પ્રથમં દૂષ્યં યાવત્ તિષ્ઠતિ તાવત્ મહાપવિત્રસ્થાનગામી પન્થા અપ્રકાશિતસ્તિષ્ઠતિ
- IX તસ્ય દૂષ્યં વર્તમાનસમયસ્ય દૃષ્ટાન્તઃ, યતો હેતો: સામ્પ્રતં સંશોધનકાલં યાવદ્ યન્નિરૂપિતં તદનુસારાત્ સેવાકારિણો માનસિકસિદ્ધિકરણેડસમર્થાભિ:
- X કેવલં ખાદ્યપેયેષુ વિવિધમજ્જનેષુ ચ શારીરિકરીતિભિ ર્યુક્તાનિ નૈવેદ્યાનિ બલિદાનાનિ ચ ભવન્તિ
- XI અપરં ભાવિમજ્જલાનાં મહાયાજક: પ્રીષ્ટ ઉપસ્થાયાહસ્તનિર્મિતેનાર્થત એતત્સૃષ્ટે બલિભૂતેન શ્રેષ્ઠેન સિદ્ધેન ચ દૂષ્યેણ ગત્વા
- XII છાગાનાં ગોવત્સાનાં વા રુધિરમ્ અનાદાય સ્વીયરુધિરમ્ આદાયૈકકૃત્વ એવ મહાપવિત્રસ્થાનં પ્રવિશ્યાનન્તકાલિકાં મુક્તિં પ્રાપ્તવાન્
- XIII વૃષછાગાનાં રુધિરેણ ગવીભસ્મન: પ્રક્ષેપેણ ચ યદ્યશુચિલોકા: શારીરિશુચિત્વાય પૂયન્તે,
- XIV તર્હિ કિં મન્યધ્વે ય: સદાતનેનાત્મના નિષ્કલક્ષ્મબલિમિવ સ્વમેવેશ્વરાય દત્તવાન્, તસ્ય પ્રીષ્ટસ્ય રુધિરેણ યુષ્માકં મનાંસ્યમરેશ્વરસ્ય સેવાયૈ કિં મૃત્યુજનકેભ્ય: કર્મભ્યો ન પવિત્રીકારિષ્યન્તે?
- XV સ નૂતનનિયમસ્ય મધ્યસ્થોડભવત્ તસ્યાભિપ્રાયોડયં યત્ પ્રથમનિયમલક્ષ્મનરૂપપાપેભ્યો મૃત્યુના મુક્તૌ જાતાયામ્ આહૂતલોકા અનન્તકાલીયસમ્પદ: પ્રતિજ્ઞાકલં લભેરન્
- XVI યત્ર નિયમો ભવતિ તત્ર નિયમસાધકસ્ય બલે મૃત્યુના ભવિતવ્યાં
- XVII યતો હતેન બલિના નિયમ: સ્થિરીભવતિ કિન્તુ નિયમસાધકો બલિ ર્યાવત્ જીવતિ તાવત્ નિયમો નિરર્થકસ્તિષ્ઠતિ
- XVIII તસ્માત્ સ પૂર્વનિયમોડપિ રુધિરપાતં વિના ન સાધિતઃ
- XIX ફલત: સર્વલોકાન્ પ્રતિ વ્યવસ્થાનુસારેણ સર્વા આજ્ઞા: કથયિત્વા મૂસા જલેન સિન્દૂરવર્ણલોમ્ના એષોવતૃણેન ચ સાદ્ધં ગોવત્સાનાં છાગાનાન્ન રુધિરં ગૃહીત્વા ગ્રન્થે સર્વલોકેષુ ય પ્રક્ષિપ્ય બભાષે,
- XX યુષ્માન્ અધીશ્વરો યં નિયમં નિરૂપિતવાન્ તસ્ય રુધિરમેતત્
- XXI તદ્વત્ સ દૂષ્યેડપિ સેવાર્થકેષુ સર્વપાત્રેષુ ચ રુધિરં પ્રક્ષિપ્તવાન્
- XXII અપરં વ્યવસ્થાનુસારેણ પ્રાયશ: સર્વાર્ણિ રુધિરેણ પરિષ્કિન્તે રુધિરપાતં વિના પાપમોચનં ન ભવતિ ચા
- XXIII અપરં યાનિ સ્વર્ગીયવસ્તુનાં દૃષ્ટાન્તાસ્તેષામ્ એતૈ: પાવનમ્ આવશ્યકમ્ આસીત્ કિન્તુ સાક્ષાત્ સ્વર્ગીયવસ્તુનામ્ એતેભ્ય: શ્રેષ્ઠૈ બલિદાનૈ: પાવનમાવશ્યકં
- XXIV યત: પ્રીષ્ટ: સત્યપવિત્રસ્થાનસ્ય દૃષ્ટાન્તરૂપં હસ્તકૃતં પવિત્રસ્થાનં ન પ્રવિષ્ટવાન્ કિન્ત્વસ્મન્નિમિત્તમ્ ઇદાનીમ્ ઈશ્વરસ્ય સાક્ષાદ્ ઉપસ્થાતું સ્વર્ગમેવ પ્રવિષ્ટ:
- XXV યથા ચ મહાયાજક: પ્રતિવર્ષ પરશોણિતમાદાય મહાપવિત્રસ્થાનં પ્રવિશતિ તથા પ્રીષ્ટેન પુન: પુનરાત્મોત્સર્ગો ન કર્તવ્ય:
- XXVI કર્તવ્યે સતિ જગત: સૃષ્ટિકાલમારભ્ય બહુવારં તસ્ય મૃત્યુભોગ આવશ્યકોડભવત્; કિન્ત્વિદાનીં સ આત્મોત્સર્ગેણ પાપનાશાર્થમ્ એકકૃત્વો જગત: શેષકાલે પ્રચકાશે
- XXVII અપરં યથા માનુષસ્યૈકકૃત્વો મરણં તત્ પશ્ચાદ્ વિચારો નિરૂપિતોડસ્તિ,
- XXVIII તદ્વત્ પ્રીષ્ટોડપિ બહુનાં પાપવહનાર્થ બલિરૂપેણૈકકૃત્વ ઉત્સસૃજે, અપરં દ્વિતીયવારં પાપાદ્ ભિન્ન: સન્ યે તં પ્રતીક્ષન્તે તેષાં પરિત્રાણાર્થ દર્શનં દાસ્યતિ

X

- I વ્યવસ્થા ભવિષ્યન્મજ્જલાનાં છાયાસ્વરૂપા ન ચ વસ્તુનાં મૂર્તિસ્વરૂપા તતો હેતો નિત્યં દીયમાનૈરેકવિદૈ વાર્ષિકબલિભિ: શરણાગતલોકાન્ સિદ્ધાન્ કર્તુ કદાપિ ન શક્નોતિ
- II યદ્યશક્ષ્યત્ તર્હિ તેષાં બલીનાં દાનં કિં ન ન્યવર્તિષ્યત? યત: સેવાકારિષ્વેકકૃત્વ: પવિત્રીભૂતેષુ તેષાં કોડપિ પાપબોધ: પુન નાભવિષ્યત્
- III કિન્તુ તે બલિદાનૈ: પ્રતિવત્સરં પાપાનાં સ્મારણં જાયતે

IV यतो वृषाणां छागानां वा रुधिरेश पापमोचनं न सम्भवति।

V अतत्कारणात् श्रीष्टेन जगत् प्रविश्येदम् उच्यते, यथा, "नेष्ट्वा बलिं न नैवेद्यं देहो मे निर्मितस्त्वया॥

VI न य त्वं बलिभिर्लुब्धैः पापघ्नैर्वा प्रतुष्यसि।

VII अवादिषं तदैवाहं पश्य कुर्वे समागमं धर्मग्रन्थस्य सर्गे मे विद्यते लिपिता कथा॥ ईश मनोऽभिलाषस्ते मया सम्पूरयिष्यते ।"

VIII एतस्मिन् प्रथमतो येषां दानं व्यवस्थानुसाराद् भवति तान्यधि तेनेदमुक्तं यथा, बलिनैवेद्यद्व्यानि पापघ्नञ्चोपचारकं, नेमानि वाञ्छसि त्वं हि न यैतेषु प्रतुष्यसीति।

IX ततः परं तेनोक्तं यथा, "पश्य मनोऽभिलाषं ते कर्तुं कुर्वे समागमं;" द्वितीयम् अतद् वाक्यं स्थिरीकर्तुं स प्रथमं लुम्पति।

X तेन मनोऽभिलाषेण य वयं यीशुश्रीष्टस्यैककृत्वः स्वशरीरोत्सर्गात् पवित्रीकृता अभवाम।

XI अपरम् अकैको याजकः प्रतिदिनम् उपासनां कुर्वन् यैश्च पापानि नाशयितुं कदापि न शक्यन्ते तादृशान् अकृपान् बलीन् पुनः पुनरुत्सृजन् तिष्ठति।

XII किन्त्वसौ पापनाशकम् अकं बलिं दत्त्वा नन्तकालार्थम् ईश्वरस्य दक्षिण उपविश्य

XIII यावत् तस्य शत्रवस्तस्य पादपीठं न भवन्ति तावत् प्रतीक्षमाणास्तिष्ठति।

XIV यत अकं बलिदानेन सोऽनन्तकालार्थं पूयमानान् लोकान् साधितवान्।

XV अतस्मिन् पवित्र आत्माप्यस्माकं पक्षे प्रमाणायति।

XVI "यतो हेतोस्तद्दिनात् परम् अहं तैः सार्द्धम् एमं नियमं स्थिरीकरिष्यामीति प्रथमत उक्त्वा परमेश्वरेणोदं कथितं, तेषां यित्ते मम विधीन् स्थापयिष्यामि तेषां मनःसु य तान् लेपिष्यामि य,

XVII अपरञ्च तेषां पापान्यपराधांश्च पुनः कदापि न स्मारिष्यामि ।"

XVIII किन्तु यत्र पापमोचनं भवति तत्र पापार्थक्यबलिदानं पुनर्न भवति।

XIX अतो हे भ्रातरः, यीशो रुधिरेश पवित्रस्थानप्रवेशायास्माकम् उत्साहो भवति,

XX यतः सोऽस्मदर्थं तिरस्करिष्यार्थतः स्वशरीरेण नवीनं ज्वनयुक्तञ्चैकं पन्थानं निर्मितवान्,

XXI अपरञ्चेश्वरीयपरिवारस्याध्यक्ष अको म्हायाजकोऽस्माकमस्ति।

XXII अतो हेतोरस्माभिः सरलान्तःकरणैर्दृढविश्वासेः पापबोधात् प्रक्षालितमनोभिर्निर्मलजले स्नातशरीरैश्चेश्वरम्

उपागत्य प्रत्याशायाः प्रतिज्ञा निश्चला धारयितव्या।

XXIII यतो यस्ताम् अङ्गीकृतवान् स विश्वसनीयः।

XXIV अपरं प्रेमिन् सत्क्रियासु यैकैकस्योत्साहवृद्ध्यर्थम् अस्माभिः परस्परं मन्त्रयितव्यं।

XXV अपरं कतिपयलोका यथा कुर्वन्ति तथास्माभिः सत्कारणं न परित्यक्तव्यं परस्परम् उपदेष्टव्यञ्च यतस्तत् म्हादिनम् उत्तरोत्तरं निकटवर्ति भवतीति युष्माभिर्दृश्यते।

XXVI सत्यमतस्य ज्ञानप्राप्तेः परं यदि वयं स्वच्छया पापाचारं कुर्मस्तर्हि पापानां कृते ऽन्यत् किमपि बलिदानं नावशिष्यते

XXVII किन्तु विचारस्य भयानका प्रतीक्षा रिपुनाशकानलस्य तापश्चावशिष्यते।

XXVIII यः कश्चित् मूससो व्यवस्थाम् अवमन्यते स ह्यां विना द्वयोस्तिसृणां वा साक्षिणां प्रमाणेन ऽन्यते,

XXIX तस्मात् किं बुध्यध्वे यो जन् ईश्वरस्य पुत्रम् अवजानाति येन य पवित्रीकृतो ऽभवत् तत् नियमस्य रुधिरम् अपवित्रं ज्ञानाति, अनुग्रहकरम् आत्मानम् अपमन्यते य, स किञ्चिन्महाघोरतरदण्डस्य योग्यो भविष्यति?

XXX यतः परमेश्वरः कथयति, "दानं इलस्य मत्कर्म सूयितं प्रदद्याम्यहं।" पुनरपि, "तदा विचारयिष्यन्ते परेशेन निष्ठाः प्रजाः।" एतं यः कथितवान् तं वयं ज्ञानीमः।

XXXI अमरेश्वरस्य करयोः पतनं म्हाभयानकं।

XXXII हे भ्रातरः, पूर्वदिनानि स्मरत यतस्तदानीं यूयं दीप्तिं प्राप्य बहुदुर्गतिरूपं संग्रामं सत्माना अकतो निन्दाकलेशैः

कौतुकीकृता अभवत,

XXXIII अन्यतश्च तद्भोगिनां समांशिनो ऽभवत।

XXXIV यूयं मम बन्धनस्य दुःखेन दुःखिनो ऽभवत, युष्माकम् उत्तमा नित्या य सम्पत्तिः स्वर्गं विद्यत एति ज्ञात्वा सानन्दं

सर्वस्वस्यापहरणम् असह्यञ्च।

XXXV अतश्चैव म्हापुरस्कारयुक्तं युष्माकम् उत्साहं न परित्यजत।

XXXVI यतो यूयं येनेश्वरस्येच्छां पालयित्वा प्रतिज्ञायाः इलं लभध्वं तदर्थं युष्माभिर्द्वैर्यावलम्बनं कर्तव्यं।

XXXVII येनागन्तव्यं स स्वल्पकालात् परम् आगमिष्यति न य विलम्बिष्यते।

XXXVIII "પુણ્યવાન જનો વિશ્વાસેન જીવિષ્યતિ કિન્તુ યદિ નિવર્તતે તર્હિ મમ મનસ્તસ્મિન્ ન તોષં યાસ્યતિ ।"
XXXIX કિન્તુ વયં વિનાશજનિકાં ધર્માત્ નિવૃત્તિં ન કુર્વામ્ણા આત્મનઃ પરિત્રાણાય વિશ્વાસં કુર્વામહૈ ।

XI

- I વિશ્વાસ આશંસિતાનાં નિશ્ચયઃ, અદૃશ્યાનાં વિષયાણાં દર્શનં ભવતિ।
II તેન વિશ્વાસેન પ્રાચ્નો લોકાઃ પ્રામાણ્યં પ્રાપ્તવન્તઃ।
III અપરમ્ ઈશ્વરસ્ય વાક્યેન જગન્ત્યસૃજ્યન્ત, દૃષ્ટવસ્તૂનિ ચ પ્રત્યક્ષવસ્તુભ્યો નોદપદ્યન્તૈતદ્ વયં વિશ્વાસેન બુધ્યામહૈ।
IV વિશ્વાસેન હાબિલ્ ઈશ્વરમુદ્દિશ્ય કાબિલઃ શ્રેષ્ઠં બલિદાનં કૃતવાન તસ્માચ્ચેશ્વરેણ તસ્ય દાનાન્યધિ પ્રમાણે દત્તે સ ધાર્મિક ઇત્યસ્ય પ્રમાણં લબ્ધવાન તેન વિશ્વાસેન ચ સ મૃતઃ સન્ અદ્યાપિ ભાષતે।
V વિશ્વાસેન હનોક્ યથા મૃત્યું ન પશ્યેત્ તથા લોકાન્તરં નીતઃ, તસ્યોદ્દેશશ્ચ કેનાપિ ન પ્રાપિ યત ઈશ્વરસ્તં લોકાન્તરં નીતવાન, તત્પ્રમાણમિદં તસ્ય લોકાન્તરીકરણાત્ પૂર્વ્વં સ ઈશ્વરાય રોચિતવાન ઇતિ પ્રમાણં પ્રાપ્તવાન।
VI કિન્તુ વિશ્વાસં વિના કોડપીશ્વરાય રોચિતું ન શક્નોતિ યત ઈશ્વરોડસ્તિ સ્વાન્વેષિલોકેભ્યઃ પુરસ્કારં દદાતિ ચેતિકથાયામ્ ઈશ્વરશરણાગતૈર્ વિશ્વસિતવ્યાં।
VII અપરં તદાનીં યાન્યદૃશ્યાન્યાસન્ તાનીશ્વરેણાદિષ્ટઃ સન્ નોહો વિશ્વાસેન ભીત્વા સ્વપરિજ્ઞનાનાં રક્ષાર્થં પોતં નિર્મિતવાન તેન ચ જગજ્જનાનાં દોષાન્ દર્શિતવાન વિશ્વાસાત્ લભ્યસ્ય પુણ્યસ્યાધિકારી બભૂવ યા।
VIII વિશ્વાસેનેબ્રાહ્મીમ્ આહૂતઃ સન્ આજ્ઞાં ગૃહીત્વા યસ્ય સ્થાનસ્યાધિકારસ્તેન પ્રાપ્તવ્યસ્તત્ સ્થાનં પ્રસ્થિતવાન કિન્તુ પ્રસ્થાનસમયે ક્લ યામીતિ નાજાનાત્।
IX વિશ્વાસેન સ પ્રતિજ્ઞાતે દેશે પરદેશવત્ પ્રવસન્ તસ્યાઃ પ્રતિજ્ઞાયાઃ સમાનાંશિભ્યામ્ ઇસ્હાકા યાકૂબા ચ સહ દૂષ્યવાસ્યભવત્।
X યસ્માત્ સ ઈશ્વરેણ નિર્મિતં સ્થાપિતશ્ચ ભિત્તિમૂલયુક્તં નગરં પ્રત્યૈક્ષતા।
XI અપરશ્ચ વિશ્વાસેન સારા વયોતિકાન્તા સન્ત્યપિ ગર્ભધારણાય શક્તિં પ્રાપ્ય પુત્રવત્યભવત્, યતઃ સા પ્રતિજ્ઞાકારિણં વિશ્વાસ્યમ્ અમન્યતા।
XII તતો હેતો મૃતકલ્પાદ્ એકસ્માત્ જનાદ્ આકાશીયનક્ષત્રાણીવ ગણનાતીતાઃ સમુદ્રતીરસ્થસિકતા ઇવ યાસંખ્યા લોકા ઉત્પેદિરે।
XIII એતે સર્વે પ્રતિજ્ઞાયાઃ ફલાન્યપ્રાપ્ય કેવલં દૂરાત્ તાનિ નિરીક્ષ્ય વન્દિત્વા ચ, પૃથિવ્યાં વયં વિદેશિનઃ પ્રવાસિનશ્ચાસ્મહ ઇતિ સ્વીકૃત્ય વિશ્વાસેન પ્રાણાન્ તત્યજુઃ।
XIV યે તુ જના ઇત્યં કથયન્તિ તૈઃ પૈતૃકદેશો ડસ્માભિરન્વિષ્યત ઇતિ પ્રકાશ્યતે।
XV તે યસ્માદ્ દેશાત્ નિર્ગતાસ્તં યદ્યસ્મરિષ્યન્ તર્હિ પરાવર્તનાય સમયમ્ અલખ્યન્તા।
XVI કિન્તુ તે સર્વોત્કૃષ્ટમ્ અર્થતઃ સ્વર્ગીયં દેશમ્ આકાઙ્ક્ષન્તિ તસ્માદ્ ઈશ્વરસ્તાનધિ ન લજ્જમાનસ્તેષામ્ ઈશ્વર ઇતિ નામ ગૃહીતવાન યતઃ સ તેષાં કૃતે નગરમેકં સંસ્થાપિતવાન।
XVII અપરમ્ ઇબ્રાહીમઃ પરીક્ષાયાં જાતાયાં સ વિશ્વાસેનેસ્હાકમ્ ઉત્સસર્જ,।
XVIII વસ્તુત ઇસ્હાકિ તવ વંશો વિખ્યાસ્યત ઇતિ વાગ્ યમધિ કથિતા તમ્ અદ્વિતીયં પુત્રં પ્રતિજ્ઞાપ્રાપ્તઃ સ ઉત્સસર્જ।
XIX યત ઈશ્વરો મૃતાનપ્યુત્યાપયિતું શક્નોતીતિ સ મેને તસ્માત્ સ ઉપમારૂપં તં લેભે।
XX અપરમ્ ઇસ્હાકુ વિશ્વાસેન યાકૂબ્ એષાવે ચ ભાવિવિષયાનધ્યાશિષં દદૌ।
XXI અપરં યાકૂબ્ મરણકાલે વિશ્વાસેન યૂષકઃ પુત્રયોરેકૈકસ્મૈ જનાયાશિષં દદૌ યષ્ટ્યા અગ્રભાગે સમાલમ્બ્ય પ્રણાનામ યા।
XXII અપરં યૂષકુ ચરમકાલે વિશ્વાસેનેસ્નાયેલ્વંશીયાનાં મિસરદેશાદ્ બહિર્ગમનસ્ય વાયં જગાદ નિજ્ઞાસ્થીનિ યાધિ સમાદિદેશ।
XXIII નવજાતો મૂસાશ્ચ વિશ્વાસાત્ ત્રાીન્ માસાન્ સ્વપિતૃભ્યામ્ અગોપ્યત યતસ્તૌ સ્વશિશું પરમસુન્દરં દૃષ્ટવન્તૌ રાજાજ્ઞાશ્ચ ન શક્તિવન્તૌ।
XXIV અપરં વયઃપ્રાપ્તો મૂસા વિશ્વાસાત્ ફિરૌણો દૌહિત્ર ઇતિ નામ નાઙ્ગીયકાર।
XXV યતઃ સ ક્ષણિકાત્ પાપજસુખભોગાદ્ ઈશ્વરસ્ય પ્રજાભિઃ સાર્દ્ધં દુઃખભોગં વત્રે।
XXVI તથા મિસરદેશીયનિધિભ્યઃ પ્ત્રીષ્ટનિમિત્તાં નિન્દાં મહર્તી સમ્પત્તિં મેને યતો હેતોઃ સ પુરસ્કારદાનમ્ અપૈક્ષતા।
XXVII અપરં સ વિશ્વાસેન રાજઃ ક્રોધાત્ ન ભીત્વા મિસરદેશં પરિતત્યાજ, યતસ્તેનાદૃશ્યં વીક્ષમાણેનેવ ધૈર્યમ્ આલમ્બિ।
XXVIII અપરં પ્રથમજાતાનાં હન્તા યત્ સ્વીયલોકાન્ ન સ્પૃશેત્ તદર્થં સ વિશ્વાસેન નિસ્તારપર્વ્યાયબલિચ્છેદનં રુધિરસેચનઆનુષ્ઠિતાવાન।

XXIX अपरं ते विश्वासात् स्थलेनेव सूक्ष्मागरेण जग्मुः किन्तु भित्रीयलोकास्तत् कर्तुम् उपक्रम्य तोयेषु ममञ्जुः।

XXX अपरञ्च विश्वासात् तैः सप्ताहं यावद् धिरीढोः प्राचीरस्य प्रदक्षिणो कृते तत् निपपाता

XXXI विश्वासाद् राडब्नामिका वेश्यापि प्रीत्या यारान् अनुगृह्याविश्वासिभिः सार्द्धं न विननाशा

XXXII अधिकं किं कथयिष्यामि? गिदियोनो बारकः शिम्शोनो यिप्तडो दायूद् शिमूयेलो भविष्यद्वादिनश्चैतेषां वृत्तान्तकथनाय मम समयात्मावो भविष्यति।

XXXIII विश्वासात् ते राज्यानि वशीकृतवन्तो धर्मकर्माणि साधितवन्तः प्रतिज्ञानां इत्थं लब्धवन्तः सिंढानां मुष्पानि रुद्धवन्तो

XXXIV वह्नेर्दाहं निर्व्वापितवन्तः अङ्गुधाराद् रक्षां प्राप्तवन्तो दौर्बल्ये सञ्जलीकृता युद्धे पराक्रमिणो जाताः परेषां सैन्यानि द्रव्यितवन्तश्च।

XXXV योषितः पुनरुत्थानेन मृतान् आत्मजान् लेभिरे, अपरे य श्रेष्ठोत्थानस्य प्राप्तेराशया रक्षाम् अगृहीत्वा ताडनेन मृतवन्तः।

XXXVI अपरे तिरस्कारैः कशाभिर्बन्धनैः कार्या य परीक्षिताः।

XXXVII अडवश्च प्रस्तराघातैर्हताः करपत्रैर्वा विदीर्णा यन्त्रैर्वा क्लिष्टाः अङ्गुधारैर्वा व्यापादिताः। ते मेषाणां छागानां वा यर्माणि परिधाय दीनाः पीडिता दुःभार्ताश्चात्प्राभ्यन्।

XXXVIII संसारो येषाम् अयोग्यस्ते निर्जनस्थानेषु पर्व्वतेषु गह्वरेषु पृथिव्याशिष्टेषु य पर्य्यटन्।

XXXIX अतैः सर्व्वे विश्वासात् प्रमाणं प्रापि किन्तु प्रतिज्ञायाः इत्थं न प्रापि।

XL यतस्ते यथास्मान् विना सिद्धा न भवेयुस्तथैवैश्वरेणास्माकं कृते श्रेष्ठतरं किमपि निर्दिदिशे।

XII

I अतो हेतोरेतावत्साक्षिभेदैर्वेष्टिताः सन्तो वयमपि सर्व्वभारम् आशुबाधकं पापञ्च निक्षिप्यास्माकं गमनाय निरूपिते मार्गे धैर्य्येण धावाम।

II यश्चास्माकं विश्वासस्याग्रेसरः सिद्धिकर्ता यास्ति तं यीशुं वीक्षामहे यतः स स्वसम्पुञ्जस्थितानन्दस्य प्राप्त्यर्थम् अपमानं तुच्छीकृत्य कुशस्य यातनां सोढवान् ईश्वरीयसिंहासनस्य दक्षिणपार्श्वे समुपविष्टवांश्च।

III यः पापिभिः स्वविरुद्धम् अतादृशं वैपरीत्यं सोढवान् तम् आलोचयत तेन यूयं स्वमनःसु श्रान्ताः क्लान्ताश्च न भविष्यथा।

IV यूयं पापेन सड युध्यन्तोऽद्यापि शोषितव्ययपर्य्यन्तं प्रतिरोधं नाकुरुता।

V तथा य पुत्रान् प्रतीव युष्मान् प्रति य उपदेश उक्तस्तं किं विस्मृतवन्तः? "परेशेन कृतां शास्तिं हे मत्पुत्र न तुच्छया तेन संभर्त्सितश्चापि नैव क्लाम्य कदायना।

VI परेशः प्रीयते यस्मिन् तस्मै शास्तिं ददाति यत् यन्तु पुत्रं स गृह्णाति तमेव प्रहरत्यपि। "

VII यद्वि यूयं शास्तिं सडध्वं तर्हीश्वरः पुत्रैरिव युष्माभिः सार्द्धं व्यवहरति यतः पिता यस्मै शास्तिं न ददाति तादृशः पुत्रः कः?

VIII सर्व्वे यस्याः शास्तेरंशिनो भवन्ति सा यद्वि युष्माकं न भवति तर्हि यूयम् आत्मजा न किन्तु जारजा आध्वे।

IX अपरम् अस्माकं शारीरिकजन्मदातारोऽस्माकं शास्तिकारिणोऽभवन् ते यास्माभिः सम्मानितास्तस्माद् य आत्मनां जनयिता वयं किं ततोऽधिकं तस्य वशीभूय न ञ्चयिष्यामः?

X ते त्वल्पदिनानि यावत् स्वमनोऽमतानुसारेण शास्तिं कृतवन्तः किन्त्वेषोऽस्माकं हिताय तस्य पवित्रताया अंशित्वाय यास्मान् शास्ति।

XI शास्तिश्च वर्त्तमानसमये केनापि नानन्दजनिका किन्तु शोकजनिकैव मन्यते तथापि ये तथा विनीयन्ते तेभ्यः सा पश्चात् शान्तियुक्तं धर्मफलं ददाति।

XII अतरेव यूयं शिथिलान् इस्तान् दुर्बलानि ज्ञानानि य सञ्जलानि कुरुध्वं।

XIII यथा य दुर्बलस्य सन्धिस्थानं न भज्येत स्वस्थं तिष्ठेत् तथा स्वयराणार्थं सरलं मार्गं निर्माता।

XIV अपरञ्च सर्व्वेः सार्थम् अेक्यत्वाव यस्य विना परमेश्वरस्य दर्शनं केनापि न लप्स्यते तत् पवित्रत्वं येष्टध्वं।

XV यथा कश्चिद् ईश्वरस्यानुग्रहात् न पतेत्, यथा य तिक्रताया मूलं प्ररुह्य बाधाजनकं न भवेत् तेन य अडवोऽपवित्रा न भवेयुः,

XVI यथा य कश्चित् लम्पटो वा अेककृत्व आडारार्थं स्वीयज्येष्ठाधिकारविक्रता य अेषौस्तद्द्व अधर्माग्यारी न भवेत् तथा सावधाना भवता।

XVII યતઃ સ એષૌઃ પશ્ચાદ્ આશીર્વાદાધિકારી ભવિતુમ્ ઇચ્છન્નપિ નાનુગૃહીત ઇતિ યૂયં જાનીથ, સ યાશ્રુપાતેન મત્યન્તરં પ્રાર્થયમાનોઽપિ તદ્દુપાયં ન લેભે

XVIII અપરન્ન સ્પૃશ્યઃ પર્વતઃ પ્રજ્વલિતો વહ્નિઃ કૃષ્ણાવર્ણો મેઘો ડન્ધકારો ઝન્બશ તૂરીવાદં વાક્યાનાં શબ્દશ્ચ નૈતેષાં સન્નિઘૌ યૂયમ્ આગતાઃ।

XIX તં શબ્દં શ્રુત્વા શ્રોતારસ્તાદૃશં સમ્ભાષણં યત્ પુન ન જાયતે તત્ પ્રાર્થિતવન્તઃ।

XX યતઃ પશુરપિ યદિ ધરાધરં સ્પૃશતિ તર્હિ સ પાષાણાઘાતૈ ઈન્તવ્ય ઇત્યાદેશં સોઢ્ઢે તે નાશકનુવન્

XXI તચ્ચ દર્શનમ્ એવં ભયાનકં યત્ મૂસસોક્તં ભીતસ્ત્રાસયુક્તશ્ચાસ્મીતિ।

XXII કિન્તુ સીયોન્પર્વતો ડમરેશ્વરસ્ય નગરં સ્વર્ગસ્થયિરૂશાલમમ્ અયુતાનિ દિવ્યદૂતાઃ

XXIII સ્વર્ગે લિખિતાનાં પ્રથમજાતાનામ્ ઉત્સવઃ સમિતિશ્ચ સર્વેષાં વિચારાધિપતિરીશ્વરઃ સિદ્ધીકૃતધાર્મિકાનામ્ આત્માનો

XXIV નૂતનનિયમસ્ય મધ્યસ્થો યીશુઃ, અપરં હાબિલો રક્તાત્ શ્રેયઃ પ્રચારકં પ્રોક્ષણસ્ય રક્તઞ્ચૈતેષાં સન્નિઘૌ યૂયમ્ આગતાઃ।

XXV સાવધાના ભવત તં વક્તારં નાવજાનીત યતો હેતોઃ પૃથિવીસ્થિતઃ સ વક્તા યૈરવજ્ઞાતસ્તૈ યદિ રક્ષા નાપ્રાપિ તર્હિ સ્વર્ગાયવક્તુઃ પરાડ્મુખીભૂયાસ્માભિઃ કથં રક્ષા પ્રાપ્સ્યતે?

XXVI તદા તસ્ય રવાત્ પૃથિવી કમ્પિતા કિન્તિવદાનીં તેનેદં પ્રતિજ્ઞાતં યથા, "અહં પુનરેકકૃત્વઃ પૃથિવીં કમ્પયિષ્યામિ કેવલં તન્નહિ ગગનમપિ કમ્પયિષ્યામિ "

XXVII સ એકકૃત્વઃ શબ્દો નિશ્ચલવિષયાણાં સ્થિતયે નિર્મિતાનામિવ યન્નલવસ્તુનાં સ્થાનાન્તરીકરણં પ્રકાશયતિ।

XXVIII અતએવ નિશ્ચલરાજ્યપ્રાપ્તૈરસ્માભિઃ સોડનુગ્રહ આલમ્બિતવ્યો યેન વયં સાદરં સભયન્ન તુષ્ટિજનકરૂપેણેશ્વરં સેવિતું શકનુયામા

XXIX યતોડસ્માકમ્ ઈશ્વરઃ સંહારકો વહ્નિઃ।

XIII

I ભ્રાતૃષુ પ્રેમ તિષ્ઠતુ અતિથિસેવા યુષ્માભિ ન વિસ્મર્યતાં

II યતસ્તયા પ્રચ્છન્નરૂપેણ દિવ્યદૂતાઃ કેષાન્નિદ્ અતિથયોડભવન્

III બન્દિનઃ સહબન્દિભિરિવ દુઃખિનશ્ચ દેહવાસિભિરિવ યુષ્માભિઃ સ્મર્યન્તાં।

IV વિવાહઃ સર્વેષાં સમીપે સમ્માનિતવ્યસ્તદીયશચ્ચા ય શુચિઃ કિન્તુ વેશ્યાગામિનઃ પારદારિકાશ્ચેશ્વરેણ દણ્ડયિષ્યન્તે।

V યૂયમ્ આચારે નિર્લોભા ભવત વિદ્યમાનવિષયે સન્તુષ્યત ય યસ્માદ્ ઈશ્વર એવેદં કથિતવાન્, યથા, "ત્વાં ન ત્યક્ષ્યામિ ન ત્વાં હાસ્યામિ "

VI અતએવ વયમ્ ઉત્સાહેનેદં કથયિતું શકનુમઃ, "મત્યક્ષે પરમેશોડસ્તિ ન ભેષ્યામિ કદાચના યસ્માત્ માં પ્રતિ કિં કર્તુ માનવઃ પારયિષ્યતિ। "

VII યુષ્માકં યે નાયકા યુષ્મભ્યમ્ ઈશ્વરસ્ય વાક્યં કથિતવન્તસ્તે યુષ્માભિઃ સ્મર્યન્તાં તેષામ્ આચારસ્ય પરિણામમ્ આલોચ્ય યુષ્માભિસ્તેષાં વિશ્વાસોડનુક્રિયતાં।

VIII યીશુઃ ખ્રીષ્ટઃ શ્વોડદ્ય સદા ય સ એવાસ્તે।

IX યૂયં નાનાવિધનૂતનશિક્ષાભિ ન પરિવર્તધ્વં યતોડનુગ્રહેણાન્તઃકરણસ્ય સુસ્થિરીભવનં ક્ષેમં ન ય ખાદ્યદ્રવ્યૈઃ યતસ્તદાચારિણસ્તૈ નોપકૃતાઃ।

X યે દષ્યસ્ય સેવાં કુર્વન્તિ તે યસ્યા દ્રવ્યભોજનસ્થાનધિકારિણસ્તાદૃશી યજ્ઞવેદિરસ્માકમ્ આસ્તે।

XI યતો યેષાં પશૂનાં શોણિતં પાપનાશાય મહાયાજકેન મહાપવિત્રસ્થાનસ્યાભ્યન્તરં નીયતે તેષાં શરીરાણિ શિબિરાદ્ બહિ દંધન્તે।

XII તસ્માદ્ યીશુરપિ યત્ સ્વરુધિરેણ પ્રજ્ઞાઃ પવિત્રીકુર્યાત્ તદર્થં નગરદ્વારસ્ય બહિ મૃતિં ભુક્તવાન્।

XIII અતો હેતોરસ્માભિરપિ તસ્યાપમાનં સહમાનૈઃ શિબિરાદ્ બહિસ્તસ્ય સમીપં ગન્તવ્યાં

XIV યતો ડત્રાસ્માકં સ્થાયિ નગરં ન વિદ્યતે કિન્તુ ભાવિ નગરમ્ અસ્માભિરન્વિષ્યતે।

XV અતએવ યીશુનાસ્માભિ નિત્યં પ્રશંસારૂપો બલિરર્થતસ્તસ્ય નામાઙ્ગીકુર્વતામ્ ઓષ્ઠાધરાણાં ફલમ્ ઈશ્વરાય દાતવ્યાં

XVI અપરન્ન પરોપકારો દાનન્ન યુષ્માભિ ન વિસ્મર્યતાં યતસ્તાદૃશં બલિદાનમ્ ઈશ્વરાય રોયતે।

XVII યૂયં સ્વનાયકાનામ્ આજ્ઞાગ્રાહિણો વશ્યાશ્ચ ભવત યતો યૈરુપનિધિઃ પ્રતિદાતવ્યસ્તાદૃશા લોકા ઇવ તે યુષ્મદીયાત્મનાં રક્ષણાર્થં જાગ્રતિ, અતસ્તે યથા સાનન્દાસ્તત્ કુર્યુ ન ય સાર્ત્તસ્વરા અત્ર યતધ્વં યતસ્તેષામ્ આર્ત્તસ્વરો યુષ્માકમ્ ઇષ્ટજનકો ન ભવેત્।

XVIII અપરઞ્ચ યૂયમ્ અસ્મન્નિમિત્તિં પ્રાર્થનાં કુરુત યતો વયમ્ ઉત્તમમનોવિશિષ્ટાઃ સર્વ્વત્ર સદાચારં કર્તુમ્ ઇચ્છુકાશ્ચ ભવામ ઇતિ નિશ્ચિતં જ્ઞાનીમઃ।

XIX વિશેષતોડહં યથા ત્વરયા યુષ્મભ્યં પુન ઈયે તદ્દર્થં પ્રાર્થનાયૈ યુષ્માન્ અધિકં વિનયો

XX અનન્તનિયમસ્ય રુધિરેણ વિશિષ્ટો મહાન્ મેષપાલકો યેન મૃતગણમધ્યાત્ પુનરાનાયિ સ શાન્તિદાયક ઈશ્વરો

XXI નિજાભિમતસાધનાય સર્વ્વસ્મિન્ સત્કર્મ્મણિ યુષ્માન્ સિદ્ધાન્ કરોતુ, તસ્ય દૃષ્ટૌ ચ યદત્ તુષ્ટિજનકં તદેવ યુષ્માકં મધ્યે યીશુના પ્રીષ્ટેન સાધયતુ। તસ્મૈ મહિમા સર્વ્વદા ભૂયાત્। આમેન્।

XXII હે ભ્રાતરઃ, વિનયેડહં યૂયમ્ ઇદમ્ ઉપદેશવાક્યં સહધ્વં યતોડહં સંક્ષેપેણ યુષ્માન્ પ્રતિ લિખિતવાન્।

XXIII અસ્માકં ભ્રાતા તીમથિયો મુક્તોડભવદ્ ઇતિ જ્ઞાનીત, સ ચ યદિ ત્વરયા સમાગચ્છતિ તર્હિ તેન સાર્દ્ધમ્ અહં યુષ્માન્ સાક્ષાત્ કરિષ્યામિ।

XXIV યુષ્માકં સર્વ્વાન્ નાયકાન્ પવિત્રલોકાંશ્ચ નમસ્કુરુતા અપરમ્ ઇતાલિયાદેશીયાનાં નમસ્કારં જ્ઞાસ્યથા

XXV અનુગ્રહો યુષ્માકં સર્વ્વેષાં સહાયો ભૂયાત્। આમેન્।

याङ्गुलः पत्रं

- I ईश्वरस्य प्रभो र्यीशुप्रीष्टस्य य दासो याङ्गुल् विकीर्णीभूतान् द्वादशं वंशान् प्रति नमस्कृत्य पत्रं लिखति।
 II हे मम भ्रातरः, यूयं यदा बहुविधपरीक्षाषु निपतत तदा तत् पूर्णानन्दस्य कारणं मन्यध्वं।
 III यतो युष्माकं विश्वासस्य परीक्षितत्वेन धैर्यं सम्पाद्यत एति ज्ञानीथा।
 IV तस्य धैर्यं सिद्धकृतं भवतु तेन यूयं सिद्धाः सम्पूर्णाश्च भविष्यथ कस्यापि गुणस्याभावश्च युष्माकं न भविष्यति।
 V युष्माकं कस्यापि ज्ञानाभावो यदि भवेत् तर्हि य ईश्वरः सरलभावेन तिरस्कारञ्च विना सर्वेभ्यो ददाति ततः स यायतां ततस्तस्मै दायिष्यते।
 VI किन्तु स निःसन्देहः सन् विश्वासेन यायतां यतः सन्दिग्धो मानवो वायुना यालितस्योत्प्लवमानस्य य समुद्रतरङ्गस्य सदृशो भवति।
 VII तादृशो मानवः प्रभोः किञ्चित् प्राप्स्यतीति न मन्यतां।
 VIII द्विमना लोकः सर्वगतिषु यञ्जलो भवति।
 IX यो भ्राता नम्रः स निजोन्नत्या श्लाघतां।
 X यश्च धनवान् स निजमन्यतया श्लाघतांयतः स तृणपुष्पवत् क्षयं गमिष्यति।
 XI यतः सतापेन सूर्योर्णोदित्य तृणं शोष्यते तत्पुष्पञ्च भ्रश्यति तेन तस्य रूपस्य सौन्दर्यं नश्यति तद्गद् धनिलोकोऽपि स्वीयमूढतया म्वास्यति।
 XII यो जनः परीक्षां सङ्गते स अथ धन्यः, यतः परीक्षितत्वं प्राप्य स प्रभुना स्वप्नेमकारिभ्यः प्रतिज्ञातं श्रुवनमुकुटं लप्स्यते।
 XIII ईश्वरो मां परीक्षत एति परीक्षासमये कोऽपि न वदतु यतः पापायेश्वरस्य परीक्षा न भवति स य कमपि न परीक्षते।
 XIV किन्तु यः कश्चित् स्वीयमनोवाग्दृष्ट्या कृष्यते लोभ्यते य तस्यैव परीक्षा भवति।
 XV तस्मात् सा मनोवाग्दृष्ट्या सगर्भा भूत्वा दृष्टुं प्रसूते दृष्टुंतिश्च परिणामं गत्वा मृत्युं जनयति।
 XVI हे मम प्रियभ्रातरः, यूयं न भ्राम्यता।
 XVII यत् किञ्चिद् उत्तमं दानं पूर्णो वरश्च तत् सर्वम् उर्ध्ववाद् अर्थतो यस्मिन् दशान्तरं परिवर्तनञ्चात्तच्छाया वा नास्ति तस्माद् दीप्त्याकरात् पितुरवरोऽति।
 XVIII तस्य सृष्टवस्तूनां मध्ये वयं यत् प्रथमकृत्वस्वरूपा भवामस्तदर्थं स स्वेच्छातः सत्यमतस्य वाक्येनास्मान् जनयामासा।
 XIX अतयेव हे मम प्रियभ्रातरः, युष्माकम् अकैको जनः श्रवणो त्वरितः कथने धीरः क्रोधेऽपि धीरो भवतु।
 XX यतो मानवस्य क्रोध ईश्वरीयधर्मं न साधयति।
 XXI अतो हेतो यूयं सर्वाम् अशुचिक्रियां दृष्टताभाङ्गुल्यञ्च निक्षिप्य युष्मन्मनसां परित्राणे समर्थं रोपितं वाक्यं नम्रभावेन गृह्णीता।
 XXII अपरञ्च यूयं केवलम् आत्मवञ्चयितारो वाक्यस्य श्रोतारो न भवत किन्तु वाक्यस्य कर्मकारिणो भवता।
 XXIII यतो यः कश्चिद् वाक्यस्य कर्मकारी न भूत्वा केवलं तस्य श्रोता भवति स दर्पणो स्वीयशारीरिकवदनं निरीक्षमाणास्य मनुजस्य सदृशः।
 XXIV आत्माकारे दृष्टे स प्रस्थाय कीदृश आसीत् तत् तत्क्षणाद् विस्मरति।
 XXV किन्तु यः कश्चित् नत्वा मुक्तेः सिद्धां व्यवस्थाम् आलोक्य तिष्ठति स विस्मृतियुक्तः श्रोता न भूत्वा कर्मकर्त्तव्यं सन् स्वकार्ये धन्यो भविष्यति।
 XXVI अनायत्तरसनः सन् यः कश्चित् स्वमनो वञ्चयित्वा स्वं भक्तं मन्यते तस्य भक्तिं मुग्धा भवति।
 XXVII क्लेशकाले पितृहीनानां विधवानाञ्च यद् अवेक्षां संसाराय निष्कलङ्केन यद् आत्मरक्षां तदेव पितुरीश्वरस्य साक्षात् शुचि निर्मला य भक्तिः।

II

- I हे मम भ्रातरः, यूयम् अस्माकं तेजस्विनः प्रभो र्यीशुप्रीष्टस्य धर्मं मुष्मापेक्षया न धारयता।
 II यतो युष्माकं सभायां स्वर्गाङ्गुरीयकयुक्ते भ्राजिष्युपरिच्छेदे पुरुषे प्रविष्टे मलिनवस्त्रे कस्मिंश्चिद् दरिद्रेऽपि प्रविष्टे
 III यूयं यदि तं भ्राजिष्युपरिच्छेदवसानं ज्ञानं निरीक्ष्य वदेत भवान् अत्रोत्तमस्थान उपविशत्विति किञ्च तं दरिद्रं यदि वदेत त्वम् अमुस्मिन् स्थाने तिष्ठ यद्वात्र मम पादपीठ उपविशेति,
 IV तर्हि मनःसु विशेष्य यूयं किं कुतर्कैः कुवियारका न भवथ?

- V હે મમ પ્રિયભ્રાતરઃ, શૃણુત, સંસારે યે દરિદ્રાસ્તાન્ ઈશ્વરો વિશ્વાસેન ધનિનઃ સ્વપ્રેમકારિભ્યશ્ચ પ્રતિશ્રુતસ્ય રાજ્યસ્યાધિકારિણઃ કર્તુ કિં ન વરીતવાન્? કિન્તુ દરિદ્રો યુષ્માભિરવજ્ઞાયતો
- VI ધનવન્ત એવ કિં યુષ્માન્ નોપદ્રવન્તિ બલાચ્ચ વિચારાસનાનાં સમીપં ન નયન્તિ?
- VII યુષ્મદ્દુપરિ પરિકીર્તિતં પરમં નામ કિં તૈરેવ ન નિન્દતે?
- VIII કિન્તુ ત્વં સ્વસમીપવાસિનિ સ્વાત્મવત્ પ્રીયસ્વ, એતચ્છાસ્ત્રીયવચનાનુસારતો યદિ યૂયં રાજકીયવ્યવસ્થાં પાલયથ તર્હિ ભદ્રં કુરુથા
- IX યદિ ચ મુખાપેક્ષાં કુરુથ તર્હિ પાપમ્ આચરથ વ્યવસ્થયા યાજ્ઞાલક્ષિન ઇવ દૂષ્યધ્વે
- X યતો યઃ કશ્ચિત્ કૃત્સ્નાં વ્યવસ્થાં પાલયતિ સ યદૈકસ્મિન્ વિદ્ધૌ સ્ખલતિ તર્હિ સર્વેષામ્ અપરાધી ભવતિ
- XI યતો હેતોસ્ત્વં પરદારાન્ મા ગચ્છેતિ યઃ કથિતવાન્ સ એવ નરહત્યાં મા કુર્યા ઇત્યપિ કથિતવાન્ તસ્માત્ ત્વં પરદારાન્ ન ગત્વા યદિ નરહત્યાં કરોષિ તર્હિ વ્યવસ્થાલક્ષી ભવસિ
- XII મુક્તે વ્યવસ્થાતો યેષાં વિચારેણ ભવિતવ્યં તાદૃશા લોકા ઇવ યૂયં કથાં કથયત કર્મ્મ કુરુત યા
- XIII યો દયાં નાયરતિ તસ્ય વિચારો નિર્દયેન કારિષ્યતે, કિન્તુ દયા વિચારમ્ અભિભવિષ્યતિ
- XIV હે મમ ભ્રાતરઃ, મમ પ્રત્યયોઽસ્તીતિ યઃ કથયતિ તસ્ય કર્મ્માણિ યદિ ન વિદ્યન્ત તર્હિ તેન કિં ફલં? તેન પ્રત્યયેન કિં તસ્ય પરિત્રાણં ભવિતું શકનોતિ?
- XV કેષુચિદ્ ભ્રાતૃષુ ભગિનીષુ વા વસનહીનેષુ પ્રાત્યહિકાહારહીનેષુ ચ સત્સુ યુષ્માકં કોઽપિ તેભ્યઃ શરીરાર્થં પ્રયોજનીયાનિ દ્રવ્યાણિ ન દત્વા યદિ તાન્ વદેત્,
- XVI યૂયં સકુશલં ગત્વોષ્ણગાત્રા ભવત તૃપ્યત ચેતિ તર્હ્યેતેન કિં ફલં?
- XVII તદ્વત્ પ્રત્યયો યદિ કર્મ્મભિ ર્યુક્તો ન ભવેત્ તર્હ્યેકાકિત્વાત્ મૃત એવાસ્તે
- XVIII કિન્તુ કશ્ચિદ્ ઇદં વદિષ્યતિ તવ પ્રત્યયો વિદ્યતે મમ ચ કર્મ્માણિ વિદ્યન્તે, ત્વં કર્મ્મહીનં સ્વપ્રત્યયં માં દર્શય તર્હ્યહમપિ મત્કર્મ્મભ્યઃ સ્વપ્રત્યયં ત્વાં દર્શયિષ્યામિ
- XIX એક ઈશ્વરો ઽસ્તીતિ ત્વં પ્રત્યેષિ ભદ્રં કરોષિ ભૂતા અપિ તત્ પ્રતિયન્તિ કમ્પન્તે યા
- XX કિન્તુ હે નિબ્બૌધમાનવ, કર્મ્મહીનઃ પ્રત્યયો મૃત એવાસ્ત્યેતદ્ અવગન્તું કિમ્ ઇચ્છસિ?
- XXI અસ્માકં પૂર્વપુરુષો ય ઇબ્રાહીમ્ સ્વપુત્રમ્ ઇસ્હાકં યજ્ઞવેદ્યામ્ ઉત્સૃષ્ટવાન્ સ કિં કર્મ્મભ્યો ન સપુણ્યીકૃતઃ?
- XXII પ્રત્યયે તસ્ય કર્મ્મણાં સહકારિણિ જાતે કર્મ્મભિઃ પ્રત્યયઃ સિદ્ધો ઽભવત્ તત્ કિં પશ્યસિ?
- XXIII ઇત્યચ્છેદં શાસ્ત્રીયવચનં સફલમ્ અભવત્, ઇબ્રાહીમ્ પરમેશ્વરે વિશ્વસિતવાન્ તચ્ચ તસ્ય પુણ્યાયાગણ્યત સ યેશ્વરસ્ય મિત્ર ઇતિ નામ લબ્ધવાન્
- XXIV પશ્યત માનવઃ કર્મ્મભ્યઃ સપુણ્યીક્રિયતે ન ચૈકાકિના પ્રત્યયેના
- XXV તદ્વદ્ યા રાહબ્નામિકા વારાઙ્ગના યારાન્ અનુગૃહ્યાપરેણ માર્ગેણ વિસસર્જ સાપિ કિં કર્મ્મભ્યો ન સપુણ્યીકૃતા?
- XXVI અતએવાત્મહીનો દેહો યથા મૃતોઽસ્તિ તથૈવ કર્મ્મહીનઃ પ્રત્યયોઽપિ મૃતોઽસ્તિ

III

- I હે મમ ભ્રાતરઃ, શિક્ષકૈરસ્માભિ ગુરુતરદણ્ડો લપ્સ્યત ઇતિ જ્ઞાત્વા યૂયમ્ અનેકે શિક્ષકા મા ભવતા
- II યતઃ સર્વે વયં બહુવિષયેષુ સ્ખલામઃ, યઃ કશ્ચિદ્ વાક્યે ન સ્ખલતિ સ સિદ્ધપુરુષઃ કૃત્સ્નં વશીકર્તુ સમર્થશ્ચાસ્તિ
- III પશ્યત વચમ્ અશ્વાન્ વશીકર્તુ તેષાં વક્ત્રેષુ ખલીનાન્ નિધાય તેષાં કૃત્સ્નં શરીરમ્ અનુવર્તયામઃ
- IV પશ્યત યે પોતા અતીવ બૃહદાકારાઃ પ્રચણ્ડવાતૈશ્ચ ચાલિતાસ્તેઽપિ કર્ણધારસ્ય મનોઽભિમતાદ્ અતિક્ષુદ્રેણ કર્ણેન વાગ્ધિતં સ્થાનં પ્રત્યનુવર્તન્તે
- V તદ્વદ્ રસનાપિ ક્ષુદ્રતરાઙ્ગં સન્તી દર્પવાક્યાનિ ભાષતો પશ્ય કીદૃક્ષ્ણહારણ્યં દહ્યતે ઽલ્પેન વહ્નિના
- VI રસનાપિ ભવેદ્ વહ્નિરધર્મરૂપપિષ્ટપો અસ્મદ્ગ્રેષુ રસના તાદૃશં સન્તિષ્ઠતિ સા કૃત્સ્નં દેહં કલક્ષ્યતિ સૃષ્ટિરથસ્ય ચક્રં પ્રજ્વલયતિ નરકાનલેન જ્વલતિ ચા
- VII પશુપક્ષ્યુરોગજલયરાણાં સર્વેષાં સ્વભાવો દમયિતું શક્યતે માનુષિકસ્વભાવેન દમયાચ્ચક્રે યા
- VIII કિન્તુ માનવાનાં કેનાપિ જિહ્વા દમયિતું ન શક્યતે સા ન નિવાર્યમ્ અનિષ્ટં હલાહલવિષેણ પૂર્ણા યા
- IX તયા વયં પિતરમ્ ઈશ્વરં ધન્યં વદામઃ, તયા યેશ્વરસ્ય સાદૃશ્યે સૃષ્ટાન્ માનવાન્ શપામઃ
- X એકસ્માદ્ વદનાદ્ ધન્યવાદશાપૌ નિર્ગચ્છતઃ। હે મમ ભ્રાતરઃ, એતાદૃશં ન કર્તવ્યં
- XI પ્રસ્રવણઃ કિમ્ એકસ્માત્ છિદ્રાત્ મિષ્ટં તિક્તઞ્ચ તોયં નિર્ગમયતિ?

- XII હે મમ ભ્રાતરઃ, ઉડુમ્બરતરુઃ કિં જિતફલાનિ દ્રાક્ષાલતા વા કિમ્ ઉડુમ્બરફલાનિ ફલિતું શકનોતિ? તદ્દદ્ એકઃ પ્રસ્રવણો લવણમિષ્ટે તોયે નિર્ગમયિતું ન શકનોતિ।
- XIII યુષ્માકં મધ્યે જ્ઞાની સુબોધશ્ચ ક આસ્તે? તસ્ય કર્માણિ જ્ઞાનમૂલકમૂદુતાયુક્તાનીતિ સદાચારાત્ સ પ્રમાણયતુ।
- XIV કિન્તુ યુષ્મદન્તઃ કરણમધ્યે યદિ તિક્તેષ્ઠ્યા વિવાદેચ્છા ય વિદ્યતે તર્હિ સત્યમતસ્ય વિરુદ્ધં ન શ્લાઘધ્વં નચાનૃતં કથયતા।
- XV તાદૃશં જ્ઞાનમ્ ઉર્દ્ધ્વાદ્ આગતં નહિ કિન્તુ પાર્થિવં શરીરિ ભૌતિકશ્ચ।
- XVI યતો હેતોરીષ્ઠ્યા વિવાદેચ્છા ય યત્ર વેદ્યેતે તત્રૈવ કલહઃ સર્વ્વં દુષ્કૃતશ્ચ વિદ્યતે।
- XVII કિન્તૂર્દ્ધ્વાદ્ આગતં યત્ જ્ઞાનં તત્ પ્રથમં શુચિ તતઃ પરં શાન્તં ક્ષાન્તમ્ આશુસન્ધેયં દયાદિસત્કલૈઃ પરિપૂર્ણમ્ અસન્દિગ્ધં નિષ્કપટશ્ચ ભવતિ।
- XVIII શાન્ત્યાચારિભિઃ શાન્ત્યા ધર્મફલં રોપ્યતે।

IV

- I યુષ્માકં મધ્યે સમરા રણશ્ચ કુત ઉત્પદન્તે? યુષ્મદ્ગ્જિશિબિરાશ્રિતાભ્યઃ સુખેચ્છાભ્યઃ કિં નોત્પદન્તે?
- II યૂયં વાઙ્મય કિન્તુ નાપ્નુથ, યૂયં નરહત્યામ્ ઈષ્ઠ્યાશ્ચ કુરુથ કિન્તુ કૃતાર્થા ભવિતું ન શકનુથ, યૂયં યુધ્યથ રણં કુરુથ ય કિન્ત્વપ્રાપ્તાસ્તિષ્ઠથ, યતો હેતોઃ પ્રાર્થનાં ન કુરુથ।
- III યૂયં પ્રાર્થયધ્વે કિન્તુ ન લભધ્વે યતો હેતોઃ સ્વસુખભોગેષુ વ્યયાર્થં કુ પ્રાર્થયધ્વે।
- IV હે વ્યભિચારિણો વ્યભિચારિણ્યશ્ચ, સંસારસ્ય યત્ મૈત્ર્યં તદ્ ઈશ્વરસ્ય શાત્રવમિતિ યૂયં કિં ન જાનીથ? અત એવ યઃ કશ્ચિત્ સંસારસ્ય મિત્રં ભવિતુમ્ અભિલષતિ સ એવેશ્વરસ્ય શત્રુ ભવતિ।
- V યૂયં કિં મન્યધ્વે? શાસ્ત્રસ્ય વાક્યં કિં ફલહીનં ભવેત્? અસ્મદન્તર્વાસી ય આત્મા સ વા કિમ્ ઈષ્ઠ્યાર્થં પ્રેમ કરોતિ?
- VI તન્નહિ કિન્તુ સ પ્રતુલં વરં વિતરતિ તસ્માદ્ ઉક્તમાસ્તે યથા, આત્માભિમાનલોકાનાં વિપક્ષો ભવતીશ્વરઃ। કિન્તુ તેનૈવ નમ્રેભ્યઃ પ્રસાદાદ્ દીયતે વરઃ।
- VII અતએવ યૂયમ્ ઈશ્વરસ્ય વશ્યા ભવત શયતાનં સંરુન્ધ તેન સ યુષ્મત્તઃ પલાયિષ્યતે।
- VIII ઈશ્વરસ્ય સમીપવર્તિનો ભવત તેન સ યુષ્માકં સમીપવર્તી ભવિષ્યતિ। હે પાપિનઃ, યૂયં સ્વકરાન્ પરિષ્કુરુધ્વાં હે દ્વિમનોલોકાઃ, યૂયં સ્વાન્તઃકરણાનિ શુચીનિ કુરુધ્વાં।
- IX યૂયમ્ ઉદ્વિજ્ઞધ્વં શોચત વિલપત ય, યુષ્માકં હાસઃ શોકાય, આનન્દશ્ચ કાતરતાયૈ પરિવર્તતાં।
- X પ્રભોઃ સમક્ષં નમ્રા ભવત તસ્માત્ સ યુષ્માન્ ઉચ્ચીકરિષ્યતિ।
- XI હે ભ્રાતરઃ, યૂયં પરસ્પરં મા દૂષયતા યઃ કશ્ચિદ્ ભ્રાતરં દૂષયતિ ભ્રાતુ વિચારશ્ચ કરોતિ સ વ્યવસ્થાં દૂષયતિ વ્યવસ્થાયાશ્ચ વિચારં કરોતિ ત્વં યદિ વ્યવસ્થાયા વિચારં કરોષિ તર્હિ વ્યવસ્થાપાલયિતા ન ભવસિ કિન્તુ વિચારયિતા ભવસિ।
- XII અદ્વિતીયો વ્યવસ્થાપકો વિચારયિતા ય સ એવાસ્તે યો રક્ષિતું નાશયિતુશ્ચ પારયતિ। કિન્તુ કસ્ત્વં યત્ પરસ્ય વિચારં કરોષિ?
- XIII અથ શ્વો વા વયમ્ અમુકનગરં ગત્વા તત્ર વર્ષમેકં યાપયન્તો વાણિજ્યં કરિષ્યામઃ લાભં પ્રાપ્સ્યામશ્ચેતિ કથાં ભાષમાણા યૂયમ્ ઇદાનીં શૃણુતા।
- XIV શ્વઃ કિં ઘટિષ્યતે તદ્ યૂયં ન જાનીથ યતો જીવનં વો ભવેત્ કીદૃક્ તતુ બાષ્પસ્વરૂપકં, ક્ષણમાત્રં ભવેદ્ દૃશ્યં લુપ્યતે ય તતઃ પરં।
- XV તદનુક્ત્વા યુષ્માકમ્ ઇદં કથનીયં પ્રભોરિચ્છાતો વયં યદિ જીવામસ્તર્હ્યેતત્ કર્મ તત્ કર્મ વા કરિષ્યામ ઇતિ।
- XVI કિન્ત્વદાનીં યૂયં ગર્વ્વવાક્યૈઃ શ્લાઘનં કુરુધ્વે તાદૃશં સર્વ્વં શ્લાઘનં કુત્સિતમેવા।
- XVII અતો યઃ કશ્ચિત્ સત્કર્મ કર્ત્વં વિદિત્વા તન્ન કરોતિ તસ્ય પાપં જાયતે।

V

- I હે ધનવન્તઃ, યૂયમ્ ઇદાનીં શૃણુત યુષ્માભિરાગમિષ્યત્કલેશહેતોઃ કન્ધતાં વિલપ્યતાશ્ચ।
- II યુષ્માકં દ્રવિણં જીર્ણં કીટભુક્તાઃ સુચેલકાઃ।
- III કનકં રજતશ્ચાપિ વિકૃતિં પ્રગમિષ્યતિ, તત્કલ્કશ્ચ યુષ્માકં પાપં પ્રમાણયિષ્યતિ, હુતાશવચ્ચ યુષ્માકં પિશિતં ખાદયિષ્યતિ। ઇત્યમ્ અન્તિમઘસ્રેષુ યુષ્માભિઃ સશ્ચિતં ધનં।
- IV પશ્યત યૈઃ કૃષીવલૈ યુષ્માકં શસ્યાનિ છિન્નાનિ તેભ્યો યુષ્માભિ ર્યદ્ વેતનં છિન્નં તદ્ ઉચ્ચૈ ધર્વિનિં કરોતિ તેષાં શસ્યચ્છેદકાનામ્ આર્તરાવઃ સેનાપતેઃ પરમેશ્વરસ્ય કર્ણકુહરં પ્રવિષ્ટઃ।
- V યૂયં પૃથિવ્યાં સુખભોગં કામુકતાશ્ચારિતવન્તઃ, મહાભોજસ્ય દિન ઇવ નિજાન્તઃકરણાનિ પરિતર્પિતવન્તશ્ચ।
- VI અપરશ્ચ યુષ્માભિ ધાર્મિકસ્ય દણ્ડાજ્ઞા હત્યા યાકારિ તથાપિ સ યુષ્માન્ ન પ્રતિરુદ્ધવાન્।

VII હે ભ્રાતરઃ, યૂયં પ્રભોરાગમનં યાવદ્ ધૈર્યમાલમ્બધ્વાં પશ્યત કૃષિવલો ભૂમે ઋહુમૂલ્યં ફલં પ્રતીક્ષમાણો યાવત્ પ્રથમમ્ અન્તિમઞ્ચ વૃષ્ટિજલં ન પ્રાપ્નોતિ તાવદ્ ધૈર્યમ્ આલમ્બતે

VIII યૂયમપિ ધૈર્યમાલમ્બ્ય સ્વાન્તઃકરણાનિ સ્થિરીકુરુત, યતઃ પ્રભોરુપસ્થિતિઃ સમીપવર્તિન્યભવત્

IX હે ભ્રાતરઃ, યૂયં યદ્ દણ્ડ્યા ન ભવેત તદર્થં પરસ્પરં ન ગ્લાયત, પશ્યત વિચારયિતા દ્વારસમીપે તિષ્ઠતિ

X હે મમ ભ્રાતરઃ, યે ભવિષ્યદ્વાદિનઃ પ્રભો નામ્ના ભાષિતવન્તસ્તાન્ યૂયં દુઃખસહનસ્ય ધૈર્યસ્ય ચ દૃષ્ટાન્તાન્ જાનીતા

XI પશ્યત ધૈર્યશીલા અસ્માભિ ધન્યા ઉચ્યન્તે આયુબો ધૈર્યં યુષ્માભિરશ્રાવિ પ્રભોઃ પરિણામશ્ચાદર્શિ યતઃ પ્રભુ ઋહુકૃપઃ સકરણશ્ચાસ્તિ

XII હે ભ્રાતરઃ વિશેષત ઇદં વદામિ સ્વર્ગસ્ય વા પૃથિવ્યા વાન્યવસ્તુનો નામ ગૃહીત્વા યુષ્માભિઃ કોઽપિ શપથો ન ક્રિયતાં, કિન્તુ યથા દણ્ડ્યા ન ભવત તદર્થં યુષ્માકં તથૈવ તન્નહિ ચેતિવાક્યં યથેષ્ટં ભવતુ

XIII યુષ્માકં કશ્ચિદ્ દુઃખી ભવતિ? સ પ્રાર્થનાં કરોતુ કશ્ચિદ્ વાનન્દિતો ભવતિ? સ ગીતં ગાયતુ

XIV યુષ્માકં કશ્ચિત્ પીડિતો ડસ્તિ? સ સમિતેઃ પ્રાચીનાન્ આહ્વાતુ તે ચ પભો નામ્ના તં તૈલેનાભિષિચ્ય તસ્ય કૃતે પ્રાર્થનાં કુર્વન્તુ

XV તસ્માદ્ વિશ્વાસજાતપ્રાર્થનયા સ રોગી રક્ષાં યાસ્યતિ પ્રભુશ્ચ તમ્ ઉત્થાપયિષ્યતિ યદિ ચ કૃતપાપો ભવેત્ તર્હિ સ તં ક્ષમિષ્યતે

XVI યૂયં પરસ્પરમ્ અપરાધાન્ અઙ્ગીકુરુધ્વમ્ આરોગ્યપ્રાપ્ત્યર્થઞ્ચૈકજનો ડન્યસ્ય કૃતે પ્રાર્થનાં કરોતુ ધાર્મિકસ્ય સયત્ના પ્રાર્થના બહુશક્તિવિશિષ્ટા ભવતિ

XVII ય એલિયો વયમિવ સુખદુઃખભોગી મર્ત્ય આસીત્ સ પ્રાર્થનયાનાવૃષ્ટિં યાયિતવાન્ તેન દેશે સાદ્ધૃવત્સરત્રયં યાવદ્ વૃષ્ટિ ન્ બભૂવા

XVIII પશ્ચાત્ તેન પુનઃ પ્રાર્થનાયાં કૃતાયામ્ આકાશસ્તોયાન્યવર્ષોત્ પૃથિવી ચ સ્વફલાનિ પ્રારોહ્યત્

XIX હે ભ્રાતરઃ, યુષ્માકં કસ્મિંશ્ચિત્ સત્યમતાદ્ ભ્રષ્ટે યદિ કશ્ચિત્ તં પરાવર્તયતિ

XX તર્હિ યો જનઃ પાપિનં વિપથભ્રમણાત્ પરાવર્તયતિ સ તસ્યાત્માનં મૃત્યુત ઉદ્ધરિષ્યતિ બહુપાપાન્યાવરિષ્યતિ ચેતિ જાનાતુ

૧ પિતરસ્ય પત્રં

- I પન્ત-ગાલાતિયા-કપ્પદક્રિયા-આશિયા-બિથુનિયાદેશેષુ પ્રવાસિનો યે વિકીર્ણલોકાઃ
- II પિતુરીશ્વરસ્ય પૂર્વનિર્ણયાદ્ આત્મનઃ પાવનેન યીશુખ્રીષ્ટસ્યાજ્ઞાગ્રહણાય શોણિતપ્રોક્ષણાય ચાભિરુચિતાસ્તાન્ પ્રતિ યીશુખ્રીષ્ટસ્ય પ્રેરિતઃ પિતરઃ પત્રં લિખતિ યુષ્માન્ પ્રતિ બાહુલ્યેન શાન્તિરનુગ્રહશ્ચ ભૂયાસ્તાં
- III અસ્માકં પ્રભો યીશુખ્રીષ્ટસ્ય તાત ઈશ્વરો ધન્યઃ, યતઃ સ સ્વકીયબહુકૃપાતો મૃતગણમધ્યાદ્ યીશુખ્રીષ્ટસ્યોત્થાનેન જીવનપ્રત્યાશાર્થમ્ અર્થતો
- IV ડક્ષયનિષ્કલક્ષ્માભાનસમ્પત્તિપ્રાપ્ત્યર્થમ્ અસ્માન્ પુન ઈનયામાસા સા સમ્પત્તિઃ સ્વર્ગો ડસ્માકં કૃતે સચ્ચિતા તિષ્ઠતિ,
- V યૂયન્નેશ્વરસ્ય શક્તિતઃ શેષકાલે પ્રકાશ્યપરિત્રાણાર્થં વિશ્વાસેન રક્ષધ્વે
- VI તસ્માદ્ યૂયં યદધ્યાનન્દેન પ્રકુલ્લા ભવથ તથાપિ સામ્પ્રતં પ્રયોજનહેતોઃ કિચત્કાલપર્યન્તં નાનાવિધપરીક્ષાભિઃ ક્લિશ્યધ્વે
- VII યતો વહ્નિના યસ્ય પરીક્ષા ભવતિ તસ્માત્ નશ્વરસુવર્ણાદિપિ બહુમૂલ્યં યુષ્માકં વિશ્વાસરૂપં યત્ પરીક્ષિતં સ્વર્ણં તેન યીશુખ્રીષ્ટસ્યાગમનસમયે પ્રશંસાયાઃ સમાદરસ્ય ગૌરવસ્ય ચ યોગ્યતા પ્રાપ્તવ્યા
- VIII યૂયં તં ખ્રીષ્ટમ્ અદૃષ્ટ્વાપિ તસ્મિન્ પ્રીયધ્વે સામ્પ્રતં તં ન પશ્યન્તોઽપિ તસ્મિન્ વિશ્વસન્તો ડનિર્વચનીયેન પ્રભાવયુક્તેન યાનન્દેન પ્રકુલ્લા ભવથ,
- IX સ્વવિશ્વાસસ્ય પરિણામરૂપમ્ આત્મનાં પરિત્રાણં લભધ્વે ચા
- X યુષ્માસુ યો ડનુગ્રહો વર્તતે તદ્વિષયે ય ઈશ્વરીયવાક્યં કથિતવન્તસ્તે ભવિષ્યદ્વાદિનસ્તસ્ય પરિત્રાણસ્યાન્વેષણમ્ અનુસન્ધાનઞ્ચ કૃતવન્તઃ
- XI વિશેષતસ્તેષામન્તર્વ્વાસી યઃ ખ્રીષ્ટસ્યાત્મા ખ્રીષ્ટે વર્તિષ્યમાણાનિ દુઃખાનિ તદનુગામિપ્રભાવઞ્ચ પૂર્વં પ્રાકાશયત્ તેન કઃ કીદૃશો વા સમયો નિરદિશ્યતૈતસ્યાનુસન્ધાનં કૃતવન્તઃ
- XII તતસ્તૈ વિષયૈસ્તે યન્ન સ્વાન્ કિન્ત્વસ્માન્ ઉપકુર્વન્ત્યેતત્ તેષાં નિકટે પ્રાકાશ્યતા યાંશ્ચ તાન્ વિષયાન્ દિવ્યદૂતા અધ્યવનતશિરસો નિરીક્ષિતુમ્ અભિલષન્તિ તે વિષયાઃ સામ્પ્રતં સ્વર્ગાત્ પ્રેષિતસ્ય પવિત્રસ્યાત્મનઃ સહાચ્યાદ્ યુષ્મત્સમીપે સુસંવાદપ્રચારયિતૃભિઃ પ્રાકાશ્યન્તા
- XIII અતએવ યૂયં મનઃકટિબન્ધનં કૃત્વા પ્રબુદ્ધાઃ સન્તો યીશુખ્રીષ્ટસ્ય પ્રકાશસમયે યુષ્માસુ વર્તિષ્યમાનસ્યાનુગ્રહસ્ય સમ્પૂર્ણા પ્રત્યાશાં કુરુતા
- XIV અપરં પૂર્વ્યાજ્ઞાનતાવસ્થાયાઃ કુત્સિતાભિલાષાણાં યોગ્યમ્ આચારં ન કુર્વન્તો યુષ્મદાહ્વાનકારી યથા પવિત્રો ડસ્તિ
- XV યૂયમધ્યાજ્ઞાગ્રહિસન્તાના ઇવ સર્વસ્મિન્ આચારે તાદૃક્ પવિત્રા ભવતા
- XVI યતો લિખિતમ્ આસ્તે, યૂયં પવિત્રાસ્તિષ્ઠત યસ્માદહં પવિત્રઃ
- XVII અપરઞ્ચ યો વિનાપક્ષપાતમ્ એકૈકમાનુષસ્ય કર્માનુસારાદ્ વિચારં કરોતિ સ યદિ યુષ્માભિસ્તાત આપ્યાયતે તર્હિ સ્વપ્રવાસસ્ય કાલો યુષ્માભિ ભીંત્યા યાપ્યતાં
- XVIII યૂયં નિરર્થકાત્ પૈતૃકાચારાત્ ક્ષયણીયૈ રૂપ્યસુવર્ણાદિભિ મુક્તિં ન પ્રાપ્ય
- XIX નિષ્કલક્ષ્નિર્મલમેષશાવકસ્યેવ ખ્રીષ્ટસ્ય બહુમૂલ્યેન રુઘિરેણ મુક્તિં પ્રાપ્તવન્ત ઇતિ જ્ઞાનીથા
- XX સ જગતો ભિન્તિમૂલસ્થાપનાત્ પૂર્વં નિયુક્તઃ કિન્તુ ચરમદિનેષુ યુષ્મદર્થં પ્રકાશિતો ડભવત્
- XXI યતસ્તેનૈવ મૃતગણાત્ તસ્યોત્થાપયિતરિ તસ્મૈ ગૌરવદાતરિ ચેશ્વરે વિશ્વસિથ તસ્માદ્ ઈશ્વરે યુષ્માકં વિશ્વાસઃ પ્રત્યાશા યાસ્તે
- XXII યૂયમ્ આત્મના સત્યમતસ્યાજ્ઞાગ્રહણદ્વારા નિષ્કપટાય ભ્રાતૃપ્રેમ્ને પાવિતમનસો ભૂત્વા નિર્મલાન્તઃકરણૈઃ પરસ્પરં ગાઢં પ્રેમ કુરુતા
- XXIII યસ્માદ્ યૂયં ક્ષયણીયવીર્યાત્ નહિ કિન્ત્વક્ષયણીયવીર્યાદ્ ઈશ્વરસ્ય જીવનદાયકેન નિત્યસ્થાયિના વાક્યેન પુનર્જન્મ ગૃહીતવન્તઃ
- XXIV સર્વપ્રાણી તૃણૈસ્તુલ્યસ્તત્તેજસ્તૃણપુષ્પવત્ તૃણાનિ પરિશુષ્યતિ પુષ્પાણિ નિપતન્તિ ચા
- XXV કિન્તુ વાક્યં પરેશસ્યાનન્તકાલં વિતિષ્ઠતો તદેવ ચ વાક્યં સુસંવાદેન યુષ્માકમ્ અન્તિકે પ્રકાશિતાં

II

- I સર્વાન્ દ્વેષાન્ સર્વાશ્ચ છલાન્ કાપટયાનીર્ષ્યાઃ સમસ્તગલાનિકથાશ્ચ દૂરીકૃત્ય

- II યુષ્માભિઃ પરિત્રાણાય વૃદ્ધિપ્રાપ્ત્યર્થં નવજાતશિશુભિરિવ પ્રકૃતં વાગદુગ્ધં પિપાસ્યતાં।
 III યતઃ પ્રભુ મંદુર એતસ્યાસ્વાદં યૂયં પ્રાપ્તવન્તઃ।
 IV અપરં માનુષૈરવજ્ઞાતસ્ય કિન્ત્વીશ્વરેણાભિરુચિતસ્ય બહુમૂલ્યસ્ય જીવત્પ્રસ્તરસ્યેવ તસ્ય પ્રભોઃ સન્નિધિમ્ આગતા
 V યૂયમપિ જીવત્પ્રસ્તરા ઇવ નિયીયમાના આત્મિકમન્દિરં પ્રીષ્ટેન યીશુના ચેશ્વરતોષકાણામ્ આત્મિકબલીનાં દાનાર્થં પવિત્રો
 યાજ્ઞકવર્ગો ભવથા
 VI યતઃ શાસ્ત્રે લિખિતમાસ્તે, યથા, પશ્ય પાષાણ એકો ડસ્તિ સીયોનિ સ્થાપિતો મયા। મુખ્યકોણસ્ય યોગ્યઃ સ વૃતશ્ર્વાતીવ
 મૂલ્યવાન્। યો જનો વિશ્વસેત્ તસ્મિન્ સ લજ્જાં ન ગમિષ્યતિ।
 VII વિશ્વાસિનાં યુષ્માકમેવ સમીપે સ મૂલ્યવાન્ ભવતિ કિન્ત્વિશ્વાસિનાં કૃતે નિચેતૃભિરવજ્ઞાતઃ સ પાષાણઃ કોણસ્ય
 ભિન્તિમૂલં ભૂત્વા બાધાજનકઃ પાષાણઃ સ્ખલનકારકશ્ચ શૈલો જાતઃ।
 VIII તે ચાવિશ્વાસાદ્ વાક્યેન સ્ખલન્તિ સ્ખલને ચ નિયુક્તાઃ સન્તિ।
 IX કિન્તુ યૂયં યેનાન્ધકારમધ્યાત્ સ્વકીયાશ્ચર્યદીપ્તિમધ્યમ્ આહૂતાસ્તસ્ય ગુણાન્ પ્રકાશયિતુમ્ અભિરુચિતો વંશો
 રાજકીયો યાજ્ઞકવર્ગઃ પવિત્રા જાતિરધિકર્ત્વ્યાઃ પ્રજાશ્ચ જાતાઃ।
 X પૂર્વ યૂયં તસ્ય પ્રજા નાભવત કિન્ત્વિદાનીમ્ ઈશ્વરસ્ય પ્રજા આધ્વે। પૂર્વમ્ અનનુકમ્પિતા અભવત કિન્ત્વિદાનીમ્
 અનુકમ્પિતા આધ્વે।
 XI હે પ્રિયતમાઃ, યૂયં પ્રવાસિનો વિદેશિનશ્ચ લોકા ઇવ મનસઃ પ્રાતિકૂલ્યેન યોધિભ્યઃ શારીરિકસુખાભિલાષેભ્યો નિવર્ત્તધ્વમ્
 ઇત્યહં વિનયે।
 XII દેવપૂજકાનાં મધ્યે યુષ્માકમ્ આચાર એવમ્ ઉત્તમો ભવતુ યથા તે યુષ્માન્ દુષ્કર્મકારિલોકાનિવ પુન ન નિન્દન્તઃ
 કૃપાદૃષ્ટિદિને સ્વચક્ષુર્ગોચરીયસત્ક્રિયાભ્ય ઈશ્વરસ્ય પ્રશંસાં કુર્યુઃ।
 XIII તતો હેતો યૂયં પ્રભોરનુરોધાત્ માનવસૃષ્ટાનાં કર્તૃત્વપદાનાં વશીભવત વિશેષતો ભૂપાલસ્ય યતઃ સ શ્રેષ્ઠઃ,
 XIV દેશાધ્યક્ષાણાશ્ચ યતસ્તે દુષ્કર્મકારિણાં દણ્ડદાનાર્થં સત્કર્મકારિણાં પ્રશંસાર્થશ્ચ તેન પ્રેરિતાઃ।
 XV ઇત્યં નિર્બોધમાનુષાણામ્ અજ્ઞાનત્વં યત્ સદાચારિભિ યુષ્માભિ નિરુત્તરીક્રિયતે તદ્ ઈશ્વરસ્યાભિમતં।
 XVI યૂયં સ્વાધીના ઇવાચરત તથાપિ દુષ્ટતાયા વેષસ્વરૂપાં સ્વાધીનતાં ધારયન્ત ઇવ નહિ કિન્ત્વીશ્વરસ્ય દાસા ઇવ।
 XVII સર્વાન્ સમાદ્રિયધ્વં ભ્રાતૃવર્ગે પ્રીયધ્વમ્ ઈશ્વરાદ્ બિભીત ભૂપાલં સમ્મન્યધ્વં।
 XVIII હે દાસાઃ યૂયં સમ્પૂર્ણદરેણ પ્રભૂનાં વશ્યા ભવત કેવલં ભદ્રાણાં દયાલૂનાશ્ચ નહિ કિન્ત્વનૃજૂનામપિ।
 XIX યતો ડન્યાયેન દુઃખભોગકાલ ઈશ્વરચિન્તયા યત્ ક્લેશસહનં તદેવ પ્રિયં।
 XX પાપં કૃત્વા યુષ્માકં ચપેટાઘાતસહનેન કા પ્રશંસા? કિન્તુ સદાચારં કૃત્વા યુષ્માકં યદ્ દુઃખસહનં તદેવેશ્વરસ્ય પ્રિયં।
 XXI તદર્થમેવ યૂયમ્ આહૂતા યતઃ પ્રીષ્ટોડપિ યુષ્મન્નિમિત્તં દુઃખં ભુક્ત્વા યૂયં યત્ તસ્ય પદચિહ્ને વ્રજેત તદર્થં દૃષ્ટાન્તમેકં
 દર્શિતવાન્।
 XXII સ કિમપિ પાપં ન કૃતવાન્ તસ્ય વદને કાપિ છલસ્ય કથા નાસીત્।
 XXIII નિન્દિતો ડપિ સન્ સ પ્રતિનિન્દાં ન કૃતવાન્ દુઃખં સહમાનો ડપિ ન ભર્ત્સિતવાન્ કિન્તુ યથાર્થવિચારયિતુઃ સમીપે સ્વં
 સમર્પિતવાન્।
 XXIV વયં યત્ પાપેભ્યો નિવૃત્ય ધર્માર્થં જીવામસ્તદર્થં સ સ્વશરીરેણાસ્માકં પાપાનિ ક્રુશ ઊઠવાન્ તસ્ય પ્રહારૈ યૂયં સ્વસ્થા
 અભવત।
 XXV યતઃ પૂર્વ યૂયં ભ્રમણકારિમેષા ઇવાધ્વં કિન્ત્વધુના યુષ્માકમ્ આત્મનાં પાલકસ્યાધ્યક્ષસ્ય ચ સમીપં પ્રત્યાવર્તિતાઃ।

III

- I હે યોષિતઃ, યૂયમપિ નિજસ્વામિનાં વશ્યા ભવત તથા સતિ યદિ કેચિદ્ વાક્યે વિશ્વાસિનો ન સન્તિ તર્હિ
 II તે વિનાવાક્યં યોષિતામ્ આચારેણાર્થતસ્તેષાં પ્રત્યક્ષેણ યુષ્માકં સભયસતીત્વાચારેણાક્રષ્ટું શક્ષ્યન્તે।
 III અપરં કેશચનયા સ્વર્ણલક્ષ્મીધારણોન પરિચ્છેદપરિધાનેન વા યુષ્માકં વાદ્યભૂષા ન ભવતુ,
 IV કિન્ત્વીશ્વરસ્ય સાક્ષાદ્ બહુમૂલ્યક્ષમાશાન્તિભાવાક્ષયરત્નેન યુક્તો ગુપ્ત આન્તરિકમાનવ એવ।
 V યતઃ પૂર્વકાલે યાઃ પવિત્રસ્ત્રિય ઈશ્વરે પ્રત્યાશામકુર્વન્ તા અપિ તાદૃશીમેવ ભૂષાં ધારયન્ત્યો નિજસ્વામિનાં વશ્યા
 અભવન્।
 VI તથૈવ સારા ઇબ્રાહીમો વશ્યા સતી તં પતિમાખ્યાતવતી યૂયશ્ચ યદિ સદાચારિણ્યો ભવથ વ્યાકુલતયા ચ ભીતા ન ભવથ
 તર્હિ તસ્યાઃ કન્યા આધ્વે।
 VII હે પુરુષાઃ, યૂયં જ્ઞાનતો દુર્બલતરભાજનૈરિવ યોષિદ્ધિઃ સહવાસં કુરુત, એકસ્ય જીવનવરસ્ય સહભાગિનીભ્યતાભ્યઃ
 સમાદરં વિતરત ચ ન ચેદ્ યુષ્માકં પ્રાર્થનાનાં બાધા જનિષ્યતે।

- VIII વિશેષતો યૂયં સર્વ્વ એકમનસઃ પરદુઃખૈ દુઃખિતા ભ્રાતૃપ્રમિણઃ કૃપાવન્તઃ પ્રીતિભાવાશ્ચ ભવતા
 IX અનિષ્ટસ્ય પરિશોધનાનિષ્ટં નિન્દાયા વા પરિશોધન નિન્દાં ન કુર્વન્ત આશિષં દત્ત યતો યૂયમ્ આશિરધિકારિણો ભવિતુમાહૂતા ઇતિ જ્ઞાનીથા
 X અપરંચ્ર, જીવને પ્રીયમાણો યઃ સુદિનાનિ દિદૃક્ષતો પાપાત્ જિહ્વાં મૃષાવાક્યાત્ સ્વાધરૌ સ નિવર્તયેત્
 XI સ ત્યજેદ્ દુષ્ટતામાર્ગ સત્ક્રિયાશ્ચ સમાચરેત્ મૃગયાણશ્ચ શાન્તિં સ નિત્યમેવાનુધાવત્
 XII લોચને પરમેશસ્યોન્મીલિતે ધાર્મિકાન્ પ્રતિ પ્રાર્થનાયાઃ કૃતે તેષાઃ તચ્છોત્રે સુગમે સદા ક્રોધાસ્યશ્ચ પરેશસ્ય કદાચારિષુ વર્તતે
 XIII અપરં યદિ યૂયમ્ ઉત્તમસ્યાનુગામિનો ભવથ તર્હિ કો યુષ્માન્ હિંસિષ્યતે?
 XIV યદિ ચ ધર્મર્થ ક્લિશ્યધ્વં તર્હિ ધન્યા ભવિષ્યથા તેષામ્ આશક્ક્યા યૂયં ન બિભીત ન વિડ્કત વા
 XV મનોભિઃ કિન્તુ મન્યધ્વં પવિત્રં પ્રભુમીશ્વરં અપરંચ્ર યુષ્માકમ્ આન્તરિકપ્રત્યાશાયાસ્તત્ત્વં યઃ કશ્ચિત્ પૃચ્છતિ તસ્મૈ શાન્તિભીતિભ્યામ્ ઉત્તરં દાતું સદા સુસજ્જા ભવતા
 XVI યે ચ ખ્રીષ્ટધર્મં યુષ્માકં સદાચારં દૂષયન્તિ તે દુષ્કર્મકારિણામિવ યુષ્માકમ્ અપવાદેન યત્ લજ્જિજતા ભવેયુસ્તદર્થ યુષ્માકમ્ ઉત્તમઃ સંવેદો ભવતુ
 XVII ઈશ્વરસ્યાભિમતાદ્ યદિ યુષ્માભિઃ ક્લેશઃ સોઢવ્યસ્તર્હિ સદાચારિભિઃ ક્લેશસહનં વરં ન ચ કદાચારિભિઃ
 XVIII યસ્માદ્ ઈશ્વરસ્ય સન્નિધિમ્ અસ્માન્ આનેતુમ્ અધાર્મિકાણાં વિનિમયેન ધાર્મિકઃ ખ્રીષ્ટો ડધ્યેકકૃત્વઃ પાપાનાં દણ્ડં ભુક્તવાન્, સ ચ શરીરસમ્બન્ધે મારિતઃ કિન્ત્વાત્મનઃ સમ્બન્ધે પુન જીવિતો ડભવત્
 XIX તત્સમ્બન્ધે ચ સ યાત્રાં વિધાય કારાબદ્ધાનામ્ આત્મનાં સમીપે વાક્યં ઘોષિતવાન્
 XX પુરા નોહસ્ય સમયે યાવત્ પોતો નિરમીયત તાવદ્ ઈશ્વરસ્ય દીર્ઘસહિષ્ણુતા યદા વ્યલમ્બત તદા તેડનાજ્ઞાગ્રાહિણોડભવન્ તેન પોતોનાલ્પેડર્થાદ્ અષ્ટાવેવ પ્રાણિનસ્તોયમ્ ઉત્તીર્ણાઃ
 XXI તન્નિદર્શનઆવગાહનં (અર્થતઃ શારીરિકમલિનતાયા યસ્ત્યાગઃ સ નહિ કિન્ત્વીશ્વરાયોત્તમસંવેદસ્ય યા પ્રતજ્ઞા સૈવ) યીશુખ્રીષ્ટસ્ય પુનરુત્થાનેનેદાનીમ્ અસ્માન્ ઉત્તારયતિ,
 XXII યતઃ સ સ્વર્ગ ગત્વેશ્વરસ્ય દક્ષિણે વિદ્યતે સ્વર્ગીયદૂતાઃ શાસકા બલાનિ ચ તસ્ય વશીભૂતા અભવન્

IV

- I અસ્માકં વિનિમયેન ખ્રીષ્ટઃ શરીરસમ્બન્ધે દણ્ડં ભુક્તવાન્ અતો હેતોઃ શરીરસમ્બન્ધે યો દણ્ડં ભુક્તવાન્ સ પાપાત્ મુક્ત
 II ઇતિભાવેન યૂયમપિ સુસજ્જાભૂય દેહવાસસ્યાવશિષ્ટં સમયં પુનર્માનવાનામ્ ઇચ્છાસાધનાર્થં નહિ કિન્ત્વીશ્વરસ્યેચ્છાસાધનાર્થં યાપયત
 III આયુષો યઃ સમયો વ્યતીતસ્તસ્મિન્ યુષ્માભિ ર્થદ્ દેવપૂજકાનામ્ ઇચ્છાસાધનં કામકુત્સિતાભિલાષમદાપાનરૂરસમત્તાઘૃણાહૃદયપૂજા તેન બાહુલ્યં
 IV યૂયં તૈઃ સહ તસ્મિન્ સર્વ્વનાશપક્ટે મજ્જિજતું ન ધાવથ, ઇત્યનેનાશ્ચર્ય વિજ્ઞાય તે યુષ્માન્ નિન્દન્તિ
 V કિન્તુ યો જીવતાં મૃતાનાશ્ચ વિચારં કર્તુમ્ ઉદ્યતોડસ્તિ તસ્મૈ તૈરુત્તરં દાયિષ્યતે
 VI યતો હેતો યે મૃતાસ્તેષાં યત્ માનવોદેશ્યઃ શારીરિકવિચારઃ કિન્ત્વીશ્વરોદેશ્યમ્ આત્મિકજીવનં ભવત્ તદર્થં તેષામપિ સન્નિધૌ સુસમાચારઃ પ્રકાશિતોડભવત્
 VII સર્વ્વેષામ્ અન્તિમકાલ ઉપસ્થિતસ્તસ્માદ્ યૂયં સુબુદ્ધયઃ પ્રાર્થનાર્થં જાગ્રતશ્ચ ભવતા
 VIII વિશેષતઃ પરસ્પરં ગાઢં પ્રેમ કુરુત, યતઃ, પાપાનામપિ બાહુલ્યં પ્રેમ્નેવાચ્છાદયિષ્યતે
 IX કાતરોક્તિં વિના પરસ્પરમ્ આતિથ્યં કુરુતા
 X યેન યો વરો લબ્ધસ્તેનૈવ સ પરમ્ ઉપકરોત્, ઇત્યં યૂયમ્ ઈશ્વરસ્ય બહુવિધપ્રસાદસ્યોત્તમા ભાણડાગારાધિપા ભવતા
 XI યો વાક્યં કથયતિ સ ઈશ્વરસ્ય વાક્યમિવ કથયતુ યશ્ચ પરમ્ ઉપકરોતિ સ ઈશ્વરદત્તસામર્થ્યાદિવોપકરોતુ સર્વ્વવિષયે યીશુખ્રીષ્ટેનેશ્વરસ્ય ગૌરવં પ્રકાશ્યતાં તસ્યૈવ ગૌરવં પરાક્રમશ્ચ સર્વ્વદા ભૂયાત્ આમેના
 XII હે પ્રિયતમાઃ, યુષ્માકં પરીક્ષાર્થં યસ્તાપો યુષ્માસુ વર્તતે તમ્ અસમ્ભવઘટિતં મત્વા નાશ્ચર્ય જાનીત,
 XIII કિન્તુ ખ્રીષ્ટેન ક્લેશાનાં સહભાગિત્વાદ્ આનન્દત તેન તસ્ય પ્રતાપપ્રકાશેડપ્યાનનન્દેન પ્રફુલ્લા ભવિષ્યથા
 XIV યદિ ખ્રીષ્ટસ્ય નામહેતુના યુષ્માકં નિન્દા ભવતિ તર્હિ યૂયં ધન્યા યતો ગૌરવદાયક ઈશ્વરસ્યાત્મા યુષ્માસ્વધિતિષ્ઠતિ તેષાં મધ્યે સ નિન્દતે કિન્તુ યુષ્મન્મધ્યે પ્રશંસ્યતે
 XV કિન્તુ યુષ્માકં કોડપિ હન્તા વા ચૈરો વા દુષ્કર્મકૃદ્ વા પરાધિકારચર્યક ઇવ દણ્ડં ન ભુડ્કતાં
 XVI યદિ ચ ખ્રીષ્ટીયાન ઇવ દણ્ડં ભુડ્કતે તર્હિ સ ન લજ્જમાનસ્તત્કારણાદ્ ઈશ્વરં પ્રશંસતુ

- XVII यतो विचारस्यारम्भसमये ईश्वरस्य मन्दिरे युज्यते यदि यास्मत्स्वारभते तर्हीश्वरीयसुसंवादाग्राहिणां शेषदशा का भविष्यति?
- XVIII धार्मिकेनापि येत् त्राणम् अतिकृच्छ्रेण गम्यतो तर्हार्धार्मिकपापिभ्याम् आश्रयः कुत्र लप्स्यते
- XIX अत ईश्वरेच्छातो ये दुःखं भुञ्जते ते सदायारेण स्वात्मानो विश्वास्यञ्जृरीश्वस्य कराभ्यां निदधतां।

V

- I प्रीष्टस्य क्लेशानां साक्षी प्रकाशिष्यमाणास्य प्रतापस्यांशी प्राचीनश्चाहं युष्माकं प्राचीनान् विनीयेहं वदामि।
- II युष्माकं मध्यवर्ती य ईश्वरस्य मेषवृन्दो यूयं तं पालयत तस्य वीक्षां कुरुत य, आवश्यकत्वेन नहि किन्तु स्वेच्छातो न व कुलोभेन किन्त्विच्छुक्रमनसा।
- III अपरम् अंशानाम् अधिकारिण एव न प्रभवत किन्तु वृन्दस्य दृष्टान्तस्वरूपा भवत।
- IV तेन प्रधानपालक उपस्थिते यूयम् अम्भानं गौरवकिरीटं लप्स्यध्वे।
- V हे युवानः, यूयमपि प्राचीनलोकानां वश्या भवत सर्वे य सर्वेषां वशीभूय नम्रताभरणेन भूषिता भवत, यतः आत्माभिमानिलोकानां विपक्षो भवतीश्वरः। किन्तु तेनैव नम्रेभ्यः प्रसादाद् दीयते वरः।
- VI अतो यूयम् ईश्वरस्य बलवत्करस्याधो नम्रीभूय तिष्ठत तेन स उचितसमये युष्मान् उच्यीकरिष्यति।
- VII यूयं सर्वयिन्तां तस्मिन् निक्षिपत यतः स युष्मान् प्रति यिन्तयति।
- VIII यूयं प्रबुद्धा जगत्तश्च तिष्ठत यतो युष्माकं प्रतिवादी यः शयतानः स गज्जर्जनकारी सिंह एव पर्यटन् कं ग्रसिष्यामीति मृगयते,
- IX अतो विश्वासे सुस्थिरास्तिष्ठन्तस्तेन सार्द्धं युध्यत, युष्माकं जगन्निवासिभ्रातृष्वपि तादृशाः क्लेशा वर्तन्त एति ज्ञानीता।
- X क्षणिकदुःखभोगात् परम् अस्मभ्यं प्रीष्टेन यीशुना स्वकीयानन्तगौरवदानार्थं योऽस्मान् आहूतवान् स सर्वानुग्राहीश्वरः स्वयं युष्मान् सिद्धान् स्थिरान् सबलान् निश्चलांश्च करोतु।
- XI तस्य गौरवं पराक्रमश्चानन्तकालं यावद् भूयात् आमेन्।
- XII यः सिल्वानो (मन्ये) युष्माकं विश्वास्यो भ्राता भवति तद्वाराहं संक्षेपेण लिखित्वा युष्मान् विनीतवान् यूयञ्च यस्मिन् अधितिष्ठथ स अवेश्वरस्य सत्यो ऽनुग्रह एति प्रमाणं दत्तवान्।
- XIII युष्माभिः सहाभिरुचिता या समितिर्बाबिलि विद्यते सा मम पुत्रो मार्कश्च युष्मान् नमस्कारं वेदयति।
- XIV यूयं प्रेमयुग्मनेन परस्परं नमस्कुरुता यीशुप्रीष्टाश्रितानां युष्माकं सर्वेषां शान्तिं भूयात् आमेन्।

२ पितरस्य पत्रं

- I ये जना अस्माभिः साद्धम् अस्तदीश्वरे त्रातरि यीशुप्रीष्टे य पुण्यसम्बलितविश्वासधनस्य समानांशित्वं प्राप्तास्तान् प्रति यीशुप्रीष्टस्य दासः प्रेरितश्च शिमोन् पितरः पत्रं लिखति।
- II ईश्वरस्यास्माकं प्रभो रीशोश्च तत्त्वज्ञानेन युष्मास्वनुग्रहशान्त्योर्बाहुल्यं वर्ततां।
- III श्रुवनार्थम् ईश्वरभक्त्यर्थञ्च यद्यद् आवश्यकं तत् सर्व्वं गौरवसद्गुणाभ्याम् अस्मदाह्वानकारिणस्तत्त्वज्ञानद्वारा तस्येश्वरीयशक्तिरस्मभ्यं दत्तवती।
- IV तत्सर्व्वेण यास्मभ्यं तादृशा बहुमूल्या महाप्रतिज्ञा दत्ता याभि र्यूयं संसारव्याप्तात् कुत्सिताभिलाषमूलात् सर्व्वनाशाद् रक्षां प्राप्येश्वरीयस्वभावस्यांशिनो भवितुं शक्नुथा।
- V ततो डेतो र्यूयं सम्पूर्णा यत्नं विधाय विश्वासे सौजन्यं सौजन्ये ज्ञानं।
- VI ज्ञान आयतेन्द्रियताम् आयतेन्द्रियतायां धैर्य्यं धैर्य्यं ईश्वरभक्तिम्।
- VII ईश्वरभक्तौ भ्रातृस्नेहे य प्रेम युङ्क्ता।
- VIII अेतानि यद्दि युष्मासु विद्यन्ते े वर्द्धन्ते य तर्ह्यस्मत्प्रभो रीशुप्रीष्टस्य तत्त्वज्ञाने युष्मान् अलसान् निष्कलांश्च न स्थापयिष्यन्ति।
- IX किन्वेतानि यस्य न विद्यन्ते सो ऽन्धो मुद्रितलोयनः स्वकीयपूर्व्वपापानां माञ्ज्जनस्य विस्मृतिं गतश्चा।
- X तस्माद् डे भ्रातरः, यूयं स्वकीयाह्वानवरणयो दृढकरणे बहु यतध्वं, तत् कृत्वा कदाय न स्मलिष्यथा।
- XI यतो ऽनेन प्रकारेणास्माकं प्रभोस्त्रातृ रीशुप्रीष्टस्यानन्तराज्यस्य प्रवेशेन यूयं सुकलेन योजयिष्यध्वे।
- XII यद्यपि यूयम् अेतत् सर्व्वं ज्ञानीथ वर्त्तमाने सत्यमते सुस्थिरा भवथ य तथापि युष्मान् सर्व्वदा तत् स्मारयितुम् अहम् अयत्नवान् न भविष्यामि।
- XIII यावद् अेतस्मिन् दृष्ये तिष्ठामि तावद् युष्मान् स्मारयन् प्रबोधयितुं विहितं मन्ये।
- XIV यतो ऽस्माकं प्रभु रीशुप्रीष्टो मां यत् ज्ञापितवान् तदनुसाराद् दृष्यमेतत् मया शीघ्रं त्यक्तव्यम् एति ज्ञानामि।
- XV मम परलोकगमनात् परमपि यूयं यदेतानि स्मर्तुं शक्यथ तस्मिन् सर्व्वथा यतिष्ये।
- XVI यतो ऽस्माकं प्रभो रीशुप्रीष्टस्य पराक्रमं पुनरागमनञ्च युष्मान् ज्ञापयन्तो वयं कल्पितान्युपाध्यानान्यन्वगच्छामेति नडि किन्तु तस्य मडिभनः प्रत्यक्षसाक्षिणो भूत्वा भाषितवन्तः।
- XVII यतः स पितुरीश्वराद् गौरवं प्रशंसाञ्च प्राप्तवान् विशेषतो मडिभयुक्ततेजोमध्याद् अेतादृशी वाणी तं प्रति निर्गतवती, यथा, अेष मम प्रियपुत्र अेतस्मिन् मम परमसन्तोषः।
- XVIII स्वर्गात् निर्गतयं वाणी पवित्रपर्व्वते तेन साद्धं विद्यमानैरस्माभिरश्रावि।
- XIX अपरम् अस्मत्समीपे दृढतरं भविष्यद्वाक्यं विद्यते यूयञ्च यद्दि दिनारम्भं युष्मन्मनःसु प्रभातीयनक्षत्रस्योदयञ्च यावत् तिमिरमये स्थाने ज्वलन्तं प्रदीपमिव तद् वाक्यं सम्मन्यध्वे तर्हि भद्रं करिष्यथा।
- XX शास्त्रीयं किमपि भविष्यद्वाक्यं मनुष्यस्य स्वकीयभावबोधकं नडि, अेतद् युष्माभिः सम्यक् ज्ञायतां।
- XXI यतो भविष्यद्वाक्यं पुरा मानुषाणाम् एच्छातो नोत्पन्नं किन्त्वीश्वरस्य पवित्रलोकाः पवित्रेणात्मना प्रवर्त्तिताः सन्तो वाक्यम् अभाषन्त।

II

- I अपरं पूर्व्वकाले यथा लोकानां मध्ये मिथ्याभविष्यद्वादिन उपातिष्ठन् तथा युष्माकं मध्येऽपि मिथ्याशिक्षका उपस्थास्यन्ति, ते स्वेषां कृतारं प्रभुम् अनङ्गीकृत्य सत्वरं विनाशं स्वेषु वर्त्तयन्ति विनाशकवैधर्म्यं गुप्तं युष्मन्मध्यम् आनेष्यन्ति।
- II ततो ऽनेकेषु तेषां विनाशकमार्गं गतेषु तेभ्यः सत्यमार्गस्य निन्दा सम्भविष्यति।
- III अपरञ्च ते लोभात् कापट्यवाक्यै र्युष्मन्तो लाभं करिष्यन्ते किन्तु तेषां पुरातनदण्डाज्ञा न विलम्बते तेषां विनाशश्च न निद्राति।
- IV ईश्वरः कृतपापान् दूतान् न क्षमित्वा तिमिरशृङ्खलैः पाताले रुद्ध्वा विचारार्थं समर्पितवान्।
- V पुरातनं संसारमपि न क्षमित्वा तं दृष्टानां संसारं जलाप्लावनेन मञ्जयित्वा सप्तजनैः सडितं धर्मप्रचारकं नोडं रक्षितवान्।
- VI सिद्धोमम् अमोरा येतिनामके नगरे भविष्यतां दृष्टानां दृष्टान्तं विधाय भस्मीकृत्य विनाशेन दण्डितवान्;
- VII किन्तु तैः कुत्सितव्यभियारिभि दृष्टात्मभिः क्लिष्टं धार्मिकं लोटं रक्षितवान्।

VIII स धार्मिको जन्तुषां मध्ये निवसन् स्वीयदृष्टिश्चोत्रगोयरेभ्यस्तेषाम् अधर्मायारेभ्यः स्वकीयधार्मिकमनसि दिने दिने तप्तवान्।

IX प्रभु र्भक्तान् परीक्षाद् उद्धर्तुं विचारदिनञ्च यावद् दृश्यमानान् अधार्मिकान् रोद्धुं पारयति,

X विशेषतो ये ऽमेध्याभिलाषात् शारीरिकसुखम् अनुगच्छन्ति कर्तृत्वपदानि यावज्जानन्ति तानेव (रोद्धुं पारयति) ते दुःसाहसिनः प्रगल्भाश्च।

XI अपरं बलगौरवाभ्यां श्रेष्ठा दिव्यदृताः प्रभोः सन्निधौ येषां वैपरीत्येन निन्दासूयकं विचारं न कुर्वन्ति तेषाम् उच्यपदस्थानां निन्दनाद् एभे न भीताः।

XII किन्तु ये बुद्धिहीनाः प्रकृता जन्तवो धर्तव्यतायै विनाशयतायै य ज्ञायन्ते तत्सदृशा एभे यत्र बुध्यन्ते तत् निन्दन्तः स्वकीयविनाशयताया विनक्ष्यन्ति स्वीयाधर्मस्य क्लं प्राप्स्यन्ति या

XIII ते दिवा प्रकृष्टभोजनं सुषं मन्यन्ते निजछलैः सुषभोगिनः सन्तो युष्माभिः सार्द्धं भोजनं कुर्वन्तः कलङ्किनो द्रोषिणश्च भवन्ति।

XIV तेषां लोयनानि परदारकाङ्क्षीणि पापे याश्चान्तानि ते यश्चलानि मनांसि मोहयन्ति लोभे तत्परमनसः सन्ति या

XV ते शापग्रस्ता वंशाः सरलमार्गं विहाय बियोरपुत्रस्य बिलियमस्य विपथेन व्रजन्तो भ्रान्ता अभवन्। स बिलियमो ऽप्यधर्मात् प्राप्ये पारितोषिकेऽप्रीयत,

XVI किन्तु निष्ठापराधाद् भर्त्सनाम् अलभत यतो वयनशक्तिहीनं वाहनं मानुषिकगिरम् उच्यार्थं भविष्यद्वादिन उन्मत्तताम् अबाधत।

XVII एभे निर्जलानि प्रस्रवणानि प्रयत्नवायुना यालिता मेधाश्च तेषां कृते नित्यस्थायी घोरतरान्धकारः सञ्चितो ऽस्ति।

XVIII ये य जना भ्रान्त्याचारिणोऽत् कृष्ट्रेणोद्धृतास्तान् एभे ऽपरिमितदर्पकथा भाषमाणाः शारीरिकसुषाभिलाषैः कामक्रीडाभिश्च मोहयन्ति।

XIX तेभ्यः स्वाधीनतां प्रतिज्ञाय स्वयं विनाशयताया दासा भवन्ति, यतः, यो येनैव पराङ्गिग्ये स ज्ञातस्तस्य किङ्करः।

XX त्रातुः प्रभो र्यीशुप्रीष्टस्य ज्ञानेन संसारस्य मलेभ्य उद्धृता ये पुनस्तेषु निमज्ज्य पराङ्गयन्ते तेषां प्रथमदशातः शेषदशा कुत्सिता भवति।

XXI तेषां पक्षे धर्मपथस्य ज्ञानाप्राप्तिं वर्त्तं न य निर्दिष्टात् पवित्रविधिमार्गात् ज्ञानप्राप्तानां परावर्त्तनं।

XXII किन्तु येयं सत्या दृष्टान्तकथा सैव तेषु इलितवती, यथा, कुक्कुरः स्वीयवान्ताय व्यावर्त्तते पुनः पुनः। लुठितुं कर्दमे तद्गत् क्षालितश्चैव शूकरः॥

III

I हे प्रियतमाः, यूयं यथा पवित्रभविष्यद्भक्तृभिः पूर्वोक्तानि वाक्यानि त्रात्रा प्रभुना प्रेरितानाम् अस्माकम् आदेशञ्च सारथ तथा युष्मान् स्मारयित्वा।

II युष्माकं सरलभावं प्रबोधयितुम् अहं द्वितीयम् एहं पत्रं लिखामि।

III प्रथमं युष्माभिरिदं ज्ञायतां यत् शेषे काले स्वेच्छाचारिणो निन्दका उपस्थाय।

IV वदिष्यन्ति प्रभोरागमनस्य प्रतिज्ञा कुत्र? यतः पितृलोकानां मडानिद्रागमनात् परं सर्वाणि सृष्टेरारम्भकाले यथा तथैवावतिष्ठन्ते।

V पूर्वम् ईश्वरस्य वाक्येनाकाशमण्डलं जलाद् उत्पन्ना जले सन्तिष्ठमाना य पृथिव्यविद्यतैतद् अनिच्छुकतातस्ते न ज्ञानान्ति,

VI ततस्तात्कालिकसंसारो जलेनाप्लावितो विनाशं गतः।

VII किन्त्वधुना वर्त्तमाने आकाशभूमण्डले तेनैव वाक्येन वदन्यर्थं गुप्ते विचारदिनं दृष्टमानवानां विनाशञ्च यावद् रक्ष्यते।

VIII हे प्रियतमाः, यूयम् अतदेकं वाक्यम् अनवगता मा भवत यत् प्रभोः साक्षाद् दिनमेकं वर्षसहस्रवद् वर्षसहस्रञ्च दिनैकवत्।

IX केचिद् यथा विलम्बं मन्यन्ते तथा प्रभुः स्वप्रतिज्ञायां विलम्बते तत्रहि किन्तु कोऽपि यत्र विनश्येत् सर्व्व एव मनःपरावर्त्तनं गच्छेयुरित्यभिलषन् सो ऽस्मान् प्रति दीर्घसहिष्णुतां विदधाति।

X किन्तु क्षपायां यौर एव प्रभो दिनम् आगमिष्यति तस्मिन् मडाशब्देन गगनमण्डलं लोप्स्यते मूलवस्तूनि य तापेन गलिष्यन्ते पृथिवी तन्मध्यस्थितानि कर्माणि य धक्ष्यन्ते।

XI अतः सर्व्वैरैतैर्विकारे गन्तव्ये सति यस्मिन् आकाशमण्डलं दाडेन विकारिष्यते मूलवस्तूनि य तापेन गलिष्यन्ते

XII तस्येश्वरदिनस्यागमनं प्रतीक्षमाणैराकाङ्क्षमाणैश्च यूष्माभिर्धर्मायारेभ्यश्चरन्तुभ्यां कीदृशैर्लोकैर्भवितव्यं?

- XIII तथापि वयं तस्य प्रतिज्ञानुसारेण धर्मस्य वासस्थानं नूतनम् आकाशमण्डलं नूतनं भूमण्डलञ्च प्रतीक्षामहे।
- XIV अतयेव हे प्रियतमाः, तानि प्रतीक्षमाणा यूयं निष्कलङ्का अनिन्दिताश्च भूत्वा यत् शान्त्याश्रितास्तिष्ठथैतस्मिन् यतध्वं
- XV अस्माकं प्रभो दीर्घसिद्धिषुताञ्च परित्राणञ्चनिकां मन्यध्वं अस्माकं प्रियभ्रात्रे पौलाय यत् ज्ञानम् अद्यापि तदनुसारेण सोऽपि पत्रे युष्मान् प्रति तद्देवालिपत्।
- XVI स्वकीयसर्वपत्रेषु यैतान्यधि प्रस्तुत्य तदेव गदति। तेषु पत्रेषु कतिपयानि दुर्रह्याणि वाक्यानि विद्यन्ते ये य लोका अज्ञानाश्चञ्चलाश्च ते निजविनाशार्थम् अन्यशास्त्रीयवयनानीव तान्यपि विकारयन्ति।
- XVII तस्माद् हे प्रियतमाः, यूयं पूर्वं बुद्ध्वा सावधानास्तिष्ठत, अधार्मिकाणां भ्रान्तिश्रोतसापहताः स्वकीयसुस्थिरत्वात् मा भ्रश्यत।
- XVIII किन्त्वस्माकं प्रभोस्त्रातु र्थीशुप्रीष्टस्यानुग्रहे ज्ञाने य वर्द्धध्वं तस्य गौरवम् एदानीं सदाकालञ्च भूयात्। आमेन्।

૧ યોહન: પત્ર

I આદિતો ય આસીદ્ યસ્ય વાગ્ અસ્માભિરશ્રાવિ યન્ન વયં સ્વનેત્રૈ દૃષ્ટવન્તો યન્ન વીક્ષિતવન્તઃ સ્વકરૈઃ સ્પૃષ્ટવન્તશ્ચ તં જીવનવાદં વયં જ્ઞાપયામઃ।

II સ જીવનસ્વરૂપઃ પ્રકાશત વયન્ન તં દૃષ્ટવન્તસ્તમધિ સાક્ષ્યં દક્ષશ્ચ, યશ્ચ પિતુઃ સન્નિધાવવર્તતાસ્માકં સમીપે પ્રકાશત ય તમ્ અનન્તજીવનસ્વરૂપં વયં યુષ્માન્ જ્ઞાપયામઃ।

III અસ્માભિ ર્યદ્ દૃષ્ટં શ્રુતન્ન તદેવ યુષ્માન્ જ્ઞાપ્યતે તેનાસ્માભિઃ સહાંશિત્વં યુષ્માકં ભવિષ્યતિ અસ્માકન્ન સહાંશિત્વં પિત્રા તત્પુત્રેણ યીશુપ્રીષ્ટેન ય સાર્દ્ધં ભવતિ।

IV અપરન્ન યુષ્માકમ્ આનન્દો યત્ સમ્પૂર્ણો ભવેદ્ તદર્થં વયમ્ એતાનિ લિખામઃ।

V વયં યાં વાત્તાં તસ્માત્ શ્રુત્વા યુષ્માન્ જ્ઞાપયામઃ સેયમ્ ઈશ્વરો જ્યોતિસ્તસ્મિન્ અન્ધકારસ્ય લેશોડપિ નાસ્તિ।

VI વયં તેન સહાંશિન ઇતિ ગદિત્વા યદ્ધન્ધાકારે યરામસ્તર્હિ સત્યાચારિણો ન સન્તો ડનૃતવાદિનો ભવામઃ।

VII કિન્તુ સ યથા જ્યોતિષિ વર્તતે તથા વયમપિ યદિ જ્યોતિષિ યરામસ્તર્હિ પરસ્પરં સહભાગિનો ભવામસ્તસ્ય પુત્રસ્ય યીશુપ્રીષ્ટસ્ય રુધિરન્નાસ્માન્ સર્વસ્માત્ પાપાત્ શુદ્ધયતિ।

VIII વયં નિષ્પાપા ઇતિ યદિ વદામસ્તર્હિ સ્વયમેવ સ્વાન્ વન્નયામઃ સત્યમતન્નાસ્માકમ્ અન્તરે ન વિદ્યતે।

IX યદિ સ્વપાપાનિ સ્વીકુર્મહે તર્હિ સ વિશ્વાસ્યો યાથાર્થિકશ્ચાસ્તિ તસ્માદ્ અસ્માકં પાપાનિ ક્ષમિષ્યતે સર્વસ્માદ્ અધર્માચ્યાસ્માન્ શુદ્ધયિષ્યતિ।

X વયમ્ અકૃતપાપા ઇતિ યદિ વદામસ્તર્હિ તમ્ અનૃતવાદિનં કુર્મસ્તસ્ય વાક્યન્નાસ્માકમ્ અન્તરે ન વિદ્યતે।

II

I હે પ્રિયબાલકાઃ, યુષ્માભિ ર્યત્ પાપં ન ક્રિયેત તદર્થં યુષ્માન્ પ્રત્યેતાનિ મયા લિખ્યન્તો યદિ તુ કેનાપિ પાપં ક્રિયતે તર્હિ પિતુઃ સમીપે ડસ્માકં એકઃ સહાયો ડર્થતો ધાર્મિકો યીશુઃ પ્રીષ્ટો વિદ્યતે।

II સ ચાસ્માકં પાપાનાં પ્રાયશ્ચિત્તં કેવલમસ્માકં નહિ કિન્તુ લિખિલસંસારસ્ય પાપાનાં પ્રાયશ્ચિત્તં।

III વયં તં જાનીમ ઇતિ તદીયાજ્ઞાપાલનેનાવગચ્છામઃ।

IV અહં તં જાનામીતિ વદિત્વા યસ્તસ્યાજ્ઞા ન પાલયતિ સો ડનૃતવાદી સત્યમતન્ન તસ્યાન્તરે ન વિદ્યતે।

V યઃ કશ્ચિત્ તસ્ય વાક્યં પાલયતિ તસ્મિન્ ઈશ્વરસ્ય પ્રેમ સત્યરૂપેણ સિદ્ધયતિ વયં તસ્મિન્ વર્તમહે તદ્ એતેનાવગચ્છામઃ।

VI અહં તસ્મિન્ તિષ્ઠામીતિ યો ગદતિ તસ્યેદમ્ ઉચિતં યત્ પ્રીષ્ટો યાદૃગ્ આચરિતવાન્ સો ડપિ તાદૃગ્ આચરેત્।

VII હે પ્રિયતમાઃ, યુષ્માન્ પ્રત્યહં નૂતનામાજ્ઞાં લિખામીતિ નહિ કિન્ત્વાદિતો યુષ્માભિ લ્લ્લ્લાં પુરાતનામાજ્ઞાં લિખામિ આદિતો યુષ્માભિ ર્યદ્ વાક્યં શ્રુતં સા પુરાતનાજ્ઞા।

VIII પુનરપિ યુષ્માન્ પ્રતિ નૂતનાજ્ઞા મયા લિખ્યત એતદપિ તસ્મિન્ યુષ્માસુ ય સત્યં, યતો ડન્ધકારો વ્યત્યેતિ સત્યા જ્યોતિશ્ચેદાનીં પ્રકાશતે;

IX અહં જ્યોતિષિ વર્ત ઇતિ ગદિત્વા યઃ સ્વભ્રાતરં દ્વેષ્ટિ સો ડદ્યાપિ તમિસ્રે વર્તતે।

X સ્વભ્રાતરિ યઃ પ્રીયતે સ એવ જ્યોતિષિ વર્તતે વિદ્નજનકં કિમપિ તસ્મિન્ ન વિદ્યતે।

XI કિન્તુ સ્વભ્રાતરં યો દ્વેષ્ટિ સ તિમિરે વર્તતે તિમિરે ચરતિ ય તિમિરેણ ય તસ્ય નયને ડન્ધીક્રિયેતે તસ્માત્ ક્ક યામીતિ સ જ્ઞાતું ન શક્નોતિ।

XII હે શિશવઃ, યૂયં તસ્ય નામ્ના પાપક્ષમાં પ્રાપ્તવન્તસ્તસ્માદ્ અહં યુષ્માન્ પ્રતિ લિખામિ।

XIII હે પિતરઃ, ય આદિતો વર્તમાનસ્તં યૂયં જાનીથ તસ્માદ્ યુષ્માન્ પ્રતિ લિખામિ હે યુવાનઃ યૂયં પાપત્માનં જિતવન્તસ્તસ્માદ્ યુષ્માન્ પ્રતિ લિખામિ હે બાલકાઃ, યૂયં પિતરં જાનીથ તસ્માદ્ અહં યુષ્માન્ પ્રતિ લિખિતવાન્।

XIV હે પિતરઃ, આદિતો યો વર્તમાનસ્તં યૂયં જાનીથ તસ્માદ્ યુષ્માન્ પ્રતિ લિખિતવાન્ હે યુવાનઃ, યૂયં બલવન્ત આધ્વે, ઈશ્વરસ્ય વાક્યન્ન યુષ્મદન્તરે વર્તતે પાપાત્મા ય યુષ્માભિઃ પરાજિગ્યે તસ્માદ્ યુષ્માન્ પ્રતિ લિખિતવાન્।

XV યૂયં સંસારે સંસારસ્થવિષયેષુ ય મા પ્રીયધ્વં યઃ સંસારે પ્રીયતે તસ્યાન્તરે પિતુઃ પ્રેમ ન તિષ્ઠતિ।

XVI યતઃ સંસારે યદ્યત્ સ્થિતમ્ અર્થતઃ શારીરિકભાવસ્યાભિલાષો દર્શનેન્દ્રિયસ્યાભિલાષો જીવનસ્ય ગર્વશ્ચ સર્વમેતત્ પિતૃતો ન જાયતે કિન્તુ સંસારદેવા

XVII સંસારસ્તદીયાભિલાષશ્ચ વ્યત્યેતિ કિન્તુ ય ઈશ્વરસ્યેષ્ટં કરોતિ સો ડનન્તકાલં યાવત્ તિષ્ઠતિ।

- XVIII હે બાલકાઃ, શેષકાલોડયં, અપરં ખ્રીષ્ટારિણોપસ્થાવ્યમિતિ યુષ્માભિ ર્થથા શ્રુતં તથા બહવઃ ખ્રીષ્ટારય ઉપસ્થિતાસ્તસ્માદયં શેષકાલોડસ્તીતિ વયં જાનીમઃ।
- XIX તે ડસ્મન્મધ્યાન્ નિર્ગતવન્તઃ કિન્ત્વસ્મદીયા નાસન્ યદ્ધસ્મદીયા અભવિષ્યન્ તર્હસ્મત્સજ્ઞે ડસ્થાસ્યન્, કિન્તુ સર્વે ડસ્મદીયા ન સન્ત્યેતસ્ય પ્રકાશ આવશ્યક આસીત્।
- XX યઃ પવિત્રસ્તસ્માદ્ યૂયમ્ અભિષેકં પ્રાપ્તવન્તસ્તેન સર્વ્વાણિ જાનીથા
- XXI યૂયં સત્યમતં ન જાનીથ તત્કારણાદ્ અહં યુષ્માન્ પ્રતિ લિખિતવાન્ તન્નહિ કિન્તુ યૂયં તત્ જાનીથ સત્યમતાવ્ય કિમપ્યનૃતવાક્યં નોત્પદ્યતે તત્કારણાદેવ।
- XXII યીશુરભિષિક્તસ્ત્રાતેતિ યો નાજ્ઞીકરોતિ તં વિના કો ડપરો ડનૃતવાદી ભવેત્? સ એવ ખ્રીષ્ટારિ ર્થઃ પિતરં પુત્રઞ્ચ નાજ્ઞીકરોતિ।
- XXIII યઃ કશ્ચિત્ પુત્રં નાજ્ઞીકરોતિ સ પિતરમપિ ન ધારયતિ યશ્ચ પુત્રમજ્ઞીકરોતિ સ પિતરમપિ ધારયતિ।
- XXIV આદિતો યુષ્માભિ ર્થત્ શ્રુતં તદ્ યુષ્માસુ તિષ્ઠતુ, આદિતઃ શ્રુતં વાક્યં યદિ યુષ્માસુ તિષ્ઠતિ, તર્હિ યૂયમપિ પુત્રે પિતરિ ચ સ્થાસ્યથા
- XXV સ ય પ્રતિજ્ઞાસ્મભ્યં યત્ પ્રતિજ્ઞાતવાન્ તદ્ અનન્તજીવનં
- XXVI યે જના યુષ્માન્ ભ્રામયન્તિ તાનધ્યહમ્ ઇદં લિખિતવાન્।
- XXVII અપરં યૂયં તસ્માદ્ યમ્ અભિષેકં પ્રાપ્તવન્તઃ સ યુષ્માસુ તિષ્ઠતિ તતઃ કોડપિ યદ્ યુષ્માન્ શિક્ષયેત્ તદ્ અનાવશ્યકં, સ યાભિષેકો યુષ્માન્ સર્વ્વાણિ શિક્ષયતિ સત્યશ્ચ ભવતિ ન યાતથ્યઃ, અતઃ સ યુષ્માન્ યદ્દદ્ અશિક્ષયત્ તદ્દત્ તત્ર સ્થાસ્યથા
- XXVIII અતએવ હે પ્રિયબાલકા યૂયં તત્ર તિષ્ઠત, તથા સતિ સ યદા પ્રકાશિષ્યતે તદા વયં પ્રતિભાન્વિતા ભવિષ્યામઃ, તસ્યાગમનસમયે ચ તસ્ય સાક્ષાન્ન ત્રપિષ્યામહે।
- XXIX સ ધાર્મિકો ડસ્તીતિ યદિ યૂયં જાનીથ તર્હિ યઃ કશ્ચિદ્ ધર્માચારં કરોતિ સ તસ્માત્ જાત ઇત્યપિ જાનીતા

III

- I પશ્યત વયમ્ ઈશ્વરસ્ય સન્તાના ઇતિ નામ્નાપ્યામહે, એતેન પિતાસ્મભ્યં કીદૃક્ મહાપ્રેમ પ્રદત્તવાન્, કિન્તુ સંસારસ્તં નાજાનાત્ તત્કારણાદસ્માન્ અપિ ન જાનાતિ।
- II હે પ્રિયતમાઃ, ઇદાનીં વયમ્ ઈશ્વરસ્ય સન્તાના આસ્મહે પશ્ચાત્ કિં ભવિષ્યામસ્તદ્ અદ્યાપ્યપ્રકાશિતં કિન્તુ પ્રકાશં ગતે વયં તસ્ય સદૃશા ભવિષ્યામિ ઇતિ જાનીમઃ, યતઃ સ યાદૃશો ડસ્તિ તાદૃશો ડસ્માભિર્દર્શિષ્યતે।
- III તસ્મિન્ એષા પ્રત્યાશા યસ્ય કસ્યચિદ્ ભવતિ સ સ્વં તથા પવિત્રં કરોતિ યથા સ પવિત્રો ડસ્તિ।
- IV યઃ કશ્ચિત્ પાપમ્ આચરતિ સ વ્યવસ્થાલક્ષ્ણં કરોતિ યતઃ પાપમેવ વ્યવસ્થાલક્ષ્ણં।
- V અપરં સો ડસ્માકં પાપાન્યપહર્તુ પ્રાકાશતૈતદ્ યૂયં જાનીથ, પાપઞ્ચ તસ્મિન્ ન વિદ્યતે।
- VI યઃ કશ્ચિત્ તસ્મિન્ તિષ્ઠતિ સ પાપાચારં ન કરોતિ યઃ કશ્ચિત્ પાપાચારં કરોતિ સ તં ન દૃષ્ટવાન્ ન વાવગતવાન્।
- VII હે પ્રિયબાલકાઃ, કશ્ચિદ્ યુષ્માકં ભ્રમં ન જનયેત્, યઃ કશ્ચિદ્ ધર્માચારં કરોતિ સ તાદૃગ્ ધાર્મિકો ભવતિ યાદૃક્ સ ધાર્મિકો ડસ્તિ।
- VIII યઃ પાપાચારં કરોતિ સ શયતાનાત્ જાતો યતઃ શયતાન આદિતઃ પાપાચારી શયતાનસ્ય કર્મણાં લોપાર્થમેવેશ્વરસ્ય પુત્રઃ પ્રાકાશત।
- IX યઃ કશ્ચિદ્ ઈશ્વરાત્ જાતઃ સ પાપાચારં ન કરોતિ યતસ્તસ્ય વીર્યં તસ્મિન્ તિષ્ઠતિ પાપાચારં કર્તુઞ્ચ ન શકનોતિ યતઃ સ ઈશ્વરાત્ જાતઃ।
- X ઇત્યનેનેશ્વરસ્ય સન્તાનાઃ શયતાનસ્ય ચ સન્તાના વ્યક્તા ભવન્તિ। યઃ કશ્ચિદ્ ધર્માચારં ન કરોતિ સ ઈશ્વરાત્ જાતો નહિ યશ્ચ સ્વભ્રાતરિ ન પ્રીયતે સો ડપીશ્વરાત્ જાતો નહિ।
- XI યતસ્તસ્ય ચ આદેશ આદિતો યુષ્માભિઃ શ્રુતઃ સ એષ એવ યદ્ અસ્માભિઃ પરસ્પરં પ્રેમ કર્તવ્યં।
- XII પાપાત્મતો જાતો યઃ કાબિલ્ સ્વભ્રાતરં હતવાન્ તત્સદૃશૈરસ્માભિ ન ભવિતવ્યં। સ કસ્માત્ કારણાત્ તં હતવાન્? તસ્ય કર્મ્માણિ દુષ્ટાનિ તદ્ભ્રાતુશ્ચ કર્મ્માણિ ધર્માણ્યાસન્ ઇતિ કારણાત્।
- XIII હે મમ ભ્રાતરઃ, સંસારો યદિ યુષ્માન્ દ્વેષ્ટિ તર્હિ તદ્ આશ્ચર્ય્યં ન મન્યધ્વાં।
- XIV વયં મૃત્યુમ્ ઉત્તીર્ય જીવનં પ્રાપ્તવન્તસ્તદ્ ભ્રાતૃષુ પ્રેમકરણાત્ જાનીમઃ। ભ્રાતરિ યો ન પ્રીયતે સ મૃત્યૌ તિષ્ઠતિ।
- XV યઃ કશ્ચિત્ સ્વભ્રાતરં દ્વેષ્ટિ સં નરઘાતી કિઞ્ચાનન્તજીવનં નરઘાતિનઃ કસ્યાપ્યન્તરે નાવતિષ્ઠતે તદ્ યૂયં જાનીથા
- XVI અસ્માકં કૃતે સ સ્વપ્રાણાંસ્ત્યક્તવાન્ ઇત્યનેન વયં પ્રેમ્નસ્તત્ત્વમ્ અવગતાઃ, અપરં ભ્રાતૃણાં કૃતે ડસ્માભિરપિ પ્રાણાસ્ત્યક્તવ્યાઃ।

XVII સાંસારિકજીવિકાપ્રાપ્તો યો જનઃ સ્વભ્રાતરં દીનં દૃષ્ટ્વા તસ્માત્ સ્વીયદયાં રુણદ્વિ તસ્યાન્તર ઈશ્વરસ્ય પ્રેમ કથં તિષ્ઠેત્?

XVIII હે મમ પ્રિયબાલકાઃ, વાક્યેન જિહ્વા વાસ્માભિઃ પ્રેમ ન કર્તવ્યં કિન્તુ કાર્યેણ સત્યતયા ચૈવા

XIX એતેન વયં યત્ સત્યમતસમ્બન્ધીયાસ્તત્ જાનીમસ્તસ્ય સાક્ષાત્ સ્વાન્તઃકરણાનિ સાન્ત્વયિતું શક્યામશ્ચા

XX યતો ડસ્મદન્તઃકરણં યદ્ધસ્માન્ દૂષયતિ તર્હ્યસ્મદન્તઃ કરણાદ્ ઈશ્વરો મહાન્ સર્વજ્ઞશ્ચા

XXI હે પ્રિયતમાઃ, અસ્મદન્તઃકરણં યદ્ધસ્માન્ ન દૂષયતિ તર્હિ વયમ્ ઈશ્વરસ્ય સાક્ષાત્ પ્રતિભાન્વિતા ભવામઃ।

XXII યચ્ચ પ્રાર્થયામહે તત્ તસ્માત્ પ્રાપ્નુમઃ, યતો વયં તસ્યાજ્ઞાઃ પાલયામસ્તસ્ય સાક્ષાત્ તુષ્ટિજનકમ્ આચારં કુર્મશ્ચા

XXIII અપરં તસ્યેયમાજ્ઞા યદ્ વયં પુત્રસ્ય યીશુખ્રીષ્ટસ્ય નામ્નિ વિશ્વસિમસ્તસ્યાજ્ઞાનુસારેણ ય પરસ્પરં પ્રેમ કુર્મઃ।

XXIV યશ્ચ તસ્યાજ્ઞાઃ પાલયતિ સ તસ્મિન્ તિષ્ઠતિ તસ્મિન્ સોડપિ તિષ્ઠતિ; સ યાસ્માન્ યમ્ આત્માનં દત્તવાન્ તસ્માત્ સો ડસ્માસુ તિષ્ઠતીતિ જાનીમઃ।

IV

I હે પ્રિયતમાઃ, યૂયં સર્વૈષ્વાત્મસુ ન વિશ્વસિત કિન્તુ તે ઈશ્વરાત્ જાતા ન વેત્યાત્મનઃ પરીક્ષધ્વં યતો બહવો મૃષાભવિષ્યદ્વાદિનો જગન્મધ્યમ્ આગતવન્તઃ।

II ઈશ્વરીયો ય આત્મા સ યુષ્માભિરનેન પરિચીયતાં, યીશુઃ ખ્રીષ્ટો નરાવતારો ભૂત્વાગત એતદ્ યેન કેનચિદ્ આત્મના સ્વીક્રિયતે સ ઈશ્વરીયઃ।

III કિન્તુ યીશુઃ ખ્રીષ્ટો નરાવતારો ભૂત્વાગત એતદ્ યેન કેનચિદ્ આત્મના નાફ્રીક્રિયતે સ ઈશ્વરીયો નહિ કિન્તુ ખ્રીષ્ટારેરાત્મા, તેન યાગન્તવ્યમિતિ યુષ્માભિઃ શ્રુતં, સ ચેદાનીમપિ જગતિ વર્તતે।

IV હે બાલકાઃ, યૂયમ્ ઈશ્વરાત્ જાતાસ્તાન્ જિતવન્તશ્ચ યતઃ સંસારાધિષ્ઠાનકારિણો ડપિ યુષ્મદધિષ્ઠાનકારી મહાન્।

V તે સંસારાત્ જાતાસ્તતો હેતોઃ સંસારાદ્ ભાષન્તે સંસારશ્ચ તેષાં વાક્યાનિ ગૃહ્ણાતિ

VI વયમ્ ઈશ્વરાત્ જાતાઃ, ઈશ્વરં યો જાનાતિ સોડસ્મદ્વાક્યાનિ ગૃહ્ણાતિ યશ્ચેશ્વરાત્ જાતો નહિ સોડસ્મદ્વાક્યાનિ ન ગૃહ્ણાતિ; અનેન વયં સત્યાત્માનં ભ્રામકાત્માનશ્ચ પરિચિનુમઃ।

VII હે પ્રિયતમાઃ, વયં પરસ્પરં પ્રેમ કરવામ, યતઃ પ્રેમ ઈશ્વરાત્ જાયતે, અપરં યઃ કશ્ચિત્ પ્રેમ કરોતિ સ ઈશ્વરાત્ જાત ઈશ્વરં વેત્તિ ચા

VIII યઃ પ્રેમ ન કરોતિ સ ઈશ્વરં ન જાનાતિ યત ઈશ્વરઃ પ્રેમસ્વરૂપઃ।

IX અસ્માસ્વીશ્વરસ્ય પ્રેમૈતેન પ્રાકાશત યત્ સ્વપુત્રેણાસ્મભ્યં જીવનદાનાર્થમ્ ઈશ્વરઃ સ્વીયમ્ અદ્વિતીયં પુત્રં જગન્મધ્યં પ્રેષિતવાન્।

X વયં યદ્ ઈશ્વરે પ્રીતવન્ત ઇત્યત્ર નહિ કિન્તુ સ યદ્ અસ્માસુ પ્રીતવાન્ અસ્મત્યાપાનાં પ્રાયશ્ચિત્તાર્થં સ્વપુત્રં પ્રેષિતવાંશ્ચેત્યત્ર પ્રેમ સન્તિષ્ઠતો

XI હે પ્રિયતમાઃ, અસ્માસુ યદીશ્વરેણૈતાદૃશં પ્રેમ કૃતં તર્હિ પરસ્પરં પ્રેમ કર્તુમ્ અસ્માકમપ્યુચિતં।

XII ઈશ્વરઃ કદાચ કેનાપિ ન દૃષ્ટઃ યદ્ધસ્માભિઃ પરસ્પરં પ્રેમ ક્રિયતે તર્હિશ્વરો ડસ્મન્મધ્યે તિષ્ઠતિ તસ્ય પ્રેમ યાસ્માસુ સેત્સ્યતો

XIII અસ્મભ્યં તેન સ્વકીયાત્મનોડશો દત્ત ઇત્યનેન વયં યત્ તસ્મિન્ તિષ્ઠામઃ સ ય યદ્ અસ્માસુ તિષ્ઠતીતિ જાનીમઃ।

XIV પિતા જગત્રાતારં પુત્રં પ્રેષિતવાન્ એતદ્ વયં દૃષ્ટ્વા પ્રમાણયામઃ।

XV યીશુરીશ્વરસ્ય પુત્ર એતદ્ યેનાફ્રીક્રિયતે તસ્મિન્ ઈશ્વરસ્તિષ્ઠતિ સ ચેશ્વરે તિષ્ઠતિ।

XVI અસ્માસ્વીશ્વરસ્ય યત્ પ્રેમ વર્તતે તદ્ વયં જ્ઞાતવન્તસ્તસ્મિન્ વિશ્વાસિતવન્તશ્ચા ઈશ્વરઃ પ્રેમસ્વરૂપઃ પ્રેમ્ની યસ્તિષ્ઠતિ સ ઈશ્વરે તિષ્ઠતિ તસ્મિંશ્ચેશ્વરસ્તિષ્ઠતિ।

XVII સ યાદૃશો ડસ્તિ વયમચેતસ્મિન્ જગતિ તાદૃશા ભવામ એતસ્માદ્ વિચારદિને ડસ્માભિ યા પ્રતિભા લભ્યતે સાસ્મત્સમ્બન્ધીયસ્ય પ્રેમ્નઃ સિદ્ધિઃ।

XVIII પ્રેમ્નિ ભીતિ ન વર્તતે કિન્તુ સિદ્ધં પ્રેમ ભીતિં નિરાકરોતિ યતો ભીતિઃ સયાતનાસ્તિ ભીતો માનવઃ પ્રેમ્નિ સિદ્ધો ન જાતઃ।

XIX અસ્માસુ સ પ્રથમં પ્રીતવાન્ ઇતિ કારણાદ્ વયં તસ્મિન્ પ્રીયામહે।

XX ઈશ્વરે ડહં પ્રીય ઇત્યુક્ત્વા યઃ કશ્ચિત્ સ્વભ્રાતરં દ્વેષ્ટિ સો ડનૃતવાદી। સ યં દૃષ્ટવાન્ તસ્મિન્ સ્વભ્રાતરિ યદિ ન પ્રીયતે તર્હિ યમ્ ઈશ્વરં ન દૃષ્ટવાન્ કથં તસ્મિન્ પ્રેમ કર્તુ શક્નુયાત્?

XXI અત ઈશ્વરે યઃ પ્રીયતે સ સ્વીયભ્રાતર્યપિ પ્રીયતામ્ ઇયમ્ આજ્ઞા તસ્માદ્ અસ્માભિ લ્બધ્મા।

V

- I યીશુરભિષિક્તસ્ત્રાતેતિ યઃ કશ્ચિદ્ વિશ્વાસિતિ સ ઈશ્વરાત્ જાતઃ; અપરં યઃ કશ્ચિત્ જનયિતરિ પ્રીયતે સ તસ્માત્ જાતે જને ડપિ પ્રીયતે।
- II વયમ્ ઈશ્વરસ્ય સન્તાનેષુ પ્રીયામહે તદ્ અનેન જાનીમો યદ્ ઈશ્વરે પ્રીયામહે તસ્યાજ્ઞાઃ પાલયામશ્ચ।
- III યત ઈશ્વરે યત્ પ્રેમ તત્ તદીયાજ્ઞાપાલનેનાસ્માભિઃ પ્રકાશયિતવ્યં, તસ્યાજ્ઞાશ્ચ કઠોરા ન ભવન્તિ।
- IV યતો યઃ કશ્ચિદ્ ઈશ્વરાત્ જાતઃ સ સંસારં જયતિ કિંચાસ્માકં યો વિશ્વાસઃ સ એવાસ્માકં સંસારજયિજયઃ।
- V યીશુરીશ્વરસ્ય પુત્ર ઇતિ યો વિશ્વસિતિ તં વિના કોડપરઃ સંસારં જયતિ?
- VI સોડભિષિક્તસ્ત્રાતા યીશુસ્તોયરુધિરાભ્યામ્ આગતઃ કેવલં તોયેન નહિ કિન્તુ તોયરુધિરાભ્યામ્, આત્મા ય સાક્ષી ભવતિ યત આત્મા સત્યતાસ્વરૂપઃ।
- VII યતો હેતોઃ સ્વર્ગે પિતા વાદઃ પવિત્ર આત્મા ય ત્રય ઇમે સાક્ષિણઃ સન્તિ, ત્રય ઇમે ચૈકો ભવન્તિ।
- VIII તથા પૃથિવ્યામ્ આત્મા તોયં રુધિરઞ્ચ ત્રીણ્યેતાનિ સાક્ષ્યં દદાતિ તેષાં ત્રયાણામ્ એકત્વં ભવતિ યા
- IX માનવાનાં સાક્ષ્યં યદ્દસ્માભિઃ ગૃહ્યતે તર્હીશ્વરસ્ય સાક્ષ્યં તસ્માદપિ શ્રેષ્ઠં યતઃ સ્વપુત્રમધીશ્વરેણ દત્તં સાક્ષ્યમિદં।
- X ઈશ્વરસ્ય પુત્રે યો વિશ્વાસિતિ સ નિજાન્તરે તત્ સાક્ષ્યં ધારયતિ; ઈશ્વરે યો ન વિશ્વસિતિ સ તમ્ અનૃતવાદિનં કરોતિ યત ઈશ્વરઃ સ્વપુત્રમધિ યત્ સાક્ષ્યં દત્તવાન્ તસ્મિન્ સ ન વિશ્વસિતિ।
- XI તચ્ચ સાક્ષ્યમિદં યદ્ ઈશ્વરો ડસ્મભ્યમ્ અનન્તજીવનં દત્તવાન્ તચ્ચ જીવનં તસ્ય પુત્રે વિદ્યતે।
- XII યઃ પુત્રં ધારયતિ સ જીવનં ધારિયતિ, ઈશ્વરસ્ય પુત્રં યો ન ધારયતિ સ જીવનં ન ધારયતિ।
- XIII ઈશ્વરપુત્રસ્ય નામ્નિ યુષ્માન્ પ્રત્યેતાનિ મયા લિખિતાનિ તસ્યાભિપ્રાયો ડયં યદ્ યૂયમ્ અનન્તજીવનપ્રાપ્તા ઇતિ જાનીયાત તસ્યેશ્વરપુત્રસ્ય નામ્નિ વિશ્વસેત યા
- XIV તસ્યાન્તિકે ડસ્માકં યા પ્રતિભા ભવતિ તસ્યાઃ કારણમિદં યદ્ વયં યદિ તસ્યાભિમતં કિમપિ તં યાયામહે તર્હિ સો ડસ્માકં વાક્યં શૃણોતિ।
- XV સ યાસ્માકં યત્ કિંચન યાયનં શૃણોતીતિ યદિ જાનીમસ્તર્હિ તસ્માદ્ યાયિતા વરા અસ્માભિઃ પ્રાપ્યન્તે તદપિ જાનીમઃ।
- XVI કશ્ચિદ્ યદિ સ્વભ્રાતરમ્ અમૃત્યુજનકં પાપં કુર્વન્તં પશ્યતિ તર્હિ સ પ્રાર્થનાં કરોતુ તેનેશ્વરસ્તસ્મૈ જીવનં દાસ્યતિ, અર્થતો મૃત્યુજનકં પાપં યેન નાકારિતસ્મૈ કિન્તુ મૃત્યુજનકમ્ એકં પાપમ્ આસ્તે તદધિ તેન પ્રાર્થના ક્રિયતામિત્યહં ન વદામિ।
- XVII સર્વ્વ એવાધર્મઃ પાપં કિન્તુ સર્વ્વપાપ મૃત્યુજનકં નહિ।
- XVIII ય ઈશ્વરાત્ જાતઃ સ પાપાયારં ન કરોતિ કિન્ત્વીશ્વરાત્ જાતો જનઃ સ્વં રક્ષતિ તસ્માત્ સ પાપાત્મા તં ન સ્પૃશતીતિ વયં જાનીમઃ।
- XIX વયમ્ ઈશ્વરાત્ જાતાઃ કિન્તુ કૃત્સ્નઃ સંસારઃ પાપાત્મનો વશં ગતો ડસ્તીતિ જાનીમઃ।
- XX અપરમ્ ઈશ્વરસ્ય પુત્ર આગતવાન્ વયઞ્ચ યયા તસ્ય સત્યમયસ્ય જ્ઞાનં પ્રાપ્નુયામસ્તાદૃશીં ધિયમ્ અસ્મભ્યં દત્તવાન્ ઇતિ જાનીમસ્તસ્મિન્ સત્યમયે ડર્થતસ્તસ્ય પુત્રે યીશુપ્રીષ્ટે તિષ્ઠામશ્ચ; સ એવ સત્યમય ઈશ્વરો ડનન્તજીવનસ્વરૂપશ્ચાસ્તિ।
- XXI હે પ્રિયબાલકાઃ, યૂયં દેવમૂર્તિભ્યઃ સ્વાન્ રક્ષતા આમેન્।

२ योહन: पत्रं

- I हे अभिरुचिते कुरिये, त्वां तव पुत्रांश्च प्रति प्राचीनोऽहं पत्रं लिखामि
- II सत्यमताद् युष्मासु मम प्रेमास्ति केवलं मम नहि किन्तु सत्यमतज्ञानां सर्वेषामेवा यतः सत्यमतम् अस्मासु तिष्ठत्यनन्तकालं यावद्यास्मासु स्थास्यति
- III पितुरीश्वरात् तत्पितुः पुत्रात् प्रभो र्यीशुप्रीष्टाय्य प्राथो ऽनुग्रहः कृपा शान्तिश्च सत्यताप्रेमत्वां साद्धं युष्मान् अधितिष्ठतु
- IV वयं पितृतो याम् आज्ञां प्राप्तवन्तस्तदनुसारेण तव केचिद् आत्मजाः सत्यमतम् आयरन्त्येतस्य प्रमाणां प्राध्याहं भृशम् आनन्दितवान्
- V साम्प्रतञ्च हे कुरिये, नवीनां काञ्चिद् आज्ञां न लिखन्नहम् आदितो लब्धाम् आज्ञां लिखन् त्वाम् एहं विनये यद् अस्माभिः परस्परं प्रेम कर्त्तव्यां
- VI अपरं प्रेमैतेन प्रकाशते यद् वयं तस्याज्ञा आयरमा आदितो युष्माभि र्या श्रुता सेयम् आज्ञा सा य युष्माभिरायरितव्या
- VII यतो बडवः प्रवञ्चका जगत् प्रविश्य यीशुप्रीष्टो नरावतारो भूत्वागत अेतत् नाङ्गीकुर्वन्ति स अेव प्रवञ्चकः प्रीष्टारिश्चास्ति
- VIII अस्माकं श्रमो यत् पण्डश्रमो न भवेत् किन्तु सम्पूर्णा वेतनमस्माभि लब्धेत तदर्थं स्वानधि सावधाना भवतः
- IX यः कञ्चिद् विपथगामी भूत्वा प्रीष्टस्य शिक्षायां न तिष्ठति स ईश्वरं न धारयति प्रीष्टस्य शिक्षायां यस्तिष्ठति स पितरं पुत्रञ्च धारयति
- X यः कञ्चिद् युष्मत्सन्निधिमागच्छन् शिक्षामेनां नानयति स युष्माभिः स्ववेशमनि न गृह्यतां तव मङ्गलं भूयादिति वागपि तस्मै न कथ्यतां
- XI यतस्तव मङ्गलं भूयादिति वायं यः कञ्चित् तस्मै कथयति स तस्य दुष्कर्म्मणाम् अंशी भवति
- XII युष्मान् प्रति मया बहूनि लेखितव्यानि किन्तु पत्रमसीत्वां तत् कर्त्तुं नेच्छामि, यतो ऽस्माकम् आनन्दो यथा सम्पूर्णां भविष्यति तथा युष्मत्समीपमुपस्थायाहं सम्भुजीभूय युष्माभिः सम्भाषिष्य एति प्रत्याशा ममास्ते
- XIII तवाभिरुचिताया भगिन्या बालकास्त्वां नमस्कारं ज्ञापयन्ति आमेन्

3 યોહન: પત્રં

- I પ્રાચીનો ડહં સત્યમતાદ્ યસ્મિન્ પ્રીયે તં પ્રિયતમં ગાયં પ્રતિ પત્રં લિખામિ
 II હે પ્રિય, તવાત્મા યાદૃક્ શુભાન્વિતસ્તાદૃક્ સર્વવિષયે તવ શુભં સ્વાસ્થ્યઞ્ચ ભૂયાત્
 III ભ્રાતૃભિરાગત્ય તવ સત્યમતસ્યાર્થતસ્ત્વં કીદૃક્ સત્યમતમાચરસ્યેતસ્ય સાક્ષ્યે દત્તે મમ મહાનન્દો જાતઃ
 IV મમ સન્તાનાઃ સત્યમતમાચરન્તીતિવાર્તાતો મમ ય આનન્દો જાયતે તતો મહત્તરો નાસ્તિ
 V હે પ્રિય, ભ્રાતૃન્ પ્રતિ વિશેષતસ્તાન્ વિદેશિનો ભ્રાતૃન્ પ્રતિ ત્વયા યદ્યત્ કૃતં તત્ સર્વ્વં વિશ્વાસિનો યોગ્યં
 VI તે ય સમિતેઃ સાક્ષાત્ તવ પ્રમ્નઃ પ્રમાણં દત્તવન્તઃ, અપરમ્ ઈશ્વરયોગ્યરૂપેણ તાન્ પ્રસ્થાપયતા ત્વયા સત્કર્મ કારિષ્યતો
 VII યતસ્તે તસ્ય નામ્ના યાત્રાં વિધાય ભિન્નજાતીયેભ્યઃ કિમપિ ન ગૃહીતવન્તઃ
 VIII તસ્માદ્ વયં યત્ સત્યમતસ્ય સહાયા ભવેમ તદર્થમેતાદૃશા લોકા અસ્માભિરનુગ્રહીતવ્યાઃ
 IX સમિતિં પ્રત્યહં પત્રં લિખિતવાન્ કિન્તુ તેષાં મધ્યે યો દિયત્રિક્કિઃ પ્રધાનાયતે સો ડસ્માન્ ન ગૃહ્ણાતિ
 X અતો ડહં યદોપસ્થાસ્યામિ તદા તેન યદ્યત્ ક્રિયતે તત્ સર્વ્વં તં સ્મારયિષ્યામિ, યતઃ સ દુર્વાક્યૈરસ્માન્ અપવદતિ, તેનાપિ તૃપ્તિં ન ગત્વા સ્વયમપિ ભ્રાતૃન્ નાનુગૃહ્ણાતિ યે યાનુગ્રહીતુમિચ્છન્તિ તાન્ સમિતિતો ડપિ બહિષ્કરોતિ
 XI હે પ્રિય, ત્વયા દુષ્કર્મ નાનુક્રિયતાં કિન્તુ સત્કર્મૈવા યઃ સત્કર્માચારી સ ઈશ્વરાત્ જાતઃ, યો દુષ્કર્માચારી સ ઈશ્વરં ન દૃષ્ટવાન્
 XII દીમીત્રિયસ્ય પક્ષે સર્વ્વેઃ સાક્ષ્યમ્ અદાયિ વિશેષતઃ સત્યમતેનાપિ, વયમપિ તત્પક્ષે સાક્ષ્યં દદ્મઃ, અસ્માકઞ્ચ સાક્ષ્યં સત્યમેવેતિ યૂયં જાનીથા
 XIII ત્વાં પ્રતિ મયા બહૂનિ લેખિતવ્યાનિ કિન્તુ મસીલેખનીભ્યાં લેખિતું નેચ્છામિ
 XIV અચિરેણ ત્વાં દ્રક્ષ્યામીતિ મમ પ્રત્યાશાસ્તે તદાવાં સમ્મુખીભૂય પરસ્પરં સમ્ભાષિષ્યાવહો
 XV તવ શાન્તિ ભૂયાત્ અસ્માકં મિત્રાણિ ત્વાં નમસ્કારં જ્ઞાપયન્તિ ત્વમપ્યેકૈકસ્ય નામ પ્રોચ્ય મિત્રેભ્યો નમસ્કુરુ ઇતિ

यिद्धदाः पत्रं

I यीशुप्रीष्टस्य दासो यादूबो भ्राता यिद्धदास्तातेनेश्वरेण पवित्रीकृतान् यीशुप्रीष्टेन रक्षितांश्चाहूतान् लोकान् प्रति पत्रं लिपिति।

II कृपा शान्तिः प्रेम य बाहुल्यरूपेण युष्मास्वधितिष्ठतु।

III हे प्रियाः, साधारणपरित्राणमधि युष्मान् प्रति लेपितुं मम बाहुल्यत्ने ज्ञाते पूर्वकाले पवित्रलोकेषु समर्पितो यो धर्मस्तदर्थं यूयं प्राणव्ययेनापि सयेष्टा भवतेति विनयार्थं युष्मान् प्रति पत्रलेपनमावश्यकम् अमन्ये।

IV यस्माद् अेतद्रूपदण्डप्राप्तये पूर्वं लिपिताः केयिञ्जना अस्मान् उपसृप्तवन्तः, ते ऽधार्मिकलोका अस्माकम् ईश्वरस्यानुग्रहं ध्वञ्जित्य लम्पटताम् आचरन्ति, अद्वितीयो ऽधिपति र्यो ऽस्माकं प्रभु र्यीशुप्रीष्टस्तं नाङ्गीकुर्वन्ति।

V तस्माद् यूयं पुरा यद् अवगतास्तत् पुन र्युष्मान् स्मारयितुम् इच्छामि, इलतः प्रभुरेककृत्यः स्वप्रजा मिसरदेशाद् उदधार यत् ततः परम् अविश्वासिनो व्यनाशयत्।

VI ये य स्वर्गदूताः स्वीयकर्तृत्वपदे न स्थित्वा स्ववासस्थानं परित्यक्तवन्तस्तान् स महादिनस्य विचारार्थम् अन्धकारमये ऽधःस्थाने सदास्थायिभि र्बन्धनैरबध्नात्।

VII अपरं सिदोमम् अमोरा तन्निकटस्थनगराणि यैतेषां निवासिनस्तत्समरूपं व्यभियारं कृतवन्तो विषममैथुनस्य येष्टया विपथं गतवन्तश्च तस्मात् तान्यपि दृष्टान्तस्वरूपाणि भूत्वा सदातनवह्निना दण्डं भुञ्जते।

VIII तथैवेमे स्वप्नारिणोऽपि स्वशरीराणि कलङ्कयन्ति राजाधीनतां न स्वीकुर्वन्त्युपस्थाप्यन्ति नन्दन्ति य।

IX किन्तु प्रधानदिव्यदूतो मीजायेलो यदा मूससो देहे शयतानेन विवदमानः समभाषत तदा तिस्रन् निन्दारूपं दण्डं समर्पयितुं साहसं न कृत्वाकथयत् प्रभुस्त्वां भर्त्सयतां।

X किन्त्वमे यन्न बुध्यन्ते तन्नन्दन्ति यय्य निर्वर्षोधपशव एवेन्द्रियैरवगच्छन्ति तेन नश्यन्ति।

XI तान् धिक्, ते काबिलो मार्गे चरन्ति पारितोषिकस्याशातो बिलियमो भ्रान्तिमनुधावन्ति कोरडस्य दुर्भुभत्वेन विनश्यन्ति य।

XII युष्माकं प्रेमभोज्येषु ते विघ्नजनका भवन्ति, आत्मभरयश्च भूत्वा निर्लज्जया युष्माभिः सार्द्धं भुञ्जते। ते वायुभिश्चालिता निस्तोयमेधा डेमन्तकालिका निष्कला द्वि र्भृता उन्मूलिता वृक्षाः,

XIII स्वकीयलज्जार्कणोद्धमकाः प्रयासाः सामुद्रतरङ्गाः सदाकालं यावत् धोरतिमिरभागीनि भ्रमणकारीणि नक्षत्राणि य भवन्ति।

XIV आदमतः सप्तमः पुरुषो यो डनोकः स तानुद्दिश्य भविष्यद्वाक्यमिदं कथितवान्, यथा, पश्य स्वकीयपुण्यानाम् अयुतै र्वेष्टितः प्रभुः।

XV सर्वान् प्रति विचाराज्ञासाधनायागमिष्यति। तदा याधार्मिकाः सर्वे ज्ञाता यैरपराधिनः विधर्मकर्मणां तेषां सर्वेषामेव कारणात् तथा तद्वैपरीत्येनाप्यधर्माचारिपापिनां उक्तकठोरवाक्यानां सर्वेषामपि कारणात् परमेशेन दोषित्वं तेषां प्रकाशयिष्यते।

XVI ते वाक्कलडकारिणः स्वभाग्यनिन्दकाः स्वेच्छाचारिणो धर्षवादिभुषविशिष्टा लाभार्थं मनुष्यस्तावकाश्च सन्ति।

XVII किन्तु हे प्रियतमाः, अस्माकं प्रभो र्यीशुप्रीष्टस्य प्रेरितै र्यद् वाक्यं पूर्वं युष्मत्स्यं कथितं तत् स्मरत,

XVIII इलतः शेषसमये स्वेच्छातो ऽधर्माचारिणो निन्दका उपस्थास्यन्तीति।

XIX अते लोकाः स्वान् पृथक् कुर्वन्तः सांसारिका आत्मडीनाश्च सन्ति।

XX किन्तु हे प्रियतमाः, यूयं स्वेषाम् अतिपवित्रविश्वासे नियीयमानाः पवित्रेणात्मना प्रार्थनां कुर्वन्त

XXI ईश्वरस्य प्रेम्ना स्वान् रक्षत, अनन्तज्जवनाय यास्माकं प्रभो र्यीशुप्रीष्टस्य कृपां प्रतीक्षध्वं।

XXII अपरं यूयं विविच्य कांश्चिद् अनुकम्पध्वं।

XXIII कांश्चिद् अग्रित उद्धृत्य भयं प्रदर्श्य रक्षत, शारीरिकभावेन कलङ्कितं वस्त्रमपि ऋतीयध्वं।

XXIV अपरञ्च युष्मान् स्मलनाद् रक्षितुम् उल्लासेन स्वीयतेजसः साक्षात् निर्दोषान् स्थापयितुञ्च समर्था

XXV यो ऽस्माकम् अद्वितीयस्त्राणकर्ता सर्वज्ञ ईश्वरस्तस्य गौरवं मडिमा पराक्रमः कर्तृत्वञ्चेदानीम् अनन्तकालं यावद् भूयात् आमेन्।

प्रकाशितं भविष्यद्वाक्यं

- I यत् प्रकाशितं वाक्यम् ईश्वरः स्वदासानां निकटं शीघ्रमुपस्थास्यन्तीनां घटनानां दर्शनार्थं यीशुप्रीष्टे समर्पितवान् तत् स्वीयदूतं प्रेष्य निजसेवकं योढनं ज्ञापितवान्।
- II स येश्वरस्य वाक्ये प्रीष्टस्य साक्ष्ये य यद्यद् दृष्टवान् तस्य प्रमाणं दत्तवान्।
- III अेतस्य भविष्यद्द्रक्तृग्रन्थस्य वाक्यानां पाठकः श्रोतारश्च तन्मध्ये लिपिताज्ञाग्राहिएश्वर धन्या यतः स कालः सन्निकटः।
- IV योढन् आशियादेशस्थाः सप्त समितीः प्रति पत्रं लिपिता यो वर्तमानो भूतो भविष्यंश्च ये य सप्तात्मानस्तस्य सिंहासनस्य सम्मुखे तिष्ठन्ति।
- V यश्च यीशुप्रीष्टो विश्वस्तः साक्षी मृतानां मध्ये प्रथमज्जतो भूमण्डलस्थराजानाम् अधिपतिश्च भवति, अेतैभ्यो ऽनुग्रहः शान्तिश्च युष्मासु वर्ततां।
- VI यो ऽस्मासु प्रीतवान् स्वरुधिरेषास्मान् स्वपापेभ्यः प्रक्षालितवान् तस्य पितुरीश्वरस्य याजकान् कृत्वास्मान् राजवर्गे नियुक्तवांश्च तस्मिन् मडिमा पराक्रमश्चानन्तकालं यावद् वर्ततां। आमेन्।
- VII पश्यत स मेघैरागच्छति तेनैकैकस्य यक्षुस्तं द्रक्ष्यति ये य तं विद्धवन्तस्ते ऽपि तं विलोकिष्यन्ते तस्य कृते पृथिवीस्थाः सर्वे वंशा विलपिष्यन्ति सत्यम् आमेन्।
- VIII वर्तमानो भूतो भविष्यंश्च यः सर्वशक्तिमान् प्रभुः परमेश्वरः स गदति, अडमेव कः क्षश्चार्थत आदिरन्तश्चा।
- IX युष्माकं भ्राता यीशुप्रीष्टस्य क्लेशराज्यतितिक्षाणां सडभागी याडं योढन् ईश्वरस्य वाक्यडेतो रीशुप्रीष्टस्य साक्ष्यडेतोश्च पात्मनामक उपद्वीप आसां।
- X तत्र प्रभो दिने आत्मनाविष्टो ऽडं स्वपश्चात् तुरीध्वनिवत् मडारवम् अश्रौषं,
- XI तेनोक्तम्, अडं कः क्षश्चार्थत आदिरन्तश्चा त्वं यद् द्रक्ष्यसि तद् ग्रन्थे लिपित्वाशियादेशस्थानां सप्त समितीनां समीपम् ँडिषं स्मुर्णां थुयातीरां सार्दिं डिलादिडिडियां लायडीडेयाञ्च प्रेषया।
- XII ततो मया सम्भाषमाणस्य डस्य रवः श्रूयते तद्दर्शनार्थं मुषं परावर्तितं तत् परावर्त्य स्वर्णमयाः सप्त दीपवृक्षा दृष्टाः।
- XIII तेषां सप्त दीपवृक्षाणां मध्ये दीर्घपरिच्छेदपरिडितः सुवर्णशृङ्गलेन वेष्टितवक्षश्च मनुष्यपुत्राकृतिरेको ज्णस्तिष्ठति,
- XIV तस्य शिरः केशश्च श्वेतमेषलोमानीव डिमवत् श्रेतौ लोयने वह्निशिषासमे।
- XV यरणौ वह्निकुण्डेतापितसुपित्तलसदृशौ रवश्च बहुतोयानां रवतुल्यः।
- XVI तस्य दक्षिणडस्ते सप्त तारा विद्यन्ते वक्रत्राय्य तीक्ष्णो द्विधारः ञ्जो निर्गच्छति मुषमण्डलञ्च स्वतेजसा देदीप्यमानस्य सूर्यस्य सदृशं।
- XVII तं दृष्ट्वाडं मृतकल्पस्तय्यरणो पतितस्ततः स्वदक्षिणकरं मयि निधाय तेनोक्तम् मा भैषीः; अडम् आदिरन्तश्चा।
- XVIII अडम् अमरस्तथापि मृतवान् किन्तु पश्याडम् अनन्तकालं यावत् ञ्जवामि आमेन्। मृत्योः परलोकस्य य कुञ्जिका मम डस्तगताः।
- XIX अतो यद् भवति यर्येतः परं भविष्यति त्वया दृष्टं तत् सर्वं लिप्यतां।
- XX मम दक्षिणडस्ते स्थिता याः सप्त तारा ये य स्वर्णमयाः सप्त दीपवृक्षास्त्वया दृष्टास्तत्तात्पर्यमिडं ताः सप्त ताराः सप्त समितीनां दूताः सुवर्णमयाः सप्त दीपवृक्षाश्च सप्त समितयः सन्ति।

II

- I ँडिषस्थसमिते दूतं प्रति त्वम् ँडं लिप; यो दक्षिणकरेण सप्त तारा धारयति सप्तानां सुवर्णदीपवृक्षाणां मध्ये गमनागमने करोति य तेनेडम् उच्यते।
- II तव क्रियाः श्रमः सडिषगुता य मम गोयराः, त्वं दृष्टान् सोडुं न शक्नोषि ये य प्रेरिता न सन्तः स्वान् प्रेरितान् वदन्ति त्वं तान् परीक्ष्य मृषाभाषिणो विज्ञातवान्,
- III अपरं त्वं तितिक्षां विदधासि मम नामार्थं बहु सोडवानसि तथापि न पर्यङ्कलाभ्यस्तदपि ज्ञानामि।
- IV किञ्च तव विरुद्धं मयैतत् वक्तव्यं यत् तव प्रथमं प्रेम त्वया व्यडीयत।
- V अतः कुतः पतितो ऽसि तत् स्मृत्वा मनः परावर्त्य पूर्व्वीयक्रियाः कुरु न येत् त्वया मनसि न परिवर्तिते ऽडं तूर्णम् आगत्य तव दीपवृक्षं स्वस्थानाद् अपसारयिष्यामि।
- VI तथापि तवेष गुणो विद्यते यत् नीकलायतीयलोकानां याः क्रिया अडम् ऋतीये तास्त्वमपि ऋतीयमे।

VII यस्य श्रोत्रं विद्यते स समितीः प्रत्युच्यमानाम् आत्मनः कथां शृणोतु। यो जनो जयति तस्मा अहम् ईश्वरस्यारामस्थज्जवनतरोः इलं भोक्तुं दास्यामि।

VIII अपरं स्मृर्णस्थसमिते दूतं प्रतीदं लिपिः, य आदिरन्तश्च यो मृतवान् पुनर्ज्जुवितवांश्च तेनेदम् उच्यते,

IX तव क्रियाः क्लेशो दैन्यञ्च मम गोयराः किन्तु त्वं धनवानसि ये य यिद्धीया न सन्तः शयतानस्य समाजाः सन्ति तथापि स्वान् यिद्धीयान् वदन्ति तेषां निन्दामप्यहं ज्ञानामि।

X त्वया यो यः क्लेशः सोढव्यस्तस्मात् मा भैषीः पश्य शयतानो युष्माकं परीक्षार्थं कांश्चित् कारायां निक्षेप्यति दश दिनानि यावत् क्लेशो युष्मासु वर्तिष्यते या त्वं मृत्युपर्यन्तं विश्वास्यो भव तेनाहं ज्जवनकिरीटं तुभ्यं दास्यामि।

XI यस्य श्रोत्रं विद्यते स समितीः प्रत्युच्यमानाम् आत्मनः कथां शृणोतु। यो जयति स द्वितीयमृत्युना न हिंसिष्यते।

XII अपरं पर्गामस्थसमिते दूतं प्रतीदं लिपि, यस्तीक्ष्णं द्विधारं षड्धरयति स अवेव भाषते।

XIII तव क्रिया मम गोयराः, यत्र शयतानस्य सिंहासनं तत्रैव त्वं वससि तदपि ज्ञानामि त्वं मम नाम धारयसि मद्भक्तेरस्वीकारस्त्वया न कृतो मम विश्वाससाक्षिण आन्तिपाः समये ऽपि न कृतः। स तु युष्मन्मध्ये ऽघानि यतः शयतानस्तत्रैव निवसति।

XIV तथापि तव विरुद्धं मम किञ्चिद् वक्तव्यं यतो देवप्रसादादनाय परदारगमनाय येस्त्रायेवः सन्तानानां सम्भुज उन्माथं स्थापयितुं बालाक् येनाशिक्षयत तस्य बिलियमः शिक्षावलम्बिनस्तव केचित् ज्ञानास्तत्र सन्ति।

XV तथा नीकलायतीयानां शिक्षावलम्बिनस्तव केचित् ज्ञाना अपि सन्ति तदेवाहम् ऋतीयो।

XVI अतो हेतोस्त्वं मनः परिवर्तय न येदहं त्वरया तव समीपमुपस्थाय मद्भक्तस्थभङ्गेन तैः सह योत्स्यामि।

XVII यस्य श्रोत्रं विद्यते स समितीः प्रत्युच्यमानाम् आत्मनः कथां शृणोतु। यो जनो जयति तस्मा अहं गुप्तमानां भोक्तुं दास्यामि शुभ्रप्रस्तरमपि तस्मै दास्यामि तत्र प्रस्तरं नूतनं नाम लिपितं तस्य ग्रहीतारं विना नान्येन केनाप्यवगम्यते।

XVIII अपरं थुयातीरास्थसमिते दूतं प्रतीदं लिपि। यस्य लोयने वह्निशिपासदृशे यरणौ य सुपित्तलसङ्काशौ स ईश्वरपुत्रो भाषते,

XIX तव क्रियाः प्रेम विश्वासः परियर्था सडिष्युता य मम गोयराः, तव प्रथमक्रियाभ्यः शेषक्रियाः श्रेष्ठास्तदपि ज्ञानामि।

XX तथापि तव विरुद्धं मया किञ्चिद् वक्तव्यं यतो या ईषेबलनामिका योषित् स्वां भविष्यद्वादिनीं मन्यते वेश्यागमनाय देवप्रसादाशनाय य मम दासान् शिक्षयति भ्रामयति य सा त्वया न निवार्यते।

XXI अहं मनःपरिवर्तनाय तस्यै समयं दत्तवान् किन्तु सा स्वीयवेश्याक्रियातो मनःपरिवर्तयितुं नाभिलषति।

XXII पश्याहं तां शय्यायां निक्षेप्यामि, ये तया सार्द्धं व्यभियारं कुर्वन्ति ते यदि स्वक्रियाभ्यो मनांसि न परावर्तयन्ति तर्हि तानपि मडाक्लेशे निक्षेप्यामि।

XXIII तस्याः सन्तानांश्च मृत्युना हनिष्यामि तेनाहम् अन्तःकराणानां मनसाञ्चानुसन्धानकारी युष्माकमेकैकस्मै य स्वक्रियाणां इलं मया दातव्यमिति सर्वाः समितयो ज्ञास्यन्ति।

XXIV अपरम् अवशिष्टान् थुयातीरस्थलोकान् अर्थतो यावन्तस्तां शिक्षां न धारयन्ति ये य कैश्चित् शयतानस्य गम्भीरार्था उच्यन्ते तान् ये नावगतवन्तस्तानहं वदामि युष्मासु कमप्यपरं भारं नारोपयिष्यामि;

XXV किन्तु यद् युष्माकं विद्यते तत् ममागमनं यावद् धारयत।

XXVI यो जनो जयति शेषपर्यन्तं मम क्रियाः पालयति य तस्मा अहम् अन्यज्जतीयानाम् आधिपत्यं दास्यामि;

XXVII पितृतो मया यद्भत् कर्तृत्वं लब्धं तद्भत् सो ऽपि लौहदण्डेन तान् यारयिष्यति तेन मूढज्जानानीव ते यूर्णा भविष्यन्ति।

XXVIII अपरम् अहं तस्मै प्रभातीयताराम् अपि दास्यामि।

XXIX यस्य श्रोत्रं विद्यते स समितीः प्रत्युच्यमानाम् आत्मनः कथां शृणोतु।

III

I अपरं सार्द्धस्थसमिते दूतं प्रतीदं लिपि, यो जनो ईश्वरस्य सप्तात्मनः सप्त ताराश्च धारयति स अवेव भाषते, तव क्रिया मम गोयराः, त्वं ज्जवदाभ्यो ऽसि तथापि मृतो ऽसि तदपि ज्ञानामि।

II प्रबुद्धो भव, अवशिष्टं यद्यत् मृतकल्पं तदपि सबलीकुरु यत ईश्वरस्य साक्षात् तव कर्माणि न सिद्धानीति प्रमाणं मया प्राप्तं।

III अतः कीदृशीं शिक्षां लब्धवान् श्रुतवाञ्छासि तत् स्मरन् तां पालय स्वमनः परिवर्तय या येत् प्रबुद्धो न भवेत्तर्ह्यहं स्तेन एव तव समीपम् उपस्थास्यामि किञ्च कस्मिन् दण्डे उपस्थास्यामि तन्न ज्ञास्यसि।

IV तथापि यैः स्ववासांसि न कलङ्कितानि तादृशाः कतिपयलोकाः सार्द्धिनगरे ऽपि तव विद्यन्ते ते शुभ्रपरिच्छदं र्भम सङ्गे गमनागमने करिष्यन्ति यतस्ते योग्याः।

V यो जनो जयति स शुभपरिच्छेदं परिधापयिष्यन्ते, अहञ्च ज्वनग्रन्थात् तस्य नाम नान्तर्धापयिष्यामि किन्तु मत्पितुः साक्षात् तस्य दूतानां साक्षाद्य तस्य नाम स्वीकरिष्यामि

VI यस्य श्रोत्रं विद्यते स समितीः प्रत्युच्यमानाम् आत्मनः कथां शृणोतु

VII अपरञ्च द्विधाद्विड्क्यास्थसमिते दूतं प्रतीदं लिप, यः पवित्रः सत्यमयश्चास्ति दायूदः कुञ्जिकां धारयति य येन मोयिते उपरः कोऽपि न रुणद्धि रुद्धे यापरः कोऽपि न मोययति स अेव भाषते

VIII तव क्रिया मम गोयराः पश्य तव समीपे ऽहं मुक्तं द्वारं स्थापितवान् तत् केनापि रोद्धुं न शक्यते यतस्तवात्वं बलमास्ते तथापि त्वं मम वाक्यं पालितवान् मम नाम्नो ऽस्वीकारं न कृतवांश्च

IX पश्य यिद्धूदीया न सन्तो ये मृषावादिनः स्वान् यिद्धूदीयान् वदन्ति तेषां शयतानसमाज्जयानां कांश्चिद् अहम् आनेष्यामि पश्य ते मदाज्ञात आगत्य तव यरणयोः प्राणस्यन्ति त्वञ्च मम प्रियो ऽसीति ज्ञास्यन्ति

X त्वं मम सङ्घिषुतासूयकं वाक्यं रक्षितवानसि तत्कारणात् पृथिवीनिवासिनां परीक्षार्थं कृत्स्नं जगद् येनागामिपरीक्षादिनेनाहमिष्यते तस्माद् अहमपि त्वां रक्षिष्यामि

XI पश्य मया शीघ्रम् आगन्तव्यं तव यदस्ति तत् धारय को ऽपि तव किरीटं नापडस्तु

XII यो जनो जयति तमहं मदीयेश्वरस्य मन्दिरे स्तम्भं कृत्वा स्थापयिष्यामि स पुनर्न निर्गमिष्यति अपरञ्च तस्मिन् मदीयेश्वरस्य नाम मदीयेश्वरस्य पुर्या अपि नाम अर्थतो या नवीना यिज्ञानम् पुरी स्वर्गात् मदीयेश्वरस्य समीपाद् अवरोक्ष्यति तस्या नाम ममापि नूतनं नाम लेभिष्यामि

XIII यस्य श्रोत्रं विद्यते स समितीः प्रत्युच्यमानाम् आत्मनः कथां शृणोतु

XIV अपरञ्च लायदिकेयास्थसमिते दूतं प्रतीदं लिप, य आमेन् अर्थतो विश्वास्यः सत्यमयश्च साक्षी, ईश्वरस्य सृष्टेरादिश्चास्ति स अेव भाषते

XV तव क्रिया मम गोयराः त्वं शीतो नासि तप्तो ऽपि नासीति ज्ञानामि

XVI तव शीतत्वं तप्तत्वं वा वरं भवेत्, शीतो न भूत्वा तप्तो ऽपि न भूत्वा त्वमेवम्भूतः कदूषणो ऽसि तत्कारणाद् अहं स्वमुष्मात् त्वाम् उद्धमिष्यामि

XVII अहं धनी समृद्धश्चास्मि मम कस्याप्यभावो न भवतीति त्वं वदसि किन्तु त्वमेव दुःभातो दुर्गतो दरिद्रो ऽन्धो नग्रश्चासि तत् त्वया नावगम्यते

XVIII त्वं यद् धनी भवेस्तदर्थं मत्तो वह्नौ तापितं सुवर्णं क्रीणीहि नग्रत्वात् तव लज्जा यत्र प्रकाशेत तदर्थं परिधानाय मत्तः शुभ्रवासांसि क्रीणीहि यद्य तव दृष्टिः प्रसन्ना भवेत् तदर्थं यक्षुर्लेपनायाञ्जनं मत्तः क्रीणीतीति मम मन्त्राणाम्

XIX येष्वाहं प्रीये तान् सर्वान् भर्त्सयामि शास्मि य, अतस्त्वम् उद्यमं विधाय मनः परिवर्तय

XX पश्चाहं द्वारि तिष्ठन् तद् आहन्मि यदि कश्चित् मम रवं श्रुत्वा द्वारं मोययति तर्ह्यहं तस्य सन्निधिं प्रविश्य तेन साह्यं भोक्ष्ये सो ऽपि मया साह्यं भोक्ष्यते

XXI अपरमहं यथा जितवान् मम पित्रा य सऽहं तस्य सिंहासन उपविष्टश्चास्मि, तथा यो जनो जयति तमहं मया साह्यं मत्सिंहासन उपवेशयिष्यामि

XXII यस्य श्रोत्रं विद्यते स समितीः प्रत्युच्यमानाम् आत्मनः कथां शृणोतु

IV

I ततः परं मया दृष्टिपातं कृत्वा स्वर्गं मुक्तं द्वारम् अेकं दृष्टं मया सऽहं भाषमाणस्य य यस्य तूरीवाद्यतुल्यो रवः पूर्वं श्रुतः स माम् अवोयत् स्थानमेतद् आरोहय, एतः परं येन येन भवितव्यं तदहं त्वां दर्शयिष्ये

II तेनाहं तत्क्षणाद् आत्माविष्टो भूत्वा ऽपश्यं स्वर्गं सिंहासनमेकं स्थापितं तत्र सिंहासने अेको जन उपविष्टो ऽस्ति

III सिंहासने उपविष्टस्य तस्य जनस्य ३० सूर्यकान्तमणोः प्रवालस्य य तुल्यं तत् सिंहासनञ्च मरकतमणिवद्रूपविशिष्टेन मेघधनुषा वेष्टितं

IV तस्य सिंहासने यतुर्दक्षु यतुर्विशतिसिंहासनानि तिष्ठन्ति तेषु सिंहासनेषु यतुर्विशति प्राचीनलोका उपविष्टास्ते शुभ्रवासःपरिहित्वास्तेषां शिरांसि य सुवर्णकिरीटैर्भूषितानि

V तस्य सिंहासनस्य मध्यात् तडितो रवाः स्तनितानि य निर्गच्छन्ति सिंहासनस्यान्तिके य सप्त दीपा ज्वलन्ति त ईश्वरस्य सप्तात्मानः

VI अपरं सिंहासनस्यान्तिके स्फटिकतुल्यः कायमयो जलाशयो विद्यते, अपरम् अग्रतः पश्चाद्य बडुयक्षुष्मन्तश्चत्वारः प्राणिनः सिंहासनस्य मध्ये यतुर्दक्षु य विद्यन्ते

VII તેષાં પ્રથમઃ પ્રાણી સિંહાકારો દ્વિતીયઃ પ્રાણી ગોવાત્સાકારસ્તૃતીયઃ પ્રાણી મનુષ્યવદ્દનવિશિષ્ટશ્ચતુર્થશ્ચ પ્રાણી ઉડ્ડીયમાનકુરરોપમઃ।

VIII તેષાં ચતુર્ણામ્ એકૈકસ્ય પ્રાણિનઃ षટ્ પક્ષાઃ સન્તિ તે ચ સર્વ્વક્ષિષ્વભ્યન્તરે ચ બહુચક્ષુર્વિશિષ્ટાઃ, તે દિવાનિશં ન વિશ્રામ્ય ગદન્તિ પવિત્રઃ પવિત્રઃ પવિત્રઃ સર્વ્વશક્તિમાન્ વર્તમાનો ભૂતો ભવિષ્યંશ્ચ પ્રભુઃ પરમેશ્વરઃ।

IX ઇત્યં તૈઃ પ્રાણિભિસ્તસ્થાનન્તજીવિનઃ સિંહાસનોપવિષ્ટસ્ય જનસ્ય પ્રભાવે ગૌરવે ધન્યવાદે ચ પ્રકીર્તિતે

X તે ચતુર્વિંશતિપ્રાચીના અપિ તસ્ય સિંહાસનોપવિષ્ટસ્યાન્તિકે પ્રણિનત્ય તમ્ અનન્તજીવિનં પ્રણમન્તિ સ્વીયકિરીટાંશ્ચ સિંહાસનસ્યાન્તિકે નિક્ષિપ્ય વદન્તિ,

XI હે પ્રભો ઈશ્વરાસ્માકં પ્રભાવં ગૌરવં બલાં ત્વમેવાર્હસિ સમ્રાપ્તું ચત્ સર્વ્વ સસૃજે ત્વયા। તવાભિલાષતશ્ચૈવ સર્વ્વ સમ્ભૂય નિર્મમે।

V

I અનન્તરં તસ્ય સિંહાસનોપવિષ્ટજનસ્ય દક્ષિણસ્તે ડન્ત બહિશ્ચ લિખિતં પત્રમેકં મયા દૃષ્ટં તત્ સપ્તમુદ્રાભિરક્ષિતં।

II તત્પશ્ચાદ્ એકો બલવાન્ દૂતો દૃષ્ટઃ સ ઉચ્ચૈઃ સ્વરેણ વાયમિમાં ઘોષયતિ કઃ પત્રમેતદ્ વિવરીતું તમ્મુદ્રા મોચયિતુર્આર્હતિ?

III કિન્તુ સ્વર્ગમર્ત્યપાતાલેષુ તત્ પત્રં વિવરીતું નિરીક્ષિતુશ્ચ કસ્યાપિ સામર્થ્યં નાભવત્।

IV અતો યસ્તત્ પત્રં વિવરીતું નિરીક્ષિતુર્આર્હતિ તાદૃશજનસ્યાભાવાદ્ અહં બહુ રોદિતવાન્।

V કિન્તુ તેષાં પ્રાચીનાનામ્ એકો જનો મામવદત્ મા રોદીઃ પશ્ય યો યિહ્દદાવંશીયઃ સિંહો દાયુદો મૂલસ્વરૂપશ્ચાસ્તિ સ પત્રસ્ય તસ્ય સપ્તમુદ્રાણાશ્ચ મોચનાય પ્રમૂતવાન્।

VI અપરં સિંહાસનસ્ય ચતુર્ણાં પ્રાણિનાં પ્રાચીનવર્ગસ્ય ચ મધ્ય એકો મેષશાવકો મયા દૃષ્ટઃ સ છેદિત ઇવ તસ્ય સપ્તશુદ્ધાણિ સપ્તલોચનાનિ ચ સન્તિ તાનિ કૃત્સ્નાં પૃથિવીં પ્રેષિતા ઈશ્વરસ્ય સપ્તાત્માનઃ।

VII સ ઉપાગત્ય તસ્ય સિંહાસનોપવિષ્ટજનસ્ય દક્ષિણકરાત્ તત્ પત્રં ગૃહીતવાન્।

VIII પત્રે ગૃહીતે ચત્વારઃ પ્રાણિનશ્ચતુર્વિંશતિપ્રાચીનાશ્ચ તસ્ય મેષશાવકસ્યાન્તિકે પ્રણિપતન્તિ તેષામ્ એકૈકસ્ય કરયો વીંણાં સુગન્ધિદ્રવ્યૈઃ પરિપૂર્ણાં સ્વર્ણમયપાત્રાશ્ચ તિષ્ઠતિ તાનિ પવિત્રલોકાનાં પ્રાર્થનાસ્વરૂપાણિ।

IX અપરં તે નૂતનમેકં ગીતમગાયન્, યથા, ગ્રહીતું પત્રિકાં તસ્ય મુદ્રા મોચયિતું તથા। ત્વમેવાર્હસિ યસ્માત્ ત્વં બલિવત્ છેદનં ગતઃ। સર્વાભ્યો જાતિભાષાભ્યઃ સર્વ્વસ્માદ્ વંશદેશતઃ। ઈશ્વરસ્ય કૃતે ડસ્માન્ ત્વં સ્વીયરક્તેન કીતવાન્।

X અસ્મદીશ્વરપક્ષે ડસ્માન્ નૃપતીન્ યાજકાનપિ કૃતવાંસ્તેન રાજત્વં કરિષ્યામો મહીતલે।

XI અપરં નિરીક્ષમાણેન મયા સિંહાસનસ્ય પ્રાણિચતુષ્ટયસ્ય પ્રાચીનવર્ગસ્ય ચ પરિતો બહૂનાં દૂતાનાં રવઃ શ્રુતઃ, તેષાં સંખ્યા અચુતાચુતાનિ સહસ્રસહસ્ત્રાણિ ચ।

XII તૈરુચ્ચૈરિદમ્ ઉક્તં, પરાક્રમં ધનં જ્ઞાનં શક્તિં ગૌરવમાદરં પ્રશંસાઆર્હતિ પ્રાપ્તું છેદિતો મેષશાવકઃ।।

XIII અપરં સ્વર્ગમર્ત્યપાતાલસાગરેષુ યાનિ વિદ્યન્તે તેષાં સર્વ્વેષાં સૃષ્ટવસ્તૂનાં વાગિયં મયા શ્રુતા, પ્રશંસાં ગૌરવં શૌર્યમ્ આધિપત્યં સનાતનં સિંહાસનોપવિષ્ટશ્ચ મેષવત્સશ્ચ ગચ્છતાં।

XIV અપરં તે ચત્વારઃ પ્રાણિનઃ કથિતવન્તસ્તથાસ્તુ, તતશ્ચતુર્વિંશતિપ્રાચીના અપિ પ્રણિપત્ય તમ્ અનન્તકાલજીવિનં પ્રણમન્।

VI

I અનન્તરં મયિ નિરીક્ષમાણે મેષશાવકેન તાસાં સપ્તમુદ્રાણામ્ એકા મુદ્રા મુક્તા તતસ્તેષાં ચતુર્ણામ્ એકસ્ય પ્રાણિન આગત્ય પશ્યેતિવાચકો મેઘગર્જનતુલ્યો રવો મયા શ્રુતઃ।

II તતઃ પરમ્ એકઃ શુક્લાશ્ચો દૃષ્ટઃ, તદારૂઢો જનો ધનુ ધારિયતિ તસ્મૈ ચ કિરીટમેકમ્ અદાયિ તતઃ સ પ્રભવન્ પ્રભવિષ્યંશ્ચ નિર્ગતવાન્।

III અપરં દ્વિતીયમુદ્રાયાં તેન મોચિતાયાં દ્વિતીયસ્ય પ્રાણિન આગત્ય પશ્યેતિ વાક્ મયા શ્રુતા।

IV તતો ડરુણવર્ણો ડપર એકો ડશ્વો નિર્ગતવાન્ તદારોહિણિ પૃથિવીતઃ શાન્ત્યપહરણસ્ય લોકાનાં મધ્યે પરસ્પરં પ્રતિઘાતોત્પાદનસ્ય ચ સામર્થ્યં સમર્પિતમ્, એકો બૃહત્બજ્જો ડપિ તસ્મા અદાયિ।

V અપરં તૃતીયમુદ્રાયાં તન મોચિતાયાં તૃતીયસ્ય પ્રાણિન આગત્ય પશ્યેતિ વાક્ મયા શ્રુતા, તતઃ કાલવર્ણ એકો ડશ્વો મયા દૃષ્ટઃ, તદારોહિણો હસ્તે તુલા તિષ્ઠતિ

VI અનન્તરં પ્રાણિચતુષ્ટયસ્ય મધ્યાદ્ વાગિયં શ્રુતા ગોધૂમાનામેકઃ સેટકો મુદ્રાપાદૈકમૂલ્યઃ, યવાનાશ્ચ સેટકત્રયં મુદ્રાપાદૈકમૂલ્યં તૈલદ્રાક્ષારસાશ્ચ ત્વયા મા હિંસિતવ્યાઃ।

VII અનન્તરં ચતુર્થમુદ્રાયાં તેન મોચિતાયાં ચતુર્થસ્ય પ્રાણિન આગત્ય પશ્યેતિ વાક્ મયા શ્રુતા।

- VIII તત: પાણ્ડુરવર્ણ એકો ડશ્વો મયા દૃષ્ટઃ, તદારોહિણો નામ મૃત્યુરિતિ પરલોકશ્ચ તમ્ અનુચરતિ ખડ્ગેન દુર્ભિક્ષેણ મહામાર્યા વન્યપશુભિશ્ચ લોકાનાં બધાય પૃથિવ્યાશ્ચતુર્થાશિસ્યાધિપત્યં તસ્મા અદાયિ
- IX અનન્તરં પન્નમમુદ્રાયાં તેન મોચિતાયામ્ ઈશ્વરવાક્યહતોસ્તત્ર સાક્ષ્યદાનાચ્ચ છેદિતાનાં લોકાનાં દેહિનો વેદા અધો મયાદૃશ્યન્તા
- X ત ઉચ્ચૈરિદં ગદન્તિ, હે પવિત્ર સત્યમય પ્રભો અસ્માકં રક્તપાતે પૃથિવીનિવાસિભિ વિવદિતું તસ્ય ફલ દાતુન્ન કતિ કાલં વિલમ્બસે?
- XI તતસ્તેષામ્ એકૈકસ્મૈ શુભ્ર: પરિચ્છદો ડદાયિ વાગિયન્નાકથ્યત યૂયમલ્પકાલમ્ અર્થતો યુષ્માકં યે સહાદાસા ભ્રાતરો યૂયમિવ ધાનિષ્યન્તે તેષાં સંખ્યા યાવત્ સમ્પૂર્ણતાં ન ગચ્છતિ તાવદ્ વિરમતા
- XII અનન્તરં યદા સ ષષ્ઠમુદ્રામમોચયત્ તદા મયિ નિરીક્ષમાણો મહાન્ ભૂકમ્પો ડભવત્ સૂર્યશ્ચ ઉષ્ણ્લોમજવસ્ત્રવત્ કૃષ્ણવર્ણશ્ચન્દ્રમાશ્ચ રક્તસક્લ્લશો ડભવત્
- XIII ગગનસ્થતારાશ્ચ પ્રબલવાયુના ચાલિતાદ્ ઉડુમ્બરવૃક્ષાત્ નિપાતિતાન્યપક્કફલનીવ ભૂતલે ન્યપતન્
- XIV આકાશમણ્ડલન્ન સડ્કુચ્યમાનગ્રન્થઇવાન્તર્ધાનમ્ અગમત્ ગિરય ઉપદ્વીપાશ્ચ સર્વે સ્થાનાન્તરં ચાલિતા:
- XV પૃથિવીસ્થા ભૂપાલા મહાલ્લોકા: સહસ્ત્રપતયો ધનિન: પરાક્રમિણશ્ચ લોકા દાસા મુક્તાશ્ચ સર્વે ડપિ ગુહાસુ ગિરિસ્થશૈલેષુ ચ સ્વાન્ પ્રાચ્છાદયન્
- XVI તે ચ ગિરીન્ શૈલાંશ્ચ વદન્તિ યૂયમ્ અસ્મદુપરિ પતિત્વા સિંહાસનોપવિષ્ટજનસ્ય દૃષ્ટિતો મેષશાવકસ્ય કોપાચ્ચાસ્માન્ ગોપાયત;
- XVII યતસ્તસ્ય ક્રોધસ્ય મહાદિનમ્ ઉપસ્થિતં ક: સ્થાતું શકનોતિ?

VII

- I અનન્તરં ચત્વારો દિવ્યદૂતા મયા દૃષ્ટા:, તે પૃથિવ્યાશ્ચતુર્ણ કોણેષુ તિષ્ઠન્ત: પૃથિવ્યાં સમુદ્રે વૃક્ષેષુ ચ વાયુ ર્થયા ન વહેત્ તથા પૃથિવ્યાશ્ચતુરો વાયૂન્ ધારયન્તિ
- II અનન્તરં સૂર્યોદયસ્થાનાદ્ ઉદન્ અપર એકો દૂતો મયા દૃષ્ટ: સોડમરેશ્વરસ્ય મુદ્રાં ધારયતિ, યેષુ ચર્તુષુ દૂતેષુ પૃથિવીસમુદ્રયો હિંસનસ્ય ભારો દત્તસ્તાન્ સ ઉચ્ચૈરિદં અવદત્
- III ઈશ્વરસ્ય દાસા યાવદ્ અસ્માભિ ભાલેષુ મુદ્રયાઙ્કિતા ન ભવિષ્યન્તિ તાવત્ પૃથિવી સમુદ્રો તરવશ્ચ યુષ્માભિ ન હિંસ્યન્તાં
- IV તત: પરં મુદ્રાઙ્કિતલોકાનાં સંખ્યા મયાશ્રાવિ ઇસ્રાયેલ: સર્વવંશાનીયાશ્ચતુશ્ચત્વારિંશત્સહસ્રાધિકલક્ષલોકા મુદ્રયાઙ્કિતા અભવન્
- V અર્થતો ચિહ્નદાવંશે દ્વાદશસહસ્રાણિ રૂબેણવંશે દ્વાદશસહસ્રાણિ ગાદવંશે દ્વાદશસહસ્રાણિ,
- VI આશેરવંશે દ્વાદશસહસ્રાણિ નપ્તાલિવંશે દ્વાદશસહસ્રાણિ મિનશિવંશે દ્વાદશસહસ્રાણિ,
- VII શિમિયોનવંશે દ્વાદશસહસ્રાણિ લેવિવંશે દ્વાદશસહસ્રાણિ ઇષાખરવંશે દ્વાદશસહસ્રાણિ,
- VIII સિબૂલૂનવંશે દ્વાદશસહસ્રાણિ યૂષફવંશે દ્વાદશસહસ્રાણિ બિન્યામીનવંશે ચ દ્વાદશસહસ્રાણિ લોકા મુદ્રાઙ્કિતા:
- IX તત: પરં સર્વજાતીયાનાં સર્વવંશીયાનાં સર્વદેશીયાનાં સર્વભાષાવાદિનાન્ન મહાલોકારણ્યં મયા દૃષ્ટં, તાન્ ગણયિતું કેનાપિ ન શક્યં, તે ચ શુભ્રપરિચ્છદપરિહિતા: સન્ત: કર્ણેશ્ચ તાલવૃન્તાનિ વહન્ત: સિંહાસનસ્ય મેષશાવકસ્ય ચાન્તિકે તિષ્ઠન્તિ,
- X ઉચ્ચૈ:સ્વરૈરિદં કથયન્તિ ચ, સિંહાસનોપવિષ્ટસ્ય પરમેશસ્ય ન: સ્તવ: સ્તવશ્ચ મેષવત્સસ્ય સમ્ભૂયાત્ ત્રાણકારણાત્
- XI તત: સર્વે દૂતા: સિંહાસનસ્ય પ્રાચીનવર્ગસ્ય પ્રાણિયતુષ્ટયસ્ય ચ પરિતસ્તિષ્ઠન્ત: સિંહાસનસ્યાન્તિકે ન્યૂબ્જીભૂયેશ્વરં પ્રણમ્ય વદન્તિ,
- XII તથાસ્તુ ધન્યવાદશ્ચ તેજો જ્ઞાનં પ્રશંસનાં શૌર્યં પરાક્રમશ્ચાપિ શક્તિશ્ચ સર્વમેવ તત્ વર્તતામીશ્વરેડસ્માકં નિત્યં નિત્યં તથાસ્તિવતિ
- XIII તત: પરં તેષાં પ્રાચીનાનામ્ એકો જનો માં સમ્ભાષ્ય જગાદ શુભ્રપરિચ્છદપરિહિતા ઇમે કે? કુતો વાગતા:?
- XIV તતો મયોક્તં હે મહેચ્છ ભવાનેવ તત્ જાનાતિ તેન કથિતં, ઇમે મહાકલેશમધ્યાદ્ આગત્ય મેષશાવકસ્ય રુધિરેણ સ્વીયપરિચ્છદાન્ પ્રક્ષાલિતવન્ત: શુકલીકૃતવન્તશ્ચ
- XV તત્કારણાત્ ત ઈશ્વરસ્ય સિંહાસનસ્યાન્તિકે તિષ્ઠન્તો દિવારાત્રં તસ્ય મન્દિરે તં સેવન્તે સિંહાસનોપવિષ્ટો જનશ્ચ તાન્ અધિસ્થાસ્યતિ
- XVI તેષાં ક્ષુધા પિપાસા વા પુન ન ભવિષ્યતિ શૈદ્રં કોપ્યુત્તાપો વા તેષુ ન નિપતિષ્યતિ,
- XVII યત: સિંહાસનાધિષ્ઠાનકારી મેષશાવકસ્તાન્ ચારયિષ્યતિ, અમૃતતોયાનાં પ્રસ્તવણાનાં સન્નિધિં તાન્ ગમયિષ્યતિ ચ, ઈશ્વરોડપિ તેષાં નયનભ્ય: સર્વમશ્રુ પ્રમાર્શ્યતિ

VIII

- I अनन्तरं सप्तममुद्रायां तेन मोयितायां सार्द्धेष्टकालं स्वर्गो निःशब्दोऽभवत्।
 II अपरम् अहम् ईश्वरस्यान्तिके तिष्ठतः सप्तदूतान् अपश्यं तेभ्यः सप्ततूर्याऽदीयन्त।
 III ततः परम् अन्येको दूत आगतः स स्वर्णधूपाधारं गृहीत्वा वेदिमुपातिष्ठत् स य यत् सिंहासनस्यान्तिके स्थितायाः सुवर्णवेद्या उपरि सर्वेषां पवित्रलोकानां प्रार्थनासु धूपान् योजयेत् तदर्थं प्रयुरधूपास्तस्मै दत्ताः।
 IV ततस्तस्य दूतस्य करात् पवित्रलोकानां प्रार्थनाभिः संयुक्तधूपानां धूम ईश्वरस्य समक्षं उदतिष्ठत्।
 V पश्चात् स दूतो धूपाधारं गृहीत्वा वेद्या वह्निना पूरयित्वा पृथिव्यां निक्षिप्तवान् तेन रवा मेघगञ्जानानि विद्युतो भूमिकम्पश्चाभवन्।
 VI ततः परं सप्ततूरी धारयन्तः सप्तदूतास्तूरी वादयितुम् उद्यता अभवन्।
 VII प्रथमेन तूर्या वादितायां रक्तमिश्रितौ शिलावह्नी सम्भूय पृथिव्यां निक्षिप्तौ तेन पृथिव्यास्तृतीयांशो दग्धः, तृणामपि तृतीयांशो दग्धः, हरिद्रर्षातृणानि य सर्वाणि दग्धानि।
 VIII अनन्तरं द्वितीयदूतेन तूर्या वादितायां वह्निना प्रज्वलितो महापर्वतः सागरे निक्षिप्तस्तेन सागरस्य तृतीयांशो रक्तीभूतः।
 IX सागरे स्थितानां सप्राणानां सृष्टवस्तूनां तृतीयांशो मृतः, अर्णवयानानाम् अपि तृतीयांशो नष्टः।
 X अपरं तृतीयदूतेन तूर्या वादितायां दीप एव ज्वलन्ती अेका महती तारा गगणात् निपत्य नदीनां जलप्रस्रवणानाञ्चोपर्यावतीर्णा।
 XI तस्यास्ताराया नाम नागधमनकमिति, तेन तोयानां तृतीयांशे नागधमनकीभूते तोयानां तिक्तत्वात् बहवो मानवा मृताः।
 XII अपरं यतुर्थदूतेन तूर्या वादितायां सूर्यस्य तृतीयांशश्चन्द्रस्य तृतीयांशो नक्षत्राणाञ्च तृतीयांशः प्रहृतः, तेन तेषां तृतीयांशे ऽन्धकारीभूते दिवसस्तृतीयांशकालं यावत् तेजोहीनो भवति निशापि तामेवावस्थां गच्छति।
 XIII तदा निरीक्षमाणेन मयाकाशमध्येनाभिपतत अेकस्य दूतस्य रवः श्रुतः स उच्यै र्गदति, अपरै र्यैस्त्रिभि दूतैस्तूर्या वादितव्यास्तेषाम् अवशिष्टतूरीध्वनितः पृथिवीनिवासिनां सन्तापः सन्तापः सन्तापश्च सम्भविष्यति।

IX

- I ततः परं सप्तमदूतेन तूर्या वादितायां गगनात् पृथिव्यां निपतित अेकस्तारको मया दृष्टः, तस्मै रसातलकूपस्य कुञ्जिकाद्यायि।
 II तेन रसातलकूपे मुक्ते महाशिकुण्डस्य धूम एव धूमस्तस्मात् कूपाद् उद्गतः। तस्मात् कूपधूमात् सूर्याकाशौ तिमिरावृतौ।
 III तस्माद् धूमात् पतङ्गेषु पृथिव्यां निर्गतेषु नरलोकस्थवृश्चिकवत् बलं तेभ्योऽद्यायि।
 IV अपरं पृथिव्यास्तृणानि हरिद्रर्षाशाकाद्यो वृक्षाश्च तै र्नि सिंङितव्याः किन्तु येषां भालेष्वीश्वरस्य मुद्राया अङ्गो नास्ति केवलं ते मानवास्तै र्ङितव्या एदं त आदिष्टाः।
 V परन्तु तेषां अधाय नङ्ङि केवलं पञ्च मासान् यावत् यातनादानाय तेभ्यः सामर्थ्यमद्यायि वृश्चिकेन दृष्टस्य मानवस्य यादृशी यातना जायते तैरपि तादृशी यातना प्रदीयते।
 VI तस्मिन् समये मानवा मृत्युं मृगयिष्यन्ते किन्तु प्राप्तुं न शक्यन्ति, ते प्राणान् त्यक्तुम् अत्रिलषिष्यन्ति किन्तु मृत्युस्तेभ्यो दूरं पलायिष्यते।
 VII तेषां पतङ्गानाम् आकारो युद्धार्थं सुसञ्जितानाम् अश्वानाम् आकारस्य तुल्यः, तेषां शिरःसु सुवर्णकिरीटानीव किरीटानि विद्यन्ते, मुखमण्डलानि य मानुषिकमुपतुल्यानि,
 VIII केशाश्च योषितां केशानां सदृशाः, दन्ताश्च सिंङदन्ततुल्याः,
 IX लौङ्कवयवत् तेषां कवयानि सन्ति, तेषां पक्षाणां शब्दो रणाय धावतामश्वस्थानां समूहस्य शब्दतुल्यः।
 X वृश्चिकानामिव तेषां लाङ्गूलानि सन्ति, तेषु लाङ्गूलेषु कण्टकानि विद्यन्ते, अपरं पञ्च मासान् यावत् मानवानां ङ्ङिसनाय ते सामर्थ्यप्राप्ताः।
 XI तेषां राज्ञा य रसातलस्य दूतस्तस्य नाम एब्रीयभाषया अबदोन् यूनानीयभाषया य अपल्लुयोन् अर्थतो विनाशक इति।
 XII प्रथमः सन्तापो गतवान् पश्य इतः परमपि द्वाभ्यां सन्तापाभ्याम् उपस्थातव्यं।
 XIII ततः परं षष्ठदूतेन तूर्या वादितायाम् ईश्वरस्यान्तिके स्थितायाः सुवर्णवेद्याश्चतुश्चूडातः कस्यचिद् रवो मयाश्रावि।
 XIV स तूरीधारिणं षष्ठदूतम् अवदत्, इराताप्ये महानदे ये यत्वारो दूता बद्धाः सन्ति तान् मोयया।
 XV ततस्तद्वेद्यस्य तद्दिनस्य तन्मासस्य तद्द्वत्सरस्य य कृते निरूपितास्ते यत्वारो दूता मानवानां तृतीयांशस्य अधार्थं मोयिताः।

- XVI અપરમ્ અશ્વારોહિસૈન્યાનાં સંખ્યા મયાશ્રાવિ, તે વિંશતિકોટય આસન્
 XVII મયા યે ડશ્વા અશ્વારોહિણશ્ચ દૃષ્ટાસ્ત એતાદૃશાઃ, તેષાં વહ્નિસ્વરૂપાણિ નીલપ્રસ્તરસ્વરૂપાણિ ગન્ધકસ્વરૂપાણિ ચ વર્માણ્યાસન્, વાજિનાઞ્ચ સિંહમૂર્દ્ધસદૃશા મૂર્દ્ધાનઃ, તેષાં મુખેભ્યો વહ્નિધૂમગન્ધકા નિર્ગચ્છન્તિ
 XVIII એતૈસ્ત્રિભિ દૈર્ઘ્યૈરર્થતસ્તેષાં મુખેભ્યો નિર્ગચ્છદ્વિ વહ્નિધૂમગન્ધકૈર્માનુષાણાં તુતીયાંશો ડધાનિ
 XIX તેષાં વાજિનાં બલં મુખેષુ લાડ્ગૂલેષુ ચ સ્થિતં, યતસ્તેષાં લાડ્ગૂલાનિ સર્પાકારાણિ મસ્તકવિશિષ્ટાનિ ચ તૈરેવ તે હિંસન્તિ
 XX અપરમ્ અવશિષ્ટા યે માનવા તૈ દૈર્ઘ્યૈર્ન હતાસ્તે યથા દૃષ્ટિશ્રવણગમનશક્તિહીનાન્ સ્વાર્ણરૌપ્યપિત્તલપ્રસ્તરકાષ્ઠમયાન્ વિગ્રહાન્ ભૂતાંશ્ચ ન પૂજયિષ્યન્તિ તથા સ્વહસ્તાનાં ક્રિયાભ્યઃ સ્વમનાંસિ ન પરાવર્તિતવન્તઃ
 XXI સ્વબધકુહકવ્યભિચારયૌર્યોભ્યો ડપિ મનાંસિ ન પરાવર્તિતવન્તઃ।

X

- I અનન્તરં સ્વર્ગાદ્ અવરોહન્ અપર એકો મહાબલો દૂતો મયા દૃષ્ટઃ, સ પરિહિતમેઘસ્તસ્ય શિરશ્ચ મેઘધનુષા ભૂષિતં મુખમણ્ડલઞ્ચ સૂર્યતુલ્યં ચરણૌ ચ વહ્નિસ્તમ્ભસમૌ
 II સ સ્વકરેણ વિસ્તીર્ણમેકં ક્ષુદ્રગ્રન્થં ધારયતિ, દક્ષિણચરણેન સમુદ્રે વામચરણેન ચ સ્થલે તિષ્ઠતિ
 III સ સિંહગર્જનવદ્ ઉચ્ચૈઃસ્વરેણ ન્યનદત્ નિનાદે કૃતે સપ્ત સ્તનિતાનિ સ્વકીયાન્ સ્વનાન્ પ્રાકાશયન્
 IV તૈઃ સપ્ત સ્તનિતૈર્વાક્યે કથિતે ડહં તત્ લેખિતુમ્ ઉદ્યત આસં કિન્તુ સ્વર્ગાદ્ વાગિયં મયા શ્રુતા સપ્ત સ્તનિતૈર્ચદ્ યદ્ ઉક્તં તત્ મુદ્રયાક્ષ્ય મા લિખા
 V અપરં સમુદ્રમેદિન્યોસ્તિષ્ઠન્ યો દૂતો મયા દૃષ્ટઃ સ ગગનં પ્રતિ સ્વદક્ષિણકરમુત્યાપ્ય
 VI અપરં સ્વર્ગાદ્ યસ્ય રવો મયાશ્રાવિ સ પુનર્મા સમ્ભાવ્યાવદત્ ત્વં ગત્વા સમુદ્રમેદિન્યોસ્તિષ્ઠતો દૂતસ્ય કરાત્ તં વિસ્તીર્ણ ક્ષુદ્રગ્રન્થં ગૃહાણ, તેન મયા દૂતસમીપં ગત્વા કથિતં ગ્રન્થો ડસૌ દીયતાં
 VII કિન્તુ તૂરી વાદિષ્યતઃ સપ્તમદૂતસ્ય તૂરીવાદનસમય ઈશ્વરસ્ય ગુપ્તા મન્ત્રણા તસ્ય દાસાન્ ભવિષ્યદ્વાદિનઃ પ્રતિ તેન સુસંવાદે યથા પ્રકાશિતા તથૈવ સિદ્ધા ભવિષ્યતિ
 VIII અપરં સ્વર્ગાદ્ યસ્ય રવો મયાશ્રાવિ સ પુનર્મા સમ્ભાવ્યાવદત્ ત્વં ગત્વા સમુદ્રમેદિન્યોસ્તિષ્ઠતો દૂતસ્ય કરાત્ તં વિસ્તીર્ણ ક્ષુદ્રગ્રન્થં ગૃહાણ,
 IX તેન મયા દૂતસમીપં ગત્વા કથિતં ગ્રન્થો ડસૌ દીયતાં। સ મામ્ અવદત્ તં ગૃહીત્વા ગિલ, તવોદરે સ તિક્તરસો ભવિષ્યતિ કિન્તુ મુખે મધુવત્ સ્વાદુ ભવિષ્યતિ
 X તેન મયા દૂતસ્ય કરાદ્ ગ્રન્થો ગૃહીતો ગિલિતશ્ચા સ તુ મમ મુખે મધુવત્ સ્વાદુરાસીત્ કિન્ત્વદનાત્ પરં મમોદરસ્તિક્તતાં ગતઃ।
 XI તતઃ સ મામ્ અવદત્ બહૂન્ જાતિવંશભાષાવદિરાજાન્ અધિ ત્વયા પુનર્ભવિષ્યદ્વાક્યં વક્તવ્યાં

XI

- I અનન્તરં પરિમાણદણ્ડવદ્ એકો નલો મહ્યમદાયિ, સ ય દૂત ઉપતિષ્ઠન્ મામ્ અવદત્, ઉત્થાયેશ્વરસ્ય મન્દિરં વેદીં તત્રત્યસેવકાંશ્ચ મિમીષ્વા
 II કિન્તુ મન્દિરસ્ય બહિઃપ્રાક્ષણં ત્યજ ન મિમીષ્વ યતસ્તદ્ અન્યજાતીયેભ્યો દત્તં, પવિત્રં નગરઞ્ચ દ્વિચત્વારિંશન્માસાન્ યાવત્ તેષાં ચરણૌર્મદિષ્યતે
 III પશ્ચાત્ મમ દ્વાભ્યાં સાક્ષિભ્યાં મયા સામર્થ્યં દાયિષ્યતે તાવુષ્ટ્રલોમજવસ્ત્રપરિહિતૌ ષષ્ઠયધિકદ્વિશતાધિકસહસ્રદિનાનિ યાવદ્ ભવિષ્યદ્વાક્યાનિ વદિષ્યતઃ।
 IV તાવેવ જગદીશ્વરસ્યાન્તિકે તિષ્ઠન્તૌ જિતવૃક્ષૌ દીપવૃક્ષૌ ચા
 V યદિ કેચિત્ તૌ હિંસિતું ચેષ્ટન્તે તર્હિં તયોર્વદનાભ્યામ્ અગ્નિ નિર્ગત્ય તયોઃ શત્રૂન્ ભસ્મીકરિષ્યતિ યઃ કશ્ચિત્ તૌ હિંસિતું ચેષ્ટતે તેનૈવમેવ વિનષ્ટવ્યાં
 VI તયોર્ભવિષ્યદ્વાક્યકથનદિનેષુ યથા વૃષ્ટિર્ન જાયતે તથા ગગનં રોહ્યું તયોઃ સામર્થ્યમ્ અસ્તિ, અપરં તોયાનિ શોણિતરૂપાણિ કર્તુ નિજાભિલાષાત્ મુહુર્મુહુઃ સર્વવિધદૈર્ઘ્યૈઃ પૃથિવીમ્ આહન્તુઞ્ચ તયોઃ સામર્થ્યમસ્તિ
 VII અપરં તયોઃ સાક્ષ્યે સમાપ્તે સતિ રસાતલાદ્ યેનોત્થિતવ્યં સ પશુસ્તાભ્યાં સહ યુદ્ધ્વા તૌ જૈષ્યતિ હનિષ્યતિ ચા
 VIII તતસ્તયોઃ પ્રભુરપિ યસ્યાં મહાપુર્ય્યાં કુશે હતો ડર્થતો યસ્યાઃ પારમાર્થિકનામની સિદ્ધોમં મિસરશ્ચૈતિ તસ્યા મહાપુર્ય્યાઃ સન્નિવેશે તયોઃ કુણપે સ્થાસ્યતઃ।

IX ततो नानाजातीया नानावंशीया नानाभाषावादिनो नानादेशीयाश्च बहवो मानवाः सार्द्धं दिनत्रयं तयोः कुषापे निरीक्षिष्यन्ते, तयोः कुषापयोः श्मशाने स्थापनं नानुज्ञास्यन्ति।

X पृथिवीनिवासिनश्च तयो र्हतोरानन्दिष्यन्ति सुखभोगं कुर्वन्तः परस्परं दानानि प्रेषयिष्यन्ति य यतस्ताभ्यां भविष्यद्वादिभ्यां पृथिवीनिवासिनो यातनां प्राप्ताः।

XI तस्मात् सार्द्धं दिनत्रयात् परम् ईश्वरात् ज्वननदायक आत्मनि तौ प्रविष्टे तौ यरशैरुदतिष्ठतां, तेन यावन्तस्तावपश्यन् ते ऽतीव त्रासयुक्ता अभवन्।

XII ततः परं तौ स्वर्गाद् उच्यैरिदं कथयन्तं स्वम् अशृणुतां युवां स्थानम् अेतद् आरोहतां ततस्तयोः शत्रुषु निरीक्षमाणेषु तौ मेघेन स्वर्गम् आरूढवन्तौ।

XIII तद्दण्डे मडाभूमिकम्पे जाते पुण्या दशमांशः पतितः सप्तसहस्राणि मानुषाश्च तेन भूमिकम्पेन हताः, अवशिष्टाश्च लयं गत्वा स्वर्गायेश्वरस्य प्रशंसाम् अकीर्तयन्।

XIV द्वितीयः सन्तापो गतः पश्य तृतीयः सन्तापस्तूर्णम् आगच्छति।

XV अनन्तरं सप्तद्वेतेन तूर्या वादितायां स्वर्ग उच्यैः स्वर्वागियं कीर्तिता, राजत्वं जगतो यद्यद् राज्यं तदधुनाभवत्। अस्मत्प्रभोस्तदीयाभिषिक्तस्य तारकस्य या तेन यानन्तकालीयं राज्यं प्रकरिष्यते।

XVI अपरम् ईश्वरस्यान्तिके स्वकीयसिंहासनेषूपविष्टाश्चतुर्विंशतिप्रायीना भुवि न्यड्भूषा भूत्वेश्वरं प्रणम्यावन्।

XVII डे भूत वर्तमानापि भविष्यंश्च परेश्वरा डे सर्वशक्तिमन् स्वामिन् वयं ते कुर्मडे स्तवां यत् त्वया क्रियते राज्यं गृहीत्वा ते मडाबलां।

XVIII विजातीयेषु कुप्यत्सु प्रादुर्भूता तव क्रुधा। मृतानामपि कालो ऽसौ वियारो भविता यद्यद् भृत्याश्च तव यावन्तो भविष्यद्वादिसाधवः। ये य क्षुद्रा मडान्तो वा नामतस्ते डि विभ्यति। यद्यद् सर्वेभ्य अतेभ्यो वेतनं वितरिष्यते। गन्तव्यश्च यद्यद् नाशो वसुधाया विनाशकैः।

XIX अनन्तरम् ईश्वरस्य स्वर्गस्थमन्दिरस्य द्वारं मुक्तं तन्मन्दिरमध्ये य नियममञ्जूषा दृश्याभवत्, तेन तडितो स्वाः स्तनितानि भूमिकम्पो गुरुतरशिलावृष्टिश्चैतानि समभवन्।

XII

I ततः परं स्वर्गे मडायित्रं दृष्टं योषिदेकासीत् सा परिहितसूर्या यन्द्रश्च तस्याश्चरणयोरधो द्वादशताराणां किरीटञ्च शिरस्यासीत्।

II सा गर्भवती सती प्रसववेदनया व्यथितार्तरावम् अकरोत्।

III ततः स्वर्गे ऽपरम् अेकं यित्रं दृष्टं मडानाग अेक उपातिष्ठत् स लोहितवर्णस्तस्य सप्त शिरांसि सप्त शृङ्गाणि शिरःसु य सप्त किरीटान्यासन्।

IV स स्वलाङ्गूलेन गगनस्थनक्षत्राणां तृतीयांशम् अवमृज्य पृथिव्यां न्यपातयत्। स अेव नागो नवजातं सन्तानं ग्रसितुम् उद्यतस्तस्याः प्रसविष्यमाणाया योषितो ऽन्तिके ऽतिष्ठत्।

V सा तु पुंसन्तानं प्रसूता स अेव लौडमयराजदण्डेन सर्वजातीश्वारयिष्यति, किञ्च तस्याः सन्तान ईश्वरस्य समीपं तदीयसिंहासनस्य य सन्निधिम् उद्धृतः।

VI सा य योषित् प्रान्तरं पलायिता यतस्तत्रेश्वरेण निर्मित आश्रमे षष्ठ्यधिकशतद्वयाधिकसहस्रदिनानि तस्याः पालनेन भवितव्यां।

VII ततः परं स्वर्गे संग्राम उपापिष्ठत् मीभायेलस्तस्य दूताश्च तेन नागेन सडायुध्यन् तथा स नागस्तस्य दूताश्च संग्रामम् अकुर्वन्, किन्तु प्रभवितुं नाशकुवन्।

VIII यतः स्वर्गे तेषां स्थानं पुनर्नाविद्यत।

IX अपरं स मडानागो ऽर्धतो द्वियावलः (अपवाहकः) शयतानश्च (विपक्षः) ऽति नाम्ना विष्यातो यः पुरातनः सर्पः कृत्स्नं नरलोकं ब्रामयति स पृथिव्यां निपातितस्तेन सार्द्धं तस्य दूता अपि तत्र निपातिताः।

X ततः परं स्वर्गे उच्यैर्भाषमाणो रवो ऽयं मयाश्रावि, त्राणं शक्तिश्च राज्यत्वमधुनैवेश्वरस्य नः। तथा तेनाभिषिक्तस्य त्रातुः पराक्रमो ऽभवत्। यतो निपातितो ऽस्माकं ब्रातृणां सो ऽभियोजकः येनेश्वरस्य नः साक्षात् ते दृष्टव्यन्त दिवानिशां।

XI भेषवत्सस्य रक्तेन स्वसाक्ष्यवयनेन या ते तु निर्जितवन्तस्तं न य स्नेहम् अकुर्वता प्राणोष्वपि स्वकीयेषु मरणस्यैव सङ्कटे।

XII तस्माद् आनन्दतु स्वर्गो ह्यन्तं तन्निवाaminः। ड। भूमिसागरौ तापो युवामेवाकमिष्यति युवयोरवतीर्णां यत् शैतानो ऽतीव कापनः। अल्पो मे समयो ऽस्त्येतस्यापि तेनावगम्यते।

- XIII अनन्तरं स नागः पृथिव्यां स्वं निक्षिप्तं विलोक्य तां पुत्रप्रसूतां योषितम् उपाद्रवत्
 XIV ततः सा योषित् यत् स्वकीयं प्रान्तरस्थाश्रमं प्रत्युत्पतितुं शक्नुयात् तदर्थं मडाकुवरस्य पक्षद्वयं तस्वै दत्तं, सा तु तत्र नागतो दूरे कालैकं कालद्वयं कालार्द्धञ्च यावत् पाव्यते
 XV किञ्च स नागस्तां योषितं स्रोतसा प्लावयितुं स्वमुभात् नदीवत् तोयानि तस्याः पश्चात् प्राक्षिपत्
 XVI किन्तु मेदिनी योषितम् उपकुर्वती निजवदनं व्यादाय नागमुभाद् उद्गीर्णा नदीम् अपिवत्
 XVII ततो नागो योषिते कुट्टवा तद्वंशस्यावशिष्टलोकैरर्थतो य ईश्वरस्याज्ञाः पालयन्ति यीशोः साक्ष्यं धारयन्ति य तैः सः योद्धुं निर्गतवान्
 XVIII []

XIII

- I ततः परमलं सागरीयसिकतायां तिष्ठन् सागराद् उद्गच्छन्तम् अकं पशुं दृष्टवान् तस्य दश शृङ्गाणि सप्त शिरांसि य दश शृङ्गेषु दश किरीटानि शिरःसु येश्वरनिन्दासूयकानि नामानि विदन्ते
 II मया दृष्टः स पशुश्चित्तव्याघ्रसदृशः किन्तु तस्य यराणौ लव्लूकस्येव वदनञ्च सिंहवदनमिवा नागने तस्मै स्वीयपराक्रमः स्वीयं सिंहासनं मडाधिपत्यञ्चादायि
 III मयि निरीक्षमाणे तस्य शिरसाम् अकम् अन्तकाघातेन छेदितमिवादृश्यत, किन्तु तस्यान्तकक्षतस्य प्रतीकारो ऽकियत ततः कृत्स्नो नरलोकस्तं पशुमधि यमत्कारं गतः,
 IV यश्च नागस्तस्मै पशवे सामर्थ्यं दत्तवान् सर्वे तं प्राणमन् पशुमपि प्राणमन्तो ऽकथयन्, को विद्यते पशोस्तुल्यस्तेन को योद्धुमर्हति
 V अनन्तरं तस्मै दर्पाक्येश्वरनिन्दावादि वदनं द्वियत्वारिंशन्मासान् यावद् अवस्थितेः सामर्थ्यञ्चादायि
 VI ततः स ईश्वरनिन्दनार्थं मुषं व्यादाय तस्य नाम तस्यावासं स्वर्गनिवासिनश्च निन्दितुम् आरभत
 VII अपरं धार्मिकैः सः यो धनस्य तेषां पराजयस्य यानुमतिः सर्व्वज्जातीयानां सर्व्ववंशीयानां सर्व्वभाषावादिनां सर्व्वदेशीयानाञ्चाधिपत्यमपि तस्मा अदायि
 VIII ततो जगतः सृष्टिकाळात् छेदितस्य मेषवत्सस्य ज्वनपुस्तके यावतां नामानि लिपितानि न विदन्ते ते पृथिवीनिवासिनः सर्व्वे तं पशुं प्राणंस्यन्ति
 IX यस्य श्रोत्रं विद्यते स शृणोतु
 X यो ज्ञो ऽपरान् वन्दीकृत्य नयति स स्वयं वन्दीभूय स्थानान्तरं गमिष्यति, यश्च भङ्गेन लन्ति स स्वयं भङ्गेन धानिष्यते अत्र पवित्रलोकानां सखिष्युतया विश्वासेन य प्रकाशितव्यं
 XI अनन्तरं पृथिवीत उद्गच्छन् अपर अकः पशु मया दृष्टः स मेषशावकवत् शृङ्गद्वयविशिष्ट आसीत् नागवय्याभाषता
 XII स प्रथमपशोरन्तिके तस्य सर्व्व पराक्रमं व्यवहरति विशेषतो यस्य प्रथमपशोरन्तिकक्षतं प्रतीकारं गतं तस्य पूजां पृथिवीं तन्निवासिनश्च कारयति
 XIII अपरं मानवानां साक्षाद् आकाशतो भुवि वह्निवर्षणादीनि मडायित्राणि करोति
 XIV तस्य पशोः साक्षाद् येषां चित्रकर्म्मणां साधनाय सामर्थ्यं तस्मै दत्तं तैः स पृथिवीनिवासिनो भ्रामयति, विशेषतो यः पशुः भङ्गेन क्षतयुक्तो भूत्वाप्यज्जवत् तस्य प्रतिमानिर्माणां पृथिवीनिवासिन आदिशति
 XV अपरं तस्य पशोः प्रतिमा यथा भाषते यावन्तश्च मानवास्तां पशुप्रतिमां न पूजयन्ति ते यथा लन्त्यन्ते तथा पशुप्रतिमायाः प्राणप्रतिष्ठार्थं सामर्थ्यं तस्मा अदायि
 XVI अपरं क्षुद्रमडद्वनिदरिद्रमुक्तदासान् सर्व्वान् दक्षिणकरे भाले वा कलङ्कं ग्राहयति
 XVII तस्माद् ये तं कलङ्कमर्थतः पशो नाम तस्य नाम्नः संप्याङ्कं वा धारयन्ति तान् विना परेण केनापि क्यविक्रये कर्तुं न शक्येते
 XVIII अत्र ज्ञानेन प्रकाशितव्यं यो बुद्धिविशिष्टः स पशोः संप्यां गणयतु यतः सा मानवस्य संप्या भवति सा य संप्या षट्षष्ट्यधिकषट्शतानि

XIV

- I ततः परं निरीक्षमाणेन मया मेषशावको दृष्टः स सियोनपर्व्वतस्योपर्व्वतिष्ठत्, अपरं येषां भालेषु तस्य नाम तत्पितुश्च नाम लिपितमास्ते तादृशाश्चतुश्चत्वारिंशत्सहस्राधिका लक्षलोकस्तेन सार्द्धम् आसन्
 II अनन्तरं बहुतोयानां रव एव गुरुतरस्तनितस्य य रव एव अको रवः स्वर्गात् मयाश्रावि मया श्रुतः स रवो वीणावादनानां वीणावादनस्य सदृशः।

III सिंहासनस्यान्तिके प्राणियतुष्टयस्य प्राचीनवर्गस्य यान्तिके ऽपि ते नवीनभेकं गीतम् अगायन् किन्तु धरणीतः परिकीतान् तान् यतुश्चत्वारिंशत्यब्दाधिकलक्षलोकान् विना नापरेण केनापि तद् गीतं शिक्षितुं शक्यते।

IV एभे योषितां सङ्गेन न कलङ्किता यतस्ते ऽमैथुना मेषशावको यत् किमपि स्थानं गच्छेत् तत्सर्वस्मिन् स्थाने तम् अनुगच्छन्ति यतस्ते मनुष्याणां मध्यतः प्रथमङ्गलानीवेश्वरस्य मेषशावकस्य य कृते परिकीताः।

V तेषां वदनेषु यानृतं किमपि न विद्यते यतस्ते निर्दोषा ईश्वरसिंहासनस्यान्तिके तिष्ठन्ति।

VI अनन्तरम् आकाशमध्येनोड्डीयमानो ऽपर अेको दूतो मया दृष्टः सो ऽनन्तकालीयं सुसंवाहं धारयति स य सुसंवाहः सर्वज्जातीयान् सर्ववंशीयान् सर्वभाषावादिनः सर्वदेशीयांश्च पृथिवीनिवासिनः प्रति तेन घोषितव्यः।

VII स उच्यैःस्वरेणैर्गदं गदति यूयमीश्वराद् बिलीत तस्य स्तवं कुरुत य यतस्तदीयवियारस्य दृष्ट उपातिष्ठत् तस्माद् आकाशमण्डलस्य पृथिव्याः समुद्रस्य तोयप्रस्रवणानाञ्च स्रष्टा युष्माभिः प्रणम्यतां।

VIII तत्पश्चाद् द्वितीय अेको दूत उपस्थायावदत् पतिता पतिता सा महाभाबिल् या सर्वज्जातीयान् स्वकीयं व्यभियारुपं क्रोधमदम् अपाययत्।

IX तत्पश्चाद् तृतीयो दूत उपस्थायोच्यैरवदत् यः कश्चित् तं शशुं तस्य प्रतिमाञ्च प्रणमति स्वभाले स्वकरे वा कलङ्कं गृह्णाति य

X सो ऽपीश्वरस्य क्रोधपात्रे स्थितम् अभिश्रितं मदत् अर्थत ईश्वरस्य क्रोधमदं पास्यति पवित्रदूतानां मेषशावकस्य य साक्षाद् वह्निगन्धकयो र्यातनां लप्स्यते या

XI तेषां यातनाया धूमो ऽनन्तकालं यावद् उद्गमिष्यति ये य पशुं तस्य प्रतिमाञ्च पूजयन्ति तस्य नाम्नो ऽङ्कं वा गृह्णन्ति ते द्विवानिशं कञ्चन विरामं न प्राप्स्यन्ति।

XII ये मानवा ईश्वरस्याज्ञा यीशौ विश्वासञ्च पालयन्ति तेषां पवित्रलोकानां सखिष्युतयात्र प्रकाशितव्यं।

XIII अपरं स्वर्गात् मया सद् सम्भाषमाणे अेको रवो मयाश्रावि तेनोक्तं त्वं लिप्, एदानीमारभ्य ये प्रभौ भ्रियन्ते ते मृता धन्या एति; आत्मा भाषते सत्यं स्वप्नमेत्यस्तै विरामः प्राप्तव्यः तेषां कर्माणि य तान् अनुगच्छन्ति।

XIV तदनन्तरं निरीक्षमाणेन मया श्वेतवर्ण अेको मेघो दृष्टस्तन्मेघारुढो ज्ञानो मानवपुत्राकृतिरस्ति तस्य शिरसि सुवर्णकिरीटं करे य तीक्ष्णं द्वात्रं तिष्ठति।

XV ततः परम् अन्य अेको दूतो मन्दिरात् निर्गत्योच्यैःस्वरेण तं मेघारुढं सम्भाष्यावदत् त्वया द्वात्रं प्रसार्य शस्यच्छेदनं क्रियतां शस्यच्छेदनस्य समय उपस्थितो यतो मेदिन्याः शस्यानि परिपक्कानि।

XVI ततस्तेन मेघारुढेन पृथिव्यां द्वात्रं प्रसार्य पृथिव्याः शस्यच्छेदनं कृतां।

XVII अनन्तरम् अपर अेको दूतः स्वर्गस्थमन्दिरात् निर्गतः सो ऽपि तीक्ष्णं द्वात्रं धारयति।

XVIII अपरम् अन्य अेको दूतो वेदितो निर्गतः स वह्नेरधिपतिः स उच्यैःस्वरेण तं तीक्ष्णद्वात्रधारिणं सम्भाष्यावदत् त्वया स्वं तीक्ष्णं द्वात्रं प्रसार्य मेदिन्या द्राक्षागुच्छच्छेदनं क्रियतां यतस्तत्फलानि परिणतानि।

XIX ततः स दूतः पृथिव्यां स्वद्वात्रं प्रसार्य पृथिव्या द्राक्षाङ्गुच्छेदनम् अकरोत् तत्फलानि येश्वरस्य क्रोधस्वरूपस्य महाकुण्डस्य मध्यं निरक्षिपत्।

XX तत्कुण्डस्थफलानि य बहिर्दिशन्ति ततः कुण्डमध्यात् निर्गतं रक्तं क्रोशशतपर्यन्तम् अश्वानां जलीनान् यावद् व्याप्नोत्।

XV

I ततः परम् अहं स्वर्गो ऽपरम् अेकम् अद्भुतं महायिहं दृष्टवान् अर्थतो यै ईश्वरीश्वरस्य कोपः समाप्तिं गमिष्यति तान् दृष्टान् धारयन्तः सप्त दूता मया दृष्टाः।

II वह्निमिश्रितस्य कायमयस्य जलाशयस्याकृतिरपि दृष्टा ये य पशोस्तत्प्रतिमायास्तन्नाम्नो ऽङ्कस्य य प्रभूतवन्तस्ते तस्य कायमयजलाशयस्य तीरे तिष्ठन्त ईश्वरीयवीणा धारयन्ति,

III ईश्वरदसस्य मूससो गीतं मेषशावकस्य य गीतं गायन्तो वदन्ति, यथा, सर्वशक्तिविशिष्टस्त्वं हे प्रभो परमेश्वर त्वदीयसर्वकर्माणि महान्ति याद्भुतानि या सर्वपुण्यवतां राजन् मार्गा न्याय्या ऋताश्च ते।

IV हे प्रभो नामधेयात्ते को न भीतिं गमिष्यति को वा त्वदीयनाम्नश्च प्रशंसां न करिष्यति केवलस्त्वं पवित्रो ऽसि सर्वज्जातीयमानवाः। त्वामेवाभिप्रांस्यन्ति समागत्य त्वदन्तिकं यस्मात्तव वियाराज्ञाः प्रादुर्भावं गताः किला।

V तदनन्तरं मयि निरीक्षमाणे सति स्वर्गं साक्ष्यावासस्य मन्दिरस्य द्वारं मुक्तां।

VI ये य सप्त दूताः सप्त दृष्टान् धारयन्ति ते तस्मात् मन्दिरात् निरगच्छन् तेषां परिच्छेदा निर्मलशृङ्खलवर्णवस्त्रनिर्मिता वक्षांसि य सुवर्णशृङ्खलैर्वेष्टितान्यासन्।

VII अपरं यतुर्णां प्राणिनाम् अेकस्तेभ्यः सप्तदूतेभ्यः सप्तसुवर्णकंसान् अदधात्।

VIII अनन्तरम् ईश्वरस्य तेजःप्रभावकारणात् मन्दिरं धूमेन परिपूर्णं तस्मात् तैः सप्तद्वैतैः सप्तदण्डानां समाप्तिं यावत् मन्दिरं केनापि प्रवेष्टुं नाशक्यता

XVI

I ततः परं मन्दिरात् तान् सप्तद्वैतान् सम्भाषमाणे अेष महाखरो मयाश्रावि, यूयं गत्वा तेभ्यः सप्तकंसेभ्य ईश्वरस्य क्रोधं पृथिव्यां स्थावयता

II ततः प्रथमो द्वैतो गत्वा स्वकंसे यद्यद् अविद्यत तत् पृथिव्याम् अस्त्रावयत् तस्मात् पशोः कलङ्कधारिणां तत्रप्रतिमापूजकानां मानवानां शरीरेषु व्यथाजनका दृष्टव्राणा अभवन्

III ततः परं द्वितीयो द्वैतः स्वकंसे यद्यद् अविद्यत तत् समुद्रे दस्त्रावयत् तेन स कुण्डपस्थशोणितत्रयभवत् समुद्रे स्थिताश्च सर्वे प्राणिनो मृत्युं गताः।

IV अपरं तृतीयो द्वैतः स्वकंसे यद्यद् अविद्यत तत् सर्वे नदीषु जलप्रसवणेषु यास्त्रावयत् ततस्तानि रक्तमयान्यभवन् अपरं तोयानाम् अधिपस्य द्वैतस्य वागियं मया श्रुता।

V वर्तमानश्च भूतश्च भविष्यंश्च परमेश्वरः। त्वमेव न्याय्यकारी यद् अेतादृक् त्वं व्ययास्यः।

VI भविष्यद्वादिनाधूनां रक्तं तैरेव पातितं शोणितं त्वन्तु तेभ्यो ददास्तत्पानं तेषु युज्यते॥

VII अनन्तरं वेदीतो भाषमाणस्य कस्यचिद् अयं रवो मया श्रुतः, डे परेश्वर सत्यं तत् डे सर्वशक्तिमन् प्रभो। सत्या न्याय्याश्च सर्वा हि विचाराज्ञास्त्वदीयकाः॥

VIII अनन्तरं यतुर्थो द्वैतः स्वकंसे यद्यद् अविद्यत तत् सर्वे सूर्ये दस्त्रावयत् तस्मै य वह्निना मानवान् दग्धुं सामर्थ्यम् अदायि।

IX तेन मनुष्या महातापेन तापितास्तेषां दण्डानाम् आधिपत्यविशिष्टस्येश्वरस्य नामानिन्दन् तत्रप्रशंसार्थं मनःपरिवर्तनं नाकुर्वन्।

X ततः परं पञ्चमो द्वैतः स्वकंसे यद्यद् अविद्यत तत् सर्वे पशोः सिंहासने दस्त्रावयत् तेन तस्य राष्ट्रं तिमिराच्छन्नम् अभवत् लोकाश्च वेदनाकारणात् स्वरसना अदृश्यता

XI स्वकीयव्यथाव्रणकारणस्य स्वर्गस्थम् अनिन्दन् स्वक्रियाभ्यश्च मनांसि न परावर्तयन्।

XII ततः परं षष्ठो द्वैतः स्वकंसे यद्यद् अविद्यत तत् सर्वे इराताभ्यो महानदे दस्त्रावयत् तेन सूर्योदयदिश आगमिष्यतां राज्ञां मार्गसुगमार्थं तस्य तोयानि पर्यशुष्यन्।

XIII अनन्तरं नागस्य वदनात् पशो र्वदनात् मिथ्याभविष्यद्वादिनश्च वदनात् निर्गच्छन्तस्त्रयो दशुयय आत्मानो मया दृष्टास्ते मण्डूकाकाराः।

XIV त आश्चर्य्यकर्मकारिणो भूतानाम् आत्मानः सन्ति सर्वशक्तिमत ईश्वरस्य महादिने येन युद्धेन भवितव्यं तत्कृते कृत्स्नजगतो राज्ञाः संग्रहीतुं तेषां सन्निधिं निर्गच्छन्ति।

XV अपरम् द्ब्रिभाषया डर्म्मगिद्वोनामकस्थने ते सङ्गृहीताः।

XVI पश्याडं यैरवद् आगच्छामि यो जनः प्रबुद्धस्तिष्ठति यथा य नग्नः सन् न पर्यटति तस्य लज्जा य यथा दृश्या न भवति तथा स्ववासांसि रक्षति स धन्यः।

XVII ततः परं सप्तमो द्वैतः स्वकंसे यद्यद् अविद्यत तत् सर्वम् आकाशे दस्त्रावयत् तेन स्वर्गीयमन्दिरमध्यस्थसिंहासनात् महाखरो डयं निर्गतः समाप्तिरभवदिति।

XVIII तदनन्तरं तडितो रवाः स्तनितानि याभवन्, यस्मिन् काले य पृथिव्यां मनुष्याः सृष्टास्तम् आरभ्य यादृङ्गुलाभूमिकम्भः कदापि नाभवत् तादृग् भूकम्पो डभवत्।

XIX तदानीं महानगरी त्रिषण्डा ज्ञाता भिन्नजातीयानां नगराणि य न्यपतन् महाबाबिल् येश्वरेण स्वकीयप्रयण्डकोपमदिरापात्रदानार्थं संस्मृता।

XX द्वीपाश्च पलायिता गिरयश्चान्तडिताः।

XXI गगनमण्डलास्य मनुष्याणाम् उपर्य्यकैकद्रोणपरिमितशिलानां महावृष्टिरभवत् तच्छिलावृष्टेः क्लेशात् मनुष्या ईश्वरम् अनिन्दन् यतस्तज्जगतः क्लेशो डतीव महान्।

XVII

I तदनन्तरं तेषां सप्तकंसधारिणां सप्तद्वैतानाम् अेक आगत्य मां सम्भाष्यावदत्, अत्रागच्छ, मेदिन्या नरपतयो यया वेश्यया सार्द्धं व्यभियारकर्म कृतवन्तः,

II यस्या व्यभियारमदेन य पृथिवीनिवासिनो मत्ता अभवन् तस्या बडुतोयेषूपविष्टाया मडावेश्याया दण्डम् अहं त्वां दर्शयामि।

III ततो ऽहम् आत्मनाविष्टस्तेन दूतेन प्रान्तरं नीतस्तत्र निन्दानामभिः परिपूर्णा सप्तशिरोभिर्दशशृङ्गैश्च विशिष्टं सिन्दूरवर्णां पशुमुपविष्टा योषिदेका मया दृष्टा।

IV सा नारी कृष्णलोहितवर्णा सिन्दूरवर्णाञ्च परिच्छदं धारयति स्वर्णमणिमुक्ताभिश्च विभूषितास्ति तस्याः करे धृष्टार्द्धव्यैः स्वव्यभियारजातमलैश्च परिपूर्णा अेकः सुवर्णमयः कंसो विद्यते।

V तस्या भाले निगूढवाक्यमिदं पृथिवीस्थवेश्यानां धृष्टक्रियाणाञ्च माता मडाबाबिलिति नाम लिपितम् आस्ते।

VI मम दृष्टिगोचरस्था सा नारी पवित्रलोकानां रुधिरेश यीशोः साक्षिणां रुधिरेश य मत्तासीत् तस्या दर्शनात् ममातिशयम् आश्चर्यज्ञानं जातं।

VII ततः स दूतो माम् अवदत् कुतस्तवाश्चर्यज्ञानं जायते? अस्या योषितस्तद्ब्राह्मणस्य सप्तशिरोभिर्दशशृङ्गैश्च युक्तस्य पशोश्च निगूढभावम् अहं त्वां ज्ञापयामि।

VIII त्वया दृष्टो ऽसौ पशुरासीत् नेदानीं वर्तते किन्तु रसातलात् तेनोदितव्यं विनाशश्च गन्तव्यः। ततो येषां नामानि जगतः सृष्टिकालम् आरभ्य ज्वनपुस्तके लिपितानि न विद्यन्ते ते पृथिवीनिवासिनो भूतम् अवर्तमानमुपस्थास्यन्तञ्च तं पशुं दृष्टवाश्चर्यं मंस्यन्ते।

IX अत्र ज्ञानयुक्तया बुद्ध्या प्रकाशितव्यां तानि सप्तशिरांसि तस्या योषित उपवेशनस्थानस्वरूपाः सप्तगिरयः सप्त राजानश्च सन्ति।

X तेषां पञ्च पतिता अेकश्च वर्तमानः शेषश्चाद्याध्यनुपस्थितः स यद्योपस्थास्यति तदापि तेनाल्पकालं स्थातव्यां

XI यः पशुरासीत् किन्त्विदानीं न वर्तते स अेवाष्टमः, स सप्तानाम् अेको ऽस्ति विनाशं गमिष्यति या

XII त्वया दृष्टानि दशशृङ्गाण्यपि दश राजानः सन्ति, अद्यापि ते राज्ञ्यं न प्राप्तं किन्तु मुहूर्तमेकं यावत् पशुना सार्द्धं ते राजान एव प्रभुत्वं प्राप्स्यन्ति।

XIII त अेकमन्त्राणां भविष्यन्ति स्वकीयशक्तिप्रभावौ पशवे दास्यन्ति या

XIV ते मेषशावकेन सार्द्धं योत्स्यन्ति, किन्तु मेषशावकस्तान् जेष्यति यतः स प्रभूनां प्रभू राज्ञां राज्ञा यास्ति तस्य सङ्गिनो ऽध्याहूता अभिरुचिता विश्वास्याश्च।

XV अपरं स माम् अवदत् सा वेश्या यत्रोपविशति तानि तोयानि लोका ज्वनता जातयो नानाभाषावादिनश्च सन्ति।

XVI त्वया दृष्टानि दश शृङ्गाणि पशुश्चमे तां वेश्याम् ऋतीयिष्यन्ते दीनां नग्नाञ्च करिष्यन्ति तस्या मांसानि भोक्ष्यन्ते वह्निना तां दाडयिष्यन्ति या

XVII यत ईश्वरस्य वाक्यानि यावत् सिद्धिं न गमिष्यन्ति तावद् ईश्वरस्य मनोगतं साधयितुम् अेकां मन्त्राणां कृत्वा तस्मै पशवे स्वेषां राज्ञ्यं दातुञ्च तेषां मनांसीश्वरेण प्रवर्तितानि।

XVIII अपरं त्वया दृष्टा योषित् सा मडानगरी या पृथिव्या राज्ञाम् उपरि राजत्वं कुरुते।

XVIII

I तदनन्तरं स्वर्गाद् अवरोहन् अपर अेको दूतो मया दृष्टः स मडापराक्कमविशिष्टस्तस्य तेजसा य पृथिवी दीप्ता।

II स बलवता स्वरेण वायमिमाम् अधोषयत् पतिता पतिता मडाबाबिल्, सा भूतानां वसतिः सर्वेषाम् अशुच्यात्मनां कारा सर्वेषाम् अशुयीनां धृष्ट्यानाञ्च पक्षिणां पिस्त्रश्चाभवत्।

III यतः सर्वजातीयास्तस्या व्यभियारजातां कोपमदिरां पीतवन्तः पृथिव्या राजानश्च तथा सड व्यभियारं कृतवन्तः पृथिव्या वणिजश्च तस्याः सुभभोगबाहुल्याद् घनाढ्यतां गतवन्तः।

IV ततः परं स्वर्गात् मयापर अेष रवः श्रुतः, डे मम प्रणः, यूयं यत् तस्याः पापानाम् अंशिनो न भवत तस्या दण्डैश्च दण्डयुक्ता न भवत तदर्थं ततो निर्गच्छता।

V यतस्तस्याः पापानि गगनस्पर्शान्यभवन् तस्या अधर्म्मक्रियाश्चेश्वरेण संस्मृताः।

VI परान् प्रति तथा यद्दद् व्यवहृतं तद्दत् तां प्रति व्यवहरत, तस्याः कर्म्मणां द्विगुणकृतानि तस्यै दत्त, यस्मिन् कंसे सा परान् मधम् अपाययत् तमेव तस्याः पानार्थं द्विगुणमधेन पूरयता।

VII तथा यात्मश्लाघा यश्च सुभभोगः कृतस्तयो द्विगुणौ यातनाशोकौ तस्यै दत्त, यतः सा स्वकीयान्तःकरणे वदति, राज्ञीवद् उपविष्टाहं नानाथा न य शोकवित्।

VIII तस्माद् द्विस अेकस्मिन् मारीदुर्भिक्षशोयनैः, सा समाप्लोष्यते नारी ध्यक्ष्यते वह्निना य सा; यद्द वियाराधिपस्तस्या बलवान् प्रभुरीश्वरः,

IX व्यभियारस्तया सार्द्धं सुभभोगश्च यैः कृतः, ते सर्व्व एव राजानस्तदाडधूमदर्शनात्, प्ररोद्विष्यन्ति वक्षांसि याडडनिष्यन्ति बाडुभिः।

X तस्यास्तै र्यातनाभीते दूरे स्थित्वेदमुच्यते, ड ड बाबिल् मडस्थान ड प्रभावाव्विते पुरि, अकस्मिन् आगता दडडे विचाराडड त्वदीयड।

XI मेदिन्या वडिणश्च तस्याः कृते रुदन्ति शोचन्ति य यतस्तेषां पडयद्रव्याडि केनापि न डीयन्ते।

XII डलतः सुवर्णरौप्यमडिमुक्ताः सूक्ष्मवस्त्राडि कृषणलोडितवासांसि पट्टवस्त्राडि सिन्दूरवर्णवासांसि यन्दनाडिकाषानि गण्डन्तेन मडार्धकषणं पित्तललौडाल्यां मर्मरप्रस्तरेण वा निर्मितानि सर्व्वविधपात्राडि

XIII त्वगेला धूपः सुगन्धिद्रव्यं गन्धरसो द्राक्षारसस्तैलं शस्ययूर्णं गोधूमो गावो मेषा अश्वा रथा दासेया मनुष्यप्राणश्रैतानि पडयद्रव्याडि केनापि न डीयन्ते।

XIV तव मनोडमिलाषस्य डलानां समयो गतः, त्वत्तो दूरीकृतं यधत् शोभनं भूषणं तव, कदायन तदुद्देशो न पुन र्धस्यते त्वया।

XV तद्विक्रैतारो ये वडिणश्च तया धनिनो ज्ञातास्ते तस्या यातनाया भयाद् दूरे तिष्ठन्ततो रोद्विष्यन्ति शोचन्तश्चेदं गद्विष्यन्ति

XVI ड ड मडपुरि, त्वं सूक्ष्मवस्त्रैः कृषणलोडितवस्त्रैः सिन्दूरवर्णवासोभिश्चाश्छाडिता स्वर्णमडिमुक्ताभिरलडुकृता यासीः,

XVII किन्त्वेकस्मिन् दडडे सा मडसम्पद् लुप्ता। अपरं पोतानां कर्णधाराः समूहलोका नाविकाः समुद्रव्यवसायिनश्च सर्व्वे

XVIII दूरे तिष्ठन्तस्तस्या दाडस्य धूमं निरीक्षमाण। उच्यैः स्वरेण वदन्ति तस्या मडानगर्याः किं तुल्यं?

XIX अपरं स्वशिरःसु मृत्तिकां निक्षिप्य ते रुदन्तः शोचन्तश्चोच्यैः स्वरेणोदं वदन्ति ड ड यस्या मडापुर्त्या बाडुल्यधनकारणात्, सम्पत्तिः सञ्चिता सर्व्वैः सामुद्रपोतनायकैः, अकस्मिन्नेव दडडे सा सम्पूर्णाश्छिन्नतां गता।

XX डे स्वर्गवासिनः सर्व्वे पवित्राः प्रेरिताश्च डे डे भाविवादिनो यूयं कृते तस्याः प्रडर्षता युष्माकं यत् तथा सार्द्धं यो विवाहः पुराभवत् दडडे समुचितं तस्य तस्यै व्यतरदीश्वरः।

XXI अनन्तरम् अडो बलवान् दूतो बृहत्पेषणीप्रस्तरतुल्यं पाषाणमेकं गृहीत्वा समुद्रे निक्षिप्य कथितवान्, ईदृगबलप्रकाशेन बाबिल् मडानगरी निपातयिष्यते ततस्तस्या उद्देशः पुन न लस्यते।

XXII वल्लडीवादिनां शब्दं पुन न श्रोष्यते त्वया गाथाकानाञ्च शब्दो वा वंशीतूर्याडिवादिनां। शिल्पकर्मकरः को डपि पुन न द्रक्ष्यते त्वया पेषणीप्रस्तरध्वानः पुन न श्रोष्यते त्वया।

XXIII दीपस्यापि प्रभा तद्रत् पुन न द्रक्ष्यते त्वया न कन्यावरयोः शब्दः पुनः संश्रोष्यते त्वया यस्मान्मुष्याः पृथिव्या ये वडिणश्चेडभवन् तवा यस्मात्स्य ज्ञातयः सर्व्वा मोडितास्तव मायया।

XXIV भाविवाडिपवित्राणां यावन्तश्च डता भुवि सर्व्वेषां शोणितं तेषां प्राप्तं सर्व्वं तवान्तरे।

XIX

I ततः परं स्वर्गस्थानां मडानजनाया मडशब्दो डयं मया श्रूतः, ब्रूत परेश्वरं धन्यम् अस्मदीयो य ईश्वरः। तस्याभवत् परित्राणां प्रभावश्च पराङ्कमः।

II विचाराडडान्च तस्यैव सत्या न्याय्या भवन्ति या या स्ववेश्याङ्कियाभिश्च व्यकरोत् कृत्स्नमेदिनीं। तां स दडिडितवान् वेश्यां तस्याश्च करतस्तथा। शोणितस्य स्वदासानां संशोधं स गृहीतवान्।

III पुनरपि तैरिदमुक्तं यथा, ब्रूत परेश्वरं धन्यं यन्नित्यं नित्यमेव या तस्या दाडस्य धूमो डसौ दिशमूर्ध्वमुदेष्यति।

IV ततः परं यतुर्व्विशतिप्राथीनाश्चत्वारः प्राणिनश्च प्रणिपत्य सिंहासनोपविष्टम् ईश्वरं प्रणम्यावदन्, तथास्तु परमेशश्च सर्व्वैरेव प्रशस्यतां।

V अनन्तरं सिंहासनमध्याद् अेष रवो निर्गतो, यथा, डे ईश्वरस्य दासेयास्तद्वक्ताः सकला नराः। यूयं क्षुद्रा मडान्तश्च प्रशंसत व ईश्वरं।

VI ततः परं मडानजनायाः शब्द एव बडुतोयानाञ्च शब्द एव गुरुतरस्तनितानाञ्च शब्द एव शब्दो डयं मया श्रूतः, ब्रूत परेश्वरं धन्यं राजत्वं प्राप्तवान् यतः। स परमेश्वरो डस्माकं यः सर्व्वशक्तिमान् प्रभुः।

VII कीर्त्तयामः स्तवं तस्य हृष्टाश्चोल्वासिता वयां यन्मेषशावकस्यैव विवाडसमयो डभवत् वागदता याभवत् तस्मै या कन्या सा सुसञ्जिता।

VIII परिधानाय तस्यै य दत्तः शुभ्रः सुयेलकः।

IX स सुयेलकः पवित्रलोकानां पुण्यानि ततः स माम् उक्तवान् त्वमिदं लिप मेषशावकस्य विवाडभोज्याय ये निमन्त्रितास्ते धन्या एति। पुनरपि माम् अवदत्, एमानीश्वरस्य सत्यानि वाक्यानि।

X अनन्तरं अहं तस्य यररायोरन्तिके निपत्य तं प्राणन्तुमुद्यतः। ततः स माम् उक्तवान् सावधानस्तिष्ठ मैवं कुरु यीशोः साक्ष्यविशिष्टैस्तव भ्रातृभिस्त्वया य सलदासो ऽहं। ईश्वरमेव प्राणम् यस्माद् यीशोः साक्ष्यं भविष्यद्वाक्यस्य सारं।

XI अनन्तरं मया मुक्तः स्वर्गो दृष्टः, अेकः श्वेतवर्णो ऽश्वो ऽपि दृष्टस्तदाऽहो ज्ञानो विश्वास्यः सत्यमयश्चेति नाम्ना ध्यातः स याथार्थ्येन विचारं युद्धञ्च करोति।

XII तस्य नेत्रे ऽग्निशिखातुल्ये शिरसि य बहुकिरीटानि विद्यन्ते तत्र तस्य नाम लिपितमस्ति तमेव विना नापरः को ऽपि तन्नाम ज्ञानाति।

XIII स रुधिरमग्नेन परिच्छेदेनाच्छादित ईश्वरवाद् एति नाम्नाभिधीयते या

XIV अपरं स्वर्गस्थसैन्यानि श्वेताश्वाऽहानि परिहितनिर्मलश्वेतसूक्ष्मवस्त्राणि य भूत्वा तमनुगच्छन्ति।

XV तस्य वक्त्राद् अेकस्तीक्ष्णः भङ्गो निर्गच्छति तेन भङ्गेन सर्वज्जातीयास्तेनाघातितव्याः स य लौहदण्डेन तान् यारयिष्यति सर्वशक्तिमत ईश्वरस्य प्रयासोऽपरसोत्पादकद्राक्षाकुण्डे यद्यत् तिष्ठति तत् सर्वं स अेव पदाभ्यां पिनष्टि।

XVI अपरं तस्य परिच्छेद उरसि य राज्ञां राज्ञा प्रभूनां प्रभुश्चेति नाम निपितमस्ति।

XVII अनन्तरं सूर्यो तिष्ठन् अेको दूतो मया दृष्टः, आकाशमध्य उड्डीयमानान् सर्वान् पक्षिणः प्रति स उच्यैःस्वरेणेहं घोषयति, अत्रागच्छत।

XVIII ईश्वरस्य मडाभोज्ये मिलत, राज्ञां कव्याणि सेनापतीनां कव्याणि वीराणां कव्याण्यश्वानां तदाऽहानाञ्च कव्याणि दासमुक्तानां क्षुद्रमहतां सर्वेषामेव कव्याणि य युष्माभिर्भक्षितव्यानि।

XIX ततः परं तेनाश्वाऽहजनेन तदीयसैन्यैश्च सार्द्धं युद्धं कर्तुं स पशुः पृथिव्या राजानस्तेषां सैन्यानि य समागच्छन्तीति मया दृष्टं।

XX ततः स पशुर्धृतो यश्च मिथ्याभविष्यद्भक्ता तस्यान्तिके यित्रकर्माणि कुर्वन् तैरेव पश्वङ्गधारिणस्तत्प्रतिमापूजकांश्च भ्रमितवान् सो ऽपि तेन सार्द्धं धृतः। तौ य वह्निगन्धकज्वलितहृदे ज्ज्वन्तौ निक्षिप्तौ।

XXI अवशिष्टाश्च तस्याश्वाऽहस्य वक्त्रनिर्गतभङ्गेन हताः, तेषां कव्यैश्च पक्षिणः सर्वे तृप्तिं गताः।

XX

I ततः परं स्वर्गाद् अवरोहन् अेको दूतो मया दृष्टस्तस्य करे रमातलस्य कुञ्जिका मडाशुङ्गफलञ्चैकं तिष्ठतः।

II अपरं नागो ऽर्थतः यो वृद्धः सर्पो ऽपवाहकः शयतानश्चास्ति तमेव धृत्वा वर्षसहस्रं यावद् बद्धवान्।

III अपरं रसातले तं निक्षिप्य तद्दुपरि द्वारं रुद्ध्वा मुद्राङ्कितवान् यस्मात् तद् वर्षसहस्रं यावत् सम्पूर्णा न भवेत् तावद् भिन्नज्जातीयास्तेन पुनर्न भ्रमितव्याः। ततः परम् अल्पकालार्थं तस्य भोजनेन भवितव्यां।

IV अनन्तरं मया सिंहासनानि दृष्टानि तत्र ये जना उपाविशन् तेभ्यो विचारमारो ऽदीयतः अनन्तरं यीशोः साक्ष्यस्य कारणाद् ईश्वरवाक्यस्य कारणाच्च येषां शिरश्छेदनं कृतं पशोस्तदीयप्रतिमाया वा पूजा यैर्न कृता भाले करे वा कलङ्को ऽपि न धृतस्तेषाम् आत्मानो ऽपि मया दृष्टाः, ते प्राप्तज्ज्वनास्तद्वर्षसहस्रं यावत् प्रीष्टेन सार्द्धं राजत्वमकुर्वन्।

V किन्त्ववशिष्टा मृतज्जनास्तस्य वर्षसहस्रस्य समाप्तेः पूर्वं ज्ज्वनं न प्रापन्।

VI अेषा प्रथमोत्थितिः। यः कश्चित् प्रथमाया उत्थितेशी स धन्यः पवित्रश्चा तेषु द्वितीयमृत्योः को ऽध्यधिकारो नास्ति त ईश्वरस्य प्रीष्टस्य य याजका भविष्यन्ति वर्षसहस्रं यावत् तेन सह राजत्वं करिष्यन्ति य।

VII वर्षसहस्रे समाप्ते शयतानः स्वकारातो मोक्ष्यते।

VIII ततः स पृथिव्याश्चतुर्दिक्षु स्थितान् सर्वज्जातीयान् विशेषतो ज्ज्जाप्यान् माज्ज्जाप्यांश्च सामुद्रसिकतावद् बहुसंख्यकान् ज्ज्जान् भ्रमयित्वा युद्धार्थं संग्रहीतुं निर्गमिष्यति।

IX ततस्ते मेदिन्याः प्रस्थेनागत्य पवित्रलोकानां दुर्गं प्रियतमां नगरीञ्च वेष्टितवन्तः किन्त्वीश्वरेण निक्षिप्तो ऽग्निराकाशात् पतित्वा तान् आदितवान्।

X तेषां भ्रमयिता य शयतानो वह्निगन्धकयो हृदे ऽर्थतः पशु मिथ्याभविष्यद्वादी य यत्र तिष्ठतस्तत्रैव निक्षिप्तः, तत्रान्तकालं यावत् ते दिवानिशं यातनां भोक्ष्यन्ते।

XI ततः शुक्लम् अेकं मडासिंहासनं मया दृष्टं तद्दुपविष्टो ऽपि दृष्टस्तस्य वदनान्तिकाद् भूनभोमण्डले पलायेतां पुनस्ताभ्यां स्थानं न लब्धं।

XII अपरं क्षुद्रा मडान्तश्च सर्वे मृता मया दृष्टाः, ते सिंहासनस्यान्तिके ऽतिष्ठन् ग्रन्थाश्च व्यस्तीर्यन्त ज्ज्वनपुस्तकाभ्यम् अपरम् अेकं पुस्तकमपि विस्तीर्णां तत्र ग्रन्थेषु यद्यत् लिपितं तस्मात् मृतानाम् अेकैकस्य स्वक्रियानुयायी विचारः कृतः।

XIII तदानीं समुद्रेण स्वान्तरस्था मृतज्जनाः समर्पिताः, मृत्युपरलोकाल्यामपि स्वान्तरस्था मृतज्जनाः समर्पिताः, तेषाञ्चैकैकस्य स्वक्रियानुयायी विचारः कृतः।

XIV अपरं मृत्युपरलोकौ वह्निहृदे निक्षिप्तौ, अेष अेव द्वितीयो मृत्युः।

XXV यस्य कस्यचित् नाम ज्जवनपुस्तके लिपितं नाविद्यत स अवे तस्मिन् वह्निहृदे न्यक्षिप्यता

XXI

I अनन्तरं नवीनम् आकाशमण्डलं नवीना पृथिवी य मया दृष्टे यतः प्रथमम् आकाशमण्डलं प्रथमा पृथिवी य लोपं गते समुद्रो ऽपि ततः परं न विद्यते।

II अपरं स्वर्गाद् अवरोहन्ती पवित्रा नगरी, अर्थतो नवीना यिश्शालमपुरी मया दृष्टा, सा वराय विभूषिता कन्येव सुसज्जितासीत्।

III अनन्तरं स्वर्गाद् अेष मडारवो मया श्रुतः पश्यायं मानवैः सार्द्धम् ईश्वरस्यावासः, स तैः सार्द्धं वत्स्यति ते य तस्य प्रणो भविष्यन्ति, ईश्वरश्च स्वयं तेषाम् ईश्वरो भूत्वा तैः सार्द्धं स्थास्यति।

IV तेषां नेत्रेभ्यश्चाश्रूणि सर्वाणीश्वरेण प्रमाक्ष्यन्ते मृत्युरपि पुन न भविष्यति शोकविलापकलेशा अपि पुन न भविष्यन्ति, यतः प्रथमानि सर्वाणि व्यतीतिनि।

V अपरं सिंहासनोपविष्टो जनोऽवदत् पश्याहं सर्वाणि नूतनीकरोमि पुनरवदत् लिप्य यत एभानि वाक्यानि सत्यानि विश्वास्यानि य सन्ति।

VI पन ममि अवदत् समाप्तं, अहं कः क्षश्च, अहम् आदिरन्तश्च यः पिपासति तस्मा अहं ज्जवनदायिप्रस्रवणस्य तोयं विनामूल्यं दास्यामि।

VII यो जयति स सर्वेषाम् अधिकारी भविष्यति, अहञ्च तस्येश्वरो भविष्यामि स य मम पुत्रो भविष्यति।

VIII किन्तु भीतानाम् अविश्वासिनां घृणानां नरहन्तृणां वेश्यागामिनां मोहकानां देवपूजकानां सर्वेषाम् अनृतवादिनाञ्चांशो वह्निगन्धकञ्चलितहृदे भविष्यति, अेष अवे द्वितीयो मृत्युः।

IX अनन्तरं शेषसप्तदण्डैः परिपूर्णाः सप्त कंसा येषां सप्तदूतानां करेष्वासन् तेषामेक आगत्य मां सम्भाष्यावदत्, आगच्छाहं तां कन्याम् अर्थतो मेषशावकस्य भाविभार्या त्वां दर्शयामि।

X ततः स आत्माविष्टं माम् अत्युच्यं मडापर्वतमेकं नीत्वेश्वरस्य सन्निधितः स्वर्गाद् अवरोहन्ती यिश्शालमाप्यां पवित्रां नगरीं दर्शितवान्।

XI सा ईश्वरीयप्रतापविशिष्टा तस्यास्तेजो मडाधरत्नवद् अर्थतः सूर्यकान्तमणितेजस्तुल्यं।

XII तस्याः प्रायीरं बृहद् उच्यञ्च तत्र द्वादश गोपुराणि सन्ति तद्रोपुरोपरि द्वादश स्वर्गदूता विद्यन्ते तत्र य द्वादश नामान्यर्थत एसायेवीयानां द्वादशवंशानां नामानि लिपितानि।

XIII पूर्वदिशि त्रीणि गोपुराणि उत्तरदिशि त्रीणि गोपुराणि दक्षिणदिशि त्रीणि गोपुराणि पश्चीमदिशि य त्रीणि गोपुराणि सन्ति।

XIV नगर्याः प्रायीरस्य द्वादश मूलानि सन्ति तत्र मेषाशावाकस्य द्वादशप्रेरितानां द्वादश नामानि लिपितानि।

XV अनरं नगर्यास्तदीयगोपुराणां तत्रायीरस्य य मापनार्थं मया सम्भाषमाणस्य दूतस्य करे स्वर्गमय अेकः परिमाणदण्ड आसीत्।

XVI नगर्या आकृतिश्चतुरस्रा तस्या दैर्घ्यप्रस्थे समो ततः परं स तेग परिमाणदण्डेन तां नगरीं परिमितवान् तस्याः परिमाणं द्वादशसहस्रनल्वाः तस्या दैर्घ्यं प्रस्थम् उच्यत्वञ्च समानानि।

XVII अपरं स तस्याः प्रायीरं परिमितवान् तस्य मानवास्यार्थतो दूतस्य परिमाणानुसारतस्तत् यतुश्चत्वारिंशदधिकाशतहस्तपरिमितं ।

XVIII तस्य प्रायीरस्य निर्मितिः सूर्यकान्तमणिभिर्नगरी य निर्मलकायतुल्येन शुद्धसुवर्णेन निर्मित्ता।

XIX नगर्याः प्रायीरस्य मूलानि य सर्वविधमडाधर्मणिभिर्भूषितानि तेषां प्रथमं भित्तिमूलं सूर्यकान्तस्य, द्वितीयं नीलस्य, तृतीयं ताम्रमणोः, यतुर्थं मरकतस्य,

XX पञ्चमं वैदूर्यस्य, षष्ठं शोणरत्नस्य, सप्तमं यन्द्रकान्तस्य, अष्टमं गोमेदस्य, नवमं पद्मरागस्य, दशमं लशूनीयस्य, अेकादशं षेरोजस्य, द्वादशं मटीभ्रमणेश्चास्ति।

XXI द्वादशगोपुराणि द्वादशमुक्तानि निर्मितानि, अेकैकं गोपुरम् अेकैकया मुक्तया कृतं नगर्या मडामार्गश्चाच्छकायवत् निर्मलसुवर्णेन निर्मितं।

XXII तस्या अनन्तर अेकमपि मन्दिरं मया न दृष्टं सतः सर्वशक्तिमान् प्रभुः परमेश्वरो मेषशावकश्च स्वयं तस्य मन्दिरं।

XXIII तस्यै नगर्यै दीप्तिदानार्थं सूर्यायन्द्रमसोः प्रयोजनं नास्ति यत ईश्वरस्य प्रतापस्तां दीपयति मेषशावकश्च तस्या ज्योतिरस्ति।

XXIV परित्राणप्राप्तलोकनिवडाश्च तस्या आलोके गमनागमने कुर्वन्ति पृथिव्या राजानश्च स्वकीयं प्रतापं गौरवञ्च तन्मध्यम् आनयन्ति।

XXV तस्या द्वाराणि द्विवा कदापि न रोत्स्यन्ते निशापि तत्र न भविष्यति।

XXVI सर्वजातीनां गौरवप्रतापौ तन्मध्यम् आनेष्येते।

XXVII परन्त्वपवित्रं घृण्यकृद् अनृतकृद् वा किमपि तन्मध्यं न प्रवेक्ष्यति मेषशावकस्य ज्वनपुस्तके येषां नामानि लिपितानि केवलं त एव प्रवेक्ष्यन्ति।

XXII

I अनन्तरं स स्फटिकवत् निर्मलम् अमृततोयस्य स्रोतो माम् अउर्शयत् तद् ईश्वरस्य मेषशावकस्य य सिंहासनात् निर्गच्छति।

II नगर्यां मार्गमध्ये तस्या नद्याः पार्श्वयोरमृतवृक्षा विद्यन्ते तेषां द्वादशकलानि भवन्ति, अेकैको वृक्षः प्रतिमासं स्वङ्गलं फलति तद्द्रक्ष्यपत्राणि यान्यजातीयानाम् आरोग्यजनकानि।

III अपरं किमपि शापग्रस्तं पुन न भविष्यति तस्या मध्य ईश्वरस्य मेषशावकस्य य सिंहासनं स्थास्यति तस्य दासाश्च तं सेविष्यन्ते।

IV तस्य वदनदर्शनं प्राप्स्यन्ति भालेषु य तस्य नाम लिपितं भविष्यति।

V तदानीं रात्रिः पुन न भविष्यति यतः प्रभुः परमेश्वरस्तान् दीपयिष्यति ते यानन्तकालं यावद् राजत्वं करिष्यन्ते।

VI अनन्तरं स माम् अवदत्, वाक्यानीमानि विश्वास्यानि सत्यानि य, अयिराद् यैर्भवितव्यं तानि स्वदासान् ज्ञापयितुं पवित्रभविष्यद्वादिनां प्रभुः परमेश्वरः स्वदूतं प्रेषितवान्।

VII पश्चात् तूर्णम् आगच्छामि, अेतद्ग्रन्थस्य भविष्यद्वाक्यानि यः पालयति स एव धन्यः।

VIII योऽनङ्गम् अेतानि श्रुतवान् दृष्टवांश्चास्मि श्रुत्वा दृष्ट्वा य तद्दर्शकदूतस्य प्रणामार्थं तस्यरक्षणयोरन्तिके ऽपतां।

IX ततः स माम् अवदत् सावधानो भव मैवं कुरु, त्वया तव भ्रातृभिर्भविष्यद्वादिभिरेतद्ग्रन्थस्थवाक्यपालनकारिभिश्च सङ्घासो ऽङ्गं त्वम् ईश्वरं प्रणाम।

X स पुन माम् अवदत्, अेतद्ग्रन्थस्थभविष्यद्वाक्यानि त्वया न मुद्राङ्कयितव्यानि यतः समयो निकटवर्ती।

XI अधर्माचार एतः परमप्यधर्मम् आचरतु, अमेध्याचार एतः परमप्यधर्मम् आचरतु धर्माचार एतः परमपि धर्मम् आचरतु पवित्राचारश्चेतः परमपि पवित्रम् आचरतु।

XII पश्चात् तूर्णम् आगच्छामि, अेकैकस्मै स्वकियानुयायिकलदानार्थं मदातव्यङ्गलं मम समवर्ती।

XIII अहं कः क्षश्च प्रथमः शेषश्चादिरन्तश्च।

XIV अमुतवृक्षस्याधिकारप्राप्त्यर्थं द्वारैर्नगरप्रवेशार्थञ्च ये तस्याज्ञाः पालयन्ति त एव धन्याः।

XV कुङ्कुरैर्भयाविभिः पुङ्गामिभिर्नरङ्गन्तृभिर्द्वैवार्यकैः सर्वैरनृते प्रीयमाणैरनृताचारिभिश्च ङ्गिः स्थातव्यं।

XVI माण्डलीषु युष्मत्समेतेषां साक्ष्यदानार्थं यीशुरहं स्वदूतं प्रेषितवान्, अङ्गमेव दायूदो मूलं वंशश्च, अहं तेजोमयप्रभातीयतारास्वः।

XVII आत्मा कन्या य कथयतः, त्वयागम्यतां। श्रोतापि वदतु, आगम्यतामिति। यश्च तृषार्तः स आगच्छतु यश्चेच्छति स विना मूल्यं ज्वनदयि जलं गृह्णातु।

XVIII यः कश्चिद् अेतद्ग्रन्थस्थभविष्यद्वाक्यानि शृणोति तस्मा अहं साक्ष्यमिदं ददामि, कश्चिद् यद्यपरं किमप्येतेषु योजयति तर्हीश्वरोग्रन्थेऽस्मिन् लिपितान् दण्डान् तस्मिन्नेव योजयिष्यति।

XIX यद्वि य कश्चिद् अेतद्ग्रन्थस्थभविष्यद्वाक्येत्यः किमप्यपहरति तर्हीश्वरो ग्रन्थे ऽस्मिन् लिपितात् ज्वनवृक्षात् पवित्रनगराय तस्यांशमपहरिष्यति।

XX अेतत् साक्ष्यं यो ददाति स एव वक्ति सत्यम् अहं तूर्णम् आगच्छामि तथास्तु। प्रभो यीशो, आगम्यतां भवता।

XXI अस्माकं प्रभो यीशुप्रीष्टस्यानुग्रहः सर्वेषु युष्मासु वर्ततां। आमेन्।